

23a-4-1

12-180

Biblioteca Claretiana	
MADRID	
Sala	A
Deposito	0/7
Folio	
Numero	180

2 400 40

MADE IN SPAIN

MARTYROLOGIVM
ROMANVM.

BLIOTHECA
MANSIARIA

Del Colegio de la Compañía de Jesús de Granada. R. 6586 Libreria

MARTYROLOGIUM ROMANVM

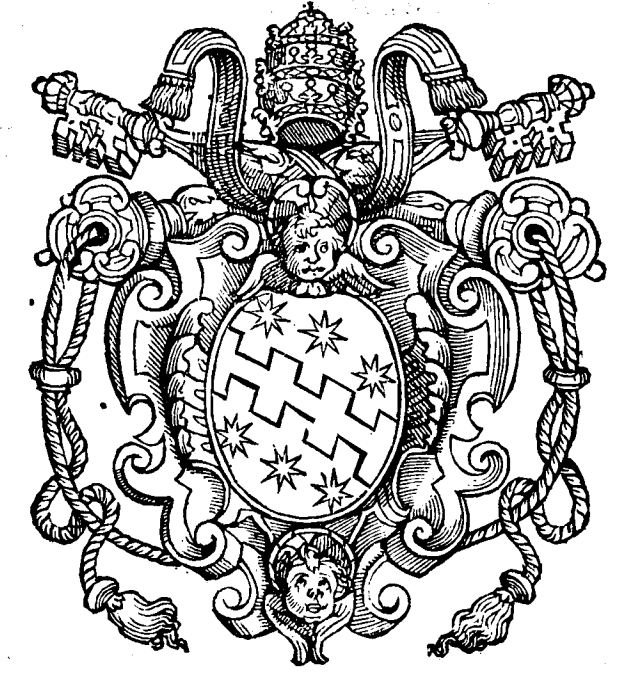
AD NOVAM KALENDARIJ RATIONEM
ET ECCLESIASTICAE HISTORIAE
VERITATEM RESTITVTVM,

GREGORII XIII. PONT. MAX.
IVSSV EDITVM.

ACCESSERVNT NOTATIONES
atque Tractatio de Martyrologio Romano,

AUCTORE
CAESARE BARONIO SORANO
CONGREGATIONIS ORATORII
PRESBYTERO.

*Tertia editio ab ipso auctore nunc Tit. SS. Martyrum Nerei
& Achillei S. R. E. Card. Bibliothecario Apostolico
emendata & compluribus aucta.*

BIBLIOTACA
UNIVERSITARIA
DE
GRANADA

ROMAE, Ex Typographia VATICANA.
M. D. XCVIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

ECCLESIA

RELIGIO

GLORIA HAEC EST OMNI
BVS SANCTIS EIVS

SOLO CORONAT
ESSE ANCTIYR-NOY
POTEST
QVI IN ECCLESIA
NON EST.

NE CLIA NEC RES
DE SVNT
PAX ET ACIES HABE
FLORES SVOS
QVIBVS XVI MILIT
CORONANTVR

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

LMENDATO iam Kalendario, curauimus (quod antea quoque decreueramus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librorum typographorumq. negligentia mendosum, per viros eruditos ad fidem historia, quæ rerum gestarum, personarum, locorum, temporum veritate continetur, adhibitis etiam codicibus vetustioribus atque emendatioribus, corrigi, correctumq. & multis in locis auctum, proposita etiam atque explicata Epactarum, Lunæq. singulis diebus numeranda ratione, edi, vetustissimoq. Ecclesie more in Choro legendum proponi, ad Dei gloriam, ad Sanctorum ipsorum, quorum memoria celebratur, laudem; ad eorum qui legunt, quiq. audiunt, fructum. Habet enim Sanctorum innocentia, charitatis, fortitudinis, ceterarumq. virtutum commemoratio stimulos quosdam acerrimos, quibus tum maxime incitatur, cum illorum propositis exemplis, nostram desidiam agnoscimus; quamq. procul ab illorum laude & perfectione absumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, ceterisq. Ecclesiis, Monasterijs, Conuentibus, Ordinibus siue secularibus, siue regularibus quibuscumque prefectis, vt in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantum nostro vtantur, nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in suis Ecclesiis aut locis celebrari solitos, eos in hunc librum ne inferant, sed separatim descriptos habeant, eumq. illis locum atque ordinem tribuant, qui regulis hic descriptis traditur. Eadem etiam ijs qui in Horis Ecclesiasticis priuatim Martyrologio vti voluerint (quod quidem magnopere cuperemus vt omnes facere vellent) mandamus; omnibusq. aliorum Martyrologiorum omnium publice priuatimq. in Ecclesiasticis Horis vsu interdiciamus. Typographis etiam prohibemus, ne in posteram hoc nostrum vlla in re minutum, auctum, mutatum edere audeant. Si quis aliter quam hoc nostro decreto comprehensum est, fecerit; nouerit se in Dei omnipotentis, beatorumq. Apostolorum Petri & Pauli indignationem incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xiiij. Ianuarij M. D. LXXVIII. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Ant. Buccapadulus.

SANCTISSIMO

ET BEATISSIMO

PATRI

ET D. N. SIXTO V.

PONT. MAX.

GAESAR BARONIVS SORANVS

Congregationis Oratorij Presbyter S.

CONFECTI, Pater Beatissime, non mediocri sane labore ac diligentia, in Martyrologium, Romanum, annis proximis restitutum, Notationes ad omnem Ecclesiasticæ antiquitatis historiam illustrandam accommodatas; quibus multiplices difficultates, multisq. interdum obscuritatibus inuolutas, explicare; pro mea ingenij mediocritate sum conatus. Id mihi, vt facerem, mandauerat vir singulari pietate, summa eruditione, piæ recordationis Gulielmus Siretus Cardinalis & Bibliothecarius Apostolicus; qui Martyrologio iam Romæ edito, cum a plerisque viris bonis & studiosis, multarum quæstionum, vt fit, explicationem requiri, vberioremq. rerum notitiam desiderari animaduertit; eorum siue dubitationibus, siue desiderio satisfieri, siue commodo atque vtilitati consuli, hac potissimum ratione cupiebat. Illius ergo amplissimi Cardinalis auctoritate permotus, plus fortasse oneris suscepi, quam ferre possem; suscepi tamen, diuinæ gratiæ præsidio fretus. Tametsi ad hanc scripturam non omnino imparatus accesserim; qui multos iam annos in tota Ecclesiastica historia tractanda, & accurata in primis temporum distinctione disponenda, ita versor, vt non solum peruulgatis historicis legendis, sed sanctorum Patrum scriptis & monumentis peruoluendis & perscrutandis, ijs præ-

certim, quæ in optimis codicibus refertissima, & toto terra-
 rum orbe nobilissima Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca re-
 condita sunt, magnam ætatis partem contriuerim. cuius rei
 (vt spero) testes aliquando erunt Annales nostri Ecclesiastici,
 quos ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mi-
 hi a Domino credita est, Sanctitatis vestræ auspicijs, & patro-
 cinio optimi & doctissimi Cardinalis Antonij Carafæ Biblio-
 thecarij Apostolici, diligentius pertexere & perpolire non de-
 sistimus. Vere enim hoc mihi dicere liceat, Pater Sancte: sem-
 per quidem Sanctitas vestra, cum Cardinalem gereret, &
 mihi ad hæc currentraderet calcaria, studiosis hominibus suf-
 fragata est; nunc autem maxime illorum industriam excitat
 sua ista Pontificia sollicitudine & animi magnitudine, cuius
 proprium est, magna & præclara semper agere; alijs item bo-
 ni aliquid ad communem vtilitatem molientibus benigne ad-
 modum fauere. Interea vero, Pater Beatissime, nostras hæc
 in Martyrologium Romanum Notationes, atque hoc quicquid
 est diligentiae & lucubrationis, tuis sanctissimis pedibus offero
 atque subijcio; non quod Sanctitati vestræ tantum a grauissi-
 mis publicis curis otij superesse putem, vt hæc possit legere;
 sed vt sua paterna & salutari benedictione communitæ, suoq.
 beatissimo nomine ornatae Notationes nostræ vtiliores &
 commendatiores ad eorum manus perueniant, qui otio abun-
 dantes, eiusmodi rerum cognitione, religiosis hominibus pla-
 ne digna, delectantur. Hanc igitur benedictionem, Pater San-
 ctissime, omni animi demissione postulo; & Sanctitati vestræ
 pro Ecclesiæ Catholicæ pace & amplificatione dies noctesq.
 laboranti, vna cum fratribus meis Congregationis Oratorij,
 seruis vestris, a summo Deo diuturnam vitam, & fausta omnia
 ac felicia precor.

PIO AC VERITATIS
 STUDIOSSIMO
 LECTORI

CÆSAR BARONIVS S.

V I D præstiterim in his meis ad Romanum restitutum
 Martyrologium Notationibus, tuum erit, amice & eru-
 dite Lector, iudicium. Elaboravi certe, ne multa de
 hoc genere desiderares: nam alia Martyrologia Lati-
 norum, & Græcorum Menologium, cum hoc Roma-
 no accurate contuli; res gestas & actiones Sanctorum
 ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro institutæ scriptio-
 nis ratione, ita quidem breuiter attigi, vt fontes vnde vberius hauriri possint,
 indicarem. Qui scriptores, quæve narrationes probatiores & fideliores
 sint, admonui; certa ab incertis distinxi; difficultates, dubitationes &
 controuersias complures, siue quæ iam a nonnullis afferebantur, siue
 quæ oriri possent, explicare, dissoluere, sedare studui; ac certis argu-
 mentis ostendere, nihil temere, nihil parum considerate actum. Tum
 etiam plurimarum dictionum sane obscuram notionem & vim declara-
 ui, earum præsertim, quæ ea instrumenta & machinas designant, quibus
 terribili fidei oppugnatores fortissimos Martyres miris modis crucia-
 runt, diuexaruntque in quorum instrumentorum, aliarumq. nonnulla-
 rum rerum explicatione aliqui interdum a veritate fortasse aberrarunt:
 homines enim sumus omnes: nec nobis ipsis tantum tribuimus, vt nus-
 quam putemus offendisse; sed quæ diuturno studio & labore nobis com-
 parauimus, nunc, quando ita ijs visum est, quibus non obtemperare
 nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam & communem vtilita-
 tem, doctorumq. iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi,
 ne quid in hoc genere haberes quod vterius cuperes, de Romano Mar-
 tyrologio scriptioem. Hæc tu, beneuole Lector, boni consule, dumq.
 sacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & Sanctorum, in quibus
 admirabilis est Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque vir-
 tutes & pietatem imitari, diuina adiutrice gratia, ne pigeat.

CANDIDO LECTORI CHRISTIANO
ANTIQUITATIS ECCLESIASTICAE
STVDIOSO S.

COMMENTARIJ venerabilis Christi sacerdotis D. Casaris Sorani in Martyrologium Romanum, a nobis locis omnibus, ex iussione Sanctissimi Domini nostri Sixti Papae Quinti, recogniti, nobis quidem nihil obiecerunt, quod instam censuram mereri a quibus lectoribus videatur; quod ad orthodoxam quidem fidem, doctrinamq. Catholicam pertinet. Si qua paradoxa quibusdam forte videbuntur, illa equidem eo esse loco habenda arbitror, ut auidius expetantur, & cum solida firmaq. veritate consistant, libentius accipiantur: quod in his insunt, ut & in alijs huius auctoris lucubrationibus, erudita in primis, praecleara, & incredibili Christiana antiquitatis studio in lucem eruta; quae admirandam scriptoris arguunt in Ecclesiasticis historijs antea rigendis, aut conciliandis, aut de caligine, morsuq. blattarum exuentis industriam, scanti & rarum eiusdem, idq. arguunt varijs de historicis equo minus exactis, aut fide dignis iudicium, & elaboratissimum antiquitatis Ecclesiasticae inter tot salebrosa & spinosa, veluti dumeta inuestiganda studium. Ad cognoscendam enim venerandam illam Religionis Christianae non modo antiquitatem, sed sanctorum etiam Patrum & Synodorum, actarumq. in Christi Ecclesia ab usque sui exordio rerum veritatem, certam annorum seriem, liquetamq. temporum intricatissimorum supputationem faciunt eximie, potissimum his qui scripto hystoriae Ecclesiasticae ex vero cognoscenda studio tenentur, vanas, apocryphas, & aniles, ne dicam supersticiosas, execrati fabellas; quae longum post somnum, scriptis, immo doctis, aliisque scriptoribus sensim irrepentes Ecclesiasticis, non leuiter sacras contaminauerunt SS. Martyrum historias. Denique ut finem faciam, incomparabile tibi adferant momentum ad solidam rerum in Ecclesia dubiarum in posterum constituendarum confirmationem aduersus veriginosa, ne dicam semidelira, quorundam huius saeculi ardelionum, leuissimorumq. nouatorum (quorum hodie, prohi. dolor, magna est natio) ingenia; qui sursum deorsum omnia volentes, illas iam pridem a SS. nostra Religionis Catholica Patribus definitas conantur, in dubium reuocare. Manifestam enim in his agnoscas Romani Pontificis in Apostolica S. Petri Christi Iesu Vicarij Pastoris cathedra successionem; quod nunc tempestatis contra unam Dei supra Petram fundatam Ecclesiam infestissima, tot inter fidei vndique oppugnatissime controversias caput est: quo uno euecto & constabilito, facessat, conoidat facile, immo suos in fumos uanissimos euanescaat oportet omnis infestissimorum Christi hostium, & caelestem illam Sion odientium inanem molitio, vereq. Theomachica coniuratio, & inutilissima exagitatio; ut ad illustrem Solis splendorem nebulosa disfluit caligo. Vale, Christiane lector, & his commentarijs felix frue-re, breui Annalibus Ecclesiasticis eiusdem scriptoris, maiori studiorum tuorum emolumento, & fructu incomparabili, perfruiturus. Romae XIV. Kal. Septemb. Anno. M. D. LXXXV.

Tuis pijs studijs adiuuandis atque ad Dei gloriam promouendis in Christo Iesu deditissimus ex animo

Wilhelm. Damasi Lindanus, Episcopus
Ruremundensis.

DE MARTYROLOGIO
ROMANO.

Præcapitulatio dicendorum.

DE exacta diligentia adhibita a S. Romana Ecclesia in conscribendis rebus gestis sanctorum Martyrum. CAP. 1.
Qua de Sanctorum historijs ab haeticis vel alijs falsa scripta sunt. CAP. 2.
De immensa iactura, quam passa sunt Acta sanctorum Martyrum. CAP. 3.
De antiquo cultu sanctorum Martyrum, unde Martyrologium scribendi occasio manauit. CAP. 4.
A quibus primum scripta sunt Martyrologia. CAP. 5.
De Eusebij libro de Martyribus, & versione Hieronymi. CAP. 6.
De fide epistolarum, quae Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inscripta sunt. CAP. 7.
De antiquo Martyrologio Romano sepius aucto. CAP. 8.
De ceteris antiquis Martyrologijs. CAP. 9.
De falsis martyribus & pseudomartyrologijs haeticorum. CAP. 10.

C A P. I.

De exacta diligentia adhibita a S. Romana Ecclesia in conscribendis rebus gestis sanctorum Martyrum.

NIHL antiquius apud S. R. Ecclesiae Praesules fuisse videtur, quam ut Christianorum acta fortia, ipsae sanctorum Martyrum res praeclearissime gestae, perpetuae memoriae monumentis consignarentur: Cui rei egregiam nauatam operam primum fuisse a S. Clemente Romano Pontifice, testatum habetur in libro de Rom. Pontific. qui a quibusdam recentioribus citari consuevit nomine Damasi, ubi haec in Clemente leguntur: Hic fecit septem regiones diuidi Notarijs fidelibus Ecclesiae, qui gesta Martyrum solite & curiose, vnusquisque per regionem suam, perquirerent. Haec ibi. Li-

cet vero testimonio antiquorum scriptorum, Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum, exploratissimum sit, Romanam urbem illis temporibus in regiones quatuordecim fuisse diuisam: tamen olim a Romanis Pontificibus in septem tantum regiones fuisse partitam, secundum numerum septem Diaconorum, qui Regionarij dicebantur, docent vetera Romanae Ecclesiae monumenta. Perseuerasse diutius, ut in Romana Ecclesia nonnisi septem Diaconi ordinarentur, auctor est Sozom. hist. lib. 7. c. 19. His ergo septem cum diuisa dicantur a Fabiano Papa regiones Urbis; quatuordecim illas in septem fuisse conflatas, fatendum necessario videtur. Porro sicut septem erant Diaconi, sic & totidem Subdiaconi, & his par numerus Notariorum, qui iisdem Subdiaconis & Diaconis subiecti erant. vnde in eodem lib. de Rom. Pont. haec leguntur in Fabiano: Hic regiones diuisit Diaconibus, & fecit septem Subdiacones, qui septem Notarijs imminerent, qui gesta Martyrum in integrum colligerent. Habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambrosij Notario, qui & vitam eius conscripsit, in qua ait, se fuisse sub cura Casti Diaconi, ad quem cuncta referret. Ex his perpende, quam diligens studium olim adhibitum fuerit, ut Acta sanctorum Martyrum pure ac sincere conscriberentur; cum non modo Notarij in id opus gnauiter incumberent, sed & qui praerant Notarijs Subdiaconi, ac Diaconi, iidemq. iure dicti oculi Episcopi; quorum esset munus, cuncta exacte peruestigare, ac Pontifici nota facere; qui a Notarijs scripta, qualia ea demum essent, probaret, atque inter Ecclesiastica monumenta reconderet. Id est enim quod de Antero Papa scriptum habes in hunc modum: Hic gesta Martyrum diligenter a Notarijs exquisiuit, & in ecclesia recondidit. Haec ille. Ad haec, non tantum Acta Martyrum scribere, sed & cetera quae ad Ecclesiam pertinerent, eorum muneris fuisse, expressum est in eodem libro de Rom. Pontific. in Iulio. Atqui non solum Romana Ecclesia in perquirendis atque scribendis sanctorum Mar-

Martyrum Actis sedulam curam impendit, sed & aliæ nobiles ecclesiæ in iisdem haud segniter laborasse noscuntur. Extant de his clarissima antiquitatis monumenta, vt Smyrnenfis ecclesiæ epistola de Martyribus illic passis sub Marco Aurelio & Lucio Vero Imp. apud Eusebium hist. lib. 4. cap. 14. Viennensis & Lugdunensis ecclesiarum litteræ ab eodem Eusebio ex parte recitatae lib. 5. cap. 2. & 3. Dionysij Alexandrinæ ecclesiæ Episcopi complures epistolæ ad diuersos conscriptæ, apud eundem Euseb. lib. 6. cap. 33. & 34. lib. 7. cap. 10. Scimus in ecclesia Carthagenensi S. Cyprianum fuisse sollicitum, vt dies quibus Martyres essent martyrio coronati, exacte adnotarentur, prout constat ex eius epistola, quam dedit ad presbyteros & diaconos ecclesiæ Carthagenensis: ponitur ordine 37. edit. Pamel. Quin & longe ante Cypriani tempora a maioribus eidem rei egregiam constat nauatam esse operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus scribat: Maiores nostri, inquit, plebeis & catechumenis martyrium consecutis, tantum honoris pro martyrij ipsius ueneratione dederunt, vt de passionibus eorum multa, aut (prope dixerim) pene cuncta conscripserint; vt ad nostram quoque notitiam, qui nondum nati fuimus, peruenirent. Hæc in Cypriano Pontius eius diaconus. Erant & illa Acta Martyrum pura atque sincera, quæ, cum de illis coram Iudicibus quæstio haberetur, a Notarijs publicis exceptoribus excepta, in Acta publica, quæ Proconsularia sæpe dicta inuenimus, inferebantur, atque inter alia publica monumenta asseruabantur: horum extant adhuc nonnulla, eorumq. in Notationibus mentionem facimus. Citat aliquando eadem Pontius diaconus in Cypriano, dum ait: Et quid Sacerdos Dei, Proconsule interrogante, responderit, taceam: sunt Acta quæ referant. Hæc ille.

C A P. II.

Quæ de Sanctorum historijs ab hæreticis vel alijs falsa scripta sunt.

ED quid? Quamuis optimi patres familias (vt habet parabola Euangelica) bonum semen seminassent in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, veritatis aduersarius ipse satan superfeminauit zizania: ipsoq. pene initio exurgens Ecclesiæ, falsa veris, inania atque incerta certis ac solida firmitate constantibus admiscenda curauit: idq. non tantum per hæreticos, Catholicæ fidei perduelles, sed & per Catholicos ipsos, eos tamen, qui quæstum pietatem putarent, vel qui zelum quidem haberent, sed non secundum scientiam. Satis modo sit de his vnum tantum in exemplum adducere Asiæ presbyterum, de quo Tertullianus hæc scribit in libro de baptismo: Si quæ Pauli perperam scripta legunt, exemplum Theclæ ad licentiam mulierum docendi tingendiq. defendunt: sciant in Asia presbyterum, qui eam scripturam construxit, quasi titulo Pauli de suo cumulans, conuictum atque confessum id se amore Pauli fecisse, loco excidisse. Hæc Tertul. Inscriptus erat liber ille *metodo* Pauli & Theclæ, continens & baptizati Leonis fabulam, vt testatur S. Hieronymus de Scriptoribus Eccles. in Luca. Eiusdem generis illa erant infomnia, nimirum Circuitus Petri, Circuitus Ioannis, Circuitus Thomæ, Actus Andreæ, Actus Ioannis, Actus Philippi, Actus Petri, Actus Pauli, Itinerarium Clementis; quæ omnia damnant Athanasius in Synopsi, Philaster de hæresibus, & Gelasius in Concil. Rom. Hæc enim & alia huiuscemodi ab hæreticis esse excogitata, certissimum est. Ab Ebione in primis hæc factitata, ab eoq. falsa Acta Apostolorum inuenta, & Circuitus Petri esse corruptos, & Pauli Acta referta blasphemijs introducta, tradit Epiphan. in Panar. hæresi 30. A Gnosticis de S. Dei genitrice Maria portentosum librum esse conscriptum, testatur idem Epiphan. in Panar. hæresi 26. Encratitas in medium adduxisse, ad stabiliendam suam ipsorum hæresim, Actus Andreæ, Ioannis, & Thomæ, & alia huiuscemodi, idem auctor narrat hæresi 47. Manichæos id generis commenta excogitasse, Apostolorumq. nomine conscripisse falsas historias, fidem facit Augustinus lib. de fide contra Manichæos, alijsq. in locis; idemq. Philaster, Cyrillus Hierosolymitanus, & alij. Priscillianistas & ipsos alios ad inuenisse Actus Apostolorum, Orosius affirmat in epist. ad Augustinum de error. Priscil. Exempla alia complura hic omittimus. Sane quidem qui talia præsumpserunt de sanctis Apostolis, nequaquam putandum erga sanctorum Martyrum Acta fuisse modestiores: quæ sic corruerunt, deprauaruntque, vt eorumdem quamplurima in suspicionem adduxerint; adeo vt S. R. Ecclesia, ab illis abstinere, consultius aliquando esse putarit. Vnde Gelasius in Rom. Concilio: Gesta, inquit, sanctorum Martyrum, secundum antiquam consuetudinem, singulari cautela in S. R. Ecclesia non leguntur: quia eorum, qui conscribere, nominā penitus ignorantur, & ab infidelibus, aut idiotis superflua, & minus apta quam rei ordo fuerit, scripta esse putantur, sicut cuiusdam Quirici & Iulittæ, sicut Georgij, aliorumq. huiusmodi passiones, quæ ab hæreticis perhibentur compositæ: propter quod (vt dictum est) ne vel leuis subsannandi oriretur occasio, in S. Romana Ecclesia non leguntur. Hæc

Gelasius

Gelasius de Romanæ Ecclesiæ in recipiendis ac promulgandis Actis Martyrum disciplina. Ceterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuisse videtur ecclesijs: quandoquidem in ecclesia Africana in sacris conuentibus posse legi Acta Martyrum, decretum est in Concilio Carthagenensi celebrato post Consulatum Stiliconis, anno Domini quadringentesimo primo, vt habet eius canon 13. his verbis: Liceat etiam legi passiones Martyrum, cum anniuersarij dies eorum celebrantur. Hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epistola ad Carolum Magnum hæc in eadem sententiam leguntur: Vitæ enim Patrum sine probabilibus auctoribus minime in ecclesia leguntur: nam ab Orthodoxis titulata, suscipiuntur & leguntur. magis autem passiones sanctorum Martyrum sancti canones censuerunt vt liceat eas etiam in ecclesia legi, cum anniuersarij dies eorum celebrantur. Hæc ibi. In ecclesia Gallicana eadem viguisse de legendis Actis sanctorum Martyrum in ecclesia consuetudinem, satis significant ea quæ Gregorius Turonensis lib. de gloria Mart. cap. 86. testatur his verbis: Dies passionis erat Polycarpi martyris magni, & in Ricomageni vico ciuitatis Aruernæ eius solemnia celebrabantur. Lecta igitur passione cum reliquis lectionibus, quas canon sacerdotalis inuexit, &c. Sed vt de Actis Martyrum per hæreticos deprauatis ceptam sequamur narrationem, est de his canon 63. sextæ Synodi his verbis conscriptus: Quæ a veritatis hostibus falso confictæ sunt Martyrum historiæ, vt Dei Martyres ignominia afficerent, & qui eas audituri essent, ad infidelitatem deducerent; in ecclesia non publicari, iubemus, sed eas igni tradi: qui autem eas admittunt, vel tamquam veris his mentem adhibent, anathematizamus. Hæc S. Synodus: cuius auctoritate Græci Episcopi exactiorem curam adhibere consueuerunt, vt dum suas ecclesias visitarent, de sanctorum Martyrum Actis conscriptis subtilius inquirerent. vnde Theodorus Bals. eo in loco hæc de Nicolao Muzalo Patriarcha testatur: Cum ille, inquit, vitam S. Parasceues, quæ in quodam Callicratia vico colebatur, a quodam vicano inepte ac indocte & sancta angelica viuendi ratione indigne compositam inuenisset, eam igni mandari iussit; & diacono illi Basilica mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conscribere. Hæc ille.

C A P. III.

De immensa iactura quam passa sunt Acta sanctorum Martyrum.

ED vt de rebus quæ ad Romanam Ecclesiam spectant, de cuius agimus Martyrologio, ceptum prosequamur institutum: ex his quæ nuper ex Gelasio recitauimus, satis declarari videtur, Acta illa sanctorum Martyrum tanta cura ac diligentia perquisita, per Notarios S. R. Ecclesiæ conscripta, per Subdiaconos & Diaconos cognita, ac demum per ipsos Romanos Pontifices probata atque recondita, esse collapsa, deperdita, vel saltem adulterata. Nam si integra remansissent, qua ratione (quod ait Gelasius) secundum consuetudinem in Romana Ecclesia non legebantur; cum præsertim, a quibus essent scripta, probata, ac consignata, & vnde accepta, sic exploratum esset, vt nullus penitus de eorum integritate dubitandi scrupulus superesset? Fuisse namque deprauatas, quæ a maioribus commendatæ essent, res gestas sanctorum Martyrum, Arnobius lib. 1. aduersus Gentes declarat his verbis: Sed neque hæc omnia conscribi, aut in aures omnium peruenire potuerunt, gesta gentibus in ignotis, & vsu nescientibus litterarum: aut si qua sunt litteris conscriptionibusq. mandata, malevolentia dæmonum, quorum cura & studium est hanc interciperi veritatem, & consimilium his hominum, interpolata quædam & addita, partim mutata atque detracta, verbis, syllabis, litteris, vt credentium tardarent fidem, & gestorum corrumpent auctoritatem. Hæc Arnobius. At nequaquam adduci possumus, vt credamus eadem Acta vel omnino esse sublata, vel ab hæreticis penitus adulterata. Romanæ siquidem Catholici semper vixere Pontifices, nec alterius sectæ illic aliquando sedit Episcopus. Quod si vel sub Constantio Augusto Ariano, vel sub Odoacre Herulo, Theodorico, alijsq. Gothorum Regibus itidem Arianis, Romanæ Ecclesiæ negotium factum est: non tamen fuit huiusmodi, vt illi Sanctorum memorijs vim inferrent (de Sanctis enim eorumq. cultu æque cum Catholicis sentiebant) adeo vt nec cum Vrbs obsideretur, his, quæ foris extra mœnia erant, basilicis irrogarent iniuriam; nec Vrbe capta, in eas, quæ intus erant, more barbarorum sæuirent, profanarent, vel ad sua sacra peragenda sibi vendicarent: sed tamquæ sacra septa, atque asyla diuinitus instituta, ab illis fuerint existimata; adeo vt & ijs etiam (licet hostes haberentur) qui ad ea confugissent, pepercerint. Sunt de his fideles testes scriptores illorum temporum, Orosius lib. 7. Augustinus de ciuitate Dei, & Procopius de bello Gothico. Vnam illam, quam sub Gothis Regibus Ariani sibi vendicauerunt ecclesiolam, dictam S. Agathæ in Suburra, vix credi potest quam sumptuose ac pie, licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Ricimeri V. C. vt suo loco pluribus in Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo suspicio de Arianorum perfidia tollitur, vt ab

eis

eis vis aliqua in Acta Martyrum sit illata. Ad alios potius tanta est referenda clades: quam quidem non aliunde manasse credimus, quam ex iniustissimis illis atque sæuissimis Diocletiani Imperatoris edictis, quibus omnes Christianæ religionis codices incendio damnati sunt. Meminit eiusmodi feralis sanctionis Eusebii hist. lib. 8. cap. 2. & 3. Quando (inquit) diuinas & sanctas scripturas medio foro in rogam impositas oculis nostris aspeximus. De eodem edicto plura habet Arnobius, Opratus, & S. Augustinus, quoties agit de schismate Donatistarum, occasione traditionis sacrorum librorum conflato: nosq. de eodem pluribus inferius in Notationibus agimus. Tunc temporis in tanto Christianarum scripturarum naufragio factam esse lacrymabilem illam Actorum Martyrum iacturam, nulla est penes nos dubitatio; tuncq. sublata illa nobilissima rerum gestarum monumenta tanto labore collecta, tot cognitoribus comprobata, ac tanto denique studio custodita: vixq. ex tam immenso naufragio perpauca tabulas remansisse putamus: tabulas, inquam; quoniam haud integra atque perfecta & omnibus numeris absoluta illa esse putamus, quæ titulo Notariorum Romanæ Ecclesiæ Acta Martyrum a quibusdam edita habentur: cum si vel ad exactam censuram rerum ac temporum eas adducas, vix perpauca reperias, quæ aliqua saltem ex parte non arguantur erroris; vt perinde sit aliqua ex his reperiri, quæ emendatione non indigeant, vt post vindemiam esse solet racemus vnus vel alter, & sicut (quod est apud Isaiam c. 7.) excussio oleæ duarum vel trium oliuarum in summitate rami, siue quatuor vel quinque in cacuminibus eius. Perijisse ea funditus, numquam dixerimus, sed diminuta. Vnde Gregorius Turon. de glor. Mart. cap. 40. hæc ait: Multi quidem sunt Martyres apud urbem Romam, quorum historiæ passionum nobis integræ non sunt delatæ. Hæc ille: qui & inferius cap. 51. & 64. testatur iterum, Acta Gallicanorum Martyrum in Italia a Gallis quæsitæ, & inuenta, missa esse in Gallias: vt ex his possis intelligere magnum olim a nostris adhibitum esse studium in colligendis Actis sanctorum Martyrum; & qui collegerunt aliarum prouinciarum Martyrum commentarios, suorum Acta minime præterijisse. Obijciat fortasse prudens lector: Quidnam causæ fuit, vt cum edicto Diocletiani Christianorum libri damnati sunt igni; sacræ Scripturæ codices, vtriusque Testamenti volumina remanserint illibata: ea etenim integra atque sincera, vt patres nostri olim ante Diocletiani tempora, possidemus. Ad hæc perfacilis est responsio, si vtriusque Scripturæ diuersa ratio attendatur. Sacra enim volumina non tantum penes vnã vel alteram erant ecclesiam, sed præter quamplurima illa, quæ priuato vsui Episcoporum, presbyterorum, ceterorumq. ministrorum, vel aliorum ex populo inferuebant, apud cunctas Orbis ecclesias ob necessitatem sacrarum functionum custodiri solita, certum est. Esse enim consueuerant in ecclesia duo secretaria, a dextro sinistroq. latere apsidis posita, in quorum altero sacra Eucharistia, in altero diuinæ Scripturæ sacri codices asseruabantur. De vtriusque sanctus Paulinus epist. 12. ad Seuerum, cum de Nolana a se erecta basilica agit, meminit his versibus in frontibus eorum affixis: aitq. in primis: In secretarijs vero duobus, quæ supra dixi, circa apsidem esse, hi versus indicant officia singulorum. A dextera apsidis:

Hic locus est veneranda penus qua conditur, & qua

ponitur alma sacri pompa ministerij.

A sinistra eiusdem:

Si quem sancta tenet meditanda in lege voluntas,

Hic poterit residens sacris intendere libris.

Hæc de secretario sacrorum librorum Paulinus; quorum voluminum sicut erat frequentior vsus, ita absque dubio numerus multiplicior; atque ob id non mirum, si non omnes simul diuinæ Scripturæ codices periere. Non sic quidem de ceteris libris, licet Ecclesiasticis, licet pernecessarijs: nam immensam raritatem illorum fuisse constat. Exemplo sit vulgatus ille per Orbem liber Eusebij Cæsariensis de temporibus, vnicus eo argumento conscriptus, quem Alipius vir eruditus Episcopus Tagastensis in Africa non inuentum, a prædicto Paulino apud Nolam commorante quæsiuit: qui cum non tantum apud se non haberet, sed nec nomen auctoris agnosceret (appellat enim eum Eusebium Episcopum Constantinopolitanum) Romæ quæsitum, ac tandem apud Domnionem inuentum, ad eum misit, vt constat ex epistola eiusdem tunc ad Alipium scripta, apud Augustin. epist. 35. His itaque in exemplum de raritate aliorum librorum adductis, hæc inferimus: Si liber ad supputanda rerum sacrarum tempora, quæ in diuina Scriptura continentur, vnicus, atque adeo Ecclesiæ pernecessarius, eaq. de causa a S. Hieronymo Latinitate donatus, tanto labore quæsitus, vix tandem repertus fuit: quid de scriptis alijs dicendum, quæ alicuius ecclesiæ viderentur esse peculiaria, quæ nec vno vel paruo codice continebantur, sed permultis, iisdemq. prægrandibus, vt par est credere (Acta enim vnus tantum Martyris multas impleffe chartas, si accurate scripta essent, certissimum est) quorum nec facilis esset describendi facultas, vt videmus accidere in his quæ in archiuis summa diligentia asseruantur; itemq. impensa nimia detererent, & labor immensus auerteret? Quid ergo mirum, si talium perpauca quæ erant exemplaria, tanto terræmotu orbis Christiani fuerint obruta, vniuersaliq. incendio con-

concremata; ita vt ex busto perpauca vix reliquæ superfuerint? At quis numerare sufficiet aliorum Ecclesiasticorum librorum funera, qui licet vbique gentium sparsi (vt taceam de aliarum ecclesiarum peculiaribus Actis Martyrum) tamen eadem sunt conflagratione consumpti? Sed de his hæcenus: iam cetera prosequamur.

C A P. IIII.

De antiquo cultu sanctorum Martyrum, vnde scribendi Martyrologium manauit occasio.

I C V T olim Romæ Notarijs de conscribendis sanctorum Martyrum Actis, ita & in alijs ecclesijs, etiam transmarinis, alicui ex clero negotium fuisse videtur impositum, qui cuiusque Martyris natalem diem (sic enim appellare consueuerunt ex hac vita ad cælum transitum) conscriberet, vt per singulos annos, eodem recurrente die, in eiusdem sancti Martyris memoriam Deo offerretur sacrificium. Hoc ipsum est quod Tertullianus lib. de Corona militis ait: Pro natalitijs annua die facimus. Facere enim, idem esse penes antiquos, quod sacrificare, opportuniori loco inferius, cum agimus de Pontificis voce, monstramus. Porro illic agi a Tertulliano non de natalitijs more Gentilium, vt perperam interpretatur infelix Rhenanus, sed de die quo sancti Martyres victores in cælum a Deo recepti sunt; consule in eum locum pientissimi & eruditissimi viri Pamelij adnotationem. Habes de eodem pristino vsu epistolam sancti Cypriani ad presbyteros & diaconos ecclesiæ Carthaginensis, est in edit. Pamel. 37. in qua hæc verba descripta habentur: Denique & dies eorum, quibus excedunt, adnotate; vt commemorationes eorum inter nmemorias Martyrum celebrare possimus. quamquam Tertullus fidelissimus & deuotissimus frater noster pro cetera sollicitudine & cura sua, quam fratribus in omni obsequio operationis impertit, qui nec illi circa curam corporum deest, scripserit, & scribat, ac significet mihi dies quibus in carcere beati fratres nostri ad immortalitatem gloriosæ mortis exitu transeunt, & celebrantur a nobis hic oblationes & sacrificia ob commemorationes eorum; quæ cito vobiscum, Domino protegente, celebrabimus. Hæc Cyprianus; qui & ad clerum & plebem scribens epist. 34. sic in eandem sententiam: Sacrificia pro eis semper (vt meministis) offerimus, quoties Martyrum passiones & dies anniuersaria commemoratione celebramus. Hæc ille. Quod porro ait, sacrificia pro illis offerre: nemo putet pro peccatis illorum expiandis id fieri solitum; cum omnia mudentur in sanguine: maioremq. (teste ipsomet Domino) hac charitate nemo habeat, vt animam suam ponat quis pro amicis suis: Si enim flenti mulieri peccatrici dimissa sunt, ex sententia Saluatoris, peccata multa, quoniam dilexit multum; quis dicere audeat, post imbrem sanguinis, consummato martyrio, adhuc superesse expiandas sordes? Sed sic accipiendum, sacrificia pro eis offerre, ac si diceret, in eorum commemorationem illud facere, prout ea, quæ ponuntur inferius, verba declarant, & quæ ex dicta epist. 37. ex eodem auctore superius recitauimus. Vnde S. Augustinus tractatu 84. in Ioannem hæc habet: Ideo quippe ad ipsam mensam non sic eos commemoramus, quemadmodum alios qui in pace requiescunt, vt etiam pro eis oremus; sed magis vt orent ipsi pro nobis, & eorum vestigijs inhæreamus. Hæc ibi. Et de verb. Apost. ser. 17. cap. 1. in eadem sententiam sic ait: Habet Ecclesiastica disciplina (quod fideles norunt) cum Martyres eo loco recitantur ad altare Dei, ibi non pro ipsis oretur; pro ceteris autem commemoratis defunctis oratur. Iniuria est enim pro Martyre orare, cuius nos debemus orationibus commendare. Hæc Augustinus: ex quibus omnibus dilucidius intelligere potes, quid sit offerre pro Martyre. Si hæc vberius cupis, consule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pamelij. Recitabantur post Apostolos nomina sanctorum Martyrum, prout etiam docet sacræ Missæ canon, qui habet: Communicantes & memoriam venerantes in primis, &c. Recitabantur ex scripto secundum prærogatiuam status & meritorum, nec tantum nomina Martyrum, sed & aliorum Sanctorum. Vnde & August. lib. de sancta virginit. cap. 45. hæc ait: Perhibet Ecclesiastica auctoritas, in qua fidelibus notum est, quo loco Martyres, & quo loco defunctæ sanctimoniales recitantur. Hæc ille. Ex prædicta igitur notationum natalium sanctorum Martyrum pro commemorationibus faciendis, Martyrologij conscribendi prouenit occasio: cum etenim frequens esset Martyrum numerus (decem enim illis, quas numerant, persecutionibus in vnaquaque prouincia necatos fuisse quamplurimos, nemo poterit dubitare) atque in chartis Ecclesiæ singulorum nomina, & dies quibus martyrium consummassent, notata haberentur: ex iisdem Ecclesiasticis monumentis pridie diei natalis (vt hodie fit in Martyrologio) annunciabantur nomina in ecclesia, quorum natalitia recensenda essent die sequenti, eorundemq. vna cum sacrificio foret commemoratio faciendæ. Eiusmodi Ecclesiasticas tabulas, quibus singulorum Martyrum natalitia conscripta haberentur, a Tertulliano Fastos fuisse appellatas, optime eruditeq. notat Pamel. in dicta epist. 37. Cypriani. Ille enim in libro de Coron. milit. hæc ait: Ha-

bes tuos census, tuos Fastos; nihil tibi cum gaudijs sæculi, &c. Hæc Tertullianus idcirco, quod in dictis sanctorum Martyrum natalitijs solebant Christiani mutua inter se charitate gaudere, quando & conuiuium, quod Agapen dicebant, celebrare in ipsa Memoria, in ecclesia inquam Martyris, consueuerant: licet, quod ad locum spectat, vsum illum Concilium Laodicenum can. 38. restrinxerit. Reperimus apud Gregorium Nazianzenum in *carm. de vitæ differentijs eiusmodi Agapas dici alio nomine Sacrum epulum natalitium.* Idemq. in *orat. in laud. Cypriani* hæc de commemoratione Martyrum: Omnium quidem Martyrum memoria læta solemnitate colenda est. In eandem sententiam Theodoretus de *Euang. verit. cognit. lib. 8.* qui de Martyribus inscribitur, in fine hæc ait: Illos (deos Gentium scilicet) castos gloria, vanosq. Deus reddidit, suis autem Martyribus honorem illorum dedit: pro Pandijs, Dasijsque, ac Dionysijs, hoc est, Iouis, Liberiq. patris solemnitatibus, Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. sanctis Martyribus solemnitates populari epulo peraguntur: proq. illa veteri pompa, pro turpi obscenitate & impudentia, sunt modestæ, castæ, ac temperantiæ plenæ festiuitates, non illæ quidem mero delibutæ, non commensationibus leues, non cachinnis solutæ, sed diuinis canticis personantes, sacris sermonibus audiendis intentæ, quibus ad Deum preces non sine sanctis lacrymis & suspirijs summittuntur. Hæc ille. Similiter Gregorius Nyssenus in vita magni illius Gregorij cognomento Thaumaturgi, qui vixit temporibus Decij, hæc de populari lætitia in natalitijs Martyrum ab illo instituta: Descendit, inquit, rursus in urbem, & omni circa regione vndique peragrata ac perlustrata, additamentum & quasi collarium studij sui erga numen diuinum instituebat: apud omnes vbique populos sanctiens, vt nomine eorum qui pro fide certassent, dies festi, atque solemnnes conuentus celebrarentur: cumq. alius in alium locum corpora Martyrum diduxissent, per anniuersarij circuli ambitum congregati lætabantur, in honorem Martyrum ferias agentes, &c. Et paulo inferius: Cum animaduertisset enim quod propter corporis voluptates simplex & imperitum vulgus in errore simulacrorum cultus permaneret, quo maxime id quod præcipuum est, interim in eis assequeretur; nempe vt vanis superstitionibus relictis, ad Deum conuerterentur: permisit, vt in memoriam Sanctorum sese exhilararent & oblectarent, atque in lætitiã effunderentur. Hæc Nyssenus *translat. Sifan. Quæ cuncta volumus recitasse ob exactam prædictæ Tertulliani sententiæ explicationem, quod scilicet Christiani suos haberent census & Fastos; nec esse videlicet, quod vana illorum gaudia inuiderent: per Fastos nimirum intelligentis Ecclesiasticas tabulas, in quibus Christianorum solemnitates, ipsaq. natalitia Martyrum certis diebus notata haberentur, e quibus (vt diximus) Martyrologij conscribendi profluxit origo.* Hæc de his satis. At antiquitas veneranda, & ab Apostolis manans, semperq. seruata atque propagata traditio non tantum egit vt anniuersaria celebritate sanctorum Martyrum commemoratio ageretur, sed etiam vt in ipsorum honorem memoriæ passim erigerentur: eo quippe nomine a maioribus nominatæ sunt ecclesiæ, quæ in honorem sanctorum Martyrum Deo consecrarentur, vt sanctus Augustinus testatur de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Qui quidem laudabilis vsus Apostolorum temporibus (vt dictum est) visus est duxisse principium, ea nimirum occasione, quod veneranda Martyrum corpora sub altare recondi consueuerint, secundum illud Ioannis Apocal. c. 6. (vt omnes, præsertim antiquiores, declarant interpretes) Vidi sub altare Dei animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. Cumq. ipsa altaria sepulchra esse Martyrum viderentur, ac subinde eadem præclara memoria Martyrum haberentur; quæ eadem ex causa superædificarentur ecclesiæ, æque Martyrum memoriæ dicebantur. Accidit insuper, vt pium ardensq. Fidelium in Martyres studium non satis esse putaret, si vnus vel alterius Martyris in vno tantum loco esset Memoria collocata, sed plures optaret. Quamobrem factum est, vt non sine reliquijs eiusdem Martyris, in eius honorem altare erigere, & Memoriã superstruere liceret, id legibus Ecclesiasticis prohibentibus, Concil. African. cap. 50. Quamobrem cum ex corpore Martyris sumptæ reliquiæ in pluribus altaribus collocarentur; id effecerunt, vt plura vnus eiusdemq. Martyris sepulchra atque Memoriæ dicerentur, proq. numero altariũ, sepulchrorum numerus augetur. Sed ex his ansam calumniandi nacti sunt Nouatores, vt sicut stulte, ita & temere dicerent, Catholicos quibusdam illuisse præstigijs, vt frequenter vnus Martyris corpus diuersis in locis traderent situm esse: ignorantem, vel nescire dissimulantes, nos non dicere in diuersis sepulchris vnum idemq. integrum esse corpus, sed in singulis (vt dictum est) sepulchris vnus Martyris conseruari reliquias, ac proinde eidem honorem eundem impendi, ac si integrum esset corpus. Nam sententia Gregorij Nazianzeni est in *orat. 1. in Iulianum*, easdem præstare virtutes quaslibet Martyris sanguinis guttas & exigua passionis signa, quas integra corpora: ac proinde non esse indecens, vt vnus Martyris plura erecta appareant monumenta: cum alioqui (nisi lex Christiana prohiberet) nec indecens videri posset, etiam sine ipsorum reliquijs eidem excitari Memorias, vtpote testes eorum virtutis egregiæ, & beneficiorum eorundem ope consecutorum. Nam (si licet ad sacra

profa-

profanum exemplum adducere) de multis Aenæ & aliorum sepulchris Dionysius Halicarnassæus hanc ipsam affert rationem lib. 1. histor. Rom. sic dicens: Quod si quem perplexum facit, quod Aenæ sepulchra monstrantur in multis locis, nec possit nisi in vno esse conditus; cogitet hanc dubitationem esse vulgarem; & intelligat, quod quamuis vnicus locus capiat corpora talium, apud multos tamen monumenta eis facta sunt in gratiam acceptæ utilitatis cuiuspiam. Hæc ille. At de cura sacrarum reliquiarum sanctorum Martyrum agemus in fine huius de Martyrologio scriptionis.

C A P. V.

A quibus primum scripta sint Martyrologia.

RIMVS omnium qui scribendo Martyrologio operam dedit, ab omnibus prædicatur Eusebius Pamphili, Episcopus Cæsariensis. Id etenim in primis testatum habetur in epistola quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius disputabimus; id profertur Beda in *retract. in Act. Apost. cap. 1.* Hoc ipsum etiam Vualfridus Strabo lib. de reb. Eccles. cap. 28. in fine. Id denique recentiores omnes, ac nouissime Molanus in libello quem scripsit de Martyrologijs, cap. 2. Post Eusebium, id ipsum præstitisse S. Hieronymum, ijdem omnes affirmant; non quod ipse auctor illius fuerit, sed quod Martyrologium ab Eusebio Græce scriptum, a se translatum Latinis tradiderit. id enim Beda vbi supra his verbis: Adstipulatur, inquit, & liber Martyrologij, qui beati Hieronymi nomine ad præfatione attitulatur: quamuis idem Hieronymus illius libri non auctor, sed interpret, Eusebius autem auctor extitisse narretur. Hæc Beda. Vualfridus item in eadem sententiam hæc ait: Hieronymus Martyrologium, secutus Eusebium Cæsariensem, per anni circulum conscripsit; ea occasione ab Episcopis Chromatio & Heliodoro illud opus rogatus componere, quia Theodosius religiosus Imperator in Concilio Episcoporum laudauit Gregorium Cordubensem Episcopum, quod omni die Missas explicans, eorum Martyrum, quorum natalitia essent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille; nec aliunde, quam ex dictis epistolis, quæ in hanc diem editis Martyrologijs præfigi consueuerunt, quas & nos (quo de rei veritate exactior certiorq. cognitio habeatur) suis titulis hic describimus: sunt autem huiusmodi:

Epistola Chromatij & Heliodori Episcoporum ad beatum Hieronymum, de opere Martyrologij colligendo.

Domino sancto Patri Hieronymo, Chromatius & Heliodorus Episcopi, in Domino salutem.

V M religiosissimus Augustus Theodosius Mediolani urbem esset ingressus, vniuersosq. Italia Episcopos ad se inuitasset; & ob causam aliquantulorum Episcoporum, qui ex Ariana face suas animas inquinassent, inquireret: contigit & nostram paruitatem in eodem adesse Concilio. In quo, cum dicenda dicta essent, & definienda definita, cepit Christianissimus Princeps sanctum Gregorium Cordubensis ecclesie in eo præferre Antislitem, quod omni die, siue non ieiunans, matutinas; siue ieiunans, vespertinas explicans Missas, eorum Martyrum, quorum natalitia essent, plurima nomina memoraret. Fretumq. est, vt omnes statueremus, ad tuam scribere charitatē, vt famosissimos Feriales de archiuo sancti Eusebij Casareæ Palestinæ Episcopi inquirens, Martyrum ad nos dirigas festa; vt possimus hoc officium per tuam sanctam industriam melius perfectiusq. ad honorem Dei Martyribus exhibere. Hactenus illi. Sequitur Hieronymi nomine epistola huiusmodi inscriptionis titulo consignata:

Beati Hieronymi super eo ipso ad eosdem responsio.

Chromatio & Heliodoro sanctis Episcopis, Hieronymus presbyter.

ONSTAT Dominum nostrum Iesum Christum omni die Martyrum suorum triumphos excipere, quorum passiones a sancto Eusebio Cæsariensi Episcopo scriptas reperimus. Nam Constantinus Augustus, cum Casaream fuisset ingressus, & diceret memorato Antisliti, vt peteret aliqua beneficia Casariensi ecclesie profutura: legitur, respondisse Eusebium: Opibus suis ecclesiam ditatam, nulla petendi beneficia necessitate compelli: sibi tamen desiderium immobile extitisse, vt quicquid in Republica Romana gestum sit erga Sanctos Dei, Iudices Iudicibus succedentes in vniuerso orbe Romano, sollicita perscrutatione, monumenta publica disentiendo, perquirent; & qui Martyrum, a quo Iudice, in qua prouincia vel ciuitate, qua die, qua ve perse-

uerantia, passionis suae obtinuerunt palmam, de ipsis archiepis sublata, ipsi Eusebio, regio iussu, dirigerent. Unde factum est, ut idoneus relator existens, & Ecclesiasticam historiam texeret, & omnium pene Martyrum prouinciarum omnium Romanarum trophaea diligens historiographus declararet; quatenus omni die sacrificium Deo offerentes, eorum nomina meminissent: studentes, qui die ipso, quo sacrificium offerretur, victores diaboli extitissent, & martyrii sui triumpho pollentes atque ouantes ad Regem suum peruenissent Christum. Hac de causa singulorum mensium, singulorumque dierum festa conscripsimus, ut iubere dignabamini, perennem nostrae paruitatis memoriam fore credentes, cum diebus omnibus per tot annorum spatia sancta Sanctorum nomina fuerint festiue celebrata. Et quoniam per singulos dies, diuersarum prouinciarum, diuersarumque urbium plusquam octingentorum & nongentorum Martyrum sunt nomina nominata: ut nullus dies sit, qui non intra quingentorum numerum reperiri possit adscriptus, exempto die Kalendarum Ianuariarum: considerans inter innumerabiles turbas, lectoris animum intra unum mensem posse lassescere: ne id eueniat, breuiter & succincte eorum qui sunt in amplissima festiuitate in suis locis tantum praeter omnibus memoratus sum; ut amputato fastidio, vnus de omnibus sufficiat libellus adscriptus. Sane in prima parte libelli, omnium beatorum Apostolorum festa conscripsimus, ut dies varij non videantur diuidere, quos vna dignitas Apostolatus in caelesti gloria fecit esse sublimes.

Hucusque epistola Hieronymi nomine scripta: cui quidem primo aspectu adstipulari videtur & Cassiodorus, omnibus praedictis auctoribus antiquior; in libro enim de Institut. diuinarum lect. cap. 32, haec ait: Et ideo futurae beatitudinis mores, vitas Patrum, confessiones Fidelium, passionis Martyrum legite constanter, quas inter alia in epistola sancti Hieronymi ad Chromatium & Heliodorum destinata proculdubio reperitis, qui per totum orbem terrarum florere: ut sancta imitatio vos prouocans, ad caelestia regna perducatur. Haec ille. Ioannes Molanus, vir quidem pius & eruditus, in sua tractatione quam scripsit de Martyrologijs, quamque auctam posuit in appendice sui Vsuuarii secundo editi, sicut praedictas nuper recitatas epistolas non esse memoratorum Antistiti, nec Hieronymi potat, sed illorum nomine esse suppositas; ita nec Cassiodorum de praedicta Hieronymi nomine scripta epistola existimat intellexisse. Certe quidem Molani sententia haud inuitus adstipulor: sed quoniam praedicta epistolae iam antiquitus videntur receptae, ac pene temporum diuturnitate praescriptae, habentque grauem assertorem Vualfridum Strabonem, quem ante annos octingentos claruisse constat, cuius de praedictis epistolis graue testimonium recitauimus: non perfunctorie, tanta res tractanda videtur, sed de illarum fide accuratius agendum, ac sollicitius perscrutandum; ipsasque ad lapidem Lydium, ad ipsam, inquam, rerum ac temporum exactam historicam rationem afferre atque conferre, operae pretium fuerit: ut quid verum, quidve adulterinum sit, per facile dignosci queat. Agemus ergo de singulis, ac in primis, quidnam qualeve fuerit Eusebij, quod dicunt, Martyrologium; simulque tractabimus de Hieronymi versione, ac denique de fide praedictarum epistolarum.

C A P. VI.

De Eusebij libro de Martyribus, ac versione Hieronymi.

RRARE omnino certum est, qui existimarunt Eusebij librum de Martyribus non alium fuisse, quam compendiosam omnium sanctorum Martyrum collectionem, ea breuitate contextam, qua Martyrologia noscuntur esse conscripta; haec de causa illum ab eo scriptum librum de Martyribus, esse a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quam mendaciter haec dicatur, non aliunde, nec ab alio, quam ab ipso met libri auctore Eusebio testimonium petamus. Ipse enim in suis Historiarum libris de eo frequentius meminit, & qualis fuerit, non obscure describit. Ac primum quidem lib. 4. cap. 14. cum agit de Pionio martyre perillustri, haec ait: Qualem denique & quam insignem mortem, praeter alias omnes res ab eo tanta cum admiratione gestas, eos quibus libitum est cognoscere, ad libellum a nobis de veterum sanctorum martyrijs in unum redactis editum, qui quidem omnia facta illius plenissime complectitur, amandamus. Idem lib. 5. cap. 1. de eodem commentario agit his verbis: Tota illa epistola, scilicet Lugdunensis Ecclesiae, quae accuratissimam istarum rerum explanationem complectitur, in libro de Martyribus a nobis composito, qui non solum veram rerum gestarum narrationem, sed etiam illustria virtutum exempla, ad vitam pie degendam accommodata, continet, posita est: tamen quaecumque ad hoc institutum spectare videantur, ea in praesentia ex eodem repetens, in hunc historiae nostrae locum colligabo. Et inferius eodem lib. cap. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) si cui visum fuerit, licet ista plenissime cognoscere: modo illam epistolam, quam in libro nostro de Martyribus (ut dictum est) posuimus, accurate voluerit euoluere. Haec ille. Ex quibus plane colligitur, tantum abesse, ut ille Eusebij liber de Martyribus fuerit ex Actis Martyrum in compendium redacta narratio; ut potius, respectu prolixitatis eius, ipsi eiusdem auctoris Historiarum libri videantur fuisse in his

quae

quae ad Martyres spectant, illius epitome. Sed audiamus cetera, quibus eadem certiora redduntur. Idem Eusebius eodem lib. 5. cap. 20. cum agit de Apollonio fenatore martyre, haec habet ad calcem: Illius vero coram Iudice verba, & responsa quae ad Perennij Iudicis rogata dabit, & orationem apologeticam apud Senatum habitam, si cui libitum fuerit accurate cognoscere, ex libro nostro, quem de veteribus Martyribus composuimus, manifesto intelliget. Haec tenus de eo libro Eusebius. Quantum ergo putandum est illud fuisse volumen, quod non tantum ipsa Acta Martyrum, rogata, & responsa, ac cetera ad eorum martyrium spectantia continebat, sed etiam ipsorum apologias, etsi non aliorum, certe Apollonij, descriptas habebat? De Apollonio verba faciens S. Hieron. lib. de Script. Ecclesiast. haec ait: Impetrato ut rationem fidei suae redderet, insigne volumen composuit, quod in Senatu legit, &c. Ex his itaque plus satis conspicuo potest intelligi, qualis quantusque fuerit Eusebij de Martyribus liber. Quibus quidem in primis erroris redarguantur, qui putarunt illum non aliud fuisse, quam breue Martyrologium, idemque a sancto Hieronymo in Latinum conuersum, Latinis ecclesijs legendum traditum. Rursum ex ipsis impostura detegitur eius epistolae, quae Hieronymi nomine scripta, superius est recitata, qua dicitur Eusebius opera Constantini Imperatoris collegisse totius Christiani orbis Martyres, eoq. libro illorum certamina conscripsisse. Quoniam pacto, quae vnus liber, volumen vnum, tot Martyrum Acta continere valuisset, ad quorum tantum nomina recensenda vix sufficere potuisset? Equidem, si tam prolixae, ut fecit in alijs, totius Ecclesiae Catholicae ab ipso scribendae fuissent res gestae sanctorum Martyrum; non vnus liber, non centum (audacter dicam) non denique mille fuissent satis: immo vsurpare liceat & illam Euangelicam hyperbolen nec ipsum mundum capere potuisse eos, qui de ea re scribendi fuissent, libros. Quod autem ad Hieronymum spectat; nequaquam cum illis dixerimus, ipsum in Latinum transulisse librum illum Eusebij de Martyribus. Qui enim fieri potuit, ut vna epistola, quam de ea re conscripsisse testatur Cassiodorus, praegrande volumen comprehendere potuisset? quin potius existimandum est, Hieronymum breui summa librum illum Eusebij in compendium redegisse, ipsumque opus postea Martyrologium esse dictum, ac Hieronymi nomine nuncupatum. Haec autem etsi satis esse videantur ad praedictarum litterarum imposturam arguendam: tamen quo nullus remaneat dubitandi locus, & cuncta sint toto caelo lucis veritate perspicua, age de rebus singulis in eis contentis paulo fusius differamus.

C A P. VII.

De fide epistolarum, quae Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inscriptae sunt.

QUOD pertinet ad epistolam Chromatij & Heliodori Episcoporum nomine ad Hieronymum scriptam, in primis ex eiusdem inscriptione imposturam facile deteges, si illorum temporum loquendi generis habueris rationem: dum in ea praedicti Episcopi, immo ipsa Synodus (Synodi enim, quam praetextunt, nomine scribere profitentur) ipsum Hieronymum presbyterum appellant Patrem; cuius quidem nomenclaturae nullum prorsus penes illorum temporum scriptores exemplum inuenies, ut in inscriptione litterarum, Episcopi, vel ipsa Synodus presbyterum cuiusvis meriti dicant Patrem, cum alioqui & amplissimarum sedium Episcopos & Patriarchas non nisi fratres consueuerint appellare. Habetur mentio in eadem epistola de quodam Concilio ex totius Italiae Episcopis Mediolani Theodosio Imp. praesente coacto. Verum istud commentum esse, non dubites: qui enim fieri potuit, ut tam celebris Synodus sic e scriptorum monumentis exciderit, sic silentio fuerit obuoluta, ut nullus illorum temporum scriptorum, quorum sane haud exiguus fuit numerus, nec nomine tenus eius meminerit? Sed haec manifestiora reddentur, si lucubrationum Hieronymi temporis exacta ratio habeatur. Quando, rogo, voluit illam Synodum coram Theodosio Mediolani congregatam? num cum primum, aduersus Maximum tyrannum pugnaturus, Constantinopoli anno decimo sui Imperij in Italiam venit? certe id dici non posse, quae S. Hieronymus scribit, vehementer repugnant: dum enim in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, ad calcem, cunctas quas haec tenus vsque ad annum decimum quartum eiusdem Theodosij Imp. elaborasset lucubrationes recenset, nec verbum quidem de conscripto, vel a se translato libro illo de Martyribus habet, quem statim post illam Synodum scriptum esse, illa ipsa recitata epistola indicant: ex quibus satis apparet, dictam Synodum commentitiam ad primum Theodosij Mediolanum aduentum non posse referri. Quod si ad secundum aduentum eius (bis tantum post adeptum Imperium in Italiam venisse, certum est) quando iterum ad expugnandum Eugenium tyrannum ex Oriente in Italiam descendit, eandem Synodum Mediolani celebratam esse dixerint: certe ratio temporum contradicit. Descendit Theodosius in Italiam cum exercitu anno decimo sexto, eodemque ultimo sui Imperij; discernensque cum Eugenio, sexta die Septembris illum obtinuit, inde Mediolanum se contulit.

quæ autem tunc ab eo illic sunt facta vsque ad diem xvij. Ianuarij, qua ex hac vita migravit, Ambrosius ea oratione quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum scriptores exacte describunt: adeo vt nullum eiusmodi cogendi Concilij reliquum fuisse tempus appareat. Ex his itaque totum illud commentum de litteris ex prædicta Synodo datis, alijsq. rebus quæ iisdem continentur epistolis, plane clara luce detegitur: vt quod in illis habetur de Gregorio Episcopo Cordubensi matutinas ac vespertinas Missas agente: Augustinus etenim, qui iisdem temporibus vixit, id tantum quinta feria maioris hebdomadæ in Cœna Domini in Ecclesia Catholica fieri consueuisse, testari videtur, scribens ad Ianuarium epist. 118. c. 5. Licet sciamus olim temporibus Cypriani, matutinum ac vespertinum sacrificium in Africa offerri, in vsu fuisse, vt idem Cypri. testatur ad Cæciliū scribens epist. 63. edit. Pam. quem morem apud Aegyptios tantum perseuerasse, auctor est Sozom. hist. lib. 7. c. 19. Quamuis etiam sciamus in Concilio Agathensi secundum recentiorum lectionem haberi mentionē de Missis matutinis & vespertinis, & ex eo c. 13. dist. 15. Sed in hæc non obnitimur, cum sciamus Ecclesiasticorum rituum diuersam fuisse diuersarum ecclesiarum consuetudinem. Deprehenditur & in eo de Gregorio impostura, dum dicitur, ipsum etiam ieiunij tempore celebrasse natalitia Martyrū: diuersam quippe ab his fuisse Ecclesiæ consuetudinem, testantur antiqui canones, vt Concil. Laodic. c. 51. apud Mart. collect. c. 48. & 33. q. 1. Non licet in quadrag. Quod insuper tam in dicta Episcoporum epistola, quam in ea quæ ad eosdē Hieronymi nomine reddita habetur, Eusebius Episcopus Cæsareæ sanctitatis elogio commendatur, pro monstro quidem habetur. Etenim etsi olim sanctitatis titulus communior esse videretur, vt non solum (vt hodie) illis tribueretur Christianis, qui vita functi in cælo regnant cum Christo, sed & quibuscumque laudabilioris vitæ fidelibus: datum tamen aliquando homini hæretico, nemo dicere iure poterit. At vero quibus titulis idem Hieronymus Eusebium ipsum nominare consueuerit, ab ipso audiamus: qui ad Pammachium scribens epist. 65. hæc de eo: Impietatis Arij apertissimus propugnator est, &c. In fine etiam plura habet in eadem sententiam. In Apologia aduersus Ruffin. lib. 1. hæc de eodem: Eusebius Episcopus Cæsariensis, Arianæ quondam signifer factionis. Et lib. 2. eundem principem Arianorum appellat. Idem ad Ctesiphontem agens de scriptis ipsius: Eum (inquit) fuisse Arianum, nemo est qui nesciat. Et ad Minerium epist. 152. ipsum errasse in dogmatum veritate, aperte testatur. Ecce tibi quibus titulis, & quam diuersis a præconio sanctitatis Eusebius a Hieronymo nuncupetur: vt ex his saltē liquido cognoscas, alium longe diuersum a Hieronymo fuisse epistolæ illius auctorem: quem (etsi aliud non esset, ac cetera de eodem consentirent) ab eo esse longe diuersum, ex dicendi stylo, non est qui eam epistolam legens, facillime non cognoscat. Hæc de verbis. Quod si res ipsas in ea conscriptas disquiras, magis magisq. imposturam intelliges. Si enim vera sunt, quæ inter Constantinum Augustum & Eusebiū acta idem auctor enarrat; quæ tanta modestia in Eusebio, qui suarum laudum egregius prædicator semper est visus, vt illa silentio præterierit, cum eadem sæpius repetendi, quoties agit de libro a se de Martyribus scripto, opportuna se daret occasio? Consuevit enim ipse res a se cū Constantino gestas narrare, extollere, eademq. sæpius inculcare, vt de vita Constantini lib. 2. c. 44. & 45. lib. 3. c. 57. 58. 59. & 60. & lib. 4. c. 33. 34. & 35. Quod demum auctor (quisquis ille fuerit) in eadem epist. excipit de Kal. Ian. quasi ea die nullus passus sit Martyr: quam mendax ac friuola ea sit de Kalendis exceptio, consule quæ inferius notantur die 1. Ian. B. Hæc iam satis (etsi alia quoque superessent) ad arguendam prædictarum epistolarum falsitatem sufficere existimamus.

C A P. VIII.

De antiquo Martyrologio Romano sæpius aucto.

VT ARVNT nonnulli (vt vidimus) primum omnium Martyrologij scriptorem Eusebium fuisse: quem quidem nec Martyrologium scripsisse, ex eiusdem auctoris sæpe iterata atque testata sententia superius demonstrauimus: ab ipso enim Acta sanctorum Martyrum copiosissime fuisse conscripta, & non compendiosam de illis narrationem, vt communi loquendi vsu Martyrologium dici possit, satis est superius declaratum. Quod si ob id tantum, quod scripserit res gestas Martyrum, Martyrologij auctor dicendus est: cur non potius eadem ex causa in eo genere S. R. E. Protonotarijs primæ sunt deferendæ, iisdemq. dicendi, conscribendi Martyrologij primi auctores? ipsi enim (vt in nostræ narrationis exordio dictum est) initio nascentis Ecclesiæ sub Clemente Romano Pontifice id locupletius ac diligentius præstitere: quorum etsi exciderint commentarij; nomina saltem Martyrum, quæ in Romano Martyrologio hætenus recensita reperiuntur, integra remansisse, nemo negarit. Vnde merito iureq. dicere possimus, non a Hieronymo, non ab Eusebio, sed ab ipsis S. R. E. Protonotarijs, iam inde a temporibus S. Clementis Papæ, Romanum Martyrologium origi-

originem ducere, & initiū auspiciari: quod diuersis temporibus (vt auctus est subinde Martyrum atque aliorum sanctorum numerus) incrementum accepit; ac in primis ex scriptione illa Hieronymi, quam Cassiodorus vbi supra cap. 32. appellat epistolam: perbreuem certe fuisse libellum, Vsuarius in sui Martyrologij præfatione testatur: putamus etenim, etsi non antea, tunc saltem Orientalis Ecclesiæ Martyres eidem accessisse: quos enim ex Eusebio Martyres Hieronymus summatim collegit, maiori ex parte fuisse Orientalis Ecclesiæ, facile potest intelligi. Quidnam vero, qualeve fuerit Martyrologium Romanum sic auctum; S. Gregorius Papa scribens ad Eulogium Episcopum Alexandrinum epist. 29. lib. 7. Ind. 1. exactam in hæc verba reddidit rationem: Nos (inquit) pene omnium Martyrum, distinctis per dies singulos passionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Missarum solemnia agimus. non tamen eodem volumine, quis qualiter sit passus, indicatur; sed tantum locus & dies passionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuersis terris atque prouincijs per dies (vt prædixi) singulos cognoscantur martyrio coronati. Sed hæc habere vos beatissimos, credimus. Hætenus Gregorius; qui dum ait, se existimare eandem collectionem Martyrum, quam nos Martyrologium dicimus, æque ac Romæ reperiri apud Eulogium Episcopum Alexandrinum, & alios collegas, satis insinuare videtur, fuisse in vniuersali Ecclesia hac etiam ex parte declaratam communionem sanctorum, vt quos Romana coleret, eosdem & ceteræ longe positæ venerarentur Ecclesiæ. Hoc ipsum simplex absque alio additamento Romanum Martyrologium, idemq. perbreue, in quo tantum nomina Martyrum, locus, ac dies passionis positi haberentur, est illud ipsum cuius meminit Ado in sui Martyrologij præfatione his verbis: Huic operi vt dies Martyrum verissime notarentur, qui confusi in Calendarijs satis inueniri solent, adiunxit nos venerabile & perantiquum Martyrologium ab vrbe Aquileia cuidam sancto Episcopo a Pontifice Romano directum, & mihi postmodum a quodam religioso fratre aliquot diebus huius operis ponendum putauit. Hæc Ado. Porro in omnibus quæ viderim Martyrologijs Adonis impressis, illud ipsum Roma acceptum desideratur. Egregiam certe, ac viris eruditus dignam optatamq. nauasset operam Mosander, si eiusmodi illustre vetustatis monumentum, quod in suo manuscripto Adone haberi testatur, vna cū ipso Martyrologio Adonis, quod post Surium ad septimum tomum Vitarum Sanctorum adiecit, edidisset. Ceterum post hæc Romani Martyrologij diuersa esse cœperunt exemplaria: quorum alia absque additamento, in eadem, qua sunt scripta, simplicitate remanserunt; alia autem alias ac diuersas in dies accessiones acceperunt; ac in primis, vt non tantum (quod habet Gregorius) ipsa nomina Martyrum, diem, locaq. passionum contineret; sed (quod desiderari videbatur) quid quis sit passus, sæpe perbreuiter narraretur. auctumq. insuper est sanctorum numero; alijs superadditis Martyribus & Confessoribus, cum diuersarum ecclesiarum particulares Martyres, quorum annua celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniungerentur. Cum autem non æque omnes ab omnibus adderentur ecclesijs (de omnibus enim omnium ecclesiarum Martyribus simul agere, visum est nimis prolixum atque laboriosum) inde accidit, vt quot essent ecclesiæ, totidem fere haberentur Romani Martyrologij exemplaria, eademq. inter se diuersa. Nam (quod satis fit in exemplum adduxisse) ecclesia Principis Apostolorum in Vaticano, diuerso a ceteris Vrbs ecclesijs, prædicta ex causa, utebatur Martyrologio, quod manuscriptum in eiusdem ecclesiæ bibliotheca hætenus asseruatur. Verum cum non tantum essent inter se diuersa, sed mirum in modum deprauata: optime consultum est, vt sicut Catholicæ fidei vnitatem omnes ecclesiæ vnum corpus sunt in Christo sub vno visibili capite coagmentatæ; ita etiam vno eodemq. emendato, ex alijsq. aucto vtentes Martyrologio, eadem communionem sanctorum, vno eodemq. ritu, atque vno spiritu pariter omnes in sanctis suis Deū collaudarent. Scimus in eo restituendo priorum ac eruditorum virorum sudasse ingenia; summaq. adhibita diligentia, antiquorum multiplicium exemplarium collatione, qui irrepsissent errores, ac menda esse emaculata atque purgata: ita tamen, vt ab illo antiquo simplici ac minus affectato dicendi genere, quantum licuit, recedere non placuerit. Tantum enim venerandæ antiquitati noueris esse tributum, vt non verba, sed errores displicuisse cognoscas. Habentur in eo ex omnibus Christiani orbis prouincijs collecti Martyres. Ipsa etenim Romana Ecclesia, quæ Apostolica auctoritate ceteris præest, & materna charitate fideles omnes suos filios esse nouit, non tantum Romæ passos Martyres censuit esse suos, sed omnes vbique gentium se cum dolore peperisse congaudens materno fouet amplexu; & quos scit coronis triumphalibus auctos, in cælesti gloria collocatos, debito religionis obsequio veneratur. Verum non datur singulorum nomina recensere: tum quod (vt ait S. Gregorius homil. 27. in Euang.) ipsi sancti Martyres Deo numerabiles, nobis super arenam multiplicati sunt; quia quot sint, a nobis comprehendi non possunt: nouit enim eos tantum ille, qui (vt habet Psal. 146.) numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina vocat. tum etiam quod ex instituto antiqui ritus Ecclesiæ, breuitati esset consulendum. Nec est præterea, quod quis miratur,

retur, si in eodem ipso de quo agimus Romano Martyrologio, clarissimos illos Martyres videat prætermittos, quos nostro sæculo, ob tuendam propagandamq. Catholicam fidem, pœnas atrocissimas, si qui alij olim Martyres, in Anglia potissimum atque in Gallijs ab hæreticis passos, & in cælum (vt par est credere) inter alios Martyres æquali scimus triumpho gloria cooptatos: nec insuper illos inueniat recensitos, qui velut tonitruum filij, in similitudinem fulguris coruscantis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerunt, ac fidei causa martyrium subiire. Non enim (vt apparet) fuit in præsens Romanæ Ecclesiæ institutum, nouum conscribere Martyrologium, sed vetus (vt diximus) ex veteribus exemplaribus restituere. De quo etiam illud necessario lectorem monendum putamus, Romani Martyrologij triplicem hæcenus in Vrbe esse factam editionem, eiusq. primam & secundam esse mendosam, nec satis dignam, quæ iterum prælo tradatur: quod cuius culpa acciderit, libentius silentio præterimus. Tertia editio purior est atque sincerior, facta anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo quarto: illi enim tantum, vt legitime atque germanæ, accesserunt litteræ Apostolicæ, datæ die decima quarta Ianuarij, eodem anno: cui etsi ex nostris Notationibus leuis certe aliqua accessit emendatio, vel si quid additum reperitur (quod quidem perraro factum inuenies) id nos eius, cuius summa est in Ecclesia auctoritas, constanti voluntate fecisse, lector intelligat.

C A P. IX.

De ceteris antiquis Martyrologijs.

Hæc in re nostrum præcipuum institutum sit de Romano dumtaxat Martyrologio agere: tamen ab eo alienum non putamus, si summam & reliquorum meminimus; cum præsertim eadem omnia ab ipso ducant originem, ab eoque, veluti e fonte riui, dimanent. Habet, si quis plura querat, eius arguenti luculentam piamq. valde ac eruditam lucubrationem R. D. Ioannis Molani Theologi Louanienfis, quam in secunda sui Vsuardi editione posuit, Appendicis de Martyrologijs titulo prænotatam; de qua illud, quod dignum admiratione videtur, lectorem, commonendum putamus: Cur nempe ille de cunctis Martyrologijs eruditam instituens tractationem, de Romano tamen Martyrologio agere prætermiserit? Id quidem non iniuria, vel (quod procul abest a viro pientissimo) dolo malo factum noueris: sed quod existimauit Romanam Ecclesiam non alio quam Vsuardi vt Martyrologio: id enim ipse testatur eodem libello cap. 4. sicq. agens de Martyrologio Vsuardi, ea ratione & Romano satisfactum putauit: credidit enim nullum aliud reperiri Romanum Martyrologium ab eo, quod typis excusum Venetijs, scriptum, emendatum, editumq. habetur, auctore Alexandro de Peregrinis presbytero Brixienfi. Præterierunt enim Molanum quamplurima antiqua manuscripta Romani Martyrologij exemplaria; ex quibus, quodnam, qualeve esset germanum ipsum Romanum Martyrologium, intelligere certius potuisset. Tolerabilis quidem & venia dignus error; cum ipse tam longe positus ea nescierit, quæ illi qui Romæ agunt, vix magno labore, peruigili diligentia, & summa sunt industria consecuti. Gauisus vero non mediocriter fui, cum nuper opportune admodum, accincto iam ad secundam editionem typographo, coniecturam suspicionemq. hanc meam ex litteris R. D. Henrici Grauij Theologi Louanienfis minime vanam aut inanem fuisse cognoui. Scribit is enim ad me, R. D. Molanum, accepto iam recens edito Romano Martyrologio, notationes mox suas, quas in Vsuardum iam pridem scripserat, probe recognitas auctasque eidem Martyrologio attemperasse atque accommodasse, sed eo præmatura morte subtracto, minus facere licuisse. Quæ proinde mihi causa fuit, vt apud prædictum D. Grauium per litteras agere cœperim, vt eruditissimi viri monumentum edere non prætermitteret: ita enim futurum, vt duorum vel trium concurrente testimonio, veritati posset firmiter esse consultum. Equidem tanti viri, de Ecclesia Dei & veritate Catholica optime meriti, nec breuem schedulam deperire æquanimitèr patior: cui (dicam ingenue) istæc omnia hac ex parte accepta sero, quod in densissimam siluam primus ipse ingressus, mihi alijsq. aditum patefecit: quo etiam nomine cum ego, tum eruditi omnes plurimum ei debere, lubenter agnoscimus & confitemur. Id hoc loco inferere visum fuit, partim boni viri memoriæ causa, partim ne quis eius consilij ignarus, secus quam se res habeat, factum eius accipere aut interpretari fortasse possit. Verum ea de re hæcenus: iam ad institutum redeamus. Post Martyrologium Romanum, quod æque & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor Catalogi Scriptorum eius, qui habetur excusus post præfationem eiusdem Bedæ lib. de temp. hæc ait: Martyrologium scripsit de natalitijs Sanctorum diebus, in quo omnes quos inuenire potuit, non solum quæ die, verum quo genere certaminis, vel sub quo Iudice vixerint, diligenter adnotare studuit. Hæc ibi. Mea quidem sententia nihil aliud Beda fecisse videtur, nisi quod Romanum Martyro-

tyrologium, cuius (vt vidimus) S. Gregorius meminit, in Angliam per Augustinum vel successores allatum, aliquibus additionibus auxit; quas aliquanto prolixiores fuisse, argumto sunt ea quæ ex eodem recitat Amalarius de Offic. Ecclesiast. lib. 2. cap. 24. & de Ord. Antiph. cap. 28. aliquot tamen dies nominibus Martyrum vacuos reliquisse (causa autem ignoratur) eosq. Flori additamentis suppletos, Ado in sui Martyrologij præfatione testatur. Meminit eiusdem Flori Vsuardus, necnon & Sigebert. de viris illust. cap. 94. Fuit monachus ordinis S. Benedicti in monasterio S. Trudonis Leodiensis diocesis, vt testatur Trithem. de viris illust. ord. S. Bened. cap. 44. Post Bedam ac Florum, post annos circiter septuaginta; temporibus Caroli Magni, Vsuardus & ipse monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (vt de eodem tradit Trithemius) scripsit Martyrologium; & quod ab alijs prætermittimus, vidisset, adiecit: id enim ipse sua præfatione testatur, dum ait: Venerabilium Hieronymi scilicet & Bedæ presbyterorum pijs quamuis & succinctis super hoc prouocabar descriptis; quorum prior breuitati studens, alter vero quamplures Kalendarum dies intactos relinquens, multa inueniuntur huius operis præterisse necessaria: quos tamen secutus, censui & Flori, memorabilis viri, latiora iam in eo ipso negotio sequi vestigia, præsertim in secundo eiusdem libro; ibi enim multa, quæ in priori omiserat, & correxit, & addidit. & si quid, præter quod ab illis accepi, hoc tempore auctum vel mutatum est, sagacia me indagare id perquisitum agnosci poterit. Hæc Vsuardus: quibus constat, non tantum ceterorum antiquorum Martyrologia ab eo fuisse per suum aucta, sed etiam emendata. Post annos ab his circiter quinquaginta Vuandelbertus diaconus & monachus Prumiensis cœnobij, qui claruit sub Lothario Imp. anno Domini 850. inter illorum temporum poetas non ignobilis, heroico carmine Martyrologium scripsit, cuius meminit Sigebert. de viris illust. cap. 130. & Trithem. pluribus lib. de vir. illust. ord. S. Benedicti cap. 36. Putatur illud ipsum esse, quod apud Bedæ tomum primū legitur sub titulo Ephemeridum Bedæ: sed cum in eo nonnulla recensentur, quæ post Bedæ tempora contigerunt, certe Bedæ non esse, exploratum habetur. Post prædictos, Ado Episcopus Treurenfis, vir laudatissimus, qui claruit temporibus Gregorij Papæ Septimi, & ipse locupletius scribens Martyrologium, non tantum quæ ab alijs viderentur prætermissa superaddidit; sed & quæ a ceteris breuius dicta essent de passionibus Martyrum, fusius enarravit. Qui autem post hæc diuersis temporibus in eodem scribendi genere versati sint (quoniam de antiquioribus tantum agere animus est) qui scire cupit, consulat prædictum Molani libellum. Ceterum si quis horum omnium quæ a nobis sunt recensita Martyrologia, & quæ postea accesserunt, originem petat, & ad suum principium reducere velit: omnia e Romano, velut ex trunco ramos, producta esse cognoscet. quæ etiam si (vt de fluminibus accidit, quæ cum e suo fonte modica scaturigine fluant, licet maiorum fluminum accessione turgescant, tamen nomen, quod ab eo acceperant, non tantum non amittunt, sed comunicant ceteris) sic a suo principio nomen sumerent: prædicta omnia, non Hieronymi, non Bedæ, vel Flori, non Vsuardi, Adonis, aliorumve nomine essent inscribenda, sed Romani Martyrologij ab hoc vel illo aucti, essent potius titulo consignanda.

C A P. X.

De falsis hæreticorum martyribus, eorumdemq. pseudomartyrologijs.

His iam de Romano Martyrologio enarratis, & e claris purisq. Ecclesiæ Catholicæ fontibus ductis, ac quæ quisque pius sequi debet ostensis: non absque fore existimamus, immo operæ pretium ducimus, si & de falsis martyribus, atque pseudomartyrologijs ab hæreticis scriptis agamus: ac primū ostendamus, nusquam gentium, nisi in Ecclesia Catholica esse cum corona martyrium. Haud longior vel ambigua de huiusmodi quæstione disputatio esse potest, quæ Apostolus, iam prolata sententia, definiuit, dum ad Corinthios scribens 1. cap. 13. hæc de seipso (ne cuiusvis meriti sibi homo blandiatur) ait: Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Sic ille, & non aliunde quam ex lege Christi apud Lucam aientis cap. 11. Qui non est mecum, contra me est; & qui non colligit mecum, dispergit. In eadem sententiam plura in Constit. Clement. lib. 1. cap. 9. Sed audiamus, quid de his scribat sanctus Cyprianus ad Antonianum epistola 52. edit. Pamel. Si (inquit) ab Ecclesia dure & crudeliter segregatus, ad Gentiles se vias & secularia opera conuertat, vel ad hæreticos & schismaticos, reiectus ab Ecclesia, transeat, vbi etsi occisus propter nomen postmodum fuerit extra Ecclesiam constitutus, & ab vnitatè atque charitatè diuisus, coronari in morte non poterit. Et in fine: Apostatæ vero & desertores, vel aduersarij, & hostes, & Christi Ecclesiam dissipantes, nec si occisi pro nomine foris fuerint, admittuntur, secundum Apostolum, possunt ad Ecclesiæ pacem, quando nec spiritus, nec Ecclesiæ tenuerunt vnitatem. Hæc ibi. Idem ad Cornelium Papam epistola 54. Idoneus (inquit) esse non potest ad martyriū, qui ab Ecclesia non armatur ad præliū, &c. Et ad eundem epist. 57. Non

Non est quod sibi in confessione nominis blandiatur; cum constet, si occisi huiusmodi extra Ecclesiam fuerint, fidei coronam non esse, sed poenam potius esse perfidiae, nec in domo Dei inter vnanimes habituros esse, quos videmus de pacifica & diuina domo furore discordiae recessisse. Hæc & alia in eadem sententiam ad Iubaianū epistola 73. de oratione Dominica, & de vnit. Ecclesiae sapius ingerit; vt cum ait: Esse Martyr non potest, qui in Ecclesia non est: ad regnum peruenire non poterit, qui eam, quæ regnatura est, derelinquit. Et paulo post: Cum Deo manere non possunt, qui esse in Ecclesia Dei vnanimes noluerunt: ardeant licet flammis, vel ignibus traditi, vel obiecti bestiis animas suas ponant; non erit illa fidei corona, sed poena perfidiae, nec religiosæ virtutis exitus gloriosus, sed desperationis interitus: occidi talis potest, coronari non potest. Hæc Cyprianus, & alia plura eodem argumento. Eadem Optatus Mileuit. contra Parmenian. libro 3. cum ait: Si supra memoratos videri Martyres vultis, probate illos amasse pacem, in qua prima sunt fundamenta martyrii, aut dilexisse Deo placitam vnitatem, aut habuisse cum fratribus vnitatem, sine qua nullum vel nomine potest; vel re esse martyrium, &c. Hæc ipsa sanctus Augustinus, agens contra Donatistas, sexcentis fere locis inculcat, quæ breuitatis causa enumerare prætermittimus. Hæc Iohannes Chrysostomus & Hieronymus dixerunt, ac omnes quotquot fuerunt in Ecclesia Catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Ecclesia sicut omnes respuit hæreticos pseudomartyres; sic non omnes recipit communionis Catholicæ qui videntur Martyres, sed eos tantum, quos sicut fide, ita & charitate nouit esse probatos. Nam & in his multæ subesse possunt causæ subeundi martyrium, quæ Deo displicent; quales erant illi, quorum meminit sanctus Augustinus in Breuic. collat. diei 3. cap. 13. In eadem sententiam S. Hieronymus in comment. in epist. ad Galat. lib. 3. cap. 5. hæc ait: Vide quantum bonum sit charitatis, si ita martyrium fecerimus; vt nostras velimus ab hominibus reliquias venerari: si opinionem valgi sectantes, intrepidi sanguinè fuderimus; & substantiam nostram vsque ad mendicitatem propriam dederimus; huic operi non tam præmium, quam poena debetur, & perfidiae magis tormenta sunt, quam corona victoriæ. Hæc ibi, & eadem fere infra cap. 4. A cultu talium pseudomartyrum auocat Fideles Concilium Laodicenum can. 34. itemq. Concilium Carthaginense primum can. 2. his verbis: Martyrum dignitatem nemo profanus infamet, neque ad passiuæ corpora, quæ sepultura tantum propter misericordiam ecclesiasticam commendari mandatum est, redigat; vt aut infania præcipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia ratione peccati discretos, non ratione vel tempore competenti, quo martyria celebrantur, Martyrum nomine appellet. At si quis ad iniuriam Martyrum, claritati eorum adiungat infamiam: placet eos, si laici sint, ad poenitentiam redigi; aut si sunt clerici, post commonitionem, & post cognitionem honore priuari. Vniuersi dixerunt: Recte statuit sanctitas vestra: hoc & singulis Concilijs statutum est. Hactenus Concil. Carthag. tempore Constantis filij Constantini Imp. Docuerunt hoc ipsum exemplo & ipsi sancti Martyres, qui ad ultimum vsque spiritum cum hæreticis, qui Christianæ fidei causa eodem detinebantur inclusi carcere, licet breui supplicium subituri, martyrii, communicare vel saltem verbo recusabant, vt testatur Apollinaris Hierapolis Episcopus, antiquus Theologus, apud Eusebiū hist. lib. 5. cap. 15. in fine. Cum autem viderent hæretici Catholicam Dei Ecclesiam spiritualibus charismatibus affluentem, innumerisq. sanctorum Martyrum trophæis nobilitatam: eius gloriam æmulantes, & ipsi Martyres fingere, pseudomartyres habere, & falsa Martyrologia conscribere studuerunt. Qui eiusmodi laborarunt infania, fuerunt in primis Marcionitæ, ac subinde Cataphrygæ, qui & Montanistæ sunt appellati; de quibus idem qui supra Apollinaris hæc scribit: Cum iam omnia illorum argumenta, quæ supra posuimus, sint penitus confutata, & nihil habeant quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt, seq. affirmant complures habere Martyres, atque hoc certum argumentum esse virtutis & potentiae, quæ est in prophetico illorum spiritu. Ceterum istud (vt videtur) a veritate alienissimum est: etenim non pauci aliarum hæresum propugnatores permultos venditant se habere Martyres: non tamen propterea illis consentimus, neque illos veritatem penes se habere fatebimur. Qui primi ex Marcionis hæresi Marcionitæ vocati sunt, permultos se Christi Martyribus abundare prædicant: sed tamen Christum ipsum (vti veritas postulat) minime confitentur. Hæc ille apud Eusebiū hist. lib. 5. cap. 15. Porro ijdem, aduersus quos scribit, Cataphrygæ, quo maiorem Martyrum numerum coagmentarent, quasi ex Paraclito iactabant, non esse fugiendum tempore ingruentis persecutionis, vt habes non tantum expressum, sed & defensum a Tertulliano, dum & ipse ijdem mali spiritus agitaretur furoribus, eo libro cuius est titulus, De fuga in persecutione. Ceterum quales fuerint eiusmodi nebulones, qui martyrii gloriam venabantur, satis sit in præsentiarum in exemplum adducere Alexandrum pseudomartyrem, de quo Apollonius, clarus inter antiquos scriptores Ecclesiasticos, hæc scribit apud Eusebiū hist. lib. 5. cap. 17. Vt non de pluribus verba faciamus, dicat nobis ipsa prophetissa de Alexandri facinoribus, qui se Martyrem prædicat, & quem ipsa conuicio excepit familiariter: quem etiam alij complures adorant: cuius latrocinia & alia flagitiorum genera, pro quibus debitas poenas perfoluerit, nihil nostra interest commemorare,

rare, præsertim cum in ipsas tabulas publicas satis accurate relata sint, &c. Prosequitur scelerū eius longiorem historiam. Eiusmodi erant & pseudomartyres Nouatiani, in quos sæpe Cyprianus inuehitur. Quid memorem Euphemitas hæreticos, qui ob multitudinem suorum pseudomartyrum, Martyrianos seipso cognominarunt? Agit de his Epiphanius in Panar. hæres. 80. Norunt omnes & Donatistas: quibus etsi tempore pacis Ecclesiae deficeret persecutor, adeo infani martyrii gloria capti erant, vt spontanea deligerent præcipitia, vel mille modis aliunde ex industria necesse voluntarie comparatas oppeterent; de quibus Optatus Mileuitanus, Augustinus sapiissime, ac etiam Theodoretus scripserunt. Habuerunt & Ariani pseudomartyres, inter quos excelluit execrandus ille carnifex Georgius pseudoepiscopus Alexandrinus, de quo scribit Epiphanius in Panar. hæres. 76. contra Anomæos. Nec hisce monstris caruere Priscillianistæ. At omnes recensere, longum nimis esset. Sed dissimulare non possumus nostri sæculi hæreticorum extremam dementiam, qui (proh dolor) apostatarum, sacrilegorum, sicariorum, flagitiosorum, turpissimorum, ac denique omnibus sordibus inquinatum hominum catalogum texentes, & ipsi pseudomartyrologia conscribere, Augiæ plane stabulum. Sed quid mirum? Habent vesperæ, sicut & apes (inquit Tertullianus aduersus Marcionem lib. 4.) fauos suos: quæ etsi in cellularū constructione illas omnino imitari videntur; tamen non sicut illæ in vnam eademq. domum conueniunt: carent enim aluuario, quia nesciunt vnitatem; nec in super mel, quod illuc inferant, habent: ac licet fauum summo labore confecerint, cellulas cellulis intexendo; tamen inanis, aridus, ac melle vacuus semper esse conspicitur. Porro fauus mellis in Ecclesiae aluuario tantummodo reperitur, quem vna cum parte piscis affi post resurrectionem Christo obtulerunt Apostoli, de quo & scriptum est in Cant. cap. 4. Comedi fauum cum melle meo: quem & a sanctis Martyribus in persecutorum rabie coagmentandum (quod habet Iud. cap. 14.) fauus ille mellis ex ore leonis a Samson depromptus, typice demonstrat. Sic etenim fauus Ecclesiae est melle plenus, vt scateat; sic sacris charismatibus affluens ac redundans, vt effluat. Audi quid vertex ille Theologorum S. Gregorius Nazianzenus de Catholicæ Ecclesiae Martyribus dicat, scribēs in Iulianum Apostatam: Ab his dæmones pelluntur, & morbi curantur, quorum apparitiones & prædictiones, quorum vel sola corpora idem possunt quod animæ, siue manibus contrectentur, siue honorentur; quorum vel solæ sanguinis guttæ atque exigua passionis signa idem possunt quod corpora. Hæc ille in Iulian. orat. 1. sed eodem argumento hæc locupletius in Cygn. carm. dum ait: Orbem igitur hunc pene totum, instar siderum serenæ splendoribus, sublimibus thronis, doctrinis, cœtibus, concursibus integrarum familiarum, hymnis conuenientibus collustrant hi, qui iugulati, Christi gloriosi sunt victores. Estq. adeo frequens horum luctæ certaminumq. veneratio, vt exiguus puluis, aut reliquiæ veterum ossium, totius ad honorem sufficiat; & nonnullorum saltem appellationem reliquiarum omnino expertem scio locis certis inditam esse pro toto Martyre, quæ tamen eandem vim obtinuerit. O rem prodigiosam! salutem affert sola recordatio. Quid si commemorem morborum, malorumq. dæmonum purgationem incredibilem a sepulchris profectam, quæ meruerunt aliquando recipere, spirituum illorum incurfionibus resistentia? talia sunt meorum athletarum miracula. Hæc Gregor. vbi supra de summiss. animi, castitate, & temp. edit. Leuenc. Magna sunt hæc; sed quod ad reliquias spectat, maiora his addimus: quod non tantum tenuis puluis ex ossibus Martyrum, capillus, vel pannus vilis, aliaq. tenuiora eorumdem Martyrum monumenta talia præstent; sed etsi super illorum sepulchra flores, vel alia huiusmodi admoveantur, tantam ex his quæ intus sunt sacris reliquijs virtutem hauriant, vt ad animarum corporumq. salutem consequendam, ac insuper ad mortuos excitandos potestatem accipiant. Est de his omnibus locuples testis sanctus Augustinus, qui de ciuitate Dei libro 22. cap. 8. alijsq. in locis hæc fusius est prosecutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipse, qui situ sepulchrum obducit, vel circa ipsum iacens pedibus teritur, virtute Martyrum miracula ingentia edere consuevit: quam ob causam Christiani peregrinantes ad veneranda Martyrum sepulchra, pro magno munere sanctum illum colligere puluerem, vt magni pretij margaritas recondere, secum ferre, & ad conciliandam sibi sanctorum Martyrum gratiam domi asseruare consueuerunt. Habes de his egregium testimonium Gregorij Nysseni in orat. in laudem magni Martyris Theodori, in hunc modum dicentis: Si quis puluerem, quo conditorium, vbi Martyris corpus quiescit, oblitum est, auferre permittat: pro munere puluis accipitur, atque tamquā res magni pretij condenda terra colligitur, &c. Porro quot quantave miracula ex puluere e tumulis Sanctorum collecto Deus operari consueuerit, consule eum, qui hæc est sæpe expertus, fidum testem Gregorium Turonensem lib. 2. de mirac. S. Mart. cap. 1. lib. 3. cap. 12. lib. 4. cap. 32. & 33. & sequen. de glor. Mart. libro 1. cap. 62. & libro 2. cap. 24. 33. & 45. vbi admiranda reperies. Sed quod adhuc prædicta omnia superare videtur: ipsum oleum, quod nec sepulchra Martyrum tangit, sed circa vel desuper ipsa in lampadibus ardet, eandem omnino, quæ ex sacro Martyris corpore manare consuevit, gratiam miraculorum nancisci solitum, iam plurima de ea re edita tam apud Græcos quam Latinos exempla declarant. Habes id in primis egregie testatū a Theodoro

doreto in historia sanctorum Patrum, Theophilis appellata, cap. 21. in Iacobo, vbi admiranda leges de lecytho olei ex lychnis ad Martyrum sepulchra appensis collecti. Venantius Fortunatus & ipse, quam ex eodem oleo fit gratiam consecutus, egregie carmine cecinit libro 4. vit. S. Mart. in fine. cui & adstipulatur Paulus diaconus de gestis Longobard. lib. 2. cap. 9. Id generis complura narrat Gregorius Turonensis, quæ suis temporibus acciderunt, vt lib. de gloria Confess. cap. 3. & 9. Id ipsum de cæra cap. 10. & 69. alijsq. in locis. Hæc sunt quæ obiter, prædictorum occasione, ex Catholica Ecclesiæ fauis mella deprompsimus. Sed premant hæretici licet atque contorqueant vesparum suarum fauos aridos & inanes, non est quod vel saltem guttulam vnam diuinæ virtutis in operatione miraculorum elicere valeant: ad stabiliendam enim fidei veritatem eiusmodi signa atque prodigia ex sacris Martyrum reliquijs Deus ostendi voluit, vt pluribus docet sanctus Augustinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 9. & 10. a qua cum illi semel exciderint, his carere necesse esse quis dubitat? Ad hæc mox illi, ex diuina Scriptura comparata tergiuersatione, vel potius honesta fuga: Signa, inquiunt, non fidelibus, sed infidelibus. Sic olim & Vigilantius, in quem Hieronymus: Nolo, ait, mihi dicas, signa infidelium sunt: sed responde, quomodo in vilissimo puluere & fauilla, nescio qua, tanta sit signorum virtutumq. præsentia. Sentio, infelicissime mortalium, quid doleas, quid timeas: spiritus est immundus, qui hæc te cogit scribere; sæpe hoc vilissimo tortus est puluere. Hæc ille, & alia plura id generis. Esto, signa sint infidelium, quales nos esse iactatis: certe nobis illa debentur, qui falsis dogmatibus vestris non credentes, adeo aduersamur, vestrosq. pseudomartyres execramur. Exhibeantur ab illis illa diuina miracula, quæ olim a sanctis Martyribus, Gentilibus non credentibus, detestantibus, ac persequentibus, vt crederent, benedicerent, atque adorarent, sunt exhibitæ. Si tantopere conamini vt vobis assentiamur, vel vnum saltem ex tanta pseudomartyrum turba diuinum miraculum editum demonstrate. Sed quid? numquid colligere poterunt ex spinis vuas, aut de tribulis ficus? Certe ex sententia Domini, non potest arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tantum quod de suis sic excusent, sed & de nostris accusent. Cum etenim ex sanctis Martyribus prodimus certa fide testata miracula; quid ad hoc illi, nisi quæ ipsorum patriarchæ dixerunt in Christum Dominum Scribæ & Pharisei: In Beelzebub principe dæmoniorum eijcit dæmonia? vt habet Matth. 9. Marc. 3. & Luc. 11. Hæc eadem olim (vt auctor est S. Hieronymus in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus Apostata in Christianos: hæc Eunomius hæresiarcha, Vigilantius, Eustathius Sebastenus, & Claudius Taurinensis in Catholicos: hæc denique nostrorum temporum Hagiomachi, sæces hæreticorum, vna cum prædictis effutiunt. Sed ago gratias Christo meo, qui has & ipse calumnias passus, pro se suisq. Martyribus in sacro Euangelio apud Marcum cap. 3. & Lucam cap. 11. luculentam defensionem instituere, & ad curandam tantam mentis insaniam præsentaneum antidotum præparare dignatus est, quo vtinam miselli isti vterentur, vt aliquando tandem, licet sero, sed serio resipiscerent. Verum de his satis, ac fortasse plusquam instituti ratio patiatur: cum non sit meum consilium in præsentiarum de dogmatibus disputare: id etenim cum præstitere complures disertissimi viri, tum præsertim R. D. Alanus Copus, Anglicanæ Ecclesiæ ornamentum, in hoc scribendi genere magna cum laude versatus est, qui aduersus huiuscemodi pseudomartyrologos, pie admodum, disertè valde, ac luculenter nostris temporibus scripsit.

EXPLICATIO EORVM QVAE IN
MARTYROLOGIO ROMANO
AD PRONVNCIATIONEM
LUNAE PERTINENT.

IN hoc Martyrologio litteræ quæ ordinatim supra Sanctorum historias sunt dispositæ, indicant singulis diebus totius anni, quota Luna sit pronuntianda, suntq. numero 30. quot nimirum sunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compositus est: quarum hæc est significatio: Littera a, significat Epactam j; b, Epactam ij; c, Epactam iij; d, Epactam iiij. & sic deinceps aliæ litteræ alias Epactas significant; vt in apposita tabella perspicuum est, in qua singulis Epactarum numeris singulæ quoque litteræ respondent, modo maiusculæ, & modo minusculæ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
j	ij	iiij	iiij	v	vj	vij	viiij	ix	x	xj
m	n	p	q	r	f	t	u	A	B	
xij	xiiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviiij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvij	xxviiij	xxix	*	

Vltima tamen Epacta non est signata numero arithmetico, sed hac nota *, cui respondet littera P, maiuscula. Substituuntur autem huiusmodi triginta litteræ in locum 30. numerorum Epactarum, secundum antiquam Ecclesiæ consuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum litteras ponebat, ne forte in Luna pronuntianda fiat error & confusio inter numeros cycli Epactarum, & numeros designantes quot dies habeat Luna. Ceterum quamuis Martyrologium sit constructum ex triginta litteris significantibus triginta numeros cycli Epactarum; ad inueniendum tamen Lunæ coniunctiones, & dies Lunares, non vtimur omnibus triginta; sed tantum decem & nouem adhibemus, quot nimirum sunt Aurei numeri, per quos huiusmodi triginta litteræ & Epactæ æquantur, progrediunturque; & in quorum locum, ad ostendendum quota sit Luna, nouemdecim Epactæ succedunt, quemadmodum

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. deductis prius decem diebus, vsque ad finem anni 1699.

Aur. num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviiij	xxix	x	xxj	ij	xiiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	G	g	t	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viiij	xix	j	xij	xxiiij	iiij	xv	
Litt. Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

in proposita tabella apparet, in qua decem & nouem Aureis numeris respondent totidem Epactæ & litteræ, quæ ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (deductis prius decem diebus) vsque ad annum 1699. inclusiue, pro quo tempore tabella hæc composita est, assumendæ

mendæ sunt, donec ad aliud tempus perueniatur, in quo alia tabella accipienda erit, in qua eisdem decem & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ respondebunt. Diuersis enim modis inuicem disponuntur & coniugantur Aurei numeri cum Epactis & litteris Martyrologij, prout Solaris & Lunaris anni magnitudo exposcit, vt in libro nouæ rationis restituendi Kalendarij Romani explicatur; atque exemplum habes in sequentibus duabus tabellis, quarum prioris vsus incipit ab anno 1700. inclusiuè, duratq. vsque ad finem anni 1899. Posterior autem vsus habet ab anno 1900. inclusiuè, vsque ad finem anni 2199. Reliquæ vero litteræ, quæ in margine exteriori Martyrologij recta descendunt, sunt litteræ Dominicales, quibus hebdomadæ, dies Dominicæ, atque hebdomadarum feriæ denotantur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorum notis sunt descripti, spectant ad cyclum Epactarum, e regione quorum semper inuenies singulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, seu Lunam primam sub littera ipsius Epactæ significatiua. In margine denique interiore dies mensium vulgaribus numerorum notis sunt expressi.

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1700. inclusiuè, vsque ad finem anni 1899.

Aur. num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix	xx	j	xij	xxij	iiij	xv
Litt. Mart.	i	A	a	m	D	d	q
Aur. num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviiij	*	xj	xxij	iiij
Litt. Mart.	G	g	t	P	l	C	c
Aur. num.	5	6	7	8	9		
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviiij		
Litt. Mart.	P	F	f	f	M		

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. vsque ad finem anni 2199.

Aur. num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxj	ij	xiiij	xxiiiiij	v
Litt. Mart.	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	8	9	10	11	12	13	
Epactæ.	xvj	xxvij	viiij	xix	*	xj	
Litt. Mart.	r	H	h	u	P	l	
Aur. num.	14	15	16	17	18	19	
Epactæ.	xxij	iiij	xiiiiij	25	vj	xvij	
Litt. Mart.	C	c	P	F	f	f	

Ad pronuntiandum itaque quota sit Luna, sumendus est primus Aureus numerus anni currentis in superiori ordine proximæ tabellæ, vel Epacta currens in medio ordine tabellæ; deinde littera, quæ in tertio & inferiori ordine eiusdem tabellæ illi Aureo numero vel Epactæ respondet. Hæc enim littera per numerum qui in Martyrologio sub ea reperitur, ostendet

det quota Luna sit pronuntianda singulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currens est 6. & Epacta xxvj. sub quo Aureo numero, vel Epacta in superscripta tabella inuenies litteram G, maiusculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decem diebus, indicabit quot dierum sit pronuntianda Luna in Martyrologio Romano singulis diebus vsque ad vltimam diem Decembris prædicti anni correctionis 1582. Item anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus quam Epacta erit vij. sub quo Aureo numero, vel Epacta in eadem tabella reperitur littera g, minuscula, quæ toto eo anno ostendet in prædicto Martyrologio, quota sit Luna pronuntianda. Ita vides Lunam primo die Ianuarij pronuntiandam esse octauam, secundo die nonam, tertio decimam, &c. Lunam autem esse primam nono Kalend. Februarij, hoc est, die 24. Ianuarij, & ita de ceteris.

Quemadmodum autem singulis annis mutatur Aureus numerus & Epacta in Kalend. Ianuarij, ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologij. Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus est 11. & Epacta xxj. Anno vero 1588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus est 12. & Epacta ij. Ita quoque anno 1587. littera Martyrologij est B, maiuscula, respondens Aureo numero 11. & Epactæ xxj. Anno vero 1588. in Kalend. Ianuarij assumenda est littera Martyrologij b, minusc. respondens Aureo numero 12. & Epactæ ij. adeo vt vltima die Decembris anni 1587. pronuntiatur Luna secunda sub littera B maiuscula, in Kalendis vero Ianuarij sequentis anni 1588. dicatur Luna tertia sub littera b, minuscula.

Notandum autem est, in anno quo currit Aureus numerus 1. Lunam in Kalendis Ianuarij semper pronuntiandam esse vna die minorem, quam in Martyrologio adnotatur, & sic deinceps in alijs diebus vsque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum; Anno Domini 1595. tam Aureus numerus quam Epacta erit xix. littera vero Martyrologij eo anno currens erit u, minuscula, sub qua pronuntiabis pridie Kalendas Ianuarij, siue vltima die Decembris, Lunam trigessimam: postridie vero in Kalend. Ianuarij anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus quam Epacta j. pronuntiabis Lunam primam sub littera a, minuscula; quamuis sub ea inuenias annotatam Lunam secundam: & ita prosequeris quotidie pronuntiando Lunam vna die minorem, quousque peruenias ad finem illius Lunationis, hoc est, vsque ad quartum Kalend. Februarij, a quo die exclusiuè vsque ad finem illius anni pronuntiabis Lunam, vt sub eadem littera annotatum inuenies. Idem in futurum faciendum erit, quotiescumque dicto Aureo numero 1. eadem vel aliqua alia littera respondebit, excepta tamen littera P, maiuscula, sub qua semper Luna pronuntianda est, vt numerus indicat: quemadmodum & in alijs annis fieri solet, in quibus non currit Aureus numerus 1. sed, alij Aurei numeri: in his enim Luna pronuntianda est, vt indicat numerus sub littera descriptus.

Vt autem intelligas vnde præcedentes tres tabellæ depromptæ sint, & qua arte aliæ construui possint, addidimus sequentem tabellam litterarum Martyrologij respondentium cyclo Epactarum perpetuam, vna cum tabula æquationis cycli Epactarum, ex qua cuiusque anni Epacta, & littera Martyrologij respondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Cyclo Epactarum perpetua.

P	l	C	c	p	F	f	f	f	M	i
*	xj	xxij	iiij	xiiiiij	xxv	25	vj	xvij	xxviiij	ix
A	a	m	D	d	q	G	g	t	N	k
xx	j	xij	xxiiij	iiiiij	xv	xxvj	vij	xviiij	xxix	x
B	b	n	E	e	r	H	h	u		
xxj	ij	xiiij	xxiiiiij	v	xvj	xxvij	viiij	xix		

Tabula æquationis Cycli Epactarum perpetui.

Anno Domini.			Anno Domini.			Anno Domini.		
N	1	Bifs.	A	2200		q	3600	Bifs.
p	320	Bifs.	u	2300		p	3700	
p	500	Bifs.	A	2400	Bifs.	n	3800	
a	800	Bifs.	u	2500		n	3900	
b	1100	Bifs.	t	2600		n	4000	Bifs.
c	1400	Bifs.	t	2700		m	4100	
Deductis x. diebus.			t	2800	Bifs.	l	4200	
D	1582		f	2900		l	4300	
D	1600	Bifs.	f	3000		l	4400	Bifs.
C	1700		r	3100		k	4500	
C	1800		r	3200	Bifs.	k	4600	
B	1900		r	3300		i	4700	
B	2000	Bifs.	q	3400		i	4800	Bifs.
B	2100		p	3500		i	4900	

Quærat in tabula æquationis annus propositus, vel, si is in tabula non inuenitur, annus proximè minor, noteturq. littera alphabeti siue maiuscula siue minuscula ad sinistram ipsius collocata: inuestigetur quoque Aureus numerus propositi anni. Deinde in tabella litterarum Martyrologij perpetua similis littera notetur; & cellula quæ ab illa littera inclusive tertia est versus sinistram, Aureus numerus 1. tribuatur; & sequenti cellula ad dexteram subsequens Aureus numerus 2. & ita deinceps, donec ad Aureum numerum propositi anni perueniatur, redeundo ad principium tabellæ, quando eam percurreris; computatis quoque duabus litteris F, f, quarum vna maiuscula, & altera minuscula, & sub quibus Epacta xxv. huius generis numeri, & 25. huius notæ collocatur, præ vna cellula. His enim rite peractis, statim in cellula, in quam propositi anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Martyrologij illius anni reperietur. Vnum tamen diligenter obseruandum est, nimirum vt quando Aureus numerus anni propositi maior fuerit quam 11. nempe vnus ex posterioribus octo Aureis numeris a 12. vsque ad 19. cecideritq. in cellulam litterarum F, f, quarum prior maiuscula est, & posterior minuscula, sumatur Epacta 25. huius notæ, & respondens littera f, minuscula; Epacta vero xxv. antiquæ notæ, & littera F, maiuscula, si in eadem cellulam aliquis ex prioribus vndecim Aureis numeris ab 1. vsque ad 11. qui omnes minores sunt quam 12. ceciderit.

Exemplorum appositione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui est annus correctionis, respondet in tabula æquationis littera D, maiuscula, estq. Aureus numerus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologij perpetua tribuas cellula litteræ a, minusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ D, maiusculæ, Aureum numerum 1. & sequenti cellula ad dexteram Aureum numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni 1582. in cellulam Epactæ xxvj. & litteræ G, maiusculæ: Epacta igitur xxvj. in Calendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuscula in Martyrologio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. respondet in tabula æquationis prope annum proximè minorem 1900. littera B, maiuscula, estq. Aureus numerus 12. Quare si in tabella litterarum Martyrologij perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellula litteræ N, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ B, maiusculæ, & Aureus numerus 2. sequenti cellula ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primam cellulam tabellæ, cum Aureus numerus 11. cadat in vltimam, ac proinde ad principium tabellæ redeundum sit: Erit ergo tunc Epacta 25. & littera Martyrologij P, maiuscula. Rursum anno 1715. in tabula æquationis respondet littera maiuscula C, estq. Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerum 1. cellula litteræ P, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ C, maiusculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureum numerum 2. sequenti cellula ad dexteram, & sic deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni propositi 1715. in sextam cellulam. Quare cum Aureus numerus 6. minor sit quam 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologij F, maiuscula. Præterea anno 1916. respondet in tabula æquationis littera B, maiuscula, estq. Aureus numerus 17. Quocirca si Aureus numerus 1. detur cellula

cellula litteræ N, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ B, maiusculæ in tabella perpetua litterarum Martyrologij, & Aureus numerus 2. cellula sequenti ad dexteram, & ita deinceps, redeundo ad principium tabellæ cum Aureo numero 12. cadet Aureus numerus 17. anni 1916. in sextam cellulam. Cum ergo Aureus numerus 17. maior sit quam 11. erit eo anno Epacta 25. huius notæ, & littera Martyrologij f, minusculæ. Postremo anno 4218. respondet in tabula æquationis littera l, estq. Aureus numerus 1. Quamobrem si tribuamus Aureum numerum 1. cellula litteræ u, in tabella perpetua litterarum Martyrologij, quæ tertia est a cellula litteræ l, versus sinistram, inuenietur Epacta anni 4218. propositi xix. & littera Martyrologij u: atque eodem modo Epactam & litteram Martyrologij cuiuslibet anni inuenies in perpetuum, si tabula æquationis extendatur vsque ad annum propositum.

Id autem quod dictum est, currente Epacta xxv. cum Aureo numero maiore quam 11. accipiendam esse Epactam 25. hoc numeri genere expressam, & litteram f, minusculam, ita intelligendum est, vt tunc ad pronunciandam Lunam in diebus mensium accipiat littera f, minuscula prope litteram F, maiusculam, non autem illa quæ inter litteras e, & g, minusculas collocata est. Atque hoc diligenter memoria mandetur.

Constructionem tam tabellæ litterarum Martyrologij perpetuæ, quam tabellæ æquationis, quia breuiter explicari nequit, & litteræ alphabeti, quæ etiam sunt litteræ Martyrologij, desumuntur ex tabula cycli Epactarum expansa, dedita opera in librum nouæ rationis restituendi Calendarij Romani reuicimus, vbi tabula illa expansa Epactarum continetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit similem tribus superioribus, si velit, in qua nimirum contineantur Aurei numeri, Epactæ, & litteræ Martyrologij certis quibusdam annis inseruientes. Vt quoniam vsus tertiæ tabellæ extenditur vsque ad annum 2200. exclusiue, si quis aliam condere velit, cuius vsus incipiat ab anno 2200. quærenda erit Epacta & littera Martyrologij (vt iam docuimus) anni 2200. Nam si omnes Aurei numeri disponantur ordine, initio facta ab Aureo numero anni 2200. qui est 16. & sub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta eiusdem anni, & littera Martyrologij inuenta, nempe xiiij. & n, minuscula: deinde reliquæ Epactæ ordine sub alijs Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad præcedentem Epactam, ita tamen, vt Epactæ sub Aureo numero 19. addantur 12. non autem 11. denique si Epactis respondentes litteræ Martyrologij supponantur, prout in prima tabella huius canonis, vel certe in tabella perpetua litterarum Martyrologij sunt descriptæ, composita erit tabella Aureorum numerorum, Epactarum, & litterarum Martyrologij, cuius vsus incipiet ab anno 2200. durabitq. vsque ad finem anni 2299. quandoquidem anno 2300. alia tabella condenda est, cum illi anno in tabula æquationis alia littera respondeat, nempe u. Exempli gratia: Anno dicto 2200. respondet in tabula æquationis littera A, maiuscula, estq. Aureus numerus 16. Si igitur tribuatur Aureus numerus 1. cellula litteræ M, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ A, maiusculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureus numerus 2. sequenti cellula ad dexteram, &c. cadet Aureus numerus 16. propositi anni in cellulam Epactæ xiiij. & litteræ n, minusculæ, a quibus tabella initium sumet, progredieturq. hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 2200. inclusiue, vsque ad finem anni 2299.

Aur.num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epactæ.	xiiij	xxiiij	v	xvj	xxviiij	ix	xx	j	xij	xxiiij
Litt.Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D
Aur.num.	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Epactæ.	iiiiij	xv	xxvj	vij	xviiij	xxix	x	xxj	ij	
Litt.Mart.	d	q	G	g	t	N	k	B	b	

Ceterum quotiescumque post aliquam tabellam litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis alia subsequens assumitur, prout litteræ in tabula æquationis indicabunt, pronunciabitur Luna in Kalendis Ianuarij eadem quæ vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris respondent Epactæ vna vnitatem minores quam in præcedenti tabella, fit, vt Nouilunia in Calendario contingant vno die tardius quam ante. Quare mirum non est, quod in Kalendis Ianuarij eadem Luna pronunciatur, quæ vltimo die

Decembris præteriti, vt fiat quasi status Lunæ: quia hac ratione postponentur omnia Nouilunia in Calendario vno die, vt æquatio Lunæ exigit. Exemplū: Anno 1699. in quo vsum habet adhuc prima tabella litterarū Martyrologij, est Aureus numerus 9. ac propterea Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiusc. sub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna esse decima. Deinde anno sequenti 1700. assumitur sequens tabella, estq. Aureus numerus 10. ac propterea Epacta ix. & littera Martyrologij i, sub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna iterum esse decima, quemadmodū vltimo die Decembris inuenta fuit; quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 22. Ianuarij, vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuisset, si æquatio Lunæ non fuisset facta, die 21. Ianuarij, vbi ponitur Epacta x. quæ sequi debuisset Epactam xxix. præcedentis anni 1699. cum additis 11. ad 29. fiant 40. a quibus si reijciantur 30. remanent x. pro Epacta sequentis anni 1700. quæ tamen propter Lunæ æquationem relinquitur, & assumitur Epacta ix. vna vnitare minor. Rursus anno 1899. in quo vsum adhuc habet secunda tabella litterarum Martyrologij, est Aureus numerus 19. ac propterea Epacta xviii. & littera Martyrologij t, sub qua vltimo die Decembris reperietur Luna esse vigesimanona. Deinde anno sequenti 1900. assumitur sequens tabella, estq. Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiusc. sub qua in Kal. Ianuarij inuenietur Luna esse trigesima. Sed quoniam (vt supra diximus) quando Aureus numerus currit 1. pronuntianda est Luna in Ianuario vna die minor quam annorātū est, vsque ad proximum Nouilunium, pronuntiabitur tunc Luna iterum vigesimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando vero post aliquam tabellam litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis, iterum proxime antecedens tabella assumitur, quando nimirum in tabula æquationis ea littera reassumitur, quæ in præcedenti centesimo posita fuerat, pronuntiabitur Luna in Kal. Ianuarij duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris respondent Epactæ vna vnitare maiores quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna; fit vt Nouilunia in Calendario contingant vno die citius quam ante. Quare mirum non est, quod in Kalen. Ianuarij Luna pronuncietur duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quasi saltus Lunæ: quia hac ratione omnia Nouilunia in Calendario anteuertent fedes suas vno die, vt æquatio Lunæ postulat. Exemplum: Anno 2399. respondet in tabula æquationis littera u, estq. Aureus numerus 6. Epacta xxij. & littera Martyrologij C, maiusc. sub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna esse tertia. Deinde anno sequenti 2400. respondet in tabula æquationis alia littera, nempe A, maiuscula, eadem quæ respondebat centesimo 2200. ante centesimum 2300. Estq. Aureus numerus 7. Epacta iij. & littera Martyrologij d, minusc. sub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna esse quinta, nimirum duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iij. cum alioquin fieri debuisset, si æquatio Lunæ non esset adhibita, die 28. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iij. quæ sequi debuisset Epactam xxij. præcedentis anni 2399. cum additis 11. ad 22. fiant 33, a quibus si reijciantur 30. remanent iij. pro Epacta sequentis anni 2400. quæ tamen propter æquationem Lunæ non assumitur, sed in eius locum succedit Epacta iij. vna vnitare maior, vt dictum est.

Tabella temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur. num.	Epactæ.	Litt. Mart.
1598	3	xxiiij	D
1599	4	iiij	d
1600	5	xv	q
1601	6	xxvj	G
1602	7	vij	g
1603	8	xviiij	t
1604	9	xxix	N
1605	10	x	k
1606	11	xxj	B
1607	12	ij	b
1608	13	xiiij	n
1609	14	xxiiij	E
1610	15	v	e
1611	16	xvj	r
1612	17	xxvij	H
1613	18	viiij	h
1614	19	xix	u
1615	1	j	a
1616	2	xij	m
1617	3	xxiiij	D
1618	4	iiij	d
1619	5	xv	q
1620	6	xxvj	G
1621	7	vij	g
1622	8	xviiij	t
1623	9	xxix	N
1624	10	x	k
1625	11	xxj	B
1626	12	ij	b
1627	13	xiiij	n
1628	14	xxiiij	E
1629	15	v	e
1630	16	xvj	r
1631	17	xxvij	H
1632	18	viiij	h

Tabella temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur. num.	Epactæ.	Litt. Mart.
1633	19	xix	u
1634	1	j	a
1635	2	xij	m
1636	3	xxij	D
1637	4	iiij	d
1638	5	xv	q
1639	6	xxvj	G
1640	7	vij	g
1641	8	xvij	r
1642	9	xxix	N
1643	10	x	k
1644	11	xxj	B
1645	12	ij	b
1646	13	xij	n
1647	14	xxiiij	E
1648	15	v	e
1649	16	xvj	r
1650	17	xxvij	H
1651	18	vij	h
1652	19	xix	u
1653	1	j	a
1654	2	xij	m
1655	3	xxij	D
1656	4	iiij	d
1657	5	xv	q
1658	6	xxvj	G
1659	7	vij	g
1660	8	xvij	r
1661	9	xxix	N
1662	10	x	k
1663	11	xxj	B
1664	12	ij	b
1665	13	xij	n
1666	14	xxiiij	E
1667	15	v	e

RVBRICÆ MARTYROLOGII.

LECTIO Martyrologij recitatur quotidie in Choro ad Pfiam ante Vers. Pretiosa. excepto triduo ante Pascha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem semper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum sequentis diei continet, præponendo Kalendas, Nonas, vel Idus, & quantitatem Lunæ eiusdem sequentis diei.

Lector non petit benedictionem, sed absolute incipit a Kalendis, vt supra: qui etiam in fine leget Lectionem breuem ad absolutionem Capituli.

Festa, de quibus eo die fit officium, semper primo loco ponuntur: quod etiam seruandum erit & in festis mobilibus, quæ pronuntianda sunt vt infra dicitur; & in Sanctis proprijs particularium Ecclesiarum in hoc Martyrologio non appositis, qui in ijs tantum Ecclesijs & locis, vbi præcipue memoria eorum celebris habetur, legi poterunt etiam primo loco, si de illis ibidem agatur officium: si vero non agatur, post Sanctos in hoc Martyrologio descriptos, ordine suo, videlicet Martyres post Martyres, Confessores post Confessores, & Virgines post Virgines.

In fine cuiuslibet diei semper additur: Et alibi aliorum plurimorum sanctorum Martyrum, & Confessorum, atque sanctarum Virginum. Et respondetur a Choro: Deo gratias.

Festa mobilia cum singulis annis mutantur, non potuerunt in Martyrologio adscribi; sed hoc loco posita sunt, vt vnumquodque post Kalendarum & Lunæ pronuntiationem immediate præponatur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo:

Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ.

Dominica Septuagesimæ, in qua deponitur Canticum Domini, Alleluia.

Feria tertia post Dominicam Quinquagesimæ.

Dies Cinerum, & initium ieiunij sacratissimæ Quadragesimæ.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quando Dominus noster IESVS CHRISTVS, iuxta Zachariæ prophetiam, sedens super pullum asinæ, Hierosolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam venit.

Feria quarta maioris hebdomadae.

Cœna Dominica, quando CHRISTVS IESVS, pridie quam pro nostra salute crucifigeretur, mysteria corporis & sanguinis sui discipulis tradidit celebranda.

In die sancto Pascha, antequam legantur Kalendæ.

Hac die quam fecit Dominus, Solemnitas solemnitatum, & Pascha nostrum: Resurrectio Saluatoris nostri IESV CHRISTI secundum carnem.

Deinde pronunciantur Kalendæ, & Martyrologium sequentis diei.

In Vigilia Ascensionis.

In Monte Oliueti Ascensio Domini nostri IESV CHRISTI.

In Vigilia Pentecostes.

Dies Pentecostes, quando Spiritus sanctus Hierosolymis super discipulos igneis linguis aduenit.

Sabbato infra Octauam Pentecostes.

Festum sanctissimæ & indiuiduæ Trinitatis.

Feria quarta post Octauam Pentecostes.

Festum sacratissimi Corporis Christi.

Dies Cinerum.

DE IMMENSA MARTYRVM

MVLTITVDINE ELOGIVM CYPRIANI

Libro de exhort. ad martyrium, capite II.

SI igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, si supra iustorum antiqua & sancta vestigia iter facimus; per eadem documenta pœnarum, per eadem passionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis nostri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante postmodum copia virtutis & fidei, numerari non possunt Martyres Christiani, testante Apocalypsi & dicente: Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

De eodem S. Gregorij Papæ elogium in homil. 27. in Euang.

Totum mundum, fratres, aspiciate: Martyribus plenus est. Iam pene tot, qui videamus, non sumus, quot veritatis testes habemus. Deo ergo numerabiles, nobis super arenam multiplicati sunt; quia, quanti sint, a nobis comprehendi non possunt.

De Christiana fide tot Martyrum passione testata in controuersiam amplius non deducenda, sancti Ambrosij elogium in sermone de SS. Nazario & Celso.

Magni periculi res est, si post Prophetarum oracula, post Apostolorum testimonia, post Martyrum vulnera, veterem fidem quasi nouellam discutere presumas; & post tam manifestos Duces, in errore permanes; & post morientium sudores, otiosa disputatione contendas. Veneremur ergo in sanctorum Martyrum gloria fidem nostram, &c.

MARTYROLOGIUM ROMANVM

*Singulis anni diebus iuxta nouam Kalendarij rationem
accommodatum.*

IANVARIVS.

Kalendis^a Ianuarij. Luna. A *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	I			

IRCVMCISIO^o Domini nostri IESV Christi,
& Octaua Natiuitatis eiusdem. Romæ sancti
Almachij^d martyris, qui, iubente Alipio Urbis
Præfecto, cum diceret: Hodie Octauæ Domi-
nici diei sunt, cessate a superstitionibus idolo-
rum, & a sacrificijs pollutis: a gladiatoribus oc-
ciscus est. Ibidem via Appia coronæ^e sanctorum Militum trigin-
ta martyrum sub Diocletiano Imperatore. Item Romæ fan-
ctæ Martinæ^f virginis, quæ sub Alexandro^g Imperatore di-
uersis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio^h mar-
tyrij palmam adepta est. Apud Spoletum sancti Concordij pre-
sbyteriⁱ & martyris, temporibus Antonini^k Imperatoris: qui
primo fustibus cæsus, dehinc equuleo suspensus, ac postea in car-
cere maceratus, ibiq. angelica uisitatione consolatus, demum
gladio vitam finiuit. Eodem die sancti Magni^l martyris. Cæ-
sareæ in Cappadocia depositio S. Basilij^m Episcopi, cuius cele-
britas decimo octauo Kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit Epi-
scopus, potissimum recolitur. In Africa beati Fulgentijⁿ eccle-
siæ Ruspensis Episcopi, qui tempore V. vandalicæ persecutio-
nis, ob Catholicam fidem, eximiamq. doctrinã ab Arianis mul-
ta perpeffus, & in Sardiniam relegatus, tandem ad propriam
ecclesia redire permissus, vita & uerbo clarus, sancto fine quie-
uit. In territorio Lugdunensi, monasterio Iurensum, sancti
Eugendi^o abbatis, cuius uita uirtutibus & miraculis plena reful-

fit . Apud Siluiniacum sancti Odilonis ^p abbatis Cluniacensis, qui primus commemorationem omnium fidelium defunctorum prima die post festum omnium Sanctorum in suis monasterijs fieri præcepit: quem ritum postea vniuersalis Ecclesia recipiens comprobauit. Alexandriæ depositio sanctæ Euphrosynæ ^q virginis, quæ in monasterio virtutē abstinentiæ ac miraculis claruit. **C** Et alibi aliorum plurimorum sanctorum Martyrum, & Confessorum, atque sanctarum Virginum. **R.** Deo gratias.

Sic semper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARI I.

KALENDIS ^a Ianuarij.] Dies hæc olim celeberrima fuit Romanis: nouis enim Cōsulibus magistratum ineuntibus, nouus etiam annus inchoabatur. Id etenim (vt omittam scriptores Ethnicos) Christiani etiam auctores testantur. extat de his in primis Valentiniiani & Valentis Imperatorum rescriptum l. 1. ne quid pub. læt. C. Theod. & nouel. constit. Maioriani Imp. tit. 3. de ritu Imperij. Idem Saluianus Massiliensis de vero iudicio & prouid. Dei lib. 6. Sidonius Apollinaris lib. 1. epist. 9. Cassiodorus Variar. lib. 2. epist. 1. & lib. 6. epist. 1. itemq. plures alij tradunt. Cum autem in anno auspiciado diuersi fuerint diuersarum gentium mores; cura Kal. Ianuarij potius quam ab alio aliquo mense apud Romanos annus summat exordium, Plutarchus in problem. q. 19. eam affert rationem, quæ probatur ab omnibus: nimirum quod Sol progrediendi sine facto, conuertitur, & ad nos cursum reflecit: Tunc enim in ipsa (inquit) quoque natura conuersio quædam fit, quæ luminis tempus auget, & tenebrarum minuit, nobisq. propius adiuuet principem ac dominum vniuersæ fluxæ naturæ: Hæc ille: Vt autem Christiani eandem inirent rationem auspiciandi anni, non tantum dicta naturalis ratio persuasit, sed quæ huic accessit persimilis, ac longe præclarior: nimirum quod his ferme diebus nouus Sol, ipse Christus Redemptor noster mundo offuso tenebris nascens, illuxit; sicq. diuino plane consilio accidit, vt eodem ferme tempore vterque Sol diuersa luce orbi terrarum affluerit. Vnde egregie Prudentius in Catachmer.

Quid est quod arcum circulum

Sol iam recurrens deserit?

Christusq. in terris nascitur,

Qui lucis augeat tramitem?

His igitur simul concurrētibus, placuit Christianis Ecclesiastica monumenta ex Consulibus Fastis perpetua memoria commen-

dare. Primus omnium (vt auctor est Beda de ratione temp. c. 45.) Dionysius cognomento Exiguus, scribens Paschales circulos, ab Incarnatione Domini nostri Iesu Christi maluit tempora numerare. qualis autem quantusve hic fuerit, Cassiodor. illi æqualis lib. 1. instit. diuin. lect. pluribus docet. Porro ipsæ Kalendæ Ianuarij primitijs Christi Redemptoris nostri sanguinis consecratæ, & multo præclariori purpura illustratæ, nobis sacrosanctæ sunt redditæ. At vero sicut huius diei celebrandi diuersa fuit causa Gentilibus, ac Christianis: ita & diuersus atque adeo contrarius fuit colendi modus vtriusque. Vt enim illi multiplicatis victimis, auctis superstitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducentes, dapium publicarum ingluuie, nefandis cruentisq. spectaculis fœdabant potius diem, quam colebāt: sic isti contra, summa illum sanctitate ac puritate transigere studebant: atque vt illorum superarent impietates, & in Deum iniurias quodammodo vindicaret; propensiori studio, additis ieiunijs & litanijs, quibusdam velut expiationis hostijs, diuinum offensum numen placare satagebant. Vnde S. Ambros. de Kal. Ian. ser. 1. 1. edit. Rom. Tunc (inquit) nos simus sobrii atque ieiuni, quo intelligant lætitiā suam nostra abstinentia condemnari, &c. In quam etiam sententiā hæc ait sanctus Augustinus in Psal. 98. Per istos dies ad hoc ieiunamus, vt quando ipsi lætantur, nos pro illis gemamus. hæc ipse. De ieiunio præterea eius diei ab Ecclesia olim celebrari solito agit Ordo Rom. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. offic. cap. 4. Litanias etiam eadem ex causa ea die celebrandas, sanctos patres statuisse, testatur secunda Synodus Turonensis can. 18. Ne præterea ea die lætitiæ canticum caneretur Alleluia, vetuit Synodus Toletana c. 10. Perdurauit eiusmodi religiosus ritus in Ecclesia, quousque Gentilium superstitio permansit; quæ demum abolita, de ea veluti triumphans sancta Dei Ecclesia, spiritali gaudio exultat (secun-

(secundum illud propheticum Isai. c. 61.) coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, & pallium laudis pro spiritu mæroris accepit. At quoniam prauis frutices, quamuis semel excisi, iterum pullulare non desinunt: vix credi potest, quantum laboris insumpserint sancti patres, vt infaustos palmites iterum exurgentes non tantum verbi falce præciderent, sed & radicitus prorsus euellerēt. Hinc illæ ipsorum de Kalendis Ianuarij ad populum declamationes, vt in dicto S. Ambrosij ser. 1. 1. itemq. S. Augustini, cuius sermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. tom. 10. S. Maximi Taurinensis, & S. Petri Chrysologi ser. 155. qui & perbelle describit turpes illos Gentilium ritus nondum plane ea ætate extinctos, quibus quales essent dii Gentium, ipsi cultores eorum sua sponte facile demonstrarēt. e Græcis S. Ioannes Chrysostomus id ipsum præstitit homilia in Kalendis habita; idemq. homilia prima de Lazaro commendat auditorum pietatem, qui diem Kalendarum spiritualibus officijs transigerent, atque: Hesternum diem, cum esset festum satanæ, fecistis festum spiritus, &c. Nec tantum patres pro concione, sed & in sacris Concilijs, ea die fieri solitas superstitiones, sancitis sanctis legibus, vetuerunt; vt in Synodo Turonen. 2. c. 23. in Antifiodoren. c. 1. quo præsertim strenæ adhuc vsu retentæ, sunt prohibitæ; quas etiam a Tiberio Imperatore olim esse moderatas scribit Suetonius cap. 34. ac demum a Maioriano Imp. vetitas esse, nouella constit. de curialib. edita monstrat. Quænam fuerint strenæ, & cur sic dictæ; declarat Festus verb. strenæ. Ex Græcorum Synodis Martinus Bracharen. collect. c. 73. recitat vetitum esse Christianis, ea Kalendarum die, viridi lauro, vel alijs virentibus arborum ramis ornare domos, eadem 26. q. 5. cap. non liceat. Romæ Gregorius Tertius inueteratam in ceteris abusionem tollendam curauit, eiusq. successor Zacharias malæ arboris ramos vsque in Gallias propagatos Apostolica falce succidit; vt apparet ex epistola S. Bonifacij Episcopi Moguntini scripta ad Zachariam Papam, aliaq. eiusdem Pontificis ad eundem Bonifacium. Est canon pœnitentialis 88. de obseruantibus Kalendas Ianuarij, vt annis tribus pœnitentiam agant. Porro non tantum Ianuarij, sed & Martij Kalendas ipsdem Gentilium ritibus labefactatas, Sexta Synodus can. 62. restituit, purgauitque.

Luna. Luna in Martyrologio pro die ponitur; idq. a diuersis nationibus olim vsurpatum constat. vnde S. Ambrosius in epist. ad Episc. per Aemiliam constitutos: Naturalis (inquit) vsus nationum exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipse. Sane quidem Varro de re rust. lib. 1. c. 37. Lunam primam & Lunam extremam, diem primum & nouissimum mensis dicit. In hanc sententiam

Plinius lib. 2. c. 97. hæc ait: Aestus tribus diebus consistit, septima, octaua, & nona Luna. hæc Plin. Idemq. lib. 35. c. 2. Luna vigesima sacrificari solitum Natali tradit. Athenienses itidem, de quibus Iosephus antiq. lib. 14. c. 16. ait: Miserunt ad eum decretum scriptum in hanc sententiam: Sub Iudice & sacerdote Dionysio Asclepiadis, Pameni mensis Luna vigesima oblatum est. Agit de his sanctus Gaudentius Brixianus in tractatu in Exod. Quod vero Kalendæ, Idus, & Nonæ antea præmittantur, cum Martyrologij dies annunciantur; id ea ex causa Latina Ecclesia antiquitus facere consuevit, vt ex certis numeri notis adiectis legitimæ Lunæ certiora essent tempora ad festa Paschalia celebranda; cum alioqui Gentiles leuibus ex causis intercalare consueuerint dies. Ceterum congruunt ea nomina Kalendæ, Nonæ, & Idus, tribus Lunæ mutationibus, vnde etiam nomina acceperunt, vt erudite docet Plutarchus in probl. Rom. quæst. q. 24. licet alij alias afferant rationes. Vide Macrobius Satur. lib. 1. c. 15. Sic igitur per Kalendas, Nonas, & Idus, dies singulos recensendo, idem est, Lunæ cursum trifariam distinctum significare. Quod autem antiqui patres, ac ipsa denique Ecclesia Catholica mensis Lunaris dies, Lunas potius quam dies dixerint: ea de causa id factum apparet, vt distinguerentur dies mensium Lunarium a diebus mensium Solarium, vt sicut sunt inter se diuersi, ita, ne confusio nominum fieret, esset & distincta vtriusque nomenclatura. Cur autem in Martyrologio antequam sanctorum martyrum natalitia recenseantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis respondentium Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat. c. 21. appellat Libellum annalem, qua vna cum die mensis Solaris, dies etiam mensis Lunaris pronunciat: id quidem constat factum more maiorum, vt ex diebus mensium anni Lunaris cognosci possit tempus festi Paschalis, aliarumq. solemnitatum mobilium: ex diebus autem anni Solaris, quibus sunt descriptæ festiuitates immobiles, conferendo eos cum diebus anni Lunaris, possit intelligi, quanta Luna sint pronūciandæ ipsæ festiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obseruationem anni Solaris, cum apud Hebræos, Aegyptios, Romanos, atque alias nationes, obseruarentur anni Lunares: eam consuetudinem, occasione diei Paschatis cuiusque anni peruestigandi, vna cum obseruatione anni Solaris Catholica recepit Ecclesia, & transmisit ad posteros, vt in Kalendaris simul iungerentur Lunaris annus atque Solaris. Cū igitur olim in Fastis (de quibus diximus) Christianorum, exactissima diligentia nates dies martyrum adnotari iuberentur: eos tā Lunaris quam Solaris mensis diebus consignari consueuisse, putandum est. Sic itaque

vt olim descripta sunt natalitia martyrum, ita idem recitandi vsus in Ecclesia laudabiliter perseuerat. Agit de prædictis pluribus vir eruditus Aloysius Lilius in lib. quæ scriptis de noua ratione restituendi Kalendarij Romani, quem proxime edendum putamus.

^c *Circumcisio.*] Duplex reperitur huius diei inscriptio. Nam & Circumcisio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis manuscrip. nonnumquam titulo tantum Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idq. & can. 1. de consecr. dist. 3. & homilia patrum eo die habitæ sua inscriptione significant. Sed cum eodem die Circumcisio Domini nostri præcipue coleretur, inde factum est, vt etiam Circumcisionis Dominicæ nomine insignitus reperiatur. In præfatione huius sacri diei, quam legimus in Sacramentario S. Gregorij Papæ, hæc habentur: Per Christum Dominum nostrum, cuius hodie Circumcisionis diem & Natiuitatis Octauam celebrantes, &c. sic habet vetus codex Vaticanus, secundum quod vetustatis monumentū in huius diei inscriptione primum quidē Circumcisio, deinde Octaua poni videtur: cum alioqui hi qui egerunt de diuinis officijs, tantum de Octauis Domini tractatus inscribant, prout habet Ordo Rom. Albinus Flac. c. 3. Amalarius lib. 4. cap. 32. Microlog. c. 30. idq. etiam in Conc. Mogunt. cap. 36. Cetera de huius solemnitate mysterio consule Ord. Rom.

^d *Almachij mart.*] De eodem hac die Bedæ, Vsuardi, & Adonis Martyrologia. Albinus Flaccus eiusdem meminit de diuin. offic. c. 4. Hic quidem non temporibus Diocletiani passus est (vt putarunt aliqui, nullius veterum testimonio ducti) sed imperante Honorio. Augusto (vt refert Theodoretus) suæ potius Theodosio, cuius tempore Alipius, de quo hic agitur, Vrbanam præfecturam administravit. Hic ille est Alipius Gentilis homo, ad quem extant scriptæ plures epistolæ Symmachi Consularis lib. 6. dictusq. reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, qui cum Ausonio Gallo gessit Consulatum; cuius hæc inscriptio legitur Romæ in basi cuiusdam statuae in vico qui ducit ad Græcorum collegium posita: Q. CLODIO HERMOGENIANO OLYBRIIO V. C. FRATRI ADMIRANDAE PIETATIS FALTONIVS PROBUS ALIPIVS V. C. Hic itaque Almachius, de quo agitur, ille esse videtur, quem Theodoretus lib. 5. hist. c. 26. Telemachum vocat; sic etiam appellat eum Paulus diac. seu potius Ioannes diac. in miscel. histor. Nec quemquam moueat, si aliquantum diuersa videantur nomina, cum facile sit in his errare: nam quem Almachium dicimus, Ortho lib. 4. c. 19. Dirimachium appellat; fortasse quod dirimat bellum. Nec illud cuiquam dubitationem faciat, quod il-

le quem ponit Theodoretus, lapidibus obrutus, hic autem a gladiatoribus necatus dicatur: cum etiam in sacris historijs reperitur frequenter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiserit. Verum cum locus, persona Præfecti, tempus, & necis causa conueniant, videtur superfluum de alijs dubitare. Quod autem idem auctor hunc, quem nominat Telemachum, dicat adscriptum ab ipso Imperatore in numerum martyrum: id sic accipias, vt quod Catholica Ecclesia statuit, ipse sanctione munierit: sicut videmus ceteras Christianorum ferias Imperatorum legibus stabilitas: quod quidem tam in Codice Theodosiano, quam Iustiniano sanctiones sub titulo de ferijs positæ indicat. Iam reliquum esse videtur, vt dubitationi illi occurramus, quæ ex Constantini Imp. lata lege de gladiatoribus manare videtur, quæ in Codice Theodosiano atque Iustiniano tit. de gladiat. habetur, qua gladiatorum spectacula sunt vetita. Si enim ea munera iam Constantini sunt legibus antiquata, quomodo accidere potuit, quod scribit Theodoretus, sub Honorio Imp. hunc. ea de causa, quod gladiatorum spectacula impedire voluerit, martyrium subiisse? Ad hæc dicimus, eam Constantini legem cum ipso auctore esse extinctam: nam sub Constantio eius filio eadem gladiatorum munera edebantur, vt apparet ex l. 2. de gladiat. C. Theod. qua constat Constantium ea restrinxisse, non tamen omnino, ne fierent, prohibuisse. quin etiam Honorij temporibus eiusmodi editiones fieri solitas, ex l. 3. eiusdem tituli satis constat. Hæc præterea testatur S. August. lib. 6. confess. c. 8. qui ea se spectacula Romæ vidisse doluit ingemuitque. Eadem frequentissima fuisse illis temporibus, Prudentius satis docet, dum agens aduersus Symmachum, in fine operis ad Valentinianum Augustum conuersus, vehementer rogat, vt iubeat ea funesta spectacula aboleri. Symmachus etiam de exhibitione gladiatorum in Consulatu Flauiani, ad ipsum scribens lib. 2. epist. 46. pluribus agit. Hæc itaque tã dira spectacula edicum videret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus Spiritu, sanguinem sanguine abstergendum putauit; nec eum sefellit opinio, quid enim cruori martyris incõcessum, cum omnia mundentur in sanguine? Ecce et epim quod Imperator leges sanciendo non valuit perficere, Almachius effundendo sanguinem impetrauit. vnde apposite ea de causa forte idem a Græcis Telemachus appellatur, patululū immutato nomine, quod sine pugna illi gladiatoria imposuerit, *Coronæ sanctarum Militum triginta.*] De

ijisdem Beda, Vsuardus, Ado, & vet. manuscr. Hic animaduertere libet, sanctam Dei Ecclesiam, quæ Spiritu sancto docente, verborum ac rerum proprietatem didicit, ac acerbissimas martyrum passiones, Consonas;

ac vitæ exitum, Natalē diem appellare consueuere. Fuit nonnullorum sententia, ipsis Kalendis Ianuarij temperatum esse a cæde martyrum; eo quod Gentiles mira celebritate eam diem colerent; quodq. in quadam epistola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Chromatium, hæc scripta habeantur: Nullus sit dies, quo non intra quingentorum martyrum numerus reperiri possit adscriptus, excepto die Kalendarum Ianuarij; hæc ibi. His quidem cum in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiam S. Gregorius lib. 7. indict. 1. epist. 29. dum ibi nullū excipit diem, quod non celebrentur natalitia martyrum; repugnant etiam quæ scribit Sueton. in Tiberio cap. 61. his verbis: Nullus a pœna hominum cessauit dies, ne religiosus quidem & sacer. animaduersum in quosdam ineunte anno nouo. hæc ibi. Idem in Claudio cap. 29. hæc verba: Syllanus abdicare se prætura ante quartum kalend. Ianuarij, moriq. initio anni coactus. hæc Suetonius de sæuissimis principibus; quibus certe non fuerunt mitiores, qui in Christianos, promulgatis edictis, acerbissime sæuierunt. Ceterum scimus iure antiquo Romanorum non tantum ipsis Kalendis Ianuarij, sed etiam reliquorum mensium Kalendis, & Idibus, ac ceteris eorum ferijs, non tantum a cæde, sed a quacumque læsione Romanos magistratus cessasse: ipsis enim ferijs vim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, vt pluribus docet Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 15. & tamen in numeros fere martyres illis ipsis diebus passos esse, exploratissimum est. Nec tantum id Imperatorum voluntate, sed & furentium Præsidum iussu. Habes de his Philonis Iudæi testimoniū in libro quem scripsit in Flaccum Aegypti Præsidem, vbi hæc leguntur: Mos est in neminem damnatum animaduertere, donec solemnes celebritates, natalitiaq. Augustorum festa prætereant. At ille per eos ipsos dies iniustus pœnis affligebat homines innoxios. Et paulo post: Noui (inquit) quosdam cruci affixos, instante tali festo de cruce depositos, & ad sepulturam cognatis ex more redditos: quandoquidem decebat vel ad mortuos redire aliquem fructum ex Imperatoris natalibus. at iste non mortuos deponi de crucibus, sed viuos crucifigi iubebat, &c. hæc Philo.

^f *Martina.*] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Habentur res gestæ ipsius, quas retulit Surius in tomo 1. In cod. manuscrip. nostræ biblioth. legimus eam passam anno quarto Alexandri Imperatoris: necnon & milites septemdecim martyrum carnificinæ præfectos, & sanctæ Martinæ opera ad Christum conuersos, ad decimumseptimum Kalend. Nouembris, truncato capite, martyrij corona donatos. Extant in hunc diem vestigia celebrioris memoriæ sanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij, apud arcum Seueri. Meminit oratorij sanctæ

Martinæ Ioannes diaconus in vita sancti Gregorij libro 4. cap. 93. *Sub Alexandro Imp.*] Hic non leuissimam obiectioni occurrendum mihi videtur. Quoriam pacto S. Martinæ, & alij martyres, quorum non est exiguus numerus, sub Alexandro Imperatore passi dicantur, cum quædam historicorum auctoritate prohibet, nisi fuisse Christianorum studio sistum; vnde in eos beneficia & officia contulisse, vt potest Mammeæ filium; quæ (vt scribit Eusebius hist. lib. 6. cap. 15.) erat Christianorum cupidissima: quam obrem non tantum Christiani nos suo iure viuere permisit; sed (vt scribit Lampridius in Alexandro) in laudibus matutinis horis rem diuinam faceret consistuit, inter superstitiones deorum, imaginem Christi etiam nostri Redemptoris posuit, & figiem; habuitq. in animo Christianos, & dijs, templum erigere, sed ab idololatriæ sacerdotibus est impeditus; cum ex illorum responsis affirmarent, omnes futuros Christianos, si quod moliebatur effecisset, ac reliqua iam templa deserenda. Addit etiam eundem Imperatorem in curadis prouincijs, ac præfidijs Præsidibus, laudatissimos Christianorum mores fuisse sectatum: ac denique eodem refert, in iudicialia controuersia conscripsisse pro Christianis aduersus Gentiles; Quod autem dubitationem augeat, quod scribit Herodianus lib. 6. eundem Alexandrū, quatuordecim annis, quibus regnauit, inter alia eius humanitatis officia, sine sanguine Imperiū gubernasse. Non leuis quidē difficultas, sed tamē quæ facile tolli possit, si ex Lampridio Herodianus declarant, qui ait, Imperium Alexandri sic dictum esse *ματτον*, hoc est, incruentum; vel sine sanguine, eo quod nulli senatorum necem intulerit; quod alij fecerant ante ipsum Imperatorem; cum alioqui (vt idem ait) durus, trucis, & seuerus admodum habitus fuerit, & ob id cognomento Seuerus sit appellatus, quod plurimos iustis, vt sibi videbatur, ex causis occidi mandauerit: immo propter nimiam seueritatem, quam in milites exercuit, ab iisdem tandem occisum fuisse tradit. hæc ex Lampridio, quibus ex Herodiano obiectio diluitur. Illa autem quæ spectant ad Christianos, in quos multa ab eo collata beneficia idem auctor commemorat, sic accipias; ipsum nullum aduersus Christianos persecutionis edictum promulgasse; non tamen erga ipsos ita affectum fuisse, vt antiqua iura Romanorum, & prædecessorum edicta, quibus Christiani plecterentur, silere iusserit. Antiquo etenim Romanorum iure peregrinos deos, eorumq. cultū in Vrbe introduci vetitum esse, nemo ignorat: id enim cum Ethnorum complures testantur, tum etiam Tertullianus scribit in apologet. Recitat eam legem Cic. lib. 2. de legibus, quæ est huiusmodi: Separatim nemo habebit deos: neve nouos; sed ne

aduenas, nisi publice adscitos, priuatim edulento. hæc lex xij. tab. Quin & Mecenas (vt Dio est auctor lib. 52.) non tantum deos peregrinos non inferendos in Urbem, verum etiam externos homines alienæ religionis cultores ad Romanorum deorum cultum diris etiam supplicijs adigendos, Augusto persuasit; eam potissimum rationem obtinens, vt securitati Reipublicæ consultum esset. At nec Imperatori liberum erat absque senatus-consulto deos in Urbem adsciscere alienos; vt de Tiberio Augusto testatur Tertullianus in apologet. His autem in suo robore manentibus iuribus, multas deinde aduersus Christianos ab Imperatoribus leges superaddidas fuisse, nullus dubitat: quas quidem omnes sub Alexandro Imperatore vim ac robur obtinuisse, quam plurima vetera monumenta, ipsa martyrum Acta testantur. Alexander enim optime Reipublicæ consultum cupiens, bellicis ipse negotijs occupatus, prætoriam præfecturam credidit Domitio Vlpiano, illique eum Paulo, vt præstantissimis illius ætatis iureconsultis, rerum summam delegauit, vt Lamprid. scribit in Alexandro; illisq. relicta Reipub. administratione, in expeditionibus militaribus totus erat. Iam vero quoniam modo in Christianos affecti essent ij, quibus Reip. administrandæ cura demandata erat, ex eo constare satis potest, quod idem Paulus I. C. aduersus Christianos, suppresso religionis nomine, lib. 5. sent. tit. 21. ita respondisse legitur: Qui nouas & vsu & ratione incognitas religiones inducunt, ex quibus animi hominum moueantur, honestiores deportentur, humiliores capite puniantur. hæc Paulus. Sed parua hæc sunt, si cum ijs conferantur, quæ cum alios illius temporis iureconsultos, tum præsertim Domitium Vlpianum illorum omnium coryphæum, penes quem præfecturæ munus & summa rerum erat, Christianis infensissimum, Lactantius fecisse deplorat lib. 5. c. 11. cum ait: Quinetiam sceleratissimi homicidæ contra pios impia iura condiderunt: nam & constitutiones sacrilegæ, & disputationes iurisperitorum leguntur iniustæ. Domitius de officio Proconsulis libro septimo rescripta principum nefaria collegit, vt doceret quibus pœnis affici oporteret eos, qui se cultores Dei confiterentur. hæc Lactant. Excidit liber ille Vlpiani de officio Proconsulis, a Christianis (vt putamus) Imperatoribus ex albo ceterarum legum expunctus: remanserunt tamen quædam fragmenta eiusdem, ex quibus possimus cetera facile iudicare, vt l. congruit. ff. de officio Præsidis: qua agitur, vt Præses cum ingreditur prouinciam, primum omnium inquirat de sacrilegis: porro sacrilegos a Gentilibus dici consueuisse Christianos, Iustinus martyr, Tertullianus, Arnobius, ac ceteri qui scripserunt apologias, plane demonstrant. Ad hoc ipsum spectat illud, vt Proconsul prouinciam in-

gressus, templa iustret & circumueat. si in aliam. ff. de off. Proc. Eiusdem etiam est illud rescriptum, vt improbatæ religionis libri tollerentur. l. 4. ff. famil. hercis. Ex his omnibus quisque facile poterit existimare, quo statim esset Christianorum causa sub talibus Orbis iudicibus: ne habeat quid amplius miretur, cum audierit, sub Alexandro Imperatore complures martyres esse passos. Verum ipse Domitius, penes quem summa rerum erat, suæ sanitiæ meritis pœnas dedit, sanissime casus a militibus prætorianis, vt Lampridius scribit. Eginus de his pluribus in Annal. Ecclesiast. vnde & hæc descripsimus. Illud postremo lectorem monendum putamus, vt cum in vita S. Martinæ vel alijs legerit, Christianos causam dixisse coram Alexandro Imperatore, sciat illa non esse purissima ipsa martyrum Acta publica excepta a notarijs actuarijs coram Præside, sed potius esse Actorum paraphrases superadditas, prout quibus prudens facile poterit iudicare.

^h Martyrij palmam.] Non tantum apud Iudæos (vt ex plerisque diuinæ Scripturæ locis apparet) erant palmæ victoriæ insignia, sed & apud Græcos, ex quibus ad Romanos eadem prouenit consuetudo, vt victoribus palmæ dareretur: sed id non ante debellatos Samnites, vt habet Liu. lib. 10. in fine decadi 1. Quod sit in palma victoriæ symbolum, habes ex Plutarch. lib. 8. q. 4. symposiac. narratum a Gellio lib. 7. c. 6. Certe his insignibus nobilitatos sanctos martyres vidit S. Ioannes Apoc. c. 7. vt non mireris si in Martyrologio sæpius leges sanctos martyres palmam accepisse martyrij: est enim ea dicendi phrasid ex diuinis Scripturis comparata, atque antiquitus vsurpata.

ⁱ Concordij Episcopi.] De ipso etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, hisq. consentiunt vet. manuscrip. Eius res gestas descripsit Sur. to. 1. sed aliqua in eis insunt corrigenda, iisdemq. nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiusdem Concordij Actis manuscrip. Si Deus concesserit, in omnes sanctorum vitas, quæ hætenus editæ reperiuntur, scholia elaborabimus; quibus quid in eis veri certique, quid item ambigui vel falsi reperiat, aperiemus. Plura de Concordio habentur in vita S. Constantij Episcopi Perusini, quam manuscrip. accepimus ab illa ecclesia. Habet & Mombricit. descriptum martyrium S. Concordij to. 1. vit. sanct.

^k Antonini Imp.] Persecutio sub Antonino ponitur quarta a S. Augustino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Orofio lib. 7. cap. 15. a Seuero autem lib. 2. quinta numeratur, vbi quartam dicit fuisse sub Hadriano. His autem qui decem tantum numerant persecutiones Ecclesiæ sub typico numero decem plagarum Aegypti, idem S. Augustinus minus assentire videtur eod. lib. 18. c. 52. de ciuit. Dei. Hæc autem persecutio ab Antonino exci-

excitata, non quidem ab illo Antonino, qui dictus est Pius, facta est, cuius tempore fuisse pacem in Ecclesia scribit Seuer. lib. 2. (Tertullianus enim in apologetico recenset Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Christianis nihil negotij per leges fecerint) sed ab illo Antonino, qui dictus cognomento Philosophus, ab Antonino Pio adoptatus, in Imperium illi successit, persecutionem excitatam esse, omnes prædicti auctores affirmant. Et licet Tertul. in apologet. dicat, nullas ab eo aduersus Christianos leges fuisse scriptas: tamen absque promulgatis edictis, eo tempore, furente populo, grauissimam in Christianos persecutionem constitutam esse, Euseb. hist. lib. 5. c. 1. declarat his verbis: Ad decimumseptimum annum Imperij Antonini Veri (sic enim appellat M. Aurelium, sicut & in aliquibus inscriptionibus Verus dictus habetur, licet a L. Vero sit longe diuersus) grauis & acerba in nonnullis terræ partibus persecutionis procella ex temerario populi impetu per singulas vrbes excitata contra nos ingrauescere cœpit, in qua (sicut in illis martyrijs, quæ in vna natione confecta erant, coniectura plane licet assequi) infiniti prope martyres in reliquis etiam terrarum regionibus, generosa cæde pro Christo tolerata, nobilitati sunt. hæc Eusebius de persecutione sub Antonino Philosopho. Ceterum constat, nec Antonini Pij Imperium cæde Christianorum fuisse vacuum, vt apparebit inferius suis locis.

^l Magni martyris.] Plures eiusdem nominis reperiuntur martyres: hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, sicut & in manuscriptis hac die positus habetur, quando vel vbi sit passus, nusquam inuenimus.

^m Deposuio S. Basilij Episcopi.] Non tantum Latina omnia Martyrologia, sed & Græci de eodem hac die agunt, vt constat ex eorum Menologijs. Moritur S. Basilus (vt scribit sanctus Hieronymus de script. Eccl.) Gratiano imperante, anno videlicet Domini trecentesimo septuagesimo octauo, quo, postea extincto Valente, idem Gratianus Orientis quoque sibi administrandum suscepit Imperium. Gregorius Nyssenus eius germanus in epist. ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ, testatur S. Basilium ex humanis sublato nouem mensibus ante illud Concilium Antiochenum, quod celebratum est post Valentis Imp. obitum. Sedit (vt idem ait) annis octo, nono inchoato: totidem annos sedi illius tribuit Gregor. Nazianz. in epitaph. Ex quibus erroris arguitur Nicephorus lib. 10. c. 25. dum ait Basilium etiam temporibus Iuliani sedisse Episcopum. Laudes Basilij post eius obitum dixerunt præstantissimi theologorum & oratorum clarissimi S. Gregorius Nazianzenus, & ipse Basilij germanus S. Gregorius Nyssenus. Extat Amphilochoij nomine scripta

vita Basilij, quæ tamen prudentiorum omnium sententia, alterius cuiuspiam potius, quam Amphilochoij æqualis Basilio esse iudicatur; cum aliqua illic habeantur, quæ illi minus conuenire videntur. dedit eam Latinitati Vrsus S. R. E. subdiaconus, cuius præfationem, quæ desideratur in ceteris, legimus in vet. manuscripto codice nostræ bibliothecæ, quam possidemus liberalitate optime memoriæ optimi ac eruditissimi viri Achillis Statij Lusitani. In iisdem præterea quedam miracula eiusdem S. Basilij, Helladio auctore, scripta habentur, in Latinum versa ab Anastasio Bibliothecario temporibus Nicolai Primi Romani Pontificis, cuius ibidem habetur præfatio ad prædictum Vrsum conscripta. S. Ioannes Damascen. testatur in orat. 1. de imag. vitam S. Basilij fuisse scriptam a prædicto Helladio eius discipulo & successore. Porro eiusdem Basilij res gestas tam a Græcis, quæ a Latinis auctoribus acceptas, in Annal. Ecclesiast. iuxta ordinem temporum, per annos singulos disposuimus: ibiq. exactius quæ de S. Basilio germana, quæve spuria habeantur, expendimus. Omittimus hic coaceruare innumera patrum elogia de sancto Basilio, quæ vix volumine comprehendi possent.

ⁿ Fulgentij Episcopi.] De eo cetera etiam Martyrologia. Habentur eius res gestæ fideliter scriptæ a quodam ex discipulis eius ad Felicianum Episcopum illius successorem. extant apud Surium tom. 1. Claruit S. Fulgentius doctrina & sanctitate notissimus sub Symmacho Rom. Pont. Anastasio Imperatore, & Trasamundo Rege Vuandalorum in Africa. fuit vnus ex numero illorum ducentorum viginti Episcoporum, quos idem Rex in Sardiniam relegauit, quibus B. Symmachus Papa quotidiana subsidia ministranda curauit, vt constat ex lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damasi, in Symmacho, & histor. Miscel. lib. 15. Eius ingenij monumenta recenset S. Isidorus de vir. illustr. c. 14. & alij posteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiusdem nominis Fulgentius Episcopus Vtricularius, qui celebris sanctitate vixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ Regis Gothorum, imperante Iustiano: de eo scribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 12. Rursum alius eiusdem nominis fuit in Hispania Episcopus, qui claruit tempore Inuigij Regis Goth. de quo in thes. concion. tom. 2.

^o Eugendi abb.] De eo hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Huius Acta ab eius discipulo conscripta recitat Sur. tom. 1. & dum in eis legitur Eugendus fuisse discipulus sanctorum monachorum Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus vixit: cum cõstet prædictos floruisse sub Chilperico Rege Clotharij filio, cum imperaret Iustinus, ac post eum Tiberius. sic Greg. Turon. vit. patr. lib. 1. cap. 1.

[*Odilonis abb.*] Alij de eod. die sequenti; verum hæc est ipsa dies natalis eius: nam Petrus, Damian. qui eius res gestas conscripsit, hæc de eius transitu habet: Ea nocte, quæ Dominicæ Circumcisionis solemnia præcedebat, salutaris Eucharistiæ sacramenta percipit, & sic beatum Deo reddidit spiritum, & c. Migravit ex hac vita sub Clemente Secundo Rom. Pont. imperante Henrico Secundo, anno a Christo Domino 1048, ætatis suæ anno 87. ita Petrus Dam. in vita, ipsius, & Sigeb. in Chron. Meminit de S. Odilone S. Bernar-

duus in apolog. ad Guiliel. abb. Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. & alij plures. de eod. inferius iterum quarto Non. Nouemb. agemus. [*Euphrosyne virg.*] De eadem Latinorum Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res gestas edidit Metaphrastes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphrosynam cum Euphrasia, de qua agitur tertio Id. Martij: de Euphrasia enim, & non de Euphrosyna scribit Io. Damasc. ora. 3. de imag. quæ citant.

2 Quarto Nonas Ianuarij. Luna B^{xxix.}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

CTAVA^a sancti Stephani protomartyris. Romæ commemoratio plurimorum^b sanctorum martyrum, qui spreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi sacri codices iubebantur, potius corpora carnificibus, quam sancta dare caribus maluerunt. Antiochiæ passio beati Isidori^c Episcopi. Tomis in Ponto sanctorum trium fratrum Argei^d, Narcissi, & Marcellini pueri^e; qui sub Licinio Principe inter tyrones comprehensus, cum nollet militare, cæsus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare merfus, martyrium consummauit: fratres vero eius gladio perempti sunt. Mediolani sancti Martiniani^f Episcopi. Nitriæ in Aegypto beati Isidori^g Episcopi & confessoris^h. Ipso die S. Siridonisⁱ Episcopi. In Thebaide sancti Macarij^k Alexandrini abbatis.

I A N V A R I I 2.

CTAVA^a sancti Stephani. De ea etiam Amalar. lib. 4. c. 37. De ratione celebrandi diem octauam pluribus agunt hi qui tractatus scriperunt de diuinis officijs: & vt omittamus dici octauæ mysterium, eam sanctissimam ac celeberrimam esse debere, diuina lex sanxit Leuit. c. 23. vnde sancta Ecclesia tempore Euangelicæ gratiæ est mutuata exemplum, vt celebriores quasdam solemnitates, etiam octauarum additione illustraret: sancte etenim pieq. Dei Ecclesiâ ex antiquis

illis ritibus quædam accepisse testatur S. Leo Papa ser. 7. de ieiunio septimi mensis. ^bPlurimorum sanctorum martyrum. Sunt hi ex veteribus monumentis restituti. Quod spectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis cremandisq. religiosis Christianorum codicibus, scribit S. August. lib. 7. de baptis. c. 2. promulgatum illud fuisse post passionem B. Cypriani annis quadraginta & quod excurrit, Coss. (vt apparet.) Constantio quartum & Galerio. Concordant his et quæ idem Aug. scribit lib. 3. contra Crescon. cap. 27. vbi agit de Cirtenſi Synodo habitâ (vt ait)

(vt ait) anno sequenti a prædicto edicto de libris comburendis, Diocletiano octauum & Maximiano septimum Coss. Numeratur is annus promulgati edicti decimus nonus Imperij Diocletiani: quando (inquit Eusebius hist. lib. 8. c. 3.) mensè Martij Diocletianus & Maximianus Imp. de diruendis cunctis Christianorum ecclesijs, sacrifq. codicibus igne cremandis promulgarunt edictum. Sicq. numerantur anni quadragintaduo a martyrio Cypriani vsque ad promulgatum de libris comburendis edictum. Deplorat eiuſmodi sacrorum librorum conflagrationem Arnobius aduersus Gentes lib. 4. Optatus Mileuit. in libris suis contra Parmenianum frequenter meminit eiuſdem edicti, sicut & S. Aug. in epistolis & alijs commentarijs aduersus Donatistas conscriptis. Acta præterea publica sanctorum martyrum, de quibus agemus inferius, de eodem edicto sæpius agunt. Porro etsi Imperatorum edicta de abolitione librorum Christianorum non præcesserunt tempora Diocletiani; sane quidem responsa prudentum de ea re iam ante fuisse prolata, constat ex Vlpiani sententia lib. 4. ff. fam. hercisc. nam cum Christiani a Gentilibus magi haberentur, eorum libri eiuſdem artis sunt existimati, aduersus quos extat responsum Pauli lib. 5. sent. tit. 23. Sed quis miretur hæc illos statuisse de libris Christianorum, cum & Ciceronis libros illos de nat. deorum, ac quos scripsit de diuinat. eo quod ex illis idolorum superstitio impugnari videretur, abolendos esse ex senatusconsulto, nonnullorum fuisse consiliū, scribat Arnobius lib. 3. aduersus Gentes? Hæc persecutio sub Diocletiano & Maximiano cehsetur decima ab Augustino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Orosio lib. 7. c. 27. a Seuero autem lib. 2. nona numeratur. Ante promulgatas in Christianos prædictas leges a Dioclet. & Maxim. AA. quibusdã præludijs persecutionis complures cæsi sunt Christiani milites, vt scribit Euseb. in chron. anno 14. Diocletiani Imp. & hist. lib. 8. cap. 4. ^cIsidori Episc. De eodem hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuscrip. Cuius autem fuerit ciuitatis Episcopus, nullus prodit: qui etsi Antiochiæ ponatur, nequaquam tamen videtur fuisse Antiochenus Episcopus: Eusebius enim, qui tam in chronico, quam etiam in historia recenset omnes Antiochenos Episcopos, nullum eius nominis ponit, sicut nec Nicephorus Episcopus Constantinop. in serie quam textit Antiochenorum Antistitum. ^dArgei, Narcissi. Agunt de iſdem hic Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuscrip. omnesq. sub Licinio Imperatore hos passos esse confirmât: de quo hæc Seuer. sac. hist. lib. 2. Tunc Licinius, quia aduersus Constantinum de Imperio certauit, milites suos litare præceperat, abnuentes a militia reijciebat: sed

inter persecutiones non computatur; adeo res leuioris negotij fuit, quam vt ad ecclesiarum vulnera perueniret. hæc Seuerus; qui etiam noluit persecutionem appellare, quia toto orbe terrarum contra Christianos non erat indicta, sed in Oriente tantum, vbi idem Licinius imperabat. Eusebius, qui illis temporibus vixit, in vit. Constantini lib. 1. c. 44. plures a Licinio editas leges aduersus Christianos testatur. S. Basilius etiam in oratione habita in quadraginta martyrum sub eodem Licinio passos, scribit ipsum per præconium & edictum omnibus denunciasse, ne quis Christum profiteretur: in professores autem fidei Christianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuisse proposita. Porro quamplurimos martyres sub Licinio martyrio coronatos, tam Latinorum Martyrologia, quam Græcorum Menologia attestantur. Huius autem excitandæ persecutionis in Christianos causam Gregor. Nyssen. orat. secunda de sanctis quadraginta martyribus scribit his verbis: Primum quidem improbus dæmon exercitus duci, simulacrorum insano cultui dedito, persuadere conatur, non aliter eum de barbaris victoria potiturum esse, nisi prius mactaret eos, qui Christum adorarent. hæc Greg. Nyssenus. ^eMarcellini pueri. De eodem prædicti. Quod autem hic inter tyrones recensendus, puer dicatur; sic accipe puerum, vt saltém esset annorum decem & septem: ea enim ætate tyrones adscribebantur militiæ, vt auctor est Gellius lib. 10. cap. 18. Quod item hic dicitur peremptus ob eam causam quod nollet militare; id non odio militiæ (vt de C. Vettiæno Valer. Max. scribit lib. 6. c. 3. de seuerit.) qui sibi manus digitos amputauit, ne militaret; sed quod (vt ex Seuero nuper diximus) Licinius suos milites litare præcepisset. Est de his l. 1. de filijs militarium, C. Theod. lata sub eiuſdem Licinij Consultatu aduersus eos qui cum dispendio corporis, reſectis digitis, militiæ necessitatem conarentur euadere. Id ipsum l. 4. 5. & 10. De tyron. item C. Theod. Quanto autem cum periculo impietatis Christiani militarent in castris Gentilium, pluribus docet Tertullianus lib. de corona milit. ^fMartiniani Episcopi, alias Materniani. De eo tabulæ Mediolanensis ecclesiæ, quas R. D. Petrus Galeſinus Protonotarius Apostolicus, doctus in primis ac disertus, nobilissimi ingenij hac ætate scriptor, quiq. in hoc argumenti genere magna cum laude versatus est, luculentissimè illustrauit. De Materniano, seu Martiniano Episcopo Mediolan. extat epigrammâ Ennodij Episcopi Ticinensis. est eius exordium: Mens nucei, & c. Claruit temporibus Papæ Zosimi. ^gIsidori Episcopi. Ex manuscrip. ita ponitur: quem putamus esse illū sanctitate clarum, cuius meminit S. Hieron. in epitaph. Paulæ

Paulæ ad Eústoch. epist. 27. his verbis: Occurrente sibi sancto & venerabili Episcopo Isidoro confessore, & turbis innumerabilibus monachorum, &c. Scias tamen longe alium hunc esse ab illo Isidoro Aegypti monacho, qui magna aliquando fama ipsius temporibus vixit, sed factus Origenistarum propugnator & ductor, pristinam laudem obscuravit: scribit de eo S. Hieronymus epist. 61. ad Pammachium, & ad Ctesiphontem aduersus Pelagianos.

^h *Et confessoris.*] Cum S. Hieronymus hunc Confessorem appelleret; ne quid lateat, sciendum est, diuersa admodum significatione a præsentis temporis vsu hanc vocem a maioribus vsurpatam. Illi enim neminem eo nomine appellabant, nisi eum qui Christi fidem interpellatus, coram fidei hostibus confessus esset. Si vero aliquod genus tormentorum esset expertus, nec tamen martyrio occubisset; tunc & Martyr vocatus, idemque aliquando etiam dictus reperitur Confessor, quod scilicet nondum martyrium consummasset. Licet si vim harum vocum expèdas, eadem sint; nihilominus tam apud Tertullianum, quam etiam Cyprianum, & alios plerosque antiquorum, eo sensu quo diximus, eas voces accipi consueuisse, perspectum satis, exploratumque habetur. Consule, si hæc exactius scire cupis, in primis Cypriani epistol. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelij, qui eadem adnotauit in schol. epist. 9. vir quidem etsi facie mihi incognitus, eruditione tamen satis perspectus. Iuxta eiusdem Cypriani sententiam, qui non interpellatus se martyrio ingerebat, hic dicebatur Professor. si adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, sua suosque relinquens, exilio spontaneo procul a patria vitam ageret, hic appellabatur Extorris: cuius non erat despicienda conditio; nam & numero martyrum recensendus erat, si ea de causa mortem optetisset. Hæc omnia more maiorum, atque vetusto loquendi genere. Obtinuit postmodum vsus, vt omnes qui sancta & laudabili vita vixissent, sanctoque demum ac probato fine in Domino quieuisent, Confessores appellarentur.

ⁱ *Siridonis Episcopi.*] De quo etiã hac die vet. manuscr. sed cuius fuerit ciuitatis Episcopus, hæc tenus obscurum remanet. Fuit & alius Siridon, alias Seridon dictus, qui inter sanctos anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

^k *Macarij Alex. abb.*] De eodem hac die Beda, Ado, & manuscrip. Constat duos fuisse Macarios sanctitate celebres, Aegyptios ambos, quorum alter Alexandrinus dictus est, eo quod (vt scribit Palladius) in ecclesia Alexandrina functus esset presbyterio: alter autem simpliciter Aegyptius est appellatus. Agunt de his pluribus veteres historici, Socrat. lib. 4. hist. c. 18. Sozom. lib. 6. c. 29. Rufin. lib. 2. c. 4. Hieron. epist. 27. Cassian.

collat. 5. c. 12. & collat. 24. cap. 13. in vit. patr. par. 1. Pallad. Galata c. 8. Suidas, & alij. Fuerunt & alij Macarij fama conspicui, sed de duobus tantum agitur in Martyrologio. Vixit enim eodem sæculo Macarius ceteris iunior, ad quem Rufinus translationem Periarchon Origenis inscripsit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiusdem Rufini discipulus fuit; de quo, tacito nomine; hæc S. Hieron. epist. 16. Tunc discipulus dicitur, & vere nominis sui, si in talè magistrum non impigisset, &c. Hæc idcirco Hieronymus; quoniam in Origenismum ipsum lapsum deplorat. At ne quis aliqua forte suspitione saltem leui pulssetur, hunc de quo scribit S. Hieron. fuisse alterum ex duobus illis, quos colimus; satis rei veritas perspicua redditur, dum constat Macarium Aegyptium magistrum fuisse Euagrii, vt scribit Socrat. lib. 4. c. 18. & Gennad. de vir. illust. c. 10. & 11. qui quidem Euagrius habuit discipulum Rufinum, vt S. Hieron. scribit ad Ctesiphontem; Rufinus autem (vt vidimus) Macarium iuniorem Origenistam erudiuit. Si itaque Macarius Aegyptius fuit magister Euagrii, cuius Rufinus fuit discipulus: quomodo Macarius Rufini discipulus vnus idemque erit cum Macario Aegyptio? Nec est etiam quod quis existimet S. Hieronymum de Macario altero, Alexandrino videlicet, esse locutum: quem etsi aliquanto iuniorè Aegyptio scribat Palladius cap. 8. tamen illius temporibus claruisse, prædicti auctores testantur, Socrat. lib. 4. cap. 18. Sozom. lib. 6. cap. 29. & Rufin. lib. 2. c. 4. sicque Macario Rufini discipulo seniorè fuisse apparet. Ad hæc addimus: illum Macarium, quem Hieronymus insinuat hæresis Origenis, fuisse aliquando Romæ, idem insinuare videtur; at Alexandrinum, de quo est quæstio, numquam Romam venire voluisse, Palladius ipse testatur. Claruit ipsius temporibus alius virtutibus insignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratum, dictus est cognomento Homicida: de ipso scribit Sozom. lib. 6. cap. 29. & Pallad. ad Laus. cap. 6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monasticã vitam amplexus est, de quo idem Pallad. cap. 36. in fine. Romani huius res gestæ habentur in vit. patrum, auctore Theophilo quodam, sed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantum, quos diximus; Dei Ecclesia recenset inter sanctos; de quibus & Græci agunt vna eademque die; decimoquarto Kal. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter scriptores Ecclesiasticos; Macarius illè senior dictus Aegyptius, de quo agit Gennad. de vir. illust. cap. 10. & ille iunior Rufini discipulus, de quo idem Gennad. cap. 28.

^l *Macarij Alex. abb.*] De quo etiã hac die vet. manuscr. sed cuius fuerit ciuitatis Episcopus, hæc tenus obscurum remanet. Fuit & alius Siridon, alias Seridon dictus, qui inter sanctos anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

Tertio

3 ^{MA} ^{NO} Tertio Nonas Ianuarij. Luna. C xxviiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

CTAVA^a sancti Ioannis Apostoli & Euangelistæ. Romæ via Appia natalis^b sancti Anteri^c Papæ, qui sub Iulio Maximino^d passus est, & in cœmeterio^e Callisti sepultus. Eodem die sancti Petri^f, qui apud ciuitatem Aulonam crucis supplicio est interemptus. In Hellesponto sanctorum martyrum Cyrini^g, Primi, & Theogenis. Cæsareæ in Cappadocia sancti Gordij^h centurionis, de cuius laudibus extat præclara Basilij Magni oratio in eius die festo habita. In Cilicia sanctorum martyrum Zosimiⁱ, Athanasij commētariensis, Theopempti, & Theonæ, qui in persecutione Diocletiani illustre martyrium obierunt. Patauij sancti Danielis^k martyris. Viennæ in Gallijs sancti Florentij^l Episcopi, qui tempore Gallieni Imperatoris in exilium relegatus, illic martyriū consummauit. Lutetiæ Parisiorum sanctæ Genouefæ^m virginis, quæ a beato Germano Antifiodorensi Episcopo Christo dicata, admirandis virtutibus & miraculis claruit.

IANVARI II 3.

CTAVA^a sancti Ioannis.] Meminit eiusdem Octauæ Amalar. de eccles. offi. lib. 4. cap. 37. in fine. Agit de eadem Ado in Martyrologio. ^b *Natalis sancti, &c.*] Vetus loquendi vsus, vt dies migrationis ex hac vita appelletur dies Natalis: cuius quidem rei exacte rationem reddit Origenes lib. 3. comment. in Iob, & Albin. Flac. de diu. offic. cap. de sexta feria pag. 60. Et Nicolaus Papa in epistola ad consula Bulgarorum c. 5. in fine hæc habet: Natus dicitur, qui ex hac vita migravit: quomodo enim vsitato more dicitur nasci, quãdo quis ex vtero materno procedens in hanc lucem exit; sic quoque iure natus appellari potest, qui liber ab huius sæculi tenebris, ad lucem pertingit viuentium. Pro qua ergo re apte consuetudinem tenet Ecclesia, vt solèmnnes beatorum martyrum vel confessorum Christi dies, quibus ex hoc mundo ad regionem migrauerunt viuorum, nuncupentur Natales: sed & eorū solèmnia, non funebria, tamquam morientium, sed (vt

pote in vera vita nascentium) Natalitia vocitètur. Hæc ibi. Præterea dies Natalis etiam dici reperitur, quo quis ordinatur Episcopus, vt apparet ex S. Ambrosio lib. 8. epist. 60. ad Felicem edit. Rom. ex S. Paulin. epist. 16. ad Delphinum, & ex Hilarij Papæ epist. ad Ascanium.

^c *Anteri Papæ.*] Successit hic Pontiano, vt constat ex libro de Rom. Pontific. qui fertur nomine Damasi, & indicibus Vaticanis, quos exscripsimus. id ipsum testatur Opratus Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. August. epist. 165. ad Generosum, Euseb. in chron. & hist. lib. 6. cap. 22. Niceph. Episc. in chron. & alij, qui omnes post Pontianum ponunt Anterum. In Actis quibusdã S. Vrsulæ post Pontianum Cyriacus quidam Rom. Pontifex perperam fingitur. Consule ea quæ habentur adnotata inferius, die 21. Octobris, vbi de Actis illis pluribus egimus.

^d *Sub Iulio Maximino.*] Quod spectat ad persecutionem Maximini, sub quo Anterus passus dicitur, sextam eam ponunt ordine Aug. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. & Oros. hist. lib. 7.

lib.7.c.19. Seuer. autem hanc inter persecutiones non numerat; quam tamen fuisse pergrauem, constat. De ea ita Euseb. lib.6. c.21. Maximinus propter grauem inuidiam, qua contra Alexandri familiam, in qua complures fideles & Christiani versabantur, flagrabat, acerbam persecutionis tempestatem concitauit; iussitq. solos ecclesiarum praesides, tamquam auctores doctrinae Euangelicae, neci dari. haec Euseb. Porro qualis quantave fuerit haec persecutio, ex eo saltem coniectare licet, quod Iulius Capitolinus de ipso testatum reliquit, cum ait: Tam crudelis fuit Maximinus, vt alij illum Cyclopem, alij Busiridem, alij Scironem, nonnulli Phalarim, multi Tiphonem, vel Gygem vocarent. Senatus eum adeo timuit, vt vota templis publice priuatimq. mulieres cum suis liberis facerent, ne ille vniquam urbem Romanam videret: audiebat enim alios in cruce sublato, alios animalibus nuper occisis inclusos, alios feris obiectos, alios fustibus caesos, &c. quae quidem cum in suos milites exercuisset, quanto his maiora in Christianos, aduersus quos immenso flagrabat odio, factus barbarus sit molitus, quisque poterit existimare.

^c *In Coemeterio Callisti.*] Vox notissima, Coemeterium, qua Christiani illum locum dicere consueuerunt, in quem fidelium defunctorum corpora sepelienda inferuntur; inde deducto vocabulo, quod sicut diuina Scriptura obitum iustorum, somnum dicere solita est; eadem significatione locum illum, vbi sepelirentur, Coemeterium, hoc est, dormitorium, a *κοιτων*, quod est dormio, voluit appellari: quae etiam loca, modo Concilia sanctorum, de qua voce agemus inferius, modo etiam a natura loci denominatione deducta, Arenaria, Cryptae, Catacumbae, seu Catatumbae in veteribus Martyrologijs appellata inueniuntur. Apud Aegyptos eadem loca Areae dictae reperiuntur. vnde Tertullianus ad Scapulam, ex verbis persecutorum: Non sint Areae: hoc est, loca sepulchrorum Christianorum destruantur, ne ad ea ulterius conuenirent, &c. Intra enim loca cum precum causa conuenire consueuissent frequenti coetu Christiani, magis magisque Gentilium furor sauire atque grassari solitus est; vt scribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. Vsurpata reperitur eadem vox a Pontio diacono in Actis martyrii S. Cypriani; vbi in fine dicit, illum fuisse sepultum in Area Candidi procuratoris. Erant Romae complura Coemeteria, quorum tantum quadragintatria ex tabulis Vaticanis descripsi, de quibus vberius agit Onuphrius. Desiderantur adhuc aliqua, de quibus egi in Annal. Ecclesiast. Erant autem Coemeteria omnia, vel Areae extra ciuitatem positae: vigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularum nefas erat intra moenia mortuum

sepelire. sed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium usum, tum etiam per pietissimam Leonis Imp. nouellam constitut. 53. quae incipit, Mea quidem sententia, &c. sunt antiquata, ac prorsus abrogata. Ex Coemeterio Callisti, de quo agimus, effossum corpus sancti Anteri Papae translatum est intra Urbem in ecclesiam S. Siluestri in Campo Martio, vbi in lapidea tabula eiusmodi vetus inscriptio legitur: Haec est notitia Natalitiorum Sanctorum hic requiescentium: Mense Ianuario, die tertia NATALIS SANCTI ANTERI PPAE, &c.

^f *Petri.*] De eo etiam Beda, Vsuard. & vet. manuscrip. Extant eius passionis Acta, & quidem germana, ab Anastasio S. R. E. Bibliothecario Latinitate donata: retulit ea Surius in tomo 1.

^g *Cyrini, Primi, & Theogenis.*] Beda de Theogene tantum hic agit, cuius Acta recitat Mombrit. tom.2. vit. sanct. Petrus in catal. lib.2. cap. 41. breui compendio perstringit Theogenis martyrium, qui passus est sub Licinio Imp. vt praedicta Acta testatur. Vsuard. de iisdem tribus omnibus hic agit.

^h *Gordij.*] Extat de ipso praclarum encomium S. Basilij. agunt de eodem hac die Graeci. Passus reperitur sub Licinio Imp. vt legimus in peruetusto Menologio, quod asseruatur in bibliotheca Ill. ac. Reuerendiss. Guilielmi Sirleti Card. ampliss. illudq. ab ipso Latinitate donatum, propriaq. manu maiori ex parte conscriptum, velut ingentem thesaurum eius liberalitate possideo, & (vt Hieronymi verbis vtat de codice Pamphili martyris) tanto amplector & seruo gaudio, vt Crassi opes habere me credam. Meminisse itaque lector debet, cum in his scriptis allegatur Menologium, me de eo semper intelligere.

ⁱ *Zosimi & soc.*] Graeci itidem de iisdem hac die agunt, vt constat ex Menologio, vbi de Zosimo & Athanasio seorsum ab alijs agitur, passiq. ponuntur sub Domitiano Imp. Theopemptus autem & Theonas sub Diocletiano.

^k *Danielis.*] Haec est dies inuentionis eius corporis, vt accepimus ex tabulis ecclesiae Patavinae. De eadem inuentione agit Petrus in catal. lib.2. cap. 40. & Scardi in Annal. Patav.

^l *Florentij Episcopi.*] De ipso hac item die Beda, & Ado Treuer. necnon vet. manuscrip. Ado Viennen. in chron. anno 241, haec de eo: Florentius quoque Episcopus Viennensis vita & doctrina emicuit; mansit ad Gallieni & Volusiani Imperium, exiliatusq. martyrium compleuit, haec Ado. An autem sub Gallieno aliqua fuerit excitata persecutio, dicemus inferius 13. Ianuarij.

^m *Genouesae.*] De eadem agunt hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes. Scribit de ea Gregorius Turon. de gloria confess. c.9. 1. & de gestis Francorum lib.4.c.1. Extant pra-

clara

clara eius vita Acta, quae recitat Sur. tom.1. plura etiam de ipsa reperies in vita S. Germani Episc. Antisiodorensis, quam scripsit Constan-

tius. Sigebert. item in chron. anno 457. Clariuit temporibus Valentiniani Tertij Imp. ac peruenit vsque ad Clodoueam Regem Franc.

4

Pridie Nonas Ianuarij. Luna.

D xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

CTA VA^a sanctorum Innocentium. In Creta natalis sancti Titi^b, qui ab Apostolo Paulo Creten- sium Episcopus ordinatus, post praedicationis officium fidelissime consummatum, beatum finem adeptus, sepultus est in ecclesia, vbi a B. Apostolo dignus minister fuerat constitutus. Romae sanctorum martyrum Prisci^c presbyteri, & Priscilliani clerici, ac Benedictae religiosae feminae: qui tempore impijssimi Iuliani gladio martyrium compleuerunt. Item beatae Dafsosae^d vxoris sancti * Fa- ^{* Flauiani} biani martyris, quae post interfectionem viri sui primum exilio relegata, deinde sub praefato Principe capite plexa est. Bononiae sanctorum Hermetis^e, Aggaei, & Caij martyrum, qui sub Maximiano Imperatore passi sunt. Adrumeti in Africa commemoratio sancti Mauili^f martyris, qui in persecutione Seueri Imperatoris a Scapula saeuissimo Praefide damnatus ad bestias, martyrii coronam accepit. Item in Africa praclarissimorum martyrum Aquilini^g, Gemini, Eugenij, Marciani, Quinctij, Theodoti, & Tryphonis. Apud Lingonas sancti Gregorij^h Episcopi miraculis clari. Rhemis in Gallia sancti Rigobertiⁱ Episcopi & confessoris.

I A N V A R I I 4.

CTA VA^a sanctorum Innocentium.] Scribit Possidius in indiculo, sanctum Augustinum duos sermones habuisse in die Octauarum Infantium. de eadem Octaua Amalarius de Eccles. offic. lib.4. cap.37. Microlog. c.36. Ado item hac die in Martyrologio.

Isidorus, siue alius sit auctor, de vita & morte sancti. c. 88. Dorothei. in synopsis, & alij de eodem agunt. habet Menologium, eum natum annos nonagintaquatuor in pace quiesuisse.

^c *Prisci & soc.*] De iisdem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. horum res gestae, narrantur in Actis sanctae Bibianae: quae tamen aliqua censura indigent, & in ijs praesertim, quae de Iuliano Apostata narrantur, eum Romae vixisse, de quae martyribus habuisse quaestione: quod enim per Urbis Praefectum in martyres gestus est, id ipsi Iuliano tribuitur, quem nunquam Romam aduentasse, certum est; idq. omnes qui antiquas callent historias, atque ea sciunt quae Ammianus Marcel. conscripsit, facile intelligunt. Idem lib.26. scribit, Verba-

^e *Titi.*] Agunt de eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum, Graeci autem in Menologio 27. Augusti. De Tito frequenter Paulus Apost. meminit, ad quem & scripsit epistolam. Sanctus Ignatius etiam in epistola ad Philadelph. Euseb. hist. lib.3.c.4. Hiero. Ioan. Chrysost. & Theodoret. in comentarijs in epist. ad Titum, Sophronius apud Hier. de scrip. Eccles.

B nam

nam præfecturam a Iuliano creditam fuisse Aproniano: quem cum idē auctor Ethnicus dicat aduersus magos sæuissimas quæstiones exercuisse, Christianos per magos, more Gentilium, intelligere, haud obscurum est illis, qui apologias, quas patres aduersus Gentiles pro Christianis scripserunt, aliquando legerunt. At quomodo Iulianus magos iuberet impugnari, qui eosdē honorificentissime habuit, eosq. longe positos accersuit? vt testantur Eunapius Sardiānus de vit. philof. in Maximo, Ammian. Marcel. lib. 2. 2. & Socr. lib. 3. c. 1. extant & de his eiusdem Iuliani litteræ. Porro reperiuntur etiam horum martyrum Acta seorsum ab Actis S. Bibianæ in vet. manuscrip. nostræ bibliothecæ.

^d *Dafrose.*] De qua etiam iisdem qui supra agunt hac die. eius res gestæ leguntur in iisdem Actis S. Bibianæ eius filia. Errare admodum constat Petrum in catal. lib. 2. c. 43. dum citans Adonē (apud quem nihil tale reperi) dicit hanc Dafrosam vxorem fuisse Fabiani Papæ, deceptus nimirū nomine Fabiani Expræfcti, parentis sanctarum virginum Bibianæ atque Demetriæ, qui vixit temporibus Constantij & Iuliani Imp. cum tamen Fabianum Papam constet martyrio coronatum esse sub Decio Imperatore.

^e *Hermetis & soc.*] Vsuardus etiam de his hac die, ad stipulaturq. vet. manuscr. Hos autem sub Maximiano Imperatore passos esse, testantur etiam tabulæ Bononiensis ecclesiæ.

^f *Mailli.*] Præclaro elogio hunc martyrem Tertullianus exornat, scribens ad Scapulam Præsidem; cui etiam exprobrat cladem diuinitus immissam in Africā in martyris ultionem. Scapulam autem Præsidem, cuius cum

hic, tum apud Tertullianū mentio habetur, illum reor Tertullum Scapulā, ad quem extat rescriptū Commodi Imp. l. diuus. Marcus ff. de offic. præf. nā paulo post Commodū Seuerus imperat, sub quo Scapula in Africa exercuit sanctorū carnificinam, inter quos Maullus, de quo agitur, martyrio coronatus est.

^g *Aquilini & soc.*] De his etiam Beda hac die, qui fatetur horum Acta suis temporibus extare; quæ postmodum excidisse videntur. Agunt de iisdem Vsuardus, Ado, & alij. Passos hos esse in persecutione Vuadalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. c. 44. ex Adonē, quē citat.

^h *Gregorij Episcopi.*] De eodem vet. manuscrip. huius res gestas scripsit Gregorius Turonensis in vita sanct. patrum cap. 7. qui de eodem agit de gest. Franc. lib. 3. cap. 15. & 19. ex quibus apparet eum claruisse temporibus Theodorici filij Clodouei Regis Franc. Interfuisse reperitur Gregor. Lingon. Episcopus tribus Galliarum Concilijs, Epaunensi, Aruernensi, necnon etiam tertio Aurelianensi, sed huic per legatos tantum. In tabulis Episcoporum Lingonien. quas descripsit Democh. decimus sextus hic eius sedis númeratur Episcopus. Mombrit. etiam de ipso agit tomo 1. vit. sanctorum.

ⁱ *Rigoberti Episcopi.*] Extant eius præclara Acta, quæ recitat Sur. to. 1. Floruit ijs temporibus, cum Pipinus & Carolus Martellus regnum Francorū administrarent pro Childerico Rege; peruenitq. vsque ad tempora Hadrsani Papæ; qui, ipso defuncto, reiecto Milone, in locū eius subrogauit Turpinum, vt eius Acta testantur. de ipso itē Sigeb. in chron. anno 723. Ponitur hic in tabulis Democh. 28. eius sedis Episcopus.

in huius

xxvj. E Nonis Ianuarij. Luna. 5

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
 t u A B C D E f F G H M N P
 23 24 25 26 27 28 29 30 30 1 2 3 4 5

VIGILIA^a Epiphaniæ Domini. Romæ sancti Telesphori^b Papæ, qui sub Antonino^c Pio post multos labores pro Christi confessione illustre martyrium duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum^d sanctorum Martyrum, qui in Thebaide sub persecutione Diocletiani diuerso tormentorum genere cæsi sunt. Antiochiæ sancti Simeonis^e monachi, qui in^f columna stans multos annos vixit, vnde & Stylitæ cognomen accepit: cuius vita & conuersatio extitit admirabilis. In Anglia sancti Eduardi^g Regis, virtute castitatis, & gratia miraculorum insignis.

signis. Alexandriae sanctæ Syncreticæ^h, cuius res præclare gestas sanctus Athanasius litterarum monumentis commendauit. Romæ sanctæ Aemilianæⁱ virginis; amitæ sancti Gregorij Papæ, quæ vocante Tharsilla sorore, quæ ad Deum præcesserat, hac ipsa die migravit ad Dominum. Eodem die sanctæ Apollinaris^k virginis.

I A N V A R I I 5.

VIGILIA^a Epiphaniæ.] De qua Ordo Rom. Gregorius Turon. de gest. Franc. lib. 10. c. 31. in Perpetuo Episc. Microlog. & alij qui agunt de diuinis offic. Celebrabatur etiam in ecclesia Africana vigilia Epiphaniæ, in qua sanctus Eugenius Episcopus Carthaginensis Felicem cæcum Dei virtute illuminauit, vt scribit Vict. de persec. Vuandal. libro 2. Egimus satis de vigilijs Ecclesiæ in Annalibus Eccles. Hic autem illud vnum nequaquam dissimulandum videtur, nonnullos affirmare, sanctum Ambrosium persuasione sanctæ Monicæ, vsu vigiliarum ea de causa ab Ecclesia proscripsisse, quod Christianorū plurimi illud noctis tempus ludendo ac choreas ducendo transigerent: quod firmant auctoritate sermonis, qui S. Augustini nomine scriptus reperitur ad fratres de eremo; est ordine vigesimus quintus. Hoc autem quid magis a veritate alienum potest excogitari, cum eo tempore, quo sancta Monica fuit Mediolani, occasione persecutionis Arianorū, ibidem vigilia vigilantius, sanctius, purius, ac propensiori studio, quam vnquam antea, fuerint celebrata? Nam præter longiores excubias, frequentiore cætum, conciones ad populum, S. Ambrosius addidit vigilijs sacros hymnos. Præsto illis erat vna cum ceteris sancta Monica, & in eis (vt S. Augustinus scribit lib. 9. confess. c. 7.) primas partes tenebat. Quam solerti studio Mediolanensis ecclesia sacras vigilias ageret, accedat auctoritas ipsius S. Ambrosij, qui in sermone in Psal. 109. edit. Rom. de festo Pētecostes, commendans exactam vigiliarū obseruationem, ait: seiunauimus Sabbato, vigilias celebrauimus, orationibus pernoctanter institimus, &c. In ecclesia vero Africana tantum abest (quod præfert sermo ille) vt ea occasione demptæ fuerint nocturnæ sacræ vigiliæ, vt eadem maius tunc temporis acceperint incrementum, & in exactiorem purioremq. religionis cultū fuerint restituta. Nam vsus citharæ, qui ea occasione irrepserat, quod scriptū esset in Psal. 70. Psallam tibi in cithara sanctus Israel, Augustini opera fuit ablatum, vt ipse scribit concione 1. super Psal. 32. Erant igitur in vsu vigiliæ nocturnæ, illæq. puræ, & Christiana obseruatione

dignissima, vt idem testatur in concione ad catechumenos contra Iudæos to. 6. Ad quas etiam frequentandas suos consuevit hortari, vt apparet ex serm. 251. de temp. Insuper addimus, tantum abesse, vt occasione chorearum, vel aliorum abusuum, sacræ vigiliæ fuerint abolita, vt in omnibus contrarium prorsus acciderit, nimirum vt ex sacro religiosoq. vsu vigiliarum sublatis fuerint perditissimi illius temporis mores, qui antea irrepressissent. Est de his locus egregius S. Augustini in sermone habito in die natali sancti Cypriani, est ordine 115. de diuersis, vbi hæc leguntur cap. 5. to. 10. pag. 593. edit. Louan. Aliquando ante annos non valde multos istū locum inuaserat petulantia saltatorū. Istum tam sanctum locum, vbi iacet sancti martyris corpus (sicut meminerunt multi qui ætatem habent) locum, inquam, tam sanctum inuaserat pestilentia & petulantia saltatorū. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & cantantibus saltabatur. Quando voluit Dominus per sanctum fratrem nostrum Episcopum vestrum, ex quo hic cœperunt sanctæ vigiliæ celebrari, illa pestis aliquantum reluctata, postea cessit diligentia, erubuit sapientia, &c. Ex his omnibus luce clarius cognosces, cuius fidei sit sermo ille, qui nomine Augustini ad fratres de eremo circumfertur, quem cum alijs schola Louanensis in hac recetiori editione reiecit in angulum. Non itaque Ambrosius, non Augustinus, nec quiuis alius Orthodoxorum, his temporibus vigilias nocturnas Ecclesiasticas abrogauit, vel minuit: sed impurissimus hæresiarcha Vigilantius vigilias, sui nominis hostis, impugnavit, sicq. minuere conatus est, vt non nisi semel in anno, in Paschali solemnitate vigilias peragendas esse iactaret. Hieronymus aduersus Vigilant.

^b *Telesphori Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac vet. manuscrip. In Romanis Pontificibus ea tantum quæ spectant ad successionem, hic annotare visum est: in Annal. Ecclesiasticis cetera vberius explicabimus. Quod itaque attinet ad successionē Telesphori, agit in primis Irenæus aduersus hæres. lib. 3. cap. 3. Epiphani. hæres. 37. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 5. Optatus lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. ad Gener. Niceph. Episc. in chron. & alij cōplures recentiores.

^c Sub Antonino Pio.] Hoc loco fortasse erit qui dubitet, quomodo sub Antonino Pio Telesphorus vel alij passi dicantur, cum sub eo pacem fuisse in Ecclesia, testetur Tertull. in apologet. Seuerus lib. 2. Oros. lib. 7. cap. 14. & alij. Constat etiam Antoninum pro Christianis edictum amplissimum proposuisse, vt scribit Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 12. quod apud Iustinum martyrem leges in appendice apologiæ. Respondemus, martyrium Telesphori vel aliorum contigisse ante scriptam a Iustino apologiam, & promulgatum pro Christianis edictum, prout idem testatur Eusebius hist. lib. 4. c. 11. & 12. Porro ex eadem Iustini apologia satis apparet, ante illud tempus, cum idem imperaret Antoninus, non esse temperatum omnino a cæde Christianorū; non quidem Imperatoris mandato, sed ex sententia Præsidiū, & furore Gentilium, conclamantibus illis contra fideles; ad quorum coërcendum furorem Iustinus (vt apparet) nobilissimam illam elaborauit apologiam Christiano philosopho dignam. Suppetunt & aliæ rationes, cur tempore pacis Ecclesiæ, vel sub iustissimis Principibus multi reperiantur martyres passi: sed ea quæ supra diximus de temporibus Alexandri Imperatoris, & quæ paulo inferius dicturi sumus de Traiano, satis ad hanc rem explicandam esse poterunt.

^d Plurimorum sanctorum martyrum.] Horum singulorum certamina Eusebius digessit in libro quem scripsit de Martyribus, qui nō extat. Omnium vero simul agonem summam complexus est hist. lib. 8. cap. 9. Cum autem innumera fere Aegyptiorum martyrum multitudo passa habeatur tam ex monumentis Græcorum, quam Latinorum scriptorū: de ea gente illud ad memoriam reuocauit, quod scribit Cicero lib. 5. Tuscul. his verbis: Aegyptiorum morem quis ignorat? quorum imbutæ mentes prauitatis erroribus quamuis carnificinam prius subierint, quam ibim, aut aspidem, aut felem, aut crocodilum violent; quorum si imprudenter quippiam fecerint, nullam pœnam recusent. hæc Cicero. Porro si olim Aegyptij tanti vitrum; quanti illos margaritum (vt habet parœmia) fecisse putandum est, corroborante eos præfertim diuina gratia?

^e Simeonis.] De eodem hac etiam die ceteri Latinorum, Græci autem 24. Maij, vt apparet ex Menologio. Huius adhuc viuētis quædam res gestas conscripsit Theodoretus Episcopus Cyri libro sanctorum Patrū Deum amantium c. 26. Euagrius etiam nonnulla lib. 1. hist. cap. 13. & 14. Niceph. lib. 14. c. 51. qui etiam testatur, Metaphrastem vberius eius Acta fuisse profecutum, sed non extant. de eo præterea ceteri Græcorū, vt Suidas, Cedrenus, Michaël Glycas; plura de eo in vita Danielis Stylitæ, & in Actis sancti Theodosij Cœnobiarchæ: ex Latinis Grego-

rius Turon. de gloria confess. c. 26. & alij recentiores. In vit. patrū par. 1. c. 48. eiusdem Simeonis, incerto auctore, vita scripta reperitur. Huius egregia sanctitas, admirandumq. vitæ genus quod excoluit, non tantum in Syria vbi agebat, sed toto innotuit orbi: Romæ etenim, vt præfens, adeo notus fuit, vt opifices in omnium officinarum vestibulis, alij in porticibus (vt scribit Theodoretus) imaginem eius affigerent; hinc vnusquisque (vt ait) sibi auxilium ac tutelam parantes. In Gallijs etiā notissima extitit eius fama, prædicante eius admirabilem sanctitatem sancta Genouefa, quæ licet longe absens, cum tamen velut præsentem diuinitus nouerat, vt constat ex eiusdem sanctæ Genouefæ Actis. Plurimi eum fecerunt Imperatores Catholici, vt Theodosius Iunior, cuius adhuc legitur epistola ad illū scripta, inserta in Actis Cōcilij Ephesini to. 5. c. 15. edit. Pelt. Scripsisse etiam ad ipsum reperitur Leo Magnus Imp. vt scribit Euag. hist. lib. 2. c. 9. De tempore quo vixit, ex Theodoro eius primordia colligi possunt, dum ait columnam iam incoluisse temporibus Meletij Episcopi Antiocheni, qui sub Valente Imp. vixit, desijtq. ab humanis eo anno, quo celebrata est magna Synodus Constantinopolitana, Syagrius & Eucharis Consil. qui numeratur annus a Christo, iuxta veriores chronographos, trecentessimus octogessimus primus. Superuixit autem Simeon (vt ait Cedrenus) vsque ad quartū annū Leonis Magni Imp. quod etiam colligitur ex Actis Danielis Stylitæ: est annus is a Christo 460. qua ratione iam centenario maior obdormisse dignoscitur. De translatione reliquiarum eius facta Constantinopolim, & ecclesia in eius honorem erecta ab eodem Leone Imperatore, habetur mentio in Actis eiusdem Danielis Stylitæ. Non omitteudū illud videtur, quosdam eodem nomine deceptos ex duobus vnum conflasse Simeonem. Nam duos fuisse Simeones, seniore, ac iuniore, exploratum habetur. Præter seniore de quo agimus, fuit etiam alius eiusdem nominis & exercitationis, idemq. dictus Stylita, quem a prædicto esse diuersum, tempora, loca, maiorumq. testimonia declarant. Quonā tempore vixerit Simeon senior, iam vidimus. Iunior autem (vt auctor est Euagrius lib. 6. cap. 22. qui eum nouit, & vsus est familiarissime) claruit temporibus Iustini Imperatoris vsque ad Mauritium. Extant eiusdem Simeonis litteræ ad Iustinum August. recitatæ postmodum in actione quinta Nicænæ secundæ Synodi, vt eius testantur Acta; vbi & cognominatus est hic, Simeon Stylita admirandi montis, iisdemq. notis nuncupatur a Ioanne Damasceno in orat. 3. de imag. circa finem. Sic enim est dictus, quod (vt idem scribit Euagrius lib. 6. c. 22.) vixit in columna seorsum in summo motis vertice posita. Vixerunt prædicti ambo in Syria.

ria. Fuit & tertius Simeon Stylita in Cilicia, quadraginta fere milliaribus. ab Aegis ciuitate; huius meminit Sophronij Pratum spirit. cap. 57. hic percussus fulmine interiit; ex quo quidē genere mortis diuersum hunc esse a prædictis duobus Simeonibus, nulla est dubitatio. De prædictis duobus Græci agunt in Menologio; de seniore (vt diximus) 24. Maij, de iuniori autem prima Septembris.

^f In columna.] Super vnam columnam celulam ex tabulis struere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ædificandam basilicā domum suam venderet, excepit sibi ius vnus columnæ, super quam tectum proieceret compactum ex tabulis, vnde ipse & posterius eius munus gladiatorum spectare possent, quod tum edebatur in foro. hæc Ascōn. Ab eodē Mænio dicta est Mæniāna structura; cuius postea fuit frequentior vsus; cuius meminit Festus in verb. Mæniāna.

^g Eduardi Regis.] Cuius egregia facta conscripsit Alredus abbas, quæ retulit Sur. in tom. 1. Hunc Alexander Papa Tertius adscripsit sanctorum numero; cuius rei gestæ extant monumenta in appendice ad vitam eius. Habentur etiā in bibliotheca Vaticana litteræ Innocētij Quarti Rom. Pont. de celebratione diei festi S. Eduardi Regis, in Registr. an. 2. num. 255. pag. 527. Obijt idem sanctus anno Domini millesimo sexagesimo sexto.

^h Syncretica.] Græci etiam de eadem hac die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Callist. lib. 8. cap. 4. sanctum Athanasium scripsisse vitam Syncreticæ: eadem, inquit, ratione, qua scriperat vitam Antonij; vt sicut in hoc viri, ita in illa haberent

mulieres, quod imitari assidue possent. hæc ille. Vtinam extaret; deperijt enim non sine graui totius orbis Christiani iactura, quam expendimus ex ingenti emolumento, quod Ecclesia est consecuta ex Antonij vita ab eodem auctore conscripta. Eiusdem nominis virginem Sedulius presbyter in epistola ad Macedoniū, quæ est præfatio Paschalis operis; summis laudibus celebrat; necnon eius forem Perpetuam coniugij vinculo adstrictam. Extant senioris Syncreticæ grauissimæ sententiæ recitatæ atque descriptæ in Vit. patrū. Vixit Syncretica iunior iisdem cum Sedulio temporibus, senior autem temporibus Constantini Imp.

ⁱ Aemiliana.] Agit de sancta Aemiliana S. Gregorius Papa homilia 38. quam refert post multa præclare gesta, hac die quiescisse in pace. Fuit alia sancta Aemiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit longe ante huius tempora: nam eius tituli habetur mentio in Concilio secundo Romano sub Symmacho Papa.

^k Apollinaris virg.] Eius res gestas edidit Metaphrastes; de quibus lectorem monitum velim, inesse ibi errorem, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui post Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuisse genitā Anthemio Consulari viro religiosissimo, qui sub Arcadio Imperatore gessit Consulatum, ad quē extat Ioannis Chrysostomi epistola 147. de quo & Theodoretus meminit lib. sanct. patr. cap. 8. Habitus est autem hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodosio impubere administravit Imperium.

6

Octauo Idus Ianuarij. Luna.

F xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

PIPHANIA^a Domini. In territorio Rhemenfi passio sanctæ Macræ^b virginis, quæ in persecutione Diocletiani, iubete Rictiouaro Præsidi, cum in ignem esset præcipitata, & permansisset illæsa, dehinc mamillis abscissis, & squalore carceris afflicta, super testas etiam acutissimas ac prunas volutata, orans migravit ad Dominū. In Africa commemoratio plurimorum sanctorum^c Martyrū, qui in persecutione Seueri ad palum^d ligati, igne consumpti sunt. Rhedonis in Gallia sancti^e Melanij Episcopi & confessoris, qui post innumerabilium signa virtutum,

tum, iugiter caelo intentus, gloriosus migravit a saeculo. Geris in Aegypto sancti Nilammonis reclusi, qui dum ad Episcopatum traheretur inuitus, in oratione spiritum Deo reddidit.

I A N V A R I I 6.

EPIPHANIA ^a Domini.] Graeci etiam hac die eamdem celebrant solemnitate, quam aliqui & Theophaniam dicunt; licet Greg. Nazianzenus Theophaniam appellat diem, quo Dominus Iesus Christus est natus: hanc autem diem, qua non tantum aduentus Magorum, sed etiam inter alia mysteria, Baptismatis Christi solemnitas agitur, vocat festum sanctorum luminum; eo quod baptizatus etiam illustratio diceretur, ut apparet ex eiusdem oratione in sancta lumina; quo etiam nomine appellat eam Cyrillus monachus in Actis quae de sancto Euthymio exacte describit. Apud Aegyptios autem una eademque die Natalis Christi atque baptismus agi consuevit, ut constat ex homilia Iohannis Chrysostomi in Lucam c. 2. in Nat. Domini, to. 2. & Iohanne Cassiano collat. 10. de oratione cap. 1. Epiphanius in panar. haeresi 5. paulo diversus ab Aegyptiis, dicit, hac die, vel (ut habent alij codices) quinta huius, natum esse Dominum, baptizatum autem ante sextum Idus Nouemb. hac autem die, qua & Aegyptij Natalem Domini celebrant, primum illud a Domino miraculum esse factum, cum aquam mutavit in vinum. At S. Hieronymus in commentario super Ezechielem cap. 1. hac ipsa die baptizatum tantum fuisse Dominum, non autem natum, affirmat. Consultius itaque Occidentalis Ecclesia una eademque die, quam Epiphaniam appellat, aduentum Magorum, Christi baptismum, & primum illud insigne miraculum recolat. His diuinis mysterijs S. Augustinus serm. 32. de temp. qui est quartus Epiphaniae, addit & quartum, nimirum excellens illud signum, quando quinque panibus quinque hominum millia Christus pavit in deserto. Paulinus in Natali 9. sancti Felicis non nisi praedicta tria mysteria ea die habita recuset, sicut & S. Maximus Taurinensis. Celeberrimam fuisse semper Christianis eiusmodi solemnitatem, declarat Caesarum praesentia, adeo ut ne in ipis quidem Principes ab ea celebritate abessent. Siquidem Iulianus Apostata, qui pallio Christianae simulatae religionis latentem impietatem studebat contegere, cum esset in Gallijs, voluit ea die cum ceteris Christianis sacris interesse mysterijs, ut scribit Ammian. Marcellin. lib. 21. Id ipsum praestitit Valens Imperator Arianus, ut de eo scribit S. Greg. Nazian. oratione in laudem Basilij. Visus enim fuisset a Christiana fide prorsus extorris, qui

tantis solemnibus non adesset, Theodosius Imp. sic huius diei celebritatem coli iussit, ut septem diebus qui praecedunt, ac totidem qui subsequuntur, iudicalem strepitum conticescere iusserit, ut l. 2. Cod. de ferijs. ^b Macr.] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntque manuscripta, Petrus, item in catal. lib. 2. c. 50. Additum hic est, eam passam sub Diocleriano Imperatore: nam Rictiouarum Praesidem, qui eam sub titulo Christianitatis damnauit, sub eodem Imperatore exercuisse praefecturam, declarant Acta sanctorum Crispini & Crispiniani, & aliorum Gallicanorum martyrum. Quod autem ad nomen Praesidis spectat, Rictiouarum in aliquibus antiquis codicibus in duas dictiones distinctum inuenimus in hunc modum, Rictius Varus; quae lectio mihi magis arridet. ^c Plurimorum martyrum.] Restituti sunt hi ex veteribus monumentis, quibus perbelle ad stipulatur Tertullianus in apologetico, ubi haec circa finem habet, cum in Gentiles inuehitur: Licet nunc Sarmenticios & Semaxios appelletis: quia ad stipitem dimidij axis reuincti exurimur. Is est habitus victoriae nostrae, haec palmata vestis; tali curru triumphamus, &c. Confule de his scholion Pamelij ibi appositum 619. ^d Ad palum ligati.] Ad palum ligabantur rei aliquando ad comburendum, ut hic habes; aliquando vero ad torquendum, ut legitur apud Suetonium in Claudio c. 34. De utroque plura suppetunt exempla in Actis martyrum. Illi etiam qui securi plectendi essent, ligabantur ad palum, ut Valer. lib. 5. cap. 8. dum ait: Virgis caesos, & ad palum religatos securi percuti iussit. eadem supra lib. 3. cap. 8. Rursus etiam palus adigebatur per medium hominem usque ad summum oris, ac sic misere mori cogebatur. de quo supplicio Seneca lib. 2. epist. 14. ait: Cogita adactum per medium hominem, qui per os emergebat, stipitem, &c. De quo genere mortis Procop. lib. 1. de bello Vuandalic. & alij. ^e Melanij Episc.] De eo etiam Vsuardus. Hic reperitur interfuisse Concilio primo Aurelianensi, temporibus Clodouei celebrato, ut eius Acta testantur. Scribit de Melanio Gregor. Turon. de gloria confess. c. 5. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 49. Fuit & eiusdem nominis Melanius alter Viromandensis Episcopus, qui eadem vixit aetate, eidemque Concilio praesens fuit. Alius insuper Melanius Episcopus Rothomagensis, de quo scribit Gregorius Turonensis de gestis Franc. lib. 7. cap. 19. ^f Geris

[Geris in Aegypto, S. Nilammonis.] Geris ciuitas est in Aegypto, distans a Pelusio fere quinquaginta stadijs: cui praeficiendus cum esset a Theophilo Alexandrino Nilammon; antequam res ageretur (ut optauit & precibus

impetrauit) in eadem cellula, qua clausus tenebatur, diem obiit; ubi in eius memoriam templum est erectum, annuaque statuta commemoratio, ut scribit Sozomenus hist. lib. 8. c. 19. & Niceph. lib. 13. c. 17.

7

Septimo Idus Ianuarij. Luna.

xxiiij.

Calendar table with letters a-z and numbers 1-31.

RELATIO ^a pueri Iesu de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani ^b Antiochenae ecclesiae presbyteri & martyris, qui satis clarus doctrina & eloquentia, passus est Nicomediae ob Christi confessione in persecutione Maximini, sepultusque est Helenopoli in Bithynia: cuius laudes S. Iohannes Chrysostomus celebrauit. Antiochiae S. Cleri ^c diaconi, qui pro confessionis gloria septies tortus, ac diu in carcere maceratus, ad vltimum decollatus, martyrium consummauit. In ciuitate Heraclea sanctorum martyrum Felicis ^d & Ianuarij. Eodem die sancti Iuliani ^e martyris. In Dania sancti Canuti ^f Regis & martyris. Papiae sancti Crispini ^g Episcopi & confessoris. In Dacia sancti Nicetae ^h Episcopi, qui feras & barbaras gentes Euangelij praedicatione mites reddidit ac mansuetas. In Aegypto beati Theodori ⁱ monachi, qui tempore Constantini Magni floruit sanctitate, cuius sanctus Athanasius meminit in vita S. Antonij.

I A N V A R I I 7.

RELATIO ^a pueri Iesu de Aegypto.] Agit de eadem Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij, quibus omnibus ad stipulantur vet. manuscr. Id vero contigisse post septimum Christi annum, pluribus demonstraui in Annalibus Ecclesiasticis. ^b Luciani.] De eodem Latini omnes hac die, Graeci autem agunt decimaquinta Octobris. Hunc sub Maximino passum, Eusebius tunc viuens, ac gesta martyrum scribens, testatur lib. 9. cap. 5. Id ipsum Hieron. de scrip. Eccles. in Luciano. Errore factum videtur, ut tam Metaphrastes, quam Suidas eum sub Maximiano martyrio occubuisse dicant. Praeclarissima hic sui ingenij reliquit monu-

menta, quae a maioribus Lucianea sunt appellata, cuius etiam nomine dicta est diuinae Scripturae versio ab ipso elaborata, quam Graeci Communem, seu Vulgatam dixerunt, eaque (ut saepius testatur S. Hieronymus ad Chromatium epist. 107. & ad Suniam 131.) Orientales omnes qui interiacent a Constantinopoli Antiochiam usque, sunt vsi. Nouissime demum, ea urgente persecutione grauissima, cum apologiam pro Christiana religione scripsisset, nobili corona martyrij est insignitus. Non sic tamen felix in discipulis fuit: nam praeter Pelagiam Antiochenam, quae eum sectata, praclarum pro fide certamen subiit; ceteri in apostasiam primum eo tempore persecutionis sunt prolapsi; postmodum reddita pace Ecclesiae, se

Ario coniungere, ut scribit Niceph. lib. 3. c. 3. Porro idem, quo illustriori gloriantur auctore, non erubuerunt & sanctissimum martyrem, quasi auctorem hæresis in crimen adducere, seseq. ab eodem Collucianitas appellare: eo etenim nomine Arius suos dicebat, ad quos scribebat epistolas. Extat adhuc exemplum litterarum Arij ad Collucianistas apud Epiphan. in panar. hæres. 69. & Theodoret. lib. 1. c. 5. Id aliquando, primis illis rerum exordijs, Catholici verum rati, in eundem Lucianum declamarunt, ut fecisse videtur sanctus Alexander Episcopus Alexandrinus, scribens ad æque sanctum Alexandrum Constantinopolitanum Antistitem, cuius epistola recitatur a Theodoro lib. 1. hist. c. 4. Transit idem nomen ad posteros; nam & Marius Victorinus lib. 1. aduersus Arianos, eosdem Lucianitas appellat. Nequid autem de tanto martyre leuis suspitionis in alicuius animi irrepit, ex ipsis etiam Arianorum actis, quam pura sinceræq. esset Luciani fides, apparet. Siquidem Antiochiæ idem Constantij Imp. tempore convenientes, ut abolerent nomen illud Consubstantialitatis, fidei professionem ediderunt Luciani martyris, quam recitat Sozom. hist. lib. 3. c. 5. & Niceph. lib. 9. c. 5. In qua communis Filij cum Patre substantia, potentia, gloria, imago, & alia demum omnia insunt, quæ Catholicæ Ecclesiæ filij profitentur: nisi tantum quod Consubstantialitatis verbum illic non reperitur expressum; cuius occasione & a Nicæno symbolo illud adimere conabantur. sed nulla quidem in eo esse poterat culpa, eam vocem omitendo, quam fecimus ad eludendos omnes Arianorum cauillos (ut pulehre docet S. Athanasius in decretis contra Arian. col. 381.) a sacrosancta Nicæna Synodo primum fuisse sapienter appositam. Quod itaque religiose vereq. ante Nicænum Concilium Lucianus profiteri potuit, eo ipso in damnationem eiusdem vocis abusi sunt Arianæ, sicut & ipsam Scripturam etiam in prauum sensum sæpius torquere non erubuerunt. Satis vel illud sit ad S. Luciani defensionem testimoniū Athanasij, qui dum in Synopsi, quam ad Constantem Augustum scripsit, de diuinis Scripturis agit, appellat Lucianum sanctum magnum religiosumq. martyrem. Sed non prætereat (quod mente exciderat) nobile illud de martyre Luciano, quod est apud Origenem elogium, quo ait: Quod autem secundum ipsam historiam testis lacerati atque pernetati fuerint sancti martyres, manifestum est atque irrefutabile. Nam post vniuersa tormenta recludentes eos in carceres, & testas multas in eis sternentes, & per quatuor partes eos impij extendentes, crudeli morte eos pernebant. Ita consummatus est beatus atque gloriosus Lucianus, lucidus vita, lucidus & fide, lucidus etiam tolerantia consummatione. Ob

hoc enim Lucianus cognominatus est tantum lucidus, aut proprio lumine sibi fulgens; aut alijs lucens. Hic namque beatus duodecim diebus supra testas multas extendus, tertiadecima die est consummatus; alijq. innumeri sancti martyres eodem modo morte transeuntes consummati sunt. Hucusque auctor, non tamen Origenes, ut præfert titulus: nam longe ante Luciani tempora ille obiit, nempe sub Gallo & Volusiano; Lucianus autem (ut vidimus) vltima persecutione sub Maximino est coronatus martyrio. Nec est quod de alio Luciano ea scripta esse dici possint: nam eiusmodi genere mortis, quod auctor recenset, Lucianum, de quo agimus, esse sublatum, eius Acta a Metaphraste descripta declarant. Eius venerandum corpus post martyrium, delphinorum obsequio, Drepanum in Bithyniam delatum, egregia basilica ab Helena Constantini matre fuit ornatum, qui & locum illum Imperialibus munitentijs auctum, Helenopolim appellauit, ut scribit Socrat. lib. 1. c. 13. & Niceph. hist. lib. 8. c. 31. Quod hic habetur, S. Ioannem Chrysostomum præclara oratione laudasse Lucianum: scias eam ut rem pretiosissimam asseruari in bibliotheca eruditissimi Card. Sirleti, prout ipse mecum, ut de pretioso margarito, gloriatus est. Agit & de Luciano Suidas in historicis, & alij.

^c Cleri diaconi.] De eodem hac die Beda, Vsuarius, Ado, manuscr. ac ceteri, Petrus item in catalog. lib. 2. c. 54.

^d Felicis & Ianuarij.] Agit de his item hac die Vsuarius, consentiuntq. vet. manuscr.

^e Iuliani.] Sicut in veteri Rom. Martyrologio, ita & in manuscrip. idem reperitur: quando autem, vel vbi passus sit, latet.

^f Canuti Regis.] De eo plura Saxo Grammat. hist. Dan. lib. 13. Ioannes Magnus hist. Goth. lib. 18. c. 11. 12. & 13. Floruit temporibus Gregorij Septimi Rom. Pont. circa an. Domini 1080. Fuit alius eiusdem nominis Danorum Dux, qui & ipse innocentissime necatus est, & inter sanctos relatus; de quo idem Saxo Grammat. & Ioannes Magnus lib. 18. c. 14. & lib. 19. c. 7.

^g Crispini Episcopi.] Claruit hic temporibus S. Leonis Papæ, interfuitq. Mediolanensi Concilio tunc congregato, ut constat ex synodica eiusdem ad S. Leonem scripta. Successit huic S. Epiphanius sanctitate & eruditione non impar. Ennodius Ticinensis Episcopus de eo in vita S. Epiphanijs Episcopi, & in carmine quod scripsit, hæc habet de S. Crispino:

*Salve sancte parens, saluete o sæpe recepti
Crispini cineres, ad cuius vota redundat,
Quicquid in hoc Christi miramur dogmate dignum, &c.*

Eiusdem nominis fuit Episcopus Patauinus, qui vixit temporibus Constantij, cuius meminit Athanasius in apolog. ad Constantium col. 316. d.

^h Nice-

^h Niceta Episcopi.] Hic licet Dacorum esset Episcopus, optime tamen notus fuit Romanis, quem S. Paulinus in 10. epist. ad Seuer. doctissimum etiam ac Romanis admirandum prædicat: peregrinari enim in Italiam ad loca sancta consuevit: de cuius reditu idem Paulinus carmen sapphicum perelegans scripsit, quo eius præclara gesta cecinit, & inter alia de Bessis populis ad Christum conuersis meminit. Gens præ ceteris fera: nam (ut Strabo testatur) ob consuetudinem latrocinandi, iidem omnes proprio vocabulo sunt appellati Latrones: de quorum ad Christum conuersione hæc ibi Paulinus:

*Nam simul terris, animisq. duri,
Et sua Bessi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te gregantur
Pacis in aulam.*

De his etiam S. Hieronymus epist. 3. ad He-

liodorum: Bessorum (inquit) feritas, & pelli-
torum turba populorum, qui mortuorum
quondam inferijs homines immolabant, stridorem suum in dulce Christi fregerunt melos. Hæc Hieron. De Bessis monachis præterea habetur mentio in vita S. Theodosij Cœnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rursus in Natali nono S. Felicis agit.

ⁱ Theodori.] Duo reperiuntur fuisse Theodori; quorum alter, de quo hic agitur in Martyrologio, discipulus fuit S. Antonij, cuius S. Athanasius in vita eiusdem Antonij meminit: alter vero etiam sanctitate celebris fuit, cuius gesta narrantur in vita S. Pachomij, cuius discipulus extitit, de quo etiam mentio habetur in lib. vit. patrum part. 1. agit de eo & S. Nilus abbas in libro de oratione. Infra quinto Kal. Ianuarij eius dies natalis agitur.

8

Sexto Idus Ianuarij. Luna.

A xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

ELLOVACI in Gallijs sanctorum martyrum Luciani presbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo vltimi a persecutoribus gladio perempti sunt: beatus autem Lucianus, qui cum S. Dionysio in Galliam venerat, post nimiam cædem cum

Christi nomen viua voce confiteri non timuisset, priorum sententiam & ipse excepit. Item S. Eugenianus^b martyris. In Libya sanctorum martyrum Theophili^c diaconi, & Helladij; qui primo laniati, ac testulis peracutis compuncti, demum in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hierapoli in Asia S. Apollinaris^d Episcopi, qui sub Marco Antonino Vero sanctitate atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis S. Seuerini^e Episcopi, fratris beati Victorini martyris: qui post multarum virtutum perpetrationem, plenus sanctitate quieuit. Papiæ S. Maximi^f Episcopi & confessoris. Metis S. Patientis^g Episcopi. Eodem die apud Noricos sancti Seuerini^h abbatis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus est Apostolus. Eius corpus ad Lucullanumⁱ prope Neapolim diuinitus delatum, inde postea ad monasterium S. Seuerini translatum est.

IANVARI 8.

VCIANI & soc. Do his etiam hac die Beda, Vsuard. Ado, quibus & manuscrip. assentiuntur. Meminit Luciani Petrus Cluniacensis lib. 1. epist. 2. Vincent. in spec. Antonin. prima. part. tit. 6. c. 26. §. 3. Petrus in catal. lib. 2. cap. 55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacensi in Actis S. Quintini, quæ extant apud Sur. to. 5. die 31. Octob. In Actis sanctorum Crispini & Crispiniani, habetur mentio de Luciano vna cum Quintino: sed cū ad tempora Diocletiani referatur, alius esse videtur ab hoc de quo hic agitur, quem Petri Apost. discipulum esse tradunt.

^b Eugeniani. Vsuardus item de ipso agit hac die, necnon Vandelbertus, qui hexametrum carmine Martyrologium scripsit ante sexcentos annos.

^c Theophili & Helladij. Græci etiam de ipsdem agunt hac die, vt ex Menolog. ipsorum constat, vbi etiam crudele ipsorum martyrium enarratur.

^d Apollinaris Episc. Huius celebris memoria est apud Eusebium lib. 4. c. 6. & lib. 5. c. 15. & 18. de eodē S. Hieronymus de scrip. Eccl. & in epist. 84. ad Magnum. Recitantur ab Eusebio aliqua scripturum eius fragmenta, in quibus ex eo præ ceteris animi ipsius candor effulget, dum nihil proprio ingenio se in rebus sacris velle scribere, vel definire profitetur. Longe hic alius ab illo Laodicensi Apollinari, a quo Apollinariani seu Apollinaristæ sunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodosij senioris.

^e Seuerini Episcopi. De quo etiam hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri omnes. Seuerini ac Victorini germanorum res gestas pluribus scribit Ado sub Non. Septemb. vbi & nos fusius agimus, deq. veritate historiarum differimus. Consule ea quæ etiam notamus in Seuerino Septempedano infra ad sextum Idus Iunij.

^f Maximi Episcopi. De quo etiam tabule Papiensis ecclesiarum, quas inde missas accepimus, feruntur eius Acta fuisse scripta a Paulo diacono. Successit hic S. Epiphano eius-

dem ciuitatis Episcopo: interfuit quarto & sexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduersus Laurentium, vt eorumdem Acta testantur. Est dictio Ennodij, Ticinensis in laudem eiusdem Maximi, cuius est exordium, Prodit religiosæ votum conscientiarum, &c.

^g Patientis Episcopi. Agitur item de eo in vet. manuscrip. In tabulis Metensium Episcoporum, quas descripsit Demochares, recensetur hic quartus ordine eius ciuitatis Antistes. Fuit eiusdem nominis alius Lugdunensis Episcopus, de quo plura inferius tertio Idus Septembris.

^h Seuerini abb. Hic ipse est dies natalis ipsius, vt eius testatur Acta, quæ sincerissime scripta sunt ab Eugipio abbate ad Paschasium, vt auctor est Isidorus de vir. illustr. c. 13. descripsit eadem Surius tom. 1. habemus in nostra bibliotheca eadem Acta manuscrip. vna cum epistola Paschasij diaconi ad Eugipium, cum accepisset ab eo vitam eiusdem S. Seuerini. Obijt temporibus Odoacris Regis Italiae, circa annum Domini 482. Corpus autem ipsius translatum fuisse in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius ecclesia in Lucullano posita, facrisq. ipsius reliquijs, frequens mentio habetur in epistolis S. Gregorij Papæ, vt lib. 7. epist. 85. ad Fortunatum, lib. 8. epist. 18. ad Anthemium. Idē Pontifex dedicaturus Romæ ecclesiam eiusdem sancti nomine dictam; inde sibi reliquias mitti postulat, scribens ad Petrum diaconum epist. 19. lib. 2.

ⁱ Ad Lucullanum prope Neapolim. Sic dicta villa a Lucio Lucullo. Apposite hic dictum, Prope Neapolim: nam duo Luculli vixere eodem tempore, M. Lucullus, & L. Lucullus: ab illo in Tusculano, ab isto prope Neapolim extructæ sunt sumptuosissimæ villæ. de vtrisque meminit Varro lib. 3. de re rustica, cum de vtriusque piscinis agit, additq. ea ex causa a L. Lucullo montem esse perforatum; signans quidem famosissimam cryptam Neapolitanam, quam Seneca lib. 7. epist. 58. describens, sic incipit: Nihil illo carcere longius, nihil illis faucibus obscurius, &c. Si hæc cupis, consule eum. De obitu vtriusque Luculli meminit idem Seneca libro de consolatione ad Polybium cap. 33.

Quinto Idus Ianuarij. Luna.

B xxij.

9

Calendar table with letters a through r and numbers 10 through 26, and another row with letters t through p and numbers 27 through 30.

NTIOCHIAE sub Diocletiano & Maximiano natalis sanctorum Iuliani martyris, & Basilissæ virginis vxoris eius; quæ cum viro suo virginitate seruata, in pace vitam finiuit: Iulianus vero (postquam multitudo sacerdotum, & ministrorum Ecclesie Christi, quæ propter immanitatem persecutionis ad eos confugerat, igne cremata est) Marciani Præfidis iussu plurimis tormentis cruciatus, capitalem sententiam accepit: cum quo etiam Antonius presbyter, & Anastasius, quem ipse Iulianus a morte suscitatum, gratiæ Christi participem fecerat; & Celsus puer, vna cum matre sua Marcionilla, ac septem fratres, alijq. plurimi passi sunt. In Mauritania Cæsariensi sanctæ Marcianæ virginis, quæ bestijs tradita, martyrium consummauit. Smyrnæ sanctorum martyrum Vitalis, Reuocati, & Fortunati. In Africa sanctorum martyrum Epicteti, Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis, & aliorum septem. Sebastæ in Armenia S. Petri Episcopi, fratris S. Basilij. Anconæ S. Marcellini Episcopi, qui urbem illam (vt S. Gregorius scribit) diuina virtute ab incendio liberauit.

IANVARI 9.

VLIANI & Basilissæ. De his hac etiam die Beda, Vsuardus, Ado, ac demum ceteri omnes recentiores. Horum Acta ex veteribus monumentis edidit Metaphrastes, quæ habet Lipom. tom. 7. Mombricit. tom. 2. & Sur. tom. 1. Habemus eadem in vet. manuscr. Extat in Breuiario Toletano S. Isidori sacer. hymnus, quo horum Acta egregie describuntur. Basilissa autem licet martyrium non obiecit, tamen quia multa grauius passa est, & dux martyrum extitit, censita etiam inter martyres reperitur, præsertim a Venantio Fortunato in carmine quod scripsit de gaudijs & spe vitæ æternæ. Horum omnium meminit sanctus Eulogius Corduben. lib. 1. Memor. sanct. ducens eisdem ceteris in exemplum. Erat apud Antiochiam

celeberrima ecclesia nomine Iuliani, de qua Procop. lib. 2. de bello Persic. adiunctum erat eidem monasterium, cuius presbyter fuit impius Nestorius.

^b Marciana. Vsuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Habet eius Acta Mombricitus tom. 2. Vincentius in specul. lib. 13. c. 36. 37. Petrus in catal. lib. 2. c. 58. Hæc etenim ob fractum simulacrum Dianæ tertio lenonibus data est prostituenda; sed diuino fultæ præsidio semper intacta permansit. Respondent his omnibus quæ Tertullian. in apologetico in Gentiles exprobrat his verbis: Proxime ad leonem damnando Christianam potius quam ad leonem, confessi estis labem pudicitie apud nos atrocioris omnino pœna & omni morte reputari. Nec quicquid tamen profuit. Exquisitor quæque crudelitas vestra, illecebra est magis sectæ, &c.

Agitur de eadem die 12. Julij, qua nimirum reliquæ eius translatae putantur.

[Vitalis, Reuocati, & Fort.] De his præterea Vuardus & Vuandelbertus agunt, assentianturque vet. manuscræ recetiores omnes. [Epicteti, Incundi, & Soc.] Ita vet. manuscr. ex quibus restituti sunt. Fuit Epictetus Episcopus Assuritanus in Africa, ad quem extat S. Cypriani epist. 64. edit. Pam. Passus est cum socijs sub Decio Imp. Quanta autem præditus esset, animi mansuetudine, satis docet in ea epistola testimonium Cypriani.

[Petri Episcopi.] Græci de eodem. Eius

res gestas nonnullas scribit Gregorius Nyssenus eius germanus in epist. ad Leontium de S. Macrina, legitur apud Lipom. tom. 2. De eodẽ Theodoret. hist. lib. 4. c. 28. Niceph. lib. 11. c. 19. Migravit ex hac vita temporibus Valentis Imp. De anniuersaria die natalis eius meminit idem Gregorius in epist. ad Flavianum Episcopum.

[Marcellini Episc.] De ipso agit S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 6. Legimus eius Acta atque miracula post obitum facta in manuscr. quæ accepimus ab ecclesia Antonitana. de eo etiam Petrus in catalog. lib. 2. c. 59.

xxj. C. Quarto Idus Ianuarij, Luna. 10

a b c d e f g h i k l m n p q r s t u v x y z A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V X Y Z

NICYPRO beati Nicanoris diaconi de septem primis; qui gratia fidei & virtute admirandus, gloriosissime coronatus est. Romæ sancti Agathonis Papæ, qui sanctitate & doctrina conspicuus quieuit in pace. Mediolani sancti Ioannis Boni Episcopi & confessoris. In Thebaide natalis beati Pauli primi eremitæ, qui a sextodecimo ætatis suæ anno vsque ad centesimum decimumtertium solus in eremo permanfit: cuius animam inter Apostolorum & Prophetarum choros ad cælum ferri ab Angelis S. Antonius vidit. Eius autem dies festus decimoctauo Kalendas Februarij celebratur. Constantinopoli S. Marciani presbyteri.

I A N V A R I I 10.

NICANORIS.] De eodem hac die ceteri Latinorum; Græci autem de ipso agunt ad 5. Kalend. Aug. vna cum Procoro, Timone, & Parmena. De eo in Actis Apostolicis Dorothei in synopsi scribit, hunc eodem die, quo S. Stephanus protomartyr, vna cū multis occubuisse martyrio. ex quo dicendum esset, non in Cypro, sed Hierosolymis esse passum. Verum in Cypro agi diem natalem eius, ob sacrarum reliquiarum, quæ illi habentur, translationem factam contingisse potuit. At nec Dorothei adeo firma auctoritas in omnibus subsistit, vt saepe docuimus.

[Agathonis.] Eius res gestas per lectiones distinctas habemus manuscr. In aliqua ecclesia eas legi consueuisse, ex iisdem satis liquet. De eius successione, tam ex lib. de Rom. Pontific. quam ex Indicibus Vaticanis, alijsq. recentioribus scriptoribus; certa habetur ratio. Cetera de ipso cumulate satis in Annalibus Ecclesiasticis diximus.

[Papa.] Putarunt nonnulli hanc vocem, Papa, complexam esse ex duabus dictionibus, vt idem sit P. A. P. A. quod Pater Patrum, meritoq. Romano tantum Pontifici tribui solitam. P. A. pro patre positum in Saliari carmine, testatur Festus. Ne in his resellendis multum immorer; sciendum est, quod etiam eiusmodi titulus, Pater Patrum, tribui consuevit

suevit Rom. Pontifici, vt totius Catholice Ecclesie Episcopo; nihilominus Papæ nomen diuersum ab eo esse, & accipi solitum a maioribus, exempla antiquarum inscriptionum facile monstrant; quorum vnum tantum satis sit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormisdam Papam synodalis epistola scripta, cuius eiusmodi est inscriptio: Synodus veteris Epiri, Ioannes, Matthæus, Constantinus, &c. domino nostro per cuncta sanctissimo & beatissimo Patri Patrum, Comministro, ac Principi Episcoporum Hormisdæ Papæ. Incipit epistola: Si dignis præmijs, &c. Exscripsimus eam ex codice manus. Vaticano, integramque exhibemus in Annal. Eccles. simulq. alias, in quibus eadem habetur nomenclatura. Cum itaque idem Hormisdæ & Pater Patrum, & Papa, vna eademque inscriptione dictus reperiatur; plane constat diuersæ significationis esse vtraque vocem. Porro germana est eius interpretatio, vt a Græca voce πάππος, id est, pater, descendat. Licet alij deducant a πάππος, id est, auus. At vero in prima significatione accipi consueuisse vidimus: eoq. sensu accepta (vt scribit Vualfridus Strabo de reb. Eccl. cap. 7.) transit in dignitatis nomen, vt clerici venerandi eodẽ nomine appellarentur. postea tamen nomen illud cepit esse peculiare Episcoporum, vt iisdem Papæ dicerentur. Sunt de his innumera exempla apud Cyprianum, Hieronymum, Augustinũ, Rufinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum, Sidoniũ Apollinarem, Venantium Fortunatum, & nouissime apud sanctum Eulogium Cordubensem, qui floruit anno Domini 850. Vsque enim ad illud tempus id nomẽ commune fuit omnibus Episcopis, licet frequentius ac peculiarius tribui consueisset Romano Pontifici: idq. quisque facile obseruare poterit ex epistolis Cassiodori. Ex his itaque erroris arguitur Nicephorus lib. 14. cap. 34. dum ait Cælestinum Romanum Pontificem concessisse ex privilegio Cyrillo Episcopo Alexandrino a se constituto legato in S. S. Concilio œcumenico Ephesino, vt Papa diceretur, ac vteretur mitra. Nam si Papæ nomen tunc temporis (vt patet) commune erat omnibus Episcopis, quidnam eo nomine cõtulit Cælestinus Cyrillo? Non sic quod Theodorus Bals. in Nomocan. Photij tit. 8. cap. 1. vbi ait a Cælestino concessum esse Cyrillo, vt in sacris solemnibus, more Romani Pontificis, phrygio vteretur, quo quidem (vt ait) ex eo tempore semper vsi sunt Episcopi Alexandrini. Quidnam vero phrygium esset, suscipere differemus in nostris Annalibus, cum agemus de Concilio Ephesino, deq. litteris Cælestini ad Cyrillum datis. Sed quod ad Papæ nomen pertinet,

cum futuris temporibus obtinuisset communis vsus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici; & schismatici illud sibi in odium eiusdem Romani Præsulis fastu superbo vindicarent, aliaq. non concessa præsumerent: Gregorius Septimus Papa anno a Christo Domino 1073. sui vero Pontificatus anno tertio, sexto Kal. Martij Indi. 13. habuit Romæ Synodum aduersus schismaticos, vbi statuit inter alia plura, vt PAPAE nomen vnicum esset in vniuerso orbe Christiano, nec liceret alicui se ipsum vel alium eo nomine appellare. Hæc in registro epistolarum Gregorij Septimi, quod asseruatur in biblioth. Vaticana, vbi canones eius Synodi scripti habentur. Seruant id ipsum Græci, vt nomine Papæ Romanum Pontificem intelligat, vt ex Nicetæ Choniatae scriptis apparet.

[Ioannis Boni.] De quo tabula eccles. Mediolanensis, & Bossius in Annal. Mediolan. agunt.

[Pauli primi eremitæ.] Eius vitam scripsit sanctus Hieronymus. Solutus est vinculis carnis anno sexto Constantij Imp. agens iam ætatis annum decimumtertium supra centesimũ: nam Antonius, qui post eius obitum vixit annos quindecim (vt idem Hieronymus scribit in chron.) migravit ex hac vita anno vigesimoprimo Constantij, cum iam antea nonagenarius Paulum proxime moriturum inuississet, ac post vixisset vsque ad annum centesimum quintum. Meminit eiusdem Pauli idem Hieronym. ad Eustochium epist. 22. Porro vitam eius, quam scripsit, misit ad Paulum Concordiensem, vt testatur in epist. 21. in fine.

[Marciani.] Græci de eodem pluribus in Menologio hac die. Hic ille qui opulentissimum patrimonium Christi amore profudit in pauperes, erexit ecclesias, & inter alia ædiculam illam Anastasie, in qua Gregorius Nazianzenus collapsam fidem excitat, in amplissimã basilicam, secundum propheti cum illius oraculũ, auxit, ornauitque. Huius præclara gesta descripsit Metaphrastes: habet eadem Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano, qui vixit temporibus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit. Hic autem claruit sub Leone Imp. qui etsi & ipse Nouatianis aliquando fauit, tamen extemplo referens pedem, ob sinceram fidem Catholicam & egregiã sanctitatem factus est œconomus Constantinopolitane ecclesie. Alius insuper eadem ætate vixit Marcianus in Syria apud Cyrum ciuitatem, professione monachus, meritis clarissimus, cuius res gestas scripsit Theodoret. lib. sanct. patr. c. 3.

xx. D Tertio Idus Ianuarij. Luna. II

a b c d e f g h i k l m n p q r f
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
t u A B C D E f F G H M N P
29 30 1 2 3 4 5 6 6 7 8 9 10 11

ROMAE natalis S. Hyginij a Papæ, qui in persecutio-
ne Antonini gloriose martyrium consummauit. In
Africa B. Saluij b martyris, in cuius die natali S. Au-
gustinus sermonem habuit ad populum Carthagi-
nensem. Alexandriae sanctorum martyrum Petri c, Seueri, &
Leucij. Firmi in Piceno S. Alexandri d Episcopi & martyris.
Ambiani S. Saluij e Episcopi & martyris. Brundusij S. Leucij
Episcopi & confessoris. In Cappadocia in vico Magariallo fan-
cti Theodosij s cœnobiarchæ, qui multa pro fide Catholica pas-
sus, in pace tandem quieuit. In Thebaide S. Palæmonis h abba-
tis, magistri S. Pachomij. Suppentoniæ i apud montem Sora-
ctem S. Anastasij k monachi, & sociorum, qui diuinitus vocati
migraverunt ad Dominum. Papiæ S. Honoratæ l virginis.

HYGINII Papæ a. De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius suc-
cessione agit liber de Rom. Pontificibus Damasi nomi-
ne inscriptus, Irenæus lib. 3. c. 3. Epiphanius in panar. hæres. 27. Eusebius in
chron. & hist. lib. 4. c. 10. Optatus lib. 2. con-
tra Parmen. August. epist. 163. Meminit eius-
dem Cyprianus in epist. 74. ad Pompeium.
Sub persecutione Antonini coronatum esse
martyrio, idem lib. de Roman. Pontif. Euse-
bius in chron. & alij omnes testantur. Cete-
ra de ipso dixi in Annal. Eccles.
b Saluij. De eodem hic Beda, ac ceteri La-
tinorū, necnon vet. manuscr. Meminit Possi-
dus in Indiculo c. 3. de sermone S. Augustini
habito de S. Saluio, & cap. 9. agit de alio eius-
dem auctoris tractatu in eiusdem die natali
habito. Ne quis autem aliqua occasione in
errorem ducatur, nosse debet, fuisse item in
Africa alium Saluium, sed pseudomartyrem,
ipsūq. Donatistā ex parte Maximianista-
rum: quem alij Donatistarum, sed ex factio-
ne Parmeniani, post multas illatas contume-
lias occiderunt, in cuius honorem suarum
partiū homines basilicam erexerūt, adscri-
ptumq. in suorum martyrum numerum co-
luerunt, vt scribit S. Augustinus aduersus

Parmen. lib. 3. cap. ult. & contra Greg. lib. 4.
cap. 48. & 49.
c Petri, Seueri, & Leucij. De his etiam haq.
die Beda, Vitar. Ado, ac reliqui omnes.
d Alexandri Episcopi. De eo etiam tabulæ
Firmianæ ecclesie, quas Romam allatas ac-
cepimus, licet in eis passionis tempus desit,
debetur.
e Saluij Episcopi. Alij Saluimum appellant.
Hunc Sigebert. in chron. Saluim pro Saluio
dicit, occisumq. tradit anno 33. Caroli Ma-
gni Imperatoris, anno Domini 801. de eodem
Petrus in catal. lib. 2. cap. 65. In tabulis Epi-
scoporum Ambianensium ponitur Saluimus,
quinto loco, vt constat ex Demochare, quæ
eas descripsit. Confundunt huc nonnulli cum
Saluio Episcopo Albigeni, qui sub Chalpe-
rico Francorum Rege doctrina clauit, &
sanctitate, de quo Gregor. Turonen. hist.
lib. 5. cap. 44.
f Leucij Episcopi. Restitutus est ex vet. manu-
script. Licet enim Brundusinus esset Episco-
pus, Romæ etiam colebatur. Enar. enim
quinto ab Vrbe lapide ecclesia sancti Leu-
cij, cuius meminit S. Gregorius lib. 2. Regist.
epist. 73. cumq. inde fuissent ablata eius re-
liquiæ, idem Pontifex alias eiusdem sancti ad-
se reliquias mitti iussit. Legimus Acta eius
ab eadem ecclesia accepta erroribus quidē
scaten-

scatentia, ob maximam tum in personis, tum
etiam in tempore discrepantiam. ponitur
hic confessor, sicut in propria ecclesia colit-
ur: cum alioqui S. Gregorius appellet eum
martyrem beatissimum.
s Theodosij. Agunt præterea de eodē Græ-
ci hac die in Menologio. Spectatissimus fuit
non tantum ob exactā vitæ monasticæ exer-
citationem, verum etiam ob egregios labo-
res pro fide Catholica aduersus Acephalos
hæreticos exantlatos. Florere cœpit tempo-
ribus Leonis Imp. peruenitq. vsque ad tem-
pora Iustiniani, cum Hierosolymitanæ ec-
clesiæ præfesset Petrus, qui eius funus cura-
uit. Extant eius res gestæ omni acceptione
dignissimæ a Metaphraste ex antiquioribus
monumentis descriptæ, quas habet Lipom.
tom. 5. & Sur. to. 1. De eodē mentio habetur
in vita S. Sabæ abb. necnon apud Suidam in
Anastasio, & infra in Theod. Monemus lecto-
rem fuisse eiusdem nominis eodē sæculo sub
Marciano Augusto alium Theodosium item
Cœnobiarcham in eadem regione Palæstinæ
versatum, qui fuit hæreticus Eutychianus,
homo nequissimus & inuasor sedis Hieroso-
lymitanæ, tempore Iuuenalis eius sedis An-
tistitis, quem S. Leo Papa pellendum curauit;
quem etiam constat ex Actis S. Euthymij a
Cyrillo conscriptis, fuisse ex humanis subla-

tum eiusdem Marciani Imperatoris tempore.
h Palæmonis. Huius res gestæ habentur in-
textæ in vita S. Pachomij, quam habes apud
Lipoman. tom. 6. & Sur. tom. 3.
i Suppentoniæ ad montem Soractem. De loco
Suppentoniæ diu multumq. laboraui: cumq.
non inuenirem quid certi afferrem, consului
tandem accolæ regionis, qui ex veteribus
monumentis locum ipsum optime norunt, a
quibus illud accepi: Monasterium S. Anasta-
sij fuisse iuxta locum qui hodie dicitur Ca-
stellum S. Eliæ, a Nepefina ciuitate duobus
milliarijs distans, vbi est adhuc nobilis ac
vetus ecclesia nomine S. Eliæ atque S. Ana-
stasij Deo dicata, non longe a monte Sora-
ctem, illudq. ipsum olim Suppentoniam ap-
pellatum esse.
k Anastasij & soc. Idem ex manuscr. re-
stituti sunt, quorum felicem exitum scribit
S. Greg. in Dial. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regist.
lib. 2. epist. 50. c. 89. ind. 11. appellaturq. ibi
Anastasius de Pentumis.
l Honoratæ. De ipsa etiam hac die: tabulæ
ecclesiæ Papiensis. Fuit hæc soror S. Epipha-
nij Episc. Ticinensis, ab eodem Deo conse-
crata eo anno, quo reuersus est Roma a le-
gatione Anthemij Imp. Ticinum. fuit is an-
nus Domini 471. vt habent Acta eiusdem
Epiphaniij ab Ennodio fufius scripta.

12 Pridie Idus Ianuarij. Luna. E xix.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
t u A B C D E f F G H M N P
30 1 2 3 4 5 6 7 7 8 9 10 11 12

ROMAE S. Tatianæ a martyris, quæ sub Alexandro
Imperatore vncis atque pectinibus laniata, bestijs
exposita, & in ignem proiecta, sed nil læsa, gladio
demū percussa migravit in cælum. In Achaia S. Sa-
tyri b martyris, qui ante quoddam idolum transiens, cum ex-
fufflasset in illud, signans sibi frontem, statim idolum corruit;
ob quā causam decollatus est. Eodem die S. Arcadij c martyris,
genere & miraculis clari. In Africa sanctorum martyrum Zo-
tici d, Rogati, Modesti, Castuli, & coronæ militum quadraginta.
Constantinopoli sanctorum Tigrij e presbyteri, & Eutropij le-
ctoris, qui Arcadij Imperatoris tēpore passi sunt. Tibure S. Zo-
tici f martyris. Ephesi passio sanctorum s quadragintaduorum
monachorum, qui ob cultum sanctarum imaginum sub Con-
stantino Copronymo sæuisime cruciati martyrium comple-

uerunt. Rauennæ S. Ioannis^h Episcopi & confessoris. Veronæ S. Probiⁱ Episcopi. In Anglia S. Benedicti^k abbatis & confessoris.

I A N V A R I I 12.

TATIANAE^a.] Græci etiam de eadem hac die agunt in ipsorum Menologio, ubi eius martyrium his paucis narratur: Certamen S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma: quæ, Alexandro imperante, oblata Præfidi, ingressa templum, precibus simulacra euertit, ac in terram collisit. Quam ob causam verberatur, eiusq. palpebræ vncis dilacerantur; inde suspensa, pectinibus laniatur, abrafo capite decaluatur, igne & feris probatur; & illæsa permanens, percussa gladio, euolauit in cælum. hæc ibi de Tatiana. Eius Acta titulo virginis prænotata extat in cod. manuscr. bibliothecæ nostræ Cōgr. & copiosiora in veteri manu sc. Mariæ Maioris, quæ tamen aliqua castigatione indigere videtur. ^b *Satyr.*] De eodē Beda, Vsuar. Ado, Petr. in catal. lib. 2. c. 66. ac reliqui recentiores. ^c *Arcadij.*] De eo etiam Beda, & alij quos nuper recensimus auctores: vberius autem S. Zeno Episcopus Veronensis, qui luculenta oratione eius Acta percurrit. est serm. 4. inuenies eundem etiam seorsum a ceteris apud Lipom. tom. 2. Alius est Arcadius, qui in Africa passus est in persecutione Vuandaliæ, de quo inferius erit sermo.

^d *Zotici & Soc.*] Restituti sunt iisdē ex vet. manuscr. Porro horū Acta habemus in nostra bibliotheca: est illorū exordiū: Iam quasi, &c. ^e *Tygrij & Eutropij.*] De his etiā manuscr. Passi sunt hi Cōstantinopoli sub Arcadio Imperatore, cū, pulsio in exilium S. Ioannē Chrysofomo, noluisse cū Arfacio intruso communicare, ac de incendio basilicæ passi essent calumniam. Horum certamina scribit Palladius in dialog. Sozom. lib. 8. cap. 24. Metaphrastes, Leo Imp. & Georgius Alexan. in vita S. Ioan. Chrysof. Vide de his in primis eiusdem S. Ioan. Chrysof. epist. 118. & 125. Extant hætenus duo impia Arcadij edicta, quorū altero cogebat pios cū Arfacio communicare; altero vero in eos, qui basilicam incendissent, inquirendum præcepit. Consule Codicē Theodos. tit. de Episc. & cleric. l. 37. & tit. de his qui pro religione contendūt. l. 6.

^f *Zotici.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Tiburtinæ. Agitur de eodē rursus inferius die 10. Iunij in Getulio: non quod diuersi censentur; sed fortasse quod altera die natalis, altera translatio celebretur. dicitur sumpsit plurā. Eius corpus conditum est sub maiori altari; caput vero seorsum positum in vase, decepti honore colitur. Quod autem arundinibus percussum martyrium consummasse dixerimus, emendamus: haud enim fidelem

nacti sumus testem, qui ea se ex Actis eius descripsisse, per litteras ad me datas, testatus est: accepi post hæc Acta martyris, & nihil tale in eis reperi. Tu vero consule quæ inferius notantur 10. Iunij in Getulio, cum de eodem sub Getulij nomine iterū agitur. De vno eodēq. martyre diuersis diebus agi, sæpe contigit, quod altera die natalem, altera vero translationē celebrare Ecclesia consueuerit.

^g *Quadragesimaduorum monachorum.*] Græci eosdem præcipuo honore habent. Inuenies horum Acta iuncta simul cum passione S. Stephani iunioris, tam inter Ioannis Damasceni opera edit. Bil. quam etiam apud Sur. to. 6. ad diem 28. Nouembr.

^h *Ioannis Episcopi.*] De eodem tabulæ Rauennatis ecclesiæ. Hic successit Neoni, ad quem extat epist. 27. S. Leonis Papæ, licet in aliquibus exemplaribus pro Neone Leo ponatur, vt cap. cum itaque baptif. dist. 4. Successit Neon S. Petro Chrysologo. Hic de quo agitur Ioannes, secundus dictus est, qui liberavit Rauennam a furore Atilæ, vt scribit Ricobald. in Pomerio, & Hier. Rub. hist. Rauen. lib. 2. Ferunt eius Acta scripta esse a Desiderio Rauennate: quæ nondū vidimus. Extat Simplicij Papæ epistola ad Ioannem Raueni Episcopum, data Consule Scuerino; est is annus, iuxta Fastos Onufrij, a Christo Domino 482. Itemq. eiusdē Ioannis meminit Gelasius Papa in epistola ad Episcopos per Lucaniā & alios per diuersas prouincias constitutos c. 1. ex qua redarguitur Hieron. Rub. dū lib. 3. hist. Rauen. pag. 110. ante Gelasij creationē mortuum iam fuisse Ioannem scribit. Data est ea Gelasij epistola Asterio & Præsidio Consi. anno Domini 494. vt scias ad quæ tēpora Ioannes Secundus peruenerit.

ⁱ *Probi Episcopi.*] De ipso etiā tabulæ ecclesiæ Veronensis, quas illustrauit anteq. Reuerendiss. Episcopus Veronensis Augustinus Valerius, nunc vero ob præclara virtutū merita auctus amplissima Cardinalatus dignitate.

^k *Benedicti.*] Beda eius discipulus se eius res gestas scripsisse fatetur hist. Angl. lib. 5. in fine. Huic enim ipse natus annos septē est traditus educandus in monasterio; vt ipse scribit in epitom. hist. in fine. Vixit Benedictus aliquandiu Romæ vsque ad tēpora Agathonis Papæ, a quo iussus est reuerti in Angliam cum Ioanne Archicantore ad imbuendum populum illum Rom. Ecclesiæ disciplinis, vt idem auctor scribit de gest. Angl. lib. 4. c. 18. & lib. 5. c. 20. Quantum autem in patriam rediens laboris impenderit, idē narrat in sermone habito in diē natali eiusdem S. Benedicti, qui habetur tom. 7. eiusdem Bedæ oper. l. i. Idibus

13 Idibus Ianuarij. Luna. F^{xviiij.}

Calendar table with letters a-f, numbers 14-30, and letters t-u, A-P, I-13.

CTAVA^a Epiphaniæ Domini. Romæ via Lauicana coronæ sanctorum Militum quadraginta^b, quas sub Gallieno Imperatore pro confessione veræ fidei percipere meruerunt. In Sardinia S. Potiti^c martyris, qui sub Antonino Imperatore & Gelasio Præfide multa passus, demū gladio martyrium consecutus est. Singidoni in Mysia superiori sanctorum martyrum Hermyl^d & Stratonici, qui post sæua tormenta sub Licinio Imperatore in Istrum flumen demersi sunt. Cordubæ sanctorum martyrum Gumefindi^e presbyteri, & Seruidei monachi. Pietauis in Gallia natalis S. Hilarij^f Episcopi & confessoris, qui ob Catholicam fidem, quam strenue propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum suscitauit. Eius autem festiuitas sequenti die celebratur. Cæsareæ in Cappadocia S. Leontij^g Episcopi, qui sub Licinio aduersus Gentiles, & sub Constantino aduersus Arianos plurimum decertauit. Treueris S. Agritij^h Episcopi. In Versiaco monasterio S. Viuentijⁱ confessoris. Amasææ in Ponto sanctæ Glaphyræ^k virginis.

I A N V A R I I 13.

CTAVA Epiphaniæ^a.] De ea Ordo Rom. de offic. Missæ, Amalar. lib. 4. c. 34. Microlog. c. 40. Ado, & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164.

^b *Militum quadraginta.*] Agunt de iisdē Beda, Vsuar. Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscr. Quod autem tam hi, quā plerique alij martyres passi habētur Gallieno Imperatore; non ita quis accipiat, vt existimet aliquā ab eo esse excitatam persecutionem: nam idē Augustus (vt scribit Orosius lib. 7. c. 22.) parente Valeriano ab hostibus capto, pacem Ecclesiæ trepida satisfactione restituit: id ipsum affirmat Dionysius Alexandrinus in epist. ad Aegyptios, extat apud Euseb. lib. 7. c. 18. Habetur præterea eiusdem Gallieni rescriptum ad Episcopos, quo omnia loca religiosa, Christianis olim adempta, illis man-

dauit restitui, vetuitq. ne quis Christianis negotium faceret: addidit aliud item rescriptum, quo iisdē cæmeteria more maiorum ad eundem tribuit facultatem. Hæc omnia habes apud Eusebium hist. lib. 7. c. 12. Sed quod aliqui sub Gallieno passi dicantur, id quidem præter sententiā Principis, vt etiā factum videmus sub Antonino Pio & Alexandro Imp. de quibus superius egimus.

^c *Potiti.*] Accepimus eius Acta manuscr. e Sardinia Romam missa. De eo etiam Fara de rebus Sardois. In Sardinia autem & Pisis agitur de Potito & Ephifio Idibus Nouemb. sed illa est translatio.

^d *Hermyl, & Stratonici.*] De iisdē hac die Græci etiā in Menologio, ubi eorū martyriū paucis complexum describitur. Porro fufius Metaphrastes apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 1.

^e *Gumefindi, & Seruidei.*] Horum agonem & coronam scripsit sanctus Eulogius in Memoriali sanctorum lib. 2. c. 9. Passi sunt hi

hac die, *era* 890. a Christo autem anno 852. *[Hilarij Episcopi.]* Hac etiam die de ipso ceteri Latinorum. Scribit de eodem in primis S. Hieron. de scrip. Eccles. in apolog. aduersus Rufin. in epist. 6. ad Florentium, in epist. 7. ad Latam, ad Magnum epist. 84. aduersus Luciferianos, alijsq. in locis, Seuer. lib. 2. fact. hist. Rufin. lib. 2. c. 30. 31. Socrat. lib. 3. c. 8. Sozom. lib. 3. c. 13. & lib. 5. c. 12. Fortunatus res gestas Hilarij duobus libris conscripsit, sed ex multis vix pauca perstrinxit: habet & Venantius Fortunatus de eodem epigramma lib. 2. de eius miraculis Greg. Turon. de gloria confel. c. 2. Porro de S. Hilario quis non miretur. Centuriatoru inscitiam, vel potius dolum? quorum illud precipuum studium est, vt tamquam emortuae muscae perdant odorem vnguenti: dum vt sanctissimo atque eruditissimo viro Galliaru ornamento, cuius scriptionibus, ac vitæ moribus omnes ipsorum hæreses confutantur, notam inurant, hunc eundem esse dicunt cū Hilario diacono, quem S. Hier. agens aduersus Luciferianos, ob anabaptismum, in quod miser lapsus inciderat, orbis Deucalionem appellat, cum quo quidem hic noster nonnisi rionem comūne habet. erat hic iam Episcopus Pictauiensis, multaq. ob Catholicam fidē obierat certamina, iamq. exul misus erat in Phrygiam, cū ille diaconus esset, & in hæresim lapsus excidit gradu ordinis. Collegimus vberius egregia tati patris acta, & prout gesta sunt, secundum ordinem temporum disposuimus in Annalibus Eccl.

[Leontij Episc.] Hic ille Leontius, de quo scribit S. Gregorius Nazianz. in oratione habita in funere patris, quod iturus ad Nicænum SS. Concilium, Nazianzum diuertens, suum patrem baptizauit. Ab hoc etiam celebris ille S. Gregorius Armenus fuit Epi-

scopus ordinatus, vt eius Acta testantur, quæ recitat Metaphrastes die 30. Septēbris. Eiusdem Leontij meminit sanctus Athanasius in oratione prima contra Arianos, recensetq. inter ceteros Catholicæ fidei vertices. Gregorius presbyter Cæsariensis in oratione habita de sanctis patribus Nicæne Synodi his laudibus eum exornat, cum ait: Angeli pacis Leontij Cæsariensis ecclesiæ sanctissimi Præsulis, antequā veniret in Nicænam Synodum, multi quidem emanarunt sudores propter fidem; multi autē per ipsum martyres & victores athleta prostrauerunt aduersarium, multiq. vsi vitæ eius doctrina, euasere ciues caelestes, &c. Habet & Africa suum S. Leontium Episcopum Tagastensem, de quo S. Augustinus serm. 13. de diuer. ibidem & de basilica Leontina ab ipso sic dicta.

[Agriuij Episc.] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij. claruit hic temporibus Constantini Magni Imp. interfuisseq. reperitur Concilio Arelateni secundo, vt eiusdem Acta demonstrant. ponitur hic vigesimusquartus Treuerensis Episcopus in tabulis Episcoporum eius ecclesiæ, quas recitat Demochares de Sacrif. Missæ.

[Vincentij.] Vixit hic sanctitate celebris temporibus Constantij Imp. vt eius indicant Acta, quæ summatim restricta refert Petr. in catal. lib. 2. c. 71.

[Glaphyræ.] Eius res gestas scripsit Ioānes presbyter ecclesiæ Nicomediensis, qui illis ipsis temporibus vixit, intexuitq. in Actis S. Basilei Episcopi Amasæ, quæ habet Metaphrast. ad diem 26. Aprilis: qui quidem vt Glaphyræ virginitatem tueretur, comparauit sibi coronam martyrij sub Licinio Imp. cuius petulantiam atque procaciam eadem virgo, vt David olim coram Abimelech mutans ora, mira arte delusit.

xvij. **G**regorio Decimonono Kal. Februarij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NOLAË in Campania natalis S. Felicis^a presbyteri, qui (vt sanctus Paulinus Episcopus scribit) cum a persecutoribus post tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac testulis vinctus superpositus iaceret, noctē ab Angelo solutus atque eductus fuit: postmodum vero cessante persecutione, cum vitæ exemplo ac doctrina multos ad fidem Christi conuertisset, clarus mira-

miraculis in pace quieuit. In Iudæa sancti Malachiae^b Prophetæ. In monte Sina sanctorum triginta octo Monachorum^c a Sarracenis ob Christi fidem interfectorum. In Aegypto in Raithi regione sanctorum quadragintatrium^d Monachorum, qui pro Christiana religione a Blemmijs occisi sunt. Mediolani sancti Datij^e Episcopi & confessoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In Africa sancti Euphrasij^f Episcopi. In Syria sancti Iuliani^g Sabæ senioris, qui Valentis Imperatoris tempore, fidem Catholicam Antiochiæ pene collapsam, virtute miraculorum erexit. Neocæsareæ in Ponto sanctæ Macrinæ^h discipulæ beati Gregorij Thaumaturgi, auia sancti Basilij, quæ eundem educauit in fide.

FELICIS^a.] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum. Huius cum Acta, tum miracula scripsit carmine sanctus Paulinus eiusdē ciuitatis Episcopus, celebrās eundem decem Natalibus, ex quibus Beda soluta oratione eiusdem vitam descripsit, vt ipse in fine operis proficitur. Scripsit & Marcellus presbyter res gestas sancti Felicis ad Leonem Episcopū. Habemus eas in vet. manuscrip. quæ in quibusdam ecclesijs legi consueuerunt. Vix credi potest (superant enim humanum captum) quot Deus per S. Felicem miracula sit operatus: adeo etenim increbuit fama virtutum eius, vt ab extremis orbis finibus ad sacrum eius sepulchrum fideles supplices aduentarēt. Obstupuit hoc ipsum sanctus Augustinus epist. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. cap. 16. Itemq. S. Damasus in carmine, quod de eo scripsit, vota. persoluerit; hæc inter cetera: *Qui ad te sollicite venientibus omnia prestas, Nec quemquā pateris tristē repedare viantem, Te duce seruatus, mortis quod vincula rupi.* Habentur cetera in Collectaneis poetarum Christianorum. Scribit adhuc de eo Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 104. Erat & Romæ celebris solemnitas S. Felicis confessoris, in cuius die natali in eius basilica S. Gregor. Papa habuit homil. 13. in Euang. *[Malachia Prophetæ.]* Græci autem in Menologio agunt de eodem ad tertium Non. Ianuarij. Putant Hebræi, Malachiam esse eundem cum Esdra. de his Hieron. in Malach. Proph. præcem, & in præfatione 121. refellitur ab eodem de Malachia Origenis opinio, qui eum esse Angelum humana carne indutum putauit. Cur autem a Iudæis Malachil (hoc est, Angelus) sit appellatus, scribit san-

ctus Epiphanius lib. de Proph. vita & interit. cap. 22. de eodem Isid. de vita & mort. sanct. cap. 51. & Dorothei in synopsis cap. 12.

[Triginta octo monachorum.] Græci etiam de iisdem agunt in Menologio. Sanctus Nilus abbas, qui dictorum martyrum suo tempore coronatoru res gestas conscripsit, cum de his agit, Mortui sunt (inquit) post septimum diem Epiphaniæ Domini, qui est decimusquartus mensis Ianuarij. Ac paulo inferius: Interempti sunt quoque alij multis ante temporibus; quorum quoque commemoracionem, propter viæ longitudinem, & eorum qui congregatur multitudinem, eodem die peragunt, &c. Extat is sancti Nili abbatis commentarius apud Sur. tom. 1. cui ad stipulatur Niceph. lib. 14. c. 54. cum de lucubrationibus ipsius agit, Contigit eiusmodi grauiissima incurio barbarorum in monasteria Syriæ Palæstina & Aegypti anno decimonono Anastasij Imp. indictione secunda, vt colligitur ex Actis S. Ioannis Silentarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autem eam reponit anno decimo eiusdem Imp. De eadem grafatione Sarracenorum mentio habetur in vita sancti Sabæ abbatis, & in Prato spirit. c. 4. & cap. 21. & in vit. Patrum.

[Quadragintatrium monachorum.] Agunt de his etiā hac die Græci, vt constat ex ipsorum Menologio. Cæsi sunt iisdem sub incursionem Sarracenorum, qui dicti sunt Blemmij, de quibus Niceph. lib. 14. c. 54. De Blemmijs meminit Strabo lib. 17. & Flavius Vopisc. in Valeriano, de iisdem Procop. lib. 1. de bello Persico: quos Christianam fidem suscepisse temporibus Iustiniani Imp. affirmat. De iisdem autem scripsit fabulosa Plinius nat. hist. lib. 5. cap. 8. in fine, sed ex prædictis arguitur. Meminit & de Blemmijs Seuerus in dialog. 1. cap. 15.

^e Datij

^c *Dati Episcopi*.] Scribit de eo sanctus Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 4. Interfuit hic Synodo habitæ Constantinopoli a Vigilio Papa, in qua depositus est Theodorus Episcopus Cæsareæ Cappadocia, cuius Acta habentur inter decreta eiusdem Vigilij Papæ edita Iustiniani Imperatoris anno vigesimo quinto; post Consulatum Basilij anno decimo; numeratur is annus a Christo nato 551. Celebrior redditur Datus, dum (vt ibidem S. Gregorius scribit) causa fidei est exactus, & confessor egregius Constantinopolim se contulit. Extat ad eundem egregia Cassiod. Var. epist. 27. lib. 12. De eo etiam Procop. de bello Goth. lib. 2. iterum. Peruenit Datus ad ea tantum tempora, quibus Narses in Italiam venit aduersus Totilam. cap. non vos. 23. quæst. 5. in fine. est is annus Domini 552. Ex his errare conuincuntur hi qui eius obitum ponunt anno Domini quingentesimo sexagesimo primo.

^f *Euphrasii Episcopi*.] vel Eucrathij, de quo etiam Vsuard. hac die. Fortasse hic ille Eucrathius, ad quem extat Cypriani epi. 61. qui etiam interfuisse reperitur Concilio Cartha-

ginensi sub eodem Cypriano celebrato. ^g *Iuliani Sabæ*.] Græci itidem. Scribit plura de eo Theodoret. lib. sanct. patr. cap. 3. & hist. lib. 3. cap. 19. & lib. 4. cap. 25. Hic ille Iulianus, quem sanctus Ioannes Chrysostomus dignis laudibus exornat homil. 21. in epist. Pauli ad Ephes. Alius ille est Sabas, de quo inferius agitur Non. Nouemb.

^h *Macrinæ*.] Hac senior dicta est respectu eius neptis, sororis Basilij Magni; hac etenim auia fuit eiusdē Basilij, mater nimirum eius patris. Hac est enim illa, quæ temporibus Decij Imp. & successorum vixit Neocæsareæ in Ponto, erudita a Magno illo Gregorio Thaumaturgo, vt idem Basilius scribit epist. 64. ad Neocæsarienses: Hac item ipsa sanctum Basilium nepotem infantulū sacrīs imbuit disciplinis; quam ob causam ipse eam suam in fide nutricem appellat, gloriaturque eamdem retinere fidem, quam velut lac purum e pectore S. Macrinæ olim ebibisset, vt idē scribit Basilius epist. 64. 75. & 79. Meminit eiusdem nepos alter, ipse Greg. Nyssenus in epist. ad Leontium monachū de vita S. Macrinæ iunioris, de qua suo loco agemus inferius.

xvj. A Decimo octauo Kal. Februarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

N territorio Andegauenſi beati ^a Mauri abbatis, discipuli sancti Benedicti, cuius disciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia quæ apud eum positus gessit (res noua, & post Petrum inusitata) pedibus super aquas incedens patefecit. In Gallias inde ab eo directus, constructo ibi celebri monasterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudæa sanctorum Habacuc ^p & Michæ Prophetarum, quorum corpora sub Theodosio seniore diuina reuelatione reperta sunt. Anagninæ sanctæ ^c Secundinæ virginis & martyris, quæ sub Decio Imperatore passa est. Caralis in Sardinia sancti Ephisij ^d martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Flauiano iudice plurimis tormentis diuina virtute superatis, demum abscissis ceruicibus victor migravit in cælum. Nolæ in Campania sancti Maximi ^e Episcopi. Aruernis in Gallia sancti Boniti ^f Episcopi & confessoris. In Aegypto sancti Macarij ^g abbatis, discipuli beati Antonij, vita & miraculis celeberrimi.

rimi. Item beati Isidori ^h, sanctitate vitæ, fide & miraculis clari: Romæ sancti Ioannis ⁱ Calybitæ, qui aliquandiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in insula Tiberina ignotus parentibus habitauit, a quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco sepultus est: vbi postea in eius honorem ecclesia constructa fuit.

IANUARI 15.

MAVRI abbatis ^a.] De eodem hac die Beda, & ceteri omnes. Huius in monachismo tyrocinium scribit S. Gregorius Papa lib. 2. dialog. cap. 3. Faustus monachus cetera est profecutus, scribens rerum gestarum ipsius commentarium temporibus Bonifacij Tertij Rom. Pontificis: successit hic Sabiniano. de eodem Fausto scriptore agit Sigebertus de vir. illustr. cap. 32. Habemus in nostra bibliotheca eandem Fausti scripturam; alia tamen præfatione præposita, cuius est exordium, Postquam diuinitas, &c. Quod spectat ad Mauri tempora, oblatus est hic a patre Eutychio sancto Benedicto, anno a Christo Domino quingentesimo vigesimo tertio, mansitque apud eum annos viginti, deinde ab eo est missus in Gallias: vbi cum annum quadragesimum primū ageret, qui & erat annus quadragesimus primus ab obitu sancti Benedicti, migravit ad Dominū; est autē is annus Christi quingentesimus octagesimus quartus. Hac ex eius vitæ Actis, ex vita S. Placidi, & ex Leone Ostiensis collegimus: licet Acta Placidi nonnulla indigeant castigatione, sed quod ad tempus spectat, consule quæ dicta sunt in Annalibus Eccles. ^b *Habacuc & Michæ*.] Agitur de eisdem hac die ceteri Latinorum; Græci autem seorsum ab iniuicē, de Habacuc 2. Decembris, de Michæ 24. Augusti, vt vidimus in eorum Menologio. De eorum corporum inuentione, cuius hic habetur mentio, scribit Sozom. hist. lib. 7. cap. ult. Cassiod. in Tripart. lib. 1. cap. 49. Niceph. lib. 12. cap. 48. De eorum sepultura Epiphani. de vita & interit. Proph. cap. 13. & 18. Isidorus de vit. & mort. sanct. cap. 17. licet alterius potius quam Isidori illud sit opus. Dorotheus in synopsis c. 3. S. Hieron. epist. 27. scribit sepulchrum quondam Michæ Morasthi positum; mutatum fuisse in ecclesiam, quam sancta Paula (vt ait) inuenerit religionis, ergo. ^c *Secundina*.] Eius res gestas, præter illas quæ missæ sunt Romam ab ecclesia Anagninensi, vt supra dicitur, etiam in Gallia, in insula Tiberina, de qua hic mentio habetur. ^d *Ephisij*.] Huius martyris Acta e Sardinia missa accepimus. Agit de eodem Farã de rebus Sardois. ^e *Maximi Episcopi*.] Agit de eodem sanctus Paulinus in Natali S. Felicis quarto & quinto, Beda etiam pluribus in vita eiusdem S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiusdem. ^f *Boniti Episcopi*.] De eodem hac die Vsuardus. Extant res gestæ ipsius, quas Surius retulit in tomum primū. In tabulis Episcoporum Aruernensis ecclesiæ hic ponitur quadragesimus primus eius sedis Antistes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis. ^g *Macarij abb.*] Tam de Macario Aegyptio, quam de eo qui Alexandrinus dictus est, factis supra dictū ad quartum Nonas Ianuarij. ^h *Isidori*.] Longe alium hunc existimato ab illo Isidoro, quem laudibus profecquitur Socrates lib. 6. cap. 9. Sozom. lib. 8. cap. 12. & 13. Rufinus lib. 2. cap. 4. & Euagrius Ponticus in vit. Patrum: nam ille ad Origenistas defecit, illorumque dux inuentus est, vt sanctus Hieronymus de illo scribit epist. 61. ad Pammachium; & ad Ctesiphontem contra Pelagianos. hic autem alibi potius quam in Aegypto vixisse videtur: nam de alio Isidoro Aegypto superius actum est quarto Nonas Ianuarij. ⁱ *Ioannis Calybitæ*.] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio. Habet eius Acta Metaphrastes; quæ recitat Lipom. tomo 7. & Sur. tom. 1. Legimus alia manuscripta ab illis paulo diuerſa. De eo meminit Niceph. hist. lib. 15. cap. 23. Claruit, secundum eundem auctorem, Leonis Imperatoris temporibus; licet manuscriptis sub Theodosio eum vixisse dicant. Extat perietusta ac nobilis memoria eiusdem Romæ in insula Tiberina, de qua hic mentio habetur.

na, reperimus etiam in vet. cod. manuscrip. nostræ bibliothecæ, quarū præfatio sic exorditur: Martyrum triumphos, &c. Ex iisdem Actis apparet, præfuisse eidem ecclesiæ illis temporibus S. Magnum Episcopum, de quo suo loco inferius. ^d *Ephisij*.] Huius martyris Acta e Sardinia missa accepimus. Agit de eodem Farã de rebus Sardois. ^e *Maximi Episcopi*.] Agit de eodem sanctus Paulinus in Natali S. Felicis quarto & quinto, Beda etiam pluribus in vita eiusdem S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiusdem. ^f *Boniti Episcopi*.] De eodem hac die Vsuardus. Extant res gestæ ipsius, quas Surius retulit in tomum primū. In tabulis Episcoporum Aruernensis ecclesiæ hic ponitur quadragesimus primus eius sedis Antistes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis. ^g *Macarij abb.*] Tam de Macario Aegyptio, quam de eo qui Alexandrinus dictus est, factis supra dictū ad quartum Nonas Ianuarij. ^h *Isidori*.] Longe alium hunc existimato ab illo Isidoro, quem laudibus profecquitur Socrates lib. 6. cap. 9. Sozom. lib. 8. cap. 12. & 13. Rufinus lib. 2. cap. 4. & Euagrius Ponticus in vit. Patrum: nam ille ad Origenistas defecit, illorumque dux inuentus est, vt sanctus Hieronymus de illo scribit epist. 61. ad Pammachium; & ad Ctesiphontem contra Pelagianos. hic autem alibi potius quam in Aegypto vixisse videtur: nam de alio Isidoro Aegypto superius actum est quarto Nonas Ianuarij.

xv. B Decimosextimo Kal. Februarij. Luna. 16

a b c d e f g h i k l m n p q r f
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3

t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

ROMAE via Salaria natalis sancti Marcelli ^a Papæ & martyris, qui ob Catholicæ fidei confessionem, iubente Maxentio ^b tyranno, primo fustibus cæsus, deinde ad seruitium ^c animalium cum custodia publica deputatus, ibidem seruiendo amictu indutus cilicino, defunctus est. Marrochij in Africa passio sanctorum martyrum ordinis Minorum, Berardi ^d, Petri, Accursij, Adiuti, & Othonis. Arelate sancti Honorati ^e Episcopi & confessoris, cuius vita doctrina & miraculis fuit illustris. Opi-tergij sancti Titiani ^f Episcopi & confessoris. Rhinocoluræ ^g in Aegypto sancti Melæ ^h Episcopi, qui sub Valente exilium & alia graua pro fide Catholica passus, in pace quieuit. Fundis in Campania sancti Honorati ⁱ abbatis, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monasterio Peronæ sancti Fursei ^k confessoris. Romæ sanctæ Priscillæ ^l, quæ se, suaq. martyrum obsequio mancipauit.

IANVARI II 16.

MARCELLI ^a Papæ.] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes. In Marcello Græci prorsus errare conuincuntur, dum eundem eum putant cum Marcellino, ut Euseb. in chron. Niceph. Episc. in chron. & Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. sicut & fecisse noscuntur de Cleto & Anacleto. Porro longe diuersum esse Marcellum a Marcellino, Latini omnes, qui res Romanæ Ecclesiæ præ alijs calluerunt, absque aliqua ambiguitate profitentur. Bosph. librum de Rom. Pontific. & Vaticanos indices id ipsum Optatus Milenit. lib. 2. contra Parmen. & August. epist. 165. ad Generosum confirmant.

^b Sub Maxentio.] Non autem sub Maximiano, sicut in mendace legitur in aliquibus codicibus, sed quæ videtur irrepsisse error, dum totum illud ætate per Diocletianum & Maximianum (licet alij post eos successerint in Imperium) illis tribuitur, atque ab eis persecutio est denominata; de quo quidem in-

numera sunt exempla. Quod autem ad Maxentium spectat, sciendum est, ipsum primis illis temporibus, quibus inuasit Imperium, quo etiam Christianis ad sui deuotionem alliceret, non tantum præterita edicta aduersus eos promulgata silere iussisse; verum etiam quibus valuit officijs de iisdem optime meritum esse, seq. eandem religionem amplectatum esse simulasse, prout scribit Euseb. hist. lib. 8. c. 26. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His consentiunt quæ S. Augustinus refert in Brev. post collat. diei 3. cap. 13. ex Actis Donatistarum, his verbis: Melchisedicus tunc Romanus presbyter misit diaconos cum litteris Maxentij, atque etiam litteris Præfecti pratorio ad Præfectum Urbis, ut ecclesiæ vtensilia reciperent, quæ tempore persecutionis ablata fuerant, &c. Post hæc autem (vt scribunt Orosius, Victor, Eutropius, & alij) extinctis tyrannis Senero & Alexandro, qui Maxentio negotium fecerant, omnia sibi tuta ratus, cunctos despiciens, non tantum in Christianos, sed & in quoscumque Romanos ciues, ac præcipue Senatores se crudelissi-

delissimum præbuit; erga milites tantum benignum; ad quos sibi conciliandos, his pro concione vsus est vocibus: Fruimini, dissipate, & prodigite. Qualis autem quantave fuerit eius sauitia, scribit Eusebius in vita Constantini lib. 1. cap. 27. 28. & seq. & in hist. lib. 8. cap. 26. 27. Non tantum enim Italiam, sed & Africam inmani feritate vexasse, constat ex panegyrico dicto in Constantini laudem post debellatum Maxentium.

^c Ad seruitium animalium.] Hic opportune interpretatur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in lib. de Roman. Pontific. qui fertur nomine Damasi, ubi hæc de Marcello Papa: Damnatu est in Catabulum: cum quibus diebus multis seruiret in Catabulo, &c. Et paulo post: Iussit Maxentius in eadem ecclesia interim plancas externi, vt ibidem animalia Catabuli congregata starent, & ipsis beatus Marcellus deseruiret. Hæc ibi. Primum autem quod ad plancas pertinet, appellat Festus plancas tabulas planas. Quod vero spectat ad Catabulum, quantum ex prædictis licet assequi, erat stabulum animalium, non quidem siluestrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria, quæ erant in angulo Urbis, in regione quinta, prope portam Prænestinam, longe ab his ædibus Lucinæ, vt scribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) sed iumentorum, quæ publicæ utilitati ad vehenda onera deseruirent; vnde & Catabulenses hi dicti esse reperiuntur, qui prædicta oneraria iumenta ductabant. Id intelliges ex epistola Theodorici Regis ad Festum, apud Cassiod. Var. lib. 3. epist. 10. in qua hæc verba: Præfenti admonitione declaramus, vt marmora, quæ de domo Pinciana constant esse deposita, ad Rauennatensem urbem per Catabulenses vestra ordinatione dirigantur. Rursusq. de Catabulensibus lib. 4. epist. 47. idem Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta solidorum multam, non iam Veredarius, sed Catabulensis incurrat, quisquis ultra centum libras Parhippum crediderit onerandum. Est titulus de Pistoribus & Catabulensibus Cod. Theod. lib. 14. vbi & lib. 9. agitur de illis: erat enim Romæ corpus Catabulensium ex vili genere hominum, eidem plane muneri adscriptorum.

^d Verat di Soc.] Relati sunt hi a Sixto Quarto Rom. Pont. inter sanctos martyres: extatq. de ea re diploma datum anno Domini 1481. Horum certamen describitur habetur apud Surium hac die, to. i. De iisdem chron. Franciscan. par. 1. lib. 4. per tot. & Thes. conc. to. 2.

^e Honorati Episcopi.] De eodem hac die Beda; Vsuardus; Ado, ac ceteri: Scribit S. Isidorus de vir. illustr. cap. 16. S. Hilarius Episcopus Arelatensem Honorati successorem scripsisse eius vitam; quam quidem deperisse dolebamus; sed eam latentem diu carie sitæq. obductam in lucem nuper edidit Genebrardus. Illam vero quæ tribus libris scripta reperitur, alterius potius quam Hilarij

esse constat: multa etenim habet, quæ indigent correctione, nec tanto est scriptore digna. Habuit idem Hilarius sermonem luculentum in natali die S. Honorati. Successit Honoratus, de quo agimus, Patroclo, qui sancti Herotis, discipuli sancti Martini, sedem inuasit, vt scribit S. Prosper in chron. Præfuit Arelatensi ecclesiæ S. Honoratus temporibus Theodosij iunioris & Valentini Tertij Imp. cum Romanam Ecclesiam regeret Cælestinus, ac post eum Sixtus. S. Eucherius in præfatione lib. 1. instruat. ad Salonium hæc de Honorato: Enutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo, inquam, primo insularum, postea Ecclesiarum magistro. Hæc idcirco Eucherius, quoniam sanctus Honoratus antequam præficeretur ecclesiæ Arelatensi, celebri illi cœnobio insulæ Lirinensis præfuerat abbas. Meminit eiusdem Sidonius Apollinaris in carmine eucharistico ad Faustum, in fine.

^f Titiani Episcopi.] De eodem hac die Vsuardus, vet. manuscr. & Petrus in catal. lib. 2. c. 99.

^g Rhinocoluræ.] Posita est in Aegypto Rhinocolura, cuius S. Melas fuit Episcopus: meminit eiusdem ciuitatis Iosephus Antiq. lib. 14. cap. 25. & alijs in locis. Meminit de eadem Epiphanius in panar. hæresi 66. contra Manichæos; eandemq. alio nomine Neel dictam esse testatur a fortibus, quod illic Noë fortibus diuisit terram tribus filijs suis. Idem de eadem ciuitate agit in Ancorato, testaturq. sitam esse inter Aegyptum & Palestinam e regione maris Rubri. Eiusdem nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionem facit Seneca lib. 3. de ira c. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur sic dicta sit, historiam narrat. Meminit eiusdem etiam quæ est in Syria Iosephus Antiq. lib. 13. cap. 24. edit. Gelen.

^h Melæ Episcopi.] Scribit de eo Sozom. hist. lib. 6. cap. 31. & Cassiod. lib. 8. cap. 1. qui certamen eius pro fide Catholica aduersus Valentinum Imp. Arianum susceptum narrat.

ⁱ Honorati abbatis.] Huius Acta scripsit sanctus Gregorius Papa lib. 1. dialog. Fundanam ecclesiam nobilitatem reddidit S. Paulinus, qui postea fuit Nolanus Episcopus. Ipse etenim agro Fundano diues, paruum illic positam ecclesiam ac iam collabentem in augustiorem formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & sacris reliquijs positis, dedicandam curauit, vt idem ipse scribit Paulinus in epist. 12. ad Seuerum. Quod quidem egregium sanctissimi viri monumentum tempore Longobardorum prorsus dirutum fuit, adeoq. ea est ecclesia desolata, vt opus fuerit, Agnellum eius ciuitatis Episcopum, iubente Gregorio Rom. Pontifice, Tarracinam migrare, vt constat ex Regist. lib. 2. epist. 13.

^k Fursei.] De ipso etiã hac die Beda, Vsuardus, & alij. Agit de eodem item Beda de gestis Angl. lib. 3. cap. 19. Anno de gest. Franc. lib. 1. c. 18. Trithem. de vir. illustr. ord. san. Bened.

Bened. lib. 3. cap. 86. & alij . Claruit circa annum Domini 650.

Priscilla.] Plures fuerunt huius nominis sanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mentio habetur in Actis Apost. cap. 18. & a Paulo ad Corinth. 1. cap. 16. de qua alia agitur die. Rursus autem alia reperitur Priscilla, de qua mentio fit in Actis sanctarum Pudencianæ & Praxedis, cuius cœmeterij etiam Pastor meminit in Actis sanctæ Praxedis. Alia item Priscilla reperitur in lib. de Rom. Pont. in S. Marcello Papa; licet complures codices non habeant ea quæ de cœmeterio nomine sanctæ Priscillæ via Salaria illic

ponuntur; quod quidem Priscillæ seniori Pastor tribuit in dictis Actis S. Praxedis. Ceterum in ipso titulo Pastoris, ubi erant thermæ Nouati, quæ & Timothinæ dictæ, ipsæ balnei inferiores cellæ instar porticum sibi concameratione coniunctæ, quæ vsque in hanc diem cernuntur pene integræ, cœmeterij loco ad sepeliendos sublatos occulte martyres inseruisse creduntur. Agitur autem de seniori Priscilla, cuius Pastor meminit, quæ & fuit Apostolorum discipula, mater vero Pudencianæ senatoris, ut Acta Pudencianæ, quæ habemus manuscrip. quæ & paulo diuersa recitat Mombrit. tom. 2. testantur.

iiiiij. C Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

N Thebaide^a sancti Antonij^b abbatis, qui multorum monachorum Pater, vita & miraculis præclarissimus vixit: cuius gesta sanctus Athanasius insigni volumine profecutus est. Eius autem sacrum corpus^c sub Iustiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atque Alexandriam delatum, in ecclesia sancti Ioannis Baptistæ humatum fuit. Apud Lingonas sanctorum tergeminarum^d, Speusippi, Eleusippi, & Meleusippi, qui cum auia sua Leonilla martyrio coronati sunt tempore M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuentio sanctorum^e martyrum Diodori presbyteri, Mariani diaconi, & sociorum, qui sub sancto Stephano Papa, cum in Arenario natalitia martyrum agent, obstructa a persecutoribus ianua cryptæ, & diruta desuper mole, ipsi quoque martyrium sunt assecuti. Apud Bituricas depositio sancti Sulpicij^f Episcopi, cognomento Pij, cuius vita & mors pretiosa gloriosis miraculis commendatur. Romæ in monasterio sancti Andreæ, beatorum monachorum Antonij^g, Meruli, & Ioannis, de quibus scribit S. Gregorius Papa.

I A N V A R I I 17.

N Thebaide^a.] Hieronymus lib. de Hebraic. quæst. Thebaidem eam putat esse regionem, quæ olim dicta est Gessen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cum filiis suis, cū venisset in Aegyptum. Gen. c. 45. & 46. ^b Antonij abb.] Tam Latini quam Græci de

Antonio agunt hac die. Est vetus memoria in Actis S. Euthymij, quæ fidelissime scripsit Cyrillus monachus ante annos fere mille & ducentos, hac eadem die sanctos illos monachos natalem diem sancti Antonij celebrare consueuisse. Obijt diem humanæ vitæ, anno 21. Constantij Imp. ut S. Hieronymus testatum reliquit in chron. Scripsit egregia illius

illius Acta S. Athanasius: quæ quidem Euagrius, non ille Ponticus Origenista, sed qui postea præfuit ecclesiæ Antiochenæ, in Latinum sermonem conuertit, ut auctor est S. Hieron. de scrip. Eccles. in Euagrio. Præstitit hoc ipsum idem Hieron. postulante Pammachio, ut ipse profiteretur, ad eundem scribens, epist. 101. de opt. gen. interpret. quam illam esse putamus, quæ habetur præ manibus: Cumque (ut ipse ait) in ea vertenda, more suo, non verba verbis, sed sententias reddiderit sententijs; inde fortasse factum est, ut Gelasius Papa eum non tam vertisse, quam scripsisse Antonij vitam testetur, cum ait: Vitæ Patrum Pauli, Antonij, Hilarionis, & omnium eremitarum, quas tamen vir beatissimus descripsit Hieronymus, cum omni honore suscipimus. Ea est usus cautela Gelasius, quoniam & Euagrius Ponticus scripsit vitas Patrum, & miscuit Origenistas nonnullos, quos idem Hieronymus notat scribens ad Ctesiphontem: Miror eosdem quos ipse respuit, hætenus sub Hieronymi auctoris nomine latitare. Indicabimus eos, cum, si Deo placuerit, ea de causa in vitas Patrum scholia pernecessaria elaborauerimus. Quod autem ad Antonium spectat, primus omnium Acta eius adhuc viuentis S. Athanasius ab Arianis pulsus, Romam profugus attulit: quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus scribens ad Principiam epist. 16. & ad Eustochium 27. Quantum præterea ceteris attulerint adiumenti, locuples testis est S. Augustinus lib. 8. confess. cap. 6. Scripserunt de Antonio Græcorum veteres historici Socrates, Sozomenus, & Theodoretus. meminit eiusdem Chrysostomus homil. 8. in Matth. Latinorum Rufinus, ac plurimi ex recentioribus.

^c Eius sacrum corpus.] De inuentione corporis eius atque translatione Alexandriam, id ipsum Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri profitentur: quam anno Domini 529. factam esse, scribit Sigeber. in chron. Marian. Scot. post Conf. Lampadij & Orest. est annus Domini 531. Cuspinianus anno 541. eamdem translationem posuit. Sed cum ea de re eiusdem temporis scriptorum testimonia minime inueniantur; cui magis ex dictis auctoribus assentiamus, haud est liberum definire.

^d Ter geminarum.] De his etiam ceteri Latinorum. Res gestas eorum a Neone conscriptas recitant Mombrit. to. 2. & Sur. to. 1. habent tamen quod indiget castigatione, ut quod ibidem fertur, hos sub Aureliano Imp. passos esse temporibus Polycarpi Episcopi. Nulla est prorsus coherentia Polycarpi Smyrnæ Episcopi temporum cum Aureliano Imp. loco cuius, Marcus Aurelius restituendus est, cuius tempore, ex Quarto Præside, qui illic ponitur, hi passi noscuntur. Quartus enim Consularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij Veri in Vrbe claruit; gessit & Consulatus

vna cum Lucio Vero: est frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio. De horum sanctorum martyrum translatione agitur in vita sancti Annonis Episcopi Colonienfis, lib. 1. cap. 38.

^e Inuentio sanctorum.] Hac die de ipsorum agitur inuentione, dies autem natalis Kalen. Decemb. Historiam inuentionis ex antiquis manuscrip. recitat Sur. to. 1. Legimus eandem in veteribus exemplaribus per sex lectiones distinctam, ut olim in ecclesijs quibusdam legi consuevit. Inuenta sunt horum corpora sub Stephano Papa Sexto, temporibus Caroli Crassi. Porro Chrysanthi & Daria corpora, quæ in eadem crypta erant sepulta, longe ante reperta sunt; quæ sanctus Damasus Papa versibus ad eorum tumulum positus exornauit, ut scribit Gregorius Turonen. lib. de gloria martyrum cap. 38.

^f Sulpitij.] De eodem Vsuardus, Ado, & alij. Dicitur hic est Sulpitius Pius, respectu alterius Sulpitij eiusdem ciuitatis Episcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio scribit Gregor. Turonen. in proem. hist. Dormientium, & Guibertus in apologia pro Seuero.

Hic successit Remigio Episcopo temporibus Gunthramni Regis Franc. anno Domini quingentesimo octogesimo septimo, ut idem testatur Greg. hist. Franc. lib. 6. cap. 39. licet in vita eius, quam descripsit Sur. to. 1. habeatur successisse Austregisilo temporibus Clotarij Regis. sed in his plus tribuimus Gregorio Turonenfi, cuius sententiam certissimam reddunt Acta Concilij secundi Matisconensis, quod celebratum est anno vigesimo quarto eiusdem Regis Gunthramni: cui quidem Synodo Sulpitius interfuit atque subscripsit. Temporibus enim Clotarij Regis, non Sulpitius, aut Austregisilus, sed Probatianus, Felix, Honoratus, & Arcadius Bituricensis ecclesiæ præfuerunt, prout Concilia, quæ illius temporibus celebrata sunt, indicant. Eadem censura castiganda sunt tabulæ Episcoporum Bituricensium Demochar. in quibus & ille grauior error apparet, dum Sulpitius Seuerus putatur ille, qui interfuit Concilio secundo Matisconensi sub Gunthramno Rege; cum certum atque perspicuum habeatur, illum Seuerum vixisse temporibus Theodosij senioris, & eius filij Honorij Imp. Secundum Acta S. Austregisili, quæ recitat Sur. tom. 3. adhuc tertium eiusdem nominis ei ecclesiæ præfuisse Episcopum, dicere oportet. Sed satis de his. Sulpitius autem Pius, de quo agimus (ut scribit Aim. lib. 4. cap. 16. & alij) migravit ex hac vita anno Domini quingentesimo nonagesimo quarto; ipse est annus decimus sextus Childeberti Regis, quo eum obiisse, auctor est Greg. Turon. hist. Franc. lib. 10. c. 26. Habuit successorem Eustasium.

^g Antonij & soc.] De quibus pluribus agit sanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. c. 47.

xij. D. Quintodecimo Kal. Febr. Luna. 18

a b c d e f g h i k l m n p q r s
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 13 14 15 16 17 18

ATHEDRA^a sancti Petri Apostoli, qua primum Romæ sedit. Ibidem passio sanctæ Priscæ^b virginis & martyris, quæ sub Claudio Imperatore post multa tormenta martyrio coronata est. In Ponto natalis sanctorum martyrum Mosi^c & Ammonij, qui cum essent milites, primo ad metalla damnati, nouissime igni traditi sunt. Ibidem sancti Athenogenis^d antiqui Theologi, qui per ignem consummaturus martyrium, hymnum lætus cecinit, quem & discipulis scriptum reliquit. Turonis in Gallia sancti Volusiani^e Episcopi, qui a Gothis captus, in exilio spiritum Deo reddidit. Ibidem sancti Leobardi reclusi, qui mira abstinentia & humilitate refulsit. In Britannia sancti Deicolæ^f abbatis, discipuli beati Columbani. Noucomi sanctæ Liberatæ^h virginis.

IANVARI II 18.

ATHEDRA^a sancti Petri.] De eadem solemnitate Beda, ac ceteri, vt Vsuardus, Ado, & antiquum Romanum Martyrologium manuscr. In aliquibus antiquioribus Breuiarijs de Romanæ Cathedræ celebritate hac die positum habetur officium Ecclesiasticum, vbi & hæc oratio descripta legitur: Omnipotens sempiternus Deus, qui ineffabili sacramento Apostolo tuo Petro principatum Romanæ vrbs tribuisti, vnde se Euangelica veritas per tota mundi regna diffunderet: præsta, quæsumus, vt quod in orbem terrarum eius prædicatione manauit, vniuersitas Christianæ deuotionis sequatur. Hæc ex peruetusto Breuiario, quod erat apud Illustriss. & Reu. D. Card. Sirletum S. R. E. Bibliothecariū. Ceterum hanc ipsam sacram solemnitate, quæ iam in aliquibus ecclesijs exoleuerat, sanctiss. memoriæ Paulus Papa Quartus restituit, datis de ea re litteris Apostolicis anno Domini MDLVII. octauo Idus Ianuar. Est illarū exordium: Ineffabilis diuinæ prouidentię altitudo, &c. De cathedra Petri Romæ posita adeo notissima ac orbi conspicua res est, vt nec hæreticus homo possit dissimu-

lare. Vnde grauissimus auctor Optatus Mileuitanus Parmenianum Donatistam compellat his verbis lib. 2. Negare non potes, scire in vrbe Roma a Petro primo cathedram episcopalem esse collocatā, &c. Omittimus hic omnium tam Latinorum quam Græcorum Patrum referre testimonia, cum non sit præsentis instituti, ac de his locupletissime egerimus in Annalibus Ecclesiasticis. Quod autem ad præsentem solemnitatem spectat, laudabilis in Ecclesia viguit antiquus vsus, vt dies anniuersaria ageretur, qua quis alicui sedi præfectus esset Episcopus. Id etenim tam in Occidentali Ecclesia, quam in Orientali etiam obseruatum, innumera fere docent exempla. De consuetudine Romanæ Ecclesiæ scribit S. Paulinus epist. 16. ad Seuerum: extant de ea re sermones sancti Leonis Papæ ea die habiti. Cōuenire enim vndique ex Italia Episcopi tunc Romam consueuerunt ad celebrandum natalem diem Romani Pontificis, vt pulchre demōstrat epistola Hilari Papæ ad Ascanium ac ceteros Episcopos prouincię Tarraconensis, dum in ea hæc leguntur: Lectis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei festiuitas congregauerat, litteris vestris, &c. Quinam autem hi fuerint, ex qui-

quibusve Italia ciuitatibus Romam confluerint, indicat ipsa synodica tabulæ illic superius recitata. Accipe & de vsu aliarum ecclesiarum exempla, vt illud, quod S. Ambrosius scribit de Felice Comensi Episcopo lib. 8. epist. 60. edit. Rom. item quod sanctus Augustinus habet de die natali Aurelij Episcopi Carthaginensis ser. 32. de verbis Domini in fine, de quæ ipsius etiam anniuersaria die ordinationis homil. 24. & 25. De consuetudine Orientalis ecclesiæ satis monent Græcorum Menologia, in quibus S. Basilij, Ioannis Chrysostomi, & aliorum agitur sedis eorum natalis dies. Quo etiam vsu & ratione Romana Ecclesia eam diem solemniter agere consuevit, quo Romanæ natalis est Cathedræ, quādo (inquam) S. Petrus Romæ diuino consilio primū sedere cœpit, translata illuc sede, quam septem annos tenuit Antiochiæ. Porro tanto celebrior hæc est solemnitas illa, qua Antiochiæ sedit, quod mobilis illa, vel ad tempus tantū, ac quasi per transitum sita est, Romæ vero stabilis firmavit. Deus eandem in æternum in Petri successoribus permanfuram, quam (vt tradit Irenæus lib. 3. cap. 3.) doctrina munitam, traditionibus locupletatam, meritis illustratam, doctibus auctam, idem Apostolus vna cum Paulo etiam sanguine consecrauit. Verum hac die non illa tantum solemnitas agi videtur, qua Petrus Romæ sedere cœpit, sed etiam sacrosancta illa recolitur institutio, qua a Domino Petrus, petra fundamentalis Ecclesiæ constitutus, perpetuæ stabilitatis promissionem, & clauis regni cælestis accepit; quod in omnibus præfertur sacrū officium ecclesiasticū, ac præsertim in antiqua præfatione, quæ scripta reperitur in Sacramentario S. Gregorij, quod vetustissimū habetur in Vaticano, vnde hæc descripsimus: Vere dignum, &c. te laudare mirabilem in sanctis tuis, in quibus glorificatus es vehementer, per quos vnigeniti tui sacrum corpus exornas, & in quibus Ecclesiæ tuæ fundamenta constituis, quā in Patriarchis mundasti, in Prophetis præparasti, & in Apostolis condidisti, ex quibus beatum Petrum Apostolorū Principem ob confessionem vnigeniti Filij tui, per os eiusdem Verbi tui confirmatum in fundamentū domus tuæ, mutato nomine, cælestium claustrorum Præsulem, custodemq. fecisti, diuino ei iure concessio, vt quæ statisset in terris, seruarietur in cælis. In cuius veneratione hodierna die maiestati tuæ hæc festa, persoluimus, ac gratiarum & laudis hostiam immolamus, per Christū Dominum nostrū, &c. Hæc ibi. At quoniam Petrus non Vrbs tantum, sed totius Catholicæ Ecclesiæ a Christo est institutus Episcopus; merito vniuersalis Ecclesia eandem in vniuerso Christiano orbe agit solemnitatem. Extant de ea sermones duo sancti Augustini, 15. & 16. de Sanctis, quorum priorē miramur reiectum in appen-

dicem a schola Louanienfi, cum nihil habeat quod Augustini esse impediatur, sed multa quæ persuadeant, vt vetusta exemplaria, ipsa dicendi phrasim non dissimilis, & quæ ibi tractantur de praua consuetudine inferendi ad sepulchra defunctorum cibum & potum, a qua populum auocare conatur. Porro abusum illum inoleuisse in Africa, idē auctor restatur lib. de moribus Ecclesiæ aduersus Manichæos cap. 23. ser. de diuers. 120. & epist. 64. ad Aurelium, ante ipsum Tertull. lib. de Resurrect. carn. Idem prauus vsus etiam irrepit in Gallias, vt in solemnitate Cathedræ S. Petri ad sepulchra mortuorum cibos inferrent, quem canon 34. secundæ Synodi Turonensis antiquauit, prorsusq. abrogauit. Habes de his & canones 68. & 69. Græc. Synod. a Martino Bracharenfi collectos, recitados a Gratiano de consecrat. distinct. 1. cap. non oportet. Afferuatur hæc in basilica Vaticana ipsa cathedra lignea, in qua olim Romæ Petrus sedit perhibetur. Nec quis hoc miretur: si enim sedes ipsa lignea, cathedra Iacobi Apostoli, Hierosolymitani Episcopi, post tot tantaq. Iudaici populi naufragia, post illud pauendum Hierosolymorum excidium, seruata nihilominus est integrā vsque ad tempora Constantini Magni Imp. (vt scribit Eusebius hist. lib. 7. c. 14.) quam & successores Episcopi decenti honore custoditam sunt venerati: quid tam mirū, Apostolorum verticis cathedrā pari saltem fuisse diligentia conseruatam? ipsa etenim, quis super se sederit, virtute miraculorum prædicat, in ligno arido viridem gratiā curationum conseruata, cum per eam Deus diuinam operi implorantibus, beneficia præstare non desinat. Conseruatam nouimus etiam Alexandriæ cathedrā Marci Petri discipuli, in qua successores ob cælestem in ea splendorem diuinitus ostensum, insidere in posterum non sunt ausi. Consueuerunt maiores nostri cathedras, sedes ipsas Episcoporum, ad diuinum quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diac. in Actis S. Cypriani in fine hæc habet: Sedile autem erat fortuito linteum tectū, vt & sub ictu passionis Episcopatus honore frueretur. Hæc ille. Augustinus epist. 203. ad Maximinū hæc de cathedris velatis: In futuro iudicio non apsidēs gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec sanctimonialiū occurrantium greges ad defensionem, &c. Linteatas appellat eas sedes Pacianus epist. 2. ad Sympronianū de Nouatiano: Quem, inquit, consecrante nullo, linteata sedes accepit. Et Ennodius Ticinensis in libello pro defensione Synodi Rom. pro Symmacho: Ecce nunc ad gestatoriam sellam Apostolicæ confessionis vela mittunt, &c.

^b Priscæ.] De eadem hac die ceteri Latinorum. Hic primum ea opinio refellenda est, quæ affirmat, hanc illam esse Priscā, cui Paulus Apostolus scribens ad Romanos cap. 16.

salutem dicit: quam opinionē qui astruunt, addunt etiam hanc sub illo Claudio Imperatore esse passam, qui in Imperio Nerone præcessit. Sed hæc falsa omnino esse, ex ipsis Apostoli Actis arguuntur, quibus ostēditur, Priscam illā fuisse superstitem post obitū Claudij, vixisseq. etiam Neronis temporibus. Ea etenim epist. Pauli ad Romanos scripta est (vt plane constat) eo tēpore, quo (vt ipse ait) recessurus Corintho, Hierosolymam versus parabat iter: quando (vt pluribus monstrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero administrabat Imperium. Idem Paulus Romæ cum esset (vt omnibus liquet) temporibus Neronis (sicut in epist. ad Romanos fecerat, mandans salutari Priscam & Aquilam) scribens secundam epist. ad Timotheum, in eius c. 4. eisdem Priscæ & Aquilæ salutem impartitur. Ex his itaque prædictus error arguitur: qui quidē inde prouenisse videtur, quod in Actis S. Priscæ, de qua agimus, eius corpus sepultū feratur in ecclesia Aquilæ & Priscillæ, seu Priscæ ab Eutychno Papa, vt Petrus in catal. lib. 2. c. 96. in fine. Sed licet hanc aliā dicerent ab illa quæ Pauli epistolis commendatur, nihilominus passam esse sub illo primo Claudio, nemo poterit affirmare: nam eius Acta testantur coronatam esse martyrio anno tertio Claudij Imp. quo item anno ipsum defunctum esse confirmant: quæ quidem nequaquam accommodari possunt primo Claudio, quæ annos quatuordecim imperasse constat; sed satis conueniunt secundo Claudio, quem licet Eutropius & Victor dicant imperasse duobus tantum annis, tamen secundum Trebellium, & veriore per Consules deductam annorum rationē, constat eundē anno quoque tertio in Imperio vixisse, quod etiā ex Porphyrio in vita Plotini testatum inuenies. Si præterea anno tertio Claudij senioris dixerimus S. Priscam consummasse martyrium, ipsi certe & non Theclæ essent primæ deferendæ: cum alioqui omniū tam Latinorum, quam Græcorum sententia, Thecla prima martyrum ex feminis dicatur. Qui autem Priscā passam scribit Asiatico & Cornelio Conf. id quidē proprio ingenio absque aliquo testimonio. Legi enim sanctæ Priscæ Acta tam manuscr. quæ habemus, quam typis excusa, & nihil eiusmodi potui reperire. Ceterum si dixerimus hanc (vt habent complura eisdem S. Priscæ ecclesiæ monumēta) passam esse viuentē Petro Apostolo sub Claudio seniore: vtique affirmare necesse est in Actis eius errorem irrepsisse in numerū annorum Claudij, ac restituendum, passam esse anno eius Imperij decimotertio, non autem tertio. Quod quidem haud impossibile videri debet: quando quidem ante primam, quæ sub Nerone facta est, persecutionem, sæpe vexatos atque repressos Romæ fuisse Christianos, verba Taciti lib. 15. Annal. demonstrare videntur, quibus ait: Repressaq. in

præsens exitialis superstitio rursus erumpēbat. Hæc ille, agens de persecutione in eos a Nerone tunc excitata. Sic igitur haud adeo mirandum, si vltimis Claudij senioris temporibus S. Priscæ martyrium passa dicatur; cum præsertim (vt dictum est) id eius ecclesiæ vetera monumenta suadeant: nam inter alia, altare ibi sanctus Petrus sacrasse traditur, quod & Edinerus in vita S. Anselmi testatur lib. 2. cum agit de reliquijs S. Priscæ. Sed de his satis. Extat hæcenus vetus titulus Romæ sanctæ Priscæ, cuius mentio habetur in secunda Synodo Romana sub Symmacho Papa. Quod autem ad Claudium iuniorem spectat, complures martyres sub eo passi reperiuntur. occiso etenim Gallieno, cui successit, protinus illius edicta pro Christianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atque persecutio illa a Gallieni parente excitata, sua sponte reuixit: quam idem Claudius, legibus contra Christianos latis, auxit. In Actis etenim sanctorū Marij & Marthæ legitur eius rescriptum, quo iussit non tantum Christianos carceribus detentos, sed etiam qui inuenti essent in vulgo, capite puniri. Sed eius impietati obstitit Deus: nam (vt scribit Trebellius) tyrannorum factione compressus, a Christianorum persecutione, quam cœperat, reuocatur.

^c *Mosei & Ammonij.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 2. c. 97.

^d *Athenogenis.*] De quo extat egregium sancti Basilij elogium in lib. de Spiritu sancto ad Amphiloichium cap. 29. qui eum & in testimonium citat de Diuinitate Spiritus sancti. Fuit & alius eiusdē nominis Sebastenus Episcopus, de quo suo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, esse commentarium illum pereruditū aduersus Gentiles scriptum, quod fertur nomine Athenagoræ, aliquando sum opinatus: cum de Athenagora nulla penes Græcos vel Latinos mentio habeatur; Athenogenes vero Græcis notissimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris: facile potuit error irrepsisse, vt pro Athenogēne, Athenagoræ nomine, librorum vitio, ille commentarius sit inscriptus, quod tamen affirmare nō audeam.

^e *Volusiani Episc.*] De ipso Gregorius Turonen. in hist. Franc. lib. 2. cap. 26. & lib. 10. cap. 31. vbi auctor agens de Episcopis Turonensibus suis prædecessoribus; hunc septimū ordine numerat. vixit temporibus Childerici filij Clodouei Regis Francorum.

^f *Leobardi.*] Huius res gestas conscripsit Gregor. Turonen. in lib. sanct. patr. cap. vlt. Floruit circa annum Domini 583. cum iam ipse auctor præsideret Ecclesiæ Turonensi.

^g *Deicolæ.*] De eo Petrus in catal. lib. 2. cap. 98. & Trithem. de vir. illust. ord. sancti Benedicti. lib. 3. cap. 61.

^h *Liberatæ.*] De ipsa tabulæ ecclesiæ Comensis, ibiq. eius Acta asseruari dicuntur.

Quar-

Quartodecimo Kal. Febr. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ROMAE via Cornelia sanctorum martyrum Marij^a & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobilium Perfarum, qui Romam temporibus Claudij Principis ad orationem venerant: e quibus post toleratos fustes, equuleum, ignes, vngues ferreos, manuumq. præcisionem, Martha in Nympha^b necata est, ceteri sunt decollati, & corpora eorum incensa. Smyrnæ natalis beati Germanici^c martyris, qui cum primæuæ ætatis venustate floreret, sub Marco Antonino & Lucio Aurelio, per gratiam virtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, sponte præparatam sibi bestiam damnatus a iudice prouocauit; cuius dentibus comminutus, vero pani Domino IESU Christo, pro ipso moriens, meruit incorporari. In Africa sanctorum martyrum Pauli^d, Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Successi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spole- tum passio S. Pontiani^e martyris, tempore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Christo vehementissime virgis^f cæsum iussit super carbones nudis pedibus ambulare; a quibus nil læsus, equuleo & vncinis^g ferreis iussus est suspendi, & sic in carcerem trudi, vbi angelica visitatione meruit confortari: post quæ leonibus expositus, & plumbo feruenti perfusus, tandem gladio percussus est. Laude sancti Bassiani^h Episcopi & confessoris, qui aduersus hæreticos vna cum sancto Ambrosio strenue decertauit.

I A N V A R I I 19.

MARTI, Martha, & soc.^a] Agit de his item hac die Beda, Vsuardus die sequenti: Extant ipsorum Acta, quæ habet Sur. tom. 1. die 14. Februar. Mombrit. tom. 2. & alij. sunt eadem apud nos in vet. manuscr. De reliquijs sanctæ Marthæ martyris meminit S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 30. Porro horum omnium reliquias Romæ haberi in insula Tiberina in ecclesia sancti Ioannis

Calybitæ nomine dicta, & in diaconia sancti Hadriani, earundem ecclesiarū vetera monumenta testantur.

^b *In Nympha.*] Quis autē sit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, alijq. nonnulli martyres passi reperiuntur, indicant eorundem martyrum Acta in fine; feruntq. fuisse locum via Cornelia milliario 13. ab Vrbe. erat ea via inter Aureliam & Triumphalem. Longe diuersæ Nymphæ a Nymphæo, qui est fluuius in Latio, de quo Plin. lib. 3. cap. 5. Est & cœ-

meterium ad Nymphas dictum, via Nomen-
tana, de quo Pan. de cœmet. cap. 3.

^c Germanici martyris.] Beda item ac ceteri
Latinorum hac die. Eius nobile certamen
scribit Euseb. hist. lib. 4. cap. 14. ex quo Ni-
cephorus ac ceteri descriperunt.

^d Pauli, Geronij, & soc.] Hi omnes restitu-
ti sunt ex vetustissimo Martyrologio manu-
scripto, quod Romæ in monasterio sancti
Cyriaci in Thermis vsui erat. Habemus illud
apud nos: cumq. verus manuscriptus Marty-
rologium citamus, illud præcipue intelligi-
mus, quod cetera, quæ vidimus, Martyro-
logia vetustate antecedit.

^e Pontiani.] De eodem præterea Beda, ac
reliqui omnes. Habentur eius res gestæ, quas
Sur. recitat tom. 1. die 14. Ianuarij. Mentio
de eodem habetur in Actis sancti Constantij
Episcopi Perusini.

^f Virgis casum.] Licet ignominiosum sit ge-
nus animaduersionis cedere virgis, leuius
tamen ceteris fuisse, argumento est l. vn. C.
de emendat. seruor. & l. 2. de public. cursu.
Cod. Theod. Diuersorum generum reperiun-
tur animaduersionis virgæ. Erant virgæ vl-
meæ, quibus serui corripiebantur, vt apud
Plautum frequens est inuenire, qui in Mili-
te glorioso:

Nisi mihi supplicium vlmeum de te datur.

Et in Afinaria act. 2.

Ipsos qui tibi subuectabant iure virgas vlmeas.
Et act. 3.

*Vbi sepe ad languorem tua duritia dederis octo
validos lictores vlmeis affectos lentis virgis.*

Hæc de virgis vlmeis.

Virgæ autem magistratuū ex betulla fuisse
confectas, auctor est Plinius nat. hist. lib. 16.
cap. 18. cum ait: Gallica hæc arbor mirabi-
li candore atque tenuitate, terribilis magi-
stratuū virgis, eadem circulis flexilis, item
corbium sportis. Hæc Plin. Vbi non esset be-
tulla, salix hæc suppeditabat. Vnde Pruden-
tius hym. 10. in Romano, cum puer torque-
retur iussu Præsidis:

Impacta quoties corpus attigerat salix,

Tenni rabeant sanguine vda vimina.

Habes & virgas sanguineas, quibus parrici-
da, antequam culleo insueretur, verberan-
dus erat. sed de his vberius, cum agemus de
culleo. Arbores, ex quibus dictæ virgæ sume-
bantur, ab illis dicebantur infelices. Plin.
lib. 16. cap. 16. illas dicit arbores infelices
ac religione damnatas, quæ neque feruntur
vniquam, neque fructū ferunt. eadem lib. 24.
cap. 9. Lex Porcia virgas ab omnium ciuium
Romanorum corpore amouit. Sic Cic. orat.
pro Rabir. At longe ante Valerius Publicola
legem tulit de non verberando ciue Ro-
mano. Valer. lib. 4. cap. 1. de animi modera-

tionem. Verum de Porciæ & Valeriæ legum
differentia agit Liuius lib. 10. decade 1. Hæc
fuit iusta querela Pauli Apostoli, cum virgis
cæsus iussu magistratum Philippensium, Cæ-
sos, inquit, nos publice indemnatos homi-
nes Romanos, &c. Act. 16. Verberandus ite-
rum, excepit se Romanum ciuem esse, dicens:
Si hominem Romanum & indemnatum licet
vobis flagellare? Act. cap. 22. Iosephus de
bello Iud. lib. 2. c. 14. in fine, quasi pro mon-
stro habuit, quod Cæsius Florus Iudæos Ro-
mana ciuitate donatos virgis ceciderit, at-
que patibulo affixerit.

^g Vncinis ferreis.] Erant vnci ad torquen-
dum parati. de his Prudentius in Peristeph.
hym. 5. *Stridentibus laniatur vncis, &c.* Am-
mian. Marcel. lib. 7. Intendebantur equulei,
vncosq. parabat carnifex. & lib. 26. Vnci &
cruentæ quæstiones, &c. Meminit & Arno-
bius de vncis tortorijs lib. 1. propè finem. Erat
adhuc vncus non tantum ad torquendum, sed
ad trahendum reum ad pœnas instrumentū.
vnde Iuuen. satyr. 10. *Impactus Seianus duci-
tur vnco.* Cicero in prima Philippica: Vncus
impactus est fugituo illi. Sueton. in Tiber.
c. 54. Cum ei carnifex quasi ex Senatus au-
thoritate laqueos & vncos ostentaret, &c. Si-
don. Apollin. epist. 7. lib. 1. in fine: Vncum,
inquit, & gemonias, & laqueū per horas tur-
bulenti carnificis perhorrescens, &c. Insuper
vncō trahebantur aliquando corpora dam-
natorum. Seneca lib. 3. de ira: Cadauera quo-
que vncus trahens. Et Lamprid. in Commodo
Imp. acclamatum dicit in Commodum:
Carnifex vncō trahatur, more maiorum, ca-
daver vncō trahatur. dictum pluries. Habes
& de his exemplum in Actis sancti Sebastia-
ni, vbi in fine hæc leguntur: In cloaca, quæ
est iuxta Circum, quærè, & ibi inuenies cor-
pus meum pendens in vnco. Hæc sanctus Se-
bastianus de corpore suo, quod vnco protra-
ctum fuerat in cloacam Maximam. Sunt &
de his complura alia exempla, quæ breuita-
tis causa referre omittimus.

^h Bassiani Episc.] De sancto Bassiano agitur
in Concilio Aquileiensi celebrato sub Grati-
ano Imperatore, cui vna cum S. Ambrosio
interfuit, quocum etiam collaborauit ad-
uersus Iouinianū nouum hæresiarcham: sub-
scriptus enim reperitur epistolæ sancti Am-
brosij ad Siricium Papam aduersus illius ac
sociorum portentosas hæreses, lib. 1. epist. 7.
edit. Rom. Meminit eiusdem Bassiani sanctus
Ambrosius in epist. quinta ad Felicem lib. 8.
epist. 60. edit. Rom. itemq. Paulinus in vita
sancti Ambrosij. Habet eius res gestas fufus
scriptas Mombricit. tom. 1. Petrus in Catal.
lib. 2. cap. 101. & alij.

20

Tertiodecimo Kal. Febr. Luna.

F^{xj}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

OMAE Natalis sancti Fabiani^a Papæ, qui tempo-
re Decij martyrium passus, in cœmeterio Calli-
sti sepultus est. Ibidem ad Catacumbas^b S. Seba-
stiani^c martyris, qui Diocletiano Imperatore
cum haberet principatum primæ cohortis, sub ti-
tulo Christianitatis^d iussus est ligari in medio campo, & sagit-
tari a militibus, atque ad vltimum fustibus cædi, donec defice-
ret. Nicææ in Bithynia S. Neophyti^e martyris, qui quintum-
decimum annum ætatis agens, flagris cæsus, in fornacem im-
missus, feris obiectus, cum permaneret illæsus, & Christi fi-
dem constanter profiteretur, gladio tandem occisus est. Cæse-
næ S. Mauri^f Episcopi, virtutibus & miraculis clari. In Palæ-
stina natalis sancti Euthymij^g abbatis, qui zelo Catholicæ disci-
plinæ, & virtute miraculorum tempore Marciani Imperatoris
in Ecclesia floruit.

IANVARI II 20.

ABIANI Papæ^a.] Beda, ac
ceteri antiquorum, nec-
non recentiorum, de eo-
dem agunt hac die. De cu-
ius successione præter li-
brum de Rom. Pont. agit
etiam Eusebius in chron. & hist. lib. 6. c. 22.
Optat. Milevit. lib. 2. contra Parmenian.
Aug. ad Generosum epist. 165. Niceph. Episc.
in chron. & alij. Hunc sub Decio martyrio
vita functū constat ex epist. cleri Romani ad
Cyprianū, quæ recensetur 31. inter Cypria-
ni epistolas edit. Pamel. ac etiam ex S. Epi-
phanio in lib. de mensuris & pond. & S. Hieron.
de script. Eccles. in Origene. Cetera de
ipso præstitimus in Annal. Eccles. Corpus
autem eius translatum esse a Sergio Iuniori
in titulum Equitij, docet vetus inscriptio,
quæ in eadem ecclesia asseruatur.

^b Ad Catacumbas.] Loquendi obtinuit vsus,
vt Catacumbæ pro Catatumbis dicerentur:
ex Græca enim & Latina dictione composi-
tum est nomen, κατὰ, iuxta, & tumbas, vt sic
locus ille, qui ad fores est cœmeterij Calli-
sti, diceretur, Catacumbæ, hoc est, iuxta
tumbas eiusdem cœmeterij, vbi est vetus ac

nobilis memoria S. Sebastiani martyris, quæ
numeratur inter septem Urbis ecclesias, In-
nocentij Papæ & Honorij Imp. temporibus
illustrata, vt docet illic posita vetus inscri-
ptio marmoris incisa. In Actis S. Cornelij
Papæ Catacumbæ, nō Catatumbæ dictus re-
peritur ille locus: sic & in rebus gestis S. Se-
bastiani, sicut in cōpluribus veteribus Mar-
tyrologijs: at vero apud S. Gregorium in re-
gist. lib. 3. epist. 30. ad Catatumbas scriptum
reperitur. Nō tamen errasse dixerim, qui Ca-
tacumbas legunt; nam κατὰ τὰ μυστρί, est locus
cauus atque profundus, qualia Romæ præ-
sertim cœmeteria esse solebant in arenarijs
profundis cryptis excauata.

^c Sebastiani.] De eodem hac die iidem qui
supra auctores, Græci autem de ipso agunt
18. Decembris. Descripsit ex antiquioribus
monumentis eius res gestas Metaphrastes,
quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Ha-
bemus Latina exemplaria in veteribus codi-
cibus. De eo præterea S. Ambr. in Psal. 118.
S. Aug. in die natali sanctorum Fabiani & Se-
bastiani tractatū habuit, est 100. de diuersis.
In Breuiario Toletano extat facer hymnus,
quo Sebastiani ac sociorum Acta canuntur.

De

De sacris eius reliquijs agit S. Gregorius in dialog. lib. 1. cap. 16. qui idem sanctus Pontifex in eius ecclesia habuit homiliam trigessimam septimam. Est ipsa (vt diximus) via Appia ad cœmeteriũ Callisti, vna ex septem ecclesijs, non tantum Vrbi, sed & orbi Christiano notissima. Egregium etiã sancti martyris monumentum, veneranda eius imago opere musuo expressa atque hætenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad Vincula S. Petri, senili apectu & barba: quod pictores admonerent, qui eum iuuenem palo alligatũ perperam pingunt. Diuino monitu etiam altare ibidem ad litem propulsandam erectum est temporibus Papæ Agathonis, cuius rei veritati ad stipulatur etiam Paulus diac. hist. de gestis Longob. lib. 6. c. 3. vnde etiam prouenisse videtur, vt posteri fideles eundem sanctum ad eritandam imminetent pestis cladem consueuerint habere patronum. De eiusdem martyris reliquijs translatis in Galliam scribit Ado Viennen. in chron. anno 815. Sigebertus item anno. 825. in chron. & Marian. Scot. anno 828.

Sub titulo Christianitatis. Qualis esse confutisset telusmodi titulus Christianitatis, habes exemplum in epistola ecclesiæ Lugdunensis, quam recitat Eusebius hist. lib. 5. c. 1. his verbis: Cũ vndique per amphitheatrum circumduceretur Attalus martyr, tabula, in qua Latinis litteris hæc erat inscriptio, præcedente: Hic est Attalus Christianus, &c. Hæc ibi. Sunt de his alia in alijs Actis martyrum exempla. Præcedere consuevit eiusmodi titulus, vt Suet. in Caio c. 32. monstrat his verbis: Manibus abscissis atque ante pectus a collo pendentibus, præcedente titulo, qui causam pœnæ indicaret, per cœtus epulantium circumduceretur, &c.

Neophyti martyris. De eodem agunt etiam Græci hac die, in quorum Menologio

eius passio describitur, & ad tempora Dioeletiani referuntur.

Mauri Episcopi. Scripsit eius res gestas Petrus Damian. Legimus eas in codice manuscrip. Card. Sirleti. Accepimus a Cæsenate ecclesia Acta sanctorũ Mauri & Seueri eius ciuitatis Episcoporum. Antiqua est ecclesia Cæsenas, cuius Episcopus nomine Florianus (vt scribit Optatus Mileuit.) tempore Melchiadis Papæ interfuit Romano Concilio celebrato in causa Cæciliani Episcopi Carthagenen. Alius dictus Florus præfens fuit Romanæ Synodo habitæ sub Agathone Papa, vt eius Acta declarant, quæ sunt inserta in Sexta Synodo. Hic autẽ, de quo agimus, Maurus Episcopus reperitur interfuisse Rom. Concilio a S. Martino Papa & martyre celebrato, tenuisseq. in eo locum Archiepiscopi Raennatis, vt eiusdem Synodi Acta significant.

Euthymij abb. Hæc dies natalis eius, cum sanctus, agens nonagesimum nonum ætatis annũ, sub Leone Magno, anno decimosexto eius Imperij, migravit in cælum: est is annus a Christo, iuxta Fastos Onuphrij, 472. Scripsit eius Acta fidelissime quidẽ Cyrillus monachus, eiusdem sæculi scriptor. habet ea Metaphrastes recensita hac die, Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. De eodem idẽ auctor in vita S. Sabæ, vbi & de natali eius hac die celebrari solito. De eodem Niceph. hist. lib. 14. cap. 30. 34. & 52. Spectatissimi sunt sancti huius labores, quos pro SS. Synodo Chalcedonensi aduersus hæreticos Eutychnos impendit. Hæc de S. Euthymio. Tu vero caue ne in altero fallaris eiusdem nominis monacho, qui clarus habitus est in Aegypto temporibus Arcadij Imp. sed in veritate non stetit: nam Origenismũ professus, factus est scandalum & ruina multorum. Scribit de ipso S. Hieronymus ad Ctesiphontem, & Theophilus in epist. ad Epiphanium 67. apud Hieron.

x. **G** Duodecimo Kal. Februarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE passio sanctæ Agnetis^a virginis, quæ sub Præfecto Urbis Symphronio ignibus iniecta, sed ijs per orationẽ eius extinctis, gladio percussa est. De ea beatus Hieronymus hæc scribit: Omnium gentium litteris atque linguis præcipue in ecclesijs Agnes vita laudata est, quæ & ætatem vicit & tyrannum, & titulum castitatis martyrio consecrauit. Athenis natale S. Publij^b Episcopi, qui

qui post S. Dionysium Areopagitam Atheniensium ecclesiam nobiliter rexit, & præclarus virtutibus, ac doctrina præfulgens, ob Christi martyrium gloriose coronatur. Tarraconæ in Hispania sanctorum martyrum Fructuosi^c Episcopi, Augurij & Eulogij diaconorum, qui tempore Gallieni, primo in carcerem trusi, deinde flammis iniecti, exustis vinculis, manibus in modum crucis expansis, orantes martyriũ compleuerunt: in quorum die natali S. Augustinus sermonem ad populum habuit. Trevis S. Patrocli^d martyris, qui sub Aureliano^e Imperatore martyrij coronã promeruit. In Gallijs in monasterio Augienfi S. Meinardi^f eremitæ a latronibus cæsi. Papiæ sancti Epiphanijs^g Episcopi & confessoris.

I A N V A R I I 21.

AGNETIS^a.] De eadem hac die ceteri Latinorũ agunt. Locus S. Hieronymi, qui hic citatur, est in epist. 8. ad Demetriadẽ, iunctis simul quæ circa principium & in fine eiusdem habentur epistolæ. Frequenter de ea S. Ambrosius, qui de eadem sermonem habens, eundem fufius productum in tres libros digessit sub titulo de Virginibus; de ea rursus lib. 1. offic. c. 41. Fertur & epist. ad Virgines S. Ambrosij nomine lib. 4. epist. 34. editionis Romanæ, de cuius fide alibi pluribus egimus. Sanctus Augustinus de ea etiam ferm. 101. de diuers. vbi hæc de eius nomine: Virgo (inquit) quæ vocabatur erat: Agnes Latine agnam significat, Græce castam: Prudentius sacro hymno cecinit eius triumphum. S. Damasus de eadem & basilica ipsius duo scripsit epigrammata, quæ habentur in collectaneis Christianorum poetarum. Habuit S. Gregorius Papa in eadem ecclesia homiliam 11. & 12. Meminit eiusdem Fortunatus in vita S. Martini ex Seuero. De reliquijs eius translatis Constantinopolim sub Pulcheria Augusta temporibus Marciani Imp. scribit Theodorus lector lib. 2. collect. & Niceph. lib. 14. c. 10. De tempore autem passionis eius etsi nullibi inueniatur expressum; ex his tamen, quæ in prædicta epist. 3. scripta habentur, satis apparet ipsam in vltima Ecclesiæ persecutione fuisse martyrio coronatam: nã adhuc superstites aliquos auctor fuisse testatur, qui ea quæ de Agnete narrantur, oculis vidissent, eademq. Constantiæ filiz Constantini retulissent. Extat non tantũ eius insignis basilica via Nomentana: sed & ille locus, vbi est producta, vt eius virginitas violaretur, sacrosanctus habetur, fornices ipsi nimirum Circi Agonalis. Sat constat auctoritate S. Hieronymi

in Isai. c. 2. (vt prætermittam Gentilium poetarum testimonia) in fornicibus spectaculorũ manere consueuisse publica scorta, & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) sub Constantino Imp. Christi Euangelio coruscante, & infidelitas vniuersarũ gentium, & turpitude deleta est. Hæc Hieron. Loquẽs de his turpissimis locis Cyprianus lib. de Spectacul. hæc ait: Si rursus perrogem, quo ad illud spectaculũ itinere peruenerit; confitebitur, per lupanarium, per prostitutarum nuda corpora, per publicam libidinem, per dedecus publicum, per vulgarem lasciuiam, per communem omnium contumeliam. Hæc Cyprianus, & alia plura de fornicibus theatrorum. Et in eam sententiam Vibius apud Senecam in controuer. 2. lib. 2. Redoles (inquit) adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem controuersia, quam infelix & miseranda esset conditio virginis a lenone prostitutæ, pluribus demonstratur. Misera includebatur cellula, in cuius fronte titulus superpositus nomen virginis prostitutæ & pretiũ constitutum indicabat; moxq. fiebat concursus libidinosorum ad meretricem nouam. Hæc omnia habes apud Senec. in citato nuper loco lib. 2. contr. 2. Ex his omnibus disce virtutem Christi, qui in tali discrimine positas virgines nouit sapissime liberare. testantur hæc ipsa Acta martyriũ, ad stipulaturq. S. Basilij, dum ait: Cum ferueret persecutionis immanitas, electæ virginẽs propter sponsi fidem, ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuolatæ durarunt; ob scilicet, cuius gratia id perferebant; impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non sine prodigio & virtute custodiente, &c. Hæc Basilij lib. de vera virgin.

Publij Episcopi. De ipso hac eadem die Vuardus, & Ado. Scribit Dionysius Corinthiorum

thiorum Episcopus Publium hunc successif- se Dionysio Areopagita in ecclesia Atheniensi, Publio autem suffectum esse Quadratum, apud Euseb. hist. lib. 4. c. 22. & Hieron. de script. Eccles. in Quadrato. Fuit aliquorum sententia, hunc illum esse Publium, cuius patrem Melitæ Paulus (vt habent Act. Apost. c. 28.) curauit dysenteria, quod etiam hic Ado proficitur in Martyrologio.

^c *Fruetiosi Episc. & soc.* Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die, qua etiam antiquitus agi consueuisse demonstrat S. Augustini ser. 101. de diuers. edit. Louan. Scripsit eius & sociorum res gestas Prudentius hymno 4. Peristeph. Alia præterea habentur eorū Acta soluta oratione conscripta apud Sur. tom. 1. & Mombrit. tom. 1.

^d *Patrocli.* De eodem Beda, ac ceteri. Eius Acta sincera quidem recitat Sur. tom. 1. De ipso etiam Greg. Turon. lib. de gloria mart. c. 64. edit. Morel. Idem addit, huius Acta martyris ex Italia petita, collata fuisse cum his quæ in Gallijs apud clericum quemdam habebantur, eademq. fidelia esse inuenta. Clarus etiā in Gallijs habitus est Patroclus alius, qui tēporibus Childeberti Regis Francorum emicuit sanctitate, de quo idem Gregor. de gest. Franc. lib. 5. c. 10.

^e *Sub Aureliano Imp.* Nona ordine ponitur hæc persecutio ab Orosio lib. 7. c. 23. & August. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. a Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaque cum aliquandiu in pace agere Ecclesiā permisisset, immo de eadem esset optime meritus (nam aduersus execrandum Paulum Samosatensem hæresiarcham Antiochiæ damnatum, secundum sancita Patrum rescriptit, vt tradit Eusebius hist. lib. 7. cap. 23. & 24.) tandem velut quodam infano furore correptus, vltimo sui Imperij anno, saeuissimam in Christianos persecutionē concepit. Legitur adhuc eius edictū in Christianos promulgatum in Actis S. Symphoriani martyris. De eadem persecutione idem Eusebius in chron. huncq. licet dicat terrore vindictæ ab instituto reuocatum, cum scribens edictum,

eius brachium debilitaretur: tamen eundem in sententia perstitisse adhuc, nec fulmine cælitus immisso resiliuisse, ac tandem in itinere occisum esse, tradit Orosius lib. 7. c. 23. Quam autem saua, licet breuis, fuerit hæc persecutio, ex immanibus crudelibusq. supplicijs, quibus in suos milites Gentiles homines animaduertit, coniectare licet. Nam Flavius Vopiscus in eius vita scribit, militem quemdam ob violatā iurā hospitij, duobus duris arborum ramis deorsum inflexis, manibus pedibusq. ligatum, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu, scidisse medium. Si hæc in suos de Republica alias optime meritos pœnarum genera commentus est, quid in Christianos, quos deorum hostes & Imperij perduelles existimabat, fecisse putandum? Sed de his fusius in Annal. Eccles.

^f *Meinardi.* Habentur eius Acta apud Surium tom. 1. Meiginradum hunc appellat Sigebert. in chron. eumq. martyrio vita functum testatur. Necatus est sub Ludonico Quarto Imp. anno a Christo Domino 860. licet Sigebertus opinetur id contigisse anno 856. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 209.

^g *Epiphani Episc.* Hac itē die tabulæ Ticinenses. Scripsit eius res gestas Ennodius eiusdē ciuitatis Episcopus, successor ipsius: habet eas Sur. tom. 1. sed non integras; prolixiores enim legi in bibliotheca Vatic. in cod. manuscrip. Eiusdem Ennodij etiam extat ibidem sermo dictus in die natali ipsius, carmen insuper de eodē. Claruit temporibus Anthemij & successorum Imp. atque Odoacris Regis Italiae. Claruit iisdem temporibus alter Epiphanius, cognomēto Scholasticus, Cassiodoro perfamiliaris, quem eruditissimum sæpe nominat; a quo pariter complures Græcorum Patrum commentarios in Latinum esse translatos affirmat. lib. 1. Inst. diuinar. lect. sæpius, & in præfatione ad hist. tripartitam. De eodem Sigebertus de vir. illustr. cap. 12. Complura quæ huius sunt, S. Epiphaniō Episcopo Constantiæ in Cypro esse adscripta reperi.

aliaq. tormentorum genera perpeffus, ad martyrij præmium euolauit in cælum: cuius passionis nobilem triumphum Prudentius luculenter versibus exequitur, & beatus Augustinus, ac sanctus Leo Papa summis laudibus commendant. Romæ ad Aquas Saluias S. Anastasij^c Persæ monachi, qui post plurima tormenta carceris, verberum, & vinculorum, quæ in Cæsarea Palæstinæ perpeffus fuerat, a Cosrroe^d Persarum Rege multis pœnis affectus, ad vltimum decollatus est, cum prius septuaginta socios in fluenta demersos ad martyrium præmisisset. eius caput Romam delatum est, vna cum veneranda eius imagine, cuius aspectu fugari dæmones, morbosq. curari, Acta secundi Concilij Nicæni testantur. Ebre duni in Gallia sanctorum martyrum Vincentij^e, Orontij, & Victoris, qui in persecutione Diocletiani martyrio coronati sunt. Nouariæ sancti Gauden- tij^f Episcopi & confessoris. Soræ sancti Dominici^g abbatis, miraculis clari.

VINCENTII^a.] De eodem hac itē die cetera Latinorū Martyrologia. Putatur mendum esse in codice, dum Greg. Turon. de glor. mart. cap. 90. ait celebrari solitam solemnitate S. Vincentij duodecimo Kalend. vndecimi mensis, vt textus sit restituendus xj. Kal. vt hic habetur. Huius Acta non tantum Latinis, sed & Græcis ob suam excellentiam sunt facta conspicua. A Latinis ea mutuatus descripsit Metaphrastes, quæ Latinitati iterum restituta habet Sur. tom. 1. Ipsa autem originaliter Latina legimus in vet. manuscrip. quæ publico vsui erant quibusdam ecclesijs, & inter alia in codice S. Mariæ ad Martyres: Prudentius eadem sacro hymno complexus est in Peristeph. hym. 5. meminitq. eiusdem, cum agit de martyribus Cæsaraugustanis hym. 4. Habuit S. Augustinus in natali die ipsius (vt auctor est Possidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter serm. de Sanctis 12. & 13. ceteri duo superadditi a Parisiensibus ser. 8. & 9. Rursus autem in eiusdem natali habuit prolixū illum tractatum de Iacob & Elau, vt appareat in fine ipsius: est de diuers. serm. 44. Alium adhuc exhibuit editio Louan. habitum in basilica Restitutæ, serm. de diuers. 102. extat de eodem sermo S. Leonis Papæ. Meminit eiusdem martyris Fortunatus lib. 7. ad Bod. ducē. scripsit idem epigramma de eius basilica lib. 1. S. Bernard. de ipso serm. paru. 66. De tunica sancti martyris translata & miraculis illustrata agit

Gregor. Turon. hist. de gest. Franc. lib. 3. c. 29. Ado Vien. in chron. anno 527. & Sigebert. an. 542. Alia de eiusdem Vincentij miraculis agit idem auctor Gregor. de gloria mart. c. 89. & 90. De eiusdē martyris capite in ecclesia Cenomanensi collocato a S. Domnolo Episcopo, eiusdem Acta significant, quæ habet apud Sur. die 16. Maij tom. 3. Fuerunt alij eiusdem nominis illustres martyres in Hispania, de quibus suis locis inferius.

^b *Equuleum.* Fuisse equuleum tortorium lignum, omnes consentiunt: eundemq. fuisse cochleatum ad extendendum & remittendum compositum, ijdē ex Nonio affirmant, cum hæc dicat ille:

Et vbi insilui in cochleatum equuleum, Ibi tolitim tortor, id est, volubiliter torqueor.

Isidorus lib. 5. orig. equuleum ab extendendo dictum putat. Cyprian. lib. de lapsis: Nunc equuleus extenderet. Cum etenim equuleus intenderetur, corpora simul extendi necesse erat. vnde Ammianus Marc. lib. 14. Intendebantur equulei. Et Hieron. epist. 49. ad Innoc. Cum equuleus (inquit) corpus extenderet. Sigonius, etsi vir sane eruditus sit, tamen cum de equuleo egit, tam de eo, quam de fidiculis, rem parum feliciter videtur assecutus lib. 3. de Iudicijs cap. 18. Confundit enim non tantum equuleum cum catasta, de qua plura nos 16. Martij, sed etiā cum genere illo compedum, quo rei in carcere positi, iectis ad quartum vel quintum foramen pedibus, ad iugem cruciatum sic vincti detine- rentur

ix. A Vndecimo Kal. Febr. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	v	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

VALENTIÆ in Hispania Tarraconensi S.^a Vincentij Leuitæ & martyris^a, qui sub Daciano impijsimo Præside carceres, famem, equuleum^b, distorsiones membrorum, laminas candentes, cratem ferream ignitam, aliaq.

rentur. Id habes ex epistola ecclesie Lugdunensis apud Euseb. lib. 5. c. 1. quod genus torquendi Rufinus lib. 5. cap. 2. non improprie loco compedu, dixit neruum; Christophorus autem proprius crassam compedem appellauit. De eodem genere compedu, quibus martyres in carcere positi distinebantur, eleganter Prudentius Peristeph. hym. 4. de S. Vincentio ait:

*In hoc barathrum conijcit
Prudentius hostis martyrem,
Lignoq. plantas inscribit
Dinaricatis cruribus.*

De iisdem compedibus Euseb. lib. 6. c. 32. cum agit de Origene: Multis, inquit, diebus pedes in compedes ligneos intrusi, distractione quadam ad quartu foramen distenti fuerunt. Et lib. 8. cap. 11. Post verbera in compedibus ligneis positi erant, & pedes alter ab altero ad quartu foramen distenti districtiq. adeo, vt necessario supini iacerent, nec possent propter plagarum vulnera recens toto corpori inflata, se vilo modo commouere. Et inferius cap. 14. de Apphiano martyre: In carcerem concluditur, in quo vnum diem noctemq. vtroque pede compedibus ad cruciatum paratis, longe a se mutuo distento diuexatus, &c. Agit de iisdem compedibus Metaphrastes in Trophymo martyre. Ex his omnibus compedes ab equuleo esse longe diuersos, qui non in carcere reum, nec eius tantum distendebat pedes, sed totum corpus ad fossionem vngularum, quisque potest facile intelligere; cum idem Eusebius diuerse admodu a compedibus describat equuleum lib. 8. c. 11. cum ait: Quidam enim primum manibus a tergo religatis, ligno appensi, & machinis quibusdam membra eoru vniuersa distenta, distraetaque, &c. Hec de equuleo esse intelligenda, ea qua S. Hieronymus epist. 49. ad Innocentium scribit, plane indicant, cum ait: Cum equuleus corpus extenderet, & fordidas fectore carceris manus post tergum vincula cohiberent, &c. Prudentius item sic:

*Vinctum retortis brachijs
Sursum ac deorsum extendite,
Compago donec ossium
Diuisa membratim crepet. Idem in Romano martyre hymno 10.
Miserum putatis, quod retortis pendeo
Extentus vlnis, quod reuelluntur pedes,
Compago neruis quod sonat crepantibus.*

Sunt hęc Romani martyris verba pendentis in equuleo. Quam autem erret Sigonius dicto loco, cum putet corpus in equuleo alligari fidiculis, idemq. esse torquere fidiculis, quod equuleo distendi, dicemus paulo inferius.

Quanam esset equulei forma, haud facile describi posse videtur: & cu multi in his laborauerint, neminem adhuc eam affectum fuisse cognoui; at nec ego id mihi arrogo.

Describam hic tantum qua ex veteribus accepi, ceteris rem ipsam exactius examinandam relinquens. Stipitem quemda in equuleo fuisse, tradit S. Hieronymus dicta epist. 49. cum ait: Crines ligantur ad stipitem, & toto corpore ad equuleum fortius alligato, vicinus pedibus ignis apponitur, vtrumque latus carnifex fodit, &c. Ex eodem stipite totam illam machina Prudentius in Romano hym. 10. appellat noxiam stipite, cum ait:

*Iubet amoueri noxiam Stipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virum.*

Si adhuc fidem integrā præstas Actis S. Dorotheæ virginis & martyris, qua extat apud Surium tom. 1. die 6. Februarij, habes ex illis equuleum formam quodammodo expressisse crucis. sunt ibi hęc verba Theophili pendentis in equuleo: Ecce modo Christianus sum, quia in cruce suspensus sum: equuleus enim crucis quamda similitudine gerit. Hęc ibi. Secundum autem prædicta haud difficile esset describere formam equulei, nimirum erectum stipitem validu & cochleatum, qui transuersum habeat lignum, quod intendatur ac remittatur, ad quod ligata membra distendantur tortoris arbitrio. Sed ab hac equulei imagine, vel alia huic perfimili cogit me dissentire Ammianus Marcellinus, cum hominem non rectum in equuleo extensum docet; sed curuum: sic enim ait lib. 16. prope finem: Innocentes tortoribus exposuit multos; aut sub equuleo cepit incuruos, &c. Clarius autem lib. 18. his verbis: Quamquā incuruus sub equuleo staret, pertinaci negabat instantia. Hęc Ammian. quibus quidem alia a prædictis plane diuersa equulei forma præscribitur, qua quidem & vocis etymologiam possumus intelligere, vt equuleus ab equulo, quod homo ad eum alligatus atque distensus & accuruus quodammodo equuli formam præferret, sit dictus. Verum aduertat, sic curuum sub equuleo distendi hominem, vt tamen cælum versus facies conuersa esset, liberumq. illi fuisse sursum oculos tollere, ac cælum aspicere. Hęc habes ex S. Hieronymo dicta epist. 49. Ex his itaque omnibus qua diximus, tibi formam equulei, vt lubet, effingito. De fidiculis iam agamus. Increbuit hætenus complurium error, vt fidiculas a fidibus deriuatas putarent, nihilq. aliud esse fidiculas, quam vincula neruea, quibus ad equuleum manus pedesq. hominis ligarentur; sicq. torquere fidiculis reum, idem esse quod ligatum in equuleo fidiculis hominem intendendo, ossium commissuras cum immenso dolore distrahere. Sensit hęc Sigonius lib. 3. de Iudic. c. 18. Sic etiam errauit in his & Valla lib. 1. dum ait, fidiculas esse instrumentum ex duobus obliquatis lignis compactum, ita dictum vel ab extorquenda fide, vel a nerueis funibus, quibus torquendi alligantur. Omittimus alias hic referre complurium Iureconsultoru de fidi-

fidiculis a veritate prorsus remotas sententias. Miratus sum vehementer, cum sanctus Isidorus lib. 3. origin. exacte monstrarit quid sint fidicula, eruditos viros, eo prætermisso, in perquirendo de illis adeo laborasse, ac a rei veritate tantopere aberrasse. Fidiculas enim idem esse quod vngulas, testatur, cum ait: Vngula dicta, quod effodiant: hæ & fidicula, quia ijs rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. Hęc Isidorus. Cum itaque fidiculis æque ac vngulis finderentur latera hominis in equuleo distensi, easdem vngulas ea de causa dictas esse puto fidiculas, quod reorum latera finderent, sicq. a findendo dictas fidiculas esse, quasi findiculas: vel a fodicando, quod illis latera reorum fodirentur; dictasq. esse fidiculas, quasi fodiculas. fodicare latera fidiculis, vsurpatum apparet ab Ammiano, vt dicemus paulo inferius. His in primis adstipulatur Prudentius hym. 10. Peristeph. in Romano, cum quas vocat fidiculas, easdem vngulas dicat. Sunt hęc verba Asclepiadis iudicis:

*Verrat ictum carnifex
In os loquentis, inq. maxillas manum,
Sulcosq. acutos & fidiculas transferat,
Verbositatis vt rumpatur locus.*

Et paulo post, per fidiculas Asclepiadem intellexisse vngulas, qua mox auctor subdit, declarant his versibus:

*Implet iubentis dicta licitor improbus,
Charaxat ambas, vngulis scribentibus,
Genas, cruentis & secat faciem rotis.
Hirsuta barbis soluitur carptim cutis,
Et mentum adusque vultus omnis scinditur.*

Hęc Prudentius. Eodem sensu fidicula accipiuntur l. Decuriones. C. de quaest. nam fidiculis torqueri Imperator appellat cruentam conditionem. Sic apud Ammianum lib. 29. qui hęc genera cruciamentorum recensens, ait: Intercluduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus. Cumq. paulo inferius reorum maiestatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem sententia fidiculas accipere tam apud Senec. lib. 3. de ira, quam apud Valer. de patientia lib. 3. c. 3. 4. 5. vel alios, nihil vetat. Tantū apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamenti inuenies dictas esse fidiculas, dū ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione per fallaciam oneratos, repente veretris deligatis, fidicularum simul vrinæq. tormento distenderet. Hęc Suet. Sed remotissimum est eiusmodi genus tormenti ab eo quod in Actis sanctorum martyrum, alijsq. citatis locis per fidiculas testatum apparet. Inuenies frequenter equuleo iunctas esse fidiculas, vel vngulas; ea nimirum ex causa, quod extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis a tortoribus membra sulcarentur, quibus aliquando succederet ignis tormentu. Hęc

cum habeas in nonnullis Actis sanctorum martyrum, sanctus Cyprianus demonstrat, dum ait lib. de lapsis: Nunc equuleus extenderet, nunc vngula effoderet, nunc flamma torreret. Et August. epist. 59. ad Marcellin. Non extendente equuleo, non sulcantibus vngulis, non vrentibus flammis, &c. Eadem Hieronymus epist. 49. Prudentius saepe, & alij. Ante hos omnes Seneca lib. 3. controuers. 14. pluribus.

[Anastasi Persæ.] De eodem hæc die ceteri Latinorum, Græci autem decimaquinta huius. Metaphrastes eius ac sociorum Acta descripsit: habet ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus in nostra bibliotheca eiusdem res gestas a Gregorio quodam clerico e Græcis Latine redditas, quibus præmittitur præfatio, cuius est exordium: Vni-genitus Filius, &c. fortasse illa, quam male translata Beda (vt ipse ait) emendauit. Habetur illic insuper post eadem Acta elegans historia de arreptitia puella virtute martyris liberata Romæ in ecclesia S. Mariæ ad Aquas Saluias: eo nomine olim ea ecclesia dicebatur, qua postea ob illata illuc sanctorum pignora Vincentij & Anastasij, illorum nomine dicta est. Habet eadem historia miram consensionem cū his qua Legati Apostolici Hadriani Papæ in Concilio Nicæno secundo actione 4. testati sunt de capite eiusdem martyris vna cum eius vultus imagine Romam translato. Aseruatur eadem hætenus religiose in eadem ecclesia, licet sacra imagini ab aliquo rei ignaro sit inscriptum nomen Pauli Apostoli, qui eodem in loco capite truncatus est. De passione sancti Anastasij eiusq. reliquijs Romam translatis agit Beda de sex ætat. sub Heraclio Imp. Ado Viennen. in chron. anno 604. Sigebert. anno 620. Marian. Scot. martyrium refert anno 617. & translationem in vrbem anno 626. reponit. Porro constat S. Anastasium consummasse martyrium (vt eius Acta testantur) anno 17. Heraclij Imp. est is annus a Christo Domino 627. Quod autem alij laqueo, alij vero gladio vitam finisse dicant: placent qua in Græcorum Menologio de eare scripta sunt his verbis: Ipsius collo ita laqueo allicto, vt respirandi facultatem non haberet, postremo securi percutitur, capite pro Christi fide abscisso. Hęc Græc. Menol. die 15. Ianuarij.

[Cosroes Persarum Rege.] Ne de Cosroes ambiguitas oriatur: nosse debemus duos eiusdem nominis fuisse Reges Persarū; quorum senior regnauit temporibus Iustiniani Imp. & Iustini Iunioris, peruenitq. vsque ad Tiberium, ac vita functus est anno Domini 579. vt ex Agath. colligitur lib. 4. pag. 538. regnauitq. annos 48. Huic autem Cosroes successit Hormisdas eius filius; quo extincto, ipsius filius nomine Cosroes regnum cepisset, vt ait Niceph. hist. lib. 18. c. 18. 21. & 22.

Porro Cosrhoës, de quo agimus, est ille iunior senioris nepos.

^c *Vincentij, Orontij, & Soc.*] De his etiã Beda, Vsuardus, Ado, & alij, pluribus autem Petrus in catal. lib. 2. c. 112.

^f *Gaudentij.*] Nouarienses hac item die celebrant natalem ipsius, translationem autem iterum factam, mense Augusti, & Octobris, vt constat ex tabulis eiusdem ecclesiæ. Acta eius, tempore Leonis Episcopi successoris, qui sedit tempore Pauli Papæ (vt testatur eiusdem ecclesiæ tabulæ) conscripta habet Mombricit. tom. 1. Claruit temporibus Theodosij senioris & filiorum Imp. optime notus Ambrosio, vt ex ipsdē Actis accipitur.

^g *Dominici abbatis.*] De eo hæc Leo Cardi-

nalis Ostiensis in chron. Cassin. lib. 2. c. 67. Hoc anno 1031. beatus Dominicus innumerebilibus patrator miraculorum, multorumq. cœnobiorum fundator apud Soram Campaniæ ciuitatem iam fere octogenarius migravit ad Dominum, sepultusq. est in monasterio Soræ vicino, quod nunc eiusdē vocatur ex nomine. hætenus Leo. Huius sancti vitam scripsisse Albericum diaconū monachum eiusdem ordinis, testatur idem Leo Ostiensis in chron. lib. 3. c. 33. qui eiusdē etiam meminit eodē lib. 3. c. 18. & 38. & alibi. In Vaticana bibliotheca, in codice qui inscribitur, Liber censuū, tam de eodē cœnobio, quam de immunitate Sorani Episcopi, vt Romano tantū Pōtifici subditus sit, habetur narratio.

viiij. B Decimo Kal. Februarij. Luna.

23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

ROMAE sanctæ Emerentianæ^a virginis & martyris, quæ adhuc catechumena, dū oraret ad sepulchrum sanctæ Agnetis, cuius fuerat collactanea, a Gentilibus lapidata est. Philippis in Macedonia sancti Parmenæ^b, qui fuit vnus de septem primis diaconis. Hic traditus gratiæ Dei, iniunctum sibi a fratribus officium prædicationis plena fide consummans, sub Traiano^c martyrij gloriam est adeptus. Cæsareæ in Mauritania sanctorum martyrum Seueriani^d & Aquilæ vxoris eius ignibus combustorum. Apud Antinoum Aegypti vrbē S. Asclæ martyris, qui post diuersa tormenta pretiosam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyrae in Galatia S. Clementis^e Episcopi, qui sæpius cruciatus, tandem sub Diocletiano martyrium consummauit. Ibi dem sancti Agathangeli^g, qui eodem die sub Lucio Præsede passus est. Alexandriae S. Ioannis^h Eleemosynarij, eiusdem vrbis Episcopi, misericordia in pauperes celeberrimi. Toleti sancti Ildesonsiⁱ Episcopi, qui ob singularem vitæ integritatem, susceptamq. defensionem aduersus hæreticos Dei genitricis virginitatem impugnantes, ab eadem candidissima veste donatus est, ac demum sanctitate celebris in cælum vocatus. In prouincia Valeriæ^k sancti Martyrij^l monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

IANVA-

EMERENTIANÆ^a.] De ipsa hac eadem die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Acta passionis eius narratur apud Ambrosium lib. 4. epist. 34. edit. Romanæ.

^b *Parmenæ.*] De quo Act. Apost. c. 6. Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem vndecima Martij, ac iterum tertia Maij, vt apparet ex eorum Menologio.

^c *Sub Traiano.*] Persecutio sub Traiano tertia recensetur ab Augustino de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Oros. lib. 7. c. 12. & Seuer. lib. 2. Quæ quidem non ex edictis Traiani sumpsit exordium, sed (vt scribit Euseb. hist. lib. 3. c. 26.) sigillatim in vnaquaque ciuitate sub eius Imperio ex seditione populi excitata est: cui tamen ex eiusdem Imperatoris edictis magnum accessit additamentum: sed postea litteris Plinij Iunioris illo persuaso, sic temperata est, vt prohiberet inquiri Christianos, delatos tamen puniri, vt Tertullianus scribit in apologet. Posset fortasse alicui dubitationem facere, quid est quod laudatissimus principum, idemq. æquissimus (sic etenim Gentilium omniū testimonio habetur) in Christianos tantum se iniquissimū atque sæuissimum exhibuerit? Ad hoc primum dicimus (quod quidē Patres in apologijs sunt profecuti) complures hæreticos, ac præcipue Gnosticos nomine Christiano censitos, turpibus execrandisq. facinoribus impollutæ Christianæ religioni ignominiam irrogasse, suisq. impurissimis obscenitatibus effecisse, vt genus, fides, nomen ipsum denique Christianum blasphemaretur inter Gentes: adeo vt (secundum Domini futura prædicentis sententiam) obsequium se Deo præstare existimarent, si Christianos, vt nequissimū genus hominum, internecioni traderent, inuidiosumq. nomen prorsus abolerent. Erant & aliæ mentitæ vel simulatæ causæ, quas in Analibus sigillatim recensuimus, quibus principes persuasi, illi ipsi qui apud Gentiles habitati sunt æquiores, ijdem sæuiores in Christianos se exhiberent, illis in hoc non dissimiles, qui etiam Gentiliū iudicio pessimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed quod in primis Traiani animum in eosdem vehementissime incendit, illud fuit, quod ex litteris Plinij Secūdi, quæ habentur lib. 10. epist. 103. accepit, nimirum Christianum genus adeo inualuisse, sicq. illorū numerum auctū, vt idolorum templa deserta desolataq. remanerent; & nedum in ciuitatibus, sed & in vicis & agris sacra deorū essent intermissa, & (vt ait) rarissimus victimarum emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, vt collabenti idolorum cultui consuleret, ac dijs, quibus Imperium acceptū ferebat, rependeret gratias, Christianos vt impios, deorumq. con-

temptores e medio tollendos edixit; & quo magis erga deos pius, & reipublicæ studiosus, eo amplius in Christianos seuerus videri cupiebat. Sed explorata demum per eundem Præsidem illorum innocentia, non vltra inquirendos, sed oblatos tantum puniendos esse rescripsit: de cuius adeo iniqua sententia inquit Tertullianus in apologetico: O sententiam necessitate confusam! negat inquirendos, vt innocentes: mandat puniri, vt nocentes: parcit, & sæuit; dissimulat, & animaduertit, &c. Sed quonam pacto alij prædicant Traianum æquissimum & optimū omnium principem, qui erga se ipsum impurissimus, ac ob eam causam etiam iniquissimus fuit? id quidem ijdem scriptores Ethnici, qui eum laudibus tollunt, scriptis testatum reddunt; adeo vt ex eorum censura, non tantum ex optimorum albo cum expungendum esse, sed nec boni viri laudem mereri, immo inter turpes esse adnumerandum, quisque æquo iure censeret. Dio etenim & Spartianus grauissimi scriptores, quod verum est non dissimulantes, eundem adeo impurum fuisse narrant, vt etiam in senectute in maculos insanisse testentur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datum in reprobum sensum, in ignominiam passioam, quis miretur Christianis fuisse aduersum? Hominem certe indignissimum, quem ab inferis eductū precibus S. Gregorij Papæ quidam scribant: quam opinionem fustus in Analibus Eccl. confutauimus, & friuolas rationes illorum, qui eam astruunt, & quoquo modo firmare conantur, exacte firmiterq. historiæ veritate refellimus.

^d *Seueriani, & Aquilæ.*] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 3. cap. 16. & alij.

^e *Asclæ.*] Vsuardus de eodem hac die. Eius res gestas recitat Metaphrastes in Actis Thyrsi martyris 14. Decemb. quæ habentur apud Lipom. tom. 5. De eo item Petrus in catal. lib. 3. c. 15.

^f *Clementis Episc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Huius sæpius iterata certamina descripsit ex antiquis monumētis Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. De ipso etiam Niceph. lib. 7. cap. 14. quem ait annis vigintiocto continuis vexationibus ob Christi fidem a Gentilibus agitatatum. Sed multa in eis displicent, & ab eodē plane auctore, qui Georgij martyris Acta conscripsit, videntur fuisse coagmentata.

^g *Agathangeli.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Huius Acta habentur intexta cum rebus gestis S. Clementis, de quo modo egimus. De eodem Nicephorus lib. 7. & 14. qui de vtrisque hæc ait: Eos omnes martyres, meo quidem iudicio, Clementis & cum ipso Agathangelus superauit.

E 2

h Ioan-

^h *Ioannis Eleemosynarij.*] Agunt itidem de eodē hac die Græci, licet natalis dies sit tertia Februarij: puto hanc ipsam esse diem ordinationis eius, quam & natalem dici consueuisse, & solemniter etiā celebrari, supra diximus, dum egimus de Cathedra S. Petri. Scripsit admirandas eius res gestas Leontius Episcopus Neapolis Cypri, cuius fidei subscribunt Patres in S. Synodo Nicæna secunda Act. 4. & Ioannes Damascenus de imag. orat. 3. dum eum producent testē aduersus Iconoclastas. Eadem Ioannis Acta a Leontio scripta Anastasius Bibliothecarius iussu Nicolai Romani Pontificis Latinitati donauit, vt auctor est Sigeb. de vir. illust. c. 57. in Leontio, & cap. 104. in Anastasio. Eorū duplex reperitur editio atque translatio inter se diuersa; in quarum altera aliqua habentur, quæ in altera desiderantur. vide apud Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 1. Sedere cœpit sub Heraclio Imp. vt eius Acta testantur, & non sub Phoca (vt aliquis putauit) sub quo sedit Eulogius notissimus S. Gregorio Rom. Pontifici. Præfuit hic illi sedi annos decem, vt scribit Niceph. in chron. Corpus eius Venetias translatum esse tradunt.

ⁱ *Ildefonsi Episc.*] Hunc alij Ildefonsum, Alfonso alij appellant: Successit Eugenio secundo eiusdem sedis Antistiti, imperante Heraclio, sub Vicaliano Rom. Pont. & Recesuintho Hispaniarū Rege, anno a Christo Domino 662. seditq. annos nouem, & menses duos, habuitq. successorem Quiricum, qui præfuit Synodo Toletanæ vndecimæ, anno quarto Bambæ Regis. Habentur Ildefonsi res gestæ conscriptæ a Iuliano eiusdem vrbs Episcopo, quas refert Surius to. 1. Porro non tantum inter sanctos, sed etiā inter celebres scriptores Ecclesiasticos adnumeratur. Libuit hic referre quæ in appendice operis illius, quod idem scripsit Ildefonsus de vir. illust. legi in vet. manuscrip. Vaticanæ bibliothecæ. Sunt hæc ad verbum descripta: Scripsit Ildefonsus quamplurimos libros luculento sermone potissimos, quos inde in tot partibus censuit diuidendos: Id est, librum prosopopeiæ imbecillitatis propriæ, libellum de Virginitate S. Mariæ contra Infideles, opusculum de proprietate personarum Patris & Filij & Spiritus sancti, opusculum annotationis de viris illustribus, opusculum annotationis in sacris, librum de cognitione baptismi, & de progressu spiritualium. Partis quoque secundæ liber epistolarum est, in quo ad diuersos scribens, ænigmaticis formulis egit, personasq. interdum induxit, in quo etiam a quibusdā luculentiora scriptorum responsa promeruit. Partem sanctæ tertiæ Missarum esse voluit hymnorum & sermonum. Altioris denique partis liber quartus versibus, prosaq. contextus, in quo epigraphia, & quædam sunt epigrammata adnotata. Scripsit & alia multa, quorum, varijs

molēstiarū occupationibus impeditus, aliqua cœpta, aliqua femiplena reliquit. Adscitus autem in pontificatum nono gloriosi Recesuinthi principis anno, nouem annis & duobus fere mensibus clarus habitus fuit vitæ meritis, & recto regendi modo: expleto decimo octauo prædicti principis anno, sequente die x. Kal. Febr. domicilio carnis exiit, atque in ecclesia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes sui conditus decessoris, cum quo creditur æterno frui receptaculo. Hactenus ibi. Quæ licet præter institutū, tamen cum nondum apud aliquē ea edita inuenerimus, hic describere operæpretium duximus. Reperimus eundem ob solidam fidei constantiam, anchoram fidei, & ob dicendi facundiam, Chrysostomum appellatum aliquando, cum citatur. Plura de eodem in flor. sanct. vberius in thesaur. concion. tom. 2. Quod autem sanctus Ildefonsus perstringi admodum videatur in Concilio Francofordiensi, quod dixerit Christum filium Dei ad optium secundum carnem; non ita accipiendum est, vt more Nestorianorum duas in Christo personas voluerit constituere, sed duas distinguere naturas: improprie licet, per personam, naturā significans: sicut econtra Cyrillus Alexandrinus aliquando fecisse videtur, cum in Christo vnā tantū dixerit esse naturam, nimirum naturam pro persona accipiens in secundo anathematismo. Quod testatur etiam Leontius lib. de sectis, & Ioannes Damasc. de fid. orthodoxa lib. 3. c. 40. Qua loquendi licentia Eutychni abusi, hæresim de vna in Christo natura confirmare conati sunt. Condonandum est Patribus, si aliquando impropria vti sunt voce, cum ex eorumdem scriptis, quod de fide Catholica recte senserint, mille locis probari possit. Hæc eadē dicta sint de sanctis Episcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano, qui in eadē Synodo eadē dictione notantur.

^k *In prouincia Valeriæ.*] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occasio, sicut accidisse vidimus, sciendum est duas fuisse eiusdem nominis prouincias; quarum alteram in Pannonia ita appellatam esse a Valeria filia Diocletiani Imp. auctor est Ammianus Marcellinus lib. 19. cuius meminit etiam S. Ambrosius de fide lib. 2. c. 4. in fine, & Zosim. hist. lib. 2. Erat & Valeria ciuitas sic dicta ad ripam Danubij, cuius meminit Ennodius Ticin. in Actis S. Antonij monachi. ea itaque Valeria Pannoniæ dicitur ad differentiam Valeriæ prouinciæ in Italia, quæ dicta est a via Valeria, quæ a Tiburtinis incipiens, per Marfos transiens, Corfiniū vsque ducebat, eratq. eadē via ciuitas Valeria nomine. de his Strabo lib. 5. pag. 159. de hac ipsa hic agitur in Martyrologio, de q. ea scribit sanctus Greg. Papa lib. 1. dialog. cap. 11. Hanc quidem prouinciā & Vestini populi habitabant, cuius metropolis erat Amiternū, hodie

Aquila.

Aquila. Amiterno autem diruto, loci illius Episcopi is erat titulus, N. Episcopus Castorū Amiterninæ ciuitatis, vt apud S. Gregorium reperies lib. 1. dialog. c. 4. Constat autem tum ex locis ipsis, eorumq. limitibus, tum ex sanctorum memorijs, quæ illic hætenus asseruantur, S. Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac vtique nostra, quæ in Italia sita est, & non

de Pannonica, locutum fuisse. De eadem Valeria prouincia mentio habetur l. 5. tit. 30. quibus equorum vsus. Cod. Theod. lib. 9. planius Paulus diac. de gestis Longobard. lib. 2. cap. 11.

^l *Martyrij monachi.*] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 11. Fuit & alius eiusdem nominis sanctus monachus, cuius idem meminit hom. 39. in Euangel.

24

Nono Kal. Februarij. Luna.

C vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS S. Timothei^a discipuli B. Pauli Apostoli, qui ab eodem Ephesi ordinatus Episcopus, post multos pro Christo agones, cum Dianæ immolantes argueret, lapidibus obrutus, paulo post obdormiuit in Domino. Antiochiæ S. Babylæ^b Episcopi, qui in persecutione Decij, posteaquam frequenter passionibus suis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, gloriosæ vitæ finem sortitus est in vinculis ferreis, cum quibus & suum corpus sepeliri mandauit. Referuntur etiam passi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Christi instruxerat. Neocæsareæ sanctorum martyrum Mardonij^c, Mufonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi sunt, & eorum reliquiæ in flumen dispersæ. Fulginij S. Feliciani^d, qui a Victore Papa eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus, post multos labores, in vltima senectute sub Decio martyrio coronatur. Item sanctorum martyrum Thyrsi^e & Proiecti. Bononiæ sancti Zamæ^f primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a S. Dionysio Romano Pontifice ordinatus, illic Christianam fidem mirifice propagauit. Item beati Surani^g abbatis, qui tempore Longobardorum sanctitate floruit.

IANVARI II 24.

TIMOTHEI^a.] Agunt de eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem vigesima secunda huius, vt apparet ex eorū Menologio, & ex Eustachio presbyt. in vita S. Eutychni Episc. Constantinopolitani. Notissimus hic est Pauli Apostoli discipulus, cuius tum in eius epistolis,

tum etiam in Actibus Apostolorum est frequens mentio. Commentarius rerum gestarum, martyrij, atque translationis eius habetur apud Metaph. 22. Ianuarij. eadem omnia Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Passionem Timothei a Polycrate scriptam fuisse, auctor est Sigeb. de vir. illust. cap. 3. sed ignotum id prorsus Eusebio atque Hieronymo, qui agunt

E 3

de Po-

de Polycrate. Dicitur est Timotheus primus Episcopus Ephesi, vt tradit Euseb. hist. lib. 3. c. 4. cui Onesimum subrogatum esse scribit Ignatius ad Ephesios. Constat tamen ante Timotheum ecclesiam Ephesinā a Paulo atque a Ioanne Apostolis fuisse collectā & eruditam. vnde ad eos S. Ignatius: Cum Apostolis (inquit) in virtute Christi semper conuersati estis, Paulo, Ioanne, & fidelissimo Timotheo. Idem scribens ad Philadelphos, adnauerat eundem Timotheum inter sanctissimos viros, qui in virginitate vitam puram transegerunt. De eius translatione agemus suo loco inferius.

^b *Babylæ Episc.*] Beda ac ceteri omnes de eodem hac item die, Græci autem agunt 4. Septembr. De tempore passionis Babylæ, constat maiorum auctoritate, esse passum sub Decio. Id in primis Eusebius in chron. & histor. lib. 6. c. 32. confirmat hoc ipsum S. Epiphani. in lib. de mensuris & pond. & S. Hieronymus lib. de scriptor. Eccl. in Origene. His merito maiorem adhibemus fidem, quam Nicephoro Callisto, & Metaphr. qui dicunt ipsum passum sub Numeriano Imp. qui iisdem certi arguuntur erroris, dum constat temporibus Numeriani nullū eius nominis Antiochenæ ecclesiæ præfuisse Episcopū, prout apparet ex successione Antiochenorum Episcoporum, quam Eusebius in primis, inde Nicephorus Constantinopolitanus Episcopus texuit. Ex quibus etiā & hi errare conuincuntur, qui eiusdem ciuitatis duos Babylas excogitarunt. Alij autem, inter quos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorū Antiochenæ sub Numeriano Imp. præfuisse ecclesiæ, alterum vero Nicomedie dicunt fuisse Episcopum. Rursus in Menologio eadem die 4. Septemb. de duobus agunt Babylis, de ipso in primis Antiocheno Episcopo, atque de alio eius nominis Iudimagistro, eodemq. vna cum octoginta tribus pueris obruncato. Non est hæc recens quæstio. Suidas plane testatur diuersas de Babyla fuisse sententias, dicentibus alijs, cum sub Decio, alijs vero passum sub Numeriano: ad quas conciliandas, duos Babylas a prædictis esse excogitatos. In his autem, si meum licet interponere iudiciū, antiquioribus tam Latinorū quam Græcorum inhærens, vnum tantum fuisse Babylam, eundemq. Episcopum Antiochenum, subscribo. Quis enim sibi persuadeat, vt cum penes Græcorum antiquos historicos tam frequens de Babyla Antiocheno sit facta mentio, nullo vnquam in loco, vel per occasionem saltem, de altero Babyla æque illustri, itemq. cum pueris martyrio coronato sit facta mentio? De certaminibus Babylæ, & trium puerorum, quorū hic recitatur nomina, S. Ioannes Chrysostomus sapius agit, nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, hom. 4. de Lazaro, &

homil. 9. in epist. Pauli ad Ephesios. De eodem item Theodoret. de Evangelica veritate lib. 10. De ipso item & tribus pueris extat sacer hymnus in Breuiario Toletano, Aldemus etiam de laudib. virginitatis de eodem agit. At vero non simul cum ipsa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin velut rediuuus, grauioribus contra Gentiles est aggressus pugnas: nam & more Samsonis ostibus pugnans, in fugam vertit Philistæos. Huius enim illustris martyris ossa Gallus Cæsar in Daphnē ad Antiochena suburbia transtulit, quo tanti martyris reuerentia inolitæ ibi Græcorum superstitiones cessarent, & effusus deliciarum luxus contineretur. Res accidit ex sententia: nam præsentia sacrorum pignorum mox loquax illud Apollinis oraculum obmutuit, nec vltra responsa dedit, prout scribit Sozom. hist. lib. 5. cap. 18. Cum autem Imperium impius Iulianus Apostata accepisset, vt silentis Apollinis linguam solueret, inde tollendum Babylæ corpus Christianis imperauit; quo tandem sublato, & in locum pristinum restituto, mox mutum idolum, & nonnisi sui silentij causam fari permittum, illapso de cælo fulmine contritū est, ingensq. eius ædes cælesti illo igne conflagrauit. Huius triumphis Babylæ extant antiquorum scriptiones, velut egregiæ columnæ victorijs illius insculptæ in monumentū sempiternum erectæ. Tantæ enim rei oculatus testis Ioan. Chrysostomus tunc adolescens interfuit, & (vt ipse testatur) vidit, eademq. scripsit præclara illa oratione contra Gentiles, & homil. 4. de laudibus Pauli. Id etiam & ceteri antiqui historici præstiterunt, Rufinus lib. 1. c. 35. 36. Sozom. lib. 5. cap. 19. Socrat. lib. 3. cap. 16. Theodoret. lib. 3. c. 10. Euaagrius lib. 1. c. 16. & alij. Id factum esse 11. Kalend. Nouembr. Ammianus Marcel. Gentilis historicus lib. 22. testatur, licet homo Christianis infensus causam profiteri erubuerit.

^c *Mardonij & soc.*] De iisdem Beda etiam, Vsuardus, Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscr. Petrus in catal. lib. 3. c. 19. apud Zenocæsaream Mauritaniam hos passos dicit; sed mendose ita illic legi putatur, cum veteres omnes ab illa lectione dissentiant.

^d *Feliciani Episcopi.*] Huius res gestas accepimus ab ecclesia Fulginate, sed quæ castigatione aliqua indigeant. Scribit Siebert. in chron. anno Christi 969. huius sancti reliquias per Theodoricum Metensem Episcopum sub Othone Imp. in Gallias fuisse translatas. de iisdem Crant. in Saxon. lib. 1. c. 9.

^e *Thyrsi & Proiecti.*] Agitur de his pluribus in Breu. Toletano S. Isidori, vbi etiam sacer hymnus habetur, quo Thyrsi egregia facta describuntur.

^f *Zamæ Episc.*] De eodē tabulæ ecclesiæ Bononiensis. Legi commentariū nondum typis excusum de ecclesia Bononiensi, quo series Epi-

Episcoporum eius atque ipsorum res gestæ narrantur, quem Sigonius vir quidem disertus conscripsit hortatu amplissimi Cardinalis Palzoti Archiepiscopi Bononiensis.

^g *Surani abb.*] De quo S. Greg. lib. 4. dial. cap. 22. Prouinciæ illius quam Suram dicunt Gregor. tradit, meminit Plin. lib. 3. c. 14. poniturq. inter Vmbros.

25

Octauo Kal. Februarij. Luna.

D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ONVERSI ^a sancti Pauli Apostoli, quæ fuit ^b secundo ab Ascensione Domini anno. Apud Damascum natalis sancti Ananiæ ^c, qui eundem Apostolum baptizauit. Hic cum Damasci, & Eleutheropoli, alibiq. Euangelium prædicasset, sub Licinio iudice neruis cæsus & laniatus, demum lapidibus oppressus martyrium consummauit. Antiochiæ sanctorum martyrum Iuuentini ^d & Maximi, qui sub Iuliano Apostata martyrio coronati sunt: in quorum die natali sanctus Ioannes Chrysostomus sermonem ad populum habuit. Aruernis sanctorum Proiecti ^e Episcopi, & Marini viri Dei, qui a proceribus eiusdem vrbs passi sunt. Item sanctorū martyrum Donati ^f, Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia sancti Britannionis ^g Episcopi, qui mira sanctitate & zelo Catholicæ fidei sub Valente Imperatore Ariano, cui fortiter restitit, in Ecclesia floruit. Atrebatum in Gallijs sancti Popponis ^h abbatis miraculis clari.

IANVARI II 25.

ONVERSI ^a sancti Pauli.] De ea Act. Apost. cap. 9. & 22. Agunt de eadē solemnitate hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, ad stipulaturq. vet. manuscrip. Augustinus in ea sermones plures habuit, 14. de Sanctis, & de diuersis 34. 35. 36. edit. Louan. Eandem festiuitatem vsu prætermittam restituit Innocentius Papa Tertius.

^b *Quæ fuit secundo ab Ascensione Domini anno.*] Eadem verba non tantum in veteri Romano Martyrologio scripta reperiuntur, sed etiam apud Vsuardū, atque antiquiora manuscripta exemplaria leguntur. De tempore conuersionis Apostoli diuersæ admodum inter se sententiæ reperiuntur. Fuit enim quorundā opinio, sanctum Paulum post septennium ab Ascensione Domini Christo nomen

dedisse: idq. ex Hippolyto Thebano Michael Glycas in tertia Annalium parte, & Niceph. lib. 2. cap. 3. Euodij auctoritate confirmare nituntur; censentq. omnes ij, post septem annos ab Ascensione Domini sanctum Stephanum lapidatum esse. Eusebius contra, eam factā recenset anno a Natiuitate Christi 34. & 19. Imperij Tiberij Cæsaris; id enim proficitur in chronico. Sed sicut illa opinio falsa arguitur, ita & hæc etiam non subsistit. Prior confutatur, cum tempus martyrij sancti Stephani eodem anno Ascensionis Domini contigisse certum sit, vt suo loco dicemus inferius. Posterior autē certissimis rationibus refellitur. Cum enim a lapidatione Stephani (quam, vt celebrat Ecclesia, 26. die Decembris contigisse suo loco infra monstrabimus) vsque ad Pauli conuersionem non amplius quam triginta dierū spatium intercedat:

cedat: quomodo tot tantaq. a nece Stephani vsque ad conuersionem Pauli tam breui tempore accidere potuerūt? Post enim eius martyrium (vt habent Acta cap. 8.) Saulus vastabat Ecclesiam, intrans per domos, & trahens viros & mulieres, ducebat in custodiam: eo etiam tempore facta est dispersio discipulorum per regiones, quando & Ananias Damascum profectus, ibi Euangelium prædicauit, conuertensq. ad fidem nonnullos, collegit Ecclesiam, deq. ea re perlatus est nuncius Hierosolymam: quem cum accepisset Saulus (vt habent Act. c. 9.) accessit ad Principem sacerdotum, & petijt ab eo epistolas in Damascum ad synagogas: acceptas deferens & appropinquans Damasco, admirabili modo ad Christum conuertitur. Hæc quidem omnia si accurate considerentur, non mens vnus, sed vix integri anni spatium impleri potuisse, perspicuum est. Verior itaque est de anno secundo opinio prædicta, cui etiam subscribit Oecumenius in Act. Apost. c. vlt. Locus ille prope Damascum, ob tantæ rei memoriam, nobili est illustratus basilica, cui aludere videtur S. Augustinus, cum in dicto ser. 34. hæc ait: Hodie in illis regionibus etiã ipsa loca testantur, quod tunc gestum est, & nunc legitur & creditur. Extat egregiũ carmen S. Damasi Papæ de conuersione S. Pauli, in collect. Christianorum poetarum.

^c *Anania.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri, Græci autem ad Kal. Octobris in Menologio, vbi habetur, eum non tantum Damasci Euangelium annunciasse, sed etiam Eleutheropoli in Palæstina (prout hic scribitur)

ac demũ egregium martyriũ consummasse. ^d *Inuentini & Maximi.*] Post natalem diem, sancti Babylæ in Antiochena ecclesia de his martyribus agebatur, vt auctor est S. Ioannes Chrysostomus in homilia habita in ipsorum die natali, quæ habetur tomo 3. in fine. Fuerunt hi Romani milites, quorum certamen scribit Theodoretus hist. lib. 3. cap. 14. vbi in fine hæc habet verba: Istos Antiochia velut strenuos pietatis athletas venerata, magnifico tumulto mandauit, & ad hodiernum vsque diem quotannis festo publico eos honorifice celebrat. Hæc ille. De his etiam Nicephorus lib. 10. cap. 12. in fine.

^e *Proiecti Episcopi, & Marini.*] De Proiecto hac die etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum res gestas habet Surius tom. 1. Petrus in catalogo lib. 3. c. 22. Passum Proiectum refert Sigebertus in chron. anno Domini 670. sub Childerico Secundo Francorum Rege.

^f *Donati & soc.*] De eis vet. manuscrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

^g *Bretannionis Episc.*] Huius egregia certamina aduersus Valentem Arianum Imp. scribit Sozomenus histor. lib. 6. cap. 22. Niceph. lib. 11. cap. 29. Huic successit Gerontius, qui interfuit œcumenicæ Synodo Constantinopolitana sub Theodosio Imperatore.

^h *Popponis abb.*] Extant Acta eius, quæ fidelissime scripsit Euerhelmus abbas, quæ habet Sur. tom. 1. De eodem Sigebert. in chron. anno Domini 1048. Trithem. in chron. Hirsaugiensi, & de vir. illustr. ord. S. Bened. libro 3. cap. 242. Claruit sub Henrico Imp. & Chunrado eius successore.

v. E Septimo Kal. Februarij. Luna.

26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

SMYRNAE natalis sancti Polycarpi^a, qui beati Ioannis Apostoli discipulus, & ab eo eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus, totius Asiæ princeps fuit: postea sub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo, sedente Proconsule, & vniuerso populo in amphitheatro aduersus eum personante, igni traditus est, & cum ab eo minime læderetur, gladio confossus, martyrij coronam accepit: cum quo etiam alij duodecim ex Philadelphia venientes, in præfata vrbe martyrio consummati sunt. Hippone regio in Africa sanctorum Theogenis^b Episcopi, & aliorum triginta sex, qui in persecutione Valeriani contemnescentes tem-

poralem

poralem mortem, coronam vitæ æternæ adepti sunt. Apud Bethlehem Iudæ dormitio sanctæ Paulæ^c viduæ, matris Eustochij virginis Christi: quæ cum esset e nobilissimo Senatorum genere, renunciãns sæculo, & facultates suas pauperibus distribuens, ad Præsepe Domini se recepit: vbi multis virtutibus prædita, & longo coronata martyrio, ad cælestia regna transiuit: cuius vitam virtutibus admirandam sanctus Hieronymus scripsit. In territorio Parisiensi sanctæ Bathildis^d Reginæ, sanctitate & miraculorum gloria illustris.

IANVARI II 26.

POLYCARPI^a.] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem 23. Febr. vt constat ex Menologio. Quæ vero hic habentur, accepta noscuntur a S. Hieronymo de scrip. Eccles. in Polycarpo. Passus est (vt scribit Euseb. in chron.) anno septimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri. Conf. Luc. Aurel. tertium & Quadrato. Eius nobile certamen & sociorum a Smyrnenſi ecclesia exacte descriptum, idem Eusebius recitat hist. lib. 4. cap. 14. Qualis autem quantusve fuerit Polycarpus, S. Ignatij epistola ad ipsum scripta facile significat. Eius aduentum Romam & congressum cum Aniceto scribit S. Irenæus aduersus hæres. lib. 2. cap. 3. & Eusebius ex eodem auctore lib. 5. cap. 24. Extat insignis epistola Polycarpi ad Philippenses, cuius meminit S. Hieronymus, quam piæ memoriæ vir doctissimus pariter & religiosissimus Franciscus Turrianus Societatis Iesu, longe prolixiorẽ illa, quæ habetur typis excusa, apud se esse Græce scriptam, cum viueret, testatus est: speramus eam vna cum ceteris egregijs vetustatis monumentis, quæ summo labore collegit, propediem esse edendam. De celebrando die natali S. Polycarpi hæc vbi supra Smyrnenſis ecclesia: Nobis in vnum aliquando coactis, Dominus præstabit, vt celebrem eius martyrij diẽ instar natalis festi cum exultatione & gaudio quantũ fieri potest maximo recolamus, &c. Conſueuiſſe legi in ecclesia S. Polycarpi, testatur Greg. Tur. de glor. mart. c. 86.

^b *Theogenis Episcopi.*] De ipſo ac socijs item Beda, Vsuardus, ac ceteri hac die. Hic ille Theogenes Hipponensis Episc. esse cognoscitur, qui vna cum S. Cypriano interfuit Concilio Carthagenſi, vt ex eius Actis apparet, quæ habentur apud Cyprianum, & Augustinum in lib. 6. de baptismo contra Donatistas. Erat Hippone basilica nomine sancti Theogenis, cuius meminit S. Augustinus serm. 101. de diuers. vbi ait: Quando audistis

apud memoriã S. Theogenis: Offero tibi Petre, offero tibi Paule? numquam audistis, &c. ^c *Paulæ.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij die sequenti. Porro hac die, sept. Kal. Februarij, tertia sabbati, ex hac vita migrasse, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Eustochium epist. 27. eius vitam præclare conscripsit, aperte testatur: qui & Consules recitat anni obitus, Honorii sexto, & Aristenetus; numeratur is annus, secundum Fastos Onuphrij, a Christo 404. cum S. Innocentius Romanæ præfesset Ecclesiæ. Ne quis erret in Paulæ nomine; sciendũ est, fuisse aliam Paulam, iuniorem dictam, huius senioris neptem ex Toxotio filio & Lata genitam (vt ibidẽ Hieronymus ait) ex repromissione martyris: uerunt enim eam parentes, antequam conciperetur, Domino. Ad eam adhuc infantulam instituendam S. Hieronymus paraneticam epistolam scripsit ad Latam eius matrem, eamq. Hierosolymam mitti quamprimum, eadem epistola vehementer rogauit. Eo tandem perlata, in monasterio Bethlehemitico apud Eustochium educata, cum eadem semper vixit post obitum Paulæ auis. Hæc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epist. ad August. 79. & 94. nam quo tempore eas dedit litteras, iam multo ante sancta Paula senior ex humanis exceſſerat, vt pluribus docuimus in Annalibus Eccles.

^d *Bathildis.*] De ipsa etiam Vsuar. Vuandebertus, & alij. Fuit hæc vxor Clodouei Secundi Francorum Regis, mater Clotarij, Childerici, & Theodorici Regum, vt scribit Aim. de gest. Franc. lib. 4. c. 42. & 43. Quæ eo sanctior, quo viro impurissimo iuncta, non tantum illius non est inquinata fordibus, sed & virtutibus aucta. Soluta viro, monasterium petijt, vbi ministrans ceteris, reliquum tempus vitæ transegit. Plura de ipsa leguntur in vita S. Vuandregisili Episcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catalog. lib. 3. c. 59. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti cap. 112. Testatur Molanus eius Acta integra reperiri in monasterio Rubræ vallis.

Sexto

iii. F Sexto Kal. Februarij. Luna. 27

a b c d e f g h i k l m n p q r f
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 22 23 24 25 26 27

CONSTANTINOPOLI sancti Ioannis ^a Episcopi, propter aureum eloquentiæ flumen cognomento Chrysofomi, qui verbo & exemplo Christianæ religioni plurimum profuit, & post multos labores, in exilio vitam finiuit. Eius sacrum corpus sub Theodosio Iuniore hac die Constantinopolim, inde postea Romam translatum, in basilica Principis Apostolorum conditum fuit. Soræ sancti Iuliani ^b martyris, qui in persecutione Antonini comprehensus, cum idolorum templum, dum ipse torqueretur, corruisset, truncato capite, martyrij coronam accepit. In Africa S. Auiti ^c martyris. Ibidem sanctorum martyrum Datij ^d, Reatri, & sociorum, qui in persecutioue Vuandalica passi sunt. Item sanctorum Datiui ^e, Iuliani, Vincentij, atque aliorum vigintiseptem martyrum. Romæ Vitaliani ^f Papæ. Apud Cenomanos depositio sancti Iuliani ^g primi eiusdem vrbis Episcopi, quem S. Petrus illuc ad prædicandum Euangelium misit. In monasterio Bobacensi sancti Mauri ^h abbatis.

IANVARI II 27.

IOANNIS ^a Chrysofomi.] Tam Latini quam Græci de eodē agunt hac die, licet apud nonnullos Latinorū natalis hic dicatur dies; Græci tamen (vt vidimus in Menologio) translationē eius hac die celebrant, quando sub Theodosio Iuniore & S. Proclo Episcopo Constantinopolitano Communis corpus eius relatum est Constantinopolim. Ibi enim hæc leguntur: Relatio reliquiarum S. Ioannis Chrysofomi in vrbem Constantinopolitanam, in templum sanctorum Apostolorū tempore Procli Patriarchæ, & Theodosij minoris: celebratur autem dies festus, sicut in decimatertia Nouembr. Hæc ibi. In eam etenim diem Græci transferūt natalem ipsius, quod festo Exaltationis S. Crucis impediatur, quo die eum obiisse omnes testantur: hanc etenim rationem iidem in Menologio reddunt. Errat omnino, nisi sit mendū in codice, Theodorus lect. dum lib. 2. collectan. in fine dicit, die sequenti, quinto Kal.

Febr. corpus S. Ioannis Chrysofomi esse depositum ad sanctos Apostolos: nam hac die, & non sequenti id factum esse, omnes testantur. nisi velit dicere, hac die esse perlatum Constantinopolim, sequenti vero in dicto loco reconditum: sed translationis & non depositionis agitur festa dies. Facta est huiusmodi solemnitas translatio (vt scribit Marcellinus in chronico) Theodosio xvj. & Fausto Const. est is annus a Christo secundum veteriores chronograph. 438. cum Sixtus Papa Romanæ præesset Ecclesiæ. Eius rei gestæ historiam scribit Theodoretus lib. 5. cap. 36. Niceph. lib. 14. cap. 36. & 43. Theodorus lector in collectaneis lib. 2. circa finem, & Suidas. Vberius ceteris eam rem persecutus est Cosmas Vestarius sermone quem habuit in eadem solemnitate. Habemus eum in nostra bibliotheca manuscriptum, vbi etiam egregiam S. Procli Episcopi concionē nacti sumus, quam habuit, cum populum Constantinopolitanum hortaretur vt venerandum corpus Ioannis Chrysofomi ab Imperatore resti-

restituendum exposceret. Est eius orationis exordium: Certe gratias ago Deo, &c. exscriptissimus eam in Annalibus. Hæc sunt quæ ad translationem spectant, cetera autem suo loco opportunus.

^b Iuliani.] Restituitur ex Martyrologio basilicæ Vaticanæ. Viget in Sorana ciuitate eius martyris memoria, eo in loco posita, vbi martyrium passus dicitur. Habentur illic & eiusdem martyris Acta manuscripta.

^c Auiti.] De eo Vsuardus hac die, & alij. Confunditur alicubi Auitus cum Adiuto, sed longe diuersi sunt inter se: nam hic martyr in Africa passus dicitur; ille autem abbas confessor in pago Carnotensi claruit sanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

^d Datij & soc.] De his vet. manuscrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

^e Datiui & soc.] Beda etiam de his agit, sed mendose pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent.

^f Vitaliani Papæ.] De eodem vet. manuscrip. liber de Roman. Pontif. Beda de gestis Anglor. lib. 4. cap. 12. cetera in Annal. Ecclesiast. diximus.

^g Iuliani Episc.] Habentur eius Acta scripta a Lethaldo monacho, vt testatur Molanus; meminit eiusdem Petrus Cluniac. lib. 7. epist. 2. Petrus in catal. lib. 3. cap. 35. & alij. ^h Mauri abb.] Alij Marium pro Mauro legunt. eius vitam scriptam esse a Dinamio, testatur Sigeb. lib. de vir. illustr. cap. 115. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

Quinto Kal. Februarij. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 23 24 25 26 27 28

ROMÆ sanctæ Agnetis ^a secundo. Ibidem sancti Flauiani ^b martyris, qui sub Diocletiano passus est. Apolloniæ sanctorum martyrum ^c Thyrsi, Leucij, & Callinici, qui tempore Decij Imperatoris varijs tormentorum generibus cruciati, primus & vltimus abscissione capitis, medius cælesti voce euocatus spiritum reddens, martyrium consummarunt. In Thebaide sanctorum martyrum Leonidis ^d & sociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij sunt assecuti. Alexandriae commemoratio ^e plurimorum sanctorum martyrum, qui hac ipsa die factione Syriani Ducis Ariani, dum in ecclesia synaxim agerent, diuerso mortis genere sunt interempti. Item sancti Cyrilli ^f eiusdem vrbis Episcopi, qui Catholicæ fidei præclarissimus propugnator, doctrina & sanctitate illustris quieuit in pace. Cæsaraugustæ sancti Valerij ^g Episcopi. Conchæ in Hispania natalis sancti Iuliani Episcopi ^h, qui erogans in pauperes bona ecclesiæ, opere manuum sibi more Apostolico victum quærens, clarus miraculis, quieuit in pace: cuius celebrior solemnitas agitur quinta Septembris. In monasterio Rheimensi depositio S. Ioannis presbyteri ⁱ, viri Dei. In Palæstina S. Iacobi ^k eremitæ, qui post lapsum diu in sepulchro pœnitentiæ causa latuit, & clarus miraculis migravit ad Dominum.

AGNETIS secundo.] Est hæc vetus huius diei inscriptio: idq. ob eam causam, quoniam non de octava primæ diei agitur, vt octava dicatur; sed quæ die octava ostensa est cælitus visio, celebratur. Recolitur enim hac die memoria, quando parentibus ad sepulchrum eius vigilantibus, choro sanctarum virginum comitata apparuit, & gloriam sempiternam sibi a Deo largitam testata, consolata est eos: prout continent eius res gestæ, quæ habentur apud S. Ambrosium lib. 4. epist. 34. edit. Rom. De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Vide præterea quæ Durand. scribit lib. 7. cap. 3.

^b Flavianii.] De eodem vet. manuscr. Petr. autem in catal. lib. 3. c. 41. Hic etenim cum Romæ administraret Vicariâ præfecturam, ad Christum conuersus, ad Centumcellas vna cū ceteris martyrio coronatur. Extant eius res gestæ, quæ aliqua indigent castigatione.

^c Thyrsi, Leucij, & Callinici.] Agunt de ijs Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem 14. Decembris, prout testatur Menolog. vbi etiam eorum martyrium describitur. Integra autem ipsorum Acta recitat Metaphr. quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Penes Græcos Lucius pro Leucio ponitur, & aliqui legunt Gallenicum pro Callinico; sed Martyrologij lectio magis arridet. Iustinianus Imp. in honorem S. Thyrsi martyris erexit ecclesiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. De alia olim erecta a Cæsario V. C. agit Sozom. hist. lib. 9. cap. 2.

^d Leonidis & soc.] De iisdem hac die Græci, adnumerantq. inter eos Asclam martyrem, de quo seorsum Latini ad X. Kal. Febr. Habentur eorumdem martyrum Acta recensita a Metaphraste post res gestas prædictorum sanctorum Thyrsi & sociorum, quas habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 6. De ceteris autem martyribus, qui iisdem Actis continentur, infra certis diebus agemus.

^e Commemoratio plurimorum, &c.] Scripsit horum miserandâ stragem ecclesia Alexandrina circulari epistola ad omnes Christi fideles, vbi hæc leguntur: Acta sunt hæc post Consulatum Arbetionis & Lolliani, V. Kal. vel (vt habent alij codices) prid. Kal. Febr. Est is annus a Christo (secundū Fastos Onuphrii) 356. De his Athanas. in epist. ad Solim. in fine, in apologia ad Constantium, ac etiam in apolog. de fuga sua, Suidas etiam, & alij.

^f Cyrilli Episc.] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. 9. Iunij his verbis: Natalis S. Cyrilli, viri eruditissimi, & Catholicæ fidei propugnatoris egregij: quem Summus Pont. Cælestinus idoneum iudicauit, cui suas vices in Ephesino Concilio delegaret. Hæc ibi. Sedere cœpit S. Cy-

rillus post Theophilum (vt scribit Socrates lib. 7. cap. 7.) Honorio nonum & Theodosio quintum Conf. Kalend. Nouemb. seditq. annis 32. prout habent Acta SS. Concilij Chalcedonen. A. 3. in libellis Athanasij presbyteri, & Theodori diaconi. Eadem Liberatus diac. in Breuiar. cap. 10. & Niceph. in chron. Ex quibus omnibus luce clarius apparet, sedere cœpisse Cyrillum anno Christi 412. ac sedisse vsque ad annum 444. Hæc tam exacta annorum Cyrilli supputatio, tam ad errorem aliorum arguendos, quam ne ipse argueret ab his qui aliter senserunt, sit posita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cælestini Papæ. De pallio eidem tunc ab eodem Cælestino concessio meminit Theodorus in Nomoc. Photij tit. 8. cap. 1. De alijs insignibus Niceph. lib. 14. c. 34. quem tamen superiori censuræ subijcimus. Præclara eius certamina tam aduersus Nestoriū quam schismaticos Orientales exercita produnt Acta Ephesina. Cetera autem aduersus Anthropomorphitas, aduersus Gentiles, & alios Ecclesiæ hostes ab eo gesta, per annos singulos ordine temporum digessimus in Annalibus. Hic tamen admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo sæpius obloquenti lib. 7. cap. 13. 14. 15. incaute nimis fidem adhibeat: nam Nouatianæ sectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parum equus fuit, quod ille statim vt est creatus Episcopus, acre bellum aduersus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eam diem fuerant; prout idem auctor queritur lib. 7. cap. 7. Porro tanti Patris præconia non vnus tantum vel alterius inueniuntur testimonio comprobata, sed duorum œcumenicorū Concil. Ephesini & Chalcedonenfis Actis celebrata, atque firmata.

^g Valerij Episc.] De eodem alij die sequenti, vt in Breu. Toletano, & Flore sanct. Cum autem reperiatur S. Valerius Episcopus Cæsaraugustanus interfuisse Concilio Eliberino; suborta est mihi dubitandi occasio, num duo fuerint eiusdem nominis Episcopi Cæsaraugustani, quorum prior federit temporibus Daciani, qui sub Maximiano & Diocletiano Impp. rexit Hispanias, quando & eius diaconus S. Vincentius nobili martyrio triumphauit; posterior autem vixerit temporibus Constantini, sub cuius Imperio dicta Synodus Eliberina est celebrata; nam interfuit illi Osus Episcopus Cordubensis, qui præfens fuit sacrosancto Concilio Nicæno. Auxit mihi Prudentius dubitandi occasionem, dum Peristeph. hym. 4. agens de eiusdem ecclesiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerij pluribus:

*Inde Vincenti tua palma nata est,
Clerus hinc tantum peperit triumphum,
Hinc sacerdotum domus infulata
Valeriorum.*

Hæc

Hæc autem cum optimo iure dici posse videantur: tamen vnum eundemq. dicendum esse Valerium, qui sedebat tempore quo sanctus Vincentius martyrio coronatus est, cū eo qui interfuit Concilio Eliberitano, satis aperte demonstrauius secundo Annalium tomo, ex quo ista in hac recenti editione corrigimus.

^h Iuliani Episcopi.] Quod ad Iulianum spectat, consule quæ a nobis quinta Septembris notata sunt.

ⁱ Ioannis presbyteri.] De eodem Beda ac ceteri. Scribit Gregorius Turonen. lib. de gloria confess. cap. 23. res gestas cuiusdam Ioannis presbyteri, non Rhemis (vt hic habetur) sed Turoni sepulti; qua ratione alius ille esse videtur ab hoc de quo agimus. De alio Ioanne idem Gregorius Turon. de gloria confess. cap. 87.

^k Iacobi eremite.] Scripsit eius Acta Metaphrast. quæ Lipoman. recitat tomo 7. & Surius tomo 1.

29

Quarto Kal. Februarij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

ROMAE via Nomentana natalis sanctorum martyrum Papiæ & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iussit Laodicius Urbis Præfectus ad primam Christi confessionem lapidibus contundi, & sic eos in carcerem trudi, ac postea fustibus cædi, atque ad vltimum plumbatis percuti, donec expirarent. Perusiæ sancti Constantij Episcopi & martyris, qui vna cum socijs sub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defensionem martyrij coronam accepit. Edessæ in Syria sanctorum martyrum Sarbelij & Barbeæ sororis eius, qui a beato Barsimæo Episcopo baptizati, in persecutione Traiani sub Lysia Præsede martyrio coronati sunt. In territorio Tricassino sancti Sabiniani martyris, qui, iubente Aureliano Imperatore, pro fide Christi decollatus est. Mediolani sancti Aquilini presbyteri, qui ab Arianis gladio in gutture transfuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depositio beati Valerij Episcopi, discipuli sancti Petri Apostoli. Apud Bituricas sancti Sulpitij Seueri Episcopi, discipuli sancti Martini, virtutibus & eruditione conspicui.

IANVARI II 29.

PAPIÆ & Mauri.] De his hac die Beda, Vsuard. & vberius Ado ex Actis S. Marcelli, seu potius Marcellini Papæ, in quibus horū certamina in-texta habentur. Ipsorū corpora primū a Sergio Iuniori Rom. Pontif. in titulum Equitij translata (vt docet vetus in-

scriptio in marmore sculpta, eodem in loco posita) inde a Gregorio Nono in S. Hadriani diaconiam, demum vero opera Illustrissimi Augustini Cusani Cardinalis, Sixto Quinto concedente, in nostram ecclesiam S. Mariæ & sancti Gregorij in Vallicella translata fuerunt tertio Idus Februarij MDCX.

^b Fustibus cædi.] Hi cum sint milites, fustibus

F

bus

bus cædunt. Polybius auctor est libro de tribus politijs, duo in primis suppliciorum genera fuisse in militiæ disciplina, decimationem, & fustuarium. De decimatione agemus inferius in notation. diei 22. Septembris in Mauritio. Modestinus quoque Iureconsultus inter pœnas militares fustium castigationem recenset. Id supplicium est huiusmodi: **Accepto** fuste Tribunus vix tantum attingit **damnatum**: quod vbi factum est; omnes qui in castris sunt, cædentes eum fustibus, lapidibusque, plerumque in ipsis castris conficiunt: at si qui euaserint, nec sic quidem seruari possunt. & quoniam pacto, quibus nec in patriam redire liceret, neque aliqui ex necessarijs domi eos excipere audent? Fuste autem cædebat, qui furto quippiam ex castris fustulerat, quiq. falsum testimonium dixerat, & si quis ætatis flore abuteretur. Marcellus sentire videtur, liberum cædi fustibus, flagellis seruum, &c. Hæc & alia de fustuario notat Cælius Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 5. Erat etiam illud militare supplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum sanguinem soluebatur vena. tam de eo, quam etiam de pane ordeaceo, quo ignavi milites vesci cogebantur, Gellius libro 10. cap. 2. Quod autem ad fustes pertinet, constat non tantum milites Christianos, sed & ceteros fideles ea pœna affici solitos; quod legibus Romanorum ex prudentum responsis cautum esset, vt qui se Deo plenos simularent, fustibus cæderentur. Paul. lib. 5. sent. tit. 21. de yaticin. De fustibus, quibus sæpe initiari consuevit quæstio Christianorum, pulchre Cyprian. epistola 77. ad Nemesianum, Felicem, & alios.

Constantij Episcopi. Accepimus Acta sancti Constantij manuscripta ab ecclesia Perusina, eademq. apud nos asseruantur: ex quibus erroris arguitur, qui Constantium Herculani discipulum & successorem fuisse dicit. Quisnam autem fuerit successor Herculani, vide inferius in not. diei 7. Nouembris, vbi agitur de Herculano.

Sarbelij & Barbea. De his Græci etiam; sicet in aliquibus Menologijs hæc die agatur, in aliquibus autem ad XV. Kalend. Octobris, vbi & ipsorum martyrium sic describitur: Sarbelius idolorum sacerdos vna cum sorore Barbea conuersus est ad fidem Christi per Barsimæum Edeffæ Episcopum, & ambo tenti; post grauissima tormenta Sarbelius inter duo ligna ligatus, sectus est; soror autem capite truncata. Hæc ibi.

Sabiniani. De quo item Vsuardus, & Pe-

trus in catal. lib. 3. c. 42. Vincentius in spec. lib. 10. cap. 165. Recitat eius res gestas Mombr. tom. 2. vit. Sanctorum.

Aquilini. Tabulæ etiam ecclesiæ Mediolanensis de eodem. Huius vitam ad Breuiarij Ambrosiani vsum accommodatam Galestinus ex antiquis monumentis conscripsit.

Valerij Episcopi. Beda, Vsuardus, Ado, ac demum ceteri de eodem agunt hac die. Pauca quædam ex veteribus codicibus de Actis ipsius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniacen. lib. 1. epist. 2. dum recenset Episcopos a sancto Petro in Gallias missos: Misit, inquit, in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Eucharium, & Valerium. De his etiam hæc Mar. Scot. lib. 2. sex ætat. anno Domini cæ incarnationis 54. Claudij anno 12. Episcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharium cum socijs Valerio atque Materno ad prædicandum Gallicis gentibus missi sunt, &c. Inferius autem anno Domini 75. Valerium Eucharium successisse scribit. In tabulis autem Episcoporum Treuerensium, quas Democh. edidit, Eucharium primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur.

Sulpitij Seueri Episcopi. De eodem vet. manuscrip. ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vsuardi Martyrologium, quod non tantum restituit, & additionibus auxit, sed & doctissimis annotationibus loqupletavit, vir quidem in tot tantisque hæreseon tenebris pietate ac eruditione fulgentissimus. Memini me legisse huius Sulpitij Seueri vitam in Vaticana bibliotheca plut. 4. num. 234. Hic discipulus fuit sancti Martini Episcopi Turonensis. Admiratus est vehementer S. Paulinus susceptum a Seuero vitæ institutum, cum primam ordine positam ad eum scripsit epistolam; adiecit postmodum alias subsequentes, quibus qualis quantusve Seuerus esset, quasi ex vnguibus leonem facile quis intelliget. Gennadius de vir. illustr. cap. 19. dum scribit de Seuero, ait eum in senectute fuisse deceptum a Pelagianis, sed facti mox poenituisse; atque vt crimen expiaret, arctissimis se silentij vinculis coarctasse, ex eoq. lapsu ad altiora virtutum culmina per poenitentiam sibi iter aperuisse. sic enim diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, etiam mala. Fertur pro Seuero scripsisse apologiam Guibertus abbas, fundator monasterij Gemblacensis, sanctitate clarus, cuius vitam scripsit Sigebertus eiusdem monasterij monachus, prout ipse fatetur libro de viris illustribus cap. 169.

Tertio Kal. Februarij. Luna.

30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ANTIOCHIAE passio beati Hippolyti^a presbyteri, qui Nouati schismate aliquantulum deceptus, sed operante gratia Christi correctus, ad vnitatem Ecclesiæ redijt, pro qua & in qua postea illustre martyrium consummauit. Hic rogatus a suis, quænam secta verior esset; execratus dogma Nouati, eam fidem dicens esse seruandam, quam Petri cathedra custodiret, iugulum præbuit. In Africa passio sanctorum martyrum Feliciani^b, Philappiani, & aliorum centum vigintiquatuor. Edeffæ in Syria sancti Barsimæi^c Episcopi, qui cum Gentiles plurimos conuertisset ad fidem, & præmisisset ad coronam, eos secutus est sub Traiano cum palma martyrij. Ibidem sancti^d Barsen Episcopi, gratia curationum illustris, qui a Valente Imperatore Ariano in extremas illius regionis oras ob fidem Catholicam relegatus, vitam finiuit. Item beati Alexandri^e, qui in persecutione Decij comprehensus, longæuæ ætatis veneranda canicie & confessione iterata resplendens, inter carnificum tormenta reddidit spiritum. Hierosolymis natalis sancti Matthiæ^f Episcopi, de quo mira & plena fide gesta narrantur: qui sub Hadriano^g multa pro Christo perpeffus, demum in pace quieuit. Romæ sancti Felicis^h Papæ Tertij, qui pro fide Catholica plurimum laborauit. Papiæ sancti Armentarijⁱ Episcopi & confessoris. In Malbodio Hannoniæ monasterio sanctæ^k Aldegundis virginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani sanctæ Saurinæ^l feminae religiosissimæ, quæ ad sepulchra sanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARI II 30.

HIPPOLYTI presbyt. De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij, ad stipulanturq. vet. manuscrip. Quæ hic de ipso habentur, fusius scribit carmine Prudentius in Peristephan. hym. 11. Ne tamen alicui errandi detur occasio, sciendum est, eundem auctorem

tres Hippolytos conflasse in vnum, videlicet militem, presbyterum, & Episcopum, eorumq. res gestas quasi vnus tantum narraffe: Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti presbyteri Antiocheni de quo agimus, atque Hippolyti Episcopi Portuensis facta coniunxit. hi cum nomine tantum conueniant, locis, temporibus, vitæ

F 2 studijs,

studijs, ac denique martyrij genere distinguuntur. Miles etenim passus est apud Urbem, via Tiburtina, sub Valeriano Imper. die 13. Augusti, raptatus atque discerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, presbyter fuit Antiochenus sub Fabio Episcopo, qui vixit temporibus Decij, vt constat ex Euseb. chron. qui etiam in hist. lib. 6. cap. 35. 36. & 37. recitat epistolas Cornelij Rom. Pontif. & Dionysij Episcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propensiosem. Hippolytus autem Episcopus Portuensis doctrina clarissimus sub Alexandro Imp. mersus aquis in Portu Romano, die 22. Augusti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra suis locis.

^b *Feliciani & soc.*] Restituti sunt ijdem ex veteri Martyrologio Romæ in ecclesia legi solito, cuius supra meminimus.

^c *Bartholomæi Episcopi.*] De eodem Græcorum Menologium; vbi tam huius, quam Sarbelij & Barbeæ martyrum, quorum memoria pridie huius diei agitur, habentur Acta summam expressa.

^d *Bartholomæi Episcopi.*] Græci itidem. Huius res gestas scribit Theodoret. hist. lib. 4. cap. 15. & Niceph. lib. 11. cap. 22. Huic successit Eulogius, qui interfuit Concilio œcumenico Constantinop. sub Theodosio Imp.

^e *Alexandri.*] De quo hac die Beda pluribus agit, ac etiam Ado, consentiuntq. vet. manuscripta. Longe alius autem est Alexander hic ab illo Hierosolymitano Episcopo, de quo ijdem 18. Martij.

^f *Matthiæ Episcopi.*] Beda item, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Ponitur hic octauus Hierosolymorum Episcopus, seditq. temporibus Hadriani Imp. & non Traiani, vt quidam vulerunt. De eo Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 5. & Niceph. in chron. de successione sedis Hierosolymitanæ.

^g *Sub Hadriano.*] Numeratur hæc quarta ordine persecutio a Severo lib. 2. At vero Oros. lib. 7. cap. 27. & August. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. nullam sub Hadriano numerant persecutionem; quartam enim ponunt sub Antonino: fortasse ea de causa, quod Tertullianus in apologet. nullum edictum dicat ab Hadriano aduersus Christianos promulgatum: tamen ex iam sancitis Traiani legibus, quibus Christianos delatos pœnæ subiciendos iusserat, adhuc sub Hadriano gladium in Christianos sæuissè, par est credere. Non deerant enim ex Christianorum hostibus Iudæis atque Gentilibus, qui absque subtili aliqua inquisitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quotidie puniendos deferrent. Porro vehementem sub Hadriano factam fuisse aduersus Christianos persecutionem, satis docent grauissimæ illæ tunc a sanctis Patribus scriptæ apologiæ, quibus sa-

ne gladium persecutionis a ceruicibus Christianorum arcere conati sunt, vt Quadratus & Aristides philosophi, quorum sanctus Hieronymus lib. de scrip. Ecclesiast. summa cum laude meminit. Quis enim dubitet Hadrianum minime cessasse a vexatione Christianorum, qui ipsorum loca, quæ præ ceteris sacrosancta Hierosolymis erant, abominationibus idolorum profanauit atque sædauit? vt scribit Seuer. lib. 2. Paulinus ad Seuer. epistola 11. Hieronym. epistola 13. & Ambros. in Psal. 47. Aut quonam pacto se temperarit a gladio, qui Christianos Alexandria degentes, datis litteris ad Seuerianum Aegypti Proconsulem, innumeris calumnijs proficeret? Habentur illæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia si deessent, sufficerent saltem litteræ vnæ Sereni Granij, quarum Euseb. meminit in chron. an. 9. Hadriani, & lib. 4. hist. cap. 8. ex quibus satis apparet, quod etsi de Christianis insequendis silerent Imperatoris edicta; perstreperent tamen vulgi clamores, quibus Christiani passim petebantur ad necem; atque adeo, vt opus fuerit Præsides prouinciarum miseratos illorum cladem, ea de re scribere ad Hadrianum; ipsum vero Imperatorem de compescendo populorum furore rescribere ad Rectores prouinciarum. Eiusmodi generis rescriptum datum ad Minutium Fundanum Asiæ Proconsulem extat apud Iustinum in fine apologiæ ad Antoninum, & apud Eusebium lib. 4. cap. 8. Non imus inficias, Hadrianum in melius esse mutatum, adeoque profecisse Christianorum philosophorum apologijs, vt templum Christo erigere, eumq. inter deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus absque simulacris erigere, animo conceperit, vt de eo scribit Lampridius in Alexandro.

^h *Felicitis Papæ.*] Præter ea quæ de ipso habentur in lib. de Rom. Pontif. gestisq. Synodis, complura collegimus ex vet. manuscr. descriptisq. in Annalib. Ecclesiast.

ⁱ *Armentarij Episcopi.*] De eodem tabulæ Ticinensis ecclesiæ, & Gual. qui eas locupletauit.

^k *Aldegundis.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Plura de ipsa scripta reperies in vita sancti Gisseni, quam habet Sur. tom. 5. Vide & Molan. in indic. sanctorum Belgij, vbi etiam ponit aliam Aldegundem virginem filiam S. Basini Regis & martyris, cuius vitam editurus proxime est R. P. Michael Ghierius abbas S. Iudoci in Nemore in finibus Artesiæ, de qua agitur 20. Iunij. Hæc autem, de qua præsens est sermo, floruit sub Dagoberto Rege Francorum circa annum Domini sexcentessimum quadragesimum.

^l *Sauina, alias Sabina.*] De ea etiam tabulæ eccles. Mediolan. a Galefino egregie illustratæ.

Pridie Kal. Februarij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	i			

ROMAE via Portuensi sanctorum martyrum Cyri & Ioannis^a, qui post multa tormenta pro confessione Christi capite truncati sunt. Alexandria natalis sancti Metrani^b martyris, qui sub^c Decio Imperatore cum ad iusionem Paganorum^d nollet impia verba proferre, illi totum eius corpus fustibus colliserunt, vultumq. & oculos præacutis calamis terebrantes, ipsum extra urbem cum cruciatibus expulerunt, ibiq. lapidibus oppressum interemerunt. Ibidem sanctorum martyrum Saturnini^e, Thyrsi, & Victoris. In eadem ciuitate sanctorum martyrum Tharsicij^f, Zotici, Cyriaci, & sociorum. Cyzici in Hellesponto sanctæ Triphenis^g martyris, quæ plurimis tormentis superatis, a tauro demum necata, martyrij palmam promeruit. Mutinæ sancti Geminiani^h Episcopi, miraculorum gloria illustris. Mediolani sancti Iulijⁱ presbyteri & confessoris, tempore Imperatoris Theodosij. Romæ sanctæ Marcellæ^k viduæ, cuius præclaras laudes beatus Hieronymus scripsit. Eodem die Translatio^l sancti Marci Euangelistæ, cum sacrum eius corpus ex Alexandria Aegypti vrbe a barbaris tunc occupata Venetias allatum, ibidem in maiori ecclesia eius nomine consecrata honorificentissime conditum fuit.

IANVARIII 31.

ROMAE via Portuensi sanctorum martyrum Cyri & Ioannis^a.] Sic etiam aliquot manuscr. habent. Hæc autem non ita accipias velim, vt Romæ hos passos existimes; sed quoniam prædictorum martyrum corpora Alexandria Romam translata, illic sunt posita. Est enim via Portuensi e regione basilicæ S. Pauli trans Tiberim vetus ecclesia vulgo dicta sancta Passara, sed in antiquis codic. S. Prædis nomine appellata reperitur, in qua de prædictis SS. Cyri & Ioannis corporibus incisa in marmore hæc leguntur carmina: *Corpora sancta Cyri venient hic, atque Ioannis, Quos quondam Romæ dedit Alexandria magna.* Translationis historiam extare ferunt in codice peruetusto diaconie S. Mariæ in via Lata. De eadem ecclesia prope Tiberim posita meminit Ioannes diac. in vita S. Greg. Papæ lib. 4. cap. 91. Non est itaque, vt quis aliquam fidem præstet Petro, dum in catal. lib. 3. cap. 63. ait, hos Romæ passos esse; licet tempus, iudicem, & genera tormentorum, quibus afflicti fuerint, se ignorare profiteatur. miramur profecto hominē non incidisse aliquando in Acta ipsorum, quæ tam Græcis quā Latinis fuere notissima: habemus & nos ea in quinto, septimo, ac decimo tomo anti-

Corpora sancta Cyri venient hic, atque Ioannis, Quos quondam Romæ dedit Alexandria magna. Translationis historiam extare ferunt in codice peruetusto diaconie S. Mariæ in via Lata. De eadem ecclesia prope Tiberim posita meminit Ioannes diac. in vita S. Greg. Papæ lib. 4. cap. 91. Non est itaque, vt quis aliquam fidem præstet Petro, dum in catal. lib. 3. cap. 63. ait, hos Romæ passos esse; licet tempus, iudicem, & genera tormentorum, quibus afflicti fuerint, se ignorare profiteatur. miramur profecto hominē non incidisse aliquando in Acta ipsorum, quæ tam Græcis quā Latinis fuere notissima: habemus & nos ea in quinto, septimo, ac decimo tomo anti-

quorum codicum manuscrip. qui aliquibus ecclesijs Romæ vsui erant, vbi secundum ordinem mensium scriptæ habentur sanctorum vitæ: in his ergo Acta prædictorū martyrum nacti sumus auctore Petro quodam, qui ea scripsit, exposcete Gregorio Ioannis Consularis filio. rursus eadem inuenimus in manuscrip. codice S. Mariæ ad martyres; in quibus omnibus habetur expressum, hos passos esse Alexandriæ anno ix. persecutionis Diocletiani Imp. tuncq. etiam martyrium subiisse tres sanctas virgines, Theodoram, Theotistam, & Eudoxiam cum matre Athanasia. Eadem omnia habentur Græce edita penes Metaphrast. hac die 31. Ianuar. quæ Latine reddita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. in quibus desideratur tempus martyrij; habent tamen quædam superaddita miracula, quæ apud dictos Latinos codices non inuenimus. Habuit Sophronius Episcopus Hierosolymitanus præclaram orationem de iisdem martyribus, quæ citatur in Concilio Nicæno secundo Act. 4. & a sancto Ioan. Damasc. orat. 3. de imaginibus.

^b *Metrani, alias Metrae.*] Agunt de ipso hac die Beda, ac ceteri Latinorum: scripsit egregium certamen eius S. Dionysius Episcopus Alexandrinus. extat eius epistola de ea rescripta apud Eusebium hist. lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. cap. 30.

^c *Sub Decio.*] Cælis Philippis patre simul ac filio Principibus Christianis, Decio & Etrusco Conf. Decius accipiens Imperium, acerbissimam aduersos Christianos persecutionem concitauit, quam septimam ponunt ordine Hieron. de scrip. Ecclesiast. in Alexandro, Seuerus lib. 2. Oros. lib. 7. cap. 21. & August. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Seuerissimo enim edicto promulgato, vbiq. locorum Romani Imperij in eos sæuiri voluit. Quale autem fuerit eiusmodi edictum, Dionysius Episcopus Alexandrinus, qui tunc vivebat, hæc scribit: Decij edictum erat iam vulgatum, illudq. tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurum, in quo terribilissima illa iam propemodum expectabatur sententia: nimirum electos, si possibile esset, in errorem inducendos. Hinc omnes certe metu periculi obstreperunt. Hæc Dionys. apud Euseb. hist. lib. 6. cap. 34. De huius persecutionis acerbitate cum alij plures, tum S. Hieron. scribit in vita Pauli primi eremita, & de script. Eccles. in Origene, itemq. S. Gregorius Nyssen. in vita Gregorij Thaumaturgi. Perdurauit hæc persecutio, quousque Decius vixit: de cuius Imperij tempore licet diuersæ reperiantur sententiæ, verior tamen videtur Eusebij & Cassiodori chronographia, dicentium imperasse annum vnum ac menses tres, quam & nos sequimur in nostris Annalibus, ex quibus etiam corrigas ea quæ ad chronographiam pertinentia in his Notis a nobis antea posita ab

ijs discrepare noscuntur. Quo quidem elapso tempore, mox crudelissimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prælians aduersus barbaros, in paludem incidens, cæno absorptus, vltra visus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri: eo prælio & eius filius Decius minor occisus est. Horum omnium integer testis est Aurelius Victor. Vnde autem acciderit, vt martyres passi post Decium, in persecutione Decij passi dicantur; vel cur nonnumquam sub nomine Decij & Valeriani vna eademq. persecutio censeatur, dicemus inferius ad quartum Idus Augusti in Laurentio martyre.

^d *Ad iussionem Paganorum.*] Eadem verba non tantum in antiquo Martyrologio, sed etiam apud Vsuardum sunt scripta, eademq. vox etiam vsurpatur a Beda & Adone, hac die in eodem Metrano martyre, licet Dionysius apud Euseb. lib. 6. cap. 34. eisdem non Paganos, sed Gentiles appellet. At quoniam diuerso sensu hoc vocabulum accipitur ab Ethnicis, quam a Christianis sumatur: non abs re fore existimo, si originem nominis & causam varietatis adducam in medium, cum frequens sit vsus eius vocis; nec alicubi eam, mea quidem sententia, satis explicatam inuenierim. Vt autem eius nominis origo petatur, sciendum est, Paganos a pago dictos, pagosq. a fontibus esse appellatos, quod eadem aqua vterentur: aquas enim lingua Dorica *παγος* dictas esse, scribit Festus. Vnde & eleganter Perrotus: Fons Græce *παγος* dicitur: vnde simul plures domus rusticæ, hoc est, plures villæ, pagus vocatur, quod circa fontes condi huiusmodi villæ consueverint; hinc Pagani dicti, quasi eodem fonte potantes. hæc ille. At vero postea vsu receptum est, vt non tantum in pago degentes a Gentilibus dicerentur Pagani; sed & omnes qui non essent adscripti militiæ, atque in Paganico esse dicerentur, qui nondum inter milites censiti essent, vt constat ex l. 1. Cod. de militari testamento, & alijs. In eodem sensu etiam accipienda sunt verba Tertulliani libro de corona militis, dum ait, Christianum hominē militiæ adscriptum eadem pro Christi nomine præstare debere, quæ (inquit) fides Pagana condixit: ac si diceret: Eadem est lex Christiani hominis militantis cum illa quæ fuerat illi præscripta, cum adhuc Paganus, nondum inter milites esset adnumeratus. Subdit & hæc verba in eadem sententiam: Nec enim delictorum impunitatem, martyriorum immunitatem militia promittit. Et paulo post: Apud hunc (Christum scilicet) tam miles est Paganus fidelis, quam Paganus est miles infidelis, &c. quæ verba male a Rhenano esse interpretata, quisque facile intelliget: miramurq. Pamelium virum eruditum eum esse secutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnicis, sed pro eo tantum qui non

non est miles, sumitur. Quod autem Pagani postea appellati sunt & ij qui non sunt Christiani, sed Gentiles: non quidem antiqua, sed recens fuit ea vocis significatio: quæ licet reperiat in eo sensu posita in nonnullis vitis sanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum Actis olim conscriptis, sed ab illis qui postmodum eadem paraphrasticè descripserunt, vel e Græco fortasse transtulerunt, vsurpatum scias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod & Prudentius fecisse videtur hymno 10. de sancto Romano. Primus quem inuenierim antiquorum, qui Paganum pro Ethnicis acceperit, est Optatus Mileuitanus, qui lib. 3. contra Parmenianum sic ait: Paganum vocas eum, qui Deum Patrem per Filium eius ante omnia rogauerit? Quicumque enim credit, in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti credit: & tu eum Paganum vocas post professionē fidei? Si aliquid Christianus (quod absit) vnusquisque deliquerit, peccator dici potest, Paganus iterum esse non potest. hæc Optatus. Et sanctus Augustin. lib. 2. retract. cap. 43. Deorum falsorum cultores, inquit, vsitato nomine Paganos vocamus. hæc ille. Et Honorius Imperator eandem vocem quasi nouiter eo sensu vsurpatam declarat, cum ait: Qui profano Pagani ritus errore, seu crimine polluunt, hoc est, Gentiles, nec ad militiam admittantur, &c. l. 21. de Pagan. C. Theod. Eodem sensu accepta ea vox reperitur in alijs rescriptis Imperatorum Christianorū, vt constat C. Theod. & Iustinian. tit. de Paganis.

Vnde autem Pagani appellati sint cultores idolorum, diuersorum antiquorum ac recentiorum sententias recensebimus. Philastrius libro de hæresibus cap. 3. ex Hesiodo Græco poeta, quem citat, ait fuisse Deucalionis & Pyrrhæ filium Paganum nomine, eundemq. Regem, quem posteri vt deum colerunt, atque ab eo Pagani sunt denominati. Isidorus lib. 8. origin. sic ait: Pagani ex pagis Atheniensibus dicti, vbi exorti sunt: ibi enim in locis agrestibus & pagis Gentiles lucos idolaq. statuerunt, & a tali initio Pagani vocabulum sortiti sunt. hæc Isidorus. Est aliorum eiusdem vocis tropologicus sensus: Beda enim pluries, vt in Cantic. lib. 6. c. 30. & in Marcum capite 15. in Luc. lib. 6. c. 23. & homilia in feriam tertiam Palmarum: Pagani, inquit, a villis sunt dicti, eo quod sint longe a supernæ ciuitatis habitatione. Rursum Alciatus & alij Paganos aiunt dictos esse Gentiles, eo quod non sint adscripti Christianæ militiæ, qua quis aduersus diabolium certaturus, arma capebat. Hæc sunt aliorum de eius nominis significatione ac deriuatione sententiæ. Quod autem me magno opere reddit ancipitem, atque a Philastrij & Isidori opinione maxime distrahit, illud est: Quid ergo, si tam verus est in eo sensu eius

nominis interpretatio, vt idolorum cultores Pagani dicti sint, quod nec in diuinis scripturis, neque apud auctores Ethnicos ante tempora Constantini, vel Constantij eius filij alicubi ea vox eo sensu vsurpata reperitur? id quidem, vt a prædictis dissentiam, cogit. At nec illis acquiesco, qui eius nominis interpretationem per tropologiam & non proprium germanumq. sensum deducunt. Dicam quid in re ambigua sentiam. Opinor quidem a temporibus Christianorum Imperatorum eam vocem in eam transisse significationem, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirum ex causa, quod legibus Imperatorum clausis idolorum delubris, sacrisq. vetitis; Gentiles sic sua ipsorum superstitione exclusi, Pagos adirent, illicq. suos deos colerent, ac clandestina sacra peragerent. In pagis enim & villis illorū superstitionis cultus fuisse frequentem, docet Cicero lib. 2. de legibus. Erant enim illic celebria festa, Paganalia dicta, feriæq. Paganicæ, quorum omnium meminit Varro lib. 5. de lingua Latina. Vnumquemque Gentilium in suo agro habuisse partem aliquam dijs sacratam, in qua eos colerent, auctor est Censorinus lib. de die natali cap. 1. Prædictis his omnibus ea consentiunt, quæ scribit Plinius in epist. ad Traianum, dum queritur, iam ob cultum Christianæ religionis non tantum (vt ait) in ciuitatibus, sed & in vicis & agris sacra deorum esse intermissa; sicq. accidisse, vt Ethnicus homo, quod in pagis deos coleret, diceretur Paganus. In hanc sententiam Romanus martyr apud Prudentium sic ait:

Non erubescis, stulte, pago dedite?

Idemq. aduersus Symmachum libro primo in fine hæc habet:

Nec pago implicitos per debita culmina mundi Ire viros prohibet, &c.

Sicq. pago deditos, pagoq. implicitos Gentiles ipsos vocat. Vsq. etenim ad tempora Honorij Imp. quæ erat in pagis idololatria, adhuc residua fuisse videtur. Vnde S. Augustinus, qui iisdem temporibus vixit, serm. 6. de verbis Dom. hæc de idolis: Multi Pagani habent istas abominationes in fundis suis. Numquid accedimus & confringimus? prius enim agimus, vt idola in eorū cordibus confringamus, &c. hæc August. His consentiunt ea quæ decreta sunt in Concilio quinto Carthaginensi eodem tempore celebrato; nimirum, vt peterent ab Imp. vt quæcumque residua essent superstitiones Gentilium siue in simulacris, vel in lucis, vel arboribus, omnino delerentur. can. 15. Conc. 5. Carthag. Sicq. ex his omnibus iure dici posse videtur, Paganos Gentiles homines sic a pago esse dictos, quod exclusi ciuitatibus, in pagis adhuc idola colerent. S. Zeno Episcopus Veronen. in Psal. 49. de triplici genere sacrificiorum hæc habet: In prædijs autem vestris fumantia vndique sola fana non noctis. In singu-

singulis pagis fuisse locum dicatum dijs tutelariibus, aëtaq. ibi festa Paganalia dicta, testatur Dionys. Halicarnass. lib. 1. hist. Rom. qui plura habet de origine Paganorum: additq. Paganis etiam olim militare fuisse concessum. Cum autem militia priuati essent, probro vertebatur aliquem dici Paganum. Vnde illud Taciti lib. 3. histor. Mox infestus Prætorianus: Vos, inquit, nisi vincitis, Paganis. Sub Christianis vero Imperatoribus Gentiles (vt dictum est) eiusmodi nota ignominia affecti sunt. Tunc vero ipsos extra militiam positos, a militibus, ac ceteris Christianis Paganos esse dictos, sicq. in posterum eodem censito esse nomine, facile contingere potuit. Hæc est nostra de nomine Paganis sententia, quam sic proponimus, vt ceteris meliora afferentibus parati simus libenter assentiri.

^c Saturni & soc. De his etiã Beda, vsuarius Ado, ac ceteri: tempus autem martyrii incertum habetur.

^f Tharsicij & soc. Restituti sunt ijdẽ ex vetustissimo Martyrologio monasterij S. Cyriaci in Thermis, cuius supra meminimus.

^g Tripheus. Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio.

^h Geminiani Episcopi. Vide eius res gestas apud Mombr. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 3. c. 157. quas eiusmodi esse comperies, vt emendatione vehementer indigeant: quod nuper præstitisse videtur Ioannes Varesianus, qui adiecit nonnulla miracula eiusdẽ sancti virtute patrata. Inter fuisse reperitur Geminianus Episcopus Synodo habitæ Mediolani aduersus Iouinianum hæresiarcham, cui præsons subscripsit per Aprum presbyterum, vt apparet ex synodica epistola tunc ad Siricum Papam directæ. extat apud S. Ambr. epist. 7. lib. 1. edit. Rom. licet ibi, cuius fuerit ciuitatis Episcopus, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus Episcopus, qui vixit temporibus S. Leonis Papæ, quem vna cum Domitiano Episcopo idem Rom. Pont. legatum misit Constantinopolim ad Leonem Imp. qui redeuntẽs, Gennadij Episcopi Constantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt; vt apparet ex eiusdem Leonis epist. 100. ad Gennadium. Quarũ autem ciuitatum hi fuerint Episcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit sub Leone Papa, quis putauerit esse Episcopum Mutinensem, optime illi conuenirent res gestæ cum Attila. Sed de his prolixior esset habenda disputatio.

ⁱ Iulij presbyteri. De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Eius Acta, vt cumque fiat, recitat Mombr. tom. 2. Nouarienses eundem sibi Iulium vendicant; qui etiam hac die de ipso agunt ac eius socio Iuliano, habentq. de his priuatum officium ec-

clesiasticum publice recitari solitum. ^k Marcellæ vidua. De clarissima femina sanctitate & eruditione extat egregia epist. S. Hieronymi 16. ad Principiam: in alijs epistolis ceterisq. eius scriptionibus Marcella est semper in ore, semper in calamo: nunquam tamen satis laudata. Ipsa etenim prima in Vrbe monasticam vitam ab Athanasio Alexandrino Episcopo sibi traditam, ingentibus animis calcans fastũ nobilitatis, exercuit. Ipsa itidem prima hæreses Origenis vna cum libro Periarchon a Rufino translato Romam inuectas, ac in animos plurimorum illapsas, in ipsumq. Apostolicum thronum quodammodo irrepere præsumentes, incredibili fidei zelo & animi constantia detexit, atque damnandas curauit. Hæc & alia de ipsa S. Hieronym. cuius etiam auctoritate obijisse constat paulo post Vrbe ab Athalarico expugnatam, anno a Christo quadringentesimo decimo.

^l Translatio S. Marci. Quonam tempore eiusmodi translatio facta sit, diuersa a diuersis scripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus, sententiam. Sigebertus in chron. anno Domini 471. sub Simplicio Rom. Pont. factam refert: quam quidem sententiam a veritate nimium discrepare, cum euident ratio, tum etiam ceterorum omnium auctoritates facile monstrant. Id ipsum fere Petrus in catal. lib. 2. c. 61. qui rei gestæ texens historiam (nisi legatur mendose) ait, eam translationem factam anno Domini 465. sub Iustiniano Duce, & Vrfo Episcopo, quorum tempora post multa sæcula inciderunt. Nactus sum aliquando codicem manuscrip. in bibliotheca Vatic. sub num. 44. plut. 1. ibiq. scriptũ legi, eam translationem factam esse anno a Christo 800. ibidem & de ecclesia S. Marci, quam ab Iulutam scribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus ceteris caluisse videtur, id contigisse scribit sub Iustiniano Venetorum Duce, cuius magistratus incidit in annum 831. nam annis 809. pater eius Angelus, Particiacus dictus, Dux creatus administrauit Rempublicam annis 22. His consentire videtur Platina, dũ ait, eiusmodi translationem factam sub Gregorio Quarto Rom. Pont. qui sedere cœpit anno 828. seditq. annos 16. At cum prædictum Iustinianum duobus tantum annis fuisse in magistratu dicant, necesse est affirmare eius Pontificis anno quarto, vel quinto eã translationem esse factam. Constat autem longe a veritatis scopo aberrare omnes, qui eam ante quingentesimum, vel sexcentimum Christi annum referunt; cum nunquam illis temporibus Alexandrina ciuitas fuerit sub Sarracenorum dominio, quando ea accidisse omnes fatentur.

FEBRVA-

Kalendis Februarij. Luna.

D xxix.

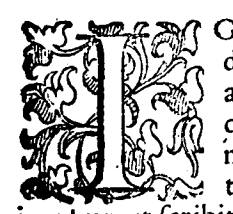
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS sancti Ignatij Episcopi & martyris, qui tertius post beatum Apostolum Petrum Antiochenam rexit ecclesiam, atque in persecutione Traiani damnatus ad bestias, Romam vincetus mittitur, vbi præfente Traiano, circumfidente

Senatu, immanissimis pœnarum supplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hostia Christi efficitur. Smyrnæ sancti Pionij presbyteri & martyris, qui post apologias pro fide Christiana conscriptas, post squa- lorem carceris, vbi multos fratrum ad martyrii tolerantiam suis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis vexatus, clauis confixus, & ardenti rogo superpositus, beatum pro Christo finem sortitus est: cum quo & alij quindecim passi sunt. Rauen- næ sancti Seueri Episcopi, qui ob præclara merita signo columbæ fuit electus. Trevis S. Pauli Episcopi, cuius vita virtuti- bus claruit, & mors pretiosa miraculis commendatur. Eodem die sancti Ephræm Edessenæ ecclesiæ diaconi, qui post multos labores pro fide Christi susceptos, sub Valente Imperatore san- ctitate & doctrina conspicuus quieuit in Domino. In Scotia sanctæ Brigidæ virginis, quæ cum lignum altaris tetigisset, in te- stimonium virginitatis suæ, statim viride factum est.

FEBR V A R I I 1.

IGNATIUS. De eodem hac die ceteri Latinorũ, Græci autem ad 20. mensis Decembris, vt constat ex Menologio. Cõtigit eius martyriũ vndecimo anno Traiani Imp. vt scribit Euseb. in chron. & S. Hier. de scrip. Eccl. in Ignatio. Quibus erroris arguuntur, qui dicunt passum anno tertio Traiani, vt inter alios Zonaras; vel anno nono eiusdem, vt Michael Syncellus in Dionysio. Ad Viennem. licet dicat eum martyrium obijisse anno vndecimo Traiani, tamen cum addit, sub Consulatu Attici & Marcelli, & ipse errat: nam prædicti Marcelli Consulatus anno septimo Traiani Fastis adscribitur, vndecimo autẽ eius Imperatoris anno Galus & Bradua adierunt Consulatum. Martyrium S. Ignatij descripsit ex antiquioribus monumentis Metaphrastes. Porro Ignatij effigiem ipsæ eius epistolæ viuam ac germanam exprimunt, quæ omnium sanctorũ Patrum & sacrorum Conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter vetusta monu- menta

menta Vaticanæ bibliothecæ perbreuē sermonem S. Heronis, eiusdem S. Ignatij discipuli ac successoris, quo etiam enixius eundem interpellat, vt quem in fide erudierat, protegere suis precibus non desineret. Inteximus eū in Annalibus Ecclesiasticis: prolixiores nimis fuisset, si hic exscribere, vel præclara omnia de Ignatio Patrum elogia recensere voluissemus. De translatione corporis eius iterum facta, suo loco inferius: hic autem de successione ipsius modo restat soluenda ambiguitas, quæ sequitur.

^b *Qui tertius post beatum Apost. Petrum Antiochenam rexerit ecclesiam.* Primus enim Petrus, secundus Euodius, tertius Ignatius est substitutus Episcopus Antiochenus. Id etenim non obscure Eusebius in chron. & hist. lib. 3. c. 16. & S. Hieron. lib. de scrip. Eccles. in Ignatio, & alij hos secuti profitentur: quod ipse Ignatius absque vlla ambiguitate testari videtur in epist. 12. ad Antiochenos, cū ait: **Mementote Euodij beatissimi patris vestri, qui primus post Apostolos gubernacula ecclesiæ vestræ sortitus est.** Hæc cum ita se habeant, quid est quod S. Ioannes Chrysostomus, eiusdem ecclesiæ olim presbyter, in præclara illa oratione quæ habuit de translatione corporis eius Roma Antiochiā, absque vlla hæsitacione asseruerat, Ignatium immediate successisse Petro? quod & confirmare videtur Felix Rom. Pontifex in epistola quam scripsit ad Zenonem Imp. quæ recitatur in Quinta Synodo Constantinop. Act. 1. vbi ait S. Ignatium dextera Petri fuisse ordinatum Episcopum ecclesiæ Antiochenæ. Insuper & Theodoretus in Immutabili dialog. 1. hæc ait: De illo enim Ignatio omnino audisti, qui per magni Petri dexteram Pontificatum suscepit, &c. **Quid ad hæc dicimus?** Non aliud sane, nisi quod coniectura nobis persuademus; vt sicut olim Clemens Romanus, quamuis ordinatus a Petro, cessit tamen Lino & Cleto, sic & Ignatius Euodio locum dare voluerit. Nec vero inanis hæc cuiquam esse fictio videatur: nā ex libris Constitutionum Clementis, quas non omnino despexisse visi sunt Patres, hæc quæ dicimus, satis probari possunt: in libro enim septimo cap. 46. duo dicuntur electi esse Antiochiæ Episcopi, Ignatius a Paulo, & Euodius a Petro. Neque hoc quidem adeo mirandū: nam propter exortum ibi dissidium, alterum ijs qui ex Gentibus ad Christum venissent, alterum vero ijs qui ex Circumcisione credidissent, Episcopum præfici oportuit; quod optime ex ijs conijcere licet, quæ S. Paulus scribit ad Galatas cap. 2. Composita autem diffensione, cum in vnum lapidem angularem Iudæi simul & Gentiles conuenissent, non vltra duobus, sed vno tantum Episcopo opus erat: sicq. Ignatius cessit Euodio, atque ita in serie Episcoporum Antiochenorum primo loco Petrus, secundo Euodius, tertio ve-

ro poneretur Ignatius, quia iterū sedit post Euodium. Puto tamen irrepisse errorem in citatum locum Clementis, dum Euodius a Petro, & Ignatius a Paulo dicantur substituti Episcopi, cum potius secundum prædictorum auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vt cumque sit, optima ratione Ignatius & secundus & tertius dici potest Episcopus Antiochenus: secundus nimirū, quia ab Apostolo ordinatus, eius loco sedit: tertius, quia ea ratione qua diximus, cedens Euodio, post ipsum iterum sedit. Vide insuper quæ de his sunt scripta a Turriano in Constit. Apost. c. 46.

^c *Damnatus ad bestias.* Quod Christianos frequenter reperias damnatos ad bestias, id ea de causa contigisse putamus, quod eiusmodi supplicium vilioribus in primis personis a legibus irrogabatur, vt l. 3. ff. ad leg. Corn. de sicar. Cumq. Christiani apud Gentiles talis essent æstimationis (vt habes pluribus apud Tertullian. in apol.) idcirco frequens erat illa aduersus eos vulgi conclamatio: **CHRISTIANI AD LEONEM.** id ipse in apologet. Vel sic: **CHRISTIANI AD BESTIAS.** ita idem in exhortat. ad castitat. Nec quis putet aduersus vulgares personas tantūmodo sic a Gentilibus conclamatum, sed & aduersus Episcopos. Vnde Cyprianus in epist. 55. ad Cornelium Papam hæc de se ipso: Toties ad leonem petitus in Circo. & paulo post item: Clamore populariū ad leonem denuo postulatus in Circo, &c. Eadem de eodem Cypriano Pontius diaconus in vita ipsius: vt scias ea verba Cypriani in dicta epistola, non ad Cornelium, vel alium esse referenda, sed ad ipsum, ab eo de se ipso dicta. Sunt de his alia innumera fere exempla.

^d *Pionij.* De eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum; Græci autem (vt apparet ex Menologio) agunt vndecima Martij; in quo passus ponitur in persecutione Decij Imp. quod eiusdem Pionij martyrij Acta testantur, quæ a nobis diligentius cognita, legitima inuenta sunt atque sincera: quorum plane auctoritate & nos in eā sententiam libentius imus, vt affirmemus, Pionij passum esse sub Decio: quod & professi sumus in Annalibus Ecclesiasticis, vbi eorundem Actorum fidem multis testificationibus certam firmamq. reddidimus. At excusabilis plane error, qui in Latinis omnibus Martyrologijs in hanc diem positus legitur, dum in his Pionius passus habetur sub Marco Aurelio & Lucio Vero; cum id ipsum testari videatur expresse Eusebius lib. 4. c. 14. ad finem, dum ait, testimonio epistolæ Smyrnenfis ecclesiæ, Pionium eodem plane tempore quo Polycarpus subiisse martyrium: at non de persecutionis tempore, sed de anni mense epistolam locutam esse, Pionij Acta inde exscripta declarant, in quorū exordio hæc leguntur: **Vigesima tertia mensis Februarij, cum**

Sabba-

Sabbatum magnum instaret, natalis scilicet beati martyris Polycarpi, vigente Decij persecutione, Pionius presbyter & socij comprehensioni sunt. Et in fine: Hæc acta sunt Iulio Proculo Quinctiliano magistratum gerente, Consule Messio Quinto Traiano Decio, & Grato secundum. Quod autem diuersis diebus Latini a Græcis celebrent festa Pionij ac Polycarpi; multæ, vt in alijs, causæ adduci possent, nempe reliquiarum inuentio, aut translatio, depositio, seu in honorem ipsorum martyrum ecclesiæ dedicatio.

^e *Seueri Episcopi.* Beda etiā de eo hac die, tabulæq. Rauennates. De Seueri successione, ambigua nimis & incerta scripta reperiantur. Nam primum in Actis ipsius quæ Sur. recitat tom. 1. habetur eum vixisse eodem tempore, quo Geminianus Episcopus Mutinensis. Rursus autem Hieron. Rub. qui scripsit res ecclesiæ Rauennatis, agens lib. 2. de obitu Seueri, confutat illam historiam de Seueri & Geminiano; at vero scribens de eiusdem Seueri ordinatione, creatum dicit Episcopum temporibus Aureliani Imperatoris, cum Gaius Pontifex Romanæ præficeret Ecclesiæ: quod quidem nullatenus mihi probatur; nam reperitur Seuerus Episcopus Rauennas interfuisse atque subscripsisse Concilio Sardicensi, habito Rufino & Eusebio Conf. vt indicant eius Synodi Acta, & Athanasius in apologia 2. vbi etiam recensentur nomina Episcoporum, qui illi Synodo interfuerunt. Porro si dixerimus Seuerum ordinatum temporibus Aureliani Imp. & Gaij Pontificis, sedisseq. vsque ad Sardicense Concilium; necesse esset affirmare eundem vixisse in Episcopatu annos ad minus sexagintaquatuor: nam Gaius Papa sub Aureliano creatur, anno Christi 283. Concilium autem Sardicense celebratum est anno 347. qui quidem annorum numerus nimium diuturnus videtur, cum præsertim grauissimarum Ecclesiæ persecutionum tempora annis illis includantur. Rursus autem non satis video, quonam pacto idem auctor sub eiusdem Aureliani temporibus eundem Seuerum scribit successisse Marcellino, si paulo ante Concilium Sardicense sedebat Agapitus: id etenim non hic, vel ille absque auctore scriptus cædax, sed Synodica Acta testantur; nā Concilio Romano habito sub Consulatu Feliciani & Maximiani, alias Titiani (vt in fine ipsius notatum habetur), sub Iulio Papa, inter alios Episcopos Agapitus Rauennas legitur interfuisse: decem vero annis ab eo tempore celebratum est Conciliū Sardicense, cui reperitur (vt diximus) interfuisse ac subscripsisse Seuerus Rauennas Episcopus, de quo agimus. Nec est quod quis quoquo modo ex falsa nota Indictionis sextæ ibi posita dicere possit, Concilium illud esse celebratum post Concilium Sardicense: nam successores horum Episcoporum, qui hinc

Synodo interfuerunt, reperiuntur præfentes fuisse Concilio Sardicensi: nempe quod Benedictus, qui huic Synodo præfens fuit, habuit successorem Fortunatianū, qui interfuit Concilio Sardicensi, vixitq. etiam temporibus Liberij Papæ, habuitq. successore Chromatiū. Rufus item Episcopus Carthagenensis, qui eidem Synodo interfuit, habuit successorem Gratum, qui etiam Sardicensi Concilio præfens fuit: cui postea successit Aurelius, qui sedit temporibus etiam Honorij Imperatoris. Iulius Mediolanen. qui inter alios Episcopos eiusdem Synodi numeratus habetur, successorem habuit Protasium, qui Sardicensi Synodo interfuit: eiq. est successus Dionysius, post quem intrudis Auxentius. Cum ex his certissime constet, dictum Romanum Concilium sub Iulio celebratum ante Sardicense, in eoq. Agapitum Rauennatem Episcopum interfuisse; postq. inde in Sardicensi reperiat subscriptus Seuerus; necessario dicendum est, Seuerum post Agapitum, nec antea, sed Iulij sedis tempore, sub Constante & Constantio sedere cœpisse. Ex his itaque, quo tempore Seuerus sedere cœperit, cuiue successerit, satis compertum habetur. Hæc q. licet Synodici Actis satis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis nanciscuntur, ex ea vita Seueri, quam Mombrit. recitat tom. 2. vbi exacte ponitur tempus creationis Seueri, Constantio quartum & Constante tertium Conf. quorum Consulatum ponit Cassiodorus ante Amanitium & Albinum Consules, cū prædicti Augusti agerent in Imperio annum octauum: licet alibi ponatur idē Consulatus Constantij & Constantis post prædictorum Amanitij & Albini Consulatum, qui est annus decimus eorundem Augustorum, ante Concilium Sardicense anno vno, quod vndecimo ipsorum anno est celebratum. Si itaque adhuc contenderint Seuerum successisse Marcellino, dicant necesse est, alium ab isto illum fuisse Seuerum, vel post Agapitum alium sedisse Marcellinum, quod nec ipsi admittunt. de his satis. De eodem S. Seueri extat sermo Petri Damiani. De translatione reliquiarum eius, ac vxoris Vincentiæ, & filii Innocentiæ Moguntiam, scribit Sigeb. in chron. anno Domini 824.

^f *Pauli Episc.* Agunt etiam de ipso Beda, Vuard. Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 71. & alij. In tabulis Episcoporum Trecentium ponitur hic trigessimus quartus: habes eas apud Democh. de sacrific. Missæ.

^g *Ephrem.* De eodē hic Beda & alij, Græci autem 28. Ianuarij, vt apparet ex Menologio. Huius celebris sanctitas & eruditio non tantum Syris, atque Mesopotamis, penes quos vixit, fuit conspicua, sed fines suos egressa, longe lateq. diffusa, tum Græcis, tum Latinis optime nota, atque perperita euasit: tantumq. cum existimationis esse habitum, & ad tantam

tantam venisse claritudinem scribit S. Hieronymus, ut post lectionem Scripturarum publice in nonnullis ecclesijs eius scripta recitarentur. Huius primordia si quis reperat, unde eum magis admiraretur, inueniet: Nisibi enim natus (vt scribit Sozom. hist. lib. 3. cap. 15.) admirabilis illius Iacobi Episcopi fuit alumnus, eruditionis discipulus, & sanctitatis heres. Habuit de eo egregium encomium S. Greg. Nyssen. quod recitat Lipom. tom. 2. Simeon Metaph. ex antiquis monumentis descripsit eius Acta. Mentio habetur de ipso in vita S. Basilij, quæ fertur nomine Amphilo- chij, itemq. in vita Abrahamæ eremitæ: sed nullibi, mea sententia, feliciter, quam in suis ipsius scriptis, tum doctrinæ, tum sanctitatis elucet eius intago. S. Hieronymus de ipso agens in lib. de scrip. Eccles. eum ex hac vita decessisse scribit sub Valente Imp. quando præclarum illum scripsit commentarium, qui dicitur Testamentum Ephræm. habet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet. isti a Vitale Antiocheno sunt dicti, cuius meminit S. Hieronymus scribens ad Damasum. Porro Vitaliani Apollinarianis manus dederunt ultimis eiusd. Valentis temporibus. Constat Ephræm reliquisse post se complures discipulos doctrinæ & sanctitatis alum-

nos, præter Paulinum, quem scribit Gennad. de vir. illustr. cap. 3. primatus amore lapsus esse in hæresim, reclamante licet ac resistente magistro. Rursum vero plura de Ephræm habes apud Vitas Patrum cap. 17. Est vero de hoc quod gratulemur ætati nostræ: siquidem eruditus vir Gerardus Vossius Belga, quocum magna mihi intercedit familiaritas, scripta S. Ephræm summa cum diligentia perquisita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus est: red- detq. nostris temporibus Syrum Theologum Latine loquentem, cui Græce dicendi sanctus Basilius olim tribuisse facultatem traditur.

[*8 Brigidæ virginis.*] De eadem item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur quædam eius Acta apud Sur. tom. 1. Verum longe prolixiora legi in vet. cod. manuscrip. monasterij S. Cæcilie trans Tiberim, vigintiquatuor distincta capitibus, scripta a quodam, nomine Cogitoso. Incipit: Me cogitis, fratres, &c. Habet de eadem in fine versus quosdam. De tempore obitus eius Marianus Scotus scribit in chron. clausisse diem extremum anno tertio Iustini senioris Imperatoris: est is annus a Christo secundum Fastos. Onuphrij 521. Sigebertus autem in chron. diem obiisse scribit anno Domini 518.

2xviii. **E** Quarto Nonas Februarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

VERIFICATIO^a beatæ Mariæ Virginis, quæ a Græcis Hypapante Domini appellatur. Romæ via Salaria passio sancti Aproniani^b commentariensis, qui adhuc Gentilis, cum sanctum Silinium^c e carcere educeret, vt Laodicio Præfecto præsentaret, vocemq. e cælo factam audiret, Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est a constitutione mundi; credens baptizatur, & postea in confessione Domini finem vitæ capitali sententiâ accepit. Item Romæ sanctorum martyrum Fortunati^d, Feliciani, Firmi, & Candidi. Cæsareæ in Palæstina sancti Cornelij^e centurionis, quem beatus Petrus Apostolus baptizauit, & apud præfatam urbem Episcopali honore sublimauit. Aurelianus sancti Flosculi^f Episcopi. Can-

tuariæ in Anglia natalis sancti Laurentij^f Episcopi, qui post sanctum Augustinum eam ecclesiam gubernauit, & Regem ipsum ad fidem conuertit.

FEBRUARI 2.

VERIFICATIO^a.] De eadem solemnitate Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam hac die, vt constat ex Menologio & nouel. constitut. Emmanuelis Imp. de ferijs. In vetustis codicibus inuenimus multifariam appellatam esse eius diei celebritatem: nimirum dici festum Simeonis & Annæ; Præsentationis, Occursus, & quod vsu receptum magis est, Purificationis, a Græcis autem Hypapante, seu Hypante, ὑπαπαντη, vel ὑπαντη. est enim ὑπαντη obuiam ire officij gratia, & occurrere; quo verbo vitur Ecclesia, & rem quoque ipsam satis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cum ait: Ecce venit ad templum sanctum suum dominator Dominus: Gaude & lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occurfus adhuc magis exprimitur voce ὑπαπαντη. Sub Iustiniano Imp. solemnitatem hanc Constantinopoli celebrari cœptam esse, tam Græci quam Latini testantur auctores, Niceph. hist. lib. 17. c. 28. Paulus diac. seu potius (vt alias diximus) Ioannes diaconus in hist. Miscel. anno 15. Iustiniani Imp. licet Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iustini Imp. sub eodem Iustino seniore Imp. eandem celebritatem institutam fuisse dicat. Sigebert. in chron. anno Christi 542. occasionem huius diei celebrandæ declarat his verbis: Constantinopoli, mortalitate magna insurgente, statuta est solemnitas beatæ Mariæ, quæ Græce ὑπαπαντη, id est, obuiatio dicitur, &c. Est qui putet nullam Nicephoro tribuendam esse fidem de tempore solemnitatis huius, ea potissimum ratione persuasus, quod dicat reperiri tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum Patrum homilias in ead. solemnitate dictas; affirmans homiliam sancti Gregorij Nazianzeni tam celebrem, inscriptam Ad sancta lumina, in huiusmodi festo die Occursus Domini esse habitam: at vero eam die Epiphaniæ, quo etiam Græci celebrare consueverunt Christi baptismum, habitam esse, superius, dum egimus de Epiphania Domini, aperte demonstrauimus. Ego sane illud asseuerare non dubito, nullum vel Latinorum vel Græcorum Patrum, qui ante Iustinianum Imp. vixerunt, sermonem in festo die Occursus Domini scriptum reliquisse: nisi quis accipiat Patrum commentarios in secundum caput Lucæ Euang. quo rei gestæ historia enarratur, quæ vel ab illis expli-

cata est in suis ipsorum commentarijs, vel certe de ea ad populum verba fecerunt; vt apud Latinos S. August. fecisse viderur, qui in sermone quodam habito in die Natalis Domini multa de Simeone Domino occurrente recenset. est hic sermo de temp. 13. quem laudabiliter Dei Ecclesia huic aperauit solemnitati. Eiusmodi generis fere sunt homilia Patrum, quas Surius descripsit tom. 1. Sed aliud prorsus est Christi Domini facta laudibus prædicare, aliud eorum causa festos dies indicere & celebrare. Constat autem Gelasium Romanum Pontificem, qui annis triginta ante Iustiniani tempora Romæ Ecclesiæ præfuit, huius diei celebrandæ in Occidentali Ecclesia aperuisse viam, dum Lupercalia mense Februario agi solita (vt scribit Varro lib. 5. de ling. Lat.) Romæ ad ea tempora permanentia legibus Ecclesiasticis abrogauit. Extat eiusdem Pontificis de ea re eruditissimus commentarius aduersus Andromachum senatorem ac ceteros Romanorum, studiosos Lupercalium. habemus illum manuscriptum in nostra bibliotheca, quem & exscripsimus integrum in Annalibus Ecclesiasticis. est eius exordium: Sedent quidam in domibus suis nescientes neque quæ loquantur, &c. Iure itaque opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (sicut in multis accidit) eiusmodi fuisse solemnitatem introductam: quâ paulo post, Iustiniani temporibus (vt vidimus) Orientalis Ecclesia ea occasione recepit. Missa ea die dici solita, in Sacramentario S. Gregorij, quod manuscr. legimus in Vaticano, inscribitur: A D COLLECTAM: eo quod eleemosynæ publicæ colligerentur, quas iudici consueuisse ab ipso Rom. Pont. indicant sermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habitis; in quorum tertio, alludens idem Pontifex ad prædictas Gentilium superstitiones ea die magis magisq. exerceri solitas, ait: Quoties cæcitas Paganorum in superstitionibus suis est intentior, tunc præcipue populus Dei orationibus & operibus pietatis instaret, &c. Addidit huic solemnitati Sergius Papa (vt habet Ordo Rom.) litanias sic institutas, vt exeunte clero cū populo ab ecclesia S. Hadriani, procederet cum cereis ad talé usum benedictis ad basilicam S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eundem etiam cereorum usum ab eodem Sergio esse institutum: nã S. Eligius Episcopus Nouiomensis, qui ante Sergij tempora vixit, obiitq. (vt scribit Sigeb. in chron.)

anno Domini 665. in sermone, quem in ea solemnitate habuit, pluribus differit de eo mysterio cereorum. Porro ante Christi aduentu, cereorum in singulos distributio a Gentilibus fieri consuevit in Saturnalibus, quæ agebantur mense Decembri, vt tradit Macrobius lib. 1. Satur. Putamus (sicut & de multis alijs contigit) vsu illi superstitionis Gentilium sacris ritibus expiatum, ac sacrosantum redditum, in Dei Ecclesiam esse laudabiliter introductum. Olim autem (vt auctor est Beda lib. de temp. ratione cap. 10.) non tantum in celebritate Purificationis beatissimæ Virginis, sed & in ceteris eiusdem Dei genitricis festiuitatibus eiusmodi distributio cereorum fieri consuevit. Reddimus verba eius, quæ hæc certiora habeantur. Sunt hæc ipsa: Sed hanc lustrandi consuetudinem bene mutauit Christiana religio, cū in mense eodem, die S. Mariæ, plebs vniuersa cum sacerdotibus ac ministris hymnis modulata vocis per ecclesias, perq. congrua vrbis loca procedit, datosq. a Pontifice cuncti cereos in manibus gestant ardentes: & augete bona consuetudine, id ipsum in ceteris quoque eiusdem beatæ Matris & perpetuæ Virginis festiuitatibus agere didicit, &c. Hæc Beda. Scripsit de eadem celebritate sermonem Aurbertus abb. Cassinensis, alium item S. Bruno Episcopus Signiæ, vt testatur Petrus diac. lib. de vir. illustr. mon. Cassin. c. 13. & 34. Extant præterea de eadem re tres sermones S. Bernardi, totidemq. Abalonis abb. & sex Guerrici abb. Agunt de eiusdem solemnitatis mysterio Albin. de diuin. offic. Amal. lib. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. abb. de diuin. offic. lib. 3. c. 25. & alij omnes, qui de eiusmodi sacris Ecclesiæ functionibus libros scripserunt. Concilium Moguntinum, quod celebratum est sub Carolo Magno, eiusdem solemnitatis meminit cap. 36. itemq. capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186.

^b *Aproniani.*] De eodem hic Beda, Vsuarius, Ado, & alij. Habentur eius res gestæ adnexæ Actis S. Marcellini Papæ, quæ sub nomine S. Marcelli recitat Sur. tom. 1. Commentariensis hic fuisse dicitur. Erat Commentariensis carcerum custos, qui in commentariolo coniectos in carcerem scribere solitus erat, de quo ordine tam militiæ palatinæ, quam castrensis, vide quæ inferius notata habentur die 27. Martij.

^c *Fortunati & Feliciani.*] Agit de his etiam Vsuarius, assentiunturq. vet. manuscrip.

^d *Cornelij. Centur.*] De eodem Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem in Menologio ad 13. Septembris. De functione autem episcopatus ecclesiæ Cæsariensis, de quo hic agitur, mentio habetur etiam apud Clement. constit. lib. 7. c. 47. licet Metaph. ferm. in natali Apostolorum 29. Iunij dicat Cornelium factum esse Episcopum Ilij; sed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetustioribus monumentis descripsit Metaphrastes ad 13. Septemb. Quod spectat ad sedem Cæsariensem, ea occasione, quod ex conuersione Cornelij (Deo monente) illic primum apertum est ostium fidei Gentibus, meruit singulari prærogatiua exaltari, vt non Hierosolymitana, sed ipsa fieret metropolis Palæstinæ: quod non tantum constat ex Concilij Nicæni can. 7. sed etiam auctoritate S. Hieron. epist. 61. ad Pammach. & ex Actis Porphyrij Gazensis Episcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarij. Iuuenalem Hierosolymitanæ sedis Episcopum hæc iura mutare conatum S. Leo Papa repressit epist. 62. Quamobrem manifeste errare constat Theod. Bals. in expositione can. 7. Nicæni Concilij, dum affirmat ex Nicæni Concilij decreto ecclesiam Hierosolymitanam institutam esse sedem Patriarchalem, quæ nec tempore Leonis Papæ, ipso refragante, eam dignitatem consequi potuerit. Sed de his pluribus in Annalibus. Non omittimus, quod adhuc ætate sancti Hieronymi, Cæsareæ domus Cornelij Centurionis in ecclesiam iam mutata, superstes erat; quam pietatis ergo sancta Paula Roma veniens Hierosolymam, in itinere inuisit, vt idem scribit Hieronymus epist. 27.

^e *Flosculi Episcopi.*] De quo etiam hac die Vsuarius, Ado, & alij, Petrus in catalogo lib. 11. cap. 47. In tabulis Episcoporum Aurelianensis ecclesiæ, quas descripsit Democh. de sacr. Missæ, hic ponitur decimus eius ciuitatis Episcopus, Prosperi successor, ad quem extat epist. Sidonij Apollinaris 15. lib. 9.

^f *Laurentij Episcopi.*] Huius egregia facta prosecutus est Beda in historia de gest. Angl. lib. 2. cap. 4. 6. & 7. vbi hac illum die ex vita migrasse testatur. Narratur autem in catalogo scriptorum Britannæ, scriptam fuisse vitam eius a Gothzelino monacho S. Bertini. Agit de eodem Trith. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 49. claudit circa annum Domini 620.

3 ⁰⁹⁹ Tertio Nonas Februarij. Luna. ²⁵ F xvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

SEBASTAE in Armenia passio sancti Blasij Episcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum, sub Agricolo Præsidente post diutinam cæsiōnem, atque in ligno suspensionem, vbi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ sunt; post teterrimum carcerem, & in lacum demersionem, vnde saluus exiuit, iubente eodem iudice, vna cū duobus pueris capite truncatur. Ante eum vero septem mulieres, quæ guttas sanguinis eius defluentes, dum torqueretur, colligebant, deprehensæ quod essent Christianæ, post dira tormenta gladio percussæ sunt. In Africa sancti Celerini diaconi, qui decem & nouem dies custodia carceris septus, in neruo & ferro, varijsq. pœnis gloriosus fuit Christi confessor: & dum inexpugnabili firmitate certaminis sui aduersarium vicit, vincendi ceteris viam fecit. Item sanctorum martyrum Laurentini eius patrui, Ignatij auunculi, & Celerinæ auia, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium gloriosis laudibus extat beati Cypriani epistola. Ibidem sanctorum martyrum Felicis, Symphronij, Hippolyti, & sociorum. In oppido Vapingo sanctorum Tigidis & Remedij Episcoporum. Lugduni sanctorum Lupicini & Felicis itidem Episcoporum. Eodem die sancti Anscharij Bremensis Episcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Christi conuertit.

FEBRUARI 3.

BLASII Episc. Agunt de eodem hac die Beda & alij, Græci autē vndecima huius mensis. Huius martyrij ac sociorum eius Acta Metaphrastes paraphrastice prosecutus est: quæ etiam descripsit Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Habemus eorumde Latina exemplaria peruetusta, quæ in quibusdam ecclesijs legi consueuerunt, quibus ipsorum res gestæ fultus explicantur, tepusq. persecutionis describitur, videlicet sub Diocletiano Imp. quod quidem in Metaphraste desideratur. Mombr. præterea recitat eorumdem Acta tom. 1. & alij. Mentio habetur de eodem S. Blasio Episcopo in Actis sanctorum martyrum Eustratij, Auxentij, & sociorum in fine, habes ea ex Metaphraste apud Surium tom. 6. ^b *Celerini.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die. Pluribus de ipso Cyprianus epist. 16. 23. 34. Censetur hic idem Celerinus cum eo, de quo scribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenum Episcopum, Extat epistola apud Eusebium histor. lib. 6. c. 35. vbi eum præclaro hoc ornat elogio: Celerinus, vir qui Dei clementia adiutus, omnia tormentorum genera maxima tolerantia pertulerat, & corporis imbecillitate vi ac robore fidei confirmata, strenue ac viriliter de aduersario victoria reportauerat, &c. Erat hic

enim optime notus Cornelio Papæ: nam ei Cyprianus ad ipsum dabat Romani litteras, vt constat ex libro de Rom. Pontific. in Cornelio; & ex Cypriano epist. 16. Fui gebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, vel potius dicam legati. Moris enim erat, cum Episcopus ad Episcopu scriberet, non cuilibet ignoto homini litteras credere, sed tantum alicui ecclesie ministro, cuius fides & probitas esset in omnibus explorata. Huius quidem rei cum innumera exempla suppetant, satis sit allegare testimonium eiusdem Cypriani in epistola 24. cum ait: Vrgente causa, clero in Vrbe consistenti litteras me misisse sciatis: & quoniam oportuit me per clericos scribere (scio autem nostros plurimos absentes esse, paucos vero, qui illic sunt, vix ad ministerium quotidiani operis sufficere) necesse fuit novos aliquos constituere, qui mitterentur. Fecisse me autem sciatis Iulianum, & hypodiamum Opratum confessorum, &c. Extat egrégia huius Celerini epistola ad Lucianum apud Cyprian. 2. edit. Pamel. rursus alia Luciani ad ipsum scripta 22.

¹ *In neruo.*] Est neruus ferreum vinculum, quo pedes impedirentur, quo etiam & ceruices implicarentur, vt Festus est auctor: sunt de his apud Plautum nonnulla exempla. Item & Isidorus lib. 9. origin. Neruus est, inquit, vinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. Est de neruo apud Gellium lib. 11. cap. vltimo festiva Catonis sententia, qua dicere solebat: Priuatorum fures in neruo & compedibus aetatem agunt: publici in auro & purpura visuntur.

² *Laurentini & sociorum.*] De his etiam Beda ac ceteri. Horum meminit S. Cyprianus epistola 34. aitq. se eorum annuam agere commemorationem, sicut & ceterorum mar-

tyrum. Sunt hæc eius verba: Sacrificia pro eis semper (vt meministis) offerimus, quoties martyrum passiones & dies annipersaria commemoratione celebramus. At quod dicit, Pro eis offerre, non sic accipias, quali pro eis orarent sacrificantes: sed quod in eorum commemorationem sacra agerent; vt declarat Augustinus serm. 17. de verb. Apolt. cap. 1. & in Ioannem tract. 84.

³ *Celerina auiæ.*] Erat in Africa illustris memoria S. Celerinæ, de cuius basilica habetur mentio in titulo sermonis 236. S. Augustini de temp.

⁴ *Felicis & soc.*] Restituti sunt hi omnes ex vetustissimo codice manuscrip. monasterij sancti Cyriaci in Thermis.

⁵ *Tigidis & Remedij Episcoporum.*] Agit de his Vsuar. etiam; ad stipulantur vet. manuscr.

⁶ *Lupicini & Felicis Episcoporum.*] Beda de Lupicino tantu, de quo etiam Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunensis ecclesie Episcopus 24. vel 28. secundum diuersas tabulas, quas descripsit Democh. Felix autem cum in illis non inueniatur, alterius ciuitatis Episcopus existimatur.

⁷ *Anscharij Episcopi.*] Scripsit eius insignia facta Rembertus eius discipulus, ac in eadem sedem Episcopus successor. Plura etiam de eo habentur in vita eiusdem Remberti, quam habet Sur. tom. 1. die 4. Febr. item Albert. Crant. in hist. eccl. Saxon. lib. 20. & in Sax. lib. 2. c. 25. & 29. & Frithe. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 84. Ordinatus hic fuit Episcopus Bremensis anno a Christo Domino 833. temporibus Gregorij Quarti Rom. Pont. qui ad eundem misit pallium; & (vt Trithemius ait) a Sergio Papa Secundo in Archiepiscopum sublimatus est Bremensis ecclesie, cum antea Hamburgensis fuisset consecratus Episcopus.

gnatis & amicis suaderi non possent vt sibi parcerent, ambo datis ceruicibus palmas a Domino meruerunt: cum quibus etiam innumera multitudo fidelium ex eadem vrbe, pastoris sui sequens exemplum, martyrio coronata est. Eodem die S. Remberti^d Bremensis Episcopi. Trecis S. Auentini^e confessoris. Pelusij in Aegypto S. Isidori^f monachi, meritis & doctrina conspicui. Eodem die S. Gilberti^g confessoris.

FEBRUARII 4.

EUTYCHII^a.] Restitutus est ex antiquis monumentis. Huius cu Acta exciderint, libuit saltem eius epitaphiu, cuius hic habetur metio, a Damaso Papa scriptum, recitare, quo martyrij eius cognitio habeatur. Extat incisum in tabula marmorea in ecclesia S. Sebastiani ad cœmeterium Callisti, via Appia. Est huiusmodi:

Eutyechius martyr crudelia iussa tyranni, Carnificumq. vias pariter tunc mille nocendi Vincere quod potuit, monstrantis gloria Christi: Carceris inluuiem sequitur noua pena per artus: Testarum fragmenta parant, ne somnus adiret. Bis seni transiere dies, alimenta negantur. Mittitur in barathrum sanctus, lauat omnia sanguis Vulnere, que intulerat mortis metuenda potestas. Nocte soporifera turbant insomnia mentem. Ostendit latebra insontis, que membra teneret. Queritur, inuentus colitur, fouet, omnia prestat. Expressit Damafus: meritum venerare sepulchrum. Corpus S. Eutychie & dicto cœmeterio Callisti translatum est ad basilicam S. Laurentij, in Damaso dictam, ad Theatrum Pompeij.

^b *Aquilini & soc.*] De his etiã hac die Beda, Vsuardus, & vet. manuscripta, ex quibus in veriore lectionem textus est restitutus, qui dicebat: Romæ in Foro Sempronij, &c. Nam ex Foris Romæ positus, quæ decem & nouem numerantur, nullum ex illis Sempronij dicebatur. Cum itaque in vetustioribus codicibus absque Romæ nomine sic tantum legeretur, In Foro Sempronij; cumq. & Beda etiam ita legeret: in hunc modu est germana lectio restituta. Optime nota est ciuitas in Vmbria Forosempronium dicta, cuius & meminit Plinius lib. 3. cap. 14. & alij. Agit de iisdem martyribus Vuandelbertus in ephemerid. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 82.

^c *Philæ & Philor.*] Beda item hac die, ac ceteri omnes. Porro martyrij Acta Philæ & Philoromi scribit Eusebius hist. lib. 8. c. 10. & 11. Passi sunt hi anno primo persecutionis Diocletiani Imperatoris, vt idem auctor testatur lib. 8. c. 12. in fine. De iisdem alij complures agunt, quos omittimus referre, cum omnes eadem ex eodẽ auctore descriperint. ^d *Remberti Episcopi.* Huius res gestas ex

antiquis eius ecclesie monumentis edidit Surius tom. 1. hac die. S. Bauo abb. Corbeiensis scripsit sancti viri insigne miraculum, quod inuenies apud Albertu Crant. qui plura habet de Remberto in hist. eccl. Saxon. lib. 2. cap. 2. 10. & 11. Succesit hic sancto Anshario, de quo pridie huius diei. Claruit sub Ludouico Pio Imp. & eius filijs. Accepit hic pallium a Nicolao Primo Romano Pont. Excessit ex hac vita anno Domini 888. vt idem auctor testatur.

^e *Auentini.*] Irrepsert huic nomen Episcopi, sicut etiam apud Vsuardum in prima editione Molani; qui in secunda id emendauit, auctoritate (vt apparet) Gregorij Turonensis, qui in libro de gloria confess. cap. 68. non dicit ipsum fuisse Trecensem Episcopum, sed ministrum S. Lupi Trecensis Episcopi. Cui veritati ad stipulantur etiã tabulæ Episcoporu eius ecclesie, quas Democh. edidit lib. de sacrif. Missæ. in quibus sane nullus eius nominis legitur Trecensis Episcopus.

^f *Isidori.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit de Isidoro Pelusiotæ Euagrius Scholast. lib. 1. cap. 15. Suidas, Photius in bibl. & Niceph. hist. lib. 14. cap. 28. 30. & 53. Fuit hic sancti Ioannis Chrysostomi discipulus, & celebris inter Ecclesiasticos scriptores Græcos. Extant eiusdem Isidori Pelusiotæ tres libri epistolarum nuper a Bilio Latinitate donati, & Parisijs impressi. Claruit tēporibus Theodosij Iunioris, multa nobilia relinquens posteris & sanctitatis & scriptorū monumenta. Huius Isidori est aurea illa sententia prædicata in Concilio Nicæno Act. 1. qua dicitur: Templi nulla ratio, quod non ornatur imagine: eandem etiam S. Ioannes Damascenus exscripsit lib. 3. de imaginibus.

^g *Gilberti, alias Giliberti, siue Guiberti.*] Fuit is fundator nobilis monasterij Gomblacensis. Vuicbertum hunc vocat Sigobertus, quem e vita migrasse ait anno Domini 962. De eodem Petrus in catalog. lib. 3. cap. 83. & Molanus in indic. & in natal. sancti Belg. Eius vitã a Sigeberto eiusdem uenobij monacho scriptam retulit Surius in tom. 3. die 23. Maij.

xxvj. 25.

Commemoratio Pridie Nonas Februarij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s		
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22		
t	u	v	w	x	y	z	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5					

NONAS sancti Eutychie^a martyris, qui illustre martyrium consummauit, sepultusq. est in cœmeterio Callisti: cuius sepulchrum S. Damafus Papa versibus exornauit. Forosempronij sanctorum martyrum Aquilini^b, Gemini, Gelasij, Magni, & Donati. Thmuis in Aegypto passio beati Philæ^c eiusdem ciuitatis Episcopi, & Philoromi tribuni militu, qui in persecutione Diocletiani, cum a cog-

xxiiij. xv.

A Nonis Februarij. Luna.

Calendar grid with letters a-z and numbers 1-31.

ATANAË in Sicilia natalis sanctæ Agathæ virginis & martyris, quæ temporibus Decij Imperatoris sub Quintiano iudice post a lapas & carcerem, post equuleum & torsiones, post mamillarum abscissionem, post volutationem in testulis & carbonibus, tandem in carcere Deum precando consummata est. In Ponto commemoratio plurimorum sanctorum martyrum, quorum alij in persecutione Maximiani plumbo liquenti perfusi, alij acutis arundinibus in vnguibus cruciati, ac multis horrendis tormentis vexati, ipsdemq. sæpius iteratis, palmas a Domino & coronas illustri passione meruerunt. Alexandriae sancti Isidori martyris, qui in persecutione Decij a Numeriano exercitus duce pro fide Christi capite cæsus est. Viennæ beati Auiti Episcopi & confessoris, cuius fide, industria, atque admirabili doctrina ab infestatione Arianae hæresis Gallia defensa sunt. Brixinone sanctorum Episcoporum Genuini & Albini, quorum vita miraculis extitit gloriosa.

* In genuini

FEBRUARI 5

AGATHÆ. Beda ac ceteri Latinorum, necnon & Graeci in Menologio de eadem agunt hac die. Eius præclara Acta in Latinis quam Graecis fuerunt notissima; ea etenim Graecis edidit Metaphrastes, quæ Latinæ reddita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Ipsa autem Latina exemplaria reperuntur in vetustis codicibus, qui vbi erant, ecclesijs, quos & Passionaria, seu Sanctoralia vulgo appellabant. Habent in nostra bibliotheca in vno eorum eisdem Agathæ Acta edita & cons. annotata. Passa omnino fertur hac die, Decio tertium. Consiste. Numeracur in Fallis Quaphri hoc abbas a Christo 252. ann. Cornelius Papa Romanae Ecclesie præfuit, quibus sane Beda & alij emendandi sunt. Quæ eam die sunt passam temporibus. Diocletiani Imp. Scripsit præterea de eius die natali sacrum hymnum S. Damianus Papa, docipit Martyris ecclesie, & c. habet in collectaneis postea Christianorum. Duo insuper hymni scripti leguntur in Bre-

uiario Toletano S. Isidori, quibus canitur eius triumphus. Meminit eiusdem Metaphr. Fortun. in carmine de gaudijs vite æternæ, & lib. 8. in carm. de virginitate, itemq. Abdelmus in lib. de laude virginit. In Vrbe natalis eius solemniter agi consuevit: nam in sacramentario S. Gregorij specialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hæc eius præfatio celebris memoria S. Agathæ in Suburra dicta, cuius meminit S. Gregorius in registro lib. 3. epist. 19. quam olim ab Arianis vendicatam idem S. Gregorius Catholico cultui mancipauit, ut ipse scribit lib. 3. dialog. c. 30. Hadrianus Papa in epistola ad Carolum Magnum Imp. de imagin. affirmat eandem fuisse a S. Gregorio picturis sacris ornatum, diuersis (ut ait) historijs tã in mæuro, quam in coloribus. Porro illis temporibus, quibus Gothorum illustres viri ciuitate Romana donati, ibidem Consulatus & præfecturas gesserunt, ea ecclesia peculiari sui Gothorum cessit, quorum Ricimer Consulatus vir potentissimus, gener Anthemij Augusti illum locum thronum crucis, & c. ob-

libus

libus picturis musuo opere intextis, quibus sacrosanctæ Saluatoris & duodecim Apostolorum imagines exprimentur, magnificentissime ornauit. Declarat id enim verus inscriptio, quæ ibidem in apside his verbis legitur: FL. RICIMER V. I. MAGISTER VTRIVSQUE MILITIAE PATRICIVS ET EXCONS. ORD. PRO VOTO SVO ADORNAVIT. Post hæc autem cum Reges Gothi, ipsdemq. Ariani Romæ regnarent, illorum sacerdotes eandem sibi vt propriam quasi hereditario iure vendicarunt, tenueruntque, donec Romæ & Italia pulsi sunt.

Plurimorum sanctorum martyrum. Horum certamina egregia summatim complexus est Euseb. hist. lib. 8. cap. 24. narrans paucis illorum sæuissimos cruciatus, passosq. refert anno nono persecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum.

Isidori mart. Agunt de eo hæc item die Graeci in Menologio. passus traditur sub Decio Imperatore. extant eius Acta apud Metaphrastem, quæ & descripsit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. hac die.

Auiti Episc. De eo etiam Beda, ac ceteri hac die. Hic Alcimus Auitus dictus est: pluribus agit de ipso Ado eiusdem Viennensis sedis Episc. in chron. anno 492. Isidorus de vir. illustr. cap. 23. Greg. Turonen. de gestis Franc. lib. 2. cap. 34. & alij. Interfuit Auitus, subscripsitq. Concilio Epauensi, citatur in Concil. Turonen. secundo can. 21. & 22. meminit eiusdem Sidon. lib. 8. epist. 11. ad Lupum, necnon Ennodius in vita sancti Epiphanijs Episcopi Ticinensis susius scripta. Extat eius sepulchri epitaphium carmine scriptum, vbi in fine hæc leguntur soluta oratione: Claruit sub Zenone & Anastasio Imp. sepultus in monasterio SS. Petri & Pauli, apud se-

natoriam Viennensium urbem. Extant eiusdem egregij auctoris quinque libri carminum, quibus sacram Genesim versu heroico cecinit; liber insuper de laude castitatis ad Fusciam sororem, necnon etiam homilia de institutione Rogationum. Habemus insuper nobile monumentum sanctissimi viri, epistolam manuscrip. ad Hormisdam Papam, datam tertio Kalend. Februarij, Consule Agapito. est eius exordium: Dum religionis statui, &c. itemq. eiusdem Hormisdæ ad eundem redditam epistolam sub eodem Consulatu xv. Kalend. Martij, incipit: Qui de his quæ ad disciplinam Catholicam pertinent, &c. Intexuimus eas integras in Annalib. Eccles. Eiusdem nominis Auitus Episcopus Aruernorum doctrina pariter & pietate insignis claruit circa annum Domini 580. sub Chilperico Rege Franc. qui (vt scribit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 5. cap. 11.) omnes Iudæos Aruernis consistentes supra quingentos conuertit ad fidem Christi. Ad hunc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus auctor immensas eius laudes celebrat. Sæpius de eo Greg. Turon. tam libro de gloria martyrum, quam de gloria confessor. meminit de eo, cum de Aruernensi ecclesia habet sermonem, quod frequenter accidit.

Genuini & Albini Episcoporum. Aliqui codices pro Genuino legunt Ingenium, cuius meminit Paulus diaconus de gestis Longob. lib. 3. c. 12. Scripsit eius vitam Barthol. Tridentinus. De Genuino & Albino simul Petrus in catal. lib. 3. cap. 85. Fuit prior Episcopus Sabionensis, qui cum temporibus Longobardorum in exilium pulsus esset, ibi mortuus est: corpus autem eius Brixinone translatum esse, associatumq. sancto Albino Episcopo Brixinonensi, idem auctor testatur.

6

Octauo Idus Februarij. Luna.

B xxiiij.

Calendar grid with letters a-z and numbers 1-31.

AESAREAE in Cappadocia natalis sanctæ Dorotheæ virginis & martyris, quæ sub Saporio illius prouinciæ Præside primum equulei extensione vexata, dehinc palmis diutissime cæsa, ad vltimum capitali sententia punita est: in cuius confessione Theophilus quidam scholasticus ad Christi fidem conuersus, & mox equuleo acerrime tortus, nouissime gladio cæsus est. Eodem die sanctorum martyrum Saturnini, Theophili,

phili, & Reuocatæ. Emeffæ in Phœnicia sancti Siluani^a Episcopi; qui cum eidem ecclesiæ annis quadraginta præfuisset, sub Maximino Imperatore vna cum duobus alijs obiectus feris, membratimq. discerptus, martyrij palmam accepit. Aruernis in Gallia sancti Antholiani^c martyris. Eodem die sanctorum Episcoporum Vedasti^f & Amandi^g, quorum vita & mors plurimis miraculis extitit gloriosa: e quibus prior Atrebatensium, alter vero Traiectensium rexit ecclesiam. Bononiæ S. Guarini^h Episcopi Cardinalis Prænestini, vitæ sanctitate conspicui.

F E B R V A R I I 6.

DOROTHEÆ^a.] De ipsa etiam hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij: Beda addit Christianam, seu Christetam & Callistam martyres; quas, cum excidisset a fide, Dorotheæ monitis, audacioribus animis iterato certamine, igne fortiores inuentas, corona martyrij decorauit. Porro Dorotheæ res gestas & sociarum facer hymnus celebrat, qui extat in Breuiario Toletano: describit etiam eius Acta Adelmus libro de laude virginit. Thomas de Chempis de eadem martyre sermonem habuit: Mombrit. in super tom. 1. Recitat eius res gestas item Sur. tom. 1. Aliam ab ista Dorotheam fuisse constat eam, cuius Rufinus meminit lib. 8. sua paraphrasis ad Euseb. cap. 17. licet Eusebius scribens eius historiam lib. 8. cap. 27. nomen non exprimat.

^b Scholastici.] Qui dicti sint Scholastici, habes ex Tacito libro de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati sunt rhetores, & declamatores litium fictarum, qui deinde transirent ad tractandas veras. In eadem sententiâ Plinius lib. 4. epist. 3. ad Nepotem, vbi ait eosdem a fictis litibus transire ad causas centumvirales, quas in basilicis orabant, spectante populo: de iisdem eodem libro epist. 14. ad Maximum, & epist. 18. ad Mauricum. Ante ipsum Seneca in lib. declamat. & lib. controuers. Talis erat sanctus Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ esset, vt ipse testatur his verbis: Aliquoties cum adolescentulus Romæ controuersias declamarem, & ad vera certamina fictis in litibus exererer, currebam ad tribunalia iudicum, &c. Hæc ipse in comment. in epist. ad Galat. cap. 2. Scholastici etiam ipsi Aduocati dicti reperiuntur, sic in Concil. Sardicen. cap. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12. & l. 1. de concussion. aduocat. Cod. Theod. & Synes. epist. 1. & 2. ad Domitianum Scholast. Dicere scholastice, idem est quod rem aliquam rhetorice pertractare: sic Gennad. de vir. illustr. in Saluiano, & Greg. in registro lib. 7. epist. 63. Verum hodie scho-

lastice dicere, idem est quod rem per controuersiam disputare: vnde & Theologi Scholastici illi sunt dicti, qui res diuinas logice disputando perquirunt; idq. non improprie: nam scholas pro controuersijs, seu disputationibus Cicero lib. 1. Tuscul. vsurpasse videtur, cum ait: Dierum quinque scholas (vt Græci appellant) in totidem libros contuli. Scholares autem etsi a scholis dicti sint, non tamen ijdē qui Scholastici. dicebantur enim scholæ cuiusque ordinis classes. Erant scholæ militiæ castrensium, & militiæ palatinæ, quarum est frequens mentio in Cod. Theod. & (vt mittamus dicere de scholis ludi litterarij) erant & scholæ ecclesiasticæ diuersi ordinis; vt schola cantorum, cuius frequens est mentio apud veteres qui agunt de diuinis officijs; schola notariorum, schola subdiaconorum, quarum meminit sanctus Gregorius in regist. lib. 7. epist. 17. & aliæ diuersorum ordinum, a quibus & scholares dicti, non scholastici: sicq. intelligas locum illum in Actis martyrij sancti Cypriani, in fine, cum hæc habet: Inde cum cæreis & scholaribus in area cuiusdā Candidi procuratoris cum magno triumpho sepultum est, &c. Scholares enim appellat auctor diuersarum classium clericos.

^c Saturnijni & soc.] De his etiam vet. manuscrip. atque recentiores.

^d Siluani Episcopi.] Græci etiam de eodem Siluano agunt hac die in Menologio. Eius res gestas habet Eusebius hist. lib. 8. cap. 25. & lib. 9. cap. 5. & Niceph. lib. 9. cap. 16. & 27. ex quibus ceteri.

^e Antholiani.] De eodem Beda, Vsuardus, & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. c. 65. & hist. Franc. lib. 1. cap. 33. Acta tam ipsius, quam aliorum martyrum Aruernensium, scripta esse a sancto Proiecto Episcopo Aruernensi, Molanus testatur: ea nondum vidi.

^f Vedasti.] Beda item ac ceteri. Huus egregia facinora scripsit Albinus Flaccus, quæ descripta habentur apud Sur. tom. 1. Miscula

cula ipsius feruntur scripta ab Aimone. Fuit hic ordinatus Episcopus a sancto Remigio Rhemenfi Episcopo anno Domini 542. Sedit vsque ad annum 570. quo ex hac vita migravit, vt scribit Sigebert. in chron. Celebris est memoria monasterij sancti Vedasti Atrebatensis, multorum scriptorum monumentis consignata.

^g Amandi.] De eo etiam ijdē qui supra, Beda, ac ceteri. Huius vitæ Acta (vt auctor est Sigebert. de vir. illustr. cap. 106.) scripsit metro Milo monachus monasterij S. Amandi, scientia clarus; sed non apparent: extant autem eadem soluta oratione, quæ eidem Miloni tribuuntur; habet ea Surius tom. 1. hac die. Plura de eodem scripta sunt a Nothgero Episcopo Leodiensi in vita sancti Landoldi, quam recitat Surius tom. 2. die 19. Martij. ibi de accessu eius ad sanctum Mar-

tinum Romanum Pontif. & alijs: pluribus item de eo in vita S. Baüonis apud Surium tomo 5. Oct. 1. in Actis sancti Gilseni; ibi de eius obitu, & de visione tunc ostensa sanctæ Aldegundi. De eadem apud eundem Surium tomo 5. die nona Octobris. Sigebertus in chron. eum natum scribit anno Domini 571. obiisse vero anno 661. nonagesimum suæ ætatis annum agentem. De eo Trithem. item de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 4. & lib. 4. cap. 135. & Molanus in indic. sanctorum Belgij. Ad hunc Amandum extat sancti Martini Papæ epistola, quam inuenies tomo 2. Conciliorum.

^h Guarini Episc.] De eo tabulæ ecclesiæ Bononiensis. Vitam eius scripsit Augustinus Ticinensis, quæ extat apud Surium tom. 7. vbi legitur, eum esse creatum Episcopum Prænestinum a Lucio Secundo Romano Pontifice.

7

Septimo Idus Februarij. Luna.

C xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

ROMVALDI^a abbatij monachorum Camaldulensium Patris; cuius dies natalis agitur tertio decimo Kalend. Iulij. Augustæ in Britannia natalis beati Augulij^b Episcopi, qui ætatis cursum per martyrium explens, æterna præmia suscipere meruit. In Phrygia sancti Adauci^c martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni fere dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Quæstoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defensione dignatus est. Item plurimorum sanctorum^d martyrum vrbis vnius ciuium, quorum dux erat idem Adaucus; qui cum omnes Christiani essent, & constanter in fidei confessione persisterent, a Maximino Imperatore igne consumpti sunt. Heracleæ sancti Theodori^e ductoris militum, qui Licinio imperante, post multa tormenta truncatus capite, victor migravit in cælum. In Aegypto S. Moysis^f Episcopi venerabilis, qui primum in eremo vitam solitariam duxit; deinde, petente Mauia Regina Sarracenorum, Episcopus factus, gentem illam ferocissimam magna ex parte ad fidem conuertit, & gloriosus meritis quieuit in pace. Lucæ in Tuscia depositio sancti Richardi^g Regis Anglorum. Bononiæ S. Iulianæ^h viduæ.

OMVALDI^a abb.] Eius festum Clemens VIII. Pontifex Max. duplicis officij ritu hac die celebrari praecepit, qua ipsius corpus Fabrianum oppidū in Piceno translatum, ibi honorifice conditū fuit in ecclesia S. Blasij ordinis Camaldulensis, ubi magna veneratione pie colitur. Vide quae infra de eodem sancto notantur 19. Iunij.

^b Augusti Episc.] De eo hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catal. lib. 3. cap. 105. Quo autem tempore passus sit, haecenus mihi obscurum.

^c Adauci.] Fuit hic genere Italus, apud Imperatorem inter primos adnumeratus, passusque est anno octavo persecutionis Diocletiani Imperatoris. Scribit eius res gestas Eusebius histor. lib. 8. cap. 23. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 10. qui eum Adauctum appellat.

^d Plurimorum sanctorum martyrum.] Eorumdem certamen describit Eusebius lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 7. cap. 10. Horum meminit Lactantius lib. 5. c. 11. dum Gentilibus suam ipsorum exprobrat sauitiam, aitque: Vnus in Phrygia vniuersum populum cum ipso pariter contenticulo concremavit, &c.

^e Theodori duct.] Graeci etiam de ipso agunt hac die in Menologio, festumque diem celebrant, vt constat ex Nouel, constit. Emmanuelis Imp. quam habes apud Theod. Bals. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Alius est item Theodorus, qui ad differentiam huius, cognomento dictus est Tyro, de quo pluribus acturimus ad diem 9. Nouemb. Ob nominis tamen conuenientiam alter pro altero acceptus aliquando reperitur. Huius res gestas ab Augaro quodam, qui spectaculo praesens fuit, conscriptas recitat hac die Metaphrastes, quas retulit Lipom. in to. 5. & Surius in to. 1.

^f Moysis Episcopi.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum. Profecuti sunt autem res ge-

stas ipsius in primis Rufin. hist. lib. 2. cap. 6. Socrat. lib. 4. cap. 29. Sozom. hist. lib. 6. c. 38. Theodoretus libro 4. cap. 2. Huius Moyses alumni fuerunt Christiani illi, qui sub eadem Mauuia Regina Constantinopolitanam ciuitatem post Valentis Imp. interitum a Gothis obsessam, quasi diuinitus missi, liberauere, vt scribit Socrat. hist. lib. 5. cap. 1. & Sozom. lib. 7. cap. 1. Fuit & alius Moyses anachoreta, Aethiops dictus, de quo Graeci in Menologio 28. Augusti.

^g Richardi Regis.] Huius res gestas descripsit Sur. to. 1. hac die. Vixit temporibus Zachariae Papae, qui sedere coepit an. Dom. 741.

^h Iuliana.] De eadem tabulae ecclesiae Bononiensis. Iulianam viduam laudibus cumulat sanctus Ambrosius in exhortat. ad virgines; sed illa (vt apparet) Florentiae nobilissima femina clauit, quae erexit illic illustrem basilicam, quam sanctus Ambrosius dedicauit, locupletauitque sacris reliquijs S. Agricolae martyris, quas Bononia secum tulerat. Floruit iisdem fere temporibus Iuliana Romana clarissima femina, filia S. Probae, & mater S. Demetriadis ex illustri Aniciorum familia, ipsaque non minus sanctorum Patrum praconio commendata; laudat enim eam sanctus Hieronymus scribens ad Demetriadem epist. 8. Innocentius Rom. Pont. ad eandem epist. 13. S. Augustin. epist. 43. & 179. ac denique Ioannes Chrysolom. scribens ad eam ipsam epist. 169. qua legatos a se Romam ad Innocentium Papam missos commendat. Dicta est haec Tyrannia Anicia Iuliana, vxor Q. Clodij Hermogeniani Olybrij V. C. vt produnt antiquae inscriptiones marmoribus incisae, quas descripsimus in Annalib. Eccles. Eiusdem familiae & nominis clauit Constantinopoli Iuliana, insigni pietate mulier, temporibus Iustini senioris Imp. cuius habemus manuscrip. epist. ad Hormisdam Rom. Pont. quam etiam intexuimus in Annalib. Eccles.

ducentes, adorare cogebant; quod cum illa execrans recusaret, pedes eius vinculis innectentes, & eam per plateas ciuitatis trahentes, horrendo supplicio discerpserunt. Constantinopoli natalis sanctorum martyrum monachorum^d monasterij^e Dij, qui ob defensionem fidei Catholicae, cum ferrent litteras sancti Felicis Papae aduersus Acacium, dirisime caesi sunt. In Perside commemoratio^f sanctorum martyrum, qui sub Cabade Rege Persarum ob Christianam fidem diuersis supplicijs necati sunt. Papiæ sancti Iuuentij^g Episcopi, qui strenue in Evangelio laborauit. Mediolani depositio sancti Honorati^h Episcopi & confessoris. Viroduni in Gallia sancti Pauliⁱ Episcopi, miraculorum gloria illustris.

AVLI & soc.] Restituuntur iisdem ex saepius citato vet. manuscripto Martyrologio monasterij S. Cyriaci. Vbi cum nec tempus, quo passi sunt hi, vel alij, qui ibidem habentur martyres, exprimatur; quis mirari non debet: nam S. Gregorius Papa ad Eulogium scribens epist. 29. lib. 7. indict. 1. dum de Romano Martyrologio, quod vsui erat, meminit, ait, nomina, loca, & diem passionis in eo posita haberi; de tempore autem nihil testatur.

^b Dionysij & soc.] Agunt de his hac item die Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, consentiuntque. vet. manuscrip.

^c Cointha, alias Quinta.] De eadem Beda hac die, ac ceteri Latinorum. Scribit certamen eius Dionysius Alexandrinus ad Fabium Episcopum Antiochenum, apud Euseb. hist. lib. 6. cap. 34. Nicephorus ex eodem auctore libro 5. cap. 30.

^d Martyrum monachorum.] De his Nicephorus hist. lib. 16. cap. 17. in fine ex Basilio Cilice. Extant Felicis Papae litterae de anathemate Acacij Episcopi Constantinopolitani post legationem Vitalis & Misseni Episcoporum missam Constantinopolim, quas dicti sancti martyres vulgauere, quam ob causam subiere martyriū. Erant hi monasterij Aemetarum; quorum, illis calamitosissimis temporibus, quibus Alexandrina, Antiochena, & Constantinopolitana, ac demum fere omnes Orientis ecclesiae descuerunt a Catholica vnitae, sincera fides & zelus enituit. Incipit epistola Felicis Papae ad Acacium: Multarum transgressionum reperiris obnoxius, &c. data V. Kalend. Augusti, Venantio V. C. Consule. est annus a Christo (secundum Fastos Onuphrij) 484. quo & praedicti forti

occubuere martyrio, quod dictas litteras per Tutum Defensorem allatas publicare, & eidem Acacio mira constantia atque arte porrigere non sint veriti. at pluribus de his in Annalib. Ecclesiae egimus.

^e Monasterij Dij.] Fuit Dius nomine Archimandrita sanctitate celebris, cuius diem natalem Graeci celebrant 19. Iulij, vt constat ex eorum Menologio: huiusque nomine appellatum est monasterium Dij, de quo agitur. Sicquellum locum intelligas Hierosol. Synodi Act. 1. vbi mentio habetur de atrio Diptico: sicut enim monasterium, ita & atrium ab eodem sic est nuncupatum.

^f Sanctorum martyrum.] De his etiam Georgius Cedren. anno 22. Anastasij Imp. qui ait: Persecutus est Cabades, qui fuit Rex Sarracenorum, aliquando Christianos: tuncque ingenis in eis virtus miraculorum effulsit: nam cum quosdam vncis gladijs concidisset, illi nihilofecius postea ambulauerunt. Haec ipse. De his Niceph. hist. libro 16. cap. 36. in fine. & hist. Miscel. ex Theophane lib. 15. Addit Nicephorus eundem Regem post haec fauuisse Christianis.

^g Iuuentij.] Confunditur Iuuentius & Euentius aliquando. Agitur de Iuuentio iterum pridie Idus Septembris. Accepi ex litteris ecclesiae Ticinensis, ante annos quinque fuisse inuentum Euentij venerandū corpus cum huiusmodi inscriptione: HIC IACET CLARVS MIRACVLIS EVENTIVS. Opinatus sum aliquando, Euentium alium esse a Iuuentio, amosque Episcopos Ticinenses, diuersisque temporibus claruisse; & quem dicunt Euentium, vixisse temporibus Theodosij Imperat. Reperitur enim Euentius subscriptus epistolae Synodicae S. Ambrosij de damnatione haereticis Iouiniani ad Siricium Papam libro 1. epist. 9. edit. Rom. quem & illum esse existi-

xxj. D Sexto Idus Februarij. Luna. 8

Calendar grid with letters a-f and numbers 1-31.

OMAE sanctorum martyrum Pauli^a, Lucij, & Cyriaci. In Armenia minori natalis sanctorum martyrum Dionysij^b, Aemiliani, & Sebastiani. Alexandriae passio sanctae Cointhae^c martyris, tempore Decij Imperatoris: quam Pagani correptam, ad idola per-

* Quinte

ducentes,

existimaui, qui in Concilio Aquileiensi mendose scriptus reperitur Euentius Episcopus Citinensis: vt restituendus textus esset, Tincinensis. Sed quoniam in recentiori editione S. Ambrosij Romæ facta, Cenetensis, pro Citinensi positum habetur, amplius non laboro.

^h *Honorati Episcopi.*] Tabulæ Mediolanenses nuper diligentia viri eruditi Galefii restituta de eodē agunt: meminit eiusdē Honorati Paulus diac. de gestis Longob. lib. 2. c. 12.

ⁱ *Pauli Episcopi.*] Huius Acta in primis Bertharius mira breuitate scripsit: alia superaddita habet Sur. tomo 1. hac die. summatim vero Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 258. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorum: ordinatusq. est Viridunensis Episcopus anno Domini 621. recenseturq. xiiij. eius sedis Antistes, vt Democh. de sacr. Miss. ex tab. eccles. Viridunen. testatur.

xx. E Quinto Idus Februarij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ALEXANDRIÆ natalis sanctæ Apolloniæ^a virginis, cui persecutores tempore Decij dentes omnes primum excusserunt: deinde constructo ac succenso rogo, cum comminarentur viam se eam incensuros, nisi cum eis impia verba proferret; illa paululum intra semetipsam deliberans, repente se de manibus impiorum proripuit, & in ignem quem parauerant, maiori sancti Spiritus flamma intus accensa, sponte profiliuit, ita vt perterrerentur etiam ipsi crudelitatis auctores, quod promptior inuenta esset ad mortem femina, quam persecutor ad poenam. Romæ passio sanctorum martyrum^b Alexandri, & aliorum triginta octo coronatorum. Soli in Cypro sanctorum martyrum Ammonij^c & Alexandri. Antiochiæ S. Nicephori^d martyris, qui sub Valeriano Imperatore capite cæsus, martyrij coronam accepit. In Africa in castello Lemelense sanctorum martyrum Primi^e & Donati diaconorum, qui cum altare in ecclesia tutarentur, a Donatistis occisi sunt. In monasterio Fontanella sancti Ansberti^f Rhotomagensis Episcopi. Canusij in Apulia sancti Sabini^g Episcopi & confessoris.

FEBRUARI 9.

APOLLONIAE^a.] De eadem hac item die Beda, Vsuardus, Ado, ac Latinorū ceteri. Egregium certamen eius scribit Dionysius Alexandrin. in epist. ad Fabiū Episcopū Antiochenum, apud Eusebiū lib. 6. cap. 44. & Niceph. lib. 5. c. 30. Baptista Mantuan. eiusdē. agonē egregio carmine cecinit.

^b *Alexandri & soc.*] Restituuntur iisdem ex vet. cod. manuscrip. monasterij S. Cyriaci.

^c *Ammonij & Alexandri.*] Agunt de iisdem Beda, Vsuardus, & alij omnes hac die, consentiuntq. vet. manuscrip. Licet alia, Aegyptus, loco Cypri ponant, & alia habeant Soli, loco Sueui, estq. mea sententia verior lectio. Soli dicta est ciuitas in Cypro, de qua Strabo libro 14. & alij.

^d Nice-

^a *Nicephori.*] Græci etiam de eodem in Menologio hac die. Extant res gestæ eius a Metaphr. descriptæ, quas Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. tom. 1.

^e *Primi & Donati.*] De his martyribus, locoq. vbi passi fuerunt, Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmenianum scribit, aitque: Cum altare defenderent diaconi Catholici, tegulis plurimi cruetati sunt, duo occisi sunt, Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini, vrgentibus & præsentibus coepiscopis vestris superius memoratis, &c. Innumera fere fuit multitudo Catholicorū in Africa, quam abstulit furor Donatistarum, & rabies Circumcellionum: de quibus sæpissime Augustinus meminit, eosq. vt martyres honore dignos monstrat epist. 158. ad Marcellin. Erat etiam Carthagine illustris martyr, Prima dicta, in cuius honorem Iustinianus Imp. nobilem erexit basilicam, cuius meminit Procop. lib. 6. de ædific. Iustiniani Imp.

^f *Ansberti Episc.*] Huius vitam scripsit Angardus monachus, quam descripsit Sur. to. 1. hac die. Plura de ipso in vita S. Audoeni eius prædecessoris scribit Odo diaconus, quam recitat Sur. tom. 4. die 24. Augusti: vbi cum dicit cap. 29. S. Audoenum ex hac vita migrasse anno a Christo Domino 677. satis potest intelligi quo tempore eius successor Ansbertus sedere cœperit; nam (vt habent Acta ipsius) mox in locum Audoeni subrogatus est: assentiuntur ijs ea quæ scribit Odo, dum narrat, anno Domini 682. Indictione 10. Ansbertum in Episcopatu egisse annum 5. Obijt

autem anno Domini sexcentesimo nonagesimo quinto, vt eadem Acta testantur. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 52. Molan. in indic. SS. Belg. Petrus in catal. lib. 3. cap. 108. & alij. Ex prædictis corrigendus est Sigeb. in chron. dum ait, prædecessorem Ansberti Audoenum ex hac vita migrasse anno Domini 690. Adscribitur Ansbertus eius ciuitatis Episcopus vigesimus secundus in tabulis Democh.

^g *Sabini Episcopi.*] Agit pluribus de Sabino Episcopo Canusino S. Greg. Papa lib. 2. dialog. cap. 15. & lib. 3. c. 5. Porro integra Acta eius habemus in antiq. manuscrip. codic. nostræ bibliothecæ, ac in fine eorum plura subduntur miracula ab eo facta post obitum. Est vitæ exordium: Voluntati tuæ, summe Pontifex, &c. Habetur ibidem, eum sedisse annis quinquagintaduobus, atque hac die ex hac vita migrasse. Consentiūt his quæ de longæua ætate eius ibidē leguntur, ea quæ scribit S. Gregorius, cum ait, eumdē ob longum senium, oculorum lumine orbatum esse. Fuit quidē non tantum vitæ sanctitate spectatissimus, ac barbaris ipsis hostibus reuerendus, sed in obeundis muneribus Ecclesiasticis vigilantissimus: siquidem functus est legatione Apostolica Constantinopoli aduersus Anthimum hæreticum Patriarcham Constantinopolitanum, post Consulatum Belisarij, Indic. 14. anno Domini 536. vt apparet ex Actione 1. Quintæ œcumenicæ Synodi. Mentio habetur de eodem S. Sabino in Actis S. Placidi martyris, quæ scripta a Gordiano feruntur.

10 Quarto Idus Februarij. Luna. F^{xix.}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMÆ sanctorum martyrum Zotici^a, Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem via Lauicana^b sanctorum decem militum^c martyrum. Item Romæ via Appia sanctæ Soteris^d virginis & martyris, quæ (vt scribit sanctus Ambrosius) nobili genere nata, parentū Consulatus & præfecturas ob Christum contempsit; iussaq. immolare, non acquiescens, grauiter & diutissime alapis cæsa est: & cum cetera quoque poenarum genera vicisset, percussa gladio, læta migravit ad sponsum. In Campania sancti Siluiani^e Episcopi & confessoris. In Stabulo Rhodis^f in territorio * Senensi sancti Guilielmi^g eremitæ. * Parisiensis

H Apud

Apud montem Casinum sanctæ Scholasticæ virginis, sororis sancti Benedicti abbatis, qui eius animam instar columbæ migrantem e corpore in cælum ascendere vidit. In pago Rhotomagensi sanctæ Austrebertæ virginis, miraculis celebris.

FEBRUARI 10.

OTICI & soc. Agit de iisdem Vsuardus, Ado, & alij. Non quidem sub Decio passi sunt; vt nonnulli perperam opinantur: habemus etenim in nostra bibliotheca eorum Acta peruetusta, in quibus martyrio coronati dicuntur sub Hadriano Imp. & Licinio, alias Iunio Consulari, in fundo Capreoli, via Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicorum, e regione hortorum Farnesiorum, superest adhuc ædes in memoriam sancti Zotici erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij historia depicta cernitur: adest & Confessio, vbi aliquando sancti martyris corpus asseruatum fuisse conijci potest.

Via Lauicana, alias Labicana. Incipiebat (vt auctor est Strabo) via Labicana a porta Esquilina, ex qua etiam & via Prænestina: illa enim Labicos, hæc autem Præneste ducebat. Extra portam Esquilinam de fontibus olim supplicia sumi consueuissent, auctor est Tacitus lib. 2. Annal. cum ait: In P. Martium Consules extra portam Esquilinam, cum clausum canere iussissent, more prisco aduertentes. Et Suetonius in Claudio cap. 25: hæc ipsa Ciuitatem Romanam vsurpantes in campo Esquilino securi percussit. Ad hæc alludit Horatius 5. epod. cum ait: Post insepulta membra deferent lupi, & Esquilinam alites. Notat illic Porphyrio, in regione aggeris extra portam Esquilinam solita fuisse pauperum corpora comburi, vel proijci. De eadem re Cicero orat. pro Cluentio hæc ait: Extra portam Esquilinam in arenarias quasdam perductus occiditur. Cæl. Rodig. antiq. lect. libro 10. cap. 17. tum ex Varrone, tum ex alijs demonstrat, extra portam Esquilinam fuisse publicum locum, quem dicebant Puticulos: quoniam illic essent sepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: Sic dicti Puticuli, vel Puticula (vt idem Varro auctor est) quod putrescebant ibi cadauera proiecta. Festus item agit de puticulis, vetustissimumq. genus esse ait sepulturæ in puteis fieri solitum. Extant eiusmodi sepulchrorum species in arenarijs cryptis cæmeteriorum extra Urbem positis. Sed non omnes in puticulis sepeliebantur: nam Martialis lib. 1. epigrammatum ad Alcina de puero defuncto: Labicana leui cespite velat humus.

Lege autem duodecim tabul. intra Urbem

mortuos sepeliri vetitum erat. Cic. lib. 2. de legib. & l. 3. ff. de sepulch. violat. Licet olim in domo sua quisque sepeliretur; vt testatur Isid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tab. de non sepeliendo mortuum intra Urbem, contrario vsu pene abolitam restituit Theodoricus Rex Italia. Est c. 111. At ea omnia iura Leo Imp. nouel. const. 53. irrita prorsus reddidit. Quod autem pertinet ad viam Labicanam, de qua agimus; complures martyres extra portam Esquilinam, more maiorum, cum passi essent; eorum corpora a Christianis sublata inferebantur in cæmeterium, quod ea via erat nobile, sanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. Verum ea omnia intra eandem portam Esquilinam, in vicum, ad Vrsum pileatum dictum; in cæmeterium quod sancti Anastasij Papæ nomine appellatum est, purantur illata; qui locus hodie dicitur Sancta Bibiana. Panuin. de cæmet. 22.

Decem militum. De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij: passi iisdem dicuntur via Lauicana.

Soteris. De ea Beda ad diem 6. Februar. Vsuard. autem & Ado hac die: sed quod habent passam in Oriente, mendum irrepisse, certum est. Vetus illud exemplum Martyrologij monast. S. Cyriaci sic habet: Romæ via Appia passio S. Soteris virginis. assentitur huic lectioni antiquum Martyrologium Cassinense, & alia: roboranturq. hæc auctoritate S. Ambrosij, qui dum de ea agit in exhortatione ad virgines prope finem, & lib. 3. de virg. Romanam fuisse genere, ortamq. parentibus Consularibus, nec alibi quam Romæ passam esse significat. Quod autem spectat ad tempus martyrij, in Actis S. Pancratij martyris, quæ describit Sur. tom. 3. die xij. Maij, hæc verba leguntur: Eodem tempore passa est sacratissima virgo Soteris nobili genere orta, Diocletiano ix. & Maximiano viii. Cons. vt manifestum est. Hæc ibi. Est is annus a Christo Domino secundum Fastos Onuphrij 304. Quod autem spectat ad nomen ipsum Soteris; ipsum inditum compluribus Romanis feminis, cognoscere potes ex antiquis inscriptionibus ab Aldo editis lib. de orthograph. rat. pag. 350. 366. & alijs locis. Erat cæmeterium nomine sanctæ Soteris, quod restaurauit Stephanus Papa II. vt auctor est Anastasius in Actis eiusdem Stephani Papæ. habemus ea apud nos manuscripta. Corpus autem eiusdem

dem S. Soteris translatum est a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt docet vetus inscriptio marmori incisa, illic posita.

Siluiani Episc. Agit de eodem Beda hac die. Varia lectio reperitur in manuscr. dum alia Siluianum, Siluanum, siue Siluinum alia habet. Quod autem hic fuisse ponatur Episcopus in Campania, nec cuius fuerit ciuitatis Episcopus declaretur: in re ambigua quid dicamus, non habemus: nisi quod inuenimus claruisse temporibus Symmachi Papæ Siluianum, siue Siluinum Episcopum Veliternum, qui interfuit Romanis Concilijs tunc aduersus schismaticos habitis. Sciendum præterea, quod licet ea ciuitas in Volscis ponatur ab antiquis, vt Liu. lib. 2. & Dionys. lib. 7. & alijs: obtinuit tamen loquendi vsus, vt eadem prouincia & Campania diceretur: probat hæc Acta Synodica Romani Concilij sub Agathone, in quibus subscriptus reperitur Placentinus Episcopus Veliternus prouinciæ Campaniæ. Extat ea Synodus descripta in Actione quarta Sextæ Synodi œcumenicæ: id & de plerisque alijs accidit.

In Stabulo Rhodis in territorio Senensi. Error irrepserat, vt pro Senensi, Parisiense territorium in nonnullis codicibus scriptum haberetur. Porro ex Actis eiusdem S. Guilielmi, quæ fidelissime scripta sunt a Theobaldo Episcopo, prædictus error manifestus apparet, dum describuntur finitima loca. Idem enim auctor cap. 18. & 21. cum agit de eius vltimo aduentu in Tusciam, meminit de Silua Liualia, de Castellione, Castro Burianensi, Monte Petritio, & Stabulo Rhodis, quod hodie dicitur Malauallis, posita in agro Senensi; quo in loco extat vetus memoria eiusdem sancti, nimirum ecclesia, ac monasterium; ibiq. venerabile sepulchrum eiusdem habetur, vbi sacrum corpus eius conditum fuit, licet pars eius translata fuerit Castellionem, quod a prædicto loco tribus milliaribus distat, ibiq. condita in ecclesia sancti Ioannis Baptistæ. Hæc accepimus fida relatione, atque certa attestatione religiosorum

fratrum Augustinianorum, qui prædicto monasterio in Stabulo Rhodis posito præsent, eadem nobis suggerente optimo & erudito viro Reu. D. F. Augustino Fiuizano Apostolicæ sedis Sacrista.

Guilielmi. Hic ille, quem spirantem minarum & cædis, tamquam alterum Saulum, in discipulos Domini Catholica vnitatem coniunctos, & sæuo schismate perturbantem Ecclesiam sanctus Bernardus abbas Clarualensis ad Ecclesiæ coniunctionem reduxit, induxitq. ad sæculi contemptum, & Christi humilitatem amplectendam, prout constat ex Bernar. abb. Bonauallis in vita S. Bernardi. Eius autem res gestas locupletius profecutus est Theobaldus Episcopus, quas exscripsit Sur. to. 1. Scripsit eandem Albertus eius discipulus, quas & Cornelius Graphæus carmine cecinit. Migravit ex hac vita anno Domini 1156. sepultus (vt dictum est) in Stabulo Rhodis, in agro Senensi.

Scholastica. De eadem etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijq. omnes. Huius Acta scripsit S. Gregor. Papa lib. 2. dialog. cap. 33. & 34. Extat apud Bedam tomo 7. sermo de S. Scholastica, carmenq. additum in laudem eius: quæ quidem alterius esse auctoris reperimus in nostra bibliotheca in antiquis manuscrip. nimirum Bertharij abbatis Cassinensis. Confirmat hoc ipsum Petrus diac. bibliothec. Cassin. in lib. de vir. illustr. monasterij Cassinen. c. 12. vbi agit de S. Berthario, scripsisse eum dicit homiliam de sancta Scholastica: testatur idem auctor c. 34. S. Brunnum Episcopum Signiensem de eadem scripsisse sermonem. Aldelmus Episcopus etiam tam soluta oratione, quam carmine laudauit sanctam Scholasticam lib. de virginit.

Austrebertæ. Vsuardus item de ea agit hac die. Habentur eius vitæ Acta, quæ refert Sur. to. 1. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa ann. Domini 640. Errare autem conuincitur Petrus in catal. lib. 3. c. 111. dum putat hanc sororẽ fuisse Ansberti Episcopi, vt eius Acta plane demonstrant.

II Tertio Idus Februarij. Luna. G xvij.

Calendar table with letters a-f, numbers 13-29, and letters t-u, A-P, I-12.

N Africa natalis sanctorum martyrum Saturnini presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelij, & sociorum, qui conuenientes ad Dominicum ex more celebrandum, in persecutione Diocletiani a militibus comprehensi, sub Anolino Proconsule passi sunt. In Numidia

commemoratio plurimorum^b sanctorum martyrum, qui in eadem persecutione comprehensi, cum iuxta Imperatoris edictum diuinas scripturas tradere nolissent, grauissimis excruciatii supplicijs, occisi sunt. Hadrianopoli sanctorum martyrum Lucij^c Episcopi, & sociorum eius: qui sub Constantio ab Arianis multa perpeffus, in vinculis martyrium consummauit: ceteri vero nobiliores ciuium, cum Arianos in Sardicensi Concilio tunc damnatos recipere nolissent, a Philagrino Comite capitalem sententiam exceperunt. Lugduni sancti Desiderij^d Episcopi Viennensis & martyris. Rauennæ sancti Caloceri^e Episcopi & confessoris. Mediolani sancti Lazari^f Episcopi. Capuæ sancti Castrensis^g Episcopi. In castro Nantonienfi sancti Seuerini^h abbatis monasterij Agaunensis, cuius precibus cultor Dei Rex Clodoueus a diutina infirmitate liberatus est. In Aegypto sancti Ionæⁱ monachi virtutibus clari.

FEBRUARII II.

SATVRNINI & soc.^a] De his non tantū verus Rom. Martyrolog. sed & alia pleraque manuscripta agunt hac die; Vsuardus autem iuxta ritum ecclesie Africanae agit die sequenti. Horū autem omnium martyrum Acta, prout excepta sunt a notarijs, & relata in Proconsularia gesta, integra habentur. Descripsit ea Surius tom. 1. hac die, Porro sciendum est, hæc illa ipsa esse, quorum S. Augustinus meminit ex gestis cum Donatistis in breuic. collat. dici 3. cap. 17. his verbis: Gesta martyrum, quibus ostendebatur tempus persecutionis, Consulibus facta sunt Diocletiano nouies, & Maximiano octies, pridie Idus Februarij, &c. Et paulo post: Sicut in gestis martyrum monstrabatur, qui confitebantur in passionibus suis, se Collectam ac Dominicum egisse, &c. Si quis autem hæc, & alia quæ ibidem sanctus Augustinus scribit, attente legat, conferatq. cum prædictis martyrum Actis, eadem omnino esse conspiciet. Hæc autem Acta Donatista in eadem collatione certam ob causam, quæ ibi expressa est, produxerunt, & quidem germana & vera, ita vt Catholici Episcopi nihil exciperent. Scito tamen eadem postea ab iisdem Donatistis additione & appendice esse deprauata, mentietibus ea de Mensurio Episcopo Carthaginensi, quæ hæcenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatistarum de Mensurio laudatissimo Episcopo Carthaginensi, si consulas ea quæ de eodem scribit Optatus Mileuitanus lib. 1. contra

Parmenianum, & quæ Augustinus in breuic. diei 3. cap. 13. & de vnico baptif. contra Petil. cap. 16. Tu interea, lector, ea Acta martyrum germana atque sincera percurras inoffenso pede, ea, inquam, quæ de quæstionibus publicis excepta sunt a notarijs: cetera autem, quæ prope finem de Mensurio alijsq. habentur, vt commentum Donatistarum euita.

^b Commemoratio plurim.] Hos ipsos martyres absque dubio signare S. Augustinus videtur in gestis cum Donatistis, in breuic. collat. diei tertie cap. 13. cum ait: Recitantur etiã scripta Secundini Tigisitanii ad eundem Mensurium pacifice data: vbi ipse narrauit, in Numidia persecutores quid egerint: & qui comprehensi scripturas sanctas tradere nolentes, & multa mala passi, & grauissimis supplicijs excruciatii, & occisi sunt, eosq. honorandos pro martyrij sui merito commendauit, &c. Hæc Augustinus.

^c Lucij Episcopi & soc.] Horum nobilissimum certamen pro fide Catholica exantlatū descriptum inuenies a S. Athanasio in epistola ad solitariã vitam agentes col. 459. meritoq. tanto auctore tanta martyriū constantia meruit monumentis perpetuis commendari.

^d Desiderij Episcopi.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Lugduni, scias poni, non quod fuerit Episcopus Lugdunensis, sed quia apud Lugdunum occisus est, vt hic optime notat Ado. Agit de eodem Beda 23. Maij, qua die martyrio occubuit: nam hæc die Viennam in suam sedem pristinam venerandum corpus eius translatum est. Hic inuenitur occidit iussu Brunichildis Reginae Francorum:

eorum: causam iniquissimam narrat Ado eiusdem sedis Episcopus in chron. anno Domini 583. Recenset eius exilium Sigebertus in chron. anno 608. necem vero anno 612. Vixit temporibus sancti Gregorij Papæ, qui ad eum sapius dedisse litteras reperitur, quæ habentur in regist. lib. 5. epist. 54. lib. 7. epistola 116. lib. 9. epist. 48. & lib. 12. epist. 5. De eodem præterea fit mentio in Actis sancti Columbani abbatis, vbi cap. 26. de exilio & necem eius agitur.

^e Caloceri Episcopi.] De eodem tabulæ Rauennates, quæ tradunt hunc fuisse discipulum sancti Apollinaris, eoq. absente, illam ecclesiam administrasse, deinde post alios quintum ordine subrogatum, ac demum temporibus Antonini Pij quiescente in pace. Rub. hist. Raen. lib. 1. eadem apud Sur. tom. 7.

^f Lazari Episcopi.] De eo item tabulæ Mediolanensis ecclesie. Extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinensi Episcopo in laudem eius conscriptum.

^g Castrensis Episcopi.] De eodem tabulæ eius ecclesie. Extant eius Acta, quorum est exordium: Textus sacre historie edocet, &c. Sunt ibi nonnulla, quæ censura indigent. Vide quæ notauimus inferius ad Kalend. Septembris.

In Prisco sancti Castrensis venerandum corpus extat in metropolitana ecclesia Montis regalis in Sicilia, vbi & hi versus inscripti sunt:

*Conseruat nautas, & demonis eripit ira,
Quem prius obfesso de corpore fecit abire.*

Est in eadem ciuitate antiqua ecclesia sub eiusdem sancti inuocatione, aliaq. ibidẽ extant eiusdem vetera monumenta. Petrus diaconus in libro de vir. illustr. monast. Cassinen. cap. 6. testatur Laurentium monachum Cassinensem scripsisse versibus vitam sancti Castrensis Episcopi.

^h Seuerini abbatis.] Vsuardus de eodem hac die. Scripsit eius res gestas Faustus eius discipulus, quas in compendium redactas edidit Sur. tom. 1. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 257. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 115.

ⁱ Ionæ abb.] Cuius Acta descripta inuenies in vita S. Pachomij abb. apud Lipom. tom. 6. Græci de Iona abbate agunt in Menologio die 21. Septembris. Sed diuersus omnino hic est ab illo: nam Sabaita ille dictus, quod in Palæstina in monasterio S. Sabæ exercuit vitam monasticã: hic autem Aegyptius, quod in Aegypto vixit sub disciplina S. Pachomij.

12

Pridie Idus Februarij. Luna.

A xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	r
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

BARCINONAE in Hispania sanctæ Eulalie^a virginis, quæ tempore Diocletiani Imperatoris equuleum, vngulas, flammamq. perpeffa, demum cruci affixa, gloriosam martyrij coronam accepit. In Africa sancti Damiani^b militis & martyris. Carthagine sanctorum martyrum Modesti^c & Iuliani. Apud Beneuentum sancti Modesti^d Leuitæ & martyris. Alexandriae sanctorum Modesti^e & Ammonij infantum. Antiochia sancti Meletij^f Episcopi, qui pro fide Catholica sæpe exilium passus, demum Constantinopoli migravit ad Dominum: cuius virtutes sanctus Ioannes Chrysostomus & Gregorius Nyssenus summis laudibus celebrarunt. Constantinopoli sancti Antonij^g Episcopi tempore Leonis Sexti Imperatoris. Veronæ sancti Gaudentij^h Episcopi & confessoris.

audibi

H 3

FEBRVA.

EVLALIAE. Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Duæ eiusdem nominis traduntur Eulaliae in Hispania clarissimæ virginis, eademq. martyres, ac iisdem persecutionis temporibus passæ, sub vno eodemq. Præsidente Datiano, imperantibus Diocletiano & Maximiano, sed diuersis locis ac diebus, dispariq. pœnarum genere, prout earumdem diuersa Acta significant. Hæc etenim, de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emerita igni tradita, martyrij coronam accepit, cuius agonem Prudentius in Peristephegrio carmine cecinit. De vtraque illud æque legitur, ad instar columbæ animam visam e corpore egredientem, cælum conscendere. Huius, de qua agimus, Acta sacro hymno in Breuiario Toletano sancti Isidori inuenimus celebrata. de hac eadem Eulalia Barcinonensi sanctus Eulogius meminit in memor. sanct. lib. 1. Flos sanct. Hispan. pluribus, & Thesaur. concion. tom. 2.

^b Damiani. De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manuscrip.

^c Modesti & Iuliani. Restituti sunt iisdem ex prædicto antiquo exemplari.

^d Modesti Leuitæ. Petrus diaconus Cassinen. in libro de vir. illustr. monasterij Cassinen. cap. 21. testatur vitam sancti Modesti scriptam esse ab Alberico eiusdem monasterij diacono.

^e Modesti & Ammonij. Vsuardus ac ceteri omnes agunt de iisdem. Tot sanctorum eiusdem nominis sub vna die coaceruationem ea de causa a maioribus aliquando factam animaduertimus, quod natalis alicuius martyris dies incertus esset, vt est exemplum de Columba Cordubensi, cuius quandam natalis dies latuit, eadem die qua agitur solemnitas Columbae Senonen. eius commemoratio celebrari consuevit, vt suo loco dicitur inferius.

^f Meletij Episcopi. Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium sancti Ioannis Chrysostomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. quod germanum esse, nouit Synodus Nicæna secunda, in cuius Actione quarta ex eo fragmentum recitatur. Extat etiam egregia oratio Gregorij Nysseni dicta Constantinopoli in conuentu Patrum, in eius funere. Eundem sanctus Gregorius Nazianzenus minime laudat in carmine de vita sua,

agitq. de eius aduentu Constantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludensq. ad nomen eius, hæc ait his iambicis:

*Qui erat reapse quod audiebat nomine,
Mores habebat atque nomen melleum, &c.*

Sequitur recētere egregios labores eius pro Catholica fide exantlatos. Obijt idem Constantinopoli post œcumenicam Synodam celebratam, cui subscripsit. De eius item obitu, atque translatione tunc Antiochiam facta agit Socrat. lib. 5. cap. 8. & 9. & Sozom. lib. 7. cap. 10. Illud autem hoc loco necessario admonendum duximus, ne de eius sanctitate dubitatio aliqua vel suspicio possit oriri, eo quod sederit in schismate aduersus Paulinum Episcopum Antiochenum; cum præsertim, consulente Hieronymo Damasum epist. 57. & 58. cui potius inharere deberet, Meletio, Paulinove, an Vitali, quem sibi delegerat Apollinarista Episcopum Antiochenum; de Paulino respondisse Damasum, certum sit, eo quod ab eo idem Hieronymus ordinatus est presbyter. Sed sciendum est, constare S. Basilij testimonio, S. Damasum (vt accidere solet) falsis quibusdam relationibus fuisse deceptum: quem excusans, hæc ait idem Basilius: Non admiror istud: quidam enim ignorant ea quæ in istis partibus fiunt: quidam autem etsi videantur scire, certando magis, quam veritatem dicendo, eis referunt: & illos quidem nihil mirum est ignorare veritatem, aut occultare causam, propter quam ad scribendū Paulino perductus est beatissimus Episcopus Athanasius, &c. Hæc & alia S. Basilius de causa adiudicata Paulino a Romano Pontifice, cuius sententiam secutus Athanasius eidem plus detulit. Extat hæc Basilij epistola ad Terentium, quam in edit. Nutiana inuenies pag. 764. Quicquid sit, constat etiam inter Meletium & Paulinū fuisse tractatum, (vt scribit Socrates lib. 5. cap. 5. Sozomenus lib. 7. cap. 3.) ac ita in vnitatem totius Ecclesiæ absoluta Synodo œcumenica, in Domino quieuisse.

^g Antonij Episcopi. Scripsit eius res gestas Nicephorus philosophus, quas retulit Surius in to. 1. De eius electione & obitu agit etiam in compendio. Migravit vita anno a Christo Domino nongentesimo primo.

^h Gaudentij Episcopi. De eodem tabulae ecclesiæ Veronensis illustratae commentario R. D. Augustini Valerij eius sedis Episcopi S. Rom. Eccl. Card. vbi de eo pag. 7. & 39.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ANTIOCHIAE natalis sancti Agabi Prophetæ, de quo beatus Lucas in Actibus Apostolicis scribit: Rauennæ sanctarum Fuscæ virginis, & Mauræ nutricis eius, quæ Decio imperante multa sub Quinctiano Præsidente perpeffæ, demū gladio transfixæ, martyrium consummarunt. Melitinæ in Armenia sancti Polyeucti martyris, qui in persecutione eiusdem Decij multa passus, martyrij coronam adeptus est. Lugduni sancti Iuliani martyris. Tuderti sancti Benigni martyris. Romæ S. Gregorij Papæ Secundi, qui Leonis Isaurici impietati acerrime restitit, & sanctum Bonifacium ad prædicandum Euangelium in Germaniam misit. Andegauj depositio S. Lucinij Episcopi, venerabilis sanctitatis viri. Lugduni S. Stephani Episcopi & confessoris. Reate S. Stephani abbatis, miræ patientiæ viri: in cuius transitu (vt refert beatus Gregorius Papa) sancti Angeli, ceteris etiam videntibus, adfuerunt.

AGABI. De quo Act. Apost. cap. 11. & 21. Agit de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij.

^b Fuscæ & Mauræ. Agitur de his etiam hac die in tabulis ecclesiæ Rauenn. quarum martyrij Acta summam collecta recitat Petrus in catal. lib. 3. c. 149. & Rab. hist. Rauenn. lib. 1. in fine. Eadem apud Sur. tom. 7.

^c Polyeucti. De eodem hac die Beda, Vsuardus, & alij, Græci autem in Menologio 9. Ianuarij: porro ex Actis eius quæ Metaphrastes descripsit, quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. martyrio occubuisse 10. Ianuarij constat. hic fortasse translatio celebratur. Mentio habetur de eo in Actis S. Euthymij, quem eius martyris repromissione procreatū scribit Cyrillus monachus. De miraculis ad sepulchrum eius fieri solitis scribit Gregorius Turon. de gloria martyrum c. 103. Meminit eiusdem & in hist. lib. 7. c. 6.

^d Iuliani. De eodem vet. manuscrip. & monumenta eccles. Lugdun. quæ citat Galen. in Martyrologio.

^e Benigni. De eo etiam vetera monumenta ecclesiæ Tudertinæ, quæ vidimus, impartita nobis a Reuerendiss. D. Angelo Cassio eius ciuitatis Episcopo, quibus etiam testatum habetur, eius martyris corpus religiose asseruatum haberi in monasterio monialium, quod dicitur, de Militijs.

^f Gregorij Secundi. Beda, Ado, & alij de eodem hac die. De rebus gestis eius aduersus Leonem Isauricum, de quibus hic agitur, inter alia multa, satis esse potest hic recētere testimonium Hadrijani Rom. Pont. in epistola ad Carolum Magnum de imaginibus, his verbis: Dominus Gregorius Papa Secundus, iunior, vna cum septuagintaonē sanctissimis Episcopis ante Confessionem beati Petri Apostolorum principis præsidens, vna simul multorum sanctorum Patrum testimonia roborantes, venerari ac adorare sacras imagines censuerunt, &c. Inferius item plura de eodem id generis. Extat insuper eiusdem epistola de cultu sanctarum imaginum ad Germanum, Episcopum Constantinopolitanum, quæ recitata habetur in Act. 4. Nicæni secundi Concilij. De rebus gestis eius cum

cū S. Bonifacio Episcopo Moguntino, cuius hic etiam mentio habetur, inuenire est in Actis eiusdem Bonifacij, quæ habet Sur. to. 3. die 5. Iunij. Cetera autem de Gregorio fuffus egimus in Annal. Ecclef. quæ per singulos annos digessimus.

⁸ Lucinij, alias Licinij.] De eodem hac die Vfuardus. Andegani cum hic ponatur, scias non fuisse Episcopum Andegauensem; sed (vt scribit Greg. Turon. lib. 2. Franc. hist. c. 39.) patriam Andegauensis, præfuit Ecclesiæ Turonens. Idem Greg. lib. 10. c. 31. vbi textit catalogum Turonensium Episcoporum, recenset eum nonum ordine, eiusq. res gestas pau-

cis perstringit. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, atque vndecimo sue sedis anno ex hac vita migravit, vt idem scribit vbi supra lib. 2. c. 43.

^h Stephani Episc.] Agit de eodem Beda hac die. Successit hic S. Rustico, recenseturq. vigesimus sextus vel septimus Lugdunensis ecclesiæ Episcopus, secundum diuersas tabulas, quas Democh. de sacrif. Missæ descripsit.

¹ Stephani abb.] Agit de ipso sanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 19. & homil. in Euangel. 35. vbi eundem virum valde sanctum, & virtute patientiæ singularem appellat.

C Sextodecimo Kal. Martij. Luna.

14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMÆ via Flaminia natalis beati Valentini^a presbyteri & martyris, qui post multa sanitarum & doctrinæ insignia fustibus cæsus & decollatus est sub Claudio Cæsare. Item Romæ sanctorum martyrum Vitalis^b, Feliculae, & Zenonis. Interamnæ sancti Valentini^c Episcopi & martyris, qui post diutinam cædem custodiae mancipatus, cum superari non posset, mediæ noctis silentio eiectus de carcere, decollatus est iussu Placidi vrbis præfecti. Ibidem sanctorum Proculi^d, Ephebi, & Apollonij martyrum, qui cum ad corpus sancti Valentini vigilias agerent, iussu Leontij Consularis comprehensi, gladio cæsi sunt. Alexandriae sanctorum martyrum Bassi^e, Antonij, & Protolici, qui demersi sunt in mare. Item sanctorum martyrum Cyrionis^f presbyteri, Bassiani lectoris, Agathonis exorcistæ, & Moylis, qui omnes igne combusti euolauerunt ad cælum. Ibidem sanctorum^g Dionysij & Ammonij decollatorum. Rauennæ sancti Eleuchadij^h Episcopi & confessoris. In Bithynia sancti Auxentijⁱ abbatis. Apud Surrentum sancti Antonini^k abbatis, qui e monasterio Cassinensi a Longobardis deuastato in solitudinem eiusdem vrbis secedens, ibidem sanctitate celebris obdormiuit in Domino: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præsertim in liberandis energumenis effulget.

VALENTINI^a.] Beda item, Vfuardus, Ado, & alij hac eadē die. Extant eius Acta ac fociorū, quæ Surius recitat tom. 1. vnde & ceteri accepisse noscuntur. Agitur de eodem in Sacramentario S. Gregorij Papæ. In huius martyris honorem Theodorus Papa crexit ecclesiam via Flaminia, vt constat ex libro de Roman. Pontificibus in Theodoro.

^b Vitalis, Felicula, & Zenonis.] De ijs etiam Beda, Vfuardus, Ado, Vuandelbertus, & alij eadem die.

^c Valentini Episc.] De eo etiā Beda, Vfuardus, & alij. Habentur eius Acta, quæ reulit Mombrit. in tom. 2. vit. sanct. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem vetustiora exemplaria manuscrip. in nostra biblioth. Passus hic videtur temporibus persecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, vt eius Acta significant. Porro de alio Valentino eiusdem ciuitatis Episcopo meminit Petrus in catal. lib. 1. cap. 15. qui (vt ait) vixit temporibus Iustini Imperatoris.

^d Proculi & soc.] De ijs etiā ijdem qui supra auctores. Horum passionis Acta intexta habentur cum rebus gestis S. Valentini, quorum modo meminimus; licet in eis non vna eademq. die cum eo passi habeantur. Alius ab hoc esse videtur Proculus Interamnensis Episcopus, de quo infra ad xvij. Kal. Maij.

^e Bassi & soc.] De his item Beda hac die, Vfuardus, Ado, & alij. Petrus in catal. lib. 3.

c. 124. alios plures addit, quorum & recenset nomina.

^f Cyrionis & soc.] De his omnibus ijdem qui supra auctores agunt hac eadem die.

^g Dionysij & Ammonij.] Agunt de his item Beda, Vfuardus, Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscripti.

^h Eleuchadij Episc.] De eodem tabulæ ecclesiæ Rauennatis. Petrus Damiani in die natali S. Eleuchadij sermonem habuit, quem inuenies apud Sur. tom. 7. hac die. Fuit hic vnus ex discipulis S. Apollinaris, ab ipso ad fidem conuersus, de quo etiam Hier. Rub. hist. Rauen. lib. 1. vbi eum migrasse ex hac vita scribit anno Domini 112.

ⁱ Auxentij abb.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Huius res gestas pure germaneq. conscriptas habet Metaphrastes hac die, ex quo Lipom. descripsit tom. 5. & Sur. tom. 1. Meminit eiusdem Niceph. hist. lib. 14. c. 52. in fine. De eius tyrocinijs scribit Sozom. hist. lib. 7. cap. 21. in fine. Peruenit ætate vsque ad Zenonem Imperatorem, vt eius Acta testantur.

^k Antonini abb.] Plura de ipso in monumentis ecclesiæ Surrentinæ, quibus tam eius res gestæ, quam miracula post obitū facta intextuntur: edidit eadē Paulus Reg. Migravit ex hac vita (vt ferunt) anno Domini 625. Honorio Rom. Pont. Quæ autē nostra ætate ad sepulchrum eius admiranda fiunt, eademq. crebrius iterantur, percepi non a quibusuis narrata, sed a sincerissimis prudentissimisque sacerdotibus, qui interfuerunt.

15

Quintodecimo Kal. Martij. Luna.

D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

BRIXIÆ natalis sanctorum martyrum Faustini^a & Iouitæ, qui sub Hadriano Imperatore, post multa præclara pro Christi fide suscepta certamina, vetricem martyrij coronam acceperunt. Romæ sancti Cratonis^b martyris, qui cum vxore sua & vniuersa domo a beato Valentino Episcopo baptizatus, non multo post vna cū illis martyrio consummatus est. Interamnæ sanctæ Agapis^c virginis & martyris. Item natalis sanctorum martyrum Saturnini^d, Castuli, Magni, & Lucij. Vafione in Gallijs sancti Quindij^e Episcopi, cuius mortem in conspectu Domini pretiosam miracula

miracula crebra testantur. Capuæ sancti Decorosi^f Episcopi & confessoris. In prouincia Valeriæ sancti Seueri^s presbyteri, de quo beatus Gregorius scribit, quod fuis lacrymis defunctum reuocauit ad vitam. Antiochiæ sancti Ioseph^h diaconi. Aruernis sanctæ Georgiæⁱ virginis.

FEBRUARII 15.

BAVSTINI & Iouita^a.] De iisdem hac die Beda, Vsuardus, ac ceteri. Habentur eorū res gestæ vberius enarratæ: edidit eas Mombricitom. 1. & Sur. to. 1. Passi dicuntur sub Imperatore Hadriano, ac coram ipso: quod nos tunc accidisse putamus, cum ille anno secundo sui Imperij, tertiū gerens Consulatus, ex Vrbe in Gallias profectus est, vt scribit Spartianus in Hadriano. Agitur de iisdem martyribus in Actis S. Marciani Episcopi Dertonensis, quæ recitat Mombricitom. 2. Non est quod mireris, si Hadrianus perrecturus in Gallias, ad carnificinas martyrum constiterit Brixia: cum semel enim monstra illa ferinos animos imbuissent, audiffimi erant illorum spectaculorum, in quibus miseri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi satis in exemplum, quæ Suetonius scribit in Claudio cap. 34. cū ait: Tormenta questionum, pœnasq. parricidarum representabat, exigebatq. coram. Cum spectare antiqui moris supplicium Tiburi concupisset; & deligatis ad palū noxijs, carnifex deesset: accitum ab Vrbe, ad vesperam vsque opperiri perseverauit. Hæc Suetonius de Claudio, quo quidem longe molestior nobis fuit Hadrianus, de quo agitur.
^b Cratonis.] Agunt de eodem iisdem qui supra, Beda, ac ceteri, Eius Acta adnexa sunt

vitz S. Valentini Episcopi Interamnenfis, a quo etiam ad fidem perductus & baptizatus fertur.
^c Agapis.] De qua hac itē die Beda, Vsuardus, & alij recentiores agunt.
^d Saturnini & soc.] Beda hic agit de Saturnino & Castulo: ceteri autem redditi sunt ex prædicto Martyrologio manuscripto.
^e Quimidij Episcopi.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, assentiunturq. vet. manuscripti.
^f Decorosi Episc.] Claruit hic temporibus Agathonis Romani Pontificis, reperiturq. interfuisse ac subscripsisse Romano Concilio sub eodem Pontifice celebrato, anno a Christo nato 680. vt apparet ex eiusdem Concilij Actis, quæ intexta habentur in Sexta Synodo Act. 4.
^g Seueri presbyt.] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius sanctitatem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 12.
^h Ioseph diaconi.] Beda, Vsuardus, ac ceteri de eodem hac die, Græci autē 3. Aprilis, vt apparet ex eorum Menologio. Fuit hic sacrorum hymnorum scriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum sanctarū imaginum factus est confessor illustris. De eo egit Niceph. lib. 2. cuius libri tantum habetur summarium.
ⁱ Georgiæ virg.] De ea scribit Gregor. Turonen. lib. de glor. confess. c. 34.

iiii. E Quartodecimo Kal. Martij. Luna. 16

a b c d e f g h i k l m n p q r s
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 12 13 14 15 16 17

NATALIS beati Onesimi^a, de quo S. Paulus Apostolus ad Philemonem scribit; quem etiā post sanctum Timotheum Ephesiorum Episcopum ordinavit, prædicationisq. verbum illi commisit. Hic vincetus Romam perductus, ac pro fide Christi lapidatus, primo ibidem sepultus fuit; inde ad locum vbi Episcopus fuerat ordinatus

natus, corpus eius delatum est. Cum in Campania Translatio sanctæ Iulianæ^b virginis & martyris, quæ Nicomediæ sub Maximiano Imperatore primum a patre suo Africano grauiter cæsa, deinde ab Euilasio Præfecto, cui nubere recusat, varie cruciata, & postmodum in carcerem detrusa, vbi palam cum diabolo confligit; demum flammis ignium, & ollam^c feruentem superans, capitis decollatione martyriu consummavit. In Aegypto sancti Iuliani^d martyris, cum alijs quinque millibus. Cæsariæ in Palæstina sanctorum martyrum Aegyptiorum Eliæ, Hieremiæ, Esaiæ, Samuelis, & Danielis, qui cum spontane ministrassent confessoribus in Cilicia ad metalla damnatis, inde reuertentes, comprehensi, & a Firmiliano Præside sub Maximiano Imperatore sæuissime torti, gladio demum percussifunt. Post quos sanctus Porphyrius^f Pamphili martyris famulus, & S. Seleucus^g Cappadox, qui iteratis certaminibus sæpe vicerant, rursus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixia sancti Faulini^h Episcopi & confessoris.

FEBRUARII 16.

NESIMI^a.] De eodem Beda, Vsuardus, & alij omnes. Græci autē pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregie ab Apostolo scribente ad Philemonem. S. Ignatius epist. 14. ad Ephesios eundem præclaro elogio comendat, meminitq. eiusdem in epist. 12. ad Antiochenos. Habentur eius Acta, quæ ex veteribus monumentis Metaphrastes in lucem prodidit, & Lipom. recitat tom. 5. Sur. autem tom. 1. Passus reperitur sub Traiano Imp. & Tertullō Urbis præfecto. Nicephorus lib. 3. cap. 11. prorsus conuincitur Errare, dum scribit eū sub Domitiano consummasse martyrium. Si enim constat post sanctum Ignatium fuisse superstitem, certumq. habetur, eundem Ignatium anno Traiani Imperatoris vndecimo martyrio coronatum; quoniam pacto effici potest, vt sub Domitiano Onesimus martyrio occubuerit? Errat plane in Onesimo, sicut & in Dionys. Areopagita, de quo suo loco inferius. Vixit iisdem fere temporibus Onesimus Episc. Byzantinus, tertius ordine, de quo Niceph. Episc. in chron. & Niceph. Callist. lib. 8. c. 6. Alius adhuc extitit eius nominis Episcopus Suesionensis sanctitate celebris, cuius meminit Molanus in Indic. sanctorum Belg. cuius natalis agitur 13. Maij.
^b Iuliane.] Beda itē, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem in Menologio die 21.

Decembris. Extant eius Acta apud Metaphraste, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus eadem in vet. cod. manuscript. e Græco Latine reddita a Petro quodam, qui ea ad Petrum Neapolitanum Episcopum direxit, vt docet eius præfatio. Ponitur ibidem passio anno a Christo nato 290. De reliquijs eius meminit S. Gregorius Papa in epist. ad Fortunatum Episcopum Neapolit. 84. & 85. lib. 7. sub eius diœcesi enim sanctæ martyris corpus quiescebat.
^c Ollam feruentem.] De huiusmodi genere tormenti mentio habetur lib. 2. Machab. c. 7. Recenset Ioseph. lib. de Machab. ad Polyb. ollam æneam inter exquisita tormeta, quam & his verbis describit: Carnificum manibus ollæ æneæ imponitur (hoc pœnali supplicio nomen est) prælo gyrate, sanctum caput ad genua pellitur: sicq. corpore deorsum redacto, pugil in eam quam diximus ollam miserrime delituit. Hæc ibi, ex versione Erasmi, quem alium ab eo qui communi vfu habetur præ manibus, textum nactum esse putandum; nisi eum turpiter sæpius hallucinatum, immo impudenter ex animi sententia mutasse verba velimus affirmare, cum Græcus textus se aliter habeat.
^d Iuliani.] De eodem iisdem qui supra Latinorum auctores; at Græci in Menologio de ipso agunt die 21. Iunij, vbi & breui compendio certamen eius describunt; passumq. esse in persecutione Diocletiani, sub Marciano

ciano Præside, eumdemq. a S. Ioanne Chry-
sostomo celebri oratione laudatum, ibidem
testatur. Fuit clarus item in Aegypto Iulia-
nus Episcopus Alexandrinus, qui primo an-
no Commodi Imp. sedere cœpit, de quo Euse-
bius, hist. lib. 5. cap. 9. & alij.

^{Elia, Hieremia, & soc.]} Scripsit horum cer-
tamen Euseb. hist. lib. 8. c. 22. Hi etenim, vt
ad Christum conuersi sunt, profana sibi indi-
ca a parentibus nomina respicientes, sancto-
rum Prophetarum sibi imponi nomina cu-
pierant. Scribit Dionysius Alexandrinus,
peculiarè osim fuisse nuper conuersis ad fi-
dem, vt Apostolorum, aliorumq. sanctorum,
quorum fidem essent amplexi, etiam sibi no-
mina sumerent. Apud Euseb. lib. 7. c. 20. In
eamdem sententiam plura disserit S. Ioannes
Chrysostomus homil. 21. in Genes. multisq.
inculcat, non nomina Gentilium & auorum
esse filijs imponenda, sed sanctorum, qui virtu-
tibus effulserunt, & Dei amicitia digni fuerunt.

^{Ad metalla, damnatis.]} Differentiam ponit
Iureconsultus l. aut damnatum. ff. de pœn.
inter damnatos ad metalla, & ad opus me-
talli. grauioribus enim premebantur vincu-
lis, qui ad metalla damnati erant. De arum-
nis Christianorum, qui ea pœna damnati es-
sent, habes egregiam epistolâ Cypriani 77.
ad Nemesianum, Felicem, & collegas Epi-
scopos. Damnabantur Christiani etiam ad
alia opera publica, vt ad fodiendâ arenam,

ad lapidicinas, & alia, vt eorum Acta testan-
tur. Illa tantum pœna immunes fuisse viden-
tur, quæ diebatur, ad ludum, de qua Vlpia-
nus l. aut damnatum. s. qui ad ludum. ff. de pœ-
nis. & Paul. lib. 5. sentent. tit. 17. & l. 2. de abo-
lit. Cod. Theod. Id enim accidisse arbitror
non humanitate Gentilium, sed potius vere-
cundia Christianorum; vt qui mallent du-
riora quæque supplicia perpeti, quam inter
gladiatores, ferarum venatores, comædos
& tragædos, pyrrhicharios & saltatores in
theatro connumerari, nec ea agere, quæ vel
spectare tantum Christianis erant interdi-
cta, vt Cyprian. de spectac. Cum alioqui si-
cut feminas ad lenones, ita viros ad ludum
esse damnatos, appareat ex Clemen. const.
lib. 5. cap. 1. vbi hæc verba: Si quis Christianus
propter nomen Christi & charitatem
erga Deum ac fidem ab impijs ad ludos, aut
ad bestias, aut ad metallum fuerit damna-
tus, &c. Vetuit postmodum Valentinianus
Imp. vllum Christianorum ob quoduis faci-
norosum delictum ad ludum damnari, l. 8. de
pœn. Cod. Theod.

^{8 Porphyrius.]} Agit pluribus de eodẽ Eu-
seb. hist. lib. 7. c. 20. alij insuper ex eodem au-
ctore eadem descripserunt.

^{h Seleucus.]} Huius anteaetæ vitæ cursum
Eusebius lib. 8. cap. 22. testatum reliquit.

^{i Faustini Episcopi.]} Recensetur is septimus
Brixianæ eccles. Episcopus. de eo & Galefin.

17. F Tertiodecimo Kal. Martij. Luna. 17

a b c d e f g h i k l m n p q r s
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 13 14 15 16 17 18

ROMAE passio sancti Faustini^a, quem alij quadragin-
taquatuor secuti sunt ad coronâ. In Perfide natalis
beati Polychronij^b Episcopi Babylonis, qui in per-
secutione Decij, ore lapidibus cæso, manibus exten-
sis, oculos ad cælum eleuans, emisit spiritum. Concordiæ san-
ctorum martyrum Donati^c, Secundiani, & Romuli, cum alijs
octoginta sex eiusdem coronæ consortibus. Cæsareæ in Palæ-
stina sancti Theoduli^d senis, qui ex familia Præsidis Firmiliani,
martyrum excitatus exemplo, cum Christum constanter confi-
teretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triumpho pro-
meruit. Ibidem sancti Iuliani^e Cappadocis, qui ex osculans ne-
catorum martyrum corpora, vt Christianus delatus, & ad Præ-
fidem ductus, lento igne iussus est comburi. In pago Tarua-
nensi

nenfi sancti Siluini^f Episcopi Tolofani. In Scotia sancti Finta-
ni^g presbyteri & confessoris.

FEBRUARI 17.

^{AVSTINI & soc.]} Restituti
sunt ijdem ex eodẽ exemplari
vetustissimo, cuius sæpius an-
te meminimus.

^{b Polychronij Episc.]} De eo-
dem hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandel-
bertus, ac ceteri. habentur eius Acta ante vi-
tam S. Laurentij apud Sur. tom. 4. die 10. Au-
gusti, sed multum sane ambigua. Quod autem
ad Decium spectat, constat quidem illud ad-
uersus barbaros prælijs difficillimis decer-
tasse, vt scribit Aurelius Victor, Eutropius
in Decio, & Paulus Oros. lib. 7. c. 21. & licet
de Persis nulla apud eos mentio habeatur,
verisimilis tamen est coniectura, Persas bello
laccessisse, vexasseque; aduersus quos etiam
Valerianum successorem, Imperij heredem,
infeliciter pugnasse constat, vt Trebellius
scribit in Valeriano. Satis liquet tẽpora De-
cij scriptorum inopia remansisse obscurissi-
ma, eaq. tantum de eo facta esse perspicua,
quæ de persecutione ab ipso in Christianos
excitata produnt Christianorum scriptiones,
& Acta sanctorum martyrum. Fuit eiusdem
nominis S. Polychronius Episcopus Virdu-
nensis in Gallia, discipulus S. Lupi Trecentis,
de quo habetur mentio in Actis eiusdem
S. Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij.

^{c Donati & soc.]} Agit de ijdem hac die
Vsuardus, adtipulanturq. vet. manuscrip.

^{d Theoduli.]} Eusebius, qui eius martyrium
scribit lib. 8. c. 22. passum refert anno septimo
persecutionis Diocletiani & Maxim. Inpp.

^{e Iuliani Cappadocis.]} Idem auctor Euse-
bius eius certamen describit lib. 8. cap. 22.
eumdemq. etiam persecutionis anno septi-
mo martyrio coronatum testatur.

^{f Ex osculans necatorum martyrum corpora.]}
Consueuisse Christianos osculari sacra mar-
tyrum vulnera, habes etiam ex Prudentio in

Perist. hym. 5. de S. Vincentio his versibus:

Ille vngularum duplices

Sulcos pererrat osculis.

Et in fine:

Per quam trementes properi

Ex osculamur lectulum.

Admouit & Constantinus Magnus Imp. la-
bra cicatricibus sanctorum martyrum. Theo-
doret. hist. lib. 1. cap. 11. Datum est crimini
a Cæciliano diacono Carthaginensi Lucillæ
feminæ apud Optatum, non quod os marty-
ris ori admoueret, sed quod importuno tem-
pore, & os illud non esset martyris vindica-
ti, hoc est, recepti. Optat. lib. 1. contra Parmen.
De osculationem pro adoratione poni
in antiquis sacris litteris, notarum habes a
S. Hieron. ad Pammachiũ in apolog. aduersus
Rufin. Id ipsum fuisse in vsu apud Genti-
les, ex Plinio & Apuleio obseruat. Cæl. Ro-
dig. lect. antiq. lib. 10. cap. 8. in fin. Apud Mi-
nucium Felicẽ in Octauio id expressum quo-
que habes his verbis: Cæcilius simulacro Se-
rapidis denotato (vt vulgus superstitiosus
solet) manum ori admouens, osculum labijs
pressit. Hæc ille. Vide notata ibi in margine
edit. Rom. anno Domini 1583. quibus adde
quod Lucianus scribit lib. de Sacrific. Ado-
rare osculo manum, esse sacrificium paupe-
rum, & quid ultra offerant non habentium.

^{g Siluini Episc.]} De eo etiã Vsuard. hac die.
Eius Acta haberi testatur Molanus in indi-
culo sanctorum Belgij, vbi plura de ipso; red-
ditq. rationẽ, cur hunc Vsuard. appellet Epi-
scopum Taruanensem, prout etiã a nonnullis
est creditus, eo quod in Morinis miranda re-
ligione enituit, & virtute miraculorum cla-
ruit, apud quos etiã diẽ obiit, anno (vt ait) a
Christo nato septingentesimo decimo quinto.

^{h Fintani presbyt.]} Vsuardus item de eo hic
agit, consentiuntq. manuscrip.

18 Duodecimo Kal. Martij. Luna. G 17.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7
t u A B C D E f F G H M N P
8 9 10 11 12 13 14 15 14 15 16 17 18 19

HIEROSOLYMIS natalis beati Simeonis^a Episcopi &
martyris, qui filius Cleophae, & propinquus Salua-
toris secundum carnem fuisse traditur. Hic Hieroso-
lymorum Episcopus post Iacobum fratrem Domini ordinatus,

in persecutione Traiani multis supplicijs affectus, martyrio consummatus est, omnibus qui aderant, & iudice ipso mirantibus, vt centum viginti annorum senex crucis supplicium fortiter constanterq. pertulisset. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrum Maximi^b & Claudij fratrum, & Præpedignæ vxoris Claudij, cum duobus filijs Alexandro & Cutia: qui cum essent præclarissimi generis, iubente Diocletiano, tenti sunt, atque in exilium deportati, deinde incendio concremati odoriferum martyrij sacrificium Deo ipsi obtulerunt: quorū reliquæ in flumen proiectæ, & a Christianis perquisitæ, iuxta eandem ciuitatem sepultæ sunt. In Africa sanctorum martyrum Lucij^c, Siluani, Rutuli, Clascici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Constantinopoli sancti Flauiani^d Episcopi, qui cum fidem Catholicam Ephesi propugnaret, ab impij Dioscori factione pugnis & calcibus percussus, atque in exilium actus, post triduum vitam finiuit. Toleti sancti Helladij^e Episcopi & confessoris.

FEBRUARI 18.

SIMEONIS Episc.^a] Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autē in Menologio 27. Aprilis. Eius martyriū ab Hegeippo egregie conscriptum Eusebius recitat lib. 3. cap. 26. ex quo etiam ceteri complures eadem describere: eundē consobrinum Domini, natum ex Cleopha fratre Ioseph, idem auctor affirmat lib. 3. c. 10. qui & in chronico tradit, eundem consummasse martyrium anno decimo Traiani Imp.

^b Maximi, Claudij, & soc.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, atque alij omnes. Habentur horum res gestæ iunctæ simul Actis S. Susannæ, apud Sur. tom. 4. die 11. Augusti: ex quibus & ceteri, qui de his scribunt, quos recensere omittimus, accepisse noscuntur.

^c Lucij, & soc.] Hos omnes restitutos scias ex eodem codice peruesto, cuius sæpe meminimus: prætermitti sunt alias fortasse, quod nec ciuitas vbi passi, nec tempus ibidem haberetur expressum.

^d Flauiani Episcopi.] De codē Græci agunt in Menologio hac die; vbi testantur Flavianum actum in exilium, & confectū ærumnis obiisse, idē. ex sententia Marcellini Comitis in chron. sub Protogene & Asterio Conf. vbi ait eum exulasse factione Dioscori & Saturnini. Sed hæc quidem omnia repugnare videntur Actis sacrosancti Concilij Chalced. In Actione etenim prima & tertia Eusebius Dorilæi, & in Actione quarta Archimandritæ Catholici, oblato S. Synodo libello, con-

clamarunt aduersus Dioscorū, sanctum Flavianum factione Dioscori necatum esse: id ipsum etiam Liberatus diaconus in breuiar. hæres. Nestor. & Eutych. exacte describit cap. 12. factumq. refert, antequam Epheso recessissent Episcopi. Id etiam Euagrius Scholast. hist. lib. 2. c. 2. Id denique Nicephorus (vt præteream recentiores) pluribus testatur lib. 14. c. 47. Ceterum contigit vtrumque esse verum: nimirum Flavianum a Dioscoro ita vt aiunt male habitum, sicq. affectum continuo missum esse in exilium, & tertia die vita functum. Confirmantur hæc ex libro manuscrip. qui habetur in bibliotheca Vatic. num. 1855. in quo descriptæ habentur complures epistolæ Rom. Pontif. vbi inest libellus incerti auctoris, sed quem tamen sui sæculi res scripsisse constat. est eius exordium: Nostro quidem sæculo, sed interuallo temporis Nestorius & Eutyches, &c. In eo igitur hæc de Flauiano leguntur: Ducitur in exilium Flavianus, & apud Epypam, quæ est ciuitas Lydiæ, seu superueniente, seu ingesta morte, defunctus est. Hæc ibi de exitu Flauiani, dum duceretur in exilium. Est illa hæc ciuitas Lydiæ, quam Ptolemæus Hypepam vocat, & apud Plinium depranate legitur Euippa, lib. 5. c. 29. Contigit obitus Flauiani sub Consulatu Asterij & Protogenis, mense Augusto, postquā Hilarus diaconus legatus Apostolicus inde clam aufugiens, Romam redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur, si idem Pontifex in litteris quas dedit ad Theodosium & Pulcheriam Augustos, & quas

& quas etiam ad alios tertio Idus Octobris iisdem Conf. dedit, nihil de Flauiani nec meminere: nam, quod post discessum Hilari fuit factum, ignorans, putans adhuc viuere Flavianum, ad eum etiam eadem die scripsit epistolam. Celebratur hac die solemnitas translatio, quando venerandum corpus eius per Marcianum Augustum & S. Pulcheriam coniugem summo cum honore Constantinopolim translatum est, cuius translationis meminit S. Leo Papa in epist. 44. ad Marcianum August. sub Consulatu Adelphij data: est is annus, secundum Fastos Onuphrij, a Christo nato 451. Ex quibus plañe conuincitur errare Nicephorus lib. 14. c. 49. dum eam translationem factā dicit sub Theodosio minore Imp. Extant præterea de ea re litteræ S. Pulcheriæ ad S. Leonem Papam, quæ recitantur in præambulis Concilij Chalcedonensis. Mirificis laudibus S. Flavianum profecti sunt Patres, ij præsertim, qui Chalcedonem ad Concilium conuenerunt; vbi inter alia eius præconia, hæc in Actione vndecima sunt acclamata: Flauiano æterna memoria: ecce vltio, ecce veritas: Flavianus post mortē viuit, martyr pro nobis exorat: Flavianus post mortem fidē exposuit, &c. Accedat ad eius laudem constitutio Marciani Imp. quæ habetur in l. quoniam. C. de Episc. & cleric. cuius de Flauiano promulgatæ sanctionis habes integrū exemplar in Actione tertia eiusdem Conc. Chalced. prope finem. Secundus Abel appellatur a Sebasteno Episcopo in epist. ad Leonem Imp. Extat to. 2. Conc. recent. edit. De restituendo nomine eius in diptycha, & abolenda memoria Eutychij, extat l. quoniam. C. de Episc. & cleric. Ceteras autem eius res gestas, tam synodicas, quam priuatas, intexuimus in Annal. Ecclesiasticis, per annos singulos seruata temporū ratione.

^e Helladij Episcopi.] Huius Acta summatim complexus est S. Ildefonsus in libro quē scripsit de vir. illust. quem nacti in Vaticana bibliotheca, diligenter exscripsimus: at quoniam eundem nondū editum scimus, operæpretium visum est, hic ea recitare, quæ de

sancto sanctus suis scriptis testata reliquit his verbis: Helladius Episcopus post Aurasium sedis eius adeptus est locum. Hic cum regiæ aulæ illustrissimus, publicarumq. rector existeret rerum, sub sæculari habitu votum monachi explebat & opus: nam ad monasterium meum illud Agaliense, cuius me susceptio monachum tenuit (quod munere Dei, perennisq. ac patentis sanctitatis decore, & opinabile cunctis & palā est rotis) cum sæpe discursantiū negotiorum ductu itinere perueniret, remota clientum sæcularisq. pompa decoris, adeo monachorum peculiaritibus inhærebat; vt turmis iunctus eorū, stipularum fasciculos ad clibanum deportaret. Cumq. inter decorem insolentiamq. sæculi, solitudinis & amaret & sectaretur aræana: celeri fuga, relicto omnibus quæ esse nouerat mundi, adijt sanctum monasterium, quod frequentauerat voto; venit permanfurus optati voti vsu. Ibi factus monachus, pariter meritis & studijs sanctis vitam monachorum debite rexit, & statū monasterij totius rei cōmunis diuitijs cumulauit. Ex hoc, fessis pene senio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus pariter & inuitus, illic maiorum virtutum exempla, quā monachus, dedit: quia statum mundi, quem contempsit virtute, magna perhibetur rexisse discretione; miserationes elemosynarumq. copias tā largiter egenis contulisse probatur, ac si illius stomacho putares inopum & artus pendere & viscera confoueri. Scribere renuit, quia quod scribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonstrauit. Me, ad monasterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore Leuitam fecit: senex obiit, decem & octo annos sacrum regimen tenuit, temporibus Sisibuti, Suntillani, & exordijs Sisenandi Regum. Beatus habitus fuit, & post beatam gloriam cælestis regni bona plenus senectute promeruit. Hactenus de S. Helladio S. Ildefonsus, qui mox ad eius successorem Iustum calammum vertit. De eodem Rodoric. Tolet. lib. 2. c. 17. & alij recentiores.

19

Vndecimo Kal. Martij. Luna.

A. x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis sancti Gabini^a presbyteri & martyris, fratris beati Caij Papæ; qui a Diocletiano diu in custodia vinculis afflictus, pretiosa morte cæli gaudia comparauit. In Africa sanctorum martyrum Publij^b, Iuliani,

I 2 Marcelli,

Marcelli, & aliorum. In Palæstina commemoratio sanctorum monachorum, & aliorum martyrum, qui a Sarracenis sub duce Alemundaro ob fidem Christi sæuissime cæsi sunt. ^{* Solis} Hierosolymis sancti Zambdæ^d Episcopi. Solijs^{*} sancti Auxibij^e Episcopi. Apud Beneuentum sancti Barbatij^f Episcopi, qui sanctitate celebris, Longobardos & eorum ducem ad Christum conuertit. Mediolani S. Mansueti^g Episcopi & confessoris.

FEBRUARI 19.

GABINI, vel *Gabinij*^a.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Iuncta sunt eius Acta rebus gestis sanctæ Sufannæ. habet eas Sur. to. 4. die 11. Augusti. Passus est Diocletiano sextum & Constantio secundum Conf. vna cum Caio Papa ipsius germano, ut legitur in libro de Roman. Pontificibus. In prædictis autem rebus gestis S. Sufannæ de domo Gabini in ecclesiam conuersa hæc leguntur: Caij Episcopi domus beati Gabini domui propinqua erat, atque ex illo tempore Christianorum statio deputata est in duabus ædibus vsque ad hodiernum diem. Factum est hoc Romæ in regione sexta, apud vicum Mamuri, ante Salustij forum. Hæc ibi. Ex qua loci descriptione facile apparet, eam fuisse domum Gabini, quæ nunc dicitur ecclesia sanctæ Sufannæ, ac domum Caij ecclesiam illi propinquam, cuius dumtaxat super sunt vestigia ex aduerso posita.

^b *Publij & soc.*] Agit de his etiam Beda, Vsuardus, & alij recentiores hac die.

^c *Sanctorum monachorum.*] Iisdem cæsi sunt hi Sarracenorum incursionibus, quarum mentio habetur in rebus gestis sancti Ioannis Silentarij, quas refert Metaphrastes die 13. Maij, itemque in vita S. Sabæ abb. apud eundem die 5. Decembris, ac in Actis etiam sancti Euthymij abb. quæ idem recitat die 20. Ianuarij: consentiunt iisdem, quæ habentur in prato spirituali, c. 21. & 99. Vna eademque persecutio Sarracenorum sanctos monachos diuersis in locis positos vexauit, diuersisque diebus occidit: ut non mireris, si inferius de monachis cæsis a Sarracenis sæpe agatur. Scias autem ipsum Sarracenorum principem Alemundarum ad Christi fidem tan-

dem esse conuersum, ut scribit Niceph. hist. lib. 17. cap. 35. histor. Miscel. ex Theophane lib. 15. & alij.

^d *Zambdæ Episcopi.*] De eo scribit Euseb. in chron. & hist. lib. 7. cap. ult. in fine, Epiphanius in panar. hæres. 66. licet in mendoso codice Baza legatur. De eo item Niceph. Episcopus in chron. de Episc. eccles. Hierosol. & Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. Adscribitur hic trigestimonus eius sedis Episcopus; successit Hymenæo, seditq. temporibus Diocletiani Imperatoris.

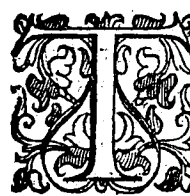
^e *Auxibij Episcopi.*] Agunt de eodem Græci in Menolog. hac die. Eius Acta habet Metaphrastes, quæ Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. to. 1. Fuit proximus Apostolorum temporibus; nam a S. Marco Euangelista baptizatus fertur.

^f *Barbatij Episcopi.*] De eo vet. manuscrip. & inter alia Martyrologium Cassinense. Habemus eius Acta sincere scripta: est eorum exordium: Sicut euidentissime, &c. Interfuit Synodo Romæ celebratæ temporibus Papæ Agathonis, anno Domini 680. eidemq. subscripsit, prout eius Concilij Acta indicant, quæ inserta sunt in Actione quarta sextæ Synodi œcumenicæ Constantinopolitanæ.

^g *Mansueti Episcopi.*] De eodē tabulæ Mediolanensis ecclesiæ. Claruit idem temporibus Agathonis Rom. Pontificis: nam ipse etiam interfuit præfatæ Synodo Romanæ, eidemq. subscripsit, ut eiusdem Synodi indicant Acta inserta in Act. quarta sextæ Synodi. Habemus manuscriptam epistolam eruditissimam eiusdem Mansueti Episcopi ad Constantinum Imperatorem Constantinopolitanum, dignam tanto viro, tantæq. sedis Episcopo: incipit: Si apicem Imperialis fastigij, &c.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

YR I in Phœnicia commemoratio beatorum martyrum, quorum numerum solius Dei scientia colligit, qui sub Diocletiano Imperatore a Veturio militum magistro multis tormentorum generibus sibi inuicem succedentibus occisi sunt; primo quidem flagris toto corpore dilaniati, inde diuersis bestiarum generibus traditi, sed ab illis diuina virtute nil læsi, post addita feritate ignis ac ferri, martyrium consummarunt. Horum gloriosam multitudinem ad victoriam incitabant Tyrannio^b, Siluanus, Peleus, & Nilus Episcopi, ac Zenobius presbyter, qui felici agone vna cum illis martyrij palmam adepti sunt. In Cypro insula sanctorum martyrum Pothamij^c & Nemesij. Constantinopoli sancti Eleutherij^d Episcopi & martyris. In Perside natalis sancti Sadoth^e Episcopi, & aliorum centum vigintiocto, qui sub Sapore Rege Persarum, cum Solem adorare renuissent, crudeli nece præclaras sibi coronas compararunt. Catanæ in Sicilia sancti Leonis^f Episcopi, qui virtutibus atque miraculis coruscavit. Eodem die sancti Eucherij^g Episcopi Aurelianensis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus inuidorum calumnijs fuit oppressus. Tornaci in Gallijs S. Eleutherij^h Episcopi & confessoris.

FEBRUARI 20.

COMMEMORATIO *beat. mart.*] Agunt de iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum Acta summatim complexus est Euseb. lib. 8. cap. 7. ex eodem Niceph. hist. lib. 7. cap. 7. ac ceteri.

^b *Tyrannio, Siluanus, &c.*] De his item Eusebius hist. lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. cap. 16. De singulis agitur certis diebus natalis dies.

^c *Pothamij & Nemesij.*] Beda ite de his agit, additq. Didymum; Vsuardus autem & Martyrius de duobus tantum.

^d *Eleutherij Episc.*] De eodē & Græci. ponitur hic octauus ordine Byzantius Episcopus; seditq. annis septem, ut tradit Niceph. eius sedis Episc. in chron. De eo etiam Ni-

ceph. Callist. lib. 8. cap. 6. Narrat idem auctor lib. 15. cap. 23. pauendum iudicium eiusdem sancti aduersus clericum impurissimum, editum temporibus S. Gennadij Episcopi Constantinopolitani, & Leonis Imp. indeq. penes nonnullos excommunicatio S. Eleutherij in ore versatur vsque hodie. Licet potius imprecatio, quam excommunicatio dici debeat.

^e *Sadoth & soc.*] Alibi, Sadhoc, vel Saduch, legitur. De iisdem Græci in Menologio hac die. Horum omnium Acta ex antiquis codicibus edidit Metaphrastes: habet ea Lipom. tomo 5. & Surius tomo 1. Passi sunt hi sub Sapore Rege Persarum, qui vixit temporibus Constantini, ac eius successoris Constantij.

stantij, peruenitq. vsque ad tempora Valentiniani, & Gratiani eius filij Imp. vt auctor est Ammian. Marcellin. lib. 27. qui illum eam ob causam Saporē longæuum appellat. Successit Sadoth, de quo agimus, Simeoni, qui sub Constantino martyrio vita functus est: ipse autem Sadoth passus est temporibus Constantij. De his etiam scribit Sozom. lib. 2. cap. 8. 9. & 10.

^f Leonis Episc.] Agunt etiam de eodē Græci in Menologio, magnorumq. miraculorum effectorem prædicant.

^g Eucherij Episc.] Extant eius Acta, quæ descripsit Surius tom. 1. Claruit temporibus Caroli Martelli Principis Francorum, a quo multa & graua passus est: sed quas pœnas dederit apud inferos eius anima, & quā terribile iudicium de humato cadauere Deus

offenderit, vide ibidem capite 6. quæ & nuper in Decretorum libro sunt descripta 16. q. 1. De eo Sigeb. in chron. anno Domini 723. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 192. & lib. 4. cap. 186. Paul. Aemil. lib. 2. de gest. Franc. Ioann. Placentius in catal. Episc. Leodiensium, & Molan. in indic. Sanctorum Belgij. Adscribitur hic in tabulis Democh. trigessimustertius sedis Aurelianensis Episcopus.

^h Eleutherij Episcopi.] De eo autem Beda die sequenti. Huius res gestas breui compendio scribit Molanus in indic. Sanctorum Belgicorumq. ordinatum dicit Episcopū anno Domini 484. se disseq. annos 45. translatum vero corpus eius anno 881. De Eleutherij pueritia, ordinatione, & obitu habes in vita S. Medardi a Fortunato conscripta, cap. 2. & 18.

viii. C Nono Kalend. Martij. Luna. 21

Table with 28 columns (a-t, A-P) and 3 rows of numbers and letters.

N Sicilia natalis sanctorum martyrum septuagintanouem, qui sub Diocletiano per diuersa tormenta confessionis suæ coronam percipere meruerunt. Adrumeti in Africa sanctorum martyrum Veruli^b, Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorum sexdecim, qui in persecutione Vuandalica ob Catholice fidei confessionem martyrio coronati sunt. Scythopoli in Palæstina sancti Seueriani^c Episcopi & martyris. Damasci sancti Petri Mauimeni^d, qui cum diceret Arabibus quibusdam ad se ægrotum venientibus: Omnis qui fidem Christianam Catholicā non amplectitur, damnatus est, sicut & Mahumet pseudopropheta vester; ab illis necatus est. Rauennæ sancti Maximiani^e Episcopi & confessoris. Metis sancti Felicis^f Episcopi. Brixie sancti Paterij^g Episcopi.

FEBRUARI 21.

MARTYRVM septuagintanouem^a.] Agit de iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 138. & alij recentiores. ^b Veruli & soc.] De his etiam Beda & Vsuardus. Quod hic additum est, hos passos esse in persecutione Vuanda-

lica, ex dicto vetere manuscripto scias restitutum. ^c Seueriani Episc.] Scribit de eius nece per hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. cap. 9. De eadem hæreticorum persecutione tunc in Catholicos in Palæstina grassante agit Euag. lib. 2. cap. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphrast. die 20. Ianuarij.

uarij. Habetur mentio etiam de Seueriani Episcopi nece in litteris Marciani Imp. datis tunc temporis ad monachos Palæstina: habentur to. 2. Concil. recent. edit. Est secunda ordine epistolarum illustrium virorum pro S. Synodo Chalcedonensi. S. Leo Papa eo tempore ad sedandam eam seditionē, & ad comprimendum furorem hæreticorū, scripsit ad Marcianum Imp. & ad Pulcheriam & Eudociam A. A. necnon etiam ad monachos Palæstina, quo illorū turbatos animos conciliaret.

^d Petri Mauimeni.] Græci etiam de eodem agunt. De eius martyrio habes ex Theophane in hist. miscel. lib. 22. anno 2. Constantini Sexti Imp. vbi hæc etiam recitantur: Hunc declamationibus sermonum honorauit sanctus pater noster Ioannes, qui cognominatus est Chrysooras propter auream & fulgidam Spiritus sancti gratiā, quæ in ipso tam in verbo, quam in vitæ actu effloruit: quem videlicet Constantinus Imp. impius propter eminentem orthodoxiam eius anathemati subieciat, & pro Mansur, quod eius auitum no-

men est, quodq. redemptus interpretatur, sensu Iudaico, nouum Ecclesie magistrum, Manseron, mutato nomine, vocitabat. Hæc ibi: per quæ plane constat intelligi sanctum Ioannem Damascenum, iuxta ea quæ de eodem scribit Suidas. Passus est hic anno Domini 742. secundum Fastos Onuphrij, secundum vero Græcorum supputationem anno 745. Sigebert. tamen in chron. recenset eius martyrium anno 745.

^e Maximiani Episcopi.] De eodem hac die tabulæ Ecclesie Rauennatis. Consecratus hic est Episcopus sub Consulatu Basilij quinto, anno Domini 546. De eo plura Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 3.

^f Felicis Episc.] De eodē ex tabulis Metensis ecclesie Molan. in addit. ad Vsuard. Ponitur hic tertius Metensis sedis Episcopus, seditq. annos 42. vt habent tabulæ Democh.

^g Paterij Episc.] De eodem tabulæ ecclesie Brixianæ. Numeratur 23. eius sedis Episcopus, post S. Philastriū autem 16. prout Rampert. in serm. de S. Philast. affirmat.

22 Octauo Kalend. Martij. Luna. D vij.

Table with 28 columns (a-t, A-P) and 3 rows of numbers and letters.

ANTIOCHIAE Cathedra^a sancti Petri Apostoli, vbi primum discipuli cognominati^b sunt Christiani. Hierapoli in Phrygia beati Papiæ^c eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sancti Ioannis Senioris auditor, Polycarpi autem condiscipulus & sodalis fuit. Salaminæ in Cypro sancti Aristionis^d, qui (vt idem Papias testatur) fuit vnus de septuagintaduobus Christi discipulis. In Arabia commemoratio plurimorum^e sanctorum martyrum, qui sub Maximino Imperatore sæuissime cæsi sunt. Alexandriae sancti Abilij^f Episcopi, qui secundus post beatum Marcum eiusdem ciuitatis Episcopus, sacerdotium virtute conspicuus ministravit. Viennæ sancti Paschasij^g Episcopi, eruditione & morum sanctitate præclari.

FEBRUARI 22.

ANTIOCHIAE Cathedra^a.] Sedere cepit Petrus Antiochiæ ultimo Tiberij Imp. anno, & a Christo nato trigessimono, prout exacte Eusebius scribit in chron. De usu pristino celebrandæ diei

Cathedræ, cum scilicet aliquis Episcopus alicui præficeretur ecclesie, satis diximus supra in festo die Romanæ Cathedræ. Quod autem attinet ad Cathedram Antiochenā, miratus sum vehementer R. P. Onuphriū Panuinum, virum alioqui eruditum, sed cito nimis

mais ex humanis præreptum, vt non potuerit suas lucubrationes emendare, nouam quamdam hæcenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinionem de Cathedra Antiochena adstruere conatum esse: dū in suis ad Platina additionibus, absque vilius antiquorum vel recentiorum testimonio affirmat, Petrum Romæ primum, ac demū sedisse Antiochiæ. Quæ quidem opinio quam sit falsa, quam aduersa sinceræ veritati, quam denique sanæ hōnantibus qualemcumque occasionem captantibus, quotq. ex ea sequantur absurda, vix credi potest. Legi aduersus huiuscemodi nouam opinionem eruditissimum commentariolum R. D. Siluij Antonianij, pientissimi ac disertissimi viri, cuius censuræ scripturæ meas subijcere consueui: expectamus, si aliquando ab inuito poterimus extorquere eius editionem; simulq. e latebris Christianæ modestiæ ipsius cetera feracissimi ingenij monumenta in publicū vindicare. Tu interim, lector, accipe de ea re hæc testimonia sanctorum Patrum. Post Anacletum, Antherum, Marcellum, & alios, satis tibi instar omnium potest esse sancti Hieronymi auctoritas in comment. epist. ad Galat. cap. 2. & de scriptoribus Ecclesiast. in Petro. Si ex historicis hæc cupis, habes Eusebium, qui primū in ea facultate locum tenet, quiq. in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus, Christianorum Pontifex primus, cum primum Antiochenam Ecclesiam fundasset, Romam proficiscitur, ibi Euangelium prædicans, viginti quinque annis eiusdem Urbis Episcopus perseverat. Hæc Eusebius, quem ceteri Græcorū (ne laborem omnes enumerando) absque aliqua cōtrouersia secuti sunt, a quibus nec Latinorū aliquis dissentit. Hæc etiam sanctus Leo in ferm. 1. in natali Apostolorum: Gelasius Papa in Romano Concilio, vbi actum est de libris apocryphis, eadem professus est: id Pelagius Papa in epistola ad Benignum, & Greg. Papa ad Eulogium lib. 6. epist. 37. id denique alij omnes qui de ea re egerunt, absque aliqua dubitatione testati sunt. De leuissimis autem quibusdam obiectionibus, quæ aduersus hæc siue ab Onuphrio, siue ab alio eius studioso obijciebantur, consule quæ diximus in 1. tomō Annal.

^b Cognominati sunt Christiani. Id Lucas Act. c. 11. Quæ autem ratione id acciderit, sanctus Athanasius in disputatione contra Arium eiusmodi affert causam: Omnes, inquit, qui credebant in Domino nostro Iesu Christo, non Christiani, sed discipuli tantummodo vocabantur: & quia multi nohorū dogmatum auctores extiterant, doctrinæ obuiantes Apostolica; omnes sectatores suos discipulos nominabant; hæc vlla erat nominis discretio inter veros falsosq. discipulos, siue Christi, Dosithei, siue Iudæ cuiusdam, siue Ioannis sectatores, qui se quasi Christi Ecclesie consuebantur; quin potius mox disci-

pulorum nomine censabantur. tunc Apostoli conuenientes (sicut, Luca narrante, Acta restantur) omnes discipulos vno nomine Christianos appellant; discernentes a communi discipulorū vocabulo; & vt diuini per Isaiam oraculi sermo completeretur, quo ait r. 62. Seruientibus mihi vocabitur nomen nouum, &c. Hæc Athanas. Porro & hoc ipsum nomen non post multum temporis hæretici æmulati sunt, Carpocratianiq. primum vsurparunt, vt scribit S. Epiphani. hæres. 27. Hos secuti sunt ceteri, irrogantes contumelias tanto nomini falsa doctrina; ac morum prauitate: quam ob causam (vt conquesti sunt sæpe Patres apologijs) execrandum factum est aliquando Gentilibus nomen Christianum, adeo vt ipsum solum absque aliqua noxa (vt scribit pluribus Tertullianus in apologetico) esset in crimen.

^c Papiæ. De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De Papiæ scribit sanctus Irenæus, quem recitat Euseb. hist. lib. 3. c. 33. Idem Euseb. cap. 30. Hieron. de scrip. Eccles. in Papiæ. Extabāt eius scripta vsque ad eiusdem Hieronymi tempora, vt ipse scribit epistola 28. ad Lucinium. Eadem de eo Niceph. lib. 3. cap. 18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua suspicio de Papiæ in mentem irreat, eo quod assertor fuerit improbatæ sententiæ de mille annis, vnde dicti sunt hæretici Millenarij: nam sancta Dei Ecclesia Catholica aliquandiu de ea re superstit, iudiciumq. suspendit, nec aliquid de his qui ea sentiebant, definiuit; cum præsertim non vulgares homines, sed sanctissimi atque doctissimi viri id affirmarent, vt post Papiam Irenæus, Iustinus martyr (mittimus Tertullianum & Nepotem extra classē Catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Seuerus, & alij, prout testatur S. Hieronymus in comment. super Ezech. cap. 36. lib. 11. & in proem. lib. 18. in Isaiam. De quorum sententia idem auctor in Hierem. cap. 19. lib. 4. hæc habet: Quæ, licet non sequamur, tamen damnare non possumus: quia multi Ecclesiasticorū virorum & martyrorū ista dixerunt: & vnusquisque in suo sensu abundet, & Domini cuncta iudicio referentur. Hæc S. Hieron. quo tempore nihil adhuc ab Ecclesia de ea re fuisse definitum apparet. Paulo post autem cum Apollinaris hæresiarcha hanc de Millenario sententiam niteretur adstruere, totisq. neruis defendere conaretur, atque vt dogma Catholicum stabilire, scriberetq. (vt ait sanctus Hieron. in proem. lib. 18. in Isaiā) duo volumina aduersus Dionysium Alexandrinum, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atque alios Millenarios vel sanctorum Patrum exarsit, ita vt in hæresim ac patronum eius liberis inueherentur: cum præsertim ille adderet alias ad eam opinionem impietates, diceretq. homines resurrecturos esse ad legem, circumcisionē, & sab-

& sabbata seruanda, ad cibos electos, vt olim, & templum materiale constructuros. id de eo scribit S. Basilius in epist. 74. ad Occidentales. Tunc autem, sicut ceteræ prauæ opinioniones Apollinaris, ita hæc de Millenario a Damaso Papa Romæ putatur esse damnata.

^d Aristionis. De eodē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Meminit de Aristione Papias, quem refert Irenæus apud Eusebium lib. 3. cap. 33. & Hieron. de scrip. Eccles. in Papiæ.

^e Plurimorum sanct. mart. Horum agonis Eusebius hist. lib. 8. cap. 24. meminit.

^f Abilij Episcopi. De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de Abilio Euseb. in chron. eum sedere cœpisse anno quarto Domitiani Imp. & cum sedisset annos tredecim, sub Nerua Imp. ex hac vita migrasse. Ex his restituendus est locus eiusdem Eusebii in editione Christophoroni lib. 3. cap. 12. cum ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus ecclesie Alexandrinæ præfuit: qui cum annos vigintiduos in eo munere com-

pleuisset, exijt e vita: in cuius locum suffectus est Abilius. Hæc ibi; sed sic restituenda, vna tantum mutata dictione, vt dicat: Quarto anno Domitiani, Anianus, qui primus ecclesie Alexandrinæ præfuit, cum annos vigintiduos, &c. quam lectionē confirmant etiam ea quæ idem Eusebius scribit lib. 2. cap. 23. vbi ait, octauo anno Neronis Imperij Anianum post Marcum sedere cœpisse.

^g Paschasij Episc. Beda item & Ado de eo hac die. De Paschasio Episc. Viennens. scribit Ado in chron. floruisse videlicet temporibus Constantini, cū Melchisedes Romanæ præfesset Ecclesie. Successisse huic videtur sanctus Verus, qui reperitur interfuisse Cōcilio Arelatensi 2. sub Constantino Imp. & Siluestro Romano Pontifice celebrato, vt apparet ex Actis eiusdem Synodi. Ex his redduntur ambigua, quæ idem scribit Ado, Verum sedisse temporibus Traiani; & quod ait, Paschasio fuisse suffectum Claudium. Sed de his vero pluribus infra ad Kalendas Augusti.

23

Septimo Kalend. Martij. Luna.

E vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

In Anno Bissextili omittitur Vigilia sancti Matthiæ Apostoli: quia transfertur in sequentem diem, quæ est 24.

VIGILIA ^a sancti Matthiæ Apostoli. Apud Sirmium beati Sireni ^b monachi & martyris, qui, iubente Maximiano Imperatore, tentus, cum se Christianum esse confiteretur, capite cæsus est. Ibidem natalis sanctorum septuagintaduorum ^c martyrum, qui martyrij certamen in præfata vrbe consummantes, regna mansura perceperunt. Romæ sancti Polycarpi ^d presbyteri, qui cum beato Sebastiano plurimos ad fidem Christi conuertit, atque ad martyrij gloriam exhortando perduxit. In ciuitate Asturicensi sanctæ Marthæ ^e virginis & martyris sub Decio Imperatore, & Paterno Proconsule. Constantinopoli S. Lazari ^f monachi: qui cum sacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclastæ iussu diris supplicijs excruciat, & manus ei candenti ferro comburitur: sed Dei virtute sanatus, abrasas imagines sanctas pingendo restituit, ac demum in pace quieuit. Brixie sancti Felicis ^g Episcopi. Hispali in Hispania sancti Florentij ^h confessoris. Tuderti sanctæ Romanæ ⁱ virginis,

ginis, quæ a sancto Siluestro Papa baptizata, in antris & speluncis cælestem vitam duxit, & miraculorum gloria claruit. In Anglia sanctæ Milburgis^{lc} virginis, filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

In anno Bissextili bis pronunciatu Sexto Kalendas Martij, & eadem Luna, scilicet die 24. & 25. Prima die, id est 24. hoc modo: Sexto Kalend. Martij. Luna, quata fuerit. Deinde, Vigilia sancti Matthiæ Apostoli. Item commemoratio plurimorum sanctorum Martyrum, & Confessorum, atque sanctarum Virginum. R. Deo gratias, Secunda die, id est 25. Sexto Kalend. Martij. Luna... In Iudæa, &c. ut in sequenti lect.

FEBRUARII 23.

VIGILIA S. Matthiæ^a.] De eadem Beda, & Microlog. c. 47. atque alij recētiore. ^b Sireni.] De ipso etiam Beda, ac ceteri. Hic cum dicatur fuisse monachus: satis apparet ex Euseb. hist. lib. 8. cap. 22. Maximiani temporibus fuisse monachos, & ex eis quamplurimos coronatos esse martyrio, ut & Seleucus, de quo supra egimus. quin & ipse sanctus Antonius martyrii cupidus conuolauit Alexandriam, sed consequi non potuit, ut scribit S. Athanasius in vita ipsius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal. lib. 3. c. 147. licet eum etiam Episcopū fuisse dicat. ^c Septuagintaduorum martyrum.] Alij legunt sexagintaduos tantum; sed ex pluribus manu scriptis prædictus numerus habetur certior, prout etiam Petrus in catal. lib. 3. cap. 150. ^d Polycarpi.] De eodem Beda, Vsuardus, & alij. Habentur eius Acta iuncta rebus gestis S. Sebastiani apud Sur. tom. 1. die 20. Ianuarij. ^e Martha.] Tabulæ eius ecclesiæ. Eius Acta paucis enarrantur in thesaur. concion. to. 2. die 23. Februarij.

^f Lazari monachi.] Agunt autem Græci de eodie 17. Octob. quando ex Cithiensi vrbe translatus est corpus eius Constantinopolim, ut testatum habetur in dicto Menologio, ea die. Scribunt de Lazaro Zonaras in tertia parte Annal. in Theophilo Imp. Cedrenus in eodem, & alij. ^g Felicis Episcopi.] De quo tabulæ ecclesiæ Brixian. Recensetur hic vigesimus a tempore Philastrij eius sedis Episcopi, successitq. Dominico, ut scribit Rampertus eius ciuitatis Episcopus, cum agit de translatione sancti Philastrij. ^h Florentij.] Agitur de eo in flore sanctorum Hispan. vbi & sepulturæ eius epitaphium recitatur: itemq. in thesaur. concion. tom. 2. die vigesimatertia Februarij. ⁱ Romanæ.] De ea tabulæ ecclesiæ Tudertinæ, vnde etiam eius Acta accepimus. Claruit temporibus Constantini, cum sanctus Siluester præfesset Romanæ Ecclesiæ. ^k Milburgis.] Fertur eius vita scripta esse a Gothzelino monacho S. Bertini, de q. ea re testimonium est in catal. scrip. Britan. Agit de ea etiam Molanus in addit. ad Vsuardum.

v. Sexto Kalend. Martij. Luna. 24

Calendar table with columns a-f and rows 26-13, 14-25. Includes letters A-P and numbers 1-31.

In Iudæa natalis sancti Matthiæ Apostoli^a, qui post Ascensionem Domini ab Apostolis in locum Iudææ proditoris forte electus, pro Euangelij prædicatione martyrium passus est. Romæ sanctæ Primitiue^b martyris. Cæsareæ in Cappadocia sancti Sergij^c martyris, cuius gesta præclara habentur. In Africa sanctorum martyrum Montani^d, Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani, & sociorum

rum, qui fuerunt sancti Cypriani discipuli, & sub Valeriano Imperatore martyriū consummarunt. Rhotomagi passio sancti Prætextati^e Episcopi & martyris. Treuiris sancti Modesti^f Episcopi & confessoris. In Anglia sancti Edilberti^g Regis Cantiorum, quem sanctus Augustinus Anglorum Episcopus ad fidem Christi conuertit. Hierosolymis prima inuentio^h capitis Præcurforis Domini.

FEBRUARII 24.

MATTHIÆ Apost. ^a] Latini omnes de eo agunt hac die, Græci autem IX. Augusti, ut constat ex Menologio, & ex constitutione Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Præter illa quæ de ipso leguntur in Act. Apost. cap. 1. scribunt eum non tantum in Iudæa, sed etiã in vltiori Aethiopia Euangelium prædicasse, ut Sophron. apud Hieron. de scrip. Eccles. Niceph. lib. 2. cap. 40. Dorotheus in synop. De prædicatione in Iudæa meminit Isid. de vit. & obit. sanct. cap. 81. Matthiæ nomine ferebatur Euangelium, quod a Gelasio in Romano Concilio est reiectū inter apocryphã, c. sancta Rom. dist. 15. eadem æstimatione iam ante habitū ab Origene homil. 1. in Luc. & ab Euseb. lib. 3. cap. 25. Eiusdem item classis existimata sunt traditiones nomine Matthiæ editæ, ex quibus Marcion suã ipsius hæresim adstruebat, ut scribit Clemens Alexand. lib. 2. Strom. cap. 7. qui ex eis quadam recitat fragmenta, & Euseb. histor. lib. 3. cap. 23. Acta etiam Matthiæ, quæ scripta feruntur ab Abdia, ut spuria reiiciuntur. Habetur mentio de Matthia apud Dionysiu Areopagitam de Eccles. hierarch. c. 5. par. 3. Fertur sermo de S. Matthia, quem alij Augustino, Bedæ autem alij tribuunt. Scribit Petrus diac. Cassinen. scriptum fuisse ab Authperto abbate Cassinen. sermonem de eodem Apostolo, quem legimus in codice manuscr. S. Mariæ ad Martyres. Incipit: Inclytam gloriam; &c. Habemus & nos eundem characterẽ Longob. conscriptum. ^b Primitiue.] De ea consentiunt vet. manuscrip. quorum supra meminimus. ^c Sergij.] De eo etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Alius censetur hic ab illo Sergio, qui vna cum S. Baccho pro Christi fide certauit, de quo suo loco inferius. ^d Montani, Lucij, & soc.] Restituti sunt iisdem ex vet. manuscr. Habentur eorum Acta germaniã, quæ recenset Sur. tom. 1. hac die. De

Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur separatim in diuersis epistolis sancti Cypriani. De Montano in epistola Celerini, apud eundem epist. 21. De Victorico in inscriptione epistolæ 54. De Lucio & Iuliano sape, & in Concilio Carthag. sub eodem Cypriano. An autem hi nostri iisdem sint cum illis, non audeo affirmare; licet iisdem passi reperiantur temporibus, ac in eadem regione. ^e Prætextati.] Recensetur hic xvij. eius sedis Episcopus secundum tabulas Democh. Reperitur interfuisse Concilio Turonensi 2. Parisiensi 1. & Aurelianensi 5. quibus & subscripsit. Claruit sub Childeberto Rege circa annū Domini 580. de quo Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 5. cap. 18. lib. 7. cap. 16. & lib. 8. cap. 20. & 31. vbi de nece ipsius, itemq. lib. 9. cap. 20. Quod pertinet ad antiquam familiam & nomen Prætextati, consule Marcob. lib. 1. Saturnal. cap. 6. ^f Modesti Episc.] De eo etiam Molan. in addit. ad Vsuard. secundæ editionis. ^g Edilberti Regis.] De quo plura Beda de gest. Angl. lib. 1. cap. 25. 32. 33. & lib. 2. c. 3. 4. & 5. Ad hunc S. Gregor. Papa scripsit epistolam 60. lib. 9. regist. extat eadẽ apud Bedam lib. 1. cap. 32. Migravit ex hac vita anno Domini 616. ut idem testatur Beda in epitome. Ex qua emendatur quod idem dixerat lib. 2. c. 5. eum decessisse anno Domini 613. nam (ut ipse ait) viginti & vnum annos regnauit ab eo tempore quo Augustinus est profectus in Angliam. ^h Prima inuentio capitis Præcurf.] De eadem capitis inuentione hac die Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manuscrip. Græci etiam in Menologio hac item die agunt de eadem. Rursusq. viij. Kalend. Iunij aliam celebrant inuentionem, quando Comanis, vbi in aureo vase latebat, iterum repertum, Constantinopolim translatus est. Consule etiam quæ notantur infra ad quartum Kalend. Septembris.

iii. G

Quinto Kalend. Martij. Luna.

25

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
 t u A B C D E f F G H M N P
 15 16 17 18 19 20 21 22 21 22 23 24 25 26

N Aegypto natalis sanctorum martyrum Victorini^a, Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioscori, Serapionis, & Papiæ, sub Numeriano Imperatore: quorum duo primi pro confessione fidei exquisita suppliciorum genera constanter tolerantes, capite plectuntur; Nicephorus post craticulas candentes, ignesq; superatos, minutatim concisus est; Claudianus & Dioscorus flammis incensi, Serapion vero & Papias gladio cæsi sunt. In Africa sanctorum martyrum Donati^b, Iusti, Herenæ, & sociorum. Romæ natalis sancti Felicis^c Papæ Quarti^{*}, qui sancti Gregorij Papæ ataus fuit; de quo is refert, quod sanctæ Tharsillæ nepti apparens, illam ad cælestia regna vocavit. Constantinopoli sancti Tharsij^d Episcopi, eruditione & pietate insignis, ad quem extat Hadriani Papæ Primi epistola pro defensione sanctarum imaginum. Nazianzi sancti Cæsarij^e, fratris beati Gregorij Theologi, quem idem Gregorius inter agmina beatorum se vidisse testatur.

* Tertij

FEBRUARII 25.

VICTORINI, Victoris, & soc.^a] De his hac item die Beda, Vsuardus, & Ado pluribus, Petrus etiam in catal. lib. 3. c. 151. Græci autem in Menolog. ad diem 31. Ianuarij.

^b Donati, Iusti, & soc.] Beda de iisdem hac die, qui & ceterorum recenset singula nomina. In vet. Martyrol. monasterij S. Cyriaci, præter hos recensitos, superadduntur & alij quadragintaquatuor. Videntur hi illi esse, quos Lucianus in epist. 22. apud Cyprian. refert, & inter alios nominat Donatum & Herenem; licet Pamelius in annot. eiusdem epistolæ, auctoritate cuiusdam alterius manuscripti, bibliothecæ Guilielmitarum Burgensum, diversis diebus illos esse passos affirmet; nos autem Romano plus deferimus.

^c Felicis Papæ.] Cum hic Felix, de quo hac die agitur, dicatur ataus S. Gregorij Papæ, cuius idem S. Gregorius meminit homil. 38. in Euang. & lib. 4. dialog. cap. 16. existima-

uit Ioannes diacon. in vita S. Gregorij lib. 1. c. 1. & Leo Ostiens. in chron. Cassinens. lib. 1. cap. 1. in fine, hunc esse quartum eius nominis Roman. Pontificem. Ego autem in eam sententiam sum propensior, ut opiner, non Felicem Quartum, sed Tertium fuisse atauum S. Gregorij; idq. non leuibus rationibus persuasus: nā Felix Tertius Romanus fuit, Quartus autē Samnis natione, & patria Beneuentanus: at perspicuum est omnibus, S. Gregorium non ex Samnitibus originem ducere, sed ab antiquis Romanis senatoribus; quod & ipse Ioannes diacon. absque vlla dubitatione confirmat. Ad hæc addimus: si quis numeret annos, menses, & dies, quibus sedit Felix Tertius, inueniet ipsum ex hac vita migrasse hac ipsa die, quinto Kal. Martij, quod & diligenter obseruauit Panuin. in Fastis: Felix autem Quartus obiisse dicitur quarto Idus Octob. licet fortasse ob translationem agatur commemoratio natalis eius 30. Ianuarij. Ad postremum si tempora attendamus, qui-

bus

bus vixit vterque Felix: magis congruit, ut Felix Tertius, quam Quartus, ataus S. Gregorij dici debeat: si enim numeres annos ab obitu Felicis Tertij vsque ad electionē S. Gregorij Papæ iam senis, intercurrisse inuenies annos nonaginta octo: si autem recenseas annos ab eo tempore quo Felix Quartus ex hac vita decessit, vsque ad eiusdē S. Gregorij Pontificatū; annos tantum sexaginta numerabis. Hac itaque habita vtriusque Felicis tēporis ratione, æquius esse videtur, ut Felix Tertius potius dicatur eius ataus, quā Quartus; qui eodē S. Gregorio iā nato, gessit Pontificatū. ^d Tharsij Episcopi.] Agūt de eodem hac die Græci etiam. Acta autē eius scripsit Ignatius diaconus custos vasorū, ut Suidas testatur in Ignatio. Habet ea Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. De eodē præterea sæpius habetur mentio in Actis secūdæ Nicænæ Synodi. Obijt humanæ vitæ diem anno a Christo Domino 806. mul-

tis pro fide Catholica laboribus exantlatis. ^e Cæsarij.] Huius egregia facta eius germanus S. Greg. Nazianzenus in ea oratione, quam habuit in funere ipsius, feliciter explicat. De eodē plura in carmine de rebus suis. Locus hic citatus, habetur in fine eius orationis his verbis: Te Cæsarium ipsum videbo non iam peregrinantem, non iam ab alijs funere elatum, non iam hominū animos mærore ac miseratione permouentem, sed clārum, insignem, & sublimem; qualis sæpe mihi in somnis visus es, o fratru charissime, & fratrum amantissime, siue cupiditate mea, siue ipsa veritate hanc mihi formā repræsentate. Hæc Greg. Citat eundem locum S. Ioan. Damasc. in oratione de his qui in fide migr. Extant eiusdē Cæsarij dialogorū libri quatuor eruditissimi nuper editi: licet Billius in suis obseruationibus eius esse neget. Corrigitur ibidem ab eo error Nicephori de Cæsario.

26

Quarto Kalend. Martij. Luna.

A iij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
 t u A B C D E f F G H M N P
 16 17 18 19 20 21 22 23 22 23 24 25 26 27

N ERGE in Pamphilia natalis beati Nestoris^a Episcopi, qui in persecutione Decij cum die noctuq. orationi insisteret, postulans ut grex Christi custodiretur, comprehensus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate cōfessus; iussu Præfidis Pollionis equuleo crudelissime tortus est, ac demū cum se Christo semper adhæsurum constanter profiteretur, crucis suspendio victor migravit in cælum. Ibidē passio sanctorū^b Papiæ, Diodori, Cononis, & Claudiani, qui S. Nestorem martyrio præcesserunt. Item sanctorū martyrū Fortunati^c, Felicis, & aliorum vigintiseptem. Alexandriae sancti^d Alexandri Episcopi, gloriosi senis, qui post beatum Petrum eiusdem ciuitatis Episcopum, Arium presbyterum suum hæretica impietate deprauatum, & diuina veritate conuictum, de Ecclesiā eiecit, ac postea inter trecetos decem & octo Patres in Nicæno Concilio eundem damnauit. Bononiæ S. Faustini^e Episcopi, qui eam ecclesiā, Diocletiani persecutione vexatam, verbo prædicationis firmavit & auxit. Gazæ in Palæstina S. Porphyrij^f Episcopi, qui tēpore Arcadij Imperatoris Marnam^g idolum, eiusq. templū euertit, ac multa passus quieuit in Domino. Florentiæ S. Andree^h Episcopi & confessoris. In territorio Archiacensi S. Victorisⁱ confessoris, cuius laudes sanctus Bernardus conscripsit.

K FEBRUARII

ESTORIS Episc. De eo etiã Beda, Vsuard. & Ado. Ipsius Acta extant apud Sur. to. i. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. c. 15. & Metaphrastes in Demetrio.

Papiae & Soc. Eadẽ Acta S. Nestoris continent horũ certamina. Passi sunt hi sub eadem Decij persecutione ante Nestorẽ consumatũ.

Fortunati & Felicis. Redditi sunt ij ex prædictis vet. manuscr. Diuersi prorsus cõsentur ab illis, quorũ natalis est dies 11. Iunij; quod saltem ex sociorũ numero potes intelligere.

Alexandri Episc. Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri de eodẽ hac die. Meminit huius sapius S. Athanasius, qui inter alia, in oratione secũda contra Arianos, hæc in eos: Nostis (inquit) quomodo beatus Alexãder vsque ad mortem contra hanc hæresim depugnauit, & quot tribulationes, quãtos labores, quamquam iam senex, in decrepita ætate sustinuerit, qui & ipse ad Patres appositus est. Hæc Athanasius eius in Episcopatu successor. De eo etiã Epiphanius in panar. hæres. 69. Pluribus Theodoret. hist. lib. 1. c. 2. Socrat. hist. lib. 1. c. 3. Sozom. lib. 1. c. 14. & Cassiod. ex eisdem. Extat huius egregia epist. scripta ad Alexandrũ Episc. Constantinopolitanũ contra Arium; ex qua ipsa, qualis quantusve fuerit, potest existimari. Recitat eam Theodoret. hist. lib. 1. c. 6. Interfuit SS. Nicæno Concilio, atque sequenti anno, qui numeratur à Christo nato 326, ex hac vita migravit. Claruerunt iisdẽ temporibus eiusdem nominis duo alij illustres sanctitate Episcopi; Alexander Cõstantinopolitanus, quem diximus, de quo agunt Græci in Menolog. 30. Augusti; & Alexander Episcopus Thessalonicensis, cuius extat epistola ad Athanasium; descripta in apologia secũda eiusdem Athanasij. de hoc Græci in Menologio ad septimum diem Nouembris.

Falsitiani Episc. De eo præterea tabulæ ecclesiæ Bononiensis: recensetur eiusdem sedis secundus Episcopus. Scripsit de eodem

Signonius in historia de ecclesia Bononiensi.

Porphyrij Episc. De eodem Græci iterum agunt in Menologio, hac nimirũ die, & secunda Martij. Extat eius Acta fidelissime scripta a Marco diac. quæ descriptit Metaphrastes; eadẽ Latine reddita habet Lipom. to. 5. & Surto. 1. Interfuisse hic reperitur Synodo Theopolitanae habitæ in causa Pelagij, vbi tantus hæresiarcha subdole recantauit palinodiam, de quo S. Augustinus de pec. orig. lib. 1. c. 10.

Marnam idolum. Famõssimum erat Gaza in Palæstina idolum, Marnas dictum, celeberrimumq. templũ eius. Marnam Gazenses. Iouem appellabant, vt auctor est Marcus dñac. in Actis S. Porphyrij; qui etiã testatur, non solum Marnæ templũ. Gaza fuisse, sed & Apollinis, & aliorum Gentiliũ deorum: de Apollinis templo Gazæ posito meminit Iosephus antiq. lib. 13. c. 21. edit. Gelen. Porro Marnæ templum erat omnium celeberrimum, quod egregie ab eodem Marco diacono describitur de eo saepe S. Hieronymus meminit, in vita S. Hilarionis, in epist. 7. ad Lætã, cum ait: Marnas luget inclusus, & euerfionem templi iugiter pertimescit. Et in Isa. cap. 7. cum inquit: Serapium Alexandriae, & Marnæ templum Gazæ in ecclesiis Domini surrexerunt. Hæc Hieron. Adscribenda sunt hæc S. Porphyrio, prout eius Acta testantur.

Andreae Episc. De eodem tabulæ ecclesiæ Florentinae. Plura de ipso in vita S. Zenobij, cui in Episcopatu successit. Extat apud Surtom. 3. die 25. Maij.

Victoris. De eo scripsit officium Ecclesiasticum sanctus Bernardus (vt ipse testatur in epist. 312. ad Guidonem abbatem) continens sermones duos, quibus eiusdem sancti laudes & res gestas complexus est; item hymnum & responsoria duodecim cum antiphonis vigintiseptem & alia, iuxta consuetos sacri ordinis ritus. Id præstitit S. Bernardus, expositente eodem Guidone abb. Habes dictos sermones in editione Niuel. pag. 55. & 56.

ij. B. Tertio Kalend. Martij. Luna. 27

Calendar table with letters a-p and numbers 1-31.

ROMAE natalis sanctorum martyrum Alexandri, Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexandriae passio sancti Iuliani martyris: qui cum ita podagra constrictus esset, vt neque incedere, neque stare posset; vna cum duobus famulis, qui eum in sella gestabant, iudici offertur; quorum alter fidem negauit, alter nomine Eunus cum Iuliano in confessione Christi perdurans, ambo simul ca-

melis impositi, per totam urbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem incenso rogo, hinc inde spectante populo, comburi. Ibidem sancti Besæ militis, qui cum insultantes in prædictos martyres cohiberet, delatus ad iudicem, pro fide constanter agens, capite truncatus est. Hispani in Hispania natalis sancti Leandri eiusdem ciuitatis Episcopi, cuius prædicatione & industria Visigothorum gens, adiuuante Reccaredo eorum Rege, ab Ariana impietate ad Catholicam fidem conuersa est. Constantinopoli sanctorum confessorum Baselij & Procopij qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu sanctarum imaginum strenue decertarunt. Lugduni sancti Baldomeri viri Dei, cuius sepulchrum crebris miraculis illustratur.

FEBRUARI 27.

ALEXANDRI & Soc. De his etiam hac die Beda; licet Thessalonicae medose, loco Romæ, & deprauate pro Antigono, Androgonus in eo legatur: quæ omnia ex vet. manuscrip. sunt emendata, in quibus additur & Ianuarius.

Iuliani. De Iuliano & Euno agunt etiam hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Horum martyriũ conscripsit Dionys. Episcopus Alexandrinus in epist. ad Fabium Antiochenũ, quam recitat Euseb. hist. lib. 6. c. 34. & Niceph. lib. 5. c. 30. Passi sunt temporibus Decij Imperatoris.

Podagra constrictus esset. De sistẽdo iudicio ægroto homine, vide quæ de lege duodecim tabularum lepide disputat Phauorinus cum Sexto Cæcil. Iureconf. apud Gelliũ lib. 20. c. 1.

Incenso rogo comburi. Quod tam frequenter legas in Martyrol. vel in ipsis Actis martyrum, Christianos post multa tormenta igni traditos; eã puto ob causam esse factũ, quod cũ penes Gentiles Christiani haberẽtur magica arte, imbuti, eos vt magos puniebat Gẽtilitas: ea enim pœna afficiendos esse magos, eorum legibus statutũ erat. Paul. lib. 5. sentent. 23. Pro Christianis hifce calũnijs impetitis cõplures antiq. Patrũ scripsere apologias.

Besæ. Agit de eo idem Dionys. in epist. ad Fabium Episc. Antiochenum: habetur apud

Eusebiũ lib. 5. c. 30. ex quo alij eadẽ referunt.

Leandri Episc. De eo etiam Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. S. Gregorius de eo scripsit, vt qui vltus est eo familiarissime, ante etã quam Pontifex esset, prout declarat in præfatione Moraliũ. De eodem insuper lib. 3. dialog. c. 31. Extant præterea eius epistolæ ad eũ scriptæ in regist. lib. 1. epist. 41. lib. 4. epist. 46. & lib. 7. epist. 125. Isidor. de vir. illustr. c. 28. recenset eius scripta. Reperitur idem S. Leander interfuisse primo Concil. Hispanensib; habito anno 5. Reccaredi Regis, æra 628. a Christo autem nato anno 590. Idem S. Leander habuit luculentam orationem de laude Ecclesiæ, & conuersione gentis Gothorum ad fidem Catholicam, quam exscripsimus ex codice manuscr. quem reperimus in bibliotheca Sfortiana, vbi habentur & aliæ Synodi Toletanæ nondum typis excusæ. Adnumerat Trithem. S. Leandru inter professores regulæ S. Bened. lib. 2. c. 9. & lib. 4. c. 130. de vir. illust. ord. S. Bened. Obijisse ferunt anno Domini 603. De eodem in thesaur. concion. to. 2. die 12. Martij.

Baselij & Procopij. Græci etiam de his agunt hac die, vt apparet ex eorum Menologio, vbi eorum Acta paucis enarrantur.

Baldomeri. De eo itẽ hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscripti.

28 Pridie Kalend. Martij. Luna. Cj

Calendar table with letters a-p and numbers 1-31.

ROMAE natalis sanctorum martyrum Macarij, Rufini, Iusti, & Theophili. Alexandriae passio sanctorum Cærealis, Pupuli, Caij, & Serapionis. Ibidem

commemoratio e sanctorum presbyterorum, diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum pestis saeuissima grassaretur, morbo laborantibus ministrantes, libentissime mortem oppetiere; quos velut martyres religiosa priorum fides venerari consuevit. In territorio Lugdunensi, locis Iurenibus, depositio S. Romani^d abbatis, qui primus illic eremiticam vitam duxit, & multis virtutibus ac miraculis clarus, plurimorum postea Pater exitit monachorum. Papiæ Translatio corporis sancti Augustini^e Episcopi ex Sardinia insula, opera Luithprandi Regis Longobardorum.

FEBRUARI 28.

MACARII & soc.²] De his agit in vet. manuscriptis, precipueq. in veteri Martyrolog. monasterij Cassinensis.
^b Carealis & soc.] Beda etia de his hac die, consentiuntq. vet. manuscrip. monasterij sancti Cyriaci, in quibus adduntur Claudianus & Iulius.

(inquit Gregorius) inter Burgundiâ & Alemanniam sita, Auentica adiacet ciuitati. Vsitior tamen ea reperitur lectio, vt dicat (vt hic habetur) Locis Iurenibus: nam & sanctus Eugendus horum discipulus, in Actis eius, quæ extant apud Surium tom. 1. Iurenensis monachus appellatus reperitur.

^c Translatio corporis sancti Augustini.] Huius translationis meminit Paulus diac. de gestis Longobard. lib. 6. cap. 14. & Beda, qui illis temporibus vixit, lib. de sex atat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiens, quod Sarraceni, depopulata Sardinia, etiam loca scelerata illa, vbi ossa sancti Augustini Episcopi propter vastationem barbarorum olim translata & honorifice fuerunt condita; misit, & dato magno pretio accepit, & transtulit ea in Ticinum, ibiq. eum debito tanto Patri honore recondidit. Hæc Beda. Porro ea olim in Sardiniam ex Hipponeregio delata fuerunt, cum a Trafamundo Vuandalorum Rege Ariano Africani Episcopi relegati essent in eam insulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante sancto Fulgentio Episcopo Ruspensi, anno a Christo Domino (vt probabilius opinamur) quingentesimo quarto. At vero eo tempore non tantum corpus, sed mitram eiusdem & baculum pastoralem, aliasq. sanctorum reliquias ab eisdem Episcopis illuc translatas fuisse, auctor est Fara de rebus Sardois. Ticinum autem translatum esse venerandum eius corpus, tradit Marian. Scot. anno Domini 734. Ado vero in chron. anno 718. & Sigeb. anno 721. Extat de hac translatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiscopi Mediolanensis epistola ad Carolum Magnum, data anno Domini septingentesimo nonagesimo sexto: est eius exordium: Opus quod celsitudo vestra, dum in vrbe Mediolanensi moraretur, &c. Habetur illic in fine epistolæ, factam esse hanc translationem, tum Gregorius Papa Secundus Romanæ Ecclesiæ præficeret.

^c Commemoratio sanctorum presbyt.] Horum res gestas multis laudibus prosecutus est sanctus Dionysius Episcopus Alexandrinus in epistola quam scripsit ad Hieracem Episcopum: extat apud Eusebium hist. lib. 7. c. 16. & 17. vbi in fine hæc leguntur: Ex Patribus, qui virtute erant præstantissimi in hunc modum mortem oppetuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam e populo virtutis ergo multum laudati: adeo vt istud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem & robustam fidem suscipiebatur, nihil a martyrij splendore abesse videretur. Hæc Dionysius.

^d Romani abb.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Non hic illè Romanus est, qui sanctum Benedictum in specu aluit, de quo agit natalis dies 22. Maij: sed est Romanus germanus S. Lupicini, quorum Acta Gregorius Turonensis scribit in vit. sanct. pat. c. 1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita sancti Eugendi apud Sur. tom. 1. die 1. Ianuarij. Loca Iurenia, quorum hic habetur mentio, sic dicta sunt fortasse a Iura monte, Cæsaris, commentarijs illustrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetijs. Sed sunt eius textus aliæ lectiones; vt quæ dicit, Locis virëtibus, prout legunt Beda, Vsuardus, & Ado: alia quæ habet, Locis Lorenibus, eaq. ex historia prædictorum sanctorum: Lorenensis enim dicta est eremus (vt ibidem scribit Gregorius Turon.) vbi sanctus Romanus vna cum Lupicino fratre excoluit monasticam vitam temporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. Porro Lorenensis eremus

MARTIVS.

Kalendis Martij. Luna.

D*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

ROMAE sanctorum martyrum^a ducentorum sexaginta, quos iussit primo Claudio pro Christi nomine damnatos extra portam Salariam arenam fodere, deinde in amphitheatro militum sagittis interfici. Item natalis sanctorum martyrum Leonis^b, Donati, Abundantij, Nicephori, & aliorum nouem. Masiliæ sanctorum martyrum Hermetis^c & Hadriani. Heliopoli sanctæ Eudociæ^d martyris, quæ in persecutione Traiani a Theodoto Episcopo baptizata, & ad certamen munita, Vincentij Præsidis iussu percussa gladio, martyrij coronam accepit. Eodem die sanctæ Antoninæ^e martyris, quæ in persecutione Diocletiani cum Gentilium deos irrisisset, post varios cruciatus in vase quodam inclusa, in paludem vrbs Cææ demersa est. Apud ciuitatem Vuerdam sancti Suitberti^f Episcopi, qui tempore Sergij Papæ apud Frifones, Batauos, & alios Germaniæ populos Euangelium prædicauit. Andegauj sancti Albini^g Episcopi & confessoris, viri præclarissimæ virtutis & sanctitatis. Apud Cenomanos sancti Siuardi^h abbatis. Perusiæ Translatio sancti Herculaniⁱ Episcopi & martyris.

MARTII I.

MARTYRVM ducentorum, &c.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habemus horum res gestas vna cum Actis sancti Valentini presbyteri apud Sur. die 14. Februarij. De quibus monemus lectorem, ne, cum nomen Callisti in illis positum legit, putet illum esse Romanum Pontificem ita appellatum; qui non sub Claudio Iunior Imperatore, sed longe ante sub Macrino Aug. sedit.
^b Leonis, Datiui, & soc.] Restituti sunt iidem ex dicto vetusto Martyrologio monasterij sancti Cyriaci.

^c Hermetis & Hadriani.] Vsuardus de iisdem hac die, consentiuntq. vet. manuscrip.
^d Eudocia.] Græci itidem de ipsa hac die in Menologio, vbi etiam iisdem fere verbis eius passio habetur expressa.
^e Antonina.] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius certamen paucis describitur. De Cæa insula, vnde & ciuitas est dicta, agit Plinius, Antonin. & alij. Quodnam illud fuerit vas, quo Antonina ob id quod deos Gentilium irrisisset, inclusa est; consule ea quæ notata habentur inferius de supplicio decreto aduersus irrisores legum, die 28. Iulij.
^f Suitberti Episc.] Beda, Vsuard. Ado, & alij

hac die. Extant eius Acta a Marcellino presbytero fidelissime scripta. Agit de eo item Beda hist. Anglor. lib. 5. cap. 12. Obijt diem anno Domini 717. De eodem etiam Trithemius de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 165.

^g *Albini Episcopi.*] De ipso etiam Beda & Vsuardus. Scripsit eius vitam Fortunatus presbyter, ut testatur Greg. Turon. de glor. confess. c. 96. vbi de sanctis Albino atque Martino agit; recenset eam Surius to. 2. Reperitur hic interfuisse Concilio Aurelianensi tertio, habito anno 26. Childeberti Regis Francorum, anno a Christo (secundum Fastos Omphrij) 540. Hinc errare conuincitur Trithemius de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. c. 103. dum ait eum vixisse anno Domini 720.

Alius hoc vetustior fuit sanctus Albinus, cui sanctus Maximus Episcopus Regiensis erexit basilicam, ut scribit Dinamius in vita sancti Maximi: est fortasse ille sanctitate celebris Episcopus Catalaunensis, discipulus S. Lupi Trecentis Episcopi, de quo habetur mentio in Actis eiusdem sancti Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij. Alius insuper fuit S. Albinus Episcopus Lugdunensis, de quo inferius xvij. Kalend. Octob.

^h *Siniardi abb.*] Huius Acta recitat Surius tom. 2. Claruit temporibus Theodorici Regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac vita migravit.

ⁱ *Translatio S. Herculani.*] Plura de ipso vide inferius septima Nouembris, qua die natalis ipsius celebritas agitur.

xxix. E Sexto Nonas Martij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Latina sanctorum martyrum ^a Iouini & Basilei, qui passi sunt sub Valeriano & Gallieno Imperatoribus. Item Romae plurimorum sanctorum ^b martyrum, qui sub Alexandro Imperatore & Vlpiano Praefecto diu cruciati, ad extremum capitali sententia damnati sunt. In Portu Romano sanctorum martyrum Pauli ^c, Heraclij, Secundillae, & Ianuariæ. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum martyrum Lucij ^d Episcopi, Absalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio sanctorum octoginta ^e martyrum, qui cum nolent carnes immolatas comedere, ne caput caprae adorare, a Longobardis ^f saeuissime caesi sunt. Romae sancti Simplicij ^g Papae & confessoris. In Anglia sancti Ceaddæ ^h Episcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius praeclaras virtutes Beda commemorat.

M A R T I I 2.

ROMAE ^a *Episcopi & Basilei.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 169. & alij recentiores. ^b *Plurimorum sanctorum.*] Additum est nomen Vlpiani Praefecti ex vet. manuscrip. Constat etenim, eum crudelissimum fuisse in persecutendis Christianis, ut diximus supra, dum egi-

mus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de his martyribus hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij.

^c *Pauli, & Heraclij.*] Beda de Paulo tantum agit, & Heraclium omittit, sed restituitur ex dictis vet. manuscrip.

^d *Lucij & soc.*] Beda legit Lucam, pro Lucio; ponitq. seorsum socios, nominibusq. eorum deprauatis: sed ut sic poneretur, vetusta.

vetusta dicta exemplaria monuerunt.

^e *Octoginta martyrum.*] Horum historiam scribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 27. & 28. Constat hos martyres passos esse anno Domini quingentesimo septuagesimonono: quem quidem praetaxatum annorum numerum hac ratione supputamus. Affirmat enim dicto loco S. Gregorius, hos passos esse ante annos ferme quindecim ab eo tempore quo haec scribebat in suis dialogis, cum videlicet ageret in Pontificatu annos quatuor, quod constat ex lib. 4. dialog. c. 36. vbi agens de pestilentia, quae primo sui Pontificatus anno contigit, ante triennium ab eo tempore contigisse testatur. Si igitur a praedicto anno 379. vsque ad quartum annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapso illos annos quindecim, dicto tempore eos martyrium consummasse comperies.

^f *A Longobardis saeuissime caesi.*] Obtinuit vsus, ut Longobardi pro Langobardis dicantur: Langobardos enim a maioribus esse dictos, complurium auctoritate probatur: sic appellat eos Cornel. Tacit. lib. 2. Annal. & lib. de morib. German. Velleius Paterculus itidem in hist. lib. poster. pag. 131. nostrorum autem S. Prosper in chron. sub Consulatu Aufonij & Olybrij. sic & Paul. diac. de gest. Longob. sed in his non immoror. Quod autem ad Longobardorum Christianitatem pertinet, Procopius clarissimus historicus, qui vixit temporibus Iustiniani Imp. lib. 2. de bello Gothico, cum agit de Longobardis, eos non Gentiles fuisse & idololatrias, sed

Christianae fidei professores, absque dubietate testatur. Quo autem tempore ad fidem Christianam venerint, nulla quidem apud Paulum diaconum, qui eorum gesta est prosecutus, reperitur mentio. Ex his autem quae in dialogis Gregorius Papa scribit, colligitur, Longobardorum alios fuisse idololatrias, ut hi de quibus hic agitur, quos caput caprae immolasse auctor est idem S. Gregor. dialog. lib. 3. cap. 28. (Baccho enim hircos Gentiles consueuisse immolare, testatur Varro lib. 1. de re rustic. redditq. causam. Auctor etiam est Minucius Felix in Octauio, consueuisse Gentiles immolare atque colere caput uercis. Greg. Papa lib. 7. epist. 5. ad Brunichildem Reginam Francorum scribens, conqueritur adhuc superesse in Galliis qui animalium capita immolarent.) Alios Christianos fuisse, sed Arianos, constat ex his quae idem narrat lib. 3. dialog. cap. 29. & in regist. lib. 2. epist. 2. Alios autem Christianos Catholicos extitisse, colligitur ex lib. 3. regist. epist. 2. & 4.

^g *Simplicij Papae.*] De quo eodem die Beda, Ado, & alij. Tiburi praesertim eius natalis solemnitas agitur, ubiq. eius sacras reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullae eius epistolae, quas descripsimus in Annal. Ecclesiasticis, vbi de ipso pluribus egimus.

^h *Ceaddæ Episc.*] De eo scribit Beda histor. de gest. Angl. lib. 3. cap. 28. & lib. 4. cap. 3. vbi agit de eius obitu. Idem in epitome recenset eius ordinationem anno Domini 664. Claruit (ut idem scribit) temporibus Vitaliani Pontificis.

3 Quinto Nonas Martij. Luna. F xxviii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

QUESAREAE in Palaestina sanctorum martyrum Marini ^a militis, & Asterij Senatoris, in persecutione Valeriani: quorum prior accusatus a commilitonibus quod esset Christianus, & interrogatus a Iudice, cum Christianum se esse voce clarissima testaretur, martyrij coronam capitis abscissione suscepit: cumq. Asterius corpus martyris capite truncatum, subiectis humeris & substrata veste qua induebatur, exciperet, honorem quem martyri detulit, continuo ipse martyr accepit. In Hispania natalis sanctorum martyrum Hemiterij ^b & Cheledonij, qui cum apud Legionem Galleciae urbem in castris militarent, exurgente per-

te persecutionis procella, pro confessione nominis Christi plurimis tormentis afflicti, Calagurrim vsque perducti, atque ibi martyrio coronati sunt. Eodem die passio sanctorum Felicis, Lucioli, Fortunati, Marciae, & sociorum. Item sanctorum militum Cleonici, Eutropij, & Basilisci, qui in persecutione Maximiani sub Asclepiade Praefide crucis supplicio feliciter triumpharunt. Brixiae sancti Titiani Episcopi & confessoris. Bambergae sanctae Chunegundis Augustae, quae Henrico Primo Imperatori nupta, cum virginitatem ipso annuente seruasset, bonorum operum meritis cumulata, sancto fine quieuit, & post mortem miraculis claruit.

M A R T I I 3.

MARINI & Asterij.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Horum certamina, quae Caesareae Palastinae subiere, Eusebius eiusdem ciuitatis Episcopus exacte describit lib. 7. c. 14. a quo etiam Niceph. lib. 6. c. 13. & 14. & alij eundem secuti auctorem. De reliquijs S. Marini martyris meminit Ioan. Damasc. orat. 3. de imagin.

Hemiterij & Cheledonij.] De his etiam ijdem qui supra, Beda, & alij. Horum passionis triumphos Prudentius sacro hymno cecinit; de quo pio fidelium cultu eis exhiberi solito haec ibi eleganter pangit:

Illitas cruore sancto

Nunc arenas incolae

Frequentant obsecrantes

Vace, votis, munere.

Exteri necnon & orbis

Huc colonus aduenit, &c.

In breuiario Toletano institutionis S. Isidori, duo praeterea habentur sacri hymni,

quibus eorundem martyrum Acta & laudes canuntur. Agit de iisdem Greg. Turonen. lib. de gloria martyr. c. 93. Meminitq. eorundem S. Eulogius lib. 1. mem. sanct. mart. Nouissime de iisdem in flore sanct. Hispan. & in thesaur. concion. tom. 2.

Felicis, Lucioli, & soc.] Beda de his hac die, ad stipulanturq. vet. manuscrip.

Cleonici & soc.] Agunt de his etiam Graeci in Menolog. hac die, eorumq. Acta summatim complexa referunt.

Titiani Episcopi.] De quo tabulae ecclesiae Brixianae. Rampertus Episcopus in ferm. de translat. S. Philastrij huius meminit, non uq. ponit ordine ab ipso Philastrio; a primo autem eius ciuitatis Episcopo hic numeratur decimus quintus.

Chunegundis Augustae.] Extant eius Acta, quae Sur. retulit in to. 2. De eadem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 159. Albert. Crant. in Saxon. Metrop. lib. 5. cap. 5. & alij plures, res Germanorum profecuti. Claruit sanctitate circa annum Domini 1030.

2xvij. G Quarto Nonas Martij. Luna. 4

a b c d e f g h i k l m n p q r s
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

t u A B C D E f F G H M N P

22 23 24 25 26 27 28 29 28 29 1 2 3 4

ROMAE via Appia natalis sancti Lucij Papae & martyris, qui primo in persecutione Valeriani ob Christi fidem exilio relegatus, & postmodum diuino nutu ad Ecclesiam suam redire permissus, cum plurimum aduersus Nouatianos laborasset, martyrium capitis obtruncatione compleuit: quem sanctus Cyprianus summis laudibus

dibus

dibus celebrauit. Romae item via Appia sanctorum martyrum nongentorum, qui positi sunt in caemeterio, ad sanctam Caeciliam. Eodem die S. Caij Palatini in mare demersi, & aliorum vigintiseptem. Nicomediae sancti Hadriani martyris, cum alijs vigintitribus, qui omnes sub Diocletiano Imperatore martyrium crurifragio consummarunt: cuius memoria sexto Idus Septembris, quando eius corpus Romam translatum fuit, potissimum agitur. Item passio sanctorum Archelai, Cyrilli, & Photij. Apud Chersonesum passio sanctorum Episcoporum Basilij, Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitoni, Ephraem, Nestoris, & Arcadij. Vilnae in Lituania B. Casimiri filij Casimiri Regis; quem Leo X. Romanus Pontifex in beatorum numerum retulit.

M A R T I I 4.

VCII Papa.] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De huius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 7. cap. 2. Optat. lib. 2. contra Parmen. & August. epist. 165. Extat ad Lucium Papam epist. Cypriani, tanto viro digna, 58. edit. Pam. Eiusdem meminit scribens ad Stephanum Rom. Pont. epist. 67. Huius exilium contigit sub Gallo & Volusiano Imperatoribus; sub quibus item, cum postliminio reuerfus esset, martyrij coronam accepit, Valeriano & Gallieno Consulibus. De his pluribus diseruimus in Annalibus. Cur autem hic ponatur S. Lucius ista passus in persecutione Valeriani, vide quae diximus in iisdem Annalibus, & infra 10. Augusti.

Martyrum nongentorum.] De his ijdem qui supra, Beda, Vsuardus, & alij. Quod autem hic habetur, hos positos esse in caemeterio ad S. Caeciliam, non sic accipias, vt fuerit aliquod caemeterium ita dictum: sed quod in ipso caemeterio Callisti locus erat, dictus sanctae Caeciliae, cuius ibidem adhuc memoria perseverat in marmore scripta, iuxta quem locum hi sepulti erant martyres. De tempore passionis eorum nihil prorsus penes antiquos: si quis autem tempus describit, additq. Consules, id coniectura tantum sua facere videtur.

Caij & soc.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij.

Palatini.] Etsi commune id sit nomen omnibus qui militant in Palatio ex familia Imp. tamen erat peculiaris ordo militiae Palatinae, vt apparet ex tit. de Palatinis, Cod. lib. 12. & Cod. Theod. lib. 6. tit. 30. Minores

hi erant Comitibus, atque his qui dicebantur Agentes in rebus: Hi in diuersas prouincias ad diuersa negotia mittebantur, aliquando etiam ad exigendum censum, vt constat ex constit. nouella Theodosij & Valentiani Imp. tit. 43. de Palatin. in his quae nuper a Petro Pith. sunt editae, pag. 36.

Hadriani & soc.] Agit de his item Beda. Extant eorum Acta, & quidem germana, quae habes apud Sur. tom. 5. die 8. Septembr. & Mombrit. to. 1. Porro de Hadriano & socijs Graeci agunt in Menologio 26. Augusti. Illustrissimus sane martyr Hadrianus, qui licet passus sit Nicomediae in Bithynia, Romae etiam clarissimus est habitus, cuius peruectusta memoria extat apud arcum Seueri, de qua mentio habetur in Ordine Romano: ibi sacrum corpus eius Nicomedia translatum, reconditum est; eademq. inter veteres Cardinalium diaconias connumeratur. Est sermo Honorij Augustudunensis de S. Hadriano: cetera autem de translatione eius inferius ad sextum Idus Septembris dicentur.

Archelai & soc.] Graeci etiam de his agunt hac die in Menologio.

Basilij & soc.] De his itidem Graeci in Menologio hac die.

Casimiri.] Extant eius Acta scripta accurate a Zacharia Ferrerio Vicentino, Episcopo Gardensi, legato Apostolico in Polonia: qui etiam auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, sacros hymnos, ac denique integrum officium ecclesiasticum in eius honorem recitandum conscripsit. Obijt hic sanctus anno a Christo Domino millesimo quadringentesimo octogesimo nono.

Tertio

A Tertio Nonas Martij. Luna. 5

a b c d e f g h i k l m n p q r s
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

ANTIOCHIAE natalis sancti Phocæ^a martyris, qui post multas, quas pro nomine Redemptoris passus est iniurias, qualiter de antiquo illo serpente triumphauerit, hodie quoque populis eo miraculo declaratur, quod si quispiam a serpente morsus fuerit, ut ianuam basilicæ martyris credens attigerit, confestim euacuata virtute veneni sanatur. Cæsareæ in Palæstina sancti Hadriani^b martyris, qui primo in persecutione Diocletiani iussu Firmiliani Præsidis ob Christi fidem leoni obiectus, deinde gladio iugulatus, martyrij coronam accepit. Eodem die passio sanctorum Eusebij^c Palatini, & aliorum nouem martyrum. Cæsareæ in Palæstina S. Theophili^d Episcopi, qui sub Seuero Principe sapientia & vitæ integritate conspicuus emicuit. Item in Palæstina ad ripam Iordanis S. Gerasimi^e anachoretæ, qui tempore Zenonis Imperatoris floruit.

MARTII 5.

DHOC AE^a.] De eo etiam hodie Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio 22. Septembris. Alius hic est ab illo eiusdem nominis Episcopo, qui passus est sub Traiano, de quo inferius 14. Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Gregorio Turon. etiam leguntur lib. de gloria martyr. c. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Asterij Episcopi Amasæ, cuius quidem mentio habetur in Nicæna secunda Synodo: ex eaq. hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italiæ principe & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa est ei ædes insigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulum. Hæc S. Asterius hyperbolice. Eidem martyri Basilii Imp. ingentem basilicam erexit Constantinopoli, quam etiã celebri monasterio auxit, ut scribit Cedren. in Basilio Imp.

^bHadriani.] Agunt Græci de hoc Hadriano Palæstino 4. Februarij: sed male sub Decio passum ferunt: siquidem eius gentilis Eusebius lib. 8. c. 21. in fine, coronatum esse

martyrio, testatur, in persecutione Diocletiani & Maximiani Impp.

^cEusebij & soc.] De his ite Beda, Vsuardus, & alij, quibus assentiuntur vet. manuscrip.

^dTheophili Episc.] De eo Eusebius hist. lib. 5. cap. 21. & 26. & Hieron. de script. Ecclesiast. & alij. Hic inter Orientales Episcopos, sub Victore Rom. Pontifice, aduersus Quartodecimanos magis magisque inualescentes strenue se gessit. Ad hunc potius scripta videtur Victoris Papæ epistola, quæ mendose inscripta est ad Theophilum Episcopum Alexandrinum, quem constat vixisse temporibus Theodosij Iunioris Imperatoris.

^eGerasimi.] Græci in Menologio agunt de Gerasimo pridie huius diei. Constat tamen ex Cyrillo monacho, qui iisdem cum Gerasimo vixit temporibus, in Actis sancti Euthymij, quæ scripsit, ipsum decessisse quinta Martij, Indiæ. decimatertia, sub Consulatu secundo Zenonis Aug. qui annus ex suppuratione recentiorum ponitur a Christo nato quadragesimus septuagesimus quintus. multa ibi de Gerasimo habet idem auctor, necnon in vita S. Sabæ abb. apud Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. In Actis item sancti Quiriaci

Quiriaci anachoretæ agitur de eius obitu: habentur apud Sur. tomo 5. De alijs admirandis eiusdem rebus gestis habes in Prato spirituali cap. 107. Cedrenus in compend. sub Zenone, & alij. Ex illis aliqui scriptor ille vitæ sancti Hieronymi, de quo agemus inferius, & quis fuerit obhendemus, eidem S. Hieronymo falso adscripsit.

Pridie Nonas Martij. Luna. B 25. xxvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

NICOMEDIAE natalis sanctorum martyrum Victoris^a & Victorini, qui per triennium cum Claudio, & Bassa vxore eius, tormentis multis afflicti, & retrusi in carcerem, ibidem vitæ suæ sursum impleuerunt. Terdonæ S. Marciani^b Episcopi & martyris, qui sub Traiano pro Christi gloria occisus coronatur. Constantinopoli sancti Euagrii^c, qui tempore Valentis a Catholicis electus Episcopus, ab eodem Imperatore in exilium missus, migravit ad Dominum. In Cypro sancti Cononis^d martyris, qui sub Decio Imperatore pedibus clauis confixis, ante currum iussus currere, in genua procumbens, in oratione reddidit spiritum. Item passio sanctorum quadragintaduorum martyrum^e, qui in Amorio comprehensi, & in Syriam perducti, illic egregio peracto certamine, victores palmam martyrij perceperunt. Bononiæ S. Basilij^f Episcopi, qui a sancto Siluestro Papa ordinatus, verbo & exemplo creditam sibi ecclesiam sanctissime gubernauit.

MARTII 6.

VICTORIS & Victorini^a.] De his Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. c. 180. Agunt ite Græci de Victore & Victorino 31. Ianuarij, quos tamen non Nicomedia, sed Corinthi sub Decio Imperatore passos affirmant: sed fortasse illi ab his sunt diuersi.

^bMarciani Episcopi.] Extant eius Acta, quæ ex antiquioribus monumentis Mombrit. recitat tom. 2. breui autem compendio Petrus in catal. lib. 3. cap. 189. Passus est (ut eadem Acta restantur) sub Hadriano Imperatore.

^cEuagrii Episc.] Græci itidem. Porro de

eo scribit Socrates hist. lib. 4. cap. 13. Adscribitur hic trigesimus Episcopus Constantinopolitanus a Nicephoro Episc. in chronico. Vixit eodem sæculo Euagrius S. Hieronymi pernecessarius; qui, defuncto Paulino, subrogatus est Antiochenus Episcopus; alius item Euagrius, natione Ponticus, aliquando clarus eodem sæculo vixit, sed Origenis labe conspersus, extra classem Catholicorum est eiectus: in quem sæpe inuehitur idem S. Hieronymus.

^dCononis.] De eo etiam Græci in Menologio hac die agunt; quem Nazareth oriundum, præclaris certaminibus pro fide susceptis nobilitatum ferunt, dum breui compendio

pendio martyrium eius describunt.

Quadragesimorum martyrum.] Græci etiam de his hac die in Menologio: recensentq. inter ipsos Theodorum, Constanti-

num, Theophilum, & Bassum.

Basilij Episc.] De eo item tabulæ Bononiensis ecclesiæ, & Sigon. libro de eccles. Bononien. de quo supra.

Nonis Martij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

Non monasterio Fossænouæ prope Tarracinam sancti Thomæ Aquinatis confessoris & doctoris, ordinis Prædicatorum, vitæ sanctitate, & Theologiæ scientia illustris. Tuburbi in Mauritania natalis sanctarum martyrum Perpetuæ & Felicitatis; quæ cum esset prægnans (vt S. Augustinus ait) expectata, iuxta leges, vt pareret, dum parturiebat, dolebat; obiecta feris gaudebat: passiq. sunt cum eis Reuocatus, Saturninus, & Secundulus; quorum vltimus quieuit in carcere, reliqui omnes bestijs traditi sunt, sub Seuero Principe. Cæsareæ in Palestina passio sancti Eubuli, qui cum esset socius sancti Hadriani, biduo post illum laniatus a leonibus, & gladio trucidatus, vltimus omnium in ea ciuitate martyrij coronam accepit. Nicomediæ sancti Theophili Episcopi, qui ob cultum sanctarum imaginum in exilium pulsus, illic defunctus est. Pelusij in Aegypto sancti Pauli Episcopi, qui eadem ex causa exul occubuit. Brixia sancti Gaudiosi Episcopi & confessoris. In Thebaide sancti Pauli cognomento Simplicis.

MARTII 7.

HOMAE Aquinatis.] Celeberrimi Doctoris Acta scripta fufius habentur a David Romæo, Paulo Regio, & Surio tom. 2. Plura S. Antoninus in 3. parte tit. 23. c. 7. & seq. Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apostolicæ litteræ Gregorij Decimi Rom. Pontificis ad ipsum scriptæ, quibus eum vocauit ad Lugdunenfe Concilium: illas autē Clementis Quarti ad ipsum datas legi in illius registro. Relatus est inter sanctos a Ioanne xxij. Papa, cuius canonizationis extant litteræ Apostolicæ. Vix quif-

quam enarrare sufficeret, quot vir sanctissimus atque eruditissimus Theologorum præconijs celebretur; quantumq. eius illibata doctrinæ a sanctis Patribus in SS. œcumenico Tridentino Concilio confidentibus fuerit acclamatum: iureq. ob eam causam a sanctissimæ memoriæ Pio Quinto Rom. Pontifice inter celebriores Doctores Ecclesiæ fuit adnumeratus, dum huius diei celebritatem iisdem sacris solemnibus peragi voluit, quibus Bonifacius Octauus Papa sanctorum quatuor Doctorum Gregorij, Ambrosij, Augustini, & Hieronymi festiuitates celebrandas constituit. Extat de his sacrum diploma datum

anno Domini 1567. tertio Idus Aprilis, Pontificatus eius anno secundo.

Perpetuæ & Felicitatis.] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Harum frequenter meminit S. Augustinus, dignisq. laudibus celebrat, vt in tractatu habito de tempore barbar. est quintus de diuer. ibiq. capite 5. item in Psalmum 47. ac de origine animæ ad Vincentium lib. 3. cap. 9. & lib. 4. cap. 18. rursus etiam ad Renatum lib. 1. cap. 10. ac denique ferm. de cultura agri, cap. 4. tom. 9. pag. 318. edit. Louan. Scribit Possidius in indiculo, S. Augustinum tres tractatus habuisse in harum martyrum die natali, quos excidisse dolemus. In sacro Canone Missæ Perpetuæ & Felicitatis nomina recensentur. Meminit Tertullianus de ipsarum altera, Perpetua scilicet, libro de anima; ex quo errare conuincuntur hi, qui has passas referunt temporibus Gallieni: nam Tertullianus, qui de ea scribit, vixit sub Seuero Imp. Expectata est Felicitas vt pareret, iuxta l. prægnantis. ff. de præ. cui S. Augustinus videtur alludere. Eiusmodi legem ab Aegyptijs primo latam, & ab ijs a Græcis acceptam, tandemq. ad Romanos dilapsam, auctor est Plutarchus libro de his qui ferro a numine puniuntur, cap. 4. Posita erant harum sacra corpora Carthagine in maiori basilicâ, vt auctor est Victor Episc. Vtic. lib. 1. de persecut. Vuandal. Eamdem puto esse ba-

silicam, ab eademq. Perpetua martyre denominatam, de qua in præfatione secundi Concilij Carthaginensis mentio habetur: ibi enim Perpetua Restituta appellatur ecclesia, in qua dicta Synodus est celebrata. Est præterea altera Felicitas insignis martyr, de qua inferius sexto Idus Iuhj.

Renocatus, & soc.] Ex eorumdem Actis Vsuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 182. agunt hac die.

Eubuli.] Græci etiam. Scribit de Eubulo Euseb. hist. lib. 8. cap. 21. in fine, passumq. refert anno septimo persecutionis Diocletiani Imperatoris.

Theophili Episcopi.] Agunt de eo item Græci in Menolog. hac die, eiusq. pro fide Catholica certamen paucis describunt.

Pauli Episcopi.] Idem de eo Græci hac die in Menologio agunt, eademq. refertunt, quæ hic ponuntur.

Gaudiosi Episcopi.] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Brixianæ. Ponitur in tabulis duodecimis eius ecclesiæ Episcopus: a Philastrij autem tempore, qui numeratur eius sedis Episcopus ordine septimus, sextus ponitur a Ramperto Episcopo Brixiano in ferm. de tranlat. S. Philastrij.

Pauli Simpl.] Græci etiam de eo in Menologio hac die. Fuit discipulus Antonij Magni, vixitq. temporibus Constantin. Imperatoris. Plura de ipso in vit. Patrum par. 1.

8 Octauo Idus Martij. Luna. D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

Antinoum Aegypti vrbem natalis sanctorum martyrum Philemonis & Apollonij diaconi, qui tenti, & ad Iudicem adducti; eum constanter idolis sacrificare renuissent, perforatis calcaneis per ciuitatem horribiliter tracti, nouissime gladio cæsi martyrium compleuerunt. Item ibidem passio sanctorum Ariani Præsidis, Theotici, & aliorum trium, quos Iudex submersos in mare necauit; sed delphinorum obsequio corpora eorum ad littus delata sunt. Nicomediæ sancti Quinctilis Episcopi & martyris. Carthagine sancti Pontij diaconi beati Cypriani Episcopi, qui vsque ad diem mortis illius cum ipso exilium sustinens, vitæ & passionis eius egregium volumen reliquit, atque in suis

passionibus Dominum semper glorificans, coronam vitæ pro- meruit. Item in Africa sanctorum Cyrilli Episcopi, Rogati, Felicis, item Rogati, Beatæ, Herenæ, Felicitatis, Urbani, Sil- uani, & Mamilli. Toleti in Hispania depositio B. Iuliani Episcopi & confessoris, sanctitate & doctrina celeberrimi. In An- glia sancti Felicis Episcopi, qui Orientales Anglos ad fidem conuertit.

MARTII 8.

DILEMONIS & Apollonij. De his Vsuardus hac die, Græci autem in Menologio ad xviii. Kal. Decembris vna cum Thyrso, Lucio, & Callinico, & socijs; quorum omnium Acta scripsit Metaphrastes ex vetustioribus monumētis; retulit ea Lipom. in tom. 6. De his etiam in vit. Pattrum par. 1. cap. 19. **Quintillis Episcopi.** Agit de his omnibus Vsuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. Erat Arianus ferocissimus omnium persecutor, prout prædicta Acta martyrum Thyrsi & sociorum indicant: res gesta etiam Paphnutij martyris, quas recitat Metaphrastes ad 28. Aprilis, necnon Acta Sabini martyris, de quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. die 13. Martij, persecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuer- sione atque martyriū agitur in Actis prædic- torum martyrum Thyrsi, Lucij, Callinici, & sociorum, apud Metaphrast. die 14. Decembr. **Pontij diaci.** De eo Beda, Vsuardus, Ado, & vet. manuscripta. Agit de Pontio Hieron. de scriptoribus Ecclesiast. Confundunt hunc nonnulli cū Pontio qui passus est in Gallijs; sed alius ille a Pontio Carthaginensi diaco- no, qui & Carthagine quieuit, notissimus ob scripta a se Acta S. martyris Cypriani. De Pontio autem in Gallia martyre inferius agitur pridie Idus Maij. **Cyrilli Episcopi & sociorum.** Agit de his Beda, & alij, eum secuti, consentiuntq. vet. manuscrip. **Iuliani Episcopi.** De eo hac die in brenia- rio Toletano, Vsuardus autem 6. huius. Suc- cessit hic Quirico Episcopo, quem præcessit S. Ildesphus, successor S. Eugenij; interfuit Concilio Toletano duodecimo, celebrato anno primo Eringij Regis, a Christo autem 680. vt ex eius Actis constat, licet mendosus codex Iulij pro Iuliano dicat in subscrip- tione Episcoporum, sed recte cap. 1. Sedit au- tem annos decem, mensem vnum, & dies septem; migravit ex hac vita anno Domi-

ni 691. Mirum quidem dictu, communi om- nium pene errore irrepit, vt omnes hunc appellent Iulianū cognomento Pomerium, eiusq. scriptiones eodem inscribant cogno- mine. Quam autem diuersus sit a Iuliano Po- merio hic de quo agimus, longum quod ex- tat inter vtrumque temporis intervallum facile persuadet: nam Iulianus Pomerius vi- xit temporibus Gelasij Papæ; quod ex eo co- gnoscet, dum Gennadius scribens ad eum- dem Pontificem librum illum de vir. illustr. (vt ipse restatur cap. 100.) cum agit de Po- merio c. 98. illum adhuc viuere testatur. & ne quis existimet Pomerium illū de quo scri- bit Gennadius, alium esse a Iuliano Pomerio de quo vertitur controuersia, consulat. Isi- dorum de vir. illustr. cap. 12. & Honorium Augustud. c. 12. & intelliget vnū eundemq. esse; quem (vt diximus) constat floruisse tem- poribus Gelasij Papæ circa annum Domini 495. At verò Iulianus Episcopus Toletanus, de quo hic agitur, post annos fere ducentos vixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, na- tione Maurus, presbyter tantum, in Gallijs vixisse dicitur, vt tam Gennadius, quā Ho- norius attestantur, nec reperitur fuisse ec- clesiæ alicuius Episcopus. Accedit etiam, quod eundem Iulianum Pomerium Isidorus insinuat hæresis Tertulliani, cum in libris quos scripsit de natura animæ, illam cona- tus est affirmare esse corporeā; quæ quidem indigna sunt, quæ tribuantur Iuliano Epi- scopo Toletano, fidei Catholice integritate probatissimo. Certe in vita huius an- tiquitus scripta, quam citat Vasas in Anna- libus Hisp. nullam prorsus de huiusmodi co- gnomine fieri mentionē affirmat. Trithem. cum agit de scrip. Eccles. in eundem erro- rem lapsus est, vt vnum eundemq. putarit Iulianum Pomerium, cum Iuliano Episcopo Toletano. Cautius quidem Sigebertus, qui in lib. de viris illustr. cap. 54. & 56. alium esse Iulianum Pomerium ab Episcopo Tole- tano demonstrat. Vnde autem errandi oc- casio prouenerit, inuestigemus: Conueniunt nomine, atque sacrarum litterarum profes- sione, dum vtrique inter scriptores Ecclē- siasticos adnumeratur; & quod maius est, eiusdē facultatis & nominis commentariis edide-

ediderunt. Scripsit enim ille Pomerius (vt te- statur S. Isidorus de vir. illust. c. 12. itemque Honorius) commentarium tribus libris di- stinctum, quem Prognosticon appellauit, de vitæ futuræ contemplatione: elaborauit idē opus sanctus Iulianus Episcopus Toletanus totidem libris distinctum, eodemq. nomi- ne Prognosticon nuncupatum; vnde (vt di- ximus) accepta est erroris occasio. Porro si quis legerit Prognosticon Iuliani Episcopi Toletani, longe aliud esse illud opus ab eo in- ueniet, quod Pomerius elaborauit: nam sæ- pius citat in eo S. Gregorium Papam, quem constat longe post illius Pomerij tēpora vi- xisse. At quod omnē prorsus aufert difficul-

tatem: in eodem opere idem Toletanus Epi- scopus allegat plus decies Iulianum Pome- rium. Ad postremum, cum in eo commen- tario idem profiteatur se habuisse præcepto- rem S. Eugenium; quis sit auctor, & quo vi- xerit tempore, aperte significat. Huius etiā, & non Iuliani Pomerij (vt falso inscribitur) est ille egregius cōmentarius contra Iudæos ad Eringiu Regē; vbi in fine auctor, cū numeret ab incarnatione Domini vsque ad illud tem- pus, quo librū absoluit, annos sexcētos octo- ginta sex; longe alium se esse ab illo declarat. **S. Felicis Episc.** De eo scribit Beda hist. de gest. Angl. lib. 2. cap. 15. Floruit circa an- num Domini sexcentimum trigessimum.

9

Septimo Idus Martij. Luna.

E xxij.

Calendar table with letters a-f, numbers 10-30, and letters A-P.

APVD Sebasten Armeniæ natalis sanctorum Qua- draginta militum Cappadocum, qui tēpore Li- cinij Imperatoris sub Præside Agricolo post vin- cula & carceres teterrimos, post cæfas lapidibus facies, in rigens stagnū missi sunt, vbi gelu con- stricta eorum corpora difrumpebantur, ac demum crurifragio martyrium consummarunt. Erant autem inter eos nobiliores Cyrion & Candidus: quorum omniū præclaras glorias sanctus Basilius, aliq. Patres scriptis suis celebrarunt. Nyssæ depositio sancti Gregorij Episcopi, fratris beati Basilij magni, vita & eruditione clarissimi, qui ob fidei Catholice defensionem sub Valente Imp. Ariano ciuitate sua pulsus est. Barcinone in Hi- spania S. Paciani Episcopi, tam vita quam sermone conspicui, qui tempore Theodosij Principis in vltima senectute finē vitæ fortitus est. In Morauia sanctorum Episcoporum Cyrilli & Me- thodij, qui multas illarū regionum gentes cum earū Regibus ad fidem Christi perduxerunt. Romæ beatæ Francisæ viduæ, no- bilitate generis, vitæ sanctitate, & miraculorum gratia celebris.

* nudī sub dio expositi sunt.

MARTII 9.

QVADRAGINTA militum. Tam Latini, quam Græci de iisdem agunt hac die. Extat de his egre- gius sermo S. Basilij; duæ insu- per ornatissimæ orationes S. Gregorij Nysseni, seu potius vna, duobus diebus vix abso-

luta ob frequentissimū cœtū, quo impediē- te, eā prima die absoluere minus licuit. Ho- rū Acta ex vetustioribus monumentis acce- pta edidit Metaphrastes, eaq. habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Fuerunt omnes (vt scri- bit sanctus Basilius) natione Cappadoces, ex-

diuersis ciuitatibus oriundi. De inuentione reliquiarū ipsorum opera S. Pulcheriæ Augustæ scribit Sozom. lib. 9. c. 2. Niceph. lib. 14. cap. 10. & Beda de sex ætat. Aliæ autem eorūdem sanctorum reliquæ, quæ asseruabantur Cæsareæ Cappadociæ in monasterio sanctarū virginū, a nepte S. Basilij, diuino monitu, concessæ sunt S. Gaudetio Episcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur: qui tamquam ingentē adeptus thesaurum, summo perfusus gaudio, illas detulit in Italiam, quas in basilica a se erecta honorificentissime collocauit, & in eius dedicatione habuit homiliam, qua non solum rei gestæ historiam retexit; verum etiam occurrens tacitæ de sanctis reliquijs obiectioni, hæc ait: Licet enim cineres exustorum corporum mandato persecutoris in fluuium iacerentur; non desuerunt religiosæ manus, quæ partem cineris vel furto eriperent, vel pretio compararent. Hæc Gaudentius. Præter hæc etiam constat ex prædictis eorūdem martyrum Actis, ipsas reliquias in profluentem proiectas, diuina operante virtute, ad fluminis ripam esse delatas, & ab Episcopo Petro summa cū diligentia collectas. De loco martyrij idē S. Gaudentius affirmat, passos esse Sebaste ciuitate metropolitana minoris Armeniæ. Erexit basilicam Constantinopoli in honorem prædictorum martyrum Tiberius Imp. quam Mauritius eius successor absoluit. hist. Miscel. lib. 17. anno quinto Mauritiij Imp.

^b *Cælas lapidibus facies.*] Polybius libro 6. dū recenset supplicia militaria, non tantum illos cædi fustibus, sed etiam contundi lapidibus solitos narrat, prout etiā in hos milites factum apparet. de ceteris autem militariibus pœnis notauimus supra die 29. Ianuarij, dicturi & inferius suo loco de decimatione in Mauritio martyre, die 22. Septembris.

^c *In rigens stagnum missi sunt.*] Eadem fere S. Basilij in oratione de Quadragesima mart. his verbis: Igitur sancti Dei sub dio pernoctare in stagno quodam iussi sunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. Sic interpres, sed turpiter lapsus, dum pro *ὡς ἐν τῷ πάλις κατὰ κρητὴν*, dixit, pro mœnibus ciuitatis erat: cū alioqui ipse Basilij disertè describat, media in vrbe, atque in stagno, circum quod vrbs habitabatur, martyres fuisse cruciatos: dubium non est, stagnū frigidarij ibi iuxta calidarium de more fuisse extructum. Eadē videtur affirmare Greg. Nyssen. orat. 2. de iisdē martyribus, vbi hæc verba: Imperat tyrannus, vt gelu athletæ excruciatu extinguantur, &c. Certe nisi vitium sit in translatione, cum gelu sit concretio aquæ ex frigore; prædictos in aquam positos esse, quisque intelligit. Confirmare hæc videntur, quæ paulo post sequuntur, his verbis: Vnanimiter vniuersi hoc occupato loco, qui publicis tunc balneis vacabat, quasi & ipsi lauacro corpo-

ra curaturi & extersuri, haud cunctanter tunicarum amictum deponebant. Paulo post item sic: Elementorum quidem natura congelationi succumbebat: martyrum vero natura quasi indomita & inuicta erat. Itemque inferius: Desuebant digiti gelu paulatim carptimq. excisti. S. Ephræm Syrus quoque in ea oratione quam habuit de sanctis Quadragesima martyribus, expressum habet eisdem passos in stagno. Hæc omnia autē multo planiora apud Metaphrastem ac vetera Martyrologia habentur expressa: quæ tamen redduntur ambigua ex his quæ inferius de iisdem sanctis martyribus idem S. Basilij eadem oratione, vitiosa translatione confusa, scribit his verbis: In terra primum exerciti, deinde in aere sub dio; postremo igne crematos aqua exceperit, &c. Significare volens hisce quatuor elementis eo ordine sic esse probatos, vt postremo eos igne crematos tunc aqua exceperit, & non prius; sed sub nudo aere nudos expositos, fuisse frigore cruciatos. In eadem sententiam S. Gaudentius Episcopus Brix. in sermone quem habuit de dedic. basil. illorū describens certamen, hæc habet: Index prospiciens regionis naturam nimij rigentem frigidibus, tempus etiam, quo maxima hiemis asperitas, Aquilone flante, violentius incumberebat, montes niuibus, pruinis arua tegebantur: stagnum quoque vrbi, in qua ista gerebantur, subiaccens longe lateq. diffusum, validissimo gelu durante, iter solidum plaustris gementibus accommodabat. hac ergo vi loci, & temporis immanitate perspecta, sacrilegij Gentilis exactor istud supplicij genus sanctis adhibere imperat, vt nudati corporibus, religati in aperti aeris pruinosa duritie pernoctarent, balneis non longe sub conspectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis callidus persecutor, animas eorum magis interficere gestiens, promittebat, &c. Hæc Gaudentius, qui in eas (vt diximus nuper) regiones peregrinatus, eorūdem sanctorum martyrum sacras reliquias a S. Basilij nepte accipere meruit. Secundum itaque S. Basilij, & S. Gaudentium, posita est hic in margine alia diuersa lectio. Quæ conciliari facile possit, si dixerimus balnei frigidarium alite concretum longo hiemis tempore, vt ingentia desuper subire onera potuisset, in eoq. sic glacie constricto sub dio positos esse martyres frigore cruciandos. Quod autem absque eo quod dimitterentur in stagnum, plus satis esset ad cruciatum, nudos eos exponi sub dio; docent ea quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his quæ passi sunt Romani milites illic agentes in expeditione sub Corbulone, scribit Corn. Tacit. lib. 13. his verbis: Ambusti multorum artus vi frigoris, & quidam inter excubias exanimati sunt; annotatusq. miles, qui fascē lignorum gestabat, ita præriguisse, vt manus

oneri

oneri adherentes, truncis brachijs deciderent. Hæc Tacit. Nec præterimus, quod sanctus Ioannes Chrysostronus, qui in Armenia exulauit, pluries suis epistolis queritur de eius regionis frigoris immanitate, præsertim ad Olympiadē scribens epist. 4. & 6. Plutarchus in Lucullo inter genera tormentorum recenset stationem sub dio, ardente Sole, & frigoris tēpore in luto ac glacie. Rursum vero in eadem Armeniæ provincia passi reperiuntur alij quadraginta octo numero martyres, quorum meminit Gregorius Turonensis hist. lib. 10. c. 24. & de gloria martyrum c. 96. & Sigebert. in chron. anno 58.

^d *Gregorij Episc.*] Vsuardus item hac die de eo, Græci autem in Menologio quarto Idus Ianuarij. Plura de ipso S. Gregorius Nazian. in oratione dicta in laudem Basilij: scripsitq. ad eum egregiam epistolam, qua ipsum e rhetoricis studijs ad sacros perferendos libros reuocauit: est epist. 43. Sunt & aliæ ab eodem ad ipsum scriptæ, videlicet, 34. 35. 36. 37. 42. 95. & 142. Quomodo autem in exiliū actus sit ab Arianijs ob fidei Catholice defensionem, meminit sanctus Basilij epistola 10. idemq. ipse Gregorius de re ipsa in epistola ad Olympium monachū de vita sanctæ Macrinæ sororis. Post Valentis Imp. Ariani obitum, ab Antiochena Synodo ad reparandas Orientales ecclesias iam collapsas destinatus est, vt idem ipse in eadē epistola testatur. Alia insuper honorificentissima legatione functus est, cū a SS. œcumenico Concilio Constantinopolitano sub Theodosio habito ad visitandas ecclesias Arabiæ missus est, vt ipse scribit in epistola ad Flavianum. Tantis denique fuit, vt inter præcipuos Catholicæ fidei patronos adnumerari, & sanctione Imperialis laudari mereretur. est constitutio Theodosij Imp. l. 3. de fide Cath. Cod. Theod. De eodem S. Hieronymus, tamquā de homine satis sibi cognito cum esset Constantinopoli, scribit lib. de scrip. Eccles. Vixit autem vsque ad vltimam senectutem: constat enim eum interfuisse aliæ Synodo Constantinopolitane habitæ anno decimosexto Theodosij Imp. qui est annus Domini trecentessimus nonagesimusquartus, vt apparet ex illius Synodi Actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photij pag. 390. & 391. Hunc etiā plurimum celebrat Suidas, eiq. inter illustres illius temporis oratores primas defert. Vincentius Lerinensis in libro aduersus hæreses eundem eiusmodi exornat elogio: S. Gregorius Nyssenus, fidei, conuersationis, integritatis, & sapientix merito frater Basilij dignissimus. Niceta in schol. 19. ad orat. Greg. Nazian. in funere Basilij, dicit hunc fuisse aliquando coniugio obligatum; idq. testatur Niceph. hist. lib. 11. c. 19. Annuit hoc ipsemet in libro de laude virgin. Coniugem appellatam esse Theosebiā, insignemq. fuisse sanctitate mulierē, testatur S. Gregorius Nazian. epist. 95.

ad ipsum Gregorium scripta, cum eum de obitu illius consolatur.

^e *Paciani Episcopi.*] De eo item Vsuardus hac die, assentiunturq. vet. manuscripti. Agit de Paciano sanctus Hieronymus lib. de scrip. Eccles. in ipso, & in Dextero eius filio: qui in sæculo etiam clarus, præfectura Prætorij fuit decoratus; ad quem idem sanctus Hieronymus inscripsit librum de scriptoribus Ecclesiasticis: porro Dexter eruditione insignis scripsit historiam ad sanctum Hieronymum, prout ipse testatur de scrip. Eccles. in Dextero, & in apologia aduersus Rufinum lib. 2. Extant Paciani opuscula ad Symphorianum de Catholico nomine, & parænesis de pœnitentia, atque etiam de baptismo opusculum.

^f *Cyrilli & Methodij Episcoporum.*] Habentur horum res gestæ in breuiario religiosissimæ Polonorū ecclesiæ, sex lectionibus secundum ritū Ecclesiasticum distinctæ. Dicti sunt ambo Morauorum & Slauorum Apostoli; & licet Methodio Morauia tantum tribuatur, tamen ex registro Ioannis Octauij Papæ satis apparet etiā Methodium fuisse Slauorum Episcopum: qui ordinatus ab Hadriano Secundo Rom. Pontifice prædecessore eiusdem Ioannis Octauij, ab eo ad Slauorum populum missus fuit, prout eiusdem Ioannis Papæ indicat litteræ ad ipsum Regem datæ decima Iunij, Indict. 12. anno Domini 879. qui item ad eundem Methodium scripsit epistolam 202. datā eodem die & anno quo superior ad Regem; qua eum vocat Romam, vt de fide, quam illis gentibus prædicaret, redderet rationem: falsis enim quibusdam calumnijs fuerat accusatus, aliter docere, quam ipse accepisset a Romana Ecclesia: qui anno sequenti Indict. 13. mense Iunio Romam venit, & in Synodo causam dixit: probataq. sua fide, obtinuit quod optabat a Rom. Pontifice; nimirum vt Slauorum lingua laudes Deo dicere, & sacra peragere licite posset; ita tamen, vt prius Latina lingua Euangelium coram populo legeretur. Extat de his omnibus epistola eiusdem Ioannis Papæ 252. data 12. Iunij, Indict. 13. ad Slauorum Principem. Reuersus S. Methodius ad Slauos, cū vberes fructus de Euangelica prædicatione colligeret, grauissima fuit persecutione vexatus; quem idem Pontifex, datis ad eum litteris, est consolatus, epist. 278. dat. Kal. April. Indict. 14. Habetur in dictis eorūdem Actis, ipsorum opera, corpus S. Clementis Romani Pont. Romam fuisse delatū, & in basilica S. Clementis reconditum: sed de his consule quæ habentur in die natali sancti Clementis inferius. Porro iisdem Romæ morientes, miraculis clari sepulti sunt; quorum sacras reliquias nuper sub altari in eiusdem ecclesiæ sacello peruetusto repertas esse accepi. Agit de iisdē Martinus Polonus in supput. temporum, anno Domini 859. Aeneas Siluius hist. Boem. libro 1. cap. 13. Mart.

Chromer. de reb. Polon. lib. 3. & alij plures. *Franciscæ viduæ.*] Legi ex archiuo eius monasterij duos manuscrip. codices, quibus eius præclarissima acta, & miracula quidem insignia, quibus tam viuens adhuc, quam etiam post obitum claruit, testibus examinatis, sunt scriptorum monumentis perperuis consignata.

121. **F** Sexto Idus Martij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

A PAMEAE in Phrygia natalis sanctorum martyrum Caij^a & Alexandri, qui (vt scribit Apollinaris Hierapolitanus Episcopus in libro aduersus Cataphrygas hæreticos) in persecutione Marci Antonini, & Lucij Veri, glorioso martyrio coronati sunt. In Perside passio sanctorum quadragintaduorum^b martyrum. Corinthi sanctorum martyrum Codrati^c, Dionysij, Cypriani, Anecti, Pauli, & Crescentis, qui in persecutione Decij & Valeriani, sub Iasone Præside, gladio cæsi sunt. In Africa sancti Victoris^d martyris, in cuius solemnitate sanctus Augustinus ad populum tractatū habuit. Hierosolymis sancti Macarij^e Episcopi & confessoris, cuius hortatu loca sancta a Constantino & Helena expurgata, & sacris basilicis illustrata sunt. Lutetiæ Parisiorum depositio S. Droctouei^f abbatis, discipuli beati Germani Episcopi. In monasterio Luxouienſe sancti Attalæ^g abbatis, miraculis clari.

M A R T I I 10.

A 11, & Alexandri^a.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & vet. manuscrip. Eorum martyrium scripsit sanctus Dionys. Episcopus Alexandrinus: extat apud Euseb. hist. lib. 5. c. 15. in fine.

^b Quadragintaduorum martyrum.] Agunt de his etiam idem qui supra, Beda, ac ceteri.

^c Codrati, & soc.] Græci item de his hac die in Menologio, quorum egregium martyrium ex veteribus monumentis scripsit Metaphrastes, quod & recitat Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 2.

^d Victoris.] Scribit Possidius in indiculo c. vlt. S. Augustinum in eius die natali tractatū habuisse. Plures reperiuntur eiusdem nominis in Africa martyres, vt ille inter alios, quem scribit Lucianus in epistola ad Celerinum, vna cum socijs in carcere fame occu-

buisse. est 12. apud Cyprian. edit. Pamel.

^e Macarij Episcopi.] Interfuit hic magno Nicæno Concilio aduersus Ariū, cui semper ab exordio nascentis hæresis acerrime restitit, vt eiusdem Arii litteræ testantur, quas recitat S. Epiphanius in panar. hæres. 69. & Niceph. lib. 8. c. 9. Extat ad hunc ipsum Constantini Imp. epistola apud Socrat. lib. 1. c. 2. Plura de eo Rufin. lib. 1. c. 2. Sozom. lib. 1. cap. 3. & alij, qui ab iisdem acceperunt. Ne quis autem Macarij nomine decipiatur; scire debet, fuisse eiusdem nominis, eiusdemq. sedis Episcopum temporibus Iustiniani Imp. qui ob hæresim Origenistarum sede excidit: de quo scribit Euagrius histor. lib. 4. cap. 36. licet tandem cantans palinodiam, fuerit restitutus.

^f Droctouei abb.] De eo etiam Vsuardus, & Aim. de gest. Franc. lib. 3. c. 16. claruit circa annū Domini quingentesimū septuagesimum. *Attalæ*

Attalæ abb.] Beda item, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Scripsit eius vitā fidelissime Ionas abbas, quæ habetur apud Bedam tom. 3. quam & Sur. retulit in to. 2. Est autem de eodem de mentio in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. April. Sigeb. in chron. an. 624. Petrus in catal. lib. 3. c. 190. & Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 71.

11 **II** Quinto Idus Martij. Luna. C^{xx}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

A RTHAGINE sanctorum martyrum^a Heraclij & Zofimi. Alexandria passio sanctorum Candidi^b, Piperionis, & aliorum viginti. Laodiceæ in Syria sanctorum martyrum Trophimi^c & Thali, qui in persecutione Diocletiani post multa sæuaq. tormenta coronas gloriæ sunt assecuti. Antiochiæ commemoratio plurimorum^d sanctorum martyrum, quorum alij Maximini Imperatoris mandato candentibus craticulis superpositi, non ad mortem, sed ad diuturnum cruciatum assati, alij alijs sæuissimis affecti supplicijs ad palmam martyrij peruenerunt. Item sanctorum Gorgonij^e & Firmi. Cordubæ S. Eulogij^f presbyteri, qui eiusdem vrbis martyribus in persecutione Sarracorum adiungi meruit, quorum pro fide certamina scribendo fuerat æmulatus. Sardis sancti Euthymij^g Episcopi, qui ob cultum sanctarum imaginum a Michaele Imperatore Iconoclasta in exilium missus, demum Theophilo imperante martyrium consummauit. Hierosolymis S. Sophronij^h Episcopi. Mediolani S. Benedictiⁱ Episcopi. In finibus Ambianensium sancti Firmi^k abbatis. Carthagine sancti Constantini^l confessoris. Babuci in Hernicis S. Petri^m confessoris, miraculorum gloria insignis.

M A R T I I 11.

H ERACLII, & Zofimi^a.] Agit de his Beda hac die, additq. Alexandrum. Petrus in catal. lib. 3. c. 191. Hiram pro Heraclio legit, additq. tres alios martyres: sed seorsum eos esse ponendos, docent antiqua manuscr. ^b Candidi, & Piperionis.] De his item Petrus in catal. lib. 3. cap. 191. vna cum prædictis, alijq. recentiores.

^c Trophimi, & Thali, alias Thalei.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die; passiq. dicuntur sub Diocletiano Impera-

tore, & Asclepiade Præside Laodiceæ.

^d Plurimorum sanctorum.] Scribit horum martyrium Eusebius hist. lib. 8. c. 24. ex quo Nicephorus lib. 7. cap. 111. & alij.

^e Gorgonij, & Firmi.] De his etiam Vsuardus in 2. edit. Molani, cōsentiuntq. manuscripta.

^f Eulogij.] Vsuardus de eo 20. Septembris. Porro hic dies natalis eius: nam martyrio coronatus habetur quinto Idus Martij, die sabbati, hora nona, vt testantur Acta ipsius, quæ scripsit Aluarus Cordubensis eius sodalis: sed felicius, mea sententia, sua ipsius scripta viuam ipsius imaginem reddunt. Hic ille præ-

præclarus Christi athleta, qui, cedentibus ceteris, vexillum confessionis aduersus Arabum impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronam perduxit; quorum triumphos ipse in carcere posuit scripsit. Extant, hac nostra ætate e latebris antiquitatis eruta, præclarissima scriptorum ipsius monumenta, quæ Apostolicum spiritum redolent, & purissimam pristinâ illam sinceritatem præferunt: edidit eadem, ac scholijs illustrauit eruditus vir Ambrosius Moralis historicus regius. S. Eulogij corporis translatio cõtingit æra 898. anno a Christo Domino 860.

^g Euthymij Episcopi.] Græci etiam de hoc agunt in Menolog. hac die. pleraque de eo Georg. Cedren. in comp. in Mich. Balbo, & Zonar. Annal. in eodem Imp.

^h Sophronij Episcopi.] Græci itidem in Menologio hac die, his verbis: Sancti Patris nostri Sophronij Patriarchæ Hierosolymitani ex ciuitate Damasco, multiplici eruditione, diuinarum litterarû scientia, & pietate insignis. Hæc ibi. Floruit hic temporibus Heraclij Imp. successitq. Modesto Episcopo, temporibus Honorij Papæ, anno Domini 634. Errare cõstat eos qui dicunt eum sedisse tantum annos duos; nam peruenit vsque ad tempora Ioannis Quarti Romani Pontif. quando habuit Hierosolymis Synodû aduersus Monothelitas, & Synodicam scripsit ad eundem Ioannem Papam, vt habetur in hist. Mi-

scel. lib. 18. anno 2. Heraclij Imp. & lib. 19. anno 26. eiusdem Imper. Cedren. in comp. anno 20. eiusdem Imp. & Zonar. in 3. par. Annal. in Heraclio. Illa ipsa Synodica recognita est in Sexta Synodo Act. 13. atque Patrum omnium consensu probata fuit. Citatur eiusdem Sophronij titulo Pratum spirituale a secunda Synodo Nicæna Act. 4. & a sancto Ioanne Damasceno orat. prima de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit sanctus Hieronymus lib. de script. Eccl. qui (inquit) apprime eruditus nonnulla conscripsit, & opuscula mea in Græcum sermonem elegantissime transtulit, &c.

ⁱ Benedicti Episcopi.] De eo tabulæ ecclesiæ Mediolan. & Paulus diaconus de gestis Longob. libro 6. cap. 10. his verbis: Fuit autem idem venerabilis Episcopus Benedictus vir egregiæ sanctitatis, de quo per vniuersam Italiam bonæ opinionis fama flagrauit. Floruit temporibus Heraclij Iustiniani Imperatoris, & Ariperti Iunioris Regis Longobardorum, qui regnare cœpit anno Domini septingentesimo sexto.

^k Firmini abb.] De eo Kalendarium Ambianensis ecclesiæ, aliaq. vet. monumenta eiusdẽ.

^l Constantini.] Molanus in addit. ad Vsuarium de eodem agit hac die.

^m Petri.] Huius res gestas accepimus a Reuerendis. Flaminio Philonardo Episcopo Aquinate, viro optimo & erudito.

Quarto Idus Martij. Luna.

Calendar grid for the 12th day of the month, showing days of the week (a-f, t-u, 30-i) and Roman numerals (A-P).

ROMÆ sancti Gregorij ^a Papæ, & Ecclesiæ Doctoris eximij, qui ob res præclare gestas, atque Anglos ad Christi fidem conuersos, magnus est dictus, & Anglorum Apostolus appellatus. Item Romæ sancti Mamiliani ^b martyris. Nicomedie passio beati Petri ^c martyris, qui cum esset cubicularius Diocletiani Imperatoris, & liberius de immensis martyrum supplicijs quereretur, iubente eodem, in medium adducitur, ac primo suspensus, diutissime flagris torquetur, deinde aceto ac sale perfusus, ad vltimum in craticula lento igne assatur, sicq. vere Petri extitit & fidei heres & nominis. Ibidem sanctorum Egdu- nij ^d presbyteri, & aliorum septem, qui singuli diebus singulis suffocati sunt, vt ceteris metus incuteretur. Constantinopoli sancti

sancti Theophanis ^e, qui ex ditissimo pauper monachus effectus, ab impio Leone Armeno pro cultu sacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciam deportatus, ibidem ærumnis confectus reddidit spiritum, multisq. miraculis claruit. Capuæ sancti Bernardi ^f Episcopi & confessoris.

M A R T I I 12.

GREGORII Papæ ^a.] De eo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die, qui habent eius res gestas, sed perpauca ex multis, quas Metaphrastes descripsit: eas recitat Lipom. to. 7. Latinorum autem scripsit eius Acta Paulus monachus Cassinensis, tempore Caroli Imp. vt auctor est Sigeb. lib. de vir. illustr. cap. 80. Post eum Ioannes diaconus temporibus Ioannis Octauæ Papæ, & Caroli Calui Imp. Habet ea Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 2. sed in nonnullis corrigendus, vt patefecimus in Annalib. Ecclesiast. De Gregorij creatione agit Greg. Turonen. qui illis temporibus vixit, lib. 10. de gestis Franc. cap. 1. Ilidorus præterea de eo lib. de vir. illustr. cap. 27. & S. Ildefonsus de vir. illustr. cap. 2. qui his laudibus eum exornat: Ita, inquit, cunctorum meritorum claruit perfectione sublimis, vt exclusis omnium virorum illustrium comparationibus, nihil illi simile demonstraret antiquitas: vicit enim sanctitate Antoniû, eloquentia Cyprianum, sapientia Augustinum, &c. enumerat post hæc eius scripta. Constat quidem testimonio Synodi Toletanæ octauæ c. 2. eum in ethicis assertionibus cunctis Ecclesiæ doctoribus præferendum esse. De eo præterea scribit Beda hist. de gest. Angl. lib. 2. cap. 13. Paulus diac. de gest. Longob. lib. 3. cap. 11. & 12. Prat. spirit. c. 192. Ioan. Damasc. orat. de sid. defunct. Leo Ostiens. in chron. Cassin.

lib. 1. & alij fere innumeri. Olim autem, cum tempore Quadragesimæ sanctorum natalitia minime celebrarentur, translata erat ea solemnitas in diem qua fuerat ordinatus, vt scribit Radulph. de obseru. can. cap. 16.

^b Mamiliani.] Beda de eo hac die, sed Maximilianum eum appellat. Agitur de ipso in Actis sancti Urbani Papæ, & S. Cæciliæ, apud Sur. die 22. Nouemb. tom. 6.

^c Petri.] De eo item Beda, Vsuarius, Ado, & alij. Scripsit eius egregium certamen Euseb. hist. lib. 8. cap. 6. & ex eo Niceph. lib. 7. cap. 5. & alij acceperunt.

^d Egdu- nij, alias Migdonij.] De quo ijdem qui supra, Beda, & alij. Passus reperitur Migdonius vna cum Petro, de quo egimus, in persecutione Diocletiani, vt & testantur Acta Indes & Domnæ apud Metaphrastem 26. Decemb. quæ refert Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. & Niceph. lib. 7. cap. 5. ex quibus, hos illos ipsos esse, locus, tempus, & personæ demonstrant; licet historia de ipsis diuersa feratur.

^e Theophanis.] Græci etiam de eo in Menologio hac die: cuius Acta describit Metaphrastes, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cedrenus de ipso agit in compend. in Leone Armeno. Alius hic ab illo Theophane, qui eadem ex causa multa ac grauiam passus est sub Theophilo Imp. vt idem auctor testatur in Theophilo, & Zonar. in 3. par. Annal. in Leone, & Theophilo.

^f Bernardi Episcopi.] De eodem tabulæ ecclesiæ Capuanæ.

Tertio Idus Martij. Luna.

Calendar grid for the 13th day of the month, showing days of the week (a-f, t-u, 30-i) and Roman numerals (A-P).

NICOMEDIAE natalis sanctorum martyrum Macedonij ^a, Patriciæ vxoris eius, & Modestæ filię. Nicææ sanctorum martyrum Theusetæ ^b, & Horris filij eius, Theodoræ, Nymphodoræ, Marci, & Arabiæ, qui omnes pro Christo igni traditi sunt. Hermopoli in Aegy-

in Aegypto sancti Sabini ^c martyris, qui multa passus, tandem proiectus in flumen martyrium consummauit. In Perside sanctæ Christinæ ^d virginis & martyris. Cordubæ sanctorum Ruderici ^e presbyteri & Salomonis martyrum. Constantinopoli sancti Nicephori ^f Episcopi, qui paternarum traditionum propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclastæ pro cultu sanctarum imaginum se constanter opposuit, a quo multatus exilio, ibidem quatuordecim annis longum ducens martyrium, migravit ad Dominum. Apud Camerinum sancti Ansovini ^g Episcopi & confessoris. In Thebaide depositio sanctæ Euphrasie ^h virginis.

M A R T I I 13.

MACEDONII ^c soc. ^a] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die, Petrus item in catal. lib. 3. c. 198. Quo autem tempore passi sint, nullus antiquorum prodit. Ponant qui velint ad libitum annos & Consules; nobis certare nisi ex certis auctoribus quicquam affirmare, religio est.

^b *Theusetæ & soc.*] Agunt de his etiam ijdem qui supra, Beda, ac ceteri recentiores.

^c *Sabini.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Huius res gestas ex antiquis monumentis recitat Metaphrastes, quas & descripsit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Passus est in persecutione Diocletiani sub Ariano Præfecto, de quo supra 8. Martij.

^d *Christina.*] Græci itidem de ea in Menologio hac die.

^e *Ruderici & Salomonis.*] Scribit de his S. Eulogius in apologetico, passosq. refert hac die, anno Domini 857. æra (vt numerat) 895.

^f *Nicephori Episcopi.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. Metaph. habet eius Acta, quæ retulit Lipom. in tom. 7. & Sur. to. 2. De

eo Zonar. & Georg. Cedren. in Leone Armeno Imp. & hist. Miscel. ex Theophane lib. 24. Meminit eiusdem Theosterictus in oratione quam habuit de S. Niceta, quæ extat apud Metaphr. die 3. Aprilis. Scripsit hic, de quo agimus, Nicephorus nonnulla, & inter alia chronographiâ, quam citare consueuimus, Synodicam insuper ad Leonem Papam Tertium, ad quem prouocauit, cum iniuste accusaretur. Legi eiusdem aliam insignem epistolam manuscr. ad eundem Leonem Pontif. in bibliotheca S. Mariæ super Mineruâ, quam postea reperi typis excusam, ac post Acta Concilij Ephesini editionis Contianæ positâ.

^g *Ansovini Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Camerin. quas inde missas accepimus.

^h *Euphrasia.*] Vsuardus de eadem hac die, Græci autem in Menolog. 25. Iulij. Eius res gestas ex manuscrip. codice Sur. descripsit tom. 2. Ioannes Damascenus ex eius Actis, vt legitime scriptis, petit auctoritatem orat. 3. de imagin. Claruit temporibus Theodosij Imp. Alia ab ista est Euphrasia Nicomediensis, quæ mira arte elusit procaciam lasciuientis iuuenis, de qua Niceph. lib. 7. cap. 13.

xvij.

C Pridie Idus Martij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	i
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE natalis sanctorum quadragintaseptem ^a martyrum, qui baptizati sunt a beato Apostolo Petro, cum teneretur in custodia Mamertini ^b cum coapostolo suo Paulo, vbi nouem menses detenti sunt: qui omnes sub deuotissima fidei confessione Neroniano gladio consum-

14

consumpti sunt. In Africa sanctorum martyrum Petri ^c & Aphrodisij, qui in persecutione Vuandalica martyrij coronam perceperunt. Carrhis in Mesopotamia sancti Eutychie ^d patricij, & sociorum, qui ab Euclid Arabum Rege ob fidei confessionem interempti sunt. In prouincia Valeriæ sanctorum duorum ^e monachorum, quos Longobardi suspendio necauerunt in arbore: in qua, licet defuncti, ab hostibus ipsis auditi sunt psallere. In ea etiam persecutione diaconus ecclesiæ Marficane in confessione fidei capite truncatus est. Halberstatti in Germania dormitio beatæ Mathildis ^f Reginæ, matris Othonis Primi Imperatoris, humilitate & patientia celebris.

M A R T I I 14.

QVADRAGINTASEPTEM ^a martyrum ^a.] De his Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Agitur de horum agone in Actis sanctorum martyrum Procelli & Martini, quæ habet Sur. to. 4. die 2. Iulij. De his ite Petr. in catal. lib. 3. c. 199.

^b *In custodia Mamertini.*] Sic appellatus reperitur carcer in Ne, qui nobilitatus vinculis sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, aliorumq. sanctorum martyrum, ad radices Capitolij, supra locum quem hodie Forum dicunt, positus, subterraneos habens descensus, a Christianis statutis diebus, religionis ergo, frequenti cœtu inuisitur, atque in honore habetur. Præfert illius carceris speciem, qui a Sallustio in Catil. sic describitur: Est locus in carcere, quod Tullianum appellatur, vbi paulatim descendens ad læuam circiter duodecim pedes humi depressus, eum muniunt vndique parietes, atque insuper camera lapideis fornicibus iuncta, & inculta tenebris, odore foeda, atque terribilis eius est facies. Hæc Sallustius de loco carceris Tulliani: de eodem & Varro lib. 4. de lingua Lat. his verbis: Carcer a coercendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ sub terra, Tullianum; ideo quod additum a Tullio Rege: quod Syraculis, vbi simili de causa custodiuntur, vocantur Latomix, & de Latomia translatum, quod hic quoque lapidicinx fuerunt. Hæc Varro. Et vt ex nostris aliquid afferamus, in Actis SS. Chrysanthi & Dariæ hæc scripta habentur de carcere Tulliano: Coniectus est igitur in carcerem Tullianum profundissimum ac teterrimum atque foedissimum, & c. Ex his autem multi in eam sententiam ducti sunt, vt opinati sint Tullianum carcerem illum ipsum esse, quem dicimus Mamertinum; de quo est præfens sermo. Certe sunt complura, quæ me a prædictorum senten-

tia distrahunt, coguntq. vt existimem Tullianum carcerem in alia parte Capitolij fuisse positum, iuxta locum quem & maiores nostri carcerem Tullianum dixisse reperiunt; vbi & est ecclesia, antiquus titulus, dictus S. Nicolai in carcere Tulliano, quod nomen hætenus perseuerat. In ea Capitolij regione fuisse antiquum carcerem, in primis demonstrat Plinius, dum lib. 7. cap. 36. affirmat partem carceris, quo capitalium criminum rei tenebantur, ad locum vsque, vbi postea Theatrum Marcelli erectum est, peruenisse. Porro Theatrum Marcelli inter rupem Tarpeiam ac Tiberim esse constructum, nullus est qui dubitet. Rursus idem Plinius ex antiquo Romanorum horologio, qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his verbis: A Columna Mænia ad carcerem inclinato sidere, supremam pronuntiabat. Hæc Plin. lib. 7. cap. vlt. quibus significatur, Occidentem versus positum esse antiquum carcerem: nam Solis occasum fuisse supremam diei tempestatem dictam, ex lege xij. tab. auctor est Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 3. refertq. verba legis, quæ hæc sunt: Solis occasus suprema tempestat esto. Hæc ille. De his & Cenforin. de die natali cap. 19. Cum itaque Sol in Occidentem declinans, carcerem (vt scribit Plinius) haberet aduersum: proculdubio alius ille fuisse videtur ab eo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus, qui spectat ad Orientem. Ad hæc insuper plane constat, quod ex loco carceris absque dubio intelligitur situs carceris: at cum dicat Festus fuisse locum in carcere dictum Robur, ex quo præcipitarentur malefactorum genus, illumq. item dictum esse Saxum Tarpeium, quod esset in rupe Tarpeia, quæ vergebat ad Tiberim, idq. Liuius, Plutarchus, Dio, atque alij demum omnes testentur; reliquum est, vt dicamus, illorum fuisse antiquum carcerem, vbi & erat rupes Tarpeia. Consentiant his, quæ nuper ex Var-

ronc

rone recitauimus, dum ait, in similitudinem Latomiarum Syracusanarum a Tullio Rege additum esse carcerem subterraneum in lapidicinis; cum nulla Capitolij pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquæ, vt depressæ, mœnibus fultæ erant, vt videmus in carcere Mamertino, alijsq. locis, quos saxo quadrato extructos fuisse constat. At nec his repugnât quæ scribit Liuius, Foro imminemtem fuisse constructum carcerem: immo & prædicta confirmant, cum & Dionysius etiam dicat, rupem Tarpeiam Foro supereminemtem fuisse. sunt hæc verba eius: Duci eum iussit in superstantem Foro collem. Est enim is collis rupes vasta, vnde mos est eis, deijcere aduersarios. Hæc ille de situ Fori, & rupe Tarpeia. Vetus insuper tabula descriptionis antiquæ Urbis e rudibus paucos ante annos effossa, ea parte contra rupem Tarpeiam positum esse Forum Romanum, aperte demonstrat. His etiam consentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin. scribit de triumphantibus, his verbis: Cum de Foro in Capitolium currû flectere incipiunt, illos adduci in carcerem iubet, captiuos scilicet, qui ducebantur in triumphum. Ex prædictis itaque apparet antiquum carcerem apud rupem Tarpeiam fuisse, eiusq. locum, seu partem carceris dictam Robur, in ipsa rupe fuisse. Erat loci illius, quod saxum Tarpeium dictum est, quo præcipitabantur criminosi, eiusmodi facies, quam apud Senecam lib. 1. controu. 3. Aurelius Fuscus describit his verbis: Erat præruptus locus; & immensæ altitudinis. Stat moles abscissa in profundum frequentibus exasperata saxis, quæ aut elidant corpus, aut de integro grauius impellant: inhorrent scopulis enascentibus latera, & immensæ altitudinis tristis aspectus. Electus potissimum locus, ne damnati sapius deijciantur. Hæc ille. Et apud eundem Cornelius Hispan. in declamat. 3. lib. 1. Erat, inquit, altitudo montis etiam secure aspicientibus horrenda, &c. Lege duodecim tab. id cautum erat: Qui falsum testimoniû dixerit, saxo Tarpeio deijcitor. id Gellius lib. 20. cap. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Lucium Pituanium magum saxo Tarpeio deiectum. Itemq. Apuleius in ea oratione, qua magiæ crimen a se alienum defendit, hæc ait: O mirum commentum, o subtilitas digna carcere & Robore. Cum autem constet magos e Robore præcipitari solitos: quis dubitet complures Christianorû (cum a Gentilibus malefici haberentur) eo mortis genere accepisse coronam martyrij? Etenim non tantum magos, sed & alios plerosque grauis facinoris reos e saxo præcipitari solitos, cum Seneca in controuersijs, tum alij docent. Quod item ad præcipationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus: E saxo reum criminis præcipitare, non tantum Romæ in vsu fuit, sed & penes Græcos eadem viguit consuetudo, vt habes apud Va-

ler. Max. lib. 1. cap. 8. exter. 8. Quod autem spectat ad Romanum antiquum carcerem, in ea fumus sententia (quod & ex prædictis colligi potest) fuisse illum amplissimum; cum non nisi vnus in tanta Vrbe, ad detinendos capitalium criminum reos, fuisse olim carcer reperiatur: nam carcer ille, qui dicebatur Centumuirorum, in regione nona positus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Rufus, & alij complures antiquorum, illos tantum continebat, qui litigarent, & obnoxij essent ære alieno. Centumuirorum tribunal tantummodo lites iudicabat, nec habebat ius gladij, vt auctor est Cicero lib. 3. de leg. & lib. 1. de orat. & alij. His itaque de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam posito dictis, iam de Mamertino carcere, de quo hic agitur, disseramus. De eo non tantum mentio habetur in Actis sanctorû martyrum Procelli & Martiniani, sed & in alijs, vt sancti Laurentij, in quibus tamen priuatus carcer appellatur; in Actis sanctorum Abundij & Abundantij; in rebus gestis sanctorum martyrum Eusebij presbyteri, Marcelli diaconi, & soc. in Actis insuper S. Callisti Papæ, necnon sancti Stephani Romani Pontif. & alijs. Cur autem dictus sit carcer ille Mamertinus, haud facile erit assequi. Potuit namque sic dici a Mamerte, qui (vt docet Varro lib. 4. de lingua Latina) idem quod Mars, significat, & Mamertinus idem quod Martius, & a Mamerte Mamercus, & Mamerca familia: cum alioqui reperiatur nonnulli Romanorum nobilissimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Temporibus Traiani Mamertinus administrauit præfecturam Urbanam, vt patet ex Actis S. Clementis Papæ apud Sur. to. 6. Rursus meminit Lamprius in Commodio de Mamertino, qui eiusdem Imper. anno tertio vna cum Rufo gessit Consulatum. Alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia familia, qui tempore Iuliani Apostata vna cum Neuitta creatus est Consul, de quo Symmachus lib. 10. epist. 53. Si ab aliquo prædictorum nomen accepisse illum carcerem velis: non tamen putes a quopiam prædictorum fuisse extructum. Siquidem vetus inscriptio in eius fronte posita auctores demonstrat, qui erexerunt: est huiusmodi: C. VIBIVS C. F. M. COCCEIVS NERVA EX S. C. Gesserunt ijdem vna simul Consulatum, vt & alia vetus docet inscriptio, quæ ab Aldo in lib. de orthograph. ratione ex antiqui monumentis descripta reperitur his verbis: M. COCCEIO NERVA COSS. C. VIBIO RVFINO IVLIA PRIMA PATRONO SVO. Creati sunt hi Coss. anno 718. ab Vrbe cond. Imp. Aug. anno 7. Ex qua quidē inscriptione Dio in primis, itemq. Fasti Consulares Casiodori, penes quos ponitur collega Cocceij Neruæ Publicola, sunt supplendi. Auctor est Tacitus lib. 3. Annal. Augustum sub suo Consularu

fulatu sexto, ad correctionem perditissimorum, qui inoleuerant, morû, ac riora parasse vincula, atque indidisse custodes. Ex his videmus Regum ac Imperatorû temporibus Romæ carcerem auctum, ac nouiter extructum esse; contra vero, Christianis imperantibus: nam Constantino ac successoribus Augustis vsque ad Phocam summæ laudi datum est, quod cû amplissima erexerint ædificia, carcerem tamen (vt olim erat) humilem reliquerint ac debilem, vt auctor est Glyc. Annal. libro 4. Carcer itaque Mamertinus SS. Apostolorum Petri & Pauli, aliorumq. sanctorum martyrum vinculis consecratus, ex quo desiere superstitiosa Gentilitatis Imperatores, desijt etiam esse criminorum ergastulum, ac mutatus est in ecclesiam. Nam ex quo Christiani homines sumptum habebant Imperij, non amplius quempia inuenies detrusum in carcerem Mamertinû, sed atrocium criminum rei in Tiberinâ insulam conijciebantur. Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epist. 7. cum agit de Aruando illo Galliarû Præfecto, maiestatis reo; qui conuictus crimine, in eam insulam coniectus est; illic (vt ait) vncum, & gemonias, & laqueum expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Præter hos quos recensimus famosos carceres, vt Tullianum, Latomias Syracusanas, & Mamertinû, nominati & alij reperiuntur: nempe Barathrum Athenis, a scriptoribus pene omnibus decantatû, Ceada Sparta, vbi yncini erant inferne atque superne dispositi: meminit amborû Suidas in verbo Barathrû. Tetririmus quoque erat carcer Cyzicenus, dictus, Profundum maris, de quo inferius dicturi sumus xx. Septemb. not. c. Rursus Carthaginis obscurissimus carcer erat, Ancon dictus, cuius item Suidas meminit in verbo ἀγκύρα. Monemus adhuc lectore, Christianos persecutionis tempore, non tantum in prædictum carcerem Tullianû & Mamertinum mancipatos esse, sed sæpe etiam apud priuatorû domos militari custodia esse detentos. Suppetunt de his ex Actis martyrum plurima exempla: nam in rebus gestis S. Stephani Papæ & martyris inuenies Lucillam datâ Maximo, & Sempronium traditum Tertullo custodiendum. In Actis S. Callisti Papæ reperies Dalmatium Simplicij senatoris curæ commissum; & in Actis S. Alexandri Papæ habes Hermetem traditum Quirino Tribuno. Sunt & alia de his exempla. Dicebatur eiusmodi custodia, liber carcer, quo etiam capitalium criminum rei detinebantur, vt habes expressum a Sallustio in Catilinario, dum agit de coniurationis socijs traditis singulis senatoribus custodiendis, his verbis: Decreuit senatus, vt abdicato magistratu Lentulus, itemq. ceteri in liberis custodijs habeantur. Itaque Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tunc ædilis erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Cæsari, Gabinius M. Crasso, Cæparius Cn.

Terentio senatori traduntur, &c. Libero carcere & S. Paulum Apostolû Romæ detentum habent Act. Apost. cap. 28. Habes de eodem carcere libero not. in l. 1. & l. diuus Pius. ff. de cust. reorum. Constat etiam priuatum carcerem legibus veritum, de quo l. vn. C. de priuat. carc. & Cic. in Verr. 7. meminit, Christianos experiri esse coactos. est de his inter alia perspicuû exêplû de S. Anastasia a Publico viro priuato carcerè afflictata. At de his satis. *¶ Petri & Aphrodisij.* Agit de his etiam Vstuardus hac die, & alij recentiores. *¶ Eutychie & soc.* Quorum martyrium narratur in Miscel. hist. ex Theophane lib. 21. his verbis: Eodem anno, quo Euclid interfecit Christianos captiuos in omni ciuitate, inter quos & Eutychie filius Mariani Patricij martyr verus ostēsus est in Carrhis Mesopotamiæ, vbi & reliquiæ eius sanitates per Dei gratiâ operantur, multi alij per sanguinem consummati sunt. Hæc ibi eo anno, quo obiit Leo III. Imp. & regnare cœpit Constantinus Sextus: is annus a Græcis ponitur, a Christo 733. a Latinis autē recentioribus septingentesimus quadragesimus primus numeratur. *¶ Duorum monachorû.* De his scribit S. Greg. lib. 4. dial. c. 21. Itē de diacono ecclesiæ Maricanæ, de quo hic itē agitur, eod. lib. c. 23. *¶ Mathildis Regina.* De ea pluribus Luithprand. Ticin. lib. 4. cap. 7. Vuitich. Sax. lib. 3. Albert. Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. miræq. sanctitatis fuisse feminâ ferunt. Fuit eiusdem nominis alia Mathildis virgo, de qua Trithem. de viris illust. ord. S. Bened. lib. 3. c. 222. hæc ait: Mathildis filia Regis Henrici Imp. Primi, soror beati Brunonis Colonienfis Archiepiscopi, virgo sanctæ cōversationis, multis effulsi clara virtutibus: ad hanc Vuitichindus monachus Corbeienfis historiam & gesta Saxonum scripsit. Claruit anno Domini 930. Hæc ille. Exitit etiam alia Mathildis clarissima femina, Comitissa, ecclesiæ propugnaculum, & vindex ecclesiasticæ libertatis aduersus schismaticos Principes, ad quam scriptæ extant egregiæ epistolæ Gregorij Septimi Romani Pontificis.

DE LOCO CARCERIS TULLIANI SENTENTIAE ASSERTAE DEFENSIO.

DVM secundam hanc in Romanum Martyrologium Notationû meditarer editionē, hoc ipso anno Dom. M. D. LXXXVIII. opportune accidit, vt ab Vgonio erudito viro, qui humaniores litteras hic in Vrbe publice profitetur, lingua Italica scriptus liber ederetur de Stationibus Urbis: vbi in statione trigesima secunda nostram sententiâ de carcere Tulliano

liano impugnat. At quoniam non Tractatus, sed Notationes scribere fuit consilium, haud licuit orationi laxiores habenas dimittere. Nunc autem quoniam ad rerum nostrarum defensionem impellimur, paululum liceat ex angustiis Notationum limitibus in latiore disputationis campum progredi. Ignoscat lector, si ad haec praeter institutum diuertimus; ipseque auctor (rogamus) boni consulat, haecque nos non altercandi libidine, sed veritatis studio, atque adeo coactos esse conatos, intelligat. Quod igitur ipso sua narrationis ingressu, dum de carcere Tulliano a me assertas rationes refellit, nouae cuiuspiam innititur lectioni Sextij Rufi & Publij Victoris; ut quod legitur apud eos: Carcer C. virorum: legendum esse dicat: Carcer CL. xvir. primisque litteris non numeri nota, sed Claudij nomen exprimat, ut dicere velit: Carcer Claudij Decemviri: sicque ipse legens, nostram lectionem ut peregrinam respuit: dignum existimo, ut in limine nostra defensionis de his in primis agamus. Dum igitur legitimam ait esse lectionem, Carcer CL. xvir. me autem non admittere illam; sed legere, C. Vir. contra omnium sententiam, & receptam ab omnibus lectionem: miratus sum hominem eruditum praeterisse Onuphrium Panuinium, qui in recensendis Urbis antiquitatibus, sententia omnium eruditorum, est facile princeps. Ipse enim dum in primo lib. Commentariorum Reipublicae Romanae, exscripsit opuscula Sextij Rufi, & P. Victoris, nec nisi ex antiquis codicibus facta collatione plurimum exemplarium ex diuersis Italiae bibliothecis acceptorum; sic legit Sexti. Rufum in regione quae dicta est Circus Flaminius: CARCER C. VIRORVM. & in Pub. Victore in eadem regione Urbis: CARCER C. VIRORVM, alias CLX. VIRORVM. sicque apparet quae sit germana & quae spuria lectio, cum ipse Onuphrius in eodem libro a se descripto absque alia ambiguitate legat, Carcer C. virorum. Ipsum ergo in primis arguat, ostendatque quisi quaedam antiquorum scriptorum, ut ipse, legerit; vetustioresque promat codices, quibus sua lectio confirmetur, & Onuphrij & aliorum plurimorum antiquorum codicum conuellatur, & adscititia esse monstretur; quae & ex rebus gestis certam sibi vendicet auctoritatem, nimirum ex Iudicio celeberrimo Centumviri: de quo quidem, ne immorer singulas antiquorum retexere sententias, legat, qui haec cupit, Sigonium lib. 1. de Iudicijs cap. 22. ubi in primis, auctore Festo, institutum ait Iudicium, ex singulis tribubus ternis coopta-

tis, numero centum quinque Iudicum; sed quo facilius appellarentur, Centumviros dictos: additque alia ex alijs. Ad hos spectabat iudicia, quae ciuilia dicimus, iudicare; unde & causa sunt dicta Centumvirales, & Centumvirale iudicium: cum e contra capitales causa decernerentur in Senatu, a quo Triumviri, Capitales dicti, constituti erant, qui custodiam carceris haberent; ut cum in fontes animaduerti oporteret, interuentu eorum fieret, ut idem auctor lib. 3. de Iudic. cap. 7. pluribus tradit. Sic igitur patet nihil pertinuisse ad Centumviros, vel ad Centum quinque, carcerem illum, quo cohiberentur delinquentes; qui si ab his, qui ei praesent, nomen accepturus fuisset, carcer potius Triumvirum dici debuisset. Posita igitur germana lectione Centumvirorum, nihil est quod eludi possit sententia Plinij superius recitata de parte carceris Tulliani, extendente se usque ad sibi proximum Theatrum Marcellum. Stat ergo firma conclusio, unum illum carcerem, nimirum capitalium criminum, Tullianum dictum, a Plinio esse significatum.

Haec vero cum tam aperta sint, ut refutari nullatenus possint: qui tamen aduersam sententiam sectati, dixerunt carcerem Mamertinum eundem esse cum Tulliano; eum vero qui ponitur a Plinio fuisse prope Theatrum Marcelli, ab illo diuersum, ab Appio Claudio esse adificatum ad ciues Romanos tyrannica potestate coercendos: nituntur probare id etiam Liuij auctoritate, cum lib. 3. decad. 1. Virginius de Appio Claudio tyrannice agente haec ait: Illi carcerem adificatum esse, quod domicilium plebis Romanae vocare sit solitus. Sed miror hunc illos verbis istis sensum accommodasse, ut ab Appio velint dicere carcerem adificatum; cum potius illi, nempe ut in eum ipse detruderetur, scilicet qui illum dixisset esse Romanae plebis domicilium, & non ut ab eo fuerit adificatus: quem sensum esse germanum, nec aliquam pati posse calumniam, idem qui nostra impugnat auctor ingenue profitetur: tamen ipse probabili, ut ait, coniectura existimandum esse tradit, carcerem illum ab Appio Claudio adificatum esse, cuius meminit Sexti. Rufus, & P. Victor; subditque id manifestius probari ex verbis C. Claudij a Liuijo paulo inferius recitatis, quibus ait: Is magno iam natu, cum ad pericula eius deprecanda redisset; cuius vitia fugerat, sordidatus cum gentilibus clientibusque in Foro praesabat singulos, orabatque ne Claudiae genti eam iniustam maculam vellent, ut carcerem & vinculis viderentur digni; virum honoratissimum

stima imaginis futurum ad posteros, legum latorem, conditoremque. Romani iuris iacere vinculum inter fures nocturnos & latrones. At quid haec de Claudio dicta, ne carceri manciparetur, commune habent, ut carcer sit a Claudio adificatus? vel certe quod in eum coniectus sit, velut ab eo denominatum; cum in eum non vnus ipse nobilium ciuium Romanorum, sed innumeri diuersis temporibus detrufi fuerint? Sed nec insuper eidem suffragatur lectio S. Rufi & P. Victoris, quam refellimus. Sed ad haec omnia, liberat nos prorsus omnibus angustijs Iuuenalis satyr. 3. in fine, dum tradit antiquitus tempore Regum & Tribunorum non nisi unum carcerem delinquentium fuisse Roma: sic enim ait:

Felices proaurore ataus, felicia dicas
Saecula, quae quodam sub Regibus atque Tribunis
Viderunt vno contentam carcere Romam.

Si vnus igitur in Vrbe sub Tribunis perseuerauit carcer: quinam alius fingi potest ab Appio Claudio adificatus, vel aliter denominatus? De Tribunis autem dum mentionem facit Iuuenalis, si velimus intellexisse de Tribunis militum; constat post extinctum A. Claudium, quatuor tantum Consulatibus interlapsis, mutato statu Reipublicae creati caeteros Tribunos militum Consulari auctos potestate. Si ergo post extinctum A. Claudium adhuc sub Tribunis perseuerabat carcer vnus in Vrbe: quid laborandum, ut dicant ab Appio Claudio alium carcerem esse adificatum, vel ab ipso denominatum? Contigit enim magistratum Decemvirum desisse anno trecentesimo quinto ab Vrbe condita, & usque ad ea tempora vixisse A. Claudium, ac denique post quatuor Consulatus, anno ab Vrbe condita trecentesimo nono, per Tribunos militum coeptam esse administrari Reipublicam; quorum tempore (ut diximus) vnus tantum erat carcer in Vrbe. Si autem quis velit Iuuenalis verba esse intelligenda de Tribunis plebis; cum is magistratus in Rom. Repub. longiori tempore perduravit; dicere oporteret, quoad hi permanserunt, non nisi unum in Vrbe fuisse carcerem. Sic igitur cum de vno tantum in Vrbe carcere tam patens ac certa sit Iuuenalis assertio; & vbi nam fuerit, Plinij testimonio satis perspicuum exploratumque habeatur: nullus prorsus amplius dubitandi locus relictus est. Nam sicut noster Vgonius dicebat, alterius carceris assertione omnes a nobis de loco carceris Tulliani firmas rationes posse eludi atque dissolui; eodem quoque modo statuta atque penitus stabilita sententia de vno tantum carcere delinquentium, cetera omnia redduntur prorsus irrita, quae tam ab ipso, quam

ante ipsum ab alijs cumalata sunt argumenta. At sicut ipse locum Plinij tam patenter nouo excogitato carceri frustra nisus est accommodare: ita pariter locum Festi aequae perspicuum de loco carceris perperam tentauit eludere. Nam cum ille dicat, esse locum in carcere; Robur dictum, quo praecipitabatur malefactorum genus; dumque Flaccus haec de Robore addat: Video carcerem publicum saxis ingentibus stratum; angustis foraminibus & oblongis lucis umbram recipientibus: in hunc abiecti rei Robur Tullianum aspiciunt, &c. ipse putat, Robur, non dici locum carceris (ut Festus expresse declarat) sed Robur esse cippum, ad quem innixi rei capite plecterentur, vel aliquod aliud genus tormentorum; Lucretijque citat hos versus:

Carcer & horribilis de saxo iactus eorum
Verbera, carnifices, Robur, pix, lamina, tecta.
Sed videat si penes antiquos legerit vquam damnatorum aliquem ad Robur vel cippum esse percussu: qui tantum (quod notauimus superius die 6. Ianuarij) ad palum alligati securi percussu soliti erant: siue vquam ab antiquis dictum inuenerit, aliquem tortum Robore: sed tantum (quod ad haec spectat) Robur dictum esse locum carceris duriores, quem Plautus in Curcul. Act. 5. Robustum appellat carcerem, cum ait: Ego vos ambo dabo in Robusto carcere, ut pereatis: quod illic collocaretur qui praecipitandi essent. de quo, secundam Festi sententiam, Valerius Max. libro 6. c. 3. de seueris. 4. Quinetiam, inquit, familiares eorum, ne Reipublica inimicis amicus esse vellet, de Robore praecipitanti sunt. His igitur de Robore tam perspicue explicatis, haud locus esse potest nouae eius vocis interpretationi. nam etsi verum esset, Robur esse cippum, vel instrumentum tortorium; tamen cum a Festo, tum a Valerio poni pro loco ex quo delinquentes praecipites darentur, eumque locum in carcere esse idem dicat Festus: certe illa ex parte fuisse carcerem, ubi Robur erat, negari nullatenus potest; nisi qui dixerit totum Capitolium fuisse unum carcerem, ipsumque integrum occupasse montem a Septentrione in Meridiem: quod neminem adeo vecordem puto dicturum; maxime qui nouerit omnia reliqua Capitolij adificia. Firmatis igitur in hunc modum rationibus de carcere Tulliano a me in Notationibus positissimis reliquum est, ut quae ab ipso pro sua, suorumque, quos sectatur, sententia confirmanda afferuntur, in medium adducamus. Ac primum quidem illud ex Liuijo, dum ait de carcere Tulliano: Carcerem ad terrorem incrementis audaciae in media Vrbe

imminens Foro edificavit.] quasi hæc non possint adscribi loco a nobis posito carceris Tulliani, quod non sit in medio Urbis, nec Foro imminens, ut a Livio ponitur. Verum hæc omnia firmiorem reddunt nostram rationem: nam columna miliaria, siue dicere velimus, Milliarium aureum, quod diceretur in medio Urbis situm, locatum erat (ut Plinius lib. 3. cap. 5. tradit) in capite Fori Romani. At ubi esset Fori Romanum, Tacitus lib. 1. hist. de eodem Milliarium aureum agens, sub æde Saturni fuisse positum tradit, sic de Othone dicens: Per Tiberianam domum in Velabrum, inde in Milliarium aureum sub æde Saturni pergit.] Eadem ferme verba habet Suetonius itidem in Othone c. 6. At cum omnium fere sententia; ac potissimum Orosii lib. 1. Reipub. Rom. pag. 181. exploratissimum sit, ædem Saturni positam ubi nunc visitur adicula S. Salvatoris in Statera, seu in Aerario dicta, prope ecclesiam S. Mariae in Porticu: liquido cernitur Livius, locum carceris describendo, intellexisse de loco a nobis asserto, ubi a Panuino ponitur umbilicus Urbis: non quidem, puto, ut tamquam ex punctis deductis lineis ad circumferentiam, ille medius Urbis locus omnino esset, sed quod ille antiquior esset locus Urbis, ubi (ut Festus in in verbo, Saturnia, testatur) ante Urbem conditam & ante bellum Troianum castrum statutum esset, cum ara Saturni; ex quo mons proximus Saturnius dictus est, qui postea nominatus est Capitolium. Eadem & Dionysius Halic. lib. 1. aramq. illi primum dicatam ait, iuxta viam, qua a Foro in Capitolium ascenditur. Optime igitur a Livio locus carceris describitur in medio Urbis. Sed quod addit Foro imminente carcerem fuisse: hæc ut intelligatur, exactius exquirendum est: ubi enim esset Fori Romanum. Licet autem ex loco carceris Tulliani a nobis tam patenter demonstrato, perspicue æque possit intelligi ubi enim esset, cui carcerem imminere Livius tradit: tamen quo hæc magis magisque perspecta reddantur, hic reddimus in primis locum Dionysii Halic. lib. 7. Antiq. Rom. sic dicentis: His dictis, insit eum duci in imminente Foro tumultum: est autem locus vasta rupe horrendus, unde solent damnatos precipites dare.] Et supra lib. 3. Cum indicassent imminente Foro tumultum, qui Tarpeius dictus, nunc Capitolinus vocatur, &c.] Et item lib. 5. de P. Valerio: Domum sibi in loco invidioso extruebat, collem eligens imminente Foro, valde altum & præruptum, quem Romani Veliam vocant] nempe eminentiorem partem Tarpeij collis. Ex

his igitur alijsq. tum dictis, tum maxime dicendis, perspicuo liquet Forum Romanum infra Tarpeium montem fuisse positum. Sed quod carcerem non tantum prope Fori, sed ipsi Foro imminere Livius dicat; egregie eundem locum describit: nam cum rupi Capitolina aliqua ex parte carcer coniungeretur, quod validior pars eius, Robur dicta, ibi posita esset; satis congrue Foro carcerem eminentiorem fuisse dixit; cum præsertim Forum Romanum depresso esset. unde Plautus in Curculione, cum ea loca describit, & quid in singulis ageretur refert, sic primum a foro piscario incipit:

Symbolum collatores apud fori piscarium. In foro infimo boni homines atque dices ambulant.

In medio propter canalem, ibi ostentatores meri, &c.

His igitur sic de loco carceris declaratis, tantum abest, ut Livius nostra destruat, ut illis potius ad stipuletur atque consentiat, cum demq. concinne descripsisse videatur. Rursum vero quod obijcit de eo quod dicitur a Cicerone in tertia Catilinaria, & de Divinatione lib. primo, nimirum præcepto Aruspicum statuam Iouis ad Solem orientem Forumq. spectantem ex Occidentali parte esse conuersam, quod & Dio lib. 37. testatur; ac proinde Forum positum fuisse in Orientali parte Capitolij: Ad hæc primum dicimus, sicut tota Capitolij aduersa pars ad Occidentem spectare dicitur: ita integra huic opposita regio conuersa recte ponitur ad Orientem. quamobrem & Forum in extrema eius parte positum recte vergere dicitur ad Orientem: nec quid prohibet, ut carcer, qui imminere Foro traditur, in eadem parte esse non possit: cum præsertim per Fori Romanum non tantum illud, quod Magnum seu Vetus dictum habetur, intelligatur: sed ipsa integra octava regio a S. Ruso, P. Victore, & alijs scriptoribus sic nominata habeatur; in qua etiam alia plura fora ponantur. Hæc qui non considerat, in deformes errores incidat necesse est. Nam & templum Pacis edificatum prope Fori a Suetonio in Vespas. c. 9. idcirco ponitur, quod scilicet contiguum esset regioni octavae, dicta Forum Romanum, cum alioqui ipsum positum esset in regione quarta, qua etiam ab ipso denominata, Templum Pacis (ut habet S. Rufus, & P. Victor, & alij) dici consuevit. Nec rursus ad rem pertinet illud Virgilianum de Euandro & Aenea ab ipso citatum:

Passimq. armenta videbant
Romanoq. Foro & lautis mugire carinis.]
Quasi non potuissent, qua longius essent, hinc inde

inde spectare atque audire boues mugientes. Cetera his leniora habentur; qua omnia ipsdem a nobis positis rationibus refelluntur: quibus tamen alias adhuc addimus, in primisq. illud petitum ex Dione lib. 56. qui cum agit de Seiano, sic dicit: Nulla interiecta mora, ea die prope carcerem in ædem Concordiæ conuenit Senatus.] Ex eo apparet fuisse carcerem prope Concordiæ ædem. At ubi fuerit illud templum, complures hallucinatos reperimus; qui manifesta ratione ab antiquioribus redarguuntur: semel enim errore lapsi de situ Fori, & loco carceris Tulliani, in alios complures ferri necessario compulsi sunt. Quamobrem, qui unus mihi instar omnium est, Seruius Grammaticus, Romæ versatus, ubi enim fuerit Concordiæ ædes, quod oculis spectauit, conscripsit, dicens in 2. Aeneidos, Saturni templum fuisse ante Clivum Capitolinum, ubi ædes erat Concordiæ. Sic igitur ex loco Saturni templi, ubi ædes Concordiæ esset, & qui etiam dictus fuisset Clivus Capitolinus, facile potest intelligi. Porro Saturni templum, de quo est sermo, tum a Marliano, tum etiam a Panuino rem exactius peruestigante, alijsq. etiam pluribus absque controuersia ponitur prope ecclesiam S. Mariae in Porticu, in æde S. Salvatoris in Statera, seu in Aerario dicti, certum est: nam & Prudentius lib. 1. aduersus Symmachum agens, plane demonstrat Tiberim versus templum Saturni fuisse, cum ait:

Fluminis ad ripam statuam Saturnia nobis.

Quod quidem, haud dubium est, ipsum potissimum diu Romæ versatum vidisse: quapropter & illorsum fuisse templum Concordiæ & Clivum Capitolinum, dicere necesse est. His concordat, quod Festus in verbo, Senacula, tradit, ædem scilicet Concordiæ positam fuisse inter Capitolium & Forum: nam prope Forum fuisse, pariter est demonstratum. Scimus tamen aliam ædem Concordiæ fuisse in Area Vulcani, in regione quarta; de qua Livius lib. 9. in fine decad. 1. sed de ea nihil ad rem, de qua agitur.

Quod insuper idem Festus dicat in verbo, Saturnia, fuisse templum Saturni in imo Clivo Capitolino; errare quidem conuincuntur, qui Clivum Capitolinum viam aliquam arbitrati sunt, per quam in ipsum summum Capitolium ascenderetur: nam ea ex parte nullus patebat ascensus in Capitolium, nisi in rupem Tarpeiam per scalam centum graduum, cuius etiam meminit Tacitus lib. 3. hist. & Ovidius hoc versu:

Qua fert sublimes alta Moneta gradus.

De ascensu Capitolij per gradus, hæc quoque a Dione lib. 43. de Cesare triumphante ponuntur: Caesar vero gradus in Capitolio genibus ingressus conscendit.] & de Claudio libro 60. Tum per gradus in Capitolio genibus ascendes, &c.] Consentit vero his qua dicta sunt de Clivo Capitolino Dionysius Halic. libro 6. in principio sic dicens: His Coss. ferunt templum Saturno dicatum in Clivo Capitolino, qua a Foro ascenditur.] In eadem sententiam hæc Ovidius:

Inde velut nunc est, per quem descenditis, inquit, Arduus in valles & fora Clivus erat.

Quod igitur ea ex parte Capitolij nullus esse posset Clivus, qui sursum ad summum Tarpeium collem duceret, repugnante natura loci, sed tantum scala illa centum graduum ibi esset; nec rursum in alia Capitolij parte clivus esset, nisi (ut vidimus) prope Forum iuxta templum Saturni & ædem Concordiæ: ex his, inquam, cogimur pariter existimare, locum illum a maioribus dictum esse Clivum Capitolinum, ascensum ipsum modo leuem, olim autem difficiliorum, qua e via deorsum posita prope ecclesiam S. Mariae in Porticu sursum ascenditur versus ecclesiam S. Mariae Consolationis dictam; quem olim fuisse eminentiorem atque longiorum, nullum est dubium: nam licet aggeribus ex adificiorum ruinis congestis repletus fuerit, tamen adhuc Clivi speciem retinet. His recte accommodantur, tum qua a Festo dicuntur in verbo Sterc. fuisse in medio Clivi angiportum, qui locus clauderetur porta, qua dicta est Stercoraria; tum ea qua ait Varro lib. 5. de ling. Latina: Eo die ex æde Vestis stercus verriitur, & per Capitolinum Clivum in locum defertur certum.] Nam si ex æde Vestis stercus verrebatur, & efferebatur per Clivum Capitolinum in ipsum angiportum; cum nulli sit dubium ædem Vestis non in Capitolio fuisse, sed foris, in loco (ut pluribus disputat Marlian. lib. 2. c. 11.) ubi nunc sita est ecclesia S. Mariae Gratiarum, hospitali S. Mariae Consolationis coniuncta: quomodo in Capitolium summum ascendeat Clivus intus positus, & non magis extra, ut in eius angiportum delatum firmum, inde (ut idem auctor lib. 2. cap. 8. ait) inferretur in Tiberim? Quis unquam dicet a Vestis æde collectum firmum sursum in Capitolium deferri per Clivum, & non magis deorsum per Clivum in angiportum, & in flumen?

Qualis autem fuerit eius loci facies, Tacitus cum agit de Vitellianis, occupatum Capitolium

ab aduersarijs oppugnantibus, hæc ait lib. tertio historiarum: Cito agmine forum & imminetia foro templa præteruecti, erigunt aciem aduersus collem usque ad primas Capitoline arcis fores.] & paulo post de his qui intus Capitolium erant, sic ait: Erant antiquitus porticus in latere Clui dextera subuentibus; in quarum tectum egressi, saxi tegulisq. Vitellianos deturbabant.] dexteram partem Capitolij nominat, quæ respicit Meridiem, secundum Numæ dimensionem, qua leuam partem dixit ad Septentrionem positam, dexteram ad Meridiem, ut est apud Liniu lib. 1. decad. 1. Extant adhuc ibi proxime aliqua vestigia porticus Capitoline, nimirum compaginationes in rupe excise. Sicq. videas Cluium extra Capitolium fuisse, illius tamen porticui inherentem; ut ex his quæ idem auctor tradit inferius, liquet; dum primam pugnam inter illos initam desuper tecta templorum, ac Capitulinam porticum, Clui Capitolino mediū posito, recenset; quam factam esse constat extra ipsum Capitolium: nam hæc subdit idem Tacitus, narrans quid post hæc fuerit consecutum: Tum diuersos Capitolij aditus inuadunt; iuxta lucum Asyli, & qua Tarpeia rupes centum gradibus aditur. Improvisa utriusque vis. &c.] Si igitur (ut multi existimarunt) Cluius Capitolinus ab imo usque ad summum Capitolij euntibus via erat: quid opus fuit Vitellianis, alios quibus ascenderent, querere aditus, & ex tectis templorum pugnare, Clui medio prætermissis, quo ad Capitolium pateret ascensus? His vero de Clui sic narratis, ad eadem Concordia, cuius occasione digressi sumus, redeamus; quam, auctore Dione, diximus prope carcerem fuisse sitam. Affirmare videtur hoc ipsum Lampridius, dum eam Curia coniunctam tradit, sic dicens: Cum Senatus frequens in Curiam, hoc est, in eadem Concordia conuenisset, etc.] Curiam quidem fuisse in foro, certum est: de qua & Linius lib. 3. decade 1. Agite dum hic Curiam circumfuderitis, & forum infestum feceritis, & carcerem impleueritis principibus. &c.] Ex his igitur quæ dicta sunt, manifeste apparet, Carcerem, Curiam, Aerarium, & Forum fuisse sibi coniuncta. Quibus egregie respondens, quæ Vitruuius lib. 5. c. 2. sic scribit: Aerarium, Carcer, Curia, sunt Foro iungenda.] His omnibus, Tiberim versus, propinqua erant scalæ Gemoniæ, per quas unco tracta in forum & carcere cadauera damnatorum in flumen eij-

ciebantur. Vnde Valerius Maximus lib. 6. c. 9. de seuerit. 13. ait: In scalis Gemonijs iacens magno cum horrore totius fori Romani conspectum est, &c.] Ex quibus patet (ut dictum est) in ea parte Tiberim versus situm fuisse forum Romanum prope scalas Gemonias, ac prope carcerem; de quo hæc Dio lib. 60. in fine: Qui necantur in carcere, magnis unco in forum carnicifera, ac in profluentem protrahunt.] Sed de his satis.

At demum quod item ait Vgonius, carcerem Mamertinum, illum ipsum esse Tullianum, quod eandem prorsus representet speciem carceris Tulliani, quæ describitur a Sallustio, quam recitauimus superius in Notationibus: non est quod in his diutius immoremur; cum ex insculpta in facie eius adificij inscriptione, a quo illud fuerit excitatum, & quo tempore, satis superque fuerit demonstratum; cum ridiculum plane sit, illud a Sallustio esse descriptum carcerem velle dicere, quem longe post Sallustij tempus constat fuisse erectum. Quod vero nullam speciem carceris dicat reddere in presentia locum dictum in carcere Tulliano; cogitet vir prudens ex frequentissimis summisq. Urbis adificijs collapsis altissimos esse superiniectos aggeres: Insuper meminisse etiam debet, ipso auctore Varro, constare, partem illam carceris, quæ Tulliani custodia dicebatur, deorsum pressam sub terra positam fuisse; sunt hæc enim verba Varonis lib. 4. de lingua Latina: In carcere pars quæ sub terra, Tullianum, ideo, quod additum a Tullo Rege.] Si igitur olim Tullianus carcer erat sub terra; quanto depressius, superinducto ruderum aggere, modo esse necesse est?

Stat igitur firma de uno tantum carcere Romæ sub Regibus atque Tribunis ex Iuuenale asserta sententia, illumque esse Tullianum, locumque tenuisse, ubi nunc est ecclesia S. Nicolai, dicta in carcere Tulliano, & alia illi contigua: quippe cum non nisi unus carcer in tanta Vrbe esset, fuisse amplissimum, dicere opus est. Hæc si tam vera, tamque certa accipiantur: de Foro Romano, Curia, aede Concordia, templo Saturni, ipsoque Aerario, & Clui Capitolino, ubi nam sita fuerint, erit facilis demonstratio; eum e contra ex loco carceris errore semel accepto, omnia simul loca confundi, reddi ambigua, ac perperam poni (ut a compluribus hæcenus factum vidimus) eruditos quoslibet perfacile putem intellecturos.

Idibus Martij. Luna. D^{xvj.}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CÆSAREAE in Cappadocia passio sancti Longini militis, qui latus Domini lancea perforasse perhibetur. Eodem die natalis S. Aristobuli Apostolorum discipuli, qui cursu prædicationis peracto, martyrium consummauit. Thessalonicae sanctæ Matronæ ancillæ cuiusdam Iudææ, quæ cum occulte Christum coleret, & furtiuis orationibus quotidie ecclesiam frequentaret, a domina sua deprehensa, & multipliciter afflictæ, nouissime robustis fustibus usque ad mortem cæsa, in confessione Christi incorruptum Deo spiritum reddidit. Eodem die sancti Menigni fullonis, qui sub Decio passus est. In Aegypto sancti Nicandri martyris, qui cum sanctorum martyrum reliquias studiose perquireret, & ipse martyr effici meruit sub Diocletiano Imperatore. Cordubæ sanctæ Leocritiæ virginis & martyris. Romæ natalis sancti Zachariæ Papæ, qui Dei Ecclesiam summa vigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate sancti Probi Episcopi, cui morienti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romæ sancti Speciosi monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cælum.

MARTII 15.

LONGINI.] Deo eo etiã hæc die Vsuardus, Græci autem 16. Octobr. in Menologio, adduntque natalem diem duorum militum, qui cum eodem pro Christi nomine passi sunt. Longini res gestas habet Metaphrastes eadem die 16. Octobr. ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. aliqua de eo Petrus in catal. lib. 3. c. 201. S. Longini venerandum corpus Romæ afferuari percepi in ecclesia sancti Augustini.

Aristobuli.] Græci etiam de eo in Menologio. hæc die. Meminit huius Paulus ad Rom. c. 16. Dorotheus in synopsi scribit, hunc esse missum ad Britannos prædicationis Evangelicæ causa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

Matronæ.] De ea Beda, Vsuardus, Ado,

& alij. Agunt Græci de eadem 27. huius mensis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergensis dicta, de qua Metaphrastes agit 8. Nouembris, & Sozom. hist. lib. 7. cap. 21. Duæ aliæ eiusdem nominis habentur martyres: quarum alterius vigesima Martij, alterius vero decimo octaua Maij dies natalis agitur inferior. Rursus vero duæ: aliæ Matronæ nomine martyres passæ habentur in Africa sub Diocletiano Imperatore, una cum pluribus alijs, quorum res gestæ ex Proconsularibus Actis descriptæ habentur apud Syriam die undecima Februarij in Saturnino & socijs. Existimamus harum alteram illam esse, quæ apud Capuam in Campania habetur in honore: eo enim putamus translata ab Episcopis Africanis profugis tempore persecutionis Vuandalicæ, ut de multis alijs sanctorum martyrum reliquijs accidit, ut de Casto, Aemilio,

Aemilio, Marcellino, & Saturnino dicimus die 5. Octob. Ad eiusmodi coniecturam quidem libentius in re obscura nos adduci patimur, quam fidem præstare Actis quibusdam nulla ex parte subsistentibus, quibus dicitur Matrona ex Lusitania Capuam concessisse.

^d Menigni.] Græci etiam hac die de eo in Menologio, vbi summatim complexa eius Acta referunt.

^e Nicandri.] Græci itidem de eo hac die in Menologio, resq. ipsius gestas compendio ibidem narrant.

^f Leocritia, alias Locritia.] De hac scribit Aluarus in vita S. Eulogij presbyteri & martyris: vbi legitur, S. Eulogium quinto Idus Martias consummasse martyrium, & quar-

ta post die Locritiam, de qua agimus, esse decollatam, corpusq. eius proiectum in flumen Betim. Habetur ibidē facer hymnus de sanctis Eulogio & Locritia.

^g Zachariae Papæ.] De eo Ado pridie huius diei; sed hic est dies natalis eius: cuius res præclarissime gestas per annos singulos intexuimus in Annalibus Eccles. Successit hic Gregorio Papæ Tertio, anno Domini septingentesimo quadragesimo primo.

^h Probi Episc.] Scribit de eo S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 12. Fuit & alius Probus, de quo ibidem sanctus Gregorius, atque etiam cap. 17. & 19.

ⁱ Speciosi.] De eo scribit idem S. Gregorius lib. 4. dialog. c. 8. ex quo ceteri acceperc.

xv. E Decimosextimo Kal. Aprilis. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE passio sancti Cyriaci^a diaconi, qui post longam carceris macerationem liquata pice perfusus, & in catasta^b extensus, attractus etiam neruis, & fustibus cæsus, ad vltimum cum Largo & Smaragdo, & alijs viginti, iubente Maximiano, capite truncatus est. Horum tamen festiuitas sexto Idus Augusti recolitur, quo die a beato Marcello Papa eorum corpora sunt leuata, ac venerabiliter tumulata. Aquileiæ natalis beati Hilarij Episcopi^c, & Tatiani diaconi, qui sub Numeriano Imperatore & Beronio Præside, post equuleum atque alia tormenta, vna cum Felice, Largo, & Dionysio martyrium terminarunt. In Lycaonia sancti Papæ^d martyris, qui ob Christi fidem verberibus cæsus, vngulis ferreis^e laceratus, clauatis calceis incedere iussus est; deinde arbori alligatus, migrans ad Dominum, eandem arborem ex sterili reddidit fructuosam. Anazarbi in Cilicia sancti Iuliani^f martyris, qui sub Marciano Præside diutissime cruciatus, demum in sacco vna cum serpentibus inclusus, in mare demersus est. Rauennæ sancti Agapiti^g Episcopi & confessoris. Coloniae sancti Heriberti^h Episcopi, sanctitate celebris. Aruernis depositio sancti Patricijⁱ Episcopi. In Syria S. Abrahæ eremitæ^k, cuius res gestas beatus Ephræm diaconus conscripsit.

YRIACI^a.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius simulq. socio- rum Acta iuncta rebus gestis S. Marcelli Papæ apud Sur. 16. Ianuar. Fuit Romæ titulus S. Cyriaci in Thermis, penes quem & monasterium monialiū erat, quod ipsum etiam excidit; cuius loci Martyrologiū peruerustum habemus in nostra bibliotheca, ex quo nonnulla vetustatis monumenta hic descripta habentur. Est mentio tituli S. Cyriaci in Synodo secunda Romana: sub Symmacho Papa, & in registro S. Gregorij lib. 9. epist. 22. qui cum vetustate collapsus esset, a Sixto Papa Quarto ad ecclesiam sanctorum Quiriaci & Iulittæ translatus est: sed nuper a Sixto Papa Quinto statio, quæ ibi erat, est restituta in Diaconia S. Mariæ in Via latâ, cui inhærebat eiusdē Cyriaci monasterium, quod diximus, monialiū.

^b In catasta extensus.] Diuersa significatione catasta tam apud Gentiles scriptores, quam etiam Christianos, ac penes ipsa Acta martyrum accepta reperitur. Aliquando pro machina longæ ac magnæ cōpedis formam habente, qua serui detenti, venales exponebantur. sic apud Plin. lib. 35. cap. vlt. Stat. 2. silu. Perf. sary. 6. Mart. lib. 6. & 10. & alios: Erat & catasta instrumentum torquendi, diuersum tamen ab equuleo, de quo habes in Actis S. Dorotheæ, & in Actis S. Marcelli Papæ & martyris, & alijs. In eo sensu Saluianus Masil. de recto iudic. lib. 3. Scalas, inquit, sibi quodammodo de equuleis, catastisq. fecerunt, martyres videlicet. Et Gilda Sapiens in orat. inuect. in ord. Eccles. ait: Multo dignius profecto, vt ad carcerem, aut catastam pœnalem, quam ad sacerdotium traheremini. Catasta insuper aliquando suggestum significat lignis compactum, quem vulgo dicimus, tabulatum. In hoc sensu in Actis sanctorum martyrum Mariani lectoris & Iacobi, quæ quidem germana esse noscuntur, hæc habentur: Erat illic catasta non vno tantū, sed multis distincta gradibus & sublimi ascensu, &c. apud Sur. tom. 2. die 3. Aprilis. Super eiusmodi catastam eleuabantur cruciandi martyres, quo illorum tormenta possent ab astantibus conspici: sicq. intelligas locum Prudentij in Romano martyre hymno 10. cum ille suspensus equuleo super catastam concionabatur ad populum, dicens:

*Audite cuncti, clamo longe, prædico,
Emitto vocem de catasta celsior.*

Erat etiam catasta cratis ferrea ad comburendum parata, de qua idem Prudent. Peristeph. in Laurentio hymno 2. sic canit:

*Postquam vapor diutius
Decoxit exustum latus,*

*Vltro e casta Iudicem
Compellat affatu breui:
Conuerte partem corporis,
Satis crematus iugiter.*

Idem Peristeph. hymno 1.
*Verbera post vim crepantum
Post catastas igneas, &c.*

Et Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem catasta: Exhibentur lebetes, catastæ frixoriæ, &c. Paulo inferius sic: Igni in catasta martyr obijcitur. Hæc iam satis de catasta.

^c Hilarij, & Tatiani.] Agit de his item hæc die Vsuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & hist. ecclesie Aquileien. lib. 2.

^d Papæ martyris.] De eo etiam Græci in Menologio, vbi & pluribus eius martyrij cruciatus narrantur.

^e Vngulis ferreis.] Erant vngulæ bifulcæ; sic Prudentius eas frequenter appellat, vt Perist. hym. 1.

*Ille virgas & secures,
Et bifulcas vngulas
Vltro fortis expectabat.*

Idemq. hymno 5.

*Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat osculis. Et hymno 10.
Costas bifulcis exarandas vngulis.*

Dictæ sunt autem vngulæ, quod ea instrumenta ferarum imitarentur vestigia; quarum cum referrent exemplū, eodem etiam dicta nomine inuenies l. 1. C. de emendatione seruorum: Ferarum, inquit, vnguibus latera persecando. sed in Cod. Theod. eod. tit. sic: Ferarum vestigijs latera persecando.

^f Iuliani.] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi & certamen eius describitur.

^g Agapiti Episcopi.] De eo tabulæ ecclesie Rauennatis. Reperitur hic interfuisse Romano Concilio sub Iulio Papa habito, anno primo Constantij & Constantis AA. Qua ratione supra diximus, hunc præcessisse Seuerum, & non ei successisse: nam anno vndecimo prædictorum Imperatorum habitæ est Synodus Sardicensis, cui præsens fuit Seuerus, atque subscripsit.

^h Heriberti Episc.] Scripsit eius res præclare gestas Rupertus abbas Tuitiensis, quas retulit Sur. tom. 2. Porro egregia sanctissimi viri miracula Lambertus Leodiensis scriptis mandauit. Sigebert. de eo agens in chron. ordinatum eum refert Episcopum anno a Christo Domino 977. ex humanis autem decessisse anno 1021.

ⁱ Patricij Episcopi.] De eo Vsuardus hæc die. Miratus sum hunc non recenseri in tabulis Democharis inter Episcopos Aruernenses: puto errore prætermisum; nisi alterius fortasse fuerit ciuitatis Episcopus.

^k Abra-

^k *Abraha eremita.*] Græci autem in Menologio 29. Octobris. Scripsit sanctus Ephræm eius Acta, quæ extant apud Lipom. tom. 2. meminitq. eiusdem in libello, qui Testamentum Ephræm inscribitur. recitat & Me-

taphraustes eius res gestas fufius enarratas: habet eisdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. hac die. Sozom. meminit de Abraham sancti Ephræm discipulo lib. 3. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 16.

iiiiij. **F** Sextodecimo Kal. April. Luna.

17

a b c d e f g h i k l m n p q r f
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 12 13 14 15 16 17

HIEROSOLYMIS sancti Ioseph^a ab Arimathia nobilis decurionis, discipuli Domini; qui eius corpus de cruce depositum in monumento suo nouo sepeliuit. Romæ sanctorum Alexandri^b & Theodori martyrum. Alexandriae commemoratio plurimorum sanctorum martyrum^c, qui a Serapidis cultoribus comprehensi, cum idolum adorare constanter renuissent, sæuisime cæsi sunt, tempore Theodosij Imperatoris: qui mox rescriptum dedit, ut Serapidis templum destrueretur. Constantinopoli sancti Pauli^d martyris, qui sub Constantino Copronymo cum sanctorum imaginum cultum defenderet, igne combustus est. In Hibernia natalis sancti Patricij^e Episcopi & confessoris, qui primus ibidem Christum euangelizauit, & maximis miraculis & virtutibus claruit. Cabilone in Gallijs sancti Agricolæ^f Episcopi. Niugellæ in Brabantia sanctæ Gertrudis^g virginis, quæ clarissimo genere orta, despiciens mundum, & toto vitæ suæ cursu in omnibus sanctitatis officijs se exercens, Christum sponsum in cælis habere meruit.

M A R T I I 17.

HOSEPH ab Arimath.^a] De quo Matth. c. 27. Marc. c. 15. Luc. cap. 23. & Ioannes c. 19. ^b *Alexandri, alias Nicandri, & Theodori.*] Restituti sunt hi ex eo quod diximus vet. manuscrip. exemplari. Nicandri & Theodori martyrum corpora translata sunt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, ut vetus inscriptio marmoris incisa illic posita testatur.

^c *Plurimorum sanctorum mart.*] Agit de his Rufin. hist. lib. 2. c. 22. Socrat. lib. 5. cap. 16. & 17. Sozom. lib. 7. c. 15. & 16. Niceph. lib. 12.

cap. 25. & 26. De subuersione Serapidis scripsit Sophronius æqualis S. Hieronymo inscriptum librum, ut ipse Hieron. testatur lib. de script. Eccles. in Sophronio. Meminit S. Augustinus de Serapidis ruina lib. de diuinat. dæmonum; de eius vero cultu & vana Aegyptiorum superstitione late de ciuit. Dei lib. 18. cap. 5. & 6. De eiusdem templi ruina S. Hieron. ad Lætam epist. 7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum præterea, in locum deiecti Serapidis extracta fuisse basilicam nomine S. Ioannis Baptistæ, in quam illatæ sunt eiusdem sancti reliquiae, ut scribit

Rufinus

Rufinus vbi supra; eam Theophilus dedicauit quarto Kal. Septembris, ut scribit Beda de sex ætat. in Iuliano: idem Acta de inuent. capitis eiusdem S. Ioannis in princ. De origine autem eius templi consule Tacitum Animalium lib. 20.

^d *Pauli martyris.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. passus reperitur circa annum Domini octingentesimum.

^e *Patricij Episc.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Huius res gestas scripsit Probus Hibernus, ut apparet in fine eius vitæ, quæ extat apud Bed. to. 3. De puteo S. Patricij historiam recenset Mombrit. tomo 2. Cum autem in prædictis auctoribus, quos citauimus, legatur sanctus Patricius primus omnium Scotis prædicasse Euangelium, & ad Christi fidem eosdem perduxisse: nos maiorem fidem adhibere cogimur S. Prospero Aquitano, qui illis temporibus vixit, ac rem gestam ob oculos pene habuit: Ipse in chronico in Consulatu Dionysij & Florentij, & iterum in Consulatu Bassi & Antiochi testatur, Scotos, antequam S. Patricius prædicationem Euangelij aggrederetur, conuersos ad fidem fuisse per Palladium, quem Rom. Ecclesiæ diaconum S. Cælestinus Papa illuc ad prædicandum Euangelium miserat. Agit de hoc etiam idem Prosper lib. aduersus Collatorem in fin. Beda hist. de gest. Angl. lib. 1. cap. 13. & libro de sex ætat. & Marian. Scot. lib. 2. sex. ætat. anno Domini 432. Ex his itaque erroris arguitur Probus, dum ait, Palladium, intactis rebus Scotorum, ab illis fuisse repulsum, ac in munere quoungebatur archidiaconatus, esse defunctum; cum prædicti omnes affirmant, illum ordinatum esse a Cælestino primū Scotorum Episcopum, cui successit S. Patricius consecratus ab eo-

dem Cælestino Papa; qui & ad Hibernos missus, ibi per annos quadraginta in signis atque mirabilibus prædicans, totam insulam Hibernam conuertit ad fidem. Hæc etiam testatur Mar. Scot. vbi supra. Scribit Sigeb. in chron. sanctum Patricium obiisse anno Domini 491. annos natum 122. De eodem S. Patricio habetur mentio in Actis S. Vinnualoci abbatis: extant apud Sur. tomo 2. die 3. Martij; fuit enim illi æqualis.

^f *Agricolæ Episc.*] Scribit de eo Gregorius Turon. hist. de gest. Franc. lib. 5. c. 20. & 45. Interfuit subscripsitq. quarto & quinto Concilio Aurelianensi, ut eorum Acta indicant: celebratum est autem quantum illud Concilium anno 38. Childeberti Regis Franc. qui numeratur an. Domini 552. Hæc ponimus, ut tempora quibus vixit Agricola cognoscantur. Scribit de eodem elegans epigramma Venant. Fortunat. lib. 3. Meminit eiusdem Fortunat. in Actis S. Germani Episcopi Parisiorum c. 7. Aim. de gest. Franc. lib. 3. c. 42. Sedit (ut scribit Gregorius Turon. vbi supra) annos 48. vixitq. annos 83. Reperitur interfuisse etiam primo Lugdunensi Concilio vna cum S. Nicetio Episcopo Lugdunensi; quæ Synodus celebrata est temporibus Gunthramni Regis, & Ioannis Papæ Tertij.

^g *Gertrudis.*] De ea etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitat eius Acta Sur. tom. 2. sed per pauca quidem, & longe breuiora his quæ testatur Molanus reperiri tribus libris digesta Niuellæ Brabantia oppido. Plura de eadem idem auctor in Indiculo SS. Belg. vbi refert eam ex hac vita migrasse anno 664. quod etiam testatur Sigeb. in chron. & Trithem. de vir. illust. ord. sancti Bened. lib. 3. cap. 113. Relata est in sanctorum classem ex decreto Honorij Papæ Tertij.

18 Quintodecimo Kal. Aprilis. Luna.

G xiiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 13 14 15 16 17 18

HÆSAREÆ in Palæstina natalis beati Alexandri Episcopi^a, qui de Cappadocia ex propria ciuitate, vbi erat Episcopus, sanctorum locorum desiderio Hierosolymam veniens, cum Narcissus eiusdem vrbs Episcopus iam senex ecclesiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula suscepit: postmodum vero in persecutione Decij, cum iam longæuæ ætatis veneranda

neranda canicie præfulgeret, ductus Cæsaream, & clausus in carcere, ob confessionem Christi martyrimum compleuit. Augustæ sancti Narcissi^b Episcopi, qui primus in Rhætia Euangelium prædicauit: deinde in Hispaniam profectus, cum Gerundæ multos ad Christi fidem conuertisset, ibidem in persecutione Aureliani cum Felice diacono martyrij palmã accepit. Nicomediæ sanctorum decem millium^c martyrum, qui pro Christi confessione gladio percussi sunt. Item sanctorum martyrum Trophimi^d & Eucarpij. In Britannia sancti Eduardi^e Regis, qui dolis nouercæ necatus, multis miraculis claruit. Hierosolymis sancti Cyrilli^f Episcopi, qui ab Arianis multas fidei causa perpeffus iniurias, & ab ecclesia sua sæpe pulsus, tandem sanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratæ fidei Synodus œcumenica, Damaso scribens, præclarũ testimonium dedit. Lucæ in Tuscia natalis sancti Frigidiani^g Episcopi, virtute miraculorum illustris: cuius festiuitas quartodecimo Kalend. Decembris, quando eius corpus translatum fuit, potissimum recolitur. Mantuæ sancti Anselmi^h Episcopi & confessoris.

M A R T I I 18.

ALEXANDRI Episc.] Beda itẽ, Vuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio 15. Maij. Res gestas ipsius scribit Eusebius hist. lib. 6. cap. 7. 8. & 32. Hieronymus de script. Eccles. in Alexandro, Niph. ex prædictis lib. 5. c. 9. & 10. & alij recentiores.

^b Narcissi Episc.] Augustæ autem agitur 29. Octobris. Nec mirum, si (quod sæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio vero alibi de eodem agitur sancto: siquidem alicubi translatio, vel eius ecclesiæ dedicatio, vel, quod de Episcopis accidit, ordinatio celebratur. Porro ea die 29. Octobris agitur de Narcisso Episcopo Hierosolymitano, hic autem de Augustano Episcopo, quem eius gentis appellant Apostolum. Scimus autẽ aliquos confundere hos duos Narcissos simul; vt videtur fecisse Petrus in catal. lib. 7. c. 28. dum Hierosolymitano tribuit Afræ martyris conuersionem: alios econtra distinguere hunc a Narcisso Gerundense, qui vna cum Felice illic martyrimum passus est. Porro tam in Actis S. Afræ martyris, quam in flore sanct. Hisp. vnus idemq. esse fertur: quibus & adscripulantur qui scripserunt Annales Hisp. vt Ant. Beuter, & Ioan. Valæus. Illustratur tumulus eius multis miraculis; quorum illud est celeberrimũ sub Petro Re-

ge Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliae & Philippum Francorum Reges, ex sepulchro S. Narcissi, quod violare attentarunt milites, muscarum examen egressum, in exercitũ infesto agmine irruens, ingentem cladem intulit, & in fugam egit, a caeptisq. desistere coegit. Contigerunt hæc 8. Septembris, anno Domini 1286. Ex his apud eos in prouerbiũ abierunt Muscæ S. Narcissi. De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius in mem. sanct. Sed de eo plura infra 1. Augusti.

^c Decem millium mart.] Græci de his etiam in Menologio hac die. Nec sane mirandum est, non tantum eos de quibus hoc loco agitur, sed alia multa præterea martyrum millia pro Christi nomine Nicomediæ fortissime occubuisse, in quorum certamina sæpe incurrimus: nam Diocletianus Imperator sauisssimam illam persecutionem excitans, Nicomediæ refedit, illicq. de Christianis immanissimam carnificinã exercuit, vt produnt Acta martyrum, Euseb. lib. 8. & alij.

^d Trophimi & Eucarpij.] Græci item de his hac die in Menologio agunt.

^e Eduardi Regis.] Extant eius res gestæ, quas ex antiquis manuscriptis edidit Sur. tomò 2. De eodem plura in vita S. Dunstani Episcopi, & in Actis S. Edithæ virginis, eius germanæ. Necatus est anno a Christo Domino 981. cũ regnasset annis quatuor. De celebra-

tione

tionẽ diei festi. Eduardi Regis extat epistola in hoc cõnũ. Papa Quarto in Vaticana Bibliotheca; in registro ipsius, in nõd 2. pag. 527. r. h. Cyrilli Episcopi. Agunt de eo Græci etiam hac die in Menologio. Merito pro S. Cyrillo testimonium œcumenicæ Synodi hic citatur: quod satis esse videtur ad apologiam aduersus eos, qui fidem Catholicam ipsius suspectã habere. Extat eiusmodi sanctæ Synodi elogium de Cyrillo in Synodica, apud Theodoretum lib. 3. c. 1. ad Damasum Papam his verbis: Ecclesia Hierosolymitana, quæ est omnium maximã reuerendissimã & sanctissimã Cyrillum Episcopum vobis attendimus, tum ab Episcopis prouincia. (vt canon vult) iam pridem esse creatum, tum plurima proelia aduersus Arianos varijs in locis confecisse. Hæc Patres. Plures eiusdem nominis, aliumq. post alium Hierosolymis in quibus Constantij Imp. sedisse, refert S. Hieronymus in

chronic. anno undecimo eiusdem Constantij Imp. Cum autem idẽ de script. Eccles. in Cyrillo dicat, eum ab Ariatis Principibus sæpe pulsũ exilio, satis innotuit fidem ipsius Catholicam probatã atque testatã. Vixit vsque ad annum octatum Theodossij maioris; vt idẽ Hieron. est auctor. Refertur hic annus (secundum Fastos Onophrij) Christi Domini 386. Habentur eius Acta nupen collecta opera Ioannis Grodenij, cuius etiam diligentia Catecheses, auctum planioribus, diu occultata prodire in lucem sup. Frigidiani, alias, Frigidiani. De eo septimus Innocentius tabulis Romanæ allatas scribit de ipso S. Greg. Papa lib. 3. c. 9. r. 2. ad eodẽ auctore. g. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. Anselmi Episc.] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mantuanæ, eiusdemq. vetera monumenta a Galeotto ad Vm. Breuiarij ad commodata.

OS

19

Quartodecimo Kal. April. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s	t
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P	Q	R	S	T
8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

N Iudæa natalis sancti Ioseph^a sponsi beatissimæ Virginis Mariæ, Surrenti sanctorum martyrum Quincti^b, Quinctillæ, Quartillæ, & Marcæ cum alijs nouem. Nicomediæ S. Pancharij^c Romani, qui sub Diocletiano truncatus capite, martyrij coronam accepit. Eodẽ die sanctorum Apollonij^d & Leontij Episcoporum, Gandau sanctorum Landoaldi^e presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui a sancto Martino Papa ad prædicandum Euangelium missi, multis post obitum sunt illustrati miraculis. Apud Pinnensem ciuitatem natalis beati Ioannis^f, magnæ sanctitatis viri, qui de Syria ad Italiam veniens, & constructo illic monasterio, multorum seruorum Dei per quatuor & quadraginta annos Pater existens, clarus virtutibus quieuit in pace.

M A R T I I 19.

LOSIPH^a.] De eo hac die Ado & alij, Græci autem 26. Decembris in Menologio. Huius res gestas non ab alijs, quam a testibus præordinatis a Deb, ab ipis, inquam, sanctis Euangelistis conscribi meruerunt. Omittimus hic de sanctissimo viro innumera sanctorum Patrum elogia, silemus & miracula recensere. De

eius ætate, virginitate, & obitu pluribus differuimus in Annalibus Eccles. Erat eius nobile sepulchrum in valle Iosaphat, prope tumulum S. Simeonis senis, vt legitur apud Bedam lib. de locis sanctis c. 6. Sancti Ioseph vita ex diuersis auctoribus collecta habetur in thesaur. concion. tom. 2. Isidorus Isolanus scripsit de donis S. Ioseph cõmentarium ad Hadrianum Sextum Rom. Pont. Extat de

eodem carmen Bonad. lib. 3. monod. 16.

^b *Quinti & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de iisdem hac die agunt.

^c *Pancharij.*] Græci etiam hac die in Menologio agunt de eodem.

^d *Apollonij & Leontij.*] De his vetus Martyrologium Rom. cui adstipulantur manuscriptorum nullibi tamen, cuius ecclesie Episcopi fuerint, habetur expressum.

^e *Landoldi & Amantij.*] Scripsit horum res gestas Nodgerus Episcopus Leodiensis, quas habet Sur. tom. 2. Plura Molanus in indic. SS. Belgij.

^f *Ioannis.*] De eo pluribus Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habet eius Acta Mombrit. to. 2. vit. sanct. Petrus in catalog. lib. 3. cap. 207.

^g *claudat*

Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 283. vbi eum virum sanctum & doctum prædicat. De ciuitate, cuius hic mentio habetur, varia admodum lectio reperitur, cum alij habeant Pennarensis, alij Pinnariensem, Pinnensem alij, seu Pennensem, vel Penatensem, vt Trithemius: porro magis germana lectio probatur, vt Pennensem dicat; est enim Pennensis ciuitas apud Vestinos, vt scribit Ptolem. lib. 3. tab. 6. & Plin. lib. 3. cap. 12. In lib. enim de Pontificibus Romanis in Zacharia Papa hæc leguntur: Eidem Trāsamundo se subdiderunt Marficani, Furcenses, atque Valuenses, seu Pennenses, alias Pinnenses, &c. vulgo dicitur, Ciuita de Penna.

xj. **B** Tertiodecimo Kal. Aprilis. Luna. 20

a b c d e f g h i k l m n p q r s
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7
t u A B C D E f F G H M N P
8 9 10 11 12 13 14 15 15 16 17 18 19 20

N Iudæa sancti Ioachim^a patris beatissimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. In Asia natalis S. Archippi^b commilitonis beati Pauli Apostoli, cuius ipse in epistola ad Philemonem, & ad Colossenses meminit. In Syria sanctorum martyrum Pauli^c, Cyrilli, Eugenij, & aliorum quatuor. Eodem die sanctorum Photinæ^d Samaritanæ, Ioseph & Victoris filiorum, itemq. Sebastiani ducis, Anatolij, Photij, Photidis, Parasceues, & Cyriacæ germanarum: qui omnes Christum confessi, martyrium sunt assecuti. Amisi in Paphlagonia sanctorum septem mulierum^e, Alexandræ, Claudie, Euphrasie, Matronæ, Iulianæ, Euphemie, & Theodosie, quæ in confessione fidei cæsæ sunt; easq. secutæ sunt Derphuta, & soror ipsius. Apolloniae sancti Nicetæ^f Episcopi, qui pro sanctorum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit spiritum. In monasterio Fontanellæ sancti Vulfranni^g Episcopi Senonensis, qui relicto Episcopatu, ibidem clarus miraculis decessit e vita. In Britannia depositio sancti Cuthberti^h Episcopi Lindisfarnensis, qui a pueritia ad obitum vsque sanctis operibus & miraculorum signis effulsit. Senis in Tuscia beati Ambrosijⁱ Senensis, ordinis Prædicatorum, sanctitate, prædicatione, & miraculis clari.

IOACHIM^a.] De eo autè Græci agunt 9. Septembris in Menologio. De sancto Ioachim etsi nihil expressum habeatur in diuinis Scripturis; tamen patrem fuisse Dei genitricis Mariæ; ex certis probatisq. maiorum traditionibus sancti Patres tam Latini quam Græci absque aliqua difficultate affirmarunt. id in primis S. Epiphanius, qui res Hebræorum præ ceteris calluisse videtur, in panar. hæres. 79. & in orat. de laudibus sanctæ Mariæ Deiparæ. item S. Ioannes Damasc. qui pluribus agit de laudibus S. Annæ & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genitricis Mariæ. S. Augustinus agens contra Faustum Manichæum lib. 23. c. 9. etsi neget in libris canonicis genealogiam Dei genitricis recenseri; Ioachim tamen, quem ille ex tribu Leui sacerdotè fuisse dicebat, eundem ex tribu Iudæ potius pronouisse contendit. Non præmittimus dicere, Gnosticos hæreticos excogitasse portentosum quemdam librum inscriptum, Stirps Mariæ: quem vt alienum ab Ecclesia Catholica sanctus Epiphanius procul reiecit in panar. hæresi 26. At nihil ex illo Patres accepisse certum est; idq. loca Epiphaniij nuper citata satis indicant.

^b *Archippi.*] De eo Paulus Apostolus ad Coloss. c. 4. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij.

^c *Pauli & soc.*] De his item Vsuardus, & alij eum secuti.

^d *Photina Samaritana.*] Agunt de ea item Græci hac die in Menologio, feruntq. eandem fuisse mulierem Samaritanam, de qua Ioan. Euang. c. 4. In vet. Martyrol. Cassin. de eadè agitur, eademq. fuisse affirmatur. Eius caput Romæ apud S. Paulum a monachis Cassinensibus asseruatur.

^e *Septem mulierum.*] De his etiam Græci in Menolog. hac die: ibiq. earumdem nomina recitantur, inter quas & Parasceue recensetur. Agunt Græci de Parasceue seorsum itidè in Menologio ad sext. Kalend. Augusti, passimq. tradunt temporibus Antonini Imp. Romanamq. genere fuisse scribunt; quam diuersam esse ab hac, de qua hic cum ceteris agitur, facile existimo. Theod. Balsam. in sexta Synodo Constantinop. can. 63. hæc ait: Nicolaus Muzalon Patriarcha, cum vitam sanctæ Parasceues, quæ in quodam Callicratæ vico colebatur, a quodam Vicario inepte & indocte, ac sancta angelica viuendi ratione indignè compositam inuenisset, eam igni mandari iussit; & diacono

Basilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conscribere. Hæc Theodorus; qui & de Metaphraste, quæ constat in eo genere plurimum laboris insumpsisse, hæc ait: Magna itaque beato Metaphrasti agenda est gratia, qui martyricas pro veritate fossas non sine multis laboribus & sudoribus repurgauit & exornauit, ad Dei laudem, & SS. martyrum perennem gloriam. Hæc ille.

^f *Niceta Episcopi.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

^g *Vulfranni Episc.*] Scripsit eius res gestas Ionas abbas: habet eas Sur. to. 2. Plura de eo in vita S. Vuilebordi apud Sur. tom. 6. Molan. in Indic. SS. Belg. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 168. Petrus in catal. lib. 3. c. 213. & alij. Migravit ex hac vita anno Domini septingentesimo vigesimo.

^h *Cuthberti Episc.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado. Eius Acta Beda exacte conscripsit habentur tom. 3. qui & in præfatione hist. de gest. Angl. fatetur se conscripsisse vitam ipsius, non tantum soluta oratione, sed etiam versu heroico. Idem de eo lib. 4. hist. Angl. c. 27. 28. & 29. Sedere cœpit anno Domini 685. Migravit e vita anno 688. Siebertus autem anno 687. diem obiisse affirmat.

ⁱ *Ambrosii Senensis.*] Extant eius Acta iussu Honorij III. Summi Pont. conscripta a quatuor Theologis eiusdè ordinis ipsi Ambrosio contemporaneis, typis excusa, quæ magnam redolent pietatem. De eo S. Antonin. 3. par. chronic. tit. 23. cap. 10. §. 5. & cap. 11. §. 1. & tit. 24. cap. 14. §. 15. & B. Raimundus Capuanus in vita S. Catherinæ Senen. lib. 2. c. 35. vbi testatur illum suo tempore & centum annis antea multis claruisse & adhuc clarere miraculis. Leander Albert. de viris illustr. ord. Præd. in vita eiusdè sancti per Sebast. Flamin. & in vita B. Iacobi de Menania per Barthol. Mortariū conscripta. Ioan. Nider in Præceptorio, præcep. 1. cap. 6. in fine, vbi testatur festiuitatem ipsius celebrari de licentia Romani Pontificis. Anton. Lusitanus in chronico eiusdè ord. anno 1260. & 1262. & 1280. & 1285. vbi ait festum huius sanctissimi viri feria sexta ante Dominicam Passionis celebrari Senis multa cum pompa, & Senatus populiq. Senensis concursu & munificentia, quo die in illius honorè a feruili opere omnis feriatur populus. Ferdinād. de Castigl. 1. par. hist. S. Dominici lib. 3. c. 49. 51. 52. & 53. & alij præterea, quos breuitatis causa omittimus. Migravit ex hac vita anno Dom. 1286. die 20. Martij. Hunc Martyrologio Romano adscribi S. D. N. Clemens VIII. merito præcepit.

C Duodecimo Kal. April. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8
t u A B C D E f F G H M N P
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

BN monte Casino natalis sancti Benedicti abbatis, qui monachorum disciplinam in Occidente pene collapsam restituit, ac mirifice propagauit: cuius vitam virtutibus & miraculis gloriosam beatus Gregorius Papa conscripsit. Alexandriae commemoratio sanctorum martyrum^b, qui sub Constantio Imperatore & Praefecto Philagrio, irruentibus Arianis & Gentilibus, in ecclesia in die Parasceues caesi sunt. Eodem die sanctorum martyrum Philemonis^c & Domnini. Catanæ sancti Birilli^d, qui a beato Petro ordinatus Episcopus, cum multos Gentilium conuertisset ad fidem, in vltima senectute quieuit in pace. Alexandriae beati Serapionis^e anachoretæ & Episcopi Thmueos^f, magnarum virtutum viri, qui Arianorum furore in exilium actus, migravit ad Dominum. In territorio Lugdunensi S. Lupicini^g abbatis, cuius vita sanctitatis & miraculorum gloria fuit illustris.

MARTII 21.

BENEDICTI abbatis^a.] Beda ac ceteri Latinorum de eo hac die, Græci autem in Menolog. 14. huius, his verbis: Sancti Patris nostri Benedicti multorum monasteriorum Patris celeberrimi, pietate & miraculorum multitudine illustris. Hæc ibi. Huius præclarissimas res gestas complexus est toto secundo libro dialogorum S. Gregorius Papa: plurima item de eo in vita sancti Mauri, necnon in vita S. Placidi. Marcus monachus S. Bened. (vt scribit Sigebert. de vir. illust. c. 35.) Acta S. Benedicti ex Gregor. lib. 2. dialog. scripsit heroico carmine: Adalbertus autem monachus Floriacen. (vt idem auctor testatur c. 101. & 102.) scriptis mandauit volumen miraculorum eius, quæ ad ipsius sepulchrum sunt facta: quod opus Annonius monachus est profecutus. Bertharius abbas Cassinensis etiam scripsit de vita, obitu, & miraculis S. Benedicti volumen, vt testatur Petrus diac. Cassin. de vir. illust. monast. Cassin. c. 12. Idemq. eodem lib. c. 18. refert Victorem Rom. Pont. ex abbate Cassinens. scripsisse quatuor libros de miraculis S. Benedicti, quæ facta sunt in cœ-

nobio Cassinensi. Vitam eius carmine fuisse scriptam etiã a Rainaldo monacho Cassin. idem Petrus affirmat ibidẽ c. 17. Paulus diaconus Aquileiensis scripsit sacros hymnos de eodem, vt idem refert cap. 8. Bruno autem Episcopus Signiensis ex monacho Cassinensi scripsit homiliam de eodem legi solitam in ea ecclesia die natali eiusdem, quod testatur idem Petrus c. 34. Addidit & Guericus abbas Igniacensis sermones tres, Odo abbas Floriacen. sermonem vnum de eadem solemnitate. De eodẽ præterea Paulus diac. de gest. Longob. lib. 1. cap. 17. Leo Ostiensis lib. 1. chron. Cassinens. & alij plures. Petijt eremum S. Benedictus (vt ex historia Cassin. probamus in Annalibus) anno a Christo Domino quadringentesimo nonagesimo quarto. Obdormiuit autẽ in Domino secundum aliquos anno quingentesimo quadagesimo secundo, vel secundum Leonem Ostiensem quingentesimo quadagesimotertio. Verum de his consule quæ diximus in iisdem nostris Annalibus.

^b Sanctorum martyrum.] Scribit de his sanctus Athanasius epistolã ad Orthodoxos omnes, quo cunctis innotesceret Catholicorum constantia,

stantia, & Arianorum sæuitia: agit & de his in apologia secunda: Socrates etiam lib. 2. cap. 8. Sozom. lib. 3. cap. 5. Theodoret. lib. 2. cap. 4. Cæsi sunt hi Constantio tertiu & Constante secundum Consil. anno a Christo Domino (iuxta Fastos Onuphrij) trecentesimo quadagesimosecundo.

^c Philemonis & Domnini.] De his itẽ Græci hac die in Menologio agunt.

^d Birilli Episcopi.] Græci etiam de eo hac die in Menolog. Diuersus plane hic Birillus a Berillo, de quo agit sanctus Hieronym. de script. Eccles. quem vixisse dicit temporibus Alexandri Imp. & successorum eius.

^e Serapionis anachoretæ & Episcopi.] De eo Beda, Vfsuardus, Ado, & alij; licet eum tantum dicant anachoretam: verum insignem illum Serapionem. ab Athanasio fuisse ordinatum Episcopum, constat ex epistola eiusdẽ Athanasij ad Dracontium. Extat de eo Alexandri Episcopi Theffalonica ad Athanasium epistola, quam intexuit idem Athanas. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hieronymus libro de script. Eccles. & in epistola ad Magnũ 84. Ad hunc Serapionem extat epistola insignis eiusdẽ S. Athanasij aduersus eos, qui nullitare incipiebant, Spiritum sanctũ esse creaturã: item commentarius de blasphemia in Spiritum sanctum, & epistola alia de morte Arij, & statu illius temporis. Eiusdẽ nominis Serapio cognomento Syndonius clauit san-

ctitate, de quo plura Palladius in Lausiacis. ^f Thmueos.] Sic dicta ciuitas in Aegypto ab hirco, vt testatur sanctus Hieron. contra Iouin. lib. 2. Thmuus, inquit, interpretatur hircus. Meminit eiusdem ciuitatis Cassian. collat. 14. c. 4. & collat. 16. c. 1. Posita hæc ciuitas erat in ea prouincia Aegypti, dicta, Scethi; quæ & a Scythis Orientalibus Scythia appellata sæpius reperitur: a Scythis enim Aegyptios fuisse debellatos, auctor est Iustinus histor. lib. 2. De eremo Scethi, qui & Scythiæ dicitur, frequens est mentio apud Pallad. in Lausiac. Euagr. Cassian. Sozom. Niceph. & alios. De vrbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolem. lib. 4. Quod dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, constat ex epist. S. Germani Episcopi Capuani & aliorum legatorum ad Hormisdam Papam, quam habemus apud nos manuscript. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, seu Scythiæ: Isti de sua prouincia Episcopos accusant, inter quos est Paternus Thmuitanæ ciuitatis Antistes, &c.

^g Lupicini.] De eo etiam hac die Beda, Vfsuardus, Ado, & alij. Scripsit res gestas ipsius Gregorius Furon. in vit. sanct. Patr. c. 1. Fuit & alius Lupicinus reclusus sanctitate conspicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. De eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in Actis S. Eugendi, apud Surium tom. 1. die 1. Ianuarij.

22 Undecimo Kal. April. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 17 18 19 20 21 22

NARBONAE in Gallia natalis sancti Pauli^a Episcopi, Apostolorum discipuli, quem tradunt fuisse Sergium Paulum Proconsulem, qui a beato Apostolo Paulo baptizatus, & cum in Hispaniam^b pergeret, apud Narbonam relictus, ibidem Episcopali dignitate donatus est: vbi prædicationis officio non segniter expleto, clarus miraculis migravit in cælum. Tarracinæ sancti Epaphroditi^c Apostolorum discipuli, qui a beato Petro Apostolo Episcopus illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa sanctorum martyrum Saturnini^d & aliorum nouem. Eodem die natalis sanctarum martyrum Callinice^e & Basilissæ. Ancyrae sancti Basilij^f presbyteri & martyris, qui sub Iuliano Apostata grauissimis cruciatibus affectus, animam Deo reddidit. Cartha-

gine sancti Octauiani^s archidiaconi, & multorum milliū martyrum, qui ob fidem Catholicam a Vuandalis cæsi sunt. Ibidem sancti Deogratias^h Episcopi Carthaginensis, qui plurimos a Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos redemit, alijsq. sanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi in Piceno S. Benuenutiⁱ Episcopi. In Suetia sanctæ Catherinæ^k virginis, filiæ sanctæ Brigittæ. Romæ sanctæ Leæ^l viduæ, cuius virtutes & ad Deum transitum sanctus Hieronymus scribit.

M A R T I I 22.

DAVLI Episcopi^a.] Agit de eo Beda, Vuardus, Ado, ac ceteri, licet diuersis diebus: nam Vuard. prid. Id. Decemb. Ado vero ad 11. Kal. Febr. Meminit huius Prudentius in Peristeph. hymno 4. cum ait:

Surget & Paulo speciosa Narbo.

Item Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 1. c. 30. vbi tamen manifeste errat, dum eū vna cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imp. in Gallias peruenisse testatur. De eodem Petrus Clun. lib. 1. epist. 2. & alij plures ex recentioribus.

^b *Cum in Hispaniam pergeret.*] Eadem quæ hic habentur de professione S. Pauli in Hispanias, prædicta omnia Martyrologia attestantur: id ipsum tam Latini, quam Græci Patres affirmant: a quibus dissentire videtur Gelasius Papa, cuius sententia recitata habetur 22. q. 2. cap. beatus Paulus. Sunt ea verba Gelasij prolata in Synodo Romæ habita, in qua actum est de absolutione Miseni Episcopi antea damnati: habemus eā apud nos manuscriptā. Sed re vera eo tendit sententia eius, vt Paulus, Deo aliter disponente, quod tunc se facturum pollicitus est, minus implere potuerit: non autem vt neget omnino, numquam Paulum in Hispanias aduenisse. De profectu autem eius in Hispanias, vt de re certa, scribit S. Athanasius in epistola ad Dracontium: id ipsum S. Hieronymus, qui apocryphis non facile adhibere fidem consuevit, in Isai. c. 11. & in Amos. c. 15. hoc & profiteretur S. Cyrillus Hieros. catechesi 17. S. Epiphanius in Panar. hæref. 27. S. Ioan. Chrysost. homil. 76. in Mat. & homil. 7. de laudibus Pauli, Theodoretus in comment. epist. 2. Pauli ad Timoth. cap. 4. in epist. ad Philip. c. 1. & super Psalm. 116. S. Gregorius Papa lib. 3. 1. moral. cap. 22. in fin. S. Isidorus de vit. & obit. sanct. c. 71. licet non putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Card. Sirleti libellus Hippolyti martyris de duodecim Apostolis, quo firmiter auctor asserit, S. Paulum prædicasse Euangelium in Hispania: profiteretur id ipsum Sophronius Episco-

pus Hierosol. in sermone in natali Apost. Ado Viennen. in chron. Michael Glic. & alij ex recentioribus plurimi, quos præterimus; satis esse arbitrati, tot tantorumq. Patrū vnam omnium de eadem re sententiam retulisse. Sed de his locupletius agimus in Annalibus.

^c *Epaphroditi.*] De quo Paulus ad Philip. c. 2. & 4. Præfectum hunc fuisse ecclesiæ Tarracineni, est auctor Metaphrast. in serm. in natal. Apost. die 29. Iunij: Dorotheus autem in Synopsi ait, Adriæ eum datum Episcopum.

^d *Saturnini & soc.*] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis passi habentur in Africa: quorum nec illum prætereamus, de quo est tam nobile testimonium S. Celerini martyris in epistola ad Lucianū, his verbis: Salutate Macarius cum sororibus, & c. paulo post: Saturninus, qui & ipse luctatus est cum diabolo, qui & Christi nomen est fortiter confessus, qui & in pœna vngularum fortiter est confessus, & c. est epist. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

^e *Callinice & Basilisse.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio.

^f *Basilij presbyteri.*] De eodē hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Basilij presbyteri Ancyranæ ecclesiæ, qui cū in Christiana confessione constanter persisteret, Iuliano Apostata Imp. & Saturnino Præside Ancyræ, post multos cruciatus Christi martyr volauit in cælum. hæc ibi. agit de eo Sozom. lib. 5. c. 10. Ne autem alicui errandi daretur occasio, vt quis existimaret hunc illum esse Basilium item Ancyranū, sed Episcopum Arianum, qui iisdem temporibus vixit: idcirco hic presbyteri nomen, & quæ sequuntur, videntur expressa. Ad omnem autem prorsus tollendam ambiguitatē de Basilio Episcopo: sciendum est, illum non occubuisse martyrio sub Iuliano, sed post illum fuisse superstitem: nam obtulit vna cum alijs Arianis libellum Iouiniano Imperatori, quo se Nicænæ fidei professorem esse testatus est, vt scribit Sozom. hist. lib. 6. c. 4. Quod autē spectat ad Iuliani Apostatæ persecutionem, in qua Basilius presbyter, &

quo

quo agimus, passus est; exploratum habetur, ipsum potius dolis egisse, quam armis sæuisse: tamen (vt de eo scribit S. Gregorius Nazianzenus oratione prima in Iulianum) ita se ille comparauit, vt vtrisque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Christianos edicto, tamen tum populo, tum etiam magistratibus, ipsisq. prouinciarum rectoribus non obscure significaret, sibi fore gratissimum, si omnes vbique Christianæ religionis delerentur cultores. Quanta inde in Christianos clades euenit, ex his etiā quæ ab historicis Ecclesiasticis & Patribus scripta sunt, opinari cuique facile est. Verum eius persecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, sed auro; non vulneribus, sed muneribus; nec sæuitijs, sed blanditijs sunt illata. sed ea fuerunt quædam tantū præludia atrocioris certaminis, si licuisset: nam profecturus in expeditionem contra Persas, vouit se, cum rediret victor, dijs suis Christianorū sanguine litaturum; in super etiam in cunctis Christianorum ecclesijs Veneris simulacrum collocaturum. Hæc Greg. Nazianz. oratione 2. in Iulianum, Ioan. Chrysost. orat. aduersus Gentiles, & Theodoret. hist. lib. 3. cap. 18. Hæc summatim de persecutione Iuliani; sed longe pluribus in Annalibus Ecclesiasticis egimus.

^g *Octauiani archidiaconi.*] Gregor. Turonen. histor. de gestis Francorum lib. 2. cap. 3. in fin. tam de ipso quam ceteris in Africa tunc passis meminit.

^h *Deogratias Episc.*] Victor Vtic. de ipso plura lib. 1. de persecutione Vuandal. Successit hic Quoduultdeo, qui subrogatus est Capreolo, qui per legatū interfuit SS. Concilio Ephesino: ipse autem Capreolus in locum Aurelij fuerat subrogatus. Sedit Deogratias annis tribus; inde vero S. Eugenius substituitur. Hæc ex Vict. & Vinc. Lir.

ⁱ *Benuenuti Episcopi.*] De eo tabula ecclesiæ Auximanæ, quas inde allatas vidimus. Claruit viuens & post obitum plurimis miraculis. Vixit circa annū Domini 1260. Exiit & alius eiusdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa Nonus mandatum dedit. Est de his epistola in eius registro anno octauo sui Pontificatus, a Christo Domino 1234.

^k *Catherina.*] Huius res gestæ extant apud Sur. tomo 2. Migravit ex hac vita anno Domini 1381.

^l *Leæ.*] De hac sanctus Hieronymus epistola 24. ad Marcellam. Fuit hæc vidua, & non virgo, vt putauit aliquis: idq. satis docet epistola eiusdem Hieron. 15. de laudibus Afellæ ad Marcellam.

23

Decimo Kalend. April. Luna.

E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NAfrica sanctorum martyrum Victoriani^a Proconsulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquifregiensium, item Frumentij, & alterius Frumentij mercatorum, qui in persecutione Vandalica (vt scribit Victor Africanus Episcopus) sub Hunnerico Rege Ariano pro constantia Catholice confessionis immanissimis supplicijs cruciati, egregie coronati sunt. Item in Africa sancti Fidelis^b martyris. Ibidem sancti Felicis^c, & aliorum viginti. Cæsareæ in Palæstina sanctorum martyrum Niconis^d, & aliorum nonagintanouem. Item Coronæ sanctorum martyrum Domitij^e, Pelagiæ, Aquilæ, Eparchij, & Theodosiæ. Antiochiæ S. Theoduli^f presbyteri. Cæsareæ S. Iuliani^g confessoris. In Campania sancti Benedicti^h monachi, qui a Gothis in ardenti clibano inclusus, sequenti die inuentus est illæsus.

MARTII

VICTORIANI & soc. a] De eo hac die Beda, Ado, Vsuardus, ac ceteri. Scribit autē horum omnium sanctorum certamina Victor de perfectione Vuandal. lib. 3.

b Fidelis martyris.] De quo etiam vet. manuscrip. ex quibus restituitur.

c Felicit. & soc.] Beda item, & Vuandelbert. de his hac die, alijq. recentiores.

d Niconis & soc.] De his item hac die Græci in Menologio.

e Domitij & soc.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

f Theoduli.] De eo item Vsuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorum nonnulli legant: sed huic lectioni ad stipulantur vetustiora exemplaria superius citata.

g Iuliani.] De eo etiā Vsuardus, & Vuandelbertus, assentiunturq. vet. manuscrip.

h Benedicti.] Scribit de eo sanctus Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 18. & Sigeber. in chron. anno 538.

vij. F Nono Kalend. Aprilis. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE sanctorum martyrum Marci a & Timothei, qui sub Antonino Imperatore martyrio coronati sunt. Ibidem sancti Epigmenij b presbyteri, qui in persecutione Diocletiani sub Turpio Iudice gladio cæsus, martyriū consummavit. Item

Romæ passio beati Pigmenij c presbyteri, qui sub Iuliano Apostata pro fide Christi præcipitatus in Tiberim, necatus est. Cæsareæ in Palæstina natalis sanctorum martyrum Timolai d, Dionysij, Pausidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionysij, qui in persecutione Diocletiani sub Urbano Præside securi percussi, vitæ coronas meruerunt. In Mauritania natalis sanctorum Romuli e & Secundi fratrum, qui pro Christi fide passi sunt. Tridenti passio sancti Simeonis f pueri, a Iudæis sæuissime trucidati, qui multis postea miraculis coruscavit. Synnadæ in Phrygia sancti Agapiti g Episcopi. Brixia sancti Latini h Episcopi. In Syria sancti Seleuci i confessoris.

MARCI & Timothei a.] Restituti sunt ij ex vet. manuscr. monasterij sancti Cyriaci de quo supra.

b Epigmenij.] Mentio de eo habetur in Actis S. Crescentij martyris, quem idem Epigmenius baptizauit. Accepimus ea ab ecclesia Perusina.

c Pigmenij.] De eo Beda Vsuardus, Ado, &

alij. Habentur eius res gestæ in Actis S. Bibiana, licet ea admodum sint deprauata. Dicitur sumus de his inferius suo loco.

d Timolai & soc.] Agit de his Euseb. histor. lib. 8. cap. 15. vbi hos omnes hac die martyrium consummasse anno secundo persecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percussi cum hi omnes dicantur, errare conuincuntur, qui securis vsu intermissum fuisse tradunt.

dunt. Sed quid dicam de temporibus Diocletiani, cum etiam sub Theodorico Rege Italia eiusmodi animaduersionem perseuerasse constet ex Cassiodoro variar. lib. 11. c. 40. vbi hæc verba: Abstine noxiâ, listor, securim, &c. Prudentius etiam in Peristeph. hymno 1. sic:

-præbenda ceruix ad bipennem publicam.

e Romuli & Secundi.] De his Vsuardus, & Vuandelbertus; licet alicubi Secundolus, pro Secundo, legatur.

f Simeonis pueri.] Huius martyrium scripsit Ioannes Tiberinus eodem quo passus est anno: habet illud Surius tom. 2. Necatus est anno Domini millesimo quadragesimo septuagesimo quinto. De eo etiam Molanus in addit. ad Vsuardum.

g Agapiti.] De eodē Beda, & Vsuardus; licet mendose Agabus, vel Agabius, legatur alicubi. De eodem Agapito Episcopo Synnadorum agit Suidas his verbis: Hunc Eusebius Pamphili multum celebrat, mentionem faciens ingentium eius miraculorum, vt sunt translationes montium & fluminum, & mortuorum resuscitationes; quem, dum esset miles, Maximinus occidere voluit, quod multos eius facta supra modum mirari videret.

Hæc Suidas. Ex quibus apparet, librum nomen Eusebij, vbi de Maximino agitur, apud nos non haberi integrū, cum hæc & alia multa ibi desiderentur: nisi velis hæc scripsisse Eusebium non eo lib. hist. sed in commentarijs quos de Martyribus se scripsisse testatur.

h Latini Episcopi.] Tabulæ Brixianæ ecclesiæ de eodem. Ibidem nobile vetustatis monumentum extat, quo eiusdem Latini ecclesiasticæ functiones sic descriptæ habentur: FL. LATINO EPISCOPO AN. III. M. VII. PRESB. AN. XV. EXORC. AN. XII. ET LATINILLAE. ET FL. MACRIANO AGRORI. FL. PAULINA NEPTIS B. M. P. Habet illud descriptum ab Aldobrandino theograph. rat. pag. 589.

i Seleuci.] De eodem Beda & Vuardus hac die: licet Beda simul iungat Seleucū & Agapitum, vel (vt mendose legitur) Agabum. Habet alia lectio sic: Seleucia sancti Agapiti. in quam lectionem cum incidissem, in mentem venit Agapitus, alias Agapetus Episcopus Seleticiæ, qui interfuit SS. Nicæno Concilio, cui & subscripsit. Verū omnes fere codices distinctum ponunt Agapitum a Seleucio, vt hic legitur.

25 Octauo Kalend. Aprilis. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ANNUNCIATIO a beatissimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ sancti Quirini b martyris, qui sub Claudio Imperatore post facultatum amissionem, post carceris squalorem, post multorum verberum afflictionem, gladio interfectus est, & in Tiberim proiectus: quem Christiani in insula Lycaonia inuenientes, in cæmeterio Pontiani condiderunt. Ibidem sanctorum ducentorum c sexagintaduorum martyrum. d Sirmij passio sancti Irenæi e Episcopi & martyris, qui tempore Maximiani Imperatoris sub Præside Probo primum tormentis acerrimis vexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouissime abscisso capite consummatus est. Nicomediæ sanctæ Dulæ f ancillæ cuiusdam militis, quæ pro castitate seruanda occisa, martyrij coronam promeruit. Hierosolymis commemoratio sancti Latronis g, qui in cruce Christum confessus, ab eo meruit audire: Hodie mecum eris in paradiso. Laodiceæ sancti Pelagij

Pelagij^h Episcopi, qui ob fidem Catholicam tempore Valentis exilium & alia passus, quieuit in Domino. Pistorij sanctorum confessorum Barontij^h & Desiderij. In Antro insula Ligeris fluminis sancti Hermelandi^k abbatis, cuius gloriosa conuersatio miraculorum præconio commendatur.

MARTII 25.

ANNUNCIATIO^a.] Tam Latini quam Græci de eadem solemnitate hac die agunt, vt constat ex omnibus Martyrologijs ac Menologijs. Sanctus Augustinus lib. 4. de Trinitate cap. 5. hæc ait: Sicut a maioribus traditum, suscipiens Ecclesiæ custodit auctoritas, octauo Kalen. Aprilis conceptus creditur, quo & passus, &c. De eius diei celebritate, vt de re antiqua, mentio habetur in Sexta Synodo cap. 12. apud Theodor. Bals. pag. 228. Extat insignis oratio in ea solemnitate habita, quæ adscribitur sancto Athanasio; quam tamen aliquando Cyrillo potius tribuendam putauit; cum ibidem auctor tam acriter pugnet contra dogma Nestorij, quem longe post Athanasium vixisse constat. in eius orationis exordio hæc de ea celebritate leguntur: Primū hoc memoriæ subiiciendum, festum hoc vnum esse ex Dominicis festis, atque adeo primarium & prorsus venerandum, vtpote quod pro ordine & digestionem rerum, quæ in Euangelijs de Christo prædicantur, sacrosanctum habeatur: quippe in quo de Filij Dei cælis descensu agatur, &c. Extant insuper de Annuntiatione Dominica duo sermones sancti Augustini; licet ipsorum posterior ab aliquibus tribuatur S. Fulgentio: alij insuper extant sancti Petri Chrysologi. Scripsit S. Ioannes Damascenus de eodem mysterio & solemnitate sacrum hymnum. Extant & alia luculentæ orationes Helychij presbyteri, & Andreæ Hierosolymitani, tres Abalonis abbatis, & totidem Guerrici abbatis Igniacensis, & aliorum tam Græcorum, quam Latinorum, quos omittimus recensere. His omnibus longe antiquiorem prodidit ex suo antiquitatum promptuario Illustrissimus ac Reuerendiss. Cardinalis Syrlætus conscriptam a S. Gregorio Thaumaturgo, quam eruditissimus R. D. Vuilielmus Lindanus Episcopus Ruremundensis, Romæ dum esset, ab eo acceptam, Latinitati donauit: est eius exordium: Hodie angelica acie hilariores splendescunt Dei laudes, &c. Extat præterea de eadem solemnitate festiua epistola Theodoretij 25. Agebatur olim in multis ecclesijs ea solemnitas ad xv. Kalend. Ianuarij; ea nimirum ex causa, quod Quadragesimæ tempus luctui potius & mærori deberetur, vt apparet ex Concilio Laodicensi cap. 51.

idq. Toletana decima Synodus in Hispania faciendum indixit can. 1. quod etiam in alijs ecclesijs agi consueuisse testatur. De eadem solemnitate Ordo Rom. Sacramentarium sancti Gregorij, alijq. plures, qui agunt de diuinis officijs, vt Microlog. cap. 48. Radulf. cap. 16. ac ceteri.

^b Quirini.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius res gestæ in Actis S. Valentini presbyteri, apud Surium tom. 1. die. 14. Februarij. Petrus item in catal. lib. 3. cap. 232.

^c Ducentorum sexagintaduorum martyrum.] De his in vet. manucrip. quibus assentitur Vincentius lib. 10. cap. 98. spec. hist.

^d Sirmij.] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, vt constat ex Concilio Aquileiensi tempore Gratiani Imperatoris celebrato: sed deuastata ab Attila Hunnorum Rege illa regione, translatum est ius metropolis in ecclesiam Thessalonicensem; ac demum a Iustiniano Imperatore redacta est sub Prima Iustiniana. Hæc habes in authent. const. eiusdem Iustiniani Imperatoris tit. de priuileg. Primæ Iustinian. in addit. nouel. collat. 10. titulo 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Gallia Cisalpina, vt auctor est Suet. in C. Iulio cap. 22. Perseuerasse aliquandiu eam prouinciarum aggregationem, ex eo potest intelligi, quod sanctus Ambrosius electionem Sirmiensi Episcopi sedulo curans, illuc profectus, ea in re ius præcipuum sibi debitum vindicauit, vt constat ex Paulino in vita sancti Ambrosij.

^e Irenæi Episcopi.] De eo etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij; Græci autem X. Kalend. Septembris in Menologio, vbi & certamen eius paucis describitur, consentiens Latinis in omnibus: Petrus item in catalog. libro 3. cap. 229. de eo agit.

^f Dulæ.] Beda item, Vsuardus, Ado, & Petrus catal. lib. 2. cap. 230. & alij recentiores.

^g S. Latronis.] Dimam hunc plerique appellant: sed quoniam id ex apocryphis proditur, ea de causa hic nomen propriū consulto prætermisum videtur. De Cruce & Latrone extat homilia S. Ioannis Chrysostomi, & sancti Ambrosij sermones duo, 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimæ Latronis nomine nonnulla facella dicata, & memoriæ erectæ eodem titulo.

^h Pelagij Episcopi.] De eo plura Theodoret. hist. lib. 4. cap. 12. & Nicephorus ex eo lib. 11. cap. 21.

cap. 27. Præfens fuit sancto Concilio Antiocheno pro stabilienda Nicæna fide, vt scribit Sozom. lib. 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 10. c. 40. Interfuit etiam SS. Concilio œcumenico Constantinopolitano sub Theodosio Imperatore, cui & subscripsit, vt eius Synodi Acta demonstrant, & Nicephorus lib. 12. c. 11. Eius spectatissima fides Theodosij Imp. fan-

ctione laudatur, & imitanda proponitur. l. 3. de fide Cathol. Cod. Theod.

ⁱ Barontij, & Desiderij.] Horum Acta e Pistoriensi ecclesia Romam missa accepimus.

^k Hermelandi.] De eo Vsuardus hac die. Sigebert. in chron. recenset eius obitum anno Domini sexcentesimo nonagesimo. Extant res gestæ ipsius, quas recitat Surius tom. 2.

26

Septimo Kalend. Aprilis. Luna.

A. v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ROMAE via Laucana sancti Castuli^a martyris, qui cum esset Zetarius Palatij, & hospes sanctorum, a persecutoribus tertio appensus, tertio auditus, in confessione Domini perseuerans, missus est in foueam, & dimissa super eum massa arenaria, martyrio coronatus est. Ibidem coronæ sanctorum martyrum Petri^b, Marciani, Iouini, Theclæ, Cassiani, & aliorum. Pentapoli in Libya natalis sanctorum martyrum Theodori^c Episcopi, Irenæi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij sanctorum martyrum Montani^d presbyteri, & Maximæ, qui ob Christi fidem in flumen demersi sunt. Item sanctorum martyrum Quadrati^e, Theodosij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexandriae sanctorum martyrum Eutychie^f, & aliorum, qui Constantij tempore sub Georgio Episcopo Ariano pro fide Catholica gladio cæsi sunt. Eodem die sancti Ludgeri^g Episcopi Monasteriensis, qui Saxonibus Euangelium prædicauit. Cæsaraugustæ in Hispania sancti Braulij^h Episcopi & confessoris. Treuiris sancti Felicisⁱ Episcopi.

MARTII 26.

ASTVLI^a.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Passus est tempore Diocletiani Imp. cuius Palatij Zetarius erat. Quid sit Zeta, vnde Zetarius dicitur, ex Plinij epistol. lib. 2. epist. 7. & lib. 6. epist. 5. explicat hic Molanus: erat enim locus capax vnus lecti cum duabus fellis, qui velis obductis & reductis modo adiciebatur cubiculo, modo auferebatur. Mentio habetur de Castulo Zetario in Actis S. Sebastiani martyris in fin.

^b Petri & soc.] Restituti sunt ex vet. manucrip. Agit de his etiam Galestinus hac die.

^c Theodori Episcopi & soc.] De his item Beda, Vsuardus, & alij. Pentapolitana prouincia, cuius hic mentio habetur, dicta est, secundum Plinium, etiam Cyrenaica, cuius frequens est mentio in epistolis Synesij Episcopi, & in litteris Dionysij Alexandrini apud Eusebium.

^d Montani, & Maxima.] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbert. & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 233. Cum autem Montanum

num & Maximam audis, ne quid tibi subrepat ob similitudinem nominum de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt haereticarum Cataphrygarum dogmatis: qui nec martyres occubuerunt; sed (vt scribit Apollinaris Hierapolitanus Episcopus apud Eusebium lib. 5. cap. 15.) arrepti malo spiritu, sibi ipsis laqueo mortem conseruerunt: hi autem pro Christi fide certantes, in mare meri sunt.

Quadrati & soc. De his item hac die Graeci in Menologio.

Eurychij & soc. Agit de his martyribus sanctus Athanasius in epist. ad solit. col. 479. necnon in apolog. 2. col. 335. & 336. vbi Aegyptiorum Arianorum scruitiam, & constantiam, qua Catholici atrociam passi sunt, pluribus scribit. Aegyptios inter furendum crudelissimos fuisse, scribit Polyk. lib. 15.

Ludgeri Episc. De eodem Beda, & Ado. Extat eius res gesta scripta a monachis Verdenensibus, quas recitat Sur. to. 2. Trithem. de viris illustr. ord. sancti Benedicti libro 3. cap. 196. & lib. 4. cap. 187. Albertus Grant. in Metrop. Saxon. lib. 2. cap. 16. & hist. Saxon. lib. 1. cap. 5. dictumq. tradit Apostolum Saxonum, Claruit temporibus Caroli Magni Imperatoris. obiit autem anno Domini octingentesimo nono.

Braulij Episc. Hic successit Ioanni suo germano, seditq. ferme annis viginti, temporibus Sefinandi, Chintillae, Tulgani, & Chin-

da sunt Regum, vt de eo scribit S. Ildesonus lib. de vir. illustr. Interfuit Concilijs Toleranensis quarto, quinto, & sexto, vt ex eorum Actis apparet. Extant duae eius epistolae ad S. Ildesum, quatuor autem ad Ildesum scriptae. Inuentum est venerandum corpus eius, reuelatum S. Valerio Episcopo, anno Domini 1270. translatum reconditumq. solemniter fuit in ecclesia sanctae Mariae Maioris. Haec ex antiquis monumentis eiusdem ecclesiae Caesar Augustanae, qua Romam missa accepimus. De eo insuper in flor. sanct. & in thesauro conc. tom. 2.

Felicis Episcopi. Duos eius nominis recenset Marian. Scotus Episcopus Treuerenses; Felicem primum, qui successit Celso, quem & martyrem fuisse scribit; alium item, qui tertius post sanctum Paulinum sedit, qui & temporibus Maximi tyranni adhaesit schismaticis; hi quidem, atque plerique, quos idem auctor recenset, desiderantur in tabulis Democharis, in quibus vnus tantum recensetur Felix, qui successit Celso, de quo hic agi existimamus: qui fortasse desideratur in tabul. Treuerensibus, eo quod schismaticus fuit: id enim idem Marianus Scotus testatur anno Domini 379. de quo pariter agitur in Concilio Tauritano can. 5. Verum qui cum Martino lapsus est, cum eodem pariter surrexit, & dignus est habitus, qui sicut idem sanctus Martinus, inter sanctos receptus sit.

iii. B Sexto Kalen. Aprilis. Luna. 27

Calendar table for April 27th, showing days of the month and letters A through P.

DRIZIPARAE in Pannonia sancti Alexandri militis, qui sub Maximiano Imperatore post multos pro Christo agones superatos, multaq. miracula edita, martyrium capitis abscissione compleuit. Eodem die sanctorum Phileti senatoris, Lydiae uxoris, & filiorum Macedonis & Theoprepidis: itemq. Amphilochei ducis, & Cronidae commentariensis, qui pro Christi confessione caesi sunt. In Perside sanctorum martyrum Zanitae, Lazari, Marotae, Narsētis, & aliorum quinque, qui sub Sapore Rege Persarum saeuissime trucidati, martyrij palmam meruerunt. Salisburgi sancti Ruperti Episcopi & confessoris, qui apud Bauaros & Noricos Euangelium mirifice propagauit. In Aegypto sancti Ioannis eremitae, magnae san-

titatis viri, qui inter cetera virtutum insignia etiam prophético spiritu plenus, Theodosio Imperatori victorias de tyrannis Maximo & Eugenio praedixit.

M A R T I I 27.

ALEXANDRI. De eo Vfusardus. De eius sepulchro a Caiano profanato, & terribili vltione qua vltus est Deus scelsti hominis impietatem, lege hist. Miscellam, qua fertur nomine Pauli diac. lib. 17. in anno duodecimo & decimo octauo Mauritij Imp.

Phileti, & soc. Agunt de his Graeci hac die in Menologio, passiq. referuntur sub Hadriano Imperatore.

Commentariensis. Qui sint Commentarienses, in l. de his. C. de custodia reorum, declaratur his verbis: Nisi intra tricesimum diem semper Commentariensis ingesserit numerum personarum, varietatem delictorum, clausorum ordinem, & atatemq. victorum: officium viginti auri libras arario nostro iubemus inferre, &c. Spectabat ad eundem victorum custodia, vt l. Commentariensem. C. eod. Est insuper & aliud genus Commentariensium; vt illi, quibus commentarij Imp. mittebantur: eorum etenim manu Acta apud Fiscum subscribi solebant, vt Paulus l. in fraudem. 9. a debitore. ff. de iure Fisci. Reperitur etiam Commentariensis nomen esse ordinis & promotionis in militia castrensi, sicut Princeps, Accensus, & Cornicularius, de quo Alcon. in orat. 3. in Verrem: eoq. sensu accipitur in l. 1. C. ad leg. Iul. de ambit. De eodem & Caelius Rodig. antiq. lect. lib. 17. cap. 10. Dicti reperiuntur in castrensis militiae ordine Commentarienses Actarij, seu Actuarij, quorum pitacijs & sche-

dulis erogabatur militaris annona: de quibus est mentio l. 11. 13. & 16. C. de erog. milit. annon. & l. 15. de numerarijs. Cod. Theod. De Actar. in antiqua inscriptione sic: ACTARIVS LEG. VII. &c. apud Aldum de orthograph. pag. 339.

Zanite, & soc. Item Graeci. Porro horum martyrij Acta iuncta habentur rebus gestis sanctorum Ionae & Barachisij, apud Metaphrasten, qua recitat Lipom. tom. 7.

Ruperti Episcopi. Extant eius praeclarae gesta, quas retulit Sur. in tom. 2. Floruit temporibus Childeberti Secundi Regis Francorum, & Theodoberti eius filij. Hic Bavariae Apostolus dici meruit. De eodem plura in Annal. Boiorum. Fuit & sanctitate conspicua eius neptis nomine Erétrudis abbatissa, de qua Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. c. 206. cuius dies natalis agitur prid. Kal. Iulij.

Ioannis eremita. Agunt de eo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Graeci autem Idibus Decembris. Egregia eius sanctitas meruit clarissimorum virorum scriptionibus illustrari. Scribit enim de eo S. Hieronymus ad Cresiphontem contra Pelagianos, S. Augustinus de ciuit. Dei lib. 5. c. 26. & de cura agenda pro mort. c. 17. Rufin. hist. lib. 2. c. 32. Theod. hist. lib. 5. c. 24. Sozom. lib. 7. c. 22. Euagrius in vit. Patr. cap. 1. Nicephorus lib. 12. c. 129. Prosper Aquit. in chro. Arcadio tertium: & Honorio secundum. Coiff. Cassiod. trip. libro 9. cap. 55. hist. Miscel. lib. 13. in Theodosio, & Palladius in Lausiaca cap. 22. quem vidit, & familiariter vltus est.

28 Quinto Kalen. Aprilis. Luna. C 17

Calendar table for April 28th, showing days of the month and letters A through P.

AESAREAE in Palæstina natalis sanctorum martyrum Prisci, Malchi, & Alexandri: qui in persecutione Valeriani cum in suburbano agello praedictae vrbs habitarent, atque in ea caelestes martyrij proponerentur coronae, diuino fidei calore succensi, vltro Iudicem adeuntes, cur tantum in sanguinem piorum defæuaret, obiurgant: quos ille continuo pro Chri-

sti nomine bestijs tradidit deuorandos. Tarfi in Cilicia sanctorum martyrum Castoris^b & Dorothei: Item sanctorum Philleti^c & sociorum, qui sub Hadriano Imperatore martyrium susceperunt. In Africa sanctorum martyrum Rogati^d, Successi, & aliorum sexdecim. Romæ sancti Sixti^e Tertij Papæ & confessoris. Apud Nursiam sancti Spei^f abbatis, miræ patientiæ viri, cuius anima cum ex hac vita migraret, in columbæ specie a cunctis fratribus visa est in cælum ascendere. Cabilone in Gallijs depositio sancti Gunthramni^g Regis Francorum, qui spiritualibus actionibus ita se mancipauit, vt relictis sæculi pompis, thesauros suos ecclesijs & pauperibus erogaret.

M A R T I I 28.

DRISCI^a, Malchi, & Alexandri.] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Agit de his Euseb. histor. lib. 7. cap. 11. Niceph. lib. 6. c. 11. atque ex eodem Eusebio ceteri recentiores.

^b Castoris & Dorothei.] Vsuardus etiam de his hac die, consentiuntq. vet. manuscrip.

^c Philleti & soc.] Agunt de iisdem Græci in Menologio, vbi & nomina reliquorū habentur expressa, nimirum Lydia vxoris eius, Macedonij & Theoprepidi filiorum, Amphiloctij ducis, & Chronidæ commentariensis.

^d Rogati & Successi.] Agit de his Beda hac die: Leguntur in Synodica ad Cornelium Papam eorum idem nominum Episcopi Africa apud Cyprian. epist. 54. Extat & epist. 82. Cypriani ad Successum de persecutione nuper excitata per Valerianum Imperatorem. An autem iisdem sint, non audeo affirmare.

^e Sixti Tertij.] De eo hac die Beda, Ado, &

alij. Præter ea quæ de ipso habentur in libro de Rom. Pontif. alia plurima hinc inde explicati digestimus in Annalibus Ecclesiast. idcirco ex instituto nostro hic breuiore sumus: cum alioqui eius res gestæ sint amplissimæ, quæ volumine prægrandi potius, quam breui annotatione indigeant.

^f Spei abb.] Scribit eius insignes virtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 10. vnde accepta hæc sunt, quæ hic de eo sunt posita.

^g Gunthramni Regis.] De eo hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 76. & in hist. de gestis Franc. lib. 4. cap. 24. & sequen. Paulus diaconus de gestis Longobard. lib. 3. cap. 17. Petrus in catal. lib. 4. cap. 8. Obijt idem (vt scribit Sigebertus in chron.) anno Domini quingentesimo nonagesimo septimo. De eius miraculis, cū adhuc viueret, agit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 9. c. 21. Moritur anno 33. sui regni, sepultusq. fuit in basilica sancti Marcelli, quam in suburbano Cabilonenſi erexit.

¶ D Quarto Kalen. Aprilis. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
U	M	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

N Persia sanctorum martyrum Ionæ^a & Barachisij, sub Sapore Rege Persarum: quorum Ionas pressus in cochlea, contractis ossibus, medius dissectus est; alter, oppletis faucibus, piee ardenti suffocatus. Heliopoli apud Libanum sancti Cyrilli^b diaconi & martyris, cuius iecur discisso ventre auulsum Gentiles sub Iuliano Apostata feraliter depasti sunt. Nicomediæ passio

passio sanctorum martyrum Pastoris^c, Victorini, & sociorum. In Africa sanctorum confessorum Armogastis^d Comitis, Masculæ^e, Archimimi, & Saturi regie domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ persecutionis sub Geiferico Rege Ariano pro confessione veritatis multa & graua perpessi supplicia atque opprobria, eursum gloriosi certaminis impleuerunt. In vrbe Astensi sancti Secundi^f martyris. In monasterio Luxouienſi depositio sancti Eustasij^g abbatis, discipuli sancti Columbani, qui ferme sexcentorum monachorum Pater fuit, & vitæ sanctitate conspicuus, etiam miraculis claruit.

M A R T I I 29.

HABENAE et Barachisij^a.] Habentur eorum Acta sincerissima, scripta ab Isaiâ Adami filio, qui præsto fuit: descripsit eadem Lipoman. tomo 7. & Spr. tomo 2.

^b Cyrilli diaconi.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio: Scribit eius certamen Theodorētus hist. lib. 3. cap. 6. item & Suidas in hist. Addunt Græci & Marcum Episcopum Arcthusium, quem sub eodem Iuliano Apostata multa grauiq. passum. tradunt Greg. Nazian. orat. prima in Iulianum, Theodorēt. vbi supra cap. 6. Cassiod. trip. lib. 6. c. 12. & alij. At Romæ Ecclesia non recipit Marcum illum inter sanctos; quem constat Ariano fuisse, & Arianorum antesignanum. Decepit nonnullos Gregorij Nazianzeni de ipso elogium. porro eum laudandi alia fuit eius ratio: ipse enim aduersus Apostatam duabus illis orationibus acerrime inuectus, illorum omnium Christianorū virtutes obijcit & exprobrat, quos ille fuerat infensus; adeo vt eadem ex causa etiam Constantium Augustum Arianum in cælum ferre illius comparatione visus sit. An autem Marcus Arcthusius ad Catholicam Ecclesiam sit reuersus, nullum est testimonium: immo contrarium potius videtur: nam in Concilio Antiocheno post interitū Iuliani habito temporibus Iouiniani Augusti, in quo Arianorum antesignani, more suo cum Principe mutantes & fidem, cantarunt palinodiam; nulla prorsus de Marco Arcthusio mentio habetur in illa serie Episcoporum, quam recenset Socrat. lib. 3. cap. 21. & Sozom. lib. 6. cap. 4. Quod autem spectat ad sanctissimam rabiem Heliopolitanorū aduersus Christianos exercitam; idem Iulianus Apostata, in cuius gratiam hæc omnia agebantur, hæc habet in Misopogone: Hi deorum templa quæ prius restituerunt; sepulchra vero athæcorum omnia, signo a me nuper dato, destruxerunt, ita clari & erecti animis; vt fecerunt.

lera eorum, qui deos violarunt, acris etiam quam me ferebat voluntas, vindicant. Hæc Iulianus Apostata Imp.

^c Pastoris & sociorum.] Agunt de his etiam Maurolicus, & Galeſinus: adſtipulantur & vet. manuscrip.

^d Armogastis Comitis.] De eo item Beda, Vsuardus, & Ado. Scripsit eius Acta Victor lib. 1. de persecut. Vuandal. in fine.

^e Masculæ Archimimi.] Alia lectio ex vetusto Victoris exemplari sic habet: Archimimi Masculani: quasi ex Mascula ciuitate nobilissima in Africa: quæ lectio magis arridet Molano in annotat. ad Vsuardum secundæ edit. Probarem eandem, si persuadere mihi aliquis posset, Archimimum fuisse aliquando nomen propriū Christiani alicuius: nam si scenici, & hiltriones, & alij id generis non admittebantur ad sacrū baptisma, nisi prius eadem ludicra exercitia abdicassent; quomodo insignis obscenitatis nomen eum baptisate non ablutū fuisset atque mutatum? Itaque magis placet, vt secundum magis communem lectionem, hic Mascula dicitur sit proprio nomine, cognomento Archimimus: fortasse ea de causa, quod eam artem aliquando exercuisset, & nomen inde acceptum (vt accidit in his, quæ aliorum pendent arbitrio) numquam potuerit abolere. Nisi magis placeat lectio Cochleanæ editionis, vbi nō Archimimus, sed Archiminius legitur; cui lectioni bene arridet & Masculanus. Agit de Mascula & Saturo idē Victor lib. 1. in fine.

^f Secundi.] In Actis sancti Marciani Episcopi Dertonensis plura habentur de eo: recitat ea Mombricit. tomo 2. vit. sancti. Petrus in catalogo libro 4. cap. 12. Legimus Acta eius perbreuia, passumq. vidimus tempore Hadriani sub Saprutio Vicario. Delata sunt ad nos etiam ab ecclesia Astensi de eiusdem martyris manifestatione & translatione authentica scripta, quæ apud nos asseruantur. Fuit & alius item Secundus, qui passus est temporibus Diocletiani, quinto Kalend. Septem-

prembri; cuius res gestas habet idem Mombrit. tomo 2. agitq. de translatione corporis eius Taurinum facta:

⁸ Eustasii abb. alias Eustatij, vel Eustachij. De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit vitam eius Jonas Abbas, quam habes apud

Bedam tomo 3. & Surium tomo 2. licet eam nonnulli Beda adscripserint; sed auctorem esse Ionam, testatur Sigebertus de vir. illustr. cap. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 70.

Tertio Kalend. Aprilis. Luna.

30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE via Appia passio beati Quirini^a Tribuni, qui a sancto Alexandro Papa, quem habebat in custodia, cum omni domo sua baptizatus est, & sub Hadriano Imperatore traditus Aureliano Iudici, cum in confessione fidei persisteret, post linguæ abscissionem, equulei suspensionem, manuumq. ac pedum detractionem, agonem martyrij gladio consummavit. Thessalonice natalis sanctorum martyrum Domnini^b, Victoris, & sociorum. Constantinopoli commemoratio sanctorum plurimorum^c martyrum Catholicæ communionis, quos Constantij tempore Macedonius hæresiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos occidit: nam inter cetera, fidelium mulierum vbera inter labra arcarum compressa dissecuit, & candenti ferro combussit. In castro Siluanectensi depositio sancti Reguli^d Arelatensis Episcopi. Aureliani in Gallia sancti^e Pastoris Episcopi. Syracusis sancti Zosimi^f Episcopi & confessoris. In monte Sina sancti Ioannis^g Climaci abbatis. Apud Aquinum sancti Clinij^h confessoris.

M A R T I I 30.

VIRINI^a.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habetur eius res gestæ in Actis sancti Alexandri Rom. Pontif. apud Sur. tomo 3. die 3. Maij, ex quibus ceteri acceperunt. Cum autem passus dicatur ultimo Traiani anno, mendum inesse certum est; cum non sub Traiano, sed anno decimotertio Hadriani martyrio coronatus sit, ut diximus in Annalibus.

^b Domnini & Vict.] Vsuardus de his etiam, Beda autem de Domno & alijs ab his diuer-

sis. De Domnino Thessalonicensi, de quo hic agitur, Græci habent ad Kalen. Octobris in Menologio, vbi eius Acta summatim complexa narrantur; passumq. ferunt in persecutione Maximiani Imp. Agunt itidem de Domnino Thessalo, qui Nicomediæ primum, inde in Mesopotamia grauissima passus est.

^c Sanctorum plurimorum martyrum.] Crudelissimas carnificinas Macedonij hæresiarchæ in Catholicos scribit Socrat. hist. lib. 2. c. 12. vbi ait ad ter mille & centum quinquaginta eius factione necatos esse: idem cap. 30. Sozom. lib. 3. cap. 8. Metaphrastes in Paulo Episcopo

Episcopo Constantinopolitano, vj. Nouembris, apud Lipom. tom. 6. Apposite hic additum videtur, Communionis Catholicæ; quoniam & Nouatiani hæretici, cum & ipsi sanctissimæ Trinitatis in distinctione personarum consubstantialem Deitatem profiterentur; ab eodem Macedonio grauiam passi sunt. Agit de his martyribus etiam Suidas in historicis, verbo, Macedonius.

^d Reguli.] De eo Vsuardus. Ferunt hunc fuisse discipulum sancti Ioannis Apostoli. Habet eius res gestas Mombritius tomo 2. Antoninus 1. par. tit. 28. §. 2. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 15. Adscribitur hic secundus eius sedis Episcopus, subrogatus sancto Trophimo.

^e Pastoris Episcopi.] De eo apud Adonem. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 11. nu. 104. & Mauroi. hac die.

^f Zosimi Episcopi.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio.

^g Ioannis Climaci.] Græci item de eo in Menologio hac die. Scripsit res gestas eius Daniel monachus, quas recenset Sur. to. 2. Porro animæ illius diuina quædam effigies multo clarius perspicitur in eius scriptis. Vixit non longe post tempora Iustiniani Imp. ac post S. Sabam abbatem, cuius ea quæ scribit, aliquando confirmat auctoritate.

^h Clinij.] De eo antiqua monumenta ecclesiæ Aquinatis, nobis communicata a R. D. Flaminio Philonardo eius sedis Episcopo.

31 Pridie Kalend. Aprilis. Luna. F*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30				

THECVAE in Palæstina sancti Amos^a Prophetæ, quem Amasias sacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius Osiâs vecte per tempora transiit: qui postea semiuuius in patriam deuectus, ibidem expirauit, sepultusq. est cum patribus suis. In Africa sanctorum martyrum Theoduli^b, Anesij, Felicis, Cornelie, & sociorum. In Perside sancti Benjamin^c diaconi, qui cum Dei verbum non desisteret prædicare, sub Isdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixus, & spinosa sude per aluum transmissa, martyrium consummavit. Romæ sanctæ Balbinæ^d virginis, filie beati Quirini martyris, quæ a sancto Alexandro Papa baptizata, post deuictum huius sæculi cursum sepelitur via Appia iuxta patrem suum.

M A R T I I 31.

AMOS^a Prophetæ.] Vsuardus etiam de eo agit hac die. Vitam eius scribit sanctus Epiphanius libro de vit. & interit. Prophet. cap. 12. De eo ite Hieron. in proem. in Amos, & in Isaiam cap. 1. vbi ait alium hunc fuisse ab eo quem Isaiæ Prophetæ patrem fuisse ipse scribit cap. 1. cum (vt ait) nec nomen idem sit apud Hebræos. De eodem apud S. Isid. de vit. & mort. sanct. cap. 43. & Dorothei. in synopsi cap. 2.

^b Theoduli & sociorum.] Vsuardus mendose legit Diodolum: Beda agit tantum de Anesio. De his etiam Vuandelbertus, adstipulanturq. vet. manuscrip.

^c Benjamin diaconi.] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq. simul natalem sancti Abdæ Episcopi & sociorum Persarum. Scribit de his Theodoretus hist. lib. 5. cap. 38. & ex eo Nicephorus lib. 14. cap. 20. Concitata est hæc persecutio ab Isdegerde Rege Persarum in fine regni ipsius, vt idem Theodoretus scribit lib. 5. cap. 38. licet dicat

cat Socrat. lib.7.cap.18.hanc persecutionem facta esse sub Bararane eius filio . Sed verius videtur , coeptam esse sub Idederde Rege, & sub eius filio auctam, vt scribit Cyrillus monachus in Euthymio . Marcellinus in chron. inchoatam hanc refert Theodosio nonum & Constantio tertium Consil. est is annus a Christo quadringentesimus vigesimus: eamq. annis triginta perdurasse scribit Theodretus lib.5, cap.38. Meminit eiusdem persecutionis

S. Augustinus de ciuitate Dei lib.18. cap.18. ^d Balbina.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes de ea hac item die. Acta eius intexta sunt in rebus gestis sancti Alexandri Papae, apud Surium tom. 3. die 3. Maij. Ex quibus plures qui de eadem scripsere, quos non numeramus, acceperunt. Antiquus est Romae titulus S. Balbinæ, cuius mentio est in Romana Synodo sub Gregorio Papa, in eius registro lib. 4. epist. 44. indi. 13.

APRILIS

Kalendis Aprilis. Luna.

xxix.

Calendar table with letters a-f and numbers 1-30.

ROMAE passio sanctae Theodorae a sororis illustrissimi martyris Hermetis, quae sub Hadriano Imperatore ab Aureliano Iudice affecta martyrio, sepulta est iuxta fratrem suum via Salaria, non longe ab Vrbe. Eodem die sancti Venantij b Episcopi & martyris. In Aegypto sanctorum martyrum c Victoris & Stephani. In Armenia sanctorum martyrum Quinctiani d & Irenaei. Constantinopoli sancti Macarij e confessoris, qui sub Leone Imperatore pro assertione sanctarum imaginum in exilio vitam finiuit. Gratianopoli sancti Hugonis f Episcopi, qui multis annis in solitudine vitam exegit, & miraculorum gloria clarus migravit ad Dominum. Apud Ambianum S. Vualerici g abbatis, cuius sepulchrum crebris miraculis illustratur.

APRILIS I.

THEODORAE a.] De ea item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in Actis sancti Alexandri Papae, apud Surium tom. tertio, die tertia Maij. Venantij Episcopi.] Beda etiam, Vsuardus, Ado, ac ceteri; licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis Episcopus, vel quo tempore passus sit. Corpus eius asseruatur in oratorio, quod dicitur sancti Venantij, apud Baptisterium Constantini, vna cum corporibus sancti Domnionis Episcopi & aliorum sanctorum martyrum, quorum omnium dies anni-

uersaria agitur hoc eodem mense, tertio Idus Aprilis. Cum autem ea omnia translata fuerint e Dalmatia & Istria a Ioanne Papa Quarto; par est credere, S. Venantium alicuius illarum prouinciarum ciuitatis fuisse Episcopum. Extat ibidem in apside, sicut & ceterorum, imago eiusdem S. Venantij musuo opere compacta. Haec in monumentis SS. ecclesiae Lateranensis. Claruit in Africa alius Venantius Thynisae Episcopus, titulo confessionis illustris, qui interfuit Concil. Carthaginensi sub Cypriano, vt constat ex illius Synodi Actis. Victoris & Stephani.] Vsuar. de iisdem hac die. Licet hi conueniant nomine, censentur tamen

tamen diuersi a Victore & Corona, de quibus idem Vsuard. agit pridie Idus Maij: nam hi in Aegypto, illi in Syria passi leguntur. Quinctiani & Irenaei.] Agunt de his hac die Graeci etiam in Menologio.

Macarij.] Graeci item de eo in Menologio hac die, ibiq. illius tum fortia certamina pro fide Orthodoxa suscepta, tum etiam miracula paucis narrantur.

Hugonis Episc.] Hunc egregium sanctitatem virum Innocentius Papa Secundus retulit inter sanctos, mandauitq. Guidoni Carthusiae Priori, vt eius res gestas conscriberet: habentur ipsae apud Surium tom. 2. Est autem hic ille Guido, ad quem extant scriptae duae epistolae sancti Bernardi, 11. & 12. vbi plura de laudibus Carthusianorum. Inuist aliquando idem Bernardus Hugonem, quo sicut familiarissime, ita etiam honorificentissime

usus est, vt constat ex vita sancti Bernardi lib. 3. cap. 1. Plura de eodem in vita S. Brunonis apud Surium tom. 5. die octaua Octobris. Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 28. Vincentius lib. 27. c. 8. & 12: Petrus Sur. de vit. Carthusianorum, & alij.

Vualerici abb.] De eo hac item die Beda, Vsuard. autem tertio Idus Decembris. Extant Acta ipsius apud Surium tom. 2. Scripta fuisse vitam eius a Rangiberto abbate tradit Molanus in annotat. ad Vsuardum: idem insuper ab incerti nominis scriptore eius res gestas narratas testatur. De eo item Vincentius lib. 23. cap. 23. & 24. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 21. Trithemius de vir. illust. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 78. Fuit hic discipulus sancti Columbani, vixitq. circa annum Domini sexcentesimo vigesimo.

2

Quarto Nonas Aprilis. Luna.

A xxvij.

Calendar table with letters a-f and numbers 1-30.

SANCTI FRANCISCI a de Paula, ordinis Minimorum institutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo X. Sanctorum numero b adscripsit. Caesareae in Palaestina natalis S. Amphiani c martyris, qui in persecutione Maximini cum Vrbanum Praesidem idolis immolantem arguisset, saeue dilaniatus, ac pedibus lino in oleum intincto, eoq. incenso obuolutis d, acerbissime cruciatus, demum in mare demersus, transiens per ignem & aquam, eductus est in refrigerium. Ibidem passio sanctae Theodosiae e virginis Tyriae, quae in eadem persecutione cum sanctos confessores ante tribunal stantes publice salutasset, atque rogasset, vt cum ad Dominum peruenissent, sui recordarentur, a militibus tenta, & ad Vrbanum Praesidem ducta, eius iussu lateribus & mammis ad interiora vsque dilaniatis, in mare tandem proijcitur. Lugduni S. Nicetij f eiusdem vrbis Episcopi, vita & miraculis clari. Apud Comum sancti Abundij g Episcopi & confessoris. Apud Lingones sancti Urbani h Episcopi. In Palaestina depositio sanctae Mariae i Aegyptiacae, quae Peccatrix appellatur.

FRANCISCI *de Paula*.] Huius præclaræ res gestæ expref-
sæ habentur in bulla cano-
nizationis eius data a Leo-
ne Decimo Rom. Pontifice,
quam retulit Surius tom. 2.
Porro singula eius Acta miraculaq. a David
Romeo Neapolitano Latino sermone co-
piosissime sunt conscripta, & Italice a R. P.
Passarino ordinis Minim. Generali. Migra-
uit vir sanctus ex hac vita anno Dom. 1507.
Nonnulla de ipso habes in thes. con. tomo 2.
Anno autē Domini 1586. auctoritate S. D. N.
Sixti PP. V. idem sanctus illatus est in Kalendarium Romanum cum officio duplici. Ex-
tant de his litteræ Apostolicæ.

^b *Sanctorum numero adscripsit.*] Constat quidem, peruetustum fuisse morem in Ecclesia Catholica, vt nullus, nec martyr quidē, absque aliqua præuia discussione & approbatione, inter Sanctos recenseretur, quos pietas Christiana, more maiorum, colere consuevit. Quod enim ad martyres spectat; est de ea re egregius locus Optati Mileuitani lib. 1. aduersus Parmenianum, cum de Lucilla potenti ac factiosa femina Donatistarum patrona hæc ait: Cum correctionem archidiaconi Cæciliani ferre non posset, quæ ante spiritualem cibum & potum os nescio cuius martyris; si tamen martyris, libare dicebatur: & cum præponeret & calici salutari os nescio cuius hominis mortui, etsi martyris, sed nondum vindicati; correpta, cū confusione irata discessit, &c. Quibus plane Optatus significat, nefas fuisse venerari reliquias martyris alicuius non vindicati, hoc est, nondū probati & recepti. Moris enim erat, vt cum aliquis martyrio occubuisset, Episcopus, sub cuius ditione id accidisset, rem gestam scriberet ad Primate Episcopum; a quo mature, adhibitis in consilium collegis Episcopis, an inter martyres esset recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem satis monstrant ea quæ S. Augustinus scribit in breuic. collat. diei 3. cap. 13. dum habet, quod Secundus Tigistitanus Episcopus in Numidia scripsit ad Mensurium Episcopum Carthaginensem de his qui in ea provincia tunc feliciter martyrio occubuissent, eo quod sacros codices, iuxta Diocletiani edictū, tradere nolissent: quos omnes martyrum honore & cultu esse dignos, ille rescripsit. Qui idem Mensurius alijs quibusdam passis, nomen martyris & venerationem deferendam esse, certis ex causis negauit, vt ibidem cap. 13. idem testatur: quinā autem hi essent, subdit his verbis: Quidam etiam in ea epistola facinorosi arguebantur, & fisci debitores, qui occasione persecutionis vel carere vellent onerosa multis debitis vita,

vel purgare se putarent, & quasi abluere facinora sua, vel certe acquirere pecuniam, & in custodia delicijs perfrui de obsequio Christianorum, &c. Hi etenim (vt paulo superius ibidem dicitur) his ex causis se offerebant persecutoribus non rogati, vltroq. dicebant, se habere sacras ac diuinas scripturas, quas tradituri non essent: quos ipsos Mensurius inter martyres recenseri vetuit, quod quidem Donatistas offendit: qui in eundē Africæ Primatem, ac etiam in eius archidiaconum inuidiam & odium concitarunt. Sed de his alias. Erat autē pernecessaria huiusmodi de martyribus inquisitio, non tantum ob prædictas causas: sed, quoniam & hæretici atque schismatici aliquando pro Christi nomine a persecutoribus tormenta pati videbantur & mortem; & quidem ipsis fere nascentis fidei exordijs, cum omnia martyrum sanguine redundarent, vt scribit Euseb. hist. lib. 4. c. 14. prope finem, lib. 5. cap. 15. & lib. 8. c. 20. in fine, & S. Augustinus de Donatistis sæpe testatur: quos omnes, vt alienos a fide & communionē Catholica, Dei Ecclesia respuere consuevit; cum ex sententia Cypriani, & Augustini, omniumq. Orthodoxorum, quicquid aliquis extra Ecclesiam patitur, non martyrium censendum, sed dicenda sit pœna perfidiæ. Hæc de his quæ spectant ad martyres. Possumus ex his inferre: Si de illis qui pro Christo occidebantur, tamen de eorum fide & charitate, sine qua nihil prodest, etiam si det quis corpus suum ita vt ardeat, tam exquisitam peruestigationem haberi moris fuit; sane mirum videri non debet, sanctam Dei Ecclesiam veritatis columnam maius studium, multoq. exactiorem diligentiam adhibere solitā in adscribendo ceteros Sanctorum numero. Vt & merito tanti ponderis negotium non Primati, vel Patriarchæ alicui, sed ipsi tantum Romano Pontifici, pro summa ei a Christo Domino in beatissimo Petro Apostolo tradita potestate, sit creditum. De his satis: nam de canonizatione Sanctorum scimus commentarios esse editos, aliosq. complures, tam sacros Theologos, quā Canonici iuris cōsultos de his agere; quos consulat, qui cetera auidius cupit.

^c *Amphiani.*] Beda de eodem hac die; sed tamen perperam hunc iungit cum alijs quos ponit in Africa: nisi fortasse ille, de quo agit, sit alius ab isto. Vsuardus & Ado de eodem Nonis Aprilis: apud quos etiam mendose legitur, Apud Cæsaream Lyciæ; cum potius apud Cæsaream Palæstinæ metropolim, atque hac die martyrem effectum, testetur Eusebius eiusdē ciuitatis Episcopus lib. 8. c. 14. & 15. recensetq. inter eos martyres, qui passi sunt anno tertio persecutionis Diocletiani Imper. Græci autem de eodem in Menologio

Menologio hac die, & Metaphrastes; licet de Lyciæ & ipse (vt diximus) errare videatur. ^d *Obuolutis.*] Hoc genus cruciamenti speciem quamdam præfert tormenti illius acerbissimi, quod veteres dicebant Tunicā molestant: quæ ignium alimentis illita & intexta (vt Seneca docet epist. 14.) ac mox succensa, cruciabiliter obuolutos nocentes, qui sceleris comperti grauioris forent, amburebat. Est & Iuuenalis satyra 8. de tunica molesta is versus:

Ausi quod liceat tunica punire molesta.

^e *Theodosia.*] De eadem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos autem mendose Theodora pro Theodosia legitur. Irrepsit error apud nonnulla Martyrologia, vt loco Cæsareæ Palæstinæ, ponatur Cæsarea Cappadociæ: rati sunt enim auctores illorum, diuersam esse Theodosiam Cappadocem a Theodosia Palæstina; eo quod illa capite truncata, hæc autem in mare demersa dicatur. Sed præter illa quæ de Theodosia scribit Eusebius hist. lib. 8. c. 17. habemus in nostra bibliotheca eius vitam vberius scriptam antiquo charactere, cuius est exordium: In illis diebus, &c. vbi Præses, sub quo passa est, ponitur, Vrbanus scilicet, quæ constat, eodem Eusebio auctore, illis temporibus persecutionis Diocletiani vsque ad suum obitum administrasse præfecturā Palæstinæ. Ex Imperatore itaque atque Præside, non duas, sed vnā tantummodo fuisse Theodosiam, compertum habemus; eandemq. esse Palæstinam, & non Cappadocem. Nam cum in mare constet esse demersam; quoniam pacto hæc Cæsareæ Cappadociæ fieri potuerunt, quæ a mari longissime, in meditullio eius prouinciæ sita est? Idq. etiam (vt modo cosmographos citare prætermittamus) testatur Gregorius Nazianz. orat. in laudem Basilij, cum ait: Nos procul a mari degimus. Cum itaque nomen, ætas, spontanea fidei professio, tempus persecutionis, dies martyrii, nomen Præfecti, ac loci simul conueniant; vna tantum dicenda est Theodosia, hæcque illa Cæsareæ Palæstinæ sub Vrbanō Præside passa, de qua agimus; quam etiam Græcos celebrare in Menologio, ex ipsorum verbis exploratum habetur; quæ sunt huiusmodi: Die secunda Aprilis sanctæ virginis Theodosiæ, quæ ex vrbe Tyro originem ducens, cum decimum octauum annum ageret, Vrbanō Præside Palæstinæ oblata, & Christi fidem libere professa, ac flagris cæsa, in mare deiecta, Deo ipsi spiritum reddidit. Hæc in dicto Menologio peruetusto Cardin. Syreti. De ea ibidem iterum ad sext. Kal. Iunii, iisdē fere verbis, & de Vrbanō Præside Palæstinæ, & demersione in mare habetur mentio: de Cæsarea autem Cappadociæ nec verbum quidem, quemadmodum nec de capitis abscissione. Quod autem de eadem iterū agant, contingit, vt in alijs multis sanctis, quod non

tantum dies natalis, sed translationis sacrarum reliquiarum, vel dedicationis ecclesiæ ab iisdem solemnitas celebretur.

^f *Nicetij Episcopi.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Plura de Nicetio Lugdunensi Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 5. cap. 5. & 6. in vit. sanct. Patr. c. 8. & lib. de glor. confess. c. 61. 62. & 63. Claruit temporibus Iustini Iunioris Imp. cum Romanæ Ecclesiæ præficeret Ioannes Papa Tertius, circa annum Domini 570. Interfuit primo Concilio Lugdunensi, vt eius Acta testantur. Vixit eodē saeculo alius eiusdem nominis S. Nicetius Episcopus Treuerensis, de quo Beda & Vsuardus secunda edit. Mol. Kalend. Octobris; qui reperitur interfuisse Concilio Aruernensi, habito post Consulatum Paulini Iunioris, qui numeratur annus a Christo quingentesimus quadragesimus primus. Narrat eius egregia opera Gregorius Turonen. in vit. sanct. Patr. c. 17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus libro tertio.

^g *Abundij Episcopi.*] Celebris hic quidem tum sanctitate, tum eruditione Episcopus reperitur interfuisse Synodo Mediolanensi sub Eusebio Episcopo, tempore S. Leonis Papæ; licet alicubi, errore librarij, Abundantius pro Abundio subscriptus inueniatur. Huic etiam ad reparandas acerbissimas clades Orientalis Ecclesiæ ex illo Latrocinio Ephesino nuper illatas S. Leo Papa maximi ponderis credidit legationem, vt testantur eiusdem Pontificis litteræ ad Theodosium Imperatorem 34. & ad Pulcheriam August. 36. Qui quidem vna cum eiusdē legationis collegis ex sententia felicissimeq. negotiū confecit. Habita enim tunc Synodo, in primis Constantinopolitanum Episcopum Anatholium, Maximum Antiochenū, aliosq. lapsos Episcopos ad Catholicam fidem & Ecclesiæ vnitatem redeuntes suscepit, eosdemq. sedibus restituit. Legi fragmenta eius Synodi, necnon epistolam Theodoretī Cyri Episcopi tunc ad eundem Abundium scriptam. Habet ea omnia Mombrit. tomo primo de vit. sanctorum. Egi de his pluribus in Annalibus Ecclesiasticis.

^h *Vrbani Episcopi.*] De eo Molanus in additione ad Vsuardum hac die. Ponitur hic eius sedis Episcopus ordine sextus in tabul. Democharis de sacrificio Missæ.

ⁱ *Maria Aegypt.*] Vsuardus item hac die, Græci autē in Menologio pridie huius diei. Eius res gestas scriptas esse a Sophronio Episcopo Hierosolymitano, testatur Nicephorus hist. lib. 7. cap. 5. Citantur eadem in Nicæna secunda Synodo Act. 4. & a S. Ioan. Damasceno in orat. 3. de imaginibus in fine. Latine eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileiensis historicus, sed Neapolitanus, cuius meminit Sigebertus de vit. illustr. cap. 69. Habentur in vit. Patrum. Porro Hildebrandus Episcopus Cenomanensis eadem

dem Acta metro cecinit, vt de eo refert Henricus de vir. illustr. cap. 8. Claruit Maria Aegyptiaca temporibus Iustini senioris Imperatoris, circa annum Domini quingentesimum atque vigesimum. Extat de eadem carmen Bonad. Santon. lib. 3. Mo-

nod. 29. Vixit iisdem fere temporibus alia item ex meretrice poenitens, Maria dicta, Tarsensis patria, quae in monasterio apud Aegas posito exercuit vitam monasticam, de qua mentio habetur in Prato, spiritua- li cap. 31.

xxvij. B Tertio Nonas Aprilis. Luna. 3

a b c d e f g h i k l m n p q r s
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 29 30 1 2 3 4

AVROMENII in Sicilia sancti Pancratij^a Episcopi, qui Christi Euangelium, quod a sancto Petro Apostolo illuc missus praedicauerat, martyrij sanguine consignauit. Tomis in Scythia natalis sanctorum martyrum Euagrii^b & Benigni. Thessalonicae passio sanctarum virginu Agapis^c & Chioniae sub Diocletiano Imperatore: quae cum Christum negare nollent, primo in carcere maceratae, postea in ignem missae, sed a flammis intactae, ibi oratione ad Dominum fusa, animas reddiderunt. Tyri sancti Vlpiani^d martyris, qui in persecutione Maximiani cum aspide & cane insutus culleo^e, in mare demersus fuit. In monasterio Meditij in Oriente sancti Nicetae^f abbatis, qui ob cultum sanctarum imaginum sub Leone Armeno multa passus est. In Anglia sancti Richardi^g Episcopi Cicestrensis, sanctitate & miraculorum gloria conspicui. Ibidem sanctae Burgundoforae^h abbatissae & virginis.

APRILIS 3.

PANCRATII Episcopi.] De eo ite hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri; Graeci autem in Menologio quinto Idus Iunij; vbi legitur, hunc Antiochenum genere sanctum Petrum secutum, ab eo Siculis esse praefectum Episcopum. Agit de eodem Nicephorus hist. lib. 2. cap. 35. Metaphrastes in ferm. in die natali Apost. De eodem in Actis S. Marci Episcopi, quae accepimus ab ecclesia Caietana.

^b Euagrii & Benigni.] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri.

^c Agapis & Chioniae.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij agunt de his hac die, de Irene autem

harum sorore Nonis Aprilis; Graeci autem de tribus sororibus simul sextodecimo Kal. Maias. Discrepare videntur a Graecis Latini, dum hi virgines, illi vero mulieres tantum has dicunt; licet Tertul. lib. de velan. virg. mulieris nomine virgines etiam comprehendi, pluribus disputet. Cur vero Latini his diebus agant; Graeci autem diuerso; nobis haec tenus incompertum, cum praesertim nulla ipsarum illis passa diebus reperitur. Extant etenim ipsarum Acta sincera & pura, prout a notarijs exceptoribus ad verbum scripta sunt; in quibus de Irene, quae nouissima omnium passa est, haec in fine leguntur: Consummata est in Consulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo, Kal.

Kal. Aprilis, &c. Recitat ea integra Metaphrast. quae Latine reddita habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. prima die Aprilis. Agit de iisdem Niceph. hist. lib. 7. cap. 14. necnon Aldelm. lib. 2. de virg.

^d Vlpiani.] Huius martyris sauisimum supplicium, parricidis tantum solitum irrogari, describit Euseb. hist. lib. 8. cap. 15. ex quo & ceteri descripserunt.

^e Insutus culleo.] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, serpente, & similia inclusus parricida mergebatur in mare, ex praescripto legis Romanorum, quam tulit Pompeius in suo Consulatu, de qua Modestinus, ff. ad legem Pompeiam de parricidis. Non tamen Pompeius fuit cullei supplicij primus inuentor: Cicero enim, qui ante latam legem Pompeiam de parricid. habuit orationem illam pro Roscio Amerino, cum de cullei supplicio agit, a maioribus dicit illud fuisse excogitatum: at dum ibidem de cullei poena eleganter disputat, rationemq. reddit, cur maiores viuum hominem culleo insutum in flumen deijci praeeperint; cum nullam habeat mentionem de gallo, serpente, & cane; satis apparet, illud ipsum cullei supplicium a maioribus inuentum, & a Pompeio illis poenis auctum, & in necatores etiam propinquorum ac patronorum fuisse extensum: cum alioqui olim omne homicidium diceretur parricidium, vt auctor est Festus verb. parricid. quaestores. Quinetiam temporibus Tarquinij Regis constat M. Tullium, alias Attilium Duumvirum insutum culleo, & in mare proiectum, non quidem ob parricidium, sed quod sacros libros describendos dedisset, vt testatur Dionys. Halicarnass. lib. 4. & recitat Valer. Max. lib. 1. c. 1. 13. Decretum postea supplicium cullei in parricidas Publicium Malleolum, matre occisa, primum fuisse expertum, tradit Liu. lib. xvij. In Rhet. ad Heren. verba antiquae legis recitantur, quae sunt huiusmodi: Si quis parentes occiderit, vel verberarit, ei damnato obuoluantur os folliculo lupino, solea lignae pedibus inducantur, & in carcerem ductus, ibi sit tantisper, dum paretur culleus, in quem coniectus in profluentem praecipietur. Haec ibi Colligit & Cuiac. lib. 9. Paratitl. tit. 17. ex sententia Hadriani, damnatum culleo, illo inclusum, supra plaustrum imponi solitum, quod traherent boues nigri, ac sic ad mare deferri. De eodem supplicio Iuuenal. satyr. 13. his verbis

Et deducendum corio bouis in mare, cum quo clauditur aduersis innoxia simia fatis.

Porro tam acerbum supplicium ob nimiam sui atrocitatem vsu defierat, vt scribit Paulus I. C. lib. 5. sentent. tit. 24. ad leg. Pomp. de parric. his verbis: Etsi antea insuti culleo in mare praecipitabantur, hodie tamen viui exuruntur, vel ad bestias dantur. Haec Paul. Sic etiam exhorruit poenam cullei Augustus Imp. (vt auctor est Suetonius in Octauio cap. 33.) quod ne ex lege cogeretur irrogare poenam cullei, reum parricidij a confessione distraheret, ita reum compellans: Certe patrem tuum non occidisti. Haec Suet. Ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Christianos, quos sauiora parricidis cogebant subire supplicia; vt poena cullei in parricidas abolita, in Christianos innocentissimos tantum sui atrocitate vigeret. At Constantinus Imp. rescribens ad Verinum Vicarium Africae, eandem legem in vsu pristinum, nempe in parricidas reuocauit, l. 1. tit. de parric. Cod. Theod. Non praetermittimus, quod apud Senecam lib. 7. declam. 1. inuenies & culleum ligneum. sic dicta nauis exarmata, inquam reus impositus, maris discrimini committeretur: quo supplicio saepe damnatos esse Christianos, inuenimus.

^f Nicetae abb.] Graeci etiam de eo hac die in Menologio. Res gestas ipsius Theosterictus eius discipulus scripsit luculenta oratione. Recitant eam Metaphrastes, Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Vixit temporibus Tharasis Episcopi Constantinopolitani, a quo presbyter ordinatus fuit, circa annum Domini 780.

^g Richardi Episc.] Huius Acta duobus libris complexus est Radolphus Cicestrensis, quae descripsit Sur. tom. 2. Hunc Urbanus Papa Quartus (vt idem testatur auctor lib. 2. cap. 15.) adscripsit sanctorum numero. Habemus in nostra bibliotheca exemplaria plurimarum litteraru Urbani Quarti, vbi etiam litterae de canonizatione eiusdem Richardi scriptae leguntur. est ipsaru exordium: In caelesti, &c. num. 268. Claruit sub Innocentio Quarto Rom. Pont. ad quem confugit vexatus persecutione Regis Anglorum.

^h Burgundoforae.] Eius praclaras res gestas scripsit Ionas abbas, licet Bedae aliqui tribuant: extant apud Bedam tomo 3. Habetur de eadem mentio in vita sancti Columbani cap. 12. Claruit circa annum Domini 610.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
 t u A B C D E f F G H M N P
 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5

HESSALONICAE sanctorum martyrum Agathopodis^a diaconi & Theoduli lectoris, qui sub Maximo Imperatore & Faustino Praefide ob Christianae fidei confessionem, alligato ad collum saxo, in mare demersi sunt. Mediolani depositio sancti Ambrosij^b Episcopi & confessoris, cuius studio, inter cetera doctrinae & miraculorum insignia, tempore Arianae perfidiae tota fere Italia ad Catholicam fidem conuersa est^c. Hispali in Hispania sancti Isidori^d Episcopi, sanctitate & doctrina conspicui, qui zelo Catholicae fidei, & obseruantia Ecclesiasticae disciplinae Hispanias illustrauit. Constantinopoli sancti Platonis^e monachi, qui pluribus annis aduersus haereticos sanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palaestina sancti Zosimi^f anachoretæ, qui funus sanctæ Mariæ Aegyptiacæ curauit.

APRILIS 4.

AGATHOPODIS, & Theoduli^a. Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Horum Acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphrastes. habet ea Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

^bDepositio sancti Ambrosij. De eadem Beda hac die, & pridie Kalend. Aprilis, ceteri omnes hac item die. De tempore obitus sancti Ambrosij Paulinus in vita ipsius testatur, non intercessisse triennij spatium ab obitu Theodosij Imp. ad mortem S. Ambrosij. Rursus etiam exploratum habetur ex Concilio Carthaginiensi tertio can. 48. S. Ambrosium non vixisse ultra annum Consulatus Attici & Caesarij: nam eodem anno ex eadem Synodo scripta est consultatio ad Siricius Papam, & sanctum Simplicianum S. Ambrosij successorem, mense Septembri. Nec est quod quis dicat, errorem esse in Consulibus, videlicet ut canon ille sit alterius Concilij sequenti anno celebrati, & sub canonibus praedicti Concilij recensitus: nam sequenti anno, eodem mense Siricius Papa, ad quem ea scripta est

consultatio, non erat amplius in humanis: siquidem eo anno, Cons. Honorio quartum & Eutychiano, octauo Kalend. Martij ex hac vita migravit. Contradicit his etiam Paulini auctoritas, dum ait, fere triennio, & non post triennium a morte Theodosij superuixisse Ambrosium. Hæc de tempore eius obitus: quibus si aduersari videas Gregorium Turonensem, nihil ultra habemus dicere; nisi, quod non plus ei tribuo, quam illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagitici ad Ludouicum Pium Imp. Tu interim consule quæ inferius scripta sunt die vndecima Nouembris in sancto Martino. De ætate autem, collegimus ex scriptis eius, habita diligenti ratione temporum, vixisse annos sexagintaquatuor: quod pluribus monstrauimus in Annal. Eccles. & in vita eiusdem S. Ambrosij, quam contexuimus ex antiquis Patribus, ipsiusq. scriptis, ceterisq. vetustatis monumentis, id nobis præcipiente Illustrissimo ac Reuerendissimo D. Felice a Montealto tituli S. Hieronymi Cardinale amplissimo; qui ad summum Catholicae Ecclesiae Pontificatum euectus, eandem typis excusam

excusam in fronte tomi quinti operum sancti Ambrosij, in quibus restituendis & illustrandis felicissime laborauit, collocari præcepit.

^cTota fere Italia ad Catholicam fidem conuersa est. Habent Beda, Vsuardus, Ado, & alij, totam Italiam studio sancti Ambrosij ad fidem Catholicam esse conuersam. Scias autem hæc verba non aliunde mutuata, quam a S. Hieronymo, qui dum in chronico, anno vndecimo Valentiniani Imp. agit de obitu Auxentij & electione S. Ambrosij, hæc ait: Post Auxentij seram mortem, Mediolani Ambrosio constituto, omnis ad fidem rectam Italia conuertitur. Hæc Hieronymus: quæ (si consulas historiae veritatem) intelliges hyperbolice dicta esse, ut interdum fieri solet. Nam Damaso Papa sedente, ceteræ partes Italiae, excepta Gallia Cisalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iustina Augusta Arianorum patrona hæresim illam fouebat, Catholicam fidem, Nicænamq. ipsum symbolum profitentes pacifice agebant. Iampridem enim ex eo tempore, quo Constantius Imperator e vita excesserat (ut idem ipse testatur Hieronymus contra Luciferianos) Catholici Episcopi ab exilio reuocati fuerunt, quando & S. Eusebio Episcopo Vercellensi, restituta fide Catholica, redeunte, in eius aduentu Italia (ut ait idem Hieronymus) lugubres vestes mutauit. Tunc etiã (ut idem auctor testatur) Episcopi Occidentales, qui in Conciliabulo Ariminensi lapsi fuerant, perpetrati erroris statim poenitentes, vna cum fide Catholica, etiam sedes, indulgente Romano Pontifice, receperunt: nec alicubi sub Catholico Principe Valentiniano in Occidentali Ecclesia vexatio contigit, præterquam in Gallia Cisalpina, vbi Iustina Auxentio ceterisq. Arianis ibi degentibus quibus poterat studijs fauebat; sed defuncto Auxentio, Ambrosius creatus Episcopus illi fortiter restitit, mulierisq. insaniam pastoralis zelo coercuit, ac denique collapsam Catholicam fidem ibidem, vel in finitimis locis restituit: sicq. intelligas Hieronymi verba, ut dicere velit, opera Ambrosij actum esse, ut sic tota Italia ad Catholicam fidem conuersa diceretur, quod pars illa quæ remanserat ab hæreticis occupata, ab eo restituta, nulla iam ex parte esset hæretica.

^dIsidori Episc. De eo Vsuardus & alij hac die. Pluribus de ipso scribit sanctus Braulius Episcopus Cesarangustanus, qui & eius scripta recensuit, ex quo ceteri habes ea apud Sur. tom. 2. In cod. manuscrip. operum S. Isidori legi, eundem esse natum patre Seueriano, Praefecto vrbis Carthaginis; habuisse fratres Leandrum Episc. Hispal. & Fulgentium Episc. Carthagin. ac sororem Florentiam virginem, omnes sanctitate claros. Floruerunt in Hispania eiusdem nominis plures doctrina & probitate nobiles viri: quos omnes præ-

cessit tempore Isidorus Episc. Cordubensis, ob idq. Senior appellatus: vixit enim temporibus Honorij Imp. Nouit eum S. Augustinus, atque Paulus Orosius illi æqualis; ad quem Isidorus ipse scripsit commentarios in quatuor libros Regum, ut scribit Trithem. lib. de scrip. Eccles. Post illum est Isidorus, Junior dictus, de quo hic agimus, qui successit S. Leandro, interfuisseq. reperitur Hispalensi secundo Concilio, & Toletano quarto. De eo etiam agit S. Ildefonsus in lib. de vir. illustr. quem & sedisse ait annis fere quadraginta. Hunc Patres, qui conuenerunt ad Concilium Toletanum octauum, can. 2. eiusmodi encomio celebrant: Nostri sæculi doctor egregius, Ecclesiae Catholicae nouissimi decus, præcedentibus ætate postremus, doctrinae comparatione non infimus, atque, quod maius est, sæculorum finitorum doctissimus, cum reuerentia nominandus Isidorus in libro sententiarum, &c. Fuit & tertius Isidorus, Pacensis Episcopus, qui & chronicon barbarice admodum scripsisse reperitur, de quo Vasæus meminit in chron. Hispan. his ipsis verbis: Isidorus Pacensis Episcopus etiã scripsit chronicon Hispaniae; cuius si est chronicon illud, quod eius titulo prænotatum vidi, portentum potius dixerim, quam chronicon: adeo prodigiose scribit, & Gothice potius, quam Latine. hæc ille. Ex quibus certe errasse arguitur, qui hunc illum esse putant Isidorum, qui collegit epistolas Romanorum Pontificum atque Concilia, qui & in eius voluminis exordio commentariolum edidit de ordine celebrandi Concilij. Errant & Hingmarus Rhemensis Episcopus, Trithemius, & alij qui illam collectionem tribuunt Isidoro Hispalensi. Id quidem in primis refellitur, quod Braulius; & Ildefonsus, qui illis vivere temporibus, catalogum texentes scriptorum ipsius, nullam prorsus mentionem de eo opere habuerunt. Insuper omnis de ea re dubitatio tollitur, dum auctor operis, ibidem agens de ordine celebrandi Concilij, recitat verba primi canonis vndecimi Concilij Toletani, atque etiã in præfatione meminit Agathonis Papæ: porro longe ante eius Synodi ac Papæ Agathonis tempora Isidorus Hispalensis ex humanis desierat. In antiquis manuscrip. codic. hunc Isidorum collectorem Conciliorum Mercatorem cognomento dictum inuenimus, ut in his, quos in nostra bibliotheca habemus: at in nuper impressis, non Mercator, sed Peccator inscriptus reperitur, secundum morem nonnullorum antiquorum Patrum, qui humilitatis ergo se sic inscribere & subscribere consueverunt. Irrepit, puto, error, ut Mercator, pro Peccator, sit scriptus. Cum autem eiusdem collectionis auctor recensendo in sua præfatione Synodos vniuersales, sextam ultimo loco ponat; manifestum est post dictam sextam Synodum vixisse, nec ad septimam tempora peruenisse

uenisse. quam ob causam, cum collectores sacrorum canonu recensemus, quintum hunc ordine numeramus, primoq. loco ponimus Dionysium Exiguum, inde Ferdinandu diaconum, tertio Martinu Bracharensem Episcopum, quarto Cresconium, ac demum post hos omnes Isidorum. Hæc de Latinis collectoribus, habita exacte cuiusque eoru temporis ratione. Græcorum autem collectorum alia est causa. De Isidoro, de quo hic agitur, vide quæ collecta sunt in thesauro concion.

^cPlatonis monachi.] Græci etiam de eodem

agunt hac die in Menolog. Scripsit eius Acta Theodorus Studita luculenta oratione, quam recitat Lipomanus tomo 7.

^fZosimi.] Agunt itidem de eo Græci hac die in Menolog. Porro eius res gestas scriptas esse a Sophronio Episcopo Hierosolymitano, est auctor Nicephorus lib. 17. cap. 5. De eo etiam Euagr. Scholast. hist. lib. 2. c. 7. Claruit temporibus Iustini & Iustiniani Imp. Fuit eadem circa tempora alius Zosimus Cilix, de quo in Prat. spiritual. cap. 123. Est præclarum elogium de Zosimo Iustiniani Imp. authen. de monach. collat. 1. tit. 5.

25. xiiiiij. D Nonis Aprilis. Luna. 5

Calendar grid with letters a-f, 7-23, t-u, A-P and numbers 24-6.

HESSALONICAE sanctæ Irenes^s virginis, quæ cum sacros libros contra Diocletiani edictum occultasset, post tolerantiam carceris, sagitta percussa est, & igne cremata iussu Dulcetij Præfidis, sub quo & sorores eius simul Agape & Chionia passæ antea fuerant. In Lesbo insula passio quinque^b sanctorum martyrum. Eodem die sancti Zenonis^c martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus est. In Africa passio sanctorum martyrum^d, qui in persecutione Geiserici Regis Ariani in die Paschæ in ecclesia cæsi sunt: quorum lector, dum in pulpito Alleluia^e cantaret, sagitta in gutture transfixus est. Venetiæ in Britannia minori sancti Vincentij^f confessoris, cognomento Ferrerij, ordinis Prædicatorum, qui potens opere & sermone, multa millia infidelium conuertit ad Christum.

APRILIS 5.

IRENES^s.] De ea hac etiam die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri, Græci autem decimo Kalend. Maias: licet eius Acta, quæ habet Lipom. tom. 7. manifeste testentur ipsam obiisse martyrium Kal. Aprilis, Diocletiano nonum & Maximiano octauum Consil. qui numeratur annus Domini (secundum Fastos Onuphrij) 304. De ea insuper ac sororibus plura in Actis S. Anastasia,

quæ extant apud Sur. 25. Decembr. to. 6. Niceph. de eadē lib. 4. cap. 14. Quæ autē hic habentur, quod sagitta percussa est, atque igni inde tradita; in prædictis quidem Actis de sagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide superius notata tertio Non. April. in Agape & Chionia. In honorem S. Irenes martyris Iustinianus Imperator excitauit nobilem ecclesiam, vt tradit Procopius lib. primo de ædific. Iustiniani Imp. Ante ipsum Marcianus Imp. (vt scribit

scribit Nicet. Chon. lib. 7. Annal.) id ipsum præstitit.

^bQuinque martyrum.] Græci item hac die in Menologio de iisdem agunt.

^cZenonis.] Agunt etiam de eo Græci hac die in Menologio, vbi & passio eius paucis narratur.

^dSanctorum martyrum.] De his agit Victor Vticensis Episcopus de persecut. Vuandal. lib. 1. prope finem.

^eAlleluia cantaret.] Victor ibidē hæc verba: Lector vnus pulpito sistens, Alleluaticum melos canebat, &c. Vsum canēdi hanc vocē in Ecclesia ex Aggæo Propheta provenire, qui primus omnium cantauit Alleluia, cum nouam templi structuram vidit, testatur S. Epiphanius lib. de Prophet. vit. & interit. cap. 20. idq. secundum Tobia prophetiam c. 13. cum alioqui multi Psalmi Alleluia titulo inscripti ante illorum tempora haberentur. Hanc quidem vocem peculiarem ecclesiæ Hierosolymitanæ Romanæ Ecclesiam ab ea esse mutuata opera S. Hieronymi, temporibus Damasi, scribit S. Gregorius in regist. lib. 7. indict. 2. epist. 63. licet S. Aug. in Psalm. 106. testetur antiquam eam esse Ecclesiæ traditionem. In ecclesia Africana tantum tempore Quinquagesimæ cantari Alleluia moris esse, idem affirmat; additq. de tempore diuersas fuisse ecclesiarum diuersarum consuetudines, ad Ianuar. epist. 109. cap. 17. homil. 16. & in Psalm. 110. Quod autem narrat Sozom. lib. 7. c. 19. semel tantum in anno eam vocem Romæ solitam decantari, omnino errare videtur: nam eiusmodi vsum non Romanæ Ecclesiæ, sed Vigilantij hæresarchæ dogma fuisse testatur S. Hieronymus in Vigilant. cuius etiam auctoritate exploratum habetur, in sacris etiam officijs defunctorum Romæ eiusmodi vocem cani consueuisse: sic enim ait epist. 30. ad Oceanum.

num de funere Fabiolæ: Sonabant Psalmi, & aurata tecta templorum reboans in sublimē quatiebat Alleluia. In ecclesia Gallicana eundem vsum viguisse, affirmare videntur Acta S. Radegundis lib. 2. Romæ itidem cum primis elementis ea etiā voce infantes imbuti solitos, idem S. Hieronym. scribit epistola 7. & 27. In Palæstina autem eadem voce symbolica excitari ac vocari solitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epist. 27. Erat & Alleluia carmen musicum rusticorum: cum etenim illi rusticum opus agerent, Alleluia cantabant, vt idem testatur epistola 17. De significatione autem vocis huius idem pluribus agit scribens ad Marcellam epist. 137. Cetera autem de eius vsu in Ecclesiasticis officijs, si cupis scire, eos consule qui commentarios conscripserunt de offic. Ecclesiast.

^fVincentij.] Huius res gestas quatuor libris digestas conscripsit Petrus Rau. ordinis Prædic. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 23. c. 8. Obijt anno Domini 1419. adnumeratusq. est inter sanctos a Callisto Tertio Papa. Vide quæ de eo nuper collecta sunt in thesauro concion. tom. 2. In eius canonizationis Actis habetur diē obiisse quinta Aprilis, feria quarta ante Dominicam Palmarum, quo anno (vt ex computu liquet) celebrari contigit Pascha die decima septima mensis Aprilis: vnde corrigendi sunt textus qui habent decessisse anno Domini 1418. nam eo anno mense Martio Pascha contigit celebrari. quod diserte docuit frater Vincentius Iustinianus Antist. in vita eiusdem S. Vincentij, quam (vt testatur) iussa Valentimorum. Consulm ex processu canonizationis collectā typis excudendam curauit anno Domini 1575. vir quidē cum primis disertus ac pius, qui litteris suis de his me monuit.

6 Octauo Idus Aprilis. Luna. xxiiij.

Calendar grid with letters a-f, 8-24, t-u, A-P and numbers 25-7.

ROMAE natalis beati Sixti^a Papæ & martyris, qui temporibus Hadriani Imperatoris regens Ecclesiam, demum sub Antonino Pio, vt sibi Christum lucrifaceret, libenter mortem sustinuit temporalem. In Macedonia sanctorum martyrum Timothei^b & Diogenis. In Perside sanctorum centum viginti^c martyrum. Ascalone

lone passio sanctorum Platonidis^d, & aliorum duorum martyrum. Carthagine sancti Marcellini^e martyris, qui ob Catholice fidei defensionem ab hæreticis occisus est. Romæ sancti Cælestini^f Papæ, qui Nestorium Constantinopolitanum Episcopum damnauit, Pelagiumq. fugauit: cuius etiam auctoritate sancta vniuersalis Synodus Ephesina aduersus eundem Nestorium celebrata est. In Hibernia sancti Celsi^g Episcopi, qui beatum Malachiam in Episcopatu præcessit. In Dania sancti Gulielmi^h abbatis, vita & miraculis clari.

APRILIS 6.

SIXTI PAPÆ^a.] De eo hac etiam die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius successione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inscribitur nomine Damasi, Irenæus aduersus hæres. lib. 3. cap. 3. Eusebius in chron. & hist. lib. 4. cap. 4. & 5. Optat. lib. 3. contra Parmen. Epiphan. hæres. 27. Augustinus epist. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. De rebus autem ab eo summa cum laude gestis diximus in Annal. Ecclesiast. per singulos annos.

^b Timothei & Diogenis.] Vsuardus item de his agit hac die, ad stipulanturq. vetera manuscripta.

^c Centum viginti martyrum.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio: passi fuerunt in Adiabonorum regione. De his etiam Sozom. lib. 2. c. 11. in fine.

^d Platonidis & soc.] De his etiam Græci in Menologio hac die agunt.

^e Marcellini.] Vir fuit fama notissimus: hic Tribunus notariorum ab Honorio Imp. in Africâ missus est ad coercendam rabiem Donatistarum, quorum opera tandem innocens occisus est, vt scribit S. Hieron. contra Pelagianos lib. 3. in fin. procurarunt enim necem eius per Marinum ducem, qui meritas penas dedit, vt scribit Oros. lib. 7. c. 42. & Ado in chron. anno 420. Digna habetur viri memoria in rescripto Honorij Imp. quo cuncta ab eo contra Donatistas peracta in perpetuum confirmauit: extat l. 55. Cod. Theod. de hæret. Ad hunc sunt scriptæ plurimæ sancti Augustini epistolæ; eo etenim vsus est familiarissime: ad quem etiam scripsit præclaros libros de ciuit. Dei. Quod autem spectat ad Tribunatus munus functionem, erant

Tribuni notarij Principibus a secretis, deligebanturq. ad hoc integerrimæ vitæ viri. de his hæc Cassiod. var. lib. 1. epist. 4. Honor, qui dabatur egregijs, dum ad Imperiale secretum tales constet eligi, in quibus reprehensionis vitium nequeat inueniri. Apud eundem Cassiod. lib. 6. form. 16. idem Primicerius notariorum appellatus videtur.

^f Cælestini.] De eo hac die Beda, & Vsuardus, sed Ado die sequenti. De eius successione agit liber de Rom. Pontificibus, Prosper Aquit. in chron. Marcellin. Comes, Socrat. hist. lib. 7. c. 11. Euañ. lib. 1. cap. 4. Niceph. Episc. in chron. Niceph. Callist. lib. 14. c. 30. Res autem ab eo gestas digessimus per annos singulos in Annal. Ecclesiast.

^g Celsi Episcopi.] Plura de ipso scribit sanctus Bernardus in vita S. Malachie Episcopi cap. 70. Migravit ex hac vita anno Domini 1128. cum nonnulla suæ sanctitatis & doctrinæ monumenta reliquisset.

^h Gulielmi abb.] Habentur eius Acta fideliter conscripta ab eius discipulo, quæ recitat Sur. tom. 2. Obijt diem anno Domini millesimo ducentesimo secundo, suæ vero ætatis anno nonagesimo octauo. Honorius Papa Tertius, cum de eius vita mandasset diligenter inquiri, certior redditus a Gregorio Rom. ciue nobilis familiæ Crescentianæ, tunc S. Theodori diacono Cardinale, Legatū a latere agente in Dania, Suetia, atque Boemia, retulit inter sanctos. Extant in ipsius registro de eiusdē sancti canonizatione litteræ Apostolicæ datæ 12. Febr. anno octauo sui Pontificatus, Domini vero 1224. Claruit eiusdem nominis miraq. sanctitatis Gulielmus, sine Vuillelmus Episcopus in Dania, tempore Suenonis Danicæ Regis, de quo plura scribit Saxo Grammat. hist. Danicæ lib. 11.

7° Idus Aprilis. Luna. F^{xxij.}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis sanctorum martyrum Epiphaniij Episcopi^a, Donati, Rufini, & aliorum tredecim. Synope in Ponto sanctorum ducentorum^b martyrum. In Cilicia sancti Calliopij^c martyris, qui sub Maximo Præfecto post alia tormenta verso in terram capite^d cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus est. Nicomediæ sancti Cyriaci^e, & aliorum decem martyrum. Alexandriae sancti Peleusij^f presbyteri & martyris. Romæ sancti Hegesippi^g, qui vicinus Apostolorum temporibus Romam venit ad Anicetum Pontificem, ibiq. mansit vsque ad Eleutherium, & Ecclesiasticorum Actuum a passione Domini vsque ad suam ætatem sermone simplici texuit historiam: vt quorum vitam sectabatur, dicendi quoque exprimeret charactere. Veronæ sancti Saturnini^h Episcopi & confessoris. In Syria sancti Aphraatisⁱ anachoretæ, qui Valentis tempore Catholicam fidem virtute miraculorum aduersus Arianos defendit.

APRILIS 7.

EPIPHANII & soc.^a] De eo Vsuardus hac die: cuius autē hic fuerit ciuitatis Episcopus, vel quando sit passus, nusquā potui inuenire. ^b Ducentorum mart.] Græci etiam de his hac die in Menologio agunt.

^c Calliopij.] De quo itē Græci. porro eius Acta descripsit Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

^d Verso capite cruci affixus.] Non tantū corpyphæus Apostolorum Petrus eo modo crucifixus est, sed & complures Christianorum maioris ignominie causa, & inter alios illi, quorum Eusebius meminit lib. 8. cap. 8. in fin. non enim vno eodemq. modo omnes cruci addicti crucifigebantur, sed diuerso, vt culpa delinquentis poscebat, vel seueritas Iudicis imperabat. de his Seneca his verbis: Video, inquit, istic cruces non vnus quidem generis, sed aliter ab alijs fabricatas. Sunt qui capite in terram verso suspendant; alij per obscena stipitem agunt; alij brachia pa-

tibulo explicuerunt, &c. hæc Seneca in libro de consolat. ad Marciam. Quod autem ait: Alij per obscena stipitem agunt: quodnam genus crucis eiusmodi fuerit, idem Seneca declarat lib. 17. epist. 102. crucem enim eam acutam appellat, dum inuehitur in Meccenatem voluptuosum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem fere supplicium: sicut enim cruci, ita furcæ affigebantur, vt habes ex Callistrato l. capitalibus. §. famosos. ff. de pœnis. famosos enim latrones furcæ affigendos esse, respondit Iureconsultus. Patibulum crucem esse, docet Nonius: furcam etiam dictam esse patibulum, habet Isid. lib. 5. orig. scriptores Gentiles etiam, vt Liu. lib. 2. Lanctan. lib. 2. cap. 8. consentiunt & sacræ litteræ, Genes. 40. Deuteron. 21. Iosue 8. Esther 5. 6. 7. Erat & nota quadam infamie, ipsam furcam ferre, nec vltimum supplicium consummabatur per eam: vt Suet. in Nerone cap. 49. his verbis: A Senatu iudicatum, & quæri, vt puniatur more maiorum. Interrogauit, quale esset id genus

poenae: & cum comperisset, nudi hominis
 ceruicem inferi furcā; corpus virgis ad necem
 cadi, & (vt legit Eutropius) e saxo præcipitari,
 &c. Cum enim serui etiā quid grauius deliquissent,
 furca eorum collo apponebatur, sicq. verberati
 per viciniam ducebantur. Plautus in Menæc. Cæsum
 virgis sub furca scip. Cicero lib. 1. de diuinat. sic:
 Seruus per Circum, cum virgis caderetur, furcam
 ferens, ductus est. Plutarch. etiam in Coriolan. &
 problem. c. 70. Inde dicti furciferi. Valer. Maxim.
 lib. 1. cap. 7. 4. Habes aliqua de his notata per
 Alciat. lib. 9. parerg. c. 24. Cæl. Rodig. antiq. lib. 10. c. 8. & nuper
 a Couar. lib. 4. var. resol. Infame fuisse, ac humilibus
 tantum personis irrogari solitū supplicium crucis,
 consentiunt omnes ex 1. aut damnū. s. sed enim. ff. de
 poen. Itemq. summum omnium supplicium fuisse
 crucem, habes ex Paulo J. C. lib. 5. senten. tit. 21. cum
 ait: Sūmo supplicio, id est, cruce afficiuntur, &c.
 Hoc est quod exaggerat de Domino nostro Iesu
 Christo, Paulus Apostolus scribens ad Philippen. 2.
 dicens: Factus pro nobis obediens vsque ad mortem,
 mortem autem crucis. Si quando autem accidisset,
 vt eminentioris status quispiā crucis supplicio
 necandus esset; id ille præ ceteris consecutus esse
 reperitur, vt altiore crucem nancisceretur. Sunt
 de his complura exempla, vt ex diuinis Scripturis
 Esther c. 6. & 7. de patibulo Aman. Iustinus
 hist. lib. 18. de cruce Cartali. Suetonius in Galba
 cap. 9. de ciuis Romani cruce; itemq. ad crucem
 Polycratis tyranni defectum fuisse altissimum
 omnium montium, recitat Valer. Max. lib. 6. cap. 9.
 ext. 5. Eadem puto ratione Augustum Imp. mandasse
 suffigi malo nauis Erotem suum in Aegypto
 procuratorē, de quo Plutarch. in apophtheg. Errant
 qui putant crucis supplicium sublatum fuisse a
 Constantino Magno Imp. statim post debellatum
 Maxentiū: quandoquidem

nec post biennium sublatum noscitur: extat
 etenim lex eius lata Volufiano & Aniano Consi.
 qua reum maiestatis patibulo affigendum sancit,
 l. 1. lib. 9. tit. 5. ad leg. Iuliam maiest. Cod. Theod.
 Sed de his fufius diximus in Annalib. Ecclesiast.
 Quod autem pertinet ad crucifixorum corpora,
 nec illud silentio prætereundum; quod etfi
 Iudæi lege præciperentur eadem die corpora
 in patibulo suffixa deponere, Deut. cap. 21.
 Gentiles tamen vsque ad putrefactionem eadem
 in cruce pendere sinebant. vnde Theodorus ille
 Cyrenæus hæc ad Lyfimachum Regem: Mea quidem
 nihil interest, humine, an sublime putrefcam.
 Valer. Max. lib. 6. c. 3. ext. 3. & lib. 6. c. 9.
 ext. 5. Porro Christianos consueuisse redimere
 corpora sanctorum martyrum ad sepeliendum
 ea, Acta diuersorum martyrum saepe testantur.

^{f Cyriaci, & soc.]} Agit de his item hac die Beda,
 consentiuntq. vet. manuscrip.

^{Peleusii presbyt.]} De eo itē Beda, Vsuard. & alij
 recentiores.

^{Hegesippi.]} Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum
 de eo hac die. Scribit res gestas ipsius Euseb. hist.
 lib. 4. c. 8. & 21. S. Hieron. de script. Eccles.
 Niceph. lib. 2. c. 38. & lib. 4. c. 7. Recitat
 Eusebius nonnulla fragmenta scriptorum eius,
 quæ maximo cum detrimento veritatis historice
 primorum illorum temporum perire.

^{Saturnini Episc.]} De eo tabula ecclesie Veronenfis,
 & commentarius, cuius supra meminimus,
 R. D. Augustini Valerij eiusdem ciuitatis
 Episc. Cardinalis.

^{Aphraatis.]} Græci itē, inter quos Theodoretus
 pluribus de ipso agit hist. lib. 4. c. 24. ex quo
 & Niceph. hist. lib. 11. c. 25. Quantum autem
 hic Catholicæ fidei fuerit adiuuamento, cum
 furor Arianorum magis magisque inualefceret,
 idem Theodoretus testatur pluribus.

xxj. G Sexto Idus Aprilis. Luna. 8

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
 t u A B C D E f F G H M N P
 27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

ALEXANDRIÆ sancti Aedesij^a martyris, fratris beati Apphiani; qui cum impium Iudicem, quod Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palā argueret, a militibus tentus, sæuissimisq. affectus supplicijs, in mare demersus est pro Christo Domino. In Africa sanctorum martyrum Ianuarij^b, Maximæ, & Macariæ. Carthagine sanctæ

sanctæ Concessæ^c martyris. Eodem die commemoratio sanctorum Herodionis^d, Asyncriti, & Phlegontis, de quibus scribit beatus Paulus Apostolus in epistola ad Romanos. Apud Corinthum beati Dionysij^e Episcopi, qui eruditione & gratia quam habuit in verbo Dei, non solum suæ ciuitatis & provincie populos, sed & aliarum prouinciarum & vrbiū Episcopos epistolis erudiuit; Romanosq. Pontifices adeo coluit, vt eorum epistolas publice legere in ecclesia diebus Dominicis conuenerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Aurelij Commodi. Turonis sancti Perpetui^f Episcopi, admirandæ sanctitatis viri. Ferentini sancti Redempti^g Episcopi, cuius meminit beatus Gregorius Papa. Apud Comum sancti Amantij^h Episcopi & confessoris.

A P R I L I S 8.

^{EDESI.]} De eo item Græci. Porro eius egregium certamen pro Christiana fide exantlatum describit Euseb. hist. lib. 8. cap. 15. De Apphiano eius germano superius quarto Nonas Aprilis.

^{Ianuarij & soc.]} Beda agit de his hac item die, cui etiam assentiuntur manuscrip.

^{Concessæ.]} De qua etiam hac die Beda, quem & alij sunt secuti.

^{Herodionis, & sociorum.]} De his hac die Græci in Menologio. Sunt hi, quorum meminit sanctus Paulus in epistola ad Romanos. cap. 16. De singulis Dorotheus in synopsi, ubi ait, Herodionem Patrarum præfectum Episcopum, Rufum Thebarū, Asyncritum hircanæ, Phlegontem autem Maratonæ. At vero Hippolytus libel. de 72. discip. de Herodione testatur, fuisse Episcopum Tarf.

^{Dionysij Episcopi Corinth.} Agit de eodem Vsuardus hac die: scribit de eo Eusebius in chron. & histor. lib. 4. cap. 22. Hieronym. de scrip. & epist. 84. ad Magnum. De Clementis epistola ad Corinthios scripta testatur Eusebius, sua memoria in plurimis ecclesijs legitam, hist. lib. 3. cap. 12. Id ipsum non de vna tantum, sed ceteris Encyclicis eiusdem Clementis affirmat S. Epiphanius in panar. hæres. 30. contra Ebionæos. Quod autem spectat ad epistolas Romanorum Pontificum, Gelasius in Rom. Concilio hæc est locutus:

Decretales epistolas, quas beatissimi Papæ diuersis temporibus ab vrbe Romana pro diuersorum Patrum consolatione dederunt, venerabiliter recipiendas. Habentur eadem etiam distinct. 15. cap. sancta Romana.

^{Perpetui Episcopi.]} De eo item Beda hac die, Vsuardus, Ado, ac recentiores. Plura de eo scribit Greg. Turonen. hist. lib. 2. c. 14. lib. 10. cap. 31. & lib. 1. mirac. sancti Martini, sextumq. hunc numerat illius sedis Episcopum. Extat Sidonij Apollin. ad hunc epistola 9. lib. 7. Laudat eundem scribens ad Lucentium epist. 18. lib. 4. ubi meminit de basilica ab eo constructa, de qua etiam Greg. Turonen. lib. 10. in fine. Interfuit S. Perpetuus primo Concil. Turonen. celebrato sub Consulatu Seuerini, anno Dom. 482. seditq. (vt idem Greg. scribit) annis 30. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno 473.

^{Redempti Episcopi.]} De eo sanctus Gregorius lib. 3. dialog. cap. 38. Claruit temporibus Iustiniani atque Iustini Iunioris Imp. Præuidit cladem Longobardorum, quæ mox secuta est anno a Christo Domino 568. indict. 1. vt in histor. Miscel. lib. 16. in fine, Paul. diaconus, & alij.

^{Amantij Episcopi.]} Præcessit hic sanctum Abundium eius ciuitatis Episcopum; successit autem sancto Felici, qui vixit temporibus sancti Ambrosij, cuius ad eum extat epistola. Meminit de Amantio Episcopo Mombricit. in vita sancti Abundij.

Quinto Idus Aprilis. Luna. 9

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 t u v x y z

A B C D E f F G H M N P
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ANTIOCHIAE sancti Prochori^a, qui fuit vnus de septem primis diaconis, & fide ac miraculis clarus martyrio coronatus est. Romæ natalis sanctorum martyrum Demetrii^b, Concessi, Hilarij, & sociorum. Sirmij passio sanctarum septem virginum^c & martyrum, quæ dato simul pretio sanguinis, vitam mercatæ sunt æternam. Cæsareæ in Cappadocia sancti Euppsychij^d martyris, qui ob euersum Fortunæ fanum sub Iuliano Apostata martyrium consummauit. In Africa sanctorum martyrum Massylitanorum^e, in quorum die natali sanctus Augustinus tractatum habuit. Amidæ in Mesopotamia sancti Acatij^f Episcopi, qui pro redimendis captiuis etiam ecclesiæ vasa conflauit ac vendidit. Rhotomagi sancti Hugonis^g Episcopi & confessoris. In ciuitate Diensi S. Marcelli^h Episcopi, miraculis clari. In Iudæa sanctæ Mariæ Cleophæⁱ, sororis sanctissimæ Dei genitricis Mariæ. Romæ translatio^k corporis sanctæ Monicæ matris beati Augustini Episcopi, quod ex Ostijs Tiberinis Martino Quinto Summo Pontifice^l in Vrberem delatum, in ecclesia eiusdem beati Augustini honorificè reconditum fuit.

APRILIS 9.

PROCHORI^a.] De quo Act. Apost. cap. 6. Agit de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Metaphrastes eiusdem meminit in serm. in natali Apost. die 29. Iunij, Dorotheus in synopsis, qui eum primum Nicomedie Episcopum fuisse testatur: id etiam Petrus in catal. lib. 4. cap. 39. Legi id ipsum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. discip. qui habetur Græce scriptus in biblioth. Cardinalis Syreleti.

^b Demetrii & soc.] Restituti sunt iidem ex prædicto vet. manuscrip. S. Cyriaci.

^c Septem virginum.] De quibus hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscrip.

^d Euppsychij.] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De delubro Fortunæ euerso, cu-

ius hic habetur mentio, scribit Gregorius Naziaaz. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianum; quem irridens ob dirutum templum illud, eleganter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Euppsychio Sozom. hist. lib. 5. cap. 10. narratq. eius martyrium, itemq. Niceph. lib. 10. cap. 10. Quod autem hunc dicunt ea de causa martyrium passum esse, quod Fortunæ templum celeberrimū Cæsareæ Cappadocia euertendum curauit temporibus Iuliani Apostatæ; sane aliquis existimare posset, hunc eam ob causam martyris nomine non fuisse decorandū, propterea quod repugnare videatur canon 60. Concilij Eliberini, quo cautum reperitur, vt si quis idcirco occidatur a Gentilibus, quod idolum fregerit, non habeatur inter martyres. Quod tamen ita intelligendum est, cum quis sponte, citra Christianam mansuetudinem,

nem, ex nullo legis præscripto, sed furore quodam percitus insilierit in idolum. At vero Euppsychium constat id perpetrasse auctoritate legum Constantini Magni, atque Constantij Imp. Christianorum, quibus Iuliani Apostatæ tyrannis aduersabatur: illorum enim iteratis sanctionibus templā clausa, idola prostrata, illorumq. sacra prorsus fuerant antiquata: quæ omnia Iuliani impietas restituere conabatur. Est & de his etiam sancti Augustini doctrina in epist. 50. ad Bonifacium Comitem, qua significat, a martyris titulo illum non esse excludendum, qui ex rescripto Imp. Christiani idola frangens, occisus sit. Quod si iuste quis id facit, cum Princeps iubet, & meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini Spiritus instinctu quis ad id faciendum impellitur, vt multos fecisse constat. Alia multa essent in eandem sententiam dicenda, quæ præterimus. Meminit Gregorius Nazianzen. de ecclesia sancti Euppsychij martyris, in eaq. Episcoporum Synodum factam scribit, epistola 26. quæ est 32. apud Basilium. Fuit insuper alius eiusdem nominis Euppsychius martyr in eadē prouincia Cappadocia, quem passum Græci tradunt temporibus Hadriani Imp. de quo iidem agunt in Menologio vij. Idus Septembris. Itemq. alius Euppsychius Episcopus Tianensis in Cappadocia, qui interfuit Concil. Nicæno, quem & sanctus Athanasius in oratione prima contra Arianos adnumerat inter præcipuos Catholicæ fidei defensores.

^e Martyrium Massylitanorum.] Extat de his martyribus tractatus S. Aug. 42. de diuersis; cuius etiam Possidius meminit in indiculo.

^f Acatij Episcopi.] Græci itidem. At vero eius res gestæ scriptæ sunt a Socrate lib. 7. cap. 2. Ex eo Cassiod. trip. lib. 11. cap. 16. & Niceph. lib. 14. cap. 22. Claruit temporibus Theodosij Iunioris, hostibus etiam ob egregiam virtutum præstantiam venerandus.

^g Hugonis Episcopi.] De quo etiam Molanus in additione ad Vsuardū, his verbis: In Gallijs, ciuitate Rhotomagensi, beati Hugonis præfata vrbis Archiepiscopi & confessoris; cuius corpus magna reuerentia asseruatur & fulget in præpositura S. Vedasti, Haspris dicta, in diocesi Cameracensi. Hæc Molanus. In tabulis Episcoporum Rhotomagen. quas descripsit Demochares, ponitur vigesimū quintus eius sedis Episcopus. Claruit circa annum Domini septingentesimū vigesimū.

^h Marcelli Episcopi.] Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. confess. cap. 70.

ⁱ Mariæ Cleophæ.] De qua Ioannes Euangelista cap. 19. & in eum locum interpretes.

^k Translatio S. Monicæ.] Facta est sub Martino Papa Quinto, extatq. diplomā in registro, anno xij. sui Pontificatus. Legimus & sermonē eiusdem Pontificis ad Fratres Augustinianos, quo etiam historia textitur de

eadem tum facta translatione, insuper & de miraculis, quæ tunc etiam contigerunt. est eius exordium: Gaudeo mihi quoque, fratres religiosissimi, &c. Facta est hæc translatio anno Domini 1430.

^l Pontifice.] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur: altera Scauolæ, Varronis altera. refert vtramque idem Varro de ling. Lat. lib. 4. his verbis: Pontifices (vt Q. Scauola Pont. Max. dicebat) a posse, & facere. Pontifices, ego a ponte arbitror: nam ab ijs Sublicius factus est primū. hæc Varro. Cum plures autem inhærent Varronis sententiæ: ego vero Scauolæ magis assentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, vt Liuius & alij tradunt, iam a Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pontifex Maximus creati fuerant; atque adeo prius est nomen Pontificis, quam pons Sublicius. Quod autem ad Scauolæ interpretationem pertinet; ea quidem verba, Posse facere, duobus modis possunt accipi: Primo namque, vt idem sit facere, quod sacrificare: eo enim sensu hæc vox ab antiquis vsurpata sæpius reperitur: vt Varro lib. 5. de ling. Latin. cum ait: Agnam Ioui facit. & illud Plauti Aul. 18. Faciam tibi fideliam. Cicero pro Murena: Nolite a sacris patriæ Iunonis sospitæ, cui omnes Consules facere necesse est, domesticum & sumum Consulē potissimū auellere. Censorin. in die natali cap. 1. Quid causæ sit, vt merum fundendum Genio, non hostia faciendum putauerit. Et Virg. Buc. eclog. 3. Cum faciam vitula, pro frugibus ipsa venio. At non tantum penes Ethnicos ac profanos auctores frequens est, eam vocem tali significatione positam reperiri, sed etiam in diuinis Scripturis: vt Regum 3. cap. 18. Ego faciam bouem alterum, & imponā super ligna, &c. Et paulo inferius sic: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi. Rursumq. in nouo Testam. Luc. 22. Hoc facite in meam commemorationem. Eadem Paul. 1. ad Corinth. cap. 11. Sacrificium sanctissimæ Eucharistiæ per eadem verba esse mandatum, communis consensus Patrum confirmat. Rursum autem eadem Scauolæ verba, A posse facere, ius quoddam & facultatem quamdam amplissimam faciendi significant. Qualis autem quantave esset in Pontificibus auctoritas etiam supra Consules, pluribus explicat Cic. lib. 2. de nat. deorum, & lib. 2. de leg. Eodem quoque sensu Pontificum dicitur est ius ac facultas quædam aliquid agendi: hanc etenim propriā esse eius vocis significationem, compluribus antiquarum inscriptionum monumentis facile demonstratur: vt l. 1. de bonis maternis, Cod. Theod. ubi hæc leguntur verba: Sint in parentum potestate ac dominio: vt fruendi pontificium habeant, alienandi eis licentia denegetur. Sic & in l. 1. C. quæ res export. non deb. secundum antiquam lectionē legit Cælius Rodig. lib. 6. cap. 6.

cap. 6. Ad Barbaricū transferendi vini, olei, & liquaminis nullum quisquam habeat pontificium. Arnob. in Psal. 68. Hi, inquit, accipiunt pontificium iudicandi & corripiendi. Gelasius Papa ad Episcopos Dardaniæ: Satis, inquit, constat, Acatium nullum habuisse pontificium sententiam sedis Apostolicæ sine eius notione soluendi. Complura alia loca eum ex epistolis Symmachi, tum etiam ex alijs, diuersisq. Imp. rescriptis colligit Iuretus in not. ad epist. Symmach. 27. lib. 7. Eadem etiam significatione Dei Ecclesia in precibus illis recitari solitis in solemnitate Cathedralis S. Petri utitur illis verbis: Deus qui beato Petro Apostolo tuo collatis clauibus regni caelestis, animas ligandi atque soluendi pontificium tradidisti, &c. Congruit ergo his omnibus, ut Pontifex a Possē facere, & Pontificium ab agendi facultate ius ipsum sit appellatum. Transijt cum proprietate sui sensus vtrumque nomen in vsum Christianæ religionis; ut Episcopi sint dicti Pontifices, iusq. ipsum diuinitus concessum, Pontificium appelletur. Fuit olim vetus ille vsum in Ecclesia, ut Episcopi omnes non tantū Pontifices, sed & summi Pontifices dicerentur, eo quod Episcopatus summum sacerdotium appellaretur: vnde Ambrosius ad Felicem Episcopū Comens. lib. 8. epist. 60. edit. Rom. Suscepisti, inquit, gubernacula summi sacerdotij, &c. vnde & Episcopi appellati inueniuntur (ut diximus) summi Pontifices. Suppetunt de his quamplurima exempla, quorum pauca referimus. Habes in epistola Zosimi Papæ ad Helychium Episcopum Salonitanum de clerico qui gradatim per singulos ordines Ecclesiasticos meruerit, hæc verba: Iure inde summi Pontificis locum sperare debet. Gelasius in epistola ad Episcopos Lucaniæ cap. 8. Nec sibi, inquit, meminerit vlla ratione concedi, sine summo Pontifice subdiaconum vel aco-

lythum ius habere faciēdi, &c. per summum Pontificem Episcopū quemlibet intelligens. Sidonius Apollinaris item libro 5. epist. 14. lib. 6. epist. 10. lib. 9. epist. 15. & Gaudentius Brixianus serm. de sui ordinatione. Habent hæc etiam Synodica testimonia: ut in Concil. 1. Aurelian. cap. 3. his verbis: Cum auctore Deo in Aurelianensi vrbe fuisset Cōcilium summorum Antistitum congregatū, &c. Concil. Agathen. cap. 6. sic: Pontifices vero, quibus in summo sacerdotio constitutis, &c. & can. 35. Si Metropolitanus Episcopus ad comprouinciales Episcopos epistolas direxerit, in quibus eos aut ad ordinationem summi Pontificis, aut ad Synodū inuiter, &c. In præfatione Concilij Toletani sexti sic: Conuenientibus nobis Hispaniarum, Galliciæq. Pontificibus summis, &c. In hoc sensu sunt & illa verba Hieronymi ad Asellā epist. 99. Omnium pene iudicio dignus summo sacerdotio decernebar, &c. Quæ quidem verba, qui antiquum illum loquendi vsum minus callent, ad Pontificatum Romanæ Ecclesiæ referunt. Cur autem Episcopi dicantur summi sacerdotes, habes ex Augustino in q. 10. ex vtroque mixt. Quid, inquit, est Episcopus, nisi primus presbyter, hoc est, summus sacerdos? denique non aliter quam compresbyteros hic vocat & confacerdotes suos. Hæc Augustinus. Posterior autem laudabilior & magis propria obtinuit loquendi consuetudo, ut Summus vel Maximus is Pontifex diceretur, qui ceteris præest Episcopis, & vniuersalis Ecclesiæ moderatur habens. hic est Christi præcipuus Vicarius, & successor Petri, Romanus Episcopus, ut qui non tantum Vrbi, sed & Orbi præest: de cuius sedē hæc S. Prosper libro de ingratis.

Sedes Roma Petri, quæ pastoralis honoris, facta caput mūdo, quicquid non possidet armis, Religionem tenet, &c.

xix. B Quarto Idus Aprilis. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ZECHIELIS^a Prophetæ, qui a Iudice populi Israel, quod eum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniam interfectus, in sepulchro Sem & Arphaxad Abrahæ progenitorum sepultus est: ad quod orationis causa multi confluere consueuerunt. Romæ natalis plurimorum^b sanctorum martyrum, quos sanctus Alexander Papa, cum detineretur in carcere, baptizauit.

Hos autem omnes Aurelianus Præfectus nauis vetustæ impositos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi præcepit. Alexandriae sanctorum martyrum Apollonij^c presbyteri, & aliorum quinque, qui in persecutione Maximini in mare demersi sunt. In Africa sanctorum martyrum Terentij^d, Africanij, Pompeij, & sociorum, qui sub Decio Imperatore & Fortuniano Præfecto virgis cæsi, equuleis torti, alijsq. supplicij cruciati, demum capitis obtruncatione martyrium compleuerunt. Eodem die sancti Macarij^e Episcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

APRILIS 10.

ZECHIELIS^a Prophetæ. Agunt Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem xij. Kal. Augusti in Menolog. Præter ea quæ in diuinis scripturis de eo testata habentur, scribunt Iosephus antiq. lib. 4. c. 8. Epiphanius de Prophet. vit. & interit. cap. 9. Isidorus de vit. & obit. sanct. cap. 39. Dorotheus in synopsis cap. 16. De tempore autem eius prophetiæ agit S. Hieronymus in Ezechiel. cap. 1. & cap. 14. De frequenti cœtu populi concurrētis ad sepulchrum eius hæc sanctus Epiphanius vbi supra: Multi ad monumentum eius confluunt ad precationem & obsequium: sanè quando tanta eo frequentia vna ad monumentum eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuunt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitantur & deducunt. Hæc Epiphanius.

^b Plurimorum sanctorum martyrum. De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij; omnesq. ex Actis. sancti Alexandri Papæ, quæ extant ex antiquis monumentis apud Sur. tomo 3. die 3. Maij. Habemus eadem manuscripta. ^c Apollonij & sociorum. Vsuardus de his item hac die, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 44. Habentur horum res gestæ in Vit. Patrum parte 1. cap. 19. ^d Terentij & sociorum. Græci etiam de his agunt hac die in Menologio; quorum Acta recitat Metaphrastes, ex quo Lipoman. tomo 7. & Sur. tomo 2. Scribit Theodor. lector in collectaneis lib. 2. horum sanctorum martyrum reliquias translatas esse Constantinopolim x. Kalen. Octobr. Theodosio minore imperante. ^e Macarij Episcopi. Extant eius Acta relata a Sur. in tom. 2. Migravit e vita anno Domini duodecimo supra millesimum.

II Tertio Idus Aprilis. Luna. C xviii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

ROMAE sancti Leonis^a Papæ & confessoris, qui virtutum excellens meritis, dictus est Magnus. Eius temporibus celebrata fuit sancta Synodus Chalcedonensis, in qua ipse per legatos Eutyche damnauit; cuius etiam Synodi decreta auctoritate sua confirmauit: cumq. multa sanxisset, & luculenter scripsisset, de sancta Dei Ecclesia & vniuerso grege Dominico pastor bonus optime meritus, in pace quieuit. Pergami in Asia sancti

Antipæ^b testis fidelis, cuius meminit sanctus Ioannes in Apocalypsi. Is sub Domitiano Imperatore in bouem æneum^c candentem coniectus, martyrium consummauit. Salonæ in Dalmatia sanctorum martyrum Domnionis^d Episcopi, cum militibus octo. Gortinæ in Creta sancti Philippi^e Episcopi, vita & doctrina clarissimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi ecclesiam sibi creditam regens, a furore Gentilium, & hæreticorum insidijs eandem tutatus est. Nicomediæ sancti Eustorgij^f presbyteri. Spoleti sancti Isaac^g monachi & confessoris, cuius virtutes sanctus Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæstinæ sancti^h Barsanuphij anachoretæ, sub Iustiano Imperatore.

A P R I L I S II.

ZENONIS^a Papa².] De eodem hac die Beda, & alij nonnulli. Habetur eius vita in principio operum eius, sed longe breuior, quam tot tantæq. præclara gesta spatio vnus & viginti annorum patrata exposcere videantur; quæ singula, vt contigerunt, per annos singulos digessimus in Annal. Eccles.
^b Antipæ.] Tellem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp. cap. 2. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphrastes, quæ & refert Lipom. tomò 7. & Surius tomò 2.

^c In bouem æneum candentem.] Decantata ore omnium antiquorum est historia de huius cruciamenti inuentione & vsu, de Perillo auctore, qui primus illud experiri coactus est a Phalaride tyranno Agrigentino. vnde illud Ouidij de arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli

Torruit: infelix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie insilierunt in Christianos, vt vetera quæque ac antiquata genera tormentorum in illorum interitum excitarent. Non tantum enim aduersus Antipam testem fidelem, de quo agimus, sed aduersus Eustachium Romanum nobilissimum ciuem ac socios id generis exercuit cruenta sæuitia impiorum tormenta. Sed quid nostri? In bouem candentem (inquiunt Acta ipsorum) omnes simul alacri animo insilierunt. Plus etenim præstitisse nostri noscuntur, quam de suis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipsa Gentilitas. Nam Cicero lib. 2. Tuscul. quæst. cum hæc ait de sa-

piante: Talis in Phalaridis tauro si erit, dicet; quam suaue hoc est, quam hoc non curo: mox subdit: Ego tantum non tribuo sapienti contra dolorem: si fortis in perseverando, officij satis est: vt lætetur, non postulo. Hæc ille. Porro Antipæ nos ter gratias immensas Deo agens, Eustachius cum suis exultans, candentem ingressus est taurum, & Pelagia virgo Tarfensis illic cecinit hymnum Deo.

^d Domnionis Episcopi & sociorum.] De his etiam Vsuardus hæc die; consentiuntq. veter. manuscrip. Sociorum nomina hæc sunt; Paulinianus, Telius, Asterius, Anastasius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caius; quorum corpora Ioannes Papa Quareus Dalmata translata e Dalmatia, prope baptisterium Constantini recondidit in oratorio a se decentissime exornato. Asseruat illic etiam corpus sancti Venantij. Hæc eiusdem ecclesiæ Lateranensis vetera monumenta testantur.

^e Philippi Episcopi.] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Agit de eodem Eusebius histor. lib. 4. cap. 24. Hieronymus de script. Ecclesiast. & alij, qui ex eisdem acceperunt.

^f Eustorgij presbyt.] Vsuardus item de eo hac die, & alij recentiores.

^g Isaac monachi.] De quo scribit sanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 14. Viget adhuc Spoleti, vbi claruit sanctitate, eius illis memoria.

^h Barsanuphij.] Agit de eo Euag. hist. lib. 4. cap. 32. & Nicéph. hist. lib. 17. cap. 22. Floruit temporibus Iustiani Imperatoris.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

VERONAE passio sancti Zenonis^a Episcopi, qui interprocellas persecutionis eam ecclesiam miranda constantia gubernauit, & Gallieni tempore martyrio coronatus est. In Cappadocia sancti^b Sabæ Gothi, qui sub Valente Imperatore, cum Athanaricus Gothorum Rex Christianos insequeretur, post dira tormenta in flumen proiectus est: quo etiam tempore (vt sanctus Augustinus scribit) quamplurimi ex Gothis Orthodoxis martyrij corona sunt insigniti. Bracari in Lusitania sancti Victoris^c martyris, qui adhuc catechumenus, cum idolum adorare nolisset, & Christum Iesum magna constantia confessus fuisset, post multa tormenta capite abscisso meruit proprio sanguine baptizari. Firmi in Piceno sanctæ Vissæ^d virginis & martyris. Romæ via Aurelia natalis sancti Iulij^e Papæ, qui aduersus Arianos pro fide Catholica plurimum laborauit, ac multis præclare gestis, sanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapingum oppidum sancti Constantini^f Episcopi & confessoris. Papiæ sancti Damiani^g Episcopi.

A P R I L I S 12.

ZENONIS Episcopi^a.] De eo item hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores. S. Gregorius Papa, dum agit de insigni illo miraculo inundantis Athesis in eius ecclesia edito, martyrem atque Pontificem eundem appellat lib. 3. dialog. c. 19. Paulus diaconus etiam de gestis Longobardorum lib. 3. cap. 1. appellat eundem Zenonem martyrem. Audiui aliquando nonnullos dubitare, an fuerint duo Zenones, vel vnus tantum. Hanc controuersiam, mea sententia, dirimit epistola sancti Ambrosij Episcopi Mediolanensis ad Syagrium Episcopum Veronensem: est 46. lib. 6. edit. Rom. in qua habetur mentio de alio Zenone, cuius iudicio probata fuit ac Deo dicata Indicia virgo, de qua illic agitur: eiusdemq. Zenonis suspicari quis fortasse posset esse sermones illos qui nomine Zenonis martyris editi sunt; quod quidem

ex eo quoque probabilius efficitur, quod ille auctor lib. 3. serm. 5. de Natiu. Christi egregie sugillat hæresim Arij, cum agit de hæreticis illis, qui dicerent Dei Filiu esse Deum, sed non Patri coæternu, & tempus fuisse quando non fuit. Erant hæc enim Arij præcipua dogmata, quæ illis Zenonis Iunioris temporibus Auxentius, Mediolani cum esset, studuit roborare. Eiusmodi portentosas voces atque sententias numquã antea auditas, quam post Arij emergentem hæresim, nemo est qui nesciat, qui illorum temporu res gestas calleat. Nam etsi Cherinthus, Artemon, Ebion, Carpocras, ac Paulus Samosatenus Christu tantum hominem, nec Deum Patri æqualem impie dixerunt: nullus tamen qualem Arius doctrinã docuit, vt pluribus differit Athanas. in decret. contra Arian. & alijs locis. Sed vt ad Zenonem, de quo agitur, reuertamur; ipsum tantum inter sanctos Episcopos recenset ecclesia

clesia Veronenſis: quæ & iuniorem Zenonem agnoſcit, ac inter ceteros eius eccleſiæ Episcopos numerat; obijſſeque temporibus S. Ambroſij, qui ſanctæ memoriæ Zenonem Syagrii Episcopi prædeceſſorē appellat, optime nouit. Ex quo autem (vt accepimus) non recepit Veronenſis eccleſia duos Zenones, a priori noſtra ſententia haud inuiti recedimus: tamen ſi negandū non ſit, nonnullos ſermones inter opuscula S. Zenonis impreſſos, martyri qui ſub Gallieno coronatus eſt, conuenire non poſſe, in quibus arbitramur eos eſſe qui Arii hæreſim confutant manifeſte: quod, ni fallimur, multis rationibus & optimis coniecturis probari poſſet, ſi id notationis anguſtiæ paterentur. Et certe nouum non eſt in operibus vnius veteris ſcriptoris aliquid alterius admixeri, ſiue ex nominis ſimilitudine, ſiue ex argumenti affinitate. Quod vero ad Zenonem martyrē ſpectat; errare certe illi nobis videntur, qui vnū aſerentes Zenonē, eum Ambroſij temporibus vixiſſe volunt; eaque poſſimum niſi ratione, quod auctor in oratione de pudicitia numeret ab Apoſtoli Pauli ad Corinthios primam ſcribentis epiſtolam tempore annos (vt ait) ferme quadringentos, & eo amplius. Certe ſi quis numeret annos quadringentos ab anno Domini quinquageſimoſeptimo, quo illam eſſe a Paulo ſcriptam epiſtolam, in Annalibus demonſtrauiſſimus; oportuit auctorem eam ſcripiſſe anno Domini quadringenteſimo quinquageſimoſeptimo; poſt obitum vero Ambroſij, qui (vt habet Marcellinus in chronico) obiit anno Domini trecenteſimo nonageſimoſeptimo, annis ſexaginta. Quamobrem cum illa numeri nota nec (vt volunt) Ambroſij temporibus aptari poſſit; mendosam eſſe, neminem puto iure poſſe negare. Sed his accedit, quod dum auctor in eodem ſermone inuehitur vehementer in feminas quæ Gentilibus nubunt; dumque apertiffime monſtrat idolorum templa tunc fuiſſe patentia, & victimas ſolitas immolari: aliud prorsus ab Ambroſij temporibus illud fuiſſe ſæculum, auctor aperte ſignificat; cum conſtet iam olim non tantum a Constantino, vt ait Eusebius in vita ipſius lib. 2. cap. 42. 43. & a Constantio, vt Ammianus lib. 19. & alij teſtantur, victimas fuiſſe vetitas, & templa iuſſa claudi; ſed eo tempore nec Romanos obtinere potuiſſe vel aram vnā erigere Victoriæ, vt pluribus ad Valentinianum ſcribit Ambroſius, & aduerſus Symmachum diſputat. Sic igitur cum ex his quæ dicta ſunt, nulla ratione ea lectio ſubſistere poſſit, annorum quadringentorum, nec minus trecentorum, ſuperadditis illis quinquageſimeſeptem qui præcedunt illius Pauli epiſtolæ ſcriptionem; iure meritoque in recentiori editione reſtitutus eſt numerus annorum ducentorum. Nam numerando ducentos annos & amplius (quod habet vetus lectio) ab anno Domini quinquageſimoſepti-

mo, quo (vt diximus) ea ad Corinthios epiſtola ſcripta eſt, ad Gallieni tempora, qui imperare cœpit anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquinto, ſub quo Zeno ponitur paſſus, deducitur numerus reſtitutus. Rurſum vero dū in ſerm. ſecundo de auaritia auctor ait in nūmis excludi ſolere ſigna idolatriæ, eademque idola quæ colerentur in templo; clare demonſtrat auctorem longe ante Chriſtianorum Imp. tempora clariſſe: nam a Constantino Magno iuſſum eſſe vt nummus Crucis ſigno imprimeretur, teſtatur Sozom. lib. 1. cap. 8. ſed multo apertius nummata ipſius & ſucceſſorum Auguſtorum, quæ extant, id demonſtrant. Adhuc in ſuper cum auctor in ſermone de Spirit. ædific. domus Dei, plane demonſtret, eo tempore nullum templum, aut perrarum fuiſſe erectū, quod poſſet comparari cum ædibus idolorum; prorsus ſignificat ſe ante Constantini tempora clariſſe; cuius opera, certum eſt, tam in Occidēte (præſertim vero Romæ) quam in Oriente, vt Hieroſolymis, Antiochiæ, & Constantinopoli, alijsque in locis anguſtiſſimas erectas eſſe baſilicas. Multa his addenda eſſent: ſed quoniam notationes tantum ſcribimus, non apologias; his contentus, lector, eſto. Plura autem eodem argumento erudite notata habes in præſatione operum ſancti Zenonis, quæ iuſſu & diligentia Ill. & R. Auguſt. Valerij Cardinalis ampliſ. Episcopi Veronenſis nuper ſunt edita: probamus quidem ea, vt multo ſtudio egregie curatum opus; licet in aliquibus (vt diximus) in his quæ ad veritatem quorundam ſermonum ſpectant, non æque eidem aſſentiamur.

^b *Saba Gothi.*] Agunt de eodem Græci decimoquarto Kalen. Maij in Menologio. Extant eius Acta, quæ Metaphraſtes ex antiquioribus exemplaribus deſcripſit: reſert eadem Lipom. tom. 7. & Surius tom. 2. hac die. Meminit de ea perſecutione ſanctus Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. cuius locus hic conſulto citatur: ne videatur hic ex numero illorum eſſe, quos in Arianam hæreſim lapſos tradunt hiſtorici. Paſſus eſt Sabas (vt eius Acta teſtantur) Modeſto & Arintheo Conſ. qui eſt annus Domini, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus ſeptuageſimus ſecundus.

^c *Victoris.*] De eodem hac die agitur in breuiario Toletano S. Iſidori. Recenſet hunc Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 306. inter eos qui paſſi ſunt ſub Diocletiano Imperatore. Eadem in flor. ſanct. Hiſp.

^d *Viſſiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas vidimus.

^e *Iulij Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; in quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ de exilijs ipſius habent. Nam tantum abeſt, vt Iulius ſedis ſuæ tempore exilia paſſus ſit, vt ipſe in tranquilliffima pace agens, exturbatos ab Ari-

nis, Constantij tempore, Episcopus Romæ benigne acceperit, optimeque de illis meritis ſit; vt inter alios S. Athanaſium Episcopum Alexandrinum, & Paulum Episcopum Constantinopolitanum. Licet autem Oriens vniuerſus Arianorum procellis eo tempore agitaretur; Occidentalis tamen Eccleſia ſumma fruebatur tranquillitate: nam Conſtans Orthodoxus Imperator tunc regnabat in Occidente; cuius ope, agente eodem ſancto Iulio Papa, coacta eſt aduerſus Arianos Synodus Sardiceniſis, ex qua extorres & exules Catholici Episcopi poſtliminio ad propria redierunt. At hæc quidem, cum ex Græcis hiſtoricis atque Latinis, tum etiam ex Athanaſio in apologia ſecunda, & in epiſtola ad ſolitarios, probata quiſque cognoscet.

^f *Constantini Episcopi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. Hic interfuit Concilio Arauſi-

cano habito ſub Cyro Conſule, anno Domini 441. Eſt mentio item de Constantino Episcopo in Synodo Gallicana celebrata tempore Leonis Papæ, vt conſtat ex eius Synodica ad eundem S. Leonem tunc ſcripta.

^g *Damiani Episcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Papienſis de eodem agunt hac die. Laudat hunc mirifice Paulus diaconus de geſt. Longobar. lib. 5. cap. 15. atque huius dicit eſſe epiſtolam ſcriptam nomine Manſueti Episcopi Mediolanenſis libro 6. cap. 3. Sed miror quidem nam non Damianus, ſed Magnus Episcopus Ticinenſis interfuit vna cum Manſueto illi Romanæ Synodo ſub Agathone Romano Pontifice, vt apparet ex ſubſcriptione Synodice tunc ſcriptæ, quæ recitatur in Actione quarta Sextæ Synodi. Opinatus eſt ea de cauſa Latinius noſter, eundem Damianum cognomento Magnum eſſe dictum.

13

Idibus Aprilis. Luna.

E xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

DERGAMI in Aſia natalis ſanctorum martyrum Carp^a Episcopi Thyatireniſis, Papyli diaconi, & Agathonicæ ſororis eius optimæ feminæ, Agathodori quoque eorum famuli, aliorumque multorum, qui poſt varios cruciatus, pro beatis confeſſionibus martyrio coronati ſunt in perſecutione Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. In qua etiam perſecutione Romæ paſſus eſt vir mirabilis Iuſtinus^b philoſophus, qui cum ſecundum librum pro religionis noſtræ deſenſione præſatis Imperatoribus porrexiffet, eamque ibidem diſputando ſtrenue propugnaffet, Crescentis Cynici, cuius vitam & mores nefarios redarguerat, inſidijs accuſatus quod Chriſtianus eſſet, remunerationem linguæ fidelis, martyrij munus accepit. Hiſpali in Hiſpania ſancti Hermenigildi^c filij Leuigildi Regis Vuifigothorum Ariani, qui ob Catholice fidei confeſſionem in carcerem coniectus, cum in ſolemnitate Paſchali communionem ab Episcopo Ariano accipere noluiſſet, iuſſu perfidi patris ſecuri percuffus, regnum cæleſte pro terreno Rex & martyr intrauit. Eodem die paſſio ſanctorum Maximi^d, Quintilianij, & Dadae, in perſecutione Diocletiani. Rauennæ ſancti Vrfi^e Episcopi & confeſſoris.

ARPI *Episcopi, & sociorum* ^a.] Agunt de his itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad tertium Idus Octobris. Scribit de his Eusebius hist. lib. 4. cap. 14. & Niceph. lib. 3. cap. 36. Pluribus autem Metaphraſtes horum Acta profecutus est, quæ recitat Lipom. tomo 6. & Surius tomo 2. hac die.

^b *Iustinus philosophus*.] De quo ijdem qui supra Latini auctores, licet male eum iungant prædictis martyribus, qui passi sunt Pergami; cum nihil sit inter eos commune præter tempus persecutionis. Consultius de Iustino martyre Græci, qui in Menologio de eo agentes Kalen. Iunij, Romæ passum affirmant, vt se res habet. Narrant ibidem passum esse sanctum Iustinum sub Rustico Præſide vna cum Caritone, Caritina, Euelpisto, Hierace, Peone, & Valeriano, seu Liberiano, quorum omnium Acta habet Metaphraſtes tertio Idus Iunij, relata a Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 3. ea die: qui tamen incertum sibi esse dicit, an sit ille ipse Iustinus philosophus, de quo hac die agitur; seq. in contrariam sententiam procliuiorem esse fatetur. At vero sancti Epiphaniij auctoritate omnis de Iustino philosopho & martyre tollitur difficultas: dum enim in Panario agens contra Tatianū hæref. 46. narrat eundem sanctum Iustinum philosophum passum esse sub Rustico Præſide; plane demonstrat, hunc de quo agimus, vnum eundemq. esse cum illo, cuius Acta ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes descripsit: quibus expressum habetur, eum cum socijs esse passum sub Præſide Rustico: optime enim nota sancto Epiphanio ea Acta fuisse videntur, dum eadem de sancto Iustino ipse testatur. Sunt sane germana atque sincera, nullisq. paraphraſibus circumducta, sed prout descripta fuerunt ex Actis publicis. Errore tamen librorum factum scias, vt apud eundem Epiphanium legatur idem sanctus Iustinus passus sub Hadriano Imperatore; cum ipse probe nouerit, ab eodem Iustino scriptam fuisse apologiam ad Antoninum Pium, qui post Hadrianum imperauit. irrepſit error, vt pro Antonino Hadrianus positus habeatur. Habes itaque, lector, ipsissima Iustini philosophi & martyris Acta, relata apud Metaphraſt. Lipom. & Sur. ad tertium Idus Iunij, qua die (vt diximus) de eo Græci agunt in Menologio. Scribit etiam de eius martyrio Eusebius hist. lib. 4. cap. 15. & sanctus Hieronymus de scrip. Ecclesiast. in Iustino. Si autem primor-

dia eius scire cupis, habes ipsa optime ab ipsomet descripta in dialogo cum Tryphone. De sua ad Christi fidem conuersione meminit in oratione quam habuit in Senatu. De tempore quo vixit, idem agit in apologia quam obtulit Antonino Pio, dum supputat annos a Christo Domino centū & quinquaginta: est is annus duodecimus Antonini Pij, Consulibus autem Orfito & Prisco, licet Eusebius in chron. dicat ipsum eandem dedisse apologiam anno Domini 143. Agit de eodem Iustino sanctus Irenæus libro 1. cap. 31. qui ex illius scriptis (vt idem scribit Eusebius libro 4. cap. 17.) sapius testimonium petere conſuevit. De eodem Theodoretus libro hæretic. fabul. in Menandro, & alij antiquorum Patrum. Nouissime vero Perionius ex eius commētarijs texuit vitam eius, quam recitat Surius tomo secundo: sed quæ maioris erant ponderis, Acta publica eius martyrij prætermisit.

^c *Hermenigildi*.] De quo hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit martyrium eius sanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 31. Quæ autem præceſſerunt necem eius, narrat Gregorius Turonen. hist. Franc. lib. 5. c. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. c. 28. Martyrio coronatur anno Domini 584. sequenti vero anno (vt habet Isidori chronicon) Leuigildus pater deceſſit. Vafæus item dicto anno Hermenigildum occisum tradit, Ado autem in chron. anno 583. Marian. Scot. & Sigebert. anno 586. qui omnes in his quæ sunt temporis errare noſcuntur, ac plus ceteris Gregorius Turonen. dum lib. 8. cap. 28. de eius cæde agens, recenset eam factam anno decimo Childeberti Regis, qui est annus Christi 588. Miror admodum hominem in his quæ suis temporibus facta sunt, errasse, atque res gestas eiusdē Hermenigildi adeo parum caluisse. Priori sententiæ de annis 584. adſtipulantur Acta Synodica Concilij Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum esse anno quarto Reccaredi Regis successoris Leuigildi, æra (vt habent) sexcentesima vigesima septima, qui est annus a Christo 589. Ex quibus patet prædictum Regem regnare cœpiſſe anno Domini 585. quo extinctus est Leuigildus, qui (vt etiam Gregorius Turonen. affirmat) post annum a cæde filij Hermenigildi ex hac vita deceſſit.

^d *Maximi, & soc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio.

^e *Vrsi Episc.*] De eo etiā tab. eccl. Rauen. Pluribus Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. Succesſit (vt ait) Liberio: claruit tempore Theodoſij Imp. eiusq. nomine dicta est basilica Vrsiana.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 10 11 12 13 14 15

ROMAE via Appia natalis sanctorum martyrum Tiburtij ^a, Valeriani, & Maximi sub Alexandro Imperatore, & Almachio Præfecto: quorum primi beatæ Cæcilie exhortatione ad Christū conuerſi, & a sancto Urbano Papa baptizati, ob fidei confessionem fustibus cæsi, gladio percussi sunt: Maximus vero Præfecti cubicularius, horum permotus constantia, & angelica visione firmatus, in Christum credens, tam diu plumbatis verberatus est, donec spiritum exhalaret. Interamnæ sancti Proculi ^b Episcopi & martyris. Item sanctæ Dominæ ^c virginis & martyris, cum socijs virginibus coronatæ. Alexandria sanctæ Thomaidis ^d martyris. Eodem die sancti ^e Ardalionis mimi, qui cum sacris Christianorum in theatro illuderet, de repente mutatus, ea non solum verbis, sed & testimonio sui sanguinis comprobauit. Lugduni sancti Lamberti ^f Episcopi & confessoris. Alexandria sancti Frontonis ^g abbatis, cuius vita sanctitate & miraculis claruit. Romæ sancti Abundij ^h mansionarij ecclesie sancti Petri.

TIBURTI, *Valeriani, & Maximi* ^a.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, atque alij Latinorum, Græci autem vna cum S. Cæcilia ad decimum Kalen. Decembr. in Menologio. Habentur horum martyrum Acta in vita S. Cæcilie. In cœmeterio Callisti, vbi conditi sunt, nota sunt loca eorum, vbi hætenus lapide insculptus est locus Maximi; dicta. q. est ea pars cœmeterij a maioribus, ad S. Cæciliam, vt etiam supra notauimus. De tempore quo passi sunt, plura inferius in natali S. Cæcilie.

^b *Proculi Episcopi*.] De eodem etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Diuersus hic videtur ab illo Proculo, de quo supra xvj. Kalend. Martij, de quo in rebus gestis sancti Valentini mart. Episcopi Interamnens. Extant apud Sur. tom. 1. 14. Februarij. De

hoc autem vide Petrum in catal. lib. 1. cap. 15. vbi ponitur passus sub Totila; quod si verum est, duos Valentinus Episcopos Interamnenses, duos itidem Proculos dare oportet: nam alter Valentinus passus reperitur temporibus Gentilium Imperatorū, vt ex eius Actis constat, in quibus de Proculo & socijs mentio habetur.

^c *Dominæ*.] De eadem ijdem qui supra, Beda, & alij. Habentur eius Acta iuncta simul cum rebus gestis sancti Proculi, de quo modo egimus.

^d *Thomaidis*.] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio: plura de ea in Actis sanctæ Febronie.

^e *Ardalionis*.] Græci itidem de eo hac die in Menolog. vbi etiam paucis magna historia texitur, quomodo hic, sicut olim Genesis ille, ex histrione factus est martyr. Conſueuerūt Gentiles in derisum Christianæ religionis

ligionis, personas in theatrum introducere, quæ Acta Christianorum repræsentarent: sed Deus, qui illufores irridet, iocos in rem seriâ, fabulam in hiftoriam, & mimum conuertebat in martyrem. Legimus huius generis celebre exemplum de Diſcoco architheatro apud S. Auguſtinum epiſt. 67. ad Alipium.

^a Lambertii Episcopi.] De eo item Molanus in addit. ad Vſuardum, & in annotat. recentioris editionis. De eius electione alijsq. pluribus ſcribit Angradus monach. in vita S. Anſberti, quam recitat Sur. tom. 1. die 9. Februarij. Succellit hic ſancto Genefio eiufdem

ciuitatis Epifcoco. Dicitur hic alio modo, Landebertus, numeraturq. quadrageſimus, vel quadrageſimustertius Epifcopus Lugdunen. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripfit Demochares de ſacriſ. Miſſæ. Scripfit & eius vitam idem Angradus monachus, vt ipſe teſtatur in Anſberto. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

^b Frontonis abb.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res geſtæ in vit. Patr. par. 1. cap. 47.

^c Abundij.] Agit de Abundio manſionario ſanctus Gregorius lib. 3. dialog. cap. 25.

xiiiij. G Decimoſeptimo Kalen. Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROMAE ſanctarum Baſiliſſæ ^a & Anaſtaſiæ nobilium feminarum, quæ cum eſſent Apoſtolorum diſcipulæ, & conſtantes in fidei confeſſione perſiſterent, ſub Nerone Imperatore lingua pedibusq. præciſis, percuffæ gladio, martyrij coronam adeptæ ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Maronis ^b, Eutychetis, & Victorini, qui primo cum beata Flauia Domitilla apud inſulam Pontiam in Chriſti confeſſione exules, poſtmodum ſub Principe Nerua ^c liberati, cum plurimos ad fidem conuertiffent, in perſecutione Traiani a Valeriano Iudice varijs pœnis iuſſi ſunt interfici. In Perſide ſanctorum martyrum Maximi ^d & Olympiadis, qui ſub Decio Imperatore fuſtibus & plumbatis cæſi ſunt, & ad vltimum capita eorum fuſtibus tunſa, donec emitterent ſpiritum. Ferentini in Hernicis ſancti Eutychij ^e martyris. Myræ in Lycia ſancti Creſcentis ^f, qui per ignem martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Theodori ^g & Pauſilippi, qui ſub Hadriano Imperatore paſſi ſunt.

APRILIS 15.

BASILISSAE & Anaſtaſiæ ^a.] Agunt de his etiam hac die Græci in Menolog. earumq. res geſtas, prout hic narrantur, pluribus referunt: adduntq. ab ipſis curata eſſe corpora ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, cum martyrio occubiſſent, ob eamq. cauſam comprehenſas, atque interemptas fuiſſe.

^b Maronis & ſociorum.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, licet Beda Maronem prætereat. Quorum omnium paſſionis Acta recensita habentur in vit. ſanct. martyrum Nerei & Achillei apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Ad ſepulchrum autem S. Victorini eiufmodi habetur inſcriptio: **IVBENTE DEO CHRISTO NOSTRO, SANCTO MARTYRI VICTORINO QVODVLTDEVS DE SVO FECIT.**

^c Sub

^a Sub Principe Nerua liberati.] Conſulto hæc addita videntur: ex quibus etiam illorum Acta ſunt corrigenda, vbi legitur illos ſub Nerua redactos eſſe in ſeruitutem. conſtat etenim Neruam Imp. non tantum Chriſtianos non vinxiffe, ſed vinctos potius & cuſtodia eduxiſſe, & exules proſcriptosq. reſtitiuiſſe, promulgato de ea re ediçto, vt teſtatur Euseb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 15. cuius ediçti vigore etiam ſanctus Ioannes Euangelista ex inſula Patmos, vbi a Domitiano fuerat relegatus, liber eo tempore Ephesum redijt, vt idem Eusebius ſcribit, & S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. in Ioanne. Irrepiſit error in illa Acta, vt loco Neruæ Traiani, Nerua ſimpliciter poſitus habeatur.

^b Maximi & Olympiadis.] De his item hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Extant horum

Acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. tom. 4. vbi legitur, hos paſſos eſſe Cordubæ in Perſide. Interdû ſuſpicatus ſum, pro Corduba, Corduena eſſe reſtituendum. Eſt Corduena ciuitas in Perſide, cuius meminit Ammian. Marcellin. lib. 23. circa med. & lib. 24. in fine. Meminit & Plin. de Corduensis populis ad Tigrim poſitis. De his plenius infra vigefima ſecunda huius mēſis, in Parmenio. De eadem quoque Corduena pluribus Aethicus in Coſmographia, vbi agit de Tigri fluuio.

^c Eutychij.] Quando hic paſſus ſit, non inuenimus: meminit eius eccleſiæ S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 38. in Redempto Epifcoco. ^d Creſcentis.] De eodẽ hac die Græci etiam in Menologio.

^e Theodoſij & Pauſilippi.] Græci itidem de his in Menologio agunt hac die.

16 Sextodecimo Kal. Maij. Luna. A xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ORINTHI natalis ſanctorum martyrum Calliſti ^a & Charifi, cum alijs ſeptem, qui omnes in mare deſmerſi ſunt. Cæſaraugultæ in Hispania natalis ſanctorum decem & octo martyrum, Optati ^b, Luperci, Succelli, Martialis, Urbani, Iuliz, Quintiliani, Publij, Frontonis, Felicis, Cæciliani, Euentij, Primitiui, Apodemij, & aliorum quatuor, qui Saturnini vocati eſſe referuntur. Hi omnes ſub Daciano Hispaniarum Præſide ſimul pœnis affecti, atque interempti ſunt: quorum illuſtre martyrium Prudentius verſibus exornauit. Ibidem ſanctæ Encratidis ^c virginis & martyris, quæ laniato corpore, mamilla abſciſſa, & iecore auulſo, adhuc ſuperſtes in carcere incluſa eſt, donec vlceratum corpus putreſceret. In eadem ciuitate ſanctorum Caij ^d & Crementij, qui ſecundo confeſſi, & in fide Chriſti perſeuerantes, martyrij calicem guſtauerunt. Item ibidem ſancti Lambertii ^e martyris. Palentiz ſancti Turibij ^f Epifcopi Aſturiceniſis, qui opẽ ſancti Leonis Papæ hæreſim Prifcilliani ex Hispania penitus proſtigauit, claruſq. miraculis in pace quieuit. Bracharæ in Luſitania ſancti Fructuoſi ^g Epifcopi. Eodem die ſancti Paterni ^h Epifcopi Abriceniſis. In Belgis apud Valencenas ſancti Drogonis ⁱ confeſſoris.

ALLISTI, & soc. 2.] De his item hac die Beda, Vluardus, Ado, Petrus in catalogo libro 4. cap. 55.

Optati, & soc.] Agunt de his etiam ijdem qui supra. Scripsit de his sacrum hymnum Prudentius in Peristephan. Passi feruntur in persecutione Diocletiani Imperatoris, vt Vasæus in chron. Hispan. testatur.

Engratidis.] Vulgo Engratia. De ea etiam Prudentius eodem hymno, his versibus:

Hic & Engrati recubant tuarum
Ossa virtutum, quibus efferati
Spiritus mundi violenta virgo
Dedecorasti.

Pluribus de eadem in flore sanct. Hisp. ac in thesauro conc. tom. 2. vbi plura de eius sacris reliquijs.

Caij & Cremenij.] Agit de his etiam idem Prudent. eodẽ hym. 4. Peristeph. his versibus:

Additis Caio (nec enim silendi)
Teq. Cremenij, quibus incruentum
Ferre prouenit decus & secundo
Laudis agone.

Ambo confessi Dominum, steterunt
Acriter contra fremitum latronum:
Ambo gustarunt leuiter saporem
Martyriorum.

Lamberti.] De eodem Vasæus in chron. Hisp. anno 306. Pluribus autem in flore sanct. Hispan.

Turibij Episc.] Extat insignis S. Leonis Papæ epistola 93. ad Turibium Episcopum Asturicensem conscripta aduersus hæresim Priscilliani, iterum pullulantem, qua etiam idem agit de cogenda Synodo in Hispania: quod nauiter impletum est; nam tunc temporis ea de re coacta est Synodus Gallicia,

qua omnes Priscilliani errores recisi sunt. Extat eiusdem Synodi assertio fidei recensita errore quodam sub primo Concilio Toletano, quod celebratum fuit Stilicone iterum Consule, anno a Christo Domino 405. Porro si quis eam conferat cum dicta epistola Leonis Papæ, facile intelliget ea omnia excerpta esse ex illa epistola quæ scripta reperitur Alipio & Ardaburio Consi. anno Domini 447. quo etiam dicta Synodus coacta est, dicenda iure Synodus Gallicia. Mentio habetur eius Synodi in præfatione primi Concilij Bracharensis, ex qua constat Turibium fuisse etiam Notarium sedis Apostolicæ. Plura de eodem in thesaur. conc. tom. 2. hac die.

Fructuosi Episcopi.] De eodem in Breuiario Toletano, quinto Idus Aprilis. Hunc sancta Synodus Toletana, decima dicta, transtulit a sede Dumienfi in Bracharensis, vt metropolim Gallicia gubernaret, vt constat ex dicto Concilio in decreto de Potamio. De eo item pluribus in flore sanct. Hispan. & in thesaur. concion. tomo 2. hac die. Habent & Segobienes suum Fructuosum, quem vt patronum colunt, de quo in thesauro concion. tomo 2. die 25. Octobris.

Paterni Episc.] Huius Acta ex antiquis monumentis eruta habet Sur. to. 2. Ad hunc ipsum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. Numeratur quartus Abricensis sedis Episcopus in tab. Democh. Claruit circa annum Domini quingentesimum sexagesimum, temporibus Childeberti Regis Francorum.

Drogonis.] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuard. Pluribus autem in Indic. sanct. Belg. quem obiisse ait anno Domini 1186.

nati & Marciani. Antiochia sanctorum martyrum Petri diaconi, & Hermogenis eius ministri. Cordubæ sanctorum martyrum Elia presbyteri, Pauli & Isidori monachorum. Vienne sancti Pantagathi Episcopi. Terdonæ S. Innocentij Episcopi & confessoris. Cistertij in Gallia sancti Stephani abbatis, qui primus erenum Cistertiensem incoluit, & sanctum Bernardum cum socijs ad se venientem lætus excepit.

NICEI Papæ 2.] De eo item hac die Beda, Vluardus, Ado, & alij. De eius successione Irenæus lib. 3. cap. 3. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiph. in panar. hæres. 27. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. c. 13. & 21. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipso in Annal. Eccles. diximus.

Mappalici.] Agunt de eodem ijdem qui supra. Crebro de eo S. Cyprianus epist. 92. 2. & 23. edit. Pamel.

Fortunati & Marciani.] De his item hac die Beda & alij recentiores agunt.

Petri & Hermogenis.] Beda. etiã, Vsuard. & Ado. hac die de iisdem.

Elia & soc.] De his agit hac die Vsuard. Scribit horum martyrium S. Eulogius lib. 3. in memor. sanct. cap. 15. vbi hac die hos passos affirmat, æra octingentesima nonagesima quarta, a Christo autem anno octingentesimo quinquagesimo sexto. Vnde miror cur Vasæus hos adnumeret inter martyres passos in persecutione Diocletiani.

Pantagathi Episc.] Agit de eodem hac die Beda. Ado eiusdem sedis Episcopus hæc de ipso in chron. anno 564. Hic Consularibus fascibus primum sublimis, sed Christi humilitate primus, postmodum quinque annis Episcopalem sedem fidelissime rexit, sub Consulatu Paulini Iunioris & Baslij vita functus est. Hæc Ado. Recensetur hic vigesimus eius sedis Episcopus, interfuitq. Concilio Aurelianiensi tertio, vt eius Acta testantur.

Innocentij Episcopi.] Huius res gestas, eademq. germanas ex veteribus monumentis edidit Mombritius tomo 2. Vixit sub Diocletiano Imperatore: multisq. afflictationibus agitatus, demum sub Constantino Imp. quieuit in pace.

Stephani abb.] Plura de ipso habentur in vita sancti Bernardi lib. 1. cap. 3. 4. 5. & in vita sancti Roberti primi abbatis Cistertien. quam recitat Sur. tomo 2. die 29. Aprilis. De eo Sigebert. in chron. anno Domini 1107. Ad hunc sanctus Bernardus auspicaturus tyrocinium monastica exercitationis accessit anno Domini millesimo centesimo decimo tertio.

xij.

B Quintodecimo Kal. Maij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE sancti Aniceti Papæ & martyris, qui in persecutione Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri, martyrij palmam accepit. In Africa natalis beati Mappalici martyris, qui (vt scribit sanctus Cyprianus in epistola ad martyres & confessores) cum alijs pluribus martyrio coronatus est. Ibidem sanctorum martyrum Fortunati

18 Quartodecimo Kal. Maij. Luna. C xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE beati Apollonij senatoris, qui sub Commodob Principe, & Perennio Præfecto, a seruo proditus quod Christianus esset, iussus vt rationem fidei suæ redderet, insigne volumen composuit, quod in Senatu legit, & nihilominus sententia Senatus pro Christo capite truncatus est. Messanæ natalis sanctorum martyrum Eleutherij Episcopi Illyrici, & Anthiæ matris eius: qui cum

* Messapiz

cum esset vitæ sanctimonia & miraculorum virtute illustris, sub Hadriano Principe lectum ferreum ignitum, craticulam, & sartagine^e oleo, pice, ac resina feruentem superans, leonibus quoque proiectus, sed ab illis nil læsus, nouissime vna cum matre iugulatur. Ibidem sancti Corebi^f Præfecti, qui per Eleutherium conuersus ad fidem, gladio percussus est. Brixia sancti Caloceri^s martyris, qui a sanctis Faustino & Iouita conuersus ad Christum, sub eodem Hadriano gloriosum confessionis certamen compleuit. Cordubæ sancti Perfecti^h presbyteri & martyris, a Mauris, quod in Mahumetis sectam inueheretur, perempti. Mediolani sancti Galdiniⁱ Episcopi, qui, concione aduersus hæreticos expleta, spiritum Deo reddidit.

APRILIS 18.

APOLLONII^a.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scribit de eo Euseb. hist. lib. 5. cap. 20. & in chron. anno octauo Commodi Imp. S. Hieronymus de scrip. Eccles. Niceph. hist. lib. 4. cap. 26. & alij recentiores.

^bSub Commodo.] Constat ex Euseb. hist. lib. 5. cap. 20. non tantum a Commodo nullam fuisse in Christianos excitatam persecutionem, sed etiam pœnas in delatores ipsorum decretas irrogatasq. ita vt seruus nebulo delator Apollonij crurifragio peremptus sit. Ipse autem, delata semel causa in Senatū, dum Christianam religionem defendendam suscipit, volumenq. de ea re conscriptū ibidem recitat, ex senatusconsulto subiit sententiam capitis. Mirabitur fortasse aliquis, Dei Ecclesiam sub Commodō quieuisse, homine Reipub. perincommo: quem & publico populi clamore appellatum esse Nerone crudeliorem, & Domitiano impuriorem, scribit Lampridius ex Mario Maximo, antiquo historico. Id etenim non clementiæ vel pietatis ergo, sed commodi sui causa Commodum fecisse constat, vt ex Lampridio, simūq. Tertulliano elicitur. Lampridius quidem hac de Commodō: Vendidit suppliciorum diuersitates & sepulturas, &c. Quæ clariora redduntur ex ijs quæ Tertullianus scribit lib. de fug. temp. persecut. dum ait, his temporibus Dei Ecclesiā pacem redemisse, cum ecclesiæ tributum Fisco penderent, vt tuto agerent Christiani: quem quidem vsū nouiter intentum, ipse Tertullianus, qui iam Montani ebiberat venenum; & cum ipso docebat non esse fugiendum tempore persecutionis, scriptis editis improbabat. His ad pacem Christianorum accessit, quod scribit

Dio in Commodō, Martiam, quæ præ ceteris fuit Commodō in delicijs, fuisse Christianorum studiosissimam, multaq. in illos contulisse beneficia.

^cPerennio.] Dicitur alias Perennis reperitur: ita eum appellat Lampridius, de quo ait: Perennis cuncta sibi vendicauit; quos voluit interemit, spoliavit plurimos, omnia iura subuertit, &c. Dedit Christianorum hostis mox debitas pœnas: nam (vt idem auctor scribit) cum exercitui redditus esset infensus, datus est militibus lacerandus. Miranda contigerunt prodigia, & illata sunt Vrbi clades post necem Apollonij senatoris: nam (vt scribit Euseb. in chron.) anno octauo eiusdem Imp. percussus est fulmine Capitolium, nragnoq. aucto incendio, concremata est bibliotheca, & propinqua ædes exusta. Addit Herodianus, ex leui terræmotu, vomente terra ignem, subito Pacis templum conflasse. Item Dio ait, etiam Palatium igne consumptum, famem, luemq. esse subsecutam. His itaque immensis cladibus vltus est Deus nobilissimi senatoris occubitus; cuius opera, nisi inuidia nominis Christiani pertinacibus studijs restitisset, omnis Senatus in Christum credere potuisset.

^dEleutherij Episcopi.] De eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem de eo & matre Anthia in Menologio xvij. Kal. Ianuar. Descripsit horū Acta Metaphrastes, quæ & Lipom. recitat tomo 5. & Sur. tom. 2. & Mombrit. tom. 1. Agit de eodem Niceph. hist. lib. 3. c. 29. qui dum ait ex Metaphraste, Eleutherium Romæ eruditum, ab Aniceto Rom. Pont. cum testetur illum passum esse sub Hadriano Imp. manifesti erroris redarguitur: nam Anicetus sedit post obitum Hadriani. puto irrepsisse mendū, & Anicetum pro Anacleto posuisse qui descripserunt.

Quod

Quod autem Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum esse Episcopum Aquileiæ, vnde acceperit non inuenimus, nec in tabulis ipsis Aquileiensis ecclesiæ aliquid huiusmodi legitur. Agitur tamen in illis xv. Kal. Aprilis de Eleutherio & Lucia: sed plane ille diuersus est ab hoc de quo agimus. Verum existimamus errorem irrepsisse, vitioq. librariorum factum, vt loco Apuliæ, scriptum sit Aquileiæ: nam idem ipse Beda paulo superius ponit natale ipsius apud Messanam in Apulia. Similiter Vsuardus & Ado itidem in Apulia ponunt. Petrus insuper in catalogo iterum, nempe lib. 2. c. 20. vbi Latina voce ex Græco ἐλευθεριος, Liberalem appellat: & lib. 4. c. 61. in Apulia factum Episcopū dicit ciuitatis Cannensis. Ceterum cum æque omnes in Apulia ponant, loci autem varia lectio est: nā complures tū manuscripti, tum impressi legunt, Misserij, aliter Miseni in Apulia, alij Messanæ, itidem in Apulia: qui vero recenter addiderunt, Miseni in Campania, id quidem absque auctoritate fecerunt; sed ea coniectura, quod nimirum Misenum in Campania situm sit, & non in Apulia: sicut & qui Messanæ legentes, intelligi putauerunt de Messana nobili in Sicilia ciuitate: quos hallucinatos manifestum est. nam neque Miseni in Campania, neque Messanæ in Sicilia aliqua est eiusdem Eleutherij Episcopi mentio. Si igitur consensu omnium Latinorum locus ponendus est in Apulia, cum nec Misenus nec Messana in ea prouincia sit ciuitas reperiri; coniectura ducimur, vt loco Messanæ, legendū sit, Messapiæ, quod est oppidū prope Tarentum, cuius Plinius meminit lib. 3. cap. 11. sic dicens: Oppida per continentem a Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Messapia, Aletium.] Omnem enim illā, quæ post Calabriam est regio, quæ spatio trecetorum ac decem stadiorum clauditur, ab accolis appellari solitam Apuliam, auctor est Strabo lib. 6. Verum Græci eundem Eleutherium in Illyrico factum Episcopum dicunt;

quod & Martyrologium Romanum confirmat. Quamobrem in tantis rerum ambagibus, quid de his præterea dicamus, nihil est, nisi vel eundem Eleutheriū in vtraque prouincia Euangelium prædicasse; vel (vt frequenter in alijs accidisse vidimus) duo fuerunt Eleutherij in vnum conflati, eorumdemq. simul Acta confusa.

^eSartagine.] Cruciamentum sartaginis vetus esse reperitur. De eo Machab. lib. 2. c. 7. Rex iussit sartagines & ollas æneas succendi. Et paulo post: Iussit ignem admoueri, & adhuc spirantē torreri in sartagine. Hæc ibi. Iosephus item lib. de Machab. de sartagine frequenter meminit, vt cum ait: Stabat flammium ignibus succensa sartago ad torrendum præparata passuros, &c. Inferius autem sic: Ignium sartagine sponte conscendit. Ac iterum: Flammium addicta sartagine, &c. Frequens est mentio in Actis martyrum de sartagine.

^fCorebi.] Hunc Corream Beda appellat, dum de eo agit hac die. De eius martyrio agitur in Actis S. Eleutherij, quorum nuper meminimus.

^gCaloceri.] Habentur eius res gestæ annexæ Actis sanctorum martyrum Faustini & Iouitæ apud Sur. tom. 1. die xv. Febr. itemq. in vita S. Marciani Episcopi Dertonen. apud Mombrit. tomo 2. ac denique in vita S. Secundi martyris Astensis: apud Petrum in catalogo lib. 4. c. 12.

^hPerfecti.] De eo etiam hac die Vsuardus. Scribit eius martyrium S. Eulogius lib. 1. & lib. 2. memor. sanct. cap. 1. passumq. tradit hac die, æra 888. a Christo Domino anno 850. Vide illic schol. Ambros. Morali.

ⁱGaldini Episcopi.] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Habet eius res gestas Mombrit. to. 1. vit. sanct. Claruit temporibus Alexandri Papæ Tertij, cui, schismaticos respuens, constantissime adhæsit, eligens potius in ærumnis exulem vitam agere, quam habitare in tabernaculis peccatorum.

19

Tertiodecimo Kal. Maij. Luna.

D.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

NATALIS sancti Timonis^a diaconi de septem primis, qui primo apud Beroeam doctor resedit, ac deinde verbum Domini disseminans venit Corinthum, ibiq. a Iudæis & Græcis (vt traditur) flammis iniectus, sed nihil læsus, demum cruci affixus martyrium suum impleuit. Melitine

in Ar-

in Armenia sanctorum martyrum Hermogenis^b, Caij, Expediti, Aristonici, Rufi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi^c in Hispania Tarraconensi passio sancti Vincentij martyris. Eodem die sanctorum martyrum Socratis^d & Dionysij, qui lanceis confossi sunt. Hierosolymis sancti Paphnutij^e martyris. Cantuariæ in Anglia sancti Elphegi^f Episcopi & martyris. Antiochiæ Pisidiæ sancti Georgij^g Episcopi, qui ob cultum sanctarum imaginum exul occubuit. Romæ sancti Leonis^h Papæ Noni, virtutum & miraculorum laude insignis. In cœnobio Laubiensi sancti Vrsuariⁱ Episcopi. Florentiæ sancti Crescentij^k confessoris discipuli beati Zenobij Episcopi.

A P R I L I S 19.

TIMONIS diaconi^a.] Agunt de eo hac item die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. De eo Acta Apostolorum cap. 6. Licet Petrus in catal.lib.4. c. 67.

alium hunc putet ab illo diacono ex septem. Erroris arguitur & Dorotheus, dū in synopsi hunc nō Berceensem, sed Bostrensemuisse Episcopum scribit.

^b Hermogenis & soc.] De his item hac die iidem qui supra, Beda, Vsuardus, & alij.

^c Caucoliberi in Hispania Tarraconensi passio S. Vincentij.] Loci nomen compositum ex duobus nominibus, dictum quasi Cauco Celtiberi. Scribit enim Plinius lib. 3. cap. 3. Caucones populos esse in Celtiberis. Hodie dicitur vulgo Colibre: est in Catalonia prouincia Tarraconensi iuxta Perpiniam & Helenam. De eodem Vincentio hac item die agunt Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, consentiuntq. vet. manuscripti. Plures eiusdem nominis reperiuntur insignes martyres in Hispania: Vincentius diaconus Cæsaraugustanus, cuius Acta Prudentius cecinit hymno sacro. Alius, qui patria Eborensis, Abulæ vna cū Sabina & Christeide sororibus passus est: de quo pluribus in breuiario Eborensi. Tertius, de quo hic agitur. Quartus, qui cū Orontio & Victore diacono passus est, cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de quo Vafæus in chron. Hispan. & flos sanct. Hispan. Quintus etiā abbas monasterij sancti Claudi temporibus Gothorum martyrio vitam concludit, cuius dies natalis agitur tertio Idus Septembris: de quo narratur in flor. sanct. Hispan.

^d Socratis & Dionysij.] Græci item in Menologio hac die agunt.

^e Paphnutij.] De ipso etiam hac die Græci in Menologio.

^f Elphegi Episc.] Scripsit res gestas ipsius

Osbertus abbas, quas descripsit Surius tomo secundo: plura item Edinerus in vita sancti Anselmi. Mouit aliquando Lanfranci Episcopi animum, cur Angli venerentur sanctum Elphegum, & martyrem reputarent; cum non fidei confessionis causa, vel testandæ veritatis, sed tantum cæsus sit, eo quod barbari aurum, quod poscebant, apud ipsum non inuenissent. de hac re ille sollicitus consuluit S. Anselmum: qui respondit, se firmatione nouisse, Elphegum esse martyrē, eo quod pro iustitia occubisset. Hæc Edinerus in vita S. Anselmi. Quod autem maiorem affert admirationem (si tamen Ethnico rerum nostrarum imperito credendum esse putamus) non solum illos, quos tyrannorum sæuitia, seu hostium rabies iniuste occidisset, sed quos etiam Romanorum magistratus iniuste damnasset, habitos esse martyres scribit Ammianus Marcellinus lib. 27. dum Eupraxij ad Imperatorem Valentinianum verba refert, quæ hæc sunt: Parcius agito, pijsime Principum: hos enim, quos interfici tamquam noxios iubet, vt martyres, id est, Diuinitati acceptos, colit religio Christiana. Hæc ille: qui etiam tradit de Diodoro & Diocle tunc iniuste necatis: quorū, inquit, memoriā apud Mediolanum colentes nunc vsque Christiani, locum vbi sepulti sunt, ad Innocentes vocant. Hactenus de his Marcellinus; quem imperitia rerum nostrarum hallucinatū putamus: nullum enim eiusmodi rei exemplum in Ecclesia reperitur, vt martyr habitus sit, quē Christianus Catholicus magistratus, licet iniuste, occidi mandasset. Tentauit aliquando Phocas Imperator illos etiam adscribendos in numerū martyrum, qui in bello ab infidelibus hostibus fidei cæsi essent: sed huic eius studio restiterunt Orientales Episcopi nixi auctoritate canonis 13. S. Basilij, vt in commentario super

peris scribit Theod. Bals. Decreuit enim S. Basilij, vt annis tribus abstineret a cōmunionē, qui in bello occidisset homines, quamuis (vt ait) hi inter homicidas non essent adnumerandi: diuina etenim lege (vt habet lib. Num. c. 31.) iubentur die tertio & septimo iustitiam homines, qui hostes occidissent, licet iussu Domini, Canon penitentialis autem quadraginta dies præcipit eiusmodi interfectores hostium abstinere. Ea de causa Theodosius Imperator post ingentem illam hostium stragem, qua Eugenius tyrannus sublatu est, sponte abstinuit a perceptione sacramentorum, vt scribit laudatq. S. Ambrosius ea oratione quam habuit in funere eiusdem Imperatoris, cum ait. Præclaram adeptus victoriam, tamen quia hostes in acie strati sunt, abstinuit a consortio sacramentorum, donec, &c. Ex quibus omnibus satis liquet, quā temere Phocas Imperator prædicta tēret. Ab Ethnicis enim potius, quam a Christianis mutuatū videtur exemplum, qui his qui in bello decessissent, summos honores habendos esse censuerunt. Nam Lycurgus eorum tantum qui in bello desiderati essent, laudes pro concione celebrari, inscriptiones incidi, & sepulchra erigi mandauit, vt tradit Plutarchus in apophth. Laconic. Scribit & Dio in Traiano, eis qui bello aduersus Dicebalam occisi essent, ab eodē Imperatore iussus erigi aras, & annua patentalia celebrari. Sunt de his Asia cōplura exempla. Vt autem eo vnde discessimus, reuertamur quæ superius ex Ammiano Marcellino (si quæ fides Ethnico homini res nostras tractanti est adhibenda) narratumus, non sic posuimus, vt in omnibus comprobemus, sed ne quid rerum antiquarum lectorem prætereat. Tu autem si hæc plenus nosse cupis, & quænam requirantur vt quis martyr veredici possit, consule S. Theodori 2.2. q. 124. art. 4. & art. 5. & ad 2. & in 4. dist. 49. q. 5. art. 3. questio. 8. & ad 16. 11. & 12. & Rom.

3. lect. 7. & ad Ephes. 3. lect. 1. in principio. Consule & quæ superius diximus die secunda Aprilis de canonizatione Sanctorum.

^g Gregorij Episcopi.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & Acta eius paucis referunt.

^h Leonis Papæ Noni.] De eodē hac die item Molanus in addit. ad Vsuardū, Petrus in catalogo lib. 4. c. 65. & alij recentiores. Hæc res præclare gestas duobus libris copiosè describit extare in monasterio S. Hadriani in Gerardi monte, idem Molanus testatur. Porro Itinerarium eius scriptum esse ab Anselmo monacho Rhemensis; tradit Sigebertus libro de vir. illustr. c. 153. Desiderius abbas Cassinensis de eodem Pontifice plura scripsit libro tertio dialog. quos manuscripti legimus. Plura de eo aliunde accepta digessimus in Annalibus Ecclesiasticis.

ⁱ Vrsuari Episcopi.] Vsuardus autem agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migrasse; Acta eius ferunt, quæ scripsit Ratherius Episcopus Veronenis. recitat ea Surius tomo secundo hac die: Herigerus autem abbas Lobienfis eadem metrico stylo cecinit. De utroque Sigebertus de vir. illustr. cap. 118. & 138. Anno item Lobienfis abbas & ipse scripsit libellum vitæ eiusdem, itemq. S. Erminus, vt testatur Fulquinus abbas in chron. anno 776. Ipse autem Fulquinus literis consignauit eiusdem sancti miracula. Trithem. de eodem lib. 3. de vir. illustr. ord. S. Benedicti cap. 157. & lib. 4. c. 174. Molanus item pluribus in Indic. sanct. Belgij. & in annotat. ad Vsuardū secunda edit. Tradit etiam migrasse ex hac vita anno Domini 717. Agit ibidem de eius translatione facta anno 1469 ad Binchiam Hannoniæ oppidum, post elevationem, quæ facta est anno octingentesimo vigesimo tertio.

^k Crescentij.] Habetur mentio de Crescentio in vita S. Zenobij Episcopi Florentini; quam habet Surius tomo 3. die 25. Maij.

20 Duodecimo Kal. Maij. Luna. E. ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s	t
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21				

ROMÆ sanctorum martyrum Sulpicij^a & Seruiliiani, qui prædicatione & miraculis beatæ Domitillæ virginis ad Christi fidem conuersi, cū nollet idolis immolare, in persecutione Traiani a Præfecto Urbis Aniano capite cæsi sunt. Eodem die sanctorum martyrum

rum Victoris^b, Zotici, Zenonis, Acindini, Cæsarij, Seueriani, Chrysofophori, Theonæ, & Antonini, qui sub Diocletiano varie tentati, martyrium compleuerunt. Tomis in Scythia sancti Theotimi^c Episcopi, quem ob insignem eius sanctitatem atque miracula etiam infideles barbari venerati sunt. Ebreduni in Gallijs sancti Marcellini^d primi eiusdem vrbs Episcopi, qui Dei monitu cum sanctis socijs Vincentio & Domnino ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum verbo & signis admirandis, quibus vsque hodie refulget, ad fidem Christi conuertit. Antifiodori sancti Marciani^e presbyteri. Eodem die sancti Theodori^f confessoris, ab aspera cilicij veste qua tegebatur, cognomento Trichinas, qui multis virtutibus, præsertim aduersus dæmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum scaturiens, ægrotis sanitatem impertit. In Montepolitiano sanctæ Agnetis^g virginis miraculis claræ.

APRILIS 20.

SVPICII, & Seruiliani^a.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta intexta cum gestis sanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Surtom. 37. die. 2. Maij. Nos autē non sub Nerua, sed sub Traiano esse passos, diximus supra in Marone, decimo septimo Kal. Maij. ^bVictoris, & soc.] Agunt de his etiam Græci in Menologio, eorumq. martyrium referunt. ^cTheotimi Episc.] De eo item Græci, inter quos Sozomenus lib. 7. c. 25. & lib. 8. cap. 14. & Socrat. lib. 6. cap. 11. Floruit temporibus Arcadij Imperatoris, interfuitq. Synodo Constantinopolitana, stetitq. pro S. Ioanne Chrysostomo, in qua actum fuit de abolendis operibus Origenis; fuitq. de ea re eius sententia, ne Origenis scripta tollerentur, quæ esse sinceræ fidei probarentur: in eadem sententiam scripsit sanctus Hieronymus epist. 75. ad Tranquillinum, & S. August. epist. 91. ac denique Gelasius Rom. Pont. in canone de script. authent. apud Gratian. dist. 15. cap. sancta Romana.

^dMarcellini Episc.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die, Extant eius res gestæ recitatæ a Mombricit. tomo 2.

Agit de eodem Gregorius Turonensis lib. de glor. confess. cap. 69. Petrus in catalog. lib. 4. c. 69. Claruit temporibus Constantij Imp: vt eius Acta significant.

^eMarciani.] De eo item Mauroly. qui addit & Mamertinum. De eo item Molan. in addit. ad Vsuard.

^fTheodori.] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi eius res gestas summatim explicant.

^gAgnetis.] Eius Acta conscripta esse a beato Raimundo ordinis Præd. testatur Andreas Pisanus in appendice eiusdem vitæ, quam ex Latino sermone in linguam Italianam transtulit. Qualis autem, quantave hæc fuerit, exinde discas, quod (vt auctor est idem beatus Raimundus in vita S. Catharinæ Senensis lib. 3. cap. 14.) eadem S. Catharina cælesti nuncio monita, se illi parem fore in gloria beatorum accepit: quæ & summa cum laude in suis epistolis eiusdem sæpe meminit. Asseruatur venerandum corpus eius in ciuitate Montepolitiano in Hetruria, illudq. iugi illustratur miraculo, dum rore quodam mirifico assidue perfusum conspicitur. Extat diploma Clementis Septimi, quo eius celebritatem illic agi debere, & ecclesiasticum officium ad eam accommodatum publice recitari præcepit.

Vndecimo Kal. Maij. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
t u A B C D E f F G H M N P
11 12 13 14 15 16 17 18 17 18 19 20 21 22

N Perfide natalis sancti Simeonis^a Episcopi Seleucia & Ctesiphontis: qui, iubente Sapore Persarum Rege, comprehensus, ferroq. onustus, iniquis tribunalibus exhibitus, cū Solem ipsum adorare nollet, & de IESV Christo voce libera & constantissima testaretur; primū carcerali ergastulo cum alijs centum (ex quibus alij Episcopi, alij erant presbyteri, alij diuerforum ordinum clerici) longo tempore maceratus est: deinde cum Vsthanes Regis nutricius, qui ante iam lapsus a fide, sed per eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium constanter subiisset; postridie, qui erat annus Dominicæ passionis dies, omnibus ante Simeonis oculos, qui vnumquemque eorum strenue exhortabatur, gladio iugulatis, nouissime & ipse decollatus est. Passi sunt etiam cum eo clarissimi viri Abedechalas & Ananias eius presbyteri: Puficius quoque præfectus Regis artificum, eo quod Ananiam titubantem corroborasset, collo circa tendinem perforato, & lingua exinde extracta, crudeli morte occubuit; post quem & filia eius, quæ erat sacra virgo, necata est. Alexandria sanctorum martyrum Aratoris^b presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluij, & Vitalis, qui in carcere quieuerunt. Item sanctorum Apollinis^c, Isacij, & Crotatis, qui sub Diocletiano passi sunt. Cantuariæ in Anglia sancti Anselmi^d Episcopi, sanctitate & doctrina conspicui. Antiochiæ sancti Anastasij Sinaitæ Episcopi.

APRILIS 21.

SIMEONIS Episcopi, & soc.^a] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autē in Menologio ad xv. Maij: qui & præter hos qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omnium probatū ac nobile certamen describit Sozom. hist. lib. 2. c. 8. ex eoq. ceteri, vt Cassiod. lib. 3. c. 2. & Niceph. lib. 8. cap. 36. Passi sunt hi tempo-

ribus Constantij Imperatoris, non Constantini, vt affirmare videtur Sozomenus: nam S. Hieronymus in chron. anno septimo Constantij Augusti eiusmodi persecutionem in Perfide aduersus Christianos excitatam esse testatur.

^bAratoris, & soc.] Agunt de his item Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 4. c. 72. & alij. Fuit eiusdem nominis Arator subdiaconus Romanæ Ecclesiæ, poeta non obscurus, qui Acta Apostolorum scripsit heroico versu, ob-

su, obtulitq. Vigilio Rom. Pontifici, vt docet eius epigrāma ante exordiū operis positum. *Apollinis, & soc.]* De his item hac die Græci in Menologio, passosq. ferunt sub Diocletiano Imperatore.

Anselmi Episcopi.] Huius egregia facta conscripsit Edinerus eius cōtubernalis: quæ rētulit Sur. in tom. 2. Mandauit scriptis eadem Edmundus monachus Cantuariensis, qui etiam alium addidit commentarium de discordia orta inter ipsum, & Regem Anglorum, vt auctor est Henric. de viris illust. c. 7. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino 1109. vt idem Edinerus & Sigebertus in chron. attestantur; de eo item Trithem. de viris illust. ord. S. Bened. lib. 2. c. 101. ibiq. recenset eius scripta, lib. 3. c. 327. lib. 4. c. 122. & lib. de scrip. Eccles. Item auctor catalogi scrip. Britan. & alij plures.

Anastasi Sinaitæ.] De eodem agunt & Græci hac die in Menologio. Sinaita hic dictus est, quod antequam Antiochenæ præficeretur ecclesiæ, in Sina monte exercuit monasticam disciplinam, vt tradit Niceph. lib. 17. c. 29. prope finem. Claruit temporibus Iustiniani Imp. & Iustini Iunioris, a quo ob fidem Catholicam in exilium pulsus est: restitutus est autem tempore Mauritij Imp. cum Romanæ Ecclesiæ præfesset sanctus Gregorius Papa: qui ad eundem plures scripsit epistolas, quæ extant in eius registro, lib. 1. epist. 24. 25. lib. 4. epist. 36. 37. lib. 6. epist. 24. 31. & lib. 7. Ind. 1. epist. 3. quæ est vltima ad eum scripta: nam & eodem anno diem obiit, qui numeratur annus Domini 598. Sequenti autem secunda Indictione scribit idem sanctus Gregorius ad eius successorem Anastasium item dictum, cum ab eo, ex more, fidei ipsius professionem accepisset: est epist. 47. lib. 7. Indict. 2. Duo etenim eiusdem nominis Episcopi, alter post alterum successiue, præfuerūt ecclesiæ Antiochenæ temporibus Mau-

ritij, & Phocæ eius successoris Impp. vt apparet ex serie Antiochenorū Episcoporum, quam scribit Niceph. Episcopus in chron. & Niceph. Callist. hist. lib. 18. c. 44. qui tamen in eo reperitur errasse, dum Anastasium primum, Sinaitam dictum, necatum scribit a Iudæis: quod quidem secundo contigit Anastasio: nam (vt idē ipse testatur) id sub Phoca Imp. factum est, quod & exploratum habetur: anno etenim septimo Phocæ a Iudæis excitatam eam seditionem, testatur historia Miscella, Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore non Anastasius Sinaita, sed eius successor sedebat: ille etenim biennio ante Phocæ Imperium sub Mauritio Imp. ex humanis decessit. Agitur de secundo Anastasio ad decimum Kal. Ianuarij. Errore lapsus est idem Niceph. lib. 18. c. 44. dum nomen Sinaitæ tribuens secundo, eidem prioris Anastasij lucubrations adscribit: Sinaitæ etenim esse omnes illas scriptiones, nullus est qui dubitet: nam cum (vt dictum est) sedere cœpisset temporibus Iustiniani Imp. sub quo multa passus, ac etiam sede pulsus est, in eius locum Gregorius successit: sed tandem Mauritij Imp. tempore restituitur, vt scribit Euagrius hist. lib. 4. c. 38. 39. 40. & lib. 5. c. 1. & 5. Niceph. lib. 17. c. 29. 30. & 36. Optauit S. Gregorius hunc cum honore Romanæ secum viuere, si ad sedem suam illum reuerti minime licuisset: Extat de his epist. 27. lib. 1. regist. Restituito autem, eidem litteris gratulatur lib. 4. epist. 37. Ind. 13. Editum reperitur eiusdem auctoris nobile opus de relictis dogmatibus, & sermones nonnulli, quos olim monachus in Sina positus scripserat; quorum aliquot Latine reddidit ediditq. noster Achilles Statius dignæ memoriæ. Habemus & in eiusdem bibliotheca librum Pastoralium S. Gregorij Papæ, quem idē Anastasius in Græcū sermonem transtulit: quod & testatur Sigebertus de viris illustribus cap. 42.

obitum Simeonis, annuo item die, quo passionis Dominicæ memoria celebrabatur, per totam Persidis regionem pro Christi nomine sub Rege Sapore gladio cæsi sunt. In quo fidei certamine passus est Azades eunuchus Regi carissimus: Milles^e Episcopus, sanctitate & miraculorum gloria insignis: Acepssimas Episcopus, cum presbytero suo Iacobo, item Aithala & Iosepho presbyteris, Azadane & Abdieso diaconis, & compluribus alijs clericis: Mareas quoque & Bicolor Episcopi, cum alijs viginti Episcopis, & clericis fere ducentis quinquaginta, monachis etiam, & sacris virginibus plurimis; inter quas & sancti Simeonis Episcopi soror nomine Tarbula, cum pedissequa sua, quæ stiptibus alligatæ, ferraq. scissæ, crudelissime necatæ sunt: Cordubæ^{*} in Persia sanctorum Parmenij^f, Helimenæ, & Chryfote-^{*Corduennæ} li presbyterorum, Lucæ & Mucij diaconorum: quorum triumphus martyrij in passione sanctorum Abdon & Sennen habetur. Alexandria natalis sancti Leonidis^s martyris, qui sub Seuero passus est. Lugduni sancti Epipodij^h, qui in persecutione Antonini Veri cū Alexandro collega tentus, post dira tormenta martyrium capitis abscissione compleuit. Apud Senonas sancti Leonisⁱ Episcopi & confessoris. Anastasiopoli sancti Theodori^k Episcopi, miraculis clari.

SOTERIS Papæ^a.] Beda autem & Ado de eo pridie huius diei: sed hanc esse diem natalis eius, habet liber de Rom. Pontificibus. De eius successione Irenæus lib. 3. cap. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 22. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. & alij. Cetera in Annal. Eccles. diximus. Soteris Papæ corpus translatum esse a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, docet vetus inscriptio ibidem apud transfennam posita.

^b Caij Papæ.] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 7. c. vlt. Optat. lib. 2. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij. Extant nonnullæ res eius gestæ inter Acta sanctæ Susannæ, & in Actis S. Sebastiani. Cetera de eo in Annal. Eccl. diximus.

^c Apellis & Lucij.] Agunt de his Græci etiam hac die in Menolog. qui item optima ratione affirmant, Lucium hunc alium esse a Lucæ Euāgelistā; adduntq. hunc fuisse præfessum ecclesiæ Laodicensi, Apellem autem Smyrnenf: assentiturq. his etiam Dorotheus in Synopsi. Sunt hi, quorum S. Paulus Apo-

stolus meminit ad Romanos cap. 16. De Apelle consentit Hippolytus libel. de 72. discip. de Lucio autem secus, quem dicit Olympiadis fuisse Episcopum.

^d Plurimorum martyrum.] Agunt de his hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horum certamina gloriosa Sozom. hist. lib. 2. c. 11. 12. & 13. ex quo Casiod. hist. trip. lib. 3. cap. 2. Niceph. lib. 8. c. 37. & 38. Metaphrastes autem ceteris locupletius. recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 2. ^e Milles Episc.] Hunc Beda & alij supra dicti appellant Milesum. De eodem Sozom. vbi supra, & alij ex ipso. Peregrinatum tradunt Hierosolymam ad sancta loca, necnon in Aegyptum ad inuisendos sanctos Patres eremi cultores.

^f Parmenij & soc.] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri hac die. Agitur de his in præambulis Actorum S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to. 4. die 10. Augusti. Errore librario rum accidisse puto, vt alicubi Cordula in Persia hi passi habeantur. Nihil enim habet commune Cordula, siue Cordyla cum Perside: nam in prouincia Cappadociæ ponitur a Ptolemæo in tab. 1. Asia, sicut & a Plinio lib. 6.

vij. G Decimo Kalen. Maij. Luna.

22

a b c d e f g h i k l m n p q r s
24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
t u A B C D E f F G H M N P
12 13 14 15 16 17 18 19 18 19 20 21 22 23

ROMÆ via Appia natalis sancti Soteris^a Papæ & martyris. Ibidem sancti Caij^b Papæ, qui sub Diocletiano Principe martyrio coronatus est. Smyrnæ sanctorum Apellis^c & Lucij ex primis Christi discipulis. Eodem die sanctorum plurimorum^d martyrum, qui sequenti anno post obitum

lib.6.cap.3. quæ Cappadocia Themyscirena appellatur. Itaque magis placet, vt hi Cordubæ in Persia (vt habent ea Acta martyrum, qualiacumque sint) ponantur: vel pro Corduba, restituendum potius erit, Corduena, quæ est ciuitas prope Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus lib. 23. & 24. Aethicus autem in cosmograph. appellat Cordubennâ. De Cordubenna regione est mentio etiam apud Dionem lib. 37. Sed de ea superius 15. April. d. Nec adeo mirandum, si eiusdem nominis ciuitas reperitur in Hispania, ac in Perside: nam (sicut ex Varrone docet Plinius lib. 3. c. 1.) Persæ & Iberi in Hispaniam peruenerunt cum suis colonijs: licet Socrates hist. lib. 1. c. 16. dicat Iberos Hispanorum esse coloniam: sed ex prædictis errare conuincitur.

Leonidis.] Fuit hic pater Origenis. Scribit de eius martyrio Eusebius hist. lib. 6. c. 11. S. Hieron. de script. Eccles. in Origene, & Niceph. hist. lib. 5. c. 2. De eodem agens Suidas in hist. in verbo Origenes, ait, eundem fuisse Episcopum & martyrem.

Epipodij.] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant Acta Epipodij, & Ale-

xandri eius in martyrio collegæ, quæ recitat Sur. to. 2. De eodẽ habetur homilia nomine quidẽ Eusebij Emisseni, sed re vera S. Fuchrij Episcopi Lugdunensis, vt alibi pluribus disseruimus. De calceamento Epipodij martyris Gregorius Turonensis de glor. confess. cap. 64.

Leonis Episc.] Veter. manuscrip. & alij hac die. Intertuit hic Concilij Aurelianensi secundo per vicarium, & tertio; obiitq. anno Domini 591. Numeratur decimusseptimus eius sedis Episcopus, cui præfuit annis 23. Hæc tradunt Democh. tabulæ. Sed cum tot tantum annis eum sedisse tradant, reperiaturq. interfuisse per vicarium secundo Concilio Aurelianensi, quod celebratum reperitur anno Domini 536. impossibile videtur ad prædictum annorum numerum peruenisse.

Theodori Episc.] De eo item hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris Archimandrita cognomento Sicæota, cuius Acta sincerissime scripta a Georgio eius discipulo recitat Metaphrastes, ex quo Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. hac die. Migravit ex hac vita anno Domini 613. Heraclij Imp. anno tertio, prout eius Acta testantur.

A

Nono Kalend. Maij. Luna.

23

a b c d e f g h i k l m n p q r f
25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 19 20 21 22 23 24

NATALIS sancti Georgij^a martyris, cuius illustre martyrium inter coronas martyrũ Ecclesia Dei veneratur. Valentia in Gallia passio sanctorum martyrum Felicis^b presbyteri, Fortunati & Achillei diaconorum: qui a beato Irenæo Lugdunensi Episcopo ad prædicandum verbum Dei missi, cum maximam partem illius ciuitatis ad fidem Christi conuertissent, a Cornelio duce in carcerem trusi sunt, deinde diutissime verberati, crucibusq. confractis, circa rotarum^c vertiginem stricti, fumũ quoque in equulei suspensione perpessi, ad extremum gladio consummati sunt. In Prusia natalis sancti Adalberti^d Pragensis Episcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani sancti Maroli^e Episcopi & confessoris. Tulli in Gallia sancti Gerardi^f eiusdem ciuitatis Episcopi.

GEORGII^a.] De eodem hac die Latini omnes, Græci in Menolog. his verbis: Memoria sancti & gloriosi & magni martyris Georgij, cognomento Tropelophori: fuit Cappadox genere, passus sub Diocletiano Imperatore. Hæc ibi. De Actis sancti Georgij martyris est censura Gelasij in decreto de libris apocryph. apud Grat. distinct. 15. cap. sancta Romana. Ea etenim quæ ab hæreticis esse composita dicuntur, in Ecclesia Romana nõ legi testatur. Sexta Synod. etiam can. 63. profitetur quasdam martyrum historias ab hæreticis esse conscriptas, eo nimirum (vt ait) consilio, vt Dei martyres afficerent ignominia, & qui illas audirent, ad incredulitatem deducerent: quas omnes eadem sancta Synodus vetuit publicari, igniq. tradi mandauit. Id etiam a Manichæis hæreticis factitatu, sanctus Augustinus testatur, scribens contra Adimantum, alijsq. in locis, agens aduersus Manichæos. Quænam autem essent Acta Georgij a Gelasio improbata atque reiecta, exquirendi studio fatigatus, ea me tandem inuenisse arbitror. In nostra bibliotheca, tertio tomo Vit. Sanct. antiquissimo ac pene vetustate consumpto codice, pag. 159. inueni Acta quædam sancti Georgij multis haud dubium referta mendacijs: ibi portentosa quædam ab omni miraculorum ratione aliena feruntur, quæ quidem (vt prædictæ Synodi vtar verbis) non ad pietatem legentes, sed ad infidelitatem adducant. Insunt præterea illic quædam accepta ab hæreticis atque Gentilibus, vt cõfictus ille Georgij cum Athanasio mago: alludit nimirum auctor impius ad Georgium Arianum Episcopum inuasorem sedis Alexandria, & magni Athanasij eius sedis Episcopi pugnacissimum persecutorem: Athanasium enim ab Ariano esse magum appellatum, Acta Tyrij Conciliabuli satis docet: apud Gentiles etiã eandem de eo sparsam esse calumniam, constat ex Ammiano Marcel. lib. 15. At Georgium Arianum Episcopum defuncto Constantio Imp. occisum esse ob sua scelera Alexandria, relatumq. a suis inter martyres, liquet, testante id etiam Marcellino lib. 22. Ex quibus sane apparet totam illam de Actis Georgij fabulam fuisse commentum Ariano- rum. Leguntur in iisdem alia nonnulla indigna martyre: vt phanatica quædam & portentosa, suspæctum contubernium viduæ, ars dolosa eiusdem ad perdendos Gentiliũ magos, atque enecandos Gentiles quosque; innumera præterea tormentorũ genera, quibus agitur Georgius, nec mori potuit; vt præter equulpos, vngulas, crates ferreas ignitas, rotamq. mucronibus vndique præfixam, calceosq. armatos clavis, quæ & in alijs leguntur Actis, etiam arca ferrea clauorum cuspidibus intus ad feriendum aprata, præ-

cipitium, contusiones malleis ferreis iterata, columna ingentis ponderis super eum posita, ingentisq. molis saxum super caput reuolutum, ferreum ignitum stratum, liquens plumbum supereffusum, quadraginta igniti clavi, quibus est confossus, æneus bos candens,mersio in puteũ, ingentis ponderis saxo ad collum ligato; quibus nec quidem occidi martyrem potuisse tradunt. Ad hæc insuper fingitur ibi Dacianus quidam Imp. qui Persis dominetur, & septuagintaquinque Regibus imperet, sub quo Georgius passus sit, & alia multa, quæ potius delirantium somnia, quam sinceram historiam martyris præferant: quæ Gelasij censura proscripta esse, absque aliqua difficultate quisque sibi suadere potest. Quibus reiectis, quænam germana, quæ item dubia de tanto martyre scripta reperiantur, in medium adducamus. Extant Acta Georgij a Metaphraste edita, sed in iisdem displicent quæ de Athanasio mago feruntur. Alia rursus Acta habentur nomine Pasicratis Georgij serui scripta: quæ omnia Lipomanus Latine reddidit: habet ea Sur. tom. 2. quæ alienæ potius quam meæ censuræ subijcio. Vidi ea etiam quæ Iacobus de Vorag. habet in Legend. Sanct. quæ quidem non mediocri indigent castigatione. Legi & in vet. manuscrip. quæ in quibusdam ecclesijs recitari consueuerunt, Acta Georgij, vbi & annus passionis describitur ducentessimus nonagesimus, ibiq. hæc solummodo tormenta Georgius passus narratur, verbera, rotã, ignitamq. sartaginem; ac demum gladio capite truncatus legitur: quæ licet oblongiores paraphrases, & carmina quæ in eis habentur intexta, minime referant pristinũ illum candorem ac sine fuce dicendi stylum, tamen ceteris probabiliora videntur. habemus ea in nostra bibliotheca, tomo 9. Vit. Sanct. pag. 74. His enarratis, iam accipe quæ ex certis probatisq. auctoribus de egregio martyre scripta reperiantur.

Non tantum in Oriente, vbi passus est, sed & in Occiduis oris clarissimus fuit. Extat epigramma Venantij Fortunati de basilica eiusdem nomine erecta in Gallijs, in quo hiversus de eius martyrio leguntur:

*Carcere, cede, sibi, vinculis, fame, frigore, flammis
Confessus Christum, duxit ad astra caput.*

Qui virtute potens Orientis in arce sepultus,

Ecce sub Occiduo cardine præbet opem.

De reliquijs eius Parisijs positis Aim. lib. 2. de gest. Franc. cap. 20. S. Germanus Parisiorum Episcopus cum Hierosolymam peregrinatus esset, rediens diuertit Constantinopolim, vbi a Iustiniano Imperatore inter alias nobiles reliquias donatus est brachio sancti Georgij martyris, quod condidit Parisijs in basilica S. Vincentij. id Aim. de gest. Franc. lib. 3. c. 9. Fuit & Romæ, quæ adhuc perseuerat, illustris memoria S. Georgij ad Velum Aureum, vbi & caput eius venerandum asseruatur,

uatur, quod Zacharias Papa in theca reperi-
tum cum inscriptione Græcis litteris exara-
ta, ibidem recondidit, vt testatur liber de
Romanis Pontificibus in Zacharia. S. Gre-
gorius Papa item ecclesiam eiusdem marty-
ris vetustate labefactam restituit: est de his
epistola ipsius 68. lib. 4. indict. 4. Brachium
eiusdem martyris Coloniam Agrippinā de-
latum, & multis miraculis illustratum, indi-
cant Acta sancti Annonis Episcopi Colonien-
De reliquijs eiusdem atque miraculis editis
scribit Gregorius Turonen. de gloria mart.
cap. 101. In Galatia præterea celebris fuit
eiusdem sancti memoria: de cuius miraculis
ibidē sæpius iteratis multa narrantur in vita
sancti Theodori Sicæotæ, cuius nuper memi-
nimus: habet eam Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2.
Procopius scribit lib. 1. adif. Iustin. ipsum Iu-
stinianū Imperatorem eidem martyri basilicam
erexisse. Reges enim in militari cōflictu
S. Georgium martyre inuocare solitos, eum-
demq. propitium nactos esse, satis significant
ea quæ de Nicephoro Imp. scribit Cedren. in
compend. histor. & quæ Paulus diaconus de
gest. Longob. lib. 5. cap. 5. tradit de Chuni-
perto Rege: hi enim ob ingentem de hostibus
adeptam victoriā basilicam & monasterium
in honorem eiusdem martyris erexerūt. Ro-
manam ipsam Ecclesiam ad expugnandos fi-
dei hostes, hos præcipue martyres inuocare
consueuisse, Mauritium, Sebastianū, & Geor-
gium, testatur Ordo Roman. de diuin. offic.
in fine. Est in Sacramentario S. Gregorij in
natali S. Georgij specialis de eodem sancto
præfatio. Pictura illa S. Georgij, qua effin-
gitur eques armatus, qui hastæ cuspide draco-
nem interficit, iuxta quem etiam virgo
posita manus supplices tendens, imploret
auxiliū; symboli potius, quam historię ali-
cuius, opinor. esse expressam imaginem: in
nullis enim, quæ recensimus, sancti Georgij
Actis antiquis, quicquam eiusmodi legitur:
sed a Iacobo de Voragine absque aliqua ma-
iorum auctoritate ea ad historiam referun-
tur: quæ potius in virgine illa typum expri-
munt (more maiorum) prouinciæ, vel ciui-
tatis alicuius, quæ aduersus diaboli vires
tanti martyris imploret auxiliū. Symbolicas
eiusmodi picturas pingi a Christianis olim
consueuisse, satis docet Eusebius in vita
Constantini Imp. lib. 3. cap. 3. vbi agit de pictura
Constantini, deq. dracone ab eo medio ven-
tre transfixo, & in mare proiecto. Non imus
inficias, S. Georgium vt equestris militiæ mi-
litē, equestris imagine referri consueuisse:
nam & de equo picto S. Georgium gestante,
hinnitūq. edente, mira habes descripta a
Nicephoro Gregora hist. lib. 8. pag. 31. & 32.
De imagine S. Georgij, ex qua sanguis fluxit,
vide Georg. Pachimer. hist. lib. 7. pag. 61.

^b Felicit. & soc.] De his item hac die Beda,
Vsuard. & Ado. Recitat Sur. horū Acta to. 2.

^c Circa rotarum vertiginem stricli.] Peranti-

quum fuisse rotarum supplicium, docet Cæl.
Rodig. lect. antiquarum lib. 10. cap. 5. Memi-
nit S. Basilius homil. in quadrag. martyres de
rotæ tormento. Frequens reperitur in Actis
martyrum rotæ cruciamentum: de eodem
Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his ver-
bis: Decretum dat, vt si quis eorum in patria
consistens, ad sacrificia migrare noluisset, di-
strictus rotæ impetu rumperetur. Hæc ibi, sed
ex versione Erasiana. Et inferius de eiu-
dem cruciamenti exhibitione his verbis: Illi
igitur mole pedibus appensa, atque innecti
rotæ iubetur Machabæus: ita etiam in gyrum
circuli porrectus, vt solutis hinc inde visce-
ribus, venisq. distentis, dolores ipsius & pœ-
næ crescerent. Et infra: Vt erat affixus rotæ
ignis, in catasta obijcitur: atque ita tenden-
tibus corpus radijs, & contrahentibus flam-
mis, costis deinde patentibus, laterum vita-
lia rumpuntur, &c. Ac deinde hæc de alio tor-
mentis exposito: Rotæ, inquit, postmodum
affigitur: nec tendi magis iam poterat, &c.
Ex his quidem satis accipi posse videtur, ro-
tæ tormentum non ad incidendum corpus,
sed ad extendendum & dissoluendū esse com-
positum; idq. Apuleius lib. 3. de asin. aur. qui
cum agit de paratis tormentorum generibus
ad torquendum, hæc ait: Nec mora, cum ritu
Græcensi, ignis & rota, tum omne flagro-
rum genus inferuntur. Et lib. 10. Nec rota,
nec equuleus deerat. Hæc ille. Verum non
vnus tantum, sed multiplicis generis rotæ
inueniuntur in Actis sanctorum martyrum.

^d Adalberti Episc.] De eodem hac die agi-
tur apud Bedam & Adonem. Habet eius res-
gestas Sur. tom. 2. Alias ab his diuersas legi-
mus in cod. manuscrip. monasterij S. Cæcilie
Transiberim, quarum est exordium: Est lo-
cus, &c. Plura de eodem in breuiario Poloni-
co, in epist. Petri Damiani de renunciando
Episcop. De eodem in Actis S. Stephani Re-
gis Hungariæ, Sigebert. in chron. ann. 994.
Aeneas Silu. hist. Boëm. cap. 16. item chron.
vet. Polon. & nouissime Mart. Chrom. de reb.
Polon. lib. 3. qui eum martyrio occubuisse
refert anno Domini 997. Dies translationis
eius agitur tertio decimo Kal. Nouemb. cui-
us etiam rei gestæ historiam sub Othone Im-
peratore legi in vet. manuscrip. vbi agitur
etiam de translatione sanctorum Abundij &
Abundantij.

^e Maroli Episcopi.] De quo etiam tabulæ ec-
clesiæ Mediolanensis. Extat Ennodij Episco-
pi Ticinensis de eodem elegans epigramma,
quod incipit: *Marolus extrema*, &c. Successit
hic sancto Venerio.

^f Gerardi Episc.] De eo Sigebert. in chron.
anno Domini 1052. hæc scribit: Leo Papa
Gerardum Leucorū supra se quintum Epi-
scopū sanctitate vitæ mirabilem, habita Syn-
odo, per auctoritatem Apostolicam decre-
uit in numero sanctorū confessorum in Ec-
clesia solemniter habendum. Hæc ille.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

ROMAE sancti Sabæ^a ductoris militum, qui accu-
satus quod Christianos in carcere detentos visita-
ret, coram Iudice Christum libere confessus est:
a quo facibus adustus, in lebetem^b picis feruentis
iniectus, cum euasisset illæsus, eo miraculo se-
ptuaginta viros ad Christum conuertit: qui omnes in confesio-
ne fidei constanter permanentes, gladio cæsi sunt: postremo
ipse demersus in flumen, martyrium consummauit. Lugduni
in Gallia natalis sancti Alexandri^c martyris, qui in persecutio-
ne Antonini Veri post carceris custodiam primo ita laniatus est
crudelitate verberantium, vt crate soluta costarum, patefactis
visceribus, interiora corporis panderentur: deinde crucis affi-
xus patibulo, beatum spiritum exanimatus emisit. Passi sunt
cum eo & alij numero trigintaquatuor, quorum memoria alijs
diebus agitur. Eodem die sanctorum martyrum Eusebij^d, Neo-
nis, Leontij, Longini, & aliorum quatuor, qui in persecutio-
ne Diocletiani post diros cruciatus gladio percussi sunt. In An-
glia depositio sancti Melliti^e Episcopi, qui a sancto Gregorio in
Angliam missus, Orientales Saxones, & Regem ipsorum ad fi-
dem conuertit. Illiberi in Hispania sancti Gregorij^f Episcopi &
confessoris. Brixie sancti Honorij^g Episcopi. In Hibernia san-
cti Egberti^h presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis &
continentiæ viri. Rhemis sanctarum virginū Bonæⁱ & Dodæ.

SABÆ^a martiris.] Agunt de eo-
dem hac die Græci in Meno-
logio, Romæq. passum tradunt
temporibus Aurel. Imp.

^b In lebetem.] De lebete, sic
dicto cruciamenti genere, habes Machab.
lib. 2. cap. 7. & Ioseph. lib. de Machab. ad Po-
lyb. Frequens est mentio de eiusmodi tor-
mento in Actis sanctorum martyrum.

^c Alexandri, & soc.] De his hac die Beda,
Vsuardus, Ado, ac ceteri. Refert eorum Acta
Sur. tom. 2. Extat de sancto Alexandro &
Epipodio sermo sancti Eucherij Lugdunensis,

falso adscriptus Eusebio Emiseno. Diuersus
plane ab hoc Alexander ille medicus & mar-
tyr, qui cum Atralo post diuersa pœnarum
genera, gladio cæsus, occubuit, cuius & cine-
res in Rhodani fluentia mersi fuerunt, vt con-
stat ex epistola ecclesiæ Lugdunensis, quam
recitat Euseb. hist. lib. 5. cap. 1. Meminit &
sanctus Augustinus lib. de cura agenda pro
mort. cap. 6. de cineribus martyrum Lugdu-
nensium in flumen iniectis: Alexander autem,
de quo agimus (ne quis existimet eundem
esse cum illo) supplicio crucis martyrium
consummauit, eiusq. corpus inter dumeta
abscon-

abconditum, postea sepulturæ mandatum fuit, vt eius Acta testantur.

^d *Eusebij, & sociorum.*] Agunt de his item Græci hac die in Menolog. passosq. sub Dioletiano referunt.

^e *Melliti Episcopi.*] De eo etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit Beda eius res gestas in hist. de gest. Angl. lib. 1. cap. 20. & 30. lib. 2. cap. 3. & seq. Eiusdem meminit S. Gregorius Papa in regist. lib. 9. epist. 48. 52. 56. & 71. Ioannes diac. in vita S. Gregorij lib. 1. cap. 31. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino sexcentesimo vigesimoquarto, vt scribit Beda lib. 2. de gest. Anglor. cap. 7. in fine.

^f *Gregorij Episcopi.*] Vsuardus item de eo hac die. Agit de eodem sanctus Hieronymus lib. de scrip. Ecclesiast. Isidor. de vir. illustr. cap. 1. in Ofio, Honorius Augustud. cap. 105. pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodosio Imperatori. Huius

Gregorij commentarios carie obfitos, obliuione obrutos, mendisq. labefactatos purgavit ediditq. noster Achilles Statius laudabilis memoria.

^g *Honorij Episc.*] De quo etiam tabulæ Brixianæ ecclesiæ: Ponitur hic decimus nonus eius ecclesiæ Episcopus: a Philastrij autem tempore, qui eius sedis Episcopus adscribitur septimus, hic numeratur ordine duodecimus, vt scribit Rampertus Episc. Brixianus in sermone de translatione sancti Philastrij.

^h *Egberti.*] De eo plura scribit Beda de gestis Angl. lib. 3. cap. 4. & 27. lib. 4. c. 3. & lib. 5. cap. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita excessisse anno ab incarnatione Domini septingentesimo vigesimo octauo. Fuit & Egbertus Episcopus, cuius natalis dies agitur prid. Nonas Maias, licet eum Eadbertum alij dicant.

ⁱ *Bona & Dode.*] Agit de his Molanus in additione ad Vsuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. cap. 71.

iii. C Septimo Kalen. Maij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ALEXANDRIÆ natalis beati Marci ^a Euangelistæ. Hic discipulus & interpret Apostoli Petri, rogatus Romæ a fratribus, scripsit Euangelium, quo assumpto perrexit in Aegyptum, primusq. Alexandriae Christum annuncians, constituit ecclesiam: ac postea pro fide Christi tentus, funibus vincetus, & per saxa raptatus, grauius afflictus est: deinde reclusus in carcere, primo angelica visitatione confortatus, & demum ipso Domino sibi apparente, ad cælestia regna vocatus est octauo Neronis anno. Romæ Litanias ^b maiores ad sanctum Petrum. Syraculis sanctorum martyrum Euodij ^c, Hermogenis, & Callisti. Antiochiæ sancti Stephani ^d Episcopi & martyris, qui ab hæreticis Synodū Chalcedonensem impugnantibus multa passus, in Orontem fluuium præcipitatus est, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem sanctorum Philonis ^e & Agathopodis diaconorum. Alexandriae sancti Aniani ^f Episcopi, qui beati Marci discipulus, eiusq. in Episcopatu successor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis S. Ermini ^g Episcopi & confessoris.

APRI

MARCI ^a Euangelistæ.] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorū, ac Græcorū, qui eundem etiam martyrem dicunt, describuntq. eius passionis Acta in Menologio. Agit de eo item Eusebius hist. lib. 2. cap. 14. 15. & lib. 3. cap. vlt. Hieronymus de scrip. Ecclesiasticis, Isidorus de vit. & obitu sanctorum: quorum cum nullus dicat eum occubuisse martyrio, ab aliquibus dubitatum fuit, an re vera martyrium consummarit. At Gelasius, cuius præcipua est in Ecclesia Dei auctoritas, de eius martyrio expresse testatur, cum ait: Marcus a Petro Apostolo in Aegyptum directus, verbum veritatis prædicauit, & gloriose consummauit martyrium. Hæc Gelasius in Rom. Concil. in decret. de lib. authent. & apocryph. Hoc ipsum Niceph. hist. lib. 2. cap. 43. Metaphrastes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodem, quod recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cetera autem de sancto Marco, an idem sit cum consobriuo Barnabæ, qui Ioannes Marcus dictus est, & an Latine vel Græce Euangelium scripserit, quoniam non sunt huiusmodi, quæ paucis absolui queant, satis de his disseruisse sufficiat in nostris Annalibus Ecclesiast. vbi & de alijs quæ ad Marcum pertinent, pluribus egimus.

^b *Litaniae maiores.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum; quorum nonnulli cum dicant institutas a S. Gregorio, sic intelligas, non vt ipsas maiores Litanias sanctus Gregorius primus innegerit, sed quod ad sanctum Petrum eas indixit. Extat decretum eiusdem Pontificis de Litaniarum maiorum annua celebritate in princ. lib. 2. registri his verbis: Solemnitas annuæ deuotionis nos, fratres dilectissimi, admonet, vt Litaniam, quæ Maior ab omnibus appellatur, sollicitis ac deuotis debeamus (auxiliante Deo) mentibus celebrare, &c. Idem S. Pontifex occasione ingruentis pestilentia illâ Litaniam instituit, quam septiformem appellauit. Extat de ea re eius constitutio data 4. Kalen. Septemb. lib. 11. cap. 2. cuius etiam meminit Greg. Turonen. de gest. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de gestis Longobard. lib. 3. cap. 11. & alij. Idem S. Gregorius, urgente aliqua necessitate, non tantum Romanis, sed etiam externis Litanias indicebat, vt apparet ex libro 9. regist. epist. 45. Indict. 4. Cur autem hæ, de quibus hic agimus, Litanias maiores dictæ fuerint: constat ad minorum Litaniarum differentiam sic appellatas esse. Non enim vnâ tantum in anno, sed plures solitæ erant fieri Litanias pro consuetudine cuiusque ecclesiæ, vt apparet ex epist. S. Gregor. 76. lib. 7. Indict. 2. ad Castorium, vbi habetur mentio de quatuor vel quidamque solemnibus

Litanijs in Rauennate ecclesia celebrari solitis. A quo autem Litanias primum fuerint institutæ, adhuc mihi est inexploratum: vetustissimum sane morem fuisse in Ecclesia Litanias peragere, certissimum est. nam quod spectat ad Ecclesiam Orientalem; S. Basilus in epist. 63. ad Neocæsarienses tradit in ea ecclesia in vlt. fuisse Litanias etiam temporibus S. Gregorij cognomento Thaumaturgi; eius ciuitatis Episcopi, qui vixit temporibus Decij Imperatoris; quas postmodum in ceteris Orientis ecclesijs constat fuisse frequentatas, ad eo vt eas solemniori pompa etiam Ariani fuerint æmulati vt scribit Sozom. lib. 6. cap. 8. & Sozom. lib. 8. cap. 3. quas tamen Arcadius Imp. dicto promulgato illis inhiuit, l. 30. de hæretic. Cod. Theod. Litanias etiam reperiuntur dictæ Processiones c. 17. Concilij Laodic. edit. 1. Constat autem penes Latinos vetustiorẽ fuisse usum procedendi ad loca martyrum, vt Tertull. lib. 2. ad uxorem, & Hieron. epist. 22. ad Eustochium. Eisdem itaque siue Litanias; siue Processiones dicere velimus; vnusquisque Episcopus in suis ecclesijs studiose agere consuevit. vnde de S. Honorato Episcopo Massiliensi hæc pro magna laude Gennadius cap. 99. Hic Litanias ad supplicandū Dei clementiam cum plebe sibi credita pro viribus agit. Hæc ille. Porro per celebres, & ab vniuersa pene Ecclesia receptæ sunt illæ, quas S. Mamertus Episcopus Viennensis restituit in Gallijs, temporibus Valentiniani Tertij Imp. anno circiter 452. vt scribit Ado Episcopus Viennen. in chiron. quæ & Rogationes appellatæ sunt: cuius piæ institutionis occasione scribit in sermone quodam Alcimus Auitus eiusdem ecclesiæ Episcopus, successorq. Esichij, quem præcessit S. Mamertus: Extat præterea de iisdem epistola Sidonij Apollinaris ad eundem S. Mamertum scripta lib. 7. epistola 1. aliâ ad Aprum 14. lib. 5. vbi (vt mittam cetera) hæc inter alia de pristina Litaniarum obseruatione iam negligentia torpescente: Erant, inquit, quidem prius (quod salua fidei pace dictum sit) vagæ, repentes, infrequentesque, & (vt sic dixerim) oscitabundæ supplicationes; quæ semper interpellantium prædicatorum obicibus hebetabantur: ad quas, vt nihil amplius dicam, figulo pariter & hortulano non oportuit conuenire. In his autem, quas suprafatus summus sacerdos & protulit pariter & contulit, ieiunatur, oratur, psallitur, & fletur, &c. Hæc Sidonius. Ex his quidem Sidonij verbis apparet, S. Mamertum Episcopum non tam instituisse, quam restituisse, & in meliorem formam reduxisse sacras Rogationes. Sane quidem S. Augustinus, qui tempore præcessit S. Mamertum, de iisdem Rogationibus, quæ præcedunt celebritatem Ascensionis Dominicæ, non obscure meminit

nit

nit ferm. 173, de temp. in vigilia Ascens. tomo 10. pag. 338. edit. Louanien. Est eius exordium huiusmodi: Scire debemus & intelligere, fratres carissimi, quia dies compunctionis & penitentiae celebramus, &c. Circa finem autem sic: Nullus sibi de industria aliquas occupationes inquirat, per quas se de Ecclesia conuentu subducatur. Sine dubio peccatorum suorum vulnera diligit, qui in istis tribus diebus, ieiunando, orando, & psallendo, **medicamenta** sibi spiritualia non inquirat, &c. Quibus quidem eundem de sacris Rogationibus verba facere, nullum est dubium. Ex tractat. de Rogationibus canon. 29. primi Concilij Aurelianensis, item cap. Rogationes. de consecrat. distinct. 3. & in Capitular. Franc. lib. 5. cap. 85. De iisdem Casarius Episcopus Arelat. homil. 33. hæc habet: Tribus istis diebus, quos regulariter in toto mundo celebrat Ecclesia, nullus se a sancto conuentu subducatur, &c. Reliqua autem de Rogationibus vide apud eos qui scripserunt de diuin. officio. Alia insuper Rogationes ab his sunt, quas instituit S. Gallus Episcopus Aruernensis, quæ media Quadragesima agi solitæ erant; de quibus Gregorius Turon. lib. 4. cap. 5. Celebrabatur olim in ecclesia Gallicana etiam Litanie noni mensis, de quibus agitur in Concilio primo Lugdun. c. 6.

[Eusebii, de soc.] De his item hac die Vsuardus, Maurolycus, & alij recentiores.

[Stephani Episc.] Agit de huius martyrio. Euagr. hist. lib. 3. c. 10. & Niceph. lib. 15. c. 28. ex Ioanne Rhetore. Porro non tantum Stephani

num, sed & alios Orthodoxos Episc. ab hæreticis tunc Antiochia occisos esse, indicat litteræ S. Simplicij Papæ ad Zenonem Imp. qui de sacrilegis poenas iunxerat. Habemus etiam epistolam manuscriptam, datam x. Kal. Iulias post Consulatum Illi. est eius exordium: De ecclesia Antiochena venerandos, &c. [Philonis & Agathopodis.] Hi esse videntur, qui ex Syria Romam comitati sunt. S. Ignatium Episcopum Antiochenum, eiusq. reliquias Antiochiam retulerunt, vt constat ex Actis ipsius martyrij. Fuit Philo Tarfensis ecclesie, Agathopos Antiochena diaconus. Meminit eorumdem frequenter S. Ignatius scribens ad Tarfenses, ad Philadelphos, & ad Antiocheios.

[Aniani Episc.] De eo Eusebius in chron. & hist. lib. 2. cap. 23. & lib. 3. cap. 12. Hieron. de scrip. Ecclesiast. in Marco, Niceph. hist. lib. 3. cap. 2. Niceph. Episc. in chron. & alij; multa habet de eo Petrus in catal. lib. 9. cap. 19. sed quæ videntur apocrypha. Erat Alexandria ecclesie nomine S. Aniani, cuius meminit Epiphanius panar. hæres. 69. Eius autem sacrum corpus Venetias esse translatum accepimus. Fuit alius eiusdem nominis Anianus Aurelianensis Episcopus; alius item Meldensis, de quo agitur in Actis S. Genouefæ; iisdemq. sanctitate nobiles.

[Ermiani Episcopi.] De eo etiam Molan. in addit. ad Vsuard. pluribus autem in Indici sanct. Belg. Succedit hic sancto Ursuaro anno Domini 713. Extare de eius Actis librum scriptum, idem auctor affirmat.

iii. **D** Sexto Kalen. Maij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f	
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27				

ROMAE natalis beati Cleti ^a Papæ, qui secundus post Apostolum Petrum rexit Ecclesiam, & in persecutione Domitiani martyrio coronatus est. Ibidem sancti Marcellini ^b Papæ & martyris, qui sub Diocletiano pro fide Christi vna cum Claudio, Cyrino, & Antonino capite truncatus est: quo tempore magna fuit persecutio, ita vt intra vnum mensem, decem & septem millia Christianorum martyrio coronarentur. Amaseæ in Ponto sancti Basilei ^c Episcopi & martyris, qui sub Licinio Imperatore illustre martyrium consummauit: cuius corpus in mare proiectum, & ab Elpidiphoro Angeli monitu repertum, honorifice

S honorifice tumulatum fuit. Bracari in Lusitania sancti ^d Petri martyris, primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Viennæ sancti Clarentij ^e Episcopi & confessoris. Veronæ sancti Lucidij ^f Episcopi. In monasterio Centula sancti Richarij ^g presbyteri & confessoris. Trevis sanctæ Exuperantiæ ^h virginis.

APRILIS 26.

LETI ^a Papa. De eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij; Beda autem hic de Anacleto, de Cleto autem ad 3. Nonas Maij. Ob nominis similitudinem magna tum apud Latinos, tum etiam apud Græcos facta est de Cleto & Anacleto confusio: vt nisi vitium sit in codice, librorum oscitantia non leues quidem, immo grauissimi scriptores in his nominibus errasse noscantur. Sanctus Ignatius in primis in epistola ad Mariam Cassabolitem pro Cleto habet Anacleto. id ipsum sanctus Irenæus fecisse videtur aduersus hæres. lib. 3. cap. 3. Eusebius etiam in chron. & hist. lib. 3. cap. 12. Nicephorus item hist. lib. 3. c. 1. & Niceph. Episc. in chron. Ex Latinis itidem Opratus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. & August. epistola 165. putantes, credo, Cletum eundem cum Anacleto, illum præterierunt contra Cletum perierunt, qui nonerunt Cletum, nesciuerunt Anacleto, vt inter alios sanctus Epiphanius, qui in Panar. hæres. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacleto. Sed in his quæ sunt Romanæ Ecclesie, maior est adhibenda fides eius alumnis, quam ceteris. Post librum de Romanis Pontificibus, S. Hieronymus de scrip. Ecclesiast. in Clemente, post Euenum recenset Cletum. Positum habetur nomen Cleti in canone Missæ antiquius scripto: De eodem præterea indices Vaticanæ, quos excerpimus. Quod autem Cletus ante Clementem sederit, aliaq. plura de eo egimus in Annalibus Ecclesiasticis.

[Marcellini Papæ.] De ipso item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Ecce tibi iterum penes Græcos in nominibus facta confusio; putantes itidem eundem esse Marcellinum cum Marcello: vnde Eusebius præteriens Marcellum, Marcellinum tantum numerat in chron. & hist. lib. 7. c. 26. quem errorem & ceteri secuti esse videntur, vt Niceph. Callist. hist. lib. 6. cap. 34. & Nicephorus Episcopus in chron. Non sic quidem Euenus, & Opratus lib. 2. contra Parmen. & August. epistola 165. ac ceteri omnes recentio-

res. Ipsa eorum Acta inter se diuersa, diuersos prorsus esse, plane declarant. Succedit Marcellinus Caio, vt omnes tam Græci quam Latini citati auctores testantur. Cetera de ipso in Annalibus Ecclesiasticis.

[Basilei Episcopi.] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, vbi & martyrium, corporis inuentio, atque translatio narrantur. Metaphrastes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nicephorus, dum libro 8. cap. 14. adnumerat S. Basileum inter Episcopos qui interfuerunt Nicæno Concilio, cum constet eundem sub Licinio Imperatore martyrio coronatum obiisse diem.

[Petri.] De eodem Vassus in chron. Hispan. Flos sanct. Hispan. & Thesaur. concion. tomo 2. hac die.

[Clarentij Episcopi.] De eo item hac die Beda, Ado Viennens. in chron. anno 641. Ponitur hic trigessimus eius sedis Episcopus sub Vitaliano Papa in tabul. Democharis.

[Lucidij Episcopi.] In tabulis ecclesie Veronen. & in sæpius citato codice pag. 8. & 39. Est & Lucillus nomine eiusdem ciuitatis Episcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kalen. Nouembris: quem illum ipsum patet, qui interfuit Concilio Sardicensi, vbi locum Lucilli, Lucius subscriptus reperitur tom. 1. Concil. nam apud Athanasium in apologia secunda inter Episcopos Italiae, qui illi Synodo interfuerunt, Lucillus ponitur post Seuerum Rauennatem Episcopum. Vocat eundem cum ceteris in testimonium Athanasius in apologia ad Constantium.

[Richarij.] Agit de eodem Vsuardus hac die. Eius res gestas scripsit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imperatorem. habet eas Sur. tomo secundo. Agit de eo item Vincentius lib. 23. cap. 96. 97. & 81. Frithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 98. & 295. Clarit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini sexcentimum atque trigessimum.

[Exuperantiæ.] Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vsuardum; hac die de eadem agunt.

3. E Quinto Kalen. Maij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

NICOMEDIAE natalis sancti Anthimi ^a Episcopi & martyris, qui in persecutione Diocletiani ob confessionem Christi, martyrij gloriam capitis obruncatione suscepit. Secuta est quoque illum vniuersa pene gregis sui multitudo; quorum alios iudex gladio obruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impositos pelago immergi fecit. Tarsi in Cilicia sanctorum Castoris ^b & Stephani martyrum. Romae depositio beati Anastasij ^c Papae, viri ditissimae paupertatis, & Apostolicae solitudinis: quem (vt ait sanctus Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne Orbis caput sub tali Episcopo truncaretur: nam haud multo post eius obitum Roma a Gothis capta fuit. Bononiae S. Tertulliani ^d Episcopi & confessoris. Brixiae sancti Theophili ^e Episcopi. Constantinopoli sancti Ioannis ^f abbatis, qui pro cultu sacrarum imaginum sub Leone Isaurico plurimum decertauit.

APRILIS 27.

ANTHIMI Episcopi ^a.] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Graeci autem in Menologio 3. Non. Septembris. Scribit de Anthimo Eusebius hist. lib. 8. cap. 6. & Niceph. hist. lib. 7. cap. 6. & 16. Extant eius Acta a Metaphraсте descripta; retulit eadem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. Successit hic sancto Cyrillo eiusdem ciuitatis Episcopo, vt testantur Acta sanctorum martyrum. Indies & Domnz, quae recitat Metaphraсте. septimo Kalen. Ianuarij, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. In honorem sancti Anthimi Iustinianus Imp. nobilem memoriam excitauit, vt scribit Procop. lib. 1. de aedif. Iustiniani Imperatoris.

^b Castoris & Stephani.] Vsuardus de Castore tantum Maurolycus de vtroque, cui adscriptantur vet. manuscrip.

^c Anastasij Papae.] Agunt de eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Locus sancti Hieronymi hic citatus extat in epist. 16.

ad Principiam. De eius successione August. epistola 165. Prosp. in chron. Socrat. lib. 7. cap. 9. Theod. lib. 5. cap. 23. Sozom. lib. 8. cap. 24. Eius Acta in Annal. Ecclesiast. scriptimus. De Vrbe capta a Gothis, cuius hic mentio habetur, constat id contigisse Varii & Tertullo Cons. vt scribit Cassiod. & Prosper in chron. quod & omnes profiterentur: numeratur is annus (secundum Fastos Onuphrij) a Christo 410. sedis autem Innocentij nonus. Corpus sancti Anastasij Papae a Sergio Iuniori translatum est in titulum Equitij, vt vetus inscriptio in eadem ecclesia posita docet.

^d Tertulliani Episc.] Successit hic Paterniano, poniturq. octauus eius sedis Episcopus.

^e Theophili Episcopi.] Numeratur hic decimus eius sedis Episcopus, tertiusq. post sanctum Philastrium: de eo Rampert. in serm. de translatione sancti Philastrij.

^f Ioannis abbatis.] De eo item Graeci hac die in Menologio, vbi etiam paucis eius res gestae describuntur.

28 Quarto Kalen. Maij. Luna. F.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

RAVENNAE natalis sancti Vitalis ^a martyris, patris sanctorum Geruasij & Protasij: qui cum beati Vrsicini corpus sublatum honestate debita sepelisset, tentus a Paulino Consulari, post equulei tormeta iussus est deponi in profundam foueam, & terra ac lapidibus obrui; taliq. martyrio migravit ad Christum. Mediolani sanctae Valeriae ^b martyris, coniugis sancti Vitalis. Atinae sancti Marci ^c, qui a beato Petro Apostolo Episcopus ordinatus, Aequicolis primus Euangelium praedicauit, & in persecutione Domitiani sub Maximo Praefide martyrij coronam accepit. Alexandriae passio sanctae Theodorae ^d virginis, quae idolis sacrificare contemnens, cum esset in lupanar tradita, repente quidam ex fratribus nomine Didymus miro Dei fauore commutatis vestibus illam eripuit; qui postea in persecutione Diocletiani sub Eustratio Praefide simul cum eadem percussus, simul coronatus est. Eodem die sanctorum Aphrodisij ^e, Caralippi, Agapij, & Eusebij martyrum. In Pannonia sancti Pollionis ^f martyris, sub Diocletiano Imperatore. Prusae in Bithynia sanctorum martyrum Patricij ^g Episcopi, Acatij, Menandri, & Polyaei. Turiasone in Hispania sancti Prudentij ^h Episcopi & confessoris. Corfinij in Pelignis sancti Pamphili ⁱ Valuentis Episcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorum illustris: cuius corpus Sulmonae conditum est.

APRILIS 28.

VITALIS ^a.] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius res gestae iunctae Actis sanctorum Geruasij & Protasij ex epistola nomine sancti Ambrosij, quam recitat Sur. tom. 3. decimanona Iunij: Mombritius item recenset huius Acta tomo secundo. De eius venerando sepulchro Venantius Fortunatus lib. 4. vit. sancti Martini meminit his versibus:

*Inde Rauennatum placitam pete dulcius vrbem,
Pulpita sanctorum per religiosa recurre,*

Martyris egregij tumulum Vitalis adora, &c.
Et alibi:
Vitalem ac reliquos tot chara Rauenna sepultat.
Libro 7. ad Bod. ducem. Extat de eodem sermo Petri Damiani apud Surium tom. 2. Pluribus Hieron. Rub. hist. Rauenn. libro 1. qui & de veteri inscriptione ad eius aedem agit libro 3. Fuit eiusdem nominis Vitalis Episcopus eiusdem ecclesiae Rauennatis: quem miror admodum praetermissum ab ijs qui res Rauennates tractarunt, praecipue vero nouissime a Hieron. Rubeo, viro alioqui pererudito, qui in posteriori edit. suarum histo-

riarum Rauennatū, quam conatur, vel sua ex his est emendaturus, vel fortasse his nostris obiectionibus plenius satisfactorius: quod si fiet, a veritate nos vincit libentissimo accipiemus animo. Feliciter quidem accidit, vt obortis inter nos hisce contentionibus, non inde, vt assolet, liuor vel æmulation aliqua intercesserit, sed velut quibusdam tenacioribus amoris vinculis mutua inter nos beneuolentia stringeretur. Mirificus quidem in homine, quem inspexi, candor animi, sinceræ amoris illex, me penitus illi deuinxit. Sed ad Vitalem, vnde digressi eramus, redeamus. Ad hunc Vitalem Episcopum scripsit Venantius Fortunatus duo epigrammata; fuit enim illi æqualis: agitq. de basilica sancti Andree ab ipso erecta, quam idem Rubens ex antiquis eius ecclesiæ monumentis tribuit sancto Petro Chrysologo, redarguens eos etiam, qui eandem adscribunt Maximiano. Porro Vitalem Episcopum eam erexisse, ex duobus illis epigrammatibus luce clariùs apparet: habentur eadem lib. 1. in principio. Vixit hic Vitalis Episcopus circa annum Domini quingentesimum septuagesimum, quibus etiam temporibus claruit Venantius Fortunatus, qui Rauennæ nutritus, ibidem etiam liberales didicit disciplinas, vt scribit Paulus diaconus de gestis Longobardorum lib. 2. cap. 9. Maneant hæc de Vitale Episcopo, quousque noster Rubens in secunda sui commentarij editione hæc ex Venantio obiecta diluat, & sua euidentiori probatione confirmet.

^b *Valeria.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Huius martyrij Acta intexta habentur cum rebus gestis sancti Vitalis, quas nuper citauimus.

^c *Marci Episcopi.*] Legimus eius Acta tam soluta oratione quam metro conscripta Atina Romam transmissa; in quibus licet auctorum nomina desiderentur, compertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Cassinate in lib. de vir. illustr. monast. Cassinen. cap. 45. scriptam esse passionem eiusdem sancti Marci a Petro diacono Charulario eiusdem monasterij ad Odesirium abbatem; qui quidem auctor narrat, additum ab eodem etiam tractatum de excidio & restauratione eiusdem ciuitatis Atinæ,

necnon libellum de eiusdem sancti translatione atque miraculis, compositumq. Canticum Ecclesiasticum in eius solemnitate canendum, ac demum de eadem celebritate sermones octo. hæc Petrus diaconus, quem illum ipsum puto Petrum, qui ea scribens de se ipso, tamquam de alio extraneo modestiæ causa locutus est. Quod ad opus metricum spectat, idem scriptor eodem libello cap. 43. refert, Petrum Romanæ Ecclesiæ subdiaconum scripsisse versibus res gestas eiusdem sancti Marci Episcopi.

^d *Theodora.*] Beda, ac ceteri qui supra auctores hac die, Græci autem Nonis Aprilis. Censetur hæc eadem cum ea de qua scribit sanctus Ambrosius libro 2. de virgin. licet pro Alexandria ibi Antiochia legatur, quod librorum potius vitio accidisse existimamus, Græci etenim ac Latini omnes vno ore illam Alexandriam passam esse testantur: idq. etiam eius Acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphrastes: extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Consultè annotationem inferius positam die 3. Maij in Alexandro & Antonina.

^e *Aphrodisi & sociorum.*] Agunt præterea hac item die de his Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recentiores.

^f *Pollionis.*] De eodem Beda, ac ceteri qui supra. Huius Acta summatim complexa recitat Petrus in catalogo libro 4. cap. 94. licet in mendoso codice, pro Pollione, Pulio, pro Cibali Ciuilis, & pro Sirmio Firmus legatur.

^g *Patricij Episcopi.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi pluribus eius res gestas referunt.

^h *Prudentij Episc.*] De eo Vassus in chron. Hisp. qui scribit fuisse Episcopum Tarracensem, vixisseq. temporibus Diocletiani. Plura de eodem in Flore sanct. Hispan. & in Theaur. concion. tom. 2.

ⁱ *Pamphili Episcopi.*] Huius Acta Romam allata accepimus a D. Federico Ranaldo, Vaticanæ bibliothecæ præcipuo custode, viro integerrimo, cui me plura debere profiteor: eius etenim officio & propensiori erga me beneuolentia ac studio eiusdem bibliothecæ sæpe penetralia patuere, ex quibus magna facta est rebus nostris accessio.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

MEDIOLANI sancti Petri^a martyris, ordinis Prædicatorum, ab hæreticis ob fidem Catholicam interempti. Apud Paphum in Cypro sancti Tychici^b discipuli beati Pauli Apostoli, quem idem Apostolus in suis epistolis carissimum fratrem, ministrum fidelem, & conseruum suum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis sanctorum martyrum Agapij^c & Secundini Episcoporum, qui post longum apud præfatam urbem exilium, in persecutione Valeriani, in qua tunc maxime Gentilium rabies ad tentandam iustorum fidem inhiabat, ex illustri sacerdotio effecti sunt martyres gloriosi. Passi sunt in eorum collegio Aemilianus miles, Tertulla & Antonia sacræ virgines, & quædam mulier cum suis geminis. Eodem die sanctorum septem Latronum^d, qui a sancto Iasone ad Christum conuersi, martyrio vitam adepti sunt sempiternam. Brixia S. Paulini^e Episcopi & confessoris. In cœnobio Cluniacensi sancti Hugonis^f abbatis. In monasterio Molismensi sancti Roberti^g primi abbatis Cistertij. Romæ sanctæ Catharinæ^h virginis Senensis, ordinis sancti Dominici, vita & miraculis claræ, quam Pius Secundus in sanctarū Virginum numero adscripsit.

PETRI mart.^a] Huius res præclare gestas scripsit Thomas Lentinus, Patriarcha Hierosolymitanus, quas Surius descripsit tom. 2. Plura de eodem Vincent. libro 31. cap. 103. & Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 6. Martyrium subiit anno Domini 1252. Sequenti vero anno ab Innocentio Papa IV. adscriptus est in numero Sanctorum, vt de eo scribit Bernardus in chron. Cetera collecta habes simul in Thesauro concion. tom. 2. hac die. Porro officium ei duplex persolui, Sixtus Quintus Pontifex Maximus, datis de eâ re Apostolicis litteris, præcepit anno Domini 1586.

^b *Tychici discip.*] Scribit de eo Paulus Apo-

stolus ad Ephesios 6. ad Coloss. 4. & 2. ad Timoth. cap. 4. Lucas etiam in Act. Apost. c. 20. Agit de eodē hac die Vsuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in synop. hunc fuisse primum Chalcedonenis ecclesiæ Episcopum.

^c *Agapij & Secundini.*] De his itē hac die Vsuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio Kalen. Aprilis. Extant horum res gestæ vna cum Actis sanctorum Mariani & Iacobi, quæ recitat Surius tom. 2. & 3. in principio.

^d *Septem Latronum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, a quibus etiam recensentur eorum nomina, videlicet, Saturninus, Iaciscolus, Faustianus, Ianuarius, Marsalius, Euphrasius, & Mammius; quos omnes Iason & Sosipater Christi confessores eodem cum illis inclusi carcere, primum ad

Christi fidem, inde ad confessionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. Hæc ipsa in dicto Menologio recitantur.

^c *Paulini Episcopi.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Brixianæ, ex quibus etiam alij acceperunt.

^f *Hugonis abbatis.*] Scripsit eius Acta monachus Cluniacensis, Hugo item nomine; habet ea Surius tom. 2. Eadem item monumentis mandata a Gilone atque Reinaldo tradit Molanus. Recenset eundem sanctus Bernardus, cum meminit de sanctis abbatibus cœnobij Cluniacensis in apologia ad Gulielmum. De eodem Petrus Cluniacensis lib. 1. & 2. miracul. Vfus est eo familiarissime Gregorius Septimus Rom. Pontif. cuius ad illum extat epistola data anno Christi 1078. Kalen. Iulij primæ Indiæ. qua ærumnas deplorat, quibus assidue angebatur. Obijt (vt auctor est Sigebertus in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij plerique scriptores, ac nouissime Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 328.

^g *Roberti abbatis.*] Extat eius vita scripta ab Odone abbate Molismense, quam retu-

lit Surius in tom. 2. hac die. Excessit ex hac vita anno Domini 1098. vt testatur Sigebert. in chron. Huic successit Albericus, cui subrogatus est Stephanus, de quo superius actum est.

^h *Catharinæ.*] Acta eius nobilissima scripsit beatus Raimundus Capuanus, ordinis Prædicatorum magister, necnon Ioan. Tolosanus Latine edidit. multa præterea ex dialogorum libris, ac eius epistolis colligi possunt de eius rebus gestis. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino millesimo trecentesimo octogesimo: quam Pius Papa Secundus anno 1461. adscripsit in Sanctarum numero. Plura de eadem sanctus Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 14. Legimus in cod. manuscrip. luculentam orationem, quam idem Pontifex Pius habuit in publico Consistorio ea die qua eam relaturus erat in numerum Sanctarum. est eius exordium: Catharinam Senensem in catalogū hodie sanctarum Christi virginum relaturi, &c. Leguntur ibidem litteræ Apostolicæ de canonizatione eiusdē, datæ vndecimo Kalen. Nouembris, anno tertio Pontificatus eius, quæ sic incipiunt: Ezechielis Prophetæ magna est sententia, &c.

xxix. A Pridie Kalen. Maij. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 26 27 28 29 1 2

AMBESE in Numidia natalis sanctorum martyrum Mariani ^a lectoris, & Iacobi diaconi: quorum prior, cum iam pridem infestationes Decianæ persecutionis in confessione Christi vicisset, iterum cum clarissimo collega tentus est, & ambo mirabiliter post dira & exquisita supplicia diuinis reuelationibus secundo confortati, nouissime cum multis alijs gladio consummati sunt. Apud Santonas beati Eutropij ^b Episcopi & martyris, quem sanctus Clemens Pontificalis ordinis gratia consecratum direxit in Galliam, peractaq. diu prædicatione, ob Christi testimonium colliso capite, victor occubuit. Cordubæ sanctorum martyrum Amatoris ^c presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ sancti Laurentij ^d presbyteri, & puerorum martyrum, quos ille susceperat educandos. Alexandriæ sanctorum martyrum Aphrodisij ^e presbyteri, & aliorum triginta. Ephesi sancti Maximi ^f martyris, qui in persecutione Decij coronatus est. Firmi in Piceno sanctæ Sophiæ ^g virginis & martyris.

tyris. Neapoli in Campania sancti Seueri ^h Episcopi, qui inter alia admiranda, mortuum de sepulchro excitauit ad tempus, vt mendacem creditorem viduæ & pupillorum falsitatis argueret. Euoreæ in Epiro sancti Donati ⁱ Episcopi, qui tēpore Theodosij Imperatoris eximia sanctitate refulsit. Londinij in Anglia S. Erconualdi ^k Episcopi, qui multis miraculis claruit.

APRILIS 30.

M

^a *ARIANI & Iac.*] De his item hac die Vsuardus, & Ado pluribus, Petrus item in catalogo lib. 4. c. 104. Extant horū Acta, quæ recitat Surius tomo 2.

^b *Eutropij Episcopi.*] Vsuardus item, Ado, & alij hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 105. Meminit eiusdem Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 56. Petrus Cluniac. epist. 2. Extat epigramma Venantij Fortunati de basilica S. Eutropij per Leontium Episcopū restituta. De eodem Eutropio scripsit carmen laudis Franc. Bonad. sanctor. lib. 2. Monod.

^c *Amatoris, & soc.*] Horum martyrij res gestas scripsit sanctus Eulogius in Memoriali sanct. lib. 3. c. 13. Passos testatur hac die, æra octingentesima nonagesimatertia, a Christo autem anno octingentesimo quinquagesimo quinto.

^d *Laurentij, & soc.*] De his etiam tabulæ ecclesiæ Nouariensis, quas vna cum rebus gestis prædictorum sanctorum martyrum Romam missas accepimus. Plura de iisdem in vita sancti Gaudentij eiusdem sedis Episcopi, quam recitat Mombricitus tomo primo vit. sanct. Passi sunt hi temporibus Valentiniani Imp. subita grassatione Gentilium in eosdem irrumpente, vt factum est etiam eodem sæculo in martyres Anaunenses. Placuit hic describere antiquum epigramma exculptū in marmoreo sepulchro, quod dictorum sanctorum martyrum sacris ossibus est reuertum, ex quibus medicus liquor manare consuevit. Est enim huiusmodi:

Aspicis hoc marmor tumuli de more cauatum?

Id solidum est intus, rima nec vlla patet,

Vnde queat tellus occultas mittere lymphas:

Manat ab ingestis ossibus iste liquor.

Si dubitas, medio sudantes tolle sepulchro

Reliquias. dices: Vnda salubris vbi est?

^e *Aphrodisij, & soc.*] Agunt de his item hac die Beda, ac recentiores, assentiunturq. vet. manuscripta.

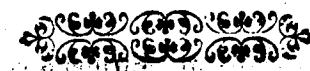
^f *Maximi.*] De eo etiam hac die Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta, quæ quo breuiora, eo fideliora esse noscuntur. Habet ea Surius to. 2. Accepta videntur ex Actis publicis, quæ Proconsularia dicebantur: sic enim ea apud Augustinum contra Donatistas appellata reperiuntur.

^g *Sophiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ ecclesiæ, vbi & sacra eiusdem pignora condita debito honore coluntur.

^h *Seueri Episcopi.*] Huius Acta ex antiquis monumentis nuper edidit Paul. Regius. Claruit tēporibus Valentiniani Iunioris. Hunc illum ipsum puto Seuerum, ad quem extat S. Ambrosij epistola. Irrepsit error in eius Acta, dum Valentinianus Iunior, Senior est existimatus. Paulo ante Seuerum sedit ibi Maximus Episcopus Catholica fide præstantissimus, qui cum resisteret Arianorum perfidiæ, post Conciliabulum Ariminense actus est in exilium. De eo mira scribit Marcellinus presbyter in libello, quem obtulit Theodosio Imperatori. Extat Neapoli S. Seueri Episcopi nomine vetus ecclesia, quæ annis præteritis concessa est Fratribus Prædicatorum, qui ibidem sub piæ memoriæ, ac specatissimæ nostrorum temporum sanctitatis viro R. magistro Paulino Lucensi, restituto re pristina obseruantia regulæ sancti Dominici, summa cum laude sanctissimæ vitæ institutum, sicut in alijs plerisque locis, in ea vrbe primū aggressi, felicissime propagarunt.

ⁱ *Donati Episc.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit eius res gestas Sozom. hist. lib. 7. cap. 25. Niceph. lib. 12. c. 45. Ado Viennen. in chron. anno 396. Mombricit. tomo 1. vit. sanct.

^k *Erconualdi Episc.*] Scribit res ab eo gestas Gothzelinus Morimnensis, vt constat ex catalogo scrip. Britan. De eo præterea Beda de gestis Anglorum lib. 4. cap. 6. item Trithemius de viris illustribus ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 163. Vixit circa annum Domini sexcentesimo septuagesimum.

Kalendis Maij. Luna.

xxviiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

NATALIS beatorum Apostolorum Philippi^a & Iacobi^b: ex quibus Philippus postquam omnem pene Scythiam ad fidem Christi conuertisset, apud Hierapolim Asiae ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrutus, glorioso fine quieuit: Iacobus vero, qui & frater Domini legitur, & primus Hierosolymorum Episcopus, e pinna templi praecipitatus, confractis cruribus, ac fallonis fuste in cerebro percussus interiit, ibiq. non longe a templo sepultus est. In Aegypto sancti Hieremiae^c Prophetae, qui a populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibiq. sepultus est: ad cuius sepulchrum fideles (vt refert sanctus Epiphanius) supplicare consueuerunt, indeq. sumpto puluere, aspidum morsibus medentur. In Gallijs, territorio Viuariensi, beati Andeoli^d subdiaconi, quem sanctus Polycarpus vna cum alijs ab Oriente misit in Galliam ad praedicandum verbum Dei. Hic sub Seuro Imperatore spinosis fustibus caesus, demum ense ligneo capite in quatuor partes in modum crucis conscisso, martyrium consummauit. Osaenae in Hispania sanctorum martyrum Orentij^e & Patientiae. Seduni in Gallia passio S. Sigismundi^f Regis Burgundionum, qui in puteum demersus occubuit, ac postea miraculis claruit. Antifiodori sancti Amatoris^g Episcopi & confessoris. Aufcij sancti Orientij^h Episcopi. In Anglia sanctorum Asaphiⁱ Episcopi, & Vualburgae virginis. Bergomi sanctae Gratae^k virginis.

M A I I I.

PHILIPPI & Iacobi.] De Philippo & Iacobo Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, Graeci vero in Menologio xviiij. Kal. Decemb. de Philippo, de Iacobo autem seorsum xiiij. Kalend. Iulij. Vetus autem inscriptio aliter se habebat, quae ex antiquis

manuscrip. Martyrologijs & ex Sacramentarijs apud Microlog. cap. 55. ponitur in hunc modum: Festiuitas sanctorum Apostolorum Iacobi & Philippi, & omniu Apostoloru, &c. Huius inscriptionis ratio ibidem ponitur. Praeter ea quae de Philippo in sacro leguntur Euangelio, Clemens Alexan. lib. 3. Stromat. hunc illum fuisse scribit, cui Dominus dixit: Sine

Sine mortuos sepelire mortuos suos, tu me sequere. Luca 9. Ob conuenientiam nominis cum Philippo diacono vno ex septē ab Apostolis ordinatis, factum reperitur, vt confusis ipsorum rebus gestis, quod vnus est, alteri tribuatur; vt inter cetera, filiae quae ex Act. Apostolorum cap. 6. & 21. Philippi diaconi esse noscuntur, ipsae a nonnullis Philippo Apostolo tribuuntur, vt de eo fecisse videtur Clemens Alexan. quem citat Eusebius hist. lib. 3. c. 24. idemq. Polycrat. apud Hier. de script. Eccles. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euseb. hist. lib. 2. c. 25. qui & ipse aliquando easdem Apostoli esse filias scribit lib. 3. cap. 33. quamuis superius diaconi filias esse dixisset. Filias item tribuit ei Isidorus libro de vit. & mort. sanct. c. 75. licet alterius cuiuspiam potius quam Isidori sit illud opus. sed cum haec longiori indigeant examine, in Annalibus opportuniore loco de his egimus. Quod autem hic dicitur, omnem pene Scythiam ad fidem Christi conuertisse: Philippum Apostolu in Asia Superiori Euangelium praedicasse, Scythiam insuper peragrasse, ac demu reuersum in Phrygiam, martyrio occubuisse, tradunt Niceph. hist. lib. 2. cap. 39. Metaphrast. in Actis ipsius, quae recitat Lipom. tomo 6. & Surius tomo 3. Isidorus de vit. & obit. sanct. cap. 75. qui addit & Gallis Euangelium praedicasse; sed puto, Galatis, pro Gallis esse restituendum. Galatae enim Gallorum coloni, Phrygiae partem incolere. Plinius lib. 5. c. vlt. De Hierapoli in Phrygia, vbi passus, & honorifica sepultura conditus est, haec S. Ioan. Chrysof. in homil. in duodecim Apostolos: Philippus miraculis conseruat Hierapolim. De mortis genere scribit Eusebius in chron. anno duodecimo Claudij Philippum Apostolum cruci affixum, ac lapidibus insuper obrutum: diuersa tamen refert Metaphrastes vbi supra, & Nicephorus lib. 2. c. 39. Apud Hippolytum in commentariolo Graece scripto legi Philippum tempore Domitiani Imp. esse crucifixum capite inuerso: accepimus illum e biblioth. Card. Sylleti. Feruntur pleraque de Philippo sub incerto auctore lib. de passionibus Apostolorum, & alia sub nomine Abdiae, quae licet apocrypha censeantur, vera tamen nonnulla ibi esse, mihi facile persuadeo. Est celebris Romae memoria sanctorum Apostoloru Philippi & Iacobi, vbi sacra eoru corpora requiescunt; de qua haec Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus. Pelagius Papa, atque successor eius Ioannes, mirae magnitudinis ecclesiam Apostolorum aedificantes, historias diuersas tam in musiuo, quam in varijs coloribus cum sacris pingentes imaginibus, & a tunc vsque haecenus a nobis venerantur. Haec Hadrianus. Rursus autem in libro de Roman. Pontificibus in Pelagio Papa Primo haec leguntur: Eodem tempore initiata est basilica Apostolorum

Philippi & Iacobi: quae dum initiaretur fabricari, mortuus est. Haec ibi. Et in Ioanne eius successore: Hic, inquit auctor, perfecit ecclesiam sanctorum Philippi & Iacobi, & dedicauit eam. Porro titulus sanctorum Apostolorum nomine. longe ante praedictorum Pontificum tempora Romae erat, cuius frequens est mentio in Concilio secundo Romano sub Symmacho Papa, & in Concilio Romano sub S. Gregorio Pontifice, ^b Iacobus.] Hic frater Domini, Iustus, idemq. Minor est appellatus, quem a S. Petro ordinatum fuisse Episcopum Hierosolymorum, ex Clemente Alexan. refert Euseb. hist. lib. 2. cap. 26. Ioannes Chrysofostomus in Ioan. homil. 84. & alij. De eius cathedra Episcopali adhuc superstitē temporibus Constantini, scribit Eusebius hist. lib. 7. c. 14. De lamina aurea, quam vt summus sacerdos eius ecclesiae gestare consuevit, scribit auctor de excid. Hieros. qui dicitur Hegeffippus, Eusebius lib. 2. c. 22. Hieron. de script. Eccles. in Iacobo, & Epiphanius in Panar. haer. 78. qui omnes & eiusdem institutu vitam describunt. Illam vero quorumdam sententiam de tribus Iacobis, quae Iacobus Alphae a Iacobo Iusto distinguitur, in Annal. Eccles. pluribus consutauimus. Huius martyrium ex Hegeffippo describit Eusebius hist. lib. 3. c. 22. Per pauca vero Iosephus Antiquit. lib. 20. c. 8. Origenes libro primo contra Celsum, Metaphrast. & alij de eodem pluribus.

^c Hieremiae Prophetae.] De eodem non tantu Latini omnes, sed & Graeci hac die agunt in Menologio. Praeter ea quae de Hieremiae in diuinis Scripturis leguntur, scribit de eo Iosephus Antiquit. lib. 10. c. 6. 7. 10. & 11. Epiphanius de vit. & interitu Proph. cap. 8. Hieron. cap. 1. in Hierem. & cap. 23. & in praefat. 118. Isid. cap. 38. Hieremiae foueam Constantinus miro exornauit aedificio, vt scribit Nicephorus hist. lib. 8. c. 30. Cur autē in diuinis Scripturis non sunt scriptae neces Prophetarum, quos a Iudaeis occisos esse Christi testimonio comprobatur; vide quae scribit Origenes ad Africanum, cum agit de Susanna historia. De ossibus Hieremiae Proph. translatis ad Tetraphilum, vide in Patro spirit. cap. 77.

^d Andeoli.] De eo itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij pluribus agunt. Quod pertinet ad territorium Viuariense, eiusdem nominis Cassiodorus erexit nobilissimum monasterium, quod illustrius reddidit praecleara bibliotheca, quam magno cum labore & impensa collegit, quam descriptam habes in duobus illis libris quos scripsit eruditissime de Instit. diuin. lect. De ipso autem monasterio Viuariensi habes ibid. lib. 2. c. 29. An autem in eodem territorio Viuariensi fuerit monasterium Cassiodori, non auferem affirmare; cum praesertim, secundum descriptionem Cassiodori, alio in loco potius esse positum videatur.

^c *Orentij & Patientia.*] In Flore sanct. Hisp. ex vet. monumētis Ofsensis ecclesie leguntur hi parentes fuisse S. Laurentij martyris.

^f *Sigismundi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turonensis hist. Francor. lib. 3. cap. 5. & 6. & exatius de gloria martyrum cap. 75. Aim. lib. 2. cap. 4. Ado Viennen. in chron. anno Domini 492. Sigebertus refert eius necem anno Christi 515. & alij plures, nouissime vero Papirius Maso, qui et si breuius, diligentius tamen ceteris (mea sententia) res Francorum conscripsit.

^g *Amatoris Episcopi.*] Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Huius vitam erudite conscriptam extare dicit Molanus, sed nobis hactenus incognita est: ea tantum legimus de S. Amatore Episcopo, quæ Constantius scripsit in Actis S. Germani Episcopi Antiod. lib. 1. c. 2. 3. 4. & quæ Surius refert to. 7. hac die. Mentio de eodem habetur in vita sancti Patricij Episcopi Hibernorum. Huius opera delata esse in Gallias corpora sancto-

rum Quirici & Iulittæ, habent Acta eorundem martyrum, quæ recitat Mombrit. to. 2. De eodem Vinc. lib. 20. cap. 6. Mentio habetur de ipso etiã in vita sancti Mamert. apud Mombrit. tomo 2. vit. sanct. pag. 70. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 4. cap. 113. & alij. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta. Obijt anno Domini quadringentesimo vigesimoprimo. Numeratur sextus eius ciuitatis Episcopus in tabulis Democharis.

^h *Orientij Episc.*] De eo hac die Vsuardus, Ado item, sed eum Tolosæ ponit.

ⁱ *Asaphi Episc. & Vualburg.*] In Anglicana ecclesia de his vna simul agi percepti. Beda autem hac die tantum de Vualburga, cuius Acta atque miracula recitat Surius tomo 7. Scriptam esse vitam eius a Vuilibaldo Episcopo, tradit Molanus in annot. ad Vsuard. De ea item Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 250. Claruit circa annum 750.

^k *Grate.*] De ipsa etiã tabulæ ecclesie Bergomensis, ex quibus etiam alij.

xxvij.

C Sexto Nonas Maij. Luna.

2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

LEXANDRIÆ natalis sancti Athanasij^a eiusdem vrbs Episcopi, sanctitate & doctrina clarissimi, in cuius persecutionē vniuersus pene Orbis coniuerauerat: ipse tamen Catholicam fidem a tempore Constantini vsque ad Valentem aduersus Imperatores, Præsides, & innumeros Episcopos Arianos strenue propugnauit; a quibus plurimas perpeffus insidias, profugus toto Orbe actus est, nec vllus ei tutus ad latendum supererat locus: tandem ad suam ecclesiam reuersus, post multos agones, multasq. patientiæ coronas, quadragesimo sexto sui sacerdotij anno migravit ad Dominum, tempore Valentiniani & Valentis Imperatorum. Romæ sanctorum martyrum Saturnini^b, Neopoli, Germani, & Cælestini, qui multa passi, in carcerem demum coniecti, ibi in Domino quieuerunt. Item sanctorum martyrum Exuperij^c, & Zoes vxoris eius, Cyriaci & Theoduli filiorum, qui sub Hadriano Imperatore passi sunt. Hispali sancti Felicis^d diaconi & martyris. Eodem die S. Vindemialis^e Episcopi

scopi & martyris, qui vna cū sanctis Episcopis Eugenio & Longino, doctrina & miraculis aduersus Arianos decertans, ab Hunnerico Rege capite obtruncari iubetur. Abulæ in Hispania sancti Secundi^f Episcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ sancti Antonini^g Episcopi, ordinis Prædicatorum, sanctitate ac doctrina celebris.

M A I I 2.

THANASII Episcopi^a.] De eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam eadē die in Menologio: qui & de eodem iterum agunt xv. Kal. Februarij, vt constat ex constit. Emmanuelis Imp. Puto illa die agi, more maiorum, de eius ordinatione. Habuit S. Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentā orationem; plurima in laudem eiusdem in oratione ad Episcopos Aegypti, & alijs in locis: S. Basilius etiam de eo præclara; cuius extant ad ipsum scriptæ epistolæ 47. & sequens vsque ad 52. Habentur eius Acta in vnū collecta ex Socrate, Theodoro, & Sozomēno; alijs insuper, quæ edidit Metaphrastes: quæ et si multa magnaq. videantur, breuissima tamen & quasi ieiuna mihi videntur, si conferantur cum amplioribus, quæ cum ex ipsius scriptationibus, tum ex priscais auctoribus tam Græcis quā Latinis colliguntur: quæ & nos pro virili summo cum labore per annos singulos digesta descripsimus in Annal. Eccles. Satis tibi sit, lector, ex Gregorij Nazianzeni elogio hic tantum libasse tanti Patris excellentiam, qui in ea oratione quam in laudem Heronis scripsit, hunc ipsum post alias laudes, oculum Orbis, sacerdotum Antistitem, vocem sublimem, fidei columnem, Christi luccernam, & secundum Præcursores appellat. Migravit autē ex hac vita, Modesto & Arintho Cons. cum sedisset annos sex supra quadraginta: numeratur hic annus Domini (secundum Fastos Onuphrij) 372. Venerandum corpus eius Venetias tandem translatum, illic honorificentissime asseruari audiuimus. Porro cum olim vrbs Romana, Petri Apostoli sedes, Athanasio magnis oppugnationum procellis agitato tutissimus portus fuerit, & tamquam asyllum & perfugium calamitatum omnium sanctissimi viri, non sine diuino consilio factū videtur, vt fortissimus fidei defensor religionis in Oriente propagandæ & Ecclesiasticæ vnionis conciliandæ causa iterum quodammodo post annos mille

ducentos & amplius ad Urbē redierit, præclaro ei constituto domicilio. Nam Gregorius XIII. Pont. Max. studiosissimus Catholicæ fidei propagator, cupidissimufq. Orientalis Ecclesie vnionis & pacis, Romæ templum egregium S. Athanasij nomine construxit, collegiumq. Græcorū instituit, vbi complures adolefcentes bonis moribus & Orthodoxæ fidei doctrina erudiuntur; ex quo seminario vberes aliquando pietatis fructus ad Orientalem Ecclesiam venturos, Dei benignitate, & S. Athanasij patrocinio, sperare licet.

^b *Saturnini & soc.*] Agunt de his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

^c *Exuperij & Zoes.*] De his etiam hac die Græci in Menologio. Erexit Iustinianus Imp. nobilem ecclesiam nomine S. Zoe martyris, de qua Procop. lib. 1. de ædific. Iustiniani Imperatoris.

^d *Felicis diaconi.*] De eo item in Breuiario Toletano, vbi plura in eius officio ecclesiastico.

^e *Vindemialis Episc.*] Meminit Vindemialis Episcopi Victor Vticensis in appendice ad tertium librum, vbi agit de martyrio septem fratrum. Fuit (vt ait) Episcopus Capsensis ciuitatis: de cuius martyrio agit Gregorius Turonensis hist. Franc. lib. 2. cap. 3. licet diuerse Petrus in catalogo lib. 4. c. 116. sed perperam, vt apparet.

^f *Secundi Episcopi.*] Fuit hic vnus ex illis primis Episcopis, qui a sancto Petro ordinati, ab eodem in Hispaniam missi sunt. Porro in Breuiario Toletano non tantum de Secundo, sed & de ceteris hac die agitur, hymnusq. sacer de omnibus ibidem legitur: de quibus omnibus chron. Hispan. & alij scripsere.

^g *Antonini Episcopi.*] Huius res gesta iussu Clementis VII. Rom. Pont. a F. Vincentio Mainardo ordinis Prædicat. exacte conscriptæ sunt. De eodē plura Franc. Castell. lib. 3. de vir. illustr. ordinis Prædic. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino 1459. Relatus est autem in numerum Sanctorum ab Hadriano Sexto Papa anno 1523.

xxvj.

D Quinto Nonas Maij. Luna. 3

a b c d e f g h i k l m n p q r s
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

HIEROSOLYMIS Inuentio^a sacrosanctæ Crucis Dominicæ, sub Constantino Imperatore. Romæ via Numentana passio sanctorum martyrum Alexandri^b Papæ, Euentij & Theoduli presbyterorum: ex quibus Alexander sub Hadriano * Principe &

Aureliano Iudice post vincula, carceres, equuleum, ungulas, & ignes, punctis^c creberrimis per tota membra confossus, ac peremptus est: Euentius vero & Theodulus post longos carceres ignibus examinati, ad vltimum decollati sunt. Narniæ sancti Iuuenalis^d Episcopi & confessoris. Constantinopoli sanctorum martyrum Alexandri^e militis, & Antoninæ virginis, quæ in persecutione Maximiani sub Præfide Festo ad lupanar damnata, & ab Alexandro, qui pro ea ibi remanserat, mutato habitu clam educta, cum eo postmodum iussa est torqueri: & ambo simul præcisus manibus in ignem pro Christo iniecti, egregio peracto certamine, coronantur. In Thebaide sanctorum martyrum Timothei^f, & Mauræ coniugis, quos Arianus Præfectus post multa tormenta cruci iussit affigi, in qua nouē diebus viui pendentes, ac se ipsos in fide roborantes, martyriū consummarunt. Aphrodisiæ in Caria sanctorum martyrum Diodori^g & Rodopiani, qui in persecutione Diocletiani a ciuibus suis lapidati sunt.

M A I I 3.

INVENTIO sanctæ Crucis^a.] Beda ac ceteri Latinorum hac die: Græci tantum de Exaltatione xvij. Kal. Octobr. tam ex vet. Menolog. quam ex cõstit. Emmanuelis Imp. Item Niceph. lib. 13. c. 37. & Metaphrast. in vita S. Ioannis Chrysostomi, in fine. Inuentio^b Crucis cum Græci non habeant in Menologijs, ea esse causa videtur, quod inter mobilia festa eadē adnumerabatur: tertia enim diē a Resurrectione Domini celebrabatur Crucis resurrectio, cum nimirum sursum emergens, miraculis coruscavit. Id enim habes ex oratione in sanctam Crucem

habita a Sophronio Episcopo Hierosolymitano, quam in Latinum a se translata m. edidit noster Achilles Stadius: Quoniam autem Gelasius in decreto de libris apocryphis apud Grat. dist. 191. e. sancta Romana, honora probat scripturam de Inuentione S. Crucis; sane putandum est illam eundem diuersam esse ab ea historia quæ a S. Ambrosio narratur ac probatur in ea oratione quam habuit in funere Theodosij Imperatoris, & a S. Paulino in epist. 11. ad Seuerum, ab ipso insuper Sulpitio Seuero hist. lib. 2. Rufin. lib. 1. cap. 8. Socrat. lib. 1. c. 13. Sozom. lib. 1. c. 1. ac denique a Theodoret. lib. 1. c. 18. & alijs, qui ab his accepisse videntur. In Inuentione S. Crucis

S. Crucis mortuum restitutum ad vitā, Paulinus atque Seuerus affirmant: Græcorum autem aliqui ægrotantem potius conualuisse testantur. Verum vtrumque factum esse, Niceph. tradit lib. 8. cap. 29. Testatur idem Paulinus stupendum plane ac perenne miraculum de ligno sanctæ Crucis toti Orbi notissimum: nam cum vndique e remotissimis etiam regionibus Hierosolymam religionis ergo Christiani confluere consueissent, acciperentq. de ligno eiusdem sanctæ Crucis particulam, illud, diuina quadam virtute operante, nullam sentiebat ex diminutione iacturā. S. Cyrillus etiam catech. 10. affirmat totum terrarum orbem ligno sanctæ Crucis Hierosolymis accepto esse locupletatū. Erat custodia Crucis demandata vni ex sanctioribus cleri Hierosolymitani, cuius muneris mentio habetur in Concil. Chalcedonensi: at Paschatis tempore ex adytis templi eadē populo adoranda producebatur, vt in eadē epistola testatur S. Paulinus. Illud non omitimus, Græcos aliam etiam de S. Cruce celebrare consueuisse solemnitatem ad xvj. Kal. Iunij, qua recolitur memoria admirandæ illius apparitionis Crucis signi supra Hierosolymam meridie factæ; cuius rei gestæ historiam S. Cyrillus tunc eiusdem ecclesiæ Episcopus exacte describit post catecheses: testantur hæc ipsa eorum Menologia, & Metaphrastes.

^b Alexandri Papæ.] De eo hac die Beda, & alij Latinorum. Extant eius Acta, quæ retulit Surius in tom. 3. De eius successione scribit Irenæus lib. 3. c. 3. Eusebius in chron. & hist. lib. 4. cap. 4. Epiph. in Panar. hæresi 27. August. epistola 165. & alij. Vnus Optatus recensens seriem Romanorum Pontificum lib. 2. contra Parmen. Alexandrum præterisse videtur; quod vitio librorum potius accidisse credimus: nā in tabulis ecclesiæ Africanæ, quas recenset S. Augustinus, Alexander adnumeratur post Euaristum. Emendatum hic fuit, quod quadam incuria irreprestat, hunc passum sub Aureliano Principe, qui quidem longe post Alexandri tempora imperauit. Pro Principe, Iudex est positus, qui hisce Hadriani temporibus in Christianos gladium potestatis acuerat, vt constat ex Actis aliorum sanctorum martyrum, qui passi sunt sub Hadriano Imp. Irrepsit item mendum, vt loco Hadriani, Traianus positus haberetur: porro Hadrianus adoptatus a Traiano, dictus est Traianus Hadrianus. At vero sub Hadriano Imp. Alexandrum Rom. Pont. consummasse martyrium, in nostris Annal. Eccles. pluribus demonstrauimus; id ipsum eius Acta profitentur.

^c Punctis creberrimis.] Non ad cruciandum tantummodo, sed & ad inferendam necem eiusmodi supplicium excogitatum est a Caio Caligula sauiissimo Principe, de quo hæc Sueton. in Caio cap. 30. Non temere in quem-

quam, nisi crebris & minutis ictibus animaduerti passus est, perpetuo notoq. præcepto ita fieri, vt se mori sentiant. Hæc Sueton. qui & in Galba c. 17. minutissimis ictibus ipsum Galbam fuisse excarnificatum testatur. Porro diuersum erat hoc supplicium ab illo, quod ad excrucandum tantum, non autem ad occidendum inferri solitum erat, quod Stimuleum dictum, suribus seruis admoueri consuevit; de quo sapius Plautus, vt in Milite glorioso his verbis: Neque nisi supplicium Stimuleum de te datur. In Afinaria: Vtinam stimulus in manu mihi sit. Et in Menæchmis: At ego te pendentem fodiam stimulis triginta dies. Stimulis latera sanctorum martyrum esse sæpe confossa, eorum Acta testantur. De Hippolyto Prudentius hymno 11.

^d Illiq. infestis perfodiunt stimulis.

^e Iuuenalis Episcopi.] De ipso etiam Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. Extant eius Acta, quæ in compendium redacta Surius recitat tom. 7. hac die. Cum autem tam eius gesta, quam etiam cuncta Martyrologia, tum edita, tum manuscripta testentur hunc absque martyrio in pace quiescisse; plane constat hunc alium esse ab eo quem S. Gregorius homilia 27. in Euang. appellat martyrem, eundemq. Narniæ sepultum dicit: Duos potius eiusdem ecclesiæ fuisse Iuuenales, sicut Veronæ Zenones, & Rauennæ Vitales, verius existimamus, quam errasse S. Gregorium. His accedit, quod Nonis Maij, tam in Romano Martyrologio, quam apud Bedam, Vsuardum, Adonem, ac ceteros, de alio agitur Iuuenale, eodemq. martyre, quem illum esse putamus Narniensem martyrem, cuius meminit S. Gregorius in dicta homilia. Erat olim in eius sepulchro in sacra crypta posito eiusmodi epitaphium:

Secreti locus est intus, sanctiq. recessus,

Quæ famulus Christi sanctus Iuuenalis amauit,

Sanctorum socius, meritis euectus in astra:

Rupe caua placuit tumulari membra sepulchro,

Ne polluta manus sacrum contingere possit.

Exscriptum est ex cod. manuscripto ecclesiæ Catanen. vbi & eius vita legitur, sed admodum deprauata. Non tantum Narniæ, sed Fossani in Taurinis etiam eius sacra pignora translata, magno in honore habentur, vbi eius venerandum corpus translatum haberi dicitur: est solemnissima memoria sancti Iuuenalis; in cuius officio ecclesiastico utrosque Iuuenales confusos reperi, dum in oratione, eademq. peruetusta (vt apparet) appellant martyrem, in lectionibus autem confessorem. In honorem S. Iuuenalis Belisarius monasteriū apud Hortas erexit, vt in lib. de Rom. Pont. in Vigilio legitur.

^f Alexandri & Antoninæ.] Agunt de his Græci etiā in dicto Menol. ad vj. Idus Iunij, vbi rei gestæ historia fusius enarratur. Iidē testantur ibidē eorum corpora Constantino-poli asseruari. Scribit & de his Niceph. hist. lib. 7.

lib.7.c.13. licet nomina eorum reticeat. Nec quis existimet ob simile certaminis genus eosdem hos esse cum Theodora & Didymo, de quibus supra quarto Kalend. Maij. Cum etenim frequenter Christianæ feminæ ad prostibulum damnarentur, sæpius similis casus potuit accidisse: quinetiã Palladius in Lausiaciis id ipsum de alia virgine Corinthi accidisse ex Hippolyto describit c. 54. Porro eiusmodi fallaciæ artem eludendi custodes mutatione habitus, primæ omnium suo exemplo docuerunt feminæ Lacedæmoniorû, quæ iisdem technis maritos suos a nece subduxerunt, se ipsas loco illorum tradentes. hæc

apud Valer. de amore coniug. lib.4. c.6. ext. cap.3. Horum Acta, quæ hic compendio describuntur, longe vberius Metaphrastes descripsit: extant Latine reddita a Lipom. tom. 7. & apud Surium tomo 3. Qualis autem esset harum virginum conditio, quæ lenonibus tradebantur, consule dicta superius in Agnete.
^f *Timothei & Mauræ.*] Græci item de his agunt hac die in Menologio, ibiq. eorum Acta fusius explicantur.
^g *Diodori & Rodop.*] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & quæ passi sunt tormenta numerantur.

25. xxv. E

Quarto Nonas Maij. Luna.

4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

APUD Ostia Tiberina natalis sanctæ Monicæ^a matris beati Augustini, cuius ille præclarã vitam in libro nono Confessionum testatam reliquit. In metallo Phennesi Palæstinæ natalis beati Siluani^b Gazæ Episcopi, qui in Diocletiani persecutione, Maximini Cæsaris mandato cû plurimis suis clericis martyrio coronatus est. Item sanctorum vndequadraginta^c Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, post ferri candentis adustionem, & alia tormenta, simul capite cæsi sunt. Hierosolymis sancti Cyriaci^d Episcopi, qui cum loca sancta^e visitaret, sub Iuliano Apostata cæsus est. In Umbria S. Porphyrij^f martyris. Nicomediæ natalis sanctæ Antonia^g martyris, quæ nimium torta & varijs afflictæ cruciatibus, altero brachio tribus diebus suspensa, & in carcere biennio detenta, ad vltimum a Priscilliano Præsidente in confessione Domini flammis exusta est. Lauriaci in Norico Ripensi sancti Floriani^h martyris, qui sub Diocletiano Imperatore, Aquilini Præsidis iussu, ligato ad collum saxo in flumen Anisum præcipitatus est. Tarsi sanctæ Pelagiaⁱ virginis, quæ sub Diocletiano in bouem æneum candentem inclusa, martyrium compleuit. Colonia sancti Paulini^k martyris. Mediolani sancti Venerij^l Episcopi, cuius virtutes sanctus Ioannes Chrysostomus in epistola ad eum scripta testatas reliquit. In territorio Petragoricensi sancti Sacerdotis^m Episcopi Lemouicensis. Antifiodori sancti Curcodomiⁿ diaconi.

MONICAE^a] Huius præclaras res gestas inde a pueritia scriptis S. Augustinus, beatæ matris gloriosus filius, lib.9. confess. cap.8. vsque ad 13. cetera autem supra lib.5. cap.8. & lib.6. cap.12. Quo autem potissimum anno ex hac vita migrarit, inde etiam colligi potest, quod sanctus Augustinus eius obitum contigisse narrat, cum esset reuersurus Carthaginem vna cum ea. Porro idem ipse lib.4. cap.25. contra Petilianum ait se ex Italia rediisse in Africã occiso Maximo tyranno: quem constat necatum esse Theodosio secundũ & Cynegio Consulibus, mense Augusti. Sequenti itaque anno, Timasio & Promoto Consil. (qui secundum Fastos Onuphrij ponitur annus a Christo Domino 389.) S. Augustinus vna cum matre nauigaturus in Africam, cum ad Ostia Tiberina confedisset, mense Maij, hac ipsa die, post suauissima de regno cælesti colloquia, sanctissimam matrem ad cælos abeuntem præmisit, annum ætatis agentem quinquagesimum sextum, vt ipse scribit lib.9. confessio- num cap.11. in fine.
^b *Siluani Episcopi.*] De eadem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. De eius martyrio & fociorum, ac de loco vbi sunt passi, scribit Eusebius hist. lib.8. c.17.22. & 25. ex quo Nicephorus lib.7. cap.16. & 27. & alij.
^c *Vndequadraginta mart.*] De his item Beda, Vsuardus, & Ado. His autem quæ hic emendata sunt, consentiunt Græcorum historici, Eusebius lib.8. c.22. & Nicephorus lib.7. vbi supra. Longe vero grauior error illius est, qui putat hos illos esse martyres, qui passi sunt temporibus Valentis Imp. quando defuncto S. Athanasio, Petrus electus fuit Episcopus Alexandrinus, aduersante Lucio Arianorum Episcopo; cuius rei gestæ historiam monumentis mandauit Theodoretus hist. lib.2. cap.20. Hi etenim, de quibus nunc agimus, passi sunt anno octauo persecutionis Diocletiani Imperatoris, vt exacte describit Euseb. hist. lib.8. cap.22. & Nicephorus lib.7. c.16. Nec hi cum illis aliquid commune habent, præter locum Phennensium metallorum: nam aliõ qui nec numero, nec mortis genere conueniunt; non enim illi, vt isti, capite truncati sunt.
^d *Cyriaci Episc.*] De hoc item Beda, Vsuardus, Ado, & alij; a quibus omniibus cum passus dicatur Hierosolymis temporibus Iuliani Apostatæ, non tamen quod fuerit Episcopus Hierosolymorum: eo etenim tempore S. Cyrillus illic sedebat, qui superuixit vsque ad Theodosij tempora, interfuitq. Concilio œcumenico Constantinopolitano. Hic vero, de quo agitur, fuit Episcopus Anconitanus; cuius & Acta accepimus ab eius ec-

clesia, sed quæ aliqua indigeant castigatione. Celebratur eiusdem translatio Nonis Octob.
^e *Cum loca sancta visitaret.*] Quam frequens ea tempestate ex toto Orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca sancta, testis est sanctus Hieron. qui ea quæ vidit, scriptis consignauit. In proœmio enim lib.7. in Ezech. ad Eustoch. habet hæc verba: Fateor me explanationem in Ezechielem multo ante tempore promississe, & occupatione de toto Orbe huc venientium implere non posse: dum nulla hora, nullumq. momentum est, in quo non fratrum occurramus turbis, & monasterij solitudinem hospitem frequentia commutemus; tantum, vt claudendũ nobis sit ostium, aut scripturarum, per quas aperiendæ sunt fores, studia relinquenda. Et ad Paulinum epistola 13. De toto, inquit, huc Orbe concurritur; plena est ciuitas vniuersi generis hominum, & tanta vtriusque sexus confusio, vt quod a sibi ex parte fugiebas, his totum sustinere cogaris, &c. Ex vniuerso insuper orbe Christiano Hierosolymas mitti elemosynas consueuisse, idem testatur, scribens aduersus Vigilantium. Sicut autem S. Hieronymus Paulinum tyrocinium monasticæ vitæ auspiciantem a peregrinatione eiusmodi reuocat, ita & S. Gregorius Nyssenus monachos ac sacras virgines eisdem teneri studijs ægre tulit; cum ea occasione illi solitudinis, istæ verecundiæ, sanctiq. pudoris dispendium pati ob nimiam hominum frequentiam cogerentur: in eamq. sententiam, vt apparet, libellum illum scripsit de his qui adeunt Hierosolymam, quem recitat Lipom. tomo 2. His exceptis, quam laudanda, utilis, & fructuosa sit eiusmodi peregrinatio, pluribus docet S. Hieronymus epist. 17. ad Marcellam.
^f *Porphyrij.*] Habetur mentio de eo in Actis S. Venantij, qui passus est Camerini; legimus ea manuscrip. sed in nonnullis emendanda.
^g *Antonia.*] De ea Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio pridie Id. Iunij. Diuersa hæc est ab Antonina, de qua ijdem agunt pridie huius diei.
^h *Floriani.*] De eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius Acta relata a Surio in tom. 3. Mombr. tom. 1. Petrus in catalogo lib.4. c.121. Phura de eodem in Breuiario Polon. & Cuspin. in Austria. Legimus insuper eius res gestas manuscrip. Extat de eodem elegans epigramma Bonad. Santon. lib.2. monod. 59.
ⁱ *Pelagia.*] De Pelagia Tarsensi agunt hac die Græci etiam in Menologio. Pluribus descripta eius Acta ex Metaphraste recitat Lipom. to. 7. & Surius to. 3.
^k *Paulini.*] De eo Molanus in addit. ad Vsuardum, & Galefin. ex tabulis ecclésiæ Coloniensis.
^l *Venerij*

¹ *Venerij Episc.*] Meminit S. Venerij Paulinus in vita S. Ambrosij, Anastasius Papa in epistola ad Ioannem Episcopum Hierosolymitanum, S. Hieronymus in apologia 2. aduersus Rufinum, S. Paulinus Nolanus epist. 16. ad Seuerum. Extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij Episcopi Ticinensis: incipit: *Forma pudicitiae, &c.* Sedit temporibus Anastasij Papæ, vt habent Acta Concilij Carthaginensis, quod celebratū est post Consulatum Stiliconis, anno Domini, secundum Fastos Onuphrij, quadringentesimo primo.

Extat in bibliotheca Card. Sylleti S. Ioannis Chrysoptomi epistola ad Venerium scripta.

^m *Sacerdotis Episcopi.*] De quo etiam Molanus in addit. ad Vsuardum. Succedit hic Aggerico, numeraturq. trigessimus Lemouicensis Episcopus in tab. Democharis, claruitq. circa annum Domini quingentesimum decimum quintum.

ⁿ *Curcodomi.*] De eo etiam Vsuardus hac die. De eius miraculis agit Constantius in vita sancti Germani Episcopi Antifiod. lib. 1. cap. 16.

xiiiij.

F Tertio Nonas Maij. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 30 1 2 2 3 4 5 6 7

ROMAE sanctæ Crescentianæ^a martyris. Ibidem sancti Siluani^b martyris. Alexandriae sancti Euthymij^c diaconi, ob Christum in carcere quiescentis. Thessalonicae natalis sanctorum martyrum Irenæi^d, Peregrini, & Irenes, ignibus combustorum. Antifiodori passio sancti Iouiniani^e lectoris. Leocatæ in Sicilia S. Angeli^f presbyteri, ordinis Carmelitarum, qui ab hæreticis ob defensionem Catholicæ fidei trucidatus est. Hierosolymis sancti Maximi^g Episcopi & confessoris, quem Maximinus Cæsar post effossum oculum, pedemq. ignito ferro adustū, ad metalla damnauit. Edessæ in Syria sancti Eulogij^h Episcopi & confessoris. Arelate in Gallia sancti Hilarijⁱ Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Viennæ sancti Nicetij^k Episcopi, venerabilis sanctitatis viri. Bononiæ sancti Theodori^l Episcopi, meritis clari. Eodem die sancti Sacerdotis^m Episcopi Saguntini. Mediolani sancti Geruntijⁿ Episcopi. Ibidem conuersio^o sancti Augustini Episcopi & Ecclesiæ doctoris, quem beatus Ambrosius Episcopus fidei Catholicæ veritatem docuit, & hac die baptizauit.

M A I I 5.

RESCENTIANÆ^a.] De ea vet. manuscrip. Erat olim titulus Romæ sanctæ Crescentianæ, cuius mentio habetur in Conc. 1. Rom. sub Symmacho Papa.

^b *Siluani.*] Vet. manuscrip. Legitur in libro

de Rom. Pontificibus, Bonifacium Papā Primum ornasse sepulchrum S. Siluani martyris.

^c *Euthymij.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 4. cap. 132. & alij recentiores.

^d *Irenæi, & sociorum.*] De his ijdem qui supra

pra hac die, Græci autem in Menologio tantum de Irenæo.

^h *Quintiani.*] De ipso etiā Vsuardus hac die. Eius Acta descripta habentur in rebus gestis sancti Peregrini Episcopi & martyris, qui a Sixto Papa in Gallias missus est.

ⁱ *Angeli presb.*] Scripsit eius res gestas Enoch Hierosolymitanus: de eodem etiam Molan. in addit. ad Vsuardum: hac die. habes eandem in compendium redactas in Thef. concion. tomo 2. hac die.

^g *Maximi Episc.*] Græci itidem. De eo Sotom. hist. lib. 2. cap. 19. & lib. 3. cap. 20. 21. Theodorotus lib. 2. cap. 27. Hieronymus in chron. Nicephorus lib. 11. cap. 26. & Nicephorus Episcopus in chronic. Hic est tertius eiusdem nominis Episcopus Hierosolymitanus: nam primus Publio, secundus Capito, hic autem successit Macario: sedit temporibus Constantij, cuius Imperatoris anno decimo quinto moritur.

^h *Eulogij Episc.*] Plura de eo scribit Theodorotus hist. lib. 4. cap. 16. Hic etiam reperitur interfuisse SS. Concilio Constantinopolitano œcumenico, vt ex eius subscriptione apparet.

ⁱ *Hilarij Episcopi Arelaten.*] De eodem hac itē die Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. omnes, ac etiam vet. manuscrip. Fateor me de hoc Hilario magna aliquandiu fuisse dubitatione perplexum, cum legissem aduersus eum scriptas acerrimas litteras S. Leonis Papæ ad Episcopos Galliarum Prouinciæ Viennensis: sunt autem inter eius epistolas num. 89. quibus quidē consentit constitutio Valentini Imperatoris aduersus eundem Hilarium promulgata; extat inter nouel. Theodof. & Valentini tit. de ordinat. Episcoporum post Codicem Theodosianum descripta. Arguebatur enim Hilarius, quod inconsulto atque contradicente Rom. Pontifice, sibi sumpsisset ordinationes Episcoporum ad alios Metropolitanos spectantium. Vt autem historiae veritas elucescat, in primis dicimus id ipsum non ab Hilario primum esse tentatū: Patroclus enim Arelatenis sedis inuasor, qui pulso Herote illic sedit, eiusmodi facinus aggressus est, vt constat ex Prospero in chron. anno quinto Honorij Imp. & ex litteris Bonifacij Rom. Pontificis, quas aduersus eum scripsit ad Hilarium Episcopum Narbonensem; cuius decretum Cælestinus Papa etiam ratum habuit, scribens ad Episcopos Viennensis & Narbonensis prouinciæ, epist. 2. c. 4. De eadem re actum apparet in Conc. Taurinensi c. 1. vbi demū contentioni is finis impositus est, vt qui ex duobus Episcopis Arelateni & Viennensi suam ciuitatē metropolitanam comprobasset, is totius Prouinciæ obtineret primatū. Quæ sane controuersia agitata fuit vsque ad tēpora Hilarij, de quo agimus, qui successit S. Honorato. Visus est autem Hilarius paulo ardentius (quasi Arelateni ecclesiæ competerent iura primatus) eam causam S. Leonis Papæ tempore pertractasse, & in alios sibi plus æquo vsurpasse; vnde eiusdem S. Leonis indignationem incurrit. Studiofior enim, quā par erat, ampliandæ ecclesiæ Arelatenensis aliquanto fuisse videtur; de quo & sanctus Prosper, qui eum mirifice laudat in lib. 2. c. 9. de vita contemplatiua, hæc ait: Quid S. Hilarius? nonne & ipse omnia bona sua aut parentibus reliquit; aut vendita pauperibus erogauit? Is cum merito perfectionis suæ fieret Episcopus Arelatenensis; quod illa tunc habebat ecclesiā, non solum possedit, sed etiam acceptis fidelium numerosis hereditatibus ampliavit, & Constant tamen eundem pœnitentia emendasse, quicquid zelo tuendæ ecclesiæ suæ iuris, tam in sanctū Leonem, quam in Gallicanos Episcopos deliquisset. Verū quod hic antea fueramus opinati de eius spontanea abdicacione Episcopatus, & reuersione ad pristinam vitam monasticam in insulam Lirinensem, corrige ex his quæ diximus tomo sexto nostrorum Annalium. Porro Hilarij sanctitas non huiusmodi fuit, vt in angulis tantū paucis innotuerit: nam S. Honoratus Episcopus Massiliensis, qui iisdem temporibus vixit, eā toto Orbe vulgauit, dum (vt ait Gennadius de vir. illustr. c. 99.) illius præclaras res gestas scriptorum monumentis æterna memoria consignauit. Hunc ipsum S. Prosper (vt vidimus) exornat laudibus: hunc etiam S. Eucherius tollit præconijs, scribens ad Salonium eius discipulum in præfat. libri quæstionum vet. & noui test. Constantius denique non mediocri inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius summa laus est apud Sidonium Apollinarem, in vita quam scripsit S. Germani Episcopi Antifiod. lib. 1. c. 33. hæc habet: Aduentem beatissimum virum vrbis Arelatenis Episcopū religiosa gratulatione suscepit, Apostolicū instar sui temporis sacerdotē suscipiens. Illustrabatur eo tēpore ciuitas Hilario sacerdote multimoda virtute pretioso. Erat enim fidei igneus torrens cælestis eloquij, & præceptionis diuinæ operarius indefessus, qui venerabilem sanctū virum Pontificē affatu vt patrem, reuerentia vt Apostolū sublimabat. Hæc Constantius. Gennadius insuper de vir. illust. c. 69. mirificis eundem laudibus cumulat. Ado Episcopus Viennensis, quamuis ei ob controuersias inter Arelatensem & Viennensem ecclesiam fortasse parum gratus esse posset; illū tamen, vt ceteri, miris laudibus extollit, dum de eo agit in chron. anno Domini 458. Hæc autem omnia recitata de S. Hilario Patrum elogia post eius obitū prolata videntur. Si quis vero eius primordia, immensosq. labores illos ab eo vna cū S. Prospero pro tuenda fide Catholica aduersus Pælagianos susceptos, cum illi S. Augustini scripta maculis aspergere, calumnijs labefacta-

re, & canino dente corroderi nitebantur, scire cupiat; habetur hac de re testimonium S. Cælestini Papæ in ea epistola quam pro illis ipsis scriptis S. Augustini dedit ad Episcopos Gallicanos. Fuerat enim idem Hilarius olim S. Augustini discipulus, ut ipse proficitur in epistola ad Aug. scripta, quæ habetur apud illum tomo 7. pag. 546. edit. Louan. Augustinus autem tam ad ipsum, quam ad sanctum Prosperum Aquitanum inscripsit admirandos libros illos de Prædestinatione sanctorum, & de Bono perseverantiæ, necnon & epistolam, quæ extat in fine tomi septimi, ead. edit. pag. 542. Hæc iam satis, ut omnis prorsus legentibus scrupulus & ambiguitas tollatur de tanti Antistitis fama & sanctitate. Deprompsimus hæc ex nostris Annalibus Ecclesiasticis, atque huc in lectoris gratiam transtulimus: quibus nos laboribus liberaffet vita S. Hilarij a S. Honorato Massiliensi Episcopo conscripta, si non excidisset. Ex his etiam multo magis refellitur patentissimus illorum error, qui Hilario Pictaviensi Episcopo tribuunt epistolam Hilarij Arelatensis.

^k *Nicetij Episc.*] De eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij. Nicetum huic appellat Ado in chron. an. 379. Hic interfuit Concilio Valentino in Gallijs celebrato, Gratiano tertium & Equitio Conf. anno Domini trecentesimo septuagesimo quinto: numeratur hic decimus quartus eius sedis Episcopus in tab. Democharis.

^l *Theodori Episcopi.*] Successit hic Laurentio eius civitatis Episcopo, circa annum Domini quingentesimum trigessimum, ut in eiusdem Bononiensis ecclesiæ tabulis vidimus.

^m *Sacerdotis Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Saguntinæ, & Flos sanct. Hispan.

ⁿ *Geruntij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolan. Extat de eodem epigramma Ennodij Episcopi Ticinensis. Successit Eusebio, vixitq. temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

^o *Conversio S. Augustini.*] In priori Notationum editione, cum egi de ætate S. Augustini, qua ad Christum conuersus, & anno quo baptizatus fuit, locus eiusdem in Confessionum lib. 9. c. 11. penitus deprauatus me hæc non putantem errare coegit, dum ibi legitur in fine: Ergo die nono ægritudinis suæ, quinquagesimo & sexto anno ætatis suæ, trigesimo & tertio ætatis meæ, anima illa religiosa & pia corpore soluta est. Hæc cum ibi legerem, nulla alia habita diligentiori inuestigatione, dixi ipsum conuersum anno suæ ætatis trigesimo. Re autem accuratius perspecta, & ex pluribus alijs Augustini locis examinata, aliam annorum eius cogimur inire rationem. Ac illud in primis ex eodē auctore de ipso referimus, quod vsque ad annum suæ ætatis vigesimooctauum Manichæus, in er-

rorem ductus, perseverauerit, alios seducere conatus. Nam lib. 4. Confess. cap. 1. ait: Per idem tempus annorum novem vsque ad duodetrigesimum seducebamur & seducebamur, &c. Anno sequenti, vigesimonono suæ ætatis, audiuit Faustum Manichæum profitemem Carthaginæ: id ipse affirmat Confess. lib. 5. cap. 3. his verbis: Proloquar in conspectu Dei mei annum illum vndetrigesimum. Iam venerat Carthaginem quidam Manichæorum Episcopus Faustus, &c. Sequenti vero anno suæ ætatis trigesimo, nimirum ante Consulatum Bautonis (ut ipse testatur contra literas Petiliani lib. 3. cap. 25.) venit Mediolanum. Numeratur hic annus in Fastis Panvini trecetesimus octogesimusquartus: de quo anno suæ ætatis idem Augustinus Confess. lib. 6. c. 11. Ecce iā tricenariam ætatē gerebam in eodē luto hæsitans, aviditate fruendi præsentibus, &c. Trigesimalprimo, annū aperiente Bautone Consule, qui est Domini annus trecentessimus octogesimusquintus, Kal. Ianuarij habuit encomiasticam orationem pro gratiarum actione dici solitam: quod ipse testatur citato superius loco contra literas Petiliani lib. 3. c. 25. Cumq. ibi idem ipse testetur, se post Maximi tyranni mortem in Africam ex ea peregrinatione reversum, constatq. Maximum occisum Conf. Theodosio secundū & Cynegio, mense Augusto, anno Domini trecentesimo octogesimooctavo; cumq. quarta die mensis Maij (ut superius visum est) apud Ostia Tiberina S. Monica sit defuncta, qua sepulta, ipse nauigavit in Africam: necesse est dicere, sequenti anno ab obitu Maximi, Timasio & Promoto Conf. Christi anno trecentesimo octogesimonono, S. Monicā esse defunctam, & Augustinum rediisse in Africam. Si igitur Augustinus (ut dictum est) ante Consulatum Bautonis, trigessimū agebat annum: cum ab eo tempore vsque ad Consulatum dictorum Timasij & Promoti, secundum omnium chronologorum sententiam, quinque anni numerentur; opus est affirmare ex necessaria assumptione, Augustinū tempore obitus matris, cū est reversus in Africam, egisse annū ætatis trigessimū quintum, & non trigessimū tertium, ut mendose legitur. Cum præsertim ex eiusdem scriptis liquido appareat, anno suæ ætatis trigesimaltertio eum nondū fuisse baptizatum: nam idem ipse relegens libros quos adhuc scripsit catechumenus, Retract. lib. 1. cap. 1. 4. tradit se nondum baptizatum scripsisse libros contra Academicos & Soliloquia. Porro libro tertio contra Academicos, c. 20. hæc habet verba: Sed cum trigessimū & tertium ætatis annum agā, non me arbitror, &c. Et Soliloq. lib. 1. c. 10. Nam cum trigintatres annos agam, quatuordecim fere anni sunt ex quo ista cupere destiti. Alludens nimirum ad id quod ait lib. 8. Confess. cap. 7. Forte duodecim anni, ex quo

ab vn-

ab vndeuigesimo anno ætatis meæ, lecto Ciceronis Hortensio, excitatus eram studio sapientiæ, & differebam, contempta felicitate terrena, &c. Habet eadem in libro de Vita beata. At non eo anno quo ea scribebat catechumenus est baptizatus, sed sequenti. Nam libros contra Academicos ipsum scripsisse constat ante mensem Nouembrem: quod ex eo facile demonstratur, dum ipse lib. 1. Retract. cap. 2. testatur se scripsisse librum de Beata vita eo anno, dum ruri esset: porro libros de Beata vita scripsisse ait tempore natalis sui, qui erat (ut ibi ait) Idibus Nouem-

bris: qua ratione necessario dicendum est, ipsum non ante suæ ætatis annū trigessimū quartum esse baptizatum: nam (quod scribit Possidius in vita ipsius cap. 1.) Paschali tempore est baptizatus. Conuersio autem ipsius contigit sequenti anno ab eius Mediolanū aduentu, nempe trigesimalprimo suæ ætatis anno: quod colligitur ex his quæ scribit lib. 8. Confess. cap. 7. quo se tunc annū ætatis agere trigessimū primum cum testatur, sequentibus cap. 8. 9. 10. 11. 12. plane significat se eo anno plene ad Christum fuisse conuersum.

6

Pridie Nonas Maij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OMAE sancti Ioannis * ante portam Latinam, qui ab Epheso iussu Domitiani vinctus Romam perductus, & iudicante Senatu, ante eandem portam in olei feruentis dolium missus, purior & vegetior inde exijt, quam intrauit. Antiochiæ sancti Euodij ^b, qui (ut beatus Ignatius ad Antiochenes scribit) primus ibidem a sancto Petro Apostolo ordinatus Episcopus, glorioso martyrio vitam finiuit. Cyrenæ sancti Lucij ^c Episcopi, quem in Actibus Apostolorum sanctus Lucas commemorat. In Africa sanctorum martyrum Heliodori ^d & Venusti, cum alijs septuagintaquinque. In Cypro sancti Theodoti ^e Episcopi Cyreniæ, qui sub Licinio Imperatore grauissima passus, in pace tandem Ecclesiæ spiritum Deo reddidit. Damasci natalis beati Ioannis Damasceni ^f, sanctitate & doctrina celebris, qui pro cultu sanctarum imaginum verbo & scriptis aduersus Leonem Isauricum strenue decertauit: cuius iussu cum ei dextera manus amputata fuisset, imagini beatæ Mariæ Virginis, quam defenderat, seipsum commendans, protinus dexteram integram sanamq. recepit. Carrhis in Mesopotamia sancti Protogenis ^g Episcopi. In Anglia sancti Eadberti ^h Episcopi Lindisfarnensis, doctrina & pietate insignis. Romæ sanctæ Benedictæ ⁱ virginis. Salerni translatio sancti Matthæi ^k Apostoli, cuius sacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuersas regiones, & demum ad eam

urbem

urbem delatum; ibidem in ecclesia eius nomine dedicata summo honore conditum fuit, tempore Gregorij Papæ Septimi.

M A I I 6.

I OANNIS ante portam Latinam. De eadem solemnitate hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Historiam hanc scribit Tertullianus libro de præscrip. aduersus hæret. Eadem Hieronymus libro 1. contra Iovinian. & in Matth. cap. 20. Euseb. de demonstrat. Euangel. lib. 3. cap. 7. item Acta S. Ioannis, qualiæcumque sint, quæ Prochori nomine inscribuntur: eam & alij recentiores, qui ab eisdem acceperunt auctoribus.

^b *Euodij Episc.* De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad septimum Idus Septembris. Eiusdem meminit sanctus Ignatius episc. 12. ad Antiochenos, & in epist. 9. ad Philadelph. Recenset eundem inter illos sanctos, qui virginēs permanserunt. Scripsisse videtur Euodius nonnulla, quæ exciderunt, ex quibus Niceph. fragmentum recitat lib. 2. cap. 3. Peruenit usque ad Galbæ & Othonis Imperium, vt Eusebius in chron. testatur. Vide notata superius Kalen. Februarij in Ignatio.

^c *Lucij Episc.* De quo Act. Apost. c. 13. Alius hic putatur ab eo cuius Paulus Apostol. meminit ad Romanos cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri.

^d *Heliodori & Venusti.* Vsuardus de ijs agit hac die, & alij recentiores.

^e *Theodoti Episcopi.* Græci etiam de Theodoto hac die in Menologio; ibiq. eius Acta narrantur, ac iterum superius ad xiiij. Kalen. Februarij in eodem Menologio.

^f *Ioannis Damasceni.* De quo alij alia agunt die: Græci etiam diuersis diebus, nimirum tertio Kalen. Decembris, vel pridie Nonas eiusdem. Extant eius res gestæ conscriptæ a Ioanne Episcopo Hierosolymitano, quæ habentur in apparatu operū eius Billianæ edit. & apud Lipom. tom. 5. & Surium tom. 3. De ipso hist. Miscel. lib. 12. in anno secundo Constantin. Copronymi, Cedren. in comp. hist. in Leone Isaurico, Suidas, & alij. Arbitrati sunt aliqui Ioannem Damascenū vixisse temporibus Theodosij Senioris, putantes fortasse hunc illum esse Ioannem sanctitate nobilem, qui Theodosio multa prædixit, de quo & superius actum est: sed ille fuit Aegyptius, hic autem Syrus. Alij rursus eundem Ioannem, de quo agitur, secant in duos; quorum alterius, qui vixit sub Theodosio, sint libri de fide Orthodoxa; alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Isaurici, sint orationes illæ de imaginibus. Laborarem pluribus in consutando de duobus Damascenis com-

mentum, nisi eruditus Billius præcipuisset laborem, cuius sententiæ non inuitus subscribo. ^g *Protogenis Episc.* Scribit de eo Theodoretus lib. 4. cap. 16. & Niceph. lib. 11. cap. 23. & lib. 12. cap. 5. Claruit temporibus Valentis Imp. aduersus quem Catholicam fidem strenue defendit: peruenit vsque ad tempora Theodosij, quando ex humano ipso sublato, in locum eius susceptus est Vitus, qui interfuit Concilio œcumenico Constantinopolitano. Ex his itaque corrigendus est Sozom. lib. 6. cap. 33. dum ait, Protogenem successisse Vito, cum contrarium appareat: subscripsit enim Vitus Carrharū Episcopus dicto Concilio Constantinopolitano sub Theodosio, Protogenes autem floruit sub Valente. Ea vero quæ de Constantino refert Sozom. Theodosio sunt aptanda: nisi dicere velimus, duos eiusdem nominis, eiusdemq. ciuitatis fuisse Episcopos; quorum alter præcesserit, alter vero Protogeni in Episcopatu successerit: quod nobis non probatur. Alius eiusdem nominis Protogenes Episcopus Sardicensis vixit temporibus Constantini Magni, qui præfens fuit Magno Concilio Nicæno, & ipse clarus meritis, & sanctitate nobilis, de quo & Athanasius orat. 1. in Arianos. Ad eum extat Constantini Magni rescriptum l. 1. c. de his qui in eccles. manum.

^h *Eadberti Episcopi.* De huius ordinatione & obitu scribit Beda hist. de gest. Angl. lib. 4. cap. 29. in fine, & cap. 30. & in vita S. Cudberti eius prædecessoris, cap. 42. & 43. Qui quidem creatus est Episcopus eo anno quo Egfridus Rex obiit, vt idem scribit lib. 4. c. 27. & in epit. anno 685. & cum duos tantum annos sedisset, redijt in monasterium: tertio autem anno susceptus est Cudberto Eadbertus de quo agitur; qui sedit annos vndecim, vt ex eodem auctore colligitur lib. 4. cap. 30.

ⁱ *Benedictæ.* De ea S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 13. vbi agit de S. Gallæ obitu, quam Benedicta post diem trigesimum (vt S. Petrus Apostolus prædixerat) secuta est ad coronā.

^k *Translatio S. Matthæi.* Extat de ea Gregorij Papæ Septimi epistola ad Albanum Episcopum Salernitanum, in qua primum illi gratulatur de inuento sacro Apostoli corpore, monetq. vt digno honore sacras reliquias prosequatur, agatq. cum Roberto Principe & eius coniuge, vt pia religione colant sacra pignora. Scripsit hæc Gregorius Papa (vt apparet in eius registro) anno octauo sui Pontificatus, tertia Indiç. viij. Kalen. Maij, anno Domini 1080. Constat autem eundem Robertū per amplam basilicam eidem sancto Apostolo

Apostolo erexisse, vt scribit Leo Ostiensis in chron. Cassin. lib. 3. cap. 44. Reuerendissimus M. Antonius Marfilius Columna Archiep.

Salernitan. vir morum honestate & doctrina clarus, de vita, translatione, & miraculis S. Matthæi Apostoli egregiū volumen edidit.

7

Nonis Maij. Luna.

A xxij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

RACOVIAE in Polonia natalis sancti Stanislai Episcopi & martyris, qui a Boleslao impio Rege necatus est. Tarracinæ in Campania natalis beatæ Flauiae Domitillæ virginis & martyris: quæ cum esset Flauij Clementis Consulis sororis filia, & a sancto Clemente sacro velamine consecrata, in persecutione Domitiani ob testimonium Christi cum alijs plurimis in insulam Pontiam exilio deportata, longum ibi martyrium duxit: nouissime vero Tarracinam deducta, cum doctrina & miraculis plurimos ad fidem Christi conuertisset, iussu Iudicis incenso cubiculo, in quo simul cum suis virginibus Euphrosyna & Theodora morabatur, cursum gloriosi martyrij consummauit. Eodem die sancti Iuuenalis martyris. Nicomediæ sanctorum martyrum Flauij Augusti, & Augustini fratrum. Ibidem sancti Quadrati martyris, qui in persecutione Decij sæpius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus est. Romæ sancti Benedicti Papæ & confessoris. Eboraci in Anglia S. Ioannis Episcopi, vita & miraculis clari. Papiæ sancti Petri Episcopi. Romæ Translatio corporis sancti Stephani Protomartyris, quod Pelagio Summo Pontifice e Constantinopoli ad Urbem allatum, atque in sepulchro sancti Laurentij martyris in agro Verano positum, ibidem magna piorum religione colitur.

M A I I 7.

STANISLAI. Scripsit huius sanctissimi viri res gestas Ioannes Longinus canonicus Cracouiensis, quas reperies apud Sur. tom. 2. qui ex Alberto Crant. alia addidit. Plura de eodem Chromerius, & alij, qui persecuti sunt res Polonorum. Passus est anno septimo Gregorij Papæ Septimi, a quo Rex impius eius interfecto regno solemn-

ritu priuatus est, & excommunicatus, pariterq. ipsum Polonia regnum sacris est interdictum. Relatus est in sanctorum numerum ab Innocentio Quarto Summo Pontifice. Eius vero festū S. D. N. Clemens VIII. hac die duplici officio vbiq. celebrari præcepit, quod dies natalis ipsius, quo passus est, octauo Idus Maij, Apparitionis S. Michaelis Archangeli solemnitati sit dicatus. Translatio autē eius corporis contigit quinto Kalen. Octobris.

Accepi-

Accepimus nonnulla alia de eodem sanctissimo martyre ex veteribus monumentis Polonorum ecclesiae a Stanislao Reschio S.R.E. Protonotario, optimi illius atque doctissimi Stanislai Cardinalis alumno, quem ob morum egregiam integritatem & insignem eruditionem plurimi facio.

^b *Flauia Domitilla.*] De eadem Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta intexta vna cum rebus gestis sanctorum Nerei & Achillei. Proscripta est, & in Pontiam insulam relegata anno decimoquinto Imperatoris Domitiani, vt scribit Eusebius hist. lib. 3. cap. 14. & in chron. anno decimoquinto Domitiani, & Niceph. lib. 3. cap. 9. Eius autem Acta non tantum a Christianis, sed etiam a Gentilibus scriptoribus, ob praclarissimum eius genus, commendata sunt monumentis historiarum. Bñtius enim illorum temporum nobilis historicus de ea scripsit, vt idem Eusebius testatur in chron. Tantae enim virginis constantia non tantum sunt illustratae Ethnicorum historiae; sed ipsa quoque loca exilij, eius praesentia sunt reddita clariora; de quibus S. Hieronymus epist. 27. cum nauigationem sanctae Paulae Hierosolymam describit, haec ait: Delata ad insulam Pontiam, quam clarissimae quondam feminarum sub Domitiano Principe pro confessione nominis Christiani Flauiae Domitillae nobilitauit exilium: vidensq. cellulas, in quibus illa longum martyrium duxerat, sumptis fidei alis, &c. Fuit Flauia Domitilla, de qua agimus, filia sororis Flauij Clementis Consulis, vt scribit Eusebius hist. lib. 3. c. 14. Clemens hic autem (vt auctor est Dio Cassius in Domitiano) cum gereret Consulatam, relictis Romanorum dijs, ad Iudaeorum religionem se contulit (eo etenim nomine scriptores Gentiles religionem Christianam olim appellare consueuerunt, eo quod a Iudaeis illata videretur: congeffimus de his plurima testimonia in Annalib. Ecclesiast.) qui idem Clemens eadem ex causa a Domitiano iussus est occidi; additq. eiusdem vxorem, Flauiam Domitillam etiam appellatam, eiusdemq. Imperatoris propinquam, in insulam Pandatariam fuisse relegata, Glabrionemq. Consularem virum, qui nuper cum Traiano Consul fuerat, ob eandem religionis causam, aliasq. res obiectas, iussum interfici. Ex his autem Dionis verbis (nisi in accuratissimo historico insit error) euidenter apparet, duas fuisse Flauias Domitillas, ambasq. tum genere, tum etiam fide Christiana praestantes: quarum altera (teste Dione) vxor fuit Flauij Clementis Consulis, Domitiani Imperatoris neptis, quam ille in Pandatariam insulam Christianae religionis causa relegauit: altera vero, de qua nunc agitur, virgo, eiusdemq. Flauij Clementis Consulis ex sorore neptis, quae in insulam Pontiam (vt vidimus) relegata fuit. Cum itaque illa nupta, haec vir-

go; illa vxor Clementis, haec ex sorore neptis; illa denique in insulam Pandatariam, haec in Pontiam relegata fuerit: non vnam eandemq. esse, luce clarius constat. Agit de his insulis Plinius lib. 3. cap. 6. aitque: Aduersum Formias Pontiae, in Puteolano autem sinu Pandataria. Extat illustris memoria sanctae Flauiae Domitillae virginis Tarracinae, vbi vna cum socijs martyrium consummauit. Omittimus dicere de alijs Domitillis Gentilibus feminis clarissimis, vt de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Imperatorum, aliaq. eius filia atque horum sorore, de qua Suetonius in Domitiano, & Philostratus libro octauo. Harum altera fuit inter diuos relata, erantq. sacerdotes diuae Domitillae, vt docet vetus inscriptio, quam recitat Panuius in Rom. ciuit. pag. 360. Erat gentis Flauiae templum in Regione sexta, de quo Suetonius in Domitiano. De huius sanctae virginis corporis translatione vide quae infra notamus 12. eiusdem mensis in SS. Nereo & Achilleo.

^c *Sacro velamine consecrata.*] De sacro velamine, quo virgo Deo consecratur, haec sanctus Hieronymus epist. 8. ad Demetriadem: Scio ad imprecationem Pontificis flamen virginale sanctum operire caput, &c. De eodem etiam meminit epist. 48. ad Sabinianum. Ambrosius libro ad virg. laps. pluribus agit de sacro ritu seruari solito, cum virgini Deo dicendae sacrum velamen imponitur. S. Augustinus de eodem epist. 179. ad Probam & Iulianam in fine. Quibus diebus solemnibus id esset faciendum, Gelasius monuit epistola ad Episcop. Lucan. & alios cap. 14. eadem 20. quaest. 1. cap. deuotis. cuius auctoritate viduae velari prohibentur. eadem epist. cap. 15. Virgines enim, quod spiritaliter nubant, idcirco (vt in nubentibus olim fieri consueuerat) a sacerdote velantur: id Innocentius Papa epistola ad Victricium scribit cap. 12. eadem 27. q. 1. cap. quae Christo. Sunt de velandis sacris virginibus alia Roman. Pontificum decreta, & diuersorum canones Conciliorum. Haec modo satis sint de ijs quae ad sacrum velamen pertinent, cuius hic habetur mentio. Ceteram Christiana modestia optime consuluit femineo pudori, agens nimirum, vt omnes virgines a pubertatis annis, nuptae etiam ac viduae velatae incederent, non quidem sacro, sed communi tectae velamine. Est de his in primis Apostolica institutio, Paulo id decernente, & scribente ad Corinthios 1. cap. 11. quod retinuit consuetudo, atque probauit vsus, vt. de his susus disputat Tertulianus libro de velandis virginibus: vsque adeo, vt vel nocte velum dimissis, piaculum fuerit, quod idem auctor ibidem exemplum docet. Porro non tantum velamine caput tegere, sed & vultum adumbrare, Christianis mulieribus per Apostolum iussum esse, contendit Clem. Alex. lib. 2. Paedag. cap. 10. in fine, & lib. 3. cap. 11. Sane quidem id in primis

in exemplo S. Soteris martyris S. Ambrosius confirmat in exhort. ad virgines his verbis: At illa, vbi audiuit hanc vocem, vultum aperuit, soli inuelata & intacta martyrio, & volens iniuriam occurrere, vt ibi martyrij fieret sacrificium, vbi solet esse tentamentum pudoris, &c. Hieronymus ad Eustoch. epist. 22. haec in eadem sententiam: Excesses licet, atque causeris, obducto velamine ora contexi. Et paulo inferius: Dimittunt inquit, supercilium; & operata facie, vix vnum oculum liberant ad videndum. Haec ille. Verum enim vero non omnes velamine, sed complures pallio, vt virgines illae praesertim quae essent Deo dicendae, caput tegebant. De his Hieronymus epistola 12. ad Gaudentium in hunc modum: Solent quaedam, cum futuram virginem sponderint, pulla tunica eam induere, & furuo operire pallio, auferre linteamina. Idem ad Demetriadem epist. 8. sic: Vili tunica induitur, viliori tegitur pallio, &c. His itaque assuetae Christianae mulieres, grauissimum dispendium se pati pudoris existimabant, si capitis velamine nudaretur. Vnde haec sentiens aliquando persecutor, ea ignominia vt graui supplicio Christianas mulieres afficiendas esse mandabat; prout Acta Arethae martyris, & quidem germana his verbis demonstrant: Cum ille audisset, iam corde succensus aspexit eos qui aderant: & cum dixisset, Quam impudentem se gerit aduersus nos haec execranda mulier! iubet eius capitis auferri tegumentum, & eius filiarum, & sic eas nudo capite & promissa coma in castra deduci per ignominiam, &c. Haec ibi. Porro etsi velandi capitis legem Christianae feminae tam pie ac sancte seruarint, non tamen existimes, illis tantummodo eam fuisse praescriptam: siquidem ante Christi Redemptoris nostri aduentum eidem Iudaei, Romani, Graeci, ac barbari paruere. De Iudaeis Tertul. lib. de coron. milit. sic habet: Apud Iudaeos tam solenne est feminis eorum velamen capitis, vt inde dignoscantur, &c. De Romanis satis esse potest exemplum quod Valer. Max. lib. 6. cap. 3. de seueritate 13. sic describit: Horridum C. quoque Sulpicij Galli maritale supercilium: nam vxorem dimisit, quod eam capite aperto foris versatam cognouerat. In hanc sententiam Tacit. lib. 14. de Poppaea Sabina sic ait: Rari in publicum egressus, idq. velata parte oris, ne fatiaret aspectum, vel quia sic decebat. Haec ille. Docent haec etiam antiqua numismata, vt quae Liuiam, Faustam, Martiam Augustas, & alias velatas expriment. Insuper alia complura visuntur habentia feminae velatum caput, eiusmodi inscriptione notata, PVDICITIA. Sane quidem Plutarchus testis est in Probl. quaest. Rom. 14. feminas velato capite incedere consueuisse; nam ait: Solent ferre mulieres tectis, mares nudis capitibus in publicum progredi. De Graecis autem Apu-

leius de aen. ant. lib. 7. sic: Mitella textili contecto capite. Et lib. 11. Mulieres candido splendentes amicumine. Porro Lacanae virgines aperta facie, vxores autem velatae in publicum prodire consueuerunt. Illae, vt sic maritos inuenirent; istae vero, quod haberent, non iam alteri, quam viro placere studerent. Haec Plutarch. Apoph. Lacana in Charillo. Quod autem ad barbaros pertinet, de Arabiae Ethnicis mulieribus haec scribit Tertulianus lib. de virg. veland. Iudicabunt, inquit, nos Arabiae feminae Ethnicae, quae non caput, sed faciem quoque ita totam tegunt, vt vno oculo liberato, conteta sine dimidia non frui lucem, quam totam faciem praestituerunt. Haec Tertul. Eiusmodi velamen, seu pallium, theristrum esse appellatum, auctor est Isidorus lib. 19. orig. cap. 24. de pallijs fem. Quo, inquit, vsque hodie Arabiae & Mesopotamiae mulieres velantur, quibus in aestu turrimo teguntur umbraculo, de quo in Isaiâ legitur. Haec ille, qui & aliorum velaminum recenset, atque declarat nomina; vt regillum, quod erat reginarum amiculum; pallam; stolam, sic dictam, quae, inquit, cooperto capite & scapula, a dextro latere in laeuum humerum mittitur; stola enim Graece vocatur, quod superemittatur: eadem & ricinium Latino nomine appellatur, eo quod dimidia eius pars retro reijcitur, quod vulgo mauortem dicunt. Haec ille. Habes id appellatum maphortem seu mauortem in Actis martyrij sancti Pauli Apostoli, quae feruntur Lini nomine, cum agitur de Plautillae velamine, maphorte dicto, Paulo exhibito. In Actis insuper sanctorum martyrum Faustae & Euilae, quorum fragmentum recitat Beda in Martyrolog. 20. Septemb. haec de maphorte: Iussit Faustam nudam & sine maphorte flagellatam, incarceratam, caput terebrari, &c. Sed de mauorte item Hieronymus epist. 22. ad Eustoch. Per humeros hyacinthina lana mauorte volitans. Cassianus lib. 1. cap. 7. de habitu monachi agens, angustum palliolum quo monachi colla & humeros tegerent, maphortem appellat. Vide ibi notationem Petri Ciaccconij. Habes apud eundem Isid. & anaboladium, sic dictum, inquit, amictorium lineum feminarum, quo humeri operiuntur, quod Graeci & Latini sindonem vocant: amiculum autem dictum esse pallium lineum, quod vsui erat meretricibus, quo & amiciebantur matronae deprehensae in adulterio, idem testatur: verum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vsurpatum reperi.

^d *Iuuenalis martyris.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Huius meminisse opinor S. Gregorium homil. 27. in Euangel. Vide quae notata sunt superius, quinto Nonas Maij, in Iuuenale Episcopo.

^e *Flauij & soc.*] De his idem qui supra Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri.

^f *Quadrati, alias Codrati.*] De eo agunt hac item

item die Græci in Menologio, vbi eius cruciatus narrantur.

^s *Benedicti Papæ*.] Beda item & Ado hac die. Hic secundus huius nominis fuit, Iunior dictus, successitq. Leoni Secundo Rom. Pontifici: cuius tanta fuit opinio sanctitatis, vt Heraclius Constantinus Imp. vsurpatam a prædecessoribus suis in Romanorum Pontificum electione pecunia impartiri solitam assensionem omnino remiserit. Sanctus Gregorius Papa eiusmodi temeritatem (sic enim ipse appellat) acerbissime deplorat, vocatq. Dei Ecclesiæ captiuitatem; atque inuehitur in Imperatorem talia sibi illicite vendicantem, in explan. Psalm. 4. pœnit. vers. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. Id primus excogitauit Odoacer Herulus Arianus Rex Italiæ, cuius conatibus Gelasius restitit, sed de his pluribus in Annalibus Ecclesiasticis egimus.

^h *Ioannis Episc.*] Scribit eius res gestas Beda hist. de gest. Angl. lib. 5. cap. 2. & sequen. Porro integram vitam eius, ac post mor-

tem miracula edita Folcardus Dorobernenfis monachus scriptis illustrauit, vt habetur in catal. scrip. Britan. De eodem Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 68. Migravit ex hac vita anno Domini septingentesimo vigesimoprimo.

ⁱ *Petri Episcopi*.] De quo etiam hac die tabulæ ecclesiæ Ticinensis. De eodem summa cum laude scribit Paul. diac. lib. 6. c. 18. Vixit temporibus Luithprandi Regis Longobard. ^k *Translatio corporis sancti Stephani*.] Habentur rei gestæ vetera monumeta scriptis mandata a Lucio archidiacono, sed quæ non modica castigatione indigeant. Legimus ea in cod. manuscrip. monasterij sanctæ Cæcilie Transiberim. Petrus diac. Cassin. in lib. de vir. illustr. monast. Cassin. cap. 35. testatur, sanctum Brunonem Episcopum Signinum de ea translatione scripsisse sermonem; idemq. capite 45. addit, alium insuper sermonem conscriptum esse a Petro eiusdem monasterij bibliothecario de eadē translatione Constantinopoli facta Romam.

xxj. B Octauo Idus Maij. Luna. 8

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 II 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
 t u A B C D E f F G H M N P
 28 29 30 1 2 3 4 5 5 6 7 8 9 10

N monte Gargano Apparitio ^a sancti Michaelis Archangeli. Mediolani natalis sancti ^b Victoris martyris, qui natione Maurus, & a primæua ætate Christianus, cum esset in castris Imperialibus miles, compellente Maximiano vt idolis sacrificaret, in confessione Domini fortissime perseuerans, primo grauitur fustibus cæsus, sed Deo protegente doloris expers, deinde liquenti plumbo perfusus, sed nihil penitus læsus, nouissime gloriosi martyrij cursum capitis abscissione cōpleuit. Constantinopoli sancti Acathij ^c centurionis, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani a Firmo tribuno delatus quod Christianus esset, & a Bibiano Iudice Perinthi sæuissime tortus, Byzantij demum a Flaccino Proconsule capitis damnatus est: cuius corpus ad Scyllacium litus diuinitus postea delatum, ibi honorifice asseruatur. Viennæ sancti Dionysij ^d Episcopi & confessoris. Antifiodori sancti Helladij ^e Episcopi. In territorio Bisuntino sancti Petri ^f Episcopi. In Scotia sancti Vuironis ^g Episcopi.

APPARITIO sancti Michaelis Archangeli ^a.] Hanc factam esse sub Gelasio Rom. Pontifice, anno Domini 488. scribit Sigebert. in chron. sed in numero annorū decipitur: Gelasius enim sedere cœpit anno 492. Habemus in nostra biblioth. vet. manuscrip. eiusdem rei gestæ historiam, qua quidem traditur, eam factam esse anno Domini 536. Indiæ. 14. Aliam recitat Sur. tom. 5. die 29. Septembris. Constat quidem fuisse olim frequentissimam ea ex causa ad montem Garganum peregrinationem: nam (vt cetera prætereamus) narrat Petrus Damian. scriptorum integerrimus, Othonem Imp. Roma ad montem Garganum nudis pedibus perrexisse, idq. monitu S. Romualdi, vt crimen paulo ante commissum ea corporis afflictatione expiaret. Hæc scribit idem auctor in vita S. Romualdi. Inuenies eam apud Lipom. tom. 8. Huic similis facta est in Gallijs apparitio S. Michaelis Archangeli, anno a Christo Domino septingentesimo nono, vbi ad similitudinem montis Gargani erecta est insignis ecclesia, curante S. Authberto Episcopo, vt scribit Sigebert. in chron. dicto anno: cuius rei gestæ historiam refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 71. Porro longe ante dictas apparitiones agi consueuisse Romæ solemnitatem sancti Michaelis Archangeli, alterius cuiusdam apparitionis occasione, Drepanius Florus vetustissimus poetarum Christianorum scribit his versibus:

Clarent Angelici sublimia festa dici

Allatura piæ dona beata animæ.

Hunc etenim Michael aula cælestis alumnus

Conspicuo nobis consecrat ore diem,

Dignatus Petri, Pauliq. inuisere sedem,

Imperiumq. fouens inclyta Roma tuum.

Qui proceres inter pia mania luce coruscos

Egregio vultu splenduit ore nouo:

Cum Deus expulsi lucem depromeret umbris,

Conderet & stabilem, nocte rucute, diem, &c.

Drepanius poeta, qui hæc scripsit, ille esse videtur, cuius meminit Sidonius lib. 8. epistola 11. ad Lupum, cuius ingenij extant pauca quædam monumenta in collectione poetarum Christianorū. Fuit alter Pacatus Drepanius, clarus orator, qui panegyricum dixit Romæ Theodosio seniori. Legitur in Codice Theod. rescriptum Theodosij Imp. ad Drepanium l. 4. de exhibendis reis. Sed quod ad præsentis diei solemnitatem spectat, in bibliotheca Vaticana plut. x. num. 221. inest codex, qui inscribitur, Sermones S. Augustini & aliorum: ibidem legitur sermo nomine S. Gregorij Papæ in festiuitate S. Michaelis Archangeli. est eius exordium: Angelorum & hominum natura, &c. Non præterimus, inter alias nobiles Romæ erectas ecclesias in

honorē S. Michaelis Archangeli, fuisse illam quæ in summitate molis Hadriani olim a Bonifacio Papa excitata est, de qua plura inferius dicturi sumus ad tertium Kal. Octob. illam quoque esse nobilem ac perantiquam, quæ posita est in Foro piscario: itemq. illam esse celebrē, quam Leo Quartus Papa ob Sarracenos denictos atque fugatos apud Vaticanū erexit, vt docet vetus inscriptio in marmore incisa, quæ in eadem ecclesia hætenus asseruatur, licet scriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponatur. Sicut in Occidentali Ecclesia, ita & in Orientali frequens fuit Michaelis Archangeli apparitio: nam qui vniuersalis Ecclesiæ a Deo patronus atque protector est institutus, idem virtute miraculorū vbique voluit innotescere. Facta est enim alia eius apparitio prope Byzantium, in cuius memoriam amplissima illic basilica est erecta, quæ & multis est miraculis illustrata, vt scribit Sozom. hist. lib. 2. cap. 2. & Niceph. lib. 8. c. 32. ea ecclesia Sostenum est appellata: quam vetustate collapsam restituit Basilus Imp. vt auctor est Georg. Cedren. in cōpend. hist. in Basilio. Alia rursus & æque celebris fuit illa apparitio facta in Chonis apud ciuitatem Colossensium; cuius rei gestæ historiam descripsit Metaphrastes, quam & recitat Lipom. to. 6. Agunt de ea Græci in Menologio octauo Id. Septemb. anniuersariam celebritatem, cuius & meminit Emmanuel Imp. in constit. de ferijs. Frequentes olim erectas fuisse ecclesias in honorem sancti Michaelis Archangeli, vetera monumenta testantur. Porro nobilissimā & antiquissimam illam memoriā S. Michaelis in Chonis profanauit Alexius pseudoimp. qui meritas de sacrilegio pœnas dedit. De his Niceta Choniata hist. lib. 3. pag. 48. Temporibus etiam Diocletiani Imper. iam extasse S. Michaelis nomine ecclesiam in Bithynia, fidem faciunt Acta S. Eutonomi Episcopi, quæ recitat Sur. tom. 5. Procop. lib. de ædific. Iustiniani Imp. sex numerat basilicas ab eodem Imp. in honorem sancti Michaelis excitatas. Frequentes fuisse ecclesias S. Michaelis, & aliorum Angelorum, argumento est l. quoniam. Cod. de sacrosanct. eccles.

^b *Victoris Mauri*.] De quo hac die Beda, Vuardus, Ado, Vuandelb. & alij recentiores. Meminit eiusdem Victoris S. Ambros. in Lucam lib. 7. c. 13. recensetq. eum inter martyres Mediolanensis ecclesiæ. De eodem hæc Ennodius Ticin. de se ipso: Continuo me ad beati Victoris martyris præsidia sæpe experta transexi, &c. Eius Acta refert Sur. tom. 3. ante eum Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 4. cap. 113. De eo etiam miraculum recitat Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 45.

^c *Acathij*.] Græci autē de Acathio in Menolog. pridie huius diei. Descripsit eius Acta

Metaphrastes, quæ Latine a se trāslata refert Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. Historiam de translatione ipsius Scyllacium facta, cuius hic habetur mentio, legimus ab eius ecclesia Romam missam. Meminit Niceph. de ecclesia erecta Constantinopoli in honorē S. Acahij mart. lib. 13. c. 38. quam vetustate labefactam a Iustiniano Imp. in angustiorem formam excitatam esse, scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. quam ipsam rursus a Basilio Imp. restitutam refert Georgius Cedren. in comp. hist. in Basilio. Non prætermittimus hic referre, quod scribit Niceph. hist. lib. 13. cap. 38. adhuc temporibus Arcadij Imp. superstitem fuisse arborē illam nucis Constantinopoli, in qua martyr Dei Acahij appensus, tormentis fuerat excruciat; licet Socrat. lib. 6. c. 21. dicat fuisse castaneam. Effecerūt plane dicti historici scriptis suis, ut arbor illa felicissima, sanguine tanti martyris irrigata, adhuc virens in memoria hominum perseveret, & sit in posterum permansura, longe beator, mea sententia, sic Romulea, Athenarum olea, Deli palma, vel Mariana quercu, quam clarissimus orator scriptorum suorum monumētis perpetuitati consecrandam putavit lib. 1. de legibus. Est nobilis sententia S. Gregorij Nazianzeni iterum repetita, quod quævis tenuia monumenta martyrum eandem vim aduersus dæmones, & ad virtutes sanitatū præstandas, quam & eorum corpora, quam & animæ in cælo existentes obtineant. id ille orat. 2. in Iulianum, & in carm. de humilitate, castitate, & tēperantia. Quare eodem consilio non indignū fore sum

arbitratus, si sanctorum martyrum memorias, quas cōstat non fuisse erectas, nisi ubi aliqua ipsorum martyriorū essent antiqua vestigia, vel eorundem reliquiæ positæ essent, id præcipiētibus sacris regulis Ecclesiasticis, Concil. African. c. 50. easdem ipsas iam temporis diuturnitate collapsas, atque hominū impiorum iniuria plane dirutas, his meis annotationibus aliquando cōmemorem. Hac enim arte absque sumptu aliquo fore speramus, ut templa collapsa restituantur, collabentia sarciantur fulcianturque; & quæ manent, integra aduersus omnem iniuriam temporum conseruentur.

^d Dionysij Episc.] De eo Beda hac die. Scribit Ado eiusdem ciuitatis Episcopus hunc claruisse temporibus Aelij Pertinacis. Successit hic sancto Iusto, numeraturq. sextus eius ecclesiæ Episcopus in tabulis Democh. ex eodem Adone collectis.

^e Helladij Episc.] De eo Molan. in addit. ad Vsuard. Successit S. Valeriano, seditq. tēporibus Constāntini Imp. poniturq. quintus ordine eius sedis Episcopus in tab. Democharis.

^f Petri Episc.] Fuit hic Archiepisc. Tarentasij; cuius vitam Gaufridus abb. iubente Lucio Papa, scripsit. extat apud Sur. tom. 3. hac die. Migravit ex hac vita anno Domini millesimo centesimo septuagesimo primo, cum sedisset annis trigintatribus.

^g Vuironis Episcopi.] Descripsit eius Acta Sur. tom. 3. hac die. Floruit circa annum Domini septingentesimum quinquagesimum. De eodem Trithem. de viris illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 263.

xx. C Septimo Idus Maij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

NAZIANZI natalis beati Gregorij^a Episcopi, ob singularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapsam Constantinopoli Catholicam fidem restituit, hæresesq. insurgentes compressit. Romæ sancti Hermæ^b, cuius Apostolus Paulus in epistola ad Romanos meminit. Hic digne semetipsum sacrificans, acceptabilisq. Deo hostia factus, virtutibus clarus cælestia regna petiuit. In Perside sanctorum martyrum trecentorum & decem^c. Callij via Flaminia passio sancti Gerontij^d Episcopi Ficodensis. In castro Vindecino depositio san-

tio sancti Beati^e confessoris. Constantinopoli Translatio sanctorum Andreæ Apostoli, & Lucæ Euangelistæ de Achaia, & Timothei discipuli beati Pauli Apostoli ab Epheso: corpus autem sancti Andreæ longo post tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concursu honoratur: ex cuius sepulchro liquor ad languores curandos iugiter manat. Romæ item Translatio sancti Hieronymi^s presbyteri & Ecclesiæ doctoris ex Bethlehem Iudæ ad basilicam sanctæ Mariæ ad Præsepe. Barij quoque in Apulia Trāslatio S. Nicolai^h Episcopi ex Myra ciuitate Lyciæ.

M A I I 9.

GREGORII Episcopi^a.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac denique ceteri Latīnorum, Græci autem in Menologio xiiij. Kalend. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorij Theologi celebrant: rursus autem viij. Kalen. Februarij de eodem solemniorē agunt diem, vt apparet ex constit. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Suas res gestas carminibus ipsemet ex parte digessit: vnde & Gregorius presbyter, quæ in encomio de Gregorio Nazianz. scripsit, accepisse videtur. Addidimus nos quam plurima ex auctoribus vetustis atque probatis petita, quæ per annos singulos in Annal. Eccles. digessimus; vnde etiam vitam ipsius, amicis efflagitantibus, descripsimus: quam Sūmo Pontifici Sanctissimo D. N. Gregorio XIII. tanti Patris studiosissimo obtulimus, eo potissimum tempore, quo ille totius Vr-bis exultatione celeberrimam corporis eius a sacrarum virginum ordinis sancti Benedicti monasterio in Campo Martio ad Gregorianum facellū præclarissimo opere ac maxima impensa in Vaticana basilica Principis Apostolorum extructum, translationem per egit; de qua inferius suo loco dicemus.

^b Hermæ.] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio Non. Martij. Hic auctor est illius voluminis, quod titulo Pastoris inscribitur, vt testatur S. Hieron. de scrip. Eccles. in Herma. Consentiant omnes de hoc agere Paulum ad Romanos scribentem c. 16.

^c Martyrum trecentorū & decem.] Sic Vsuardus, Ado, & vet. manuscrip. Beda autem quadringentos numerat: quando vero hi passi sint, nullus prodit.

^d Gerontij Episcopi.] Putatur hic ille Gerontius, qui affuit Symmacho Papæ in Concilio quarto Romano, Confl. Rufo & Auieno, anno a Christo Domino 502. Alius eiusdem nominis eodem sæculo vixit Episcopus Cæmerinensis, interfuitq. Romano Concilio sub Hilario Papa. Rursus alius in Gallijs temporari-

bus sancti Leonis Rom. Pont. numeraturq. inter eos Galliarum Episcopos, ad quos sanctus Leo scripsit epist. 52. Quo etiā tempore claruit sanctus Gerontius Episcopus Mediolanensis, de quo supra iij. Non. Maij. Legimus huius, de quo hic agitur, res gestas, quæ incipiunt: Ab exordio naturæ, &c. sunt eiusmodi tamen, vt indigeant exacta eruditorum censura, vt expurgentur.

^e Beati.] Agit de eodē hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores, itemq. Constantiensis ecclesiæ monumenta.

^f Translatio sanctorum Andreæ, Lucæ, & Timothei.] De eadem Vsuardus; Beda autem & Ado hic tantum de translatione Timothei, ea de causa puto, quoniam seorsum ab his translata sunt reliquiæ S. Timothei, anno vigesimoprime Constātij Imp. vt scribit S. Hieron. in chron. Porro Andreæ & Lucæ reliquias translatas esse anno 23. eiusdem Imp. idem auctor affirmat: licet in libro de scriptoribus Ecclesiast. in Luca dicat, tam sancti Andreæ, quam S. Lucæ reliquias Constantinopolim esse translatas anno vigesimo Constantini, vel (vt alij codices habent) Constantij. Agens idem auctor aduersus Vigilantium, eadem sub Constantino profitetur esse translatas, dum hæc ait per ironiam: Sacrilagus fuit Constantinus Imperator, qui sanctas reliquias Andreæ, & Lucæ, & Timothei transtulit Constantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, & inhabitatores Vigilantium illorum se sentire præsentiam confitentur? Hæc Hieron. Quæ quidem verba conuenire Constantio non posse, compertum est; quem Arianum fuisse, omnes norunt. Mirum sane in vnus eiusdemq. auctoris scriptis tantam reperiri discrepantiam. Verum si fides adhibenda est Artemij martyris Actis, quæ recitat Metaphrastes die 28. Octobris, quibus & adstipulatur Niceph. hist. lib. 10. c. 11. Constantij & non Constantini temporibus id factum esse, fatendum est: siquidem ipse Artemius Augustali præfectura nobilitatus, eiusmodi translationis negotium sibi tamquam viro religiosissimo traditum a Constantio Imperatore

ratore curauit. Theodorus lector lib. 2. collectan. id etiam sub Constantio factum affirmat: additq. Andreae & Lucae reliquias translatas quinto Nonas Martij, Timothei autem ad octauum Kalend. Iulij, hisq. diebus locatas esse Constantinopoli, in magno templo sanctorum Apostolorum. Procopius libro 1. de aedif. Iustiniani Imp. de restitutione eiusdem basilicae, deq. iterum adinuētis tunc ibi dictorum Apostolorum sacris corporibus. haec ait: Erat antiqua apud Byzantium aedes Apostolis consecrata, longitudine temporis iam emota, & quae (vt suspicabatur) amplius stare non poterat: hanc instaurauit Iustinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi & artifices, effosso fundamento, inuenerunt ligneas arcas tres, insculptis litteris indicantes, trium scilicet Apostolorum esse corpora, Andreae, Lucae, & Timothei; quae Rex ipse & omnes Christiani maximo cum honore conspexerunt, &c. De iisdem in vita sancti Eutychij Episcopi Constantinopolitani Eustathius presbyter agit. Fuerat olim templum illud a Constantino Magno erectum, vt testatur Eusebius in vita Constantini lib. 4. cap. 50. & 60. & Socrat. lib. 1. cap. 12. & 26. in fine, ubi haec ait: Quam quidem ecclesiam eam ob causam Constantinus aedificauerat, ne Imperatores & sacerdotes Apostolorum reliquijs aliquando destituerentur, &c. Quibus profecto annuit, aliquas Apostolorum reliquias illuc tempore Constantini esse translatas. In re autem ambigua ita animo affectus sum, vt definire controuersiam, certamq. de ea re ferre sententiam, non praesumam. De translatione sancti Andreae iterum facta Amalphilim, in archiuis illius ecclesiae rei gestae monumenta continentur. De perenni miraculo scaturientis in deliquoris medici ad curandos morbos, totus pene Christianus orbis est testis: in omnes enim regiones ex eo fonte fluxere riui. Et si de his quaris testimonium antiquorum, habes Gregorium Turonensem libro de gloria mart. cap. 31. Ad haec addimus, quod in bibliotheca Vaticana plut. 3. num. 153. est codex peruetustus dialogorum sancti Gregorij Papae, ante cuius exordium prima pagina describitur historia de legatione eiusdem Gregorij Constantinopolim, cum esset diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachium S. Andreae Apostoli, necnon & brachium S. Lucae Euangelistae, quae sacra pignora secum detulit Romam. Est quidem ea pagina praenimiam antiquitate pene consumpta. Ibidem autem post libros dialogorum mentio habetur de eodem Gregorio, quod anno secundo sui Pontificatus dedicauit ecclesiam S. Andreae ad Cluium Scauri, ubi adhuc eiusdem S. Apostoli brachium asseruatur. Caput autem eiusdem sanctissimi Apostoli ad aedes sacras eius germani Romam in Vaticanum a Pio Secundo delatum, ibi decentissime asseruatur; cuius rei

gestae historiam tunc editam in manuscr. codice legimus: est eius exordium: Si quae sunt memoriae commendanda, &c. ubi & piensissima oratio legitur, qua sanctissimus Papa trans pontem Miluium flexis genibus, madidis oculis, excepturus venerandum caput, sic effari coepit: Aduenisti tandem, o sanctissimum, &c. Legitur ibidem & sacer hymnus de eadem re editus eiusdem Pontificis iussu ab Agabito Episcopo Anconitano, iteq. luculentissima oratio Bessarionis Cardinalis amplissimi, necnon & Rom. Pontificis ad eum responsio, aliaq. solemnia sacrosancte peracta narrantur.

S Translatio sancti Hieronymi. Agit hic Petrus in catal. lib. 4. cap. 145. de duplici translatione corporis sancti Hieronymi: quarum prima; quam recenset factam sub Cyrillo Episcopo Hierosolymitano, nullius auctoris testimonio contestata, veluti falsam respiciamus: obiit enim sanctus Cyrillus ante Hieronymum, vt ipsius Hieronymi auctoritate probatur, dum ait, cum tantum peruenisse ad octauum annum Theodosij Imp. qui fuit annus a Christo 386. Sanctus Hieronymus autem ex humanis desijt Theodosio Iunior: nonum & Constantio tertium Cons. qui est annus a Christo 420. Secundam autem translationem, quam factam asserit cum Sarraceni Palaestina inuasissent, vt veram libenti animo suscipimus atque probamus; in cuius memoriam praesens celebritas annis singulis agi consuevit.

H Translatio sancti Nicolai Episcopi. Huius rei gestae historiam scripsit Ioannes archidiaconus ad Vrsionem Barensem Episcopum, vt testatur Vinc. lib. 25. cap. 83. Recenset eam Sur. tom. 7. hac die. Scripsisse insuper eandem historiam Nicephorum Barensem, adhucq. in manuscr. latitare, tradit Molanus. Sigebert. in chron. de ea agens, factam scribit anno Domini 1807. id ipsum idem Ioannes testatur. Ex eiusdem sancti Antistitis corpore, vt e perenni quodam charismatu fonte, stillat liquor salubris, sicut olim cum esset Myra: quamobrem Emmanuel Imp. dum de eo agit in constit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat: Nicolaus miraculis insignis, vnguentorum fragrantia scatens, &c. Extat apud Theod. Balsam. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Deus opt. maximus cum multis modis sanctorum suorum cineres illustrarit, eo etiam honore dignatus est, vt ex aridis ossibus (vt olim ex asina maxilla, qua Samson Philisthaeos deleuit, aquae fontem manare fecit, Iudic. c. 15.) liquorem medicamento vim habentem ad curandas malas valetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluerit: idq. non tantum Andreae Apostoli, ac Nicolai, sed & aliorum complurium sanctorum sacris reliquijs praestitit; de quibus suis locis dicetur inferius.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE via Latina natalis sanctorum martyrum Gordiani^a & Epimachi; quorum prior pro confessione nominis Christi tempore Iuliani Apostatae diu plumbatis caesus, & ad vltimum capite truncatus, noctu a Christianis sepultus fuit eadem via in crypta, in quam beati Epimachi martyris reliquiae paulo ante translatae fuerant ab Alexandria, ubi ille pro Christi fide martyrium compleuerat. In terra Hus sancti Iob^b prophetae, admirandae patientiae viri. Romae beati Calepodij^c presbyteri & martyris, quem Alexander Imperator gladio fecit occidi, & corpus eius per ciuitatem trahi, atque in Tiberim iactari; quod inuentum Callistus Papa sepeliuit. Decollatus est etiam Palmatus^d Consul cum vxore & filijs, & alijs promiscui sexus quadragintaduobus de domo sua: Simplicius quoque senator cum vxore, & sexaginta octo de familia sua: item & Felix cum vxore sua Blanda: quorum capita suspensa sunt per diuersas portas Urbis ad exemplum Christianorum. Item Romae via Latina ad Centum aulas natalis sanctorum martyrum Quarti^e & Quincti, quorum corpora Capuam translata sunt. Apud Leontinos in Sicilia sanctorum martyrum Alphij^f, Philadelphi, & Cyrini. Smyrnae sancti Dioscoridis^g martyris. Apud Tarentum sancti Cataldi^h Episcopi miraculis clari. Mediolani Inuentioⁱ sanctorum martyrum Nazarij & Celsi, quando beatus Ambrosius Episcopus sancti Nazarij corpus recenti adhuc sanguine conspersum reperit, atque ad basilicam Apostolorum transtulit, vna cum corpore beati Celsi pueri, quem idem ipse nutrierat, & Anolinus in Neronis persecutione simul cum eo gladio feriri iusserat quarto Kalendas Augusti, quo die festiuitas eorum martyrij celebratur.

GORDIANI & Epimachi^a.] De his item Beda, Vsuardus, & alij, Græci autem in Menologio pridie huius diei. Horum Acta recitat Surius tomo 3. & Mombricit. tom. 1. Qua quidem in re admonemus iterum lectorem, carnificinas illas, quas Romanæ in Christianos exerceri solitas temporibus Iuliani ferunt, non ab ipso Iuliano, sed ab Aproniano Præfecto Urbis institutas. Quæ ut dilucidiora fiant, scire oportet, Iulianum, antequam inuaderet Imperium, cum in Gallijs moraretur cum exercitu, ne cordis impietatem eo tempore consilijs suis nondum opportuno proderet, se Christianum professum esse, atque ad Christianorum synaxes etiam conuenire consueuisse, ut ex Ammiانو Marcellino fati liquet. Insuper (ut auctor est sanctus Hilarius libel. aduersus Constantium) idem Iulianus fuit Catholicis, deq. Orthodoxa fide tunc ab Arianis vexata est optime meritis. Postquam vero ab exercitu acclamatus est Imperator, euestigio recedens e Gallijs, in Orientem aduersus Constantium duxit exercitum: quo interim defuncto, cum esset Antiochiæ, tacitam aduersus Christianos exercuit persecutiõnem, delectis ad hoc ijs prouinciarum Præsidibus, quos infestissimos esse nouerat Christianis: & inter alios (ut idem Marcellinus testatur) Romanæ urbis præfecturam delegauit Aproniano; qui in Christianos, non Christianitatis titulo, sed quasi in maleficos, hoc est, veneficijs & magicis cantionibus deditos, exercuit quæstiones, grauissimaq. infontibus supplicia irrogauit. Accessit ad sæuitiam hominis exacuendam, quod eo tempore diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptum tulit maleficijs Christianorum. Concitarunt etiam pessimi hominis impetum infideles, dum eodem tempore Romæ Apollinis templum incendio conflagrauit. Hæc habes ex eodem auctore lib. 21. 23. & 26. Ex quibus, omnibus tam horum martyrum Acta, quam ceterorum, potius sub Iuliano, quam coram Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum enim Romæ aliquando fuisse, præsertim post adeptum Imperium, nullus probatorum antiquorum auctorum testimonio poterit affirmare. Horum sanctorum martyrum, de quibus agitur, sacras reliquias trãslatas esse in Alemaniam, scribit Hermannus in chron. anno Domini 770. De iisdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib. 2. mon. 62.

^b *Iob Propheta.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Id. Maij: ijdemq. eundem Prophetam appellat ob multa præuisa atque prænunciata vsque ad sæculi con-

summatione diuina consilia: quæ tum S. Gregorius in Moralibus, tum alij plerique, qui in ipsum commentarios scripserunt, communi omnium sententia profitentur.

^c *Calepodij.*] Agunt de eodem ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Eius res gestæ habentur in Actis sancti Callisti Papæ, apud Sur. tom. 5. 14. Octobr. Fuit nomine Calepodij nobile cœmeterium via Aurelia, extra portam Ianiculensem, & ostenditur adhuc (ut ferunt) in ecclesia S. Pancratij. Habetur de eo frequens mentio in Martyrologijs. Extat de eodem Calepodio carmen Bonad. lib. 2. monod. 61.

^d *Palmatus Consul.*] In iisdem Actis S. Callisti de eodem agitur. Cum hic Consul dicitur, non puto ordinarium, cum non recensatur in Fastis; sed ex suffectis, seu allectis opinor; de quibus quidem Ausonius in oratione habita in suo Consulatu ait, sub quibus Consulibus hi Consulatum gessissent, quærare opus fuisse. De Simplicio senatore ac ceteris, quorum hic mentio habetur, consule eadem Callisti Acta.

^e *Quarti & Quinti.*] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum nomine cœmeterium est appellatum, de quo Panuinus lib. de cœmet. ex tabulis Vaticanis.

^f *Alphij & soc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Legimus horum Acta e Græcis Latine reddita, excusq. ab ecclesia Leontina accepta: in quibus tamen aliqua sunt corrigenda, atque in primis quod habent hos passos sub Licinio Imperatore, cui quidem aptari non possunt quæ ibi narrantur, sed potius Decio. At ne mihi alienos labores sumere videar, hæc ipsa Acta, aliaq. pene omnia ex diuersis extra Urbem ecclesiarum archiuis accepta, quorum in his annotationibus frequenter meminimus, in vnu colligere, fuit operis & industriæ R. P. Antonij Talpæ Seuerinatis, nostræ cõgregationis bibliothecæ præfecti, qui in his colligendis diligens studium officiumq. laudabiliter impendit.

^g *Dioscoridis.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, vbi etiam eius certamen paucis enarratur.

^h *Cataldi Episcopi.*] De eo Petrus in catalogo libro quarto, capite 143. Agitur hac die venerandi corporis eius inuentio, natalis autem dies octauo Idus Maij. Legimus eius Acta in officio ecclesiastico eiusdem sancti nuper restituto iuxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

ⁱ *Inuentio sanctorum mart. Nazarij & Celsi.*] De qua etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Rei gestæ historiam scribit Paulinus in Ambrosio, Præfatio eiusdem, aliaq. vetera monumenta. Plura de his dicturi sumus inferius in natali die ipsorum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria natalis beati Anthimi^a presbyteri, qui post virtutum & prædicationis insignia, in persecutione Diocletiani in Tiberim præcipitatus, & ab Angelo exinde ereptus, oratorio proprio restitutus est: deinde capite punitus, victor migravit ad cælos. Eodem die S. Euellij^b martyris, qui cū esset de familia Neronis, ad passionem S. Torpetis in Christum credidit, pro quo & decollatus est. Item Romæ sanctorum martyrum Maximi^c, Bassi, & Fabij, qui sub Diocletiano via Salaria cæsi sunt. Camerini sanctorum martyrum^d Anastasij & sociorum, qui in persecutione Decij sub Antiocho præside cæsi sunt. Auximi in Piceno sanctorum martyrum Sisinij^e diaconi, Diocletij, & Florentij discipulorum S. Anthimi presbyteri, qui sub Diocletiano lapidibus obruti, martyrium compleuerunt. Varenis S. Gangulphi^f martyris. Viennæ S. Mamerti^g Episcopi, qui ob imminens cladem solemnes ante Ascensionem Domini triduanas Litanias in ea vrbe restituit^{*}: quæ ritum postea vniuersalis Ecclesia recipiens cõprobauit. Apud Siluiniacum depositio S. Maioli^h abbatis Cluniacensis, cuius vita sanctis meritis fuit præclara. In Piceno apud Septēpedanos S. Illuminati^k confessoris.

* instituit

ANTHIMI^a.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijq. recentiores. Extant eius Acta, quæ retulit Sur. in tom. 3. vbi etiam recitat sermonem Petri Damiani de eodem martyre.

^b *Euellij.*] Beda de eo item agit hac die. Eius res gestæ iunctæ sunt Actis S. Torpetis martyris, quæ legimus in manuscrip. Edidit ea Mombricit. tom. 2. Meminit & Petrus in catal. lib. 5. cap. 8.

^c *Maximi & soc.*] Agitur de his etiã in Actis S. Anthimi mart. cuius nuper meminimus.

^d *Anastasij & soc.*] Legimus horum Acta in rebus gestis S. Venantij martyris, acceptis ab ecclesia Cameriniensi, sed censura aliqua castigandis.

^e *Sisinij & soc.*] Horum res gestæ intextæ habentur in prædictis Actis S. Anthimi.

^f *Gangulphi.*] Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 3. Plura habentur de eo in Breuiario & Missali ecclesiæ Augustanæ. Henricus de Erford. cap. 67. Vincentius lib. 3. cap. 159. Martin. Polon. in chron. anno Domini 756. & alij plures.

^g *Mamerti Episcopi.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Qualis autem quantusve hic fuerit, indicant epistolæ Sidonij Apollinaris, qui eum nouit, & familiarissime vsus est, epist. 11. lib. 4. & lib. 7. epist. 1. De eo præterea Alcimus Auitus, qui secundus post eum factus est Viennensis Episcopus, in homilia quam de Rogationibus habuit; Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 2. cap. 34. Ado Viennen. in chron. ann. Dom. 396. & 452. quæ & Surius collegit in vnum tom. 3. hac die. Hi etiam qui agunt de diuin. offic. eiusdem meminuerunt, ut Albin. Flac. c. 67. Amal. cap. 37. & alij.

& alij, vt Sigebertus in chron. anno 468. Regino anno 421. Fuit alius eiusdem nominis Episcopus Lingonensis, de cuius corporis inuentione agitur in vita S. Annonis Episcopi Colonien. lib. 1. cap. 38. apud Surium tomo 6. die 4. Decembris; quem Martinum ab alijs dictum reperi.

^h In ea vrbe restituit. Sic positum, vt intelligas longe ante sanctum Mamertum Rogationes illas ante Ascensionem Domini fuisse solitas celebrari, vt ex Augustino & Sidonio Apollinari superius demonstrauius in not. diei 25. Aprilis. Porro S. Mamertus solertiori cultu easdem in Viennensi ecclesia celebrandas indixit: quem ritum (vt hic habet Martyrologium) vniuersalis Ecclesia recipiens, comprobauit. Consule quæ de Ro-

gationibus dicta die superius sunt notata. ⁱ Maioli abb.] Suffectus est hic Ademaro anno Domini nongentesimo quadragesimo-quarto, peruenitq. vsque ad annum 993. vt scribit Sigebertus in chron. Numeraturque tertius ordine eiusdem cœnobij Cluniacensis abbas. Meminit eiusdem S. Bernardus in apol. ad Gulielm. abbatem. pluribus Petrus Cluniacen. lib. 2. mirac. cap. 31. Lambert. in chron. anno 995. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Bened. lib. 3. cap. 230. Porro eius res gestas vberius cumulatatas Surius habet tomo 3. hac die.

^k Illuminati.] Eius sacrum corpus religiose seruetur & colitur apud Sanctoseuerinates, qui olim Septempedani dicebantur, in monasterio S. Mariani.

vij. F Quarto Idus Maij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	i
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina sanctorum martyrum Nerei & Achillei^a fratrum: qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erant eunuchi, in insula Pontia longum pro Christo duxerunt exilium; postmodum grauissimis verberibus attrictati sunt: deinde cum a Memmio Rufo Consulari equuleo & flammis ad immolandū compellerentur, dicerentq. se a beato Petro Apostolo baptizatos, nulla ratione posse idolis immolare, capite cæsi sunt. Horum sacræ reliquiæ Romæ ex diaconia S. Hadriani in restauratū antiquum eorum Titulū, vbi olim reconditæ asseruabantur, solemniter iussu Clementis Papæ Octaui translatae sunt pridie huius diei. Ibidem via Aurelia^b S. Pancratij^c martyris, qui cum esset annorum quatuordecim, sub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione compleuit. Item Romæ S. Dionysij^d patruī eiusdem beati Pancratij. In Sicilia S. Philippi^e Argyrionis, qui a Romano Pontifice ad eam insulam missus, magnam illius partem ad Christum conuertit: cuius sanctitas in liberandis energumenis maxime declaratur. Salaminæ in Cypro sancti Epiphaniij^f Episcopi, qui multiplici eruditione & sacrarum litterarum scientia excellens, vitæ quoque sanctitate, zelo Catholicæ fidei, munificentia in pauperes, & virtute miraculorum extitit admirandus. Constantinopoli sancti Germani^g Episcopi, virtutibus & do-

strina

strina insignis, qui Leonem Isauricum aduersus sacras imagines edictum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris sancti Modoaldi^h Episcopi. In ciuitate Calciatensi sancti Dominiciⁱ confessoris.

M A I I 12.

N

^{EREI, &} Achillei, alias Ar-
chillei^a.] De his hac item die Beda, Vfsuard. Ado, & alij. Eorū Acta recitat Surius tom. 3. Fuit vetus Romæ Titulus nomine horum martyrum, cuius habetur mentio in regist. S. Gregorij Papæ lib. 4. epist. 44. vbi idē Gregorius habuit homil. 28. in Euang. Erant ibidem sepulta eorumdem martyrum corpora, simulq. Flauia Domitilla; quibus alludit, cum ait: Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, florentem mundum mentis despectu calcauerunt, &c. Quæ tria sacra corpora hoc ipso anno, quo hæc denuo cudimus, MDXCVII. quinto Id. Maij, ex diaconia S. Hadriani, quo sub Gregorio Nono translata fuerant, ac demum sub Sixto V. ab Augustino Cusano eiusdē ecclesiæ tunc diacono Card. in altari maiore a se magnificentius extructo decentius collocata, nos restituito Titulo, S. D. N. Clemente Octaui concedente, in suum pristinum locum celebri pompa reduximus vna cum eorum capitis thecis auratis inclusis. Horum item sanctorum nomine appellatum est cœmeterium via Ardeatina, quod restituit Ioannes Papa, vt legitur apud Anastas. in lib. de Rom. Pontif. in Ioanne Papa Primo.

^b Item via Aurelia.] De duplici via Aurelia, veteri & noua, consule ea quæ Panuin. lib. de Vrbe Roma pag. 107. 109. & 122. pluribus scribit.

^c Pancratij.] Idem qui supra de eodē agunt hac item die. Extant eius Acta, quæ & sincera in aliquibus ecclesijs legi consueuerunt. Habet ea Surius tomo 3. De miraculis ad sepulchrum eius aduersus periuros fieri solitis agit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 39. Extat vetus memoria eiusdem via Aurelia, vbi S. Gregorius Papa habuit homil. 27. in Euang. Ibidem & venerandum corpus eius sepultum est. Vnde hæc ibi in fine: Ad martyris tumbam consistimus, qui ad cæleste regnum ex qua morte peruenerit, scimus, &c. Abstulit olim eam ecclesiam idem S. Gregorius a presbyteris negligenter curantibus, deditq. monachis, qui (vt ait) ad sanctissimū martyris corpus quotidie opus Dei peragerent. Extat de his epist. 18. lib. 3. registr. De eiusdem reliquijs idem lib. 7. epist. 86. & lib. 8. epist. 63. Porta Ianiculensis, seu Aurelia antiquitus dicta, ex eiusdem sancti nomine appellata est Porta S. Pancratij; nec id nouiter, sed antiquitus, vt constat ex Procop.

lib. 1. de bel. Goth. De reliquijs eiusdē sancti in Gallias translatis agit Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 83. Scripsit de S. Pancratio epigramma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

^d Dionysij.] De eo item Beda, Vfsuardus, Ado, & alij. Certamen & corona eius describitur in prædictis Actis S. Pancratij.

^e Philippi.] De quo plura scribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. Accepimus eius res gestas manuscriptas, quarum est exordium: In diebus Arcadij Imperatoris, &c.

^f Epiphaniij.] De eodem hac die Latini omnes, & Græci in Menolog. vbi ijdem testantur eum vixisse annos centum & quindecim, minus mensibus tribus. Pluribus de eo S. Hieron. lib. de script. Eccles. in epist. 61. ad Ioannem Episcopum Hierosolymitanum, & in apol. 2. aduersus Rufinum. Ad eam spectatæ sanctitatis vir fuit, vt licet aduersus Arianos semper strenue decertasset, ipsi tamen Ariani, & eorū patronus Valens Imperator eum reueriti, quicquam molestiæ ei inferre ausi non sint, vt idem S. Hieron. scribit epist. 61. his verbis: Epiphanius Episcopus Cypri a Valente non tangebatur: tanta enim venerationis semper fuit, vt regnantes hæretici ignominiam suam putarent, si talem virum persequerentur. Hæc S. Hieron. Cum autem alicubi Salaminæ, alicubi vero Constantiæ Episcopus dictus reperiat, non existimes hæc inter se pugnare: nam Salamina etiā Constantia dicta est: quod & expresse testatur S. Hieron. in epist. 27. in epitaphio S. Paulæ ad Eustochium. Extat Theophili Episcopi Alexandrini ad eum epist. 67. apud Hieron. tom. 2. eumq. summopere laudat. De eo plura Socrat. hist. lib. 6. cap. 11. & sequen. Sozom. lib. 7. c. 26. & lib. 8. c. 14. & 15. & Niceph. lib. 2. c. 46. lib. 13. c. 13. & 14. & illi omnes etiā qui scripserunt res gestas Ioannis Chrysostomi, vt Leo Imp. Georgius Alexand. Metaphrastes, Suidas, & alij. Pluribus autem eius Acta conscripta edidit Metaphrastes, de quorum paruum fida integritate egimus in Annal. Eccles. Mentio habetur de eodē in Nicæna Synodo secunda; & quem praterieram, meminit eiusdem S. Aug. lib. de hæres. ad Quoduultdeum. Longævam ætatem Epiphaniij ex eo considerare possumus, quod ab ineunte ætate versatus est cum sancto Hilarione, vt scribit S. Hieron. in Hilarione, & Sozom. lib. 6. c. 32. Eratq. adhuc iuuenis S. Hilarion, quando S. Epiphanius iam adolescens monasticam amplexatus est disci-

disciplinam, vt eius Acta testantur: qui quidem Hilarion octoginta annos natus vita sanctus est anno Domini trecentesimo septuagesimosecundo, vt ostendemus inferius in natali die ipsius: S. Epiphanium autē constat superstitem adhuc fuisse septimo anno Arcadij Imp. Vincētio & Frauitta Confl. qui adscribitur a recentioribus annus a Christo Domino quadragesimus primus. Sepulchrum S. Epiphaniij pluribus esse nobilitatum miraculis, scribunt Sozom. lib. 7. c. 26. & Niceph. lib. 1. c. 46. Fuit eidem post obitum erecta basilica, eademq. sacris imaginibus exornata, vt apparet ex Act. 6. sanctæ Synodi Nicænæ secundæ.

^g Germani Episcopi.] Agunt de eo itē Græci hac die in Menologio, vbi eius natalis, genus, & Acta narrantur. De eo Nicephorus Episcopus in chron. Zonaras in Leone Isaurico, & Cedren. in comp. histor. miscel. anno 14. eiusdem Imp. lib. de Roman. Ponti-

ficibus in Gregorio Secundo Papa, Constantius Episc. in encomio de translatione reliquiarum S. Euphemie, quod recitat Lipom. to. 6. Excessit ex hac vita annū agens suæ ætatis nonagesimum, vt in Græcorū Menologio legitur. Reliquit inter alia sui ingenij monumenta theoriam rerum Ecclesiasticarum.

^h Modoaldi Episcopi.] Huius Acta recitat Surius to. 3. scripta a Stephano abbate Leodien. apud quem lib. 3. agitur de miraculis eius. Vixit sub Pipino Rege Francorū, cuius tempore ordinatus est Episcopus, vt in vita ipsius habetur lib. 2. cap. 8. Cœpit Pipinus regnare anno Domini septingentesimo quinquagesimo primo.

ⁱ Dominici.] De eodem etiam Molanus in addit. ad Vsuardum edit. secundæ. Pluribus in Flore sanct. Hispan. De ipso agitur & in Thesaur. concion. tomo 2. Migrasse ferunt ex hac vita circa annum Domini millesimum & sexagesimum.

xvj. G Tertio Idus Maij. Luna. 13

a b c d e f g h i k l m n p q r s
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 10 11 12 13 14 15

ROMAE Dedicatio^a ecclesiæ sanctæ Mariæ ad Martyres, quam beatus Bonifacius Papa Quartus, expurgato deorum omnium veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem beatæ semper Virginis Mariæ & omnium Martyrum dedicauit, tempore Phocæ Imperatoris. Constantinopoli beati Mucij^b presbyteri & martyris, qui sub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Proconsule, primo Amphipoli multis pœnis atque cruciatibus ob Christi confessionem afflictus, postea Byzantium vsque perductus, capitali sententia occubuit. Heracleæ sanctæ Glyceriæ^c martyris Romanæ, quæ sub Antonino Imperatore & Sabino Præside passa est. Alexandria commemoratio^d plurimorum sanctorum martyrum, qui ob fidem Catholicam ab Arianis in ecclesia Theonæ occisi sunt. Apud Traiectum sancti Seruatij^e Tungrensis ecclesiæ Episcopi; ad cuius meritum omnibus demonstrandum, cū tempore hiemis omnia incircuito nix repletet, sepulchrum eius numquam operuit, donec industria ciuium basilica super illud ædificata est. In Palæstina S. Ioannis^f Silentarij.

DEDIC. eccles. S. Mariæ ad Martyres^a.] Agit de eadem solemnitate Beda hac die. Quantum obseruare potui, comperi vsque ad S. Gregorij Papæ tempora idolorum templa a Christianis vt plurimum vel fuisse deiecta, vel si quæ intacta remanserunt, eadem, vt loca dæmonum, indigna existimata esse, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, secundum illud Apostoli 2. ad Corinth. cap. 6. Qui consensus templo Dei cum idolis? Vnde idem S. Gregorius Papa, qui Bonifacium Quartum, qui Pantheon in Dei ecclesiam mutauit, vix spatio trium annorum præcessit, scribens ad Regem Anglorum nuper ad Christum conuersum epist. 60. lib. 9. Indiēt. 4. monuit vt idolorum templa euerteret. Inde autem considerans, infirmis adhuc in fide concedendum aliquid, scribens ad Mellitum Episc. epist. 71. lib. 9. Indiēt. 4. præcepit ne idolorum templa destruerentur, sed iuxta ritum ibi præscriptum expiarentur primum, indeq. sanctorum illatis reliquijs, sanctificarentur: quod & posteris deductum est in exemplum. Si enim optassent Christiani idolorum templa in ecclesiarum vsu conuertere, nullatenus mirifica illa templa Serapidis Alexandria, Marnæ Gazæ, Iouis Apameæ, Cælestis Carthaginis, & alia innumerabilia, quæ ob ingentem structurâ visa sunt miracula mundi, solo æquassent. Qui quidem zelus si vsquam incaluit, Romæ in primis Christianorū corda succenderat, vt S. Hieronymi auctoritate probatur, dum in præm. lib. 2. comment. epist. ad Galat. hæc ait: Vbi alibi tanto studio & frequentia ad ecclesias & martyrum sepulchra concurritur? vbi sic ad similitudinem cælestis tonitruui, Amen, reboat, & vacua idolorum templa quatuntur? hæc ibi: & alibi ad Latam epist. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliendis Romæ deorum delubris pluribus agit. Illud etiam famosissimum Iouis Capitolini templum iam excisum esse, testatur lib. 2. in Iouinian. In Oriente etiam Theodosius Iunior sanctionem de his ipsis promulgauit, in qua hæc inter alia leguntur: Cuncta eorum fana, templa, delubra, si qua etiam nunc restant integra, præcepto magistratum destrui, collocationeq. venerandæ Christianæ religionis signi expiari præcipimus, & c. l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. Cur autem Pantheon templum intactum remanserit, ea fuit causa; quod dum prædicta Romæ, temporibus Hieronymi, aduersus idolorum ædes agerentur, Honorius Imp. lege sancita, eiusmodi impetum Christianorum compefcuit, hæc rescribens: Sicut sacrificia prohibemus, ita volumus publicorum operū or-

namenta seruari, & c. l. 15. de Pagan. Cod. Theod. Puto diuina dispensatione factum, vt inter tot idolorum fana prostrata, & in anathema obliuionis euerfa, Pantheon velut insignis quoddam ac perenne trophæum de expugnatis hostibus permaneret, cederetq. triumpho omnium martyrum, qui omnes Gentilium deos Christi cruce subegerant. De eius dedicatione per Bonifacium facta scribit Beda de gest. Angl. lib. 2. c. 4. & de sex ætat. in Phoca Imp. Ado Vien. in chron. anno 604. Paulus diac. de gest. Longob. lib. 4. c. 11. Marian. Scot. in chron. anno 610. Siebertus anno 609. & alij. Legi in eius ecclesiæ codice manuscripto, templum illud dictum in primis in honorē Dei genitricis Mariæ, omnium sanctorum martyrum & confessorum: illataq. illuc esse reperi duodetriginta curribus ossa sanctorum martyrum, e diuersis Urbis cæmeterijs effossa, solemniterq. comportata, ac decentissime collocata. Cetera autem de ea solemnitate inferius ad Kalendas Nouembris.

^b Mucij.] Græci Mociū appellant, de quo etiam hac die Vsuardus; Græci autē in Menologio ad sext. Id. Maij, vbi etiam narrat in honorem huius martyris a Constantino Imp. fuisse templum erectum, quo eiusdem martyris sacras reliquias inferri mandauit. Iustinianus Imp. etiam ædem amplissimam eidem martyri erigendam curauit, de qua Procop. lib. 1. ædif. Iustiniani Imp. his verbis: Præterea templum Mocio martyri consecratum, magnitudine sua cetera superans, posuit. Cedren. in Basilio Imp. addit, eiusmodi templum vetustate collapsum ab eodem Basilio Imperatore a fundamentis fuisse restitutum. De S. Mocij basilica mentio habetur etiam in Actis Concil. Ephes. edit. Peltan. tom. 2. cap. 19. & 20.

^c Glyceriæ, alias Glycerij.] De eadem hac die Græci agunt in Menologio, vbi & eius martyrium describitur. Metaphrastes recenset eius res gestas, agiq. de ea scribit (nisi error sit in nota numeri) sext. Id. Maias: habet eas Lipom. to. 7. & Surius tom. 3. ea die. Percelebre fuit Heracleæ templum S. Glyceriæ, ibiq. sacrum eius corpus positum pluribus est miraculis illustratum. Ex eius enim offibus iugiter vnguentum curandi vi præditum emanare solebat, vt auctor est Nicephorus hist. lib. 18. cap. 28. & 32. De reliquijs eiusdem martyris habetur mentio in encomio Constantini Episcopi de inuentione reliquiarum S. Euphemie apud Lipom. tomo 6.

^d Commemoratio plurimorum sanctorum martyrum.] Horum martyrium scripsit Petrus Episcopus Alexandrinus; qui fuga lapsus, dedit de his epistolam ad vniuersos Christi fideles, quam recenset Theodoretus histor. lib. 4.

lib.4. c. 20. De clade eo tempore illata Catholicis per Lucium pseudoepiscopū Ariannum, agit S. Gregorius Nazianz. in orat. in laudem Heronis, Rufin. hist. lib.1. c. 2. 3. & 4. Socrat. lib.4. cap. 16. 17. 18. & 19. Sozom. lib. 6. c. 19. 20. & Niceph. hist. lib. 11. c. 29. Eadem Catholicorum stragem non tantū scriptis, sed & voce præfatus Petrus Romæ, cum illuc confugisset, prædicavit, ostendens ibidem occisorum vestes sanguine cruentatas; ad quod miserandum spectaculū Vrbs conuersa est ad lacrymas. De ecclesia Theonæ, cuius hic habetur mentio, agit S. Epiphanius in Panar. hæresi 69. Eodem tempore Lucij pseudoepiscopi complures sanctorum monachorū ex Aegypto & Thebaide ob fidem Catholicam fuisse relegatos ac damnatos ad metalla Ponti & Armeniæ, auctor est Ioan. Cassian. collat. 18. c. 7. in fine.

^c *Seruatiij Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Seruationē hunc appellat Sulpicius Seuerus lib. 2. hist. sacr. Quæ hic de eo scripta sunt, inuenies etiam apud Greg. Turon. de glor. confess. c. 72. qui de eodem item agit lib. 2. c. 5. de gest. Franc. ante omnes S. Athanasius in apolog. ad Constantium, & in apologia secunda, cū agit de Patribus qui interfuerunt Concilio Sardicensi, cui etiam præfens fuit Seruatius, anno Domini trecentesimo quadragesimoseptimo, Rufino & Eusebio Conss. Interfuit etiā Concilio Agrippinēsi celebrato post Consulatum Amantij & Albinij, anno 346. Ex prædictis Concilijs satis liquet, quibus temporibus hic vixerit. Hac idcirco inculcamus, quoniam nonnulli scribunt, eum functum esse legatio-

ne ad limina Apostolorum post centum fere annos ab eo tempore quo vixit. Itaque ea legatio Synodalis Seruatiij non debet referri ad tempora Attilæ Regis Hunnorum, sed potius ad illas atrocissimas clades, quibus tota fere Gallia a barbaris deuastata est, illis ipsis Seruatiij temporibus. Meminit illarum omnium S. Hieronymus epist. 11. scribens ad Ageruchiam. Portentosa quædam de Seruatiio scribit Sigeb. in chron. anno Domini 399. eum nimirum confanguineū secundum carnem fuisse Domini nostri Iesu Christi, eiusq. patrē fuisse filium Eliud, fratrem S. Elizabeth matris S. Ioannis Baptiste, eūdem plusquā trecentis annis vixisse. Id ipsum Petrus in catal. refert lib. 5. c. 162. quæ etiā firmare nituntur testimonio Cælestini Tertij Papæ, quasi ea Acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid sentiendum sit, nemo non intelligit. Agit de eodem nouissime Molanus in Indic. sanctorum Belgij. In tabulis Episcoporum Tungrensium numeratur Seruatius decimus eius sedis Episcopus, apud Democh. de sacrific. Missæ, vbi etiam plura de Seruatiio leguntur.

^f *Ioannis Silentarij.*] Huius vitam fidelissime scripsit Cyrillus monachus; qui etiā gesta sanctorū Sabæ & Euthymij litteris commendauit, suorum temporum texens historiam. Descripsit eam Lipom. tomo sexto, & Surius tomo tertio, hac die. De eo etiam idem auctor in vita S. Sabæ. Floruit temporibus Zenonis Imperatoris, agensq. iam tunc quartum supra centesimum annum, adhuc erat in humanis, cum idem auctor scriberet eius res gestas.

affectus est cruciatibus: quem Corona vxor cuiusdā militis cum cœpisset beatum prædicare ob martyrij constantiam, vidit duas coronas de cælo lapsas, vnam Victori, & alteram sibi missam: cumq. hoc audientibus cunctis testaretur, ipsa quidem inter arbores scissa^d, Victor vero decollatus est. In Sardinia sanctorum martyrum Iustæ^e, Iustinæ, & Henedinæ. Romæ sancti Paschalis^f Papæ, qui plurima sanctorum martyrum corpora e cryptis leuauit, & in diuersis ecclesijs honorifice collocauit. Ferenti in Tuscia S. Bonifacij^g Episcopi, qui (vt refert beatus Gregorius Papa) a pueritia sanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Campania sancti Pomponij^h Episcopi. In Aegypto S. Pachomijⁱ abbatis, qui plurima in ea regione monasteria erexit, & regulam monachorum^k scripsit, quam Angelo dictante didicerat.

BONIFACII^a martyris. De eodem hac die Vsuardus, Ado autē Nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad quartumdecimū Kalend. Ianuarij; qua item die eum ponit Metaphrastes, qui eius Acta descripsit. refert eadem Lipom. tom. 5. & Sur. to. 3. Nonis Iunij. Legimus in vet. manuscrip. monasterij S. Cæciliæ Transiberim Acta eiusdem martyris, in quibus aliqua habentur, quæ in Græcis exemplaribus desiderantur. Est illustris ac vetus memoria Romæ eiusdem Bonifacij, quæ ob sepultum in ea S. Alexium, eius etiam nomine nuncupatur, numeraturq. in antiquo Romano cærimoniali vna ex vigintiduabus abbatijs, quæ Romæ erant. Extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad. lib. 2. monod. 64.

^b *Pontij.*] Agit de eodem itē hac die Vsuar. Edita eius Acta ex manuscriptis habentur apud Surium tom. 7. hac die, Mombr. ante eum tomo 2. sed aliquanto diuerse. De duobus Philippis Cæsaribus ad Christū conuersis, quorum hic mentio fit, pluribus in Annalibus Ecclesiasticis egimus. Est de eodem Pontio elegans epigramma Bonad. lib. 2. monod. 67. Colitur potissimum Nicæ in Gallia, vbi eius venerandum corpus reconditū habetur. Hac die sepultus martyr fuit, passus vero vndecima eiusdem mensis.

^c *Victoris & Coronæ.*] De quibus item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Id. Nouembris. Eorumdem Acta edidit Metaphrastes. Refert eadem Lipom. tom. 7. & Surius tom. 3. Mombr. tom. 2. & alij, licet nonnihil inter se diuerse.

^d *Inter arbores scissa.*] Plutarchus in Ale-

xandro exacte agit de huiusmodi supplicio, quod vocat diasphendonem, cum incuruatis, violenter duarum erectarum arborum acuminibus, alligatum corpus missis arboribus scinditur. Ab Aureliano Imp. id ipsum mortis genus esse exhibitum aduersus militē violentem torum hospitis, auctor est Flauius Vopiscus in Aureliano, cum ait: Solus denique omnium militem, qui adulterium cum hospitis vxore commiserat, ira puniuit, vt duarum arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, easdemq. subito dimitteret; vt scissus ille, vtrinque penderet. Hæc Vopiscus.

^e *Iustæ & soc.*] Agit de his item qui nunc est profecutus res Sardoas Franc. Fara.

^f *Paschalis Papæ.*] Extant Acta eius in vet. cod. manuscr. monast. S. Cæciliæ Transiberim, descripta per lectiones, sicut in ecclesia legi consueuerant. Successit hic Stephano Papæ Quarto huius nominis. Cetera de eo in Annal. Eccles. egimus.

^g *Bonifacij Episcopi.*] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. Claruit circa tempora Iustini Imp. Nomenclaturæ similitudine facile quis potest decipi. Est enim Ferentis seu Ferentum in Tuscia, de quo Plin. lib. 3. c. 5. cuius adhuc vestigia in agro Viterbiensi extare dicuntur. Est & Ferentinū apud Hernicos ciuitas nobilis, a qua Ferentines seu Ferentini, sicut a Ferento Ferentani, vel a Ferente Ferentes; licet aliquando hæc inter se nomina confusa reperiantur. Erant & Ferentani populi inter Samnites & Pelignos positi, de quibus Ptolem. lib. 3. tab. 6. Strabo lib. 5. & Plin. lib. 3. cap. 11. Est mentio vtriusque sedis in Concil. Rom. sub Gregorio Primo Papa in lib. 4. regist. cap. 88. quarū Episcopi eidē Synodo subscripti habentur. Porro de-

xv. A Pridie Idus Maij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NATALIS sancti Bonifacij^a martyris, qui sub Diocletiano & Maximiano apud Tarsum Ciliciæ passus, Romā deinde translatus, via Latina sepultus est. In Gallia sancti Pontij^b martyris, cuius prædicatione & industria postquam duo Philippi Cæfares ad fidem Christi conuersi sunt, ipse sub Valeriano & Gallieno Principibus martyrij palmam adeptus est. In Syria sanctorum martyrum Victoris^c & Coronæ, sub Antonino Imperatore: ex quibus Victor a Sebastiano Iudice varijs & horrendis affectus

Ferenti in Tuscia, & non de Ferentino apud Hernicos, siue in Latio posito, agere S. Gregorium, ex eius verbis apparet.

[Pomponij Episc.] De eodem tab. ecclesie Neapolitanæ.

[Pachomij abb.] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuar. Ado, ac ceteri Latinorū, Græci etiam hac die in Menolog. Huius præclaras res gestas Græce conscriptas Dionysius abbas Rom. Exiguus cognomento Latine conuertit ante annos plus mille ac centum: extraxit præfatio ante vitam S. Pachomij, habes eā in prima par. Vit. sanct. Patr. c. 54. Miramur eam a Lipomano & Surfo prætermissam, quæ, vt tanti viri ingenij laudatissimi monumentū, prætereunda non fuit: qualis enim quantusve sanctitate & eruditione fuerit, consule Cassiodorum illi æqualem lib. instit. ad lect. diuin. Habet Acta Pachomij Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. De eo præterea Sozom. lib. 3. c. 13. Pallad. in Lausiaca, Cassiod. trip. Niceph. lib. 4. c. 14. & alij. Nomen Pachomij, monasteriorumq. ab illo institutorum disciplinam Athanasius primus in Verbein aduexit, vt auctor est S. Hieronymus epist. 16. ad Principiam. De tempore eius

obitus Sigeb. in chron. anno Domini 406. [Regulam monachorum scripsit.] De regulis S. Pachomij, quas ipse, Angelo dicitante, accepit, meminit Gennad. de vir. illustr. cap. 7. qui etiam testatur ab eodē esse scriptas nonnullas epistolas, quarum titulum recenset. Ipsas Pachomij regulas Aegyptiace scriptas, translata in Græcū, Latine reddidit S. Hieronymus, rogante Siluano monacho, eo tempore quo S. Paula ex hac luce migravit, Honorio vj. & Aristeneto Confl. anno Domini iuxta Fastos Onuphrij 404. Eadem temporis vetustate pene abolitas, mendis purgatas, ac restitutas edidit noster Achilles Statius, vir probitate & eruditione insignis; quas, vt nobile vetustatis monumentum, posuit in appendice sui Cassiani, quem summo cum labore restituit, illustravitq. eruditis annotationibus D. Petrus Ciaconus Toletanus presbyter, vir quidem frugi atque disertus, quem scimus in restituendo Arnobium, Tertullianum, ac S. Hilarium, laboris plurimum insumpsisse; hisce lucubrationibus in dies magis magisque Catholica Ecclesia profuturum, nisi cito nimis, dolore omnium, ex humanis sublatus esset.

xiii. B Idibus Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Hispania sanctorum Torquati^a, Ctesiphontis, Secundi, Indaletij, Cæcilij, Hesyhij, & Euphrasij, qui Romæ a sanctis Apostolis Episcopi ordinati, & ad prædicandum verbum Dei in Hispanias directi sunt: cumq. varijs vrbibus euangelizassent, & innumeras multitudines Christi fidei subiugassent, in ea prouincia diuersis locis quieuerunt, Torquatus Acci, Ctesiphon Vergij, Secundus Abulæ, Indaletius Vrci, Cæcilius Iliberi, Hesychius Carteiæ, & Euphrasius Illiturgi. Eboræ in Lusitania sancti Mancij^b martyris. In insula Chio natalis beati Isidori^c martyris, in cuius basilica extat puteus, in quē fertur fuisse iniectus, de cuius aqua infirmi sæpius potati sanantur. Lampfaci in Helleponto passio sanctorum Petri^d, Andreæ, Pauli, & Dionysie, Faustæ in Sardinia S. Simplicij^e Episcopi & martyris, qui Diocletiani tempore sub Barbaro Præside perfossus lancea martyrium consummauit. Aruernis sanctorum martyrum

rum Casij^f, Victorini, Maximi, & sociorum. In Brabantia sanctæ Dympnæ^g virginis & martyris, filie Regis Hiberniæ, quæ pro fide Christi & virginitate seruada, a patre iussa est decollari.

M A I I 15.

NORQUATI^h & soc.ⁱ Agunt de his omnibus hac ite die Beda, Vsuar. Ado, & alij. In Breu. Tolerao ad Kalend. Maias de his facer hymnus conscriptus habetur, aliaq. plura, quæ antiquitatem illam purissimam redolent. Horum meminit Greg. Septimus Papa in epistola ad Alphonsum, seu Adelphonsum Regem, scripta xliij. Kal. April. Indict. 12. his verbis: Septem Episcopos ab vrbe Roma ad instruendum Hispaniæ populos a Petro & Paulo Apostolis directos fuisse, qui destructa idololatria, Christianitatem fundauere, & religionem plantauere, ordinem & officium in diuinis cultibus ostendere, & sanguine suo ecclesias dedicauere, &c. De his præterea ceteri auctores qui res Hispanicas sunt persecuti, quos mittimus enumerare. Horum autem singulorum in proprijs ipsorū ecclesijs certis diebus solemnitas agitur. Cum vero ex his aliquot inueniantur dicti martyres a nonnullis, licet eorum martyrij Acta non habeantur, antiqua tamen traditioni ecclesiarum, in quibus vt patroni coluntur, acquiescendum putamus. De his omnibus in Thes. concion. tom. 2. & Flor. sanct. Hispan. agitur.

tom. 2. hac die, & Vasaus in chron. anno 200. Molan. ad xij. Kalen. Iunij agit de eodem. [Isidori.] De eo item hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius diei, vbi & eius martyrium paucis describunt. De miraculis eius, quorum hic habetur mentio, agit etiā Gregorius Turonen. lib. de glor. mart. cap. 102. Legimus Acta eius in vet. cod. manuscrip. monast. S. Cæcilie Transiberim, vbi & scribitur passus Gallo & Volusiano Confl. sub Numerio seu Numeriano magistro militum. Pauca de eo Petrus in catal. lib. 5. c. 2. [Petri & soc.] Apud Bedam, textu deprauato, legitur Damasci, loco Lampfaci. Agit de his etiam hac die Vsuar. Ado, & alij Latinorum, necnon & Græci in Menolog. qui his addunt & Christinam virginem, Lampfaciq. eos esse passos affirmant. [Simplicij Episc.] Accepimus eius martyrij Acta & sociorum ex Sardinia insula Romam delata. Meminit horum etiam Faralib. 1. de reb. Sard. [Casij & soc.] De his Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 33. & Molanus in addit. ad Vsuar. ad stipulanturq. vet. manuscrip. [Dympnæ.] Cuius Acta conscripta a Petro Cameracensi recitat Surius tom. 3. hac die. Pluribus item de ea Molanus in Indic. sanctorum Belgij, & in addit. ad Vsuar. Claudit circa annum Domini 600.

16 Decimosextimo Kal. Iunij. Luna. C xiii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

IN Isauria natalis sanctorum martyrum Aquilini^a & Victoriani. Antifiodori passio S. Peregrini^b primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a beato Sixto Papa in Gallias cū alijs clericis missus, Euangelicæ prædicationis munere expleto, capitali sententia damnatus, coronam meruit sempiternam. Vzali in Africa sanctorum martyrum Felicis^c & Gennadij. In Palæstina passio sanctorum Monachorum^d a Sarracenis in Laura sancti Sabæ interfectorum.

In Perside sanctorum martyrum Audæ^e Episcopi, septem Presbyterorum, novem Diaconorum, & septem Virginum, qui sub Isdegerde Rege varijs tormentorū generibus cruciati, gloriosum martyrium compleverunt. Eugubij sancti Vbaldi^f Episcopi, miraculis clari. Ambiani in Gallia sancti Honorati^s Episcopi. Apud Cenomanos sancti Domnoli^h Episcopi. Treccis sancti Fidoliⁱ confessoris. In Scotia sancti Brandani^k abbatis. Apud Forum Iulij sanctæ Maximæ virginis^l, quæ multis clara virtutibus in pace quieuit.

M A I I 16.

Agunt de his etiā hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. ^b Peregrini Episcopi.] De eo iudem qui supra, Beda, ac ceteri. Vincentius lib. 10. c. 119. Antonin. part. 1. tit. 7. c. 5. & Petrus in catal. lib. 5. c. 5. eius res gestas referunt.

^c Felicis & Gemadij.] Meminit horum sanctorum martyrum auctor commentarij de miraculis S. Stephani Protomartyris, qui Euodij Valensis Episcopi nomine inscribitur, lib. 1. c. 2. Extat apud S. Augustini opera, tom. 10. in append. edit. Louan.

^d Sanctorum monach.] Actū est superius de monachis cæsis in monte Sina, de quibus in Aegypto a Sarracenis trucidati sunt; hic autem de his qui occisi sunt in Palæstina in Lānā Sabæ tempore Heraclij Imp. Agunt de his itē hac die Græci in Menologio. Quæ autem edita sint miracula, cum Sarraceni in prædictum monasteriū sancti Sabæ olim irruerunt, vide in Prat. spirit. c. 4. 22. & 99. De his & Cyrillus monach. in Actis eiusdem Sabæ, & in Euthymio, cum refert quamdā grafationem Sarracenorum factam in sanctos monachos temporibus Anastasij Imp. Porro Antiochus monachus in epistola quam scripsit ad Eustathium, qua agit de quadraginta quatuor monachis a Sarracenis itidē in eodem monasterio occisis, eorum natalē diem celebrari solitum ait xv. Maij: vnde hos eosdem esse cum illis cenſeo; erroreque typographi vel librarij diem interceptū esse illic existimo. Necati sunt hi tempore quo Modestus præfuit ecclesiæ Hierosolymitanæ, temporibus Heraclij Imp. vt idem Antiochus eadem epistola significat, quæ intexta est to. 9. bibl. sanct. Patr. De eodem Antiocho, qui ea scribit, habes in Actis S. Theodori Sicæotæ apud Metaphr. die. 22. Aprilis, & Lipom. tom. 7. Extant eiusdem Patris complures homiliae.

^e Audæ Episc. & soc.] Hic & Abda dicitur. Agunt de his hac itē die Græci in Menologio & prid. Kal. Aprilis. De Abda Episcopo scribit historiam Theodoretus lib. 5. cap. 38. causamque martyrij eam fuisse tradit, quod dirutum a se templum, magorum iussu noluerit restituere. Hic licet de exciso fano non laudetur; tamen abstinuisse a templi excitatione, eaq. de causa subiisse martyrium, plurimum commendatur: quam quidē causam ad martyrij coronam promerendam satis esse idoneam, in casu simili scribit S. Ambros. ad Theodos. Imperat. epist. 17. lib. 2. edit. Rom.

^f Vbaldi Episc.] Habes res eius præclare gestas apud Sur. editas tom. 4. hac die. Agit de eo item Petr. in catal. lib. 5. c. 6. Vixit in Episcopatu vsque ad Alexandri Papæ Quartæ tempora, vt ex eius Actis colligitur. Scripsit eius res gestas Stephan. Cremonensis. Molanus de eo item hac die in additione ad Vsuardum.

^g Honorati Episc.] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuardum. Numeratur hic quartus eius sedis Episcopus. De eo Petrus in catal. lib. 2. c. 87. Democh. in tabulis Ambianensium Episc. lib. de sacrificio Missæ.

^h Domnoli Episc.] De eodem Molan. in addit. ad Vsuard. Hic interfuit secundæ Synodo Turon. cui subscripsit. Alius hic ab illo de quo agit Sidonius Apol. epist. vlt. lib. 4. De hoc item Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 6. c. 9. Eius Acta recitat Sur. to. 3. hac die. Successit hic S. Innocentio, numeraturque nonus eius sedis Episcopus; sedit annos 46. mens. 11. dies 19. secundum tabul. Democh. Claruit temporibus Clotarij filij Clodouei Reg. Franc. & eius filij Chereberti, ac successoris eius Chilperici, circa annum Domini 570. quo tempore prædictæ Synodo interfuit. Meminit eiusdem Fortunatus in carmine ad Felicem Episcopum, cum interfuit dedicationi basilicæ, licet ibi mendose Domnutus pro Domnolus legatur.

ⁱ Fidoli.] De eodem hac die Beda & Ado, qui etum presbyterum, & non Episcopum dicunt. Sane quidem in tabulis Trecentium Episcoporum nullus eius nominis recensetur Episcopus a Demochare.

k Bran-

^k Brandani, alias Brédani.] Plura de eo Sigeb. in chron. anno 561. & in Actis S. Maclouij, quæ idē Sigeb. scripsit. Recitat ea Sur. tom. 6. die 15. Nouemb. Vincent. lib. 22. c. 81. Petr. in catal. lib. 5. c. 117. eum dicit Episcopum, multaq. apocrypha cumulauit. De eodem Trith. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. c. 31.

Claruisse eum dicit anno Domini 570. Habemus eiusdem Acta manuscr. in nostra bibliotheca, quorum est exordium: Beatus Brandanus natus est, &c. ^l Maxima.] Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Petrus item in catal. lib. 5. cap. 7.

17

Sextodecimo Kal. Iunij. Luna.

D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

PETIS in Tuscia sancti Torpetis^a martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit, vnusque ex his, de quibus Paulus Apostolus ab vrbe Roma ad Philippenses scribit: Salutant vos omnes sancti, maxime autem qui de Cæsaris domo sunt. sed postea pro fide Christi, iubente Satellico, alapis cæditur, verberibus durissime afficitur, ac bestijs deuorandus traditur, sed minime læditur: tandem martyrium suum decollatione compleuit tertio Kal. Maij: sed tamen festiuitas eius celebrius hac die recolitur ob sui corporis translationem. Neapoli in Campania sanctæ Restitutæ^b virginis & martyris; quæ, Valeriano imperante, a Proculo Iudice in Africa varie torta, & in nauicula pice & stupa referta, vt in mari combureretur, imposita, immisso igne, cum in incensores flamma conuerteretur, ipsa in oratione spiritum Deo reddidit: cuius corpus cum eadem nauicula Dei nutu ad Aenariam^c insulam prope Neapolim deuectum, a Christianis magna ueneratione susceptum est, & in eius honorem Constantinus Magnus basilicam postea Neapoli erigendam curauit. Nouioduni sanctorum martyrum Heradij^d, Pauli, & Aquilini, cum duobus alijs. Chalcedone sanctorum martyrum Solochani^e & sociorum militum sub Maximiano Imperatore. Alexandriae sanctorum martyrum Adrionis^f, Victoris, & Basillæ. Herbipoli sancti Brunonis^g Episcopi & confessoris.

M A I I 17.

TORPETIS^a.] De eo hac item die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Huius res gestas tunc temporis ab Artemio dictatas Audaxceptor scripsit: habet eas Mombrit. tomo 2. Legimus easdem manuscripi. ex veteribus monumentis Pisa:

næ ecclesiæ, quorum exemplaria Romæ sunt missa. Agit de eodem summatim Petrus in catalog. lib. 5. cap. 8. Extat carmen laudis de Torpete mart. quod scripsit Franc. Bonad. Sancton. lib. 2. monod. 72.

^b Restitutæ.] Extant eius Acta ex eiusdem ecclesiæ antiquis tabulis edita. Non tantum

Neapoli celebris fuit, quo translatum est venerandum corpus eius; sed & Carthagine in Africa, ubi passa est: eius etenim nomine censebatur illa basilica Restitutæ dicta, in qua nonnulla Concilia celebrata habentur. Hæc cum dicatur passa sub Valeriano Imperatore, sciendum tamen quod in eiusdem officio ecclesiastico passa legitur sub Numeriano; quod errore librariorum factum putatur. Clariuit ibidem in Africa temporibus Maximiani Imp. alia Restituta insignis nobilitate & pietate matrona, ad Christum conuersa per Felicem & Donatum martyres, cuius res gestæ narrantur in Actis sanctorum duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus ecclesia, in huius de qua hic agimus Restitutæ honorem erecta (vt ferunt) a Constantino Imperatore, quæ amplioribus spatijs sic aucta est, vt tamen egregium pristinum illud vetustatis monumentum in suo statu integrum perseueret.

^c *Ad Aenariam insulam.*] Eandem Græci dicunt Pitheculam, de qua Ptolem. tab. 6. Italia, & Plin. lib. 3. c. 6. qui & cur ita dicta sit, declarat; Ouidiusq. corrigitur, dū lib. 14. Metamorph. eam a Pithecis dictam putat in fabula Cæcropum. Ex eodem Plinio corrigitur & Pomp. Mela de situ Orb. lib. 2. dum Pitheculam distinguit ab Aenaria, sicut & Solinus in Polyhist. cap. 8. qui Ithaciam appellat. Accepit Aenariam insulam olim Resp. Neapolitana a Tiberio, loco insulæ Capræ, vt tradit Sueton. in Tiberio cap. 92. Nobilitata est eadem insula diuinitatibus sacris reliquijs sanctæ Restitutæ, ibiq. illustri memoria eius hæcenus clara habetur.

^d *Heradij & soc.*] Agit de his item hac die Beda, Vsuardus, & Græci etiam in Menolog. hac die, ubi pluribus ipsorum martyrij Acta referunt, passosq. tradunt in persecutione Diocletiani Imp.

^e *Solochani & soc.*] De his item hac die Græci in Menologio, ibiq. fusius Solochani res gestæ conscribuntur.

^f *Adrionis & soc.*] Beda itē de his agit hac die, consentiuntq. veteres manuscripti. ^g *Brunonis Episc.*] Multa sane de hoc mentitus est Auentinus lib. 5. Annaliū Boiorum: tu autē ne illius nugacitate decipiaris, consule in Vaticana biblioth. registra Gregorij Noni, atque Innocentij Quarti Rom. Pontificum, in quibus extant litteræ de testimonijs miraculorum eius. Numeratur hic eius sedis Episcopus decimus nonus, electus anno a Christo Domino 1033. præfuit annis vndecim, vno mense, & diebus quatuordecim, vt habent tabulæ Democharis, in quibus egregiæ eius virtutes summatim narrantur. Libuit hic fragmenta ex litteris tam Greg. Noni, quam etiā Innocentij Quarti, ex eorum registris accepta describere, quo hagiomachi impietas ac temeritas retundatur. Gregorius Nonus anno duodecimo sui Pontificatus, xj. Kalend. Maij, de miraculis S. Brunonis Apostolicas litteras dedit, quarum est exordium: Mirabilis Deus in sanctis suis. & infra: Sicut enim venerabilis frater noster Episcopus Herman. & dilectus filius N. Decanus, & Capitulum ac populus Herbipolensis nobis per nuncios suos & litteras intimarunt, Dominus tantam piæ memoriæ Brunonis Episcopi Herbipolensis concedit gloriā, quod sepulchrū eius tot & tantis dat coruscare miraculis, vt inter alios sanctos eius non inuocari suffragia, sit indignum, &c. Innocentius Papa Quartus anno quinto sui Pontificatus, Nonis Nouemb. Lugduni scripsit ad eundem Episcopum & Capitulum Herbipolense; est eiusmodi earū litterarum initium: Dudum venerabili fratri nostro Episcopo, & dilecto filio N. & Capitulo Herbipolensi. & infra: Quod sanctæ memoriæ Bruno Herbipolensis Episcopus, qui olim degens in mundo, magnis pollebat meritis: nunc viuens in cælo, tot coruscant miraculis, vt eius sanctitas apertis indicijs comprobetur: & eius inter alios sanctos non inuocari suffragia, est indignum, &c.

merini in Vmbria sancti Venantij, martyris, qui annos quindecim natus, sub Decio Imperatore & Antiocho Præsidente, vna cum alijs decem gloriosi certaminis cursum ceruicibus abscisis impleuit. Spoletini * sancti Felicis ^d Episcopi, qui sub Maximiano ^{* al. Spalati} Imperatore martyrij palmam adeptus est. In Aegypto sancti Potamionis ^e Episcopi, qui primo sub Maximino confessor, deinde sub Constantio Imperatore & Philagrio Præsidente Ariano martyrio coronatus est. Ancyrae in Galatia sancti ^f Theodoti martyris, & sanctarū Thecusæ eius amitæ, Alexandria, Claudiæ, Fainæ, Euphrasiæ, Matronæ, & Iulittæ virginum, quæ a Præsidente primum prostitutæ, sed Dei virtute seruata, lapidibus ad colla ligatis in paludem mersæ sunt: quarum reliquias collectas cum Theodotus honorifice sepelisset, comprehensus a Præsidente, sæuissime dilaniatus est; ac demum ense percussus, martyrij coronam accepit. Vpsali in Suetia sancti Erici ^g Regis & martyris.

^a *Dioscori.*] De eo item hac die Beda, Vsuardus, & alij, vberius Petrus in catalogo libro 5. cap. 11.

^b *Laminis ardentibus.*] Vetus est genus cruciamenti. Plautus in asin. Stimulos, laminas, crucesq. Act. 3. Cicero in Verr. 7. Quid, inquit, cum ardentibus laminis, ceteriq. cruciatus admovebantur? De iisdem Gellius meminit. Cyprianus libro de laude martyrij sic: Corpus extentum candentes stridet ad laminas. Et Prudentius hymno 5. de S. Vincentio:

Stridensq. flammis lamina, &c.

Et in Romano, hymno 10.

Nec iniusta laminis ardet cutis.

Hæc tormentis Acta martyrum sunt referata, meminitq. de his frequenter Eusebius. Recensentur adustiones laterum ignibus inter poenas publicas l. 1. C. de emend. seruorum.

^c *Venantij.*] Vidimus tabulæ ecclesiæ Camerini. necnon eius Acta & sociorū martyrum, quæ tamen ob nimiam temporis vetustatem superinducta mendis, censura indigent & castigacione non modica.

^d *Felicis Episcopi.*] Vsuardus de eodem hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 13. licet pro Spoletino, Spalatensem dicat Episcopum. Sed non tantum eius causa addita est in margine varia lectio, sed quod Spalatenfes eundem Felicem sibi vt suum vendicant. Vidimus de ea re litteras Synodales ad S. D. N. Sixtum Papam Quintum, vna cum publica attestacione de eiusdem martyris corpore nuper reffosso, & honestiori loco recondito.

^e *Potamionis Episcopi.*] De eo item hac die Beda. Fuit hic Episcopus Heracleæ in Aegypto; interfuit atque subscripsit SS. magno Nicæno Concilio: fuitq. vnus ex eorum confessorum numero, quibus persecutionis tempore effossus est oculus. Hic licet aliquando Meletio in schismate adhæsisset, inde tamen referens pedem, pro Catholica fide aduersus Arianos egregie decertauit, & contra Eusebium Cæsariensem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduersus S. Athanasium coacto, agens pro eodem Athanasio, magna constantia stetit. Hæc omnia scribit S. Epiphanius in Panar. hæresi 68. S. Athanasius in epist. ad solitarios huius martyrij Acta generatim complexus est his verbis: Potamonē quoque & ipsum confessorem, qui oculū in persecutione perdidit, ita conciderunt plagis in ceruicem, non ante desinētes, quam ibi illū pro mortuo abijcerēt, adeo vt vix post aliquot horas curationibus fomentisq. spiritū collegerit, Deo quidem illi concedente vitam, sed admodum breuem: paulo enim post ex dolore & plagis ex hac vita deceffit, adeptus in Christo gloriam iterati martyrij. Hæc S. Athanasius de Potamione, quem & Potamonem dicit.

^f *Theodoti & sociorum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, ubi & Acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic posita habentur.

^g *Erici Regis.*] De eodē etiam hac die Molanus in addit. ad Vsuardum, itemq. Saxo Grammat. lib. 14. de rebus Danic. & Ioan. Olaus de rebus Goth. lib. 19. cap. 1. Necatus est anno a Christo Domino 1151.

xj. E Quintodecimo Kal. Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f.
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

In Aegypto sancti Dioscori ^a lectoris, in quem Præsides multa & varia tormenta exercuit, ita vt vngues eius effoderet, & lampadibus latera inflammaret; sed cælestis luminis fulgore perterriti ceciderunt ministri: nouissime laminis ^b ardentibus adustus, martyrium consummauit. Camerini

x. F. Quartodecimo Kal. Iunij. Luna. 19

a b c d e f g h i k l m n p q r f
22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8
t u v A B C D E f F G H M N P
9 10 11 12 13 14 15 16 16 17 18 19 20 21

ROMAE sanctæ Pudentianæ^a virginis, quæ post innumeros agones, post multorum martyrum venerabiliter exhibitas sepulturas, post omnes facultates suas pauperibus pro Christo erogatas, tandem de terris ad cælos migravit. Ibidem sancti Pudentis^b senatoris, patris supradictæ virginis, qui ab Apostolis Christo in baptismo vestitus, innocentem tunicam vsque ad vitæ coronam immaculate custodiuit. Item Romæ via Appia natalis sanctorum Caloceri^c & Parthenij eunuchorum; quorum prior cum esset præpositus cubiculi vxoris Decij Imperatoris, alter vero alterius muneris Primicerius^d, nolentes idolis sacrificare, ab eodem occisi sunt. Nicomedie sancti^e Philoteri martyris, filij Paciani Proconsulis, qui sub Diocletiano Imperatore multa passus, martyrij coronam accepit. Ibidem sanctorum sex Virginum^f & martyrum, quarum præcipua erat Cyriaca, quæ cum libere Maximianum impietatis obiurgasset, dirisime cæsa & dilaniata, ad vltimum igne cremata est. Eodem die sancti Petri de Morono^g, qui ex anachoreta Summus Pontifex creatus, dictus est Cælestinus Quintus: sed Pontificatu se abdicans, & in solitudine religiosam vitam agens, virtutibus & miraculis clarus migravit ad Dominum. Cantuariæ sancti Dunstani^h Episcopi. In Britannia minori sancti Iuonisⁱ presbyteri & confessoris, qui pro Christi amore causas pupillorum, viduarum, ac pauperum defendebat.

M A I I 19.

PUDENTIANÆ^a.] De ea item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Plura de Pudētiana legūtur in Actis S. Praxedis & Nouati, quæ a Pastore presbytero scripta dicuntur. Recitat ea Ado Treueren. ad xij. Kalend. Iulij. Habet Mombrin. Acta Pudentianæ tom. 2. Habemus eadem paulo diuersa manuscrip. in nostra bibliotheca. Meminit S. Gregorius de ecclesia S. Pudentianæ erecta in Numidia lib. 2. registr. epist. 33. An autem huius fuerit, non audeo affirmare: cum præsertim sciam, Pudentis, Pudentillæ, & alia huiuscemodi nomina fuisse in Africa, vt constat ex Apuleij apologijs.

^b Pudentis.] Agunt etiã de S. Pudente non tantum Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, sed & Græci in Menolog. ad xvij. Kal. Maij. Putatur hic ille, cuius meminit S. Paulus epistola 2. ad Timoth. cap. 4. in fine; quæ quidem epistola (vt constat) scripta est Romæ, vbi aderat Pudens senator. Maiorum firma traditione præscriptum est, domum Pudentis Romæ

Romæ fuisse primum hospitium sancti Petri Principis Apostolorum, illicq. primum Christianos conuenisse ad synaxim, coactam ecclesiam, vetustissimumq. omnium Titulum Pudentis nomine appellatū, qui item & Pastoris nomine dictus reperitur, hodie vulgo ecclesia S. Pudentianæ nuncupatur. De Pudentis domo & Titulo, in prædictis Actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq. de eo habetur in Romanis Concilijs, atque in his præsertim quæ Romæ sub Symmacho Papa sunt acta.

^c Caloceri & Parthenij.] De his hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij; a quibus etiam eorum martyrium paucis comprehensum narratur.

^d Primicerius.] Dicitur ferunt Primicerium, primum Notariorum, sic appellatum a cera, cum in cæteris tabulis esset olim scribendi vsus; sic & Secundicerius, secundus Notariorum sit dictus. Fuit hæc sententia Alciati in annot. in tres poster. libros Codicis lib. 12. tom. 2. B. pag. 124. Recitat eadem Cal. Rodig. antiq. lect. lib. 12. cap. 6. in fine. Hanc etiam sententiam hic sequitur Molanus in not. ad Vsuar. hac die. Discrepat ab his Brisson. lib. 14. de verb. signif. aitque: Primicerius non est; vt quibusdam videtur, iunctum verbum: non enim aliud in eo verbo notandum est, quam primus; reliquum extensionis loco additum est. Itaque bene Suidas

^e Philoteri.] Agunt de eo Græci in Menologio, ibiq. eius Acta narratur.

^f Sex Virginum.] De his item hac die Græci in Menologio ex Actis sancti Philoteri ibiq. harum vnus tantum nomen recensetur, scilicet Cyriacæ sororis S. Theotimi.

^g Petri de Morono.] Extant eius res gestæ conscriptæ a Petro de Aliaco Cardinali Cameracensi. Descripsit eadem Surius tom. 3. tertio hac die. Plura Antoninus in 3. partit. 20. cap. 8. ac nouissime Paulus Regius vberius est prosecutus. Relatus est in numerum sanctorum a Clemente Papa Quinto, anno Domini 1313. vt constat ex Bernardini chronico.

^h Dunstani Episcopi.] Scripsit eius Acta Olbertus monachus, eaq. retulit Sibus tom. 3. tertio. Agitur de eodem in rebus gestis sanctæ Editæ virginis. De eodem Trithem. de viris illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 221. & lib. 4. cap. 100. Migravit ex hac vita anno Domini 988. suæ vero ætatis septuagesimo, cum sedisset annis triginta tribus, vt idem auctor testatur.

ⁱ Iuonis presbyteri.] Huius Acta recitat Surius tom. 3. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 21. Hunc Clemens Papa Sextus anno Domini millesimo trecentesimo quadragésimo septimo, hac ipsa die recensuit inter sanctos, vt constat ex ipsius diplomate.

21. G Tertiodecimo Kalen. Iunij. Luna. 20

a b c d e f g h i k l m n p q r s
23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 17 18 19 20 21 22

ROMAE via Salaria natalis sanctæ Basillæ^a virginis, quæ cum esset ex regio genere, & illustrissimum sponsum haberet, illumq. dimisisset, accusata ab eo quod esset Christiana, decretum est a Gallieno Augusto, vt aut sponsum reciperet, aut gladio interiret: quæ conuenta de hoc, cum respondisset Regem Regum se habere sponsum, gladio transfuerberata est. Ne-mausi in Gallijs sancti Baudelij^b martyris, qui comprehensus, cum sacrificare nollet, & in fide Christi immobilis inter verbera & tormenta persisteret, martyrij palmam pretiosa morte suscepit. Edessæ in Syria sanctorum martyrum Thalalæi^c, Asterij, Alexandri, & sociorum, qui sub Numeriano Imperatore passi sunt. In Thebaide sancti Aquilæ^d martyris, qui pectinibus pro Christo dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia sancti Austregisili^e Episcopi & confessoris. Brixie S. Anastasij^f Episcopi. Papiæ sancti Theodori^g Episcopi. Aquilæ in Vestinis sancti Bernardini^h Senensis, ordinis Minorū, qui verbo & exemplo Italiam illustravit. Romæ sanctæ Plautillæⁱ feminæ Consularis, matris beatæ Elauie Domitillæ, quæ a S. Petro Apostolo baptizata, omnium virtutum laude refulgens quieuit in pace.

M A I I 20.

BASILIAE^a De eadem hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur res gestæ ipsius simul coniunctæ cum Actis S. Eugenie, quæ recitat Lipom. tomo 5. & Sur. tomo 6. Eadem summam collecta habet Petrus in catal. lib. 5. cap. 23.

^b Baudelij.] Agunt de eo ijdem qui supra, Beda, & alij. Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 5. cap. 24. De miraculis ad sepulchrum eius editis agit Gregorius Turonen. de glor. mart. cap. 78.

^c Thalalæi & soc.] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & eorum martyrij Acta paucis narrantur. De Martyrio, ecclesia videlicet S. Thalalæi, habetur mentio in Actis sancti Auxentij, quæ descripsit Lipom. tom. 5.

& Sur. tom. 1. die 14. Februarij. Procop. lib. 5. in fin. de ædific. Iustinian. Imp. scribit instauratum a Iustiniano Imperatore templum sancti Thalalæi positum in Palæstina.

^d Aquila.] Græci etiam de Aquila in Menologio hac die; traduntq. ibidem; hunc passum in Aegypto temporibus Diocletiani sub Ariano Præside, qui & ipse (vt superius dictum est) in Christum credens, libentissimo animo martyrium subiit pro Christi gloriosa confessione.

^e Austregisili Episcopi.] Agit de eodem hac die Vsuardus. Edidit eius vitam ex manuscriptis. Sur. to. 3. Vincentius item de eo lib. 23. cap. 26. & Sigebertus in chron. qui eum floruisse scribit temporibus Heraclij Imp. anno Domini 627. Successit hic (vt eius Acta testantur) Apollinari, seditq. annos duodecim,

cim; numeraturq. in tabul. Democh. tricessimus eius sedis Episcopus.

^f Anastasij Episcopi.] De eodem tabulæ ecclesiæ Brixianæ; meminit & Rambertus eiusdem sedis Episcopus in sermone de translatione S. Philastrij Episcopi.

^g Theodori Episcopi.] De quo etiam hac die tabulæ ecclesiæ Papiensis, quas accepimus.

^h Bernardini.] Huius egregia facta recitat Sur. tom. 3. hac die. & tom. 7. Marcus Vlixipponensis Minorita collector chronic. ordinis Minorum lib. 2. par. 3. cap. 19. affirmat Aquilæ in ecclesia sancti Bernardini nomine Deo dicata, super arcum maioris altaris hanc positam esse inscriptionem: Sanctus Bernardinus Senensis obiit in ciuitate Aquilæ, die xx. Maij, anno Domini 1444. sedente Eugenio Quarto, &c. Addit etiam, eius corpus primum sepultum esse in eccle-

sia monasterij sancti Francisci, deinde cum adscriptus esset sanctorum numero a Nicolao Papa Quinto, anno 1450. dedicato eius templo, anno sequenti x. Kalend. Octobris illuc translatum esse. In eodem libro sunt litteræ Apostolicæ præfati Nicolai de canonizatione eiusdem sancti, datæ nono Kalend. Iunij, anno quarto Pontificatus sui. Hæc præter ea, quæ de eodem sancto testata reliquit sanctus Antoninus in 3. par. tit. 22. & tit. 24. cap. 7. & alij. Extant eiusdem sanctissimi viri sermones manuscripti, aliæq. scriptorum eius egregia monumenta, quæ omnia proxime excudenda accepimus.

ⁱ Plautilla.] De ea agitur in Actis sanctorum martyrum Nerei & Achillei. extant apud Sur. tom. tertio, die 12. Maij. Mentio habetur & de Plautilla in Passione S. Pauli Apostoli, quæ fertur nomine Lini.

21

Duodecimo Kal. Iunij. Luna.

A viij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
t u A B C D E f F G H M N P
11 12 13 14 15 16 17 18 18 19 20 21 22 23

Mauritania Cæsariensi natalis sanctorum martyrum Timothei^a, Polij, & Eutychie diaconorum, qui in eadem regione verbum Dei disseminantes, pariter coronari meruerunt. Cæsareæ in Cappadocia natalis sanctorum martyrum Polyucti^b, Victorij, & Donati. Cordubæ sancti Secundini^c martyris. Eodem die sanctorum martyrum Synesij^d & Theopompi. Cæsareæ Philippi natalis sanctorum martyrum Nicostrati^e & Antiochi tribunorū, cum alijs militibus. Eodem die S. Valentis^f Episcopi, qui cum tribus pueris necatus est. Alexandria commemoratio sanctorum martyrum Secundi^g presbyteri & aliorum, quos sacris diebus Pentecostes sub Constantio Imperatore Georgius Episcopus Arianus sæuissime occidi præcepit. Item sanctorum Episcoporum^h & presbyterorum, qui ab Arianis exilio relegati, sanctis confessoribus sociari meruerunt. Nicie in Gallia S. Hospitij confessoris, virtute abstinentiæ, & prophetiæ spiritu insignis.

M A I I 21.

TIMOTHEI & sociorum^a.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalogo libro 5. cap. 28.

^b Polyucti.] Ijdem qui supra hac die, Græci autem in Menologio quinto

Idus Ianuarij; passumq. tradunt sub Decij persecutione. Sed illi de Polyucto, qui passus est Melitena in Armenia, de quo superius die decimatertia Februarij; hic autem, qui vna cum Victorio & Donato passus habetur Cæsareæ Cappadociæ; ab illo diuersus esse cense-

cenfetur: de quo plura fuperius dicta funt. ^cSecundini.] De eodem hac die Vfuardus. Recenfet hunc Vafæus in chron. cum fanctis martyribus, qui paffi funt in perfecutione Diocletiani, anno 306. Agitur de eodem in Flore fanctorum Hispan.

^dSynefii & Sociorum.] Recenfet eorum res gefas Petrus in catal. lib. 5. cap. 33. paffosq. refert in perfecutione Diocletiani: fed dum ait Theopompum tunc temporis præfuiſſe eccleſiæ Nicomediendi, temporum ratio parum conſentire videtur: nam illis Diocletiani temporibus primo Cyrillum, deinde Antimum fediffe conſtat, prout etiam ſupra diximus. De Theopompo eſt epigramma Bonad. lib. 2. monod. 76.

^eNicoſtrati & ſoc.] Habentur horum Acta in-texta in Procopio martyre apud Metaphraſtem viij. Iulij, vbi & hac ipſa die paſſi leguntur in perfecutione Diocletiani.

^fValentis Epifcopi.] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alij, conſentiuntq. manuſcrip.

^gSecundi & ſoc.] Horum omnium agonem exacte deſcribit ſanctus Athanaſius in epi-

ſtola ad ſolitarios col. 481. Quot autem tuno caſi ſint martyres, idem refert in apologia quam ſcripſit de fuga ſua, col. 335. & 336: ^hSanctorum Epifc.] Agit de his item S. Athanaſius in eadē apologia de fuga ſua, col. 336. his verbis: Illi autem ex Aegypto & Africa hos Epifcopos ad fugam exiliumq. compulerunt, Ammonium, Muum, Gaium, Philonem, Hermem, Plinium, Pſiuoſirim, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcum, Ammonium, & alterum eiufdem nominis Marcum, Dracontium, Adelphium, Athenodorum, presbyteros vero Hieracem & Dioſcorum: quos tanta acerbitate rapuerunt, vt quidam in via, quidam in exilio mortem oppetierint, &c. Hæc Athanaſius.

ⁱHofpiti.] De eo plura Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 6. cap. 6. & 7. & de gloria confeſſ. cap. 97. Paulus diaconus de geſt. Longobard. libro 3. cap. 1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petrus in catal. libro 5. cap. 27. & alij. Eius venerandum corpus in cathedrali eccleſia Nicienſi aſſeruari dicitur, coliq. die decimaquinta Octobris.

vij. B Vndecimo Kal. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE fanctorum martyrum Fauſtini^a, Timothei, & Venuſti. In Africa fanctorum martyrum Caſti^b & Aemilij, qui per ignem paſſionis martyrium conſummarunt. Hos (vt B. Cyprianus ſcribit) in prima congreſſione deuictos, Dominus victores in ſecundo prælio reddidit; vt fortiores ignibus fierent, qui ignibus ante ceſſiſſent. In Corſica ſanctæ Iuliæ^c virginis, quæ crucis ſupplicio coronata eſt. Comanæ in Ponto S. Baſiliſci^d martyris, qui ſub Maximiano Imperatore, & Agrippa Præſide, ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaq. alia paſſus, demum capite obtruncatus, & in flumen proiectus, martyrij gloriam confeſcutus eſt. In Hispania ſanctæ Quiteriæ^e virginis & martyris. Rauennæ ſancti Marciani^f Epifcopi & confeſſoris. In Pago Antifiodoreniſi beati Romani^g abbatis, qui ſancto Benedicto miniſtrauit in ſpecu: inde in Gallias proficiſcens, ædificato monaſterio, relictisq. multis ſanctitatis alumnis, quieuit in Domino. Apud Aquinum ſancti Fulci^h confeſſoris. Antifiodori ſanctæ Helenæⁱ virginis.

EAVSTINI & ſoc.^a] De his item hac die Beda, Vfuardus, Ado, & alij recetiores. ^bCaſti & Aemilij.] Agunt de his hac die Vfuardus, Ado, & alij, Beda autem pridie huius diei. Scribit de his ſanctus Cyprianus in lib. de lapſis. Habuit in eorum die natali tractatum ſanctus Auguſtinus, vt teſtatur Poſſid. in Indiculo.

^cIulia.] De eadē hac die Vfuardus & Ado, Beda autem prid. huius diei, Petrus in catal. lib. 5. c. 29. Paſſamq. ferunt eo tempore, quo a Vuandalis Carthago capta eſt: quod contigit (vt ſcribit Proſper in chron.) Theodoſio xvij. & Feſto Conſ. eſt hic annus a Chriſto Domino (ſecundum recentiorum veriorem ſupputationem) 439. Illud verò minime mirandū eſt, ſi temporibus illis Chriſtianorum pientiffimorum Auguſtorum Chriſtiana ancilla homini a fide Chriſti alieno vendita, ob fidei confeſſionem martyrio occubuerit, vt eius Acta a dicto Petro relata teſtantur: conſtat enim tunc temporis Ethnicorum ſuperſtitionem quodammodo reuixiſſe: & vt prætereamus quæ ſcribit Saluianus Maſſilienſis in libris de Prouidentia Dei, & alij; ſatis eſſe poteſt ad id demonſtrandū nouella conſtitutio Theodoſij, eodem anno, quo capta eſt Carthago, iſdemq. Conſulibus promulgata. habetur inter nouellas conſtit. tit. 3. ex qua quis facile intelliget. illorum temporum ſtatum infeliciffimum.

^dBaſiliſci.] De eo præterea Græci in Me-

nologio hac ipſa die; ibiq. eius Acta compendio conſcribuntur. Pallad. in dialog. de rebûs geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi ſcribit hunc Commanæ ciuitatis in Ponto fuiſſe Epifcopum, paſſumq. eſſe temporibus Maximiani Imp. Meminerunt eiufdem, qui Acta ſancti Ioannis Chryſoſt. conſcripſerunt, vt Theodoret. hiſt. lib. 5. cap. 34. Niceph. lib. 13. c. 37. Metaphraſt. Georgius Alexand. & alij.

^eQuiteriæ.] De qua ex antiquis monumentis in Flore ſanct. Hispan. plura habes, necnon in Theſ. concion. tom. 2. hac die.

^fMarciani Epifc.] Habet Beda, loco Marciani: Rauennæ natalis S. Martyriæ. ſed putō eſſe mendum in codice: nam nec in tabulis eccleſiæ Rauennatis, nec in historijs Rauennæ aliqua prorsus eſt mentio de Martyria. Marcianum autem temporibus Hadriani Imper. martyrium ſubiſſe, ſcribit Hieron. Rub. hiſt. Rauenn. lib. 1. ſecundæ editionis.

^gRomani abb.] Alius hic ab illo de quo ſupra prid. Kal. Martij. De hoc ſcribit S. Gregorius lib. 2. dialog. c. 1. In Actis item S. Mauri abb. agitur de eius acceſſu ad Gallias, longe antequam illuc proficiſceretur Maurus, vt eadem Acta ſignificant, apud Sur. die 15. Ianuarij.

^hFulci.] De eo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, vbi de eo natalis dies agitur.

ⁱHelena virginis.] De eadem item hac die Beda, Vfuardus, Ado, & Petrus in catalogi lib. 11. Mentio habetur de eadem in rebûs geſtis ſancti Amatoris. Vixit temporibus Theodoſij Senioris, & Honorij eius filij, vt ex iſdem Actis colligitur.

23 Decimo Kalen. Iunij. Luna. C vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

APVD Lingonas in Gallia paſſio ſancti^a Deſiderij Epifcopi, qui cum plebem ſuam ab exercitu Vuandalorū vexari cerneret, ad Regem eorum pro ea ſupplicaturus acceſſit: a quo ſtatim iugulari iuſſu, pro quibus ſibi creditis ceruicem libenter extendit, & percuffus gladio migravit ad Chriſtum. Paſſi ſunt autem cum eo & alij plures de numero gregis ſui, qui apud eandem urbem conditi ſunt. In Hispania fanctorum martyrum Epitacij^b Epifcopi, & Baſilei. In Africa fanctorum martyrum Quinctiani^c, Lucij, & Iuliani, qui in perfecutione Vuandalica paſſi,

passi, æternas coronas meruerunt. In Cappadocia commemoratio^d sanctorum martyrum, qui in persecutione Maximini contractis^e cruribus necati sunt: item eorum qui eodem tempore in Mesopotamia^f appensi pedibus in sublime, capite verso deorsum, suffocati fumo, & lento igne consumpti, martyrium compleuerunt. In territorio Lugdunensi sancti Desiderij^g Episcopi Viennensis, qui Theodorici Regis iussu lapidibus obrutus, martyrio coronatur. Synnadæ in Phrygia sancti Michaelis^h Episcopi. Ipso die sancti Mercurialisⁱ Episcopi. Neapoli in Campania S. Euphebij^k Episcopi. Apud Nursiam sanctorum monachorum Eutyhij^l & Florentij, quorum meminit beatus Gregorius Papa.

M A I I 23.

DESIDERII Episcopi & soc.^a Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. cap. 31. & alij recentiores. Sigebertus in chron. recenset eius martyrium anno Domini quadringentesimo vdecimo, eumque passum refert vna cum Vincentio eiusdem ecclesie archidiacono: verum cum Desiderius Lingonienis Episcopus reperitur interfuisse Concilio Agrippinensi, celebrato post Consulatum Amantij & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta Factos Onuphrij) trecētesimus quadragesimus sextus; propter tam longam temporis distantiam huius martyrium non referendum ad ea tempora arbitramur Valentiniiani Imperatoris quando Vuandali longe lateque effusi sunt per Gallias, atque Hispanias, & in Africam usque venerunt; sed quando primū illa gens iuncta alijs barbaris nationibus Gallias inuasit, de qua illata clade meminit S. Hieron. epist. 11. ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Democharis tertius ordine eius ciuitatis Episcopus, nec alter eius nominis ibi Episcopus reperitur. De eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib. 2. monod. 75.

^b Epitacij & Basilei. De his etiam vet. manuscrip. & recentiores; necnon & Flos sanct. Hispan. ^c Quinctiani & sociorum. Fuit Quinctianus Siccensis Episcopus in Africa tempore Hunerici Vuand. Reg. de quo Victor de persecut. Vuandal. lib. 2. ^d Commemoratio sanct. mart. De his videtur scripsisse Euseb. hist. lib. 8. cap. 24. ex quo Nicephorus, & alij recentiores. ^e Contractis cruribus. Errant qui putant supplicium crurifragij non aliud fuisse, quam cum cruce affixis, crura suffringerentur nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud Iudæos tantummodo erat in

usu, quibus lege præcipiebatur, vt eadem die corpora illorum deponerentur de cruce, atque sepelirentur. Deuter. cap. 21. Gentiles autem vsque ad putrefactionem ea sinebant permanere, vt diximus supra. Ceterum quod legerim in Actis martyrum, ac libris Gentilium, crurifragium erat supplicium a ceteris distinctum; quod descriptum habetur in Actis S. Hadriani martyris, quæ quidē germana esse noscuntur. Incus enim parabatur vna cum vecte ac malleo ferreo: iubebantur miseri tibias imponere super incudem, quas ferus carnifex vecte vel malleo validis ictibus suffringebat. Meminit huius supplicij Plautus in Pœnul. dum ait: Ex Synerasto crurifragium fecit. Cicero pro Rosc. Amer. Opinor, inquit, ijs crura suffringatur. Polyb. histor. lib. 1. de eadem sœuissima pœna pluribus. Irrogari solitum erat eiusmodi supplicium vilioribus tantum personis, vel ob aliquod immane scelus. Seruus Apollonij senatoris, de quo superius, domini sui delator, ex Senatus sententia crurifragio peremptus est. Ceterum complures nobilium, quod Christiani essent, & ob hanc causam vilioris conditionis habiti, crurifragio necati reperiuntur, vt de Hadriano martyre accidit, cuius nuper meminimus. Crurifragium hodie esse in usu apud barbaras nationes accepimus.

^f In Mesopot. Agunt de his item Euseb. & Niceph. vbi supra. Porro eiusmodi immensi supplicij, genus fertur excogitatum esse primum ab Auidio Cassio tyranno, qui ad stipitem octoginta vel centum pedum a summo ad imum vsque damnatos cum obligaret, ad ima igne subiecto, fiebat vt alijs ardentibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Cassio.

^g Desiderij Episc. De eodem Beda, & Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius, translatio autem tertio Idus Februarij, vt testatur idem Ado, dictis diebus. Tu vide quæ superius

superius ea die notata sunt de S. Desiderio.

^h Michaelis Episcopi. Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio his verbis: Memoria S. Patris nostri Michaelis confessoris, Episcopi Synnadarum. Hic primum monachus, postea est factus Episcopus: qui cum esset rectæ fidei obseruantissimus, Leonis Isaurici hæresim redarguens, propter sanctarum imaginum venerationem, quam libera voce profitebatur, in exilium missus; cum bonum certamen & cursum cōsummasset, migravit ad Dominum. Hæc ibi.

ⁱ Mercurialis Episcopi. De eo item vet. manuscr. Agit de Mercuriali Episcopo Limensi Petrus in catal. lib. 10. cap. 107. Sed deprauate legitur, Limensi, pro Liuiensi: nam constat fuisse Episcopum Foroliuiensem: siquidem anno Domini 1576. R. D. Antonius Iannotus Foroliuiensis Episcopus eius corpus reperit in marmoreo loculo conditum, feri-

co tectum, vbi in lamina plumbea intus posita hæc notata erat inscriptio: HIC REQUIESCIT CORPVS BEATI MERCVRIALIS EPISCOPI LVIENSIS: OBIIT ANN. CLVI. FRID. KALEN. MAII. Habentur hæc memoriæ prodita in libello ab eodem Episcopo scripto de modo celebrandi Iubilæi, Cesenæ impresso apud Bartholomæum Raccenium.

^k Euphebij. De eo tab. ecclesie Neapolitanæ. Eius res gestæ habentur descriptæ ex vetustis codicibus a Paulo Regio. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino 713. Legi & libellum miraculorum eius.

^l Eutyhij & Florentij. Horum res gestas scribit sanctus Gregorius dialog. lib. 3. c. 15. ex quo Petrus in catal. lib. 2. c. 11. Plura de iisdem habentur in veteri manuscripto ecclesie eiusdem S. Eutyhij apud Nursiam, vbi ipsius corpus religiose reconditum asseruatur.

24

Nono Kalendas Iunij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ANTIOCHIAE natalis sancti Manahen^a, Herodis Tetrarchæ collactanei, doctoris & prophetæ sub gratia noui testamenti, in eadem vrbe quiescentis. Item beatæ Ioannæ^b vxoris Chuzæ procuratoris Herodis, quam Lucas Euangelista commemorat. In Portu Romano natalis sancti Vincentij^c martyris. Brixiae sanctæ Afræ^d martyris, quæ sub Hadriano Imperatore passa est. Nannete in Britannia minori beatorum martyrum Donatiani^e & Rogatiani fratrum, qui sub Diocletiano Imperatore pro constantia fidei in carcerē missi, & in equuleo suspensi ac laniati, deinde lancea militari confossi, nouissime capita eorum præcisa sunt. In Sicilia S. Agrippinæ^f virginis & martyris sub Valeriano Imperatore. In Istria sanctorum martyrum Zoelli^g, Seruilij, Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die sanctorum martyrum Meletij^h ducis exercitus, ac sociorum eius ducentorum & quinquagintaduorum, qui diuerso mortis genere martyrium compleuerunt. Item sanctarum martyrumⁱ Susannæ, Marcianæ, & Palladiæ prædictorum militum coniugum; quæ vna cum paruulis suis contractæ sunt. Mediolani sancti Robustiani^k martyris. In monasterio Lirineni S. Vincentij^l presby-

teri, doctrina & sanctitate conspicui. Bononiae Translatio^m sancti Dominici confessoris, tempore Gregorij Papae Noni.

M A I I 24.

ANAHEN^a.] De quo Act. Apost. cap. 13. Agunt de eodem hac die Beda Vsuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 5. cap. 34.

^b *Ioan. h.*] De ea Lucas Evangel. c. 8. & 24. Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die.

^c *Vincen. t.*] De eo ite hac die Beda, Vsuardus, Ado, & recentiores; adspulanturq. vet. manuscrip.

^d *Afr.*] De ipsa item tabulae ecclesiae Britanniae. Eius Acta a S. Philastrio fuisse scriptis mandata, testatur Galestinus, quae nos nondum vidimus. Diversa est haec ab illa quae passa est Augustae Vindelitorum.

^e *Donatiani & Rogatiani.*] Agunt de his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 5. cap. 37. & alij recentiores. Recitat horum res gestas Sur. to. 3. Meminit eorumdem Greg. Turon. de gloria mart. c. 60.

^f *Agrippinae.*] Accepimus eius res gestas a R. D. Ludouico de Torres, Archiepiscopo Montisregalis, sed quae erant admodum deprauatae. Constat tamen eius cultum celebrem esse in Sicilia, vbi eius corpus conditum est. Recitatur de eadem officium Ecclesiast. extatq. ipsum in Breuiario Gallicano.

^g *Zoelli & soc.*] De his item qui supra, Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

^h *Meletij & soc.*] Graeci item de his agunt in Menologio hac die, vbi & eorum Acta pluribus referunt.

ⁱ *Susannae & soc.*] Agunt de his item Graeci in Menologio, recensentq. harum res gestas iunctas Actis praedictorum Meletij & sociorum.

^k *Robustiani.*] De quo & tabulae eccles. Mediolanensis, ex quibus etiam Galestinus hac die in suo Martyrologio.

^l *Vincen. t.*] De eo item Molan. in addit. ad Vsuard. De Vincentio Lirinensi plura Gen-

nadius de vir. illustr. cap. 64. Non est hoc loco praetermittendum, errare eos qui Vincentianas (sic enim appellant) obiectiones illas aduersus S. Prosperum sancti Augustini scripta defendentem, Vincentij huius existimant fuisse, eo quod illis temporibus vixerit. sed huius rei falsitas ex hoc cognosci potest, quod hic non tantum non impugnavit defensores S. Augustini, sed magnopere laudavit: nam eo libro quem scripsit aduersus haereses cap. 43. vehementer commendavit Caestini Romani Pontificis epistolam in defensionem scriptorum S. Augustini datam ad Episcopos Galliarum aduersus eos qui tanti Patris doctrinam ausi fuerant impugnare. Sed vt intelligamus quisnam ille fuerit Vincentius, qui pugnacissimas illas conscripsit obiectiones: sciendum est, eodem saeculo alterum Vincentium claruisse in Gallia, de quo idem Gennadius scribit eodem libro cap. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid sit, constat quidem lucubrationes illas esse Pelagianis hominis, nec dignas quae tribuantur Vincentio Lirinensi, qui aureo plane illo opusculo fidem Catholicam egregie testatam reliquit, quo cum omnes haereses, tum maxime haesim Pelagianam cum auctoribus suis impugnat, vt constat ex eodem libro cap. 2. & 14. Hac modo de Vincentij fide satis. Claruit temporibus Honorij Imp. magnamq. sui nominis in Ecclesia Catholica laudem reliquit.

^m *Translatio S. Dominici.*] De eadem item qui scripserunt eius Acta, de quibus suo loco inferius prid. Non. Augusti. Facta est eiusmodi translatio anno sexto Gregorij Noni Rom. Pontif. anno Domini 1233. Indict. sexta, ab obitu eius anno 13. de qua & videas Antonin. in tertia par. tit. 9. cap. 4.

iiiij. E Octauo Kalen. Iunij. Luna. 25

Calendar grid with letters a-p and numbers 28-27.

ROMAE via Nomentana natalis beati Urbani^a Papae & martyris, cuius exhortatione & doctrina multi (in quibus fuere Tiburtius & Valerianus) Christi fidem susceperunt, & pro ea martyrium subierunt: ipse quoque pro Ecclesia Dei multa passus, tandem ceruicibus abscissis,

abscissis, martyrio coronatus est. Dorostori in Mysia natalis sanctorum martyrum Pasicratis^b, Valentionis, & aliorum duorum simul coronatorum. Mediolani sancti Dionysij^c Episcopi, qui ab Imperatore Constantio Ariano in Cappadociam pro fide Catholica relegatus, ibidem propiore martyribus titulo spiritum Deo reddidit. Eius sacrum corpus ab Aurelio Episcopo Mediolanum transmissum est ad beatum Ambrosium Episcopum: cuius actioni officium quoque sancti Basilij Magni accessisse traditur. Romae sancti Bonifacij^d Papae Quarti, qui Pantheon in honorem beatae Mariae ad Martyres dedicauit. Salerni depositio beati Gregorij^e Papae Septimi, Ecclesiasticae libertatis propugnatoris ac defensoris acerrimi. Florentiae natalis S. Zenobij^f eiusdem ciuitatis Episcopi, vitae sanctitate ac miraculorum gloria conspicui. In Britannia sancti Aldelmi^g Episcopi Schireburgenis. In territorio Tricassino sancti Leonis^h confessoris. Afsisij in Umbria Translatioⁱ S. Francisci confessoris, tempore Gregorij Papae Noni. Verulis in Hernicis Translatio^k S. Mariae Iacobi, cuius sacrum corpus plurimis miraculis illustratur.

M A I I 25.

VRBANI^a Papa.] De ipso item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De huius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 6. cap. 15. & 22. Optat. lib. 2. contra Parm. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij. Eius Acta, quae extant intexta rebus gestis S. Caeciliae, recitat Metaphrastes. Pluribus nos de eo in Annalibus Ecclesiasticis.

^b *Pasicratis & Valentionis.*] Agunt de his item qui supra, Beda, ac ceteri. Habetur de his mentio in Actis S. Iulij martyris apud Bedam & alios ad vj. Kalend. Iunij. Dorostorum in Mysia, de quo hic habetur mentio, alij Dorostolum dicunt, & in Thracia situm volunt, vt Theodoretus hist. lib. 3. cap. 6. Alio nomine hunc locum dictum Distrum, tradit Cedrenus in compend. in Ioanne Imp.

^c *Dionysij Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Huius meminit sanctus Athanasius in epistola ad solitar. & in lib. de Synodis, sanctus Hilarius ad Constantium, sanctus Ambrosius in concione prima de basil. non trad. & serm. 15. de sanct. edit. Rom. Seuerus hist. sacr. lib. 2. Lucifer Calarit. lib. 2. pro Athanasio, Socrat. hist. lib. 2. cap. 29. Mentio de eodem habetur in Actis sancti Eusebij Episcopi Vercellensis: Recitat eius res gestas Mombrit. tomo 1. Vit. sanct. De eius translatione ex Cap-

padocia Mediolanum, antiqua Mediolanensis ecclesiae monumenta a Galefino expurgata atque illustrata testantur.

^d *Bonifacij Papae.*] Successit hic Bonifacio eius nominis Tertio, anno Domini 606. Plura de ipso in Annalibus Ecclesiasticis diximus.

^e *Gregorij Papae Septimi.*] Sanctissimi Pontificis gloria numquam valuit schismaticorum scriptorum schismaticis Regibus fauentium calumnijs obscurari, vel aliqua ex parte labefactari; quin potius longe clarior est semper reddita atque illustrior: sicut olim sancto magno illi Athanasio fidei propugnatori contigit, cum & ipse circumuentus ac pene obrutus esset falsis obiectionibus Arianorum. Qui enim ab Ecclesia Catholica non descuerunt, resq. huius sanctissimi Pontificis praclarissime gestas sinceræ mentis oculis sunt contemplati, immensis eum praconijs, si quem alium antiquorum sanctorum Patrum, sunt profecuti. Et vt omittamus hic referre testes pene innumeros; satis sit tibi modo Lambertus, qui sui temporis per annos singulos puram ac germanam digessit historiam, eiusque Acta conscripsit. Hic inter cetera tanti Pontificis ornamenta recenset, eum, dum vixit, miraculis claruisse. Consule, si libet, & Marianum Scotum, qui illis ipsis etiam temporibus claruit, candideq. res eius per annos singulos conscripsit, quales fuerint calumnijs schismaticorum, & qualia tanti Pontificis

tificis merita, æqua lance librans. Multa hic essent addēda, vt quæ Desiderius abbas Casfinensis lib. 3. dialog. quæ etiam Petrus Damian. alijq. de eo scripserunt. Porro qualis quantusve fuerit, qui zelus ipsius, quæ animi constantia, pastoralis vigilantia, vigor, & disciplina, ac denique ceteræ virtutes tanto culmine dignæ in eo Pontifice eniuerint, registrum ipsius epistolarum, quod asseruatur in Vaticana bibliotheca, facile indicat.

^f *Zenobij Episcopi.*] De eo Paulinus in vita sancti Ambrosij: porro eius vitam ex antiquis collectam monumentis Ioannes Aretinus conscripsit. Agit de eodem S. Antonin. in 2. par. tit. 10. cap. 12. Petrus in catalog. lib. 5. cap. 41. & alij recentiores.

^g *Aldelmi Episcopi.*] Scribit de eo Beda de gest. Angl. lib. 5. cap. 19. Feruntur eius Acta

esse conscripta a S. Eugenio, necnon etiam a sancto Osmundo, de quibus agitur in catal. scriptorum Britannia. Epitomen autem rerum ipsius recitat Sur. tom. 3. Excessit ex hac vita anno Domini 719. Extant eiusdem auctoris plurima scriptorum monumenta.

^h *Leonis.*] Agit de eodem Vsuardus hac die, atque recentiores.

ⁱ *Translatio S. Francisci.*] De qua S. Bonaventura in vita ipsius cap. 15. & Marcus Vlixippon. Minorita in chron. ord. Minor. lib. 2. cap. 75. egregie meminerunt.

^k *Translatio sanctæ Mariæ Iacobi.*] Eius rei gesta historiam accepimus editam a Verulana ecclesia, vbi eius corpus decentissime asseruatur. Habentur ibidem complura de ea rescripta miracula: alia insuper de his manuscripta accepimus ab ecclesia Pistoriensi prædictis consentientia.

iii. F Septimo Kalendas Iunij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE sancti Eleutherij Papæ^a & martyris, qui multos nobiles Romanorū ad fidem Christi perduxit, & sanctos Damianum & Fugatium in Britanniam misit, qui Lucium Regem vna cum vxore ac toto fere populo baptizarunt. Item Romæ sanctorum martyrum Simitrij^b presbyteri, & aliorum vigin-tiduorum, qui sub Antonino Pio passi sunt. Athenis natalis beati Quadrati^c Apostolorum discipuli, qui persecutione Hadriani Ecclesiam grandi terrore dispersam, fide & industria sua congregans, librum pro Christianæ religionis defensione valde vtilem, & Apostolica doctrina dignum, eidem porrexit. Vienne sancti Zachariæ^d Episcopi & martyris, qui sub Traiano passus est. In Africa sancti Quadrati^e martyris, in cuius solemni-tate sanctus Augustinus sermonem habuit. Tuderti natalis sanctorum martyrum Felicissimi^f, Heraclij, & Paulini. In territorio Antisiodorensi passio sancti Prisci^g martyris, cum ingenti multitudine Christi fidelium. Cantuariæ in Anglia sancti Augustini^h Episcopi, qui illuc vna cum alijs a beato Gregorio Papa missus, genti Anglorum Christi Euangelium prædicauit, ibiq. virtutibus & miraculis gloriosus obdormiuit in Domino.

BEVTHERII Papæ^a.] De quo Beda pridie huius diei. De eius successione scribit sanctus Irenæus lib. 3. cap. 3. Optat. Milevit. lib. 2. Augustinus epist. 165. Eusebius in chron. & hist. lib. 5. cap. 21. Niceph. Episc. in chron. & alij. De legatione missa ad Britannos, de qua hic agitur, scribit Beda de gest. Angl. lib. 1. c. 4. & lib. de sex ætat. in Antonino Vero, Ado in chron. sub Commodio, Marian. Scot. in sex. ætat. anno Domini 177. quibus item adstipulantur cuncta vet. Martyrologia. Nec mireris, si redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor est Sueton. in Claudio c. 17. & Tacit. lib. 12.) iterum in Britannia Lucium regnare audias. Nam & alijs sæpe prouincijs id fuisse concessum inuenies. Iudæa enim postquam redacta est in prouinciam, habuit Reges ac Tetrarchas; Armenia etiam cōcessione Hadriani Imp. Regem habuit, vt tradit Spartianus in Hadriano. sunt & de his alia exempla, quæ breuitatis causa præterimus. Quin & ipsam Britanniam, redactam iam in prouinciã, inuenies tempore Neronis habuisse Regulum: is erat Præfutagus, de quo Tacitus Annal. lib. 14.

^b *Simitrij.*] De ipso item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 5. c. 58. Agitur de eodem in Actis S. Prædis apud Mombrit. tom. 2.

^c *Quadrati.*] Beda, ac ceteri alij hac die, Græci autem xj. Kalend. Octob. in Menolog. Scribit de eodem Euseb. hist. lib. 3. c. 31. & lib. 4. cap. 3. & 22. Hieron. de script. Eccles. & in

epist. 84. ad Magnum, Niceph. hist. lib. 3. cap. 21. & alij.

^d *Zacharia Episc.*] Agit de eodem hac die Beda, Ado Episcopus Vien. in chron. anno Domini 101. Successit hic Crescenti, nameraturq. secundus eius sedis Episcopus in tabul. Episcoporum Vien. quas descripsit Demochares lib. de sacrif. Mis.

^e *Quadrati.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De sermone, quem in diē natali ipsius habuit S. Augustinus, mentionem facit Possidius in Indiculo.

^f *Felicissimi & soc.*] Beda itē ac ceteri: quibus etiam consentiunt manuscrip. necnon & tabulæ ecclesiæ Tudertinæ.

^g *Prisci & soc.*] Agit de istdē hac die Vsuar. Summatim horum res gestas complexus est Petrus in catal. lib. 5. cap. 50. Plura de his in Breuiar. Antisiodorensi inuenies.

^h *Augustini Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, & alij. De legatione Augustini & sociorum, eorumq. prædicatione, miraculis, & Anglorum conuersione, agit in primis sanctus Gregorius in regist. lib. 5. epist. 53. vsque ad 59. lib. 7. epist. 112. lib. 9. epist. 48. vsque ad 60. & epist. 71. & lib. 12. in fine: Beda autem pluribus de gest. Angl. lib. 1. c. 23, 24. & sequentibus, & lib. 2. c. 2. & 3. in epitome, & de sex ætat. Ioannes diac. in vit. S. Gregorij Papæ, Marian. Scot. in chron. anno 600. Sigeb. item in chronico per annos singulos eius Acta digessit, idemq. refert migrasse ex hac vita anno Domini sexcentesimo nono. De eodem præterea recentiores, vt Polydorus. Virg. Trithemius, in catal. script. Britan. & alij.

27 Sexto Kal. Iunij. Luna. G ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

NATALIS sancti Ioannis Papæ^a & martyris, quem Theodoricus Italiae Rex Arianus Rauennā euocauit: ibiq. propter Orthodoxam fidem in carcere diu maceratus vitam finiuit. Dorostori in Mysia passio beati Iulij^b, qui tempore Alexandri Imperatoris, cum esset veteranus & emeritæ militiæ, comprehensus ab officialibus^c, Maximo Præsidi offertur: quo præsentem cum idola execraretur, & Christi nomen constantissime confiteretur

fiteretur, capitali sententia punitus est. Soræ sanctæ Restitutæ^d virginis & martyris, quæ sub Aureliano Imperatore & Agathio Proconsule^e, fidei certamine suscepto, dæmonum impetus, parentum blanditias, & tortorum sæuitiam superauit: demum cum alijs Christianis capite truncata, martyrio decorata est. In pago Atrebatensi sancti Ranulphi^f martyris. Arau- sicæ in Gallijs sancti Eutropij^g Episcopi, virtutibus atque miraculis illustris. Eodem die depositio venerabilis Bedæ^h presbyteri, sanctitate & eruditione celeberrimi.

M A I I 27.

BEDE. **O**ANNIS **P**APA.] Vsuarius de eo hac die, Beda autem de Ado die sequenti. Comemoratur hac die eius translatio; quando Rauenna, vbi glorioso martyrio occubuit, corpus eius Romam delatum est: natalis autem dies, quo excessit ex hac vita, est ad xij. Kal. Iunij. De hoc sanctissimo Pontifice quam commendatiter dicant aliqui, ipsum sanctum esse legatione apud Imperatorem pro restituendis ecclesijs Arianis: cum multa alia prout etiam eius epistola scripta ad episcopos Italiae aperte declarat. Plura autem de eo ex vet. monumentis accepta digessimus in Anal. Ecclesiasticis. Extat de eodem epigramma Bonad. lib. 2. monod. 79. **o** **p** **u** **l** **i**]. Agunt de eodem Beda, Vsuarius, Ado, & alij recentiores: certamen autem eius compendio describit Petrus in catalogo lib. 5. cap. 56.

Ab officialibus.] Officiales ab officijs dicti sunt. Quæ essent officia, Ambrosius in epist. ad Marcellinam declarat his verbis: Palatina omnia officia, hoc est, Memoriales, Agetes in rebus, & Apparitores diuersorum Comitum. Hæc Ambrosius. At in Actis martyrum, alijsq; antiquioribus monumentis, per officium Præsidis Apparituram, & per officiales ipsos Apparitores intelligere debes, **l** **i** **s**. si quis vltro. ff. de quæstion. l. 5. in fin. ff. de aduoc. fisci. sic & l. 1. de filijs offic. lib. xj. Cod. Accipitur & pro alijs ministris magistratum; vt l. 6. s. ne tenuis. ff. de offic. præsid. **E** **s** **t** **i** **t** **e** **m** **d** **e** **d** **i** **u** **e** **r** **s** **i** **s** **o** **f** **f** **i** **c** **i** **s**. lib. xj. Cod. Clarius id habes in Notitia prouinc. expressum, nomine officij contineri omnes qui sub quolibet magistratu militiæ Palatinæ militant. Erant & lictores, qui & Viatores dicti reperuntur a Valer. Max. lib. 9. c. 5. 2. eo quod e collegio Viatorum deligerentur, vt auctor est Gellius lib. 12. c. 3. Sic dicti lictores, quod officium ligandi haberent. Sed vnde dicti sint lictores, consule Plutarchum in problem. Rom. q. 67. Ceterum lictores fuisse a carnifi-

cibus differentes, ex Liuio colliges lib. 3. de cad. l. cum ait de Appio Claudio: Carnificibus, non licitoribus stipatus. Sic etiam officij nomine non includi carnifices, habes ex Augustino epist. 50. ad Bonif. Comit. cum ait: Nonnumquam & a Iudicibus transeuntibus extorquebant violenter, vt a carnificibus, vel ab officio ferirentur. Apparitores autem erant infimæ militiæ milites. Iudicibus seruiantes, quibus nec ad altiore militiam aspirare licebat. Est de his l. 19. & 20. de diuers. offic. Cod. Theod. Brutianos eidem muneris fuisse mancipatos ex senatusconsulto, eo quod ipsi primi se tradidissent Hannibali, auctor est Festus verbo Brutiani.

Restituta.] Asseruatur eius martyrij Acta in ecclesia Sorana, in nonnullis tamen corrigenda: quæ licet sine auctoris nomine feratur, post multum tandè laboris inuenisse opinamur auctorem. Petrus etenim chartularius diac. monasterij Cassin. in lib. quæ scripsit de vir. illustr. monast. Cassin. cap. 32. cum agit de Gregorio olim monacho Cassinen. inde autè Episcopo Tarracinen. recensetq; commentarios ab eo conscriptos, hæc inter alia: Scripsit passionem sanctæ virginis Restitutæ, necnon Acta sanctorum martyrij Casti & Cassij. Hæc ille. Extat adhuc memoria in insula Fibreni fluminis, vbi martyrio coronata est; illeq; putatur locus, quem Tullius lib. 2. de legibus describit his verbis: Ventum in insulam est: hac vero nihil est amoenius: vt enim quasi rostro finditur Fibrenus, & diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq; dilapsus, cito in vnum confluit, & tantum complectitur, quod satis sit modicæ palæstræ loci, &c. Vere factus est palæstræ locus, vbi postea Christi virgo nobile certamen pro Christo subiit, victrixq; est coronata martyrio vna cum socijs. Putatur ex carnificina sanctorum martyrum illic exerceri solita, ipsum Fibrenum flumen hodie vulgo dici Carnellum, quasi carnarium. In Actis S. Placidi martyris, quæ scripsit Gordianus, idem flumen, Carnellus, reperitur appellatum;

latum; vt scias non esse recentem nomenclaturam.

Agathio Proconsule.] Augustus Imperator ex Mæcenatis sententia dedit Italiae ciuitatibus Consulares cum iure gladij; sunt iidem & Proconsoles appellati. de his agit pluribus Dio libro 52. & 53. Ab eodem datum esse Proconsulem Soræ, haud dubium est: nam vna ex triginta octo colonijs numeratur a Frontino lib. de colon. quas Augustum in Italia duxisse scribit Suetonius in Octau. Aug. cap. 46. vbi & de iure colon. plura. Antè etiam L. Genucio & Seruio Cornelio Consil. anno ab Vrbe condita 451. nobilitata fuit ea ciuitas colonia Romanorum, vt auctor est Liuius lib. 10. Patercul. lib. 1. & vetus marmoris incisa, quæ in eadem ciuitate habetur; docet inscriptio. Cicero in orat. pro Planc. recensere videtur eandem ciuitatem inter municipia, quæ in quibusdam præstare colonijs demonstrat Gellius lib. 16. c. 13. Quod item ad Consulares Iudices spectat, quorum est frequens mentio in Actis sanctorum martyrum, auctor est Iulius Capitolinus in Antonino Pio, ab Hadriano Imp. quatuor fuisse institutos Consulares, qui toti præsent Italiae. Addit Aurelius Victor in Hadriano, eandem formam magistratum & officiorum, quam in Romano Imperio Hadrianus instituisset, vsque ad sua tempora, nempe sub Theodosio, esse seruatum. De Consularibus agens Iustinianus Imperator, recenset eos inter illos qui medias administrationes gerunt. authen. coll. 3. tit. 4. de mand. princ. circa princ. Dabantur olim etiã aliquibus Italiae ciuitatibus Præfecti, quorum duplex genus erat: alij enim eorum populi Rom. suffragijs, alij vero a Prætoribus Urbano quotannis mittebantur. De his omnibus Festus his verbis: Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur; & erat quædam earum Respublica: neque tamen magistratus suos habebant; in quas legibus Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent: quorum genera fuerint duo: alterum, in quas solebant ire Præfecti quatuor, qui auctore vigintifex virum numero, populi suffragio creati erant in hæc oppida, Capuam, Cumas, Casilinum, Vulturnum, Linternum, Puteolos, Acerras, Suesulam, Atellam, Calatium: alterum, in quas ibant, quos Prætor Urbanus quotannis in quæque loca miserat legibus, vt Fundos, Formias, Care, Venafrum, Alliphas, Priuernum, Anagninam, Frusinonem, Reate, Saturniam, Nursiam, Arpinum, aliaq; complura. Hæc Festus verb. Præfecturæ. At vero Præsides non dabantur nisi prouincijs: si quando tamen in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italiae Præsidem, improprie scias dictum, loco Præfecti. Hæc autem ea potissimum ex causa hic descripsimus, quod in Martyrologijs & Menologijs sub Consularibus,

Proconsulibus, Præfectis, atque Præsibus martyres passi reperiuntur, vt ex his harum vocum proprietatem intelligas. **Ranulphi.**] De eodem Vsuarius hac die, alijq; recentiores agunt. **Eutropij Episcopi.**] Beda de ipso hac die, & alij. Acta eius conscripta esse a Vero Episcopo, testantur Vsuarius, Ado, & Sigebertus de script. Eccles. cap. 73. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 5. cap. 57. **Alia.** **Secundi Imperatoris.**

Beda.] De eo in dicto vet. manuscripto codice monast. S. Cyriaci. Hic ab aliquibus inconsulte nimis putatur, ob id quod Venerabilis dictus reperitur a nonnullis, sanctus dici non debere. Sane quidem sanctitatis titulo ornauerunt eum maiores. Ab Ilduino clarissimo viro in Areopagitico Beda sanctus presbyter dictus habetur. Marianus Scotus, scriptor non ignobilis, qui ante quingentos annos vixit, lib. de sex ætat. anno Domini 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computator, his temporibus clarus habetur. Hæc ille. Bedæ res gestas conscriptas esse ab Cuthberto monacho illi æquali, testatur Molanus; nos nondum vidimus: illa autè per breuis narratio, quæ in fronte operum suorum edita habetur, alia omnino censetur ab illis; quemadmodum & ea quæ in fine posita sunt tomi octauo operum ipsius, accepta (vt apparet) ex Petro in catal. lib. 5. c. 55. epistolam autem illam de obitu Bedæ illic positam, & a Surio relatam in tomo 7. die 10. Maij, germanam atque sinceram esse, nullus qui eam legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud etiam vulgatum constat esse figmentum; fuisse nimirum oculis orbium. Nemo id veterum testatur: quod sane facendum non fuisset ob viri eximiam doctrinam, & inexhaustum in scribendo laborem. Traditur & fabella quædam de sepulchri ipsius epitaphio, quam his verbis idem Petrus refert in catalogo: Cui, inquit, discipulus eius, ipso defuncto, titulum sepulchro ponere disposuisset, vnico carmine Leonino sic incipiens: *Hæc sunt in fossa. velletq; finire: Beda sancti vel presbyteri ossa.* nec metrum stare posset, nec vllum ei vocabulum aliunde occurreret: tædio affectus, tandem iuit dormitum: & ecce mane in tumulo angelicis manibus reperitur insculptum:

Hæc sunt in fossa Beda venerabilis ossa. Hæc Petrus, & alij; quos iure irridet atque redarguit falsitatis Trithem. lib. 2. de vir. illust. ord. sancti Benedicti c. 21. aliter enim se habere dicit epitaphium ad eius sepulchrum inscriptum, quod recitat lib. 3. c. 55. estq; huiusmodi:

Presbyter hic Beda requiescit carne sepultus. Dona, Christe, animam in calis gaudere per eum: Daq. sophia illum debriari fonte, cui iam Suspirauit ouans intento semper amore.

Hæc

Hæc ibi: ex quibus irritum prorsus redditur de Leonino versu commentum: Hæc fortasse pluribus: sed mea sententia pernecessaria, cum ea de Bedæ sepulchro penes complures fidem inuenerint. De tempore autem eius obitus diuersa feruntur sententiæ. Auctor eatalogi scriptorum eius, qui habetur excusus post præfationem libri de temporibus, testatur Bedam obiisse diem anno Domini 734. Scribit Sigebertus in chron. Bedam ex hac vita migrasse anno Domini septingentesimo tricesimo primo. Ea puto ratione id eum existimasse, quod ad illud usque tempus perdaxigentis Anglorum historiã: sed cum idem Beda opus epitomes perducatur usque ad septingentesimum sexagesimum sextum Christi annum, profiteaturq. ibidem in fine, se anno suæ ætatis quinquagesimonono Anglorum historiam, aliaq. super diuinam Scri-

pturam opera absoluisse; plane constat diutius vixisse. Sed nec illis facile assentimur, qui tradunt, eum diem obiisse annos natum septuaginta, vel duos amplius: qui ite cum tradant, oculos eius præ longæua ætate caligasse; ad diuturniorem ætate peruenisse, fatendum est: ipse etenim (vt ex dicta epistola constat) iam migraturus, multum vixisse se temporis testatus est. Quantum autem ex scriptis ipsius elicere licuit, reperimus eum usque ad nonagesimum quartum suæ ætatis vixisse annum; quorum octoginta septem exegit in monasterio: septennis enim (vt ipse scribit) traditus est S. Benedicto abbati in monasterium sanctorum Apostolorum Petri & Pauli positum: in Anglia ad Vuirimundã & Ingiruã. Horum omnium ratione, quoniam longiorẽ exigit narratione, hic subtrahimus: in Annal. autẽ Eccles. fusius profecuti sumus.

i: A Quinto Kal. Iunij. Luna.

28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

N Sardinia sanctorum martyrum Aemilij^a, Felicis, Priami, & Luciani, qui pro Christo certantes, coronati sunt. Carnoti in Gallia sancti Carrauni^b martyris, qui sub Domitiano Imperatore capite amputato martyrium sumpsit. Corinthi sanctæ Helconidis^c martyris, quæ primum Gordiano Imperatore sub Perennio Præsede multis tormentis afflictæ, deinde sub Iustino eius successore iterum cruciata, sed ab Angelo liberata, demum dissectis mammis, ferisq. obiecta, atque igne probata, capitis obtruncatione martyrium compleuit. Item passio sanctorum Crescentis^d, Dioscoridis, Pauli, & Helladij. Thecæ in Palæstina sanctorum Monachorum^e martyrum, qui tempore Theodosij Iunioris a Sarracenis occisi sunt: quorum sacras reliquias accolæ colligentes, summa veneratione illas habuerunt. Lutetiæ Parisiorum sancti Germani^f Episcopi & confessoris, qui quantæ sanctitatis, quanti q. meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Episcopus litterarum monumentis consignauit. Mediolani sancti Senatoris^g Episcopi, virtutibus & eruditione clarissimi. Vrgellæ in Hispania Tarraconensi sancti Iusti^h Episcopi. Florentiæ S. Podijⁱ Episcopi & confessoris.

EMILII & Soc.^a] De his hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, nuper autem Fara de rebus Sardois.

^b Carrauni.] Agit de eodẽ Vsuardus hac die. Eius vero Acta ex antiq. manuscript. edidit Mombricit. tom. 1. vit. sanct. paucis autem Petrus in catal. lib. 5. cap. 60. Scripsit de eodem epigramma Bonad. in lib. 2. monod. 81.

^c Helconidis.] De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martyrij Acta compendio habentur descripta.

^d Crescentis & Soc.] De his præterea Græci in dicto eorũ Menologio hac item die agunt. de iisdem mentio est in vita S. Nicolai Episc.

^e Sanctorum monachorum.] Hi illi esse videntur, de quibus agit Ioannes Cassian. in colat. sexta de nece sanctorum cap. 1. 2. & seq.

^f Germani Episcopi.] Beda, Vsuardus, Ado, alij, omnes hac die. Scripsit eius res gestas Fortunatus Episcopus Pictauiensis, quas recensuit Sur. tom. 3. hac die. De eodem Greg. Turon. hist. Franc. lib. 4. c. 51. & lib. 5. cap. 8. & de gloria confess. cap. 92. Sæpius idem Fortunatus, vt in carmine ad clerum Parisiensem, vbi ostendit quã florens esset illa ecclesia eius tempore. Idem in vit. sancti Martini carmine scripta lib. 4. & in vita sanctæ Rade-gundis. Epitaphium ad eius sepulchrum inditum recitat Aimoin. lib. 3. de gest. Franc. cap. 9. & 16. De eo etiam Ado in chron. In

Actis S. Vrsicini Episcopi Bituricensis, quæ extant apud Greg. Turonen. de glor. confess. cap. 80. plura de eodẽ: itemq. in Actis sancti Domnoli Episcopi Cenomanen. apud Sur. tom. 3. die 16. Maij. Vinc. lib. 21. cap. 63. 64. Antonin. par. 2. tit. 22. c. 6. & nouissime Pappir. Mas. Annal. Franc. lib. 1. in Chereberto. Migravit ex hac vita anno Domini 579. vt tradit Sigebert. in chron. quod etiam colligitur ex Greg. Turon. lib. 5. c. 8. Numeratur decimus nonus eius sedis Episcopus in tabulis Democharis. Historia translationis eius extat apud Sur. tom. 7. die 25. Iulij. Aimoin. scripsit duos libros de miraculis ipsius, qui ibidem editi habentur. De eius item miraculis post mortem factis agit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 8. c. 33.

^g Senatoris Episcopi.] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanen. extat de eodẽ egregium epigramma Ennodij Ticinensis, cuius est exordium: *Qui vicit trabeas*, &c.

^h Iusti Episcopi.] Hac die natalem eius celebrari, constat ex tab. eius ecclesiæ, & ex Flor. sanct. Hisp. Agit de eodem S. Isidorus de vir. illustr. c. 21. & ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iustus Concilio Toletano secundo, vt eius Acta indicant. Claruit temporibus Iustiniani Imperatoris.

ⁱ Podij Episcopi.] Hic successit Ioanni, anno Domini millesimo & tertio, vt constat ex Actis S. Zenobij, quæ a Ioanne archipresbytero Aretino edita extant apud Sur. tom. 3.

29

Quarto Kal. Iunij. Luna.

B*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE via Aurelia natalis sancti Restituti^a martyris. Apud Iconium Isauriæ ciuitatem passio sanctorum Cononis^b, & filij eius annorũ duodecim; qui sub Aureliano Imperatore craticulæ prunis suppositis, & oleo superinfuso, suspensionis in equuleo, atque ignis pœnam constanter passi, malleo ad extremum ligneo manibus eorum contritis, spiritum emiserunt. Eodem die natalis sanctorum martyrum Sifinij^c, Martyrij, & Alexandri, qui tempore Honorij Imperatoris in Anauniæ partibus (vt scribit beatus Paulinus) persequentibus Gentilibus, martyrij coronam adepti sunt.

sunt. Cæsareæ Philippi sanctarum martyrum Theodosiæ^d matris sancti Procopij martyris, & aliarum duodecim nobilium matronarum, quæ in persecutione Diocletiani capitis obtruncatione consummatae sunt. In Umbria passio sanctorum^e mille quingentorum & viginti quinque martyrum. Treuiris beati Maximini^f Episcopi & confessoris, a quo S. Athanasius Episcopus persecutionem Constantij fugiens, honorifice susceptus fuit. Veronæ sancti Maximi^g Episcopi. Arcani in Latio sancti Eleutherij^h confessoris.

M A I I 29.

RESTITUTI^a.] Agit etiã de eo hac die Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri denique recentiores. Eius martyrij Acta habentur in cod. scripto S. Mariæ Maioris ad Præsepè dictæ, quibus narratur passus esse sub Diocletiano Imp. damnatusq. ab Hermogeniano Præfecto Prætorio, de quo consule tomum secundum Annalium. est illorum exordium: Sub Diocletiano & Maximiano Augustis, &c.]

^b Cononis & filij.] De his item iisdem qui supra. Eorum passionis Acta paucis refert Petrus in catalog. lib. 5. c. 62.

^c Sisinij, Martyrij, & Alexandri.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die: Horum martyriũ scripsit S. Vigilius Episcopus Tridentinus ad S. Simplicianum Episcopũ Mediolanensem; recitat eum commentariolum Lipom. tom. 2. & Surius tom. 3. Dicti sunt hi martyres Ananæsés, eo quod in valle Ananæ passi sint. Horum etiam meminit S. Augustinus scribens ad Marcellinum epist. 158. Paulinus in vita S. Ambrosij, S. Gaudentius Episcopus Brixianus in sermone habito in dedicatione basilicæ, dictæ, Concilium Sanctorum. Habet eorum Acta Mombr. to. 1. vit. sanct. Sur. tom. 3. Pet. in catal. lib. 5. c. 63. Idem mentionem facit de iisdem in vita S. Vigiliij Episc. lib. 6. c. 10. In his autem Actis quæ Mombr. recitat, passus hi habentur hoc mense & die, Stilicone Consule; numeratur is annus (secundum Fastos Onuphrij) quadragesimus, quo Romana Ecclesiæ præerat S. Anastasius, Mediolanensi autem sanctus Simplicianus, Imperatoris Honorij anno vi. quo etiam Consulatu S. Vigilius ab eisdem Gentilibus occisus esse, Vsuardus auctor est die 26 Junij. Horum veteranda corpora ante triennium transtulit Illustriss. ac R. D. sanctæ memoriæ Card. Boromæus.

^d Theodosiæ.] Agunt hac item die Græci in Menologio de Theodosia, sed ea quæ By-

zantij passa est. De hac autem Cæsariensi Acta habentur in vita sancti Procopij martyris, quam refert Metaphrastes octavo Id. Julij: extat apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Agitur ibidem de martyrio aliarum nobilium matronarum, quarum hic item mentio habetur.

^e Mille quingentorum, &c.] De his agit in Actis martyrij S. Venantij: passiq. habentur in persecutione Decij Imperatoris sub Antiocho Præfecto.

^f Maximini Episcopi.] De eo hac item die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Huius res gestas a Lupo quodam conscriptas recitat Sur. tom. 3. hac die. Interfuit hic Concilio Agrippinensi, celebrato post Consulatum Amantij & Albini, anno Domini (secundum Fastos Onuphrij) trecentesimo quadragesimo sexto. De eodem Hieron. in chron. aitq. ab eo susceptum hospitio S. Athanasium, cum Treueris exularet; qui ibidem mansit integro biennio & mēsis quatuor, vt scribit Theodoretus histor. lib. 2. cap. 1. Præfens fuit idem Maximinus Concilio Sardicēno. S. Athanasius eum recenset Episcopos Galliarum, qui illuc conuenerunt, primo loco ponit Maximinũ in apolog. 2. col. 413. licet alicubi, deprauiato codice, Maximianus pro Maximino legatur. Mortuus est eiusdem Constantij Imp. temporibus, vt constat ex eodem Athanasio in apolog. ad Constant. Passus & ipse grauius ab eodem Imperatore Ariano, eo quod faueret Catholicis, & impugnet hereticos, vt diffuse scribit Nicephorus hist. lib. 9. cap. 12. De eo præterea recentiorum plures, quos mittimus numerare. In tabulis Episcoporum Treuerensium adseribitur Maximinus vigesimus sextus Episcopus apud Democh. De miraculis ad sepulchrum eius fieri solitis, agit Greg. Turon. de glor. confess. cap. 93.

^g Maximi Episcopi.] De eo item tabulæ ecclesiæ Veronenfis, & sæpius citatus commentarius de Episc. Veron. pag. 9. & 40.

^h Eleutherij.] De quo vetera monumenta ecclesiæ Aquinatis.

a b c d e f g h i k l m n p q r s t
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 i 2

ROMAE via Aurelia natalis sancti Felicis^a Papæ & martyris, qui sub Aureliano Principe martyrio coronatus est. Turribus in Sardinia sanctorum martyrum Gabini^b & Crispuli. Antiochiæ sanctorum Syci^c & Palatini, qui pro Christi nomine multa tormenta passi sunt. Rauennæ sancti Exuperantij^d Episcopi & confessoris: Papiæ sancti Anastasij^e Episcopi. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum Basilij^f & Emmeliæ coniugis eius, parentum sancti Basilij magni: qui tempore Maximini extorres facti, Ponticas solitudines incoluere, & post persecutionem, filijs suarum virtutum relictis heredibus, in pace quieuerunt.

M A I I 30.

FELICIS Papæ^a.] De eo item hac die agunt Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione scribit Euseb. in chron. & hist. lib. 7. cap. 24. Optat. lib. 2. contra Parmen. August. epist. 165. Huius est epistola quæ citatur a S. Cyrillo contra Nestorium, & in apologia, atque in Actis Concilij Ephesini, necnon a Vincent. Lirinens. lib. aduersus hæreses: nam Maximianus Episcopus Alexandrinus, ad quem scripsit, eius tempore sedit, suffectus nimirum S. Dionysio. Quod autem hic passus sit sub Aureliano, & non sub Claudio, vt alij tradunt, pluribus diximus in Annal. Ecclesiast. vbi & de ipso locupletius.

^b Gabini & Crispuli.] De quibus Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores, Fara etiam lib. de rebus Sardois. Extant prædictorum Acta, quæ in ecclesia ipsorum leguntur. Porro putatur hæc esse dies translationis: nam dies natalis agitur 25. Octob. mira celebritate, vnde & Sardi mensem Octobrē Gabinũ appellant. Est etiam celebris apud eos dies dedicationis eius ecclesiæ, quæ est cathedralis, factæ quarta Maij, anno Domini quingentesimo decimoseptimo, vt eiusdem ecclesiæ vetera monumenta testantur. Sanctus Grego-

rius in regist. lib. 7. epist. 7. meminit de monasterio nomine sanctorum Gabini & Luxorij in Sardinia.

^c Syci & Palatini.] Beda, & Vsuardus, & alij de iisdem agunt hac die.

^d Exuperantij Episc.] De eo tabulæ Ecclesiæ Rauenn. & Hieronymus Rub. hist. Rauenn. lib. 2. Claruisse eum ferunt temporibus Honorij Imperatoris. Est & alius eiusdem nominis Exuperantius Episcopus Dertonensis, qui interfuit vna cum sancto Ambrosio Concilio Aquileiensi. Fuit eiusdem nominis Exuperantius, alias Superantius, Episcopus in Lucania, sanctitate insignis, cuius meminit Vranus in transitu S. Paulini Episcopi Nolanani apud Surium tomo 3.

^e Anastasij Episcopi.] De ipso etiam tabulæ ecclesiæ Papiensis. Hic ex Ariano factus Catholicus, egregia claruit sanctitate, vixitq. temporibus Rotharis Regis Longobardorum. Scribit de eo Paulus diaconus hist. Longobard. lib. 4. cap. 15.

^f Basilij & Emmeliæ.] Agit de his S. Greg. Nazianzenus in luculenta illa encomiastica oratione habita in funere S. Basilij, circa principium: idemq. de Emmelia meminit in epistola 8. ad Basilium, edit. Billianæ. Gregorius Nyssenus etiam in epistola ad Olympium monachum de Actis S. Macrinæ.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 t u A B C D E f F G H M N P
 21 22 23 24 25 26 27 28 28 29 30 1 2 3

ROMAE sanctæ Petronillæ^a virginis, filiæ beati Petri Apostoli, quæ Flacci^b nobilis viri coniugiū spernens, acceptis triduanis ad deliberandum inducijs, interim ieiunijs & orationibus vacans, tertia die mox vt Christi sacramentum accepit, emisit spiritum. Aquileiæ sanctorum martyrum Cantij^c, Cantiani, & Cantianillæ fratrum, qui cum essent ex illustri Aniciorum^d progenie, sub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus ob Christianæ fidei constantiam vna cum pædagogo suo Proto capite plexi sunt. Turribus in Sardinia sancti Crescentiani^e martyris. Apud Comanos in Ponto sancti Hermiæ^f militis, qui sub Antonino Imperatore ab innumeris & sæuissimis tormentis ope diuina liberatus, carnificem ad Christum conuertit, & eiusdem martyrii coronæ participem fecit, quam tamen ipse primus gladio obtruncatus accepit. Veronæ sancti Lupicini^g Episcopi. Romæ sancti Paschasi^h diaconi & confessoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

M A I I 31.

PETRONILLÆ^a.] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & Vuandel. his versibus:
*Tum pridie Petronilla Petri
 de germine sancto
 Fulgida virgo micat Christi
 trabeata decore.*

De eius obitu agitur in Actis sanctorum Nerei & Achillei. De eius corporis inuentione vide in libro de Rom. Pont. in Paulo Primo. Cuius autem fidei sit eius historia, consule sanctum Augustinū lib. contra Adimantum, cap. 17. Nonnullas de ea dubitationes disseruimus in Annal. Eccles. Erat olim Romæ nomine sanctæ Petronillæ cœmeterium nobile, in quo Gregorius Tertius Papa anniuersariam statuit stationem, vt constat ex eodem lib. de Rom. Pont. in Gregorio Tertio. Non prætermittendum hic (quando sese offert occasio) etiam de sancti Petri vxore mentionem habere: quam martyrio occubuisse, Clemens Alexandrinus vetustissimus

Theologorum lib. 7. strom. scribit his verbis: Aiunt certe beatum Petrum, cum vidisset vxorem suam duci ad mortem, lætatum quidem esse propter vocationem, & quod domum reuenteretur. Valde autem exhortando & consolando, proprio nomine eam compellantem, dixisse: Heus tu, memento Domini. Hæc Clemens.

^b Flacci nobilis viri.] In prædictis Actis SS. Nerei & Achillei legitur: Flacci Comititis: quam lectionem non improbamus. Porro vt huius vocis clarior notitia habeatur, sciendum in primis, pro diuersitate temporum, diuersi generis Comites fuisse. Ante Constantini imp. tempora hi dicti erant Comites, qui Proconsules, Præsidesq. prouinciarum comitantes, erant in negotijs publicis obeundis illorum administri & adiutores, ijdemq. assessores eorumdem cum essent, ius dicebant, vt declarant complures leges; l. 16. de off. præsid. l. 4. ff. de offic. assell. l. 41. §. 1. de excus. tut. l. 6. §. si quos comit. ff. de pœn. l. 5.

l. 5. ff. ad leg. Iul. repet. & l. 1. §. sed. ff. de extra. cognition. De iisdem Sueton. in Iulio, & in Tiberio, & Plin. lib. 9. c. 30. Ex his vnus erat Flaccus, de quo agimus, ceteriq. omnes qui in antiquis Actis martyru Comites dicti reperiuntur. A temporibus autem Constantini Imp. & non Hadriani (vt putauit Gelenius) ea vox alio sensu accipi consuevit. Idem etenim Imperator, Christiana quadã humanitate, quosdam e magistratibus sibi subditis Comites dici voluit, quasi consocios in administratione Imperij: erantq. hi triplicis ordinis, nêpe primi, secundi, & tertij, vt scribit Eusebius in vita Constantini lib. 4. cap. 1. Mutationem magistratuum a Constantino factam esse, Zosimus etiam asseuerat lib. 2. Plura de his Alciat. lib. de magistrat. In Not. prouinc. habentur Comituaru diuersarum descripta insignia: sunt de iisdem Comitibus complures tit. in Cod. lib. xij. itemq. formulas eorumdem magistratuum habes apud Cassiodorum variar. lib. 6. & 7.

^c Cantij, Cantiani, & Cantianilla.] De his item hac die Beda, ac ceteri omnes. Extat de his sermo S. Maximi Episcopi Taurinensis, qui & adscribitur S. Ambrosio. Feruntur eorumdem Acta eiusdem S. Ambrosij nomine. est illorum exordium: Seruus Christi Ambrosius, &c. Descripsit ea Mombrinius tomo primo, summatim autem Petrus in catalog. lib. 5. c. 70. Fuerunt condita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his versibus:

*Aut Aquileiensem si forte accesseris urbem,
 Cantianos Domini nimirum venereris amicos, &c.*
^d Ex illustri Aniciorum prosapia.] De ea familia meminit Prudentius lib. 1. aduersus Symmachum, aitq. primum omnium senatorum Anicium nomen dedisse Christianæ militiæ, quod his versibus explicat:

*Fertur enim ante alios generosus Anicius Urbis
 illustrasse caput: sic se Roma inclytia iactat, &c.*
 Habes apud Liuuium lib. 45. Lucium Anicium de Illyrijs ac Rege Gentio triumphasse. De Aniciorum nomine & significatione, ac perillustri stemate scribit S. Gaudentius Brixianus in sermone de Machabæis, & S. Hieron. epist. 8. ad Demetriadem his verbis: Illustris, inquit, Aniciorum sanguinis genus, in quo aut nullus aut rarus non meruit Consulatum, &c. De eadem Cassiodorus variar. lib. 10. epist. 11. & 12. Erant iam in prouerbio opes, ædificiorum moles, & splendor ædium familia Anicianæ. Hinc Secundinus ad Augustinum: Ego namque fateor, non tali diligentia, nec tanta industria Anicianæ domus micare marmora, quanta tua scripta prælucent eloquentia. Hæc ipse apud August. to. 6. At hæc pro huius loci ratione satis. Fuit autem ea familia illustrata non tantū Consulibus & Imperatoribus, sed & nobilitata martyribus & confessoribus: nam præter martyres, de quibus hic agitur, ex ea etiã profa-

pia clarissimæ illæ sanctitate mulieres Proba, Iulianæ, & Demetriades prodire; ille item pietate atque doctrina celeberrimus Consul ordinarius & confessor illustris Anicius Manlius Seuerinus Boetius, & alij: de quibus pluribus in Annal. Ecclesiast.

^e Crescentiani.] Beda, Vsuardus, & Ado de eodem agunt hac die: adstipulantur vetera manuscrip. & recentiores omnes, itemq. Fara de rebus Sard.

^f Hermiæ.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & summatim eius Acta referunt, consentientia his quæ hic leguntur de Hermia.

^g Lupicini Episc.] De eo tabulæ ecclesiæ Veronen. & Augustinus Valer. eius Episcop. & Card. in comment. de antiq. mon. ecclesiæ Veron. pag. 9. & 39.

^h Paschasi diacon.] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 40. & 41. Vixit iisdem temporibus alius Paschasius presbyter Romanus, tituli S. Eusebij; qui stetit reperiatur pro Symmacho aduersus Laurentium schismaticum, vt docent Acta secundæ Synodi tunc Romæ celebratæ. Quod autem pertinet ad Paschasium de quo agimus, de schismate sic excusat eum S. Gregorius, cum ait: Quia enim non malitiæ, sed ignorantie errore peccauerat, purgari post mortem a peccato potuit. Hæc Gregorius, excusans eum. Vnde quod idem sanctus Gregorius paulo superius ait, ipsum in sua sententiã vsque ad diem sui exitus perstitisse; ea verba vel sunt exclusiue intelligenda, quasi sic perstiterit in sententiã, vt tandem die obitus pœnituerit: vel dicere necesse est, Paschasium diaconum, vertente adhuc illa de electione Symmachi controuersia, ex hac vita migrasse. Ceterū peracta Synodo illa Palmari dicta (cuius nominis ratione reddidimus in Annaliū tom. 6.) quæ totius Catholice Ecclesiæ calculo adiudicata est causa Symmacho: nulla certe eum excusare potuisset facti vel iuris ignorantia, quin anima eius supplicium subiisset æternum. Prædictorum itaque alterum præcessisse necesse est, cum eius sanctitati egregij virtute miraculi adstipulari visus sit Deus: nam (vt inquit S. Greg.) eius dalmaticam feretro superpositam dæmoniacus tetigit, statimq. sanatus est. Quod autem ad dalmaticam pertinet, vt & hanc vocẽ explicemus. Fuit dalmatica vetus genus indumenti, sic dictū (inquit Isidorus lib. 19. orig.) quod primum in Dalmatia texta est, habens clauos ex purpura. Vñ sunt aliquando ea Reges: vnde de Commodō scribit Lampridius, quod dalmaticatus processit in publicum; quam vestem Dio in Commodō nominat tunicam manicatam, sericam, albam: vt ex his satis possit intelligi, qualisnam dalmatica vestis fuerit. Meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis, hoc est, manicatis, quibus Pertinax Imp. utebatur.

Trebellius Pollio in Claudio nominat singi-
lones Dalmatenfes . Tunicam senatoriã, dal-
maticã appellat Ioannes diaconus, dum agit
de Gordiano patre S. Gregorij lib. 4. cap. 83.
Habes in Actis passionis S. Cypriani Episc.
Carthag. eundem indutum esse dalmatica.
Sunt hæc verba ibi descripta: Cum se dalma-
tica expoliasset, & diaconibus tradidisset, in
linea stetit, &c. Extant ea in prolegomen. in
S. Cyprian. edit. Pamel. Eademq. ibidem le-
guntur in alijs eiusdem Actis ex Paulo diac.
licet alia loco dalmaticã habeant tunicam.
Siluestri Papæ fuit institutio, vt diaconi Ro-
manæ ecclesiæ vterentur dalmaticis in eccle-
sia, sed tantum diebus solemnibus in signum
lætitia. dist. 76. c. de ieiunio. exteris autē non
nisi ex priuilegio a Romano Pontifice con-
cesso vti dalmaticis fas erat, vt Greg. in re-
gist. lib. 7. epist. 111. ad Aregium Episc. & di-
stinct. 23. c. communis filius. Symmachus Pa-
pæ S. Cæsario Episcopo Arelatenfi Romã ad-
uenienti, quo tantū virum digno prosequeretur
honore, inter alia tribuit, vt diaconi
ecclesiæ Arelatensis, sicut & Romani diaco-
ni, dalmaticis vterentur, vt auctor est Cypr.
in Actis S. Cæsarij, quæ habes apud Sur. to. 4.
Qualis fuerit olim forma dalmaticarū, qui-
bus vtebatur diaconi, egregie expressum ha-
bes ab Ammiano Marcellino lib. 14. his ver-
bis: Pectoralem tuniculam sine manicis tex-
tam Maras quidã nomine (vt appellant Chri-
stiani) diaconus, per latera scripta Græco
sermone, &c. persimilē enim fuisse chlamydi
Imperiali, demonstrat. Retinet & nunc idem
nomen, vt quam ille tuniculam dicit, Italice
appellatur tunicella; licet ipsa non eandem
prorsus formam retineat: nam vsque ad cu-
bitum manicata hodie fit. Palmatam Con-
sulare vestem litteris inscribi solitam, & ab

Imp. Consuli tribui, testatur Ausonius in
gratiarum actione pro suo Consulatu, cum
hæc habet ex verbis Gratiani Augusti: Pal-
matam tibi misi, in qua Diuus Constantinus
parens noster intextus est. Me beatum, cuius
insignibus talis cura præstetur. Hæc plane,
hæc est picta, vt dicitur, vestis, non magis
auro tuo, quã tuis verbis, &c. Eiusmodi pla-
ne fuisse dalmaticam diaconorum, quã Am-
mianus tuniculam appellat, qua & Impera-
tor indui posset, aperte ipse significat. Ex
his perpède, quanto augustius atque magni-
ficentius legali veteri cultu Noui testamenti
ministerium apparetur: cū olim Leuitis nec
linea vti stola concessum esset, quam tandem
illi contra leges sacras ab Agrippa Rege pre-
cario obtinuerunt, vt auctor est Iosephus
Antiquit. lib. 20. cap. 8. edit. Gelen. Quod
autem hodie non tantum diaconi, sed & sub-
diaconi in sacris dalmaticati ministrent, id
quidem non ex veteri instituto: nam S. Gre-
gorius Papa antiquū esse vsum Romanæ Ec-
clesiæ dicit, vt subdiaconi tunicis induti li-
neis procederent, lib. 7. registr. epist. 63. ad
Ioannem Episcopum Syracusanum. Sed vt
tandem eo vnde defleximus, reuertamur,
ad ipsum scilicet vsum dalmaticarum, qui-
bus corpora defunctorum tegebantur: sciend-
um, non tantum diaconorum feretrum tegi
dalmatica, moris fuisse, sed Summorū Rom.
Pontificum, vt auctor est idē Greg. in regist.
lib. 12. ex Synodo Rom. cap. 4. Quod certa ex
causa fieri vltterius vetuit; ne honor, qui olim
sanctis martyribus tantum impendi consue-
uisset, cuiusque vitæ meriti hominibus im-
partiretur: Eutychianus enim Papa statuif-
se reperitur, ne quis martyrem sine dalma-
tica, vel purpurato collobio sepeliret. lib. de
Rom. Pont. in Eutychiano.

I V N I V S.

Kalendis Iunij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE sancti Iuuentij^a martyris. Cæsareæ in Pa-
læstina beati Pamphili^b presbyteri & martyris,
viri admirandæ sanctitatis & doctrinæ, atque in
pauperes munifici, qui ob Christi fidem in perse-
cutione Maximini, primo sub Urbano Præsede
relocatus, & in carcerem trusus, deinde sub Firmiliano iterum
relocatus ad pœnas, vna cum alijs martyrium consummauit:
Passi

Passi sunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, aliq. nouem,
quorum memoria alijs diebus celebratur. Augustoduni sancto-
rum Reueriani^c Episcopi, & Pauli presbyteri, cum alijs decem,
qui sub Aureliano Principe martyrio coronati sunt. In Cap-
padocia sancti Thespesij^d martyris, qui sub Alexandro Impera-
tore, & Simplicio Præsede, post alia tormenta decollatus est.
In Aegypto sanctorum martyrum Ischyronis^e ductoris mili-
tum, & aliorum quinque militum, qui sub Diocletiano Impe-
ratore pro fide Christi diuerso mortis genere perempti sunt.
Item sancti Firmi^f martyris, qui in persecutione Maximiani
acerbissimis plagis affectus, lapidibus percussus, ac demum ca-
pite cæsus est. Perusiæ sanctorum martyrum Felini^g & Grati-
niani militum, qui sub Decio varijs tormentis cruciati, marty-
rij palmam gloriosa morte perceperunt. Bononiæ sancti Pro-
culi^h Episcopi & martyris, qui sub Maximiano Imperatore pas-
sus est. Ameriæ sancti Secundiⁱ martyris, qui sub Diocletiano in
Tiberim proiectus, martyrium consummauit. Apud Tipher-
num in Vmbria S. Crescentiani^k militis Romani, sub eodē Im-
peratore martyrio coronati. In Vmbria sancti Fortunati^l pre-
sbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monasterio Lerinensi
sancti Caprasij^m abbatis. Treuiris sancti Simeonisⁿ monachi,
qui a Benedicto Papa Nono in sanctorum numerum relatus est.

I V N I I I.

IVVENTII^a.] De eo vet. manuscr.
ex quibus Molanus hac die.
^b Pamphili & soc.] De Pain-
philo hac die Beda, Vsuar-
dus, Ado, ac ceteri Latino-
rum, Græci autem in Menologio ad Nonas
Nouemb. Horum Acta conscripsit Eusebius
hist. lib. 8. c. 17. & Metaphrastes; quæ recitat
Surius tomo 3. Porro eius vitam tribus ser-
mone voluminibus ab eodem explicatã, auctor
est S. Hieronym. ad Marcellam epist. 191. De
Pamphilo item agit S. Hieronymus lib. de
script. Eccles. epist. 65. ad Pammachiū con-
tra Rufinum, & epist. 83. ad Magnum orato-
rem, eum summis laudibus celebrat. De eius
insigni bibliotheca idem Hieron. sæpe me-
minit. ab eo Eusebius cognomentū accepit.
^c Reueriani Episcopi & soc.] Vsuardus item
hac die, Petrus lib. 5. c. 73. & alij recentiores.
^d Thespesij.] Agunt de eodem hac die Græ-
ci in Menolog. vbi & eius martyrium pluri-
bus describitur.
^e Ischyronis & soc.] De iisdem apud Græ-
cos. Alius hic ab illo, cuius meminit Diony-
sius Alexan. apud Eusebium hist. lib. 6. c. 34.

^f Firmi.] Itidem Græci in Menolog. de eo-
dem hac die agunt.
^g Felini & Gratimiani.] De his vetera monu-
menta ecclesiæ Perusiæ, quæ manuscripta
accepimus.
^h Proculi.] De quo & tab. eccles. Bononien.
Percrebuit hucusque de S. Proculo martyre
ea opinio, quod passus sit temporibus Theo-
dorici Arianorum Regis, ea de causa, quod
zelo fidei in Arianum Præsedem Catholicis
infestissimum insiliens, eum occidisset, vt ha-
bent quædam Acta, quæ to. 7. Sur. recitat: sed
hæc omnia redduntur irrita ex his quæ scri-
bit sanctus Paulinus Nolanus Episcopus, qui
longe præcessit tempora Theodorici Regis;
agensq. in Natali nono S. Felicis de non-
nullis Italiæ martyribus, ac de his etiam qui
Bononiæ in persecutione Diocletiani & Ma-
ximini passi sunt, hos scribit versus:
Vitalem, Agricolã, Proculumq. Bononia condit:
Quos iurata fides pietatis in arma vocauit.
Huius tanti viri auctoritate Illustriss. ac Re-
uerendiss. Gabriel Paleottus Cardinalis am-
pliss. Archiepiscopus Bononien. emendauit
tabulas pristinas eius ecclesiæ. De natali die

S. Proculi martyris solemni ter celebrari solito scribit S. Greg. lib. 1. dialog. c. 9. in Bonifacio, circa medium. De illo etenim, & non alio, vt de martyre celeberrimo, cunctis notissimo, ibi agi persuademur.

[Secundi.] De quo tabulae ecclesiae Amerinæ, & vet. monumenta eiusdem ecclesiae, quibus eius Acta descripta habentur.

[Crescentiani.] Eius ecclesiae antiquae memoriae de eius martyrio fidem faciunt.

[Fortunati.] Eius res gestas ex manuscriptis, Spoletinæ ecclesiae acceptas legimus: est earum exordium: Fuit quidam vir venerabilis, &c.

[Caprasij.] De quo etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Eius Acta

ex vet. manuscrip. recitat Sur. to. 7. Meminit eiusdem Sidonius Apollinaris in carmine Eucharistico ad Faustum; vbi dum relegit insulae Lerinensis sanctos, hac de Caprasio:

Quantos illa insula plana miserit ad caelum montes: quae sancta Caprasij vita senis, &c.

De eo ite in vita S. Honorati lib. 1. Vixit temporibus Theodosij Imp. & Honorij eius filij.

[Simeonis.] Apud Bedam & alios de eo hac die. Eius Acta ab Everuino conscripta recitat Surius tomo 3. De eius canonizatione agitur in chron. Hirsaugien. Scribit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 1015. & Trithem. de vir. illust. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 238.

25. xxvj Quarto Nonas Iunij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	i	30	i	2	3	4	5			

ROMAE natalis sanctorum martyrum Marcellini presbyteri, & Petri exorcistae, qui multos in carcere ad fide erudientes, sub Diocletiano post dira vincula & plurima tormenta a Sereno Iudice decollati sunt in loco qui dicebatur Silua Nigra, quae postea in honorem sanctorum commutato nomine Silua Candida appellata est. Horum corpora in crypta iuxta sanctum Tiburtium sepulta sunt, eorumque sepulchrum sanctus Damasus Papa versibus postea exornauit. In Campania sancti Erasmi Episcopi & martyris, qui sub Diocletiano Augusto primum plumbatis caesus, deinde fustibus grauiter mactatus, post resina, sulphure, plumbo, pice, cera, oleoque perfusus, illaesus apparuit: deinde Formijs sub Maximiano diuersis atque immanissimis supplicijs iterum cruciatus, sed ad confirmandum ceteros a Deo seruatus: tandem vocante Domino, martyrio clarus, sancto fine quieuit: cuius corpus Caietam postea translatum est. Lugduni sanctorum martyrum Photini Episcopi, Sancti diaconi, Vetij, Epagathi, Maturi, Pontici, Biblidis, Attali, Alexandri, & Blandinae, cum alijs multis, quorum fortia & iterata certamina tempore M. Aurelij Antonini, & Lucij Veri, ecclesiae Lugdunensis epistola ad ecclesias Asiae & Phrygiae scripta recenset. In his sancta Blandina sexu infirmior, corpore imbecillior, conditione

tionem

tionem deiectione, diuturniora & acerbiora certamina subiens, & fortis adhuc permanens, gladio iugulata, ceteros secuta est, quos hortabatur ad palmam. Romae sancti Eugenij Papae & confessoris.

I V N I I I 2.

MARCELLINI & Petri. De his hac ite die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta, quae retulit Surius tomo 3. & Petrus in catal. lib. 5. c. 74. qui hos passos hac die tradit. Olim autem, mense Decembris horum solemnitas agebatur, vt constat ex inscriptione homiliae sextae S. Greg. in Euang. habitae ad populum in basilica sanctorum Marcellini & Petri. Dominica tertia Aduentus, die natali ipsorum, nisi sit mendum in codice. Horum illustri martyrio nobilitatus est locus, vbi sunt passi. Siquidem Silua olim Nigra dicta, Candida est appellata, accepitque Episcopalis cathedrae ornamentum, vt constat ex veterum Romanorum Conciliorum monumentis; sed postmodum a Callisto Secundo vnita est ecclesiae Portuensi. Epitaphium sancti Damasi, cuius hic habetur mentio, in-textum habetur in praedictis horum martyrum Actis. In honorem praeterea eorumdem Constantinus Imp. erexit basilicam via Laueana, quam & muneribus exornauit, ac reditibus locupletauit, ibique sanctae Helenae martyris corpus sepeliendum curauit. Extat de munificentia Constantini libellus in libro de Romanis Pontificibus, in Siluestro, vbi de his agitur. Est Romae antiquus Titulus nomine ipsorum martyrum, cuius mentio habetur in registro S. Gregor. lib. 4. cap. 88. in Synodo tunc Romae habita. De horum translatione in Gallias agit Sigebertus in chron. anno 826. Aim. de gest. Franc. lib. 4. cap. 115. factam refert sub Gregorio Quarto Rom. Pont. Cuius rei gesta historiam Einarus libris quatuor illustrauit. Extant praedicta Acta apud Surium tomo septimo. Putatur eiusdem quoque auctoris esse vita eorumdem martyrum versibus scripta, quae ibidem recitatur. De his & Marian. Scot. in chron. anno Domini 828. nouissime autem Molanus in Indic. sanct. Belgij.

[Erasmi Episcopi.] Agit de eodem hac die Beda, Vsuardus, ac recentiores, Ado autem sequenti die. Huius Acta reperimus in nonnullis vet. manuscrip. habemusque eadem characterem Longobardo conscripta. eadem ferre Mombrit. tom. 1. Vit. sanct. Quae cuncta etsi auctore careant; nihilominus Petrus diaconus Cassin. in lib. de vir. illustr. monasterij Cassinens. cap. 46. testatur, Gelasium Secundum Rom. Pontificem, adhuc esse Caesariensis cenobij monachum, scripsisse vitam sancti Erasmi Episcopi & martyris, eorumque sanctorum. De memoria eius apud montem Soracte Gregor. regist. lib. 1. epist. 23. Fuit sanctus Benedictus eiusdem martyris studiosissimus: nam in eius honorem duas nobiles erigendas curauit ecclesias, Verulis altera, alteram vero Romae, vt habent Acta sancti Placidi a Gordiano scripta. Erat olim corpus sancti Erasmi Formijs, vt scribit sanctus Gregorius in regist. lib. 1. epist. 8. erato. Formiana ecclesia sedes Episcopalis, cui idem sanctus Gregorius vniuit ecclesiam Minturnensem; sed ytraque in propinquum locum, Caietam, vna cum corpore eiusdem sancti martyris, quod ibi decentissime asseruatur & colitur, translata est. Adnumeratam legitimus Caietanam ecclesiam inter illas sedes, quae sub nullo Metropolitano positae, immediate subiectae sunt Romano Pontifici, quarum Episcopi, suffraganei dicebantur. Papae urbis Romae. Hac ex libro censuum, qui asseruatur in Vaticana bibliotheca.

[Photini Episcopi & soc.] De iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Horum omnium Acta scripta habentur ab ecclesia Lugdunensi tunc temporis, quando iisdem passi sunt, in epistola quae extat apud Eusebium hist. libro 5. cap. 2. & 3. Horum martyrum, quorum cineres in fluua Rhodani mersi sunt, meminit sanctus Augustinus libro de cur. agend. pro mort. item Eucherius Lugdun. in sermone de sancta Blandina, qui falso titulo Eusebij Emeseni inscribi haecenus consuevit. Recenset Gregorius Turon. de gloria mart. cap. 49. item hic Ado nomina quadraginta octo martyrum, qui tunc Lugduni passi sunt. Agunt de his praeterea quam plurimi recentiorum, quos mittimus hic referre; cum omnes non aliunde, quam ex praedicta epistola acceperint.

[Eugenij Papae.] Vet. manuscrip. hac die, quidam vero die sequenti; sed re vera hic est dies natalis eius, vt constat ex libro de Rom. Pontificibus. Hic suffectus est S. Martino Papae & martyri, eiusque non tantum sedis, sed & sanctitatis successor extitit.

Tertio

25. xxiiij.

G Tertio Nonas Iunij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ARETII in Tuscia sanctorum martyrum Pergentini^a & Laurentini fratrum, qui in persecutione Decij, sub Tiburtio Præside, cum essent pueri, post dira supplicia tolerata, & magna miracula ostensa, gladio cæsi sunt. Constantinopoli sanctorum martyrum Lucilliani^b, & quatuor puerorum, Claudij, Hypatij, Pauli, & Dionysij: cum quibus Lucillianus ex sacerdote idolorum Christianus factus, post varia tormenta in fornacem iniectus est; sed flamma imbre extincta, omnes illæsi euaserunt: denique ipse cruci affixus, pueri autem gladio obtruncati, sub Siluano Præside consummati sunt. Ibidem sanctæ^c Paulæ virginis & martyris; quæ cum prædictorum martyrum sanguinem colligeret, comprehensa, virgis cæsa, & in ignem coniecta, sed liberata, demum & ipsa eodem loco ubi sanctus Lucillianus crucifixus fuerat, decollata est. Cordubæ in Hispania beati Isaac^d monachi, qui pro fide Christi gladio necatus est. Carthagine S. Cæcilij^e presbyteri, qui sanctum Cyprianum ad Christi fidem perduxit. In territorio Aurelianensi S. Liphardi^f presbyteri & confessoris. Lucæ in Tuscia sancti Dauini^g confessoris. Parisijs sanctæ Crotildis^h Reginae, cuius precibus vir eius Clodoueus Rex fidem Christi suscepit. Anagninæ S. Oliuæⁱ virginis.

PERGENTINI & Laurentini^a.] Agunt de his ite hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac recentiores. Horu passionis Acta recitat Sur. tom. 3. Petrus in catalogo lib. 5. cap. 80. Accipimus eadem ab ecclesia Aretina.

^b Lucilliani & soc.] De his item Græci hac die in Menologio, ubi eorum res gestas fusius referunt.

^c Paulæ.] Græci itidē hac die in Menolog. ibiq. eius præclarum certamen describitur.

^d Isaac monachi.] De eodem etiam Vsuard. De eius nece scribit sanctus Eulogius lib. 2. memor. sanct. cap. 2. narratq. hac die passum, feria sexta, æra octingentesima octo-

gesimanona, a Christo Domino anno 851.

^e Cæcilij presbyteri.] De quo item manusc. Agunt de eo Pontius diac. in vit. S. Cypriani, & S. Hieron. de scrip. Eccles. in Cypriano. Quantum licet opinari, hunc existimo fuisse Cæcilium siue Cæcilianum (vetroque enim modo legimus) clarū oratorem, magistrum olim Diadumeni Cæsaris pueri laudatissimi, de quo Aelius Lampridius in Diadumeno: fuit etenim Afer, rhetor, & optimis moribus imbutus. Ab eo sanctus Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, vt testatur S. Hieronymus de scrip. Ecclesiast.

^f Liphardi.] De quo hac die Vsuardus, Beda autem sequenti. Huius vitam ex manusc. acceptam retulit Sur. tom. 3. Petrus in catalogo

logo lib. 5. cap. 58. Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 164. Floruit temporibus Clodouei Regis.

^g Dauini.] Huius Acta manuscripta ab ecclesia Lucensi accepta vidimus.

^h Crotildis.] Scribit de ea plura Gregorius Turonen. de gest. Francorum lib. 2. cap. 2. 3. & 4. Aimon. libro 1. cap. 14. & Sigebertus in chron. anno Domini 499. & 554. Molanus in addit. ad Vsuardum edit. primæ. Fuit eiusdem nominis, & religione non impar eius filia, quæ iuncta coniugio Amalarico Regi Ariano, grauiam multa ob fidem Catholicam passa est, vt idem scribit Gregorius Turonen. de gest. Francorum libro 3. cap. 10. De obitu sanctæ Crotildis, de qua agimus, deq.

eius funere meminit Gregorius Turonen. sis hist. lib. 4. cap. 1. decessisseq. ait eo tempore, quo sanctus Iniuriosus præerat ecclesiæ Turonensi, qui (vt ex eodem Gregorio colligitur) sedere cœpit anno Domini 533. seditque annos 17. Verum Sigebertus in chron. anno Domini 553. recenset obitum Crotildis.

ⁱ Oliuæ.] Eius vitæ Acta, itemq. venerandum ipsius corpus Anagninæ asseruari, firmâ assertionem Episcopi eius sedis accepimus. Alia rursus est Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de rebus Siculis decade 1. lib. 8. Panormus, inquit, maxime insignis facta ortu Oliuæ & Nymphæ virginum, quarum clara gesta habentur. Hæc ipse.

4

Pridie Nonas Iunij. Luna.

A xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE sanctorum martyrum Aretij^a & Daciani. Siscinæ in Illyrico sancti Quirini^b Episcopi, qui sub Galerio Præside pro fide Christi (vt Prudentius scribit.) molari saxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus est; sed lapide supernatante, cum circumstantes Christianos, ne eius terrerentur supplicio, neve titubarent in fide, diu fuisset hortatus, ipse vt martyrij gloriam assequeretur, precibus a Deo vt mergeretur obtinuit. Brixiæ sancti Clatei^c Episcopi & martyris sub Nerone Imperatore. In Pannonia sanctorum martyrum Rutili^d & sociorum. Atrebatinæ sanctæ Saturninæ^e virginis & martyris. Tibure sancti Quirini^f martyris. Constantinopoli sancti Metrophanis^g Episcopi & confessoris insignis. Mileui in Numidia sancti Optati^h Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Veronæ sancti Alexandriⁱ Episcopi.

ARETII & Daciani^a.] Rom. Martyrolog. vetus, & vet. manuscrip. ex quibus ceteri recentiores.

^b Quirini.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius nobile martyrium Prudentius cecinit hymno sacro. Meminit eiusdē Venantius Fortunatus lib. 7. cum ait: Africa Cyprianum dat, Siscia clara Quirinum.

Extat eiusdē Acta fusius scripta apud Monbrin. tom. 2. quibus fertur passus in persecutione Diocletiani sub Maximo, alias Maximino Præside, quem Prudentius Galerium appellat: nulla tamen est discrepantia: nam & Galerius ipse, Maximinus dictus est, qui postea ab eodem Imperatore Cæsar est appellatus. Ceterum fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit temporibus Valeriani Imp. & Proconsulatum gerens in Africa, in S. Cyprianum

prianum Episcopum Carthag. vltimi suppli-
cij sententiã tulit, & paulo post infelix obiit.
Hæc habes in Actis passionis S. Cypriani po-
sitis in prolegom. operum eius edit. Pamel.
Eiusdem sancti Quirini corpus, cum barbari
Pannonias deuastarent, Romam translatum
est, atque reconditum ad S. Sebastiani ad Ca-
tatumbas, vt Beda & Ado hic item profiten-
tur: inde autem per Angilbertum Mediola-
nensem Episcopum Mediolanum fuisse de-
latum, prædicta Acta testantur: verum Mo-
lanus in notis ad Vsuard. secundæ edit. & Cu-
spinianus in Austria, dicunt translatum fuisse
Bauariam temporibus Pipini Regis; idq. cer-
tis testimonijs Molanus comprobat.

^c Clatei Episcopi.] De quo & tabulæ ecclesiæ
Brixianæ, ceteraq. vet. monumenta eiusdem.
^d Rutili & soc.] De eo vet. manuscr. ex qui-
bus & Molan. in priori addit. ad Vsuardum.

^e Saturnina.] De qua etiam prædicta vet.
manuscrip. ex quibus recentiores accepere.

^f Quirini.] Alius hic ab illo Sisciensi, de quo
supra. Huius corpus (vt accepimus vx vete-
ribus monumentis ecclesiæ Tiburtinæ) re-
conditum ibi habetur in basilica S. Lauren-
tij, sub altari sanctissimi Saluatoris.

^g Metrophanis.] Agunt de eodem hac item
diē Græci in Menologio, vbi & eius Acta
summatim comprehensa narrantur: quibus
assensitur ea quæ scribit Niceph. hist. lib. 8.
cap. 6. & Niceph. Episc. Constantinopol. in
chron. Habetur mentio de eodem in oratio-
ne de sanctis Patribus Nicænæ Synodi, quam
recitat Metaphrastes sexto Idus Iulij, & Li-
pom. Latine redditam tom. 6.

^h Optati Episcopi.] Confundunt hunc aliqui
cum Optato Episcopo Antisiodori, vt Petrus
in catal. lib. 7. cap. vlt. qui ea die de hoc agit,
qua a ceteris celebratur dies natalis Optati
Antisiodorensis. De hoc S. Hieron. lib. de
scrip. Eccles. Honorius Augustud. & alij. Cla-
ruit temporib. Valentis & Valentiniani Imp.
quando (vt idem testatur S. Hieronymus) ad-
uersus Parmenianum eruditos illos scripsit
commentarios. At cum in eius lib. 2. retexi-
tur ab eo series Romanorū Pontificum, eaq.
perducitur vsque ad Siricium Papam; neces-

se erit affirmare, eum vsque ad Siricij tem-
pora peruenisse, qui sedit temporibus Theo-
dosij. Putauit autem, & iure quidem, Baldui-
nus in annot. ad Opt. ea verba: Damaso Si-
ricius: non esse eiusdem auctoris, sed super-
addita: quod quidem duplici ratione firma-
mus: Primo quidem, quod sanctus Augu-
stinus, cum de eo sapius agit; non tamquam
de homine sui temporis & æquali, sed vt de
eo qui ipsum longe præcesserit, meminisse
videtur, præsertim de doctrina Christiana
lib. 2. cap. 40. præerat enim illis Augustini
temporibus sedi Mileuitanæ Seuerus, vt idē
sanctus Augustinus testatur, cum agit de or-
dinatione Eradij successoris, epist. 110. & ser-
mo. 50. de diuers. to. 10. Præterea ipse Opta-
tus lib. 1. & iterum lib. 3. ab indicta persecu-
tione Diocletiani vsque ad illud tempus quo
ea scribebat, numerat annos 60. & (vt ait)
quod excurrit. Cum autem constet ex publi-
cis edictis, eam persecutionem indictam esse
anno Domini trecentesimo secundo; satis li-
quet primis temporibus Valentis & Valen-
tiniani (iuxta sententiam Hieronymi) Opta-
tum ea scripsisse, nec ad tempora Theodosij
& Siricij peruenisse; nisi illud: Et quod ex-
currit: præter morem, laxatis habenis, lon-
gius nimis quis ad libitum sinat excurrere.
Qualis autem, quantusve fuerit S. Optatus,
ex eo reputa, quod aduersus Donatistarum
erumpentem eluuiionem, totamq. Africam
inundantem, solus ipse eo tempore scri-
ptorum suorum opposuit aggerem. De Mi-
leuio, cuius Optatus erat Episcopus, fre-
quens est mentio in Concilij Africani, &
epistolis sancti Augustini: ibi & celebratum
est Concilium Mileuitanum dictum, quod
inconsulte nimis dixit aliquis celebratum in
insula Melite: eius enim Synodica ad Inno-
centium Papam, litteræq. Augustini & alio-
rum ad eundem Pontificem, & aliæ ad Hila-
riū scriptæ, illud Mileuij in Numidia actum
esse, luce clarius manifestant.

ⁱ Alexandri Episc.] De quo & tabulæ eccle-
siæ Veronensis, ex quibus August. Valerius
eius ecclesiæ Episcopus & Card. in libello
quem scripsit de eius sedis Episcopis agit.

xxij. B Nonis Iunij. Luna. 5

a b c d e f g h i k l m n p q r f
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
rom u A B C D E f G H M N P
26 27 28 29 1 2 3 4 3 4 5 6 7 8

In Aegypto natalis sanctorum martyrum Marciani,
Nicanoris, Apollonij, & aliorum, qui in persecutio-
ne Maximini illustre martyrium consummarunt.
Perusiæ sanctorum martyrum Florentij, Iuliani, Cyriaci,
Marcel-

Marcellini, & Faustini, qui in persecutione Decij capite cæsi
sunt. Cæsareæ in Palæstina passio sanctarum Zenaidis, Cyriæ,
Valeriæ, & Marcia, quæ per multa tormenta gaudentes ad
martyrium peruenerunt. Tyri S. Dorothei presbyteri, qui sub
Diocletiano multa passus, & vsque ad Iuliani tempora superstes,
sub eo annum agens septimum supra centesimum, venerandam
senectam martyrio honestauit. Eodem die S. Bonifacij Ep-
scopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & a Grego-
rio Secundo in Germaniam missus, vt fidem Christi illis genti-
bus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præsertim
Frisonum, Christianæ religioni subiugasset, Germanorū Apo-
stolus meruit appellari: nouissime in Frisia a furentibus Genti-
libus gladio peremptus, martyrium consummauit cum Eobano
& quibusdā alijs seruis Dei. Cordubæ in Hispania beati Sanci
adolescentis, qui etsi in aula regia educatus, pro Christi tamen
fide in persecutione Arabica martyrium subire non dubitauit.

ARCIANI & soc.] De his
Vsuardus, Ado, & alij recen-
tiores hac die, & ad Nonas
Aprilis; Græci etiã hac die
in Menologio, ibiq. & so-
ciorū nomina exprimuntur.

^b Florentij & soc.] De quibus & antiqua ma-
nuscripta eius ecclesiæ.

^c Zenaidis & soc.] Græci etiam de his agunt
hac die in Menologio, vbi & earum marty-
rij Acta pluribus describuntur.

^d Dorothei.] De eo etiam Græci in Meno-
logio hac die, & iterum ad septimum Idus
Oobris. Errore lapsi videntur nonnulli, qui
hunc fuisse Tyri Episcopum dixerunt: nam
licet patria Tyrius fuerit; tamen Eusebius,
qui de ipso agit lib. 7. cap. 26. & Niceph. li-
bro 6. c. 37. illum presbyterum tantum fuisse
tradunt: exploratum enim habetur, quinam
Episcopi illis Dorothei temporibus Ty-
riæ ecclesiæ præfuerint. Siquidem, vt rem al-
tius repetamus, sedit illic Methodius tem-
pore nouissimæ persecutionis, vt scribit san-
ctus Hieron. de scrip. Ecclesiast. in Metho-
dio: postea subrogatus est Paulinus tempo-
ribus Constantini, vt constat ex Eusebio his-
tor. lib. 10. cap. 4. Eoq. ex humanis sublato,
regimen eius ecclesiæ capeffiuuit Zeno, qui
inter fuit subscripsitq. Nicano Cōcilio, quiq.
longæua ætate peruenit vsque ad tempora
Theodosij, præsensq. fuit Concilio œcume-
nico Constatinopolitano, vt apparet ex sub-
scriptione Episcoporum: at Dorotheum, de
quo agimus, constat tēporibus Iuliani Apo-

statæ martyrio esse vita functum. Rursum de
Dorotheo alius increbuit error, vt putarint
nonnulli, hunc ipsum auctorem esse libelli il-
lius qui Dorothei Synopsis inscribitur. Græ-
ci in eo quod citare consueuimus Menolo-
gio, xvij. Kalen. Maij, cum de quibusdā
Pauli Apostoli discipulis agunt, quorum me-
minit Dorotheus, hæc de ipso auctore ha-
bent his verbis: Hæc beatissimus Dorotheus,
cum esset Romæ, Romana lingua scripta re-
liquit: non solum autem de his, sed & de re-
liquis Apostolis, & alijs sanctis viris, & sacris
Prophetis historiam accurate conscripsit:
fuit enim vir ille & multarum rerum peritia
insignis, vt quiuis alius. Hæc ibi. quæ qui-
dem nulla ratio patitur vt de illo Tyrio dicā-
tur, cuius nulla est memoria quod aliquan-
do fuerit Romæ; & S. Hieronymus, qui om-
nes, quos nouit, collegit scriptores Eccle-
siasticos, nullam prorsus de eo habuit men-
tionem. In bibliotheca Vaticana eundem
Dorotheum, abbatem, inscriptū inuenimus:
quod nec ignorauit Petrus in catal. qui dum
eum allegat, abbatem appellat. Porro quod
ad Synopsim spectat, quam scripsit: nonnul-
la in ea habet, quæ castigatione sunt digna.
Non omittimus dicere, claruisse temporibus
Leonis Imp. alterū Dorotheum, re vera Epi-
scopum Tyri, cuius simul & aliorum Episco-
porum extat egregia epistola ad ipsum Leo-
nem Augustum conscripta de fide Catholi-
ca. habetur tom. 2. Concil. recentioris edi-
tionis pag. 244. De Dorotheo presbytero &
martyre, de quo hic agitur, eadem fere quæ
in Ro-

in Romano Martyrologio recitantur, fusus scripta legimus in chron. Anastasij Bibliothecarij, quod manuscriptum accommodatum nobis fuit ab Illustrissimo ac Reuerendissimo Cardinale Syrleto: vbi Edessa in Syria eum sub Iuliano Apostata martyriū consummasse, centesimū quintum annum agentem, idem testatur auctor.

^c Bonifacij Episc.] De quo hac die etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit eius vitā Vuilibaldus eius discipulus, quam exscripsit Vicellius in Hagiolog. Cōtexta est etiam de eo epistolāris historia, quam retulit Sur. in tom. 3. Rursus autem Ruthardus, Rabani discipulus, eius martyrium scripsit heroico metro, vt testatur Trith. in chron. Hirsaug. Plures epistolæ Romanorum Pontificum ad

eum scriptæ extant in cod. manuscrip. quas & descripsimus in Annal. Eccles. De eo item agitur in Actis S. Burcardi Episcopi. Passus est (vt scribit Beda in epitome) anno Domini 754. Id ipsum profitetur Sigeber. in chron. Trithem. autem de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 24. sequenti anno 755. martyrio obiisse scribit: sed prioribus citatis auctoribus inhæremus. Eiusdem Bonifacij scire dictum de sacerdotibus ligneis & aureis recitatum habes in Concilio Triburiensi, c. 18. Eadem de consecrat. dist. 1. cap. vasa quibus.

^f Sancij.] Scripsit eius martyrium sanctus Eulogius lib. 2. mem. sanct. c. 3. passumq. tradit æra octingentesima octogesimanona, a Christo Domino anno octingentesimo quinquagesimo primo.

xxj. C Octauo Idus Iunij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	v	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

CAESAREAE in Palæstina natalis beati Philippi^a, qui fuit vnus de septem primis diaconis. Hic signis & prodigijs clarus, Samariam ad fidem Christi conuertit, & Candacis Aethiopum Reginæ eunuchum^b baptizauit, ac demum apud Cæsaream requieuit: iuxta quem tres virgines eius filiaē prophetissæ tumulatae iacent: nam quarta filia eius plena Spiritu sancto Ephesi occubuit. Romæ sancti Artemij^c, cum vxore sua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prædicationem & miracula sancti Petri exorcistæ in Christū credens, & cum omni domo sua a sancto Marcellino presbytero baptizatus, iussu Sereni Iudicis plumbatis cæsus^d, & gladio percussus est: vxor vero eius & filia in cryptam impulsæ, lapidibus ruderibusq. sunt obrutæ. Tarsi in Cilicia sanctorum Martyrum viginti^e, qui temporibus Diocletiani & Maximiani sub Simplicio Iudice per diuersa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus suis. Nouioduni in Gallijs sanctorum martyrum Amantij^f, Alexandri, & sociorum. Fesulis in Tuscia sancti Alexandri^g Episcopi & martyris. Mediolani depositio sancti Eustorgij^h secundi, Episcopi & confessoris. Veronæ sancti Ioannisⁱ Episcopi. Vefontione in Gallijs sancti Claudij^k Episcopi. Eodem die sancti Norberti^l Episcopi Magdeburgensis, fundatoris ordinis Præmonstratensis.

PHILIPPI^a.] De quo Act. Apost. c. 6. 8. & 21. Beda, ac ceteri Latinorū de eodem agunt hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Octobris. Hunc autem, ob Apostolicum munus susceptū, nonnulli Apostolum appellarunt; vnde non modica exorta est ambiguitas ex confusione gestorū, dum quod est huius, Philippo Apostolo tribuitur. quæ quidem quoniam longiori indigēt examine, hic præterimus. Recens adhuc erat Cæsareæ maritimæ in Palæstina, temporibus sancti Hieronymi, memoria Philippi diaconi, & filiarum eius: nam ædicula Philippi, & filiarum cellula adhuc integræ permanebant, quas omnes S. Paula profectura Hierosolymam inuisit, vt idem sanctus Hieronymus scribit epist. 27. ad Eustochium.

^b Eunuchum baptizauit.] De quo hæc Dorotheus in Synopsi, in fine: Eunuchus Candacis Reginæ Aethiopum in Arabia Felici, & in insula Taprobana, inq. vniuersa Erythra Euangelium Domini nostri Iesu Christi prædicauit. Fertur etiam martyrium gloriose tulisse, ibiq. sepultus esse: & cæmeterium ipsius monumentum insuperabile est fidelibus, barbaros scelestos fugans, morbos pelens, & sanationes operans vsque in hodiernum diem. Hæc Dorotheus Hieronymus in Isai. cap. 53. appellat eum Apostolū Aethiopum; agit de eodem epist. 103. ad Paulinum. Ante eum S. Irenæus meminit de eius Apostolatu ad Aethiops lib. 3. cap. 12. & Cyrillus Hierosol. in catech. 1. Euseb. lib. 2. cap. 1. Niceph. lib. 2. cap. 6. & alij. De fonte, in quo baptizatus est, agit S. Hieron. de locis Hebraicis. Si autem Aethiopum religionem altius repetas; habes ex Herodoto, quem citat Iosephus Antiq. lib. 8. cap. 4. illos circumcisionem ab Aegyptijs didicisse: sic vocat Hebræos, qui in Aegypto aliquando vixerunt.

^c Artemij & sociorum.] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum res gestæ connexæ habentur cū Actis SS. Marcellini & Petri, apud Sur. to. 3. secunda Iunij. Corpora Artemij & Paulinæ translata reperiuntur a Sergio Iuniori in titulum Equitij, vt vetus illic posita testatur inscriptio in marmore incisa.

^d Plumbatis cæsus.] Erat id genus tormentorum, quasi flagellum ex funiculis, in quorum summitatibus glandes plumbeæ erant impactæ; his terga ac collum damnati hominis verberabantur. De his Prudentius Peristeph. hym. 10. in Romano, his versibus: *Tundatur, inquit, tergum crebris ictibus, Plūboq. ceruix verberata extuberet.* Et paulo post: *Pulsatus ergo martyr illa grandine, &c.* Porro plumbatarū verberibus viliores tantum personas torqueri consueuisse, leges indicant. nam l. 2. de quaest. Cod. Theod. hæc

habet: Plumbatarum vero ictus, quos in ingenis corporibus nō probamus, sed decem primos tantum ordinis curiales ab immanitate huiusmodi verberū segregamus. & l. 80. de decur. Cod. Theod. Omnis ordo curialis ab ictibus plumbatarū habeantur immunes. Constantinus Magnus, ac filij ab huiusmodi supplicij genere exemerunt debitores, qui olim his affici consueuerūt. l. 4. & 7. de exact. Cod. Theod. Viguit id genus supplicij etiam temporibus Honorij Imp. qui turpissimum Iouinianū hæresiarcham contusum primum plumbo, vna cum suis gregalibus damnauit exilio, vt constat ex l. 54. de hæret. C. Theod. Porro etsi huiusmodi plumbatarum verbera non essent ad inferendam mortem (nam ciuiliū legū præscripto cædere reum vsque ad mortem vetitum erat) complures tamen inter ictus plumbatarū efflasse spiritum reperiuntur, vt testatur Ammian. Marcel. lib. 28. Ambros. epist. 17. lib. 2. edit. Rom. cum ait: *Quid respondebo postea, si compertum fuerit, data hinc auctoritate, aliquos Christianorū aut gladio, aut fustibus, aut plumbis necatos?* Hæc ille. Prætermittimus recensere innumeros fere martyres, qui ad obitū vsque plumbatarū verberibus sunt affecti. Erant & plumbata spicula bellica, de quibus Veget. de re milit. lib. 1. cap. 17. lib. 2. c. 15. sed de his nihil in præsentiarū. Erant & pōnera plumbea, non ad cædendū, sed ad distrahendas iuncturarum compagine, cum damnatis sublimē suspensis, reuolutis brachijs, eiusmodi pondera deorsum ad pedes alligarentur. De his Ammianus lib. 29. Expediuntur, inquit, pondera plumbea, &c. Erat & pœna liquentis plumbi, cuius est frequens mētio in Martyrologio, de qua & Horatius:

— nec seuerus Vncus abest, liquidumve plumbum. Constantinus ad Populum rescripsit, vt eius meatus oris & faucium, qui nefaria hortamēta prodendæ castitatis protulerit, liquentis plumbi ingestione claudatur. l. 1. de rapt. virgin. lib. 9. tit. 24. Cod. Theod.

^e Martyrum viginti.] Ado de his hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 93. Passi sunt Tarsi Ciliciæ sub iisdem Imp. & Iudice, quibus passus legitur S. Bonifacius, de quo supra pridie Idus Maij. Cum autem ibi (vt eius Acta testantur) corpora martyrum distraherentur pretio, eadem prædictorum viginti martyrorū corpora coempta, translata sunt in Africam. Illuc etiam eadem ex causa, vt emeret corpora sanctorum martyrum, profectus est S. Bonifacius, qui & ipse eadem est donatus corona martyrij. Miram itaque habent consensionē, quæ de his martyribus scribuntur, cum rebus gestis S. Bonifacij. Erat Hippone regio celebris memoria horum martyrum, ibiq. editum est præclarum illud miraculum descriptum a sancto Augustino de ciuit. Dei

lib. 22. cap. 8. Occiforum corpora a militibus vendebantur aliquando: quod etiam & de Gentilium cadaueribus factum reperitur; vt de Pifonis & Galbæ corporibus tradit Tacitus lib. 17. de alijs Valer. Max. lib. 9. c. 4. 3.

^f *Amantij & Alexãdri.*] Agit de his Vufuar. hac die, Beda vero fequēti de Amantio: mendose autē loco Alexandri, ponit, Alexandria.

^g *Alexandri Episc.*] Extant eius res gestæ ex antiquis monumētis nuper editæ a Reuerendis. Franciscò Cattano Episcopo Fefulano.

^h *Eustorgij fecundi.*] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Extat ad hunc Theodoric Regis apud Cassiod. variar. lib. 1. epistola 9. Idem scribens ad Agilam Comitem, meminit eiusdem Eustorgij, ac beatissimum virum appellat lib. 2. epist. 29. Spectatæ sane sanctitatis hominem etiam Rex Gothus & Arianus plurimi fecit.

ⁱ *Ioannis Episc.*] De quo etiam tab. ecclesiæ Veronensis. Eius Acta, sicut & aliorum Veronensium Episcoporum, Reuerendis. Au-

gustinus Valerius Episcopus Veronen. nunc S.R.E. Cardinalis, paucis complexus est.

^k *Claudij Episc.*] De eo Beda die sequenti. Eius res gestas ex vet. monumētis edidit Sur. tom. 4. Extant aliæ vberiores, quarum Molanus meminit. Reperitur hic interfuisse Conc. Epaunenfi, cui & subscripsit, vt eius Synodi Acta demonstrāt. Migravit ex hac vita anno quarto Childeberti Tertij Regis Francorū.

^l *Norberti Episcopi.*] Huius Acta sincerissime scripta extant apud Sur. to. 3. Diem obiit anno Domini 1134. vt eius Acta testantur, ac etiam Sigebert. in chron. eo anno; vbi & hac de ipso: Norbertus Archiepiscopus, vir potens opere & sermone, multorum monasteriorum fundator, & sanctæ religionis eximius propagator, Innocentij Papæ Catholici æquissimus fautor, Petri vero schismatici iustissimus execrator, &c. Addit & plura de progressu ordinis Præmonstratensiu. Adscribitur in tabulis Episcoporum Magdeburgensium decimus quintus eius sedis Episcopus.

xx. D Septimo Idus Iunij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

CONSTANTINOPOLI natalis sancti Pauli ^a eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sæpe ab Arianis ob fidem Catholicam pulsus, & a sancto Iulio Romano Pontifice restitutus, demum a Constantio Imperatore Ariano ad Cucufum oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arianorum infidijs crudeliter strangulatus, ad cælestia regna migravit: cuius corpus, Theodosio Imperatore, Constantinopolim summo honore translatum ^b fuit. In Aegypto sancti Lycarionis ^c martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæsus, aliaq. sæuissima passus, gladio demum percussus, martyrium consummauit. Cordubæ sanctorum martyrum Petri ^d presbyteri, Vualabonfi diaconi, Sabiniani, Vulfremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia sancti Roberti ^e abbatis ordinis Cistertiensis.

AVLI Episcopi ^a.] De eodem hac die Beda, Vsfuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Septembris. Eius Acta ex antiquis monumētis collegit Metaphrastes;

recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 3. De eius electione ex præcedentibus prophetijs, habetur mentio in Actis sancti Metrophanis. De tempore quo subrogatus est in locū Alexandri, scribit Socrat. lib. 2. cap. 3. Sozom. lib. 3. cap. 3. & alij post eos. In Annalibus refutau-

futauimus errorem asserentium sancti Alexandri iudicio prælatum esse Macedonium Paulo in futura successione. De huius rebus gestis, atque his præsertim, quas ob tuendam fidem Catholicam passus est, scribit sanctus Athanasius in apologia secunda, & in epist. ad solit. vbi eū non semel, sed quater pro fide exulasse tradit, primo in Ponto, inde in Mesopotamia, tertio Edeffæ, quarto demū Cucufi. De eius perfugio ad Iulium Romanum Pontificem scribit Socrat. lib. 2. cap. 9. & 10. De accessu ad Gallias ad S. Maximinum Episcopum Treuerensem agit Niceph. libro 9. cap. 12. De nece sæuissima illi ab Arianis illata scribit idem sanctus Athanasius in apologia de fuga sua, & in epistola ad solitarios, Theodoret. hist. lib. 2. cap. 5. Socrat. lib. 2. cap. 12. & Sozom. lib. 3. c. 8.

^b *Translatum fuit.*] Facta est eiusmodi sollemnis translatio tēpore Concilij œcumenici Constantinopolitani, magna q. clarissimorum Episcoporum frequentia reconditum fuit in ecclesia nuper ablata Macedonianis, quorum sæuitia sæpius pulsus, & grauius passus erat. De his Socrat. hist. lib. 5. cap. 9. Sozom. lib. 5. cap. 8. & Niceph. lib. 9. cap. 29. & lib. 12. cap. 14. ijdemq. tradunt, posteros, rei gestæ

ignaros, existimasse ex nomine Pauli, illic conditum esse corpus sancti Pauli Apostoli: quæ quidem res apud aliquos ex vulgò fidem inueniens, etiam transmissa videtur ad successores. Inde accidit, vt temporibus Clementis Papæ Quarti a Græcis in Gallias ad Reginam Francorum deferretur pro egregio munere caput, quod dicebatur esse Pauli Apostoli. Rei nouitatem admirata Regina, consuluit de his prædictum Pontificem; qui ad eam rescripsit epistolam, quæ in eius registr. extat num. 477. qua quidem errore redarguit, nec alibi quam Romæ, vbi est passus, reperiri caput Apostoli, pluribus docet.

^c *Lycarionis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam eius cruciatus narrantur.

^d *Petri & sociorum.*] Vsfuardus de his hac die. Horum martyrij Acta describit sanctus Eulogius in memor. sanct. lib. 2. cap. 4. Passi sunt (vt ait) æra 889. anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo.

^e *Roberti abbatis.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vsfardum. Extant eius Acta apud Sur. tom. 3. quibus habetur, eum migrasse ex hac vita, anno Domini millesimo centesimo quinquagesimo nono.

8 Sexto Idus Iunij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQVIS in Gallia sancti Maximini ^a primi eiusdem ciuitatis Episcopi, quem Domini discipulum fuisse tradunt. Eodem die sanctæ Calliopæ ^b martyris, quæ ob Christi fidem mammis abscisis, atque adustis carnibus, super testulas volutata, capite demum truncata martyrij palmam accepit. Apud Suefiones in Gallijs natalis sancti Medardi ^c Episcopi Nouiomenfis, cuius vita & mors pretiosa gloriosis miraculis commendatur. Rhotomagi sancti Gildardi ^d Episcopi, fratris eiusdem sancti Medardi, qui eodem die nati, eodemq. Episcopi consecrati, vno quoque die de hac vita subtracti, simul in cælum migrarunt. Apud Senonas sancti Heraclij ^e Episcopi. Metis sancti Clodulphi ^f Episcopi. In Piceno sancti Seuerini ^g Episcopi Septempedani. In Sardinia sancti Sallustiani ^h confessoris. Camerini sancti Victorini ⁱ confessoris.

MAXIMINI *Episcopi*.] Hunc unum ex septuagintaduo- bus discipulis fuisse tra- dunt; cuius res gestæ intex- tæ habetur cum Actis san- ctæ Marthæ, & Mariæ Mag- dalenæ. De eo item Petrus in catalog. lib. 5. cap. 101. & Democh. in tab. Episc. Aque- nis ecclesiæ.

^b *Calliopa*.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiusq. martyrij Acta referunt.

^c *Medardi Episcopi*.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Eius Acta scripta a Fortunato tunc presbytero, postea Episcopo Pictaviensi, recitat Sur. tom. 3. De eius obitu, atque miraculis post mortem editis, extat itē Fortunati carmen lib. 2. idemq. agit de ipso etiam lib. 4. vit. sancti Martini, & in vita sanctæ Radegundis, Gregor. Turo- nen. de glor. confess. cap. 95. & de gest. Fran- corum lib. 4. cap. 19. Scribit Sigebertus in chron. eum ex hac vita migrasse anno Domini 556. Præ excellentia meritorum tanti viri sanctus Gregorius Papa indulget, ut eius mo- nasterium caput esset omnium monasterio- rum totius Galliæ, aliaq. superaddidit pri- vilegia; & quæ olim a sancto Ioanne Papa ei- dem fuerant elargita, confirmavit, stabiliuit- que. extant de his eiusdem sancti Gregorij litteræ Apostolicæ in regist. lib. 12. Indict. 7. cap. 32. Erat eiusmodi monasterium in sub- urbio Sueffionensi sub nomine sancti Medar- di & sancti Sebastiani, ut constat ex Actis Syn- odicis Concilij illic habiti anno xij. Ludou- uici Pij Imp. sub Hincmaro Episcopo Rhen- nensi, qui Synodo præfuit. In tabulis Demo- charis de sacrificio Missæ adscribitur hic de- cimusquartus eius sedis Episcopus: agit & de eo Molan. in Indic. sanct. Belgij.

^d *Gildardi Episcopi*.] De ipso etiam Vsuar- dus hac die, & alij recentiores. Extat de eo- dem carmen sancti Audoeni, & antiphona Gregorij Turonen. quæ cuncta recitat Sur. tom. 3. De Gildardo & Medardo fratribus hæc Sigebert. in chronic. anno Domini 535. Clarent, inquit, in Gallijs fratres vterini; vno eodemq. die nati, & Pontifices consecra- ti, Medardus ad titulum Nouiomensem, Gil- dardus ad Rhotomagensem; & vno die abso- luti a sæculo, assumpti sunt a Christo. Hæc ille. Molanus testatur Gildardi vitam manu- scriptam haberi: agit de eodem Petrus in ca- tal. lib. 5. cap. 97. & 98. Reperitur interfuisse Gildardus Concilio primo Aurelianensi celebrato temporibus Clodouei Regis Fran- corum, ut ex eius Actis apparet; numerat- urq. eiusdem sedis Rhotomagensis Episco- pus decimusquintus in tabulis Democharis.

^e *Heraclij Episc.*] De eodem hac die Vsuar- dus, atque recentiores. Migravit ex hac vita anno quingentesimo septimo, numeraturq. eius sedis Episcopus decimusquintus in ta- bulis Episcoporum Senonensium, quas reci- tat Demochar. libro de sacrificio Missæ.

^f *Clodulphi Episcopi*.] Extant Acta Episco- porum Metensium, vbi plura de Clodulpho, de quo etiam in vita sancti Trudonis, apud Sur. tomo sexto, die 23. Nouemb. Sigebert. in chron. anno Domini 640. Fuit hic patre Ar- nulpho & matre Doda progenitus, sanctis ambobus, & in sæculo clarissimis. Ponitur in tab. Episc. Metensium tricesimussecundus eius sedis Episcopus.

^g *Seuerini Episcopi*.] Celebris fuit memoria sancti Seuerini apud Septempedanos, adeo ut etiam suam ipsorum ciuitatem eius no- mine appellari voluerint. Ambigua adhuc & subobscura remanet de sancto Seuerino nar- ratio ob omnimodam fere similitudinem quam in omnibus habere videtur cum sancto Seuerino Episcopo Neapolitano, quocum non tantum nomine & dignitate Episcopa- tus conuenit, sed (quod mirandum sit) vter- que fratre habuit nomine Victorinum: vnde facillime contingere potuit, ut quod esset alterius, tribueretur alteri: quod quidem Ado sexto Idus Ianuarij, & Nonis Septembris fecisse videtur; dum Victorinum illum, qui in eremo perarduam vitam duxit, germanū ex- stimavit Seuerini Neapolitani, cuius quidem frater eremum minime coluit, sed longe an- te martyr factus est. Nec mirandum est duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuisse; cum moris Christianorum fuisse constet, suis filijs nomina sanctorum imponere, quo illo- rum sectantes vestigia, etiam patrociniō ful- cirentur. Dionys. Alexand. apud Euseb. lib. 7. cap. 20. Horum autem fratrum Seuerini & Victorini Acta legimus accepta ab ipsorum ecclesia, ex quibus nouimus hos fratres fuisse vterinos, eremiticamq. vitam excoluisse: quorū Victorinus cum aliquando lapsus fuis- set, arctioribus se disciplinæ vinculis manci- pavit, ac sancto sine quieuit: Seuerinus au- tem ad regimen Episcopatus assumptus, san- ctitate clarus migravit e vita, cuius vene- randum corpus ante quadriennium reper- tum, honorificentius reconditum est. Flore- runt ambo temporibus Iustiniani Imp. cum Vigilius Romanæ Ecclesiæ (ut ipsorum Acta testantur) præfideret.

^h *Sallustiani*.] Agit de eo itē hac die Vsuar- dus: meminit eiusdem Fara de rebus Sardois.

ⁱ *Victorini*.] Hic ille germanus S. Seuerini, de quo modo egimus, cuius & Acta iuncta habentur vitæ sancti Seuerini.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in monte Cælio natalis sanctorum marty- rum Primi^a & Feliciani, sub Diocletiano & Ma- ximiano Imperatoribus. Hi gloriosi martyres lon- gæuam in Domino vitam ducentes, & nunc simul paria, nunc singillatim diuersa & exquisita^b per- ferentes tormenta, tandem felicitatis cursum, a Promoto Præsede Nomentano gladio animaduersi, consummauerunt. Agenni in Gallia passio sancti Vincentij^c Leuitæ & martyris. Apud Antiochiam sanctæ Pelagiæ^d virginis & martyris, quam sancti Ambrosius & Ioannes Chryostomus magnis efferunt lau- dibus. Syracusis sancti Maximiani^e Episcopi, cuius sanctus Gre- gorius Papa sæpius meminit. In Scotia sancti Columbi^f pre- sbyteri & confessoris. Edeffæ in Syria sancti Iuliani^g monachi, cuius præclara gesta sanctus Ephræm diaconus scripsit.

PRIMI & Feliciani^a.] De his item hac die Beda, Vsuar- dus, Ado, & alij omnes. Ho- rum Acta ex Adone fusius scripta recitat Sur. tom. 3. itemq. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 99. Sunt tamen in eis pauca quædam quæ corrigantur. Theo- dorus Papa prædictorum martyrum corpora, quæ erant in arenario via Nomentana, eleuauit, & in Urbem transtulit, reconditq. in basilica sancti Stephani protomartyris, multaq. dona obtulit. Hæc in libro de Rom. Pontificibus in Theodoro. In eadem antiqua sancti Stephani protomartyris memoria, in monte Cælio posita, adhuc extant vetustissi- mæ ipsorum sacræ imagines, musuo opere intextæ, vbi & eorū corpora fuerunt recon- dita. Reperiuntur duo alij iisdem nominibus appellati, Primus & Felicianus germani, de quorū martyrio agitur in Actis S. Fidei apud Surium tomo 7. die 6. Octobris.

^b *Exquisita perferentes tormenta*.] Cyprianus ad Demetrianum: Admoues, inquit, in la- niandis corporibus noua tormenta; excogit- at nouas pœnas ingeniosa crudelitas, &c. Euseb. hist. lib. 8. c. 24. Has quidem, inquit,

pœnas ingeniosi illi, & æqui scilicet Iudices, quo suam solertem indolem & ingeniorum acumen ostenderent, & perinde ac si singula- re quoddam sapientiæ specimen in ea re elu- xisset, attentius excogitarunt: atque in no- uis suppliciorū generibus adinueniēdis, non aliter atque in certamine, præmia assequi la- borabant, seq. inter ipsos superare obnixè contendebant. Hæc Euseb. Sed quid de Chri- stianis ad illos Tertullianus in apolog. in fine? Exquisitor (ait) quæque crudelitas ve- stra, illecebra est magis sectæ. Plures effici- mur, quoties metimur a vobis: semen est san- guis Christianorum. Hæc ille. Inuehitur & Seneca in exquisitam tormentorū inuentionem eo libro quem de Clementia scripsit ad Neronem, cap. 25. Multiplicia exquisitorum tormentorum genera. recenset Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. cuius hæc sunt verba: Singula proferri in medium tormenta man- dauit. exhibentur itaque rotæ, radij, vngu- læ, rotabula, catapultæ, lebetes, catastæ, fri- xoria, digitaria, pugillaria, manus ferreæ, subulæ, succensoria, ollæ æneæ, sartago. hæc illis nomina esse reperimus, &c. Hæc Iose- phus de his quæ spectat ad exquisita tormen- torum genera: sed ex textu & versione Eras-

miana : aliter tamen se habet cōmunis Græca editio, quæ habetur præ manibus, quam ad verbum fere recitat Gregorius Nazianz. in orat. de Machab.

^c *Vincenrij.* Agunt de eodem hac die ijdem qui supra, Beda, Vsuardus, Ado, & alij: De cuius Actis, atque miraculis ad eius sepulchrum editis agit Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 105. & hist. de gest. Franc. lib. 7. cap. 35. Huic sancto martyri, Patres in Concilio Cabilonenſi congregati, pro vita Clodouei Regis preces obtulerunt, vt constat ex eius Synodi Actis cap. 1. De huius basilica, & miraculis ibi factis, scripsit Venatius Fortunatus elegans epigramma: extat lib. 1. carm.

^d *Pelagiæ.* De hac S. Ambrosius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hanc & S. Ioannes Chrysoſt. duabus laudauit orationibus, quas habet Lipom. to. 7. & Sur. tom. 3. qui & in oratione de translatione S. Ignatij, eiufdē meminit, aitq. eius memoriā celebrari ſolitam pridie eius diei, qua agi conſueuit ſolemnitas translationis S. Ignatij; Græci autē in Menolog. de ea agūt ad 4. Idus Iunij: ijdem etiam eius Acta referunt, mentionemq. faciūt de prædictis encomiaſticis orationibus a S. Ioanne Chryſoſtomo de ea dictis; in eodemq. Menologio, octauo Idus Octob. agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequam teneretur a perſecutoribus, orans ne diſpendium pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cum in Martyrologio de vna eademq. Pelagia Ambrosius & Chryſoſtomus æque citentur: conueniunt prædicti in martyris nomine & loco; nimirum quod Pelagia nomine, & patria fuerit Antiochena; quod inſuper, ne iacturam pateretur virginitatis, mortem voluntariam oppeterit. verum inter ſe diſcrepant, dum Ambrosius eam vna cum matre & ſore ſe ſuuo merſam teſtatur, Chryſoſtomus autem e ſublimi tecto ſe dediffe præcipitem dicit. Quid ad hæc dicamus, non habemus. Ceterum Ambroſio adſtipulari videtur Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 1. cap. 26. vbi eiufdem Pelagiæ ac ſociarum martyria in Eccleſia Catholica veneratione celeberrima frequentari teſtatur: excuſatq. eas, quod priuato quodam Dei conſilio ſibi ipſis necem intuliſſent. Scribit & Athanaſ. in apolog. quod nonnullæ virgines Alexandrinæ, dum graſſarētur in eas Ariani, ſeſe in puteos præcipites egerint. Sunt alia complura de his exempla admiranda quidem, ſed non imitanda. Fuit non tantum Antiochiæ, ſed & Conſtātinopoli celebris memoria ſanctæ Pelagiæ, cuius egregiam basilicam impius Conſtātinus Copronymus demolitus eſt, vt teſtatur Cedren. in compend.

^e *Maximiani Episc.* De quo ſcribit S. Gregorius homil. 34. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 36. Huic ſuas vices delegauit in omnibus eccleſijs Siciliæ, vt apparet in regiſt. lib. 2. epiſt. 13. Agit de eius obitu, ſcribens ad Cyprianum diac. lib. 4. epiſt. 19. ex qua apparet, cum migraffe ex hac vita Indiſtione decimatertia, anno Domini 596. Commendat plurimum eius vigilantiam in cura paſtorali lib. 12. epiſt. 13. Agit de eodem Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. cap. 6. & 33.

^f *Columbi, alias Columbae, vel Columbanus.* De eo hac die Beda, & alij recentiores; pluribus de eo idem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. 4. & 25. vbi eundem appellat Columbanum, Columbam autē in epitome anno Domini 565. quo anno ex Hibernia ſe contulit in Britanniā, vixitq. ibi annis trigintaduobus, vt idem teſtatur auctor: ſicq. perueniſſe videtur vſque ad annum Domini 597. de quo & Siebert. in chron. ann. 596. & 598. vbi ſemper Columbanum appellat. Scripsit eius vitam Adamandus eidem æqualis, de quo Siebert. de vir. illuſt. cap. 64. Nec moueat quemquā, quod Colūba hic præter morem Eccleſiæ Paſcha celebrabat decimaquarta Luna. excuſat enim eum Beda hiſt. Angl. lib. 3. c. 4. in fine, & Vualfridus apud eundem eod. lib. 3. cap. 25. Alius ab hoc eſt S. Columbanus abbas Luxouieſis, de quo inferius ad xj. Kalend. Decembris.

^g *Iuliani.* Agunt de eo item Sozomen. hiſt. lib. 3. c. 13. & Niceph. hiſt. lib. 9. c. 15. quorum teſtimonio conſtat eius res geſtas ſcriptis mandatas a S. Ephræm diac. eccleſ. Edeſſenæ.

^h *Asterij.* De quo & Græci. Huius egregiam confeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianiſ venturus ad Synodum Sardicenſem, vt conſtat ex Synodica eiufdem Concilij; quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq. interſuit Concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporibus Iuliani, functusq. eſt legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, vt patet ex epiſtola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanaſiū col. 87. Longe hic alius a perditiffimo illo Aſterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis.

ⁱ *Cenſurij, alias Cenſorij.* De quo hac item die Beda, Vsuardus, & alij. Extat Sidonij Apollinaris ad hunc epiſt. 10. lib. 6. ad quem etiam Conſtantius de vita ſancti Germani Episcopi Antifiodorenſis aliam dedit epiſt. quæ extat apud Sur. tom. 4. die 31. Iulij. In tabulis Episcoporum Antifiodorenſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſedis Episcopus, vbi & hæc ponuntur: Cenſurius ſedit annos 38. meſes 3. dies 6. obiit quarto Idus Iunij, ſepultus in eccleſia S. Germani.

xvij.

G Quarto Idus Iunij. Luna.

10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria paſſio beati Getulij * clariffimi & doctiffimi viri, ſociorumq. eius Cærealis, Amantij, & Primitiui: qui iuſſu Hadriani Imperatoris a Licinio Conſulari tenti, primo cæſi, deinde in carcerem truſi, poſtremo

ſtremo incendio traditi, cum nullo modo ab igne læſi fuiſſent, ſuſtibus illiſo capite martyrrium compleuerunt: quorum corpora Symphoroſa beati Getulij vxor collegit, & in arenario prædij ſui honorifice ſepeliuit. Item Romæ via Aurelia natalis ſanctorum Baſilidis^b, Tripodis, Mandalis, & aliorum viginti martyrum, ſub Aureliano Imperatore, & Platone Vrbiſ Præfecto. Nicomediæ ſancti Zachariæ^c martyris. Pruſiade in Bithynia ſancti Timothei^d Episcopi & martyris ſub Iuliano Apoſtata. In Hiſpania ſanctorum martyrum Criſpuli^e & Reſtituti. In Africa ſanctorum martyrum Arefij^f, Rogati, & aliorum quindecim. Coloniae ſancti Maurini^g abbatis & martyris. Petræ in Arabia ſancti Aſterij^h Episcopi, qui ob fidem Catholicam ab Arianiſ multa paſſus, & a Conſtāntio Imperatore in Africam relegatus, confeſſor glorioſus occubuit. Antifiodori ſancti Cenſurijⁱ Episcopi. In Scotia ſanctæ Margaritæ^k Reginæ, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

I V N I I 10.

GETULII & soc. ^a] De his itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recētioreſ. Horum Acta ex antiquis codicibus eruta edidit Sur. to. 3. hac die. In agro Tiburtino extat horum vetus memoria iam vetuſtate collapſa: cenſeturq. ille locus, Arenariū, vbi S. Symphoroſa prædictos martyres ſepeliuit. Habemus in vet. cod. manuſcr. horum martyrij Acta, quorum eſt eiufmodi exordium: Iam quaſi tempeſtate, &c. In his enim Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus ſanctæ Symphoroſæ, de quo itē ſuperius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vna cum Amantio poſt ignem ſuperatum, a militibus, eradicatis (vt eadē habent Acta) vinearum ſuſtibus, occiſus eſt.

^b *Baſilidis & ſoc.*] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eorum Acta recitat Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 5. c. 103.

^c *Zachariæ.*] De eo præterea hac die Beda, Vsuardus, ac recentioreſ.

^d *Timothei Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Apud Pruſiam, ſacroſancti martyris Timothei, eiufdem ciuitatis Episcopi, qui ſub Iuliano Imp. Apoſtata, cum eccleſiam ſuā bene regeret, & multorum miraculorum fama eſſet illuſtris, a Iuliano Chriſtianæ fidei deſertore obruncatus eſt: cuius dies feſtus in ſanctiſſimo eius Martyrio celebratur. Hac ibi.

^e *Criſpuli & Reſtituti.*] Agit de his item Be-

da hac die, Ado autem die ſequenti.

^f *Arefij & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

^g *Maurini.*] Molanus de eodem hac die extat. eccleſiæ Colon. Scribit de eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 134. Inuentionis eius historiā habet Surius to. 3. hac die. Claruit (vt idē Trithem. auctor eſt) anno Domini ſexcenteſimo ſeptuageſimo.

^h *Aſterij.*] De quo & Græci. Huius egregiam confeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianiſ venturus ad Synodum Sardicenſem, vt conſtat ex Synodica eiufdem Concilij; quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq. interſuit Concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporibus Iuliani, functusq. eſt legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, vt patet ex epiſtola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanaſiū col. 87. Longe hic alius a perditiffimo illo Aſterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis.

ⁱ *Cenſurij, alias Cenſorij.*] De quo hac item die Beda, Vsuardus, & alij. Extat Sidonij Apollinaris ad hunc epiſt. 10. lib. 6. ad quem etiam Conſtantius de vita ſancti Germani Episcopi Antifiodorenſis aliam dedit epiſt. quæ extat apud Sur. tom. 4. die 31. Iulij. In tabulis Episcoporum Antifiodorenſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſedis Episcopus, vbi & hæc ponuntur: Cenſurius ſedit annos 38. meſes 3. dies 6. obiit quarto Idus Iunij, ſepultus in eccleſia S. Germani. Hac

Hæc ibi apud Demochar. de sacrif. Missæ.
^k *Margarita Regina.*] Scripsit eius nobilia
 facta Deidonatus lib. 12. hist. Scotorum,
 Turgotus etiam Prior Dunelmensis id ipsum

præstitit: eadem in compendium redacta
 Surius habet tomo 3. Vide Molan. in annot.
 ad Vsuardum die 16. Nouembris editionis
 secundæ.

xvj. **A** Tertio Idus Iunij. Luna.

II

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2
 t u A B C D E f F G H M N P
 3 4 5 6 7 8 9 10 9 10 11 12 13 14

NATALIS sancti Barnabæ^a Apostoli, qui natione
 Cyprius, a discipulis cum Paulo Gentium Apo-
 stolus ordinatus, multas regiones cū eo peragra-
 uit, Euangelicæ prædicationis iniunctū sibi opus
 exercens: postremo Cyprum profectus, ibi Apo-
 stolatum suum glorioso martyrio decorauit: cuius corpus^b tem-
 pore Zenonis Imperatoris, ipso reuelante, repertum est, vna
 cū codice Euangelij sancti Matthæi sua manu descripto. Aquileiæ
 passio sanctōrum Felicis^c & Fortunati fratrum, qui in per-
 secutione Diocletiani & Maximiani equuleo suspensi, atque ar-
 dentibus lampadibus circa eorum latera appositis, & mox diui-
 na virtute extinctis, per ventrem feruenti oleo sunt perfusi, &
 ad vltimum, cū in confessione Christi persisterent, capite trun-
 cati. Bononiæ sancti Parisij^d confessoris, monachi ordinis Ca-
 maldulensis. Romæ Translatio^e sancti Gregorij Nazianzeni:
 cuius sacrum corpus e Constantinopoli ad Urbem antea dela-
 tum, atque in ecclesia Dei genitricis ad Campum Martium diu
 asseruatū, Gregorius XIII. Pontifex Maximus in Cappellam^f a
 se in Basilica S. Petri magnificentissime exornatā summa cele-
 britate transtulit, ac postridie sub altari digno honore condidit.

I V N I I II.

BARNABÆ *Apost.*^a] Tam La-
 tini quam Græci de eodem
 agunt hac die. De eius Apo-
 stolatu Act. Apost. c. 13. Erat
 autem vnus ex septuaginta-
 duobus discipulis, vt scribit
 Euseb. lib. 2. c. 1. Epiphan. in Panar. lib. 1. pro-
 pe finem, Beda Act. Apost. c. 4. Alexand. mo-
 nach. in encom. de S. Barnaba, & Hippolytus
 mart. libel. de 72. discip. vbi & de aduentu
 Barnabæ Mediolanum, de quo item Doroth.
 in Synopsi, & alij. Fertur nomine Ioannis

cognomento Marci, cuius est mentio in Actis
 Apost. c. 12. passio Barnabæ; quæ cum mul-
 ta habeat falsa, & quæ repugnent ipsæ Actis
 Apostolicis a Luca cōscriptis, indigna pror-
 sus est quæ illi tribuatur, vt in Annal. Eccles.
 differuimus. Rursus ea quæ in illo apocry-
 pho, Clementis nomine, Itinerario scripta
 habentur de Barnaba, quod primus Romæ
 Euangelium prædicauit; a veritate prorsus
 aliena esse noscuntur, licet illis nonnulli fi-
 dem præstiterint, vt prædicus Alexander,
 Dorotheus, & si qui alij, affirmantes illum
 tunc

tunc venisse Romam, cū Antiochiæ vna cum
 Paulo, monente Spiritu sancto, segregatus,
 prædicandi Euangelij munus accepit. Sed hæc
 non consistere, pluribus probauimus in An-
 nalibus Ecclesiasticis, vbi satis demonstraui-
 mus, non fuisse facultatē Barnabæ in Italiam
 aduentandi ante annum Claudij nonū, quando
 diuisus a Paulo, assumpto Marco (vt habent
 Acta c. 15.) recessit iterum Antiochia: neque
 enim ad illud vsque tēpus semel iunctus Pau-
 lo, ab eo recessit. Romam autem concessisse,
 illicq. Euangelium prædicasse, quamdiu Clau-
 dius vixit, minus ei permissum fuisse videtur,
 prohibente illo Iudæos Romæ agere. Petrum
 vero Romam venisse anno secundo Claudij,
 omnium auctoritate constat. Nec est quod
 quis dicat, ante coniunctionem cum Paulo
 Barnabam Romam esse profectum: nam nec-
 dum apertum erat ostium Gentibus, quod
 Petrus, & non Barnabas, primus reseruit,
 Act. c. 10. & 11. Nec vlla patitur ratio, vt an-
 tea Barnabas sit profectus, quam per Spiritum
 sanctum segregatus in Euangelium, mis-
 sus fuerit. Cetera de S. Barnaba vberius vbi
 supra in Annalibus Ecclesiasticis diximus.

^b *Cuius corpus tēpore Zenonis.*] Cetera Mar-
 tyrologia Bedæ, Vsuardi, Adonis, & aliorum
 eadem de inuentione corporis eius testan-
 tur. Huius rei gestæ historiam prolixius scri-
 bit Alex. monach. in Barnaba apud Sur. to. 3.
 hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan.
 Niceph. lib. 16. cap. 37. Cedren. in compend.
 anno 4. Zenonis, Sigebertus anno 489. Ma-
 rian. Scot. anno 483. & alij plures.

^c *Felicis & Fortunati.*] Agunt de ipsdem hac
 die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Venantius
 Fortunatus de his agit lib. 7. his versibus:

*Felicem meritis Vicentia lata refundit,
 Et Fortunatum fert Aquileia suum.*

Et in vita sancti Martini lib. 4. post alios re-
 censitos sanctos ait:

Et Fortunati benedicti martyris vnam.

Horū Acta ex antiquioribus codicibus ma-
 nuscripta edidit Mombrit. to. 2. Petrus item
 in catal. lib. 5. c. 167.

^d *Parisij.*] De quo tabulæ ecclesiæ Bonon.
 Habetur eius Acta summatim expressa apud
 Surium tom. 7. hac die. Migravit ex hac vita
 anno Domini 1267. annum ætatis agens cir-
 citer sextumdecimum supra centesimum, vt
 eadem Acta declarant.

^e *Translatio S. Gregorij Nazianz.*] Primam
 eius translationē Constantinopoli Romam
 factam, firma certa q. traditione didicimus,
 eam ob causam, quod grassantibus barbaris
 in eas regiones, sanctimoniales femina, in
 quarum ecclesia tantus thesaurus erat con-
 ditus, fuga suæ pudicitia consulescentes, ac-
 ceptum venerandum corpus, impositumq. na-
 vigio, ad tutum pietatis asylū Romam con-
 fugientes, detulerunt, atque in templo sanctæ
 Mariæ in Campo Martio sibi ab Apostolica
 sede concessō condiderunt, ibiq. in adiacen-

te domo, in qua habitabant, more patrio di-
 uinas laudes per dies singulos persoluebant:
 quibus iam vita functis, cessit locus Roma-
 nis virginibus, quæ ibidem non sub regula
 S. Basilij (vt illæ olim) sed sub institutis S. Be-
 nedicti hæctenus perseverant. Eadem etiam
 exigente occasione, aliæ sanctimoniales ex
 Oriente profugæ, deferentes & ipsæ secum
 ecclesiæ suæ sacra pignora, reliquias vena-
 randas, & inter alias sacrum caput S. Grego-
 rij Armeni Episcopi, cum appulissent ad li-
 tus Campanū, a Neapolitanis honorificen-
 tissime exceptæ sunt; erectoq. templo in ho-
 norem tanti Episcopi, ac monasterio super-
 addito, ibidem sancte pieq. vixerunt: quibus
 succedentes Neapolitanæ virgines, vsque ad
 præsens sæculū sub habitu & regulis S. Bas-
 lij vixerunt; licet postmodū, cum Latinas sub
 Latinorum monachorū regulis monasticam
 vitam colere congruere magis esset visum, &
 ipsæ se S. Benedicti regulis subdiderint. Hæc
 autem, Neapoli cum essem, ex antiquis eius-
 dem ecclesiæ monumentis didici. Sed vt ad
 nostri Gregorij Theologi translationem re-
 deamus: sicut illa prima translatio ob fugam
 celerem fuit subobscura; ita secunda, de qua
 hac die solemniter memoria agitur, clarissima
 plane extitit, ac celeberrima. Merui, licet
 indignus, tanti Patris, quem præcipue ve-
 neror, triumphum hisce oculis cominus in-
 tueri: cum amplissimæ gloriæ causam mente
 reuoluens, Ecce tibi (mecum dicebam) Sol
 Orientis, occasum nesciens, nebulis & densa
 caligine inuidorum obfusis aliquando, qui-
 bus modo coruscat fulgoris radijs! En sacer
 vertex Orientalis Ecclesiæ, fortissimus fidei
 propugnator & propagator, qui collapsam
 penitus Constantinopoli Catholicam fidem
 restituit, auxit, in tutoq. collocauit: victisq.
 ac profligatis gladio verbi hæreticorum tur-
 mis, vrgente vehementi Catholicorum ex
 inuidia concitata procella, vt paci Ecclesiæ
 vniuersalis consuleret, non quæ sua sunt quæ-
 rens, cessit sedi, & recessit inglorius. Sed quid
 tandem? Ecce pro Byzantio Deus rependit
 Romam, pro noua antiquam, pro illa exi-
 gua Anastasia augustissimam Basilicam Va-
 ticanam, Urbis ornamentum, Orbis mira-
 culum, pro tenui denique sepulchro fornix
 triumphalem, amplissimum (inquam)
 Sacellum, quod in honorē sui Gregorij Gre-
 gorius noster Pontifex construxit, magnifi-
 centissimeq. exornauit atque illustrauit.
 Non est meæ facultatis, nec præsentis insti-
 tuti, mirificum illud opus describere; cum
 præsertim eruditi complures viri, ac præ-
 cipue noster D. Laurentius Frizolius, poeti-
 cis litteris bene excultus, præclaro poemate
 id egregie præstiterit. Translationis historiā
 nobili commentario testatam reliquit R. D.
 Franciscus Mocātius Magister cærimoniarū.
^f *In Cappellam.*] Putarunt aliqui, dictā esse
 Cappellā a capiēdo, sicq. ex Latina & Græ-
 ca voce

ca voce nomen esse compositum, quasi capiens *λαδν*. sed plane errant. Francum vocabulum potius esse putatur a cappa derivatum, quæ tegumen significat, quod veluti tentorium factum secum veherent Reges, cum essent in expeditione, ad usum rerum sacrarum. Vel (quod scribit Durand. lib. 2. cap. 10. num. 8.) dicta Cappella a Cappa S. Martini, quam religionis ergo Francorum Reges procedentes ad proelia secum portarent. Sane quidem consuevisse Reges Francorum in expeditione secum ferre sanctorum reliquias, sacerdotesq. eidem muneri mancipatos dictos esse Cappellanos, testatur epistola Carolomanni Ducis Francorum, data anno Domini 742. quæ descripta habetur in Capitular. Franc. lib. 5. c. 2. in qua hæc leguntur: Seruis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitum & in hostem pergere, omnino prohibemus: nisi illis tantummodo, qui propter divinum ministerium, Missarum scilicet solemniam adimplenda, & sanctorum patrocinia portanda, ad hoc electis: id est, vnum, vel duos presbyteros cum Cappellanis presbyteris, Princeps secum habeat. Hæc ibi. Equitare consuevisse Reges Francorum, sacris reliquijs præcedentibus, demonstrat Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 6. c. 27. vbi ait de Chilperico Rege: Reliquijs multorum sanctorum præcedentibus, urbem ingressus est. Pro Oratorijs Cappellas accipi, item habes in Capitular. lib. 5. c. 182. vbi hæc leguntur verba: Ne Cappellæ in nostro palatio vel alibi sine permisso Episcopi, cuius est parochia, fiant. Sic & in Concil. Tribur. c. concedimus. de consec. distinct. 1. Veteres enim loca illa, quæ nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere consuevere; antiquiores vero constat eadem appellasse Cubicula, secundum ea quæ Saluator noster apud Mat-

thæum 6. ait: Intra cubiculum tuum, & clauso ostio, ora Patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo sensu usurpatam a sancto Paulino in epistola 12. ad Seuerum, in qua, dum describitur extructum templum, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaternis longis basilicæ lateribus inserta, secretis orantium, vel in lege Domini meditantium. Et paulo post: Omne Cubiculum binis per liminum frontes versibus prænotatur, &c. Sic intelligas quod liber de Romanis Pontif. habet in Marcellino: Hic sepultus est in cœmeterio Priscillæ in Cubiculo claro. Itemq. in Symmacho Papa appellantur ipsa Oratoria Cubicula, cum dicitur: Fecit autem Oratoria duo, S. Ioannis Evangelistæ, & S. Ioannis Baptistæ, infra quorum confessiones fecit arcus argenteos pensantes libras 30. quæ Cubicula omnia a fundamento perfecta construxit. Hæc ibi. In veteri Pœnitentiali, quod apud nos extat manuscriptum, hæc etiam leguntur: Cum venerit aliquis ad sacerdotem confiteri peccata sua: mandat ei sacerdos, ut expectet modicum, donec intret in Cubiculum ad orationem, &c. Eodem sensu etiam a Cubiculo dicti sunt Cubicularij ijdē quos nos modo dicimus Cappellanos: sicq. accipias illa verba in Leone Romano Pont. quibus dicitur: Hic etiam constituit & addidit super sepulchra Apostolorum ex Clero Romano custodes, qui dicuntur Cubicularij. Hodie tamen diuerso sensu ea vox accipitur: est enim ordo familiæ Palatinæ laicis etiam communis. Scias etiam eiusmodi Cubicula, vel Oratoria secundum antiquiorem illum loquendi usum improprie dici Sacella: nā si priscam eius vocis repetas significationem, inuenies apud Festum Sacella dici loca dijs sacra sine tecto: verum recentior usus obtinuit, ut eadem etiam Sacella dicantur.

xv. B Pridie Idus Iunij. Luna.

12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Aurelia natalis sanctorum martyrum Basilidis^a, Cyrini, Naboris, & Nazarij militum, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani sub Aurelio Præfecto ob Christiani nominis confessionem detrusi in carcerem, & scorpionibus^b lacerati, capite truncati sunt. Nicææ in Bithynia sanctæ Antoninæ^c martyris, quæ in eadem persecutione a Prisciliano Præside iussa est fustibus cædi, suspendi in equuleo

equuleo, lateribus laniari, & flammis incendi, ac demum gladio necari. In Thracia sancti Olympij^d Episcopi, qui ab Arianis sepe pulsus, confessor occubuit. In Cilicia sancti Amphionis^e Episcopi, qui tempore Maximini confessor fuit egregius. In Aegypto sancti Onuphrij^f anachoretæ, qui in vasta^g eremo sexaginta annis vitam religiose peregit, & magnis virtutibus ac meritis clarus migravit in cælum: cuius insignia gesta Paphnutius abbas conscripsit.

I V N I I 12.

BASILIDIS & soc.] De his Beda, Vsfuardus, Ado, ac ceteri recentiores. De horum translatione in Gallias, cuius meminit hic Beda, agit etiam Sigebert. in chron. anno Domini 764. Qui hic ponuntur Nabor & Nazarius, diuersi sunt a Nabore & Nazario qui passi sunt Mediolani. Ille etenim Nabor vna cum Felice ibi passus est, Nazarius alio tempore vna cum Celfo, hi autem Romæ cum Basilide & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabor martyr in Africa, de quo inferius vna cum socijs, ad sextum Idus Iulij.

^b Scorpionibus lacerati.] De eiusmodi genere tormentorum habetur mentio etiam in lib. 3. Reg. cap. 12. & 2. Paralip. c. 10. cum dicitur: Pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos Scorpionibus. Quid autem per Scorpionem intelligas, habes ex Isidoro lib. 5. Orig. cum ait: Virga si est nodosa, vel aculeata, Scorpio recentissimo nomine vocatur, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. His similes erant virgæ palmæ, aculeos habentes, qui inhærent cæsurum lateribus; quibus Catholicos Alexandria ab Arianis esse sæpe verberatos, Athanasius tradit in lib. de fuga sua. Eiusdem generis & illæ visæ sunt, quæ a Victore de persecutione Vuandalica sic descriptæ habentur: Iubet in modum secarum fustes robustos, veluti palmatos, cum stirpibus fieri: qui quatientibus tergis non solū ossa confringerent, sed etiam terebrantes aculei intrinsecus remanerent. Sic & Græci interpretes *σκαρπιον* appellant. Ceterum est & Scorpio telum militare; quod a Cretensibus esse adinuentum, auctor est Plinius nat. hist. lib. 7. c. 56.

^c Antonina.] Græci etiam de eadem agunt hac die in Menologio, vbi eius passionis Acta descripta habentur.

^d Olympij Episc.] Fuit hic Episcopus Aenos in Thracia: meminit eius ciuitatis Plin. lib. 4. cap. 11. Huius gloriosum pro fide certamen & græues ærumnas, quas tam ipse quam Theodulus Episcopus Traianopolis

passi sunt ab Arianis, scribit S. Athanasius in epistola ad solitar. & in apolog. de fuga sua col. 334. & 335.

^e Amphionis Episcopi.] Hic fuit Episcopus Epiphaniæ in Cilicia, cuius ciuitatis itē Plinius meminit lib. 5. c. 27. & Iustinus hist. sæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit Magno Nicæno Concilio, a quo ob spectatam sui virtutem susceptus est in sedem Nicomediensem loco Eusebij Arianorum antesignani, ut auctor est S. Athanasius in apolog. 2. col. 397. Theodoret. hist. lib. 1. c. 20. in fine, & Sozom. lib. 1. c. 10.

^f Onuphrij.] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio his verbis: Sancti Patris nostri Onuphrij Aegyptij: qui cum esset in cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarum, & audiret de Eliæ Prophetæ & Ioannis præcursoris vita, egressus ex cœnobio, habitauit eremum annos sexaginta, hominē omnino non videns. Vbi post admirabilem monasticæ vitæ conuersationem in cælum migravit, quem magnus Paphnutius sepeliuit; cuius dies natalis celebratur 12. Iunij in sanctissimo eius oratorio, in monasterio S. Alipij. Hæc ibi. Extant eius Acta ab eodē sancto Paphnutio scriptis consignata in Vit. Patr. c. 52. Alia autem ab his diuersa habet Metaphrast. quæ recitat Sur. tom. 3. die 11. Iunij. Habemus item in nostra bibliotheca vitam eiusdem Sancti peruetusto charactere Longobard. conscriptam. Alius item fuit Onuphrius, qui vixit tempore quo Gentilium in Christianos persecutio sauebat, de quo est mentio in Actis sanctorum Galationis & Epistemis, quæ recitat Metaphrast. Nonis Nouembris. Habet eadem Lipom. tom. 5.

^g In vasta eremo.] Inter immensas Aegypti solitudines primum locum obtinet illa quæ appellata est Oasis, eademq. duplex est, maior, & minor. De his Ptolem. lib. 4. Vtraque in Notit. prouinc. Imperij Rom. ponitur sub Duce Thebaidos. Errat plane Zonar. qui in 3. parte Annal. in fine ponit Oasim in Arabia. Mentio eiusdem Oasis habetur in Prato spirit. c. 112. & 113. Dicta videtur eadem solitudo ab

ab Oasi ciuitate illi proxima . Meminit Procop.lib. 1. de bello Persico de Oasi ciuitate in extremis Aegypti finibus posita. In magnam Oasis solitudinem relegabantur facinorosissimi homines : aliquando etiã sanctissimi viri a persecutoribus in eamdẽ Oasim deportabantur . Meminit eiusdem Oasis Athan. apol. de fuga sua col.336. & S. Hieron. epist. 3. cum agit de Timasio Exconsule in Oasim relegato . Describitur is locus a Zosimo lib. 5. pag.90. (licet pro Oasi, Assẽ, mendose legatur) Is , inquit , erat locus insigniter sterilis, a quo nemo posset euadere, qui deportaretur: nam terra in medio arenosa & vasta prorsus & inhabitata notitiam tendentibus huc omnem adimit; partim quod venti arena vestigia compleant & aboleant; partim

quod nec arbor vlla, nec domicilium sit, quã indiciũ aliquod iter facientibus ad coniecturã relinquere possint . Hęc Zosimus de Oasi. Locus quidem compluriũ sanctorum exilio illustratus olim fuit , vt S. Athanasius scribit in apolog. de fuga sua : eadem solitudo S. Hilarionis præsentiã , qui tẽpore Iuliani Apostatæ illic annum egit (vt S. Hieronymus scribit in Hilarione) est clarior reddita : sed postea exilio impij Nestorij, qui illuc est relegatus (vt tradit Euagr. lib. 1. c. 7.) est infamis effecta. Nota legibus fuit huiusmodi relegatio ; dicta enim fuit deportatio Oasena : sic appellatam inuenies in l. 1. tit. de Nili aggeribus, C. Theod. Quod quidem nomen nondum plene germaneq. explicatũ hætenus reperi penes interpretes Iurisconsultissimos.

xiiij. C Idibus Iunij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

DATA VII S. Antonij^a Lusitani confessoris, ordinis Minorum, vita & miraculis ac prædicatione illustris. Romæ via Ardeatina natalis sanctæ Feliculae^b virginis & martyris, quæ Flacco nolens nubere, nec idolis immolare, tradita est cuidam Iudici, qui eam in confessione Christi perseuerantem, post tenebricosam custodiam, & famis inediam, tamdiu fecit in equuleo torqueri, donec emitteret spiritum; & sic demum deponi, & in cloacam præcipitari: quam sanctus Nicomedes eadem via sepeliuit. In Africa sanctorum martyrum Fortunati^c & Luciani. Bybli in Palæstina sanctæ Aquilinæ^d virginis & martyris, quæ annos duodecim nata, sub Diocletiano Imperatore & Volufiano Iudice ob fidei confessionem colaphis & verberibus cæsa, & subulis^e candentibus perforata, demum percussa gladio, virginitatem martyrio consecrauit. In Pelignis S. Peregrini^f Episcopi & martyris, qui a Longobardis pro fide Catholica in Aternum flumen demersus est. Cordubæ sancti Fandilæ^g presbyteri & monachi, qui in persecutione Arabica amputato capite pro fide Christi martyrium subiit. In Cypro S. Tryphillij^h Episcopi.

ANTONII Lusitani^a.] Extat eius egregia facta apud Sur. tom. 3. De eo plura S. Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 3. & alij plures. nouissime vero collecta habes eius Acta in chron. Franciscanorum tom. 1. lib. 5. per totum. Migravit ex hac vita anno Domini 1231. sequenti vero anno a Gregorio Nono Rom. Pont. receptus est in Sanctorum numerum. Cuius extant de ea re Apostolica litteræ ad omnes Ecclesiarum Præsides datæ Spoleti Kal. Iunij, anno sexto sui Pontificatus: est illarum exordium: Cum dicat Dominus per Prophetam, &c. Demum ex præcepto Sanctiss. D. N. Sixti Papæ Quinti iussum est hac die in eius solemnitate recitari officium ecclesiasticum, quod dicitur Duplex.

^b Felicula.] De ea etiã hac die Beda, Vsuarius, Ado, ac ceteri recentiores. Eius martyrij Acta continentur in rebus gestis sanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Petrus item in catal. lib. 5. c. 112. de eadem agit.

^c Fortunati & Luciani.] De his item Beda hac die, necnon & recentiores, ad stipulanturq. vetera manuscripta.

^d Aquilina.] De eadem agunt etiam Græci in Menologio hac die, eiusq. martyriũ compendio explicant, sed fusius Metaphr. ex vettustioribus codicibus eius Acta descripsit, quæ refert Lipom. tom. 7. & Sur. to. 3. hac die.

^e Subulis candentibus.] De huiusmodi tor-

menti genere Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis meminit: Subulis etiam ferire pendentis latera ad viscera iubet, vt per eas quæ his ductæ erant in longum tramitem rimas, ad intimas fibras flamma perueniret. Hęc Iosephus, sed ex textu & translatione Erasmiãna, quam diuersam a ceteris haberi diximus. Reperitur in Actis martyrum, complures illorum eiusmodi cruciamento esse vexatos.

^f Peregrini Episc.] Extant eius Acta manuscripta, ex quibus Petrus in catal. lib. 5. c. 113. Claruit temporibus S. Gregorij Papæ, vt eadem Acta significant.

^g Fandila.] De hoc item Vsuarius. Petrus in catal. lib. 5. cap. 114. & alij recentiores. Acta vero martyrij eius scripsit S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 3. cap. 7. passimq. tradit æra 891. a Christo autem anno 853.

^h Tryphillij Episc.] Agunt de eodem Græci hac die, necnon recentiores Latinorũ. Fuit hic Episcopus Ledrensis in Cypro; vt scribit Sozom. hist. lib. 5. cap. 10. & Niceph. lib. 8. cap. 42. Agit de eodem S. Hieronymus de script. Eccles. eumq. Constantij Imp. temporibus claruisse testatur: meminit de eodem, vt de viro celebri inter scriptores Ecclesiasticos in epist. 84. ad Magnũ oratorem. Vnus tantum Metaphrastes refert eum fuisse Episcopum Callinicensẽ; pluraq. de ipso refert in vita S. Spiridionis Episcopi. Intenfit Tryphillius vna cum Spiridione Concilio Sardicensi, vt testatur Athanas. in apolog. Agit de eodem Suidas in historicis.

14 Decimo octauo Kal. Iulij. Luna. D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

AESAREAE in Cappadocia ordinatio sancti Basilij^a Episcopi, qui tempore Valentis Imperatoris doctrina & sapientia insignis, omnibusq. virtutibus ornatus, mirabiliter effulsit, & Ecclesiam aduersus Arianos & Macedonianos mira constantia defendit. Samariæ in Palæstina sancti Elisæi^b Prophetæ, cuius sepulchrum dæmones perhorrescere sanctus Hieronymus scribit: vbi & Abdias Propheta quiescit. Syracusis sancti Marciani^c Episcopi, qui a beato Petro ordinatus Episcopus, post Euã-

gelij prædicationem a Iudæis occisus est. Apud Suefsiones sanctorum martyrum Valerij^d & Rufini, qui in persecutione Diocletiani a Præside Rictiouaro post multa tormenta iussi sunt decollari. Cordubæ sanctorum martyrum Anastasij^e presbyteri, Felicis monachi, & Dignæ virginis. Constantinopoli sancti Methodij^f Episcopi. Viennæ sancti Aetherij^g Episcopi. Apud Ruthenos sancti Quinctiani^h Episcopi.

BASILII^a.] Hæc est dies ordinationis eius: natalis autem, cum ex hac vita migravit, supra Kal. Ianuar. Agitur de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Contigit autem Basilij ordinatione post Eusebij prædecessoris obitum, Valentiniانو & Victore Consulibus: est annus Domini secundum veriorem supputationem 369. Agitur de eius ordinatione S. Gregorius Nazianz. in oratione de laudibus Basilij. & in ea quam habuit in funere patris, in super. epist. 22. 23. 24. ad diuersos, & 29. ad S. Eusebium Episcopum Samosatensem, cum conuenisset ad electionem Basilij. Luculentissimum encomium in sanctum & Magnum Basilium insigni oratione descripsit beatus Ephræm Syrus, illustris & antiquus Ecclesiæ scriptor. S. Basilio *ἀνδρῶνος* & amicissimus: est inter nondum impressa, quæ a se Græco conuersa, & scholijs, ubi opus est, illustrata, propediem vna cum alijs eiusdem auctoris operibus, quotquot hæcenus Græce reperi potuerunt, in lucem editurus est R. D. Gerardus Vossius S. Theologiæ Doctor Germ. mihi Romæ longe amicissimus. Encomium autem illud in Magnum Basilium esse sancti Ephræm Syri, vel ex ipsa inscriptione conicitur, vel quod se ipsum non semel in eadem oratione encomiastica nominet, & quæ ipsi cum Basilio acciderint, inter alia commemorat. est eius exordium: *Κλίνατέ μοι τὰς ἀκοάς, ἀδελφοὶ ἀγαπῆται, διηγῆσαί μοι τὴν καλλίστην διήγησιν.* Hoc est: Præbete mihi aures, fratres charissimi, & pulcherrimam vobis historiam enarrabo, &c. Quin idem Ephræm eiusdem sui ipsius encomij meminit in oratione in Quadraginta martyres, quæ etiam præclaris laudibus exornat eundem S. Basilium, retexens eius certamen aduersus Arianos susceptum. Reperitur & perelegans quædam sub nomine incerti, sed antiqui auctoris Græci, *ἀνκεισ*, aut si malis *ὁμοίωσις*, antehac non edita, sanctorum Basilij & Ephræm, copiosam laudationem vtriusque continens; quam ex vetustorum manuscriptorum codicum Græcorum collatione, licet anonymam, simul cum opè-

ribus S. Ephræm, idem auctor breui est editurus: qui illam ex probabilibus coniecturis tribuit Amphilochio Episcopo, tantorum sanctorum studiosissimo. Incipit autem *ἀνκεισ* illa: *ἀδελφοὶ, διηγῆσον ἐν ἑστέροις ποίησά μου ὠφέλιμον, ἐπὶ δὲ βασιλείᾳ τῶ ἀοιδίμου, καὶ Εφραίμ τῶ Σύρου.* hoc est: Fratres, vtilem vobis narrationem institui facere de celebri Basilio, & Ephræm Syro, &c. Ceteras autem sanctissimi viri in Episcopatu res præclare gestas, per annos singulos, vt se habuerunt, digessimus in Annal. Eccles. idcirco hic parcius. Consule præterea, quæ supra notauimus Kalend. Ianuarij in eius obitu.

^b *Elisæi Prophetæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio. De eius sepulchro Samariæ posito, deq. miraculis ibi fieri solitis scripsit S. Hieron. epist. 27. in epigraphio Paulæ ad Eustochium, & in Abdiam Prophet. c. 1. in princ. Epiphan. de vit. & interit. Prophet. c. 6. ignotus auctor apud Isidor. de vit. & mort. sanct. c. 36. Niceph. lib. 10. cap. 13. Metaphrastes in Artemio die 20. Octob. qui & recitat de Elisæo encomium Basilij Seleuciæ. De Elisæi reliquiarum translatione facta Alexandriam agit Cedren. in compend. anno septimo Leonis Magni Imp.

^c *Marciani Episc.*] De quo vet. manuscrip. ex quibus recentiores, Maurolycus, Molanus, & Galestinus. Meminit de eodem Sophron. in orat. habita in natali Apostol. apud Metaphrast. 29. Iunij. Legimus eius Acta manuscrip. accepta ab ecclesia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquæ afferuntur, illuc translata, cum Sarracenorum incursionibus Sicilia insula vexaretur. est illorum exordium: Post triumphalem, &c. ibi & de titulo martyrij mentio habetur. Agunt de eodem Græci in Menologio ad tertium Kalend. Nouembr. vbi eius martyrij Acta breui compendio referunt, quomodo a Iudæis occisus sit.

^d *Valerij & Rufini.*] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, Vuandel. ac recentiores. Extant horum Acta, quæ descripsit Mombrit. tom. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 116.

^e *Anastasio & soc.*] Scripsit horum egregium marty-

martyrium S. Eulogius in Memorial. sanct. lib. 3. cap. 8. eosq. hac die passos testatur, æra octingentesima nonagesima prima, a Christo Domino anno octingentesimo quinquagesimo tertio.

^f *Methodij Episc.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his verbis: S. Methodij, qui sanctas imagines oppugnantium errorem grauissimis diuinarum scripturarum testimonijs redarguens, Orthodoxam Ecclesiæ Dei fidem protegens, multas ærunas ab hæreticis perpeusus, pro sancto venerabilium imaginum cultu conseruando laborans, æternam requiem adeptus, peccatorum remissionem nobis exposcit. Eius natalis celebratur in sanctissimo sacello, in quo pretiosa eius reliquæ intra diuinum templum celeberrimorum Apostolorum repositæ sunt. Hæc ibi. Porro Methodius, antequam ordinatus esset Episcopus, sanctus est legatione Apostolica missus a Leone III. Rom. Pontifice Constantinopolim, vbi eius ciuitatis ordinatus est Episcopus, anno Domini octingentesimo septimo, vt testatur Anastasius Biblioth. in epist. ad Carolum Caluum, apud Sur. tom. 5. in Dionysio, vbi hæc habet de sancto Methodio: Hic a sede Apostolica Constantinopolim presbyter missus, eiusdem vrbs tenuit Pontificiū, & ex tunc inter sanctos ab omnibus ob suæ confessionis & agonis certamen veraciter veneratur & colitur, &c. De eodem Cedren. in Michaele Imperatore, vbi etiam agit de alia legatione,

qua Constantinopoli missus est Romam; de qua item Glicas in Theophilo Imp. De huius electione plura Theophanes in panegyrico de S. Nicephoro, apud Metaphrast. 13. Martij. Migravit ex hac vita anno Domini octingentesimo quadagesimo septimo, vt testatur Acta S. Ioannicij abb. vbi & alia plura de Methodio, apud Metaphrast. die 4. Nouembr. Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Fuit & alius eiusdem nominis Methodius Episcopus Patrensis, sanctitate & eruditione conspicuus, quem citat S. Ioannes Damascen. orat. 3. de imag. in fin. de quo Græci in Menologio ad 10. Kal. Iulij. Alius item Methodius Episcopus Tyri, de quo infra ad xiiij. Kal. Octob. idemq. tres omnes selectissima lucubratorum suarum monumenta reliquerunt.

^g *Aetherij Episc.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Meminit eiusdem Ado in chron. anno Domini 604. numeraturq. hic vigesimus nonus eius sedis Episcopus, claruitq. temporibus Dagoberti Regis Francorum.

^h *Quinctiani Episc.*] Agunt de eodem Vsuardus, & alij; sed cum presbyterum dicunt, errare noscuntur. Scribit de eo Greg. Turon. hist. Franc. lib. 2. c. 36. & lib. 3. c. 2. Sigebert. in chron. anno 506. Reperitur hic interfuisse Concilio primo Aurelianensi habito temporibus Clodouei, necnon Aurelianensi quinto, temporibus Childeberti eius filij. Habetur mentio de eodem in rebus gestis S. Gallii Episcopi Aruernensis.

15

Decimosextimo Kal. Iulij. Luna.

E. xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

N Lucania apud Silarum flumen natalis sanctorum martyrum Viti^a, Modesti, atque Crescentiæ, qui sub Diocletiano Imperatore e Sicilia illuc delati, ibidem post ollam feruentis plumbi, post bestias & catastas diuina virtute superatas^b, cursum gloriosi certaminis peregerunt. Dorostori in Mysia sancti Hefychij^c militis, qui cum beato Iulio comprehensus, sub Maximo Præside post eum martyrio coronatus est. Cordubæ in Hispania sanctæ Benildis^d martyris. Zephyrij in Cilicia sancti Dulæ^e martyris, qui sub Præside Maximo ob Christi nomen virgis cæsus, in craticula positus, feruenti oleo incensus, aliaq.

passus, martyrij palmam victor accepit. Palmyræ in Syria sanctarum martyrum Libyæ^f & Leonidis sororum, & Eutropiæ puellæ annorum duodecim, quæ per diuersa tormenta ad coronam martyrij peruenerunt. Apud Valencenas depositio sancti Landelini^s abbatis. Aruernis sancti Abrahæ^h confessoris, sanctitate ac miraculis illustris.

I V N I I 15.

VITI, *Modesli, & Crescentia*^a.] Agunt de his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis codicibus manuscriptis primū edidit Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 5. c. 118. in compendium redigit; fusius eadem Sur. tom. 3. Habemus eadem manuscripta vetusto caractere Longobard. Corpus venerandum S. Viti translatum esse Roma Parisios; scribit Sigeb. in chron. anno Domini 755. Inde vero (vt idem ait) in Saxoniam delatum est anno a Christo 836. vnde, inquit, Franci testati sunt, quod ab illo tempore gloria Francorum in Saxones translata est. De eadem translatione, & religioso cultu S. Viti apud Saxones, plura scribit Vuitichindus libro 1. gest. Saxon. Saxo Grammat. hist. Dan. lib. 14. Martin. Polon. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. c. 6. nouissime Sur. tom. 7. ex auctore recitat, qui præfens interfuit, factamq. refert dicto anno Domini 836. Indi. 14. Ludouici Imp. anno xxij. Quod pertinet ad translationem aliorum sanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, vel in alias Transalpinas prouincias sæpe factas: nosse debemus id agi cœptum eo tempore quo Franci Romanam Ecclesiam a Longobardis alijsq. tyrannis vindicantes, multis officijs de eadē sunt optime meriti: quod enim olim alias fuerat intentatum, tunc a Romanis Pontificibus consequi cœperunt. Nā vetus Romanæ Ecclesiæ consuetudo non tantū abhorruit vt corpora sanctorum Roma transferri pateretur, verum nec tēpues reliquias ex eis detrahi quoquo modo permisit. In hac sententia S. Gregorius in regist. lib. 3. epist. 30. ad Constantiam Aug. hæc ait: Romanis namque vel totius Occidentis partibus omnino intolerabile est & sacrilegum, si sanctorum corpora tangere quis fortasse voluerit: quod si præsumpserit, certum est quia hæc temeritas impunita nullo modo remanebit. Pro qua re de Græcorum consuetudine, qui ossa leuare sanctorum se afferunt, vehementer miramur, & vix credimus, &c. His consentiunt, immo & planius declarant ea quæ S. Germanus ac eius collega legati Apostolici rescripserunt ad Hor-

misdam Papam sub Consulatu Rustici, anno Domini 520. Constantinopoli cum essent; & inter alia hæc verba: Iustinianus filius vester magnificus, res conuenientes fidei suæ faciens, basilicam Apostolorum, in qua desiderat sanctorum Apostolorum Petri & Pauli & beati Laurentij reliquias esse, constituit: sperat per paruitatem nostram, vt prædictorum sanctorum reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri secundum morem Græcorum; & nos contra, consuetudinē sedis Apostolicæ exposuimus. accepit rationem. Et quia talis est eius feruor fidei, qui meretur quicquid de sede Apostolica depoposcerit; & talis est, qui sperat vnde & salus animæ & fidei accrescat: talibus desiderijs postulata competit non negare. Vnde si beatitudini vestræ videtur, Sanctuaria beatorum Apostolorum Petri & Pauli, secundum morem, ei largiri præcipite; & si fieri potest, ad secundam cataractam ipsa Sanctuaria deponere, vestrum est deliberare, &c. Extant ad eosdem legatos Hormisdæ Papæ de eadem re scriptæ litteræ, aliæ itidem ad Iustinianum, significantis se tantum Sanctuaria mittere. extant dictæ litteræ apud nos manuscriptæ ex codice Vaticano acceptæ. Per Sanctuarium autem, velum intelligere debemus, quod S. Gregorius in nuper citata ad Constantiā epistola Brandeum appellat, ex quo sanguis effluxit, cum a sancto Leone Papa (vt ait) forcipibus incideretur. alibi autem idem appellat velamen, quod admoueri solitum erat sanctis martyrum corporibus, vt lib. 4. epist. 44. ex Synodo Romana, & lib. 12. decret. 4. Brandeum item appellat velum illud Ioannes diac. in vita sancti Gregor. lib. 2. c. 42. cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet, non corpora, non fragmina ossium, vel tenuem rasuram illorum, sed tantum velum sacris admotum reliquijs, pro magno munere consueuisse Romanos Pontifices ad clarissimas personas, illas cupientes, transmittere. Græcorum autem ab his fuisse diuersam consuetudinem, ex prædictorum assertionibus vidimus.

^b *Superatas.*] Beda & Ado in suis Martyrologijs inter alia tormenta addunt, sanctum Vitum

Vitum a Valeriano Iudice catomis cæsum. alij codices habent, Catomo cæsum. Molanus multum laborat circa huius vocis intelligentiam; multaq. erudite cum dicat, nec tamen rem affecutus sibi ipsi visus est. Arbitratus sum aliquando textum esse deprauatum, vt pro catomis, latomijs, sit restituendum. de eo etiam genere tormentorum hæc Isidorus lib. 5. Orig. Latomia (licet alij plerique codices habeant Lautumna) est supplicij genus ad verberandum aptum, inuentum a Tarquinio Superbo ad pœnas sceleratorum. Iste enim prior latomia, seu lautumias, tormenta, fustes, metalla, atque exilia adinuenit, &c. Acquiescerem prædictæ Isidori interpretationi, nisi Festus, Liuius, Plautus, alijq. antiquiores latomias, seu lautumias, vel lautumias (vt legitur apud Plautū in Penul.) lapidicinas intelligerent, vel ipsa loca cæsis lapidibus execta: quo sensu & carcer Syracusanus, de quo Cic. in Ver. lib. 7. latomia est appellatus, sic & omnis carcer, vt l. 9. ff. ex quibus causis maior: Inclusos veluti latomijs, vincitorum numero haberi placet; quia nihil interfit, parietibus, an compedibus teneantur. Habent eandem vocem, catomum, Beda, & Ado die 18. Nouembris in Romano mart. sed in alio sensu, cum dicant: Catomo suspendi eum ac verberari iussit: per catomum vinculum quoddam intelligentes, quo martyr ad verbera suspensus esset. Arrideret mihi quod Molanus e Græca voce deducit, vt *κατομους*, idem quod demissis armis, pedibus videlicet in altum suspensis, sic martyr ad verbera expositus fuerit: sed quoniam eiusmodi non leguntur in Actis eiusdem martyris, neque apud Prudentium in Romano, neque apud alios qui passionem eius retexerunt; sicut ipse, ita & ego his minus assentior. Sed cum secundam editionem nostrarum Notationū meditarer, accidit vt de re adeo ambigua agerem cum nostro domino Latinio, viro insigniter erudito, & in rebus Ecclesiasticis admodum versato: quem eiusmodi reperi esse sententiæ, vt idem esset, catomis aliquē cædere, quod solent ludimagistri ad humeros alicuius appensis pueris in eorum nates infligere verbera. Sicq. tum Vitum, tum Baridam, quod pueri essent, puerorum more iussos esse virgis verberari. Ceterum more puerorum, maioris ignominie irrogandæ causa, haberi apud Victorem cæsum esse catomis venera-

bilem senem Thomam sanctissimum Episcopum: quod ille de persecut. Vuandal. lib. 1. sic describit: Quodam tempore venerabilem senem in publica facie catomis ceciderunt. Adducebat adhuc ille, Hippocratem lib. 1. de Articul. *κατομίζειν*, vt pro, in humeros leuare aliquem. Probantur hæc a nobis, eoq. magis, quod Iosephus in Iudæis Antiq. lib. 5. cap. 10. *κατομαδὴν*, vtitur pro eo quod habet Latina versio, humeris impositas Gazæ portas a Samstone. quod & obseruat Suidas in verbo *κατομαδὴν*.

^c *Hefychij.*] De eo item Beda, Vsuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 56. & in Iulio martyre eod. lib. cap. 119. & alij recentiores.

^d *Benildis.*] Scripsit nobile certamen eius S. Eulogius in memor. sanct. lib. 3. c. 9. passimq. tradit æra octingentesima nonagesima prima, anno a Christo Domino octingentesimo quinquagesimo tertio.

^e *Dulæ.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, vbi de eo pluribus; fusius autem Metaphrastes, quem Latine a se redditum recitat Lipom. tom. 7. ex quo Sur. to. 3. De Zephyrio ciuitate, de qua hic habetur mentio, agit Plin. lib. 5. c. 27. & alij.

^f *Libyæ & Leonidis.*] Harum martyrium narrat S. Brienna in Actis S. Febronie, quæ extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. his verbis: Recordare Libyam & Leonidem, sorores illas duas, quæ martyrium gloriose pertulerunt: e quibus Libya ipsa gladio percussa, capite priuata est; Leonis vero in ignem coniecta fuit: Recordare, quemadmodum puella Eutropia, duodecim annos nata, martyrium sustinuerit, &c.

^g *Landelini.*] Huius Acta retulit Sur. in tom. 3. Diuersa ab his scripta fuisse a Philippo abb. testatur Molan. in addit. ad Vsuar. qui & de eo pluribus agit in Indic. SS. Belg. Trithem. etiam de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 100. eumq. claruisse ait anno Domini 660. Constat quidē vixisse temporibus S. Martini Papæ & martyris, a quo & munus prædicandi suscepit, nauiterq. impleuit.

^h *Abrahæ.*] Scripsit eius res gestas Greg. Turon. lib. sanct. Patrum cap. 3. Agit de eodem in hist. de gest. Franc. lib. 2. cap. 21. in fin. De hoc ipso scripsit egregium epitaphiū Sidonius Apol. quod vna cum epistola dedit ad Volusianum Episcopū lib. 7. epist. 18. Claruit circa annum Domini quadringentesimum sexagesimum.

sj. **F** Sextodecimo Kal. Iulij. Luna. 16

a b c d e f g h i k l m n p q r f
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7
t u A B C D E f F G H M N P
8 9 10 11 12 13 14 15 14 15 16 17 18 19

VESONTIONE in Gallijs sanctorum martyrum Ferreoli ^apresbyteri, & Ferrutionis diaconi, qui a beato Irenæo Episcopo ad prædicandū verbum Dei missi, postea sub Claudio Iudice diuersis pœnis excruciatī, gladio feriuntur. Tarsi in Cilicia sanctorum martyrum Quirici ^b & Iulittæ matris eius, sub Diocletiano Imperatore: quorum Quiricus triennis puellus, cum matrem, quæ ante Alexandrū Præsidentem neruis dirissime cædebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illisus interiit: Iulitta vero, post dira verbera & graua tormenta, martyrij sui cursum obtruncatione capitis impleuit. Moguntia paffio sanctorum Aurei ^c, & Iustinæ sororis eius, & ceterorū martyrum, qui synaxim in ecclesia agentes, ab Hunnis Germaniam diripientibus trucidati sunt. Amathuntæ in Cypro sancti Tychonis ^d Episcopi, tempore Theodosij Iunioris. Lugduni depositio beati Aureliani ^e Episcopi Arelatensis. Nannete in Britannia minori sancti Similiani ^f Episcopi & confessoris. Misnæ in Germania sancti Bennonis ^g Episcopi. In Brabantia sanctæ Lutgardis ^h virginis.

I V N I I 16.

FERREOLI & Ferrutionis ^a.] De his itē Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij. Horū martyrium descriptū habetur in Actis sanctorum Felicis & Fortunati, apud Sur. to. 2. die 23. April. & tom. 7. De miraculis ad ipsorum sepulchrum agit Gregor. Turon. lib. de gloria martyr. cap. 71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr & Episcopus Viennensis, de quo suo loco plura inferius ad xiiij. Kalend. Octobris.

^b Quirici & Iulitta.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio Idibus Iulij, vbi Tarsi Ciliciæ eos occubuisse martyrio tradunt: quod verum esse, legitima eorundem Acta testantur. Ex his plerique Latinorum sunt corrigendi,

qui Antiochiæ eos passos referunt. Exciderunt proculdubio ea Acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelasius Papa, vt commentum hæreticorum, ex quibus & subsannandi tribueretur occasio, procul reiecit in Decret. de script. apocryph. apud Gratian. dist. 15. cap. Sancta Rom. Diuersa omnino ab illis censentur ea quæ recitat Metaphrastes, quæ & retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. in tom. 3. necnon Mombricit. licet paulo diuerse in tom. 2. quorum summam Græci referunt in Menologio, & hic breuius cōprehensa narratur. Molanus in addit. ad Vsuard. 2. edit. post Lipomani & aliorum eruditiorum sententiam, dum probat eadē a Metaphraste edita Acta prædictorum martyrum, addit, Gelasiū non intellexisse de illis ipsis Actis Græce conscriptis, sed quæ Latine edita in vet. manuscrip. habentur

habentur: ea videlicet, quorū est exordium: Domino fratri & coepiscopo Zosimo Theodorus, &c. De erudito ac prudentissimo viro quid iure dicam, nihil habeo, nisi hoc vnum, quod incidit in eadem Acta deprauata. Siquidem illa Acta Quirici & Iulittæ, quæ scripsit Theodorus Episcopus ad Zenonem coepiscopum, quæ & in vetustissimo codice habemus in nostra bibliotheca, sunt sane eiusmodi, vt in omnibus conueniant cum ijs quæ vel Metaphrastes edidit, vel in Græcorum Menologio, vel hic summatim collecta narrantur: sed & eo fideliora existimanda sunt, quod certus inscribitur auctor, qui (vt ipse profitetur) in id præsertim incumbit, vt vera certaq. de ijsdem sanctis martyribus Acta ex antiquis monumentis edendo, falsa illa, vt ait, infulse, mendaciter, ac denique hæretice a Manichæis de ijsdem sanctis conscripta, abolenda, & ab Ecclesia Catholica prorsus proscribenda curet. Ex huiusmodi Theodori Episcopi præfatione satis notatur, quænam illa fuerint horum martyrum Acta a Gelasio improbata: de eo enim Actorum libello hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat execratio digestus, vt merito huic coaptetur illa sententia, quam quidam contulit Patrum: Vere (inquiens) ranæ & culices digni sunt ista scriptura. Nam (quia textus ille satis declarat) datur conijci (Deo amabilis) vt Manichæorum sit ista descriptio, qui crucem Christi scandalum & stultitiam putant. Hæc & alia ibi Theodorus, qui & sincerissima istorum Acta edidit, accepta (vt ait) a Martiano Tribuno Notario, qui eadem nactus fuerat a Zenone Isauriæ Episcopo. Exscripsisse ea Theodorus videtur temporibus Iustiniani Imp. longe ante tempora Metaphrastes. Translata fuisse horum sanctorum martyrum corpora in Gallias per sanctum Amatorem Episcopum Antiodorensis, prædecessorem sancti Germani, cum in Orientem peregrinatus esset, tradit Mombricit. vbi supra.

^c Aurei & Iustinae.] Agunt de his hac item die Beda, Ado, & recentiores. De grassatione barbarorum in Moguntinam ecclesiam scribit in primis Ammianus Marcellinus libro 27. itemq. S. Hieron. epist. 11. ad Agruchiam. An autem illarum cladum tempore hi passi sint, vel quando postea Attila irrupit in Gallias, nobis non satis est exploratum. Sane quidem tam S. Hieron. quam Ammianus testantur, tunc temporis multa millia hominum fuisse Moguntia in ecclesia trucidata. De miraculis sancti Aurei conscriptum esse libellum, testatur Molanus in annot. ad Vsuardum.

^d Tychonis Episcopi.] De eo item hac die Græci in Menologio, vbi tradunt hunc a sancto

Epiphanio Episcopo Salaminæ Cypri fuisse ordinatum Episcopum temporibus Arcadij Imperatoris.

^e Aureliani Episcopi.] De eo hac die Vsuardus, Ado, & alij. Nonnulli hunc Aurelium dicunt, atque ita subscribitur Concilio Aurelianensi quinto: cui lectioni consentit sancti Gregorij Papæ epistola ad Vigilium Episcopum Arelaten. 115. lib. 7. regist. Indict. 2. At vero Aurelianus, & non Aurelius dictus habetur in Actis quintæ Synodi. Ad hunc ipsum Aurelium Episcopum Arelatensem extat epist. Vigiliij Papæ, quæ recitatur in quinta Synodo collat. 7. Dicta Synodus Aurelianensis, cui interfuit Aurelianus, celebrata est anno tricesimo octauo Childeberti filij Clodouei Regis Francorū; est annus Domini quingentesimus quinquagesimus secundus.

^f Similiani Episcopi.] Vsuardus de eodem hac die, ad stipulanturq. vetera manuscrip.

^g Bennonis Episcopi.] Hunc Hadrianus Sextus Rom. Pont. numero Sanctorum adscripsit, vt ex eius Actis apparet: idq. in eiusdem Hadriani Itinerario testatum habetur. Scripserat iam olim Trithemius abb. ad Iulium Papam epistolam 64. id exposcente Georgio Duce, pro canonizatione sancti Bennonis, in qua hæc inter alia de eius vita atque miraculis: Vita Bennonis sanctissima, plena virtutibus, a vetustioribus, suisq. contemporaneis luculenter habetur descripta: & multa quotidie in ecclesia Misnensi ad eius tumulum sunt miracula. Hæc ille. De eodem Cochlaus in comment. de Act. & scrip. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Pontificium diploma, quod hætenus asseruatur Romæ in ecclesia sanctæ Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum, quo quidem significatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die festo sanctissimæ Trinitatis, qui fuit 31. Maij, a dicto Pontifice canonizatos esse S. Bennonem Episcopum Misnensem, & S. Antoninum Archiepiscopum Florentinum, solemnitateq. sancti Bennonis relatam esse ad decimam sextam diem mensis Iunii, atque ab eodem Pontifice concessam plenariā indulgentiam, eandem ecclesiā ea die visitantibus. Huius autem præclarissimas res gestas Hieronymus Emser scriptis mandauit: recitantur apud Sur. tom. 7. Ibidem est eiusdem auctoris carmen, & sacer hymnus Bartholomæi Steni. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino 1106. ætatis suæ nonagesimo sexto, sedis autē quadragesimo.

^h Lutgardis.] Eius Acta conscripsit Thomas Cantipratensis, descriptis vero Sur. to. 3. De ea item agit Molanus in Indic. sanct. Belgij, & in additione ad Vsuardum hac die. Defuncta est anno Domini millesimo ducentesimo quadragesimo sexto.

x. G Quintodecimo Kal. Iulij. Luna. 17

a b c d e f g h i k l m n p q r f
21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8
t u A B C D E f F G H M N P
9 10 11 12 13 14 15 16 15 16 17 18 19 20

ROMAE natalis sanctorum ducentorum^a & sexagintaduorum Martyrum, qui in persecutione Diocletiani pro fide Christi necati, positi sunt via Salaria veteri ad Cliuū Cucumeris. Tarracinæ sancti Montani^b militis, qui sub Hadriano Imperatore & Leontio Consulari, post multa tormenta, martyrij coronam accepit. Apud Venafrum sanctorum martyrum Nicandri^c & Marciani, qui in persecutione Maximiani capite cæsi sunt. Chalcedone sanctorum martyrum Manuelis^d, Sabelis, & Ismaelis, qui pacis causa apud Iulianum Apostatam pro Rege Persarum legatione fungentes, cum Imperatoris iussu idola venerari compellerentur, idq. constanti animo recusarent, gladio feriuntur. Apolloniæ in Macedonia sanctorum martyrum Isauri^e diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Atheniensium, qui a Tripontio Tribuno varie torti, capite obtruncati sunt. Ameriæ in Umbria sancti Himerij^f Episcopi, cuius corpus Cremonam translatum est. In pago Bituricensi sancti Gundulphi^g Episcopi. Aurelianis sancti Auiti^h presbyteri & confessoris. In Phrygia sancti Hypatijⁱ confessoris. Item sancti Bessarionis^k anachoretæ. Pisis in Tuscia sancti Rainerij^l confessoris.

I V N I I 17.

DUCENTORVM sexagintaduorum Martyrū^a.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac recentiores. Positi dicuntur ad Cliuum Cucumeris: eo enim nomine erat appellatum vetus cæmeterium via Salaria, vt constat ex indice cæmeteriorum Urbis, quem excrisimus ex manuscripto Vatican. lib. Censuum.

^bMontani.] Cuius vitæ Acta accepimus ab ecclesia Caietana. est illorum exordium: Montanus miles & ciuis Romanus, &c.

^cNicandri & Marciani.] Horū illustre martyrium etiam in Orientali Ecclesia anniuersaria die recolitur: agunt etenim de his Græ-

ci in Menologio sexto Idus Iunij, vbi passionis ipsorum cruciamenta his verbis narrantur: Certamen sanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Christianæ fidei confessionē sub Præside Maximo in carcerem coniecti, cum ad negationem adigi non possent, ferreis vngulis lacerantur, & in excelsis trabibus suspensi, atque detracti, super carbones ignis extensi, virgis desuper verberantur, salloq. aceto perfusis plagis, testis acutis perfricantur, lapidibus ora contusa, & facies contractæ, postremo linguæ gladio excisæ, & ense percussi migrauerunt ad Dominum. Hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5. cap. 90. nonnisi vltimum horum supplicium refert: additq. passos esse prid. Non. Iunij.

Iunij inter Atinā & Venafrum; corpusq. Nicandri Venafri, Marciani vero Atinam ait delatum: porro Nicandri vxorē, quæ virum ad martyrium roborauerat, post triduum capitalē subijisse sententiam, tradit. Vigent hactenus in Aequicolis horum martyrum prisca memoria. S. Nicandri ecclesiam apud Urbem positā, via Lauicana, Gelasius Papa dedicauit, vt apparet ex libro de Rom. Pontif. Petrus diac. bibliothec. Cassin. in libro de viris illustr. eiusdē monasterij c. 45. testatur a Petro eiusdem cœnobij diacono scriptū esse sermonem legendū in vigilijs prædictorum martyrum, additumq. ab eodem officiū ecclesiasticum recitandum in die eorum celebratis. Horum martyrum Acta manuscripta extant in biblioth. nostræ Congregationis. ^dManuelis, Sabelis, & Ismaelis.] Græci etiam de his in Menolog. hac die, ibiq. eorum certamen referunt; vberius autem Metaphrastes ex antiquioribus monumentis; eadem & Lipom. tom. 6. & Surius recitat tom. 3. ^eIsauri diac. & soc.] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, ibiq. eorum martyrium explicant. ^fHimerij Episc.] De quo Petr. in catal. lib. 15.

c. 122. & Molanus in addit. ad Vsuardum. ^gGundulphi Episc.] De eodem Molan. in addit. ad Vsuard. & Galefin. in suo Martyrol. ^hAuiti presbyteri.] Agunt de eodē hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores: licet apud Bedā Vitus pro Auito mendose legatur. Scribit de eo Greg. Turonen. hist. Franc. lib. 3. cap. 6. idemq. de alio Auito abbate libro de glor. confess. cap. 99. De eodem Auito presbytero, de quo agimus, scribit Ado Vien. in chron. & Sigebert. in chron. anno 495. Eius vero res gestas atque miracula edita fusius scripta refert Sur. to. 3. Fuit eiusdem nominis Episcopus Viennensis, qui secūsus sedit post S. Mamertū, de quo plura Ado Vien. in chron. Vixit & alius eiusdem nominis in Oriente Auitus monachus, cuius meminit Suidas. ⁱHypatij.] De quo itē Græci agunt in Menologio, eiusq. Acta ibidem paucis referunt. ^kBessarionis.] Græci itidē de eo in Menologio, eiusq. vitam breui compendio comprehensam referunt. Est frequens mentio de Bessarione, eiusq. disciplina, in Vit. Patr. par. 2. ^lRainerij.] Agit de eodem Molan. in additionibus ad Vsuardum edit. 2. testaturq. eum ex hac vita migrasse anno Domini 1161.

18 Quartodecimo Kal. Iulij. Luna. A. ix.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 16 17 18 19 20 21

ROMAE via Ardeatina natalis sanctorum martyrum Marci^a & Marcelliani fratrum, qui in persecutione Diocletiani a Iudice Fabiano tenti, & ad stipitem alligati, in pedibus clauos acutos acceperūt: cumq. non cessarēt laudare Christum, lanceis per latera transfixi, cū gloria martyrij ad siderea regna migrarunt. Malacæ in Hispania sanctorum martyrum Cyriaci^b & Paulæ virginis, qui lapidibus obruti, inter saxa animas cælo reddiderunt. Tripoli in Phœnicia S. Leontij^c militis, qui sub Hadriano Præside, vna cum Hypatio Tribuno, & Theodulo, quos conuertit ad Christum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrij. Eodem die S. Aetherij^d martyr, qui in persecutione Diocletiani post ignes & alios cruciatus gladio cæsus est. Alexandriæ passio S. Marinæ^e virginis. Burdigalæ S. Amandi^f Episcopi & confessoris. Apud Sacram in Sicilia S. Calogeri^g eremitæ, cuius sanctitas in energumenis liberandis maxime effulget. Sconaugiæ sanctæ Elizabeth^h virginis, monasticæ vitæ obseruantia celebris.

MARCI & Marcelliani ^a.] De his Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri omnes. Scriptæ sunt horum res gestæ in Actis S. Sebastiani, apud Sur. to. 1. die 20. Ianuarij.

^b Cyriaci & Paulæ.] Vsuar. itē de his hac die, Petrus in catal. lib. 5. c. 125. Valsæus in chron. item Flos SS. Hispan. & Thes. concion. to. 2.

^c Leontij.] Agūt de eo & Græci in Menologio, ubi & eius Acta summatim collecta narrantur, quæ prolixius Metaphrast. est profecutus, ex quo Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. referūt eadem. Meminit huius Leontij, vt per illustriſſis martyris, Theodoretus in commentario de Euangelica veritate lib. 8. de Martyribus in fin. Tradit Procop. lib. 3. de ædific. Iustin. Imp. eidē martyri ab eodē Iustiniano extructam esse magnificētissimā basilicā. Erat & Tripoli in Phœnicia nobilis memoria Leōtij martyris, cuius mentio est in Quinta Synodo, act. 1.

^d Aetherij.] Græci itidē de eo agunt in Menologio, eiusq. martyriū paucis describunt.

^e Marinæ.] De ea & Ado hac die, qui martyrem eam dicit; cui tamen vet. manuscrip. contradicunt. Hæc etenim illa est, quæ virili habitu monasticam exercuit disciplinā, Marinusq. nomine dicta est: cuius res præclare gestæ narratur in Vit. Pat. par. 1. c. 44. Petr. in catal. lib. 6. c. 108. ex quibus & alij accepere.

^f Amandi Episc.] De eodē antiquæ tabulæ, ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vsuardum. Successit hic S. Delphino, ad quem extant Paulini epistolæ, qui & ad Amandum sapius scripsit; extantq. sex ad eū datæ epistolæ, quarū aliquæ scriptæ videntur antequam esset Episcopus, cum adhuc S. Delphinus superstes esset. Meminit eiusdem Amandi ex verbis Paulini Gregor. Turon. de gest. Franc. lib. 1. c. 19. & de glor. confess. c. 45. Claruit tēporibus Honorij Imperatoris. Huic accepta

ferimus ea quæ S. Paulini Episcopi Nolani reperiuntur scriptorum monumenta: cum ille, sicut diuitiarum, ac sui ipsius, sic & lucubrationum suarum contemptor esset: & licet eas S. Hieronymus, ac etiam S. Augustinus, & alij mirifice prædicarent; ipse tamen eadem floccifaciens, perire sineret. Tantæ iacturæ occurrit S. Amandus, ad quem Paulinus hæc aliquando: Legimus, inquit, in tergo epistolæ annotationem epistolarum, quas meas esse indicatis: nam vere prope earum omnium immemor eram, vt meas esse non recognoscerem, nisi vestris litteris credidissem. Vnde maius accepi documentum charitatis vestræ: quia plus me vobis, quam mihi, notum esse perspexi. Hymnos, quos desiderabam, accepisse gaudeo, &c. Extat hæc Paulini citata epistola manuscr. in archiuo Nolano, quam inde descriptā ab erudito viro mei studiosissimo R. D. Antonio Agellio, clerico regulari, pro magno accepi munere.

^g Calogeri.] De eo hac die Mauro. qui illum ipsum fuisse opinatur, cuius meminit S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cum de interitu Theodorici impijssimi Regis a solitario quodam præuiso sermonem habet. De eodē plura Breuiar. Gallic. item Fazel. de reb. Sicul. lib. 6. prioris decad. c. 3. licet in quibusdam mendosa. Claruit hic sanctus & vinēs & post obitum multis miraculis, quibus eius sanctitatem Deus in toto Sicilia regno testatā fecit. Ipsius nomen in Romanū Martyrologiū referri, S. D. N. Clemens VIII. mandauit.

^h Elizabeth virginis.] De ea & Molan. in addit. ad Vsuardū, aitq. eius Acta scriptis mandata per Ecbertum monachū; itemq. Eini- chonē abb. ipsius laudes scripsisse tradit Trithem. lib. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 120. pluribus autem lib. 3. c. 315. Obijtque (vt ait) anno Domini 1165. suæ ætatis 36.

viiij. B Tertiodecimo Kal. Iulij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

MEDIOLANI sanctorum martyrum Geruasij ^a & Protasij fratrum: ex quibus priorem tamdiu iussit Aftasius Iudex plumbatis cædi, quousque spiritum exhalaret; sequentem vero fustibus cæsum capite truncari. Horum corpora ^b, Domino reuelante, beatus Ambrosius sanguine conspersa & ita incorrupta reperit, ac si eo die fuissent interempti: in quorum translatione cæcus feretri tactu lumen recepit, & plurimi vexati a dæmonibus

nibus liberati sunt. Rauennæ sancti Vrsicini ^c martyris, qui sub Paulino Iudice post plurima tormenta in confessione Domini immobilis permanens, capitis abscissione martyrium complet. Sozopoli sancti Zosimi ^d martyris, qui in persecutione Traiani sub Domitiano Præside post acerbos cruciatus capite amputato victor migravit ad Dominum. Aretij in Tuscia sanctorum martyrū Gaudentij ^e Episcopi, & Culmatij diaconi, qui tempore Valentiniani furore Gentilium cæsi sunt. Eodem die sancti Bonifacij ^f martyris, discipuli beati Romualdi, qui a Romano Pontifice ad prædicandum Euangeliū in Rusiam missus, cum per ignem transfisset illæsus, Regemq. ac populum baptizasset, a furente Regis fratre necatus, optatam martyrij coronam accepit. Rauennæ sancti Romualdi ^g anachoretæ, monachorum Camaldulensium Patris, qui collapsam in Italia eremiticam disciplinam restituit, ac mirifice propagavit.

I V N I I 19.

GERVASII & Protasij ^a.] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorū, Græci autem in Menologio pridie Idus Octobris. Feruntur horum res gestæ scriptæ a sancto Ambrosio ex libello Philippi: eas refert Mombros. tom. 1. Lipom. tom. 1. ac demum Sur. tom. 3. Descripsit autem & alia horum Acta Metaphrastes, quæ Lipomanus super diuersitate narrationū vt cumque concordare conatus est: recitat eadem Sur. to. 3. His non dissimilia sunt ea quæ Actis sanctorū Syri & Euentij intexta habentur: descripsit eadem Sur. tom. 7. die 12. Septembris ex manuscr. At non tantum me reddit ancipitem, quod in prædictis Actis nomine S. Ambrosij editis nulla de Nazario & Celso habeatur mentio, vel quod sub diuerso Præside passi habeantur, quæ & Lipom. excusat: sed quod me maiori difficultate inuoluit, est illud in primis, quod non tantum in prædictis nulla habeatur de Nerone mentio, vel alterius cuiuspiam Imperatoris, sed Augustorum plurium tunc simul regnantium idem auctor meminerit; adeo vt ad alia tēpora potius quam Neronis illorum martyrium referre videatur. Huc accedit, quod dum de bello Marcomannico ibi mentio fit; nihil sane est, vt ea ad Neronis tempora possint accommodari: siquidem nullum tale bellum tunc gestum esse, perspicuum est. Cum itaque ex illis Actis exploratum habeatur, plures Augustos tunc simul imperasse, insuper & Marcomannicum bellum excitatum esse; cogi-

mur vel inuiti in eam ire sententiam (sitamen ea Acta certa firmaq. & Ambrosij esse dixerimus) vt credamus hos passos esse temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri Augustorum, quorum Imperij anno nono Marcomannicum bellum exortum est. Sane quidem nec Beda, nec Vsuardus, vel Ado, aut antiquorum aliquis, vel vetera manuscripta, cum de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitale ad iiii. Kal. Maij, vllam de Nerone faciunt mentionem. Hæc tamen alijs expendenda relinquimus. Meminit eorumdem martyrum S. Ambrosius in Luc. lib. 7. cap. 13.

^b Horum corpora.] De horum inuentione extat sermo S. Ambrosij 5. de sanct. & libro 7. epist. 53. & 54. edit. Rom. Agit de eadē S. August. sapius, vt in lib. 9. confess. cap. 7. ser. 39. de diuers. cap. 5. & de Ciuit. Dei lib. 22. cap. 8. Paulinus in vita S. Ambrosij, auctor libri de vita perfecta apud Hieron. tom. 9. Greg. Turon. de glor. martyrum cap. 47. Legi & de ea hymnū in Breuiar. Tolet. Constat autem prædictorum sanctorū martyrū reliquijs quamplurimas ecclesias esse locupletatas, eorūq. nomine erectas esse memorias. Romæ etenim Vestina illustriſſis femina in ipsorum honorem basilicam construxit, quam S. Innocētius Papa dicauit, & titulo exornauit; Vestinæq. Titulus, vel sanctorū Geruasij & Protasij dictus reperitur. de his in lib. de Rom. Pontificibus in Innocentio Papa, & in regist. S. Greg. lib. 9. epist. 22. Dicitur hodie Titulus S. Vitalis, cuius ornamēto insignitus est presbyter Cardinalis Illustrissimus ac Reuerendissimus

diffimus Donatus Cæsius, de nostra Congregatione optime meritus. Sanctus Paulinus eorumdem reliquias in Fundana basilica a se erecta collocavit, ut ipse scribit ad Severum epist. 12. S. Gaudentius eadem sacra pignora condidit in basilica ad Conciliū Sanctorum dicta, ut ipse refert in serm. de eius dedicatione habito. Gallia etiam fere tota iisdem reliquijs ditata est. Testis est de his Gregor. Turonen. vbi supra cap. 47. cum de his agens, ait: Per totum Galliarū ambitum, Deo propitio, sunt delata. Et paulo post: Ex hoc enim eorum reliquiæ affatim collectæ, per vniuersam Italiam & Galliam sunt diuisæ. Idemq. lib. 10. c. 31. hist. Franc. agens de ecclesia erecta Turoni, ibi horum reliquias positas, eorumq. nomine eam appellatam esse testatur. Parisijs etiam in basilica S. Vincentij eas esse positas, testatur Aim. lib. 2. cap. 20. Ad Noricus vsque easdem esse delatas, scribit Eugipius abbas in vita S. Seuerini Noricorum Apostoli. Constat insuper transmarinas Africanæ ecclesiæ oras tantis fuisse muneribus exornatas. Cum etenim scribat S. Augustinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 8. in Victoriana villa nomine prædictorum martyrum erectam esse memoriam; consequens est, ut eorum martyrum reliquijs minime caruerit: nam absque reliquijs martyrum in eorum honorem ecclesias erigi prohibuerat Concilium Africanum can. 50.

^c *Vrsicini.*] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recenset eius Acta Petrus

Damiani in serm. de SS. Vitale & Valeria: refert eum Sur. tom. 2. die 28. Aprilis, & Mombricit. in sancto Vitale tom. 2. Hieron. Rub. hist. Rauenn. lib. 1. Venantius Fortun. in vita sancti Martini lib. 4. agens de Sanctis Rauennatis ecclesiæ, hos scribit versus:

*Inde Rauennatū placitam pete dulcius urbem,
Pulpita sanctorum per religiosa recurre,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora,
Mitis & Vrsicini, Pauli sub sorte beati,
Rursus Apollinaris pretiosi limina lambe,
Fusus humi supplex, & templa per omnia curre.*

^d *Zofimi.*] De eodem item Græci hac die in Menologio. Descripsit eius Acta Metaphrastes, quæ retulit Lipom. in tom. 7. & Sur. tom. 3. hac die.

^e *Gaudentij & Culmatij.*] Horum Acta manuscripta accepimus ab ecclesia Aretina.

^f *Bonifacij.*] Huius egregia facta Petrus Damiani conscripsit in vita S. Romualdi, quæ extat apud Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. hac die. Vixit temporibus Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annū Domini millesimum.

^g *Romualdi.*] Scripsit (ut nuper diximus) eius præclara Acta Petrus Dam. qui eū affirmat vixisse annos centum viginti, quorū viginti in sæculo, tres in cœnobio, reliquos vero exegit in solitudine. Translatum tradunt eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur. Translationis historiam manuscriptam accepimus. De eodem sancto vide superius die 7. Februarij.

vij. **C** Duodecimo Kal. Iulij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

NATALIS sancti Siluerij^a Papæ & martyris, qui cum Anthimum Episcopum hæreticum ab Agapito prædecessore suo depositum restituere nolisset, agente impia Theodora Augusta, a Bellifario in exilium pulsus ad insulam Pontiam^b, ibidem pro fide Catholica multis ærumnis confectus defecit. Romæ depositio sancti Nouati^c, filij beati Pudentis senatoris, & fratris sancti Timothei presbyteri, & sanctarum Christi virginum Pudentianæ & Praxedis, qui ab Apostolis eruditi sunt in fide. Horum domus in ecclesiam commutata, Pastoris Titulus appellatur. Tomis in Ponto sanctorum martyrum Pauli^d & Cyriaci. Petræ in Palæstina sancti Macarij^e Episcopi, qui ab

Arianis

Arianis multa passus, in Africam relegatus quieuit in Domino. Hispali in Hispania sanctæ Florentiæ^f virginis, sororis sanctorum Leandri & Isidori Episcoporum.

SILVERII Papæ^a.] De quo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac reliqui. Successit hic Agapeto, anno Domini 536. Egimus de eo cumulate in Annalibus Ecclesiasticis. Illic de Belifario, cuius hic habetur mentio, locupletius; vbi & de eius calamitate plura diximus.

^b *Ad insulam Pontiam.*] Licet hæc de insula Pontia in libro de Romanis Pontificibus scripta habeantur: tamen Liberatus diaconus, qui eodem sæculo claruit, in Breuiar. hæres. Nestorianæ & Eutych. cap. 21. aperte testatur S. Siluerium missum fuisse in exilium Pataram Licæ: sed loci illius Episcopo apud Iustinianum agente, Romam reuerti iussum, ab aduersarijs in Palmaria insula esse detentum; illicq. custoditum, inedia defecisse. Hæc cum scribat Liberatus, ac de Pontia insula verbum nullum faciat; existimamus (nisi sit error in codice) ipsum errasse in nomine insulæ, cum sint sibi proximæ, ac Palmariam loco Pontia posuisse.

^c *Nouati.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta a Pastore presbytero scripta, quæ recitat Ado. Copiosius descripta habentur in rebus gestis sanctarum Pudentianæ & Praxedis, quarum supra meminimus. Erant Romæ thermæ Nouati in Viminali, quæ patuerunt olim Christianis ad sacras synaxes, quæ & Timothinæ dictæ reperiuntur, a fratre eius Timotheo: erant enim hi filij Pudentis senatoris, fratres vero prædictarum san-

ctarum virginum, ut ex prædictis Actis apparet. Habetur mentio de thermis Timothinis in Actis martyrij sancti Iustini philosophi, quæ legitima germanaq. esse, superius demonstrauius. extant apud Sur. tom. 3. die 12. Iunij. Pastoris titulus, de quo hic agitur, etiam Pudentis dictus reperitur, ut est exemplum in Concil. Roman. 2. sub Symmacho: Pudentis idcirco appellatus, quod cum eius domus prius fuisset, ad titulum erigendum inde Pastori concessa est. Non ignobile vel obscurum erat Romæ Nouati nomen temporibus Neronis: ad Nouatum enim extant tres libri Senecæ de Ira conscripti; meminit idem auctor & de Nouatilla in lib. de Consolat. ad Martiam.

^d *Pauli & Cyriaci.*] De his hac item die Vsuardus, & alij recentiores.

^e *Macarij Episcopi.*] Hic & Arius in Græcorum codice dictus reperitur; Ariusq. mutatus est in Macarium, ob odium scilicet infausti nominis. Scribit de eo S. Athanas. in epist. ad solitarios: legiturq. inter Episcopos, qui subscripserunt Concilio Sardicensi, tam apud Athanas. in apologia 2. quam etiam in tom. 1. Conciliorum.

^f *Florentiæ.*] De eadem hac die Beda, & Breuiar. Toletan. plura, & Flos sancti Hispan. Ad hanc scripsit S. Isidorus eius germanus libros duos contra nequitiam Iudæorum, ut testatur sanctus Ildesonus lib. de viris illustr. in Isidoro. Idipsum Braulio in vita sancti Isidori, additq. ad eandem scripsisse libros duos de virginitate. Agitur de eadem in Thesaur. concion. tom. 2. die 14. Martij.

21 **V**ndecimo Kalen. Iulij. Luna. D. vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMÆ sanctæ Demetriæ^a virginis, quæ sub Iuliano Apostata martyrio coronata est. Syracusis in Sicilia natalis sanctorum martyrum Rufini^b & Martiæ. In Africa sanctorum martyrum Cyriaci^c & Apollinaris. Moguntia sancti Albani^d martyris, qui ob Christi fidem post longos labores & dura certamina factus est dignus corona vitæ. Eodem die sancti Eusebij^e Epi-

scopi Samofateni, qui tempore Constantij Imperatoris Ariani sub habitu militari incognitus ecclesias Dei visitabat, vt in fide Catholica illas confirmaret: deinde sub Valente in Thraciam relegatur: sed reddita pace Ecclesiæ, tempore Theodosij, ab exilio reuocatus, cum iterum ecclesias visitaret, tegula ab Ariana muliere desuper immissa, con fracto capite, martyr tandem occubuit. Iconij in Lycaonia sancti Terentij ^f Episcopi & martyris. Papiæ S. Vrcisceni ^s Episcopi & confessoris. Apud Tungrenses S. Martini ^h Episcopi. In pago Ebroicensi S. Leutfridi ⁱ abbatis.

I V N I I 21.

DE METRIAE virginis ^a.] Agunt de eadē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Res gestæ ipsius continentur in Actis sanctæ Bibianæ, de qua inferius; de ea item Petrus in catal. lib. 5. cap. 135.

^b Rufini & Martia.] De his ijdem qui supra agunt, necnon & Vuandelbertus, ad stipulanturq. vetera manuscripta.

^c Cyriaci & Apollinaris.] Vsuardus item, & recentiores de his hac die agunt.

^d Albani.] De eodē hac die Beda agit pluribus, quem & secuti sunt nonnulli. Huius res gestas metricè scripsit Rubertus monachus monasterij S. Albani, vt testatur Trithem. in chron. Hirsaug. idemq. in epist. ad Albertum Episcopum Moguntinū refert Acta eius scriptis mandata a Sigeardo monacho eiusdem monasterij. De tempore martyrij huius magna inter scriptores varietas reperitur: siquidem Beda, & alij eum secuti, passum referunt temporibus Diocletiani; contra vero alij, vt Petrus in catal. lib. 10. cap. 97. & Galef. dum agunt de Theonesto eius martyrij socio, die 30. Octobris, temporibus Damasi ab Arianis necatum affirmant; profiteatur id ipsum Molanus in addit. ad Vsuardum edit. 2. hac die. Diverse ab his omnibus Sigebert. in chron. dum Albani & sociorum martyrium refert contigisse anno Domini 425. Habemus in vet. cod. manuscrip. vitam sancti Albani, cuius est exordium: Erat olim in partibus Aquilonis, &c. sed quæ videatur apocrypha, nullamq. sibi verisimilem saltem vendicet auctoritatem.

^e Eusebij Episcopi.] Nonnulli nescientes Eusebiū Episcopum Samofatensem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæsareæ Palæstinæ, falso putantes de illo hac die agi. Hi quidem sicut Eusebium Samofatensem ignorarunt, & nomen Samofatenis ob Paulum hæresiarcham fortasse exhorruerūt; ita etiam res Eusebij Cæsariensis parum perspectas habuisse videntur: nam etsi in SS. Nicæno Concilio, ad tempus morem gerens

Constantino, palinodiā cecinit; tamen postea in conciliabulo Tyrio, alijsq. eorum conuenticulis stetit pro Arianis, omnibusq. studijs fauissē Ario, apparet: quam ob causam sanctus Hieronymus sapius eum appellat antesignanum Ariariorum: S. Epiphanius, alijsq. veteres eandem illi notam inurunt. Quo loco autem posteriores eum habuerint, consule Patres qui interfuerunt Synodo secundæ Nicænæ, Act. quinta & sexta; videbisq. eundem ab omni Orthodoxorū classe separatum, execratumque. Agitur hic itaque de de S. Eusebio Episcopo Samofateni, de quo & Græci agunt in Menologio die sequēti, his verbis: Sancti martyris Eusebij Episcopi Samofatenis, qui fuit sub Constantio Imperatore feruentissimus Orthodoxæ fidei æmulator. nam tantū fortitudinis & rerum terrenarum contemptus in ipsius animo inerat, vt in id tantum studeret, quo pacto pietas ipsa, & Orthodoxa fides incrementum acciperet; licet Imperator ipse tam contrariæ esset opinionis, quam nemo alius vniquam fuerat. Itaque cum Imperator Constantius comminatus illi aliquando fuisset, se illius manum abscissurū, nisi diuersum sentiret: ipse vtramque manum extendit; vt significaret, libentius se illarum abscissionem passurum, quam quod proponebatur, facturum, aut pietatem proditurum. Hunc beatum virum post Constantium & Iulianum, Valens Imperator Ariana perfidia corruptus, ab Episcopali sede deiecit, & ad Istrum fluium exulare coegit. Verum defuncto Valente, ad ecclesiam suam reuersus, post multa certamina & victorias, palmam etiam martyrij hoc pacto affectus est. Femina quædam, Ariana perfidia sectatrix, e tecto quodam tegulam in viri sancti transeuntis caput demisit: cui tamen mulieri beatus martyr veniā largitus, & bene precatus est, neminem in illam permittere vlcisci, Christum Dominum & Stephanum imitatus. Hæc ibi in Menologio; quæ quidem omnia a probatis Græcis auctoribus sibi vendicant testimonium. Eadem etenim, aliaq. plura describit Theodoretus hist. lib. 2. cap. 31.

cap. 31. lib. 4. cap. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. cap. 14. S. Greg. Nazian. hunc mirifice coluit, cuius ad eundem quatuor reperiuntur datæ epistolæ in editione Billiana, quarū prima, tertia, & quarta num. 27. 28. & 30. eum pro fide exulem consolatur: secunda autem, quæ est 29. agit de ecclesia Cæsariensi destituta pastore, cum eius suffragio substitutus est S. Basilius. Quantus hic fuerit, vt ex eiusdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarum laudum exordiū ducam, & quo nomine te proprie appellabo? an columnam & firmamentū Ecclesiæ te vocabo, aut luminare in mundo, aut glorificationis coronam, aut Dei donum, patriæ adminiculum, an fidei regulam, aut veritatis legatum, aut hæc omnia simul, & his plura? At hanc laudum exuberantiam, fidem prope excedentem, per ea quæ vidimus confirmabo, &c. Hæc Gregorius. Voluimus hæc omnia retulisse, vt insignem martyrem in Martyrologium quasi postliminio redeuntem, meritis illum præconijs venerantes, digno etiam suscipere honore.

^f Terentij Episcopi.] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio.

^g Vrcisceni Episcopi.] De eodem agunt tabulæ ecclesiæ Papiensis, ex quibus etiam Galefinus hac die.

^h Martini Episcopi.] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vsuard. pluribus autem in Indiculo sanct. Belgij. In tabulis Episcoporum

Tungrensiū septimus hic ponitur ordine, Hasbanorumq. Apostolus appellatur: eumq. obiisse tradunt anno Domini 276. Plures eiusdem nominis reperiuntur Episcopi sanctitate nobiles, vel eruditione conspicui. Et vt prætereamus Martinum Turonensem, & Martinum Romanum Pontificem fama notissimos; fuit & Martinus Episcopus Moguntinus, qui interfuit Concilio Agrippinensi anno Domini 346. itemq. Concilio Sardicensi, vt apparet ex Athanasij apologia secunda; Martinus Episcopus Tolosanus, qui interfuit Concilio secundo Arelatensi, temporibus Constantini; Martinus Viennensis, de quo Ado in chron. anno 101. Recensetur inter nobiles Episcopos Treuerenses a Mariano Scotto Martinus successor Mosis. Fuit & martyr, de quo inferius 19. Iulij. Eiusdem quoque nominis extitit Martinus Galliciensis, de quo Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 5. c. 37. & ad quem extat carmen Venantij Fortunati; Martinus Bracharësis, qui interfuit secundo Concilio Hispalensi, & præfuit Bracharësis; Martinus Dumienis, de quo Isid. de vir. illust. ac denique Martinus Episcopus Aquinas, quem Trithem. multum commendat lib. 4. de vir. illust. ordinis sancti Benedicti, cap. 262.

ⁱ Leutfridi.] Agunt de eodē hac die Vsuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 136. & alij recentiores. Claruit temporibus Iustiniani Imp. & successorum. Agit de eo Trithem. de vir. illust. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 136.

22

Decimo Kalendas Iulij. Luna.

E. v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

AV D NOLAM Campaniæ vrbem natalis beati Paulini ^a Episcopi & confessoris, qui ex nobilissimo & opulentissimo factus est pro Christo pauper & humilis, & quod supererat, se ipsum pro redimendo viduæ filio, quem Vuandali ^b Campania deuastata captiuum in Africam abduxerant, in seruitutem dedit. Claruit autem non solum eruditione, & copiosa vitæ sanctitate, sed etiam potentia aduersus dæmones: cuius præclaras laudes sancti Ambrosius, Hieronymus, Augustinus, & Gregorius scriptis suis celebrarunt. Eius corpus Romam translatum, in ecclesia sancti Bartholomæi in Insula vna cum corpore eiusdem Apostoli honorifice asseruatur. In monte Ararath passio sanctorum martyrum decem millium ^c Crucifixorum. Verolamij in

Britannia sancti Albani^d martyris, qui tempore Diocletiani pro clerico hospite, quem susceperat, se ipsum tradens, post verbera & acerba tormenta capite plexus est. Passus est etiam cum illo vnus de militibus, qui eum ducebat ad supplicium, qui in via conuersus ad Christum, proprio sanguine meruit baptizari. Samaritae sanctorum mille^e quadringentorum octoginta Martyrum, sub Cosrohe Rege Persarum. Eodem die sancti^f Nicææ Romatianæ ciuitatis Episcopi, doctrina, sanctisq. moribus clari. Neapoli in Campania sancti Ioannis^s Episcopi, quem beatus Paulinus Episcopus Nolanus ad cælestia regna vocauit. In monasterio Cluniacensi sanctæ Consortiæ^h virginis.

I V N I I 22.

PAVLINI Episcopi^a.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Eius obitum scripsit Vranus ipsi Paulino optime notus; meminit enim eius epist. 17. Recitat eam Vranij scripturam Sur. tom. 3. hac die. De primordijs Paulini complura scripsit Ausonius Gallus, qui eum humanioribus litteris erudiuit. De eius migratione e Senatu ad eremum, agit sanctus Ambrosius ad Sabinum epist. 30. edit. Rom. & Hieron. epist. 13. Quantū autem hunc fecerit S. Augustinus, eius ad ipsum scripta epistolæ declarant; videlicet epist. 32. 34. 65. & 260. meminit eiusdem de ciuitate Dei lib. 1. cap. 10. & libro ad ipsum scripto de cura agenda pro mortuis. Scribit de eodem S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 1. & 2. S. Prosper de vit. contempl. cap. 9. Venantius Fortunatus in vita sancti Martini libro 2. Seuer. in dialog. Gregor. Turonen. de glor. confess. cap. 107. S. Eulog. in martyr. doctum. ad Floram, & alij recentiores. Legimus in vet. monumentis, bibliothecæ Vaticanæ Honorij Imperatoris epistolâ, rogantis Paulinum, ut adesse dignaretur indictæ Synodo causa schismatis Eulalij aduersus Bonifacium Papam; ex qua quidem, quantū Paulinus scribit, confirmationis, satis apparet. Paratus vir illustri Acta sancti Paulini versibus scribere instituit; vbi testatur prædictus Vranus vbi supra. Carmen Eucharisticum, quod Ephemerides Paulini inscribitur, non huius quidem, vt præfert falsa inscriptio, sed Paulini Consularis, cuius extant alia monumenta in collectione Christianorum poetarum, esse constat. Paulinus de quo agimus (vt de eo scribit Vranus) ex humanis excessit Basso & Antiocho Consulibus, anno Domini 431. De eius corpore Romam translato, hæc legimus in cod. manuscripto vit. sanct. quem apud nos habemus. Eius corpus nunc vide-

tur esse coniunctum corpori sancti Bartholomæi in insula Lycaonia in ecclesia S. Adalberti, quæ nunc vocatur sancti Bartholomæi, quorum trium sanctorum meritis ibi præstantur beneficia plurima. Hæc ibi. Porro horum sanctorum Confessio instaurata ac nobiliter illustrata est hisce diebus ab Illustrissimo ac Reuerendissimo Iulio Antonio Sanctorio, eius ecclesiæ Cardinale.

^b Quem Vuandali.] Ingressi sunt Vuandali in Africâ (vt auctor est S. Prosper in chron.) Hierio, alias, Hierone, & Ardaburio Cons. Est is annus Domini, secundū veriorum supputationem, 427. ante Paulini obitum annus quintus, quo tempore Vuandali, comparata classe, oras Campaniæ infestantes, inde abduxere captiuos, quibuscum & Paulinus volens abductus est: vbi cū esset (vt idem Paulinus prædixerat) Rex Vuandalorum defunctus est, vt auctor est sanctus Gregorius dialog. libro 3. cap. 1. Porro si hæc ad Gensericum Regem referas, falsa esse, necesse est affirmare: nam longè post Paulini tempora decessit Gensericus, qui regnauit in Africa annis 37. peruenitq. vsque ad annum Domini 464. Sentiens hanc difficultatem Baldunus in schol. Opat. ea quæ scribuntur de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, secundum ea quæ de eodem Paulino scribit S. August. de ciuitate Dei lib. 1. c. 10. Verum eo tempore Paulinum permansisse Nolæ, nec ductum fuisse captiuum, satis demonstrat liber eiusdem Augustini ad ipsum Paulinum scriptus de cura agenda pro mortuis. Præterea nullo modo fieri potuit, vt eo tempore Paulinus duceretur captiuus in Africam: nam Italia ab Alarico deuastata, Africa libera remanserat, illucq. complures Romanorū nobilium confugerant, vt tradit S. Hieronymus in epist. 8. ad Demetriadem, & alij. Reliquum est ergo, vt ea quæ scribit sanctus Gregorius de obitu Regis Vuandalorum,

rum, non ad Gensericum, vel alium, sed ad Guntharium eius germanum, regnantem in Africâ, referamus. Fuit enim Guntharius germanus Genserici, ambo filij Modogischli Regis Vuandalorum, qui diè obijt in Hispania, ambo heredes in regno, amboq. traiecerunt in Africâ, sed Guntharius quamprimum decessit, summaq. rerum tandem potitus est Gensericus. Agit de Gunthario Procopius de bello Vuandal. libro 1. pag. 185. & historia Miscel. lib. 14. pag. 431. Paulinus itaque sub genere Guntharij mansit captiuus; quo sublato de medio, Gensericus solus potitus est regno.

^c Decem millium crucifixorum.] De his hac die Beda, cui ad stipulantur, & vet. manuscr. recentiores etiam, vt Petrus in catal. lib. 5. cap. 137. Mombrit. tom. 1. Maurolycus, atque eruditus Petrus Galestinus. Græci etiam de iisdem agunt in Menologio hac die: Licet autem tam Latinorum quam Græcorum assertionem iisdem martyres comprobentur: tamen Radulphus Tungrenf. de canon. obseru. propos. 11. hæc de his ait: De decem millibus martyrum, quæ fabulose (dicam donec aliud videro) finguntur omni genere passionis Christi perpeffi fuisse in monte Ararath, prope Alexandriam; nec eorum passio in aliquo Martyrologio authentico annotatur, nec ipsorum diem Romæ in aliquo Calendario antiquo potui reperire, &c. Miramur virum alioqui eruditum & grauem tam festinâ de his martyribus protulisse sententiam: qui Romani saltem Martyrologij auctoritate contineri debuisset; nec frustra excipere de Calendario Romano, cum alia sit ratio Martyrologij, alia Calendarij, vbi tantum illi Sancti scribi consueuerunt, quorum recitatur officium Ecclesiasticum. Sed etsi rei veritas tam Latinorū quam Græcorum testimonio satis firma videri possit: tamen operæpretium ducimus hic de his agere, illaq. stabilire, quæ alicui fabulosa & minus credibilia videri possunt. Ignoscat interim, lector, si mensuram notationis videamur excedere. Quod autem habetur in primis in eorum Actis, hos passos esse in monte Ararath, prope Alexandriam; constat quidem diuinæ Scripturæ auctoritate, regionem sic dictam esse in maiori Armenia, vt patet ex Isaia cap. 37. in fine, iunctis his quæ leguntur lib. 4. Reg. cap. 19. in fine, & quæ sanctus Hieronymus scribit in Isaia libro 11. cap. 37. Quod vero in dictis Actis ponitur idē mons prope Alexandriam, data est ex eo aliquibus occasio subfannandi, existimantibus intelligi Alexandriam quæ est in Aegypto, quæ longe admodum distat a monte Ararath, qui in maiori Armenia situs est. Sed non est dubitandum plures eius nominis fuisse ciuitates, & inter alias Alexandriam iuxta Tigrim positam, cuius meminit Plinius libro 6. capite 27. & alij: qui quidem annis interluit ma-

iozem Armeniam, vt idem auctor tradit libro 6. cap. 9. & de hac loqui illa Acta, satis apparet ex eo, quod ibi de Eufratenibus agitur. Hæc de loci ambiguitate satis. Quod autem ad tam ingentem numerum crucifixorum spectat, ex quo huiusmodi historia visa est alicui esse commentum: sane quidem neque id nouum aut portentosum videri poterit, si quis legerit ea quæ scribit Iosephus de bello Iudaico lib. 6. c. 12. vbi dum Iudæorum cladem recenset, inter alia miseracione digna refert, Iudæos omnes e muris lapsos, a Romanis comprehensos, in dies singulos quingentos, & aliquando plures contra Hierosolymorum moenia cruci esse affixos; adeo vt cruces segetibus densiores esse viderentur, atque (vt ait idem Iosephus) propter multitudinem quam cepissent, iam spatium crucibus deesset, & corporibus crucis. Hæc Iosephus, & auctor qui fertur nomine Hegesippi de excid. Hierosol. lib. 5. Si hæc scribunt hi de Tito natura clementissimo, & de loco vbi ingens erat lignorum penuria; quid de Hadriano inhumaniori, & de loco vbi densissimæ essent arborum siluæ, quis non poterit verum existimare? At si vetustius de his queris exemplum, Q. Curtius lib. 4. histor. de rebus gestis Alexandri Magni, vbi de Tyri expugnatione agit, hæc ait: Triste deinde spectaculū victoribus ira præbuit Regis: duo millia, in quibus occidenti defecerat rabies, crucibus affixi; per ingens littoris spatium pependerunt. Hæc ille: De ingenti etiam numero crucifixorum Iudæorum rebellantium ab Alexandro eiusdem gentis Rege, meminit Iosephus Antiquit. libro 13. cap. 22. Rursus autem idem auctor lib. 17. cap. 18. Antiquit. tradit a Syriæ Præside Varo ad duo millia Iudæorum seditiosorum supplicio crucis extinctos. Et, si Orosio credimus, sena millia seruorum ab Augusto, vno eodemq. tempore in crucem acta, testatur libro 6. cap. 17. Possent adhuc quis dubitare, dum in iisdem Actis mentio habetur de Sapore, vel Sabore, cuius consilio iisdem martyres crucis supplicium subiere. At constat ibi non agi de Sapore Rege Persarū, qui vixit temporibus Constantini, sed de alio (vt habent Acta) qui tunc erat Rex Armeniæ. eam enim provinciam Romano subiectâ Imperio, Traianus Imp. per legatos administravit: Hadrianus autem (vt auctor est Spartianus in Hadriano) permisit Armenis Regem habere. Nec quemquam moueat, si corā Hadriano istæ facta dicantur: esto quod non fuerit præfens Hadrianus; scimus tamen (quod & superius admonuimus) commune esse multis martyrum Actis, vt quæ sub aliquo Imperatore a Præfectis sunt facta; corā ipso factitata dicantur. Accedit ad hæc omnia auctoritas laudatissimi viri, qui eadem Acta a Græcis accepta dedit Latinitati. Anastasius enim Bibliothecarius, vir quidem disertissimus,

mus, id egregie præstitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrum Episcopum Gabinensem, eiusmodi inscriptione atque principio: Anastasius Bibliothecarius Petro Episcopo Gabinensis ecclesie. Post translata a me passioné Petri Alexandrini Episcopi, &c. Actorum autem est eiusmodi exordium: Salvatore nostro apparente, &c. Legimus hæc omnia in peruetusto codice manuscripto monasterij S. Cæcilie trans Tiberim positi, a quibus non sunt valde dissimilia quæ Mombricit. edidit tomo 1. Non negamus tamen in his (quod in alijs fere omnibus contigit) inesse aliqua, quæ leui quadam indigeant emendatione. Hæc de his satis: quæ quidem si Radulpho innotuissent, nequaquam ea scripsisset, sed in contrariâ sententiam potius abijisset, facile existimamus.

^d *Albani.*] De quo & Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes hac die. Agit de eius martyrio Gilda Sapiens de excidio Britannie, circa princip. Beda de gestis Anglor. lib. 1. cap. 6. & 7. Venantius Fortunatus hoc versu meminit de eodem sancto Albano:

Egregium Albanum fecunda Britannia profert. Eius Acta fusius scripta esse ab Vnuone, testatur Molanus. De ecclesia sancti Albani, quam S. Germanus Episcopus Antiodorensis inuifit, cum Apostolica legatione fungeretur in Britannia, meminit Constantius in vita ipsius Germani lib. 1. cap. 20.

^e *Mille quadringentorum.*] Extant horum Acta in nuper citato codice S. Cæcilie monasterij trans Tiberim positi. habemus eadem apud nos breuius enarrata.

^f *Nicææ Romanicæ ciuitatis Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Alicubi Nicæta pro Nicæa legitur, sed vfatior prima lectio. Diuersa lectio item diuersorum codicum reperitur de ciuitatis nomine: dum apud aliquos Romanica, vt hic ponitur, apud aliquos autem Romanæ, vel Romanicæ ciuitatis Episcopus dicitur. Agit de eo Gennadius de vir. illust. cap. 22. & Honorius Augustod. cap. 27. Quænam fuerit ista ciuitas, cuius Nicæas fuit Episcopus: diu multumque, fateor, quærens laboraui; ac tandem (ni fallor) rem mihi videor affecutus. Censeo enim illâ esse Aquileiam, Nicæamq. vel Nicætam esse eius ciuitatis Episcopum, ad quæ extat S. Leonis Papæ epistola septuagesimanona. Successit hic S. Chromatius, de quo frequenter meminit S. Hieronymus, cuius tempore Nicæas ipse erat eiusdem ecclesie subdiaconus, vir quidem eruditione & morû probitate nobilis, ad quem extat sancti Hieronymi epistola 42. eiusmodi antiqua inscriptione: Hieronymus ad Nicæam hypodiamonem Aquileiæ. Hic (vt diximus ex historia Aquileiensi lib. 1.) successit S. Chromatius, superstesq. fuit post excisam Aquileiam ab Hunnis, vt ex dicta S. Leonis epistola apparet, data sub Consulatu Maioria-

ni, anno Domini (secundum supputationem veriore) quadragesimo quinquagesimo octauo. Cur autem Aquileiensi Episcopus, Romanicæ, siue Romanæ, vel Romanicæ inueniatur scriptus Episcopus, ea ratio esse videtur, quam ex prædicta historia Aquileiensi deprompsimus: nam ex eo quod Aquileia fuisset nobilissima Romanorum colonia, Romana seu Romanica dicta ciuitas reperitur. Sicut & Ausonius in carm. de nobilibus vrbibus, Arelatê nominat Româ Gallicam. Suffragatur maximopere huic veritati, dum S. Chromatius prædecessor S. Nicææ, de quo agimus, in egregio commentario quem scripsit de octo beatitudinibus, in eius titulo inscriptus reperitur: Chromatius Episcopus Romanus. edidit eum ex antiquis codicibus Margarit. in tom. 7. bibliothecæ suæ. Quamobrem hallucinatur plane Sixtus Senensis, dum ait Chromatium dictum reperiri Romanum Episcopum, quod Romanus patria esset. Sed vbi, quæso, & penes quos eiusmodi nomenclaturam inuenit, vt ciuis Romanus, factus alicuius ciuitatis extra Urbem Episcopus, diceretur Episcopus Romanus? Verum Chromatiû fuisse ciuem Aquileiensem, florereq. cœpisse cum S. Valeriano illi præfesset ecclesie, cui successit post Fortunatianum Arianum hominem, qui legerit epistolam Hieron. 43. ad ipsum Chromatium, Iouinum, & Eusebium fratres, facile intelliget. Leander, recens cosmographus, dum agit de Aquileiensi ciuitate, eam secundam Romanam vocatam dicit.

^g *Ioannis Episcopi.*] Constat eum die Sabbati, quod præcedit sanctum Pascha, ex hac vita migrasse; cur autem in hanc diem translatus sit natalis eius, me latet. Scribit eius ad Deum transitum Vranus in vita S. Paulini Episcopi Nolani in fine. extat apud Sur. tomo 3. die 22. Iunii, vbi post alia hæc ait: Sabbato autem, secunda hora diei, lætus ad ecclesiam processit, & ascenso tribunali ex more populum salutauit, resalutatusq. a populo orationem dedit, & collecta oratione, spiritum exhalauit, &c. Quorum verborum hic videtur esse sensus. Cum enim ait: Ex more populum salutauit: indicat illud; cum Episcopus ante orationem dicere consuevit: Pax vobis. Cum subdit: Resalutatus a populo: significat quod populus respondere solet: Et cum spiritu tuo. Cum autem addit: Orationem dedit: est illud quod ante orationem præmittitur: Oremus. Et quod sequitur: Collecta oratione: idem est, quod, Recitata oratione: quando (vt ait) spiritum exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, videtur explicari. Nam cum salutato populo, & resalutatus a populo Episcopus dat, hoc est, indicit orationem, dicendo, Oremus: tunc cum populus aliquantulum orauit in silentio, Episcopus populi cõmunes preces vnica sua voce recitabat, & vt sacerdos Deo offerebat; vnde

vnde vt populi preces a Deo exaudiantur, sæpe collecta continent. Hoc etiam sensu accipit collectam orationem Microlog. c. 3. Plura de his essent dicenda, sed satis ad antiqui vsus explicationem. Iam ad Ioannem Episcopum redeamus. Scimus Neapoli nobilissimas ecclesias S. Ioannis nomine Deo dicatas esse: quod autem nulla illarum Ioannis Episcopi, sed Ioannis Baptistæ nomine nuncupetur, id iniuria temporum factum putato, & veterum monumentorum inopia; vt

huius ecclesia dicta S. Ioannis, transferit in nomen S. Ioannis Baptistæ, cuius quidem rei & in alijs locis alia inuenimus exempla. ^h *Consortia virginis.*] De eadē hac die Beda. Fuerunt Consortia & Tullia duæ filie S. Eucherij postea Episcopi Lugdunensis: meminit de his Ado ad xvj. Kal. Decembris, cum agit de S. Eucherio. An autem Consortia, de qua agimus, eadem sit, condita postmodum in Cluniacensi cœnobio, nobis hactenus incompertum habetur.

23

Nono Kal. Iulij. Luna.

F iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

VIGILIA^a sancti Ioannis Baptistæ. Romæ sancti Ioannis^b presbyteri, qui sub Iuliano Apostata via Salaria veteri ante simulacrum Solis decollatus est, & corpus eius a beato Concordio presbytero iuxta Martyrum Concilia^c sepultum. Item Romæ sanctæ Agrippinæ^d virginis & martyris sub Valeriano Imperatore, cuius corpus in Siciliam translatum, multis miraculis coruscet. Sutrij in Tuscia sancti Felicis^e presbyteri, cuius os tam diu iussit Turcius^f Præfectus lapide contundi, donec emitteret spiritum. Nicomediæ commemoratio plurimorum^g sanctorum Martyrum, qui in montibus & speluncis tempore Diocletiani latentes, pro Christi nomine martyrium læto animo subierunt. Philadelphie in Arabia sanctorum martyrum Zenonis^h, & Zenæ serui eius, qui catenas domini sui vincti exosculans, eumq. rogans vt se in tormentis participem dignaretur habere; a militibus tentus, parem cum domino martyrij coronam accepit. In Britannia sanctæ Ediltrudisⁱ Reginae & virginis, quæ sanctitate & miraculis clara migravit ad Dominum: cuius corpus vndecim post annis inuentum est incorruptum.

I V N I I 23.

VIGILIA S. Ioannis Bapt.^a] De ea etiâ Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Meminit eiusdē Greg. Turonensis de gestis Francorum lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Episcopo.

^b *Ioannis presb.*] Agunt de eodem ijdē qui

supra, Beda, ac ceteri, simulq. recentiores. ^c *Iuxta Martyrum Concilia sepultum.*] Huius vocis interpretationem Molanus mihi videtur feliciter affecutus, vt Concilij martyrum nomine locus ille intelligatur, vbi multorum martyrum corpora requiescant: quemadmodum & Ecclesie nomen, quæ sui natura impor-

importat conuentum fidelium, pro loco ipso quo iidem conueniunt, accipi consuevit. Habes apud Ambrosium aduersus Symmachum eandem vocem in eundem sensum vsurpata, dum sanctarum virginum collegium appellat. Concilium virginitatis. Sic & locus vbi multi collecti sunt martyres, merito martyrum Concilium fit appellatum. In hanc sententiam Molanus citat in primis Gaudentium Brixianum in sermone habito in dedicatione Concilij martyrum; addit librū de Romanis Pontificibus in Damaso, necnon & Acta S. Stephani Papae & martyris. Tu insuper egregium de hoc locum vide in S. Hieronymi epistola ad Heliodorum 3. in epitaphio Nepotiani, vbi ait: Hoc idem possumus & de isto dicere, qui Basilicas ecclesiarum, & martyrum Concilia diuersis floribus & arborum comis, vitiumq. pampinis obumbravit, &c. Sicq. locum illum in lib. de Rom. Pontificibus in Damaso, vbi hæc scribuntur de Damaso: Hic multa sanctorum corpora requisit & inuenit, quorum etiam conchyliam atque sepulchra versibus declarauit, & adornauit. Pro, Conchyliam, Concilia, restituendum esse, prædicta suadent.

^a Agrippina. Agunt de ea etiam Græci hac die 23. Iunij eiusmodi elogio: Sanctæ martyris Agrippinæ, quæ in illustri vrbe Roma ortâ & educata, virginitate & fortitudine decoratâ, ad Deo ipsi desponsata, forti & alacri animo ad martyrij palmam cucurrit, & propter amorem & claritatem sponsi sui Christi multis cruciatibus se ipsam tradidit. Itaque virgis cæsa, vinculis, carceribus, & torturis afflictâ, in tormentis ipsis animam Deo commendans, martyr excessit. Eius corpus Bassa, Paula, & Agathonices clam susceptum ex vrbe Roma in Siciliam transferebant, reposerunt. Cum primum vero Sicilia illud accepit, tenebricosis dæmonum

erroribus liberatâ est. Cumq. Agareni ausi fuissent castrum diripere, in quo beatæ martyris corpus seruabatur, repentino interitu perierunt. Ex eo tēpore ad hanc usque diem, leprosi cum fide illuc accedentes purgantur, & reliqui morbi. S. Agrippinæ intercessionē abiguntur. Hæc in dicto Menologio. Extant eius Acta, quibus eius martyrium vberius describitur.

^c Felicitis presbyteri. De eo item hac die vsuardus. Extant eius Acta iuncta illis sanctæ Multiolæ, quæ leguntur apud vsuardum tomo 4. die 3. Iulij, & Petrum in catal. lib. 5. cap. vltimo.

^d Turcius Præfectus. In veteribus inscriptionibus in marmoribus incisis de Turcio Præfecto mentio habetur, vt Romæ ad sanctos Apostolos his verbis: EX AVCTORITATE TVRCII APRONIANI V. C. PRÆFECTI VRBIS, &c. Et in ædibus Capranicis: L. TVRCIO APRONIANO V. C. FILIO LVCCII TVRCII APRONIANI, &c. Habes has integre descriptas ab Aldo Manutio in lib. de Orthographia.

^e Plurimorum sanctorum martyrum. Quantum in Christianos sæuitum sit Nicomedie temporibus Diocletiani Imp. qui illic diutius consedit, scribit Eusebius lib. 8. c. 1. 2. 3. & 4. & res gestæ SS. Indes & Domnæ apud Metaph. die vigesima sexta Decembris.

^f Zenonis & Zena. Agunt de his item hac die Græci, in quorum Menologio ipsorum Acta habentur expressa: passiq. feruntur sub Maximiano Imperatore.

^g Ediltrudis. De ea hac itē die Beda, vsuardus, & alij recentiores: huius res præclare gestas scribit Beda de gestis Anglor. lib. 4. c. 19. & 20. ibiq. describitur eius epitaphium. Agit de eadem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 22. Floruit circa annum Domini 680.

contecti, laniatibus canū expositi sunt; alij crucibus affixi; alijq. incendio traditi, vt vbi defecisset dies, in vsum nocturni luminis deseruissent. Erant hi omnes Apostolorum discipuli, & primitiæ martyrum, quas Romana Ecclesia, fertilis ager martyrum, ante Apostolorum necem transmisit ad Dominum. Ibidem sanctorum martyrum Faustic, & aliorum vigintitrium, Satalis in Armenia sanctorum martyrum septem fratrum Orentij^d, Herois, Pharnacij, Firmini, Firmi, Cyriaci, & Longini militum, qui a Maximiano Imperatore, eo quod Christiani essent, cingulo militari priuati sunt, & abinuicem separati, atque in diuersa loca abducti, in doloribus & ærumnis positi quieuerunt in Domino. In territorio Parisiensi, in vico Christolio, passio sanctorum martyrum Agoardi^e & Agliberti, cum alijs innumeris promiscui sexus. Augustoduni depositio sancti Simplicij^f Episcopi & confessoris. Laubijs Theodulphi^g Episcopi. Apud Stylum in Calabria sancti Ioannis^h cognomento Theresti, monasticæ vitæ laude & sanctitate insignis.

ACTIVITAS S. Ioannis Baptistæ.

De qua tam Latini, quam Græci hac die. Latini olim tribus Missis eiusmodi celebratam agere consueverunt, vt Ordo Rom. Albinus Flac. & Amalarius testantur; redduntq. rationem vsus pristini. Homilias sanctorum Patrum tam Latinorū quam Græcorum eo die dictas in vnū collectas descripsit Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. quibus accedunt aliæ eiusdem generis S. Ambrosij, Augustini, Petri Chrysologi, & aliorum. Cur autem non alicuius alterius martyris, aut Prophetæ, Patriarchæ, vel Apostoli ortus dies celebretur, docet S. Augustinus sermone secundo de natal. Ioan. Bapt. est 23: de Sanctis. Extat de eodem natali die egregium carmen Paulini Consularis, quod intextum habetur in collect. Christianorum poetarum.

^b Plurimorum mart. De his martyribus, & Urbis incendio, falso a Nerone illis adscripto, ipsi etiam Christiani nominis hostes, Gentiles historici sunt testes; e quibus Cornelius Tacitus lib. 15. Annalium historię veritate compulsus, falsas Nerone in Christianos calumnias in ipsum retorquet: id ipsum Suetonius, Dio, & alij omnes ingenue profitentur; immo id etiam Subrius Flavius eidem Neroni palam exprobrare non tinnit, vt idem Tacitus scribit. De eadem Urbis conflagratione, & Christianorum afflictatione, extat

epistola Senecæ nomine ad Paulum, de cuius fide in Annalibus egimus pluribus. Neronis sæuitia tunc in Christianos exhibitâ ab eodem Tacito breui compendio describitur. Cæpta est eiusmodi tam dira Urbis incensio xliij. Kal. Sextilis, sexq. diebus durauit, Basso ac Frugi Conf. qui annus a recentioribus numeratur a Christo Domino sexagesimusquintus: contigitq. horum martyrium trienio ante passionem Apostolorum; meritoq. primitiæ nobiles Romanorum martyrum esse dicuntur.

^c Faustic & soc. Agit etiam de his Beda, licet in mendoso codice Fiscus pro Fausto legatur: Ado de his item, ac recentiores.

^d Orentij & soc. De his item Græci hac die in Menolog. vbi pluribus eorum passio recensetur. De ecclesia Satalorum in Armenia, cuius hic mentio habetur, S. Basilus agit in epist. 6. ad Terentium, in addit. Cuius fidei constantia spectatissima temporibus persecutionis Arianorum eadem epistola commendatur.

^e Agoardi & soc. De his itē hac die vsuardus & manuscripta.

^f Simplicij Episc. De quo etiam Beda & vsuard. hac die; pluribus Greg. Turon. de glor. confessor. c. 74. 76. & 77. Floruit hic temporibus Constantij Imp. interfuitq. vnâ cum S. Seruatio Concilio Agrippinensi celebrato post Consulatum Amantij & Albinij, anno Domini 346. Fuit eiusdem nominis insignis meritis

iii. G Octauo Kal. Iulij. Luna.

24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

ACTIVITAS^a sancti Ioannis Baptistæ præcursoris Domini, Zachariæ & Elizabeth filij, qui Spiritu sancto repletus est adhuc in vtero matris suæ. Romæ cōmémoratio sanctorum plurimorū^b Martyrum, qui sub Nerone Imperatore de Urbis incendio per calumniam accusati, diuerso mortis genere ab eodem iussi sunt sæuisime interfici: quorum alij ferarum tergis

contecti

meritis Simplicius Episc. Bituricensis, cuius egregias laudes scribit Sidonius lib. 7. epist. 10. Est decimusquintus eius sedis Episcopus. ^{8 Theodulphi Episcopi.]} De eo plura Molanus in addit. ad Vsuardum, & vberius in Indiculo sanctorum Belgij, eiusq. Acta conscripta fuisse a Fulquino abbate testatur. Agit de eo Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 296. qui eum Rhemensis Archiepiscopus fuisse dicit: at in tabulis Rhemensium Episcoporum, quas descripsit De-

mochares, nulla prorsus de Theodulpho mentio habetur.

^{h Ioannis.]} Extant eius Acta fideliter conscripta, quæ & mihi enarrata fuerunt ab Illustrissimo ac Reuerendiss. Cardinali Syreto, qui & de eius cognomento, cur a metendo Theresti fuerit appellatus, reddidit ex Actis eius certam rationem. Diuersus ab hoc est Ioannes Syrestis monachus, qui clauit temporibus Agaperi Papæ, de quo est mentio in Actione prima Quintæ Synodi.

ij. A Septimo Kal. Iulij. Luna.

25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

A PVD Beroeam natalis sancti Sosipatri^a discipuli beati Pauli Apostoli. Romæ sanctæ Lucie^b virginis & martyris, cum alijs vigintiduobus. Alexandriae sancti Gallicani^c martyris, viri Consularis, qui triumphalibus infulis sublimatus, & Constantino Augusto carus, a sanctis Ioanne & Paulo ad fidem Christi conuersus est: qua suscepta, cum sancto Hilarino ad Ostia Tiberina secedens, hospitalitati & infirmorum seruitio totum se dedit: cuius rei fama in toto Orbe diuulgata, multi vndique illuc venientes videbant virum ex Patricio & Consule lauante pauperum pedes, ponente mensam, aquam manibus effudentem, languentibus solite ministrantem, & cetera pietatis officia exhibentem. Qui postmodum sub Iuliano Apostata inde expulsus, Alexandriam perrexit: vbi cum a Rauciano Iudice sacrificare cogere-
tur, & contemneret; percussus gladio, Christi martyr effectus est. Sibapoli in Syria sanctæ Febronie^d virginis & martyris, quæ in persecutione Diocletiani sub Lysimacho Præside, ob fidem & pudicitiam seruandam, primo virgis cæsa, & equuleo torta, deinde pectinibus laniata, atque igne succensa, demum excussis dentibus, mammisq. abscissis, capitis damnata, tot passionum ornata^e monilibus migravit ad Sponsum. Vespotione in Gallijs sancti Antidij^f Episcopi & martyris, qui ob fidem Christi a Vuandalis occisus fuit. Apud Regium sancti Prosperi Aquitani^g, eiusdem vrbs Episcopi, eruditione ac pietate insignis, qui aduersus Pelagianos pro fide Catholica strenue decer-

tauit

tauit. Taurini natalis sancti Maximi^h Episcopi & confessoris, doctrina & sanctitate celeberrimi. In Hollandia sancti Adelbertiⁱ confessoris, discipuli sancti Vuillibrordi Episcopi. In territorio Guleti prope Nuscum sancti Gulielmi^k confessoris, Patris eremitarum Montis Virginis.

I V N I I 25.

SOSIPATRI^a.] De quo Acta Apost. c. 10. & Paul. ad Rom. c. 16. Agunt de eodē hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Hunc Origenes in epist. ad Rom. ait ordinatum fuisse Thessalonicensem Episcopum, licet Dorothe. in Synop. eum sedisse Iconij asseueret. Hippolytus etiam libel. de 72. discip. Iconij eum fuisse Episcopum testatur. Extat epist. Dionysij ad Sosipatrum.

^{b Lucie, alias Luceie, & soc.]} De his Beda, Vsuardus, Ado; & Petrus in catal. lib. 6. c. 4. eorum Acta describit.

^{c Gallicani.]} De quo Vsuardus & Ado pluribus, consentiuntq. vet. manuscrip. Huius res præclare gestæ in Actis sanctorum Ioannis & Pauli continentur, recitatq. eas Sur. tom. 3. die sequenti. Gestit Consulatam Ouinus Gallicanus anno 25. Constantini Imp. qui adscribitur in Fastis Onuphrij annus a Christo Domino 330. De perarduo illo & difficili bello aduersus Sauromatas, quod per Gallicanum confecit Constantinus, scribit Eusebius in vita Constan. lib. 4. c. 5. 6. & 7. quo bello feliciter gesto, secundum meruit Consulatam; post quem sæculo renunciatis, humillimum vitæ genus ob Christi amorem sectatus est, Orbe toto mirante. Habetur de Gallicano mentio in lib. de Rom. Pont. in Siluestro, cum agitur de munificentia Constantini. Pluribus de eo egimus in Annalib. Ecclesiasticis.

^{d Febronie.]} De qua etiam Græci hac die in Menologio. Porro eius Acta recitat Metaphrastes, quæ olim Thomais sanctimonialis fidelissime scripserat; habet eadem Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. die 15. Iunij, Mombricitus tom. 1. & alij, qui ex prædictis eius Actis acciperent.

^{e Toti passionum ornata monilibus.]} Vetus Christiana locutio; vnde & Cyprian. de habit. virg. hæc verba: Si in carne sit gloriantum; tunc plane, quando in nominis confessione cruciatur, quando fortior femina viris torquentibus inuenitur, quando ignes, aut cruces, aut ferrum, vel bestias patitur, vt coronetur: illa sunt carnis pretiosa monilia, illa corporis ornamenta meliora. Hæc Cyprianus.

^{f Antidij Episcopi.]} De eo item Molan. in addit. ad Vsuard. Sigebert. in chron. anno

Domini 411. sed quædam admiscet apocrypha, & a veritate aliena; quæ cum magiam magis quam pietatem redoleant, merito reiicienda sunt. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 8. c. 32. sed errare conuincitur, dum ait fuisse Episcopum Turonensem. Quinam sederint Turoni vsque ad annum Domini fere sexcentesimo, satis explicat Greg. Turonensis de gest. Franc. lib. 10. c. 31.

^{g Prosperi Episcopi.]} De quo Gennadius de vir. illustr. c. 84. Honorius Augustud. & alij qui agunt de scrip. Eccles. Extat de eo epistola Cælestini Papæ ad Episcopos Galliarum. Eius scripta comprobantur commendatq. Gelasius Papa in cap. Sancta Rom. dist. 15. Ado Vien. & alij tradunt hunc fuisse ab epistolis S. Leoni Papæ, ab eoq. scripta fertur famosissima illa epistola S. Leonis ad Flavianum de Incarnatione Verbi; quod non tantum Gennadius, Honorius, & alij Latinorum, sed & Marcellinus Comes testatur in chronico sub Consulatam Olybrij & Rustici. Eius res gestas collectas a Ioanne Anton. Flamin. recitat Sur. tom. 3. hac die. De eius Actis aduersus Pelagianos, & laboribus pro scriptis S. Augustini susceptis, pluribus egimus in Annal. Meminit de eodē Cassiod. lib. 1. Instit. diuin. lect. Ne cui autem errandi detur occasio, aduertendum est, vixisse iisdem temporibus in Gallijs alium eiusdem nominis Prosperum Episcopum Aurelianensem, successorem S. Aniani, ad quem extat scripta epistola Sidonij Apollinaris 15. lib. 6. quem illum esse opinamur, qui subscriptus habetur Concilio Vasensi, atque Carpentoratensi. Migravit S. Prosper, de quo hic agitur, ex hac vita anno Domini 466. ex Flaminij sententia, vel sexagesimo quinto, vt scribit Petrus in catal. lib. 6. c. 7.

^{h Maximi Episcopi.]} Plura de eodem Gennad. de vir. illustr. c. 40. qui tamen dum ait eum diē obiisse Honorio & Theodosio Imp. omnino errare videtur: nam constat peruenisse ad tempora Valentiniani & Marciani Augg. Reperitur enim interfuisse Synodo Mediolanensi sub Eusebio eius ciuitatis Episcopo, cuius Synodica extat ad S. Leonem Papam conscripta. Præfens fuit etiam Synodo Romanæ habitæ sub Hilario Papa, Confl. Basiliſco & Herminero, anno Domini 465.

^{i Adelberti.]} De eodem Molanus in addit. ad

ad Vsuardum his verbis: In Egmunda partium Hollandiæ S. Adelberti cōfessoris & Leuitæ, regalis stirpis Anglicanæ, discipuli sancti præfulis Vuillibrordi. Hæc ibi. Pluribus tamen de eius rebus nobiliter gestis, in Indiculo sanctorum Belgij: idem extare testatur eius vitam conscriptam a cœnobitis Medo-

lacenibus iussu Egberti Episcopi Treuerensis, aliam rursus manuscrip. per monachum Egmundæ.

^k *Gulielmi.*] Habetur eius Acta nuper edita a R. P. Felice Renda, Priore monasterij Montis Virginis. Migravit ex hac vita anno Domini 1142.

i. B Sexto Kalend. Iulij. Luna.

26

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
 t u A B C D E f F G H M N P
 18 19 20 21 22 23 24 25 24 25 26 27 28 29

ROMAE in monte Cælio sanctorum martyrum Ioannis^a & Pauli fratrum, quorum primus erat Præpositus domus, secundus Primicerius Constantiæ virginis, filiae Constantini Imperatoris: qui postea sub Iuliano Apostata martyrij palmam gladio cædente perceperunt. Apud Tridentum sancti Vigilij^b Episcopi, qui cum reliquias idololatriæ penitus extirpare conaretur, a feris & barbaris hominibus lapidum imbrem percussus, pro Christi nomine martyrium impleuit. Cordubæ in Hispania natalis sancti Pelagij^c adolescentuli, qui ob confessionem fidei iussu Abdarameni Sarracenorum Regis forcipibus^d ferreis membratim præcisus, martyrium suum gloriose consummauit. Apud Valencenas passio sanctorum Saluij^e Episcopi Engolismensis, & Superij^f martyrum. Item memoria S. Anthelmi^g Episcopi Bellicensis. In pago Pictauiensi sancti Maxentij^h presbyteri & confessoris, qui miraculis claruit. Thessaloniciæ sancti Dauidⁱ eremitæ. Eodem die sanctæ Perseuerandæ^k virginis.

I V N I I 26.

IANNIS & Pauli^a.] Agunt de ipsdem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Feruntur horum Acta a Terentiano conscripta, quæ retulit Surius in tom. 3. Mombritius tom. 2. & Petrus in catalogo lib. 6. c. 9. Vetus est Romæ titulus ipsorum nomine, qui & Pammachij dictus reperitur, cuius mentio habetur in Concilio 2. Romano sub Symmacho Papa: de eo & Gregorius in registro lib. 4. c. 88. in fine. Habuit ibidem S. Gregorius homiliam 34. qui de eadem ecclesia optime meritus est, multa q. est

illi largitus, vt apparet ex antiquis monumentis eius ecclesiæ in marmorea tabula incisis. Præest hodie huic Illustrissimus ac Reuerendissimus Antonius Carrafa, eiusdem tituli Cardinalis amplissimus, S. R. E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio, spectatissima morum integritas, atque pro Christiana religione ardentissimum studiū, non tantum titulum illum, ipsamq. Romanam Ecclesiam, sed totum Christianum orbem illustrat. De horum martyrum reliquijs in Gallias translatis tempore Pelagij Papæ, meminit Gregorius Turonensis de gloria martyrum cap. 83.

cap. 83. De basilica eorumdem martyrum nomine Rauennæ posita, deq. egregio miraculo illic edito meminit Paulus diaconus de gest. Longobard. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus lib. 4. de vita S. Martini, in fine.

^b *Vigilij Episcopi.*] Vsuardus de eo agens, passum refert sub Consulatu Stiliconis. Ponitur primus Cōsulatus Stiliconis anno Domini quadringentesimo, secundum veriorem supputationem. Ad hunc, cum creatus est Episcopus, S. Ambrosius scripsit epistolam de institutione Episcopi, est 24. lib. 3. edition. Rom. qua illud in primis monuit, ne eius ecclesia (vt ait) fieret corpus commune, Gentiles Christianis admiscendo. Hoc Vigilium constat totis neruis curasse, ac nauiter impleffe, atque eam ob causam etiā martyrium subiisse; incumbentibus in id ipsum vna cum eo Alexandro, Sifinio, & Martyrio, qui ante & ipsi martyrio coronati sunt; quos idem S. Vigilius sepeliuit, atque eorum Acta conscripsit ad Simplicianum Episcopū Mediolanen. vt testatur Gennadius de viris illustribus cap. 33. Extant ea apud Lipomanum tom. 2. Mombritium tom. 1. & Surium tom. 3. Legi res gestas S. Vigilij, quæ extant ante eius commentarios contra Eutychem, quorum est exordium: Cum vero tanti viri, &c. Ibidem præfixa est præfatio Curterij, qui eos commentarios edidit. Inibi autem inconsulte nimis fertur ille Vigilus vnus idemq. esse cum hoc, de quo agimus, martyre; qui (vt vidimus) vixit temporibus sancti Ambrosij & Simpliciani, & martyr occubuit sub Consulatu Stiliconis primo, vel saltem secundo, qui incidit in annum Domini quadringentesimum quintum: quando non tantum Eutychem hæresis, sed nec Nestorij exorta erat. Quomodo ergo potuit hic scripsisse aduersus Eutychem, qui diu ante illum martyr ex hac vita migravit? Legi illos quinque libros Vigilij aduersus Eutychem scriptos, ex quibus facile potest intelligi, auctorem vixisse temporibus Zenonis & Anastasij Imperatorum, quando aduersus sacrosanctum Concilium Chalcedonense, & epistolam sancti Leonis Papæ ad Flavianū grauissimæ concitata sunt turbæ, post annos circiter septuaginta a martyrio S. Vigilij Tridentini. Si alius fuit illis temporibus eiusdem Ecclesiæ Tridentinæ Episcopus eiusdem nominis, qui & martyrio coronatus sit, vt habent alia quædam eiusdem Vigilij Acta breuius incerto auctore conscripta, quæ sic incipiunt: Vigilus patria Romanus, &c. extantq. ante libros eius affixa tom. 5. Bibliothecæ sanctæ: dicendum esset, duos diuersis temporibus, sed eiusdem nominis fuisse illius ciuitatis Episcopos, eosdemq. viros eruditos, & ex eadem causa martyres: quod non facile quis admissurus erit. Compertum tamen habemus, eiusdem nominis Episcopum interfuisse Concilio Agathensi in Gallia celebrato

sub Consulatu Messallæ, anno Domini quingentesimo sexto, atque eadem circa tempore vixisse sanctum Vigilium Episcopum Brixianum, qui post sanctum Philastrium, qui sedit temporibus sancti Ambrosij, septimus ordine numeratur; quorum tempore illas agitatae esse contentiones in Ecclesia, certum est. Meminit & Cassiodorus de alio Vigilio Episcopo Africano, claro inter scriptores Ecclesiasticos, de Instit. diuin. lect. c. 9. An autem ipsorum aliquis ea scripserit, nihil audeo temere affirmare. Sane quidem Gennadius de viris illustribus cap. 37. nec non Honorius Augustodunensis, cum agunt de Vigilio Tridentino, qui ad S. Simplicianum de martyribus libellum scripsit, recensentq. eius scripta; nullam prorsus faciunt mentionem de libris contra Eutychem scriptis, recensentq. eum inter illos scriptores Ecclesiasticos, qui vixerunt temporibus Honorij Imp. ponuntq. etiam ante S. Augustinum: vt quibus temporibus vixerit, ex his saltem possit intelligi.

^c *Pelagij.*] Passus est S. Pelagius anno Domini nongentesimo vigesimo quinto, sexto Kalend. Iulij, die Dominico, vt tradit Ambrosius Moral. in addit. ad S. Eulogium ex codice ecclesiæ Toletanæ, Sanctoralis smaragdino, & antiquis monumentis Tudensis ecclesiæ. Testatur idem auctor, Rosuintham virginem heroico carmine nobile eius certamen scripsisse; additq. plura de eius sacri corporis translatione Quetum facta, æra millesima sexagesima prima, anno Domini millesimo vigesimo tertio, vj. Id. Nouembris. De eodem Vasæus in chron. Hispan. In Flōre sanct. Hispan. recensetur eius martyrij historia scripta a Raguele presbytero illi æquali. De eodem agitur in Thesaurō concionum tomo 2. hac die.

^d *Forcipibus ferreis.*] Triplicis generis erant forcipes quæ adhibebantur in carnificinis sanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidendum, vt hæ de quibus agimus; aliæ autem ad comprimendum & contorquendum compositæ: harum meminit Synesius Episcopus epistola quinquagesima octaua, cum agit de Andronici Præsidis feritate, aitque: Nisi forcipe, auribus apprehendendis & labijs obtorquendis parato instrumento, &c. Agit illic item auctor de digitali & pedali tormento, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dentatæ, quæ quidem tribus ferreis aculeis cutem martyris perforabant, cum fringerentur; quæ crudeliter nimis membra carpentes, vellebant. Afferuatur hætenus eiusmodi genus instrumenti in basilica Vaticana inter Sanctorum reliquias, licet scorpiones a quibusdam falso esse credantur: sed qui vere fuerint scorpiones tortorij, diximus superius duodecima huius mensis. Meminit & Iosephus libro de Machab. de forcipe dentata, cum ait: His

ditis, ignea forcipe eius lingua cauteriatur, &c. Huic simile erat genus illud cruciamenti, quod Victor libro secundo de perfectione Vuandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minoribus dentatis iactis in capite, crinibusq. in eisdem colligatis, ac vehementius stringentes, simul cum capillis omnem pelliculam capitis auferabant. Hæc Victor.

^e *Saluij Episcopi.*] De eo hac die Vsuardus in editione secunda, Molanus autem in prima ad Kalend. Iulij. Eius martyrium contigit anno Domini octingentesimo primo, vt auctor est Sigebertus in chron. qui illud recenset; Vincentius item lib. 24. cap. 24. Antoninus par. 2. tit. 14. c. 4. §. 11. licet Ambianensem dicat fuisse Episcopum. Pluribus autem Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij. Fuit eiusdem nominis Saluius Episcopus Albigenis, & ipse sanctitate celebris, de quo plura Gregor. Turonensis hist. Francorum lib. 5. c. 50. lib. 6. c. 29. lib. 7. c. 1.

^f *Superij.*] De eo Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij hæc ait: Sanctus Superius con-

iungitur sancto Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

^g *Anthelmi Episcopi.*] Extant eius res gestæ, quas ex priscorum memorijs recitat Surius tom. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri Tertij Romani Pontificis, circa annum Domini millesimum centesimum sexagesimum.

^h *Maxenij.*] Agit de eodē hac die Vsuard. Plura de eo Greg. Turonensis in hist. Franc. lib. 2. c. 37. Sigebertus in chron. anno 506. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 14. Floruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

ⁱ *Dauid eremita.*] De quo etiā hac die Græci agunt in Menologio, & multis quidē narrant eius res gestas: in eoq. præcipue magnam sibi apud Deum & homines laudem comparasse ferunt, quod frequentem populum ad tuguriolum suum aduentantem salutaribus imbuens disciplinis, a peccatis liberis, & sinceritati Christianæ disciplinæ restituit.

^k *Perseuerandæ.*] Agunt de eadem hac die Vsuardus, atque recentiores.

* C Quinto Kalend. Iulij. Luna.

27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	I			

IN Galatia sancti Crescentis^a discipuli beati Pauli Apostoli, qui in Gallias transitum faciens, verbo prædicationis multos ad fidem Christi conuertit: rediens vero ad gentem cui specialiter datus erat Episcopus, cum Galatas ipsos vsque ad finem vitæ suæ in opere Domini confirmasset, demum sub Traiano martyrium consummauit. Cordubæ sanctorum Zoili^b & aliorum decem & nouem. Cæsareæ in Palæstina sancti Anecti^c martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Urbano Præfide, cum alios ad martyrium hortatus esset, & oratione sua idola prostrasset, a decem militibus verberari iussus, manibus^d pedibusq. præcisus, truncatus capite, martyrij coronam accepit. Constantinopoli sancti Sampsonis^e presbyteri, pauperum exceptoris. In pago Turonico sancti Ioannis^f presbyteri & confessoris. Varadini in Hungaria sancti Ladislai^g Regis, qui clarissimis miraculis vsque ad diem hodiernum coruscat.

CRESCENTIS discipuli^a.] De eo itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij; qui omnes testantur, Crescentem non tantū in Galatia, sed etiam in Gallijs Euangelium prædicasse, & Viennensem, necnon & Moguntinam sedē erexisse, reuersumq. in Galatiam, martyrij corona donatū esse. Id enim absque aliqua ambiguitate profitetur Ado Episcopus Viennensis in chron. de institutione sedis Viennen. De sede Moguntina tradit Petrus Cluniacensis lib. 2. epist. 1. Trithem. in vita S. Maximi Episc. Mogunt. & ipsæ integræ tabulæ Episcoporum Moguntinorum, quas recitat Demochares, aliaq. eiusdē nobilissimæ ecclesiæ antiqua monumenta. De prædicatione Crescentis in Gallijs ad stipulatur S. Epiphanius in Panar. hæresi 51. vbi dum agit de textu epistolæ secundæ Pauli ad Timotheum c. 4. vbi legit Vulgata: Crescens in Galatiam: legendum esse contendit: Crescens in Galliam. Sunt hæc verba eius: In epistolis suis idem Apostolus dicit: Crescens in Galliam. non enim, In Galatiam, vt quidam decepti putant, sed, In Galliam, legendum est. Hæc S. Epiphanius. Cui maxime fauet, quod Ammianus Marcellinus lib. 15. cum agit de Gallorum origine, Gallos dictos esse Galatas affirmat: Ita, inquit, Gallos sermo Græcus appellat. In quam sententiam & Theodoretus in epist. 2. ad Tim. c. 4. vbi Crescentem ad Galatas missum legens: Sic, inquit, Gallias appellauit. Ceterum scire debemus, Gallos & Galatas, sicut nomine, sic re coniunctos fuisse: Galatasq. coloniam fuisse Gallorum, quod pluribus docet Iustinus hist. lib. 24. & 25. item sanctus Hieronymus in proœmio lib. 2. comment. in epist. ad Galat. Galatiamq. Gallogræciam olim dictam fuisse confirmat. De colonijs Gallorum per Brennum in Orientem deductis, agit post Iustinum Suidas, & alij, vt Clitophor. libro 1. rerum Galat. Crescens itaque cum dicitur profectus in Galatiam; pro Galatia Galliam esse intelligendam, quæ dicta sunt, significant. Ceterum quod alij complures per Galatiam, non Gallias, sed ipsam minoris Asiæ prouinciam sic dictam intellexerunt; dicere opus est, si consultum quoque velimus verbis hic in Martyrologio positus, quod idem Crescens, cum accepisset Apostolatam in Gallijs, Galatas quasi eiusdem gentis populos sibi erudiendos existimauit: sicq. secundum prædictorum auctoritatem, eiusq. res gestas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euangelio. Nescio quid sibi velit Dorotheus in Synopsi, cum ait, Crescentem Chalcedonis, quæ est in Gallijs, factum esse Episcopum. Puto

textum esse deprauatum, vt pro Vienna, habeat Chalcedonem.

^b *Zoili & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de iisdem hac die. Zoellum, vel potius Zoillum hunc Prudentius hym. 4. appellat. Eius Acta, & inuentionem corporis describit Surius ex historia Lucij tomo 7. De ecclesia ab eo denominata, vbi & corpus eius asseruatur, scribit sanctus Eulogius in memoria sanctorum lib. 2. cap. 6. quem ibi functum munere clericatus, testatur Aluar. in vita sancti Eulogij. In Breuiario Toletano est facer hymnus de Zoilo, qui incipit: Martyris gesta Zoili, &c. De eo etiam Vafæus in chronic. Hispan. Flos sanct. Hispan. Passumq. ferunt temporibus persecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Eadem in Thesaur. concion. tomo 2. hac die habentur.

^c *Anecti.*] Agunt de eodem Græci diffuse in Menologio hac die. De præfectura Urbani, de qua hic habetur mentio, scribit Eusebius hist. lib. 8. Ibi & de his quæ digne passus est sæuissimus martyrum carnifex.

^d *Manibus pedibusq. præcisus.*] Auidius Cæsius tyrannus eiusmodi genus pœnæ excogitauit aduersus milites desertores, alijs manus excidens, alijs crura atque poplites, dicens: maius exemplum esse viuentis miserabiliter criminosi, quam occisi. Hæc Vulcatus Gal. in Auidio Cassio. At hæc Christianis non erant ignominia notæ, sed monumenta victoriæ.

^e *Sampsonis presbyteri.*] Græci item de Sampson hac die in Menologio pluribus: eius autem Acta a Metaphraste descripta refert Lipom. tomo 6. & Surius tom. 3. Numeratur solemnitas sancti Sampsonis inter eas quibus Græci vacarent a iudicijs, ceterisq. negotijs, vt constat ex constitutione nouella Emmanuelis Imperatoris de ferijs: recitat eam Theodorus Bals. in Nomoc. Phot. tit. 7. cap. 1. De celebri hospitali sancti Sampsonis agit Procopius lib. 1. ædificiorum Iustiniani Imperatoris, qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturq. hospitale sanctæ Mariæ Sampson, de quo idem Imperator in Authentic. de ecclesiast. titul. §. vlt. & Authent. si quicquid. de impens. quæ fier. oport. nouel. coll. 10. constit. 59. Ex his quæ scribit Procopius dicto lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. redarguuntur erroris prædicta Acta Sampsonis a Metaphraste relata, quibus fertur Sampson vixisse temporibus Iustiniani Imperatoris, eiusdemq. hortatione eundem Imp. erexisse xenodochium Sampsonis nomine appellatum. nam Procopius, qui illis vixit temporibus, eaq. ob oculos habuit, testatur hospitale Sampsonis nomine ab eodem Sampson erectum, olim incendio con-

flagrasse; cumq. vix quædam remansissent vestigia, illud ipsum hospitale ab eodem Iustiniano Imperatore munificentius instauratum fuisse, censuq. annuo ingentis pecuniæ locupletatum. Cum autem dicta Acta testentur dictum incendiū contigisse post obitum Sampsonis, quando & Sophiæ nobile templum exustum est; cumq. prædictum incendium factum reperiatur temporibus Anastasij Imp. vt auctor est Marcellinus in chronico: necesse est affirmare, longe ante Iustinianū Imp. Sampsonem diem obiisse. Ex eo-

dem Procopio multo magis redarguitur Cedrenus, dum ait conflagrasse domum Sampsoniam anno penultimo Iustiniani Imp. De miraculis sancti Sampsonis idem Metaph. vbi supra pluribus agit.

^f *Joannis.*] Scribit de eo Greg. Turonensis de gloria confess. cap. 23. ex quo ceteri acciperunt, qui de eo agunt.

^g *Ladislai Regis.*] Hunc Cælestinus Papa Tertius recensuit inter Sanctos. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, & apud Bonfin. de rebus Hungaricis lib. 4. dec. 2.

xxix. D Quarto Kal. Iulij. Luna.

28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VIGILIA^a sanctorum Apostolorum Petri & Pauli Romæ sancti Leonis^b Papæ Secundi. Lugduni in Gallia sancti Irenæi^c Episcopi & martyris, qui (vt scribit S. Hieronymus) beati Polycarpi Smyrnenensis Episcopi discipulus fuit, & Apostolicorum temporum vicinus. Is cum aduersus hæreticos verbis ac scriptis plurimum decertasset, in persecutione Seueri cum omni fere ciuitatis suæ populo coronatus est glorioso martyrio. Alexandria in eadem Seueri persecutione sanctorum martyrum Plutarchi^d, Sereni, Heraclidis catechumeni, Heronis neophyti, & alterius Sereni, Rhaidis catechumenæ, Potamicenæ^e, & Marcellæ eius matris: inter quos præcipue enituit Potamicena virgo, quæ primo immensos innumerosq. agones pro virginitate desudans, deinde etiam exquisita & inaudita tormenta pro fide perpeffa, ad vltimum vna cum matre igne consumpta est. Eodem die sancti Papij^f martyris, qui in persecutione Diocletiani flagris cæsus, & in lebetem oleo & adipe feruenti plenum iniectus, aliaq. horrenda supplicia perpeffus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti sancti Benigni^g Episcopi & martyris. Cordubæ sancti Argymiri^h monachi & martyris, qui in persecutione Arabica pro fide Christi necatus est. Romæ sancti Pauliⁱ Papæ & confessoris.

VIGILIA^a sanctorum Apostolorum^a.] De qua & Beda, Vsuardus, Ado, Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 10. c. 31. Amalarius de ord. antiphon. c. 50. Radulf. de obser. can. cap. 19. & 21. & alij recentiores, qui agunt de diuin. offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apostolorum appellat Valentinianus Imperator in epistola ad Theodosium Aug. De iisdem Vigilijs, præter antiqua monumenta Romanæ Ecclesiæ, legimus vetus atque solemne officium Ecclesiasticum in Breuiario Toletano.

^b *Leonis Papæ Secundi.*] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, ac recentiores. Successit hic sancto Agathon, anno Domini sexcentesimo octogesimo secundo. Egimus de eo fufius in Annal. Ecclesiast. vbi eius Acta per annos singulos digessimus.

^c *Irenæi Episcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui supra, hac die. Subrogatus est hic in locum S. Photini eiusdē ciuitatis Episcopi, vt testatur S. Hieronym. in epist. 84. ad Magnum: agit de eo etiam in lib. de Script. Ecclesiast. & in epistola ad Theodorum 29. appellat eum virum Apostolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioannis Euangelistæ discipulum. Tertullianus lib. contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarum accuratissimum exploratorem: commendatur etiam a S. Epiphano in Panar. hæres. 24. & 31. qui & eum appellat sanctissimum priscumq. Theologum, successorem Apostolorum. Pluribus de eo Euseb. hist. lib. 5. cap. 4. 7. 8. Greg. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 29. & alij recentiores, vt Feuardentius in apparatu operum Irenæi, quæ nuper edidit. Latuerunt aliquandiu tam Acta, quam etiam scripta S. Irenæi;

adeo vt neque in Gallijs, nec in Italia, licet multum quæsitæ, potuerint inueniri, vt scribit S. Gregorius in regist. lib. 9. epist. 50. ad Aeterium Episcopum. Habemus in nostra bibliotheca to. 9. Acta martyrij S. Irenæi ac sociorum eius: est illorū exordium: Quamquam nonnullis inuicta, & c. fed (quod non mediocriter dolemus) vna sublata pagina, sunt imperfecta.

^d *Plutarchi & soc.*] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horū res gestas scribit Euseb. lib. 6. c. 4. Niceph. lib. 5. c. 4. & 5. ^e *Potamicenæ.*] De qua Eusebius & Niceph. vbi supra. Passa hæc est temporibus Seueri Imp. Alia ab hac diuersa eiusdem fere nominis est Potamicenæ dicta, quæ subijt martyrium æque illustre temporibus Maximiani Imp. quod, referente Isidoro presbytero, describit Palladius Galata cap. 1. de vit. sanct. Patrum ad Lausum.

^f *Papij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ac pluribus eius Acta referunt.

^g *Benigni Episcopi.*] De ipso Molanus item agit in addit. ad Vsuard. & Galefinus ex tab. ecclesiæ Traiecten. Fortasse hic ille S. Benignus Episcopus, de quo scribit Greg. Turon. de gloria confess. c. 17. Extat epistola decretalis Pelagij Papæ Secundi ad Benignū Episcopum sedem mutare cupientem, ac de eare sedem Apostolicam consulentem.

^h *Argymiri.*] De eo scribit S. Eulogius lib. 3. memor. sanct. c. 16. passumq. tradit æra octingentesima nonagesima quarta, anno a Christo octingentesimo quinquagesimo sexto, vt idem auctor testatur.

ⁱ *Pauli Papæ.*] Successit hic Stephano Tertio, anno Domini septingentesimo quinquagesimo septimo: cetera de eodem in Annal. Eccles. diximus.

29

Tertio Kalend. Iulij. Luna.

E xxviiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE natalis sanctorum Apostolorum Petri^a & Pauli, qui eodem anno, eodemq. die passi sunt sub Nerone Imperatore: quorum prior in eadem vrbe capite ad terrā verso cruci affixus, & in Vaticano iuxta viam Triumphalem sepultus, totius Orbis veneratione celebratur: alter vero gladio animaduersus, & via Ostiensi sepultus, pari habetur honore. In castro Argen-

tomacho sancti Marcelli^b martyris, qui pro fide Christi vna cum Anastasio viro militari capite plexus est. Genus natalis sancti Syri^c Episcopi. Narniæ sancti Casij^d eiusdem ciuitatis Episcopi, de quo sanctus Gregorius refert, quod nullus pene dies vitæ eius abscedebat, quo omnipotenti Deo hostias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia cuncta quæ habebat, in eleemosynis tribuens, in hora sacrificij totus in lacrymis diffuebat: demum natalitio Apostolorum die, quo singulis annis Romam venire consueuerat, cum Missarum solemnia celebrasset, & corpus Dominicum pacemq. omnibus dedisset, migravit ad Dominum. In Cypro sanctæ Mariæ^e matris Ioannis, qui cognominatus est Marcus. In territorio Senonensi sanctæ Benedictæ^f virginis.

I V N I I 29.

PETRI & Pauli.] De eadem solemnitate tam Latini quam Græci etiã hac die agunt: qui tamen cum in ea peragenda celebritate aliquantulum tepuissent; Festus senator Romanus, cum legatū ageret apud Anastasium Imp. indigno id ferens animo, totis viribus operatus est, vt frequentissimo populo ac splendidissimo cultu eadem solemnitas ageretur, vt auctor est Theodorus lector lib. 2. collectaneorum. Bis festa dies hæc dicitur a Prudentio hym. 12. atque in ea duplicare sacra vota consueuisse Romanum Pontificem testatur, cum ait: *Transiberina prius soluit sacra peruigil sacerdos, Mox hæc recurrit, duplicatq. vota.*

Ipsam populū frequentissimo cœtu vtramque basilicam tam Petri in Vaticano, quam Pauli via Ostiensi ea die inuisere solitum; idem auctor eodem hymno profitetur. Sanctus Ambrosius in hymno huius diei, nõ duabus tantum (vt ait Prudentius) sed tribus vijs huiusmodi festum diem Romæ celebrari solitum, quasi tria loca a populo ea die visitarentur, testatur his verbis:

Tantæ per Vrbs ambitum

Stipata tendunt agmina:

Trinis celebratur vijs

Festum sanctorum martyrum.

Existimamus etenim, non solum ipsas basilicas Apostolorum hac die populū frequentasse; sed vellocum vbi Petrus cruci affixus est, vel vbi Paulus capite truncatus, aut ipsum carcerem sacrosanctum redditum, vbi vterque diu detentus est (vt hodie videmus) adijisse: prædictæ enim omnes antiquæ memoriæ non solum in ipso natali die Apostolorum, sed & per Octauas a cœtu fidelium in

hanc diem ardenti pietatis studio visitantur. Constat etiam ad eandem solemnem diem ex diuersis Orbis regionibus innumerabilem hominum multitudinē, religionis ergo, Romam confluere consueuisse. Hinc Galla Placidia Augusta scribens ad Pulcheriam Imperatricem, cum reddit causam sui Romam aduentus, hæc ait: Vt Romam frequentibus concursibus adæque desideremus inspicere, causa nobis est amplectendæ religionis, vt terminis sanctorum nostram exhiberemus præsentiam: quos certum est pro sua virtute in cælestibus constitutos, neque inferiora despiciere: Nos itaque sacrilegum esse credimus, si solemnum ordinem denegemus, &c. Episcopos etiam hincinde ad eandem solemnitatem olim confluere consueuisse, ex epistola 13. Paulini ad Seuerum, & 16. ad Delphinum, vbi solemnem hanc appellat consuetudinem, satis exploratum habetur. Vt autem semel in anno omnes Episcopi limina adirent Apostolorum, Anacleti & Zachariæ Papæ decretis statutū est; de quo distinctione 93. c. iuxta sanctorum. Exegisse hoc ab Episcopis Siculis videtur S. Gregorius scribens ad Petrum subdiaconum lib. 1. regist. epist. 70. De iugi protectione Apostolorum, qua Vrbs fulciri consuevit, cum innumera sint exempla, satis modo sit locum S. Gregorij Papæ in epist. 22. ad Rusticianam patriciam lib. 7. regist. prænotasse, & quod pulchre Venatius Fortunatus his verbis docet:

A facie hostili duo præpugnacula præsent,

Quos fidei turres Vrbs caput Orbis habet.

Quam autem barbaris Romani Imperij hostibus, & Catholicæ fidei aduersarijs Petri & Pauli basilicæ Romæ in suburbijs positæ fuerint

fuerint venerabiles, quantamq. erga eas obseruantiam præstiterint, dicemus inferius in Dedicacione ipsarum. Plura hic etiam dicenda essent aduersus quorundam sententiam, qui licet vna die, non tamen eodem anno eosdem sanctos Apostolos passos ferunt: aliaq. differenda de eorum rebus gestis, quæ vulgo circumferuntur, quibusnam fides vt veris adhibenda sit, & quæ tamquam apocryphæ refellendæ: sed cum non sint eiusmodi, vt hic paucis perstringi possint, contenti erimus eas vberius explicuisse in Annalibus Ecclesiasticis, vbi etiam pluribus demonstrauimus eosdē sanctos Apostolos subiisse martyrium Lucio Fonteio Capitone, & Caio Iul. Rufo Conf. tertio Kalen. Iulij, anno a Christo Domino secundum veriorē supputationem sexagesimonono. De horum martyrio Hegesippus Iunior de excid. Hierosol. lib. 3. c. 2. & Acta passionis ipsorum, quæ feruntur Lini nomine, agunt.

^b *Marcelli.*] De eodem vsuardus, Petrus in catalogo libro 6. cap. 24. & alij recentiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabilonensis, clarus in Gallijs, de quo Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 52.

^c *Syri Episcopi.*] Hunc sanctus Gregorius libro 4. dialog. cap. 53. appellat martyrem, dum agit de eius ecclesia, quam vetustate collapsam, his diebus, Clerici regulares in augustiorem amplitudinem restituerunt, addideruntq. nobile cœnobium; vbi, sicut & in alijs præcipuis Italiæ ciuitatibus, pristinam illam Apostolicam viuendi formam ex integro redditam sancte pieq. colunt. Ab eorum Præposito R. D. Marco Parasc. viro singulari eruditione & vitæ integritate spectatissimo, de sancto Syro & alijs sanctis eius ciuitatis Episcopis hæc antiquitatū digna monumenta inde missa percepimus, eademq. testata publici Notarij fide, cuius authentica scriptura expressum habetur, anno Domini 1283. die 8. Ianuarij, cum ab Ogerio abb. eiusdē ecclesiæ primarium restitueretur altare, quod eius mēsa lapidea perfracta esset, tres distinctos loculos repertos esse, in quibus tria sanctorum corpora recondita erant. In eorum primo plumbea lamina, quid intus lateret, his descripta litteris significabat:

✠ M. S. HIC REQUIESCIT CORPVS SANCTI SYRI EPISCOPI IANVENSIS. OBIIT III. KAL. IVLII. FILIVS AEMI-

LIANI. In secundo autem loculo alia plumbea lamina sic scripta inuenta est:

✠ M. S. HIC REQUIESCIT SANCTVS FELIX EPISC. IANVENS. QVI VIXIT ANN. LXX. REXIT EPISCOP. XX. RECESSIT VII. ID. IVLII. In tertio autem loculo nulla erat inscriptio, sed (vt habet eadem publica Acta) corpus illic positum existimatur esse sancti Romuli eiusdem ciuitatis Episcopi. Accepimus ab eodem eiusdem sancti Syri Acta quædam manuscripta, sed perpauca ex multis quæ desiderantur.

^d *Casij Episcopi.*] Agit de eo S. Gregor. in homilia 37. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 6. & lib. 4. cap. 56. Claruit temporibus Iustiniani Imperatoris. Sedere enim cœpit anno eius decimo, migravitq. ex hac vita, eiusdem anno trigessimoprimo, prout constat ex eiusdem sepulturæ epitaphio, quod extat Narniæ in ecclesia cathedrali supra ianuam cryptæ sancti Iuuenalis, vbi & corpus sancti Casij requiescere creditur. Est inscriptio incisa in marmore oblongo, in cuius medio Crucis forma expressa est, itemq. duo agni exculpti, qui se e regione aspiciunt. Creditur S. Casius, cum de suo obitu diuinitus esset admonitus (vt est apud S. Gregorium) sibi viuenti sepulchrum posuisse, atque suum epitaphium sex hisce versibus conscripsisse:

*Cassius immerito Præsul de munere Christi,
Hic sua restituo terræ mihi credita membra.
Quem fato anticipans consors dulcissima vita,
Ante meum in pacē requiescit Fausta sepulchrū.
Tu, rogo, quisquis ades, prece nos memorare benigna,*

Cuncta recepturum te noscens congrua factis.
SD. ANN. XXI. M. IX. D. X. RQ. IN PACE. PRID. KAL. IVL. P. C. BASILII. V. C. ANN. XVII. Numeratur hic annus Domini quingentesimus quinquagesimus octauus, Iustiniani Imp. trigessimus secundus. Porro illa verba post carmina posita, Sedit, &c. eo mortuo fuisse addita, certum est.

^e *Maria.*] De qua Act. Apost. cap. 12. Pluribus in Actis Barnabæ descriptis ab Alexandro monacho apud Sur. tom. 3. die 11. Iunij.

^f *Benedictæ.*] De eadem vsuardus hac die: Trithemius de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti libro 3. cap. 264. agit de sancta Benedicta abbatissa, cuius solemnitas agitur xvj. Kalend. Decembris, quæ videtur ab hac esse diuersa.

xviij.

F

Pridie Kalen. Iulij. Luna.

30

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
 t u A B C D E f F G H M N P
 22 23 24 25 26 27 28 29 28 29 1 2 3 4

OMMEMORATIO sancti Pauli^a Apostoli. Lemo-
 uicis in Gallia sancti Martialis^b Episcopi, cum duo-
 bus presbyteris Alpiniano & Austricliniano, quo-
 rum vita miraculorum signis admodum effulsit.
 Ipso die sanctorum Caij^c presbyteri, & Leonis
 subdiaconi. Alexandriae passio sancti Basilidis^d sub Se-
 uero Imperatore: qui cum sanctam Potamicenam virginem, quam ad
 supplicium ducebat, ab impudicorum hominum petulantia tu-
 tatus esset, religiosi officij mercedem ab ea recepit: nam ipsa
 post triduum illi apparens, & eius capiti coronam imponens,
 non solum eum conuertit ad Christum, sed etiam breui agone
 certantem, suis precibus martyrem gloriosum effecit. Romae
 sanctae Lucinae^e Apostolorum discipulae, quae facultatibus suis
 sanctorum necessitatibus communicans, Christianos in carce-
 re detentos visitabat, ac martyrum sepulturae inseruiebat, iux-
 ta quos & in crypta a se constructa sepulta est. Ibidem sanctae
 Aemilianae^f martyris. In territorio Viuariensi sancti Ostia-
 ni^g presbyteri & confessoris.

I V N I I 30.

OMMEMORATIO S. Pauli^a.] De ipsa hac item die Beda,
 Vsuardus, Ado, & alij om-
 nes. Graeci autem in Meno-
 log. agunt hac die comme-
 morationem omnium Apo-
 stolorum. Porro Latini totam hanc Octauam
 in laudibus Apostolorum Petri & Pauli im-
 pendunt. At licet pridie huius diei tam Petri
 quam Pauli agatur solemnitas: ta-
 men hac potissimum die solius Pauli comme-
 morationem fieri debere, ex S. Gregorij Pa-
 pae institutione docet Microlog. c. 42. Idemq.
 recentiores, qui agunt de diuinis officijs. Cu-
 ius quidem rei gerendae illa mihi magis pro-
 batur causa, quae ex hymno Prudentij 12. sa-
 tis posse colligi videtur, dum antiqui vsus
 meminit, consueuisse nimirum Romanum
 Pontificem vna eademq. die Pontificias fun-
 ctiones in vtraque basilica exercere. Cum
 hoc autem propter nimiam locorum inter

se distantiam non sine nimio ac intolerabili
 fere labore perfici posse videretur; consul-
 tius visum est, prima die in basilica Vaticana
 vtriusque celebrare solemnitatem, sequenti
 autem die in basilica Pauli sacra peragere,
 vberiusq. persoluere, quod pridie ea de cau-
 sa ibidem loci videretur omissum.

^b Martialis Episc.] De eodem hac die Beda,
 Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta circumfe-
 runt scripta ab Aureliano eius successore;
 citantur autem, tacito auctoris nomine, ab
 Innocentio Tertio extra de sacra vnctione
 in fine, vbi & glos. Meminit eiusdem Martia-
 lis Gregor. Turonen. lib. 1. hist. cap. 30. & de
 glor. confess. cap. 27. qui tamen insigniter er-
 rat, dum tempore Decij Imp. eum cum alijs,
 qui illic describuntur, in Gallias venisse tes-
 tatur. Meminit eiusdem Martialis Petrus
 Cluniacen. lib. 1. epist. 2. Petrus in catal. lib. 6.
 cap. 29. qui tradit eum diem obiisse anno ter-
 tio Vespasiani Imp. De duabus eius epistolis
 nuper

nuper inuentis egimus in Annal. Ecclesiast.
 ibi etiam de Cephæ nomine, quod tribuunt
 Martiali. Hunc autem non tantum Lemoui-
 censis sedis auctorem, sed & Aniciensis, Rhu-
 tenensis, Aruernensis, & Mimmatensis ere-
 ctorem fuisse tradunt. de his Democh. in ta-
 bul. Episcoporum Lemouicensium.

^c Corsici & Leonis.] De his item hac die
 Vsuardus, & recentiores omnes.

^d Basilidis.] Scribit de eo Eusebius hist. li-
 bro 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 5. cap. 7.

^e Lucinae.] Agunt de eadem hac die Beda,
 Vsuardus, Ado, & alij: mentio habetur de

ipsa in Actis sanctorum martyrum Proceffi
 & Martiniani. Alia insuper vixit Lucina Ro-
 mana temporibus Diocletiani Imperatoris,
 quae non minus quam ista pietatis operibus
 addita, celebris fuit; de qua saepius in Actis
 sancti Sebastiani, atque in rebus gestis sancti
 Marcelli Papae agitur.

^f Aemiliana.] Erat Romae titulus S. Aemi-
 lianae, de quo in Concilio primo Romano sub
 Symmacho habetur mentio.

^g Ostiani.] Agit de eo etiam Vsuardus hac
 die. Extare eius Acta, testatur Molanus in
 additione ad Vsuardum.

I V L I I V S.

I

Kalendis Iulij. Luna.

G xxvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
 t u A B C D E f F G H M N P
 23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

CTAVA^a sancti Ioannis Baptistae. In monte Hor
 depositio sancti Aaron^b primi sacerdotis ordinis
 Leuitici. In Britannia sanctorum martyrum Iu-
 lij^c & Aaron, qui post sanctum Albanum in per-
 secutione Diocletiani passi sunt: quo tempore ibi-
 dem quamplurimi diuersis cruciatibus torti, & saeuissime lace-
 rati, ad supernae ciuitatis gaudia consummato agone peruene-
 runt. Machliniae passio sancti Rumoldi^d martyris, Scotorum
 Regis filij, & Episcopi Dublinensis. Sinuessae sanctorum mar-
 tyrum Casti^e & Secundini Episcoporum. Viennae sancti Mar-
 tini^f Episcopi, Apostolorum discipuli. Aruernis sancti^g Galli
 Episcopi. In territorio Lugdunensi depositio sancti Domitia-
 ni^h abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum
 plurimos ibi in Dei seruitio congregasset, magnis virtutibus &
 gloriosis miraculis valde clarus, collectus est ad patres in sene-
 ctute bona. In territorio Rhemenensi sancti Theodoriciⁱ presby-
 teri, discipuli beati Remigij Episcopi. Engolismae sancti Epar-
 chij^k abbatis. Apud Emesam sancti Simeonis^l confessoris, co-
 gnomento Sali, qui stultus propter Christum factus est: sed al-
 tam eius sapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

CTAVA *sancti Ioannis Baptista* ^a.] De ea Beda, Ado, & Rudolph. de obser. canon. cap. 19. vbi agit de differentia maiorum ac minorum Octauarū. Numeratur hæc autem inter maiores Octauas.

^b *Aaron sacerdotis.*] Agunt itē de eo hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Præter ea quæ in diuinis scripturis de eo scripta habentur, Iosephus de ipso scribit lib. 2. antiquit. cap. 6. & sequen. & de eius obitu lib. 4. cap. 4.

^c *Iulij & Aaron.*] De his vet. manuscripta. Eorundem meminit Gilda Sapiens libro de excidio Britan. Beda de gest. Anglorum libro 1. cap. 7. in fine, Petrus in catalogo libro 6. cap. 53. & alij.

^d *Rumoldi.*] Eius Acta scriptis mandauit Theodoricus abb. S. Trudonis, vt testatur Sigebert. de vir. illustr. cap. penult. descriptit eadem Sur. tom. 7. hac die. Plura de eodem in vita S. Gumhari apud Sur. tom. 5. die 11. Octobris, & Molanus in Indiculo sanctorum Belgij; atq. huius solemnitate agi hac die, auctoritate Alexandri Quarti Romani Pontificis; coronatumq. martyrio refert anno Domini septingentesimo septuagesimo quinto, octauo Kalen. Iulij. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipse corona martyrij donatus, cuius natalis dies agitur septimo Idus Ianuarij: de quo Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 249.

^e *Casti & Secundini Episcoporum.*] Petrus diaconus biblioth. monasterij Cassinen. in lib. de vir. illustr. cap. 29. hæc ait: Benedictus, qui & Guaipherus, sanctitate & religione conspicuus, suavis eloquio, ingenio magnus, & sermone facundus, scripsit ad Troianum Episcopum vitam sancti Secundini, & cantum eius, sermonem & hymnos de eodem. Rursum etiam cap. 32. hæc ait: Gregorius Taracinenfis Episcopus, paruulus & ipse in Cassino oblatas, memoria tenax, ingenio viuax, tantæ fuit grauitatis, suauitatis, & eloquentiæ, vt a nonnullis columna diceretur Ecclesiæ: scripsit passionem sanctorum Casti & Cassij, &c. Habemus Acta eorundem martyrum incerto auctore, quæ accepimus ab ecclesia Caietana: est illorum exordium: Postquam beatissimi, &c. & sermonem de iisdem, cuius est exordium: Hodierna die solemnitate, &c.

^f *Martini Episcopi.*] De quo etiam Beda hac die. Ado Viennen. in chron. anno 101. tertium hunc ponit eius sedis Episcopum, successoremq. S. Zachariæ, ac prædecessorem sancti Veri.

^g *Galli Episcopi.*] Scribit de sancto Gallo Episcopo Gregor. Turonensis de gest. Fran-

corum lib. 4. cap. 5. & 6. vberius in vita sanctor. Patr. cap. 6. Eius epitaphium & virtutes egregias scripsit carmine Venantius Fortunatus lib. 4. Interfuit per legatum tertio Concilio Aurelianensi, præfens autem quarto & quinto subscripsit, vt ex illorum monumentis apparet: ex quibus facile potest intelligi, quibus temporibus vixerit: quinta enim Synodus Aurelianensis celebrata est anno tricessimooctauo Regis Childeberti, qui numeratur annus Domini 552. Interfuit etiã Concilio Aruernensi celebrato post Consulatum Paulini Iunioris, vt eius Acta testantur. Ponitur hic in tabulis Episcoporum Aruernensium vigesimusseptimus ordine apud Demochar. de sacrif. Missæ.

^h *Domitiani abbatis.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta extare testatur Trithemius de viris illust. ordinis sancti Benedicti libro 5. cap. 296. Fuit eiusdem nominis Episcopus Tungrensis, de quo agitur 7. Maij. vbi Molanus de eo, & in Indic. sanct. Belgij; interfuitq. quinto Concilio Aurelianensi. agit etiam de ipso Sigebertus in chron. anno 528.

ⁱ *Theodorici.*] Agit de eo Vsuardus hac die; eius autem gesta describit Surius tom. 4. hac die. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

^k *Eparchij abb.*] De eo item hac die Vsuardus. Acta ipsius, etsi incerti auctoris, tamen veritatem profitentis, refert Sur. tom. 4. hac die. De eo pluribus etiam Gregorius Turonensis de gestis Francorum libro 6. cap. 9. Migravit ex hac vita anno Domini 583. vt ex dicto auctore colligitur. Fuit eiusdem nominis, sed longe ante Eparchius Episcopus Aruernensis, sanctitate insignis, cui successit Sidonius Apollinaris, vt scribit idem Gregorius Turonensis de gestis Francorum libro 2. cap. 21.

^l *Simeonis Sali.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scripsit eius res gestas humanum captum excedentes probatissimus auctor Leontius Episcopus in Cypro, quas descripserunt Metaphrastes, Lipomanus, & Surius hac die: id etiam testantur Acta Synodi secundæ Nicænæ, vbi Act. 4. de eodem auctore hæc leguntur: Pater, qui lectus est, in vna ex ciuitatibus Cypri decenter & sancte conuersatus est, multa q. encomia & panegyricas illius orationes etiã habemus, inter quas extat oratio de transfiguratione Domini. scripsit & Ioannis, Misericordis appellati, Episcopi Alexandrini vitam, præterea beati Simeonis, &c. De eodem Simeone agit Euagrius histor. libro 4. cap. 33. & alij plures.

2
a b c d e f g h i k l m n p q r s
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

VISITATIO ^a beatæ Mariæ Virginis ad Elizabeth. Romæ via Aurelia natalis sanctorum martyrum Processi ^b & Martiniani, qui a beato Petro Apostolo in custodia Mamertini baptizati, sub Nerone, oris contusionem, equuleum, neruos, fustes, flammæ, scorpionesq. perpersi, nouissime gladio cæsi, martyrio coronati sunt. Item Romæ passio sanctorum trium ^c Militum, qui in martyrio beati Pauli Apostoli ad Christum conuersi, cum eo cælestis gloriæ participes fieri meruerunt. Eodem die sanctorum martyrum Aristonis ^d, Crescentiani, Eutychni, Urbani, Vitalis, Iusti, Felicissimi, Felicis, Marcia, & Symphorosa, qui omnes apud Campaniam, cum Diocletiani Imperatoris persecutio defæuaret, martyrio coronati sunt. Vintoniæ in Anglia sancti Suuithuni ^e Episcopi, cuius sanctitas gratia miraculorum effulsit. Bambergæ S. Othonis ^f Episcopi, qui Pomeranis Euangeliū prædicans, eosdem conuertit ad fidem. Turonis depositio sanctæ Monegundis ^g religiosæ feminae.

VISITATIO *beatæ Mariæ* ^a.] Hæc quidem solemnitas ab Urbano Papa Sexto instituta, & a Bonifacio Nono confirmata, vel potius publicata est; idq. occasione vrgentis schismatis, ad quod componendum eiusdem Dei genitricis opem Dei Ecclesia propensius (ea aucta celebritate) studuit implorare: idq. anno Domini 1389. Extantq. de ea re diplomata excusa in secunda parte Legend. In bibliotheca Vaticana plut. 4. nu. 226. nactus sum tractatum manuscriptum Ioannis Pragensis contra Adalbertum eius solemnitatis impugnatoem; in quo, cum plura erudite differat, textit etiam nonnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quibus Deus dictam sacratissimam solemnitatem manifestissime comprobauit.

^b *Processi & Martiniani.*] De quibus etiam Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Horum passionis Acta ex antiquis codicibus

descripsit Mombritius tom. 2. & Surius to. 4. hac die. Erat olim Romæ in prædictorum sanctorum martyrum honorem erecta basilica, in qua sanctus Gregorius Papa habuit homiliam 32. in Euang. vbi & de miraculis ad eorum sepulchrum fieri consuetis meminit. Diruta autem prædicta ecclesia, translata sunt eorum corpora in basilicam Vaticanam sancti Petri Apostoli, vbi hætenus asseruantur.

^c *Trium militum.*] Agunt de his item hac die Vsuardus, Ado, & alij, adstipulanturq. vet. manuscripta, ex quibus etiam nomina singulorum produntur: sunt autem hæc, Longinus, Acestus, & Megistus. Mentio prædictorum habetur etiam in passionibus Apostolorum Petri & Pauli, quibus adstipulari videtur præclara illa encomiastica oratio sancti Ioannis Chrysostomi de Principibus Apostolorum. Habetur tomo 5. col. 1533. edit. Niuel. vlt. vbi tamen non tantum tres, sed trigintaquinque vna simul coronatos martyrio, refert his verbis: Qualis locus tuum, Paule,

Paule, sanguinem excepit, qui lacteus apparuit in eius veste qui te percussit: qui quidem sanguis barbaricum illius animum reddens melle dulciorem, vt ipse vna cum focijs ad fidem traduceretur, ita effecit? Sit mihi instar coronæ gladius ille, qui triginta & quinque viros summa ad feruendum alacritate Deo Domino mancipauit, &c. Hæc ibi.

^d *Aristonis & sociorum.*] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij, omnesq. ex Actis sancti Sebastiani martyris, quæ refert Surius tomo primo, 20. Ianuarij, vbi horum passiones describuntur.

^e *Suithuni Episcopi.*] Scripsit eius res gestas Gothzelinus, quas retulit Sur. in tom. 4. eas autem scriptis mandatas a Lanfrido monacho, prodit catal. scrip. Britan. Excessit ex humanis anno a Christo Domino 862.

^f *Othonis Episcopi.*] Acta ipsius recitat Surius tomo 4. hac die; sed alia longe prolixiora esse videntur, quæ duobus libris scripta dicuntur. De eodem plura Albertus Cant. in histor. Ecclesiast. Saxon. lib. 6. cap. 5. & in

Metropol. libro 5. cap. 44. & 45. vbi de eius Apostolatu ad Pomeranos ei credito a Calisto Romano Pontifice: in chronic. item Bambergem. & histor. Pomer. lib. 4. cap. 17. & sequen. Extat epistola ipsius ad Paschalem Secundum Romanum Pontificem, qua se excusat, inuitum per manum laicam accepisse inuestituram, petens (si placeat) ab eo confirmari, &c. Profitetur in ea ingenue Apostolicæ sedis auctoritatem. Interfuit hic Concilio Mogutino anno Domini millesimo centesimo trigessimoprimo, vt testatur de eo chronic. Hirsaug. Adscriptus fuit in Sanctorum numeru a Clemente Papa Tertio, anno Domini millesimo centesimo octogesimo nono, vt habetur in chronic. Bambergem. Tunc etiam venerandum corpus eius translatum est. Migravit autem ex hac vita anno Domini millesimo centesimo tricesimonono.

^g *Monegundis.*] De qua etiam Vsuardus hac die. Scripsit eius res gestas Gregorius Turonen. in vita sanct. Patr. cap. 19. & de gloria confess. cap. 24.

xxiiij. B Quinto Nonas Iulij. Luna. 3

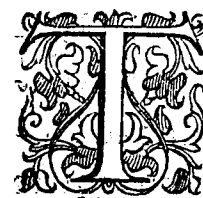
a b c d e f g h i k l m n p q r f
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 30 1 2 2 3 4 5 6 7

LEXANDRIÆ sanctorum martyrum Tryphonis^a & aliorum duodecim. Constantinopoli sanctorum Eulogij^b & sociorum martyrum. Cæsareæ in Cappadocia sancti Hyacinthi^c cubicularij Traiani Imperatoris, qui accusatus quod Christianus esset, plagis varie afflictus, & in carcerem trusus, ibi consumptus fame expirauit. Clusij in Etruria sanctorum martyrum Irenæi^d diaconi, & Multiolæ matronæ, qui sub Aureliano Imperatore diuersis atrocibusq. supplicijs cruciati, coronam martyrij meruerunt. Eodem die sanctorum martyrum Marci^e & Muciani, qui pro Christo gladio cæsi sunt: quos cum puer paruulus, ne immolarent idolis, alta voce moneret, verberibus iustus est cædi: cumq. vehementius Christum confiteretur, vna cum quodam Paulo martyres exhortante necatus est. Laodiceæ in Syria sancti Anatolij^f Episcopi, qui non solum religiosus viris, sed & philosophis admiranda scripta reliquit. Altini sancti Heliodori^g Episcopi, doctrina & sanctitate insignis. Rauennæ sancti Dathi Episcopi & confessoris. Edessæ in Mesopota-

nia

nia Translatioⁱ sancti Thomæ Apostoli ex India: cuius reliquiae Ortonam postea translatae sunt.

^a *RYPHONIS & soc.*] De quibus Vsuardus hac die, & manuscripta agunt.

^b *Eulogij et sociorum.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. Passi sunt autem sub Valente Imp. ob fidem Catholicam, quam strenue professi sunt.

^c *Hyacinthi.*] Græci itidem de eo in Menol. ibiq. eius passionis Acta cõpendio describunt.

^d *Irenæi & Multiolæ.*] De his hac die Vsuardus. Horum Acta ex antiquis codicibus editit Sur. tom. 4. hac die, Petrus in catalog. lib. 6. cap. 48. & alij ex iisdem.

^e *Marci & Muciani.*] De iisdem etiam Græci hac die in Menologio, vbi pluribus describunt eorum martyrium.

^f *Anatolij.*] De eo Vsuardus, Ado, & alij. Eusebius pluribus lib. 7. hist. cap. 26. Hieron. de scrip. Ecclesiast. & in epist. ad Magnum orat. 84. Niceph. histor. lib. 6. cap. 36. & ex iisdem alij descriperunt.

^g *Heliodori Episcopi.*] Agit etiam de eo Molanus in addit. ad Vsuardum 2. edit. Hic ille, cuius frequenter meminit S. Hieron. ad quem etiam scripsit epist. 1. de laude vitæ solitariæ, & de obitu Nepotiani epitaphium epist. 3. Mentionem facit eiusdem in epist. 2. ad Nepot. & ad Iulianum 37. & præfat. 110. & 115. Reperitur interfuisse Conc. Aquileiensi, vbi aduersus ingruentes Arianos vna cum S. Ambrosio, coniunctis viribus, strenue decertauit.

^h *Dathi Episcopi.*] De eodem hac die tabulæ eccles. Rauennatis: pluribus Agnellus & Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. Claruisse eum tradunt temporibus Commodi Imperatoris.

ⁱ *Translatio S. Thomæ.*] De qua item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. S. Thomæ Apostoli venerandum corpus translatum olim fuit Edessam in Syria, atque in eius honorem amplissima est erecta basilica, ad quã ex longinquis remotisq. Orbis regionibus Christiani religionis causa confluebant, vt scribit Socr. hist. lib. 4. c. 14. & Sozom. lib. 6. cap. 18. De eadem translatione Rufin. lib. 2. cap. 5. Greg. Turonensis de gloria martyrum cap. 31. & Venantius Fortunatus hoc versu:

Producens Thomam munus Edessa piæ.

His alludit S. Ioannes Chrysostomus, cum in homilia 26. in epist. Pauli ad Hebræos, notum esse ait, & veneratione habitum sepulchrum sancti Thomæ, sicut & Petri ac Pauli Apostolorum. Non omittere dicere, quod Hieronymus Oforius Episcopus Siluensis Lusitanæ lib. 3. res Indicas profecutus, testatur Indos nuper recipientes Euangelium affirmare, penes se esse corpus S. Thomæ Apostoli, a quo olim acceperunt Euangelium, illudq. vltique hodie multis fulgere miraculis: Sed cum de translatione Edessam facta luce clarius constet; dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs reperitur, nempe vnus corporis partes in diuersa loca distributas, occasionem dedisse multis opinandi, vel hic vel alibi contineri vnum idemq. corpus. De translatione sancti Thomæ reliquiarum Ortonam facta, cuius hic mentio habetur, extat vna cum vita eiusdem Apostoli, eiusdemq. miraculis libellus editus a Ioanne Baptista Ortonensi. De perenni miraculo Edessæ fieri solito ad corpus S. Thomæ, consule Petrum in catalogo lib. 6. cap. 44.

4 Quarto Nonas Iulij. Luna. Cxxiiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
t u A B C D E f F G H M N P
26 27 28 29 30 1 2 3 3 4 5 6 7 8

^a *SEE* & Aggæi Prophetarum. In Africa natalis sancti Iucundiani^b martyris, pro Christo in mare merfi. In territorio Bituricensi sancti Lauriani^c Episcopi Hispalensis & martyris, cuius caput Hispalim in Hispania delatum est. Sirmij sanctorum martyrum Innocentij^d & Sebastia, cum alijs triginta. Madauri in Africa sancti Namphanionis martyris, & sociorum,

quos ille roborauit ad pugnam, & ad coronam prouexit. Cyrene in Libya sancti Theodori^f Episcopi, qui in persecutione Diocletiani sub Digniano Præsede plumbatis cæsus, & lingua abscissa, in pace tandem confessor occubuit. Eodem die natalis sanctorum Flauiani^s secundi Episcopi Antiocheni, & Eliæ Episcopi Hierosolymorum; qui pro Synodo Chalcedonensi ab Anastasio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dominum. Augustæ in Rhætia sancti Vldarici^h Episcopi, miræ abstinentiæ, largitatis, & vigilantia, ac miraculorum gratia illustis. Turonis translatio sancti Martiniⁱ Episcopi & confessoris, & dedicatio eius basilicæ hoc ipso die, quo etiam is ante aliquot annos in Episcopum fuerat ordinatus.

I V L I I 4.

SEE & Aggæi Prophetarum^a.] De his hac die Beda & Ado, Vsuardus de Osea tantum, Græci autē seorsum ab inuicem: agunt enim de Osea xvj. Kalen. Octobris, de Aggæo xvij. Kalen. Ianuarij in Menologio. Præter illa quæ de Osea in diuinis Scripturis leguntur, agit de eo S. Epiphan. lib. de vit. & interit. Proph. cap. 11. Hieronym. in præfat. 121. & in procem. in Oseam. Apud Isidor. de vit. & mort. sanct. cap. 41. Dorothe. in Synop. cap. 1. & 10. De Aggæo Iosephus antiq. lib. 11. cap. 4. Epiphan. vbi sup. cap. 20. Hier. in procem. in Aggæum, & apud Isidor. cap. 59.

^b Lucundiani.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes, Petrus item in catal. lib. 6. c. 54.

^c Lauriani Episcopi.] De eodem iisdem qui supra. Valæus in chron. Hispan. anno 544. passum refert sub Torila Gothorum Rege. Pluribus agitur de eo in Flor. sanct. Hispan. & in Theaur. concion. tom. 2. hac die.

^d Innocentij & soc.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

^e Namphanionis & sociorum.] Sunt hæc sociorum nomina, Migdon, Sanaen, Lucitas; ceterorum autē ignorantur. Sunt hæc Punicæ voces. Porro Namphanion, idem quod apud nos, Bonus euentus. Fuit hic præclarissimus martyr in Africa, adeoq. celebris, vt Archimartyris titulo fuerit insignitus: in quem præ ceteris Madaurense Apuleij conciuus idololatræ omne genus blasphemiarum & contumeliarum iactabant. Extant de his litteræ Maximi Madaurense ad Augustinum 43. & rursus Augustini epist. 44. ad ipsum rescripta.

^f Theodori Episc.] Agunt de his hac die Græci in Menologio, vbi & eius passio recitatur.

^g Flauiani & Eliæ Episcoporum.] Agitur hic de secundo Flauiano: primus enim sedit temporibus Theodosij in schismate aduersus Euagrium; hic autem præfuit ecclesiæ Antiochenæ sub Anastasio Imp. a quo & dirissima passus est; habuitq. in eo pro fide Catholica suscepto certamine fortē commilitonē Eliam Episcopum Hierosolymorum: horum spectatissima virtus testimonio sancti Sabæ laudata, in septima Synodo Act. 5. repetita est. Plura de iisdem Cyrillus monachus in Ioanne Silentiario, in Euthymio, & in Actis sancti Sabæ abbatis. Niceph. hist. lib. 16. cap. 32. 34. 38. hist. Miscel. lib. 15. Cædren. in Anastasio, & alij. De ipsorum autem obitu admiranda scribuntur in Prat. spirit. cap. 53. vbi habetur, post duos dies ab obitu Anastasij Imperatoris prædictos Flavianum & Eliam migrasse ad Dominum. In Actis autem sancti Sabæ decem dies ponuntur intercessisse ab eisdem Imp. morte, vsque ad prædictorum exitum; ibidemq. habetur, nono die mensis Iulij Anastasium ex hac vita excessisse: idemq. ex Euagr. hist. lib. 4. cap. 1. exploratum habetur, dum ait, eadem die nona mensis Iulij Iustinū seniore ex Senatusconsulto Imperium cepisse. Cur itaque hac potissimū die de his agatur, nulla mihi certa suppetit ratio, cum multæ esse possint, nempe translatio, vel basilicæ dedicatio, vt de alijs factum videmus. Iam reliquum est vt Flavianum ab hæreticorum calumnijs vindicemus. Recitat Euagr. lib. 3. cap. 31. & ex eo Niceph. lib. 19. c. 18. litteras quasdam monachorum Palæstinæ ad Alcisonem de Flauiani lapsu, quasi ex parte damnasset Concilium Chalcedonense. Rursus autem in Actis S. Sabæ, quæ ex Metaphraste descripsit Lipom. to. 5. habetur, quod coactus ab hæreticis, damnarit Synodum Chalcedonensem. Quod ad litteras monachorum ab Euagr. recitatas spectat, scias deprauatas esse ab hæreticis; quod quisque, licet cæcutiens, dissimulare non poterit. Quid est quod ibi dicitur, Flavianū ingenue profes-

professum esse Concilium Chalcedonense in his quæ spectant ad damnationem Nestorij & Eutythis; in his autem quæ essent fidei, non item? hæc quidem inter se inuicem pugnant, vt simul vera esse non possint: nam vtriusque hæresiarchæ damnationē recipere, non aliud est quam rectæ fidei normæ ab eodē Concilio contra prædictos editæ consentire. Quid insuper est, quod idem Euagrius ibidem in fine dicit, Flavianum ab hæreticis in exilium esse pulsū; nisi ipsum illis aduersarium demonstrasse? Quæ item sequenti cap. 32. scribit Euagrius de cōstantia Flauiani pro Chalcedonensi, prædicta omnia aduersus illū conficta mendacij arguunt. Quod item ex vita Sabæ lapsus Flauiani cōprobari videatur; locum illum ab aliquo nebulone deprauatum ac mutilatum esse, Acta Nicænæ secundæ Synodi manifeste declarant. In Actione enim prima eius Synodi idē locus hisce verbis descriptus habetur: Itaque varijs modis Flavianum afflixerunt & vexarunt; cogentes interim & obtorto collo huc trahentes, vt Acta Chalcedonensis Concilij anathemate prosequeretur: quo nolente, Episcopatu suo priuatus, in exilium quoque damnatus est. Hæc ibi: quibus quidem Seuerianorum impostura de Flauiani lapsu detegitur. Marcellinus Comes in chron. exiliū Flauiani nulla alia ex causa contigisse testatur, nisi quod Seuerianorum procella, qui Sydona conuenerant, se viriliter opposuisset. Qua autem æstimatione post mortē ab Orthodoxis habitus sit Flavianus, consule Acta Synodi Constantinopolitanæ, quæ celebrata est Iustino Aug. & Euthario Conf. vbi totius populi festiuas acclamationes de S. Flauiano reperies; quibus, vt eius nomen ab hæreticis erasum restitueretur in diptycha, eiusq. venerandæ reliquiæ transferrentur, petitū sæpius esse cognosces. Non tantū Flavianus, sed & Elias, de quo agimus, iisdem aspectus calumnijs ab hæreticis

reperitur; quibus inconsulte nimis fidē adhibens Theodorus lector lib. 2. collectaneorum hæc scribit: Ipse solus Nestorius, Eutythen, Diodorum, & Theodorū, & Synodum Chalcedonen. anathemate condemnauit. Hæc ille. Sed quæ hæc aduersantiū sibi rerum confarcinatio? Si damnauit Eutythen & Nestoriū; damnantem illos Synodum Chalcedonensem suscepisse oportuit. At litteræ eius ad Anastasium Imp. ceteraq. res gestæ ipsius a Cyrillo monacho in Actis S. Sabæ relatæ, Acta Synodica, ac ceterorum testimonia, non tantum ab omni hæreseos fordīs labe purgatum reddūt; sed adeo illi fauent, vt cognoscas perditissimis illis temporibus, inter tot naufragia Episcoporum, ipsum solum cum Flauiano Antiocheno, & Ioanne Episcopo Palti stetit intrepidum aduersus innumeras hæreticorum phalanges. Hæc autem pluribus in Annalibus Ecclesiasticis pertractauimus.

^h Vldarici Episc.] De eodem Beda, licet pro Vldarico legat, Valricum: Ado de eodem, & alij. Scripta sunt eius Acta a Bernone abbate, quæ habet Sur. tom. 4. hac die. De eo item Sigeber. in chron. anno 976. Tritem. de vir. illust. ordinis S. Bened. lib. 3. cap. 223. & lib. 4. c. 222. Diē obiit anno Domini 973. suæ ætatis octuagesimo, ordinationis quinquagesimo.

ⁱ Translatio S. Martini.] De ea etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Rei gestæ historiam describit Greg. Turonen. hist. de gest. Franc. lib. 2. cap. 14. & lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Episc. Turonen. Hæc est enim illa translatio, quæ a præfato Perpetuo Episcopo facta est; qui in nouam augustioremq. basilicā a se ædificatam beatissimi Martini corpus transtulit 4. Non. Iulij. Nā & alias, irruentibus in Galliam Danis, S. Episcopi corpus in Burgundiam ad tempus translatum fuit, atque inde postmodū, cessantibus illorū incursionibus, Turonos relatum est. Eius rei gestæ historiam narrat S. Odo Cluniac. abbas, scribens ad Fulconem.

Tertio Nonas Iulij. Luna.

D^{xxij}.

5	a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
	t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
	27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE sanctæ Zoæ^a martyris, vxoris beati Nicestrati martyris, quæ dum ad Confessionem beati Petri Apostoli oraret, sub Diocletiano Imperatore a persecutoribus artata, & in custodiam obscurissimam trusa, deinde collo & capillis in arbore suspensa, adhibito subter horribili fumo, in confessione Domini emisit spiritum. In Syria natalis sancti Domitij^b martyris,

qui virtutibus suis multa incolis præstat beneficia. Cyrene in Libya sanctæ Cyrillæ^c martyris, quæ in persecutione Diocletiani arduentes carbones cum thure super manum positos diu tenuit, ne prunas excutiendo, thus obtulisse videretur: deinde sæuissime laniata, proprio sanguine decorata migravit ad Sponsum. Hierosolymis sancti Athanasij^d diaconi, qui pro sancta Synodo Chalcedonensi ab hæreticis comprehensus, & omniũ cruciatuum genera expertus, ferrotandem necatus est. In Sicilia sanctorum martyrum Agathonis^e & Triphinae. Tomis in Scythia sanctorum martyrum Marini^f, Theodoti, & Sedophæ. Treuiris sancti Numeriani^g Episcopi & confessoris. Apud Septempedanos in Piceno sanctæ Philomenæ^h virginis.

I V N I I 5.

Z OAE^a.] De ea etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius Acta intexta habentur martyrio sancti Sebastiani apud Surium tom. 1. 20. Ianuarij. De Confessione S. Petri Apostoli, de qua hic habetur mentio, vide quæ habentur notata die sequenti in Tranquillino, cum agitur de Confessione S. Pauli Apostoli; ibi de vtriusque Confessionibus plura. ^bDomitij.] Agunt de eodem hac die iidem qui supra auctores. Alius hic videtur ab illo de quo Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 100. agit. ^cCyrille.] De qua & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius passionis Acta summatim referunt his consentientia, quæ hic narratur. ^dAthanasij diaconi.] Huius initum pro Catholica fide certamen, consummatumq. mar-

tyrium describit Nicephorus hist. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanasio abb. ^eAgathonis & Triphinae.] De his etiam hac die Beda, & alij recentiores. ^fMarini & sociorum.] Agunt de his item Beda, & alij qui supra auctores. ^gNumeriani Episcopi.] Recenset eundem hac die Molanus in addit. ad Vsuardum. Successit hic S. Rodoaldo. Claruit circa annum Domini sexcentimum quadragesimum. ^hPhilomenæ.] Huius corpus honorifice aservatur & colitur apud Septempedanos, nunc Severitates dictos, in ecclesia S. Laurentij, quo Totilæ Regis Gothorũ tempore translatum fuit a S. Severino Episcopo, vt vetus inscriptio docet, quæ vna cum corpore reperta est sub maiore altari anno Domini 1527. cum illud in elegantiore formam restitueretur, procurante Antonio S. R. E. Card. de Monte.

xxj. E Pridie Nonas Iulij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
II	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

CTAVA^a sanctorum Apostolorum Petri & Pauli. In Iudæa sancti Esaia^b Prophetæ, qui sub Manasse Rege sectus^c in duas partes occubuit, sepultusq. est sub quercu Rogel iuxta transitum aquarum. Romæ natalis sancti Tranquillini^d martyris, patris sanctorum Marci & Marcelliani, qui ad prædicationem sancti Sebastiani martyris conuersus ad Christum, a beato Polycar-

Polycarpo presbytero baptizatus, & a sancto Caio Papa presbyter ordinatus est. Is cum ad Confessionem^e beati Pauli die Octauarum Apostolorum oraret, sub Diocletiano Imperatore a Paganis tentus & lapidatus, martyrium consummauit. Fesulis in Tuscia sancti Romuli^f Episcopi & martyris, discipuli beati Petri Apostoli; qui ab eodem missus ad prædicandum Euangelium, cum in multis Italiæ locis Christum annunciasset, rediens Fesulas, sub Domitiano Principe martyrio coronatus est cum alijs socijs. In Campania sanctæ Dominicæ^g virginis & martyris, quæ sub Diocletiano Imperatore cum fregisset idola, ad bestias damnata, sed ab illis nil læsa, demum capite obtruncatâ migravit ad Dominum: cuius corpus Tropeæ in Calabria summa veneratione asseruatur. Eodem die sanctæ Luciae^h martyris, quæ natione Campana, a Rixio^{*} Vicario tenta, & acriter cru-

*Varo

I V L I I 6.

CTAVA^a sanctorum Apostolorum^a.] De qua Beda, Ado, & alij recentiores, vt inter alios Radolph. Tung. de obseruat. canon. cap. 19. Est de eadem antiqua mentio in Actis sancti Tranquillini martyris in martyrio S. Sebastiani. Extrat sermo S. Leonis Papæ eadem die habitus, quo demonstrat, ea Octauarum die anniuersaria repetita, populum conuenire consueuisse ad persoluendas gratias pro liberata Vrbe a furore Attilæ: quod ibi S. Leo non obscure significare videtur.

^cSectus in duas partes.] Peremptos esse eiusmodi sæuissimo supplicij genere non tantum sanctos antiquæ legis, testimonio sancti Pauli in epistola ad Hebræos cap. 11. exploratum habetur: sed & quamplurimos martyres eodem affectos esse, certissimum est. Hoc supplicium licet irrogatum lege xij. tabularum constet: aliquem tamen sectum fuisse, nec se legisse vel audisse, testatur Gellius lib. 12. c. 2. Barbaricâ potius quam Romanam eam fuisse sæuitiam, Valer. Max. monstrare videtur libro nono, cap. 2. exter. 4. Primus qui hoc tam immane spectaculum oculis Romanorum ingessit, reperitur fuisse Caius Caligula, de quo Suet. cap. 27. in Caio.

^bEsaia Prophetæ.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem ad septimum Idus Maias in Menologio. Præter illa quæ de Esaia leguntur in diuinis Scripturis, Iosephus etiam antiquitat. lib. 10. de eodem agit: S. Zeno Veronenis Episcopus sermonem habuit 28. de Esaia, ac sæuissima eius cæde. Cur autem in diuinis Scripturis nulla mentio habeatur de nece Prophetarũ, quam Dominus Iudæis exprobrat apud Matthæum cap. 23. consule Origenem, cum de Susannæ historia agit, scribens ad Africanum. De eodem Esaia Epiph. lib. de vita & obitu Prophet. cap. 7. Dorothe. cap. 14. De reliquijs eiusdem Prophetæ aduētis Panneadem, collocatisq. in basilica S. Laurentij, anno tricesimo quinto Theodosij Iunioris Imperatoris, scribit Cedren. in comp. eo anno.

^dTranquillini.] Agunt de eodẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Habentur eius res gestæ in Actis sancti Sebastiani. ^eCum ad Confessionem.] De Confessionibus Apostolorum hæc Cassiodorus Var. libro 10. epist. 2. Tenemus aliquid Apostolorum proprium, si peccatis diuidentibus non reddatur alienum: quando Confessiones illas, quas videre vniuersitas appetit, Roma felicior in suis finibus habere promeruit. Hæc Cassiod. Quod autem ad ipsum nomen spectat, Confessio apud nos idem est, quod apud Græcos Martyrium: quamuis non idem profus apud illos, qui apud nos, earum vocum sensus sit. Nam Græci Martyrij nomine nonnumquam totam basilicam martyribus dicatam

catam appellant; vt videre est ex Chalcedonenſi Concilio, vbi ſæpe de Martyrio ſanctæ Euphemie fit mentio, & apud alios ſæpiſſime. Martyrium enim appellandum eſſe locum in quo martyr ſepultus fit, habetur ex l. vlt. de ſepulchris violatis, Codic. Theod. Non tantum eccleſiæ in honorem martyrum erectæ Martyrium dici conſueuerunt, ſed & aliæ: nã auctor eſt Cyrillus catech. 14. eccleſiã Hieroſolymis, Reſurrectionis appellatã, in Golgotha poſitã, Martyrium eſſe dictam: qui etiam, cur eo dicta fit nomine, declarat. Latini vero (quod viderim) partem tantum illam in eccleſia, vbi conditæ ſunt reliquiæ ſub altari, non ipſam integram eccleſiam appellant Confeſſionem. Factum eſt aliquando, interpretis errore vim Latinæ vocis minime aſſecuti, vt quod Græci pro eccleſia martyrum, Martyrium dixerunt, ille eandem vocem Latine dixerit Confeſſionem, vt apparet in can. 20. Concilij Gangrenſis, prioris editionis, in quo cum Græce legatur, *τὴς συναγωγῆς τῶν μαρτύρων*, hoc eſt, martyrum conuentus, interpretis Confeſſiones martyrum tranſtulit, pro eccleſijs martyrum. Non igitur Latini baſilicam, Confeſſionis nomine aliquando intellexerunt, vt falſo ex illo canone nonnulli ſunt arbitrati; ſed magis ea ſignificatione ea vox dicta reperitur, vt locus ille intelligeretur ſub maiori altari poſitus, quo reliquiæ ſanctorum martyrum, ſeu integra ipſorum corpora conderentur; idq. ex antiquo vſu Eccleſiæ, & Apoſtolica traditione, ſecundum illud Apocalyp. cap. 6. Vidi ſubtus altare animas interfeſtorum propter Verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant, &c. Hoc itaque ſenſu liber de Romanis Pontificibus in Hilario Papa ait: In oratorio S. Crucis fecit Confeſſionem, ibi poſuit lignum Domini: in Confeſſione fecit argenteas ianuas, &c. Pluribus ibidem de Confeſſione facta in oratorio S. Ioannis Ba-

piſtæ, & alia in oratorio S. Ioannis Euangeliftæ. In eodem ſenſu idem liber in Sixto, his verbis: Fecit Confeſſionem beati Laurentij martyris cum columnis porphyreticis, & ornavit tranſennam, & altare, & Confeſſionem ſancti martyris Laurentij de argento puriſſimo, &c. Sunt & alia de his innumera loca, quæ breuitatis cauſa referre omittimus. In hoc itaque ſenſu illa verba hic poſita accipienda ſunt, quibus dicitur: Cum oraret ad Confeſſionem beati Pauli. ad locum ipſum videlicet, vbi ſacrum corpus eius eſſet poſitum. Latini eccleſias in honorem ſanctorum martyrum erectas, non Martyria, nec templa, ſed magis proprio vocabulo Memorias dicere conſueuerunt. Vnde S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Nos, inquit, martyribus noſtris non templa, ſicut dijs, ſed Memorias, ſicut hominibus mortuis, quorum apud Deum viuunt ſpiritus, fabricamus. Hæc Auguſtinus, qui eo nomine frequenter eſt vſus. Caius antiquus Theologus ipſas quas dicimus Confeſſiones Petri & Pauli, Apoſtolorum Trophæa appellat apud Eufebium hiſt. lib. 3. cap. 24.

^f Romuli Episcopi.] Huius Acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R. D. Franciscus Cattaneus Episcopus Fefulanus. De eodem S. Antoninus plura in prima parte tit. 6. cap. 26. §. 4. Volaterranus, & alij.

^g Dominica virginis.] De qua hac etiam die Maurolycus & Galeſinius pariter agunt.

^h Lucia & ſociorum.] Agunt de his itẽ Græci in Menologio hac die, vbi pluribus horum Acta deſcribunt.

ⁱ Goaris.] Beda de eodem agit hac die. Huius res geſtæ a Vuandelberto diacono ſcriptis mandata extant apud Surium tomo 4. hac die. Scribit de eodẽ Sigebertus in chron. anno 600. Regino in chron. in Mauritio, Vincent. Spec. lib. 22. cap. 13. & Petrus in catalogo libro 6. cap. 62.

xx. F Nonis Iulij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE ſanctorum martyrum Claudij ^a commentarienſis, Nicoſtrati primiscrinij ^b, Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos ſanctus Sebaſtianus ad fidem Chriſti perduxit, & beatus Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdẽ in perquirendis ſanctorum martyrum corporibus occupatos Fabianus Iudex comprehendendi iuſſit, & per decem dies minis & blanditijs exagitans, cum

cum in nullo penitus poſſet commouere, iuſſit tertio torqueri, ac poſtea in mare præcipites dari. Dyrrachij in Macedonia ſanctorum martyrum Peregrini ^c, Luciani, Pompeij, Heſychij, Papij, Saturnini, & Germani, qui natione Itali, in perſecutione Traiani ad eam urbem confugientes, cum ſanctum Aſtium Episcopum ibi pro fide Chriſti in cruce pendentem viderent, Chriſtianos ſe eſſe palam confeſſi, iuſſu Præſidis tenti, atque in mare demerſi ſunt. Alexandria natalis ſancti Pantæni ^d, viri apoſtolici, & omni ſapientia adornati: cui tantum ſtudij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Chriſti Euangelium gentibus quæ in Orientis vltimis ſecefibus reconduntur, fidei & deuotionis calore ſuccenſus profectus ſit: ac demum Alexandriam reuerſus, ſub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixie ſancti Apollonij ^e Episcopi & confeſſoris. In Saxonia ſancti Vuillebaldi ^f primi Eſtetenſis Episcopi, qui vna cum ſancto Bonifacio laborans in Euangelio, multas gentes conuertit ad Chriſtum. Aruernis ſancti Illidij ^g Episcopi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Odonis ^h Episcopi. In Anglia ſancti Heddæ ⁱ Episcopi Saxonum Occidentalium. Ibidem ſanctæ Edilburgæ ^k virginis, Anglorum Regis filie.

LAVDII, Nicoſtrati, & ſoc. ^a] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum pro fide Chriſti agones narrantur in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. tom. 1. Diuerſi omnino ſunt hi ab illis martyribus, qui iſſdem nominibus ſunt appellati, agiturq. natalis eorum inferius ad ſex. Idus Nouembr. prout diuerſa ipſorum Acta declarant.

^b Primiscrinij.] Diuerſi ordinis Primiscrinios poſitos habes in Notitia Prouinciarum Imp. Rom. Omnes militabant ſub officio Comitum rerum priuatarum: ſunt hi: Primiscrinius beneficiorum, Primiscrinius Canonum, ſeu rationum, Primiscrinius ſecuritarum, ac Primiscrinius largitionum priuatarum. Erat & Magiſter Scriniorum memoriæ, epistolarũ & libellorum. Erant & Primiscrinij diuerſorum magiſtratum tum Palatinæ, tum etiã Caſtrenſis militiæ. Erat & ſchola Scriniorum, eorum ſcilicet, qui ſcrijnijs, hoc eſt, arcibus publicis ſcripturarũ præerant. Primiscrinij emeriti promouebantur inter Notarios & Tribunos: id habes ex Caſſiod. Var. lib. 11. c. 20. & 21. ibi de forma Primiscrinij, qui accedit, de q. eo qui egreditur. Horum magiſtratum frequens eſt mentio

in Codice Theod. & Iuſtiniano, necnon in Nouellis eiufdem.

^c Peregrini, Luciani, & ſoc.] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, vbi eorum Acta pluribus deſcribuntur.

^d Pantæni.] De quo & Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum. Plura de Pantæno Eufeb. hiſt. lib. 4. c. 10. & 11. Ante eum Clemens Alex. eius diſcipulus lib. 1. Strom. circa principium, licet ipſum expreſſe non nominet; Hier. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. ad Magnum orat. 84. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 32. lib. 5. c. 10. 13. & 18. & alij recentiores. Nos quoque de eo pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſt.

^e Apollonij Episcopi.] De quo tabulæ eccleſ. Brixianæ, vnde & Galeſinius hac die. Numeratur hic quintus ordine eius eccleſiæ Episcopus.

^f Vuillebaldi Episc.] De eodẽ hac die Ado & alij. Scripſit præclaras res geſtas ipſius Reginoldus Episcopus: ipſe vero vitã S. Bonifacij Episcopi Moguntini, cui acceſſit ſocius prædicationis, ſcriptis mandauit. De eo Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 187. Vixit temporibus Gregorij Tertij, & Zachariæ Romanorum Pontificum, circa annum Domini 755.

^g Illidij Episc.] Agit de eo Gregor. Turon. qui

qui eū mirifice laudat lib. 1. hist. Franc. c. 45. pluribus tamen in vit. sanct. Patr. c. 2. Numeratur hic quartus eius sedis Episcopus in tabul. a Democh. descriptis.

^h *Odoris Episcopi.*] De eo mentio habetur in Flore sanct. Hispan. ibiq. agi hac die natalem eius, auctor testatur.

ⁱ *Hedde, alias Heddi Episcopi.*] De eo Beda de gest. Angl. lib. 3. cap. 5. & lib. 5. cap. 19.

Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 1. cap. 164. Migravit ex hac vita anno Domini 705.

^k *Edilburgæ.*] De ea etiam Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 8. & lib. 4. c. 9. Trithem. vbi supra lib. 3. c. 74. Alia rursus fuit Edilburga foror S. Erchonaldi Episcopi, de qua idē Trithem. eodem libro cap. 220. eamq. claruisse refert anno Domini sexcentesimo octogesimo.

xix. **G** Octauo Idus Iulij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

N Asia Minori sanctorum Aquilæ^a & Priscillæ vxoris eius, de quibus in Actibus Apostolorum scribitur. In Portu Romano sanctorum quinquaginta^b Militum martyrū, qui in confessione sanctæ Bonosæ ad fidem adducti, & a beato Felice Papa baptizati, in persecutione Aureliani occisi sunt. In Palæstina sancti Procopij^c martyris, qui sub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cæsaream, ad primam responsum eius confidentiam a Iudice Fabiano capite cæsus est. Constantinopoli passio sanctorum monachorum^d Abrahamitarum, qui ob cultum sanctarum imaginum resistentes Theophilo Imperatori, martyriū consummarunt. Herbipoli in Germania sancti Chilian^e Episcopi, qui a Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium missus, cum multos ad Christum perduxisset, vna cum socijs Colomanno presbytero & Totnano diacono trucidatus est. Treuiris sancti Auspici^f Episcopi & confessoris.

I V L I I 8.

AQUILAE & Priscillæ^a.] De his Acta Apost. c. 18. Paulus ad Roman. cap. 16. 1. ad Corinthios c. 16. & ad Timoth. 2. c. 4. licet pro Priscilla Prisca ponatur aliquando. Agunt de his item hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie Idus Iulij. De his plura S. Ioan. Chrysost. homilia in illa Pauli verba: Salutate Priscam & Aquilam. Tradit Dorotheus in Synopsi, Aquilam fuisse præfectum ecclesiæ Heracleæ: sed vnde

id acceperit, non inuenimus. Erat Romæ celebris memoria Aquilæ & Priscillæ, vt dictū est superius in Prisca 18. Ianuar. Fuit item Romæ nobilissima matrona Priscilla nomine, mater Pudentis senatoris, auia Pudentianæ & Praxedis virginum; de qua mentio habetur in Actis S. Pudentianæ a Pastore conscriptis, quorū supra meminimus. Celebre fuit Romæ Priscillæ nomine cœmeteriū via Salaria, de quo frequens mētio habetur in Martyrologijs, & Actis sanctorū martyrū; egimus de eo superius: aliud itē ad Vrsūm pileatum, de quo inferius 3. Octob.

^b *Quin-*

^b *Quinquaginta militum.*] Horum martyrū Acta sunt iuncta simul cum rebus gestis sanctæ Bonosæ martyris, quas habemus apud nos manuscriptas.

^c *Procopij.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci itidem in Menologio, festumq. celebrant diem, vt constat ex nouell. constitut. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs, apud Theodor. Bals. in nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Huius fortissima certamina ex antiquis codicibus edidit Metaphrastes, quæ habes apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. hac die: quæ citata reperiuntur in secunda Synodo Nicæna Act. 4. ibiq. ex ipsdem Actis recitatur elegans exemplū de cultu sanctarum imaginum. Niceph. lib. 7. c. 15. De eius basilica meminit Suidas in hist. Alius esse videtur ille Procopius, de quo agit Euseb. lib. 8. c. 12.

^d *Monachorum Abrahamitarum.*] Agit & de his Cedren. in compend. traditq. hos non tantum ob cultum sacrarum imaginum, sed etiam quia monachismū (quem Theophilus Imp. execrandus hæreticus impugnabat) Patrum scripturis, traditione, & exemplis in Ecclesia Dei semper sacrosanctum esse habitum, libera voce professi sunt. Addit & hæc in fine: Eorum cadauera insepulta, in solum proiecta, diu admodum integra permanserunt, donec quidam pija humauerunt, & eodem quo Christi martyres honore dignati sunt. Hæc ille in Theophilo.

^e *Chilian Episcopi & sociorum.*] Beda tam de

eo, quam socijs ipsius, pluribus agit; Ado item, & alij. Horum omnium res nobiliter gestas recitat Sur. tom. 4. Sigebert. in chron. an. 685. Otho Frising. lib. 5. c. 13. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 131. & lib. 4. c. 172. Plura de his etiam Demochares, dum seriem describit Herbipolensium Episcoporum in lib. de sacrific. Missæ; aitq. horum veneranda corpora per S. Burchardum Episcopum eleuata, & in basilica a se erecta esse recondita; eundemq. a Romano Pontifice impetrasse, vt ipsdem sanctis honor martyrū debitus deferretur. In eius templi crypta hos versus fuisse scriptos, eisdemq. hætenus ibidem legi, idem auctor testatur:

Hi sunt, Herbipolis, qui te docuere magistri,

Qua verum coleres religione Deum:

Impia quos tandem iussit Geilana necari,

Celauitq. sub hunc corpora cæsa locum.

Ne turpi sine laude situ defossa iacerent,

Corpora Burchardus sub monumenta locat.

^f *Auspicij Episcopi.*] Agit de eo etiam Molan. in addit. in Vsuard. Numeratur quartus eius ecclesiæ Episcopus in tab. Democh. Fuit alius eiusdem nominis Tullensis Episcopus, ordine quintus, sanctitate ac doctrina conspicuus; cuius extat insignis epistola metro scripta ad Arbogastum Comitem: vixitq. temporibus Theodosij Imp. Diuersus ab his omnibus habendus est ille Auspicius, ad quem scribit Sidon. Apollin. epist. 11. lib. 7.

9

Septimo Idus Iulij. Luna.

A xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE ad Guttam iugiter manantem, natalis sanctorum martyrū Zenonis^a, & aliorum decem millium ducentorū trium. Gortyne in Creta sancti Cyrilli^b Episcopi, qui in persecutione Decij sub Lucio Præsede flammis iniectus, cum incensis vinculis euasisset illæsus, ac stupore tanti miraculi a Iudice dimissus esset, rursus pro instanti & alacri fidei prædicatione facta de Christo, ab eodem capite plexus est. In ciuitate Thora^c apud lacum Velinum passio sanctorum Anatoliæ^d & Audacis, sub Decio Imperatore: quorum Anatolia Christi virgo, postquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs languoribus affectos curasset, &

in Chri-

in Christum credentes fecisset, iubente Faustiniانو Iudice diuersis pœnarum generibus vexata, cum ab immisso serpente liberata Audacem conuertisset ad fidem, nouissime extensis manibus orans gladio transfuerberata est: Audax quoque in custodiam datus, sine mora capitali sententia coronatur. Alexandriae sanctorum martyrum Paternuthij^e, Copretis, & Alexandri, qui sub Iuliano Apostata cæsi sunt. Martulæ sancti Bricij^f Episcopi, qui sub Marciano Iudice pro confessione Domini multa passus, cum magnam populi multitudinem ad Christum conuertisset, confessor in pace quieuit.

I V L I I 9.

NENONIS & soc.^a] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De loco ubi sunt passi, qui hic ponitur, Ad Guttam iugiter manantē: in secunda editione Molani hæc adduntur: Quæ alias dicitur ecclesia sanctæ Mariæ fontis olei Transiberim. Mirati sumus hæc in textum Vsuardi ex alicuius interpretatione perperam facta irrepisse. Locus etenim, ubi prædicti martyres passi sunt, est dictus ad Aquas Saluias, tertio vel amplius ab Vrbe lapide, ubi & prædictorum martyrum sacræ reliquæ asseruantur. Ipsa traditio, veteraq. monumenta prædictos martyres ibi coronatos esse testantur; vt nullus remaneat de hoc ambigendi locus: alia prorsus ac diuersa est ratio de fonte olei Transiberim posito. Sed & magna differentia est inter locum dictum, Gutta iugiter manās, & Gutta large fluens: nam hæc erat iuxta portam Capenā, de qua Martialis libro 3. Epigram. ad Faustinum de Basso:

Capena grandi porta, qua pluit gutta.

^b Cyrilli Episcopi.] De eo Vsuardus, & alij, Græci etiam in Menologio hac die, ubi pluribus martyrium eius describitur sub Diocletiano consummatum. Acta autem eius, quæ recitat Sur. tom. 4. sub Decio passum esse testantur; quod & verius existimamus. Celeberrimi habiti sunt Cretenses martyres, vel ex ea causa, quod illorum meritis ea insula custodiens semper Catholicam fidem, illæsa permaneret ab omni hæresum labe; prout Martyrius Episcopus Gortinæ in Creta vna cum collegis Episcopis scribens ad Leonem Magnum Imp. recenset his verbis: Dicimus tranquillitati tuæ, quia ab initio totius hæreticæ blasphemæ inexperta est vestra Creta, decem martyribus passionis tempore deprecantibus, vt libera a tentationibus hæreticis, semper ab æstu eorum pronuncia seruetur, &c. Extat ea epist. tomo

2. Concil. edit. 2. Colon. pag. 275. & 276.

^c In ciuitate Thora apud lacum Velinum.] Legebatur in alijs Martyrologijs: Tyri ad lacum Vulfinum; sed pro Thyro, seu Thurio, vel Thyre, Thora, & pro lacu Vulfino, Velinus est positus. In martyrum Actis, Thurensis, pro Thorensis, seu Thorana, mendose legitur. Vetera enim monumenta eius ecclesiæ, firmaq. traditio populi, hos de quibus hic agitur martyres ibi passos esse, absque aliqua ambiguitate testantur. Non ignoramus tamen, lacum Vulfinum, Tirensem esse appellatum; cuius mentio habetur in decreto Desiderij Regis Longobardorū, quod ex tabulis Viterbien. exscripsit Aldus Manut. in lib. de Orthograph. sed nulla (vt accepimus) in eius loci oppidis de his martyribus extat memoria; quæ virens recensq. in prædicta Thorana ecclesia perseuerat, quæ est (vt accepi) in diocesi Reatina. Hæc accepimus a R. D. Curtio Franco Canonico S. Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimum laborauit. Porro Thora a Dionys. Halycarnas. lib. 1. Tiora dicitur, quam a Reate Latinam viam versus stadijs 40. distare testatur. Corrupto vocabulo, n, est mutata in h, vt loco Tioræ Thora dicatur.

^d Anatoliæ & Audacis.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis codicibus Surius edidit tom. 4. De iisdem Aldelmus in libro de laud. virginitatis pluribus agit. De sancta Victoria, quæ eodem tempore passa est in Trebulano, agemus suo loco inferius. Petrus diac. Cassin. in libro de viris illustr. cœnob. Cassin. cap. 46. testatur vitam S. Anatoliæ scriptam esse a Gelasio Secundo Romano Pontifice.

^e Paternuthij & soc.] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, ac eorum Acta summatim comprehensa referunt. Legi horum Acta in vet. cod. basilicæ sancti Petri in Vaticano, sed quæ censura & emendatione indigeant.

^f Bricij

^f Bricij Episcopi.] De eodem Vsuardus & Ado pluribus, Petrus in catal. lib. 6. cap. 47. quos & secuti sunt recentiores. In Actis sanctorum Abundij & Carpophori (qualiacum-

que sint) multa de Bricio scripta habentur de his quæ passus est sub Marciano Proconsole temporibus Diocletiani Imperatoris, apud Mombrit. tomo 1.

10

Sexto Idus Iulij. Luna.

B^{xvij}.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	i
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE passio sanctorum septem fratrum^a, filiorum sanctæ Felicitatis martyris, id est, Ianuarij, Felicis, Philippi, Siluani, Alexandri, Vitalis, & Martialis, tempore Antonini Imperatoris, sub Præfecto Urbis Publio: ex quibus Ianuarius post verbera virgarum, & carceris macerationem, plumbatis occisus: Felix & Philippus fustibus mactati: Siluanus præcipitio interemptus: Alexander, Vitalis, & Martialis capitali sententia puniti sunt. Item Romæ sanctarum virginū & martyrum Ruffinæ^b & Secundæ sororum, quæ in persecutione Valeriani & Gallieni tormentis subactæ, ad vltimum altera gladio capite illiso, altera cæsa ceruice migrarunt in cælum: quarum corpora in basilica Lateranensi prope Baptistarium debito honore seruantur. In Africa sanctorum martyrum Ianuarij^c, Marini, Naboris, & Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia sanctorum martyrum Leontij^d, Mauritij, Danielis, & sociorum, qui sub Licinio Imperatore & Lysia Præfide varie excruciat, tandem in ignem coniecti, martyrij cursum confecerunt. In Pisidia sanctorum martyrum Bianoris^e & Siluani, qui sæuissima pro Christi nomine passi, demum ceruicibus abscisis coronantur. Iconij sancti Apollonij^f martyris, qui per crucem insigne martyrium consummauit. Apud Gandauum sanctæ Amelbergæ^g virginis.

I V L I I 10.

SEPTEM fratrum^a.] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Describitur horum nobile certamen in Actis sanctæ Felicitatis eorum matris, quæ breuius enarrata recitat Mombrit. tom. 1. & Sur. tom. 4. Meminit horum martyrum ac matris ipsorum S. Gregorius in homil. 3. in Euangelium, quam habuit in ecclesia eius-

dem S. Felicitatis. Habemus prædictorum Acta fufius scripta in nostra bibliotheca. ^b Ruffinæ & Secundæ.] De his item Vsuard. hac die, Ado autem longe vberius. Extant harum sanctarum virginum Acta martyrij, quæ Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. cap. 78. & Sur. descripsit tom. 4. Habemus eadem & manuscripta. Agit de his pluribus S. Aldelm. in lib. de virginit. Extat Romæ in regione

regione Transiberina vetus memoria prædictarum sanctarum. Locus ubi sunt passæ, via Aurelia, decimo ab Vrbe lapide, auctus est sede Episcopali, quam & titulo Siluæcandidæ inuenimus sæpius appellatam.

^c *Ianuarij & soc.*] De quibus hac die etiam Beda, Ado, & alij recentiores. Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuersi sunt ab illis, de quibus inferius ad quartum Idus Iulij: nam illi in Italia; hi autem, de quibus agimus, in Africâ passi sunt.

^d *Leontij & soc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. De Nicopoli in Armenia a Pompeio Magno condita ob Mithridatem ibi deuictum, habes auctorem Dionem Cass. lib. 36. hist. De Nicopolitana ecclesia in Armenia, eiusq. laudibus, quod tēporibus Valentis Imp. inconcussa steterit aduersus Arianorum procellas, pluribus meminit S. Basilius in epistol. addit. 6.9.10.11.

& 12. edit. Nut. Eam enim, vt par est, mirifice prædicat.

^e *Bianoris & Siluani.*] De his itidem Græci agunt hac die in Menologio, eorumq. res gestas copiose describunt.

^f *Apolonij.*] De quo & Græci agunt hac die, in eorumq. Menologio eius Acta narrantur.

^g *Amelbergæ.*] De ea item Molanus in addit. ad Vsuardum, pluribus autem in Indiculo Sanctorum Belgij, refertq. eius res gestas esse scriptas a S. Trudone, nechon a S. Radbodo. De ipsa etiam Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Bened. lib. 3. c. 190. qui testatur eam ex hac vita emigrasse anno Domini 772. Fuit præterea & alia eiusdem nominis Amelberga vidua, & ipsa sanctitate celebris, cuius Acta describit Sur. rom. 4. hac die. porro festa dies eius non sexto Idus Iulij, sed Iunij agitur, vt testatur Molanus, de ipsa agens in Indic. Sanctorum Belgij.

xvj. C Quinto Idus Iulij. Luna. II

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE beati Pij^a Papæ & martyris, qui in persecutione Antonini martyrio coronatus est. Nicopoli in Armenia natalis sanctorum martyrum Ianuarij^b & Pelagiæ, qui equuleo, vngulis, & testarum fragmentis diebus quatuor cruciati, martyrium impleuerunt. In territorio Senonensi sancti Sidronij^c martyris. Iconij sancti Marciani^d martyris, qui sub Perennio Præsede per multa tormenta peruenit ad palmam. Sidæ in Pamphilia sancti^e Cindei presbyteri, qui sub Diocletiano Imperatore & Stratonico Præsede post multa tormenta in ignem iniectus, & nil læsus, demum in oratione reddidit spiritum. Brixia sanctorum martyrum Sauini^f & Cypriani. Bergomi sancti Ioannis^g Episcopi, qui ob tuendam Catholicam fidem ab Arianis occisus est. Cordubæ sancti Abundij^h presbyteri, qui cum in Mahumetis sectam inueheretur, martyrio coronatus est. In territorio Pictauiensi sancti Sabiniⁱ confessoris.

DII *Papæ^a.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes hac die. De eius successione agit S. Irenæus lib. 3. c. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. c. 10. Epiphani. in Panar. hæres. 27. Optatus Mile-

uit. lib. 2. contra Parmen. Augustinus ad Generosum epist. 165. licet tam ipse, quã Optatus Pium numerent post Anicetum, quem successisse Pio, ceteri omnes testantur. De eodem Niceph. hist. lib. 3. cap. 25. & Niceph. Episco-

Episcopus in chron. Cetera de ipso fufius in Annal. Eccles. diximus. Quod autem spectat ad eius martyrium, re verã ipsum martyrem vita functum, vetera quæque ecclesiastica monumenta testatur, Missales, Breuiaria, ac Martyrologia cuncta. At licet ab Antonino Pio nulla in Christianos fuerit indicta persecutio; vigentibus tamen adhuc priorum Augustorum edictis, illorum vigore complures Christianos sub prædicto Antonino neci traditos esse, apologia Iustini philosophi certam fidem facit. Porro etsi sub Antonino Pio Pius noster vixit; tamen si fidem adhibemus libro de Rom. Pont. qui fertur nomine Damasi, eum sub Marco Aurel. Antonino & Lucio Vero sine viuendi fecisse, constat; quo tempore sæua persecutio vastauit ecclesias.

^b *Ianuarij & Pelagiæ.*] De his ijdem qui supra, Beda, & alij. Petrus in catal. lib. 5. c. 85. hos passos esse sub Licinio refert.

^c *Sidronij.*] De eodem hac die Vsuardus, & alij recentiores, adstipulanturq. dicta vetera manuscripta, quæ his addunt Lucianũ, Sabiniũ; & Cyprianũ; sed hi duo Brixia ponuntur.

^d *Marciani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, pluribusq. eius certamen describunt.

^e *Cindei.*] De quo item hac die Græci in Menologio, eiusq. Acta his quæ hic ponuntur consentientia referunt.

^f *Sabini & Cypriani.*] De his tabulæ eius ecclesiæ, quibus adstipulantur prædicta vermanuscripta.

^g *Ioannis Episc.*] De quo Paul. diac. de gest. Longobard. lib. 6. c. 3. Interfuit hic Synodo Romanæ sub Agathone Papa, vt constat ex eius Actis, quæ recitantur in sexta Synodo œcumenica Act. 4. Habita est ea Synodus Romæ anno a Christo Domino 680. Agunt præterea de dicto Ioanne quamplures recentiorum, vt Platina, Sabellicus, ac nouissime Sigonius de Reg. Ital.

^h *Abundij.*] De cuius martyrio agit sanctus Eulogius in Memor. sanct. lib. 3. cap. 12. passumq. refert æra 892. anno a Christo Domino octingentesimo quinquagesimo quarto.

ⁱ *Sabini.*] De quo etiam hac die Vsuardus & recentiores omnes agunt.

12 Quarto Idus Iulij. Luna. D xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI sanctorum martyrum Naboris^a & Felicis, qui in persecutione Maximiani passi sunt. In Cypro beati Iasonis^b antiqui Christi discipuli. Aquileiæ natalis sancti Hermagoræ^c, discipuli beati Marci Euangelistæ, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi: qui inter miracula sanitatum, & prædicationis instantiam, ac populorum conuersionem, plurima pœnarum genera expertus, tandem vna cum Fortunato diacono, suo capitali supplicio perpetuum meruit triumphum. Lucæ in Tuscia beati Paulini^d, qui a sancto Petro primus eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus, sub Nerone ad radices montis Pisani post multos agones martyrium suum cum alijs socijs consummauit. Eodem die passio sanctorum Procli^e & Hilarionis, qui sub Traiano Imperatore & Maximo Præsede per acerbissima tormenta ad palmam martyrij peruenerunt. Apud Leontinos sanctæ Epiphaniæ^f, quæ sub Diocletiano^g Imperatore & Tertyllo Præsede

fide vberibus præcis reddidit spiritum. Toleti sanctæ Marcianæ virginis & martyris, quæ pro fide Christi bestiis obiecta, atque a tauro discerpta, martyrio coronatur. Lugduni sancti Viuentioli^b Episcopi. Bononiæ sancti Paternianiⁱ Episcopi. In monasterio Passigniano prope Florentiam S. Ioannis^k Gualberti abbatis, institutoris ordinis Vallisumbrosæ.

I V L I I 12.

NABORIS & Felicitis.] De his ite Ado, atque alij recentiores hac die. Horum Acta ex antiquis monumentis edit Mombrit. tom. 2. habemus eadem scripta: est eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorum venerandis corporibus Mediolani positis, & frequenter visitari solitis, agit Paulinus in vita S. Ambrosij. De iisdem martyribus sanctus Ambrosius in Luc. lib. 7. cap. 13. de quorum basilica idem Ambrosius meminit scribens ad Marcellinam de inuentione corporum sanctorum Geruasij & Protasij.

^b Iasonis.] De eo Acta Apost. cap. 17. & 21. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio quarto Kal. Maij, vbi & plura habentur de ipso: referunt enim, præfectum fuisse Tarsensi ecclesiæ Episcopum; quod etiam testatur Dorotheus in Synopsi: in Syria autem fuisse Episcopum, auctor est Hippolytus mart. lib. de 72. discipulis. Verum duo fuerunt Iasones: quorum alter, de quo agimus, Mnason alio nomine dictus reperitur, idem Cyprius genere, de quo in Act. c. 21. Alter vero Thessalonicensis, apud quem Paulus est hospitatus, de quo Act. 17. eumque constat ipsum Pauli fuisse discipulum; quem illum ipsum puto, cuius idem Paulus scribens ad Romanos cap. 16. meminit. Sicque optime accidere potuit, ut alter eorum Tarfi in Cilicia, alter vero in Syria sit factus Episcopus.

^c Hermagora.] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Feruntur eius Acta conscripta a Gregorio, cuius filia obfessa a demone, ab eodem sancto fuit incolumitati restituta: recitat ea Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 86. eadem summam refert, idemque in Actis SS. Euphemiz & Dorothez lib. 8. c. 29. & alij recentiores, ut Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volaterranus, Hier.

Rubeus, & edita nuper historia Aquileiz. ^d Paulini Episc.] Huius Acta manuscripta accepimus ab ecclesia Lucensi. Incipiunt: Multi fuerunt Reges, &c.

^e Procli & Hilarionis.] De his item hac die Græci agunt in Menologio, eorumque martyrium pluribus narrant.

^f Epiphane.] Huius agones descripti habentur in Actis sanctorum martyrum Leontinorum, Adelphij, & soc. quæ e Græcorum prisca monumenta in Latinum reddita, sunt typis excusa, in aliquibus tamen corrigenda; ex quibus, sub Decio potius passam fuisse, colligi posse videtur, non sub Licinio, ut ibi mendose ponitur.

^g Marciana.] De qua hac die etiam in Breuiario Toletano, vbi sacer hymnus de eius martyrio conscriptus habetur, & capitula quibus eius martyrium egregie describitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarij; sed altera est dies natalis, altera vero translationis.

^h Viuentioli Episc.] Agunt de eodem Beda, & alij eum secuti. Interfuit hic cum alijs Episcopis Concilio Epaunensi: numeratur vigesimus nonus eius sedis Episcopus in tabulis Episcoporum Lugdunen. apud Democh.

ⁱ Paterniani Episc.] De quo tab. ecclesiæ Bononien. Successit hic S. Petronio, adscribiturque septimus ordine eius ecclesiæ Episcopus. Plura de eo Sigon. in comment. quem scripsit de ecclesia Bononiensi, quem nondum editum nobis legendum tradidit.

^k Ioannis Gualberti.] Extant eius res gestæ fidelissime scriptæ, quas retulit Sur. in tom. 4. hac die. De eius causa cum Episcopo Florentino, multa collegimus ex epistolis Petri Damiani. Migravit ex hac vita anno Domini 1073. ut eius Acta testantur. Agit de eodem Anton. in 2. par. tit. 15. cap. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cælestini Papæ Tertij. Porro eiusdem sancti commemorationem in Ecclesiastico officio hac die fieri, Clemens Papa VIII. præcepit.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

ROMAE sancti Anacleti^a Papæ & martyris, qui post sanctum Clementem Ecclesiam Dei regens, eam glorioso martyrio decoravit. Eodem die sanctorum Ioelis^b & Esdræ^c Prophetarum. In Macedonia beati Silæ^d, qui cum esset de primis fratribus, & ab Apostolis ad ecclesias Gentium vna cum Paulo & Barnaba destinatus, prædicationis officium gratia Dei plenus instanter consummauit, atque in passionibus suis Christum clarificans, postmodum requieuit. Item sancti Serapionis^e martyris, qui sub Seuero Imperatore & Aquila Præside per ignem peruenit ad coronam martyrij. In insula Chio sanctæ Myropis^f martyris, quæ sub Decio Imperatore & Numeriano Præside vectibus contusa, migravit ad Dominum. In Africa sanctorum confessorum Eugenij^g Carthaginensis Episcopi, fide ac virtutibus gloriosi, & vniuersi cleri eiusdem ecclesiæ, qui fere quingenti, vel eo amplius in persecutione sub Hunnerico Rege Ariano cæde inediaq. macerati (inter quos plurimi erant lectores^h * & infantuli) gaudentes in Domino procul exilio crudeli extrusi sunt. Erant etiam in eis nobilissimi archidiaconus nomine Salutaris, & Muritta secundus in officio ministrorum, qui tertio confessores effecti, gloriosæ in Christo perseverantiæ titulo illustrati sunt. In Britannia minori sancti Turianiⁱ Episcopi & confessoris, miræ simplicitatis & innocentiae viri.

I V L I I 13.

ANACLETI Papæ.] De quo item Vsuardus, & alij recentiores, & Græci omnes, licet pro Cleto eum ponere videantur, quem prætereunt. Agunt de eo sanctus Ignatius in epistola ad Mariam Cassobolitem, Irenæus lib. 3. cap. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 3. cap. 2. & Niceph. Episcopus in chron. & alij Græcorum; Latinorum autem præter librum de Rom. Pont. Optatus contra Parmen. lib. 2. August. epist. 185. Cetera au-

tem de gestis ipsius pluribus egimus in Annal. Ecclesiasticis. ^b Ioelis.] De Ioele præter ea quæ leguntur in diuinis scripturis, scribit S. Epiph. lib. de vit. & inter. Prophet. cap. 14. Dorotheus in Synop. cap. 4. S. Hieron. in præfat. in Ioelem. Alius eiusdem nominis fuit filius Samuelis Prophetæ, de quo & Iosephus Antiq. lib. 6. cap. 3.

^c Esdræ.] Esdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnibus, exceptis his qui Hebræis consentientes, eundem pu-

tant esse cum Malachia, prout scribit sanctus Hieronymus in proemio in Malachiam, qui de eodem agit in præfat. lib. 1. Reg. 106. & 109. Epiphanius in Pan. lib. 1. in octava Indarum sancta, Iosephus Antiq. lib. 11. c. 5. & recenter Sixtus in Bibliotheca sua.

^d Sila.] De eo Act. Apost. c. 15. 16. 17. & 18. Sanctus Hieronymus in epist. 143. in fine scribens ad Damasum, hunc ait eundem esse cum Siluano, qui ponitur in inscriptione Pauli epistolæ ad Thessal. Sunt hæc verba Hieronymi: *Sciendum Silam collegam Pauli lingua Hebræa Apostolum dici, qui cum eo nonnullas epistolas scribit: & vitiose Siluanus legitur pro Sila, cum Siluanum in Apostolorum Actis non legamus. Hæc S. Hieron. Græci autem Silam & Siluanum non unum, sed duos putant, aguntq. de ambobus simul in Menologio tertio Kalend. Augusti. Diuersos item inter se constituit Dorotheus, dum Silam Episcopum Corinthiorum, Siluanum vero Thessalonicensium tradit: scq. magis vulgare, sacrorum librorum editioni consentiant. Eadem & Hippolytus martyr libel. de 72. discip.*

^e Serapionis.] De quo & Græci hæc die in Menologio, ubi eius martyrii Acta explicat.

^f Myropis.] Græci itidem hæc die, ac iterum ad tertium Nonas Decemb. & fusius referunt eius Acta.

^g Eugenij Episcopi.] De quo item Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Huius præclaras res gestas scripsit Victor Vitensis de persecut. Vuand. lib. 2. & 3. pluraq. de eodem Gregor. Turon. de gest. Franc. lib. 2. c. 3. licet inconsulte dicat Hunnericu. successisse Trasamundo, cum certum firmumq. sit, Hunnericum successisse Geserico patri: quod Victor, Procopius, Marcellinus, & ceteri qui profecuti sunt res Vuandalicas, attestantur. Successit Eugenius Deogratias Episcopo, claruitq. Zenonis temporibus. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 483. & 487. traditq. eum reuocatum ab exilio anno 392. De reliquis autem, quorum hic mentio habetur, idem Victor pluribus agit lib. 3. Laudatur summopere sanctus Eugenius a S. Gelasio Papa in ea epistola quam scribit ad Episcopos Dardaniæ, quæ integram habemus apud nos manuscriptam: quæ enim typis excusa legitur, mutilata est.

^h Lectores & infantuli.] Dum infantulos puerulos legis, non eo sensu accipias, vt loqui solent, cum eodem Victore teste, ijdem

ad canendos modulos ecclesiasticos essent instructi. Vetus enim mos fuit, & in præsens viget vsus, vt impuberes pueri ob vocis elegantiam ad canendas res ecclesiasticas modulis musicis imbuerentur; quod quidem non tantum hic expressum habetur, sed & Venantius Fortunatus lib. 2. in carm. ad clerum Parisiacum, quo describit stentissimum statum & pulcherrimam effigiem eius ecclesiæ sub sancto Germano eius Episcopo, hæc ait:

*Hinc puer exiguis attemperat organa cannis,
Inde senis largam ructat ab ore tubam.
Cymbalica voces calamis miscetur acutis,
Disparibusq. tropis fistula dulces sonat.
Tympana rauca senum, puerilis fistula mulcet,
Atque hominum reparant verba canora lyram.*
Et in fine iterum idem Venantius:
*Pontificis monitis, clerus, plebs, psallit & in-
fans, &c.*

Quod autem ijdem pueruli tam hic, quam etiam ab Vsuardo (si magis placet ea lectio) dicantur lectores; non eo sensu accipias velim, vt ijdem eo ordine ecclesiastico fuerint initiati, qui inter inferiores acolytharum præcedit. Is etenim ordo in ecclesia Africana non nisi proeucta ætatis, meritis insignibus, & eruditione claris dabatur personis, vt in primis constat ex Cypriano de Celerio & Aurelio epist. 33. & 34. edit. Pam. & de Saturo epist. 24. & 32. qui (vt apparet ex epist. 55.) postea fuit ordinatus acolythus. De lectoris enim ministerio in eadem Africana ecclesia est canon octauus Concilij quarti Carthaginensis. Qui autem cantorum munereungebantur, erant infimæ classis: qui non dicebantur proprie lectores, sed psalmistæ, vt apparet ex eodem quarto Concilio Carthag. can. 10. Itaque magis probatur ea lectio, vt dicat, Lectores & infantuli, quam, Lectores infantuli, vt legit Vsuardus: cum præsertim apud Victorem nulla sit mentio quod hi fuerint lectores, nisi lata quadam significatione lectoris dictionem accipiamus pro psalmistis atque cantoribus. Erant hi numero duodecim, qui nec blanditijs, nec minis cedentes, ne a Catholica diuelleretur Ecclesia, fortiter viriliterq. agentes & martyrii sunt adepti coronam; quos (inquit Victor lib. 3.) nunc Carthago miro colit affectu, & quasi duodecim Apostolorum chorum suscipit puerorum.

ⁱ Turiani Episcopi.] De quo etiam Vsuardus hæc die, & alij recentiores agunt.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

B VGDVNI depositio sancti Bonauenturæ^a Cardinalis & Episcopi Albanensis, confessoris & Doctoris, ordinis Minorum, doctrina & vitæ sanctitate celeberrimi. Romæ sancti Iusti^b militis sub Claudio Tribuno, qui, apparente sibi diuinitus Cruce, credidit in Christum, & mox baptizatus, omnia sua pauperibus erogauit: tentus deinde a Magnetio Præfecto, verberari neruis, galea ignita contegi, & in rogam immitti iussus, nec in capillo quidem læsus, in confessione Domini reddidit spiritum. Synope in Ponto sancti Phocæ^c martyris, eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sub Traiano Imperatore carcerem, vincula, ferrum, ignemq. pro Christo superans, euolauit in cælum: cuius reliquiæ Viennam in Gallia delatæ, in basilica sanctorum Apostolorum conditæ sunt. Alexandriae sancti Heraclæ^d anti-stitis, ob cuius celeberrimam opinionem Africanus historiographus memorat se Alexandriam ad eum visendum properasse. Carthagine sancti Cyri^e Episcopi, in cuius festiuitate sanctus Augustinus de eo sermonem ad populum habuit. Nouocomi sancti Felicis^f primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Brixia sancti Optatiani^g Episcopi. Dauentriae in Belgis sancti Marcellini^h presbyteri & confessoris. Bambergæ sancti Henriciⁱ Primi Imperatoris, qui cum vxore sua Chunegunde perpetuam virginitatem seruauit, & sanctum Stephanum Hungarorum Regem cum vniuerso fere eius regno ad fidem Christi suscipendam perduxit.

B ONAVENTURAE^a.] Eius præclaras res gestas Octauus Suetonius luculenta oratione recitauit coram Sixto Quarto Romano Pontifice, cū ab eo relatus est in Sanctorum numerum: descripsit eandem Surtom. 4. hæc die. Extant eiusdem Pontificis diplomata in tom. 2. opusculorum eiusdem sancti; ibiq. habetur relatio Actorum eius ad

cumdem Pont. pro canonizatione faciendâ. De iisdem plura S. Antoninus in 3. par. tit. 24. cap. 8. & 9. & alij recentiores, at chron. Franciscan. copiosius.

^b Iusti.] Agunt de eodem in Menologio Græci hæc die, ibiq. egregium certamen eius describitur consentiens his quæ hic paucis narrantur.

^c Phocæ.] De eo etiâ hæc die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Huius Acta summatim

complexus est Petrus in catalog. lib. 6. c. 98. prolixius autem Mombritius tom. 2. Versu ne oscitanter aliquibus errandi causam relinquamus; sciendum vera duos fuisse Phocas, ambosq. martyres illustres; alterum de quo hac die, alterum vero de quo Nonis Martij agitur. Idque non solum Latinis, sed etiam Græcis notum fuisse videtur, quamuis illi de ambobus agant x. Kalend. Octobris, ambosq. Synope oriundos affirmant. diuersitatem tamen munerum, tum loci, vbi passi leguntur, diuersumq. mortis genus, duos esse facere compellit. Siquidem noster hic fuit Episcopus, vt gesta eius testantur, & comprobatur Ado Viennensis in chron. anno 101. vbi etiam, quomodo ossa eius Viennam translata sint, refert: at vero ille, de quo Nonis Martij, horticulter & hospes fuisse perhibetur. Insuper quod ad martyrij locum pertinet, illum Antiochiæ, hunc Synope in Pontopassum tradunt. Et quod denique ad martyrij genus attinet, hic de quo agimus, post multa tormenta demum absque gladio migravit in cælum; ille autem truncatus capite solutus est. Quo fit, vt existimemus Asterium Episcopum in oratione de Phoca, quam recenset Lipom. tom. 6. communiōne nominis deceptum (quod sæpius in alijs factū vidimus) alterius gesta alteri tribuisse; eundemq. errorem nonnullos Græcorum secutos fuisse: atque adeo certiora, multoq. veriora esse, quæ de utroque scribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hunc ex nauta Episcopum esse factum, illumq. ipsum esse quem nauæ in tempestatibus tanto studio consueuerint inuocare; atque huius esse, quæ de nautis Asterius ea oratione prosequitur. Quæ vero Asterius de horti cultura, hospitalitate, & martyrij genere pertractat, ad Syrum illum Phocam spectare existimamus; de quo etiam scribit Gregorius Turonensis de glor. martyrum cap. 99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quam etiam Asterius profitentur.

^d *Heracle Episc.*] De quo Vsuardus hac die. Plura Eusebius de eo in chron. & hist. lib. 5. cap. 12. 14. & 24. & 28. vbi testimonium ex Africano recitatur: Nicephorus, & alij ex eodem Eusebio eadem referunt.

^c *Cypri Episcopi.*] Possidius in Indiculo cap. 8. tradit S. Augustinum de eo tractatum habuisse ad populum.

^f *Felicis Episcopi.*] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem suæ ordinationis extat sancti Ambrosij epistola 60. lib. 8. Rom. edit. Erat is dies Kalend. Nouembrium, vt ibidem testatur S. Ambrosius.

^s *Optatiani Episc.*] Vixit hic temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris, cum Romanæ Ecclesiæ præfesset S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanensi Synodo sub Eusebio Episcopo Mediolanensi, cuius extat Synodica ab Episcopis qui aderant scripta ad S. Leonem, vbi in subscriptione Episcoporum pro Optatiano, Octavianus mendose legitur. Meminit eiusdem Rampertus Episcopus Brixien. in sermone de translatione S. Philastrij, septimumq. hunc numerat a Philastrio. Huic successit Vigilus.

^h *Marcellini.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vsuard. & pluribus in Indic. Sanctorum Belgij. Agitur de ipso item in vita sancti Swithberti Episcopi, cap. 14.

ⁱ *Henrici Primi.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vsuard. licet Henricum Secundum appellet respectu Henrici alterius, qui anno Domini 919. successit Conrado Imp. Sed ille pientissimus, præ humilitate dici noluit Imperator, vt scribit Vuitichindus mon. in Annal. Sax. lib. 1. Albert. Crant. in Metropoli Saxon. lib. 3. cap. 2. & hist. Eccles. Sax. lib. 3. cap. 14. & alij omnes. Ex quibus apparet, Henricum hunc, de quo agimus, primum eius nominis fuisse Imperatorem, licet plerique respectu illius hunc secundum appelleant. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, nisi quem Papa coronasset, vt apertissime constat ex scriptoribus illorum temporum; & diplomatibus Pontificum & Imp. Regumq. Germaniæ, & epitaphijs ad eorum sepulchra positis, quæ Spiræ leguntur. Sed de his pluribus Panuin. lib. de Comit. Imp. Huius præclarissimas res gestas scriptas fuisse ab Adelbodo Episcopo Ultraiectensi, tradit Sigebert. de vir. illustr. cap. 139. Præter ipsum Vuitichindum, & alios, qui res Saxonum sunt prosecuti, plura de eodem in diuersorum sanctorum Actis scriptis mandata reperiuntur, vt in vita sancti Hereberti Episcopi Colonien. in Actis S. Cunegundis Augustæ eius vxoris, in rebus gestis sancti Stephani Regis Hungarorum, in vita sancti Romualdi, sancti Popponis abbatis Stabulensis, & alijs innumeris pene locis diuersorum auctorum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

N Portu Romano natalis sanctorum martyrum Eutropij^a, Zosimæ, & Bonosæ sororum. Carthaginæ beati Catulini^b diaconi, de cuius laudibus sanctus Augustinus sermonem ad populum habuit; & sanctorum Ianuarij, Florentij, Iulix, & Iustæ martyrum, qui positi sunt in basilica Fausti. Alexandriae sanctorum martyrum Philippi^c, Zenonis, Narsæi, & decem infantum. In insula Tenedo sancti Abudemij^d martyris, qui sub Diocletiano passus est. Sebaste sancti Antiochi^e medici, qui sub Hadriano Præsidente capite obruncatus est: cumq. ex eo lac pro sanguine manaret, Cyriacus carnifex conuersus ad Christum, & ipse martyrium subiit. Papiæ sancti Felicis^f Episcopi & martyris. Nisibi natalis sancti Iacobi^g eiusdem vrbs Episcopi, magnæ sanctitatis viri. Hic miraculis & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confessorum sub persecutione Maximini, qui in Nicæna Synodo peruersitatem Arii, homousij oppositione damnarunt: cuius & Alexandri Episcopi oratione ipse Arius condignam suæ iniquitatis mercedem, effusis visceribus, Constantinopoli recepit. Neapoli in Campania sancti Athanasij eiusdem ciuitatis Episcopi, qui ab impio nepote Sergio multa passus, ac sede pulsus, Verulis confectus ærumnis migravit in cælum, tempore Caroli Calui.

EVTROPII & sociorum^a.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habemus horum Acta tom. 7. vit. sanct. manuscrip. in nostra bibliotheca: est eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. Alia autem prolixiora vidimus accepta ab ecclesia sanctæ Bonosæ trans Tiberim posita.

^b *Catulini & sociorum.*] De quibus etiam Petrus in catal. lib. 6. cap. 103. Hic ille Catulinus, in cuius laudem S. Augustinum tractatum habuisse, scribit Possid. in Indiculo c. 9. De basilica Fausti, cuius hic mentio habetur; meminit Concil. Carthag. 6. in princ. &

Conc. African. cap. 74. Victor item de persecutione Vuand. libro 2.

^c *Philippi & soc.*] Agunt de his etiam Beda hac die, ceteriq. Latinorum.

^d *Abudemij.*] De quo etiam Græci hac die in Menologio agunt, pluribusq. eius Acta commemorant.

^e *Antiochi.*] Græci item de Antiocho hac die, eiusq. martyrium in dicto Menologio referunt: ibi etiam & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem post diem sequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt constat ex Actis sancti Theodori Sicortæ apud Lipom. tom. 7.

^f *Felicis Episcopi.*] De quo tabulæ ecclesiæ Papien-

Papiensis, ex quibus & Galefinius hac die. ^h *Iacobi.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouembris in Menologio. Scribit eius res gestas Theodoretus in Theophilo cap. 1. & hist. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 30. Gennad. de vir. illustr. cap. 1. ex quo Cassiod. & Nicéph. hist. lib. 8. cap. 14. & lib. 9. cap. 28. Interfuit hic nō tantum magno Nicæno Concilio, sed etiam Antiocheno pro Catholicis contra Arianos. Mentio de eo habetur in Actis sancti Alexandri Episcopi Constantinopolitani. ^h *Athanasij Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Neapolitanæ. Eius res gestæ nuper editæ

habentur a Paulo Regio. Vidimus in registro Ioannis Octavi Romani Pontificis, quod manuscriptum extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epistolas scriptas ad Athanasium. Verum diuersus ille est ab eo de quo hic agitur; quippe qui nepos illius senioris sancti Athanasij esse dicatur, & eiusdem Sergij, de quo hic est mentio, frater. Duo itaque fuerunt Athanasij Episcopi Neapolitani; senior, cuius hac die celebritas agitur; & eius nepos, ad quem extant literæ Ioannis Octavi 42. 76. 251. 281. & 307. Meminit eiusdem Athanasij junioris Leo Ostien. chron. Cassin. lib. 1. cap. 42.

xj. **A** Decimosextimo Kal. Augusti. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

NATALIS sancti Faust^a martyris, qui sub Decio cruci affixus, quinque diebus in ea vixit, ac demum fagittis confossus, migravit in cælum. Sebaste in Armenia sanctorum martyrū Athenogenis^b Episcopi; & decem discipulorum eius, sub Diocletiano Imperatore Antiochiæ in Syria natalis beati Eustathij^c Episcopi & confessoris, doctrina & sanctitate celebris, qui sub Constantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defensionem Traianopolim Thraciæ pulsus exilio, ibidem in Domino requieuit. Eodem die S. Hilarini^d monachi, qui vna cum sancto Donato in persecutione Iuliani comprehensus, cum nollet sacrificare, fustibus cæsus, Aretij in Tuscia martyrium sumpsit: cuius corpus ad Ostia Tiberina translatum est. Treuiris S. Valentini^e Episcopi & martyris. Cordubæ in Hispania sancti Sifenandi^f Leuitæ & martyris, qui pro fide Christi a Sarracenis iugulatus est. Santis in Gallia sanctorum martyrū Raineldis^g virginis, & sociorū eius, qui a barbaris pro fide Christi cæsi sunt. Bergomi sancti Domnionis^h martyris. Capuæ sancti Vitalianiⁱ Episcopi & confessoris.

AVSTI^a.] De eo etiam hac die Græci agunt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius describunt. ^b *Athenogenis Episcopi, ac sociorum.*] Agunt de iisdem hac die Græci in Menologio; Metaphrastes autem descripsit ho-

rum Acta, refertq. die sequenti, dissentitq. a ceteris, dum ait, cum in pace absque gladio quieuisse in Domino: cum tamen post multa tormenta vna cum ceteris capite truncatus, in dicto Menologio conscribatur. Diuersus plane hic ab illo Athenogene, quem constat, S. Basilij auctoritate, per ignem martyrium consum-

consummasse, de quo & superius actum est. ^c *Eustathij Episcopi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci vero in Menologio nono Kal. Martij, ac iterum Nonis Iunij agunt de eius translatione, quando temporibus Zenonis Augusti venerandum corpus eius delatum est Antiochiam; de qua translatione scribit etiam Theodorus lector in collectaneis libro 1. Sanctus Athanasius in epist. ad solitarios col. 453. eiusmodi de Eustathio profert elogiū: Fuit Eustathius Episcopus Antiochiæ, vir confessione clarus, religione pius, quem magno studio pro veritate stantem, & Arianam hæresim odio prosequentē, aduersantes homines Arianæ opinionis apud Constantium accusarunt, &c. Hic quidem præ meritorum excellentia inter tot tantosq. sanctissimos Episcopos, qui magno Concilio Nicæno interfuerunt, delectus fuit, qui in eo sacra perageret, vt scribit Theodoretus histor. lib. 1. cap. 7. & 8. & Greg. presbyt. in encomio de sanctis Patribus eiusdem Concilij: id etiam quædam Acta eius S. Synodi, quæ extant, satis declarant. Agit præterea de eo S. Hieron. in chron. & de scrip. Eccles. in epist. 84. ad Magnum, in apologia aduersus Rufinum, & ad Euagrium epist. 126. vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ ecclesiæ Episcopus contra Arium clarissima tuba bellicum cecinit. Hæc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menolog. de eo eiusdem S. Hieronymi testimonium, necnon & sancti Ioannis Chrysostomi; cum dicitur: Extat beati Ioannis Chrysostomi in hunc virū sanctum nobilissima laudatio: hunc & beatus Hieronymus suo testimonio insigni commendauit. Hæc illi. Errare vero de Eustathio omnino videntur Sozomenus, Socrates, Theo-

doretus, & alij hos secuti, dum dicunt ipsum a Constantino Augusto in exilium esse amandatum. Maioris sane fidei peries nos est vel vnus Athanasius, qui ea omnia ob oculos habuit: nam a Constantio, non a Constantino in eum decretum exilium esse, aperte testatur dicta epistola ad solit. col. 453. & 454. Sed de his fusius egimus in apologia pro Constantino conscripta, in Annalibus Ecclesiasticis intexta; vbi etiam diximus, quonam modo hic dicatur præfuisse Nicæno Concilio. ^d *Hilarini.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in Actis sanctorum martyrū Ioannis & Pauli, necnon in vita sancti Donati Episcopi Aretini, licet admodum depræuata. ^e *Valentini Episcopi.*] Successit hic sancto Maximino: ponitur vicimus septimus eius ciuitatis Episcopus in tabulis Democharis; agitq. de eo hac die Molanus in additione ad Vsuardum. ^f *Sifenandi.*] Describit eius martyrij Acta S. Eulog. in memor. Sanct. lib. 2. c. 5. aitq. eum esse passum feria 5. æra 889. anno autem Domini octingentesimo quinquagesimo primo. ^g *Raineldis & sociorū.*] Habentur eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius sororis, atque alumnae S. Gertrudis, apud eundem tom. 1. Acceperunt ambæ sacrum velamen a sancto Authberto Episcopo Cameracensi, qui vixit vsque ad annum Domini 650. vt scribit Sigeber. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vsuard. & in Indic. Sanctorum Belgij. ^h *Domnionis.*] De quo tabulæ ecclesiæ Bergomenis, & Galefinius hac die. ⁱ *Vitaliani Episcopi.*] De eo in Breuiario ecclesiæ Capuanæ.

17 **B** Sextodecimo Kal. Augusti. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE sancti Alexij^a confessoris, filij Euphemiani senatoris, qui prima nocte nuptiarum, sponsa intacta, e domo sua abscedens, ac post longam peregrinationem ad Urbem rediens, decem & septem annos tamquam egenus in domo paternâ receptus hospitio; noua mundum arte deludens, incognitus mansit: sed post obitum, & voce per Urbis ecclesias audita, & scripto suo agnitus, Innocentio Primo Pontifice Maximo, ad ecclesiam sancti Bonifacij summo honore delatus est, vbi multis miraculis

miraculis claruit. Carthagine natalis sanctorum martyrum Scillitanorum^b, Sperati, Nartali, Cythini, Beturij, Felicis, Aquilini, Letarij, Ianuariæ, Generosæ, Bessia, Donatæ, & Secundæ: qui iussu Saturnini Præfecti post primam Christi confessionem in carcerem missi, & in ligno confixi, deinde gladio decolati sunt. Sperati reliquiæ^c cum ossibus beati Cypriani, & capite sancti Pantaleonis martyris ex Africa in Gallias translata, Lugduni in basilica sancti Ioannis Baptistæ religiose conditæ fuerunt. Amaltride in Paphlagonia sancti Hyacinthi^d martyris, qui sub Castritio Præside multa passus, quieuit in carcere. Tiburre sancti Generosi^e martyris. Constantinopoli sanctæ Theodotæ^f martyris, sub Leone Iconoclasta. Romæ depositio S. Leonis^g Papæ Quarti. Papiæ sancti Ennodij^h Episcopi & confessoris. Antisiodori sancti Theodosijⁱ Episcopi. Mediolani sanctæ Marcellinæ^k virginis, sororis beati Ambrosij Episcopi, quæ Romæ in basilica S. Petri a Liberio Papa velum consecrationis accepit: cuius etiam sanctitatem idem beatus Ambrosius scriptis suis testatam facit. Venetijs Translatio sanctæ Marinæ^l virginis.

I V L I I 17.

ALEXII^a.] De eodem hac die Beda, alijq. recentiores. Extant eius res gestæ Latinis & Græcis notissimæ: recitat eas Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 6. cap. 107. & alij complures; Græcis autem edidit eadem Acta Metaphrastes, quæ retulit Lipom. to. 7. & Sur. tom. 4. in nonnullis tamen corrigenda. Vixit item Romæ iisdem temporibus Innocentij Papæ, & Honorij Imperatoris, eiusdem fere nominis Aletius nobilitate generis, & virtutum meritis spectatissimus, qui fuit gener S. Paulæ; vxorem enim duxit eius filiam Ruffinam; quæ cum decessisset ex hac vita, S. Paulinus Nolanus Episcopus scripsit ad eum egregiam epistolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Est enim coniunx fidei, soror virginitatis, filia perfectionis, cui Paulæ mater, soror Eustochium, tu maritus. Hæc Paulinus.

^b Scillitanorum, Sperati, & sociorum.] De his Beda, Vuardus, Ado, & alij. In horum laudem tractatum habuisse S. Augustinum, testatur Possidius in Indiculo cap. 9. Habemus horum sanctorum martyrum Acta, prout excepta fuerunt a Notarijs, & relata in Acta Proconsularia, absque vilo aliquo fuce vel additamento inde descripta, nobis quidem quodis thesauro cariora; est illorum eiusmodi exordium: Præfente Claudio Consu-

lari, alias Proconsule, &c. Hallucinantur prorsus hi qui hos Carthagine in Hispania passos dicunt: nam ex prædictis ipsorum Actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorum monumentis: nam in Breuiario Toletano secundum regulam sancti Isidori, dum de sancto Sperato agitur, hæc in hymno sacro de eodem scribuntur:

*Hunc vrbs præpollens Africa
Carthago seruat martyrem, &c.*

^c Sperati reliquiæ.] De translatione S. Sperati agit hic Beda, sed Ado Treueren. decimo octauo Kalendas Octobris, Ado Viennen. in chron. anno 806. & Sigeber. anno 802. Itemq. de translatione reliquiarum S. Sperati, Cypriani, & Pantaleonis martyrum est carmen Abogardi Episcopi Lugdunensis, quod Pamelius descripsit in apparatu editionis sui Cypriani: vbi & alia de eadem re ex archiuis deprompta subnectit. Ceterorum autem reliquiæ Romam translatae sunt, atque reconditæ in titulo Pammachij, in ecclesia scilicet SS. Ioannis & Pauli, vt vetera eiusdem ecclesiæ monumenta indicant, vbi & eius translationis vetus pictura ipsam historiam repræsentans, vsque ad nostros dies illæsa permansit.

^d Hyacinthi.] De quo etiam Græci hac die in Menologio, vbi & eius passio describitur.

^e Generosi.] De eo tabulæ, ac vet. monumenta ecclesiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius venerandum corpus asseruari sub maiori altare

altare ecclesiæ sancti Laurentij, ex iisdem indicimus.

^f Theodotæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hæc de causa necis eius: Hæc cum ex facultatibus suis tres sanctas imagines fieri procurasset, vnam Christi Domini, Dei genitricis alterâ, tertiâ vero S. Anastasiæ, reliquis opibus erogatis in pauperes; vna cum alijs religiosis feminis, iussu Leonis Imperatoris gladio percussa, martyrium consummauit. Hæc ibi.

^g Leonis Papæ Quarti.] Successit hic Sergio Secundo. Res ab eo præclare gestas, quas conscripsit Anastasius Bibliothecarius, qui his temporibus claruit, aliaq. de ipso ex antiquis codicibus accepta digessimus in Annalibus Ecclesiasticis. Agit de eodem hac die Petrus in catal. lib. 6. cap. 106.

^h Ennodij Episcopi.] De eodem hac die tabulæ Ticinenses. Successit hic sancto Epiphonio, cuius etiam Acta conscripsit; sedit temporibus Hormisdæ Papæ, a quo iterum missus est legatus Constantinopolim ad Anastasium Imperatorem. Legimus harum legationum commonitoria eiusdem Hormisdæ Pontificis. Gesta Ennodij ad illud vsque tempus, quo diaconus ordinatus est, ipsemet descripsit, imitatus nimirum sanctum Augustinum in libris Confessionum. Incipiunt: Oraculum est, &c. Extant eruditissimi viri præclarissima scriptorum monumenta, quæ Illustrissimus ac Reuerendiss. Card. Sylletus in sua bibliotheca, nobilissimo antiquitatum promptuario, recondita habet.

ⁱ Theodosij Episcopi.] De eo tabulæ Episco-

pörü ecclesiæ Antisiodorensis: legitur enim in eis, hunc successisse S. Vrso, sedisse annos octo: & dies vigintiocto, hæc. die ex hac vita ad Deum migrasse. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, interfecti. primo Concilio Annelianensi, eius tempore celebrato, vt eiusdem Synodi Acta indicant.

^k Marcellinæ.] De sacro velamine a Liberio Papa Romæ suscepto, cuius hic mentio habetur, scribit sanctus Ambrosius lib. 3. de Virginitate, vbi idem recitat eiusdem Liberij sermonem eo die in illis solemnibus habito. Idem sanctus plura de ipsa in sermone habito in funere fratris, & in epistola ad Siagrium 47. libro 6. edit. Rom. in fine, vbi meminit domus paternæ, Romæ positæ, in qua sancta Marcellina degebat vna cum alijs sanctis virginibus: quæ quidem semel eidem vsui dicata, hæcenus perseuerat: est enim ibi ecclesiæ & monasterium monialium nomine sancti Ambrosij non longe a Capitolio prope Forum Piscarium. Superuixit sancta Marcellina post obitum sancti Ambrosij, vt ex Paulino in vita sancti Ambrosij colligi potest. Quanti vero eam fecerit S. Ambrosius, ex citatis locis ipsius, & epist. 13. lib. 2. edit. Rom. quam ad ipsam scripsit, satis accipitur.

^l Translatio sanctæ Marinæ.] De eius gestis, atque translatione facta Venetias, agit Petrus in catal. lib. 6. cap. 108. De ea item in vit. Patrum par. 1. cap. 44. Græci autem in Menolog. hac die agunt de alia Marina martyre Antiochiæ Pisdia, filia Aedesij sacerdotis idolorum, quam plerique Latinorum Margaritam appellant.

18

Quintodecimo Kal. Augusti. Luna.

Cix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

IBVRE sanctæ Symphorosæ^a vxoris sancti Getulij martyris, cum septem filijs suis, Crescente, Iuliano, Nemefio, Primitiuo, Iustino, Staeteo, & Eugenio: quorum mater sub Hadriano Principe ob insuperabilem constantiam primo palmis diu cæsa, deinde crinibus suspensa, nouissime saxo alligata, in flumen præcipitata est: filij autem stipitibus ad trochleas extensi, diuerso mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora postea Romam translata, Pio Quarto Summo Pontifice in Diaconia S. Angeli in Foro Piscario inuenta fuerunt. Carthagine sanctæ Gundenis^b virginis, quæ iussu Ruffini Proconsulis ob Christi

Christi confessionem quater diuersis temporibus equulei extensione vexata, & vngularum horrenda laceratione cruciata, carceris squalore diu afflictā, nouissime gladio cæsa est. Dorostori in Mylia sancti Aemiliani^c martyris, qui tempore Iuliani Apostatæ sub Capitolino Præsīde in fornacem iniectus, martyrij palmam accepit. Traiecti sancti Friderici^d Episcopi & martyris. Gallæciæ in Hispania sanctæ Marinae^e virginis & martyris. Mediolani sancti Materni^f Episcopi, qui sub Maximiano Imperatore pro fide Christi, & pro ecclesia sibi commissa, in carcerem detrusus, & sæpe verberibus cæsus, tandem multis confessionibus clarus obdormiuit in Domino. Brixiae natalis sancti Philastrii^g eiusdem ciuitatis Episcopi, qui aduersus hæreticos, præsertim Arianos, a quibus multa passus est, plurimum verbis scriptisq. pugnavit, demum clarus miraculis confessor in pace quieuit. Metis in Gallia S. Arnulphi^h Episcopi, qui sanctitate & miraculorum gratia illustris, eremiticam vitam deligens, beato fine quieuit. Signiæ S. Brunonisⁱ Episcopi & confessoris.

I V L I I 18.

SYMPHOROSAE & filiorum^a.] De his hac item die Vsuardus, Beda autem & Ado ad quintum Kalen. Iulij. Habemus eorum Acta manuscripta: edidit ea Mombritus tom. 2. scripta (vt præfert titulus) ab Africano, nobili illo antiquo scriptore, qui vixit temporibus Decij Imperatoris. Recitat eadem compendio descripta Petrus in catalog. lib. 6. cap. 111. Extat adhuc Tibure cisterna sicca, vbi illis persecutonis temporibus sancta Symphorosa cum filiis aliquādo delituit: Via etiam Tiburtina habetur nobilis ac peruetusta S. Symphorosæ memoria. Horum reliquæ Romam translata, nostris temporibus inuenta sunt in Diaconia S. Angeli in Foro Piscario, ac vna cum eis plumbi lamina his verbis descripta: HIC REQUIESCUNT CORPORA SANCTORVM MARTYRVVM SYMPHOROSAE, VIRI SVI ZOTICI, ET FILIORVM EIVS, A STEPHANO PAPA TRANSLATA. Mentio habetur de Symphorosa in Actis sancti Getulij in fine, apud Sur. tom. 3. die 10. Iunij. Getulius enim, Zoticus item dictus reperitur, de quo superius pluri- bus egimus.

^b Gundenis.] De qua etiam hac die Beda, Ado, & alij; habentq. Consules, sub quibus prædicta virgo passa est: licet pro Zeta, Geta sit restituendus: gesit enim Consulatum Septimius Geta vna cum Septimio Plautiano temporibus Seueri Imper. anno Domini

ducentesimo quinto. De his etiam tabulæ Cassiodori.

^c Aemiliani.] De eo item Vsuard. ac Græci etiā in Menologio hac die his verbis: Sancti martyr Aemiliani: hic fuit ex Dorostoro vrbe Mysiæ, seruus Græci cuiusdam, temporibus Iuliani Apostatæ, & Capitolini Præsīdis. cum vero Christum coleret, & idola excraretur; nactus opportunum tempus, arrepto malleo, ingressus in templum, idolorum simulacra omnia contriuit, & sacrificia dispersit, adiensq. Præsīdem, seipsum denunciauit: quocirca verberatus, & in fornacem iniectus, spiritum Deo commendauit. Hæc ibi. In eadem sententiam sanctus Hieronymus in chron. anno primo Iuliani Apostatæ hæc ait: Aemilianus ob ararū subuersionem Dorostori a Vicario incenditur. De eodem Theodoretus lib. 3. cap. 6. & Cassiod. lib. 6. cap. 16. Ex legibus Constantini & Constantij eius filij Augustorum, templa, arasq. subuer- ti, & idola frangi, legitimum fuit. Restituit ecclesiam Aemiliani martyris Basilus Imp. vt scribit Cedren. in compen. in Basilio.

^d Friderici Episcopi.] De eo tabulæ ecclesiæ Traiectensis, Molanus in addit. ad Vsuard. at pluribus in Indiculo sanctorum Belgij. Gesta autem eius fusius scripta recitat Sur. tom. 4. ex quibus alij plures, qui de ipso scribere, accepisse noscuntur. Martyrio occubuit anno Domini 838. ea de causa, quod, sicut & sanctus Ioannes Baptista, hic coarguit Regē ob introductam pellicem consanguineam; cuius ar-

ius artibus, missis ficarijs, occisus est. ^e Marinae.] De qua pluribus in Flore sanctorum Hispan. & in Thesauro concion. tomo 2. die sequenti.

^f Materni Episcopi.] Agit de eodem hac die Beda, simulq. tabul. eccles. Mediolanen. Eius Acta recitat Mombr. tom. 2. extatq. de eo præfatio Ambrosiana.

^g Philastrii Episcopi.] Extat sermo S. Gaudentij Episcopi, eius successoris, quo describitur vita ipsius. De translatione autem est sermo Ramperti eiusdem ecclesiæ Episcopi. Habet ea omnia Lipom. tomo 2. & Sur. tom. 4. Vixit Philastrius sub Theodosio seniore, interfuitq. vna cum sancto Ambrosio ceterisq. sanctis Episcopis Concilio Aquileiensi aduersus Arianos, vt apparet ex Actis eiusdem Concilij. Meminit eiusdem sanctus Augustinus libro de hæresibus ad Quoduult- deum, seq. eum nouisse testatur: obijt autem diem, cum adhuc superstes esset sanctus Ambrosius, vt apparet ex sermone sancti Gaudentij, eius successoris, habito in ordinatione sua. Vnde constat vel mendosum esse codicem, vel ab aliquo superadditum, quod habetur apud Philastr. de hæresib. cap. 112. a Christo Domino vsque ad illud tempus cum ea scriberet, intercurrisse annos quadringē- tos triginta: cum liquido appareat sanctum Ambrosium, qui ei superuixit, longe ante ea tempora ex humanis desijisse, Cæsario & Attico Consulib. anno Domini trecentesimo nonagesimoseptimo. Sed Latinius noster, qui in mendis illapsis cognoscendis lynceos habet oculos, sic iure putat locum esse restituendum, leuissima facta mutatione, nimirum vt nota numeri cccclxxx. sic sit corrigenda, cccclxxx.

^h Arnulphi Episcopi.] De eodem hac die Beda, Vsuardus autem & Ado ad xvij. Kalend. Septembris, quo die eius venerandum cor-

pus translatus est. Extant eius Acta apud Bedam tomo 3. incerto auctore. Paulus diacon. de gest. Longobard. lib. 6. cap. 5. meminit de libro gestorum ac miraculorum eius, quæ asseruari dicit in Metensi ecclesia, hæc- que subdit: De hoc sanctissimo viro Arnulpho quædam miranda scripsi, quæ superfluum duxi modo replicare. De eo Otho Frisingen. Episcop. lib. 5. cap. 9. Vincentius in specul. libro 23. cap. 72. & sequen. & alij plures ex recentioribus. Migravit ex hac vita (vt tradit Sigebert. in chron.) anno Domini 640. Mirati sumus, viros alioqui eruditos confun- dere hunc Arnulphū Metensem Episcopum cum Arnulpho Sueffionensi Antistite, cuius Acta habet Sur. tom. 4. die 15. Augusti: nam etsi nulla alia differentia alterum ab altero distingueret, temporum saltem distantia diuersitatem significaret: siquidem (vt diximus) hic Metensis, de quo agimus, migra- uit ex hac vita anno Domini 640. ille autem Sueffionensis anno 1087. vt tradit Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. sanctorum Belgij: quod quidem & eius Acta aperte testan- tur. Confusio autem de duobus Arnulphis non tantum ex nomine eodem euenisse vide- tur, sed etiam quoniam vtriusque natalis inci- dit in eundem diem: in fine enim vitæ sancti Arnulphi Sueffionensis hæc leguntur: Quo die sancti Arnulphi Metensis Episcopi feriæ celebrantur, eodem huius sancti viri Arnulphi Sueffionensis in ecclesia beati Petri Apo- stoli corpus conditum fuit.

ⁱ Brunonis Episcopi.] Huius Acta typis excu- sa ab ecclesia Signina accepimus. Plura de eo Leo Ostiensis in chron. Cassin. lib. 4. cap. 33. & in litteris Paschalis Papæ; item Petrus diacon. Cassinen. lib. de vir. illustr. monasterij Cassin. cap. 34. Migravit ex hac vita sub Cal- listo Secundo Romano Pontifice.

19 Quartodecimo Kal. Augusti. Luna. D. viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NATALIS sancti Epaphræ^a, quem sanctus Paulus Apostolus concaptiuum appellat. Hic ab eodem Apostolo Colossis Episcopus ordinatus, clarus virtutibus ibidem martyrij palmam pro ouibus sibi commendatis virili agone percepit: cuius cor- pus Romæ in basilica sanctæ Mariæ Maioris conditum est. Hispali in Hispania passio sanctarum virginum Iustæ^b & Ruffinæ,

quæ a Præfide Diogeniano comprehensæ, primo equulei extensione, & vngularum laniatione vexatæ, post carcere, inedia, & varijs torsionibus afflictæ; tandem iusta in carcere spiritum exhalavit, Ruffinæ vero ceruix in confessione Domini confracta est. Cordubæ sanctæ Aureæ^c virginis, quæ aliquando lapsa, sed facti pœnitens, iterato certamine hostem effuso sanguine superavit. Treuiris sancti Martini^d Episcopi & martyris. Romæ sancti Symmachi^e Papæ, qui schismaticorum factione diutius fatigatus, demum sanctitate conspicuus migravit ad Dominum. Veronæ sancti Felicis^f Episcopi. Apud Scetim Aegypti montem sancti Arsenij^g Romanæ Ecclesiæ diaconi, qui Theodosij tempore in solitudinem secedens, virtutibus omnibus consummatus, & iugi lacrymarum imbre perfusus, spiritum Deo reddidit. In Cappadocia sanctæ Macrinæ^h virginis, sororis sanctorum Basilij Magni & Gregorij Nysseni.

I V L I I 19.

PAPHRÆ^a.] De eo Paulus ad Colossen. cap. 1. & 4. & in epist. ad Philemonem. Agunt de eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalogo libro 6. capite 116. Eius venerandum corpus asseruari Romæ in basilica sanctæ Mariæ Maioris, ex certis eiusdem ecclesiæ veteribus monumentis accepimus.

^b *Petrus et Ruffina.*] De his hac die Beda, Vsuar. Ado, & Petrus in catal. lib. 6. cap. 117. In Breuiario Toletano extat vetus sacer hymnus, quo ipsarum res gestæ narrantur. incipit:

Adsumt Punicea floscula virginum, &c.

Ioannes Maldonatus, vir quidem disertissimus, inter alia multa præclarissima ingenij sui monumenta reliquit harū Acta a se paucis descriptā, magis consulens historiæ veritati, quam studio eloquentiæ. Pluribus de eisdem in Flore sanct. Hispan. & in Thesaur. concion. tom. 2. hac die.

^c *Aurea.*] Huius certamen exacte describit S. Eulogius in memor. sanct. lib. 3. cap. 17. aitq. eam passam esse æra octingentesima nonagesimaquarta, a Domino autē anno octingentesimo quinquagesimo sexto.

^d *Martini Episcopi.*] Agit de eo item Molanus in addit. ad Vsuardum 2. edit. Diuersus hic ab illo qui successit sancto Agritio, qui interfuit Concilio secundo Arelatensi, præcessitq. sanctum Maximinum, qui reperitur inter Patres qui præsentēs fuerunt Concilio Agrippinensi, & sedit circa vltima tempora Constantini, numeraturq. vigesimus quintus eius sedis Episcopus in tabulis a Democh.

descriptis: hic autem decimus ponitur.

^e *Symmachi Papæ.*] Hic successit Anastasio Secundo, magnamq. adeptus est laudem & titulum sanctitatis, quod aduersus schismaticos stetit intrepidus: quo quidem tempore ob eam causam complures necati sunt, vt inter alios Dignissimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa sancti Dionysij Alexandrini Episcopi sententia, qua, scribens ad Nouatū schismaticum, ait his verbis: Oportuerat omnia incommoda pati potius, quam Ecclesiæ Dei discidisse concordiam. At illud martyrium, quod quis patitur ne dirimatur Ecclesiæ consensus, non minus certe, sed multo plus, meo quidem iudicio, habet commendationis, quam illud quod suscipitur ne idolis omnino immoletur. Hæc Dionysius apud Eusebium histor. lib. 6. cap. 37. Nouimus ea de causa inter celebres martyres eos adnumeratos, qui adherentes sancto Ioanni Chrysoltoimo tunc exulanti, occisi sunt Constantinopoli, cum nolent communicare cum Arsatio intruso atque schismatico, quorum dies natalis agitur 12. Ianuarij.

^f *Felicis Episcopi.*] dictus alias Felicianus. De eo ex antiquis monumentis Episcoporum Veronensium Augustinus Valerius Episcopus Veronen. & Card. pag. 6. & 38.

^g *Arsenij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Maij. Collegit eius Acta ex antiquis codicibus Metaphrastes, quæ refert Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 4. De ceteris actis, scitisq. eiusdem sententijs, confertus est liber qui inscribitur Vita Pa-

tæ Patrum in 2. & 3. parte. Adnumeratur inter præcipuos eremi cultores; vnde S. Hieron. epist. 27. Quid, inquit, narrem Macarios, Arsenios, Serapiones, & reliqua columnarum Christi nomina? &c.

^h *Macrina.*] Hæc respectu S. Macrinæ auis, de qua supra actum est, iunior seu minor Macrina dicta est. Huius præclarissima gesta in epistola ad Olympiū vertex ille eloquentium Theologorum Gregor. Nyssenus germanus

eius conscripsit, quam Latine redditam recitat Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 4. hac die. Qualis autem, quantave fuerit virgo hæc, & quo sanctitatis & doctrinæ fastigio sublimate, ex his quæ idem Greg. frater in lib. de anima scribit, facillime potest intelligi: dum se illius esse discipulū, illam vero magistrā, sæpe ingenue profitetur: ab ipsa enim abdita quæque Christianæ Theologiæ, purgatis tantum mentibus peruia, se accepisse testatur.

20

Tertiodecimo Kal. Augusti. Luna.

E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NTIOCHIAE passio sanctæ Margaritæ^a virginis & martyris. In monte Carmelo sancti Eliæ^b Prophetæ. Eodem die natalis beati Ioseph^c, qui cognominatus est Iustus, quem Apostoli cum beato Matthia statuerunt, vt locum apostolatus Iudæe prodi-

toris impleret: sed cum fors cecidisset super Matthiam, ipse nihilominus prædicationis & sanctitatis officio inseruiens, multamq. pro fide Christi a Iudæis persecutionem sustinens, in Iudæa victorioso fine quieuit: de quo etiam refertur, quod venenum biberit, & nihil ex hoc triste propter Domini fidem pertulerit. Damasci sanctorum martyrum Sabini^d, Iuliani, Maximi, Macrobij, Casiæ, & Paulæ, cum alijs decem. Cordubæ S. Pauli diaconi & martyris, qui cum infideles principes Mahumeticæ impietatis ac sæuitiæ argueret, & Christū constantissime prædicaret, eorū iussu necatus, ad præmia euolauit in cælum. In Lusitania sanctæ Vuilgefertis^f virginis & martyris, quæ pro Christiana fide ac pudicitia decertās, in cruce meruit gloriosum obtinere triumphū. In pago Boloniensi in Gallia S. Vulmari^g abbatis, admirandæ sanctitatis viri. Treuiris sanctæ Seueræ^h virginis.

I V L I I 20.

MARGARITÆ^a.] Hanc aliter Marinam dicit Beda, & Vsuardus xiiij. Kalen. Iulij. Græci vero, qui eam Marinam etiam dicunt, agunt de ea in Menolog. xvj. Kal. Augusti: in veteri autem Romano Martyrologio, cui adstipulatur antiqua manuscripta atque recentiora Martyrologia, hac die agi-

tur. Errare noscuntur hi qui ipsam Alexandriæ passam referūt, cum constet Antiochiæ Pifidiæ id factū, quod & Græci tradunt. Vetustus fuit in Ecclesia Occidentali etiam huius sanctæ martyris cultus; in antiquis enim Litanijs Rom. Ecclesiæ, quæ & positæ habentur in Ordine Romano, inter alias sanctas virgines & martyres hæc recensetur. de eiusdem celebri festa die habetur mentio in Conc. Oxoniensi.

Quod autē spectat ad Acta ipsius, hæc Radulphus Tung. de obser. can. c. 11. Passionem, inquit, beatæ Margaritæ vidi Romæ apud Lateranū in dicto canone beati Gelasij apocryphis adnumeratam. Hæc ipse: quæ vehementer miramur, cum nec in antiquis manuscriptorum plurima suppetunt exemplaria e diuersis quæ Romæ extant bibliothecis, nec in his qui typis excusi sunt codices, aliquid tale in decreto Gelasij potuerimus inuenire. Non tamen imus inficias, in Actis eius, quæ edidit Metaphrastes, & recitat Lipom. to. 6. & Sur. tom. 4. quæ etiam e Latinis codicibus accepta descripsit Mombritius tom. 2. quæ denique legimus in pluribus manuscriptis peruetustis codicibus, vt inter alios, S. Mariæ ad Martyres, & sanctæ Cæciliæ trans Tiberim: non (inquam) negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione non leui. Cum autem omnes tradant hanc fuisse filiam Aedesij idolorū sacerdotis, in mentem subijt ille Aedesius additissimus idolorum cultui, rerū Christianarum hostis acerbissimus, de quo plura scribit Eunapius Sardiānus in vitis philosophorum. Extat de eadem Margarita epigramma Bonad. Sant. libro 3. monod. 31. Cecinit & eius martyrīum egregie Hieron. Vida Alben. Episcopus, addiditq. epigramma de eius ecclesia restituta. Itidem Baptista Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Margaritæ agonem heroico poemate pulcherrimo decantauit.

^b *Elie Prophetæ.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio; sicq. colunt, vt abstineant a seruilibus operibus, vt apparet ex Emmanuelis Imp. constitutione apud Theodorū Bals. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 11. Præter ea quæ in diuinis scripturis de Elia leguntur, Iosephus etiam de eo scribit lib. 8. antiquit. cap. 7. & sequen. Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 5. & Metaphrastes, quem recitat Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. De æde Eliæ nomine, Dominicum, nuncupata, extat epigramma sancti Gregorij Nazianzeni in edit. Leuuencl. Rursus autem de templo Eliæ per Basilium Imp. restituto me-

minit Cedrenus in compen. histor. in Basilio. ^c *Ioseph Iusti.*] De eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij ex Act. Apost. cap. 1. Fuisse hunc ex numero septuagintaduorum discipulorum, scribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract. in Act. Apostol. qui cum etiam Barsabas cognominatus legatur; hinc factum est, vt errore ducti aliqui existimarent illum eundem esse cum Barnaba, qui & ipse dictus est Ioseph, vt testantur Acta Apostolorum cap. 4. secundum editionem vulgata. Est præterea mentio in iisdē Actis c. 15. de alio discipulo, qui Iudas nomine, & ipse cognominatus est Barsabas: quos omnes inter se diuersos fuisse, ipsa Actorum historia patefacit. Quæ autem hic habentur de Ioseph, accepta sunt ex Papiā; eaq. recenset Eusebius hist. lib. 3. cap. 33. Tradit Dorotheus in Synopsi, hunc factum esse Episcopum Eleutheropolis in Palæstina.

^d *Sabini & soc.*] De quibus Beda, Vsuardus, Ado, & alij denique recentiores.

^e *Pauli.*] Agit de eodem Vsuardus hac die: martyrīum autem eius describit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. cap. 6. passumq. dicit hac die, æra octingentesima octogesimo nona, anno a Christo Domino octingentesimo quinquagesimo primo.

^f *Vuilgesfortis.*] Eadē ipsa, quæ de ea hic habentur, recitat Molan. in addit. ad Vsuardum.

^g *Vulmari abbatis.*] De eo item Vsuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res gestas eius habet Sur. tom. 3. die 17. Iunij, & tom. 7. hac die, Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 293. & Molanus in Indic. sanct. Belgij. Vixit circa annum Domini sexcentessimū octogessimū.

^h *Seueræ.*] De ea tabulæ ecclesiæ Treuerensis, ex quibus Molan. in addit. ad Vsuard. hac die. Fuit hæc soror S. Modoaldi Episc. Treuerensis, & Ittæ coniugis Pipini Ducis. Plura de ea in vita S. Modoaldi, quam recitat Sur. to. 3. die 12. Maij, ibiq. lib. 2. cap. 14. agitur de S. Seueræ obitu: de eadem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 156. Claruit circa annum Domini sexcentessimū sexagesimum.

21

Duodecimo Kal. Augusti. Luna.

Fvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 t u A B C D E f F G H M N P
 13 14 15 16 17 18 19 20 20 21 22 23 24 25

ROMÆ sanctæ Praxedis ^a virginis, quæ in omni castitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationibus atque ieiunijs assidue vacans, quieuit in Christo; sepulcrum est iuxta sororem suam Pudentianam via Salaria. Babylone sancti

sancti Danielis ^b Prophetæ. Massiliæ natalis S. Victoris ^c, qui cum esset miles, & nec militare, nec idolis sacrificare vellet, primo in carcerem trusus, ibiq. ab angelo visitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouissimè contritus in mola pistoria martyrīum consummauit. Passi sunt cum eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Treces sanctæ Iuliæ ^d virginis & martyris. Ibidem passio sanctorum Claudij ^e, Iusti, Iucundini, & fortiorum quinque sub Aureliano Imperatore. Comanæ in Armenia S. Zotici ^f Episcopi & martyris, qui sub Seuero coronatus est. Argentorati sancti Arbogasti ^g Episcopi, miraculis clari. In Syria sancti Ioannis ^h monachi, collegæ sancti Simeonis.

PRAXEDIS ^a.] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. omnes. Plura de ipsa ex Pastore presbytero in Actis eius, Nouati, & Pudentianæ, quorū supra meminimus: habemusq. eadem manuscripta vna cum epistola Timothei fratris eardem sanctarum Praxedis & Pudentianæ, ibiq. de erectione tituli sanctæ Praxedis. est horum exordium: Virgo venerabilis, &c. tom. 10. vit. sanct. Non longe ab his diuersa sunt ea quæ Mombrit. descripsit tomo 2. vit. sanct.

^b *Danielis Prophetæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem vna cum tribus pueris ad xvj. Kal. Ianuarij in Menologio. Præter multa, quæ de Daniele in libris diuinarum Scripturarū leguntur, scribit de eo Iosephus antiquit. lib. 10. c. 14. Epiphan. de vita & interit. Prophet. cap. 10. vbi hæc habet in fine: Humatus est in augusta cauerna honoribus magnis; extatq. monumentum eius vsque ad hoc sæculum nostrum in Babylone cunctis notissimum. Hæc Epiphanius. De eodem Daniele Dorothe. in Synop. cap. 17. & apud Isidor. de vit. & obit. sanct. cap. 40. Extat insuper commentariolus Metaphrastis de Daniele & tribus pueris apud Sur. tom. 4. Translatas eorum reliquias Babylone Alexandriam, & in ecclesia sanctorū Ioannis & Cyri positas, Acta eorundem significant, easdemq. Venetias translatas accepimus; insuper & Vercellis crus S. Danielis asseruari percepimus, thesaurū plane incomparabilem: ceterum eorundē trium puerorum sacrorum pignorum magnā partem Romæ in diaconia S. Hadriani reconditam religiose asseruari scimus. Ne quid prætereamus; eiusdē Danielis inter leones positi statuum ære constatam, auroq. ornatā, Constantinus Magnus Imp. Cōstantinopoli in medio foro posuit, vt auctor est Euseb. in vita Constantini lib. 3. c. 48. Antiquus mos Chri-

stianorum fuisse reperitur, vt in tale sepulchris inter alia resurrectionis symbola, Daniele in lacu inter leones liberum sancti sculperent. Extant eius rei in veteribus lapideis sepulchris complura exempla. Ea fortasse de causa, quod de resurrectione mortuorum c. 12. apertissime sic locutus: seu quod e lacu ipse liber egrediens, quodam hieroglyphicum hominis e tumba resurgentis expresserit.

^c *Victoris.*] De quo Beda, Ado, Petrus in cal. lib. 6. cap. 122. & alij recentiores hac die. Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. cap. 77. Venañt. Fortunat. hos versu libro 7. ad Bod. ducem:

Massilia Victor martyr ab vrbe venit
 Reperimus in Vaticana biblioth. huius martyris Acta metro conscripta in codice notato num. 137. cuius exterior inscriptio est: Sancti Ambrosij opera. Passus hic traditur in persecutione Diocletiani & Maximiani A. A. Fuit insuper alius Victor, seu Victorinus Massiliensis, qui eruditione clarus vixit temporibus Theodosij Iunioris & Valentianij Imperatorum, de quo Gennadius de viris illustribus cap. 6. Ado in chron. & alij.

^d *Iuliæ.*] De ea etiam Vsuardus hac die, ibi & Molanus de translatione eiusdem.

^e *Claudij & soc.*] Agit & de his Molanus in addit. ad Vsuardum hac die.

^f *Zotici Episc.*] Meminit huius magna cum laude Apollinaris Episcopus Hierapol. apud Euseb. lib. 5. cap. 15. vbi legitur, hunc adnumeratum inter Episcopos fuisse ex vicō Comanā; licet Nicephorus dicat eum presbyterum Ostrenum lib. 4. cap. 23.

^g *Arbogasti Episc.*] Huius Acta esse conscripta ab Vthone eiusdē ecclesiæ Episcopo, testatur Guiglielmus Einsengren. Suffectus est hic S. Amando, anno Domini 646. seditq. annos duodecim, vt habent tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ descriptæ a Demochare in libro de sacrificio Missæ.

h Ioannis.] De eodem item Græci agunt hac die in Menologio. Huius res gestæ intexta simul sunt cum Actis S. Simeonis, quæ (vix dixi-

mus, cū de eo supra egimus) scripsit Leontius Episc. in Cypro, citatq. ea Septima Synodus; habent eadem Lipom. to. 6. & Surius tom. 4.

v. **G** Vndecimo Kalen. Augusti. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	30	i	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

A P. P. Mafsiliam natalis sanctæ Mariæ^a Magdale-
næ, de qua Dominus eiecit septem demonia, &
quæ ipsum Saluatorem a mortuis resurgentem
primâ videre meruit. Philippis sanctæ Synty-
ches^b, cuius beatus Paulus Apostolus meminit.

Anoy^c in Galatia natalis S. Platonis^c martyris, qui sub Agrip-
pino Vicario verberibus cælus, vncis ferreis laniatus, alijsq. im-
manissimis tormentorum generibus cruciatus, demum abscisso
capite, inuictam animam Deo reddidit: cuius miracula in sub-
ueniendis captiuis Acta secundæ Synodi Nicænæ testantur. In

Cyp^dro sancti Theophili^d Prætoris, qui ab Arabibus tentus, cum
nec donis nec minis flecti posset vt Christum negaret, gladio
cæsus est. Antiochiæ sancti Cyrilli^e Episcopi, doctrina & sancti-
tate conspicui. In territorio Aruernensi sancti Menelei^f abbatis.

In Blandini^g monasterio sancti Vuandregisili^g abbatis, mira-
culis clari. Scythopoli in Palæstina sancti Ioseph^h Comitis.

Maria Magdalena^a] De ea-
dem hac die Beda, ac ceteri,
omnes Latinorum, Græci
etiam in Menologio. De fa-
mossima & antiquissima dis-
putata questione, an vna
vel plures fuerint Magdalenz,
pluribus in Annalibus Ecclesiasticis; ibiq.
vnam tantum fuisse Magdalenam, professi su-
mus. Multa quidem de eadem apocrypha
legimus, vt historiam quamdam Ioseph no-
mine, cuius est principium: In diebus Clau-
dij, &c. Libellum in super de eius accessu ad
fenatam Romanū, vt Pilatum de nece Chri-
sti populari iudicio, & aliu eiusmodi; nobis
quidam in illa visa. De accessu autem eius cum
Martha & Maximino in Gallias, cum vetus-
traditio, tum etiam antiqui manuscripti co-
dices edocent: quibus adde. ea quæ nouissi-
me scripta sunt a Siluestro Prierate Domini:

cano in Aurea rosa in expositione Euangelij
feriæ quintæ infra octauas Paschæ, quæ re-
citatur Sur. tom. 4. hac die. Lege & ea quæ Pe-
trus in catal. scribit lib. 6. cap. 124. & alia id
genus: in omnibus seruans Apostoli regu-
lam, vt cuncta probans, quod bonum est te-
neas. Sigeb. agens de eius translatione anno
Domini 745. hac compendio describit: Per-
secutione post lapidationem Stephani pro-
tomartyris mota, Maximinus vnus de se-
ptuagintaduobus discipulis ad Gallias tran-
siens; Mariam Magdalenā secum adduxit, &
eam apud Auenensem urbem, cui præsidebat,
sepeliuit defunctam. Auenensi vero vrbe a Sar-
racenis desolata, corpus eius a Gerardo Com-
ite Burgundiæ ad cœnobium Viceliacum a
se constructum transfertur. Quamquam ali-
qui scribant, quod illud apud Ephesum quies-
cat, nullum super se tegumen habens. Hac
Sigebertus. Fuit etenim Græcorum opinio,
quod

quod corpora Mariæ Magdalenz & Lazari
quiescerent Ephesi: vnde Cedrenus in comp.
hist. in Leone Imp. Basilij filio hac ait: Con-
didit templum sancto Lazaro sacrum, in
eo Lazari & Magdalenz reliquias Epheso al-
latas deposuit. Hac Cedrenus in compend.
hist. in Leone Philosopho. Insuper Zonaras
lib. 3. Annal. testatur S. Lazari corpus e Cy-
pro insula translātū Constantinopolim, nec
non & S. Mariæ Magdalenz simul condita ef-
se a Leone Imp. cognomento Philosopho, in
basilica a se erecta; sed Latinis magis assen-
timur. Inter alia de sancta Maria Magdale-
nâ Patrum encomia, celebrior habetur ora-
tio ab Origene conscripta, quamquam Lati-
num scriptorem potius redoleat.

^b Syntyches.] De qua Paul. ad Philippen.
cap. 4. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuar-
dus, Ado, ac ceteri.

^c Platonis.] Agunt de eodem hac die Beda,
Vsuardus, Ado, & alij, Græci autem in Me-
nologio xv. Kal. Ianuarij. Extant res gesta
ipsum a Metaphraste editæ, quas retulit Li-
pom. tom. 5. & Sur. tom. 4. De miraculis vir-
tute S. Platonis editis scripsit S. Nilus histo-
riam ad Heliodorum, quæ recitata est in Se-
ptima Synodo, Actione quarta. Iustinianus
Imp. in honorem S. Platonis amplissimum
erexit monumentum, vt scribit Procopius,
agens de ædific. Iustiniani Imp. de quo Ce-
dren. in Basilio Imperatore. Platonis, inquit,
templum, quod corruerat, excitauit.

^d Theophili.] Eius certamen describitur in

historia Miscella. Martyrij coronam ade-
ptus est Constantino & Hirene imperanti-
bus, anno Domini septingentesimo octoge-
simo quarto.

^e Cyrilli Episcopi.] De eo hac die Beda. Ad-
scribitur hic decimus nonus eius sedis Epi-
scopus. Agit de eo Eusebius in chron. & hist.
lib. 7. cap. 26. Niceph. Callist. hist. lib. 6. c. 34.
atque etiam Niceph. Episc. Constantinop. in
chron. Habentur eius Acta iuncta illis san-
ctorum Claudij & Nicolstrati, quæ ex anti-
quis codicibus edidit Mombrit. tom. 1. ubi
scribitur, ipsum ob Christi fidem passum, ac
tandem in carcere Deo spiritum reddidisse.
^f Menelei.] De eo item hac die Vsuardus,
& alij recentiores.

^g Vuandregisili.] Eius Acta sincere conscri-
pta refert Surius tom. 4. ex quibus constat,
migrasse ex hac vita anno Domini sexcente-
simo sexagesimo quinto, Indiæ. octaua, tem-
poribus Vitaliani Papæ, licet male Sigebert.
referat ad annū 692. sicut & Tritheim. de vi-
ris illustribus ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 96.
Scribit de eodem Petrus in catal. lib. 6. c. 127.
& nonissime Molan. in Indiculo sancti Belgij.

^h Ioseph.] De quo & Græci. Eius vero ad-
mirabilem ad Christum conuersionem & fit-
dei constantiam aduersus Arianos, pluribus
describit S. Epiphanius in Panar. haresi 30.
contra Hebionitas. Apud hunc hospitio su-
sceptus est S. Eusebius Episcopus Vercellen-
sis pro fide Catholica exul, quando eum in-
uisit idem Epiphanius, qui hæc refert.

Decimo Kal. Augusti. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
28	29	30	i	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

NATALIS sancti Apollinaris^a Episcopi, qui ab Apo-
stolo Petro Romæ ordinatus, & Rauennam mis-
sus, pro fide Christi diuersas & multiplices pœnas
perpeffus est: postea in Aemilia Euangeliū præ-
dicans, plurimos ab idolorū cultu reuocauit: tan-
dem Rauennam reuersus, sub Vespasiano^b Cæsare gloriosum
martyrium consummauit. Romæ sancti Rasyphi^c martyris.
Ibidem passio sanctæ Primitiæ^d virginis & martyris. Item
sanctorum martyrum Apollonij^e & Eugenij. Eodem die na-
talis sanctorum martyrum Trophimi^f & Theophili, qui sub
Diocletiano Imperatore lapidibus cæsi, & igne incensi, demum
gladio

gladio percussi, martyrio coronantur. In Bulgaria sanctorum plurimorum^s Martyrum, quos Nicephorus impius Imperator, ecclesias Dei deuastans, diuerso mortis genere, ense, laqueo, sagittis, diutino carcere, & fame necari fecit. Cenomanis in Gallia sancti Liborij^h Episcopi & confessoris. Romæ sanctarum virginum Romulæⁱ, Redemptæ, & Herundinis, de quibus scribit sanctus Gregorius Papa. Eodem die transitus sanctæ Brigittæ^k viduæ, quæ post multas sanctorum locorum peregrinationes, diuino afflata Spiritu, Romæ quieuit: cuius corpus in Suetiam postea translatum fuit.

I V L I I 23.

APOLLINARIS Episcopi^a.] De quo etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac reliqui omnes, necnon & Græci in Menologio. Huius gesta, quæ in antiquis manuscriptis codicibus latitabant, edidit Mombritius tomo 1. & Sur. tomo 4. Petrus item in catalog. lib. 6. cap. 128. & alij qui res ecclesiæ Rauennatis sunt profecuti. Extat de eodem sermo sancti Petri Chrysologi, alij etiã Petri Damiani. De eius ecclesia religiose adeunda, hæc Venantius Fortunatus:

Rursus Apollinaris pretiosi limina lambe.

De sepulchro eiusdẽ, & iuramento illic præstari solito, agit sanctus Gregorius in regist. lib. 5. epist. 33.

^bSub Vespasiano Caf.] Non sic quidem, vt aliqua illius tempore fuerit in Christianos excitata persecutio: sed quod ait Sueton. in vita ipsius cap. 15. his verbis: Non temere quis punitus insons reperitur, nisi absente eõ, & ignaro, aut certe inuito, atque decepto. Hæc de eo Suetonius.

^cRafyphi.] De quo vet. manuscrip. ex quibus & alij recentiores.

^dPrimitiua.] Agit de eadem Petrus in catalog. lib. 11. num. 200. & alij.

^eApollonij & Eugenij.] De his etiam hac die Græci in Menologio agunt.

^fTrophimi & Theophili.] Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq. pluribus eorum martyrium referunt.

^gPlurimorum martyrum.] Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorum qui sunt apud Bulgariam interfecti sub Nicephoro Stauratio Imp. anno nono Imperij eius: quorum alij lethalibus plagis acceptis, cum Christum negare non paterentur, multiplicibus & acerbissimis tormentis subiecti, e vita decesserunt, alijq.

ense obruncati, alij funibus vincti & suffocati, alij sagittis confossi, alij denique carceribus & fame consumpti expirarunt, & corona martyrij donati sunt. Hæc ibi. Erat autẽ prædictus Imperator secta Manichæus; de cuius immani crudelitate meminit Theodoros Studita in panegyrico S. Platonis. De his etiã histor. Miscel. in anno octauo eiusdem Imp. Cedrenus etiam in compendio, anno nono. Facta hæc tradunt anno Christi 804. Indict. 5. sed secundum veriore supputationem; anno Domini octingentesimo vndecimo.

^hLiborij Episcopi.] Agit de eodem hac die Ado. Res gestas ipsius retulit Surius in to. 4. Ponitur quintus eius sedis Episcopus: sedit annos 49. temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodosij Augustorum. Facta est autem corporis eius translatio anno Domini 836. Indictione 14. Ludouici Imperatoris anno 23.

ⁱRomulæ & soc.] Agit de his S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 15. vbi & de ecclesia S. Mariæ, apud quam manebant. Porro eorumdem Romulæ & Redemptæ veneranda corpora asseruari Romæ in basilica S. Mariæ Maioris, inscriptio musuo opere in apside posita his verbis declarat: IN HAC SACRA BASILICA CORPORA SANCTORVM MATTHIÆ APOSTOLI. HIERONYMI DOCTORIS. ROMVLÆ ET REDEMPTE VIRGINVM RECONDVNTVR. Hæc ibi; licet & Tiburtini eadem sibi vendicent, de iisdemq. hac die solemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipsa integra corpora eos accepisse putamus.

^kBrigittæ, alias Birgittæ.] Hanc Bonifacius Nonus Rom. Pontifex adscripsit in Sanctarum numerum. Vitam eius sincere conscriptam habet Sur. to. 4. Moritur anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo tertio.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

VIGILIA sancti Iacobi^a Apostoli. Tyri in Tuscia apud lacum Vulsinium sanctæ Christinæ^b virginis & martyris: quæ in Christum credens, cum patris idola aurea & argentea comminisset, ac pauperibus erogasset, eius iussu verberibus dilaniata, alijsq. supplicijs dirisime cruciata, & cum magno saxi pondere in lacum proiecta, sed ab angelo liberata: deinde sub alio Iudice patris sui successore acerbiora tormenta constanter perferens, nouissime a Iuliano Præfide post fornacẽ ardentem, vbi quinque diebus illæsa permanit; post serpentes Christi virtute superatos, abscissione linguæ, & sagittarum infixione martyrij sui cursum compleuit. Romæ via Tiburtina sancti Vincentij^c martyris. Amiterni in Vestinis passio sanctorum Militum^d octogintatrium. Emeritæ in Hispania sancti Victoris^e; viri militaris, qui cum duobus fratribus Stercatio & Antinogene in persecutione Diocletiani per diuersa supplicia martyrium consummauit. In Lycia sanctarum martyrum Nicetæ^f & Aquilinæ, quæ beati Christophori martyris prædicatione ad Christum conuersæ, martyrij palmam capitis obruncatione sumpserunt. Item sanctorum martyrum Menei^g & Capitonis. Apud Senonas sancti Vrsicini^h Episcopi & confessoris.

I V L I I 24.

VIGILIA S. Iacobi^a.] De ea etiam Beda, & alij recentiores.

^bChristina.] Ponitur hæc passa Tyri apud lacum Vulsinium, qui ab eadem ciuitate nomen accipiens, dictus est (vt iterum diximus) lacus Tyrensis: sic enim appellatus reperitur in edicto Desiderij Regis Longobardorum, quod extat Viterbij incisum in marmore. Tyri enim sanctam Christinam passam esse, cum vetera illorum locorum monumenta, & firma certa q. a maioribus accepta traditio, tum etiam veteres manuscripti codices confirmant. Porro Tyrus ciuitas

illic olim posita a lacus ex crescentia absorpta est, vt Vulsinenses oppidani olim illi vrbis vicini testantur. Hæc de loco satis sunt dicta. Agunt etiam de eadẽ Christina hac die Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum, ac Græcorum, in quorum Menologio eius Acta narrantur consentientia ijs quæ a Latinis scribuntur, quæ post Mombrit. to. 1. & Petr. in catal. lib. 6. cap. 130. Surius ex Martyrologio Adonis summatim describit to. 4. Vincent. lib. 12. cap. 86. Antonin. par. 1. tit. 8. & alij. Habemus in nostra bibliotheca eius Acta fusius scripta, aliaq. legimus in vet. codice sanctæ Cæcilie trans Tiberim. est priorum eiusmodi exordium: Erat quædam sancta & sa-

& sacra puella ex Aniciorum perillustri familia, &c. Illa autem quæ extant in dicto cod. S. Cæcilie, sic incipiunt: Beatissima, &c. Putarunt aliqui de hac agere S. Augustinum in Psalm. 120. Fefellit fortasse eos mendosus codex: non enim de Christina, sed de Crispina agit, perillustri martyre in Africa, de qua idem Augustinus sapius meminit, vt loco suo dicemus inferius: Crispinã, & non Christinam legit editio Louaniensis. Corpus sanctæ Christianæ Panormi in Sicilia summa veneratione asseruari percepimus, nec aliam ab ista esse tradunt. Meminit sanctæ Christianæ Aldelmus Episcopus de laud. virginitatis, & alij recentiores.

^c *Vincenij.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Est Tibure ecclesia sancti Vincenij, huius quidem, & non alterius Vincenij, vt multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

^d *Militum octoginta.*] Ponuntur hi passi Amiterni, quæ fuit olim nobilissima ciuitas in Vestinis; licet in alia edit. errore typographi, Amiternum in Sabinis sit positum: nam Furconium, & Aquila, loca illi proxima, in Vestinis ponuntur inferius. Amiternum esse in Vestinis, scribit Cato libro orig. Ptolemæus lib. 3. tabula sexta Europæ id aperte docet, Strabo id ipsum libro 5. A Varrone melius discas, vbi sit Amiternum, & cur ita dictum: nam lib. 4. de lingua Latina sic ait:

Qui circum Aternum habitant amnem, Amiternini sunt appellati. Porro de Aternio flumine Vestinis alluente meminit Strabo libro 5. & Vibius Sequest. libro de flum. & alij. Vnus tantum Plinius lib. 3. cap. 12. ponit Amiternum in Sabinis, ea (vt puto) occasione deceptus, quod dicti reperirentur Amiternini Sabinorum, ea nimirum ex causa, quod Amiternini a Sabinis venirent, vt auctor est Varro lib. 5. de lingua Latina. Dicta est alio nomine illa regio Prouincia Valeria, de qua superius locuti sumus. Fuerunt huius cohortis præcipui Florentius & Felix, vt ex manuscriptis Aquila transmissis accepimus.

^e *Victoris & soc.*] De his Vsuardus, Ado, & alij recentiores: alij pro Stercatio habent Estertium. De his Vafæus in chron. Hispanitem Flos sanctorum Hispaniæ.

^f *Niceta & Aquilina.*] Agunt de his etiam hac die Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 132. & alij recentiores. Habentur earum Acta iuncta illis S. Christophori martyris; de his etiam Vincent. in Spec. lib. 13. c. 25.

^g *Menci & Capitonis.*] De his item hac die Græci in Menologio agunt.

^h *Vrsicini Episcopi.*] Successit hic sancto Polycarpo, adscribiturq. in serie Episcoporum Senonensium decimus ordine: claruit circa annum Domini 310. vt apparet ex tabulis Democharis lib. de sacrificio Missæ.

ij. C Octauo Kalend. Augusti. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SANCTI Iacobi^a Apostoli, fratris beati Ioannis Evangelistæ, qui prope festum Paschæ ab Herode Agrippa decollatus est. Eius sacra ossa ab Hierosolymis ad Hispanias translata, & in vltimis earum finibus apud Gallæciam recondita, celeberrima illarum gentium veneratione, & frequenti Christianorum concursu religionis & voti causa illuc adeuntium, pie coluntur. In Lycia sancti Christophori^b martyris, qui sub Decio virgis ferreis attritus, & a flammæ æstuantis incendio Christi virtute seruatus, ad vltimum sagittarum ictibus confossus, martyrium capitis obtruncatione compleuit. Barcinone in Hispania natale beati Cucuphatis^c martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Daciano Præsidente plurimis tormentis superatis, percussus gladio, victor migravit

migravit in cælum. In Palæstina sancti Pauli^d martyris, qui in persecutione Maximini sub Firmiliano Præsidente capitis damnatus, exiguo orandi spatio impetrato, primum pro contribulibus suis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, vt fidei veritatem agnoscerent, postea pro circumstantium multitudine, demum pro Iudice qui ipsum damnauerat, & pro carnifice a quo feriendus erat, Deum toto corde precatus, abscisis ceruicibus, martyrij coronam accepit. Ibidem sanctæ Valentinæ^e virginis, quæ ad aram vt immolaret adducta, cum eã calcibus euertisset, dirissime cruciata, vna cum socia virgine in ignem coniecta, cucurrit ad Sponsum. Furconij in Vestinis sanctorum martyrū Florentij^f & Felicis Sipontinorū. Cordubæ S. Theodemiri^g monachi & martyris. Treuiris sancti Magnerici^h Episcopi & confessoris.

I V L I I 25.

IACOBI^a Apostoli^a.] De eodem Beda ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kalend. Maij, in quem diē natalem eius, quando ab Herode occidi iussus est, transferunt: Latini vero hac die agunt, quando eius venerandum corpus ex Iria Flauia Compostellam translatum est; vbi hætenus celeberrimo totius Christiani orbis officio colitur, vt constat ex Apostolicis litteris Callisti Papæ Secundi, quibus etiam expressum habetur, vt tertio Kal. Ianuarij celebretur eius translatio Hierosolymis facta Gallæciam, itemque electio: rursus autem, vt quinto Nonas Octobris solemnitas agatur, qua recolantur eiusdem S. Iacobi miracula. Kalendis vero Iunij agitur Compostellanæ ecclesiæ dedicatio facta a Turpino Episcopo Rhemensi, & alijs sexaginta Episcopis, id curante Carolo Magno Imp. vt idem Turpinus testatur. De eius accessu & prædicatione in Hispanias, hæc liber qui inscribitur nomine S. Isidori de vita & mort. sanct. cap. 73. Hispaniæ atque Occidentalium locorum populis Euangeliū prædicationis infundit, &c. Hæc ibi: licet ille, an sit Isidori, non immerito adducatur in controuersiam, cum complura in eo indigna Isidoro reperiantur coagmentata mendacia. Rursus autem in Breuiario Toletano institutionis S. Isidori, habetur sacer hymnus, quo de eius accessu in Hispaniã agitur: vbi etiam inter alios hi versus descripti habentur:

*Magni deinde filij tonitruj,
Adepti fulgent prece matris inclyta,
Vtrique vitæ culminis insignia.
Regens Ioannes dextra solus Asiam,
Et laua frater positus Hispaniam, &c.*

Beda etiam in collectaneis agens de diuisione Apostolorum, Iacobum hunc in Hispanias esse profectum testatur: id ipsum Turpinus in libro de rebus gestis Caroli Magni Imp. id denique Callistus Papa Secūdus (eius enim nomine litteræ Apostolicæ scriptæ reperiuntur) affirmare videtur. Sed cum omniū Apostolorum primus S. Iacobus martyrio ex hac vita migrarit, idq. etiam ante diuisionem Apostolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occasio orta est. Verum Iacobi in Hispaniam profectio tunc potissimum potuit contigisse, cum post necem Stephani protomartyris secuta est statim dispersio omnium discipulorum: & licet dicat S. Lucas in Actis, omnes dispersos esse præter Apostolos, intelligendum ex maiori parte; sicut cum ibidem ait, omnes discipulos dispersos esse per regiones Iudææ atque Samariæ: cum tamen constet, inter alios Ananiam tunc temporis profectū esse Damascum Syriæ, illicq. Euangelium prædicasse. Sane quidem & horū matrem, vxorem Zebedæi, Mariam, eadem dispersione fugatam, in Italiam aduentasse, & apud Hernicos, itinere fatigatam, in pace quieuisse, produnt vetera monumenta ecclesiæ Verulanæ, vbi eius venerandum corpus religiose asseruatur. Hæc autem de accessu Iacobi in Hispanias nuper dicta non sic accipias, vt illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apostolorum illis fuerat ostium referatum) sed Iudæis tantum, suis gentilibus, Christum annunciarit; nec sic quidem, vt aliquam illic fundarit ecclesiam: eoq. sensu sunt accipienda verba Innocentij Papæ in epist. ad Decentium, quod nullus Apostolorum in Hispania vel Gallia populum Gentilem docuerit, sed

fed illi tantum, quos in eas regiones miffet Petrus Apoftolus. Prædicta autem non fic mordicus defendimus, vt his inuitos adftipulari cogamus; fed potius vt oftenderemus, quæ dicuntur de profectioe eius in Hispaniam, non esse adeo impossibilia, vel haberi pro monstro, vt putant aliqui. Addimus & illud de eodem Apoftolo; ipsum nimirum, sicut Ioannem, virginē permansisse: id etenim testatur S. Epiphanius in Panar. hæresi 58. his verbis: Quinam igitur hi fuerint, quam generosi Apoftoli, ac monasticam vitam degentes, ac deinceps virgines? Ioannes quidem & Iacobus, filij Zebedæi, qui manserunt in virginitate. Hæc Epiphanius. Agit de eodem Suidas in Herode, recitatq. historiam de martyrio illius qui illum accusauerat, & quomodo veniam precatus, martyriū subiit. Trithemius de vir. illustr. dum recenset Callisti Papæ commentarios, ait illum copioso sermone & maxima diligentia tractatū scripsisse de miraculis S. Iacobi. Legimus eiusdem Callisti nomine de ea re quinque libros digestos, quibus continentur miracula eiusdem Apoftoli virtute edita, licet (vt constat ex ratione annorum numeri) aliqua fuerint superaddita, atque illis admista. Habentur & eiusdem Callisti sermones de translatione S. Iacobi, itemq. de ea re epistolæ, necnon & litteræ Leonis Papæ Tertij de translatione S. Iacobi in Hispaniam facta tertio Kalend. Januarij. est earum exordium: Noscat fraternitas vestra, &c. Itemq. litteræ Innocentij Papæ Secundi habentes subscriptionem S. R. E. Cardinalium, qui illis vixere temporibus, quibus eiusdem Callisti commentar. comprobatur. recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio S. Iacobi.

^b *Christophori.*] Martyr est tam Latinis quam Græcis notissimus, de quo hac item die Beda, Vfuard. Ado, & alij omnes recentiores; Græci autem de eo agunt in Menologio ad septimum Idus Maias. Huius quidem Acta deprauata ac inter se diuersa admodum reperiuntur. Edidit ea primum Mombricit. tomo 1. vit. sanct. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 135. Vicellius in Hagiolog. ex Ruggero Fuldensi paucis contraxit. Legimus eadem in nonnullis antiquis codicibus; quæ & Sur. retulit in tomum quartum: sed omnia quæ censura indigeant. Irrepfit inter alia, vt pro Decio Imperatore Dagnus quidam sit positus: sub Decio etenim esse passum vna cum ceteris Christianis commilitonibus, constat ex veteri hymno sacro, qui legitur in Breuiario Toletano secundum regulam S. Isidori, quo etiam eiusdem martyris Acta describuntur: quæ quidē præ ceteris omnibus nobis arriident. Asseruantur ibidem (vt in eodem Breuiario legimus) eiusdem martyris venerandæ reliquiæ. Frequens erat ac religiosus in Hispanijs Christophori martyris cultus. Erat etiam Cordubæ nobilis ac

vetus memoria S. Christophori, ecclesia & monasterium ab eo denominatū, cuius meminit S. Eulogius, dum agit de alio Christophoro eiusdem monasterij alumno; qui sicut & nomen, ita etiam eum imitatus, martyrij coronam est consecutus tempore persecutionis Sarracenorū. De alio monasterio nomine eiusdem S. Christophori dedicato meminit S. Greg. in regist. lib. 8. epist. 33. Hæc de antiquis eius memorijs. Quod pertinet ad giganteam staturam, qua pingi consuevit, quid dicam, non habeo: referā hic tantum ex hymno præfato hos versus, quibus eius imago describitur, immo potius tantummodo adumbratur:

*Elegansq. statura, mente elegantior,
Visu fulgens, corde vibrās, & capillis rutilans,
Ore Christum, corde Christum Christophorus insonat.*

Et in capitulo sic dicitur: De minimo grandis, vt ex milite dux fieret fidelium populorum, &c. Porro ea cuncta quæ de S. Christophoro feruntur, de palma, flumine, statura procera; ea, inquam, omnia Hieronymus Vida Episcopus Albæ allegorico sensu interpretata egregio cecinit epigrammate. De symbolicis picturis Christianis antiquitus pingi solitis diximus superius 23. Aprilis in Georgio.

^c *Cucuphatis.*] De quo & Beda, Vfuardus, Ado, & alij hac die. Prudentius hymno quarto de eo hoc versu meminit:

*Barchinon claro Cucuphate freta
Surget, &c.* Huius Acta ex anonymo descriptit Surius tomo 4. Mombricitus tomo 1. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 136. sed eadem felicius canuntur sapphico carmine, hymno sacro, qui legitur in Breuiario Toletano. Plura de eodem in Flore sanct. Hispan. & in Thes. concion. tomo 2. Kalend. Augusti; ibi & de Felice agit.

^d *Pauli.*] Agit de eo Eusebius hist. lib. 8. cap. 18. passumq. tradit anno sexto persecutionis Diocletiani Imp. qui est annus Domini 307.

^e *Valentina.*] Eadem ipsa eo passa est tempore, quo & Paulus, de quo modo actum est. Scribit de ea idem Eusebius hist. lib. 8. c. 18.

^f *Florentij & Felicis.*] Sunt hi duo ex numero illorum octogintatium militum, de quibus agitur pridie huius diei; ibi & de his diximus. Furconij cum hi ponantur, sciendum est, nobilem fuisse ecclesiam Furconensem in Vestinis, cuius mentio habetur in Concilio Romano sub Agathone, quod recitatur in Sexta Synodo Act. 4. Adnumeratam eadem inueni inter eas, quarum Episcopi dicebantur olim Suffraganei Romani Pontificis, nec erant sub ditione alicuius Archiepiscopi, sed tantum immediate subiecti Romano Pontifici, vt habet codex manuscript. bibliothecæ Vaticanæ, qui inscribitur Liber censuum.

^g *Theodomiri.*] De quo agit S. Eulogius in memor. sanct. lib. 2. cap. 6. aitq. eundem 25. Iulij, die Sabbati, martyrij coronā esse adeptum, æra octingentesima nonagesimano, anno a Christo Domino octingentesimo quinquagesimo primo.

^h *Magnerici Episc.*] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vfuat. Acta eius scripsit Ebruinus abbas. Habetur de eo mentio in

Actis S. Gauderici, quæ recitat Sur. to. 4. 11. Augusti, Gregor. Turonensis de gest. Franc. lib. 8. c. 37. lib. 9. c. 10. & in tabulis Episcoporum Treuerensium post Nicetium. De hoc extare carmen Fortunati, tradit Molanus: verum in libris Fortunati nuper editis Calarico, non de Magnerico Treuerensi, sed de Agerrico Viridunensi carmen extat lib. 3. Vixit circa annum Domini 505.

26

Septimo Kal. Augusti. Luna.

D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ORMITIO sanctæ Annæ^a matris genitricis Dei Mariæ. Philippis in Macedonia natalis S. Erasti^b, qui illic a beato Paulo Apoftolo relictus Episcopus, ibidem martyrio coronatus est. Romæ via Latina sanctorum martyrum Symphronij^c, Olympij, Theoduli, & Exuperiæ, qui (vt in gestis sancti Stephani Papæ legitur) ignibus combusti, martyrij palmam adepti sunt. In Portu Romano sancti Hyacinthi^d martyris, qui primo in ignem iniectus, deinde in profluentem præcipitatus, illæsus euasit: post hæc a Leontio Consulari sub Traiano Imperatore gladio percussus, vitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prædio suo iuxta Urbem sepeliuit. Item Romæ sancti^e Pastoris presbyteri, cuius nomine Titulus^f extat in Viminali apud sanctam Pudentianam. Veronæ sancti Valentis^g Episcopi & confessoris. In monasterio sancti Benedicti in agro Mantuano sancti Simeonis^h monachi & eremitæ, qui multis miraculis clarus, in senectute bona quieuit.

I V L I I 26.

ⁿ *NAE.*] Græci autē de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in constitutione Emmanuëlis Imp. ponitur inter eas solemnitates, quibus vacandam est religionis gratia. De eadē Dei genitricis matre meminit S. Epiphanius in Panar. hæ. 78. & 79. itemq. in cōmentariolo de laudibus Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & sanctitate claruit temporibus Heraclij Imperatoris, de eadē agit in hom. 10. Ioannes Damascenus de fide orthodoxa lib. 4. c. 15. in ora-

tionē prima de dormitione beatæ Mariæ, & orat. 1. & 2. in natiuitate eiusdem. Andreas Cretenfis plura in Natali Deiparæ, & in sacris hymnis. Multa præterea de ea apud Cyrilli Prodromum. Est de eadem sermo Fulberti Episcopi Carnotensis. In Breuiario Toletano inest de ea vetus officium ecclesiasticum cum sacro hymno eodem die canendo. Habemus in nostra bibliotheca tom. 7. de eadem sermonem, cuius est initium: Beatissima & multiplici, &c. Ibiq. carmina quædam in laudem ipsius scripta sunt, in aliqua ecclesia cani solita. Fertur de eadem apocryphum

quoddam, nomine S. Hieronymi, quod incipit: Postulatis, filia, &c. De miraculis S. Annæ Trithemius scripsit. Eius venerandū caput afferuari Duræ, quod est oppidum Iuliacense, testatur Molanus in addit. ad Vsuarium edit. 2. annulus autem eius Romæ in ipsius ecclesia custoditur. Iustinianus Imperator eidem erexit Cōstantinopoli augustissimam basilicam, vt auctor est Procop. lib. 1. ædif. Iustiniani Imperatoris, de qua habetur mentio in Actis S. Stephani Iunioris: eandem tandem vetustate collabentem Basilius Imp. restituit, vt scribit Cedren. in Basilio. Plura in laudem sanctæ Annæ tam carmine quam soluta oratione a recentioribus scripta sunt, vt a Vicellio, & alijs. Constat ex prædictis, tam in Orientali quam Occidentali Ecclesia peruetustum fuisse sanctæ Annæ cultum; quem Sanctissimus Dominus noster Gregorius xiiij. Papa, diuino afflatus Spiritu, Apostolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. Kal. Maij, sui Pontificatus anno duodecimo, firmavit auxitque: præcipiens nimirū, vt perpetuis futuris temporibus beatæ Annæ dies festus septimo Kal. Augusti per totius Orbis ecclesias duplici officio quotannis recolatur, Romaniq. ac aliarum ecclesiarum Kalendarijs addatur, & Duplex ei adscribatur.

^b *Erasti.*] De quo Acta Apostolorum c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timoth. c. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuarius, Ado, & alij. Hunc creatum fuisse Episcopum Paneadis, scribit Dorotheus in Synopsi; licet ceteri omnes, quibus magis assentimur, Philippensem eum dicant factū Episcopum.

^c *Symphronij & soc.*] De his hac die Vsuarius, & alij. Res gestæ ipsorum descriptæ habentur in Actis S. Stephani Papæ, apud Surium tomo quarto, die secunda Augusti.

^d *Hyacinthi.*] Agunt de eo etiā Beda, Vsuarius, Ado, & alij recentiores: Acta vero ipsius recitat Surius tomo 4. hac die.

^e *Pastoris.*] Non tantum in vet. Romano Martyrologio, sed & in antiquis manuscriptis de eo agitur hac die. Plura de ipso scripta habentur in Actis sanctarum Pudentiæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorum supra meminimus. Mentio de eodem habetur in libro de Rom. Pontificibus in Pio Papa. De eius obitu agitur in litteris eiusdem Pontificis ad Iustum Episcopū Viennensem; quas esse germanas, monstrauius in Annalibus Ecclesiasticis. In eis hæc de Pastore scripta habentur: Pastor Titulum condidit, & digne in Domino obiit. Hæc ibi. Habemus in nostra bibliotheca res gestas sancti Pastoris, seu

potius panegyrim in die natali eius alicubi in ecclesia legi solitam. Est eius exordium: Sanctorum vestigia, &c. Ibi etiam ea die de alio Pastore agitur discipulo S. Erasmi Episcopi, qui passus est Romæ via Salaria, temporibus Diocletiani, atque sepultus ad Cluuium Cucumeris. De scriptis S. Pastoris, quorum penes Græcos vsitatio fuit lectio, in Annalibus pluribus egimus.

^f *Titulus.*] Idem Titulus, quod Memoria, seu Ecclesia; sic dictus, quod in loco vbi erat ecclesia erigenda, crux poneretur in titulū. sic l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. & l. decernimus. C. de Episc. & cleric. Nouel. 117. cap. 7. ex Iulian. & const. 4. c. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. Vt nullus fabric. c. nemo ecclesiam. de consecrat. dist. 1. ex Concil. Aurelian. & in Capitularibus Franc. lib. 5. c. 239. Ord. Roman. de diuin. offic. c. de ædif. eccles. pag. 107. Habes de Titulo hæc ex Prudentio hym. 5. Peristeph. de S. Vincentio:

*Iam nunc & ossa extinxero,
Ne sit sepulchrum funeris,
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumq. figat martyris.*

Et hymno 12. de passionibus Apostolorum, in hunc modum:

Parte alia Titulum Pauli via seruat Osiensis. Romæ autem obtinuit vetus loquendi vsus, vt non omnis ecclesia, martyrumve Memoria Titulus diceretur, sed tantum insigniores ecclesiæ, quibus præficerentur presbyteri Cardinales.

^g *Valentis Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronensis, & in antiquis monumentis Episcoporum Veronensium, quæ collegit Illustri. ac Reuerendissimus, hodie Cardinalis, Augustinus Valerius eiusdem ciuitatis Episcopus.

^h *Simeonis.*] Huius res gestas scripsisse fertur Hilarion monachus ord. S. Benedicti: eas nos non vidimus, nisi sint illæ quæ in bibliotheca Vaticana manuscriptæ leguntur absque auctoris nomine, in codice qui habet numeri notam 709. vbi traditur, hunc Armenum fuisse genere, ordine Leuitam, professione monachum; venisse in Italiam, ac multis egregijs operibus illustratum quieuisse in Domino anno a Christo millesimo decimosexto, Indi. 14. septimo Kal. Augusti, Henrico Imp. Quibus temporibus etiam Treuiris in Gallijs claruit alius eiusdem nominis & professionis, ordinisq. S. Benedicti; qui in turri inclusus, ibidem vsque ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. anno Domini 1015, & Trithemius de vit. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 238.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

N ICOMEDIAE passio S. Pantaleonis^a medici, qui a Maximiano Imperatore pro fide Christi tentus, & equulei pœna, ac lampadarum exustione cruciatus, sed inter hæc Domino sibi apparente refrigeratus, tandem ictu gladij martyrium consummauit. Ibidem sancti Hermolai^b presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuersus est; sanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrum, qui post multas pœnas sibi illatas, ab eodem Maximiano capitali sententia ob confessionem Christi damnati sunt. Nolæ sanctorum martyrum Felicis^c, Iulix, & Iucundæ. Vigilijs in Apulia sanctorum martyrum Mauri Episcopi, Pantaleemonis, & Sergij, qui passi sunt sub Traiano. Apud Homeritas commemoratio^d sanctorum Martyrum, qui sub Dunaan tyranno ob Christi fidem incendio traditi sunt. Cordubæ in Hispania sanctorum martyrum Georgij^e diaconi, Felicis, Aurelij, Natalix, & Liliofæ, in persecutione Arabica. Ephesi natalis sanctorum septem Dormientium^f, Maximiani, Malchi, Martiniani, Dionysij, Ioannis, Serapionis, & Constantini. Antisiodori depositio beati Aetherij^g Episcopi & confessoris. Constantinopoli beatæ Anthusæ^h virginis, quæ sub Constantino Copronymo ob cultum sanctarum imaginum verberibus cæsa, & exilio relegata, quieuit in Domino.

P ANTALEONIS, alias *Pantaleemonis.*] De quo hac item die Beda, Vsuarius die sequenti, Græci in Menologio hac item die agunt, festumq. colunt, vt apparet ex Emmanuelis constitutione tit. de ferijs. Huius Acta ex antiquioribus monumentis edidit Metaphrastes, quæ Latine a se reddita descripsit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Legimus eadem in vet. manuscrip. cod. ex quibus etiam Mombritius tomo 2. & Petrus in catal. lib. 6. cap. 146. Agit de eodem Niceph. lib. 7. cap. 14. Huius templum Constantino-

poli vetustate collapsum, in ampliorem formam Iustinianus Imp. restituit, vt scribit Procop. de ædif. Iustiniani Imp. lib. 1. Excitauit & aliud in honorem eiusdem martyris in Palæstina, vt idem refert lib. 5. Caput eius ex Africa in Gallias translātū esse anno Domini 802. scribit Sigebertus in chron. Extrat de eadē translatione carmen Abogardi Episcopi Lugdunensis. Constantinopoli etiam eius sacræ reliquiæ conditæ erāt in loco qui dictus est Concordia, vbi sacrosancta Synodus œcumenica est celebrata, quæ ex quatuor secunda ordine posita est. De his Ioannes Damascenus lib. 3. de imaginibus.

^b *Hermolai & soc.*] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius diei. Horum omnium Acta intexta habentur cum illis S. Pantaleemonis. Scribit de eodem Nicephorus hist. lib. 7. cap. 14.

^c *Felicis & soc.*] Agit de iisdem hac die Beda, ad stipulanturq. vet. manuscrip.

^d *Commemoratio sancti mart.*] De his Nicephorus hist. lib. 17. c. 6. Vberius autem horum Acta descripsit Metaphrastes, quæ recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. die 24. Octobris.

^e *Georgij & soc.*] De his Vsuard. sexto Kal. Septembris; sed hic est dies natalis ipsorum, ut apparet ex S. Eulogio, qui de his multis agit in Memor. Sanct. lib. 2. cap. 10. passosq. tradit æra 890. a Christo autem anno octingentesimo quinquagesimo secundo: ibi idem Eulogius recitat Georgij epistolam ad vniuersos Christianos in Hispania consistentes, qua eos ad subeundum martyriū roborauit. est eius exordiū: Cognoscite, o fratres charissimi, meum introitum in Hispaniam, &c.

^f *Septem Dormientium.*] De his hac item die Vsuardus, ac recentiores omnes, Græci autem in Menolog. prid. Non. August. & xj. Kal. Nouemb. nimirum quando inclusi sunt in specu, & quando demum sunt inuenti. Cur autem hi dicti sint dormientes, duplex affertur ratio: Altera, quod hi martyres temporibus Decij consummarint martyrium intra speluncam clausi, ac demum specus ostio reserato, inuentis eorum corporibus, velut rediuiui, iterū apparuissent; dictiq. dormientes consueto diuinæ Scripturæ loquendi vsu, quo eos qui pie religiosq. vita functi sunt, dormientes consuevit appellare. Altera vero, quod iisdem temporibus Decij vsque ad vltima tēpora Theodosij Iunioris intra specum clausi, somno capti, ad ducentos fere annos re vera dormierint. Qui hæc putarint, sunt in primis ex Græcis Metaphrastes, qui rei gestæ historiam texiuit, quam recitat Sur. tom. 4. hac die, Nicephorus lib. 14. c. 45. Cedren. in compend. anno 23. Theodosij. Ex Latinis Greg. Turon. de gloria confess. cap. 95. Sigebert. in chron. anno 447. Quid simile de alijs septē dormientibus in Germania scribit Paulus diac. de gestis Longobard. lib. 1. c. 3. quos illos esse putamus, de quibus Greg. Turon. epistolam scripsit ad Sulpitium Episcopum Bituricensem, qua illorum recenset originem; quos tamen re vera obiisse diem, expresse testatur, recitatq. eorum nomina, quæ sunt ista, Clemens, Primus, Lætus, Theodorus, Gaudens, Cyriacus, & Innocentius. Si & ex Gentilibus de longo tēpore dormiente exemplū cupis, habes Plin. qui lib. 7. c. 52. puerum quemdam annos septē & quinquaginta dormisse tradit. Sed & Apuleius in Florid. tradit Epimenidem Creticum a parente ad custodiendum pecora missum, in quodam

antro dormisse annis quinquaginta septem: unde versum est in prouerbiū, Dormire somnū Epimenidis. Sed hæc credat qui uolet. Iam ut ad eos de quibus agimus, reuertamur; sententiæ illorum qui putant hos non ob mortem dictos esse dormientes, sed quod vere eo temporis spatio somno fuerint oppressi, magnopere refragatur, quod ipsi aiūt, id miraculum diuinitus factum ob eam causam, quod eo tempore de resurrectione carnis hæresis esset orta; cum re vera nihil tale tēporibus Theodosij Iunioris contigisse reperiatur. Nam nec in sacrosancto Concilio Ephesino, quod sub eodem Theodosio celebratum est, neque in sacrosancta Synodo Chalcedonensi post illud proxime habita, vlla vniquam mentio de eiusmodi hæresi facta inuenitur, quæ prima omnium Patrū sententia dānari debuisset. Præterea si ad astruendam fidem resurrectionis, uoluit Dominus hos martyres excitare: manifestum est eos re vera fuisse mortuos: alioqui enim dormientium quidem a somno excitatorum, sed non mortuorum resurgentium, quæ fidē resurrectionis facerent, fuissent testimonia. His accedit, quod nullus illorum scriptorum, qui illis vixere temporibus, rem tam insignem, miraculum adeo grande, scriptorum monumentis commendarunt: quæ omnia illos latuisse, verisimile non est: puta sanctum Prosperum, qui illorum temporū res gestas per annos singulos digessit; aut Marcellinum, vel alium ex illorum temporū scriptoribus. Addimus etiam, quod Stephanus Episcopus Ephesinus, cuius sedis tempore id euenisse refertur in Actis quæ scribit Metaphrastes, intrusus fuit armorum vi in eam sedem, pollutusq. communionem Eutychetis atque Dioscori in Latrocinio Ephesino, ut habent Acta ipsa quæ recitantur in SS. Concilio Chalcedonen. Act. prima & vndecima; cuius quidem communionem prædicti Dormientes merito execrari ac vitare debuissent. Hæc sunt quæ his ob stare videntur. Quid autem in hac re sentiendum sit, ego minime decerno; nec mihi tantum sumo, ut hæc audeam definire, quamuis in priorem sententiam sim procliuor. Quicquid sit, optimo iure dicimus, tam Latinos quam Græcos religiose ac pie colere ac celebrare horum sanctorum anniuersariam solemnitatem, cum grauiam passi sint temporibus Decij, atque re vera in Domino obdormierint.

^g *Aetherei Episcopi.*] De eodē hac die Beda, Vsuard. & alij. Adnumeratur decimus octauus eius sedis Episcopus, cui præfuit annis sex; hacq. die obiit, sepultus in ecclesia S. Germani, ut habent tabulæ Democharis libro de sacrif. Missæ.

^h *Anthusa.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, ubi eius Acta breui compendio describuntur.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE passio sancti Victoris^a Papæ & martyris. Item Romæ sancti Innocentij^b Papæ & cōfessoris. Mediolani natalis sanctorum martyrum Nazarij^c & Celsi pueri, quos Anolinus^d sub rabie persecutionis, quæ per Neronem excitata est, diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iussit. Thebaide in Aegypto commemoratio plurimorum^e sanctorum Martyrum, qui in persecutione Decij & Valeriani passi sunt, quando Christianis optantibus pro Christi nomine gladio percuti, callidus hostis tarda ad mortem supplicia conquirens, animas cupiebat iugulare, non corpora: ex quorum numero vnus post equuleos, laminas, ac sartagine superatas, melle perunctus, ligatis manibus post tergum, sub ardentissimo Sole fucorum ac muscarum^f aculeis expositus fuit: alius inter flores molliter vinctus, cum ad eum impudicissimum scortum venisset, ut in libidinem concitaret, præcisam morsu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyrae in Galatia sancti Eustathij^g martyris, qui varijs tormentorū generibus excruciat, atque in flumen demersus, sed inde ab Angelo ereptus, demum columba e cælo adueniente, ad præmia æterna vocatus est. Miletis sancti^h Acatij martyris, qui sub Licinio Imperatore post diuersas pœnas in fornacem iniectus, ac Dei ope seruatus illæsus, martyrium capit abscissione compleuit. In Britannia minori sancti Sampsonisⁱ Episcopi & confessoris. Lugduni sancti Peregrini^k presbyteri, cuius beatitudinem miraculorum gloria testatur.

VICTORIS Papæ^a.] Successit hic sancto Eleutherio, ut patet ex libro de Romanis Pontificibus, Eusebio in chron. & hist. lib. 5. cap. 22. & sequen. Oprat. Mileuitan. lib. 2. contra Parmen. Augustin. epist. 165. & alij: nosq. de eo egimus in Annalib. Eccles. vbi & pro eodem scripsimus apologiam ad-

uersus eos, qui nimia seueritatis, ob res ab eo gestas aduersus hæreticos Quartodecimanos, redarguunt.

^b *Innocentij Papæ.*] Hic successus est in locum S. Anastasij, ut constat ex lib. de Rom. Pontificibus, Prospero, Marcellino, & Nicephoro Episc. in chron. Eius autē Acta per annos singulos digessimus in Annal. vindicauimusq. eum a calumnijs Zosimi Ethnicis

scriptoris Christianis infensissimi. Eius corpus translātū esse a Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet vetus inscriptio ibidē posita.

^c *Nazarij & Celsi.*] De his hac die Vsuarius, & alij: nonnulli autem ad pridie Idus Iunij, qua sane die inuentarum reliquiarum per S. Ambrosium solemnitas dies celebrabatur: hodie autem illorum dies natalis colitur, de quo extat sermo S. Ambrosij 14. de sanct. edit. Rom. quem etiam habet Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. 19. Iunij. Meminit idem de Nazario in comment. in Lucam lib. 7. c. 13. Describit eorumdem Acta Metaphrastes, quæ & Lipom. & Surius in iisdem locis referunt. Alia insuper fusius scripta recitat Mombricit. tom. 2. Narrantur insuper horum martyrum res gestæ in Actis sanctorum Syri & Iuuentij, quæ extant apud Surium tomo 7. die 12. Septemb. Agunt etiam Græci horum martyrum annuum commemorationē prid. Idus Octobr. vt constat ex dicto ipso Menologio. De adinuentione ipsorum corporum scribit Paulinus in vita S. Ambrosij, cuius liberalitate eorumdem sacræ reliquæ in diuersas orbis Christiani regiones diuisæ sunt. Accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana atque Nolana basilica collocauit, vt ipse scribit ad Seuer. epist. 12. & in Natali 9. S. Felicis. Sanctus Gaudentius Brixianus Episcopus eisdē ab eodem acceptas condidit in basilica, quam dedicauit, vt ipse scribit in sermone in eius dedicatione habito. Misit Nazarij reliquias ad Episcopos Africanos eas exposcentes Ennodius Ticinensis, cuius ad eosdem extat epistola: translatae sunt etiam in Gallias Ebredunū: sed ob frequentes barbarorum incursum iam obliuione sepultæ, ac iterum inuentæ, occasionem dederunt, vt Greg. Turonensis de gloria martyr. cap. 47. rerum gestarum inscius, existimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia esse passos, secutus fidem cuiusdam apocryphi. De basilica S. Nazarij in Gallijs, quam in augustiorem formam restituit Leontius Episcopus, scribit epigramma Venantius Fortunatus lib. 1. De alijs eorumdem reliquijs Parisijs collocatis Aim. lib. 2. de gest. Franc. cap. 20. Erat & Constantinopoli memoria S. Nazarij, cuius basilicā vetustate collapsam restituit Basilius Imp. vt scribit Cedren. in compend. in Basil. Imp. Naboris item & Nazarij sacras reliquias rursus translatas in Gallias anno septingentesimo sexagesimo, tradit Herman. in chron. Quem tamen putamus intelligere de Nabore & Nazario Romæ passis, de quibus supra 12. Iunij, secundum ea quæ ibi notata sunt ex Sigeberto.

^d *Anolinus, alias Anulinus.*] Non tantum Neronis tēporibus Anolinus Præfectus aduersus Christianos exercuit gladium, sed & tēporibus Maximini Imp. qui successit Alexandro, alius eiusdem nominis Anolinus dictus gessit sub sæuissimo Principe præfe-

cturam prætorij, de quo Iulius Capitolinus in Maximino filio. Tertius Anulinus etiam fuit, qui vixit sub Aureliano & Gallieno Imp. cuius mentio habetur in Actis sanctorum Maximæ, Donatillæ, & Secundæ. Rursus etiam Diocletiani & Maximini Imp. tēporibus quartus reperitur Anulinus Proconsul in Africa, qui aduersus Christianos diras exercuit quæstiones, vt Acta martyrum testantur: meminit eiusdem Optat. Mileuit. lib. 3. aduersus Parmenianum, & S. Augustinus sæpius agens aduersus Donatistas, vt in Breuic. collat. diei 3. c. 12. & alibi.

^e *Commemoratio plurimorum sanctorum martyrum.*] Horum certamina breui summa describit S. Hieronymus in vita S. Pauli primi eremitæ, in eius exordio.

^f *Muscarum aculeis expositus.*] Huius supplicij exemplum aliqua ex parte desumptum videtur ab Apuleio de Asin. aur. lib. 8. vbi hæc conscripta habentur: Arreptum seruulum eius, qui causam tanti sceleris luxuriæ suæ præstiterat, nudum ac totum melle perlitum firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipso carioso stipite inhabitantium formicarū nidificia bulliebant, & vltro citroq. commeabant multinaga scaturigine; quæ simul dulcem ac mellitum corporis nidorem persentiscunt, paruis quidem, sed numerosis & continuis morsuunculis penitus inhærentes, per longi temporis cruciatum, ita carnibus atque ipsis visceribus adesis, homine consumpto, membra nudarunt, vt ossa tantum viduata pulpis, nitore nimio candentia suueta cohærent arbori. Hæc ille. Reperitur ab antiquis genus tormenti, de quo hic agitur, dictum esse Cyphonismus, a Cyphone, quod erat vinculum ligneum, siue ferreum, quo quis ad ignominiam ligatus detinebatur melle delibutus, sic expositus muscis. Dicitur Cyphon *ἄνθ' ὅτι κύφειν*, id est, a capitis proclinatione. Apud quosdam ita cautum animaduerto: Vt quisquis per audaciam, legum placita risui habuisset, diebus viginti archiuo vinctus Cyphone perseueraret nudus, melle ac lacte delibutus, vt apibus, muscisq. esset pabulum; dilapsis vero his, muliebri indutus veste, deturbaretur in præceps. Hæc Cæl. Rodig. antiq. lect. lib. 10. c. 5. in fine. Delibuti etiam lacte & melle exponebantur muscis, qui patiebantur Scaphismum, sic dictum id genus cruciamenti, quod damnatus ad Scaphismum, inter duas scaphas inclusus, prominentibus capite, manibus, ac pedibus tantum, ad volatiliū aculeos sic perunctis, ad Solis radios exponeretur: cumq. in eodem vase corporis fæces exonerare cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depascebatur. Agit Eunapius Sardianus de Scaphismo pluribus in vit. Philos. pag. 113. At quoniam eiusmodi genus tormenti non semper scaphis exhibitum reperitur, sed corio bouis arido, quo miser

miser sic consumendus infuebatur; dictum puto Scaphismum, non a scaphis, sed a scaphio, quod est vas stercorearium, vt habes ex l. 29. §. penult. ff. de auro & argento lega. Habes de Chrysantho martyre, obuolutū corio, expositumq. Soli, Scaphismi supplicium passum esse; itidem alios nonnullos martyres. Huic simile erat illud cruciamenti genus, cum quis non scaphis, vel corio claudebatur, sed intra mortuum animal, solo capite prominente, infuebatur; quale genus supplicij Maximinum in miseros fontes exercuisse, auctor est Iulius Capitolinus in vita ipsius; de quo etiam Valer. Max. libro 9. cap. 2. de crudel. exter. 11. his verbis: Mactatorum pecudum intestinis & visceribus egestis, homines infuere, ita vt capitibus tantummodo emineant; atque vt diutius pœnæ sufficiant, cibo & potione infelicem spiritum prorogare: donec intus putrefacti, laniati sint animalibus, quæ tabidis corporibus innasci solent. Hæc ibi. Huic simile est supplicium illud, quod Apuleius lib. de Asin. aur. in fine narrat in hunc modum: Hunc asinum iugulare craftino placeat, totisq. euacuato præcordijs, per medium aluum nudam virginem infuere, vt sola facie prominente, ceterum corpus puellæ nexu ferino coerceat: tunc super aliquod faxū scruposum insititū & fartilem asinum exponere, & Solis ardentis vaporibus tradere, & c. sic enim patebat inclusa volucrum & canum morsibus, ac scatentibus vermibus. Id fere generis erat portentosum illud a Mezentio excogitatū supplicium, cum viuorū corpora cadaueribus aduersa aduersis alligaret atque confringeret, ita vt singulæ membrorum partes singulis essent accom-

modatæ, simulq. tabescerent. Virgil. Aeneid. 8. & Valer. vbi supra 10. Sed vt ad Scaphismum redeamus, speciem quamdam Scaphismi præferebat cruciamentum illud a Caio Caligula excogitatum, de quo Suet. scribit in Caio cap. 27. quo miseros homines per breui cauea coercebat, vbi suarum egestionum putredine consumerentur. Quod autem hic habetur de Christianis vinctis ad radios Solis expositis: huic simile cruciamentum refert Gellius lib. 6. cap. 4. dum agit de Artilio Regulo, quem a Carthaginensibus, apertis oculis, sursum ac deorsum deductis, confutis palpebris, ad Solis radios fuisse expositum tradit. Porro supplicium Reguli hoc amplius habuit, quod eiusmodi arca clausus, vndique extrinsecus est clavis confixus, vt testatur post alios Tertullianus lib. ad martyres. Vt tandem de Christianorum supplicijs vno verbo dicamus: quotquot diuersis temporibus diuersorum tyrannorum sæua crudelitas excogitauit genera tormentorum, ea omnia Gentilium rabies in innocentes Christianos conuertit, prout diuersorum martyrum Acta testantur.

^g *Eustathij.*] De eo hac die Græci in Menologio eius passionis Acta descripta reperiuntur.

^h *Acacij.*] Agunt de eo hac die Græci in Menologio eiusq. martyrium referunt.

ⁱ *Sampsonis Episcopi.*] Huius vitam conscripsit Baldricus Dolensis Episcopus: agit de eodem Petrus in catal. lib. 6. cap. 150. Vincent. in Spec. lib. 2. cap. 105. Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 41. Claruit circa annum Domini sexcentesimo.

^k *Peregrini.*] De eodē hac die Beda, Vsuarius, Ado, & alij recentiores.

29

Quarto Kalen. Augusti. Luna.

G xxviiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

TARASCI in Gallia Narbonensi sanctæ Marthæ virginis, hospitæ Saluatoris nostri, & sororis beatæ Mariæ Magdalenæ, & sancti Lazari. Romæ via Aurelia S. Felicis ^b Secundi Papæ & martyris, qui a Constantino Imp. Ariano ob Catholicæ fidei defensionem e sede sua deiectus, & Cæræ ^c in Tuscia occulte gladio necatus, gloriose occubuit. Eius corpus inde a clericis raptum, eadem via sepultum fuit: postea vero ad ecclesiam sanctorum Cosmæ & Damiani delatum, ibidem Gregorio XIII.

Summo

Summo Pontifice repertum est sub altare, vna cum reliquijs sanctorum martyrum Marci, Marcelliani, & Tranquillini, atque in eodem loco pridie Kalendas Augusti simul cum eis reconditum. In quo etiam altari inuenta fuerunt corpora sanctorum martyrum Abundij presbyteri, & Abundantij diaconi, quæ non multo post ad ecclesiam IESV solemniter translata sunt pridie natalis eorum. Item Romæ via Portuensi sanctorum martyrum Simplicij^d, Faustini, & Beatricis, temporibus Diocletiani Imperatoris: quorum duo primi post multa & diuersa supplicia iussi sunt capitalem subire sententiam: Beatrix vero eorum soror in confessione Christi præfocata est in carcere. Romæ præterea sanctorum martyrum Lucillæ^e & Floræ virginum, Eugenij, Antonini, Theodori, & sociorum decem & octo, qui sub Gallieno Imperatore illustre martyrium obierunt. Gangræ in Paphlagonia sancti Callinici^f martyris, qui virgis ferreis verberatus, alijsq. supplicijs cruciatus, tandem in fornacem iniectus, spiritum Deo reddidit. In Noruegia sancti Olauis^g Regis & martyris. Trevis in Gallia sancti Lupi^h Episcopi & confessoris, qui cum beato Germano ad expugnandam Pelagianorum hæresim in Britanniam perrexit, urbemq. Trekas a furore Attilæ, Galliam omnem deuastantis, assidua oratione defendit: demum quinquagintaduobus annis sacerdotio venerabiliter functus, in pace quieuit. In ciuitate Briocensi sancti Gulielmiⁱ Episcopi & confessoris. Item depositio beati Prosperi^k Episcopi Aurelianensis. Apud Tudertum sancti Faustini^l confessoris. In ciuitate Mamiensi sanctæ Seraphinæ^m.

I V L I I 29.

M

ARTHAE^a.] De qua item Vsuardus, & alij. Præter illa quæ sancti Euangelistæ Luc. 10. & Ioan. 10. & 12. de ea scripserunt, feruntur quædam Acta nomine Marcellæ pedisequæ, quæ recenset Mombritius tom. 2. sed quæ re vera magis recentiore aliquem præferant scriptorem; licet multa contineant, quæ non tantum scriptis, sed & traditione firmentur. Eiusdem fere generis esse noscuntur ea quæ Petrus breui compendio refert in catal. lib. 6. cap. 151. Ad eius sepulchrum in Gallia Regem Clodoueam curatum, & incolumitati restitutum, aliaq. complura miracula ibi fieri solita, eadem Acta testantur. De eadem nouissime in Thesaur. concion. tom. 2. hac die: extat de eadem epi-

gramma Bonad. Santon. libro 3. monod. 26.

^b Felicis Secundi Papæ.] Quomodo autem se habuerit, vt integra saluaq. Catholica fide Liberij Romani Pontificis, qui ab ea licet excidere visus sit, numquam rei veritate omnino desciuit; ipsoq. adhuc viuente, sederit Felix: pluribus egimus in Annal. Ecclesiasticis, quos proxime, Deo dante, edituri sumus: non enim leuis est quæstio, quæ hic paucis possit absolui. De inuentione reliquiarum eius agitur in libello Translationis sanctorum Abundij & Abundantij, quem nuper venerabiles ijdemq. eruditissimi Societatis Iesu Patres in Vrbe typis excudendum curarunt.

^c Ceræ.] Ita emendatum loco Coræ: nam non Coræ, sed Ceræ oppido in Faliscis via Aurelia, decimosextimo ab Vrbe lapide, eiusdem S. Felicis reliquæ asservantur, & ab accolis eiusdem

eiusdem S. Felicis natalis solemnem memoria celebratur, Coræ autem nequaquam.

^d Simplicij & soc.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum agones descripti habentur in Actis S. Anthimi, apud Surium tom. 3. die 11. Maij, & Mombritium tom. 2. Seorsum posita sunt apud nos manuscrip. quæ incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. De horum venerandis corporibus hæc leguntur in lib. de Romanis Pontific. in Leone Papa Secundo: Hic fecit ecclesiam in vrbe Roma iuxta sanctam Bibianam, vbi corpora sanctorum Simplicij, Faustini, & Beatricis, & aliorum martyrum recondidit, & ad nomen beati Pauli Apostoli dedicauit. Hæc ibi. In sacrario basilicæ S. Mariæ Maioris in tabula lapidea eiusmodi legitur epitaphium: MARTVRES SIMPLICIVS ET FAVSTINVS, QVI PASSI SVNT IN FLVMEN TIBERE, ET POSITI SVNT IN CEMITERIVM GENEROSVS SVPER FILIPPI.

^e Lucillæ, Floræ, & soc.] Agit de his item Molanus in addit. ad Vsuardum. Extat manuscrip. sermo Petri Damiani in die natali prædictarum virginum & martyrum: incipit: Gaudeamus, fratres, &c. Quæ autem Petrus in catal. lib. 6. cap. 157. de his scribit, apocrypha omnino esse noscuntur, nec vlla penitus veritate subsistunt. Eiusdem generis esse probantur ea quæ legimus in manuscrip. quorum est exordium: Tempore quo Marcus Antoninus cum Aurelio Commodo, &c. Habet complura, quæ nec temporum, nec rerum veritati vlla ex parte consentiunt. Nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dum de iisdem Actis sermonem texens, quasi anceps, per latum campum excurrentem orationem freno quodam coercens, ait: Si tamen rei fides est adhibenda, qua dicitur, &c. Dolemus clarissimarum martyrum germana Acta perijisse; sed magis dolemus a nescio quo otioso ac imperito quædam fabulosa commenta illorum loco esse supposita. Legimus libellum de earumdem sacrorum corporum translatione, qui sic exorditur: Anno Dominicæ incarnationis 861. Ioanes humilis Episcopus Aretinus, &c. Has passas esse sub Gallieno Imperatore, Petrus Galefinus in suo Martyrologio etiam profitetur.

^f Callinici.] De eo etiam Græci hac die in Menologio. Eius Acta fusius explicata de-

scripsit Metaphrastes, quæ retulit Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 4. Olim autem festum sancti Callinici celebrari solitum fuit viij. Kalend. Nouembris, vt apparet ex Actis SS. Synodi Chalcedonen. ea enim die, sexta Actio eius Concilij est habita. Verum ea verba, quæ in translatione Dionysij Exigui post subscriptionem Episcoporum in ea Actioe reperiuntur, in Græco textu desunt hodie. De eius nominis ecclesia, ac sacris reliquijs eius, Gangræ positis, habes in hist. Miscel. lib. 15. anno 25. Anast. Imp. Cedren. eodem anno de iisdem agit in compend. hist.

^g Olauis.] Hunc in baptisate Iacobum dictum ferunt. Scribit de eo Saxo Grammat. lib. 10. historiæ Danicæ, & Ioannes Olau pluribus histor. Goth. libro 17. cap. 21. 22. 23. & libro 18. cap. 1. & 5. vbi agitur de nece ipsius.

^h Lupi Episcopi.] Agunt de eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta extant apud Sur. tomo 4. De ipso item scribit Beda de gest. Anglor. lib. 1. cap. 17. & sequen. Constantius item in vita sancti Germani Episcopi Antistodori lib. 1. cap. 19. & sequen. Sidon. Apollinaris lib. 6. epist. 1. & 4. lib. 7. epist. 14. & in carmine Eucharistico ad Faustum. Gildam Sapientem scripsisse huius res gestas, testatur catalog. scriptorum Britan. Gregor. Turonensis item de eo lib. de gloria confess. cap. 67. 68. Ado in chron. anno 452. Sigebertus anno 435. & 436. alijsq. recentiores, qui res Attilæ profecuti sunt.

ⁱ Gulielmi Episcopi.] Scripsit eius res gestas Godefridus Episcopus Bituricensis, quas recenset Sur. tom. 4. Excessit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in Sanctorum numerum Innocentius Papa Quartus, cuius extant de ea re litteræ Apostolicæ, datæ anno vndecimo Pontificatus sui, vt vidimus in registro ipsius, anno 11. numero 532.

^k Prosperi Episcopi.] De quo Beda hac die. Successit hic sancto Aniano: extant ad hunc litteræ Sidonij Apollinaris libro 9. epist. 15. Vixit temporibus Leonis Magni Romani Pontific. æqualis sancti Prosperi Aquitani.

^l Faustini.] De quo vetera monumenta ecclesiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata sunt.

^m Seraphinæ.] Tam in Martyrologio antiquo Romano, quam in vet. manuscrip. de ea habetur mentio hac die.

xxvij. **A** Tertio Kalen. Augusti. Luna. 30

a b c d e f g h i k l m n p q r f
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 29 30 1 2 3 4

ROMAE sanctorum martyrum Abdon^a & Sennen Persarum, qui sub Decio catenis alligati Romam adducti, pro Christi fide primum plumbatis caesi, deinde gladio interfecti sunt. Tuburbi Lucernariae in Africa sanctarum virginum & martyrum Maximae^b, Donatillae, & Secundae: quarum duae primae in persecutione Valeriani aceto & felle potatae, deinde plagis acerrimis caesae, & equulei extensione cruciatae, craticulis etiam exustae, & calce perfricatae, postmodum cum Secunda virgine duodecim annorum ad bestias simul proiectae, sed ab his intactae, nouissime gladio iugulatae sunt. Assisij in Umbria sancti Rufini^c martyris. Caesareae in Cappadocia sanctae Iulittae^d martyris, quae bona sua a quodam potente sibi usurpata in iudicio repetens, cum ille exceptionem daret, quod ut Christiana non deberet audiri, mox a Iudice iussa est thus idolis offerre, ut posset audiri: quod illa constanter recusans, in ignem coniecta, spiritum Deo reddidit: corpus autem a flamma remansit illaesum. Eius praecclaras laudes sanctus Basilius Magnus egregio encomio celebravit. Antifiodori sancti Vrsi^e Episcopi & confessoris.

I V L I I 30.

ABDON & Sennen^a.] Agunt de his hac die Beda, Vluardus, Ado, & alij recentiores. Narrantur horum res gestae in praebulibus historiae martyrij S. Laurentij; seorsum autem Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 6. c. 158. & alij. Continent eandem vet. manuscr. quae tamen castigatione indigent.

^bMaxima, Donatilla, & Secunda.] De his item Beda, ac ceteri omnes; Ado autem vberius harum Acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. cap. 159. qui cum dicant, has passas esse sub Anulino Iudice; consule quae superius diximus die 28. huius, plures eiusdem nominis reperiri Christianorum persecutores, qui diuersis temporibus, sub diuersis Imperatoribus in Christianos sauerunt.

^cRufini.] Extat de eodem sermo Petri Da-

miani, necnon facer hymnus: quae omnia habes apud Surium tom. 4. hac die.

^dIulitta.] Agunt praeterea de eadem Graeci hac die in Menologio. Extat de eadem luculenta oratio S. Basilij, vbi de eius diei celebratione haec ait: Hunc diem vobis indiximus celebriter agendum, &c. De eius vero sepulchro haec habet: Corpus autem honore praecipuo venerabile asseruauit affinis & cognatis incolume, nec vlla sui parte laesum: quod sane in ornatissimo primarij tepli vrbis totius vestibulo conditum, loco quidem affert venerabilem sanctimoniam; nec minus qui eo loci conueniunt, efficit sanctiores, &c. Sequitur narrare de fonte, qui ibidem, cum illuc perlatum est martyris sacrum corpus, diuino miraculo e terra mox erupit.

^eVrsi Episcopi.] De eodem hac die Beda. Adnumeratur hic vndecimus eius sedis Episcopus

scopus in tabulis Episcoporum Antifiodorensium. Sedit annos sex, & menses quatuor; obiitq. hac die, sepultus in basilica sancti Germani: ponitur inter illos qui scripserunt Synodicam ad Leonem Papam. Haec ex Demochare de sacris. Missae.

31 Pridie Kalend. Augusti. Luna. **B** xxv. 25.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 30 1 2 3 4 5

CAESAREAE passio beati Fabij^a martyris, qui cum ferre vexilla praesidalia recusaret, primum diebus aliquot in carcerem trusus, deinde interrogatus semel & iterum, cum in confessione perduraret, mox a Iudice capitali sententia condemnatur. Mediolani sancti Calimerij^b Episcopi & martyris, qui in Antonini persecutione comprehensus, vulneribus confossus, ceruicibusq. gladio transfuerberatis, praecipuus in puteum deiectus, martyrij cursum confecit. Synnadæ in Phrygia Pacatiana sanctorum martyrum Democriti^c, Secundi, & Dionysij. In Syria sanctorum trecentorum quinquaginta^d Monachorum martyrum, qui ob defensionem Synodi Chalcedonensis ab haereticis occisi sunt. Rauennae transitus sancti Germani^e Antifiodorensis Episcopi, genere, fide, doctrina, & miraculorum gloria clarissimi, qui Britanniam a Pelagianorum haeresibus penitus liberavit. Tagaste in Africa sancti Firmi^f Episcopi, gloria confessionis illustris. Senis in Tuscia natalis beati Ioannis^g Columbini, institutoris ordinis Iesuatorum, sanctitate ac miraculis clari.

I V L I I 31.

BABII^a.] Beda, Vluardus, Ado, ac ceteri recentiores de eodem hac die; Petrus item in catal. lib. 6. cap. 165. & Surius ex Adone tom. 4. eius Acta descripsit.

^bCalimerij Episcopi.] De eo tabulae eccles. Mediolan. praefatio Ambrosiana, & alia monumenta eius ecclesiae, quae citat Galestinus: habetur mentio de eodem in Actis sanctorum Faustini & Iouitae.

^cDemocriti & sociorum.] Beda hos ponit in Africa, sed Vluardus & alij Synnadæ passos tradunt.

^dTrecentorum quinquaginta Monachorum.] Caesi sunt hi temporibus Anastasij Imperatoris. Extat de ipsorum nece libellus viginti-

quatuor archimandritarum ad Hormisdam Rom. Pontif. de execrandis facinoribus Petri Gnaphæi & Seueri haeresiarcharum: ibiq. haec de his leguntur: Euntibus nobis ad mandra domini Simeonis pro causa Ecclesiae, infidiati sunt nobis in itinere perdit, conquinati: & superuenientes occiderunt ex nobis trecentos quinquaginta, quosdam autem vulnerauerunt; alios vero, qui potuerant ad colenda altaria fugere, ibidem peremerunt, & monasteria incenderunt, &c. Est apud nos eiusmodi libellus supplex manuscrip. itemq. alius extat de eorumdem martyrio libellus monachorum Syriae oblatum Synodo Constantinopolitanae sub Menna Episcopo celebratae post Consulatum Belisarij, anno Domini 536. ut eiusdem Synodi Acta declarant.

^c *Germani Episcopi.*] Agunt de eodē hac die Beda, & alij omnes. Scripsit eius res præclare gestas Constantius, scriptor illorum temporū non ignobilis, cuius frequens est mentio apud Sidonium Apollinarem, & Isidorum de vir. illustr. in Paulino presbytero cap. 4. Ex eodem auctore Constantio ceteri accepisse noscuntur, vt Beda lib. de sex ætat. & de gest. Angl. lib. 1. cap. 12. & sequen. De eodem sancto Germano agit S. Prosper in chron. sub Consulatu Florentij & Dionysij, Greg. Turonen. de glor. confess. cap. 41. licet male, eum Romæ obiisse, dicat. De eodem Ado Viennen. in chron. & Sigebertus, qui ait, Herminum monachum scripsisse eius vitam verbis, & obtulisse Carolo Imperatori. Adscri-

bitur hic septimus eius sedis Episcopus: feditq. annos 30. & dies 25. temporibus Honorij Imp. & eius successoris Valentiniani, vt liquet ex tab. ecclesiæ Antisiod. Omittimus referre innumeros recentiorum auctorum, qui de ipso scripserunt, cum omnes nonnisi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

^f *Firmi Episcopi.*] Scribit S. Augustinus de eodem Firmo Episcopo Tagastensi lib. contra mendacium ad Consentium cap. 13. aitque: Fecit hoc Episcopus quondā Tagastensis ecclesiæ, Firmus nomine, firmior fide, &c.

^g *Ioannis Columbini.*] Huius ac sociorum res gestæ scriptæ sunt a Phæo Belchario, quæ typis excusæ leguntur, magnamq. redolent pietatem.

A V G V S T V S.

C Kalendis Augusti. Luna.

xxiiij.
xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

OMAE in Esquilijis dedicatio^a sancti Petri ad Vincula. Antiochiæ passio sanctorum septem fratrum Machabæorum^b, cum matre sua, qui passi sunt sub Antiocho Epiphane Rege. Eorum reliquiæ Romam translatae, in eadem ecclesia sancti Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romæ passio sanctarū virginum Fidei^c, Spei, & Charitatis, quæ sub Hadriano Principe martyrij coronam adeptæ sunt. Item Romæ via Latina sanctorum martyrum Boni^d presbyteri, Fausti, & Mauri, cum alijs nouem, qui in Actis sancti Stephani Papæ describuntur. Philadelphie in Arabia sanctorum martyrum Cyrilli^e, Aquilæ, Petri, Domitiani, Rufi, & Menandri, vna die coronatorum. Pergæ in Pamphilia sanctorum martyrum Leontij^f, Attij, Alexandri, & aliorum sex agricularum, qui in persecutione Diocletiani sub Flauiano Præfide decollati sunt. Gerundæ in Hispania natalis sancti Felicis^g martyris, qui post diuersa tormentorum genera a Daciano tam diu iussus est laniari, donec inuictū Christo spiritum redderet. Vercellis sancti Eusebij^h Episcopi & martyris, qui ob cōfessionem fidei Catholicæ a Constantio Principe Scythopolim, & inde in Cappadociam relegatus, postmodum

ad eccle-

ad ecclesiam suam reuersus, persecutibus Arianis, martyrium passus est. In territorio Parisiensi sancti Iustiniⁱ martyris. Viennæ sancti Veri^k Episcopi. Vintoniæ in Anglia sancti Etheluuoldi^l Episcopi. In pago Lisuino sancti Nemesij^m confessoris.

A V G V S T I I.

EDICATIO sancti Petri ad Vincula^a.] Quod in primis pertinet ad Kalendas Augusti; certum est errare omnes illos, qui putarunt eas in honorem Augusti olim celebrari solitas, eo quod Sextilis mensis Augusti nomine sit nuncupatus. Cuiam Augusti Kalendæ dicatæ essent; hæc a Dione scribuntur: Quæ enim equestria certamina Kalendis Augusti (qui est natalis Claudij Imp.) exhiberentur, instituta sunt, propterea quod ea die Martis ædes consecrata fuit. Hæc Dio lib. 60. Quod autem spectat ad dedicationem basilicæ sancti Petri ad Vincula eadem die peractā; agūt de ea solemnitate Beda, Vsfardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Græci etiam festū diem de catenis S. Petri agere consueuerunt ad xvij. Kalend. Februarij, in quorum Menologio ea die hæc leguntur: Veneratio pretiosæ illius catenæ, qua beatus Apostolus Petrus, Christi causa, Herodis iussu, vincus est. Hæc ibi. Duabus catenis S. Petrum vincū esse Hierosolymis, produnt Acta Apostolorum cap. 12. Harum altera ab Eudocia Augusta Constantinopolim est delata, altera autem ab eadem Romam missa est ad Eudoxiam Augustā eius filiam, Valentiniani Imp. coniugem: utrobique autem festa dies statuta est. Extat de iisdem encomium apud Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 4. quod aliqui tribuunt Ioanni Chrysofomo; sed S. Procli potius esse videtur, vel S. Germani: nam temporibus Ioannis Chrysofomi nondum prædictæ catenæ erāt repertæ, vt dicemus paulo inferius. Sane quidem non videtur hoc vacare mysterio, quod de Petri tantū catenis tam in Oriente, quam in Occidente agatur solemnitas, non autē de vinculis alicuius alterius Apostolorum: vt cuius est in ligandis atque soluēdis alienis vinculis potestas præcipua in Ecclesia, eius etiā vincula a cunctis Fidelibus in honore haberentur. Petri etiam vincula, quibus Romæ in carcere vincus fuit, a maioribus semper in veneratione sunt habita, & fidelissime custodita; de quibus hæc in Actis S. Alexandri Papæ leguntur: Dixit Alexander: Desine has osculari boias (erant boiæ, inquit Isidor. lib. 5. orig. torques damnatorū, quasi iugum bouum. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in Afin. & Festus de eadem agit) inquire autem domini mei Petri Apostoli vincula, & ea potius osculare. Albina,

his auditis, cū multo studio ac desiderio peruenit tandem ad illa beata vincula, &c. Non tantum Petri catenæ, quibus Romæ etiam vincus fuit, sed & Pauli fuerunt a maioribus asseruatæ; quas multis fuisse miraculis illustratas, scribit S. Gregorius ad Constantiam Augustam in regist. libro 3. epist. 30. Fertur apocrypha scriptura, & merito in angulum reiecta, nomine S. Hieronymi ad Eustochium de Vinculis Petri, qua mendax auctor testatur eiusmodi Vinculorū solemnitate a Siluestro Papa ex Cōstantini decreto statutam: quæ quidem scriptio cum nullius priscorum auctorum testimonio fulciatur, & firmæ auctoritates contrarium persuadeant, ab omnibus improbatur. Aliorū insuper corrigendus est error, dicentium basilicam Eudoxiæ, vbi recondita sunt prædicta Petri vincula, erectam fuisse ab Eudoxia Augusta Arcadij Imper. vxore. Id etenim legitur in quodam sermone Bedæ tributo, cuius est exordium: Solemnem obseruantiam, &c. Vbi sunt etiam alia multa, quæ corrigantur; vt quod habet, Arcadium ante Eudoxiam diem obiisse, contradicentibus historicis omnibus. Quisquis autem ille fuerit auctor, vel si qui alij id senserunt, Eudoxiæ nomine decepti sunt; hanc illam esse putantes, quæ famosissima est ob persecutionem grauissimam ab ea in S. Ioannem Chrysofomum excitatam. Verum illa ex humanis excessit longe antequam prædicta Petri vincula Hierosolymis essent reperia. Porro Eudoxia auctrix Tituli, neptis fuit Eudoxiæ senioris, filia nimirum Theodosij Iunioris & Eudociæ Augustæ, quæ peregrinata est iterum Hierosolymam, vt testantur Socrat. lib. 7. cap. 46. Euagr. lib. 1. cap. 20. Niceph. lib. 14. c. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ Iunioris, atque Acta S. Euthymij abbatis: de Eudoxia autem Arcadij vxore nusquam legitur adijisse Hierosolymam, sed tantum (vt diximus) Eudocia Augusta vxor Theodosij id egit: quæ prædictas catenas dono accipiens, illarum alteram Constantinopoli voluit asseruari, alteram vero Romam misit ad Eudoxiam filiam. At sicut Constantinopoli in honorem alterius catenarum est erecta basilica, vt patet ex encomio Vinculorum Petri supra citato; ita etiā Romæ Titulus est erectus, qui tum Eudoxiæ, tum etiam Vinculorum Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei gestæ historiā inter alios etiam Sigebert. describit in chron. anno Do-

Ij mini

mini 438. licet (vt in plerisque alijs) librario-
rum vitio, pro Eudocia inuentrice, Eudoxia
ponatur; cum Eudoxia filia fuerit, quæ ere-
xit ecclesiam. Peregrinata est Eudocia Hiero-
solyman anno sequenti a nuptijs Eudoxiæ
filix, vt scribit Euagrius libro 1. cap. 20. Fa-
cta sunt ipsa nuptiæ (vt refert Socrates) Isi-
doro & Senatore Consulibus, anno a Christo
quadringentesimo tricesimo sexto, vel sequen-
ti, si fidem habemus Marcellino, qui prædictas
nuptias recenset sub Consulatu Aetij & Sigif-
ulti. Hæc spectant ad historix veritatem. De
insigni autem miraculo vinculum Petri,
eius habetur mentio in Romano Breuiario,
meminit etiam Sigebert. in chron. anno Do-
mini nongentesimo sexagesimo nono, additq.
de annulo illius catenæ Theodoro Metensi
Episcopo concessio. De limatura catenarum
Petri pro ingenti munere ad Reges & Princi-
pes; aliosq. viros primarios de Dei Ecclesia
benemeritos a Romano Pontifice mitti solita;
quam plurimæ epistolæ sancti Gregorij
positæ fidem faciunt. Moris enim erat eam
includere aurea clauis ab altari Petri Aposto-
li accepta, & ad absentes transmittere. Hi ve-
ro, ad quos paruula clauis mittebatur, reli-
giose accipientes, eam suspendebant ad col-
lum, vt Apostoli muniti præsidio, a malis im-
minentibus tuti essent: id etenim idem S. Gre-
gorius scribit inter alios ad Childebertum
Regem Francorum lib. 5. epist. 6. Indict. 14.
& in epistola 23. libro 6. Indict. 15. Recenset
idem grande miraculum de terribili vltione
diuina in Longobardum eiusmodi religiosi
instituti contemptorē. Petijt & ab Hormisda
Papa Iustinianus V. C. postea vero Impera-
tor, vt earumdem catenarum limaturam ad
se mitteret. Extant de his epistolæ manuscr.
quas descripsimus in Annalibus Ecclesiast. vt
scias non a temporibus Gregorij Papæ eius-
modi consuetudinem de mittendis hisce sa-
cris muneribus ortum habuisse.

^b Machabæorum.] Non tantum Latini, sed &
Græci hac eadem die agunt de Machabæis.
Vetus quidē huiusmodi celebritas est, quam
maiores propensiori studio coluerunt, vt tes-
tantur complures sanctorum Patrum ora-
tiones ea solemnī die in ecclesia recitatæ, vt
sancti Gregorij Nazianzeni oratio; homil. 2.
Ioannis Chrysostomi, quæ habetur tomo 1.
operum eius; alia S. Gaudentij Episcopi Bri-
xiani, qui & rationem eius celebritatis red-
dit; sancti Augustini ferm. 109. & 110. de di-
uersis: in sermone autem 109. hæc habentur
inter alia: Sanctorum Machabæorum basilica
esse in Antiochia prædicatur, in illa scilicet
ciuitate quæ Regis ipsius persecutoris
nomine vocitatur: Antiochum quippe Re-
gem persecutorem impium pertulerunt, &
memoria martyrij eorū Antiochiæ celebra-
tur, vt simul sonet & nomen persecutoris, &
memoria coronatoris. hæc basilica a Chri-
stianis tenetur, & a Christianis ædificata est,

&c. Hæc Augustinus. Est & de eisdem sermo
sancti Leonis Papæ, quo significat, hanc so-
lemnitatem frequenti populo Romæ peragi
consueuisse; qua item non tantum prædi-
ctorum martyrum consueta solemnitas ce-
lebraretur, sed etiam anniuersaria commem-
oratio dedicationis eius ecclesiæ, quam (vt
supra diximus) Eudoxia Augusta vxor Val-
entiniani Imp. erexit in Titulum, & catenarum
munere exornauit. ait enim: Festiuitatis
magnificentiam etsi sermo non indicet,
congregatio tamen ipsa testatur, & recte: du-
plex enim causa lætitiæ est, in qua & natalem
ecclesiæ colimus, & martyrum passione gau-
demus, &c. De eadem solemnitate olim agi
consueta meminit S. Ambrosius scribens ad
Theodosium Imperatorem epistola 17. lib. 2.
edit. Roman. Est de eadem sermo S. Maximi,
nomine Eusebij Emisiani, itemq. sermones
quatuor de S. Eusebio Vercellensi, in qui-
bus sicut de illo, ita etiam agitur de Macha-
bæis, cum vna eademq. die ipsorum omnium
ageretur natalis dies. Cur autem præ ceteris
martyribus veteris Testamenti hi potissimum
colantur in Christi Ecclesia: ijdem qui
supra sancti Patres reddunt rationem. qui-
bus adde quæ sanctus Isidorus scribit libro
allegoriarum, dicens: Machabæi septem, qui
sub Antiocho acerbissima perpessi tormen-
ta, gloriosissime coronati sunt, significant Ec-
clesiam septiformem, quæ ab inimicis Chri-
sti multam martyrum stragem pertulit, & glo-
riæ cælestis coronam accepit. Hæc Isidorus.
Vide quid de his S. Bernardus scribat episto-
la 313. Horum autem martyrum historia non
tantum in Canonicis scripturis habetur ex-
pressa, sed & Iosephus Iudæus eam cōscripsit
ad Polybiū Megalopolitanum, quod & S. Hiero-
nymus testatur in lib. de Scriptoribus Ec-
clesiast. Extat ipse cōmentarius ad Polybium
Megalopolitanū scriptus. De iisdem Cypria-
nus lib. de exhort. ad mart. cap. 11. Marius Vi-
ctorinus heroico carmine eandem cecinit;
S. Ambrosius lib. de Iacob cap. 10. & 12. eandem
historiam paraphrastice narrat; Theophilus
Alexandrinus in Paschali epistola ter-
tia, Prudentius, & alij: licet in generibus tor-
mentorū non omnium sit vna narratio. No-
mina prædictorum Machabæorū Iosephus in
dicto cōmentario recenset. sunt hæc: Mater
ipfarum dicta est Salomona, filius maior na-
tu Machabæus, huic ætatis gradu proximus
Aber, tertius Machir, quartus Iudas, quin-
tus Achas, sextus Arath; septimus vero, vltimo
loco natus, Iacob est appellatus. Omnes
autem e castello Iudææ Sofandro, omnesq.
dicti sunt Machabæi. Hæc ex Iosepho,
sed versione Erasiana, ex diuerso textu (vt
apparet) ab eo qui communiori vsu recep-
tus est. Quod autem ad vocem Machabæi
spectat, nomen est Hebraicum, quod nostris
litteris sic scribitur MACHABAI, cuius sin-
gulæ litteræ singulas dictiones significant
sumptas

sumptas ex antiquo Moyfi Exod. 15. vbi hæc
verba sunt, MICHE MOCHA BAELIM IEHOVA,
Hebraicis characteribus: quod Latine est:
Quis similis tui in fortibus, Domine? Quæ
verba per singulas primas, tantum notatas
litteras sic in vexillis fecit inscribi, m. c. v. i.
iisdemq. vt pro tessera militari; vnde ipse
ac posterius eius Machabæi dicti sunt. Hæc de
significatione huius vocis Sixtus lib. 1. bi-
blioth. sanct.

^c Fidei, Spei, & Charitatis.] De his item hac
die Vsuardus. Metaphrastes harum Acta ex
antiquioribus monumentis descripsit XV.
Kalend. Octobris, quo die etiam Græci de
iisdem agunt in Menologio: eadem Latine
reddita habet Lipom. tomo 6. & Surius to-
mo 4. Mombrit. tomo 2. & Petrus in catalo-
go libro 7. cap. 7.

^d Boni & sociorum.] De his Vsuardus etiam
& alij Latinorum, Græci autem in Menolo-
gio die sequenti. Agitur de his martyribus
in Actis sancti Stephani Papæ & martyris, ex
quibus ceteri acceperunt.

^e Cyrilli & soc.] Agunt de his item Beda,
Vsuardus, Ado, & alij recentiores, Petrus
etiam in catalogo lib. 7. cap. 10.

^f Leontij & soc.] De his item Græci hac die
in dicto Menologio, vbi horum Acta fusius
expressa habentur.

^g Felicis.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de
eo hac die. Meminit eiusdem Prudentius in
Peristeph. hymno quarto, cum ait:

Parua Felicis decus exhibebit

Artibus sacris locuples Gerunda.

Sanctus Eulogius in memor. Sanctor. inter
alios martyres qui sese martyrio sponte ob-
tulerunt, recenset Felicem hunc, quem ait
Cæsarea Mauritanix Gerundam vsque mar-
tyrij cupidum perrexisse: De eodem Grego-
rius Turonensis libro de gloria martyrum
cap. 92. vbi agit de eius miraculis. In Breuiario
Toletano legi de eodem martyre sacrum
hymnum, quo eius Acta narrantur. Incipit:

Fons vita Deus, &c. Scribunt de eo alij plu-
res ex recentioribus, vt Vincentius in spe-
cul. lib. 13. cap. 134. & 153. & alij.

^h Eusebij Episcopi.] De eodem hac die Be-
da, Vsuardus, Ado, & alij. Non tantum ve-
tera Martyrologia hunc dicunt martyrem,
sed etiam in epitaphio in sepulchro eius in-
uento acrosticis versibus EUSEBIUS EPI-
SCOPVS ET MARTYR inscribitur. Eius-
modi inscriptiones hoc carminū genere an-
tiquitus cōformari, ac primis versiculorum

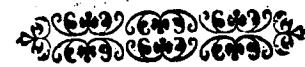
litteris nomen aliquod exprimi consueuisse,
exemplo est vetus epitaphium sanctæ Eugē-
niæ martyris Cordubensis, quod recitat Am-
brosius Moralis in appendice ad Eulogium.
Vitam sancti Eusebij cum ex antiquis monu-
mentis ecclesiæ Vercellensis, tum etiam ex
sanctorum Patrum elogijs contextam, vna
cum translatione ipsius recenter facta, Reue-
rendissimus D. Ioannes Franciscus Bonho-
mius, eius sedis Episcopus, edendam cura-
uit. Eadem autem eius Acta nonnihil locu-
pletata per annos singulos, vt gesta sunt, iam
diu intexuimus in Annalibus Ecclesiasticis,
restituimusq. locum Epiphaniij in Panar. hæ-
ref. 30. vbi Eusebius Fregellæ mendose pro
Vercellis legitur. Cur autem hic martyr di-
catur, quem sanctus Ambrosius & alij an-
tiqui scriptores semper confessorum appel-
lant, ibidem non paucis explicuimus. De
miraculis in eius ecclesia fieri solitis scribit
Gregorius Turonensis libro de gloria confes-
sorum cap. 3. vbi etiam ipsum confesso-
rem appellat, & inter cōfessores adnumerat.

ⁱ Iustini.] Agit de eodem Vsuardus, & Mo-
lanus in additione, qui de eius corpore posi-
to Parisijs in basilica sanctæ Mariæ meminit.
Diuersus ab eo est Iustinus presbyter, de quo
Gregorius Turonensis de gloria confesso-
rum cap. 49.

^k Vni Episcopi.] De eodem Beda, & alij.
Ado eius ecclesiæ Episcopus tradit in suo
chronico, claruisse hunc Traiani temporibus;
sed peruenisse vsque ad Pij Papæ Pontifi-
catum, eiusdem Pontificis litteræ ad eum
scriptæ significant. habentur to. 1. biblioth.
sanct. Sed & illud admonendum putamus,
tres reperiri Viennenses eius nominis Episco-
pos diuersis temporibus: nimirum hunc, de
quo est sermo; secundum, qui interfuit Con-
cilio Arelatensi secundo sub Cōstantino; ter-
tium, qui vixit tēporibus S. Gregorij Papæ,
cuius ad eum extant scriptæ litteræ; qui ab
Adone ponitur sedisse anno Domini quin-
gentesimo octuagesimo tertio, numeraturq.
vigefimus sextus eius sedis Episcopus.

^l Ethelvuoldi Episcopi.] Agit de eodem Mo-
lanus in additione ad Vsuardum, extantq.
eius Acta, quæ habes apud Surium tomo 4.
Scripta ea esse a Vuolstano monacho, testa-
tur catalogus scriptorum Britannix libro 2.
cap. 36. Migravit ex hac vita anno Domini
nongentesimo quarto.

^m Nemesii.] De eo etiam Vsuardus hac die,
& alij recentiores.

xxij. D Quarto Nonas Augusti. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE in cœmeterio Callisti natalis sancti Stephani^a Papæ & martyris, qui in persecutione Valeriani, dum Missæ sacrum perageret, superuenientibus militibus, ante altare intrepidus & immobilis cœpta mysteria perficiens, in sede sua decollatus est. Nicææ in Bithynia passio sanctæ Theodotæ^b cum tribus filijs suis: ex quibus primogenitum nomine Euodium, Christum fiducialiter confitentem, fecit primo Nicetius Consularis Bithyniæ fustibus cædi, deinde matrem cum omnibus filijs igne consumi. In Africa sancti Rutilij^c martyris, qui cum sæpius de loco in locum persecutionem fugisset, & periculum interdum etiam pecunia redemisset, ex inopinato aliquando comprehensus, & Præsidi oblatum, tormentis plurimis cruciatur: demum ignibus traditus, egregio martyrio coronatur. Patauij sancti Maximi^d eiusdem ciuitatis Episcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

AUGUSTI 2.

STEPHANI Papæ^a.] De quo non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die, sed & Græci in Menologio agunt, ubi ipsius ac sociorum Acta sub compendio describuntur: ampliora autem ex antiquis monumentis edidit Meraphraustes: reperiuntur eadem non ex Græcorum, sed Latinorum fontibus in vet. manuscrip. codic. quæ & apud nos habemus. De eius successione meminit Eusebius in chron. & hist. lib. 7. cap. 3. & 4. Cyprianus, Opatius, Augustinus, Nicephorus, & alij. Eius autem celeberrima & admiranda plane gesta, cum, aduersante Orbe fere toto, de baptisate tutatus est maiorum traditionem, digessimus in Annal. Ecclesiast. ibiq. eundem vindicauimus a calumnijs Firmiliani Episcopi Cæsareæ Cappadociæ. Interim vide, quid de his scribat Vincentius Lerinensis aduer. hæ. nou.

^b Theodotæ & fil.] De iisdem hac die Be-

da, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quartum Kalendar. Augusti. Eius Acta ac filiorum recitantur in vita S. Anastasiæ, quam habes apud Surium tomo 6. Mombricitus tomo 2. & Petrus recitat in catalogo libro 7. cap. 14. Nobile templum in huius honorem erexit Iustinianus Imperator in suburbijs Constantinopolitanis, vt auctor est Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imperatoris.

^c Rutilij.] Quæ hic de Rutilio dicuntur, habentur etiam apud Tertullianum lib. de fuga temp. persecut. cum tamen auctor ipse Montani afflatus spiritu, negaret fugiendum esse tempore persecutionis vrgentis. De redemptione martyrij, de qua hic agitur, consule ea quæ supra diximus, cum egimus de temporibus Commodi, die 18. Aprilis.

^d Maximi Episcopi.] De quo tabulæ ecclesiæ Patauinæ. Habetur de eo mentio in Actis sancti Prodocimi, ex quibus Scard. libro 2. Annal.

3 Tertio Nonas Augusti. Luna. E xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IEROSOLYMIS Inuentio^a corporis beatissimi Stephani Protomartyris, & sanctorum Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, sicut Luciano presbytero diuinitus reuelatum est, Honorij Principis tempore. Constantinopoli natalis sancti Hermelli^b martyris. Apud Indos Persis finitimos passio sanctorum^c Monachorum, & aliorum fidelium, quos Abenner Rex, persequens Ecclesiam Dei, diuersis afflictos supplicijs cædi iussit. Neapoli in Campania sancti Aspren^d Episcopi, qui a sancto Petro Apostolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus fuit. Augustoduni depositio sancti Euphronij^e Episcopi & confessoris. Anagninæ sancti Petri^f Episcopi, qui monastica primum obseruantia, deinde pastorali vigilantia clarus, quieuit in Domino. Philippis in Macedonia sanctæ Lydiæ^g purpurariæ, quæ, prædicante ibidem sancto Paulo Apostolo, prima omnium credidit Euangelio. Beroeæ in Syria sanctorum mulierum Maranæ^h & Cyræ.

AUGUSTI 3.

INVENTIO corporis beatissimi Stephani Protomartyris^a.] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes; in quos tamen librorum vitio errorem irrepsisse putandum, dum eiusmodi inuentio facta dicitur anno septimo Honorij Imperatoris, cum de ea re nullus relictus sit errandi locus: nam litteræ Luciani, ab omnibus comprobata, notant Consules, quibus ea contigerunt, nimirum Honorio decimum & Theodosio sextum Cons. qui quidem annus est Honorij Imperatoris 21. Nec vero quis putet mendosam esse epistolam Luciani: nam Marcellinus Comes in chron. & Niceta in oratione de ea re habita, iisdem Consulibus id factum confirmant. De integritate litterarum Luciani, quibus agitur de huiusmodi inuentione, nullus hætenus dubitauit: illis etenim adstipulatur Gennadius de vir. illustr. cap. 46. & 47. qui testatur eadem a Luciano Græce scripta, Latine reddita esse ab Auito. Marcellinus in

chron. Nicephorus hist. lib. 14. cap. 9. Beda in retract. in Act. Apost. & de sex ætatis, & alij recentiores. Eam quidem historiam, ipsaq. Protomartyris venerandas reliquias primus omnium ad oras Occidentales detulit Orosius presbyter Hispanus, qui illis temporibus peregrinatus est Hierosolymam, tantisq. pignoribus ditauit illustrauitq. Ecclesiam Africanam; dum tot tantaq. ex illis edita sunt miracula, quæ S. Augustinus pluribus in locis fidelissime recitat, vt libro 22. de ciuit. Dei cap. 8. serm. de diuersis 31. 32. 33. & epist. 103. ad Quinctianum; Euodij præterea Episcopi Vzalenis nomine de iisdem duo libri conscripti extant. Agit de iisdem S. Prosper lib. de prædic. dimid. temp. cap. 6. Cum autem postmodum Vuandali in Africanam prouinciam grassarentur, fertur sanctus Gaudiosus Episcopus ampullâ vitream concreti sanguinis sancti Stephani inde Neapolim Campaniæ urbem fugiens secum asportasse; quæ hætenus ibidem in ecclesia eiusdem sancti Gaudiosi religiose asseruatur: ubi

adhuc miraculum perseuerat, vt super altare ampulla posita, dum sacra Missarum sollemnia peraguntur, liquefcere, velut recens effusus sanguis, aliquando compiciatur: Idq. hac ipsa die, qua sancti Stephani corporis inuentio celebratur. Sed illud plane admiratio- ne dignissimum, quod cum olim annis singulis tertia Augusti id fieri consueuerit; ipso etiam anno quo auctoritate sanctiss. mem. Gregorij Papae XIII. restitutum est Romanum Calendarium, ad formam reductionis anni, non vt olim decem post dies, sed eadem ipsa festi die, sanguis visus est ebullisse; sicq. annis sequentibus, idemq. accidit de sanguine S. Ioannis Baptista. Est eius rei fidissimus ac sincerissimus testis inter alios Illustriss. ac Reuerendiss. D. Franciscus Maria Farinus S. R. E. nunc Cardinalis, qui nostrae Congregationis Oratorij Neapoli existentis olim Praefectus, cu in altari, vbi ampulla sanguinis erat, sacras Missas ageret, coaceruus instar lapidis visus est sanguis liquefcere totus in guttas. Alia complura his similia in diuersis orbis Christiani partibus accidisse audimus: vt ex his plane constet, diuinis suffragijs, qua in sancta Catholica Ecclesia, ab ipsoq. Rom. Pontifice sunt constituta, probari atque firmari. Quod ad eandem ampullam sanguinis Protomartyris spectat, quam per S. Gaudiosum ex Africa Neapolim diximus fuisse delatam; hanc illam ipsam opinamur, vel saltem illi admodum similem, cuius idem qui supra auctor commentarij, qui fertur nomine Euodij Episcopi Vzalensis, meminit, cum agit de reliquijs & miraculis Protomartyris Stephani lib. 1. cap. 1. his verbis: Ampulla quaedam ei demonstratur intra se habens sanguinis quamdam asperionem, & aristaru quasi ossium significationem. Et paulo post: Ampullam, sicut oculis suis viderat ancilla Dei in Tomij reuelatione, sic inter manus suas accepit postea sacerdos. Hac auctor, qui licet perperam inscribatur Euodius, cu potius ad Euodiu scripserit, de eius tamen sincerissima fide non dubites. Produunt enim eiusdem Luciani litterae, non tantum articulos martyris, sed & terram ipsam sanguine madefactam ab Orofio in Africam transportatam. Non praeterimus, eodem tempore Honorij Imper. eiusdem Protomartyris reliquias esse perlatas in Minoricam insulam; quarum virtute vniuersa gens Iudaeorum, quae insulam incolebat, ad fide Christi mirandis prodigijs conuersa est. Extat de his insignis epistola Seueri Episcopi Minoricensis, qua manuscrip- tacti sumus in bibliotheca Vaticana; cuius fidei integritati ad stipulatur praedictus auctor commentarij de miraculis S. Steph. lib. 1. c. 2. his verbis: Epistola quoque ad nos delata cuiusdam sancti Episcopi Seueri Minoricensis insula de pulpito in aures Ecclesiae cu ingenti fauore recitata est, &c. Scripta habetur xv. Kal. Martij, Asclepiodoto & Mari-

niano Conf. est is, annis octauus ab inuentione praedictarum reliquiarum, a Christo autem annus quadringentesimus vigesimustertius. In Gallias etiam eiusdem Protomartyris reliquia fuerunt delatae, de quibus Greg. Turon. hist. lib. 1. c. 31. & de glor. mart. cap. 33. vbi & de miraculis editis. Illud etiam ad annotationem praesentis diei solemnitatis spectare magnopere videtur; quid est quod hac potissimum die eiusmodi inuentio celebratur; quam constat ex Luciam litteris factam esse mense Decembri, translationem vero Hierosolyma ad vii. Kal. Ianuarij; aliam autem translationem Constantinopolim ad quintum Kal. Octobr. auctor est Theodorus lector in collectaneis lib. 2. in fine. Rursus autem tertiam Romam factam esse translationem pridie Nonas Maij, eius Acta testantur, quorum supra meminimus. Cum autem nec inuentio, nec translatio aliqua hac die contigerit: existimarunt nonnulli, hac ipsa die S. Stephanum Protomartyrem martyrium subijisse: quorum quidem sententiae maiorum refragatur auctoritas: siquidem S. Augustinus, Fulgentius, & alij tam Latinarum quam Graecorum Patrum in homilijs, quas ea die habuerunt, absque vlla haesitatione profitentur S. Stephanum consummasse martyrium postridie Natalis Domini: idq. adeo firmum ratumq. maiores habuere, vt licet in eam dilata fuerit translatio illa prima Hierosolyma facta; nihilominus remanserit, vt erat, ea dies consecrata natalitio Protomartyris, & solenitate inuentionis manuerunt in hunc diem transferre. Sed qua (inquam) ratione factum sit, vt hac potius die, quam ceteris, memoria hac ageretur: dicam quid acceperim a D. Antonio Geronio Tarraconensi, Ecclesiasticarum antiquitatum apprime erudito, quocum de ambiguitatibus rerum Ecclesiasticarum ad historiae veritatem spectantibus familiariter differere sapissime consueui: cuius haec de ea re est sententia; vt existimet longe ante inuentionem S. Stephani hanc ipsam diem in honore eiusdem Protomartyris esse dicatam, postmodum autem redditam solemnioem ex commemoratione praedictae inuentionis. Id etenim in primis maxime persuadent antiqua monumenta, vt vetus illud, cuius saepe meminimus, Martyrologium. S. Cyriaci, in quo nulla habetur hac die de inuentione mentio, sed tantum haec verba: Sancti Stephani Protomartyris in Ancona, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus percussus est. Hac ibi. Eadem Beda; licet apud eum mendose, Antiochia, pro Ancona ponatur his verbis: In Antiochia S. Stephani Protomartyris, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus in brachio percussus est, & multas ex eo virtutes sanitarum fieri. Hac Beda. Quibus omnibus si addas quae scribit sanctus Augustinus ferm. 31. & 32. de diuersis pag. 488. 489: edit.

edit. Louan, vbi agit de perantiqua Memoria eiusdem Protomartyris Ancona posita, de quo illo saxo quo idem in cubito percussus est, quod collegit, qui lapidationi illius interfuit, & in Italiam detulit, & Ancona reliquit, ex quo tempore illic memoria S. Stephani esse coepit, vt idem scribit dicto ferm. 32. Hac inquam, omnia si praedictis antiquioribus Martyrologijs iungas, facile intelliges, longe ante inuentionem Protomartyris celebrari consueuisse hac die memoria eius, vel saltem in Italiae regionibus. Celebris itaque olim fuit cultus memoria eius martyrii ex illo lapide: postmodum autem, venerando corpore inuento, aucta ea dies est celebriori solemnitate, quae iam semel lapidis eius memoria dicata erat. Vnde apud Bedam, & alia qua alia manuscripta, non tantum hac die agitur de inuentione praedicta, sed & de viuo lapide illo, ex quo multa etiam miracula, velut mel de petra (iuxta Propheticum illud) oleumq. de saxo durissimo, emanabant. Hac praedicto disertio viro accepta ferimus, cuius sententiae libenter subscribimus. De ecclesia S. Stephani Ancona meminit etiam S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 1. ^b Hermeli. De eode hac die Beda, Vsuard. Ado, alijq. recentiores. ^c Sanctorum Monachorum. De his scribit S. Ioannes Damascen. in vita SS. Barlaham & Iosaphat, de quibus suo loco inferius. ^d Aspren Episcopi. Fortasse Asprenatis. De eodem tabulae ecclesiae Neap. extantq. eius Acta typis nuper excusa, a Paulo Regio-

scripta. Quamuis hoc sit nomen Romanum, reperies enim gessisse Consulatum Asprenatem vna cum Clemente anno decimotertio Domitiani Imp. vt habent tabulae Cassiodori: quo etiam saeculo hic, de quo agimus, vixisse reperitur. Meminit Asprenatis etiam Dio lib. 56. Sueton. in Augusto cap. 43. ait ab eo tempore Asprenates dictos etiam fuisse Torquatos. De eodem nomine Seneca con- trouer. 24. Plinius item de domo Asprenatum agit. ^e Euphronij Episcopi. Scribit de S. Euphronio Greg. Turon. lib. 2. cap. 11. De eodem Sidon. Apollin. lib. 4. c. 25. & ad eu lib. 7. epist. 8. & lib. 9. epist. 2. Interfuit Concilio Lugdunensi, subscripsitq. cum alijs epistolam Pauli dampnantis cunctos Pelagianorum errores. ^f Petri Episcopi. De quo etiam tabulae ecclesiae Anagninae, indeq. eius Acta acceptissima. ^g Lydiae. De ea Acta Apost. cap. 16. Dicitur est Purpuraria a purpura tingeda. Erat enim modi opificium non ignobile; non enim di- beru erat cuique tingere purpuram, vel cui- libet petenti impartiri, vt constat ex Am- miano Marcellino lib. 14. Erat enim inter alios magistratus Praefectura tingendae pur- purae, qua velut magno munere donatus est Dorotheus Tyrius ab Imperatore, vt scri- bit Eusebius hist. lib. 7. c. 26. Sunt de tingenda purpurae leges seuerissimae Codic. lib. xj. de vestibus. ^h Maxanae & Cyrae. Scripsit harum femina- rum praclaras res gestas Theodor. in Theo- phil. cap. 29.

4 Pridie Nonas Augusti. Luna. F xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

BNONIAE sancti Dominici confessoris, funda- toris ordinis Fratrum Praedicatorum, viri san- ctitate & doctrina clarissimi: qui virginitatem perpetuo illibatam seruauit, & ob singulare me- ritorum gratiam tres mortuos suscitauit: cumq. praedicatione sua haereses compressisset, ac plurimos ad religio- sam & piam vitam instituisset, octauo Idus mensis huius in pace quieuit: eius tamen festiuitas ex constitutione Pauli Papae Quar- ti hac die celebratur. Thessalonicae natalis beati Aristarchi discipuli & comitis indiuidui sancti Pauli Apostoli, de quo ipse ad Colossenses scribit: Salutatur vos Aristarchus concaptiuus meus.

Is ab eodem Apostolo Theſſalonicenſium Episcopuſ ordinatus, poſt longos agones ſub Nerone coronatus a Chriſto, quieuit. Romæ via Latina paſſio beati Tertullini^c preſbyteri & martyris, qui ſub Valeriano Imperatore poſt impiam fuſtium maſtationem, ignium circa latera exuſtionem, oris quaſſationem, atque in equuleo extenſionem, neruorumq. cæſionem, data ſententia, capitis amputatione martyrimum conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij^d martyris, ordinis ſenatorij, qui pro Chriſto in perſecutione Maximiani gladio cæſus eſt. In Perſide ſanctarum martyrum Iæ^e & ſociarum, quæ cum nouem milibus Chriſtianis captiuus ſub Sapore diuerſis pœnis afflictæ martyrimum ſubierunt. Colonia ſancti Protasij^f martyris. Veronæ ſancti Agabij^g Episcopii & confeſſoris. Turonis ſancti Euphronij^h Episcopii. Romæ ſanctæ Perpetuæⁱ, quæ a beato Petro Apoſtolo baptizata, Nazarium filium, & Africanum virum ad fidem Chriſti perduxit, & multa ſanctorum martyrum corpora ſepeliuit^k, ac tandem bonorum operum meritis cumuſata migravit ad Dominum.

AUGUSTI 4.

DOMINICI^a.] Huius ſanctiſſimi viri præclariffima geſta octo libris digeſſit Theodoricus eiufdẽ ordinis frater, quæ Surius refert to. 4. S. Antoninus in tertia parte tit. 23. cap. 1. 2. 3. 4. & ſequen. Ioannes Garzonius de vir. illuſt. ord. Prædicat. M. Antonius Flaminius; ac nouiffime R. D. Franciſcus Diacerius Episcopuſ Feſulanuſ egregium de eadem re commentarium ad ſanctiſſimæ memoriæ Pium Papam Quintum conſcripſit. Migravit ex hac vita octauo Idus Auguſti, feria ſexta, hora ſexta, agens ſuæ ætatis annum quinquageſimum primum (vt auctor eſt S. Antoninus) anno a Chriſto Domino 1227. Faſta eſt autem eius tranſlatio anno Domini 1233. Gregorio Nono Rom. Pont. anno ſexto ſedis eius. De canonizatione autẽ eius extant litteræ Apoſtolicæ eiufdem Gregorij Noni, datæ Spoleti 5. Kalend. Septẽbris, anno octauo Pontificatus ipſius; recitat eas Anton. diſt. 3. par. tit. 23. c. 4. 5. 17. quibus etiam præcipitur, vt ad Nonas Auguſti, ante diem obitus eius, quo relatuſ eſt inter ſanctos, anniuerſaria eius ſolemnitas in Eccleſiâ ageretur. At ſanctiſſ. D. N. Pauluſ Quartuſ Rom. Pont. in hanc retulit diem obfeſtum beatæ Mariæ ad Niues, quod in eadem diem incideret.

^b *Ariſtarchi.*] De quo Act. Apoſt. c. 19. 20. & 27. Paul. ad Coloff. c. 4. & ad Philemonem. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menol. ad xvij. Kal. Maij.

^c *Tertullini.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuard. Ado, & alij. Eius autem res geſtæ extant in Actis S. Stephani Papæ & martyris.

^d *Eleutherij.*] De eodem hac item die Græci agunt in Menologio, ibiq. eius Acta breui compendio referunt.

^e *Iæ.*] Græci item de eadem hac die agunt in Menologio, narrantq. breuiter eius martyrimum. Huius nomine templum vetuſtate pene collapſum reſtituit Iuſtinianuſ Imperator, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

^f *Protasij.*] De eo etiam Galeſinius hac die, qui eiufdem eccleſiæ citat tabulas.

^g *Agabij Episc.*] Agit de eo Reuerendiſſ. ac Illuſtriſſ. D. Auguſtin. Valeriuſ eiufdem eccleſiæ Episcopuſ, S. R. E. Cardinalis, in lib. antiquorum monumentorum Episcoporum Veronenſium.

^h *Euphronij Episcopi.*] Præceſſit hic Gregorium Turon. qui de eo plura ſcribit de geſt. Franc. lib. 10. cap. 31. & de glor. confeſſ. c. 18. 19. & 20. Extant Venantij Fortunati ad hunc epiſtolæ, quarũ poſteriore egregias eius virtutes contexit: extatq. de eadem re eiufdem auctoris

auctoris carmen lib. 3. De eodem item agit in carm. ad Felicem Episcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ. Idem præſens fuit etiam Concilio Pariſienſi: eius epiſtolam ac collegarum Episcoporum ad Radegundem Reginam habet idem Gregorius Turonenſis lib. 9. cap. 39. Numeratur hic ſedis Turonenſis Episcopuſ viceſimus ordine.

ⁱ *Perpetuæ.*] De qua & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Narrantur eius res geſtæ in Actis ſanctorum Nazarij & Celſi, quæ habet Mombr. tomo 2.

^k *Sepeliuit.*] In ſepeliendis ſanctorũ martyrum corporibus, & condiendis eis aromatibus, effuſæ erant impenſæ Chriſtianorum, vt auctor eſt Tertull. in apolog. De iſſdem Prudent. in Cathemer. hym. in exequijs deſunct. Greg. Nyſſ. in orat. in funere Meletij, Gregorius Nazianz. epiſt. 18. ad Sophr. &

alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Chriſtianos: ſic enim moſ erat Iudæis mortuos ſepelire, Ioannis 19. Præ ceteris id diligentius præſtitiffe videntur Aegyptij, qui ea arte ſic deſiccabant corpora deſunctorum, vt eadem quaſi ænea redderent, appellarentq. lingua Aegyptia Gabbaras, vt tradit Auguſtinuſ ſerm. de diuerſ. 120. cap. 12. Inde eſt, quod impiuſ Eunapiuſ Sardinuſ in Aedeſio Aegyptioſ Chriſtianoſ, ipſoſ Alexandrinoſ, in quos inuehitur ob demolitũ templum Serapidis, irridet, quod religionis ergo oſtendarent ſaluta capita damnatorum: ſic Ethnicuſ Chriſtianorum hoſtiſ appellat ſanctos martyres, quos Alexandrini maximo honore habebant. Porro condiendorum corporum uſum ab Aegyptijs mutuatoſ eſſe Iudæoſ, auctor eſt Tacituſ lib. 21. Annalium.

5

Nonis Auguſti. Luna.

G^{xx}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE in Eſquilijs dedicatio^a Baſilicæ^b ſanctæ Mariæ ad Niues. Item Romæ paſſio ſanctorum Martyrum^c vigintitrium, qui in perſecutione Diocletiani via Salaria veteri capite truncati, ibidem ſepulti ſunt ad clium Cucumeris. Auguſtæ Vindelicorum natalis ſanctæ Afræ^d martyris, quæ cum eſſet Pagana, per doctrinam ſancti Narcifiſi Episcopii ad Chriſtum conuerſa, & cũ omni domo ſua baptizata, pro confeſſione Chriſti igni tradita eſt. Aſculi in Piceno ſancti Emygdij^e Episcopii & martyris, qui a ſancto Marcello Papa Episcopuſ ordinatuſ, & illuc ad prædicandum Euangelium miſſuſ, in confeſſione Chriſti ſub Diocletiano Imperatore martyrij coronam accepit. Antiochiæ ſancti Eufignij^f militis, qui annum agens centeſimum decimum, cum Conſtantini magni fidem, ſub quo militauerat, Iuliano Apoſtatae exprobraret, eumq. vt patriæ pietatiſ deſertorem redargueret, ab eodem iuſſuſ eſt capite cædi. Item ſanctorum martyrum Cantidij^g, Cantidiani, & Sobeliſ Aegyptiorum. Catalauni in Gallia ſancti Memmij^h ciuiſ Romani, qui a ſancto Petro illiuſ ciuitatiſ Episcopuſ conſecratuſ, populum ſibi commiſſum ad Euangelij veritatem perduxit. Auguſtoduni beatiⁱ Caſſiani Episcopii

Episcopi. Apud Theanum sancti Paridis^k Episcopi. In Anglia sancti Osualdi^l Regis, cuius actus venerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die sanctæ Nonnæ^m matris beati Gregorij Nazianzeni.

AUGUSTI 5.

DEDICATIO Basilicæ S. Mariæ ad Nives^a.] De ea solénitate, eiusq. institutionis causa habentur vetera manuscripta eius ecclesiæ, quæ paucis cõplexus est Petrus in catal. lib. 7. cap. 21. Dicitur hæc Basilica Liberij, de qua hæc in libro de Romanis Pontificibus in Liberio: Hic fecit basilicam nomine suo iuxta Macellum Libiæ. Meminit eiusdem Marcellinus presbyter, cum agit de schismate Vrsicini. Quod autem spectat ad Macellum Libiæ: erat in quinta Urbis Regione, quæ Esquilina dicitur, Macellum Livanum appellatum, de quo Sext. Rufus de Region. Urb. & Publius Victor. De eadem Basilica etiam in eodem libro de Rom. Pontificibus in Sixto Tertio hæc leguntur: Hic fecit basilicam S. Mariæ matris Domini, quæ ab antiquis, Liberij cognominabatur. Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imperatorem de imag. hæc ait: Sixtus Papa, successor Cælestini, fecit basilicam sanctæ Dei genitricis Mariæ, cognomento Maioræ, quæ & apud Præsepe dicitur: simili modo & ipse tam in metallis aureis, quam in diuersis historijs, sacris decorauit imaginibus. Hæc Hadrianus. Hactenus extant fere integræ factæ illæ historiæ musuo opere contextæ, atque super maiore arcum eodẽ opere exornatum eiusmodi inscriptio perseuerat: SIXTUS P. B. B. I. A Sixto Sixtiana basilica dicta reperitur apud Ioannem diac. in vita S. Gregorij Papæ lib. 4. cap. 68. De eiusdem basilicæ excellentia, deq. miraculis cereorũ illic incendi solitorum, scribit Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 30. De alijs item cereis Natalis Domini die illic poni solitis cum nota annorum currentium a passione Dominica, meminit Beda de temporum ratione cap. 45. Cetera autem eiusdem Basilicæ antiqua monumenta habent hi qui scripserunt de septem Urbis ecclesijs. At ne intentus tantum veteribus, recentiora prætermittam; eadẽ Basilica his diebus nostris longe augustior ac illustrior redditur a sanctissimo D. N. Sixto Quinto Rom. Pont. tum ob nobilissima illic monumenta excitata, ac præsertim magnificentissimum sacellum, quo sacrosanctum Domini Præsepe continetur; tum etiam ob apertas directasq. vndique vias, quibus populo Christiano facilius ac gratior pateat ad eam accessus. Sed in his omnibus descri-

bendis commentario potius quam notatione opus esset.

^b Basilicæ.] Vox ista quidem etsi a Gentilibus accepta videatur, non abhorret tamen a phrasi diuinæ Scripturæ: nam atrium illud maius templi Salomonis, Basilica dicitur in 2. Paralipom. cap. 4. & 6. licet Græce ἁγίον legatur, quod alij vertunt, atrium. Apud nos autem loquendi vsus obtinuit, vt non quæcumque ecclesiæ appellentur Basilicæ, sed illæ tantum, quarum augustior esset amplitudo. Vnde autẽ id acciderit, vt eiusmodi ecclesiæ dicerentur Basilicæ, Isidorus lib. 15. Originum hæc ait: Basilicæ prius vocabantur Regũ habitacula, vnde & nomen habent: nunc tamen ideo Basilicæ diuina templa nominantur, quia ibi Regi omnium Deo cultus & sacrificia offeruntur. Hæc Isidorus: eadem Amal. de Ecclesiast. offic. lib. 2. cap. 2. & Vualfridus Strabo de rebus Ecclesiasticis cap. 6. Hæc licet sint vera; eiusmodi tamen nomen vna cum re a Gentilibus ad Christianos deriuasse, mihi magis probatur. Nam Basilicæ illæ Gentilium in ecclesias Christianorum aliquando commutabantur. Est de his locus egregius Ausonij Galli in gratiarum actione pro suo Consulatu ad Gratianum Augustum his verbis: Basilicæ olim negotijs plenæ, nunc votis, votisq. pro tua salute susceptis, &c. Nec quis putet, apud Gentiles, sicut apud nos, eiusdem esse significationis Basilicas, & templa. Erant enim illæ (vt scribit Vitruuius lib. 5. c. 1.) loca venalium rerum Foris coniuncta, in quibus hie potissimum publicæ conciones & negotiantum conuentus habebantur. ea etiam significatione sumuntur l. pediculos. s. ite cum. ff. de auro & argen. legat. & l. inter stipulantem. s. sacram rem. ff. de verb. obligat. Dicebatur ius etiam in Basilica, vt apparet ex Plinij epistola 21. lib. 5. cum ait: Descenderam in Basilicam Iuliam, auditurus quid proxima cõperendinatione respondere debeam. Sedebant Iudices, &c. De eadem eodem sensu & Seneca lib. 3. de ira c. 33. cum ait: Fremitu iudiciorum Basilicæ resonant, &c. Eius generis ea esse putatur, quam Theodosius Iunior Imperator ab ergasterijs, tabulatis, & intromissione equorum liberam esse voluit. Cod. de oper. publ. l. Basilicam. Erant & priuatorum Basilicæ ad inambulandum constructæ, & magno sumptu ornata; quarum meminit S. Hieronymus scribens ad Marcellam epist.

epist. 18. aitque: Vbi (Romæ scilicet) instar palatij priuatorum extructæ Basilicæ, vt vile corpusculum hominis pretiosius inambulet, & quasi mundo quicquam possit esse ornatus, tecta sua magis velint aspicere, quam cælum. Hæc ille. Quod autem ad ipsarum structuram spectat; erant plures simul in longũ iunctæ porticus suffultæ columnis, æquis inter se distantibus spatijs, epistylijs desuper iunctis, velut intextis inuicem. His respondent quæ Cicero ad Atticũ libro quarto scribit his verbis: Paulus in medio Foro Basilicam pene texuit iisdẽ antiquis columnis, &c. Secundum ea quæ a Vitruuio sunt descripta lib. 5. cap. 1. eiusmodi fere structuræ esse ipsas Christianorũ antiquas Basilicas, nullus ignorat: nam paucis mutatis, vel additis, ex ipsis aliq. vel (quod frequentius accidit) ipsarum Basilicarum columnæ in vsum Christianæ religionis transferre cum nomine. Ab aliquibus vsurpatam hanc vocem, Basilicam, pro quacumque ecclesia inuenimus, vt apud Optatum libro primo, cum ait de his quæ Romæ erant ecclesijs: Inter quadraginta, & quod excurrit, Basilicas, &c. Verum vsu tiori vocabulo dictas fuisse ab antiquis ecclesias ipsas domos Dei, & templa, sanctus Zeno in Psalm. 126. significare videtur his verbis: Conuentus quidẽ ecclesiarum, siue templi, quos ad secretam Sacramentorum religionem ædificiorum septa claudunt, consuetudo nostra vel domũ Dei solita est nuncupare, vel templa. Hæc ille. Verum non his tantũ nominibus loca Deo sacrata nominari consueuisse, sed & alijs, nempe dici Memoriam, Martyrium, Dominicũ, alibi diximus.

^c Martyrium vigintitrium.] Habetur mentio de iisdem martyribus in Actis sanctorum Abundij, Abundantij, & Marciani, de quibus suo loco inferius.

^d Afræ.] De eadẽ hac die Vsuardus, Ado, & alij; Beda autem ad septimum Idus Augusti, vt in ecclesia Augustana, in qua hac die agitur de S. Afro martyre. Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 4. hac die. Sinceriora mihi ea videntur, quæ ex Actis publicis descripsit Vicellius in Hagiologio. In Augustano Breuiario atque Missali libro eiusdem res gestæ narrantur; cumq. simul omnia monumenta eam olim fuisse meretricem tradant, miror vehementer, quomodo Venantius Fortunatus eam appellet virginem his verbis in libro quarto vitæ S. Martini Episcopi Turonensis: Pergis ad Augustã, quam Vindo, Licusq. fluentat: illic ossa sacra venerabere virginis Afræ. Cum hanc tradant a S. Narcisso Episcopo ad Christianam fidem esse conuersam, putant aliqui, inter quos Petrus in catalogo lib. 7. cap. 28. hunc illum esse Narcissum Episcopum Hierosolymitanum laudatissimum, de quo scribit Eusebius lib. 6. cap. 9. Alij autem

dixerunt hunc fuisse Narcissum martyrem Gerundensem; idq. testantur eius Acta ceteri, vt Vincentius lib. 7. cap. 28. Anton. 1. par. tit. 8. c. 1. §. 18, & houiissime filios sanctorum, quibus magis assentior.

^e Emigdy Episc.] Petrus in catalogo lib. 7. c. 24. refert eius Acta, sed eiusmodi quæ censura indigeant.

^f Eufignij.] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. ibiq. describunt eius certamen.

^g Cantidij & soc.] De his item Græci hac die vbi supra in Menologio agunt.

^h Memmij Episc.] Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri de eodẽ hac die, pluribus autẽ Gregorius Turonensis de gloria confess. cap. 62. Vincent. & Anton. par. 1. tit. 6. c. 27. Petrus in catal. lib. 7. c. 25.

ⁱ Cassiani Episcopi.] De quo Beda, & alij qui supra. Meminit eiusdem Constantius in vita sancti Germani Episcopi Abrisiodor. lib. 27. cap. 7. Gregor. Turon. de glor. confess. c. 11. Petr. in catal. Vincent. Antonin. & alij. Molanus testatur eius Acta extare: sed ea hactenus nobis sunt incognita.

^k Paridis Episcopi.] Tam ipsius, quam aliorum plurimorum sanctorum totius prouinciae Campaniæ & adiacentium regionũ Acta percepi collegisse in vnum summa cum diligentia ac labore Illustris ac Reuerendis D. Iulium Antonium Sanctorium Cardinalem S. Seuerinæ dictum, S. Rom. Ecclesiæ ornamentum; eaq. aliquando ab ipso edi ac peruulgari, vehementer optamus.

^l Osualdi.] De eo hac die Beda, qui & de eodem in gest. Anglorum lib. 2. cap. 4. & in epitome: quæ cuncta simul collecta recitat Sur. tom. 4. Migravit ex hac vita anno Domini sexcentesimo quadagesimosecundo.

^m Nonnæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio: eius autem egregia facta recenset eius filius S. Gregorius Nazianzenus in oratione habita in funere patris, ac item aliã quæ dicta ab ipso est in funere Cafarij fratris, atque illa quã habuit in obitu sororis Gorgoniæ, itemq. in carmine de rebus suis, & de vita sua ad populum Constantinopolitanum. Quod autem ad nomen spectat: Nonnæ dicebantur moniales, vt notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 5. c. 13. in fine, idemq. habes lib. 5. Capitularium Regum Franc. c. 2. & 3. In eodem forte sensu sanctus Hieronymus epist. 22. ad Eustochiũ de cust. virginis. ait: Maritorum expertæ dominium, viduitatis præferunt libertatem: castæ vocantur; & nonnæ, &c. At non tantum apud Græcos eiusmodi nomen appellatiuum aliquando transiit in proprium, sed & apud Latinos: nam & S. Augustini mater eodem ferme nomine est appellata, licet pro Monacha, Monica dicta sit, quod est idem quod Nonna. Sicq. duæ amplissimorum ecclesiæ Doctorum matres eodem dictæ nomine habentur.

xix. A

Octauo Idus Augusti. Luna.

6

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
 t u A B C D E f F G H M N P
 29 1 2 3 4 5 6 7 6 7 8 9 10 11

N monte Thabor Transfiguratio^a Domini nostri Iesu Christi. Romæ via Appia in cœmeterio Callisti natalis beati Sixti Secundi^b Papæ & martyris, qui in persecutione Valeriani, gladio animaduversus, martyrij coronam accepit. Item sanctorum martyrum Felicissimi^c & Agapiti, eiusdem beati Sixti diaconorum, Ianuarij, Magni, Innocentij, & Stephani subdiaconorum, qui omnes cum eo pariter decollati sunt, atque in cœmeterio Prætextati sepulti. Passus est etiã cum eis beatus Quartus, vt scribit sanctus Cyprianus. Compluti in Hispania sanctorum martyrum Iusti^d & Pastoris fratrum, qui cum adhuc pueri litteris imbuerentur, proiectis in schola tabulis, sponte ad martyrium cucurrerunt: & mox a Daciano Præside teneri iussi, & fustibus cædi, cum se mutuis exhortationibus constantissime roborarent, extra ciuitatem perducti, a carnifice iugulati sunt. Romæ sancti Hormisdæ^e Papæ & confessoris. Amidæ sancti Iacobi^f eremitæ, miraculis clari.

AUGUSTI 6.

TRANSFIGVRATIO Domini^a.] De hac solenitate non tantum Latini, sed & Græci hac die agunt; vt constat tã ex eorum Menologio, quam ex constit. Emmanuelis Imp. quæ extat apud Theod. Bal. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Pluribus agunt de eadē, qui scripserūt de diuinis offic. Sicardus, Durandus, Beletus, & alij; traduntq. eam esse institutã a Callisto Papa Tertio: idq. affirmat Platina, additq. ab eodem conscriptum esse officium Ecclesiasticum de ea die, & cum indulgentijs promulgatum iisdem quæ concessæ sunt in solemnitate Corporis Christi. Sed hæc quidem a Callisto de institutione diuini officij ea die solemniter recitandi: at vero institutio eius solemnitate longe ante eius tempora facta conspicitur; id etenim non tantum vetustissima Græcorum Menologia & Martyrologia manuscripta testantur: sed

& Vuandelbertus, qui (vt scribit Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 36. & de script. Eccles. & Sigeb. c. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp. circa annum Domini octingentesimum quinquagesimum, in suo Martyrologio, quod scripsit carmine, de eadem solemnitate agit hac die his versibus:

Idibus octauis mortem passura crucemq.

Christi sancta caro ætheream dedit ante figurã.

Acta secundæ Nicænæ Synodi, dum recensent egregia Leontij in Cypro Episcopi scriptorum monumenta, orationem scripsisse de Transfiguratione Domini testantur, Actio- ne 4. De eadem Transfiguratione Domini extat sermo S. Ephræm Syri, alius item Basilij Seleuciæ, necnon etiam Andreæ Creten- sis: habentur Græce scripti in bibliotheca Sfortiana cod. manuscript. num. 39. prope finem. Ioannes Damascenus etiam de eadem solemnitate habuit orationē, cuius est exor- dium: Agedum, o pie cœtus, hodiernum

hunc

hunc diem latis animis celebremus, &c. ^b Sixti Secundi, alias Xysti.] Beda, Vsuardus. Ado, ac reliqui de eodem agunt hac die. De eius sacceptione Eusebius scribit in chron. & hist. lib. 7. c. 4. Optatus lib. 2. Aug. epist. 165. Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. & alij recentiores. De eius martyrio Cyprianus ad Successum epist. 82. Pontius in Cypriano, Augustinus in Ioan. tract. 27. Maximus Taurin. hom. 1. & 2. de S. Laurentio, Petrus Chrysol. serm. de eod. Prudentius in Peristeph. hym. 2. Acta Laurentij, & alij plures. De reliquijs S. Sixti in Angliã a se missis agit S. Gregorius in regist. lib. 12. resp. 9. ad Aug. Sed cuiusnam fuerint Sixti martyris, istiusne, an prioris, vel alicuius nõ Pontificis Sixti martyris, non liquet. Cetera de eo in Annal. Eccles. ibiq. de genere martyrij ab eo suscepti egimus. De ecclesia S. Sixti Romæ via Appia posita meminit S. Gregorius Papa dial. lib. 4. cap. 26.

^c Felicissimi & Agapiti.] De iisdem Beda, Vsuardus, Ado, atque alij. Huic Agapito S. Felix Papa Tertius erexit basilicam iuxta ecclesiã S. Laurentij, vt auctor est lib. de Rom. Pontific. in Felice Tertio. Quod ad Quartum spectat, de ipso S. Cyprianus in dicta epist. ad Successum hæc ait: Sixtum autem in cœmeterio animaduersum sciatis, & cum eodem Quartum, &c. At licet in prædictis Actis de Quarto nulla sit mentio, tamen Beda, Vsuar-

us, & alij recentiores, Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

^d Iusti & Pastoris.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitantur eorum Acta apud Surium tom. 7. quæ & plene explicantur in sacro hymno, eodemq. peruetusto, qui extat in Breuiario Toletano. De his & Prudentius in Peristeph. hymn. 4. his versibus meminit:

Sanguinem Iusti, cui Pastor hæret,

Ferculum duplex, geminumq. donum

Ferre Complutum gremio iuuabit

Membra duorum.

Meminit summa cum laude eorum d. S. Eulogius in memor. sanct. lib. 1. & ibi Ambr. Moral. in schol. Petrus in catal. lib. 7. c. 32. Flos sanct. Hisp. & Thesaur. concion. to. 2. hac die.

^e Hormisdæ Papæ.] Agūt de eodē hac die Beda, & recent. Successit hic S. Symmacho. Huic fortissimos agones pro Catholica fide susceptos digessimus in Annal. Eccl. per annos singulos, ex codicibus antiquis manuscrip.

^f Iacobi eremitæ.] Qualis autē, quantusve hic fuerit, ex his quæ scripsit Procop. lib. 1. de bello Persico, facile potest intelligi; vbi eum a Cadabe Persarum Rege visitatū fuisse tradit. Alter eiusdem nominis sanctitate nobilis claruit in Syria tempore Theodosij Iunioris, de quo Theodoret. in Theoph. c. 21. Meminit eiusdem Euagr. hist. lib. 2. c. 9. in fine.

7

Septimo Idus Augusti. Luna.

B xvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
 t u A B C D E f F G H M N P
 1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

ARETII in Tuscia natalis sancti Donati^a Episcopi & martyris, qui inter cetera virtutis opera (vt scribit beatus Gregorius Papa) fractum a Paganis calicem sanctum^b orando instaurauit. Is in persecutione Iuliani Apostatæ a Quadratio Augustali comprehensus, cum idolis sacrificare renuisset, gladio percussus martyrium consummauit. Passus est etiam cum eo beatus Hilarinus monachus, cuius festiuitas decimosextimo Kalendas Augusti celebratur, quando eius corpus ad Ostia Tiberina translatum fuit. Romæ sanctorum martyrum Petri^c & Iuliani, cum alijs decē & octo. Mediolani sancti Fausti^d militis, qui sub Aurelio Commodo post multa certamina martyrij palmam adeptus est. Nouocomi passio sanctorum martyrum Carpophori^e, Exanthi, Cassij,

Kk

Seuerini

Seuerini, Secundi, & Licinij, qui in confessione Christi capite truncati sunt. Nisibi in Mesopotamia sancti Dometij^f monachi Persæ, qui cum duobus discipulis sub Iuliano Apostata lapidatus est. Rhotomagi S. Victricij^s Episcopi, qui adhuc miles, sub eodem Iuliano pro Christo abiciens cingulum, a tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; sed carnifice, qui ad eum cædendum missus fuerat, cæcitate percusso, ipse vinculis solutis liber euasit: postea Episcopus factus, Morinorū & Neruiorū gentes indomitas verbi prædicatione ad fidem Christi perduxit, & demum confessor in pace quieuit. Catalauni in Gallia sancti Donatiani^h Episcopi. Messanæ in Sicilia sancti Albertiⁱ confessoris, ordinis Carmelitarum, miraculis clari.

AUGUSTI 7.

DONATI Episcopi^a.] De quo Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri hac die. Eius martyrij Acta sincerissime olim scripta fuisse apparet, ex quibus S. Greg. Papa lib. 1. dial. cap. 7. de fracto calice mutuatur exemplum. Scripta esse feruntur a Seuerino Episcopo, qui quartus a Donato Aretinæ ecclesiæ præfuit. Vtinam (sicut ille edidit) integra permansissent; & non aliquis sibi visus nimis sapiens, aliqua superaddidisset, quibus cetera reuocantur in dubium. Legimus ea in pluribus codicibus manuscrip. ediditq. eadem Mombricitus tom. 1. vit. sanct. & Petrus in catalogo breui compendio lib. 7. c. 33. Displicent ea quæ de Iuliani educatione Romæ sub Pigmenio vna cū Donato narrantur. Vbi enim Iulianus puer vixerit vna cum Gallo fratre in Cappadocia; vbi & adolescentior Athenis eruditus fuerit; vbi demum in Gallijs exercitijs præfuerit, satis constat ex Græcorum ac Latinorum antiquis historicis, ac in primis ex eiusdem Iuliani epistolis. Illud etiam ab omni ratione alienum est, vt Iuliani persecutionis tempore, qui nec integro biennio imperauit, idem sanctus Donatus lector fuisse dicatur, indeq. consecratus diaconus, ac post multos annos presbyter ordinatus, ac denique adhuc eo imperante, deeedente Saturo Episcopo, susceptus sit in locū ipsius; insuper & adhuc eodem viuentē Iuliano, fuerit martyrio coronatus. Quomodo etiam temporibus Iuliani lector adhuc fuisse perhibetur, qui a Iulio Pontifice Romano ibidem dicitur Episcopus ordinatus? Quid autem de ea re sentiā, absquē aliquo veritatis præiudicio libenter ac libere dicam. Puto Donati pueritiam & educationem Romæ factam, parentumq. necem, non sub Iuliani Imperio, sed sub Dio-

pletiano, circa extrema illius persecutionis tempora contigisse: ab illis enim temporibus vsquē ad Iulianum quinquagintaduorum annorum spatium intercedit, quo Donatus fuga lapsus, se contulit Aretium, ibiq. sacris ordinibus a Saturo Episcopo initiatus; ac deinde illo defuncto, a S. Iulio Papa in eius locum subrogatus, & demum sub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus. Hæc si dicamus, cetera omnia, quæ in Actis eius leguntur, remanent inconcussa: quod si secus fiat, omnia sub prædictorū errorum caligine inuoluuntur. Sed cum dicunt Donatum ætate iuniorem consummasse martyrium, id profecto non aliunde emanasse cognoscitur, quam ex dictis Actis deprauatis, vbi biennij spatio Donatus puer, lector, diaconus, presbyter, Episcopus, & martyr describitur: vel fortasse antiquæ eius imaginis forma, rafa barba (more maiorum) depicta decepit, vt iunior videretur. Hæc eadem memini me respondisse, cum de ambiguitatibus prædictorum Actorum consultus essem: pluraq. his adderem, si id ferret instituti ratio.

^b Calicem fractum.] Vitreum fuisse calicem, Acta eius declarant. Vitreus calix & patenæ vitreæ olim erant vsui in sacris ministerijs. De patenis vitreis habes in lib. de Rom. Pontific. in Zephyrino Papa. De vitreo calice Hieronymus epist. 4. ad Rusticum, agens de sancto Exuperio Episcopo Tolosano: Nihil, inquit, illo ditius, qui corpus Domini canistro vimineo, sanguinem portat in vitro. Rursus etiam Cyprianus Gallus in vita sancti Cæsarij Episcopi Arelatensis, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ: An non, inquit, in vitro habetur sanguis Christi? A temporibus enim Apostolorum vitreus calix in vsu fuisse videtur: vnde Marcus hæresiar-

fiarcha illis temporibus proximus, & ipse æmulatus Catholicam Ecclesiam, vtens calice vitreo in suis sacris, impostura quadam per magicam artem exhibita populum dementabat; dum vini color albus, qui foris apparebat in vitro, quibusdā præstigijs mutabatur in rubrū, adeo vt vinum conuersum in sanguinem videretur. de his Epiph. in Panar. hæres. 34. In Concilio autem Rhemensi, quod temporibus Caroli Magni est celebratum, calix vitreus vetitus est; idq. laudabiliter, ob periculum quod immineret materiæ fragili. De his habes can. vt calix. de consecrat. distinct. 1. De calice ligneo item vetito c. vasa in quibus. ead. dist. 1. Porro hæc sic accipias de patenis & calicibus vitreis; non quod apud omnes essent huiusmodi, nec in illa primitiua Ecclesia fuerint ad sacrum ministerium vasa aurea vel argentea: nam illis temporibus persecutionis Ecclesiæ, vasa sacra facta esse argentea ab Urbano Papa, habes in lib. de Rom. Pont. in Urbano. Rursus de temporibus Diocletiani Imp. extat egregium monumentum apud S. Augustin. epist. 165. vbi ex Actis Proconsularibus legitur, inter vasa ad vsu ecclesiæ composita, adnumeratam Capitulatam, & Lucernam argenteam: erat Capitulata illa, quam hodie Italice dicimus lampadario. Optatus Mileuitanus & ipse de illis ipsis temporibus persecutionis Diocletiani agens, hæc ait: Erant ex auro & argento quamplurima ornamenta, quæ nec fodere terra, nec secum portare poterat, &c. hæc Optatus lib. 1. contra Parmen. Itemq. Augustinus contra Crescon. libro 3. cap. 29. ex Actis Proconsularibus: In Breui (quod est idem quod nos dicimus Inuentarium) sic: Calices aurei duo, itē calices argentei sex, &c. hæc Aug. Vasa sacra ministerialia argentea effossa esse e cryptis, in quibus sancti martyres sacra peragētes delitescēbant, testatur Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 38. Hæc ante Christianos Imperatores:

postea autem quam abundarint ecclesiæ vasis aureis & argenteis pretiosissimis, superfluum est dicere: erant enim etiā ipsis Gentilibus in admiratione. Vnde Iulianus Præfectus Orientis, auunculus Iuliani Apostatæ, illa Antiochiæ intuens, & obstupescens, dixit: En quam sumptuosus vasis filio Mariæ ministratur. hæc ille apud Theodoret. hist. lib. 3. cap. 11.

^c Petri, Iuliani, & soc.] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri de iisdem hac die agunt.

^d Faustii.] De quo etiam Beda, ac ceteri, tabulæ insuper & vetera monumenta ecclesiæ Mediolanensis.

^e Carpophori & soc.] Agit de iisdem Galestinus, citatq. vet. monumenta eccles. Mediolanensis, Bergomensis, & Aquileiensis.

^f Dometij.] Græci de eodē agunt hac die in Menologio, ibiq. certamen eius describitur. ^g Victricij Episc.] Adscribitur hic in tabulis Episcoporum Rhotomagensiū octauus ordine; cuius egregia facta describit S. Paulinus Nolanus Episc. in epist. 26. ad ipsum scripta, ad quem etiam dedit epist. 25. Innocentius Papa ad hunc ipsum scripsit insignem illam epistolam decretalem ordine secundam.

^h Donatiani Episcopi.] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vsuardum; poniturq. in tabulis Episcoporum eius ecclesiæ secundus ordine. Hic falso ille esse perhibetur, qui interfuit Concilio Agrippinensi, licet (textu deprauato) Cabilonensis pro Catalaunensi scribatur. Sed quod vixerit temporibus Constantij Imperatoris, diuersum ab eo esse oportuit: nam is proximus fuisse legitur temporibus Apostolorum, sancti Memmij discipulus.

ⁱ Alberti.] Eius res gestas Surius recitat tom. 4. & Petrus in appendice cap. 13. Cecinit eiusdem Acta Sapphico carmine Baptista Mantuanus Carmelita. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino millesimo ducentesimo nonagesimosecundo.

8

Sexto Idus Augusti. Luna.

C xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE sanctorum martyrū Cyriaci^a diaconi, Largi, & Smaragdi, cum alijs viginti, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani passi sunt decimo septimo Kalend. Aprilis. Eorum corpora a Ioanne presbytero via Salaria sepulta, S. Marcellus Papa in prædium Lucinæ via Ostiensi hac die transtulit: quæ postea in Urbē de-

lata, in Diaconia^b sanctæ Mariæ in via Lata recondita fuerunt. Anazarbi in Cilicia sancti Marini^c senis, qui sub Diocletiano Imperatore & Lyfia Præsede flagris cæsus, in ligno suspensus ac laniatus, feris tandem obiectus interiit. Item sanctorum martyrum Eleutherij^d & Leonidis, qui per ignem martyrium consummarunt. In Persia sancti Hormisdæ^e martyris sub Sapore Rege. Cyzici in Hellesponto sancti Aemiliani^f Episcopi, qui pro sacrarum imaginum cultu a Leone Imperatore multa passus, demum in exilio vitam finiuit. In Creta S. Myronis^g Episcopi, miraculis clari. Viennæ in Gallia S. Seueri^h presbyteri & confessoris, qui ex India Euangelij prædicandi causa laboriosam peregrinationem suscepit, & ad præfatam urbem deueniens, ingentem Paganorum multitudinem verbo & miraculis ad fidem Christi conuertit.

AUGUSTI 8.

CYRIACI, *Largi, & Smaragdi*^a.] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Horum martyrij certamen descriptum habetur in Actis S. Marcelli Papæ. Erexerit ecclesiã S. Cyriaco via Ostiensi, septimo ab Vrbe lapide Honorius Papa, vt apparet in libro de Roman. Pontificibus. Est vetus Romæ Titulus sancti Cyriaci in Thermis, cuius mentio habetur in Actis secundæ Synodi Romanæ sub Symmacho Papa, & in regist. S. Gregorij lib. 9. epist. 22. Non tantum Diaconia S. Mariæ horum martyrum sacris corporibus locupletata est, vt narratur in Martyrologio; sed & Titulus Equitij (vt vetus epitaphium eodem in loco positum docet) eorundem reliquijs nobilitatus est per Sergium Iuniorum Romanum Pontificem.

^b *Diaconia.*] Erant Diaconia loca sacra, vbi Diaconi regionarij per singulas Urbis regiones residentes stipè ministrabant egen- tibus; viduarumque, pupillorum, aliarumq. miserabiliũ personarum necessitatibus consulebant: erant etenim veluti quædam elemosynarum promptuaria. Tenebantur huiusmodi Diaconiarũ ministri rationem reddere de sua administratione Summo Pontifici, nisi ab eodem eximerentur. dicebantur hi exhibere diaconiam; idemq. erat, quod pauperibus, erogando elemosynas, ministrare. Est de his epistola 24. S. Gregorij Papæ ad Ioannem lib. 9. regist. in qua hæc inter multa: Igitur te Ioannem, religioso intentionis tuæ studio prouocati, mensis pauperum, & exhibendæ diaconia eligimus præponendum: ne qua tibi ex hac administratione nascatur dubietas, hac te munitione prospere

ximus fulciendum: constituentes, vt de hoc, quod mensas pauperum, vel diaconia exhibitionem suscepisti, siue subinde perceperis erogandum, nulli vmquam hominum quolibet modo, seu ingenio cogaris ponere rationem, &c. Eius muneris functione expressam habes in Actis S. Laurentij martyris, & si recentiora quæras tempora, in Tito diacono, cuius meminit S. Prosper in chron. anno Domini 429. Habet eadem vox, Diaconia, & alias significationes: nã aliquando sic dicta reperitur collecta solita fieri in ecclesia; sic apud Cassian. collat. 18. c. 7. vt notat ibi disertus vir D. Petrus Ciaconus ex epist. 2. Paul. ad Corinth. c. 8. & 9. qui eadem vtitur voce, cum ait: *quæ sunt diaconias*, &c. Accipitur ab eodem auctore Diaconia pro ipsa œconomia, ac monasterij dispensatione, collat. 21. c. 1. 8. & 9. Dispensationem etenim, Latina voce, idem munus appellat lib. 5. cap. 40. Differt a diaconia diaconion, quod idem est apud Græcos, quod apud Latinos secretarium, vt expressum habes ex Concilio Agathen. can. 66. vbi hæc leguntur: Quoniã non oportet infacratos ministros licentiam habere in secretarium (quod Græci diaconion appellant) ingredi, & contingere vasa Dominica. Hæc ibi, & apud Grat. distinct. 23. cap. non oportet.

^c *Marini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ibiq. eius Acta summam comprehensa referunt.

^d *Eleutherij & Leonis.*] Græci itidem de his agunt in Menologio.

^e *Hormisdæ.*] Cuius illustre certamen describit Theodoretus histor. lib. 5. cap. 38. Nicephorus lib. 14. cap. 20. & Cassiod. ex eodem Theodoreto in Tripart. Agit de eodem

dem Petrus in catalog. lib. 7. cap. 31. ^f *Aemiliani Episcopi.*] De quo & Græci hac die in Menologio, eiusq. res gestas referunt.

^g *Myronis Episcopi.*] Hunc autem Græci ob præclaram miraculorum operatione Thaumaturgum appellant, vt constat ex eorum Menologio hac die.

^h *Seueri.*] Agunt de eodẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Errare videtur Petrus in catal. lib. 7. c. 36. & alij eum secuti, qui dicunt eum

Episcopum, cum constet fuisse tantummodo presbyterum. Nec enim Ado Viennensis Episcopus, cum de eo scribit in chron. anno Domini 452. nec tabulæ Viennensium Episcoporum eum recensent inter eius ciuitatis Episcopos. Præfuit autem huius temporibus illi ecclesiæ Isicius, inde Auitus, postea Iulianus, ac ceteri successores. Diuersus est hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Gregorius Turonensis de gloria confessorum cap. 5. & 51.

9

Quinto Idus Augusti. Luna.

D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

VIGILIA^a sancti Laurentij martyris. Romæ sancti Romani^b militis, qui confessione beati Laurentij compunctus, petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fustibus cæsus, ad vltimum decollatus est. In Tuscia natalis sanctorum martyrum Secundiani^c, Marcelliani, & Veriani, qui tempore Decij a Promoto Consulari primũ cæsi sunt, deinde in equuleo suspensi, & vngulis abrasi, atque igne lateribus apposito assati, triumphalem martyrij palmam capite cæsi meruerunt. Veronæ sanctorum martyrum Firmi^d & Rustici, tempore Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum^e sanctorum Martyrum, qui in persecutione Valeriani, hortante eos sancto Numidico, in ignem coniecti, martyrij palmam adepti sunt. Ipse autem Numidicus, licet cum alijs in rogam iniectus, & lapidibus obrutus fuisset, a filia tamen effossus, & semiuivus repertus, curatus est, ac postea ob eius virtutem in ecclesiæ Carthaginensis presbyterũ a beato Cypriano meruit cooptari. Constantinopoli sanctorum martyrum Iuliani^f, Marciani, & aliorum octo, qui ob Saluatoris imaginem, quam in porta ænea constituerant, impij Leonis Imperatoris iussu post multa tormenta gladio necati sunt. Catalauni in Gallia sancti Domitiani^g Episcopi & confessoris.

AUGUSTI 9.

VIGILIA S. Laurentij^a.] De ea etiam Beda, Vsuardus, Ado, Amalarius de ordin. antiph. c. 6. Greg. Sacrament. & alij. Cur autem præ ceteris martyribus S. Laurentij agantur vigilia,

id quidẽ non alia de causa factum putamus, quam ex pristina illa Fidelium obseruatione, qui propensiori studio ad corpus tanti martyris vigilare cœperunt, vt eius Acta testantur: sic enim habent: Cum tradidissent sepul-

turæ sanctum Laurentium, ieiunantes celebrarunt vigilias noctis triduo cum multa Christianorum frequentia, nec cessarunt a luctu & lacrymis: beatus vero Iustinus presbyter obtulit sacrificium laudis, & participes facti sunt omnes. Hæc ibi. Quod quidem sacratissimum institutum, etsi non triduanis vigilijs, vnis saltem anniuersaria die obseruandū, retinuit sancta Ecclesia vsque in hodiernum diem. Scio tamen alios alias reddere rationes; sed hæc mihi magis probatur, quæ ex Actis eius accipitur.

^b Romani.] De eodem qui supra, Beda, & alij. Eius Acta narrantur in rebus gestis S. Laurentij martyris.

^c Secundiani & soc.] De his Vsuardus hac die. extant horum res gestæ apud Mombrit. tomo 2. & Sur. tom. 4. De his item & Petrus in catal. lib. 7. c. 41.

^d Firmi & Rustici.] De iisdem Beda, ac recentiores. Horū Acta recitat Mombrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 7. c. 42. Tabulæ ecclesiæ Veronensis, & Illustris. ac Reuer. D. Augustinus Valerius Episcopus Veron. S. R. E. Card. lib.

de antiquis mon. Episc. Veron. pag. 21. & 49. ^e Plurimorum martyrum.] Horum egregia certamina inuicto animo suscepta & consummata, Numidico fortissimo agonothesa hortante, scribit S. Cyprianus epist. 35. qui & de Numidico iterum epist. 40. edit. Pamel.

^f Iuliani & soc.] De his item hac die Græci in Menologio, referuntq. ceterorum nomina, quæ sunt, Ioannes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius, & Maria patricia, horumq. martyrium recolunt.

^g Domitiani Episcopi.] Successit hic sancto Donatiano, de quo supra septimo Idus Aug. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuard. & Demochares in tab. Episcoporum Catalaunensiu. Si verū est quod habent Acta sancti Mémij eiusdem ciuitatis Episcopi, quæ hunc vixisse ponunt proximum temporibus Apostolorū; alium oportuit esse eius nominis & ciuitatis Episcopū, qui interfuit secundæ Synodo Turonensi anno sexto Regis Chariberti, qui est Domini 570. Agit de eodem Fortunatus lib. 3. in carm. ad Felicem, cum interfuit dedicationi basilicæ.

xv. E Quarto Idus Augusti. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Tiburtina natalis beati Laurentij^a archidiaconi, qui in persecutione^b Valeriani, post plurima tormenta carceris, verberum diuersorum scorpionū, fustium, & plumbatarum, & laminarum ardentium, ad vltimum in craticula ferrea assatus, martyrium compleuit: cuius corpus a beato Hippolyto & Iustino presbytero sepultum fuit in cœmeterio Cyriacæ in agro Verano. Item Romæ passio sanctorum centum sexagintaquinque Militum martyrum sub Aureliano Imperatore. Bergomi sanctæ Asteriæ^d virginis & martyris, in persecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Alexandria commemoratio^e sanctorum Martyrum, qui in persecutione Valeriani sub Præsede Aemiliano diuersis exquisitisq. tormentis diutius cruciati, vario mortis genere martyrij coronam adepti sunt. Carthagine sanctarū virginum & martyrum Bassæ^f, Paulæ, & Agathonicæ. Romæ sancti Deusedi^g confessoris, qui quod in hebdomada manibus suis operando lucrabatur, die sabbati pauperibus erogabat.

LAVRENTII^a.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. Habentur Acta eius apud Sur. tomo 4. quorum exordio præmittuntur res gestæ sanctorū Abdon & Sennen & aliorum; quæ cum ob styli diuersitatem, tum ob historiae varietatem & inconstantem veritatem, alterius cuiuspiam auctoris esse apparent: multa etenim in illis apocrypha, multaq. veritati contraria, præsertim illa de obitu Decij & Valeriani, esse noscuntur. Hoc idcirco dixerimus, vt sciat prudens lector illa a germanis Actis S. Laurentij separare. Eiusdem S. Laurentij certamen Prudentius cecinit sacro hymno, S. Ambros. offic. lib. 1. cap. 41. libro 2. cap. 28. Augustin. in Ioan. tract. 27. ferm. 3. de sanct. & ferm. 37. 38. 111. & 123. de diuersis, edit. Louan. Maximus Taurin. ferm. 1. 2. & 3. sanctus Leo Papa ferm. 1. Petrus Chrysolog. ferm. 135. & alij recentiorū. Fuit etiam notissimus Græcis: agit de eo Euseb. in chron. Metaphrastes eius Acta Græcis edidit, accepta eadem ab antiquis Græcorum monumentis: qui solemnī cultu eandem sancti Laurentij celebritatem agere consueverunt. in Actis enim S. Matronæ hæc leguntur apud Metaphrastem: Celebrabatur quidem publicum & venerandum festum Laurentij martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diem in eo transigebant, & c. S. Pulcheria Augusta erexit Constantinopoli basilicam S. Laurentij, in eaq. eius reliquias, atque Agnetis Roma petitas, vna cum sancti Stephani collocavit, vt scribit Marcellinus in chron. Theodorus lector in collectan. lib. 2. in fin. Niceph. hist. lib. 14. cap. 10. & Beda de sex ætat. in Theodosio Iuniore: eandem basilicam Iustinianus Imper. amplioribus spatijs auxit, vt scribit Procop. lib. 1. ædific. Iustiniani Imp. Idem Iustinianus dum adhuc esset Patricius, per S. Germanum Episcopum Capuanum, & alios tunc missos legatos Constantinopolim ad Iustinum Imp. petijt ab Hormisda Papa ad se mitti de reliquijs sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, necnon de craticula S. Laurentij: extant de ea re litteræ legatorum ad Hormisdam apud nos manuscriptæ. De eadem craticula sancti Laurentij multis miraculis illustrata meminit sanctus Gregorius Papa in regist. libro 2. epist. 33. De parte eius in Gallias translata, vide in Actis S. Domnoli apud Sur. tomo 3. die 16. Maij. De sepultura eiusdem, & prodigijs quæ in ea acciderunt tempore Pelagij Papæ Secundi, idem Gregor. lib. 3. epist. 30. De miraculis ad reliquias eius Greg. Turonen. de gloria mart. cap. 42. vbi & carmina Venantij Fortunati de basilica sancti Laurentij conscripta recitat.

^b In persecutione Valeriani.] Ex hoc non tantum cetera Martyrologia corriguntur, sed & prædicta Acta S. Laurentij, aliorumq. omnium opinio, qui sub Decio eum passum dixerunt. Eius rei auctor videtur Eusebius, qui & ceteris errandi fuit occasio, dum in chronico Laurentiū passum in persecutione Decij Imp. testatur. Licet verius sit, ea non ab Eusebio scripta, sed ab alio aliquo superaddita: nam qua ratione anno Domini ducesimo quinquagesimoquarto sub Decio potuit posuisse martyrium S. Laurentij, si post annos quatuor Sixti Papæ ponit ingressum? Vt autem cuncta de ea re certa, explorataq. habeantur; ex tempore martyrij S. Sixti Papæ, cuius S. Laurentius erat diaconus, quem & post triduum secutus est ad martyriū, certa sententia de tempore passionis Laurentij est deducenda. Constat quidem sanctum Sixtum occubuisse sub Valeriano Imper. idq. ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romæ gestis certum accepit nuncium, qui & ea omnia de martyrio Sixti scripsit in epistola ad Successum 82. Pontius quoque diac. in Actis S. Cypriani aperte docet, eodem anno quo S. Cyprianus martyrium subiit, Sixtum Rom. Pontif. illum præcessisse ad palmam. Porro manifeste constat ex Actis eius sanctum Cyprianum capite plexum esse, Basso, & Fusco, alias Tusco Confesso anno videlicet septimo Valeriani Imperatoris. Hæc autem cum luce meridiana sint clariora, miramur adhuc nonnullos perstitisse in ea sententia, vt dicerent Laurentium ac Sixtum passos esse sub Decio Imp. & Valeriano Præsecto, non Imp. Arbitror hos non legisse prædictam S. Cypriani epistolā ad Successum, qua apertissime Valerianū dicit Imperatorem, & non Præsectum: nec eosdem animaduertisse ex Flauio Vopisco, temporibus Decij, præfecturam Vrbanam Cornelium Seculare, Prætoriā vero administrasse Bebiū Macrum, Valerianum vero creatum esse Censorem. Rursus alij, vt prædictam sententiam de Decio tuerentur, illud excogitarunt: Gallienum scilicet Valeriani filium, qui vna cum patre imperauit, dictū esse Decium Gallienum. sed hæc plane ridicula esse videntur, quæ nullis fulciuntur antiquitatis testimonijs: nam cum veteres illarum rerum scriptores, tum inscripti lapides, numismata, & alia antiqua monumeta declarant, quibus sit nominibus Gallienus appellatus, nimirum, Publius Licinius Gallienus. Alij rursus commodius dixerunt, persecutionē Decij & Valeriani vnam eandemq. esse existimata: suppetuntq. de his plura exempla in Martyrologijs, Actisq. martyrum, auctoritas insuper sancti Hieronymi in Paulo primo eremita, & de scrip. Ecclesiast. in Methodio; quibus in locis vnam persecutionem sub Decio &

cio & Valeriano Imp. nominat: idem Opt. lib. 3. Sed sciendum est, auctores grauissimos, qui persecutiones Ecclesie enumerant; harum alteram ab altera distinxisse, eamq. sub Decio septimam, sub Valeriano autem octauam posuisse, vt Seuerus hist. sacr. lib. 2. Oros. lib. 7. cap. 27. August. de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. Cum autem hæc ita se habeant, quæri adhuc potest, cur aliquando sub vtriusque simul nomine, alterius eorum persecutio denominetur? Existimauit Zonaras, id ea ex causa accidisse, quod Decius sibi adsciuerit Valerianum collegam Imperij: quod quidem nullius antiquorū probatur auctoritate. Rei veritas, mea sententia, aliunde petenda est; eamq. hanc ipsam, quam subinferimus, esse putamus. Scribit Trebellius Pollio in Valeriano, Decium Imp. ex Senatusconsulto amplissimam potestatem Valeriano tribuisse, nec tantum illi Censuram, more maiorum, sed eandem auctam potestate scribendarum sponte legum tradidisse, indeq. factum, vt sicut cetera edicta, ita ea quæ aduersus Christianos sunt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inscriberentur; quo titulo persecutio primum indicta, eodem nomine perseuerauit in posterum; cum præsertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges sancire in Christianos, vigentibus illis, quas idem ipse iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc possumus, persecutionem Valeriani sæpe Decij nomine appellari, ea de causa, quod

ab auctore qui eam indixit, quæ sub successo-re est facta, perseuerauit denominari. Est de his patens exemplum de persecutione Diocletiani & Maximiani: nam cum eam illi indixissent, atque duobus tantum annis eam in Christianos exercuissent; nihilominus & octo sequentes anni, quibus imperauit Galerius Maximianus acerbissimus Ecclesie persecutor, inscribuntur nomine persecutionis Diocletiani & Maximiani, vt patet ex multorum martyrum Actis, ac potissimum ex his quæ scribit Eusebius hist. lib. 8. qui per annos singulos eam testatam suorum scriptorum monumentis reliquit. Sub vno typo leonis persecutione Decij & Valeriani a Daniele ostensam, scribit Optat. lib. 3.

^c Centum sexagintaquinque milit.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 44. in dictis manuſcr. vbi Claudius, Seuerus, & Romanus inter ceteros nominantur. ^d Asteria.] De qua & Galeſinius ex tabulis ecclesie Bergomensis.

^e Commemoratio sanctorum martyrum.] Agit de his Eusebius hist. lib. 7. cap. 10. ex epistola sancti Dionysij Episcopi Alexandrini ad Domitium & Didymum scripta, quam idem Eusebius recitat.

^f Bassæ & sociorum.] De his etiam prædicta antiqua manuſcripta: quando autem sint passæ, non produnt.

^g Deus dedit.] Scribit de eo sanctus Gregorius Papa dialog. lib. 4. cap. 36.

xiii. **F** Tertio Idus Augusti. Luna. II

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROMAE inter duas lauros natalis sancti^a Tiburtij martyris, qui sub Iudice Fabiano in persecutione Diocletiani, cum nudis plantis super carbones ardentis ingressus Christum maiori confiteretur constantia, duci in tertium^b ab Vrbe milliarium, atque ibidem gladio animaduerti iubetur. Item Romæ sanctæ Susannæ^c virginis, quæ cum esset nobili profapia orta, & beati Caij Pontificis neptis, martyrij palmam, tempore Diocletiani, capitis obtruncatione promeruit. Comanæ in Ponto sancti Alexandri^d Episcopi, cognomento Carbonarij, qui ex philosopho disertissimo eminentem Christianæ humilitatis scientiam adeptus, & a sancto Gregorio Thaumaturgo in thronum illius

ecclesie

ecclesie sublimatus, non solum prædicatione, sed etiam per ignem consummato martyrio fuit illustris. Eodem die passio sanctorum Rufini^e Marforum Episcopi, & sociorum, sub Maximino Imperatore. Apud Ebroicensis in Gallia sancti Taurini^f Episcopi, qui a beato Clemente Papa illius ciuitatis Episcopus ordinatus, Euangelij prædicatione Christianam fidem propagauit, ac multis pro ea susceptis laboribus, miraculorum gloria conspicuus obdormiuit in Domino. Cameraci in Gallia sancti Gaugerici^g Episcopi & confessoris. In prouincia Valeriæ sancti Equitij^h abbatis, cuius sanctitas beati Gregorij Papæ testimonio comprobatur. Tuderti sanctæ Dignæⁱ virginis.

AUGUSTI II.

TIBURTII^a.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Huius martyrii describitur in Actis sancti Sebastiani apud Sur. tomo primo, 20. Ianuarij.

^b Tertium ab Vrbe milliarium.] Non ab ipsiſ Romanæ vrbis portis milliarium numerari incipiebat, sed a columna in Foro Romano ad hoc posita, vt auctor est Plinius lib. 3. c. 5. Dicebatur columna illa Milliarium aureum, quod aurata esset: in ea etenim omnes nobiles viæ Italiæ incisæ erant, vt testatur Plutarchus in Galba. Sub æde Saturni fuisse positam, tradit Tacitus, cum agit de Othone Imp. lib. 17. id ipsum Sueton. in Othone. Ab Augusto erectum fuisse Milliarium aureum, auctor est Dio hist. lib. 54. Verū quod Milliarium aureum dictum sit columna milliaris, apud neminē legimus, nisi apud Plutarch. licet a Xilandro fuerit incuria prætermisſum.

^c Susannæ.] Beda, ac ceteri qui supra de eadem agunt hac die. Extant eius Acta, quæ ex vet. manuſcrip. Mombr. inde Sur. edidit tom. 4. Romæ Titulus S. Susannæ in Quirinali hætenus perseuerat, qui & sacrarum virginum S. Bernardi monasterio auctus, & ab Illustrissimo ac Reuerendiss. D. Hieronymo Rusticuccio S. R. E. eiusdem Tit. presbytero Cardinale magnificentissime restitutus & exornatus est. habetur de eo mentio in Concilio primo Rom. sub Symmacho Papa, & Greg. in regist. lib. 9. epist. 22. Traditur illic fuisse olim domus eius, quæ (vt eadem Acta testantur) erat in Regione sexta, in Quirinali, in Vico Mamuri, ante Forum Sallustij; de quibus ipsiſ locis consule P. Victorem, & Sextum Rufum.

^d Alexandri Episcopi.] Eius eminentem philosophiam, & nobile pro Christi fide certamen describit Greg. Nyſſenus in vita S. Gregorij Thaumaturgi Episcopi Neocæsareæ.

^e Rufini Episcopi.] Agitur de eodem hac die

in Ecclesia Marſicana. Legi tam eius quam S. Cæsidiij eius filij martyrij Acta ab eadem ecclesia accepta; quæ tamen non leui indigent emendatione. Reperimus vero alia illis fideliora, sed imperfecta, nobis impartita ab ecclesia Pistoriensis, producta tantummodo vsque ad Rufini carcerem, in quem Romæ detrusus fuit. cetera autem quæ desiderabantur in primo exemplari, ab alio aliquo sunt superaddita, qui maluit ea suo ingenio ad finem perducere, quam relinquere imperfecta; quibus tradit Rufinum solum vinculis quieuisse in pace tertio Idus Februarij, Cæsidiiumq. filium absque martyrio decessisse sexto Idus Aprilis: quibus quidem tum prædicta Acta, tum etiam vetus traditio prædictæ ecclesie, & antiqua monumenta contradicunt; quibus constat sanctum Rufinum vna cum Silone & Alexandro apud Reate fuisse truncatum capite, tertio Idus Augusti, Cæsidiium autem passum esse Tranſaquis, apud lacum Fucinum, pridie Kalend. Septembris. Viget ibidem vtriusque martyris religiosa memoria multis miraculis illustrata.

^f Taurini Episcopi.] Agit de eodem Vsuardus hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 50. & Vincent. in spec. lib. 11. cap. 78. 79. tabulæ præterea eiusdem ecclesie a Demochare descriptæ lib. de sacrif. Missæ.

^g Gaugerici Episcopi.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius res gestæ apud Sur. tom. 4. Agit de eodem Sigbertus in chron. anno Domini 594. & Molanus in Indiculo sanctorū Belgij. Ponitur hic quintus eius sedis Episcopus, qui sedit annis 39. vt habent tabulæ eius ecclesie a Demochare recitatæ.

^h Equitij abbatis.] De quo sanctus Gregorius dialog. lib. 1. cap. 4. Hætenus viget religiosus cultus atque clara memoria sancti viri in prouincia Valeriæ in loco prope Aquilam, qui dicitur Pizolum, quod oppidum possident nunc domini de Torres; quorum vnum

uum in primis Reu. D. Ludouicum vtr. Signat. S. D. N. Papæ Referendarium, ob eius doctrinā, prudentiā, & pietatem mirifice colo, tantūq. ei tribuo, vt eius iudicij flatera

hōfce meos labores prius examinari voluerim, quam in hominum conspectū prodirent. ¹ Dignæ.] De qua vet. monumenta manuscr. ecclesiæ Tudertinæ, quæ inde accepimus.

xij. G Pridie Idus Augusti. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ASSISI in Vmbria sanctæ Claræ^a virginis, primæ plantæ pauperum feminarum ordinis Minorum, quam vita & miraculis celebrem Alexander III. in numerum sanctarum Virginum retulit. Catanæ in Sicilia natalis sancti Euplij^b diaconi, sub Diocletiano & Maximiano Augustis : qui cum diutissime pro confessione Domini torqueretur, tandem martyrij palmam gladio cædente percepit. Augustæ Vindelicorum sanctæ Hilarie^c martyris beatæ Afræ martyris; quæ cum ad sepulchrū illius excubaret, ibidem pro fide Christi a persecutoribus igni tradita est cum Digna & Euprepia & Eunomia ancillis suis. Passi sunt etiam eodem die in præfata vrbe Quiriacus^d, Largio, Crescentianus, Nimmia, & Iuliana, cum alijs viginti. In Syria sanctorum martyrum Macarij^e & Iuliani. Nicomediæ sanctorū martyrum Aniceti^f Comitissæ, & Photini eius fratris, cum alijs pluribus sub Diocletiano Imperatore. Faleriæ in Tuscia passio sanctorum Graciliani^g, & Felicissimæ virginis, quorum pro fidei confessione ora lapidibus primo contusa sunt; dehinc gladio percussi, optatam martyrij palmam susceperunt. Eodem die sanctorum martyrum Porcarij^h abbatis monasterij Lerinensis, & quingentorum monachorum, qui pro fide Catholica a barbaris cæsi, martyrio coronati sunt. Mediolani depositio sancti Eusebijⁱ Episcopi & confessoris. Brixie sancti Herculani^k Episcopi.

AUGUSTI 12.

LARAE^a.] Extant eius præclarissima vitæ Acta apud Surium tom. 4. iussu Alexandri Quarti Romani Pontificis scripta, qui eam inter Sanctas censuit adnumerandam anno Domini millesimo ducentesimo quinquagesimo quinto, cum iam ante biennium ex hac vita migrasset. De eadem Anto-

nin. in tertia par. tit. 24. cap. 6. & nuper pluribus chron. Franciscanorum, & alij. ^b Euplij.] Agunt de eodem hac die Beda, & Vsuardus, necnon & Græci in Menologio, vbi fusius eius Acta referunt, vberius autem Metaphrastes eadem die, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4. Sed fideliora his omnibus nobis probantur, quæ ex publicis Actis accepta sunt, conscripta olim a notarijs exceptori-

ceptoribus. habemus eadem apud nos in nostra bibliotheca tomo 10. vit. sanct. manuscr. est illorum exordium : Diocletiano nouies & Maximiano octies Confl. Plura illic referantur vetustatis monumeta: qualia sunt de lectione diuinorum librorum Imperatorum legibus interdicta, de sacris codicibus exhibendis ex edicto Diocletiani Imper. de modo quæstionis habendæ in Christianos, deq. sententia in eos ex tabella recitata, atque alia eiusmodi in Christianos adhiberi solita. Describimus ea integra in Annal. Ecclesiast. Theodorus Papa erexit in honorē sancti Euplij oratorium Romæ prope portam sancti Pauli, vt habet liber de Rom. Pontificibus in Theodoro. Meminit de huius martyris reliquijs S. Gregor. in regist. lib. 12. epist. 10. ad Felicem Episcopum Messanen.

^c Hilarie & sociarum.] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Narratur harum constans martyrium in Actis S. Afræ, quorum supra meminimus Nonis Augusti.

^d Quiriacus & soc.] Vsuardus de his etiam, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 55. vbi nonnullorum ex illis nomina exprimuntur.

^e Macarij & Iuliani.] Agunt de his etiam Beda, Vsuardus, Ado, ex quibus ceteri.

^f Aniceti & Photini.] De quibus etiā Græci hac die in Menologio.

^g Graciliani, aliter Gratiliani, & Felicissimæ.] Quoniam apud Vsuardū & nonnullos alios manuscrip. Falari legebatur loco Faleriæ: idcirco & irrepsit error, vt Falari in Piceno legeretur: nam Falaris est ciuitas in Piceno iam pene diruta, vulgo dicta Falarone. Falarientes in Piceno ponit Plinius lib. 3. c. 13. eratq. Falaris sedes Episcopalis, cuius Epi-

scopus sedisse reperitur in Concilio Romano sub Martino Papa. At vero non Falari, sed Faleriæ esse legendū, vetera monumenta ecclesiæ ciuitatis Castellane, vbi horum sanctorum sacra corpora asseruantur, & digno honore coluntur (posita sunt enim in ecclesia cathedrali) nos adeo certiores reddiderunt, vt nullus prorsus remaneat dubitandi locus. De Faleria Faliscorum meminerunt Ptolemæus, Plinius, Strabo, & alij.

^h Porcarij abbatis.] Legitur huius ac sociorum martyrium in commentario qui fertur Faustii nomine; recitat eum Margar. in tomo 9. biblioth. suæ: sed alterius potius cuiusuis auctoris opus, quā Faustii, esse cognoscitur. In vita sancti Honorati lib. 3. cap. 20. & 24. hæc habentur: Horum, scilicet Porcarij & sociorum, passionis historia publice in sancta Dei Ecclesia legitur die natali eorum, qui pridie Idus Augusti celebris habetur. Agitur adhuc etiam de eodem in vita sancti Casarij Episcopi Arelatenfis, quam recitat Sur. tom. 4. die 27. Augusti: Porcarius enim abbas sanctum Casarium monasticis imbuuit disciplinis.

ⁱ Eusebij Episcopi.] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Vixit temporibus sancti Leonis Papæ, quando habita Synodo aduersus hæresim Eutychianam nuper Chalcedone a SS. Patribus damnatam, misit inde Synodicam ad eundem Pontificem. Scribit de eodē epigramma S. Ennodius Ticinensis Episcopus, quod incipit: Eusebius Ligurū, &c.

^k Herculani Episcopi.] De eo in tabulis ecclesiæ Brixianæ. Meminit eiusdem Rempertus eius ciuitatis Episcopus in sermone de translatione sancti Philastrij.

13 Idibus Augusti. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE beati Hippolyti^a martyris, qui pro confessionis gloria sub Valeriano Imperatore post alia tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorum equorum, per carduetum & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emisit spiritū. Passi sunt etiam eodem die beata Concordia eius nutrix, quæ ante ipsum plumbatis cæsa, migravit ad Dominum; & alij decem & nouem de domo sua, qui extra portam Tiburtinā decollati sunt, & vna cum eo in agro Verano sepulti. Apud Forum Syllæ natalis

talis sancti Cassiani^b martyris, qui cum adorare idola nolisset, vocatis a persecutore pueris, quibus docendo exosus factus fuerat, data est eis facultas eum perimendi: quorum quanto infirmior erat manus, tanto grauiorē martyrij pœnam dilata morte faciebat. Tuderti sancti Cassiani^d Episcopi & martyris sub Diocletiano Imperatore. Burgis in Hispania sanctarum^e Centollæ & Helenæ martyrum. Constantinopoli sancti Maximi^f monachi, doctrina & zelo Catholicæ veritatis insignis: qui cum aduersus Monothelitas strenue decertaret, a Constante Imperatore hæretico præcisus manibus ac lingua in Chersonesum relegatus, reddidit spiritum. Tunc etiam duo Anastasij eius discipuli, alijq. plures diuersa tormenta & dura exilia sunt experti. In Germania S. Vuigberti^g presbyteri & cōfessoris. Pictaui sanctæ Radegundis^h Reginæ, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

AUGUSTI 13.

HIPPOLYTI & soc.^a] De his omnibus Beda, Vuardus, Ado, ac ceteri: meminit eiusdē diei natalis Prudentius hym. 11. Peristephan. his versibus:

*Si bene commemini, colit hunc pulcherrima Roma
Idibus Augusti mensis, ut ipsa vocat.*

Narratur horum martyrium in Actis S. Laurentij. Scripsit de S. Hippolyto hymnum idem Prudentius, licet (vt superius diximus) ex tribus Hippolytis vnum faciat. Erat Romæ celeberrimus natalis dies sancti Hippolyti, ad quem (vt idem auctor pluribus scribit) non tantum populus Romanus, sed & adiacentes prouinciæ confluere consueuerant. Fuit olim illustris memoria S. Hippolyti, quam eodē hymno Prudentius describit: Patebat inde accessus ad cœmeteriū Cyriacæ, non Callisti, vt aliquis existimauit: est ibi & basilica S. Laurentij in agro Verano, a quo nō longe posita erat ecclesia sancti Hippolyti, cuius antiqua vestigia inter vineta adhuc extare dicuntur. Habetur præterea perelegās facer hymnus in Breuiar. Toletano institutionis S. Isidori, quo eiusdem Hippolyti nobile certamen describitur, & omnia quæ passus est tormenta adnumerantur, illudq. præcipue, cum ab equis indomitis raptatus atque discerptus dicitur ad similitudinem antiquioris Hippolyti Thesei filij, de quo Euripides in Phædra: id enim huic profuit nomen Hippolyti, illudente Gentilium crudelitate, vt ex nominis similitudine, consimili mortis genere idem dilaniaretur.

^b Cassiani.] De eodem hac die Beda, ac ceteri qui supra. Eius insigne martyrium Prudentius cecinit sacro hymno: Mombrit. to-

mo 1. & Sur. tomo 4. idem soluta oratione conscriptum referunt, quod & nos manuscribimus. ex quibus illud etiam compertum habetur, hunc ipsum Cassianum fuisse Episcopum Brixientem, indeq. pulsus, Romam venturum, Imolæ confedisit, ibiq. ludum literarium aperuisse, ac tandem martyrium consummasse. hæc fere eadem habet Petrus in catal. lib. 7. cap. 58. At non assensior dicentibus hunc ordinatum esse Episcopum a Fortunatiano Episcopo Aquileiæ, quem constat vixisse temporibus Constantij Augusti, & secta fuisse Arianum, vt testatur Hieron. de scrip. Ecclesiast. cap. 97.

^c Eum perimendi.] Graphijs puerorum confossum Cassianum martyrem, eius Acta testantur. Eiusmodi genus supplicij, cum quis graphijs confoderetur, acerbissimum existimabatur. de eo habes apud Senecam de clementia ad Neron. libro 1. cap. 14. cum agit de Erixonis equitis Romani populari supplicio: de eodemq. mortis genere Suet. in Caio cap. 28. hæc ait: Cum discerpi senatorem concupisset, subornauit qui ingredientem curiam repente hostem publicū appellantes inuaderent, graphijsq. confossum lacerandum ceteris traderent. Hæc ibi: & paulo superius de alio meminit, ab eodem traditum esse pueris verberandum, cap. 27. Testatur idem de Galba cap. 17. minutissimis ictibus fuisse excarnificatum. Hæc autem omnia simul ob Christi gloriosam confessionem expertus est noster Cassianus, vt a pueris & minutissimis graphiorum ictibus sit confosus. Non tantum autem ad inferendam tardam necem stimuli adhibebantur, sed etiam in quæstionibus ad extorquendam veritatem: vnde Porcia ad Brutum virum suum hæc in-

ter

ter alia: Neque enim adeo muliebri sum natura, vt me ad efferendum arcanum vel flamma, vel flagra, vel stimuli adigere possint. Hæc apud Dionem lib. 44. At de huius cruciamenti genere superius dictum est die 3. Maij. e.

^d Cassiani Episcopi.] Accepimus eius Acta ab ecclesia Tudertina, quorum est exordium procmij: Hortaris me, venerande Pater Bassiane, &c. Passus habetur in persecutione Diocletiani sub Venustiano Consulari.

^e Centollæ & Helena.] Pluribus de his agitur in Breuiar. Burg. De his Vassus in chron. Hispan. ex Ioan. Maldonado, Flos sanct. Hispan. & Theaur. concion. tom. 2. vbi agitur etiam de translatione earum sub Alfonso Decimo facta.

^f Maximi & sociorum.] Agunt de Maximo Græci pluribus in Menologio: de eo item in Actis S. Martini Papæ & mart. in histor. Miscel. ex Theophane anno 8. & 9. Heraclij Imp. Cedren. anno 16. Constantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem. Multo his plura ex Actis Synodicis de eodem scripsimus in Anal. Eccles. Extant eiusdem Maximi quamplurima scriptorū monumenta nondum Latine edita in bibliotheca Sfortiana.

^g Vuigberti.] De quo hac die Beda, qui & de eo sermonem scripsit; est primus ordi-

ne inter varios tomo septimo colum. 473.

^h Radegundis.] Beda de eadem hac die. Huius egregia facta vno libro scripsit Venantius Fortunatus, altero vero Bandomina monialis: habet vtrumque Sur. tom. 4. hac die, & Mombrit. tom. 2. vit. sanct. Gregor. Turon. Episc. qui eius temporibus vixit, eamq. sepulturæ mandauit, plura de ea testata reliquit lib. 9. hist. Franc. cap. 2. & cap. 39. recentiorq. epistolam Episcoporum ad eam scriptam. De eius miraculis in libro de glor. cōfessor. cap. 106. Multa præterea de ea Fortunatus scripsit carmin. lib. 8. in cuius exordio eius mirificas canit laudes. de eadem lib. 11. Fuit enim illi familiarissimus idem Fortunatus, eamq. præ dilectione & obseruantia matrem appellat, sicut & S. Germanus Parisiensis dicit patrem: vnde ipse de his aliquid dicit:

Hinc retinet mater, me vocat inde pater:

Dulcis vterque mihi, voto amplectente, cohesit:

Plenus amore Dei, dulcis vterque mihi.

De eadem Sigebertus in chron. anno Domini 557. Vincentius in spec. lib. 21. cap. 79. 80. & 85. Frithem. de vir. illust. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 30. & alij plures de ea scripserunt. Migravit ex hac vita (vt ex Greg. Turon. colligitur lib. 9. cap. 2.) anno Domini 590. ipse est annus 12. Childeberti Regis Franc.

14 Decimonono Kal. Septembris. Luna. B. xi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VIGILIA^a Assumptionis beatæ Mariæ Virginis. Romæ natalis beati Eusebij^b presbyteri, qui a Constantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defensionem in quodam cubiculo domus suæ inclusus, ibiq. menses septem in oratione constanter perseuerans, dormitionem accepit: cuius corpus Gregorius & Orosius presbyteri colligentes, in cœmeterio Callisti via Appia sepelierunt. In Illyrico sancti Vrsicij^c martyris, qui sub Maximiano Imperatore & Aristide Præside, post multa & diuersa tormenta, pro Christi nomine gladio cæsus est. In Africa sancti Demetrii^d martyris. Apameæ in Syria sancti Marcelli^e Episcopi & martyris; qui cum Iouis delubrum diruisset, a furentibus Gentilibus occisus est. Tuderti sancti Callisti Episcopi & martyris. In Aegina insula sanctæ Athanasie^g viduæ, monastica obseruantia & gratia miraculorum illustris.

IGILIA Assumptionis. De eadē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Plura de ea Ordo Roman. Amalar. in Antiphonar. cap. 62. Microlog. de obser. Eccles. cap. 48. & alij qui scripserūt de diuinis offic. Habemus sermonem manuscrip. in tom. 1. vit. Sanct. qui alicubi ea die legi consuevit in ecclesia. incipit: Felix puerperium, &c.

^b Eusebij. De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recētiōres. Recitat eius Acta Mombr. tom. 1. habemus eadem manuscrip. Est Romæ vetus Titulus S. Eusebij, cuius mentio habetur in Concilio primo Romæ habito sub Symmacho Papa. Afferuantur illic veneranda corpora sanctorum Eusebij, Orosij, atque Paulini, multaq. aliorum martyrum reliquæ, vt eiusdem ecclesie vetera monumenta declarant. Eandem ecclesiam Zacharias Papa veritate collapsam restituendam curauit; hæc q. tam inscriptiones in marmore incisa, quam etiam liber de Roman. Pontificibus restantur.

^c Ursicij. Agunt de eodem hac die etiam Græci in Menologio, eiusq. martyrij Acta ibidem referunt.

^d Demetrii. De quo in vet. Rom. Martyrolog. cui adtipulantur manuscrip. & alij.

^e Marcelli Episcopi. De eodem hac die Græci in Menologio. Eius Acta describit Sozomen. histor. lib. 7. cap. 15. Theodoret. lib. 5. cap. 21. Nicephorus lib. 12. cap. 25. 26. Cassiodorus in Tripart. & alij. Passus est Gentilium factione anno vndecimo Theodosij Imperatoris ea de causa, quod delubrum illud famosissimum Iouis Apameæ, diuino fultus præsidio, est demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habentur, quæ desiderantur in prædictis historicis, vt de munere præfecturæ, qua idem functus est ante Episcopatum, & alia.

^f Callisti Episcopi. De quo vet. monumenta ecclesie Tudertinæ, quæ manuscripta Romanam missa accepimus.

^g Athanasie. Agunt de eadē hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta descripsit Metaphrastes, quæ Surius retulit in tom. 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de sancto Ioannicio, qui ea quæ de ipsa essent futura præuidit, colligi potest, eam vixisse circa tempora Michaelis & Theodoræ Augustorum. Alia fuit eiusdem nominis clarissima femina, quæ Constantinopoli vixit cum sancta Matrona; de qua plura in Actis eiusdem Matronæ apud Lipom. tomo 5. Itemq. eiusdem nominis alia, de qua inferius ad septimum Idus Octobris.

x. C Decimo octauo Kal. Septemb. Luna.

15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

SSUMPTIO^a sanctissimæ Dei genitricis Virginis Mariæ. Romæ via Appia sancti Tharsicij^b acolythi, quem Pagani cū inuenissent corporis Christi sacramenta^c portantem, cœperunt disquirere quid gereret: at ille indignum iudicans porcis prodere margaritas, tam diu ab illis mactatus est fustibus & lapidibus, donec exhalaret spiritum: & reuoluto eius corpore sacrilegi discussores, nihil sacramentorum Christi in manibus, aut in vestibus inuenerunt: Christiani autem corpus martyris collegerunt, & in cœmeterio Callisti honorifice sepelierunt. Tagaste in Africa sancti Alipij^d Episcopi, qui beati Augustini olim discipulus, postea in conuersione socius, in munere pastoralis collega, & in certaminibus aduersus hæreticos commilito

strenuus,

strenuus, ac demum in cælesti gloria confors fuit. Suefsione in Gallijs sancti Arnulphi^e Episcopi & confessoris.

SSUMPTIO^a sanctissimæ Dei genitricis Mariæ. De eadē celeberrima solēnitate non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, sed & Græci in Menologio, & in nouel. constit. Emmanuel Imp. Mentio habetur de eadē in prædictis Actis S. Athanasie, de qua pridie actū est. In Sacramentario S. Gregorij habetur de eadem solemnitate præfatio: agitur de eadem in Ordin. Rom. in Concil. Mogunt. sub Carolo Magno canone 36. alijsq. monumentis, quæ scripta sunt de diuinis officijs. Antiquitus celebrari consueuisse, Romæ præsertim, festiuitatem Assumptionis Dei genitricis Mariæ, argumento est, quod Nicolaus Papa scribens ad consulta Bulgarorum cap. 4. dum commemorat ieiunia antiquitus seruari solita a sancta Romana Ecclesia, recenset inter ea ieiunium celebrari consuetum ante solemnitatem Assumptionis beatæ Mariæ Virginis. Est sermo sancti Athanasij nomine, quo præclara quidem & mirifica de Dei genitricis Assumptione scribuntur: meritoq. ea die in Ecclesia legendus ponitur. Verum ille sermo non in die Assumptionis, sed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quem potius Cyrilli quam Athanasij esse puto: nam dogma Nestorij auctor infectatur. Feruntur item duo alij sermones nomine sancti Augustini; quos, vt alterius cuiuspiam auctoris potius, quam Augustini, schola Louaniensis in appendice collocauit. Rursus autem extat sermo titulo sancti Hieronymi ad Paulam & Eustochium scriptus: quem nonnulli existimarunt esse illius Sophronij, cuius idem sanctus Hieronymus meminit in libro de scrip. Ecclesiasticis; sed neutrius puto: quin potius constat esse alicuius auctoris, qui vixit circa vel post tempora Concilij Ephesini, & Chalcedonenis: multū enim versatur in destruendis Nestorij atque Eutychetis dogmatibus: quæ quidem longe post tempora Hieronymi atque Sophronij in Ecclesiam irruperunt. Quod autem scribit Nicephorus lib. 17. c. 28. eiusmodi solemnitatem edicto Mauritij Imperatoris statutam; sic accipias, vt eam antea ab Ecclesia institutam, ipse in Oriente, factione edita, promulgarit. Sanctus Bernardus ad canonicos Lugdunenses epist. 174. nō aliunde, quam a sancta Dei Ecclesia hanc solemnitatem se accepisse testatur: in Gallijs verō circa tempora Caroli Magni receptam esse apparet: nā in lib. 1. Capitul. Reg. Franc. cap. 163. quo agitur de ferijs, hæc scribitur in fine: De Assumptione sanctæ Mariæ

interrogandum relinquimus. hæc ibi. Libro autem 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186. celebratas Assumptionis inter ceteras censetur; sicut & in Concil. 1. Moguntino, cap. 36. Extant de eadem celebritate plures Græcorum sermones, Ioannis Damasceni, Andreæ Cretensis, Metaphrastes, & aliorum; ex Latinis autem sancti Bernardi, Absalonis abbatis, Petri Damiani, Honorij Augustodunensis, Authperti abbatis Cassinen. Pandulphi Capuani mon. Cassinen. Gregorij Episcopi Tarracinæ, & S. Brunonis Episcopi Signini, vt testatur Petrus diacon. mon. Cassin. lib. de vir. illustr. dum agit de prædictis auctoribus. Extant de eadē Guerrici abbatis Igniacen. sermones quatuor. Dicta est eadem solemnitas ob eius excellentiam, Dies Dominæ; sic etenim & Hunni eandem appellare consueuerunt, vt scribit Carthuitius in vit. Stephani Regis, qui amplissimam basilicam in honorem eiusdē solemnitatis erexit. Quod autem spectat ad historiam de Assumptione Dei genitricis; ne quid præterisse videamur, scire debemus, improbatam fuisse ab Ecclesia Catholica opinionem Collyridianorum hæreticorum asserentium beatam Virginem diuinæ fuisse naturæ, prorsusq. mortis expertem, vt de his scribit S. Epiphani. in panar. hæref. 78. & 79. Humanæ autem tantum eam naturæ fuisse, sed auctam multis immensisq. prærogatiuis, Catholica Ecclesia profitetur. idq. cum omnes Orthodoxi antiqui Patres, tum inter eos idem sanctus Epiphani. aduersus prædictos agens, pluribus cōprobet; tamen de eius obitu non audeat certi aliquid definire, cum ait: Non autē omnino definitio hoc, & non dico quod immortalis mansit, sed neque affirmo an mortua sit. Rursus fuit quorundam opinio dicentium eam martyrio vitam finisse. His aduersatur auctor, qui dicitur Isidorus, libro de vit. & obit. Sanct. cap. 68. & alij post eum. Supradictæ autem omnes opiniones ab Ecclesia Dei rejiciuntur: quæ catholice profitetur, eandem, vt hominē, naturali exitu vitam. Rei autem gestæ historia, quæ inscribitur de transitu Virginis, a Gelasio connumeratur inter apocrypha, dist. 15. cap. sancta Romana. Putatur illa esse, quæ nomine Melitonis Sardensis legitur: quam & Beda rejicit in retract. Apost. c. 8. De eadem Assumptione meminit Dionysius Areopag. de diuin. nom. cap. 3. Greg. Turon. de glor. mart. lib. 1. cap. 4. & 9. Plura item refert Nicephorus lib. 2. c. 22. & lib. 15. cap. 14. eaq. ex maiorum traditione a Iuuenale Episcopo Hierosolymitano cōscripta; Ioannes Damascenus, Metaphra-

stes, Glycas, & alij fere eadem. Quid autem de his senferint maiores (vt præterea-
mus apocryphum illud S. Hieronymi nomi-
ne conscriptum) Vsuarius & Ado, cum hac
die celebrari dicant Dei genitricis dormi-
tionem, de Ecclesiæ iudicio verba hæc sub-
dunt: Plus elegit sobrietas Ecclesiæ cum pi-
etate nesciente, quam aliquid friuolum & apo-
cryphum tenendo docere. Hæc illi. Porro
Dei Ecclesia in eam partem propensior
videtur, vt vna cum carne assumpta sit in cæ-
lum: nam in huius diei celebritate illas san-
ctorum Patrum homilias legendas tradidit,
quibus eadem de eius Assumptione firman-
tur: quæ quidem sententia cum plurimorum
Theologorum auctoritate, tum etiam com-
muni cōsensu Fidelium iam recepta videtur.
Quoniam autem tempore sanctissima Dei ge-
nitrix ex hac vita migrarit, diuersæ feruntur
sententiæ. Eusebius in primis eius ex hac vi-
ta transitum ponit anno a Christo Domino
quadragésimo octauo, aitque: Maria Virgo
Iesu Christi mater ad filium ad cælum assu-
mitur, vt quidam fuisse sibi reuelatum scri-
bunt. Hæc ille. Rursus autem ex alia quadam
reuelatione scribit S. Antoninus in 3. parte
tit. 19. cap. 11. in fine, post annum elapsam ab
Ascensione filij, & tot dies, quot intercurrunt
ab eo tempore vsque ad decimā quintam Au-
gusti, eam esse defunctam, ac demum post
alios quadraginta dies ab eius obitu assump-
tam esse in cælum nono Kalen. Octobris. Ex
hac sententia addita videntur ad Martyro-
logium Bedæ, ea die, hæc verba: Secunda As-
sumptio S. Virginis Mariæ. De eadē hæc Be-
lethus cap. 147. Mulier, inquit, quædam reli-
giosissima, appellata Elizabeth, quæ nunc etiā
in viuus est, habitat in finibus Saxoniz: ait
lib. 4. c. 1. sibi reuelatum, quod circiter dies
quadraginta assumptum fuerit corpus post
assumptionem animæ; de qua re opusculum
quoddam composuit, sed non est in Romana
Ecclesia comprobatum, &c. Ex hac itaque
aut simili reuelatione alicui placuit ad Be-
dam adijcere secundam Assumptionem eius-
dem Virginis Mariæ. Antoninus autem dum
de his agit, dicit eam fuisse S. Elizabeth filiam
Regis Hungariæ, vxorem quondam Lanth-
grauij, quam Gregorius Nonus retulit inter
sanctos; cuius tamen de ea re sententiam mi-
nus probari testatur, aitque: Nec propterea
dehinc sanctitati eius; quia non semper,
quæ sancti viderunt in spiritu, eadem vt Pro-
pheta viderunt, sed iuxta suas mente conce-
ptas imaginationes. Hæc ille. ac de his satis
modò, sed locupletius in Annalibus.

[*Tarsicij.*] De quo etiā hac die Beda, Vsuarius,
Ado, & alij, iidemq. omnes ex Actis san-
cti Stephani Papæ & martyris, in quibus eius
certamen describitur.

[*Sacramenta portantem.*] Non est quod mi-
reris: cum audis acolythum Christi corpo-
ris sacramenta portantem: olim etenim, in-

gruentibus in Christianos persecutionibus,
laicis etiam domum ferre Eucharistiam, cer-
tis diebus fumendam (quod non esset libe-
rum, cum vellent ad ecclesiam conuenire,
ac synaxim celebrare) permissum erat. Id ha-
bes ex Tertulliano libro 1. ad vxorem, Cy-
prian. lib. de lapsis, Clemente Alexan. lib. 1.
Stromat. atque alijs. Quod autem magis mi-
reris, illud est; quod, reddita pace Ecclesiæ,
sub Christianis atque Orthodoxis Imp. idē
vsus diuturnus aliquandiu permanfit. Habes
de his complura exempla, vt ex Gregor. Na-
zian. oratione in laudem Gorgoniz, Hieron.
apolog. pro libris aduersus Iouin. ad Pam-
machium, cum ait: Quod in ecclesia non li-
cet, nec domi licet. Ambrosius in orat. in fu-
nere fratris Satyri: ante hos S. Basilius eadem
scribit ad Cæsaream Patriciā de perceptio-
ne sacramentorum, his verbis: Tempore
persecutionis cogi quempiam, absente sacer-
dote aut ministro, communionem sua manu
sumere, minime absurdum esse, superuacuum
est ostendere, cum eius rei etiam longa con-
suetudo rebus ipsis fidem faciat. Nam om-
nes qui per solitudines monasticam vitam
agunt, vbi non adest sacerdos, cū domi com-
munionem habeant, per se ipsos accipiunt,
&c. Hanc epistolam e bibliotheca Cardin.
Syrleti acceptam, meus Antonius Agellius,
Græcis facultatibus egregie excultus, in La-
tinum transtulit, eiusdemq. mihi copiam fe-
cit, quam postea a Cutheberto Tonstallo in
priori libro de veritate Corporis & sangui-
nis Domini Græce Latineq. simul editam re-
peri. Sed ne imposturam credas; habes eam-
dem citatam, & ex ea fragmentum recita-
tum ab Anastasio Nicæno in libris quæstio-
num; licet pro Cæsarea, habeat Cæsarium.
Suppetunt de eadem re complura alia exem-
pla in Prato spirituali, quibus proditur, per-
seuerasse eundem vsus etiam temporibus
Zenonis, Anastasij, ac Iustini Imp. quibus
temporibus, cum Hormisdas Papa Romanæ
præsideret Ecclesiæ, in Occidente celebrata
est Synodus Cæsaraugustana, in qua ea con-
suetudo antiquata habetur his verbis: Eu-
charistiæ gratiam si qui probatur acceptam
non consumpsisse in ecclesia, anathema sit in
perpetuum. At in Oriente vsus illum su-
mendi manibus Eucharistiam diutius per-
seuerasse, satis liquet ex canone 102. sextæ
Synodi in Trullo habitæ: ibi & de manuum
compositione, secundum ea quæ habet Cyril-
lus in mystagog. quinta in fine. De eiusdem
ritus vsu in Ecclesia Occidentali, inter alios
fidem facit etiam S. Augustinus serm. 252,
de temp. dum ait: Omnes viri quando com-
municare desiderant, lauant manus suas, &
omnes mulieres nitida exhibent linteamina,
vbi corpus Christi accipiant. Hæc Augusti-
nus. Porro ob eam causam illud ipsum lin-
teamen maiores nostri, Dominicalem dice-
bant; de quo in Concilio Antifiodoriensi ca-
pite

[*47. hæc leguntur.*] Vt vnaquæque mulier,
quando communicat, Dominicalem suam
habeat; quod si non habuerit, vsque in alium
diem Dominicum non communicet. Hinc
est, quod & superius, can. 36. hæc habet:
Non liceat mulieri nudā manu Eucharistiam
sumere. Et canone 38. Non liceat mulieri
manum suam ad pallas Dominicas mittere.
Ex his igitur videmus, etsi viris, feminis ta-
men in concessum, nuda manu Eucharistiam
sumere, sed tantum velamine.

[*Alipij Episcopi.*] De eo sanctus Augusti-
mus frequentissime, vt lib. confess. 6. cap. 7.
& sequentibus, libro 9. cap. 4. 5. de ciuitate
Dei lib. 22. cap. 8. epist. 67. 224. 225. & 241.
De eodem S. Hieronym. ad Augustin. epist.
sanctus Paulinus Episcopus Nolanus apud
August. epist. 24. 33. 35. & 36. Interfuit cum

ceteris Africanis Episcopis Concilio Mile-
uitano, quod (vt superius diximus) Mileui
in Numidia est celebratum aduersus emer-
gentem Pelagij hæresim; alijs etiam Conci-
lijs Carthaginensibus præsto fuit, functusq.
est legatione Romam ad Bonifaciū Papam,
a quo humanissime susceptus est, vt scribit
idem Augustin. lib. contra duas epist. Pela-
gij cap. 1. & ad Quoduultdeum epist. 4. to-
mo 6. circa princip.

[*Arnulphi Episcopi.*] Scripsit eius vitam
Lisardus eius successor, quam habet Surius
tomo 4. De eodem Sigebert. in chron. anno
Domini 1087. Trithemius de viris illustri-
bus ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 326.
& Molanus in Indic. sanctorum Belgij. Ex-
cessit ex humanis anno Domini millesimo
octogésimo septimo.

16 Decimoséptimo Kal. Septemb. Luna. D^{ix}.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

OMAE sancti Titi^a diaconi, qui Vrbe a Gothis
occupata, pecunias pauperibus distribuens, a tri-
buno barbaro iussus est occidi. Nicææ in Bithy-
nia sancti Diomedis^b medici, qui in persecutio-
ne Diocletiani pro Christi fide gladio cæsus, mar-
tyrium compleuit. Item sanctorum trigintatium^c Martyrum.
Ferentini in Hernicis sancti Ambrosij^d centurionis, qui in per-
secutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouissime per
ignem illæsus transiens, demersus in aquam, eductus est in re-
frigerium. Mediolani depositio sancti Simpliciani^e Episcopi,
sanctorum Ambrosij & Augustini testimonio celebris. Anti-
fiodori sancti Eleutherij^f Episcopi. Nicomediæ sancti^g Arfacij
confessoris, qui sub Licinio persecutore militia relicta, solita-
riam vitam ducens, tantis virtutibus claruit, vt & dæmones ex-
pulisse, & ingentem draconem orando interemisse legatur: de-
nique futuram ciuitatis cladem prænunciens, in oratione spiri-
tum Deo reddidit. Cracouiæ in Polonia sancti Hyacinthi^h con-
fessoris, ordinis Prædicatorum, quem Clemens Papa Octauus
in Sanctorum numerum retulit. In Gallia Narbonensi apud
Montem Pessulanum depositio beati Rocchiⁱ confessoris, qui
multas Italiæ vrbes a morbo epidimæ signo crucis liberauit: cu-

ius corpus Venetias postea translatum fuit. Romæ sanctæ Serenæ^k vxoris quondam Diocletiani Augusti.

AUGUSTI 16.

ITI *diaconi*^a.] Agit de eodem S. Prosper in chron. Theodosio duodecimum & Valentiniano secundū Consulibus, quo anno trucidatus est a Gothis Arianis.

^b *Diomedis*.] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio, vbi & martyrium eius describitur. Cedren. in compen. in Basilio Imperatore hæc ait: Basilius porro celeberrimum in martyrum numero Diomedem pretiosissimis & splendidis donarijs & prædijs amplos habentibus reditus locupletavit, atque exornavit. Hæc ille. Vsuardus tam de Diomede quam socijs agit quarto Idus Iunij.

^c *Trigintatium martyrum*.] De iisdem hac die Græci in Menologio, igniq. absumptos ferunt.

^d *Ambrosii centurionis*.] Huius Acta manuscripta ab ecclesia Ferentinate accepimus, quorum est exordium: Cum omnipotentis Dei clementia, &c.

^e *Simpliciani Episcopi*.] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolanen. Scribit de eo Paulinus in vita sancti Ambrosij, Augustin. lib. 8. confess. cap. 2. 3. & 5. Mentio fit de eo in Concilio 3. Carthaginen. cap. 48. Extant ad eundem sancti Ambrosij complures epistolæ. Ad eum sanctus Augustinus inscripsit duos libros de diuers. quæstionib. quorum meminit in Retract. lib. 2. cap. 1. & de prædest. Sanct. lib. 1. cap. 4. Scripsit ad eundem sanctus Vigilius Episcopus Tridentinus libellum de Martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinensis, cuius est exordium:

Ambrosius iniquus viduata, &c.

^f *Eleutherij Episcopi*.] Interfuisse hic reperitur Concilij Aurelianensibus 2. 3. 4. & 5. numeraturq. eius sedis Episcopus decimus sextus: sedit annos 28. menses 8. dies 9. temporibus Pelagij Papæ, vt habent tabulæ eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares libro de sacrificio Missæ.

^g *Arfacij*.] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, qui tamen Vrsacium vocant; sed Græci, qui eius res gestas describunt, dicunt Arfacium, vt Sozomenus histor. lib. 4. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 38. Vixit autem temporibus Iuliani Apostatæ Arfacius alter Rex Armeniæ Christianus, in quæ ob odium in Christum idem impius Imperator se illiberalem nimis exhibuit, de quo Sozomen. lib. 6. cap. 1. & Ammianus Marcellinus frequenter meminit.

^h *Hyacinthi*.] Extat in archiuo Cracouien-

sis ecclesiæ vetus liber de beati Hyacinthi vita & miraculis a F. Stanislao lectore Cracouien. ordinis Prædicatorum ante annos fere 260. conscriptus. De eodem agunt chron. & historiæ Polonorum, Harthmannus Schedel artis medicæ doct. in comment. de Sarmatia, dum agit de Cracouia, Martinus Cromer. lib. 7. & 9. de orig. & reb. gest. Polonorum, Leander Albertus lib. 5. de viris illust. ordinis Prædicatorum, Ferdinandus de Castel. in hist. sancti Dominici lib. 1. cap. 48. & alij, qui chron. & de viris sanctis eiusdem ordinis scripserunt. Demum R. F. Seuerinus Cracouien. sacre Theologiæ magister ex eodem ordine, libellum edidit de vita, miraculis, & actis canonizationis eiusdem Sancti. Decessit sanctus Hyacinthus ex hac vita anno Domini M C C L V I I. die xv. Augusti, sanctitate ac miraculis clarus. Eum S. D. N. Clemens VIII. Pontif. Max. anno Domini M D X C I V. Pontificatus sui tertio, xv. Kal. Maias Romæ in Vaticana basilica solemniter Sanctorum catalogo adscripsit, eiusq. festum decimasexta Augusti die annis singulis in Ecclesia Catholica celebrari statuit: de qua re Pontificium diploma extat eodem anno & die canonizationis datū, cuius initium est: Benedictus Pater misericordiarum.

ⁱ *Rocchi*.] Huius res gestæ scriptæ sunt a Francisco Diedo, & Petro Pino; habetq. eiusdem Acta Claud. de Rota in Leg. sanct. capite 191. Petrus in catal. appendice cap. 15. De eodem Crantz. in Metrop. Saxon. lib. 9. cap. 25. Scribit idem Diedo. eum obiisse diem anno Domini 1327. anno autem 1414. innotuisse Patribus Concilij Constantiensis, quorum decreto ad propulsandam ingruentem luem eidem honores Sanctis debiti sunt impens: nam & solemniter pompa eius imaginem, omni comitante populo, per urbem detulerunt: quo facto, illa pestis mox euauit. Inde vero exemplum sumptum est, vt vbique locorum eius venerandæ imagines, altaria, sacella, ac denique templa erecta fuerint. Translatum eius corpus Venetias ferunt anno Domini 1485.

^k *Serenæ*.] De qua Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in Actis sanctæ Susannæ martyris, itemq. in rebus gestis sancti Marcelli Papæ, & alijs martyrum Actis, licet penes scriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec mirum, cum Diocletiani res gestæ remanserint obscurissimæ, deperditis illorum commentarijs, qui eas exacte fuerant profecuti.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA^a sancti Laurentij martyris. Carthagine in Africa sanctorum martyrum Liberati^b abbatis, Bonifacij diaconi, Serui & Rustici subdiaconorum, Rogati & Septimi monachorum, & Maximimi pueri, qui in persecutione Vuandalica sub

Hunnerico Rege pro confessione Catholice fidei, & vnici baptismatis defensione varijs & inauditis supplicijs exagitati, demum super ligna, quibus concremandi erant, clavis confixi, cum ignis sæpius accensus fuisset, ac diuinitus semper extinctus, eius iussu remorum vectibus percussi, & comminutis cerebris enecati, speciosum cursum certaminis sui, coronante Domino, perfecerunt. Cæsareæ in Cappadocia natalis S. Mamantis^c martyris, qui a pueritia ad senectutem vsque longum martyriū duxit, & tandem imperante Aureliano, sub Alexandro Præside illud feliciter consummauit: quem sancti Patres Basilius & Gregorius Nazianzenus summis laudibus celebrarunt. In Achaia sancti Myronis^d presbyteri & martyris, qui sub Decio Imperatore & Antipatre Præside post multa tormenta Cyzici capite truncatus est. Nicomediæ sanctorum martyrum Stratonis^e, Philippi, & Eutychiani, qui dānati ad bestias, & nihil læsi, per ignem martyriū consummarunt. Ptolemaide in Palæstina sanctorum martyrum Pauli^f, & Iulianæ sororis eius, qui sub Valeriano passi sunt. Interamnæ S. Anastasij^g Episcopi & confessoris.

AUGUSTI 17.

OCTAVA S. Laurentij^a.] De eodem Beda, ac ceteri omnes. Radulphus de obseruat. can. cap. 19. adnumerat eam inter maiores Octauas.

^b *Liberati & soc.*] Agunt de his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eorum res gestas scripsit Victor Vticensis lib. 3. de persecut. Vuandal. & libello seorsum posito in appendice eius operis. Cum ibi passi legantur sexto Non. Iulij, hac ta-

men die de his prædicti omnes agunt, fortasse ob factam ea die translationem.

^c *Mamantis*.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quart. Non. Septembr. Erat olim Romæ celebris huius martyris memoria; in eius basilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigessimam quintam in Euangelium die natali ipsius. Extat de eodē egregia homilia sancti Basilij; agit & de eo S. Gregorius Nazianzenus in oratione in Nouam Dominicam

nicam, in fine; vbi de eodem Niceta plura in schol. Metaphrastes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ refert Lipomanus tomo 6. & Surius tom. 4. Consuevit celebrari in Oriente eiusmodi solemnitas vigilijs præcedentibus, vt ex Actis Danielis Stylitzæ apparet. Huic martyri Gallus & Iulianus, Constantij Imperatoris nepotès, seorsum quisque suum conati sunt templum erigere; sed Iuliani, qui simulatè agebat, frustratum est opus, Galli autem perfectum finem consecutum est, vt scribit Sozom. hist. lib. 5. cap. 2. & Niceph. lib. 10. c. 1. De alia eiusdem Sancti perillustri basilica Constantinopoli erecta agit Nicephorus lib. 18. c. 41.

De ponte ad S. Mamantem, vide Suidam in hist. De reliquijs eius Hierosolymis positis, consule Fortunatum in Actis S. Radegundis lib. 2. vbi de eius digito in Gallias translato. ^{d Myronis.} De quo Græci in Menologio hac die (vbi pluribus martyrij eius Acta describuntur. ^{e Stratonis & soc.} Agunt de his item Græci hac die, Beda autè supra xvij. Kal. Septemb. ^{f Pauli & Iuliane.} Græci itidem de his in Menologio. Acta autem eorum fufius descripsit Metaphrastes; quæ extant apud Erioman. tom. 7. & Sur. tom. 4. ^{g Anastasij Episcopi.} De quo tabulæ, ac vetera monumenta eius ecclesiæ.

vij. **Quintodecimo Kal. Septemb. Luna.** 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

DRAENESTE natalis sancti Agapiti^a martyris, qui cum esset annorum quindecimi, & amore Christi ferueret, iussu Aureliani Imperatoris tentus est, ac primo neruis crudis diutissimè cæsus, deinde sub Antiocho Præfecto grauiora supplicia passus; exinde cum ex præcepto Imperatorio leonibus obijceretur, & minime læsus esset, gladio ministrorum coronandus percussus. Romæ beatorum Ioannis^b & Crispi presbyterorum, qui in persecutione Diocletiani multa sanctorum corpora officiosissime sepelierunt, quorum meritis & ipsi postmodum sociati, gaudia vitæ æternæ meruerunt. Ibidem sanctorum martyrū Hermæ^c, Serapionis, & Polyæni, qui per angusta, saxosa, & aspera loca raptati, animas Deo reddiderunt. In Illyrico sanctorum martyrū Flori^d & Lauri artis lapicidinae, qui, consumptis martyrio eorum magistris Proculo & Maximo, sub Licione Præsidente post multa tormenta in profundum puteum sunt demersi. Myræ in Lycia sanctorum martyrum Leonis^e & Iulianæ. Metis in Gallia sancti Firmini^f Episcopi & confessoris. Romæ via Lauicana sanctæ Helenæ^g matris Constantini Magni, pijsissimi Imperatoris, qui primus Ecclesiæ tuendæ atque amplificandæ exemplum ceteris Principibus præbuit.

AGAPITI^a.] De quo pluribus Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. sed admodum deprauata; Petrus item in catal. lib. 7. cap. 74. Celebris est ipsius memoria Præneste, vbi sacræ eiusdem reliquiæ asseruantur.

^{b Ioannis & Crispi.} Agunt de his Beda, & alij qui supra, necnon Petrus in catal. lib. 7. cap. 75.

^{c Hermæ & soc.} De iisdem agunt etiã Græci hac die in Menolog. vbi iisdem eorum passionis Acta breui compendio referunt.

^{d Flori & Lauri.} Græci itidem de his agunt hac die in Menologio, & genus martyrij describunt, quod passi sunt.

^{e Leonis & Iulianæ.} De quibus iisdem qui supra in eodem Menologio.

^{f Firmini Episc.} Agit de eodem Molanus in addit. ad Vsuardum. Legitur Firminus Episcopus inter alios Episcopos qui interfuerunt Cõcilio Agathensi in Gallijs celebrato anno Domini quingentesimo sexto. Fuit hic vndecimus eius sedis Episcopus, vt produnt tabulæ ecclesiæ Metensis, quas descripsit Demochares libro de sacrif. Missæ.

^{g Helena.} De eadem hac die Vsuardus, & Ado, ad stipulanturq. vet. manuscrip. Græci autem ad xij. Kal. Iulij. Scribunt eius res gestas Eusebius in vita Constantini lib. 3. c. 41. 42. & seq. Rufin. hist. lib. 1. c. 7. 8. Seuer. hist. lib. 2. Paulinus epist. 11. ad Seuerum, Ambros.

in oratione dicta in funere Theodosij; de ea item in Actis S. Siluestri, in Concilio Romano sub Siluestro can. 20. & in libello de munif. Constant. Ex Græcis autem historicis post Eusebium scribit Socrates lib. 1. c. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. lib. 1. cap. 18. Nicephorus lib. 8. cap. 31. & alij recentiores. Romæ eam obijssè diem, ibiq. sepulchro conditam, tradit Niceph. lib. 8. cap. 3. & libellus supracitatus de munif. Constant. necnon & Suidas in historicis in verbo Vestales. De reliquiarum eius translatione agit Sigebertus in chron. anno 849. Viget nobilis memoria S. Helenæ Romæ in Atrio Sessoriano in Basilica dicta S. Crucis, quam constat olim appellatam esse Basilicam Helenianam, vt apparet ex Actis Sixti Papæ Tertij, quibus agitur de damnatione Bassi Exconsulis. Aliæ fere de ea innumeræ memoriæ erant, vt Constantinopoli, de qua in Authentic. vt determin. sit num. cler. coll. 1. tit. 3. Itemq. Pontus Polemaicus, sic dictus a Polemone Rege, qui (vt colligitur ex Tacito lib. 2.) vixit temporibus Augusti & successorum Imperatorum, Helenopontus ab Helena matre Constantini meruit appellari, vt nouella constit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. Erat in Bithynia ciuitas Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus: de his siquidem vberius egimus in Annal. Eccles. vbi de eadem, quod Britana fuerit, & non Græca, aduersus Græcorum assertiones pluribus disseruimus.

19 **Quartodecimo Kal. Septemb. Luna.** G. vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE sancti Iulij^a Senatoris^b & martyris, qui Vittelio Iudici traditus, & ab eo in carcerem trusus, iubente Commodò Imperatore tãdiu fustibus cæsus est, donec emitteret spiritum: cuius corpus in cœmeterio Calepodij via Aurelia sepultum fuit. In Cilicia natalis sancti Andreæ^c tribuni, & sociorum militum, qui victoria de Persis diuinitus adepta, ad fidem Christi conuersi, & hoc nomine accusati, sub Maximiano Imperatore in angustijs Tauri montis ab exercitu Seleuci Præsidis trucidati sunt. In Palæstina sancti Timothei^d martyris, qui in persecutione Diocletiani sub

Vrbano Præside, post multa superata supplicia, lento igne combustus est. Passi sunt etiam ibidem Thecla & Agapius: illa feris exposita, earum dentibus laniata transfuit ad Sponsum: Agapius vero plurima tormenta perpeffus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anagninæ sancti Magni^e Episcopi & martyris, qui in persecutione Decij necatus est. In Prouincia apud castrum Brincolam depositio sancti Ludouici^f Episcopi Tolosani, vitæ sanctitate & miraculis clari: cuius corpus inde Mafsiliam translatum, in ecclesia Fratrum Minorum honorifice conditum est. In Gallia in pago Sigisterico beati Donati^s presbyteri & confessoris, qui ab ipsis infantia rudimentis mira Dei gratia præditus, anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorū gloria clarus migravit ad Christum. In territorio Bituricensi sancti Mariani^h confessoris. Mantuæ sancti Rufiniⁱ confessoris.

AUGUSTI 19.

LVLII².] Beda, Vsfuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die; addit & Beda alios, qui prædictū Iulium fide Christiana imbuerunt, de quibus inferius agitur ad viij. Kal. Septemb. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 2. Vincent. lib. 11. cap. 119. quæ & apud Sur. tom. 7. habentur die 25. Augusti. Eadem Petrus in catalogo lib. 7. cap. 79. Extant eadem apud nos manuscripta, quorum est exordium: Regnante Commodō, &c.

^b Senatoris.] Quod autem ad dignitatem Senatoriam pertinet; impossibile erat, Senatorem, cum in Christum credidisset, in Senatū vltius permanere: nam necesse erat vel Christianum Senatorem a Senatu abire, vel a Christiana religione discedere. Augustus enim Imp. lege statuerat, vt Senatorum quisque antequam suo loco consideret, thure ac mero supplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. Hæc Sueton. in Octauio cap. 35. Tantum enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturq. sacrificiū; atque primum de rebus diuinis, inde de humanis sermo habebatur. Hæc pluribus ex M. Varrone, & Gell. lib. 14. c. 7.

^c Andreæ tribuni & fot.] De his hac die Vsfuard. & Ado; licet Andream cum S. Magno confundant: Græci item de his in Menologio hac die, adduntq. duo millia quingentos & nonagintatres socios, qui cum eo sunt passi. Horū Acta ex antiquis codicibus edidit

Metaph. quæ recēset Lipom. to. 7. & Sur. to. 4. ^d Timothei, Theclæ, & Agapij.] De iisdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem Acta scripsit Eusebius hist. lib. 8. cap. 13. & 16. Passi sunt Timotheus & Thecla anno secundo persecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiusdem martyrium consummauit xj. Kal. Decembris, vt ex prædictis eorum Actis apparet.

^e Magni Episcopi.] De quo tabulæ & vetera monumenta ecclesiæ Anagninæ, cuius res gestas manuscrip. inde missas accepimus; reperimus eadem in nostra bibliotheca to. 7. Plura de eodem in Actis S. Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua superius actū est. Agunt alij hac die de alio Magno martyre, de quo & Petrus in catal. lib. 7. cap. 76. Fuit item alius S. Magnus Episcopus Altinensis, de quo apud eundem in appendice cap. 17.

^f Ludouici Episc.] Huius Acta recitat Sur. tom. 4. Martin. Polon. in chron. Antonin. par. 3. tit. 24. c. 14. & nouissime chron. Franciscan. par. 2. lib. 6. Obijt anno Domini 1297. Ioānes Papa Vigessimus secundus retulit eum inter Sanctos; qua de re extant litteræ Apostolicæ, quibus eius res gestæ recoluntur.

^g Donati.] De eo Beda, Vsfuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 7. c. 78. & alij recentiores.

^h Mariani.] Agit de eodem hac die Vsfuardus, pluribus autem Gregorius Turoñensis de gloriâ confessorum cap. 81.

ⁱ Rufini.] De eo vet. manuscrip. ex quibus & Galefinius hac die, & Maurolycus.

20 Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. A.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

N territorio Lingonienfi depositio sancti Bernardi^a primi Claræuallensis abbatis, vita, doctrina, & miraculis gloriosi. In Iudæa sancti Samuelis^b Prophetæ, cuius sacra ossa (vt beatus Hieronymus scribit) Arcadius Augustus Constantinopolim transtulit, & prope Septimum collocauit. Eodem die sancti Lucij^c Senatoris, qui perspecta constantia Theodori Cyrenensis Episcopi in martyrio positi, ad fidem Christi conuersus, ad eam etiam Dignianum Præsidem pertraxit: cum quo Cyprum profectus, cum ibi alios Christianos pro confessione Domini coronari videret, vltro se ipsum obtulit, & eandem martyrij coronam, capitis obruncatione, promeruit. In Thracia sanctorum trigintaseptem^d Martyrum, qui sub Præside Apelliano pro Christi fide manibus pedibusq. præcisus, in caminum ardentem iniecti sunt. Item sanctorum martyrum Seueri^e & Memnonis centurionis, qui eodem mortis genere consummati, victores abierunt in cælum. Cordubæ sanctorum martyrum Leouigildi^f & Christophori monachorum, qui in Arabum persecutione, pro Christianæ fidei defensione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abscisis igni traditi, martyrij palmam adepti sunt. Romæ beati Porphyrij^g hominis Dei, qui sanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide & doctrina Christi. In Herio insula sancti Philiberti^h abbatis. Albæ in Pannonia sancti Stephaniⁱ Regis, qui diuinis virtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Christi conuertit. In castro Cainone S. Maximi^k confessoris, discipuli beati Martini Episcopi.

AUGUSTI 20.

BERNARDI abb.] De eodem hac die cetera Martyrologia. Huius res præclare gestas Guilielmus abbas Bonæuallis, & Godefridus monachus Claræuallensis digesserunt libris quinque; qui adhuc vberiores redderentur ex ipsius epistolis, alijsq. tum eius tum aliorum scriptis.

Migravit ex hac vita anno a Christo Domino 1153. quem Alexander Papa Tertius inter Sanctos censuit adnumerandum. Extant de ea re litteræ Apostolicæ datæ Anagninæ xv. Kal. Februarij, anno sexto Pontificatus eius, Christi autem millesimo centesimo sexagesimo quinto.

^b Samuelis Prophetæ.] De eo Beda, Vsfuard. Ado;

Ado, & alij recentiores, necnon & Græci hac die in Menologio. Eius Acta ex diuinis Scripturis omnibus patent, quæ & Iosephus profectus est Iudaic. antiq. lib. 5. & 6. & alij quilibet Regū exposuerunt. De celebri autem translatione reliquiarum eius agit S. Hieron. lib. aduersus Vigilantium, Niceph. lib. 14. c. 10. Sub Attico Episcopo Constantinopolitano eas allatas esse Constantinopolim, locatasque in templo ad Septimum posito, scribit Theodorus lector in collectan. lib. 2. De templo in honorem eius de Propheta Samuelis erecto meminit Procop. lib. 5. de ædificijs Iustiniani Imp.

^{Lucij.} Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiusque martyrium referunt, prout etiam hic narratur.

^{Triginta septem martyrum.} De his item hac die Græci in Menologio.

^{Seueri & Membris.} Græci etiam de istis ubi supra in Menologio.

^{Leouigilii & Christophori.} Agunt de his hac die Beda & Vuar. ceteriq. recentiores; Acta autem ipsorum scripsit S. Eulogius in Membr. sanct. lib. 2. c. 11. passimq. tradit hac die, æra octingentesima nonagesima, anno a Christo Domino 852.

^{S. Porphyrij.} De eodē Beda ac ceteri. Eius martyriū descriptum habetur in Actis sancti Agapiti, de quo supra xv. Kal. Septembris. ^{Philiberti abb.} Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Extant eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de eodem in gestis S. Aicardi, apud eundem Sur. tom. 5. & in vita S. Austrebertæ virg. apud Sur. tom. 1. die 10. Febr. Sigebert. in chron. anno 649. Vincent. lib. 23. Trithem. de vit. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 97. Vixit temporibus Dagoberti Regis Francorum, ac filiorum.

^{Stephani.} Hac die translatum est corpus eius: migravit autem ex hac vita xvij. Kal. Septembris, anno Domini millesimo tricesimo quarto. Scripsit eius vitam Chartuitius Episcopus, quam retulit Sur. in tom. 4. De eodem plura in Actis S. Gerardi, & in vita sancti Americi, Leo Ostien. in chron. Cassin. lib. 2. c. 79. nouissime Bonfin. de rebus Hungaric. decad. 2. lib. 1. & alij.

^{Maximi.} De eo scribit Greg. Turon. de gloria confess. cap. 22. citatq. eius Acta scripta carmine. Vixit temporibus Theodosij Imperatoris. De eodem Molanus in addit. ad Vsuardum hac die.

rum memorias, & inde in agrum Fundanum secedens, cum martyrum corpora sepeliret, a tribuno comprehensus, in vinculis expirauit. Edessæ in Syria sanctorum martyrum Bassæ^h, & filiorum eius Theogonij, Agapij, & Fidelis, quos in persecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos præmisit ad palmam, & truncato capite gaudens secuta est cum victoria. Veronæ sancti Euprepijⁱ Episcopi & confessoris. Item sancti Quadrati^k Episcopi.

AUGUSTI 21.

^{CYRIACÆ.} De ea prædicta sæpius citata manuscr. in quibus hæc etiã adduntur: Tandiu scorpionibus cæsa est, atque plumbatis, vsque dum spiritū exhalaret. Habemus eiusdem Acta manuscrip. Plura de ea habentur in Actis S. Laurentij. Huius nomine appellatum est nobile cæmeterium positum in agro Verano, quod describit a Prudentio in hymno 11. de S. Hippolyto, rem accurate intuenti patebit. Corpus S. Cyriacæ viduæ translatum est a Sergio Papa Secundo in Titulum Equitij, vt docet vetus inscriptio illic marmori incisa.

^{Anastasi.} De hoc Anastasio plurã scripta habentur in Actis S. Agapiti, de quo supra decimoquinto Kal. Augusti.

^{Cornicularij.} Quod autem ad Cornicularij nomen spectat; erant in Castrensi militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentum militare, a quo dicti Cornicularij: vnde Liuius in 10. Omnes ob insignem in multis locis nauatam operã Papyrius Corniculis armillisq. donat. Plin. de viris illustr. de M. Aurelio Scauro meminit, quod primus in Hispania Corniculum meruit. idē Suet. de Orbilio in libello de Grammat. Est tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortibus principibus Cornicularijs. Porro non tantum in Castrensi, sed & in Palatina militia erat ordo Corniculariorum, de quibus l. 8. & 9. de diuers. offic. Cod. Theod. Casiodorus Variarum lib. 11. c. 18. 19. præscribit formam Cornicularij accedentis, & Cornicularij egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Prætorianos Cornicularios præfuisse exequendis sententijs damnatorum, Maternus libro 2. est auctor. Habes in

Notit. prouinc. Rom. Imp. sub quolibet maiori magistratu militiæ Palatiæ Cornicularium militasse.

^{Luxorij & soc.} Horū Acta recitat Mombr. tom. 2. vit. Sanct. Accēpimus eadem sinceriora ex Sardinia insula. Huius Luxorij nomine dictum est monasterium, de quo S. Greg. in regist. lib. 7. ad Ianuarium Episcopum Calaritanum.

^{Priuari Episcopi.} De quo hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes. Agit de eo Greg. Turon. de gestis Francorum lib. 1. cap. 34. & Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodegis. Eius vero Acta habet Mombr. tom. 2. & Sur. tom. 4. Vincent. autem in specul. lib. 1. cap. 75. & alij.

^{Bonosij & Maximiani.} De his Vsuar. qui & eorum Acta extare testatur: sed iã excidisse videntur; nusquam enim reperire potuimus.

^{Paterni.} De quo vet. monumenta eius ecclesiæ, quibus eius Acta narrantur.

^{Bassæ & filiorum.} Agunt de his hac itera die Græci in Menologio, eorumq. martyrij Acta paucis complexa referunt. De templo Bassæ martyris Chalcedone posito meminit Theodorus lector lib. 1. collectaneorum, & Nicephorus hist. lib. 15. cap. 28.

^{Euprepij Episc.} De quo tabulæ ecclesiæ Veron. pluribus autē August. Valer. Episcopus Veronen. & Cardin. lib. antiq. monum. Episcop. Veronen. pag. 6. & 38. huncq. S. Petri Apostoli discipulum Veroneni ecclesiæ Episcopum primum fuisse ab eo præfectum testatur.

^{Quadrati Episc.} Hic sine Episcopatus loci titulo, tam in veteri Romano Martyrologio, quam in vet. manuscr. hætenus positus reperitur; nec cuiam ecclesiæ præfectus fuerit, aliquis docet.

iii. B Duodecimo Kal. Septemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE in agro Verano sanctæ Cyriacæ^a viduæ & martyris, quæ in persecutione Valeriani cum se suaq. omnia in Sanctorum ministeria impendisset, demum pro Christo martyrium subiens, vitam quoque ipsam libenter impendit. Salonæ S. Anastasij^b Cornicularij^c, qui cū videret beatum Agapitum constanter tormenta perferentem, conuersus est ad fidem, & pro confessione nominis Christi, iubente Aureliano Imperatore, interceptus, martyr migravit ad Dominum. In Sardinia natalis sanctorum martyrum Luxorij^d, Ciselli, & Camerini, qui in persecutione Diocletiani sub Delphio Præside gladio cæsi sunt. In territorio Gualitano sancti Priuari^e Episcopi & martyris, qui passus est in persecutione Valeriani & Gallieni. Eodem die sanctorum martyrum Bonosi^f & Maximiani. Fundis in Latio sancti Paterni martyris^g, qui ab Alexandria Romam veniens ad Apostolo-

iii. C Vndecimo Kal. Septemb. Luna. 22

a b c d e f g h i k l m n p q r s
28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 22 23 24 25 26 27

CTAVA^a Assumptionis beatæ Mariæ Virginis. Romæ via Ostiensi natalis sancti Timothei^b martyris, qui tentus a Tarquinio Urbis Præfecto, & longa carceris custodia maceratus, cum sacrificare idolis nolisset, tertio cæsus, & grauiſſimis

ſupplicijs attræctatus, ad vltimum decollatus est. In Portu Romano sancti Hippolyti^c Episcopi, eruditione clarissimi, qui sub Alexandro Imperatore ob præclaram fidei confessionem manibus pedibusq. ligatis in altam foueam aquis plenam præcipitatus, martyrij palmam accepit: cuius corpus a Christianis apud eundem locum sepultum fuit. Augustoduni sancti Symphoriani^d martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris, cum idolis sacrificare nollet, primo verberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad vltimum cæso capite martyrium consummauit. Romæ sancti Antonini^e martyris, qui cum se Christianum libera voce fateretur, a Vitellio Iudice capitali sententia damnatus est, & via Aurelia sepultus. Item in Portu Romano sanctorum martyrum Martialis^f, Saturnini, Epicteti, Marprilis, & Felicis, cum socijs eorum. Nicomediæ passio sanctorum Agathonici^g, Zotici, & sociorum martyrum, sub Maximiano Imperatore, & Eutholomio Præside. Tarsi sanctorum Athanasij^h Episcopi & martyris, Anthusæ nobilis feminæ, quam ipse baptizauerat, & duorum eius seruorum, qui sub Valeriano Imperatore passi sunt. Rhemis sanctorum martyrum Mauriⁱ & sociorum. In Hispania sanctorum martyrum Fabriciani^k & Philiberti. Papiæ sancti Guniforti^l martyris.

AUGUSTI 22.

CTAVA Assumptionis^a.] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, atque ij qui agunt de diuin. offic. Vt autem Octaua Assumptionis Dei genitricis ageretur, ex institutione Leonis Quarti Romani Pontificis prouenisse scribit Sigebertus in chron. anno 847. qua autem occasione id ab eodem Pontifice fuerit institutum, Acta eius-

dem Leonis Quarti, quæ ab Anastasio Bibliothecario, qui illis ipsis temporibus vixit, putantur conscripta, declarant. Habemus ea in nostra biblioth. in cod. manuscr.

^b Timothei.] Agunt de eo post Sacramentariū S. Greg. Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Huius res gestæ intextæ sunt in Actis S. Siluestri Papæ; seorsū autē positæ, & fusius scriptæ extant apud nos. est illorū exordiū: Sub persecutione Cōstantini Imp. & c. Petr. in catal. de eo

de eo agens, errare omnino conspicitur, dū eum refert passum sub Valeriano Imp. cū nihil commune habeat Valerianus Imp. cum Melchiade Papa, cuius tempore hunc passum esse idē ipse testatur. Sed & eius martyrium perperam ponitur apud Cuspinianum sub sexto Consulatu Constantij: nam cū passus sit sedente Melchiade Papa, nequaquam aptari potest tempori illi, quo Romanæ Eccles. Marcellus præerat. In antiquis manuscriptis, & illis ipsis monast. S. Cyriaci ceteris omnibus vetustioribus, hæc de Timotheo: Natalis S. Timothei, qui ab Antiochia veniens, Romæ sub Melchiade Papa susceptus est in hospitium a Siluestro, qui postea Episcopus factus est: qui totum annū & aliquot menses ibi prædicans, cū multos ad Christum conuertisset, tentus a Tarquinio Urbis Præfecto, & lōga carceris custodia maceratus; cum sacrificare idolis nolisset, tertio cæsus, & grauiſſimis supplicijs attræctatus, ad vltimum decollatus est. Hæc ibi. Recenset eadem Ado; quibus assentiuntur tum Acta Siluestri, tū ipsius Timothei, quæ citauimus. Ceterum cum tempore Constantini Imp. passum esse cōstet, perperam in prædicto codice scripto legimus, in persecutione eiusdem Constantini subiisse martyrium. Licet enim aliquando Constantinus, de consulendis haruspibus rescribens, breui temporis spatio a Christianitate visus sit alienus; id tamen lōge postea accidit, vt suo loco diximus in Annalibus: Timothei nāque martyriū contigit primo anno Melchiadis, cum Maxentius diram tyrannidem exerceret, & Urbanā præfecturam Tarquinius Perpenna gereret, antequam Constantinus se Romam conferret: nam alij qui sequuntur Melchiadis Papæ anni alijs Præfectis Urbanis notati habentur. Decepti vero nos errore scripti codicis, in nostris his Notationibus primæ & secundæ editionis plurā hic superflue de Constantini in Christianos indignatione differuimus; quæ cum in nostris Annalibus correxerimus, haud ab re fore existimamus, si quæ ibi de his scripsimus, eadem hic ad verbum referamus. Anno enim Domini 312. Constantini vero septimo, scripta nostra veritatis amore corrigentes, hæc verba posuimus:

His de pietate Constantini enarratis, nodus ille soluendus est, qui me diutius perplexum reddidit: quem enim in Notis nostris soluisse putabam; accuratius re perspecta, magis implicuisse cognoui; adeo vt a priori sententia recedere, & quæ firmiter stabilisse videbar, retractare minime dissidam. Siquidem quicumque studio veritatis vehementer afficitur, & in ea peruestiganda atque illustranda omnes neruos intēdere, omnemq. adhibere conatū, semel in consilio habuit, nihilq. veritate antiquius, eidēq. cuncta posthabere decreuit; apud neminem acrius ac vehementius mendacia insectatur; quam apud semetipsum, nempe cum ea in sua scripta esse illapsa, acriori visus obtutu peruiderit. Quod enim ex veteri quadam inscriptione compertum habere, post Maxentij interitum Constantinum Imp. Gentilicia superstitio nominatū esse Pontificē Maximum; quodq. de haruspibus consulendis eiusdem quoque rescripta extarent: his atque alijs quibusdam persuasus, in eam sententiam vi quadam trahi videbar, vt certo certius

opinarer, Constantinum, etsi de Christiana religione optime meritus esset, non tamen adhuc eo tempore ita fuisse Christianum, vt a deorum cultu penitus descisisset. Re autem vigilantissimo studio exactius peruestigata, atque attentius disquisita, a priori a me asserta sententia volens libensq. discedens, in eam potius venio, quam veritas ipsa persuadet.

Quod igitur ad Constantini Pontificatū maximum spectat (de alijs enim aduersæ sententiæ obiectionibus inferius, seruato temporū ordine, agendum erit) præstat in primis antiquam illam hic etiam reddere inscriptionem de eius Pontificatu maximo attestantem. Romæ enim in ædibus Casijs apud Vaticanum positis, in basi eiusmodi leguntur incisa litteræ:

MAGNO. ET. INVICTO. IMP. CAES. C. VAL. AVREL. CONSTANTINO. PIO. FEL. INVICTO. AVG. PONTIF. MAX. TRIB. POTEST. CON. III. P. P. PROC. D. N. CORPVS. CORIARIORVM. MAGNARIORVM. SOLIARIORVM. DEVOTI. NVMINI. MAIESTATIQVE. EIVS.

hæc fidem describentis secutus. Sed cum, eodem lapide diligenter inspecto, inuenta sit eiusmodi in ipsius latere inscriptio: DEDIC. KAL. IAN. DD. NN. DIOCLETIANO. III. ET. MAXIMIANO. CONSS. plane non Constantini ea esse prima inscriptio videtur, sed Diocletiani, cuius abraso nomine (vt apparet) in odium Ecclesie persecutoris, fuerit superinductum Constantini (vt legitur) nomen; ac deturbata ex illa basi statua Diocletiani, superpositum fuerit Constantini simulacrum tempore tertij Consulatus eiusdem Imperatoris.

Quoniam vero in hac inscriptione mentio habetur tertij Consulatus eiusdē Constantini, cui ea statua dicata fuit; iam exploratū redditur, ea conscripta fuisse post præsentem annum: tertius enim Constantini Consulatus vna cum Licinio contigit anno sequenti. Quomodo igitur dici poterat Christianus, qui adhuc, quod pertinebat ad omnium deorum cultum, Pontificē Max. agebat? His quoque adstipulantem Zosimū, atque dicentem, omnes Imperatores, etiā Christianos, vsque ad Gratianum, dictos esse Pontifices Maximos, calumniæ nomine, quippe qui de rebus Christianis multa mētibus sit, suspectum habebā, atque eo magis; quod apud antiquos scriptores ea minime legerentur. Sed quod minus in scriptis codicibus inueniri poterat memoriæ cōmendatum, id ex alijs inscriptionibus postea mihi cognitū, atque perspectis affatim suppeditatū est; quarum prior extat in ponte Castio iuncto in insula Tiberina, his verbis:

DOMINI. NOSTRI. IMPERATORES. CAESARES. FL. VALENTINIANVS. PIVS. FELIX. MAXIMVS. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS. GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. ET. FL. VALENS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS. GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. III. IMP. FR. CONS. PRIMVM. P. P. P. PONT. FELICIS. NOMINIS. GRATIANI. IN. VSSVM. SENATVS. AC. POPVLI. ROM. CONSTITVI. DEDICARIQVE. IVSSERVNT.

De Gratiano rursum Emerita in Hispania eiusmodi extat inscriptio:

IMP. CAES. GRATIANVS. PIVS. FELIX. M. VICT. AC. TRIVMPH. SEMP. AVG. PONT. MAX. GER. MAX. ALAMANNVS. MAX. FRANC. MAX. GOTH. M. TR. P. IIII.

Sed & Ausonius Gallus in gratiarum actione pro suo Consulatu Gratianum nominat Pontificem Maximum. Contigit Consulatus Ausonij anno quarto eiusdem Gratiani, quo etiam Theodosius ab eo creatus est

Imperator. Porro tam Constantinum, quam ceteros usque ad Gratianum eo titulo nominatos esse Imperatores Christianos, & omnes stolam Pontificis Max. induisse, Gratiano excepto, Zosim. lib. 4. testatur, sic dicens: Simul enim atque summum Imperium quisque accipiebat, amictus ei sacerdotialis a Pontificibus offerebatur, & continuo Pontificis Maximi titulum usurpabat. Ac ceteri quidem Principes uniuersis lubentissimis animis hunc honorem accepisse, & hoc usi titulo videntur: adeoque & Constantinus etiam potitus Imperio, licet is a recta sacris in rebus via deflexisset, & fide Christianorum amplexus esset: itemque post illum reliqui ordine secuti, & Valentinianus, atque Valens. Cum ergo Pontifices ex more Gratiano talem amictum attulissent, auersatus est id quod petebant; ratus non esse fas, illiusmodi habitu Christianum uti. Cumque sacerdotibus sola reddita fuisset; aiunt eum, qui dignitate Princeps inter eos erat, dixisse: Si Princeps non vult appellari Pontifex, admodum breui Pontifex Maximus fiet.] hac quippe amphibologia ille Gratianum elusit: maximus enim Pontificatus Maximo tyranno idem qui Roma erant Pontifices postea contulerunt.

Ex quibus satis perspecta habetur causa, cur qui Christiani erant Imperatores, maximi Pontificatus titulum cum insignibus susceperint: quod scilicet sic videretur Imperatoris dignitati summus Pontificatus adiunctus, ut sine maximo Pontificio Imperator esse non posset; in eumque Senatus populusque Rom. Gentilitiae factionis facile conspirarent, quem non viderent patria religione firmatum. Alia rursus fuit causa Christianis Imperatoribus summum Pontificatum capeffendi, quod amplissima esset, atque etiam supra Consules eius magistratus auctoritas; quippe qui posset comitia, ne fierent, religionis intuitu prohibere, factaque reddere irrita, decretis a Senatu intercedere, eademque intercidere; fierent ne bella, ex eius arbitrio penderet; cuius quoque iussu se Consules abdicarent, ut Cicero pluribus, & alij docent: quam quidem auctoritatem omnes Romanae Reipublicae Imperatores sibi pernecessariam iudicabant, ut summo religionis iure Senatui in Imperatores sepe molestum, veluti freno coercitum, obsequentem in omnibus redderet. Quae quidem ex eo magistratu comparata auctoritas Christianis Imperatoribus magis necessaria videbatur, quod sciret se, invito Senatu, regnare, & diuersa religione iam in se Gentiliu omnium inuidiam atque odium concitasse. Quae sane causa cum postea iam cessasset, quod Senatores essent maiori ex parte Christiani; deserunt pariter Christiani Imperatores summi Pontificatus titulum & stolam sumere: quorum primus (ut diximus) Gratianus fuit, quem imitatus est Theodosius, cuius tempore constat Romanum Senatum Christianis adeo fuisse refertum, ut horum maior pars esset: quod S. Ambrosius, scribens ad Valentinianum de relatione Symmachi, testatur dicens: Absit ut hoc Senatus petisse dicatur. pauci Gentiles communi virtutis nomine.] & paulo post: Dignum est temporibus vestris, hoc est, Christianis temporibus, ut dignitas Christianis Senatoribus abrogetur, quo Gentilibus Senatoribus profana deferatur voluntatis affectus? Et Prudentius aduersus Symmachum:

Sic consulta Patrum subsistere Conscriptorum
Non aliter licitum prisco sub tempore, quam si
Tercentum sensisse senes legerentur in unum:
Seruemus leges patrias: infirma minoris
Vox cedat numeri, paruaque in parte silescat.
Aspice quam pleno subsellia nostra Senatu

Decernant infame Iouis puluinar, & omne
Idolum longe purgata ex Vrbe fugandum.]
Videas igitur, quibusnam prae-textibus absque idololatricae aliquo crimine tum Constantinus, tum ceteri eo usi fuerint titulo atque tunica, quam non ad sacra faciendam induebant, sed ad auctoritatem potestatemque sibi vendicandam capeffebant: permisisseque hoc illis Pontifices Christianos, quorum nulla penitus ea de re, sicut de alijs ab eis patratibus criminibus, obiurgatio legitur. At horum omnium multo equior causa videri poterat Constantini, qui Ethnicis Senatoribus Senatum repletum inuenit. Si enim inter Christianos Imperatores tantopere tum ab Ambrosio, tum a ceteris Gratianus comendatur, quem tamen ad annos quatuor eo titulo esse usum inuenimus, cum numerofo satis Christianorum cetero Senatus confertus esset: quis hoc nomine deroget Constantino, post cuius Imperium, extincto persecutore, ceperunt manifestari aliqui ex Senatoribus Christiani? Rursum vero non sic quidem, ut ceteri Gentilium, facere consueuerant Christiani Principes, cum veste ac titulum sumerent Pontificis Maximi, ut more ipsorum (quod scribit Prudentius Peristeph. lib. 4.) sub terra alta scrobe mersi, necati in sacrificio tauri sanguine excipientes atque ebibentes, initiarentur, vel quod Ioui Capitolino, alijsue dijs sacra facerent: hac enim perfecta fuisset apostasia, & Christianae religionis abdicatio, nec aliquo velamento dissimulanda: sed tantum (quod ait Zosimus) amictu oblato, eoque accepto, tunc Imperator titulum Pontificis Maximi usurparet. Sic igitur nihil penitus est, quod ex titulo huiusmodi Pontificis Maximi Constantinus post debellatum Maxentium argui possit idololatra; sed Christianum fuisse, infimi tamen ordinis atque classis, militansemque inter eos qui nomen tantum Christianae militiae dedissent, quae a nobis sunt recitata declarant.] Hae ex Annalibus excerpta verbatim hic volumus posuisse. Ceterum Constantinum, licet Christianis semper fauisset, tamen de consulendis haruspibus rescriptum dedisse, atque sub eo a Gentilibus aliquando vexatos fuisse Christianos, ob eamque causam Siluestrum Papam (ut eius Acta referunt) ad montem Soractem latuisse, eidemque Imperatori mala plurima inde euenisse, in iisdem Annalibus demonstrauimus: Cum ipse domesticorum caede pollutus, ac lepra a Deo percussus, patratum scelerum poenitens, non aliam expiationem reperit, quam sacri baptismatis susceptionem, quo quidem initiatus est post Crispi & Faustae necem, quae (ut auctor est Eusebius in chronico) contigit anno decimonono eiusdem Imperij, cum videlicet idem Crispus cum Constantino fratre tertium ageret Consulatum, & nonus esset annus ex quo Caesar fuerat appellatus, duodecimus autem a debellato Maxentio, tertius vero a promulgatione edicti nuper citati de consulendis haruspibus. Suffragatur & his de baptismo Constantini eo anno suscepto Acta Romani Concilij, eodem ipso anno, iisdemque Consulibus Crispo & Constantino celebrati, quorum haec sunt verba: Cum multi nobiles gauderent, quod Constantinus baptizatus esset a Siluestro Episcopo urbis Romae, & mundatus esset a lepra; pro hoc beneficio quod accepit a Domino nostro Iesu Christo per Siluestrum Episcopum, cepit integre praedicare Dominum nostrum Iesum Christum, & confiteri eius beneficia, &c.

Con-

Consentit & his Anastasius Bibliothecarius, cuius breue chronicon manuscr. accepimus ab Illustris. ac Reuerendis. Card. Sylleto: nam in eo proficitur Constantinum baptizatum esse anno decimo octauo sui Imperij: est enim hic ille annus Consulatus praedictorum, quo Imperij eiusdem Constantini decimus octauus expletur, & decimus nonus inchoatur. Haec Bibliothecarium Apostolicae sedis non aliunde quam ex antiquis eiusdem bibliothecae monumentis accepisse putandum est. Quod autem pertinet ad Constantini lepram, licet eadem tum Actis Siluestri, tum etiam Romanae Synodi testimonio (ut vidimus) testata habeatur; scimus tamen complures viros eruditos ad haec multum dubitare, cum audiunt, consilio sacerdotum Capitolij, sanguine puerorum balneum praeparandum fuisse ad curandam Constantini lepram. At in primis quis miretur Constantinum lepra morbo laborasse, cum & Constantiam eius filiam eadem tunc affectam, eius Acta certa veraque testentur? Sane quidem ubi morbus iste erat frequentior in Aegypto, regias personas eo etiam tangi consueuisse, auctor est Plinius lib. 26. cap. 1. Est egregius locus, quo etiam affirmatur, eosdem Reges ex humano sanguine confecto balneo morbum elephantiacum curare solitos esse. Reddam eius verba, quibus haec certiora habeantur; suntque haec ipsa: Aegypti peculiare hoc malum (elephantiae scilicet) & cum in Reges incidisset, populis funebre: quippe in balneis solia temperabantur humano sanguine ad medicinam eam. Haec Plinius, quae a sacerdotibus Capitolij accepta, ab iisdem Constantino sunt persuasa. Testatur & Minutius Felix, humano sanguine comitalem quoque morbum curari solitum. Haec modo satis; ut quae habentur in Actis Siluestri, vel alibi de fuga atque latebris Siluestri Papae in Soracte, de lepra Constantini, eiusque baptismo, nulla ex parte fide careant. Ceterum quod spectat ad confutandum id quod homo Arianus Eusebius de eiusdem Constantini baptismo in fine vitae accepto scripsit, de his pluribus egimus in Annalibus Ecclesiasticis, ex quibus modo haec pauca depromptimus occasione martyrij Timothei, de quo agitur.

[Hippolyti Episc.] De eodem hac die vsuardus & alij, Beda autem & Ado die sequenti. Scribit de Hippolyto Portuensi S. Hieronymus in lib. de script. Ecclesiastic. in epist. 84. ad Magnum, & in proem. super Matth. ubi eum appellat martyrem. Claruit temporibus Alexandri Imp. ut scribit Eusebius lib. 6. cap. 16. Agens de eodem Niceph. hist. lib. 5. cap. 15. appellat eum Episcopum Portuensem. Miramur quod Hieronymus de eo agens, cuius ecclesiae Episcopus fuerit, se non potuisse scire testetur: Gelasius autem in lib. de duabus naturis contra Eutychem, cum

Hippolytum citat, dicit fuisse Episcopum Metropolitanum Arabiae; quod verum puto, antequam venerit in Italiam. Qualis autem & quantae fuerit eruditionis, ex eo quae potest intelligere, quod in eius emulationem Ambrosius Origenem (ut idem scribit S. Hieronymus) cohortatus est in Scripturam diuinam commentarios scribere, praebens ei septem atque etiam plures notarios, eorumque expensas, & his librariorum parem numerum, incredibili studio ab eo quotidie opus exigens. De hoc Hippolyto Prudentium in hymno vndecimo decipi perspicuum est; dum quod est alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: sed haec, dum de illo egimus supra, satis differuimus. Rursus autem illud Petri Damiani de Hippolyto Portuensi in epistola ad Nicolaum Secundum Rom. Pont. qua hunc etiam Nonnum dictum esse testatur, illum (inquam) qui quaestuariam illam Antiochenam ad meliorem frugem reddidit, nullatenus putamus esse consentaneum veritati: ille etenim Nonnus fuit Edessae Episcopus, vixitque temporibus Theodosij Iunioris Imperatoris, ut scribit Nicephorus hist. lib. 14. c. 30. de quo etiam habetur mentio in Concilio Chalcedonensi. At vero de Nonno plura dicturi sumus inferius die 2. Decembris. Extant Acta Hippolyti & sociorum, in quibus corrigenda sunt ea quae de Claudio dicuntur: nam sub Alexandro Imperatore eum claruisse; idem qui supra auctores testantur. Quod praeterea de Vlpio in illis scribitur, Vlpianum, pro Vlpio restituendum putamus: is etenim sub Alexandro praefecturam Urbanam administrans, dirissimas de Christianis sumpsit poenas. Mentio etiam habetur de eodem Hippolyto in Actis S. Aureae, quae apud nos habemus manuscripta. Viget adhuc in Portu Romano memoria S. Hippolyti Episcopi, illaque conspicitur alta fouea aquis plena, in quam proiectus, martyrium consummauit. His adijcimus, ex agro Verano, e memoriae Hippolyti antiquae rudibus effossum esse eiusdem Hippolyti antiquum marmoreum simulacrum folio insidens, in quo circum circa Graecis litteris inscripti sunt cycli Paschales annorum sexdecim: quod inde Romanum delatum, positum est in Vaticana bibliotheca, opera Illustris. ac Reuer. D. Marcelli Ceruini tunc Cardinalis, inde autem Romani Pontificis. Meminit & Eusebius, cum recenset lucubrations Hippolyti, eiusdem canonis de sexdecim annorum tempore lib. 6. cap. 16. & alij. Moris fuisse videtur, ut Kalendaria ac Fasti publicae utilitatis causa ederentur, & incisi marmoribus publice exponerentur. Quid simile scribit Sueton. lib. de Grammat. de Verrio, qui prope suam statuam in hemicyclo positam incidi fecerit Fastos a se ordinatos. Primus omnium qui Fastos in Albo circa Forum posuerit, ut quando lege agi

posset, sciretur, fuit C. Flavius Aedilis, vt auctor est Liuius lib. 9. ad finē decad. 1. Permansit diutius eiusmodi consuetudo in nonnullis ecclesijs, vt Kalendaria Ecclesiastica in monasterij parietibus describerentur; cuius antiquitatis monumenta adhuc Romæ in aliquibus antiquis monasterijs visuntur.

^d *Symphoriani.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta apud Surium tomo 4. de eodē plura Greg. Turon. de glor. confess. cum agit de simulacro Berecynthiæ cap. 77. & hist. lib. 2. cap. 15. Celebrabatur eius solemnitas vigilijs præcedentibus, vt idem scribit ibidem lib. 10. cap. 31. cum agit de S. Perpetuo. Meminit eiusdem Venant. Fortun. lib. 7. ad Bod. & in carm. de gaudijs vitæ æternæ. De eius basilica idem auctor in vita S. Germani Episcopi Parisiorum, Petrus item in catalogo lib. 7. cap. 93. & alij recentiores. Alius præterea Symphorianus egregius martyr est ille, de quo scribitur in Actis S. Stephani Papæ & martyris. Scripsit de eodem, de quo agimus, elegans epigramma Bonadius lib. 2. monod. 40.

^e *Antonini.*] De quo iisdem qui supra, Beda, & alij. Plura de eodē in Actis S. Eusebij, quæ extant apud Surium tom. 2. die 25. Augusti, & Petr. in catalogo lib. 7. c. 94.

^f *Martialis & soc.*] De iisdem hac die Beda, Vsuardus, & alij, itemq. in Actis prædictis S. Hippolyti Episcopi Portuensis.

^g *Agathonici & Zotici.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio. In honorem S. Agathonici martyris Iustinianus Imperator insignem basilicam Constantinopoli erexit, vt scribit Procopius lib. 2. de ædific. Iustiniani Imperatoris.

^h *Athanasij & soc.*] Extat horum martyrium breui compendio enarratum in prædicto Græcorum Menologio, vbi de iisdem agitur hac die.

ⁱ *Mauri & soc.*] De his tabulæ Rhemensis ecclesiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vsuardum.

^k *Fabriciani & Philiberti.*] De his vet. manuscrip. & in tabulis ecclesiæ Toletanæ.

^l *Gunifortis.*] Huius Acta recitat Mombrit. to. 1. ex sermone quodam incerti auctoris.

ij. **D** Decimo Kal. Septemb. Luna. 23

a b c d e f g h i k l m n p q r f
29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

ANTIOCHIAE natalis sanctorum martyrum Restituti^a, Donati, Valeriani, & Fructuosæ, cū alijs duodecim, qui præclarissimo confessionis honore coronati sunt. Ad Ostia Tiberina sanctorum martyrum Quiriaci^b Episcopi, Maximi presbyteri, Archelai diaconi, & sociorum, qui sub Vlpiano Præfecto tempore Alexandri passi sunt. Aegææ in Cilicia sanctorum martyrum Claudij^c, Asterij, & Neonis fratrum, qui Christianæ religionis a nouerca accusati, sub Diocletiano Imperatore & Lyfia Præside post acerba tormenta cruci affixi, victores cum Christo triumpharunt. Passæ sunt post eos Donuina & Theonilla. Rhemis in Gallia natalis sanctorum Timothei^d & Apollinaris, qui ibidem consummato martyrio cælestia regna meruerunt. Lugduni sanctorum martyrum Minerui^e, & Eleazari cum filijs octo. Item sancti Luppi^f martyris, qui ex seruili conditione, Christi libertate donatus, martyrij quoque corona dignatus est. Hierosolymis sancti Zacchæi^g Episcopi, qui quartus a beato Iacobo Apostolo Hierosolymitanam ecclesiam rexit,

Alexan-

Alexandriæ sancti Theonæ^h Episcopi & confessoris. Vticae in Africa beati Victorisⁱ Episcopi. Augustoduni sancti^k Flauiani Episcopi. Aruernis sancti Sidonij^l Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Apud Tudertum beati Philippi^m Florentini, institutoris ordinis Seruorum beatæ Mariæ.

AUGUSTI 23.

RESTITVTI^e & soc.] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijq. recentiores.

^b *Quiriaci Episcopi & soc.*] Beda de his hac die. Horum res gestæ narrantur in Actis sanctæ Aureæ, vbi legitur, hos passos esse tempore Hippolyti Portuensis Episcopi, quem diximus Alexandro Imp. consummasse martyrium: vnde corrigendi sunt qui hos passos temporibus Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.

^c *Claudij & soc.*] De his Beda, Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 100. Extant horum Acta germana quidem, & illa ipsa quæ excepta sunt a Notarijs publicis: recitat eadem Sur. tomo 4. Passi sunt vna cum his Donuina & Theonilla, Conf. Diocletiano secundum & Aristobulo. est hic annus a Christo secundum veriorum supputationem 285.

^d *Timothei & Apollinaris.*] Beda, Vsuardus, & alij de his hac die: pluribus Gregorius Turonen. de gloria martyrum cap. 54. Petrus in catal. lib. 7. cap. 95. & alij. Habemus eadem Acta manuscripta, quorum est exordium: Sub Nerone Imperatore, Lampadio Præfide, & c.

^e *Minerui & soc.*] Agunt de his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

^f *Luppi.*] De quo hac die agunt etiam Græci in Menologio.

^g *Zacchæi Episc.*] De eodē Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Euseb. in chron. & hist. lib. 4. c. 5. Niceph. Callist. hist. lib. 6. c. 25. & Niceph. Episcopus in chron. cum agit de Episcopis Hierosolymitanis. Hunc autē (nisi sit mendum in codice) S. Epiph. Zachariam appellat in Panar. hæref. 66. cum agens contra Manichæos, textit catalogum Episcoporum Hierosolymitanorum.

^h *Theonæ Episcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri. Meminit de eo item Eusebius in chron. & hist. lib. 7. c. vlt. Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. & Niceph. Episc. in chron. De Ecclesia sub Theonæ inuocatione Alexandriae posita meminit S. Epiph. in Panar. hæref. 69. Mentio de eodem habetur in Actis S. Petri Alexandrini Episcopi.

ⁱ *Victoris Episc.*] Hic ille, qui de persecutione Vuandalica sub Genserico & Hunne-

rico sciente tres scripsit libros, & iisdem temporibus vixit: qualis autem, quantum fuerit, ex iisdem libris metiri licet. Claruit temporibus Zenonis Augusti; scripsit (vt apparet ex initio lib. 1.) anno sexagesimo, ex quo Vuandali ex Hispania in Africam transierunt; fuit ille annus (vt testatur S. Prosper in chronico) cum Theodosius duodecimum, & Valentinianus iterum renunciati essent Consules, anno Domini secundum Fastos Onuphrij 426. vel potius (vt correximus in Annalibus) anno Domini 427. sub Consulatu Hierij & Ardaburij. Ex quibus colligitur, ipsum illos scripsisse libros anno a Christo quadringentesimo octogesimo septimo, decimo quarto Zenonis Augusti, cū adhuc eadem persecutio fureret, qua etiam sublatus esse putatur. Vixit eodem tempore Genserici Regis alius eiusdem nominis Victor Episcopus Cartennæ Mauritanæ, qui aduersus Arianos librum scripsit, quem Genserico Regi Ariano per suos offerendum curauit, aliaq. nobilissimi ingenij reliquit monumenta, vt testatur Gennadius de viris illustribus cap. 77.

^k *Flauiani Episcopi.*] De quo tabulæ Augustodunensis ecclesiæ, & vet. manuscrip. necnon recentiores hac die.

^l *Sidonij Episcopi.*] De eius vita & obitu miraculis illustratis scribit Gregor. Turon. de gest. Francorum lib. 2. cap. 22. 23. 24. Gennadius de vir. illustr. cap. 92. Extat eiusdem liber epistolarum, & alter carminum, ex quibus viri integritas elucescit. De eodem agit Molanus in addit. ad Vsuardum hac die. Vixit temporibus Leonis Imperatoris.

^m *Philippi.*] Huius Acta asseruantur penes religiosos Fratres eius ordinis; quibus tum præclaræ illius virtutes, tum etiam egregia miracula enarrantur, omniaq. fide dignissima. Ceterum non hoc vno tantū beato Philippo nobilissima ciuitas Florentia exornatur, sed & altero eiusdem nominis, institutore ac Patre nostro, nostraq. Congregationis Oratorij in Vrbe fundatore beato Philippo cognomento Nerio, sanctitate & puritate vitæ, atque eximia in Deum & proximum charitate clarissimo; quem Sanctorum consortio in cælis perfrui, miracula crebra testantur.

Nono

E Nono Kal. Septemb. Luna.

24

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 I 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
 t u A B C D E f F G H M N P
 18 19 20 21 22 23 24 25 24 25 26 27 28 29

VIGILIA^a sancti Bartholomæi Apostoli. Carthagine sanctorum trecentorum^b Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia supplicia, cum Præses fornacem calcariam accendi iussisset, & in præsentia eius prunas cum thure exhiberi, atque illis dixisset: Eligite e duobus vnum, aut thura super his carbonibus offerte Ioui, aut in calcem demergimini: fide armati, Christum Dei Filium confitentes, ictu rapidissimo se iniecerunt in ignem, & inter vapores calcis in pulverem sunt redacti: ex quo candidatus ille beatorum exercitus, Massa candida meruit appellari. Apud Ostia Tiberina sanctæ Aureæ^c virginis & martyris, quæ, saxo ad collum ligato, in mare demersa est: cuius corpus ad litus eiectum, beatus Nonnus sepeliuit. In Isauria sancti Tationis^d martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Urbano Præsede gladio cæsus, martyrij coronam accepit. Eodem die sancti Eutyhij^e discipuli beati Ioannis Euangelistæ, qui ob Euangelij prædicationem in multis regionibus carceres, verbera, & ignes perpeffus, in pace tandem quieuit. Item sancti Georgij^f Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendisset, quod sacras imagines frangeret, Sanctorumq. reliquias combureret, eius iussu manibus abscissis, & capite incenso, martyr migravit ad Dominum. Rhotomagi sancti Audoeni^g Episcopi & confessoris. Niuernis sancti Patricij^h abbatis.

AUGUSTI 24.

VIGILIA S. Bartholomæi^a.] De eadem Beda, & alij pridie huius diei, Concil. Oxoniens. Radulph. Tungr. de obser. can. cap. 19. Duran. lib. 6. c. 7. & alij.

^b Trecentorum Martyrum.] Agunt de iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Describitur nobile martyrium ipsorum a Pontio diacono in Actis S. Cypriani,

& a Prudentio in Peristeph. hymno 13. de S. Cypriano. Dicti sunt hi Massa candida, eo quod in fornace calcaria martyriū consummarint. Habuit S. Augustinus de his sermonem centesimum duodecesimum de diuers. cuius meminit Possidius in Indic. Vtica autem præcipue agebatur horum solemnitas, atque ea de causa idem S. Augustinus sermone 115. Massam candidam Vticensem dictam esse refert. Idem in tract. in Psal. 49. Audite, inquit, marty-

martyrum numerositatem, sola in proximo quæ dicitur Massa candida plus habet, quam centum quinquagintatres martyres. Legimus de Massa candida adhuc alium sermonem S. Augustini in cod. manuscrip. S. Mariæ ad Martyres Romæ, positum inter lectiones quæ legi consueverunt in solemnitate omnium Sanctorum. incipit: Dilectissimi fratres, natalem martyrum celebramus, &c. Quod autem ad numerū spectat; cum Pontius dicat fuisse trecentos, idemq. profiteantur omnia Martyrologia; mendum esse putatur apud S. Augustinum, dum in dicto tractatu ponitur adeo minor numerus.

^c Aurea.] De ea in prædicto vet. manuscr. hac die. Extant apud nos tam ipsius quam sociorum Acta manuscripta, passaq. habetur tempore Alexandri Imperatoris sub Vlpiano Præsede. Viget adhuc eius memoria ad Ostia Tiberina, vbi & sacra eius reliquiae asseruantur.

^d Tationis.] De quo etiam Græci agunt

in Menologio hac die, eiusq. martyrium referunt.

^e Eutyhij.] Agunt de eo item Græci vbi supra in Menologio, eiusq. Acta describunt.

^f Georgij.] Recitantur eius res gestæ in præfato Græcorum Menolog. vbi de eodem hac die agitur.

^g Audoeni Episcopi.] De quo Vsuard. Ado, & alij recentiores. Habentur eius Acta fideliter scripta & recitata per Surium tom. 4. Plura de eodē in vita S. Philiberti abb. apud Surium tom. 5. die 20. Augusti, & in Aicardo, apud eundem tomo 5. die 15. Septembr. Eadem refert Aim. de gest. Franc. lib. 4. c. 41. Ado in chron. anno 696. eius obitum refert, Sigebertus autem in chron. anno 690. qui & de eodem agit supra anno 649. Interfuit Concilio Cabilonensi. Ponitur eius sedis vigesimus primus Episcopus, secundum tabulas Democharis.

^h Patricij abb.] Agunt de eodem Vsuardus, vet. manuscrip. ac ceteri recentiores.

25

Octauo Kal. Septemb. Luna.

F*

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
 t u A B C D E f F G H M N P
 19 20 21 22 23 24 25 26 25 26 27 28 29 1

SANCTI Bartholomæi^a Apostoli, qui in India Christi Euangelium prædicauit: inde in maiore Armeniam profectus, cum ibi plurimos ad fidem cōuertisset, viuis a barbaris decoratus est, atque Astyagis Regis iussu capitis decollatione martyrium compleuit. Eius sacrum corpus^b primo ad Liparam insulam, deinde Beneuentum, postremo Romam ad insulam Tiberinam translatum, ibi pia Fidelium veneratione honoratur. Lutetiæ Parisiorum sancti Ludouici^c confessoris, Regis Francorum, vitæ sanctitate, ac miraculorum gloria illustris. Romæ sanctorum martyrum Eusebij^d, Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo sub Commodio Imperatore in equuleo leuati, neruis quoque distenti, ac deinde fustibus cæsi sunt, flammis circa eorum latera appositis: & cum in laude Christi fidelissime permanerent, plumbatis vsque ad emissionem spiritus mactati sunt. Item Romæ sancti Genesij^e martyris, qui primum sub Gentilitate mimus, cum in theatro, spectante Diocletiano Imperatore, mysterijs Christianorum illuderet, a Deo inspira-

tus,

tus, repente conuersus ad fidem, & baptizatus est: mox Imperatoris iussu fustibus crudelissime cæsus, deinde in equuleo suspensus, & vngularum diutissima laceratione vexatus, lampadibus etiam inflammatus, cum in fide Christi persisteret, dicens: Non est Rex præter Christum, pro quo si millies occidar, ipsum mihi de ore, ipsum mihi de corde auferre non poteritis: martyrij palmam capitis obtruncatione promeruit. Italicae in Hispania sancti Geruntij^f Episcopi, qui tempore Apostolorum Euangelium in ea prouincia prædicans, post multos labores in carcere quieuit. Arelate in Gallia beati item Genesij^g, qui exceptoris officio fungens, cum impia edicta, quibus Christiani puniri iuebantur, nollet excipere, & proiectis in publicum tabulis, se Christianum esse testaretur, comprehensus atque decollatus, martyrij gloriam proprio cruore baptizatus accepit. In Syria sancti Iuliani^h martyris. Tarracone sancti Maginiⁱ martyris. Constantinopoli sancti Mennæ^k Episcopi. Traiecti sancti Gregorij^l Episcopi. Neapoli sanctæ^m Patriciæ virginis.

A V G V S T I 25.

BARTHOLOMÆI *Apost.*] Natalem diem S. Bartholomæi agunt pridie huius diei Beda, Vsuardus, Ado, & alij: Romæ autem xiiij. Kalend. Septēbris agi consueuisse, testantur vet. manuscr. S. Cyriaci, de quibus supra. Antiquum manuscr. Kalendarium, quod apud nos habemus, ad viiij. Kalend. Septemb. habet translationem S. Bartholomæi: in Græcorum autem Menologio hac die sic scribitur: Relatio sanctarum reliquiarum S. Apostoli Bartholomæi. At vero natalem diem eius celebrant tertio Idus Iunii: in dicto autem Kalendario agitur ad xv. Kal. Iulij. Ex his apparet, tã Romæ, quam etiam in Orientali Ecclesia hac die agi consueuisse de translatione S. Bartholomæi. Est de his etiam constitutio Emmanuelis Imperatoris, quam descripsit Theodor. Bals. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Quod autem alij præcedenti die agunt de eadem solemnitate: id (secundum Innocentium in extrauag. de obser. ieiun. c. consilium nostrum) relinquendum est cuiusque regionis consuetudini. De Bartholomæo apud nonnullos ea inualuit opinio, vt fuerit Syrus genere, atque a Rege Ptolemæo originem duxerit, dictusq. Bartholomæus, quasi filius Ptolemæi: sed perperam quidem: nam Ptolemæi in Aegypto, non in Syria re-

gnarunt: præterea Apostolos omnes Galilæos fuisse, docet diuina Scriptura, quæ ait Act. Apost. cap. 1. Viri Galilæi, &c. & cap. 2. Ecce omnes qui loquuntur, Galilæi sunt, &c. Ceterum si Bartholomæum hic genere Syrum dixerimus, quod Galilæa est in Palæstina, & Palæstina in Syria; eadē quoque ratione ceteros etiam Apostolos Syros esse, dicere debemus. Theodoretus in præfat. de Euang. verit. cum agit de lib. de Legibus, Bartholomæum, sicut ceteros, nullum excipiens, fuisse piscatorem affirmat, idq. etiam Metaphrastes testatur: quod quidem verius mihi probatur: nam secundum Paul. 1. ad Corinth. cap. 1. Ignobilia mundi & contēptibilia elegit Deus. Ad hæc addimus etiam, Bartholomæum non a Ptolemæo esse dictum; sed sicut Iudæus erat genere, ab Hebraicis vocibus sit appellatus, Bar Tholmai, filius Tholmai. Est Tholmai nomen proprium Hebraicum, & in diuinis Scripturis repetitum, vt Num. 15. Iosue cap. 5. Iudic. 1. secundo Reg. c. 3. & Paralip. c. 3. Quod autem pro Bartholmai, dicamus Bartholomæum, mirum videri non debet, cum & in ceteris Hebraicis vocibus id ipsum contingat, vt eadem Latine vel Græce reddita, non eodem modo pronuncientur. Nec illis libenter acquiesco, qui eundem esse putant Bartholomæum cum Nathanaele, ex leuib. quibusdam coniecturis.

Sunt

Sunt hi, Rupertus abbas, Cornel. Iansenius, & alij hos secuti. Refragatur enim S. Augustini sententia, dum in tractatu in Psal. 65. & super Ioan. tract. 17. c. 1. scribit Nathanaelem idcirco a Domino non fuisse electum inter Apostolos, quod fuerit legis doctor; cuius sententiæ adstipulor libentius. Consentit & S. Gregorius lib. 33. Moral. c. 21. De eodē Bartholomæo, præter ea quæ a sanctis Euangelistis scripta habentur, meminit etiam Dionysius Arcopagita in lib. de mystica Theolog. Profectum esse ad Indos, illucq. secum lato volumine Euangelij Matthæi, Christum annunciaffe, scribit Eusebius hist. lib. 5. c. 10. & ante eum Origenes in Genes. S. Hieron. de Script. Eccles. in Panteno, Socrat. lib. 1. c. 15. Niceph. hist. lib. 4. c. 32. Fortunatus hoc versu:

Inde triumphantem fert India Bartholomæum.

Lycaonas insuper ad temperantiã instituisse, ait Chrysostomus. De passione eius historiam recitans Greg. Turon. de glor. mart. cap. 34. Apud Asiam, inquit, passum, agonis ipsius narrat historia, &c. Nec ab his dissentiant, qui scribunt in Armenia fuisse coronatum martyrio, vt Sophronius apud Hieron. De genere mortis, diuersæ sunt sententiæ: In commentariolo Hippolyti de duodecim Apostol. legi S. Bartholomæum capite deorsum pendente esse crucifixum. Testatur etiam Iosephus apud Metaphrastes, fuisse cruci affixum; idq. Nicephorus profitetur lib. 2. c. 39. At vero excoriatum fuisse, tradunt alij, vt apud Isidorum (licet Isidori eum non dixerim librum) de vit. & obit. sanct. 177. Idq. præfatio Ambrosiana, id antiqua lectionaria, id denique traditio docet. potuit tamen vtrumque contigisse. Gestorum autem eius quædam feruntur Abdia nomine; quædam incerto auctore in libro qui inscribitur, Passiones Apostolorum, habentur: alia his similia extant in antiquis codicibus manuscr. alia quæ scripta a Iosepho recitat Metaphrastes: edidit & alia Perionius, in quibus omnibus (secundum Apostoli sententiam) sic omnia probet lector, vt, quod bonum est, teneat.

Eius sacrum corpus.] Quod autem ad eius venerandas reliquias spectat: fuit illis in primis illustrata Daras ciuitas in finibus Persidis, vt scribit Theod. lector lib. 2. collectan. & Niceph. hist. lib. 16. c. 37. De eius amplissimo templo illic erecto a Iustiniano Imperatore meminit Procopius lib. 2. ædif. Iustinian. Imp. De translatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Gregor. Turon. de gloria martyrum cap. 34. Scripsit olim regestæ historiam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anastasius. Consentit his Molanus in not. ad Vsuardum. Legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4. num. 234. pag. 24. Incipit: Maximum quidem certamen, &c. Paucis eandem refert historiam Metaphrastes ex Iosepho apud Surium to. 4. & alij. Facta est autē alia postmodum trans-

latio Beneuentum ex prædicta insula Liparitana anno Domini 832. vt auctor est Sigebertus in chron. Leo Ostiensis lib. 1. c. 26. facta scribit anno Domini 840. Rursus autem sub Othone Secundo Imp. Romam delatum est corpus eius, vt Otho Frisingensis lib. 6. c. 25. testatur his verbis: Tradunt de Othone Romani, quod capto Beneuento, beati Apostoli Bartholomæi ossa inde asportauit, ac Romæ in Lycaonia insula in tumba porphyretica ea collocauit, in terramq. suam per Tiberim & mare in præfato sarcophago deportare cogitauit: sed eo tamen breui vita exempto, pretiosum thesaurum ibidem remansisse. Hæc Otho. Factum id esse constat anno Domini 983. eiusdem autem Imperatoris vndecimo, quo & ex hac vita migravit. id ipsum etiam Albertus Crantz. in Saxon. & alij, qui profecuti sunt res Othonis Imperatoris. Eadem legi in codice manuscripto Vaticano, vbi registrata sunt priuilegia Romanæ Ecclesiæ; hæc q. omnia constare ex litteris aureo sigillo munitis, ibidem scribitur.

Ludouici.] Eius præclarissimas res gestas scripsit Gaufridus, ex quibus ea putantur accepta quæ extant apud Surium tom. 4. De eodem Anton. in 3. par. tit. 20. c. 1. §. 12. Iudocus Clitovæus, & alij plures, qui profecuti sunt res Francorum, ac nouissime Papyrius Masson. qui ea quæ a ceteris erant prætermissa, summa industria collegit. Migravit ex hac vita anno Domini millesimo ducentesimo septuagesimo. Bonifacius Octauus Rom. Pont. retulit eum inter Sanctos. Hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, vt alicubi typographi errore positus reperitur; Regum vero Francorum quadragesimum tertius ponitur.

Eusebij & soc.] De iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitantur horum Acta apud Surium tomo 7. & nos habemus manuscr. quæ incipiunt: Regnante impiissimo Commodo, &c. Plura de iisdem Vincentius in Spec. lib. 10. cap. 119. Mombrit. tomo 1. Petrus in catalogo lib. 7. c. 111. & alij recentiores.

Genesij.] De eodem iisdem qui supra, Beda, & alij. Eius Acta ex manuscr. referunt Surius tomo 5. Confundunt hunc cum Genesio Arelatensi Mombritius, & Petrus in catalogo. Eius Acta manuscr. habemus, quæ incipiunt: Sanctus Genesius martyr, &c. Erat olim Romæ illustri Memoria huius Genesij, quam Gregorius Papa Tertius instaurauit, atque muneribus exornauit, vt constat ex lib. de Romanis Pontificibus in eodem Gregorio Tertio.

Geruntij Episcopi.] De eodē hac die Vsuardus, & alij recentiores. Huius Acta describuntur sacro hymno, quem legimus in antiquo Breuiario Toletano: quæ miramur præterijisse eos qui res Hispanicis nouissime sunt profe-

prosecuti, & ieiune admodū de eo scripsere. ^s *Genesisj Arelat.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta feruntur scripta a S. Paulino Episcopo Nolano, quæ descripsit Surius tomo 4. Recensetur ibidem editum ab eo miraculū, conscriptum a beato Hilario Episcopo Arelatenſi, necnon & homilia falso adscripta Eusebio Emiffeno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

*Teq. præpollens Arelas habebit,
Sanctæ Genesi.*

Et Venantius Fortunatus his versibus:

*Porrigit ipsa decens Arelas pia dona Genesi
Astris Casario concomitante suo.*

In Breuiario Toletano legitur vetus sacer hymnus, quo eiusdem Genesij Acta egregie canuntur. De eodem præterea agit Gregor. Turon. de glor. mart. c. 66.

^h *Iuliani.*] De quo etiam dicta vetera manuscripta, adstipulanturq. alij recentiores.

ⁱ *Magini.*] Agitur de eodē hac die in Flore sanct. Hispan. ex tab. ecclesie Tarraconensis.

^k *Mennæ Episc.*] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itemq. in epistola monachorum Palæstinæ ad Iustinian. Imp. recitata in Quinta Synodo, Act. 1. in cuius sequentibus Actionibus frequens de eodem Menna habetur mentio, sicut & in constitutionibus eiusdem Iustiniani Imp. in Authenticis, & Nouellis. Scribit plura de eo Euagr. lib. 4. cap. 35. 36. & 37. Niceph. lib. 17. cap. 25. & 26. Successit hic Anthimo, ut prædicta Synodica Acta testantur. Errat autem Euagrius, qui Epiphano Mennam substitutum dicit, & Epiphanium Anthimo: nā præcessit Epiphanius, cui Anthimus, & ei Mennas est subrogatus: ita etiam Nicephorus in chron. & alij. Celebrat egregias laudes Men-

næ Agapitus Papa scribens ad Petrum Episcopum Hierosolymitanū: recitatur ea epistola in prima Actione Quintæ Synodi. Hic etſi ad tempus adhaſit Theodoro Episcopo Cæsareæ Cappadociæ, ob quam causam a Vigilio Romano Pontifice sacris est interdictus, ut eiusdem Vigilij litteræ indicant, quæ extant in tom. 2. Concil. in Vigilio: tamen tam ipsum, quā etiam Theodorum, cū uterque Vigilio satisfecisset, & fidei Catholicæ professionem eidem tradidisset, receptos esse ad Apostolicam communionem, declarat Constitutum eiusdem Vigilij Papæ; quod ex bibliotheca Vaticana depromptum inteximus Annalibus Ecclesiasticis. Nicephorus etiam lib. 17. c. 26. de Menna a Vigilio communioni restituto meminit. Porro multa Mennæ nomine ad Vigiliū Papam ab hæreticis fuisse conficta, Sexta Synodus declarauit Act. 3. 12. & 14.

^l *Gregorij Episcopi.*] Scripsit eius res gestas S. Ludgerus Episcopus Monasteriensis, quas Surius retulit in tom. 2. die 26. Martij. Ad hunc olim presbyterū extat epistola S. Lulli Episcopi Moguntini. Fuit hic, sicut ille, discipulus S. Bonifacij, & ex monacho factus est Episcopus Traiectensis; seditque annos 32. Excessit ex humanis anno Domini 784. Agit de eodē hac die Molanus in addit. ad Vsuardum, & in Indiculo sanct. Belgij, & Trithe-mius de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 284. & lib. 4. cap. 188. & alij.

^m *Patriciæ.*] Claruit temporibus Constantini Imperatoris, quando vna cum nutrice & famulabus Constantinopoli in Italiam veniens, veneratura limina Apostolorum, Neapoli in Campania diem clausit extremum; multisq. miraculis eius est sanctitas declarata. Est celebris memoria Neapoli huius virginis.

xxix. G Septimo Kal. Septembris. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE sancti Zephyrini^a Papæ & martyris. Ibidem sanctorum martyrum Irenæi^b & Abundij, qui in persecutione Valeriani, eo quod corpus beatæ Concordiæ in cloacam proiectum leauerant, in eandem cloacam demersi fuerunt: quorum corpora a Iustino presbytero inde extracta, in crypta iuxta beatum Laurentium sepulta

sepulta sunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatem sancti Secundi^c martyris, viri spectabilis, & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Cisalpina sancti Alexandri^d martyris, qui & ipse vnus ex eadem legione, cum nomen Domini Iesu Christi constantissime fateretur, martyrium capitis abscissione compleuit. Nicomediæ passio sancti Hadriani^e, filij Probi Cæsaris, qui Licinio persecutionem in Christianos commotam exprobrans, ab eodem iussus est occidi: cuius corpus Domitius Byzantij Episcopus, eius patruus, Argypoli sepeliuit. In Hispania sancti Victoris^f martyris, qui a Mauris pro Christi fide occisus, martyrij corona donatus est. Capuæ sancti Rufini^g Episcopi & confessoris. Pistorij sancti Felicis^h presbyteri & confessoris.

ZEPHYRINI Papæ^a.] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione agit Euseb. in chron. & hist. lib. 5. cap. 27. & lib. 6. cap. 15. Optat. lib. 2. contra Parmen. Augustinus epist. 165. Niceph. Callist. lib. 4. c. 10. & Nicephorus Episc. in chronico.

^b *Irenæi & Abundij.*] De iisdem Beda, ac ceteri qui supra, omnesq. ex rebus gestis S. Laurentij, in quibus horum martyrij Acta describuntur. Quod tam S. Concordiæ, quam horum martyrum corpora in cloacam fuerint proiecta, tum hic in Martyrologio, tum etiā in prædictis Actis nuper citatis habetur; quod & factum in alijs compluribus martyribus Romæ passis reperitur. Quales fuerint Romæ cloacæ, consule in primis quæ admiratione digna scribit Plin. lib. 36. c. 15. consule & Cassiodor. Variar. lib. 3. epist. 30. qui de his mira scribit ad Argolicum Urbis Præfectum, dum ait: Tantum visentibus conferrunt stuporem, ut aliarum ciuitatum possint miracula superare. Videas illic fluuios, quasi montibus concauis clausos, per ingentia stagna decurrere: videas structis nauibus per aquas rapidas non minima sollicitudine nauigari, ne præcipitato torrenti marina possint naufragia sustinere. Hæc Cassiodorus. Reliquit exemplū de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgasset, per easdem subuectus est in Tiberim, ut auctor est Dio Cassius lib. 49. prope finem. Hæc de Urbis cloacis, sepulchris sanctorum martyrum, quorum sæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, ut etiam factum constat de

corpore S. Sebastiani clarissimi martyris, quod (ut eius Acta testantur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

^c *Secundi.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombr. tom. 2. vit. sanct. & Petr. in catal. breuius lib. 7. cap. 117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitate hic passus dicitur, quæ diuersis modis dicta reperitur; aliquando Vintimelium, vel Victimillium, ut a Beda & Vsuardo, Vindimillium, ut ab Antonino; ab alijs Albintimilium, itemq. Intemellium, ut a Cælio apud Cicer. epist. fam. lib. 8. sic & Plin. lib. 3. c. 5. qui dictum fuisse ait Albintimelium, unde composite Albintimellium, ut hic ponitur. Est Liguriæ prouinciæ ciuitas, vulgo dicta, *Vintimiglia*.

^d *Alexandri.*] De eodem hac die Beda; sed mendose legitur, Pergami, loco Bergomi. Vsuard. & Ado pluribus de eo agunt. Extant eius Acta, quæ habet Mombr. tom. 1.

^e *Hadriani.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio, eiusdemq. passionis agonem describunt, prout etiam hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori Episcopi chron. de Episcopis Constantinopolitanis, in Domitio.

^f *Victoris.*] De eius martyrio vide apud Surium tomo 7. Vasæum in chron. Hispan. anno 950. & Molan. in addit. ad Vsuard. & tabul. Burgensis ecclesie.

^g *Rufini Episc.*] De quo tab. eccles. Capuanæ, in cuius Breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergij Papæ.

^h *Felicis.*] Cuius res gestas legimus in manuscr. codice ab eadem ecclesia Romæ misso.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 t u A B C D E f F G H M N P
 21 22 23 24 25 26 27 28 27 28 29 1 2 3

APVAF in Campania natalis sancti Rufi^a Episcopi & martyris, qui cum esset Patriciæ^b dignitatis, a beato Apollinare sancti Petri discipulo cum vniuersa familia baptizatus est. Ibidem sanctorum martyrum Rufi^c & Carpophori, qui sub Diocletiano & Maximiano passi sunt. Tomis in Ponto sanctorum martyrum Marcellini^d tribuni, & vxoris eius Manneæ, & filiorum Ioannis, Serapionis, & Petri. In Sicilia apud Leontinos sanctæ Euthaliæ^e virginis, quæ cum esset Christiana, a fratre suo Sermiliano gladio cæsa migravit ad Sponsum. Eodem die passio sanctæ Anthusæ^f iunioris, quæ ob Christi fidem in puteum mersa, martyrium sumpsit. Bergomi sancti Narni^g, qui a beato Barnaba baptizatus, primus ab eo eiusdem ciuitatis Episcopus est ordinatus. Arelate sancti Cæsarij^h Episcopi, miræ sanctitatis & pietatis viri. Augustoduni sancti Syagriiⁱ Episcopi & confessoris. Papiæ S. Ioannis^k Episcopi. Ilerdæ in Hispania Tarraconensi S. Licerij^l Episcopi. In Thebaide S. Pœmonis^m anachoretæ. In Piceno apud Septempedanos S. Margaritæⁿ viduæ.

AUGUSTI 27.

RVI Episcopi^a.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Agitur de eo in Actis S. Apollinaris, quæ recitat Surius tomo 4. dic 23. Iulij, vnde & ceteri acceperunt, vt Petrus in caral. lib. 7. cap. 119. Hieron. Rub. hist. Rau. lib. 1. & alij.

^b Patriciæ dignitatis.] Etsi de Patriciæ dignitate complures viros eruditos scripsisse repererim: nullum tamen adhuc, mea quidem sententia, nactus sum, qui rem adeo feliciter sit profecutus, vt nullam prorsus reliquerit ea de re dubitandi occasionem. Dicam paucis (quantum fert ratio instituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualisve penes Christianos fuerit Patriciæ dignitas. Cōstat in primis, auctore Liuiio lib. 1. ab Vrbe condita, a Romulo creatos esse centum Senatores, eosdemq. honoris causa Patres appellatos, omnesq. subinde qui ex eadē pro-

genie exorti fuissent, esse Patricios nuncupatos; quos & dictos esse Ingenuos, ex Cincio docet Festus. Hæc de antiquis Patricijs non tantum Liuius, sed & alij, vt Dionysius, Plutarchus, Dio, Velleius Patere. ac ceteri prisci auctores scripsere. Erant hi Patricij Originarij dicti, qui a prædictis ducebant originem; ijdemq. apud Liuium dicti reperiuntur Patricij maiorum gentium. Rursus autem alij erant Patricij, qui dicebantur minorum gentium, ijdemq. Allecti sunt appellati: erant hi, qui ex plebe in Senatū, & ex Senatu transibant ad Patriciā dignitatem. De his Sueton. in Octauio c. 2. Ea gens, inquit, a Tarquinio Prisco Rege inter minores gentes allecta in Senatū, mox a Seruio Tullio inter Patricias transducta. Hæc Suet. Idem in C. Iulio c. 41. ait: Senatū suppleuit, & Patricios allegit, &c. Sicq. eueniebat in primis, vt non omnes Patricij essent Senatores: nam filij Patriciorum, ijdem Patricij dicti erant,

erant, tunc autem & Senatores, quando inter Patres adscripti, ijdem dicebantur Patres conscripti. vnde & Suetonius in Octauio c. 10. Quamquam Patricius, nondum Senator, &c. Rursus autem contingebat, vt nonnulli, licet essent Senatores, nondū tamen essent Patricij, vt vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau. c. 2. quod & Tacitus etiam his verbis significat: Iisdem diebus in numerū Patriciorū adsciuit Cæsar vetustissimū quemque ex Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. Hæc Tacitus. Porro non tantum Patricius ordo, sed & Patricius magistratus in antiquorum scriptorum commentarijs reperitur, cum scilicet Patricij in sacerdotiū adsciscerentur; ad quos potissimum sacrarum rerum cura pertinebat: horum etenim præcipua sacerdotia & Pontificatus erant. In hanc sententiam Cicero orat. pro dom. sua hæc ait: Itaque populus Romanus breui tempore neque Regem sacrorum, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos sacerdotes, neque auctores centurionum, neque curiatorum comitiorum: auspicia quoque populi Romani, si magistratus Patricij creati non sint, intereant necesse est, &c. hæc Cicero occasione Clodij, qui e Patricijs ad plebem transierat. Rursus idem ad Brutum epist. 5. Dum vnus (inquit) erit Patricius magistratus, auspicia ad Patres redire non possunt. De eodem Patricio magistratu Liuius sæpe, qui in oratione P. Decij aduersus Patres, & in concione Claudij aduersus Plebeios pluribus docet, magistratum Patricium auspicia curare solitum. Quam porro ampla esset huius muneris potestas in cogendis comitijs, creandis magistratibus, atque si opus fuisset, dimouendis etiam Consulibus a Consulatu, pluribus docet Cicero de diuinat. & de legib. Cessante autem superstitione Gentilium, licet extinctus simul fuerit Patricius magistratus, cum ipsorum sacerdotia, simulq. auspicia fuerint antiquata; remansit tamen ipsa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magistratu illud retinuit, vt sicut in eo Pontificalis dignitas erat perpetua, nec nisi obitu desineret, ita sub Christianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perennis esset. Id egregie expressū habes apud Cassiod. Variar. lib. 6. form. 2. qui de eadem amplissima dignitate clarissimis tantum viris conferri solita agit lib. 8. epist. 9. 10. & 11. De eadem Zeno Imp. l. 3. de Consul. Cod. lib. 12. hæc scribit: Nemini ad sublimē Patriciatus honorem, qui ceteris omnibus anteponitur, ascendere liceat; nisi prius aut Consulatus honore potiatur, aut Præfectura Prætorij Orientis, vel Illyrici, vel Urbis administratione, aut Magistri militū, aut Magistri officiorum, &c. Adeo itaque erat Patriciatus excellens dignitas, vt non tam ea Consulatu, quā Consulatus Patriciæ illustraretur dignitate, vt eleganter habes expres-

sum a Iustiniano Imp. l. 1. C. de Conf. adeo vt nec iam (vt olim) Patricij dicerentur a Patribus, qui & Senatores erant; sed quod Patres dicerentur Imperatoris, vt idem Iustinus testatur l. vlt. Cod. de Conf. Horum insignia (quantum ex nuper citatis Cassiodori locis colligere licet) erant chlamys, cingulū, calcei picti, & fella sublimis. Institutam hanc dignitatem a Constantino Imp. concessumq. Patricijs, vt super omnes etiam Præfectos Prætorio considerent, auctor est Zosimus lib. 2. Horum etiam auctoritate legationes mitti consueuisse, auctor est Suidas. Hallucinantur omnino, qui eiusmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri consueuisse primarum sedium Episcopis, ex prædicta a Cassiodoro recitata formula Patriciatus somniant. Sed de his satis occasione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

^c Rufi & Carponij.] De iisdem tab. ecclesiæ Capuanæ, in cuius Breuiario Acta ipsorum leguntur, sed aliqua leui censura purganda, vt quæ illic de Sibylla sunt addita: nam quibus temporibus Sibyllæ vixerint, Varro & alij plures docent.

^d Marcellini & soc.] Agunt de iisdem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, ad stipulanturq. vetera manuscripta.

^e Euthaliæ.] De eadem hac die Græci in dicto Menologio, vbi etiam describitur eius martyrium.

^f Anthusæ.] Hæc iunior Anthusa dicta est respectu senioris, quæ passa est in persecutione Valeriani, de qua supra xj. Kal. Septēb. Agunt de eadē hac die Græci in Menologio.

^g Narni.] De quo tabulæ ecclesiæ Bergomensis, ex quibus etiam Galestinus hac die.

^h Cæsarij Episcopi.] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illustr. cap. 86. Licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Trithemio, & ille Vincētio, existimet ea quæ in Gennadio leguntur de Cæsario, ab aliquo alio esse addita, eo quod Trithemius de vir. illustr. ord. S. Bened. & de scrip. Eccles. Cæsarium clariuisse dicat anno Domini 690. adhærens Vincētio, quem citat; qui ait illum floruisse anno Domini 700. Hæc autem quam sint a veritate remota, per facile erit ostendere, cum plures reperiantur scriptores, qui illius temporibus vixerint, atque de eo scripserint; multaq. insuper extent sacra Cōcilia, quibus ipse præsens subscripsit. Vixit temporibus Iustini, & successorū Imp. Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodeg. ducem, & de gaudijs vitæ æternæ meminit de Cæsario Episc. Arelatensi, itemq. de eodem lib. 5. in carmine ad Martinū, ad ciues Turonicos lib. 8. de se ipso, & in carm. de virginitate. At vero res gestæ eiusdem Cæsarij, quas Cyprianus eius discipulus fidelissime scripsit, recitatq. Surius to. 4. eius tempora satis significant, vixisse eum scilicet temporibus

Symmachi Papæ, ad quem Romam venit. Ex his certa firmaq. redduntur, quæ scribit Genadius, eum scilicet claruisse temporibus Anastasij Imp. cuius tempore sedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cæsarius interfuisse Concilio Arelatensi tertio, & quarto, quod desideratur, cuius mentio habetur in Concilio Meld. c. 73. itemq. Concil. Vasensi, & Carpentoratenfi, in quibus omnibus primo loco, vt Metropolitanus, subscriptus reperitur; sicut & Agathensi, quod celebratum est sedis illius temporibus, nimirum sub Consulatu Messallæ, anno Domini 506. Ex his videas, quo iure Trithemius hunc sibi vendicet inter monachos ord. sancti Benedicti, cum ante ipsum S. Benedictum vixerit, qui anno 529. in Cassino monte cepit ordinis sui fundamenta iacere. Fuit autem Cæsarius professor cœnobij insulæ Lerini sub Porcario abbate, vt prædicta Acta testantur; quod etiam proficitur ipse homil. 20. vbi multa locutus de laudibus illius cœnobij, addit: Ego, inquit, peculiaris alumnus vester, &c. Longe ante tempora S. Benedicti monasticam obseruantiam in eadem insula viguisse, exploratum certumq. habetur. Cum autem idem Trithemius citet eiusdem Cæsarij sermonem tertium, quo se profitetur S. Benedicti esse discipulum, nihil huiusmodi in sermonibus Cæsarij recens editis potui inuenire: quod si in aliquo tamen codice id reperitur, alterius potius auctoris existimandus est sermo. Exstat egregia epist. Ennodij Ticinensis ad eundem Cæsarium scripta de legatione qua functus est ad Regem Gothorum; eaq. eximias Cæsarij virtutes cœmendat ac prædicat. Incipit: Quod spe conceperam, &c. Non prætermittimus hic meminisse eiusdem Cæsarij sororis, dictæ S. Cæsariæ virginis, ac matris multarum virginum, quæ & ipsa egregia claruit sanctitate. De eadem idem Cyprianus in dictis Actis sancti Cæsarij: & Fortunatus etiam lib. 8. in carm. de virginitate de eadem agit his verbis, dum recenset eam inter illustres sanctitate virgines:

xxvij. B Quinto Kal. Septemb. Luna. 28

a b c d e f g h i k l m n p q r s
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 28 29 1 2 3 4

HIPPONE Regio in Africa natalis sancti Augustini Episcopi, & Ecclesiæ doctoris eximij: qui beati Ambrosij Episcopi opera ad Catholicam fidem conuersus, & baptizatus, eam aduersus Manichæos, aliosq. hæreticos, acerrimus propugnator defendit: multisq. alijs

Has inter comites coniuncta Cæsaria fulget, Temporibus nostris, Arelatense decus.

Et inferius:

Dulce decus, vbi sit veneranda Cæsaria presens, Præsule Cæsario non caritura tuo.

De eadem S. Cæsaria agit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 9. c. 40. & 42. Ibi de regulis eius, sub quibus S. Radegundis Regina & alia monasticam vitam exercuerunt, conscriptis a prædicto S. Cæsario, de quo agimus. Fuit eiusdem nominis Cæsarius monachus scriptor vitæ S. Engelberti, quæ extat apud Surium to. 6. die 7. Nouembris, qui etiam illa scripsisse putatur, quæ in Speculo exemplorum distinct. 6. recitantur: vixitq. circa annum Domini 1250. ^{i Syagrii Episcopi.} De eodem Beda, Vsuar. Ado, & alij hac die. Scribit de eo Greg. Turon. lib. 9. de gestis Francorum c. 23. in fine, Ado Viennensis in chron. anno Domini 575. appellatq. eum virum summæ sanctitatis, eundemq. testatur interfuisse primo Concilio Matifconensi. Peruenit etiam ad tempora S. Gregorij Papæ, cuius ad eundem extant plures epistolæ in regist. lib. 5. epist. 57. & lib. 6. epist. 110. 112. 117. 118. & 119. Ipse autem Romam venit, subscriptusq. priuilegio concessio ecclesiæ S. Medardi, Indict. vndecima, anno Domini 593. quibus etiam temporibus obiit, vt apparet ex lib. 11. epist. 10. eiusdem registri. De eo etiam Fortunatus in vita S. Germani Episcopi Parisiorum c. 65. illicq. de eius ordinatione agitur. Fuit & alius Syagrius Niciensis Episcopus, cuius natalem diem colunt Nicienses 23. Maij.

^{k Ioannis Episc.} De quo tab. eccles. Papiensis. ^{l Licerij Episcopi.} Agitur de eo in ecclesia Ilerdensi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flore Sanct. Hispan.

^{m Poemonis.} De eo hac item die Græci in Menologio, plura autem in Vit. Patrum.

^{n Margaritæ.} De rebus gestis ipsius sunt apud nos Acta a Seuerinatibus Romæ missa. est illorum exordium: Margarita Septempe-dæ, &c. Dormiuit in Domino anno 1395. Multis fuit illustrata miraculis.

alijs pro Ecclesia Dei perfunctus laboribus, ad præmia migravit in cælum: cuius reliquæ primo de sua ciuitate propter barbaros in Sardiniam delatæ, & postea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum translatae, ibi honorifice conditæ sunt. Romæ natalis sancti Hermetis viri illustris, qui (vt in Actis beati Alexandri Papæ legitur) primo carcerali custodiæ mancipatus, deinde cum alijs plurimis gladio cædente martyrium compleuit sub Aureliano Iudice. Briuate apud Aruernos passio sancti Iuliani martyris, qui cum esset beati Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Christo seruiret, in persecutione Diocletiani a militibus tentus, defecto gutture morte horribili necatus est. Constantiæ in Gallia sancti Pelagij martyris, qui sub Numeriano Imperatore & Euilasio Iudice martyrij coronam accepit. Salerni sanctorum martyrum Fortunati, Caij, & Anthes, sub Diocletiano Imperatore & Leontio Proconsule decollatorum. Constantinopoli sancti Alexandri Episcopi, gloriosi senis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effusa sunt viscera eius. Apud Santonas sancti Viuiani Episcopi. Item sancti Moysis Aethiopsis, qui ex insigni latrone insignis anachoreta, multos latrones conuertit, & secum duxit ad monasterium.

AUGUSTINI Episcopi. Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De anno ac die eius obitus scribit Marcellinus in chron. decessisse Felice & Tauro Consulibus, sed verius Prosper sub Consulatu Theodosij xij, & Valentiniani iij. Res gestas suas a teneris annis vsque ad susceptum sacrum baptismum, atque recessum ex Italia, ipse pluribus profecutus est in libris Confess. cetera autem Possidius Episcopus Calamentis. His etiam locupletiora collegimus ex epistolis, ceterisq. ipsius scriptis, alijsq. probatis auctoribus, & per annos singulos intexuimus in Annal. Ecclesiast. Migravit ex hac vita, Theodosio xij. & Valentiniano iij. Conf. dum vocaretur ad Concilium œcumenicum Ephesinum Theodosij Imp. legatione: est is annus a Christo Domino quadringentesimus trigessimus.

^{b Cuius reliquæ.} Eiusmodi translatio primū facta in Sardiniam insulam, contigisse putatur, quando Trasamundus, Arianus Rex Vuandalorum, omnes Episcopos Africanos Catholicos relegauit in Sardiniam temporibus

Symmachi Papæ, Cætheo Consule, anno Domini 504. in quam quidē rem insudauit industria S. Fulgentij Episcopi Ruspensis. Baculus insuper, & mitra illuc allata, hæcenus in Sardinia asseruantur. Ad stipulatur his etiā Oldradus Mediol. Episc. in epist. ad Carolum Magnum, & Franc. Fara de rebus Sardois. De translatione autem Ticinum facta, cuius etiam hic mentio habetur, agunt Beda, Ado, & alij hac die, Paul. diac. de gest. Longob. lib. 6. cap. 14. Beda de sex ætat. in fine. Ado Viennen. in chron. anno 718. Otho Frising. eodem anno, Sigebert. anno 721. Marian. Scot. anno 734. Sigeberto autem assentitur Sigon. de Reg. Italiae. Sed de his actum est superius die 28. Februarij, quando eiusmodi translationis solemnitas agitur. Vide quæ de ea re supra notauimus ea die.

^{c Hermetis.} De quo hac die Beda, & alij; Ado autem vberius recitat eius Acta ex rebus gestis S. Alexandri Papæ, quas refert Surius to. 3. Errat Ado, dum passum scribit sub Aureliano Imp. Nam Aurelianus ille Iudex erat, & non Imperator, vt prædicta Acta significant: a temporibus enim Alexandri Papæ vsque ad Aurelianum Augustum plusquam

centum quinquaginta annorum intercedit spatium temporis. Passus est itaque Hadriano Imp. sub Aureliano Iudice, ut eadem Acta testantur. Pelagius Papa Secundus illustravit cœmeterium S. Hermetis. Erat celebris eius memoria apud Antium, cuius habetur mentio in Actis S. Bonifacii Papæ to. 1. Cœcilii ^{Juliani.} De quo item Beda, Vsuardus, Ado, atque recentiores. Hac die eius celebritatem esse celebrandam, habes a Greg. Turon. lib. 2. de gloria mart. cap. 29. qui ipse integrum librum scripsit de eius agone atque miraculis; recenset eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 4. Sidonius Apollin. agit de eodem epist. 1. lib. 7. Venantius Fortun. in carmine de gaudio vitæ æternæ, & ad Bodegil. lib. 7. & alij, qui ex prædictis acceperunt.

^{Pelagii.} Agunt de eodem hac die Beda, Vuandelbert. Petr. in catal. lib. 7. cap. 120. & alij recentiores. est mentio de Pelagii martyris ecclesia Constantinopoli ædificata, & a Copronymo deiecta, apud Zonaram to. 3. Annal.

^{Fortunati & soc.} De his tabula ecclesiæ Salernitanæ, Breuiarium; & alia eiusdem ecclesiæ antiqua monumenta. Horum transcriptio celebratur. Idibus Maij. Ipsorum corpora asseruantur in ecclesia cathedrali in inferiori crypta: in superiori autem sub altari maiori positum est corpus S. Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuersaria celebras illic agitur 21. Februarij.

^{Alexandri Episcopi.} De quo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio tertio Kal. Septemb. S. Athanasius de ipso scripsit ad Serapionem. col. 450. Gregor. Nazianz. in orat. de cathedra Constantinopolitana non affectata, his verbis:

Egregij illius Alexandri discipuli estis, magui Trinitatis propugnatoris, qui rebus & verbis impium errorem depulit & prostravit. Neque enim memoria vobis excidat Apostolica illa oratio, quæ impietatis auctorem & anstitem sustulit, idq. in locis purissima lingua dignis; nimirum ut contumelia contumeliam vicisceretur, &c. Hæc Gregorius, tribuens huius precibus interitum Arii. De eodem item Rufin. hist. lib. 1. c. 12. Theodoret. lib. 1. c. 14. & in Theophrasto in Iacobo Nisibita c. 1. Socrates lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 3. & 4. Sozom. lib. 1. c. 17. lib. 2. c. 29. & lib. 3. c. 3. Niceph. hist. lib. 8. c. 15. Niceph. Episcopus in chron. & in ea oratione quæ a Metaphraste recitatur de Patribus Nicæni Concilij, habetur apud Lipom. tom. 6.

^{Viuani, alias Bibiani.} De diuersitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana, Agunt de hoc sancto Vsuardus & Ado hac die. Agit de eo Greg. Turon. de gloria confess. cap. 58. De basilica autem S. Bibiani Venantius Fortunatus carmen scripsit, cuius est exordium:

*Digna sacerdotis Bibiani templa coruscant,
Quæ, si iusta petis, dat pia vota fides.*

Eiusdem Acta extare, scribit Greg. Turon. vbi supra. Succesit hic Ambrosio eius sedis Episcopo, ad quem extat epistola sexta Sidonij Apollin. lib. 9. Poniturq. quintus ordine Episcopus Santonensis in tab. Democharis. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 22.

^{Moyfis.} De quo etiã hac die agunt Græci in suo Menolog. paucisq. referunt eius Acta; vbetius in Vit. Patrum, & Niceph. hist. lib. 11. c. 36. Diuersus hic ab illo Moyse anachoreta, de quo Sozom. lib. 6. c. 38.

adepta est. Item Romæ sanctæ Candidæ^d virginis & martyris, cuius corpus Paschalis Primus Papa in ecclesiam sanctæ Praxedis transtulit. Antiochiæ in Syria natalis sanctorum martyrum Nicææ^e & Pauli. Constantinopoli sanctorum martyrum Hypatij^f Episcopi Asiæ, & Andreæ presbyteri, qui ob cultum sanctarum imaginum sub Leone Isaurico barba pice illita atque incensa, & cute capitis extracta, iugulati sunt. Perusiæ sancti Euthymij^g Romani, qui Diocletiani persecutionem fugiens, ibi cum vxore & Crescentio filio quieuit in Domino. Metis sancti Adelphi^h Episcopi & confessoris. Lutetiæ Parisiorum depositio sancti Medericiⁱ presbyteri. In Anglia sancti Sebbi^k Regis. Apud Smyrnam natalis sanctæ Basillæ^l. In pago Tricassino S. Sabinæ^m virginis, virtutibus & miraculis gloriosæ.

DECOLLATIO sancti Ioannis Baptistæ.

^{Baptistæ.} De eadem solemnitate Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; itemq. Græci, qui etiã Decollationem appellant, ut constat ex eorum Menologio, & ex constitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Rei gestæ historiam describit sancti Euangelistæ, Matthæus c. 14. Marcus c. 6. & Lucas c. 9. externorum autem Iosephus antiquit. lib. 18. c. 7. De Herodiade, quæ in caput eiusdem præcursoris insultauit, scribit Hieron. in apolog. aduersus Rufin. deq. sepultura eius corporis seorsum a capite idem epist. 27. in epitaphio Paulæ. De diuina vltione in Herodiadem saltatricem, vide Niceph. hist. lib. 1. cap. 19. & 20. & Metaphrast. in sermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. tom. 4. Constat autem eadem S. Ioannis Baptistæ contigisse imminente festiuitate Paschali, ut Beda in Marc. c. 6. testatur, & alij. At quoniã illis temporibus (ut diximus) festa martyrum agi vetitum erat: idcirco, sicut natalis dies S. Iacobi Apostoli, ita etiam eiusmodi celebritas in aliud tempus translata est, & (ut idẽ Beda testatur) in ipsum diem quando Edessæ inuentum fuit venerandum caput ipsius. Ad hæc addimus, hac item die quarto Kal. Septemb. totius Orbis lætitia dedicatam esse basilicam illam Alexandria, super dirutum Serapidis templum magnificentissime excitatam, Theodosio imperante, per Theophilum Episcopum Alexandrinum; illucq. prædicti S. Ioannis sacras reliquias allatas fuisse atque reconditas. De ruina templi Serapidis supra actum est: de erectione prædictæ basilicæ, & illatione prædictarum

reliquiarum agit Rufin. hist. lib. 2. c. 27. & 28. dum scribit de sepulchro eiusdem S. Ioannis per Iulianum Apostatam profanato; de quo etiam Nicephorus lib. 10. c. 13. Metaphrastes in Artemio, Ado in chron. anno 361. Beda de sex ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem basilica a S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto Kal. Septēbris, quo fuit consecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi auctor illucisque sinceram historiam veritatẽ prosequitur: de ceteris autẽ, quæ illic habentur, mox differemus. ^{Quando eius venerandũ caput inuentum fuit.} Iam superius sexto Kal. Martij commemoratio agitur, quando in Palæstina primũ inuentum est præcursoris sacrum caput apud Herodis olim regiam. Porro non tantum Latini, sed & Græci etiam secundam eiusdem capitis celebrant inuentionem, sed alia die, viij. Kal. Iunij. Quod autem spectat ad hanc, de qua agimus, secundam inuentionem; scimus complures auctores eã referre ad tempora Marciani Augusti: id enim in primis reperitur apud Marcellini Comitæ chronicon, Opilione & Vincomalo Conss. apud Metaphrastem in vita S. Matronæ die 8. Nouemb. idq. Beda in Marc. c. 6. & lib. de sex ætat. Ado in chron. itẽ tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore; ac denique nonnulli recentiorũ, qui prædictorũ fidem secuti sunt, ut Vsuar. Ado, & qui post hos scripserunt Martyrologia. Miratus sum vehementer, manifestissimo errori tot tantosq. auctores tam facile subscripsisse. Constat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentum iterum sacrum caput, illudq. eumdem Imperatorem tentasse Constantinopolim deferre: sed minus

xxvij. C Quarto Kalend. Septemb. Luna. 29

Table with 28 columns (a-t, A-P) and 2 rows of numbers (6-22, 23-30).

DECOLLATIO^a sancti Ioannis Baptistæ, quem Herodes circa festum Paschæ decollari præcepit: quæ tamen hoc die solemniter colitur, quando^b eius venerandum caput secundo inuentum fuit: quod postea Romã translatum, in ecclesia sancti Siluestri ad Campum Martium summa populi deuotione asseruatur. Romæ in monte Auentino natalis sanctæ Sabinæ^c martyris, quæ sub Hadriano Imperatore gladio percussa, martyrij palmã adeptã

minus licuit homini Ariano sancta tractare; quod tamen eius successor pientissimus Theodosius Aug. religiosissime impleuit. Id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longe ante tempora Marcellini, vel aliorum prædictorum vixerunt, testatū suis scriptio- nibus reliquerunt, vt Sozomenus hist. lib. 7. cap. 21. & S. Prosper in chron. Valentiniano quartum & Neoterio Confl. vbi hæc habet: Theodosius venerabile Ioannis Baptistæ caput ex vico Coslai Constantinopolim deportat, septimo ab vrbe lapide, in basilica, quam magno sumptu in eius honorem exererat, recondidit. Hos secuti sunt ceteri, Niceph. lib. 12. c. 49. Cedren. in cōpend. an. 6. Theodos. Imp. Latinorū post S. Prosperū Sigerber. in chron. anno Domini 392. & alij. Ceterum anno 13. Theodosij, Domini vero 391. sub Consulatu Tatiani & Symmachi id contigisse, probauimus in Annalibus. Quis itaque dicere poterit, factā esse secundam capitū inuentionem Marciano imperante, cum ipsum illud iam fuerit a Theodosio Imp. translātū atque reconditum? Nec est quod quis adhuc sponte dicat illud iterum deperditum, ac tempore Marciani Imp. inuentū: nulla enim ratio id vel fingere opinariue finit: nā a temporibus Theodosij vsque ad Marcianum Constantinopolitana ciuitas a barbaris fuit immunis. Cuius autē fidei sit tractatus ille de reuelatione seu inuentione capitū S. Ioannis Baptistæ, declarat censura Gelasij: qui sic ea quæ ibi sunt, reliquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falsa sint, ante examinet, quam probet; idque merito: nam quæ illic in exordio conscribuntur vsque ad dedicationē templi per Theophilum factā, a prædictis auctoribus accepta, vera certa que esse noscuntur; quæ autem subsequuntur de capitū inuentione sub Marciano, ex præfatis historicis refelluntur. Quod item subditur de Iuranno Episcopo Alexandrino Theophili successore, cōmentum esse non dubites: Cyrillus enim, & non alius, successit Theophilo; nec aliquis in serie Episcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur Episcopus. Nec etiā alicuius est fidei, quod illic dicitur, translātum fuisse prædictū sacrum caput Alexandriam, quod constat a Theodosio delatum Constantinopolim, & reconditum in Hebdomo. Mitimus hic cuncta referre, quæ in illa tractatione displicent, vt manifestæ veritati contraria. Si quod itaque caput S. Ioannis (vt ibi legitur) Alexandria translātum est in Gallias, non quidem Baptistæ fuit, sed alterius Ioannis martyris, qui olim cum Cyro illic passus, illustrissimus habebatur, quorum Acta ex antiquis monumentis Metaphraustes descripsit die 31. Ianuar. quæ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Erat ille Ioannes patria Edessenus, sepultusque vna cum Cyro, cuius domus mutata est in ecclesiā nomine Trium puerorum erectam, vt eadem Acta testantur;

quæ quidem concinnitatem quamdam cum his quæ illic scribuntur de translatione capitū, ac Trium puerorum simul cū capite conditorū, habere videntur. Legi etiam ex vita Grati Episcopi Augustensis aliam historiam a prædictis longe diuersam de inuentione & translatione capitū S. Ioan. Bapt. sed eiusmodi quæ nullo fidei testimonio veritatis. Nos autem (liceat dicere) prædicamus quod scimus, ac certā traditione didicimus. Rursus autem Romanum Martyrologium proficitur, caput S. Ioannis Baptistæ Romæ asseruari in ecclesia S. Siluestri in Campo Martio; pars tamen illa capitū, mentum dicta, qua illud caret, Augustæ Prætorie in finibus Subalpinorum haberi perhibetur, licet aliæ ciuitates easdem sacras reliquias sibi vendicent. sed hæc non disputo. Memini me legisse in bibliotheca S. Petri in Vaticano literas Apostolicas Bonifacij Octauī Rom. Pontif. quibus elargitur indulgentias inuisentibus prædictam ecclesiam ea die qua illud sacratissimum caput in alio ornatissimo vase tunc affabre facto repositū est intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolunt seniores sanctimoniales eius monasterij) tempore Borbonicæ cladis a militibus direptum est; caput autem cum suo vase, in quo hodie cernitur, seorsum positum atque absconditum a sacris virginibus illæsum seruatum fuit. Ob tam insigne monumentum eadem ipsa ecclesia sancti Siluestri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maioribus regnis, cum agit de palatijs Vrbis. Non omittimus dicere, non tantum Alexandriam sacrarū reliquiarum præcursoris Domini olim factam esse participem, sed alias etiam vrbes, Orbisq. regiones tantis pignoribus locupletatas: eadem enim Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæstina esse delata, scribit Theodoretus in Theophilo cap. 21. In Gallias insuper ad Varsensem ciuitatem, ac in Mauriennam urbem esse perlatas sacras Ioannis Baptistæ reliquias, scribit Gregorius Turonensis de glor. martyrum cap. 12. & 14. Testatur hoc ipsum de Maurienna Sigebertus in chronic. anno Domini 613. agitq. de miraculis illic editis. Nec præterimus, sanctum Paulinum Nolanum Episcopum easdem in Nolana basilica condidisse, vt ipse scribit in Natal. 9. sancti Felicis; itemq. sanctum Gaudentium Episcopum Brixianum in basilica a se condita collocasse, vt idem refert in sermone habito in dedicatione basilicæ conc. sanct. Porro sacrosanctum digitum indicem, quo Christum Dominū indicauit, dicens: Ecce agnus Dei, &c. Hierosolymis delatum esse in insulam Melitam a Fratibus Hospitalis sancti Ioannis, illicq. magna veneratione haberi, percepi. De translatione manus eiusdem Præcursoris Domini, historiam habes apud Suriūm tomo 4. ex Metaphraste descriptam.

^c Sabi-

^e Sabina.] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Recitat Surius ex Adone eius Acta, & Mombr. to. 2. Habemus eadem sincerissima, quæ ex Actis publicis sunt accepta: est illorum exordium: Illustris femina Sabina, &c. Vetus Romæ extat Titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius est mentio in Concilio primo Romano sub Symmacho, & apud Greg. in regist. lib. 9. cap. 22. & lib. 11. cap. 2. quam quidem ecclesiam Eugenius Papa Secundus exornauit, auxitque, vt constat ex libro de Romanis Pontificibus in Eugenio. Sunt alia innumera eiusdem vetera monumenta.

^d Candida.] De eadem Vsuardus. Reperitur in marmorea tabula, quæ est in ecclesia sanctæ Praxedis, inter ceteros ibi conditos martyres descripta S. Candida.

^e Nicæa & Pauli.] De his etiam in prædicto manuscrip. antiquissimo Martyrologio, & Molan. in addit. ad Vsuardum.

^f Hypatij & Andree.] Agunt de his etiam Græci in Menologio x. Kalend. Octob. ibiq. sæuum eorum martyrium describitur, cuius quidem genus cruciamenti expressum etiam habes in Actis S. Stephani iunioris, quæ ex-

tant in appendice operū S. Ioannis Damasc. & apud Sur. tom. 7. die 28. Nouembris.

^g Euthymij.] Cuius Acta leguntur in gestis S. Crescentij martyris: accepimus eadem ab ecclesia Perusina.

^h Adelphi Episcopi.] Ponitur hic decimus ordine in serie Episcoporum Metensiu apud Democh. de sacrif. Miss. Agit de translatione eiusdē hac die Molan. in addit. ad Vsuard. Est sermo S. Petri Chryfologi 126. in natali sancti Adelphij: an autem sit ille de quo hic agitur, non audeo affirmare.

ⁱ Mederici Episcopi.] Agens de hoc Vsuardus hac die, appellat eum Episcopum, cum tamen inter Parisienses Episcopos non recenseatur in catal. Democh. De eodem agit Vincent. lib. 37. cap. 92. Trithem. de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 231. appellat eum abbatem.

^k Sebbi Regis.] De quo plura Beda de gest. Angl. lib. 4. c. 11. ex quo ceteri.

^l Basilla.] De ea tam in veteri Romano Martyrologio, quam etiam in manuscriptis.

^m Sabina.] Agit de eadem hac die Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 7. c. 134. vbi tamen multa habentur censura digna.

30

Tertio Kal. Septemb. Luna.

D xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

ROMAE via Ostiensis passio beati Felicis^a presbyteri, sub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: qui post equulei vexationem, data sententia, cum duceretur ad decollandum, obuius ei fuit quidam Christianus, qui dum se Christianum esse sponte profiteretur, mox cum eodem pariter decollatus est. Huius nomen ignorantes Christiani, Aductum eum appellauerunt, eo quod sancto Felici auctus sit ad coronam. Item Romæ sanctæ Gaudentiæ^b virginis & martyris, cum alijs tribus. Ibidem sancti^c Pammachij presbyteri, qui fuit doctrina & sanctitate conspicuus. Colonia Suffetulanæ in Africa beatorum sexaginta^d Martyrum, qui furore Gentilium cæsi sunt. Adrumeti itē in Africa sanctorum Bonifacij^e & Theclæ, qui beatorum duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Theffalonicæ S. Fantini^f confessoris, qui multa a Sarracenis perpeffus, atque e monasterio, in quo mira abstinentia vixerat, expulsus, cum plurimos ad viam sal-

lutis

lutis perduxisset, demum in senectute bona quieuit. In territorio Meldensi sancti Fiacrij^s confessoris. Bononiæ sancti Bononij^h abbatis.

AUGUSTI 30.

FELICIS & ADAUCTI^a.] De his ite Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mombrit. tom. 1. Habemus eadem manuscrip. quæ incipiunt: Cum feruor Diocletiani persecutionis, &c. Ex his Petrus in catal. lib. 7. cap. 138. & alij recentiores accepisse noscuntur. Erat Romæ nobile cœmeterium nomine sanctorum Felicis & Adaucti, quod restituit Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Rom. Pontificibus in Ioanne.

^b Gaudentia.] Agunt de eadē Beda & Vsuard. quibus adstipulantur vetera manuscripta.

^c Pammachij.] Frequens est mentio de eo apud S. Hieronymum, qui ad ipsum scribit epist. 26. 50. & 52. Fuit hic gener sanctæ Paulæ; vxorem enim duxerat Paulinam eius filiam, vt idem S. Hieronymus scribit epist. 27. in epitaphio Paulæ; licet idem S. Hieron. in dicta epist. 26. & in c. 1. super Amos, in Isai. c. 60. lib. 17. & in procem. libri 18. per allusionem filium illius appellet. Hic, defuncta Paulina vxore, monachismū amplexus, xenodochium construxit in Portu Romano, de quo idem Hieron. in dict. epist. 26. Primus, inquit, inter monachos, primum sequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque Titulum, Pammachij dictum, sanctorū Ioannis & Pauli. Obijt diem, cum vrbs Romāna obsideretur a Gothis, vt idem refert in procem. libri 1. super Ezechielem: est is annus a Christo, secundum Fastos Onuphrij, quadringentesimus decimus. Inter innumeras eius virtutes illa in primis enituit, qua solida firmitate, iun-

ctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoque de eo S. Hieronymus in procemio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduersus diabolum dimicas, &c. Eius virtutes retexit etiam epistola 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

^d Sexaginta Martyrum.] De his scribit sanctus Augustinus epist. 267. Passi sunt hi, quando ex edictis Honorij Imperatoris, quæ recensentur in Codice Theodosiano tit. de Paganis, iussum est omnia simulacrâ constringi, quarum quidem legum idem August. meminit de ciuit. Dei lib. 18. c. 54. & Prosper de prædict. cap. 16. Vide de his l. si quæ in agris sunt templa. eod. tit. de Pag.

^e Bonifacij & Theclæ.] Plura de iisdē martyribus leguntur in Actis sanct. duodecim fratrum, quæ apud nos manuscripta asseruantur.

^f Fantini.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, resq. eius præclare gestas referunt.

^g Fiacrij.] Extant eius Acta ex manuscrip. edita apud Sur. tom. 7. Agunt de eodem Molan. in addit. ad Vsuard. & alij.

^h Bononij abb.] De quo etiam tab. eccles. Bononiensis, ex cuius antiquis monumentis eius Acta accepta, relata sunt apud Sur. to. 7. Migravit ex hac vita anno Domini 1026. eiusq. sanctitatē probauit Ioannes Papa Vigessimus. ita Sigonius: verum si (vt eius Acta habent) probatio facta est paulo post mortem eius, a Ioanne Decimonono id factum oportuit: nam Ioannes Vigessimus diu post Pontifex creatus est.

xxiiij. E Pridie Kal. Septemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

REVIRIS natalis sancti Paulini^a Episcopi, qui tempore Arianæ infestationis a Constantio Imperatore Ariano ob Catholicam fidem exilio relegatus, & extra Christianum nomen vsque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ passionis coronam percepit a Domino. Item sanctorum martyrum

martyrum Robustiani^b & Marci. Transaquis in Marsis ad lacum Fucinum natalis sanctorum martyrum Cæsidiij^c presbyteri, & sociorum, qui in persecutione Maximini martyrio coronati sunt. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum Theodoti^d, Rufinæ, & Ammiæ: quorum duo primi sancti Mamantis martyris parentes fuerunt, quæ Rufina in carcere peperit, & Ammia educauit. Athenis sancti Aristidis^e, fide & sapientia clarissimi: qui Hadriano Principi de religione Christiana volumen obtulit, nostri dogmatis continens rationem, & quod Christus Iesus solus esset Deus, præsentem ipso Imperatore luculentissime perorauit. Antisiodori sancti Optati^f Episcopi & confessoris. In Anglia sancti Aidani^g Episcopi Lindisfarnensis, cuius animam cum sanctus Cutbertus ouium pastor in cælum ferri vidisset, relictis ouibus, factus est monachus. Apud Nuscum sancti Amati^h Episcopi.

AUGUSTI 31.

DAVLINI Episcopi^a.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Hic in exilium missus est a Conciliabulo Arelatensi anno vigesimo Cōstantij Imp. vt scribit S. Hieronymus in chron. qui etiam subdit, eundem anno vigesimotertio eiusdem Imp. in exilio vita functū esse. Agunt de eodem sanctus Athanasius in apologia de fuga sua, Hilarius in libel. ad Constantium, Liberius Papa in epistola ad Lucif. Calarit. Seuerus hist. lib. 2. & Cassiod. lib. 5. cap. 15. Eius venerandum corpus Treuiros relatum est, & in crypta vna cum sanctis martyribus conditum; ac demum anno a Christo Domino millesimo septuagesimoprimo repertum fuit, vt Sigebertus scribit in chron. his verbis: Treuiris in ecclesia S. Paulini, in crypta subterranea, inuenitur corpus eiusdem S. Paulini, quod olim e Phrygia, vbi exulauerat, reportatum, ibi a Felice Episcopo catenis ferreis fuerat suspensum: & iuxta eum multa corpora sanctorum; ad dexteram scilicet eius Palmatus Consularis & Patricius Treuirorum; ad sinistram Tyrfus vnus de principibus Thebææ legionis, cum multis Thebæorum in hac vrbe a Rictiouaro martyrizatis: ad caput septem senatores Urbis, Maxentius, Constantius, Crescētius, Iustinus, & tres fratres, Leander, Alexander, & Soter; ad pedes Hormisda, Papirius, Constantis, & Iouinianus: & cum multi alij ibi iacerent, horum tantum nomina & tempus

passionis aureæ litteræ in pariete scriptæ signabant, eosq. omnes sub Rictiouaro passos fuisse docebant. Hæc ille.

^b Robustiani & Marci.] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adstipulantur antiqua manuscripta.

^c Cæsidiij & soc.] De quo diximus supra tertio Idus Augusti, cum de Rufino Episcopo actum est. Celebris est eius memoriâ Transaquis apud Fucinum lacum, vbi & multis quotidie miraculis illustratur: inde enim maternum nos genus ducentes, res testatas atque expertas loquimur.

^d Theodoti & soc.] Agunt de iisdem Græci, quorum Acta iuncta simul cum illis S. Mamantis recitat Métaphrastes: extant apud Sur. tom. 4. die 17. Augusti.

^e Aristidis.] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de Aristide Eusebius in chron. anno 9. Hadriani Imp. & hist. lib. 4. cap. 3. & 5. Hieronymus de scrip. Eccles. & in epist. 84. ad Magnum oratorem.

^f Optati Episcopi.] De eodē hac die Vsuard. Errore labitur Petrus in catalog. dum putat hunc esse Optatum illum Mileuitanum Episcopum, de quo superius actum est. Ille etenim Mileui in Numidia, hic autem Antisiodori in Gallijs vixit, atque decimusquartus numeratur eius sedis Episcopus, successorq. sancti Gregorij; vixit temporibus Iustiniani Imp. vt ex tabulis eius ecclesiæ constat, quas Demochares edidit.

^g Aidani Episcopi.] Huius res gestas prosecutus est Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 3. 5. 14. vsque

vsque ad 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in vita sancti Cutberti cap. 4. Excessit ex humanis (vt idem scribit in Epitome) anno Domini sexcentesimo quinquagesimo primo.

^h *Amati Episcopi.*] Scripsit eius res gestas Felix Renda, Prior monasterij montis Virginis. Migravit ex hac vita anno Domini 1193. Cælestino Tertio Romano Pontifice.

S E P T E M B E R.

xxij. F Kalendis Septemb. Luna. I

a b c d e f g h i k l m n p q r f
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
t u A B C D E f F G H M N P
26 27 28 29 30 1 2 3 3 4 5 6 7 8

N prouincia Narbonensi sancti Aegidij² abbatis & confessoris. Beneuenti sanctorum martyrum duodecim^b fratrum. In Palæstina sanctorum Iosue^c & Gedeonis^d. Hierosolymis beatæ Annæ prophetissæ^e, cuius sanctitatem sermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria sancti Prisci^f martyris, qui fuit vnus de antiquis Christi discipulis. Rhemis in Gallia sancti Xysti^g discipuli beati Petri Apostoli, qui ab eo primus eiusdem ciuitatis Episcopus consecratus, sub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria sancti Terentiani^h Episcopi & martyris, qui sub Hadriano Imperatore, Lætiani Proconsulis iussu, equuleo & scorpionibus cruciatus, demum abscissa lingua, capitis damnatus, martyrium compleuit. Heracleæ sancti Ammonisⁱ diaconi, & sanctarum quadraginta Virginum, quas ille erudiuit in fide, & sub Licinio tyranno ad martyrij gloriam secum perduxit. In Hispania sanctorum martyrum Vincentij^k & Læti. Populonij in Tuscia sancti Reguli^l martyris, qui ex Africa veniens, ibi sub Totila martyrium consummauit. Apud Senonas beati Lupi^m Episcopi & confessoris, de quo refertur, quod quadam die, dum præsentem clero sacris altaribus adstaret, lapsa est cælitus gemma in eius calicem sanctum. Capuæ ite alterius Prisciⁿ Episcopi, qui vnus fuit ex illis sacerdotibus, qui in persecutione Vuandalorum ob fidem Catholicam varie afflicti & vetustæ nauis impositi, ex Africa ad Campaniæ litora peruenerunt, & Christianam disciplinam, in ijs locis dispersi, diuersisq. ecclesijs præfecti, mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius socij, Castrensis, Tammarus, Rosius, Heraclius, Secundinus, Adiutor

Adiutor, Marcus, Augustus, Elpidius, Canion, & Vindonius. Apud Aquinum sancti Constantij^o Episcopi, prophetiæ dono, multisq. virtutibus clari. Apud Cenomanos sancti^p Victorij Episcopi. In territorio Constantiensi ad Aquas duras sanctæ Verenæ^q virginis.

S E P T E M B R I S I.

AEGIDI² *abb.*] De quo etiam Bedæ & Adonis Martyrologia. Ferunt scripsisse vitam eius Fulpertum Episcopum Carnotensem. Habemus eius Acta manuscripta incerto auctore. incipiunt: Sanctus Aegidius natione Græcus, &c. Agunt de eodem Vincent. lib. 23. cap. 139. Antonin. 2. par. tit. 13. cap. 6. s. 33. Petrus in catal. lib. 8. cap. 15. Trithem. de vir. illustr. ordin. S. Bened. lib. 2. c. 2. & lib. 3. cap. 162. Claruisse testatur Sigeb. in chron. anno Domini 715. sed errat: nam (vt ex eius vita apparet) constat vixisse temporibus Cæsarij Episc. Arelatensis, qui claruit temporibus Clodouei Regis Franc. & Theodorici Regis Italiæ, vt notauimus superius die 27. Augusti, in Cæsario.

^b *Duodecim fratrum.*] De his agitur in vet. Rom. Martyrologio, cui adstipulatur etiam antiqua manuscrip. Scripsit horum Acta carmine heroico Alfanus Episcopus Salernitanus, quæ in septimo tomo addito ad Surium descripta habentur. Habemus eadem soluta oratione caractere Longobardo scripta. In quibus omnibus corrigenda sunt, quæ in eis de sancto Cypriano martyre narrantur: longe enim ante tempora Maximiani, quibus hi passi dicuntur, vixit sanctissimus Cyprianus: nisi forte in iisdem Actis in nomen Imperatoris error irrepsit, & pro Valeriano, sit positus Maximianus. Fuerunt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuersis diebus martyrium consummarunt.

^c *Iosue.*] De quo præter ea quæ habentur in sacris voluminibus, agit Iosephus antiquit. lib. 3. & sequen. Adnumerabatur olim Iosue inter Prophetas, secundum Epiphani. in Panar. hæres. 66. prope finem. Vsque ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat sepulchrum Iosue in monte Ephraim, quod S. Paula, circuiens loca sacra, venerata est, vt idem S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epist. 27. scribit his verbis: Sepulchra quoque in monte Ephraim Iesu filij Naue, & Eleazari filij Aaron sacerdotis e regione venerata est; quorum alter conditus est in Tamathfare a Septentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij sui Phinees.

^d *Gedeonis.*] De eodem vna cum Iosue hac

die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius Acta narrantur in lib. Iudic. c. 7. & 8. Adnumeratur inter laudatissimos viros a Paulo in epist. ad Hebr. c. 11. De eo Iosephus antiquit. lib. 5. cap. 9. Isidor. de vita & morte Sanctorum.

^e *Annæ prophetissæ.*] De qua Luc. Euang. c. 2. vbi S. Ambrosius, qui & in lib. de viduis plura de eadem; & S. Hieronymus epist. 20. ad Furiam de viduitate seruanda, & alij. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad 5. Kal. Septemb.

^f *Prisci.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij; testanturq. simul, hunc fuisse ex numero septuagintaduorum discipulorum. Pluribus de eo Petr. in catal. lib. 8. c. 17.

^g *Xysti.*] Vsuardus & Ado de eodem hac die. Hunc fuisse primū Rhemenfis sedis Episcopum, tabulæ eius ecclesiæ, quæ descripta sunt Democh. plane significant; testantur id ipsum Vsuardus, & alij. Sueffionensis quoque ecclesiæ ponitur primus Episcopus Xystus tempore Neronis, in tab. eiusdem ecclesiæ apud Democh.

^h *Terentiani Episcopi.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Tudertinæ, vnde eius Acta manuscrip. accepimus. In Breuiario Capuano item eiusdem martyrium describitur.

ⁱ *Ammonis & soc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium recensetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati sunt, recitat Eusebius in vita Constantini lib. 1. c. 46. Fuit eiusdem nominis egregia sanctitate monachus, de quo Græci agunt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deferri vidit Antonius, vt scribit Athan. in vita Anton. Plura de eo in Vit. Patr. cap. 30. Suidas, & alij. Alius ab eo est diuersus, qui fuit Origenista, de quo Hieronymus ad Ctesiphontem.

^k *Vincentij & Læti.*] Agitur de iisdem hac die in Breuiario Toletano.

^l *Reguli.*] Extant de eius martyrio Acta manuscrip. in quibus eum fuisse in Africa Episcopum, & in Italiam venientem, in Tuscia sub Totila occubuisse martyrio, expressum habetur. In iisdem in fine hac descripta habentur: Cuius dignissimam sanctitatem beatus Beda considerans, etiam memoriam facere curauit in Martyrologio suo, quod

versibus hexametris composuit, dicens:

*Septembris Regulus tenet, orditurq. Kalendas,
Regulus antiſtes, ſibi qui caput enſe perēptum
Portauit binis Chriſto ſtadijs faciente.*

Cuius reliquias nunc vrbs Lucenſis adorat.

Hæc ibi. Porro Beda quod citatur Martyrologium metricè scriptum, excidiſſe videtur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ, alterius auctoris eſſe noſcuntur.

^m *Lupi Episc.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado. Extant eius res geſtæ, quas recitat Sur. to. 5. Agūt de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib. 23. c. 9. & 10. Petrus in catal. lib. 8. c. 20. Adnumeratur inter Episcopos Senonenſes viceſimus ordine in tabulis Democh.

ⁿ *Priſci Episcopi.*] Tam de Priſco, quam de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in vita S. Caſtrenſis Episcopi, quam manuſcriptam accepimus. eſt eius exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. cuius ſuperius meminimus, cum de ipſo egimus. Quiſquis fuerit eius auctor, conſtat quidem inſcitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admixuiſſe, vt ea quæ in eius principio leguntur, de Valente & Valentiniano Auguſtis, quos dicit acerbiffime Dei Eccleſiam perſecutos eſſe, eorumq. auctoritate hos ſanctos Episcopos Africa pulſos, nauiq. carioſæ impositos, ac maris tempeſtati commiſſos. De Valente nulla eſt dubitatio, ipſum Arianorum patronum in Catholicos ſæuiſſe: verum ille Orientale tantum adminiſtrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Eccleſiam. Valentinianus autē germanus eius, qui eodem tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus; ſub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in perſecutione Vuandalica facta ſunt, quando etiā S. Quoduultreus Carthagenſis Episcopus (vt ſcribit Viſtor

lib. 1. de perſec. Vuandal.) vna cum ſuis, pari discrimine nauibus fractis impositus, pelago creditus eſt; vel quæ id genus a ſucceſſoribus Regibus Vuandalorum ſunt perpetrata ea ipſa, inconſulte admodum auctor ille Valentiniano atque Valenti Imp. adſcripſit. Iure itaque hæc in perſecutione Vuandalica facta eſſe, docet Romanum Martyrologium.

^o *Conſtantij Episc.*] De eo ſcribit S. Greg. lib. 2. dialog. c. 16. vbi demonſtrat, eum vixiſſe temporibus S. Benedicti, rurſumq. lib. 3. c. 8. vita ſunctum refert temporibus Ioannis Papæ. Scripſit vitam eius Petrus diaconus bibliothecarius Caſſinenſis (vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 45.) ſed non extat. Alter fuit Conſtantiſ, ſiue Conſtantiſ (vtrouque enim nomine appellatum lego) eiufdem ciuitatis Episcopus, qui interfuit Romano Concilio ſub Hilario Papa, & alio ſub Felice habito, Boetio Conſule: cui ſucceſſit Aſterius, qui adfuit Symmacho Papæ aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt conſtat ex Actis Conciliorum Roman. ſub Symmacho.

^p *Viſtorij Episcopi.*] Agūt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, atque alij recentiores. Succeſſit hic S. Liborio eiufdem ſedis Episcopo, quintus ordine, ſeditq. annos 24. meſes 7. dies 13. vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Agit de eo Greg. Turonenſis de glor. conſeſſ. cap. 56. Claruit temporibus Theodoſij Imp. noſtiſſimus ſancto Martino, vt apparet ex his quæ de eo hic Beda ſcribit in Martyrologio. Eius Acta manuſcrip. Leobijs extare, tradit Molanus.

^q *Verenæ.*] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alia, Verona dicta, virgine ſanctimoniali, agit Molanus in Indic. Sanct. Belgij, & in addit. ad Vſuard. ad quartum Kalend. Septembris.

xxij.

G Quarto Nonas Septemb. Luna.

2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctæ Maximæ^a martyris, quæ vna cum ſancto Anſano Chriſtum confeſſa, in perſecutione Diocletiani, dum ſuſtibus cæditur, reddidit ſpiritum. Pamixæ in Gallia ſancti Antonini^b martyris, cuius reliquix in eccleſia Palentina magna veneratione aſſeruantur. Item ſanctorum martyrū Diomedis^c, Iuliani, Philippi, Euty-

Eutychiani, Heſychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorū alij igne, alij aqua, enſe alij & cruce martyrium compleuerunt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Zenonis^d, Concordij, & Theodori filiorum eius. Eodem die paſſio ſanctorum Euodij^e, Hermogenis, & Calliſtæ germanorum. Lugduni in Gallia natalis ſancti Iuſti^f Episcopi & confeſſoris, miræ ſanctitatis & prophetici ſpiritus viri. Hic Episcopatuſ cedens, & in eremum Aegypti vna cum Viatore lectore ſuo ſecedens, cum aliquot annis proximam angelis vitam egiſſet, & dignus ſuorum laborum finis adueniſſet, coronam iuſtitix percepturus migravit ad Dominum pridie Idus Octobris: cuius ſanctum corpus vna cum oſibus beati Viatoris eius miniſtri Lugdunum poſtea hac ipſa die relatum fuit. Ibidem ſancti Elpidij^g Episcopi & confeſſoris. In Piceno item ſancti Elpidij^h abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, ſacrum eius corpus ſe poſſidere congauet. In monte Soracte ſancti Nonnoſiⁱ abbatis, qui oratione ſua ingentis molis ſaxum tranſtulit, alijsq. miraculis coruſcauit.

S E P T E M B R I S 2.

M

^a *AXIMAE.*] Agitur de ea etiam in vet. manuſcriptis, necnon in Actis S. Anſani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. cap. 14.

^b *Antonini.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombrinium tom. 7. & Petrum in catalogo lib. 8. cap. 24. Paſſus eſt autem non Apameæ in Syria, vt multi opinati ſunt; ſed Pamixæ apud Tolofam, vt conſtat ex tabulis eccleſiæ Palentina, in qua eius dies natalis ſolemniter agitur, vbi ſacræ corporis eius reliquix requieſcunt.

^c *Diomedis & ſoc.*] Agunt de his præterea Græci in Menologio, illicq. eorum martyrij Acta deſcribuntur.

^d *Zenonis & ſoc.*] De his tabulæ eccleſiæ Capuanæ, in cuius veteri Breuiario eorum martyrium recenſetur.

^e *Euodij & ſoc.*] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, vbi breui compendio Acta ipſorum narrantur.

^f *Iuſti Episcopi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habentur res geſtæ ipſius apud Surium tomo 5. hac die. Agit de eodē Ado Vienneniſis in chronico anno Domini trecentefimo ſeptuageſimonono. Hic ille Iuſtus, qui pro omnibus Gallicanis Epi-

ſcopis interfuit legatus Concilio Aquileienſi, temporibus Gratiani Imperatoris: ponitur eius ſedis Episcopus decimustertius ordine in tabulis Episcoporum Lugdunenſium, quas recitat Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

^g *Elpidij Episc.*] Agūt de eodem Beda, ac ceteri qui ſupra, Petrus etiam in catal. lib. 8. cap. 27. Numeratur eiufdem ſedis Episcopus decimusſeptimus in eiſdem tabulis.

^h *Elpidij abb.*] De quo & Petrus in catal. lib. 8. c. 28. cumq. Cappadocem genere fuiſſe ſcribat, illum eſſe putamus, de quo præclara Palladius narrat cap. 37. Eſt celeberrima memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregijs operibus nobilis, qui temporibus Conſtantij Aug. ſunctus eſt legatione in Oriente aduerſus Arianos, miſſus a Iulio Rom. Pontifice, vt patet ex eiufdē litteris, quæ extant apud Athanaſium. Scribit Sigebertus, ſacræ reliquias S. Elpidij, ſocij S. Eutychij Episcopi, a regione Marſorum tranſlatas eſſe in Gallias anno Domini 969. Hæc ipſe in chron. eo anno.

ⁱ *Nonnoſi abb.*] Eius res geſtas S. Gregorius Papa conſcripſit lib. 1. dialog. cap. 7. Meminit eiufdem in regiſtr. lib. 2. epiſt. 50. Ind. 1. cap. 89.

xxj. A Tertio Nonas Septemb. Luna.

3

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 II 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
 t u A B C D E f F G H M N P
 28 29 30 I 2 3 4 5 5 6 7 8 9 10

OMAE sanctæ Serapiæ^a virginis, quæ sub Hadriano Principe cum esset tradita^b duobus lasciuis iuuenibus, & minime potuisset illudi, nec postmodum ardentibus facibus inflammari, iussu Berilli Iudicis fustibus cæsa, dehinc gladio decollata est. Passa est autem quarto Kalendas Augusti, & a beata Sabina in suo monumento iuxta^c aream Vindiciani sepulta; sed memoria ipsius martyrii hac die celebrior habetur, quando ambarum sarcophagum ibi compositum & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicatus. Corinthi natalis sanctæ Phœbes^d, cuius meminit beatus Apostolus Paulus ad Romanos scribens. Aquileiæ sanctarum virginum & martyrum Euphemie^e, Dorotheæ, Theclæ, & Erasme, quæ sub Nerone post multa supplicia gladio cæsa sunt, & a sancto Hermagora sepultæ. Capuæ sanctorum martyrum Aristæ^f Episcopi, & Antonini pueri. Nicomediæ passio sanctæ Basilissæ^g virginis & martyris, quæ annos nouem nata, cum in persecutione Diocletiani sub Alexandro Præsidente verbera, ignes, ac bestias diuina virtute superasset, in oratione spiritum Deo reddidit. Item sanctorum martyrum Zenonis^h & Charitonis, quorum alter in lebetem liquati plumbi coniectus est, alter in fornacem ignis immissus. Cordubæ sancti Sandaliⁱ martyris. Eodem die natalis sanctorum martyrum Aigulphi^k abbatis Lerinensis, & sociorum monachorum, qui, præcis linguis, oculisq. effosis, gladio obtruncati sunt. Tulli in Gallia sancti Mansueti^l Episcopi & confessoris. Mediolani depositio sancti Auxani^m Episcopi. Eodem die sancti Simeonisⁿ Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio^o incomparabilis viri sancti Gregorij Magni in Summum Pontificem; qui onus illud subire coactus, e sublimiori throno clarioribus sanctitatis radijs in Orbe refulsit.

ERAPIÆ^a] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij ex Actis S. Sabinæ, de quibus superius quarto Kal. Aug. & Sur. tom. 5. hac die, extantq. eadem vberius manuscrip. apud nos, estq. illorum exordium: Cum dies, &c.

^bJuxta aream Vindiciani.] Aream hic accipit locum ipsum vbi sepelirentur defuncti Christiani. Habes apud Tertullianum ad Scapulam hæc verba: Sub Hilarino Præsidente, cum de areis sepulchrorum nostrarum acclamasset: Areæ non sint, Areæ ipsorum non fuerunt: messes enim suas non egerunt. hæc ibi idcirco, quoniam dictæ sunt etiam areæ loca illa ad trituram segetum composita. De area sepulchrorum, quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in Actis passionis sancti Cypriani in fine hæc posita: Eius corpus propter Gentilium curiositatem in proximo positum est cum cœreis & scholaribus in areis Macrobij Candidi procuratoris.

^cTradita duobus lasciuis iuuenibus.] Sæpius reperies, Christianas virgines, cum necandæ essent, antea in discrimen esse positas castitatis; sed Deus, cuius nutu omnia reguntur, eas saluo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium, more antiquo Romanorum nefas fuisse, virgines violenta morte necare, atque ideirco ante constuprandas curare. hæc enim idem Suetonius in Tiberio c. 61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas esset virgines strangulari, vitiatæ prius a carnifice, deinde strangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipsum ex Dione lib. 56. necnon ex Tacito lib. 5. cum agunt de Seiani filia morti addicta. Verum eiusmodi scelus antiquatum iam fuisse videtur, cum reperiantur quamplurimæ virgines Romæ passæ martyrium absque aliquo pudoris illato detrimento.

^dPhæbes.] De qua Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores.

^eEuphemie & soc.] De his vet. manuscrip. ex quibus Molanus, & Galefinius hac die; licet in tabulis ecclesiæ Aquileiensis, quas manuscrip. accepimus, agi de his reperimus ad xij. Kal. Octob. Plura de iisdem leguntur in Actis S. Hermagoræ Episcopi, ex quibus Petrus in catal. lib. 8. cap. 29. & Hier. Rub. lib. 1. hist. Rauenn.

^fAristæ & Antonini.] Beda & Vsuardus, qui de his agunt hac die, horum Acta, extra re testantur, sed excidisse putamus: quandoquidem nec in sua ipsorum ecclesia reperiuntur; vbi, omisso Aristæ, tantum de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc ducimur coniectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobilissimæ ecclesiæ monumenta esse deperdita.

^gBasilissæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, quod citare consueuimus, vbi & eius martyrium enarratur.

^hZenonis & Charitonis.] Iidem qui supra in eodē Menologio de his agunt seorsum, quasi indicantes, non vna simul, sed diuersis in locis eadem die passos esse.

ⁱSandali.] De quo mentio habetur in Flore Sanct. Hisp. ex monumentis ecclesiæ Cordubensis.

^kAigulphi & soc.] Horum Acta sincere descripta refert Sur. tom. 5. Passi sunt circa annum Domini 660. Sigeber. autem ponit in chron. anno 651.

^lMansueti Episc.] Agit de eodem hac die Ado. Ponitur hic primus eius ecclesiæ Episcopus, ac S. Petri Apostoli discipulus.

^mAuxani Episc.] De quo tabul. eccles. Mediolan. ex quibus etiam Galefinius hac die.

ⁿSimeonis iunioris.] Græci autem in Menologio de eodem agunt, ac matre eius Martha Kal. Septemb. De duobus Simeonibus, iisdemq. Stylitis, consule notata superioris in Simeone seniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic sub Mauritio Imp. vt auctor est Euagr. hist. lib. 6. cap. 22.

^oOrdinatio, &c.] De eadem S. Gregorij ordinatione in vet. Rom. Martyrol. & aliquibus manuscrip. agitur. In hanc diem transferrebat etiam natalis eius, cum Quadragesimali tempore de Sanctis agi veritum esset, vt scribit Radulph. de obser. can. cap. 16. De eadem ordinatione Gregorius Turonen. hist. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de gest. Longob. lib. 3. cap. 11. Ioan. diac. lib. 1. c. 37. 38. 39. in vita S. Gregor. Ipsemet Gregorius frequenter cum gemitu lib. 1. & 2. regist. meminit de sua ordinatione. Quod ad tempus spectat, contigit ordinatio S. Gregorij Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritij Imperatoris: est is annus Domini quingentesimus nonagesimus, vt ex eius registro epistolarum aperte colligitur, & fusius monstrauimus in Annal. Ecclesiasticis.

xx. B Pridie Nonas Septemb. Luna.

4

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
 t u A B C D E f F G H M N P
 29 30 1 2 3 4 5 6 6 7 8 9 10 11

IN monte Nebo terræ Moab sancti Moysis^a legis-
 latoris & Prophetæ. Ancyrae in Galatia natalis
 sanctorum trium puerorum Rufini^b, Siluani, &
 Vitalici martyrum. Cabilone in Gallia S. Mar-
 celli^c martyris sub Antonino Imperatore, qui
 cum a Præsede Prisco ad profanum conuiuium fuisset inuitatus,
 & huiusmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis
 deseruirent, libera increpatione corripere, ab eodem Præsede
 inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defossus est in terra,
 sicq. triduo in laudibus Dei perseverans, incontaminatum spi-
 ritum Deo reddidit. Eodem die sanctorum martyrum Magni^d,
 Casti, & Maximi. Treuiris sancti Marcelli^e Episcopi & marty-
 ris. Eodem die sanctorum Thamelis^f, antea idolorum sacerdo-
 tis, & sociorum martyrum sub Hadriano Imperatore. Item san-
 ctorum martyrum Theodori^g, Oceani, Ammiani, & Iuliani,
 qui sub Maximiano Imperatore dissectis pedibus in ignem con-
 iecti, martyrium consummarunt. Arimini sancti Marini^h dia-
 cono. Neapoli in Campania natalis sanctæ Candidæⁱ, quæ san-
 cto Petro ad eam urbem venienti prima occurrit, atque ab eo
 baptizata, postea sancto sine quieuit. Ibidem sanctæ^k Candidæ
 iunioris, miraculis claræ. Viterbij sanctæ Rosæ^l virginis.

S E P T E M B R I S 4.

M

OY S I S^a.] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, sed & Græci in Menologio. Frequentissime de eo in diuinis Scripturis, & in Iosepho historico, & Philone, alijsq. innumeris Hebræorum, Latino- rum, ac Græcorum scriptoribus tam sacris, quam profanis; quos enumerare, superuacaneum ducimus.

^b Rufini & soc.] De his item Beda, Vsuardus, & alij recentiores; consentiuntq. vetera manuscripta.

^c Marcelli.] Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 8. c. 37. Eius Acta fusius scripta extant apud Sur. tom. 5. De eadem festiuita-

te hoc item tempore solita olim celebrari meminit Gregor. Turonensis de gest. Franc. lib. 9. cap. 3. & de glor. mart. c. 53. De eius basilica erecta a Gunthramno Rege, vide apud Gregor. Turon. de gestis Franc. lib. 11. c. 2. in appendice.

^d Magni & soc.] Vsuardus hac die de Magno & Casto tantum. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol. & alijs manuscriptis, De translatione corporis S. Magni martyris, deq. eius reliquijs reconditis in ecclesia sancti Michaelis Archangeli prope Vaticanum tempore Leonis Quarti Romani Pontificis, docet vetus inscriptio marmori incisa, in eadem collocata.

^e Marcelli Episc.] Alicubi Marcellinus, vt in tabul.

tabul. Episc. Treuren. quas habet Democh. de sacrif. Missæ, vbi adscribitur vigesimus eius sedis Episcopus. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuardum.

^f Thamelis & soc.] Græci ite de his agunt in Menologio hac die, recitantq. ipsorum martyrium.

^g Theodori & soc.] De his etiam Græci vbi supra in Menologio.

^h Marini diac.] Vet. manuscrip. sed alicubi Maurus pro Marino ponitur. Habes eius res gestas apud Petrum in catal. lib. 8. c. 36.

ⁱ Candidæ.] Hæc senior, quæ vixit Nerone Imp. cuius Acta typis excusa legi. Plura de

eadem in vita S. Aspren Episcopi Neapolit. nuper a Paulo Regio edita.

^k Candidæ iunioris.] Claruit temporibus Mauricij Augusti, vt apparet in veteri inscriptione in sepulchro eius marmoreo scripta, in ecclesia S. Andree ad Nidum postea. Eius etiam res gestæ atque miracula in typis excusa habentur.

^l Rosæ.] Accepimus eius Acta ab ecclesia Viterbiensi, cui de ea solemnem diem agere decreto Romani Pontificis est concessum. Est eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit temporibus Federici Imperatoris, peruenitq. vsque ad tempora Alexandri Papæ Quar-
 C xix.

5

Nonis Septemb. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
 t u A B C D E f F G H M N P
 30 1 2 3 4 5 6 7 7 8 9 10 11 12

R

OMAE in suburbano beati Victorini^a Episcopi & martyris, qui sanctitate & miraculis clarus, sacerdotium Amiterninæ urbis, totius populi electione adeptus est: postmodum sub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes & sulphureæ emanant aquæ, cū alijs Dei seruis relegatus, ab Aureliano Iudice iussus est suspendi capite deorsum: quod cum per triduum pro nomine Christi passus fuisset, gloriose coronatus, victor migravit ad Dominum: cuius corpus Christiani rapientes, honorifica sepultura Amiterni condiderunt. Item in Portu Romano natalis sancti Herculani^b martyris. Capuæ sanctorum martyrum Quintij^c, Arcontij, & Donati. Eodem die sancti Romuli^d, aulae Traiani præfecti, qui cum sæuitiam Imperatoris in Christianos detestaretur, cæsus virgis, capite truncatus est. Melitine in Armenia passio sanctorum militum Eudoxij^e, Zenonis, Macarij, & sociorum mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in persecutione Diocletiani pro confessione Christi necati sunt. Constantinopoli sanctorum martyrum Urbani^f, Theodori, Menedemi, & sociorum septuagintaseptem ecclesiastici ordinis, qui a Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impositi, iussi sunt in mari comburi. Conchæ in Hispania sancti Iuliani^g Episcopi & confessoris. In pago Taruanensi, monasterio Sithin, sancti Bertini^h abbatis. Toleti sanctæ Obdulieⁱ virginis.

VICTORINI^a.] De quo hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Cum superius egimus de Victorino germano sancti Severini Septempedani, satis ostendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in unum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius esse noscuntur; nimirum lapsum illum miserandum, quem describit hic Ado, qui ceteris errandi tribuit occasionem: nã & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cum in veteri manuscripto eius Martyrologio nihil huiusmodi legatur, sicut nec in antiquo Romano, vel in Vuardo. De aquis Cutilijs, ubi hic passus est, scribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib. 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium descriptum habetur in Actis sanctorum Nerei & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij, ex quibus ceteri acceperunt. Habetur mentio de eodem supra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutyche; licet ibi nulla de Episcopatu mentio fiat.

^b **Herculani.**] De eodem hac item die Beda, Vsuardus, Ado, ad stipulanturq. vet. manuscrip. ac recentiores.

^c **Quintij & soc.**] Agunt de his etiam ijdem qui supra, Beda, ac ceteri.

^d **Romuli.**] Græci de eodem ite hac die in Menologio agunt, eiusq. certamen describunt; copiosius autem Metaphrastes ex antiquis monumentis eius Acta descripsit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

^e **Eudoxij & soc.**] Græci itide ex Actis sancti Romuli, quæ a Metaphraste descripta nuper citauimus. Ex horum militum numero, qui Melitine in Armenia coronati sunt, quatuor sacra corpora delata Constantinopolim, reperta sunt temporibus Iustiniani Imp. quorũ beneficio idem Imperator letali morbo curatus est. Rem gestam perpetuis di-

gnam monumentis conscripsit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imperatoris.

^f **Urbani & soc.**] Agunt de his etiam in Menologio Græci hac die, illustreq. certamen eorum describunt: porro plenius Socrates hist. lib. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. Luculentius autem S. Gregorius Nazianzenus in oratione ad Episcopos Constantinopolitanæ Synodi, itemq. in ea quam dixit in laudem Basilij, necnon in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inscribitur, in laudem Heronis: post hos autem alij recentiores, quos præterimus.

^g **Iuliani Episc.**] Migravit ex hac vita 28. Ianuarij, anno Domini 1207. Claruit sub Innocentio Papa Tertio. Decreto Iulij Tertij Rom. Pontif. translata est eius solemnitas in diem quintam Septembris. Agitur de eodem in Flor. Sanct. Hisp. 28. Ian. & in Thesauro concion.

^h **Bertini abb.**] De quo etiã Vsuardus. Eius res gestas Folcardus abbas conscripsit, quas Surius retulit in tomũ quintum. Alia de eodem habes in vita S. Audomari Episcopi, necnon in Actis S. Vuinoci apud Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in Indic. Sanct. Belg. De monasterij S. Bertini exacta obseruatione monasticæ disciplinæ scribit S. Bernardus epist. 141. 142. 143. & 144. Migravit ex humanis anno Domini 698.

ⁱ **Obdulie.**] De ea in Breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiusdem fere nominis Odilia virgo de numero illarũ vndecim millium virg. S. Vrsulæ sodalium, de qua plura Molan. in Indic. Sanct. Belg. cuius celebritas agitur xv. Kal. Augusti. Si autem vnã eademq. Obduliam cum Odilia esse quis dixerit; ob aliquam factam translationem reliquiarum Toletum hac die eius solemnitate celebrari illic intelligat.

xviiij. **D** Octauo Idus Septemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ACHARIAE^a Prophetæ, qui de Chaldæa fenex in patriam reuersus, iuxta Aggæum Prophetam conditus iacet. In Hellesponto sancti Onesiphori^b Apotolorum discipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum scribens: qui ibidem vna cum sancto Porphyrio iussu Hadriani

Procon-

Proconsulis acriter verberatus, & a ferocibus equis raptatus, spiritum Deo reddidit. Alexandriae passio sanctorum martyrum Faustus^c presbyteri, Macarij, & sociorum decem, qui sub Decio Imperatore & Valerio Præside pro Christi nomine abscissis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia sanctorum martyrum Cottidi^d diaconi, Eugenij, & sociorum. In Africa sanctorum Episcoporum Donatiani^e, Præsidij, Mansueti, Germani, & Fusculi, qui in persecutione Vuandalica iussu Hunnerici Regis Ariani pro assertione Catholicæ veritatis fustibus dirissime cæsi, exilio eliminati sunt: Inter quos etiã Episcopus nomine Lætus, strenuus atque doctissimus vir, post diuturnos carceris squalores incendio concrematus est. Veronæ sancti Petronij^f Episcopi & confessoris. Romæ S. Eleutherij^g abbatis, serui Dei, quem sanctus Gregorius Papa scribit oratione & lacrymis mortuum suscitasse.

SEPTEMBRIS 6.

ACHARIAE^a Prophetæ.] De quo hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ pridie huius diei in Menologio. Præter illa, quæ de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodẽ Iosephus antiquit. lib. 11. c. 4. Epiphan. de vit. & inter. Prophet. c. 21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Cosmæ Vestiarij in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. num. 65. Inuentum est venerandum corpus eius sub Theodosio Iuniore, de cuius inuentione nos egimus in Annalibus anno eiusdem Imperatoris octauo, qui est a Christo 415. De ea re scripsit Sozom. hist. lib. 9. c. 16. in fin. & c. 17. Niceph. lib. 14. c. 8. Cedren. in Honor. anno 11.

^b **Onesiphori.**] De quo Paul. 2. ad Timoth. cap. 1. & 4. Agunt de eodem hac die Beda & Ado, Græci autem tertio Kalen. Maij in Menologio, traduntq. hunc creatum fuisse Episcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coronæ; ijdemq. de eodem vna cũ Euodio ad sextum Idus Octobris. Habetur mentio de eodem in Actis sanctæ Theclæ, de quibus suo loco plura inferius.

^c **Fausti & soc.**] Agunt de ijisdẽ Græci etiam in Menologio, & nomina singulorum referunt: videlicet, post Faustum & Macarium recensetur Dionysius lector, Cyriacus acolythus, alter Faustus, Andronicus miles, Theotistus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorem, hos Faustos, de quibus hic agitur, esse diuersos ab illo, qui ibidem loci, eadem vrgente persecutione, mul-

ta passus est, vt ex Dionysij Alexandrini literis constat: nam ille, licet tunc graua sit perpeffus, tamen vsque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Eusebius hist. lib. 7. cap. 10. in fine testatur.

^d **Cottidi & soc.**] De his & Beda, Vsuardus, & alij recentiores hac die agunt.

^e **Donatiani & soc.**] Agunt de his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Victor Vticens. lib. 2. de persecutione Vuandalica eorũ certamen describit. Passi sunt temporibus Zenonis Imp. sub Hunnerico Vuandalorũ Rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit Episcopus Leptinensis ciuitatis, vt scribit S. Isidorus in historia Vuandalorum. Huius martyris incitatione Iustinianum Imp. commotum fuisse, vt exercitum in Africam, duce Belisario, mitteret, idem auctor testatur.

^f **Petronij Episcopi.**] De eo tabulæ ecclesiæ Veronensis, pluribus autem Illustrif. & R. D. Augustinus Valerius eius ecclesiæ Episc. & Cardinalis in antiq. monum. Episcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

^g **Eleutherij abb.**] De quo hac die Ado; apud Bedam autem mendose additur nomen Episcopi. Huius res gestas scribit S. Greg. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantũ scriptione, sed & pictura exprimi voluit acceptum a Deo per Eleutherij preces beneficium, vt Hadrianus Papa ad Carolum Magnũ Imperatorem scribit his verbis: Sanctus Gregorius Papa in monasterio suo pulchrum fecit oratorium, & ipsum diuersis historijs pingi fecit, atque sacras ibidem erexit imagines.

nes. Vt cum ipse cum beato Eleuthero pro ægritudine stomachi sui ingressus, in oratione pariter exauditi sunt. Et ille vir sanctus Eleutherius, quem dicunt & mortuum suscitasse, ante ipsas sacras imagines se pro-

sternens, diuinam exorare clementiam cum sancto Gregorio non dubitauit; sed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi sunt, & vsque hæcenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

xvij. E Septimo Idus Septemb. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	I
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NICOMEDIAE natalis beati Ioannis^a martyris, qui cum videret crudelia edicta aduersus Christianos in foro pendere, fidei ardore accensus, iniecta manu, illa detraxit, atque discerpfit: cumq. hoc relatum esset Diocletiano & Maximiano Augustis in eadem vrbe constitutis, omnia suppliciorum genera in eum experiri iusserunt: quæ vir nobilissimus tanta alacritate vultus ac spiritus pertulit, vt ne tristis quidem pro his videri potuerit. Cæsareæ in Cappadocia sancti Euppsychij^b martyris, qui sub Hadriano Imperatore accusatus quod Christianus esset, in carcerem coniectus est: & paulo post inde emissus, patrimonium statim vendidit, & pretium partim pauperibus, partim accusatoribus tamquam benefactoribus distribuit: sed iterum comprehensus, sub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio confossus, martyrium consummauit. Pompeiopoli in Cilicia sancti Sozontis^c martyris, qui sub Maximiano Imperatore in ignem iniectus, reddidit spiritum. Aquileiæ sancti Anastasij^d martyris. In territorio Augustodunensi sanctæ Reginæ^e virginis & martyris, quæ sub Proconsule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpeffa supplicia, demum capitali sententia damnata migravit ad Sponsum. Trevis Nemorij^f diaconi & sociorum martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aurelianis in Gallia depositio sancti Euortij^g Episcopi, qui primo Romanæ Ecclesiæ subdiaconus, dehinc diuino munere per columbam designatus est Pontifex præfatæ vrbis. In Gallijs sancti Augustalis^h Episcopi & confessoris. Capuæ sancti Pamphiliⁱ Episcopi. In territorio Parisiensi sancti Clodoaldi^k presbyteri & confessoris.

DO ANNIS^a.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Eius autem fidei constantem confessionem & diros cruciatus scribit Euseb. hist. lib. 8. c. 5. & Niceph. lib. 7. c. 5. & licet nomen non explicent, reapse de eo sentire, certum est.

^b Euppsychij.] De quo & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius res gestas summa breui describunt. Porro ne nominis & loci similitudine quis decipiatur, duos Euppsychios martyres Cæsareæ Cappadociæ fuisse constat; quorum alter, de quo hic agitur, passus est temporibus Hadriani Imp. alter autem, de quo supra ad quintum Idus Aprilis, Iuliano Apostata imperante, martyriū consummauit; de quo eo die plura superius dicta a nobis sunt.

^c Sozontis.] Agunt de eodem hac die Græci, eiusq. Acta pluribus prosecutus est Metaphrastes: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur; quomodo a Pompeio restituta sit post debellatos pyratas, iisdemq. incolenda sit tradita, scribit Dio historiarum libro 36.

^d Anastasij.] Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus est; idq. ex veteribus manuscrip. Molan. in addit. ad Vsuard. hac die.

^e Reginæ.] De eadem hac die Beda, Vsuardus, & Ado, iisdemq. pluribus eius res gestas referunt, plenius autem Mombrit. tom. 2. vit.

Sanct. & Petrus in catalogo lib. 8. cap. 47. ^f Nemorij & soc.] De eo tabulæ ecclesiæ Trecentis, item Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vsuardum. Fuit hic diaconus sancti Lupi eiusdem ciuitatis Episcopi.

^g Euortij Episcopi.] De quo & Beda, Vsuardus, & Ado. Huius res gestas ex antiquis codicibus edidit Sur. tomo 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catal. lib. 8. c. 48. Successit hic S. Desiniano, successoremq. habuit præclarum illum sanctitate virum Anianū. Interfuit sanctus Euortius Concilio Valentino, celebrato in Gallijs, Gratiano & Equitio Conss. anno Domini 374.

^h Augustalis Episc.] De eodem hic Beda; qui licet eum ponat Arelate, tamen dum reperitur idem Episcopus subscriptus Concilio primo Arauficano, tempore S. Leonis Pape, quo eidem sedi Arelateni præerat S. Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuisse Episcopus: nam & in tabulis Episcoporum Arelatenfium, quas descripsit Demochares, nulla habetur mentio de Augustali Episcopo.

ⁱ Pamphili.] De eo monumenta eius ecclesiæ, quorum Sanctorum indiculum Romam missum accepimus.

^k Clodoaldi.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic filius Clodomiri Regis Francorum. Scribit de eo Gregorius Turonensis de gest. Francorum lib. 3. cap. 6. & 18. Sigeber. in chron. anno Domini 531. Vincentius lib. 21. cap. 60. Petrus in catalogo lib. 8. cap. 50. & alij iuniores.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	I	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

NATIVITAS^a beatissimæ semper Virginis genitricis Dei Mariæ. Nicomediæ sancti Hadriani^b martyris, cum alijs vigintitribus, qui omnes post multa supplicia sub Diocletiano & Maximiano Augustis martyrium crurifragio consummarunt quarto Nonas Martij. Eorum reliquiæ a Christianis Byzantium delatæ, reuerenti honore sepultæ fuerunt: inde postea sancti Hadriani corpus Romam hac die translatum fuit, in qua ipsius festiuitas potissimum celebratur. Alexandriae sanctorum martyrum

tyrum Ammonis^c, Theophili, Neoterij, & aliorum vigintiduum. Antiochiæ sanctorum Timothei^d & Fausti martyrum. Gazæ in Palæstina sanctorum martyrum Eusebij^e, Nestabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apostatæ, irruente in eos turba Gentilium, discerpti atque necati sunt. Ibdem sancti Nestoris^f martyris, qui sub eodem Iuliano ab iisdem Gentilibus furentibus sæuissime cruciatus, emisit spiritum. Frisingæ sancti Corbiniani^g primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a Gregorio Secundo Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium missus, vberes fructus in Gallia & Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quieuit.

S E P T E M B R I S 8.

NATIVITAS *beatiss.*] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam hac eadem die celebrant eandem solemnitatē, de qua in Græco codice bibliothecæ Sfortianæ num. 65. sermones leguntur nomine S. Ioannis Chrysostomi, S. Procli, S. Ioannis Damasceni, Iacobi monachi, & Andreæ Cretens. In Sacramentario S. Gregorij, quod antiquissimum extat in biblioth. Vaticana manuscrip. habetur de eadē celebritate specialis præfatio. Eiusdem meminit S. Ildesonus lib. de virg. Ordo Roman. de diuin. offic. pag. 24. de eadem agens, hæc habet: In Natiuitate S. Mariæ leguntur homiliæ sanctorum Patrum ad ipsam diē pertinentes, & c. subditq. de Litanij eadē die fieri solitis ex institutione Sergij Papæ. Meminit de eadem, cum agitur de officio Missæ pag. 21. Ex quibus profecto valde errare ostenduntur, qui hanc solemnitatē ab Innocentio Quarto institutam putarunt. Rursus non recte sentire eos existimamus, qui opinati sunt iam ab Augustini ætate eandem esse in Ecclesia celebratam, ea persuasi ratione, quod in Ecclesiasticis Officijs eius diei legatur sermo S. Augustini de ea solemnitate. Quamobrem monitum volumus lectorem, vere sermonem illum esse germanum S. Augustini opus, nequaquam tamen in Natali Dei genitricis habitum; sed perpauca mutatis, eidem celebritati accommodatum, qui est sermo secundus de Annuntiatione; vbi verba illa: Gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata solemnitate: ita pie mutata leguntur in Breviario: Gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata Natali. Nec vero mirum hoc cuiquam videatur, quod veronē hunc S. Augustini ad beatissimam Virginem pertinentem, sancta Ecclesia ad hanc festiuita-

tem accommodauerit: nam id ipsum in antiphonis & responsorijs agere consueuisse, satis apparet, dum quæ sunt alicui solemnitati peculiariter accommodata, iisdem vtatur in alijs. Vt autem omnis prorsus ansa tollatur existimandi Augustini tempore hoc festum esse celebratum, adducam de ea re eiusdem Augustini clarissima testimonia, qui sermone 21. & 22. de sanct. testatur nullius alterius ortum, quam solius Domini nostri Iesu Christi, & sancti Ioannis Baptistæ, in Ecclesia celebrari consueuisse. Quoniam autem potissimum tempore fuerit eiusmodi solemnitas instituta, nusquam expressum reperi, nec quid certi affirmare ausim. Quantum autem ex historijs Ecclesiasticis compertum habeo; a Concilio Ephesini temporibus, ex quo execranda illa Nestorij hæresis damnata atque proscripta est, qua sanctissimæ Mariæ Virginis titulus ille supremus Dei Genitricis impie auferebatur, animaduertimus (secundum ea Prophetæ verba: In tribulatione dilatasti mihi) magis magisque in dies toto orbe Christiano beatissimæ Virginis cultum auctum amplificatumque fuisse: non tamen dicere præsumimus, eo tempore institutam esse præsentem solemnitatē; cum constet, Gallicanam Ecclesiam etiam temporibus Caroli Magni & Ludouici Pij eam ignorasse, vt apparet ex Concilio Moguntino sub eodem Imp. celebrato, anno Domini 813. can. 36. & ex capitularibus eiusdem Imp. & Ludouici Pij, lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186. Satis fit, constare eam esse antiquam, & tam Latinos, quam Græcos eadem animi pietate, concordiq. studio ac religione permotos, eadem die sacratissimum Dei genitricis Natalitium solemniter celebrandum esse duxisse. Rationem autem eius solemnitatis agendæ S. Bernardus scribit sermone 4. super Saluæ Regina. De iussis quibusdam

busdam diuinitus ostensis cuidam religioso viro de hoc celebrando natali die, agit Petrus in catal. lib. 8. c. 51. in fin. & alij. Extant insuper tres luculentæ orationes S. Ioan. Damasc. de Nat. Dei genitricis Mariæ; aliæ Abafalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recensere.

^bHadriani.] De ipsius natali die superius ad quartum Nonas Martij agitur, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiquis manuscript. alijsq. recentioribus notatum vidimus. Vetera aliquot manuscrip. hæc habent ea die, quæ & Molanus ad Vsuard. addidit: Nicomediæ S. Hadriani cum alijs vigintitribus, cuius corpus Romam translatum est, atque sepultum sexto Idus Septembris, vbi & eius passio est annotata. Hæc in dictis vet. manuscrip. licet in vetustioribus Roman. Martyrologijs nulla prorsus mentio de Hadriano ea die habeatur; sed hac die tantum, quando simul cū translatione & passio olim celebrabatur. Cum autem die translationis Romæ etiam dies natalis eius recoleretur, inde factū est, vt Nicomediæ poneretur. vnde Adoni & alijs eum secutis errandi manauit occasio, vt putarent hac die translationis sanctum Hadrianum occubuisse martyrio: rectius itaque Mauro. ex prædictis manuscriptis natalem eius passionis diē ad quartum Nonas Martij, translationem vero Romam factam hac die ponit. His omnibus subscri-

bit etiam Galefinius in suis Not. ea die Martij. Quod vero Græci, neque hac die, neque ad quartum Nonas Martij, sed septimo Kal. Septemb. agant commemorationem S. Hadriani; existimo eam eos agere diem, qua prima est facta translatio, cum Nicomedia Constantinopolim eius corpus delatum est. Cetera de Hadriano vide notata superius in natali ipsius die 4. Non. Martij.

^cAmmonis & soc.] Vsuardus de iisdem hac die. Scribit de his Dionysius Alexand. apud Euseb. lib. 6. cap. 34. Alius est item Ammon Alexand. qui vna cum Faustio & Didio passus est tempore Diocletiani, de quibus Eusebius lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. cap. 16. Diuersos hos esse inter se, tum diuersitas temporum, tum sociorum ostendit.

^dTimothei & Faustij.] De his item Vsuardus, & alij recentiores hac die.

^eEusebij & soc.] Horum nobile certamen scribit Sozomenus lib. 5. cap. 8.

^fNestoris.] De quo etiam idem Sozom. vna cū prædictis martyribus agit vbi supra lib. 5. cap. 8.

^gCorbiniani Episcopi.] Apud Bedam de eodem hac die. Eius res gestas scriptis mandauit Aribio Episcopus Frisingen. quas habet Sur. tom. 5. Plura de eodem Otho Frising. lib. 5. cap. 23. & 24. Claruit temporibus Gregorij Secundi Papæ circa annum Domini septingentesimum trigessimum.

9

Quinto Idus Septemb. Luna.

G xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NICOMEDIÆ passio sanctorum martyrum Dorothei^a & Gorgonij, qui apud Diocletianum Augustum honores amplissimos consecuti, cum persecutionem, quam ille Christianis inferebat, detestarentur, præsentem eo, iussi sunt primo appendi, & flagris toto corpore laniari, deinde visceribus pelle nudatis, aceto & sale perfundi, sicq. in craticula assari, atque ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore, beati Gorgonij corpus Romam delatum fuit, ac via Latina positum, & inde ad basilicam sancti Petri translatum. In Sabinis, trigesimo ab Vrbe milliario, sanctorum martyrum Hyacinthi^b, Alexandri, & Tiburtij. Sebastæ S. Seueriani^c militis Licinij Imperatoris, qui cum quadraginta martyres in carcere detentos frequens

Pp

visitaret

visitaret, iussu Lyfiæ Præsidis saxo ad pedes ligato suspensus, ac verberibus cæsus, & flagris laniatus, in tormentis reddidit spiritum. Eodem die passio sancti Stratonis^d, qui pro Christo ad duas arbores ligatus, atque discerptus, martyrium consummauit. Item sanctorum martyrum Ruffini^e & Ruffiniani fratrum. Romæ sancti Sergij^f Papæ & confessoris. In territorio Taruanensi sancti Audomari^g Episcopi. In Scotia sancti Querani^h abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

DOROTHEI & Gorgonij^a.] De his Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores. Scribit horu res gestas Euseb. hist. lib.8. cap.1. & 6. & Niceph. lib.7. c.2. & 5. Plura de iisdem in Actis sanctorum Indes & Domnæ, quæ refert Metaph. die 26. Decemb. vbi tamen Dorotheum capite amputatum, Gorgonium vero molari lapide ad collum ligato martyrium consummasse, eadem Acta restantur. Quod autem ab his diuersa hæc in Martyrologio sunt posita, quod prædicti martyres laqueo vitam finierint, ex Eusebio dict. lib.8. c.6. & Niceph. lib.7. c.5. videntur accepta. Quæ vero hic habentur de ceteris tormentis a prædictis martyribus perlatis, eadem recenset Beda, Vsuardus, Ado, & alij: & licet Eusebius eis Petrum cruciatum esse dicat; tamen cum ex vnius, quod refert, martyrio, quæ ceteris sodalibus contigerint, se nota facere velle testetur, inde prædicti putarunt in dictos martyres eadem esse illata tormenta. Ruffinus item dū eundem Eusebij locum in Latinum vertit, iisdem quibus ille, hos supplicij affectos, ac demum laqueo vitam finisse tradit lib.8. c.6. Reliquias

S. Gorgonij translatas deinde Roma in Gallias, testatur Sigebert. in chron. anno Domini 764. ^b Hyacinthi & soc.] Agunt & de his Beda, Vsuardus, Ado, ac reliqui. ^c Seueriani.] Græci item de eo hac die in Menologio, ibiq. eius Acta expressa habentur, quæ vberius descripsit Metaphrastes ex antiquis codicibus; extant apud Lipom. tom.6. & Sur. tom.5. ^d Stratonis.] De eo hac die Græci in Menologio, referuntq. eius martyrium. ^e Ruffini & Ruffiniani.] Græci etiam horum passionem describunt in Menol. hac itē die. ^f Sergij Papæ.] De quo Beda, Ado, & recentiores. Hic substitutus est Cononi. Eius res gestas per annos singulos descripsimus in Annal. Ecclesiast. ^g Audomari Episcopi.] De eo etiam Vsuardus, & alij. Recitat eius Acta Sur. to. 5. Vincent. lib. 23. c. 108. Petr. in catal. lib. 8. c. 58. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 104. & lib. 4. c. 160. Molan. in Indic. sanct. Belg. Excessit ex humanis anno Domini 695. ^h Querani abb.] Agunt de eodem Vsuardus hac die, & recentiores.

xiiiij. A Quarto Idus Septemb. Luna. 10

a b c d e f g h i k l m n p q r s
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 12 13 14 15 16 17

TOLENTINI in Piceno depositio sancti Nicolai^a confessoris, ordinis Eremitarum sancti Augustini. In Africa natalis sanctorum Episcoporum Nemesiani^b, Felicis, Lucij, alterius item Felicis, Littei, Polyani, Victoris, Iaderis, Datiui, & aliorum: qui sub Valeriano & Galieno,

lieno, exurgente persecutionis rabie, ad primam confessionis Christi constantiam grauiter fustibus cæsi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, gloriosæ confessionis agonem consummarunt. Chalcedone sanctorum martyrum Sosthenis^c & Victoris, qui in persecutione Diocletiani sub Prisco Asiæ Proconsule post vincula & bestias superatas iussi sunt incendi: at illi salutantes se inuicem in osculo sancto, in oratione positi spiritum emiserunt. In Bithynia sanctarum virginum Menodoræ^d, Metrodoræ, & Nymphodoræ fororum, quæ sub Maximiano Imperatore & Frontone Præside martyrio coronatæ, peruenerunt ad gloriam. Item sanctorum martyrum Apellij^e, Lucæ, & Clementis. Leodij in Belgia sancti Theodardi^f Episcopi & martyris, qui animam suam posuit pro ouibus suis, & post mortem miraculorum gratia illuxit. Romæ beati Hilari^g Papæ & confessoris. Compostellæ sancti Petri Episcopi^h, qui multis virtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigeni sancti Saluijⁱ Episcopi & confessoris. Nouariæ sancti Agapij^k Episcopi. Constantinopoli sanctæ Pulcheriæ^l Augustæ virginis, religione & pietate insignis.

SEPTEMBRIS 10.

NICOLAI de Tolentino^a.] Huius facta egregia habet Mombrit. tom.2. & Sur. tom. 5. Antonin. nonnulla par.3. tit. 22. cap. 11. §. 17. & alij recentiores. Excessit ex hac vita anno Domini 1306. relatus est autem inter Sanctos ab Eugenio Papa Quarto, anno Pontificatus sextodecimo, Domini autem 1446. ^b Nemesiani & soc.] Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Scribit de his Cyprian. epist. 77. Quarum autem ciuitatum fuerint Episcopi, potest intelligi ex Actis Concilij Carthaginensis sub Cypriano. Hi etenim quamuis aliquando erroneam illam sententiam de baptisinate hæreticorum vna cum sancto Cypriano aduersus Romanū Pont. Stephanum defendissent; tamen sicut ille, ita & isti nunquam se a Catholica vnitare & charitate diuiserunt; vt de sancto Cypriano sanctus Augustinus, agens aduersus Donatistas, sæpe inculcat. Clarissimus fuit item in Africa eiusdem nominis Nemesianus, qui puer adhuc martyrium subiit, de quo Augustinus sermone de diuers. 39. cap. 3. ^c Sosthenis & Victoris.] Agunt de iisdē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur res gestæ iunctæ Actis sanctæ Euphemie Chalce-

donensis. de his etiam Petrus in catal. lib.8. cap. 61. ^d Menodoræ & soc.] De his & Græci in Menologio hac die: fusius autem Metaphrastes ipsarū res gestas descripsit, quæ extant apud Lipom. tom.6. & Sur. tom.5. ^e Apellij & soc.] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die. ^f Theodardi Episcopi.] Huius Acta testatur Sigebert. se scripsisse luculentiore stylo: extant ea apud Sur. tom.5. Agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib.3. c. 103. & lib.4. cap. 154. Molanus in Indiculo sanctorum Belgij. Passus est autem anno Domini sexcentesimo quinquagesimo quinto. ^g Hilari Papæ.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Successit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuersis antiquis codicibus conquisita digessimus in Annalibus Ecclesiasticis per annos singulos. ^h Petri Episcopi.] Tabulæ Compostellanæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vsuardum, & alij. ⁱ Saluij Episcopi.] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Greg. Turon. hist. Franc. lib.5. cap. 50. lib.6. cap. 29. & lib.7. c. 1. Migravit ex hac vita anno Domini quingentesimo octogesimo sexto.

^k Agapij Episc.] Succedit hic S. Gauden-
tio, seditq. annos 20. vt docent tabulæ Epi-
scoporū ecclesiæ Nouariensis, quæ tamen
in aliquibus sunt emendandæ.

^l Pulcheriæ.] Eodem titulo sanctitatis &
virginitatis celebrant eam Græci hac die in
Menologio. Licet enim ad optimam admini-
strationem Imperij Marcianum virum reli-
giosissimum ætate grandæuum sibi maritum
delegisset; tamen virginitatem, quam ab in-
eunte ætate Deo sponderat, illibatam ad
obitum vsque conseruauit: quod absque vlla
dubitatione, tam Græcorum, quam Latino-
rū historici omnes affirmant. Scribunt de ea
Sozom. lib. 9. c. 1. Socrat. lib. 7. c. 22. Niceph.
lib. 14. c. 2. & 3. Marcel. in chron. & Suidas
pluribus. De eadem sæpe Acta SS. Synodi
Chalcedonensis, vbi noua Helena, munimen
Orthodoxorum, & gloria ecclesiarū a cun-
ctis Patribus est acclamata. Commendatur
mirum in modum in epistolis S. Leonis Pa-
pæ, præsertim epist. 39. Appellata est in Im-
perialibus functionibus, venerabilis Augu-
sta. ita l. 2. de collat. lustrali. C. Theod. Men-
tio de eadem habetur in Actis sanctæ Melan-
iæ iunioris. de eadem recentiores Græco-
rum historici Zonaras, Cedrenus, Glycas, &

alij. Obijte humanum diē (vt auctor est Mar-
cellinus in chron.) Opilione & Vincomalo
Confl. est annus a Christo Domino 453. Tam
ad ipsam, quam ad sorores Cyrillus Epi-
scopus Alexandrinus de recta fide commen-
tariū scripsit. Idem Cyrillus in lib. ad Theo-
dosium Aug. eandem Pulcheriam procuran-
tem Imperium his verbis describit: Alte-
ra autem & virginali germine simul vicens,
& nobilissimi regni vestri curam sibi vendi-
cat, &c. Hæc Cyrillus, qui eandem pluribus
laudat. Porro Pulcheriæ vitam tam ex Græ-
cis, quæ ex Latinis antiquis auctoribus sum-
ma industria collegit R. P. Thomas Bozzius
nostræ Congregationis presbyter, Latinis
ac Græcis litteris bene excultus: quam pro-
xime ab eo edendā, simulq. alias nobilis in-
genij aduersus hæreticos elaboratas lucu-
brationes, speramus. Fuit & alia Pulcheria
Theodosij maioris filia, quæ tenella adhuc
ætate ex hac vita decessit, in cuius nobili fu-
nere S. Gregorius Nyssenus egregiā habuit
panegyrim. Rursus etiam & alia fuit tenella
puella, Pulcheria dicta, filia Theophili &
Theodoræ August. de qua Cedrenus in com-
pend. hist. in Theophilo, & Zonaras in 3. par.
Annal. in eodem Imperatore.

iiij. B Tertio Idus Septemb. Luna. II

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE via Salaria veteri in cœmeterio Basillæ na-
talis sanctorum martyru Protii^a & Hyacinthi eu-
nuchorum beatæ Eugeniæ: qui sub Gallieno Im-
peratore deprehensi quod essent Christiani, sacri-
ficare coguntur; sed non consentientes, primo durissime ver-
berati sunt, ac tandem pariter decollati. Laodiceæ in Syria pas-
sio sanctorum Diodori^b, Diomedis, & Didymi. Legionem in Hi-
spania sancti Vincentij^c abbatis & martyris. In Aegypto sancti
Paphnutij^d Episcopi, qui vnus fuit ex ijs confessoribus, qui sub
Maximiano Imperatore, dextro oculo effosso, & sinistro popli-
te exciso, ad metalla damnati fuerunt: deinde sub Constantino
Magno aduersus Arianos pro fide Catholica strenue decertauit,
& demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni de-
positio S. Patientis^e Episcopi. Vercellis S. Aemiliani^f Episcopi.
Alexandriæ sanctæ Theodoræ^g, quæ cum incaute deliquisset,
facti

facti poenitens, mira abstinentia & patientia in habitu sancto in-
cognita perseuerauit vsque ad mortem.

SEPTEMBRIS II.

DROTI & Hyacinthi^a.] De his
item Beda, Vsuardus, ADO, ac
ceteri omnes hac die. Extant
eorum res gestæ in Actis S. Eu-
geniæ, de quorū fide agemus
inferius viij. Kal. Ianuarij. Erat Romæ illu-
stris memoria horum martyrum, cuius Con-
fessionem Symmachus Papa exornauit, vt
cōstat ex libro de Rom. Pontificibus in Sym-
macho. Eorum sacræ reliquiæ sub Clemen-
te VIII. Pontifice Max. ab ecclesia S. Salua-
toris, prope pontem S. Mariæ trans Tiberim
posita, ad ecclesiam S. Ioannis Florentinæ
nationis solemnī pompa fuere translata anno
Domini 1592. die 21. Iunij.

^b Diodori & soc.] Agunt de his etiam Græ-
ci hac die in Menologio, vbi & ipsorum mar-
tyrium paucis enarrant.

^c Vincentij.] Passus hic dicitur Gothorum
tempore, cum Arianæ perfidiæ repugnaret.
De eodem in Flor. sanct. Hispaniæ, & in The-
sauro concion. tom. 2. hac die.

^d Paphnutij Episc.] Hic ille illustris confes-
sor, qui in vltima persecutione dextro orba-
tus oculo, & sinistro succiso poplite, adhucq.
superstes, conuenit vna cum ceteris ad ma-
gnam Nicænum Conciliū, & aduersus Aria-
nos egregie decertauit. Fuit & miraculorum
patrandorū Apostolica virtute præditus, vt
de eo scribit Rufin. lib. 1. c. 4. & 17. & Socrat.
lib. 1. c. 8. vbi ait, Constantinum Imperato-
rem partem illam vultus eius effossi oculi
exosculatum esse miro religionis affectu.

Id ipsum Theodoret. hist. lib. 1. c. 7. Sozom.
lib. 1. cap. 22. Niceph. lib. 8. c. 14. & 19. & Sui-
das. De eodem adhuc monacho scribit sanctus
Athanasius in vita S. Antonij. Longe hic

alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet &
ipse confessor fuerit, de quo scribit S. Epi-
phanus in Panario, hæresi 68.

^e Patientis Episc.] De eodē hac die Vsuar-
dus, & alij. Scribit Gregor. Turon. de gest.
Franc. lib. 2. c. 24. Sidoniū Apollinarem eius
virtutes litteris prædicasse: agit enim de eo
Sidonius lib. 2. epist. 10. ad Hesperiu, & lib. 4.
epist. 25. ad Dónolum: extatq. eiusdem ad
eundem Patientē epist. 12. lib. 6. quibus eius
res gestæ narratur. Ad hunc ipsum Constans
inscripsit vitam S. Germani Episcopi
Antisiodorensis. Interfuit hic item conuen-
tui Gallicanorum Episcoporum, in quo co-
gnita & probata est fides Catholica Fausti
Lerinenfis damnantis dogmata Pelagij: ad
quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam
recantans, in eiusdem hæresis damnationem
scripsit epistolam. Extant hæc to. 5. biblioth.
Margar. Ponitur Patiens vicesimus quartus
eius sedis Episcopus in tabulis Democharis.
Putat Grauius, non esse legitimā subscriptio-
nem illam ad epistolam Fausti. sed de Fausto
consule dicta in Annalibus, in quibus verfi-
pellis vulpeculæ fraus detegitur.

^f Aemiliani Episc.] De eo tab. eccles. Ver-
cellensis. Huius vitæ ex antiquis eius ecclesiæ
monumētis se scripsisse testatur Galefinus.
Interfuit Aemilianus Vercellēsis Episcopus
Romanis Synodis tertiæ & quartæ sub Sym-
macho Papa, vt earundem Acta testantur.

^g Theodoræ.] Agunt de eadē hac die Græci
in Menologio, Nicephorus etiam lib. 17. c. 5.
plenius autem Metaphrastes refert eius res
gestas, quas Latine redditas habes apud Li-
pom. tom. 6. hac die, & Sur. tomo 5. Vixit
temporibus Zenonis Imperatoris.

12 Pridie Idus Septemb. Luna. C xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ALEXANDRIÆ natalis sanctorum martyrum Hie-
ronidis^a, Leontij, Serapionis, Selesij, Valeriani,
& Stratonis, qui sub Maximino Imperatore ob
Christi nominis confessionem in mare sunt de-
mersi. In Bithynia sancti Autonomi^b Episcopi & martyris;
qui ex Italia, Diocletiani persecutionem declinans, illuc pro-
fectus,

fectus, cum plurimos conuertisset ad fidem, a furentibus Gentilibus, dum sacra mysteria perageret, ad altare mactatus, hostia Christi effectus est. Meri in Phrygia passio sanctorum martyrum Macedonij^c, Theoduli, & Tatiani, qui sub Iuliano Apostata ab Almachio Præsede post alia tormenta super crates ferreas ignitas positi, exultantes martyrium compleuerunt. Iconij in Lycaonia sancti Curonoti^d Episcopi, qui sub Perennio Præsede capite truncatus, martyrij palmam accepit. Apud Ticinum sancti Iuuentij^e Episcopi, de quo sexto Idus Februarij. Is a beato Hermagora discipulo sancti Marci Euangelistæ ad eam urbem vna cum sancto Syro directus est; & ambo illic Christi Euangelium prædicantes, & magnis virtutibus ac miraculis coruscantes, etiã vicinas vrbes diuinis operibus illustrant; sicq. in pontificali honore, glorioso fine quieuerunt in pace. Lugduni depositio sancti Sacerdotis^f Episcopi. Veronæ sancti Siluini^g Episcopi. Anderlaci S. Guidonis^h confessoris.

S E P T E M B R I S . 12.

H IERONIDIS & soc.^a] De iisdem hac die Græci agunt in Menologio, vbi eorum martyrium describunt.
^b *Autonomi.*] Græci itidē. Porro eius Acta edidit Metaphrastes, quæ habet Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

^c *Macedonij & soc.*] Græci etiam de his agunt in Menologio, gesta q. eorum referunt breui compendio; Suidas autem pluribus eorum nobilissimum certamen describit in histor. in verb. Almachius.

^d *Curonoti.*] Huius Acta martyrij Græci, qui eadem die de eo agunt in Menologio, explicant.

^e *Iuuentij Episcopi.*] De Iuuentio, seu Euentio, superius iterum sexto Id. Februarij. De Iuuentio & Syro Episcopis hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij agunt. In tabulis autem ecclesiæ Ticinensis de vtroque seorsum agitur, diuersisq. diebus: nimirum de Iuuentio octauo Id. Febr. de Syro autē quinto Idus Decembr. eiusq. translationem xvj. Kalend. Iunij celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, discipulus fuisse S. Hermagoræ, qui

passus est temporibus Neronis Imperatoris, tertiusq. numeratur eius sedis Episcopus. Iuuentij & Syri res gestas recitat Mombrit. tom. 2. habes easdem apud Sur. tom. 7. hac die, & Petr. in catal. lib. 1. c. 50. & lib. 8. c. 68. De eodem S. Syro Luithprand. Ticin. lib. 3. cap. 2. Bernard. abb. Bonæual. in vita S. Bernardi lib. 1. cap. 4.

^f *Sacerdotis Episcopi.*] De eodem Beda, & Ado. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, cuius anno trigessimooctauo interfuit Aurelianensi quinto Concilio, vt eius Acta significant. Numeratur hic Lugdunensis sedis Episcopus trigesimus, vel trigesimussecundus, iuxta diuersas tabulas, quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ.

^g *Siluini Episcopi.*] De quo tabulæ ecclesiæ Veronen. quas illustrauit Illust. ac R. D. Augustinus Valerius Episc. Veron. S. R. E. Card. libro quem scripsit de antiquis monum. Episcoporum Veronen. pag. 10. & 42.

^h *Guidonis confessoris.*] Huius Acta recenset Sur. tom. 5. hac die. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuardum. Migravit ex hac vita anno Domini millesimo centesimo duodecimo.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ALEXANDRIÆ natalis beati Philippi^a, patris sanctæ Eugeniæ virginis. Hic dignitatem præfecturæ Aegypti deserens, baptismi gratiam assecutus est: quem in oratione constitutū iussit Terentius Præfectus eius successor gladio iugulari. Item sanctorum martyrum Macrobij^b & Iuliani, qui sub Licinio passi sunt. Eodem die sancti Ligorij^c martyris, qui in eremo degens, a Gentilibus ob Christi fidem necatus est. Alexandriae sancti Eulogij^d Episcopi, doctrina & sanctitate celebris. Andegau in Gallia sancti Maurilij^e Episcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas sancti Amati^f Episcopi & confessoris. Ipso die sancti Venerij^g confessoris, admirandæ sanctitatis viri, qui in insula Palmaria vitam eremiticam duxit. In monasterio Romarico in Gallia sancti Amati^h presbyteri & abbatis, abstinentia & miraculorum gratia illustris.

S E P T E M B R I S . 13.

P HILIPPI^a.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores; qui omnes corrigendi sunt, dū ex Actis S. Eugeniæ dicunt illū fuisse Episcopum Alexandrinum: nam eius præfectura secularis, & non sacerdotalis fuit: Eusebius etenim cum tam in chronico, quam in historia textit feriem Episcoporum Alexandrinorū, Nicephorus Episcopus, & Nicephorus Callist. & alij qui id ipsum præstiterunt, nullus ipsorū inter Alexandrinos Episcopos adnumerat Philippū. Rursus autem in eodem Philippo sanctæ Eugeniæ patre errauerunt alij, qui putarunt eundem esse Philippum Imperatorē, vt Cedrenus in Maximino; quos Zonaras iure redarguit in Philippo Imp. Quod item in prædictorū Martyrologijs legitur hic passus esse Valeriani & Gallieni temporibus, plane repugnat Actis ipsius S. Eugeniæ, vbi eius certamen describitur. Nec quemquam moueat, si eius filia Eugenia passa dicatur temporibus prædictorum Imperatorum: nam perlongum temporis spatium inter vtriusque

martyrium intercessisse, eadem Acta significant. Passus est autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadem Acta testantur; quæ tamen tam in his quæ habent de Episcopatu Philippi, quam in aliquibus alijs superadditis, censura indigent.

^b *Macrobij & Iuliani.*] De iisdem Græcorum tabulæ & Menologium hac die agunt.

^c *Ligorij.*] Vet. manuscripta de eodem hac die: Petrus in catal. lib. 8. cap. 73. agit de eius martyrio atque translatione.

^d *Eulogij Episcopi.*] De eodem Græci etiam. Scribit de eo Euagr. hist. lib. 5. cap. 25. De eodem agitur in Prat. spirit. c. 146. & 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadragesimumseptimum eius sedis Episcopum. Claruit temporibus Mauritij Imperatoris, & Phocæ eius successoris. vsus est eo familiarissime S. Gregorius Papa, cuius ad ipsum quæ plurimæ extant epistolæ, vt lib. 1. epist. 23. lib. 4. epist. 36. lib. 5. 60. lib. 6. 31. & 37. lib. 7. 30. & 38. lib. 8. 43. & lib. 11. epist. 46. 47.

^e *Maurilij Episcopi.*] Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius Acta, quæ Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 5. recitant;

citant; quæ a Fortunato fuisse conscripta, testatur Trithemius. Claruit temporibus Theodosij, & Honorij eius filij: cōsecratusq. Episcopus a S. Martino Episcopo Turonensi, sedit annis triginta. Agunt de eodem Petrus Cluniacensis lib. 1. epist. 2. Vincent. lib. 17. cap. 20. Anton. par. 2. tit. 10. cap. 13. Petrus in catal. lib. 8. cap. 75. Adducit hunc in exemplum Petrus Dam. in apolog. ad Gregorium Septimū Rom. Pont. de abdicatione Episcopatus. Fuit eiusdem nominis alius Episcopus Rhotomagensis, qui vixit circa annum Domini 1070. de quo Trithem. de viris illustribus ord. S. Benedicti lib. 3. c. 323. & lib. 4. cap. 120.

^f *Amati Episcopi.*] Huius res gestas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Sur. to. 5. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 685. & Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indiculo sanct. Belg. pluribus. Numeratur vigesimus secundus eius sedis Episcopus. Excessit ex hac vita anno Domini 690. vt indi-

cant tabulæ ecclesiæ Senonensis a Demochare descriptæ.

^g *Venerij.*] Eius Acta in compendium redacta habet Petr. in catal. lib. 8. c. 65. qui subdit de alio eiusdem nominis sanctitate claro, qui vixit tēporibus Othonis Tertij Imp. ibid. c. 66. Hic de quo agimus, claruit temporibus Phocæ Imp. & Gregorij Papæ, qui monasterium eiusdem in Palmaria insula ad canonicam obseruationem restituendū curauit. lib. 1. epist. 48. Fuit eiusdem nominis sanctitate clarus alius adhuc Venerius, qui habitauit in montibus Tiburtinis, de quo scribit Petrus Damian. in vita S. Romualdi.

^h *Amati presbyt.*] De quo itē Beda, Vsuard. & alij. Extant eius Acta apud Sur. tom. 5. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 88. & 90. Floruit temporibus Dagoberti Regis Fræc. anno Domini 630. Idem Trithem. ibidem agit de alio eiusdem nominis & monasterij-abbate & martyre lib. 3. cap. 309. de quo agi putat hac die.

x. E Decimo octauo Kal. Octob. Luna.

14

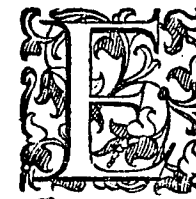
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

EXALTATIO^a sanctæ Crucis, quando Heraclius Imperator, Cosrhoë Rege deuicto, eam de Perside Hierosolymam reportauit. Romæ via Appia beati Cornelij^b Papæ & martyris, qui in persecutione Decij post exilij relegationē iussus est plumbatis cædi, & sic cum alijs viginti & vno promiscui sexus decolari. Sed & Cærealis miles cum Sallustia vxore sua, quos idem Cornelius in fide instruxerat, eodem die capite plexi sunt. In Africa passio sancti Cypriani^c Episcopi Carthaginensis, sanctitate & doctrina clarissimi: qui sub Valeriano & Gallieno Principibus post durum exilium detruncatione capitis martyrrium consummauit sexto milliario a Carthagine iuxta mare. Passi sunt etiam ibidem sancti martyres Crescentianus^d, Victor, Rosula, & Generalis. Romæ sancti Crescentij^e pueri, filij sancti Euthymij, qui in persecutione Diocletiani sub Turpilio Iudice via Salaria gladio percussus occubuit. Treuiris sancti^f Materni Episcopi, discipuli beati Petri Apostoli, qui Tungrenses, Colonienses, & Treuirenses, aliosq. finitimos populos ad Christi-

fidem

fidem perduxit. Eodem die natalis sancti Ioannis^g Chryso-stomi Episcopi Constantinopolitani, qui inimicorum factione in exilium eiectus, cum Innocentij Primi Summi Pontificis decreto inde reuocaretur, a custodientibus militibus multa mala perpeffus, animam Deo reddidit: eius tamen festiuitas sexto Kalendas Februarij celebratur, qua die sacrum ipsius corpus a Theodosio Iuniore Constantinopolim fuit translatum.

S E P T E M B R I S 14.

EXALTATIO S. Crucis^a.] De ea etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij: pluribus autem Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Microlog. cap. 55. ac ceteri qui scribunt de diuin. offic. Agunt præterea & Græci hac die solemnitate Exaltationis S. Crucis, non tamen quando per Heraclium Imp. deuicto Cosrhoë restituta est; sed cum, Constantino imperante, gloria exaltatæ Crucis, maiori fulgore in Orbe effulsit. Extat tractatus egregius Epiphaniij Episcopi Orbi de signo Crucis, quod apparuit Constantino Magno Imp. Habetur Græce scriptus in cod. manuscripto biblioth. Sfortianæ num. 91. Græci itaque longe ante Heraclij tēpora hac ipsa die eiusmodi celebritatē agebant; qua item die Exaltationis S. Crucis sanctum Ioannem Chryso-stomum ex hac vita migrasse, hi tradunt, qui res gestas ipsius sunt profecuti. De eadem etiam solemnitate hac die agi solita meminit Eustachius presbyter in Eutychio apud Lipom. tom. 7. Latini etiam ante Heraclij tempora hanc diē Exaltationi S. Crucis dicatam coluisse videntur: nam in Sacramento S. Gregorij de eadem, hac die agitur. Putamus itaque eandem solemnitate multo prius celebrari solitam, tanta deinde parta victoria, auctam, redditamq. ex eius rei memoria illustriorem. Quæ vero de restitutione S. Crucis post Heraclij victoriam scripta sunt, contigerunt anno decimonono eius Imp. vt constat ex Theophane in hist. Miscel. Numeratur hic annus a Christo Domino sexcentessimus vigesimusoctauus. De eadem Aim. de gest. Franc. lib. 4. cap. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidam in hist. in Heraclio. Rei gestæ historiam multis inuolutam ambagibus legimus manuscriptam, quam penes nos habemus, auctore quodam Nicephoro Episcopo; cuius est initiū: Tempore illo quo, &c. Quid autem in ea germanum, quidve spurium sit, diximus in Annal. Eccles. Quod doluimus, historiam illam nonnullis auctam mendacijs in quibusdam ecclesijs pictā vidimus. Extant de sancta Cruce S. Ioannis Chryso-stomi orationes duæ:

Sophronius item de Exaltatione S. Crucis scripsit sermonem; alium eiusdem argumenti edidit Leo Imperator; quos habet codex Græcus manuscript. bibliothecæ Sfortianæ num. 65. Itemq. Iosephus Episcopus Thessalonicæ aliam de S. Cruce scripsit orationem: habetur & ipsa in eadem biblioth. num. 84.

^b *Cornelij Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. De cuius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 6. cap. 32. Optat. lib. 2. Aug. epist. 165. Niceph. in chron. Res gestas ipsius, & tēpus quo sedit, plenius scripsimus in Annal. Eccles. De Cæreali & Sallustia, quorum hic mentio habetur, agit hic item Ado, assentiunturq. vet. manuscripta. S. Leo Papa extruxit basilicam S. Cornelij Papæ nomine, iuxta cœmeterium Callisti via Appia, vt constat ex lib. de Rom. Pontificibus in Leone Primo.

^c *Cypriani.*] Beda, ac ceteri qui supra; de eodem hac die. Fuit eius solemnitas etiam Græcis celeberrima, in qua S. Gregorius Nazianzenus præclaram habuit orationem: licet tam ipse, quam Metaphrastes, ac ceteri Græcorum errore labantur, dum eundem esse existimant cū Cypriano mago, qui passus est cum Iustina virgine; nomine nimirum & martyrij titulo decepti: cum re vera multis differentijs constet inter se esse distinctos. Huius Acta scripsit Pontius eius diaconus, vt testatur S. Hieron. de script. Eccles. inde Paulus diac. Extant præterea eiusdem martyrij Acta publica a Notarijs excepta: quæ omnia in vnum collecta habet Pamelius, qui & de suo addidit eiusdem Cypriani vitæ ex ipsiusmet scriptis locupletatam. Legi in antiquo Breuiario Toletano sacrum hymnum, quo eius martyrrium egregie descriptum canitur. est eius exordium: Orbis magister Tascie, &c. Extant de eodem sermones sancti Augustini, quorum Possidius meminit in Indic. ferm. 113. 114. 115. & 116. de diuersis, adhuc alius in addit. Paris. 12. vbi etiam recensentur eiusdem martyrij Acta. Extant præterea de eodem sermones duo S. Maximi, alius insuper S. Petri Chrysologi 129. In huius martyris honorem duæ apud Carthagini-

nem

nem illustres basilicæ fuerunt erectæ, vt scribit Victor de persecut. Vuandal. lib. 1. quarum altera vbi passus, altera vero vbi sepultus, extructa fuit. Prior ad Sextum dicta, a sexto videlicet ab vrbe Carthagine lapide: qui ipse locus appellatus est Mensa Cypriani; non quod (vt ait August. serm. 113. de diuers.) ibi sit vquam Cyprianus epulatus, sed quia ibi est immolatus. Altera ad Decimum est nuncupata, quod tot passuum milibus a Carthagine distaret eius sepulchrû; huius meminit Procopius de bello Vuandalo, aitq. hanc sibi vendicasse Vuandalos Arianz perfidiaz sectatores, illa priori ad solum prostrata. Hæc autem (secundum præcedens de ea re editum propheticum oraculum) subactis per Iustinianum Imp. Vuandalis, reddita est Catholicis. Dicta hæc erat etiam Sepulchrû Cypriani, ad quod e transmarinis vsque regionibus frequens erat accessus Fidelium, vt apparet ex Seuerio lib. 1. dialog. De eadem solemnitate & loco scribit Niceph. hist. lib. 17. cap. 12. Non tantum in Africa, sed & in Italia celeberrima fuit huius diei S. Cypriani solemnitas, de qua extat epistola Athalarici Regis ad Seuerum, apud Cassiod. Variar. lib. 8. epist. vlt. Appellabatur enim celebritas Cyprianæ, vt scribit Procop. de bello Vuandal.

^d *Crescencianus & soc.*] De quibus Ado, cui adstipulantur vetera manuscripta.

^e *Crescentij pueri.*] De cuius martyrio, aliorumq. sociorum Acta manuscrip. legi, quæ ab ecclesia Perusina accepimus.

^f *Materni Episc.*] De eo, & Beda, alijq. recentiores. Plura de eo in Actis S. Gereonis & soc. quæ recitat Sur. tom. 5. Octobris 10. & Molanus in Indic. sanctorum Belgij. Cum autem omnes vno ore fateantur, hunc fuisse sancti Petri Apostoli discipulum: profecto necesse est dicere, duos eiusdem nominis, eiusdem Coloniensis ecclesiæ fuisse Episcopos; scilicet maiorem hunc, de quo hac die agitur, Petri discipulum; & minorem, qui claruit temporibus Constantini Imperatoris; interfuitq. Concilio primo Arelateni, vt eius Acta significant, cuius etiam meminit idem Imperator in litteris ad Melchiam Rom. Pontificem, quas refert Eusebius lib. 10. ipsi etenim ac collegis Episcopis delegata est causa Cæciliani Episcopi Carthaginensis; qui & Romam vocatus est ad Synodum in eadem causa habendam, vt scribit Oprat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Hinc

miramur vehementer, quomodo in tabulis Episcoporum Coloniensium, quas descripsit Demochares lib. de sacrif. Mis. vnus tantum adnumeretur Maternus: qui si (vt in illis idem ponit Demochares) præcessit Euphratem, qui, vt Arianus, damnatus est in Concilio Agrippinensi; manifeste constat, illum non vixisse temporibus Apostolorum, sed potius Constantini Magni, vt apparet ex Actis prædictorum Conciliorum. Hunc historiz nodum cum alijs soluendum relinquemus, nec esset in animo aliquid definire: Reuerendissimus D. Lindanus, Episcopus Ruremundensis, cum istæ ipsa nostra Romæ peruideret, in eam se dicebat ire sententiam, vt duo fuerint eiusdem ciuitatis, eiusdemq. nominis, diuersis temporibus, Materni Episcopi; vt in alijs ciuitatibus sæpe vidimus accidisse. Cuius sententiæ, vtpote viri eruditissimi, nos libentissime subscribimus; id præsertim prædictis rationibus non tantum suadentibus, sed cogentibus.

^g *Ioannis Chrysoptomi.*] De eodem hac die Græci in Menologio, qua ex humanis esse sublatum, qui eius Acta scripserunt, testantur, Pallad. Leo August. Metaph. Greg. Alex. Cassiod. trip. lib. 10. cap. 18. Niceph. lib. 13. c. 17. & alij. Penes Socrat. lib. 6. c. 19. textus deprauatus reperitur, & loco xvij. Kalend. Octobr. legitur xvij. Kalend. Decembr. cuius erroris ea videtur esse occasio, quod ob solemnitatē S. Crucis Græci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chrysoptomi in eam diem, vel (vt alia habent Menologia) ad Idus Nouemb. vt ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migravit ex hac vita, Honorio septimum, & Theodosio secundum Const. vt idem Socrates & alij testantur. est hic annus (iuxta Fastos Onuphrij) a Christo Domino 407. Cœpta est hæc eius solemnitas agi Constantinopoli tempore Theodosij Iunioris, postquam opera S. Innocentij Papæ nomen eius, quod per schismaticos fuerat abrasum a diptychis, Catholica Ecclesia gaudente, est in pristinum restitutum. Cetera de S. Ioanne Chrysoptomo vide notata superius in die translationis eius, sexto Kalend. Februarij: quibus addimus, extare S. Ioan. Damascen. encomium de eodem sancto; insuper & orationem de eius translatione a Constantino filio Leonis Imp. conscriptam. habet hæc omnia codex Græcus manuscript. in bibliotheca Sfortiana num. 65.

15

Decimoseptimo Kal. Octob. Luna.

F ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA^a Natiuitatis beatæ Mariæ Virginis. Romæ via Nomētana natalis beati Nicomedis^b presbyteri & martyris; qui cum diceret compellentibus se sacrificare: Ego non sacrifico nisi Deo omnipotenti, qui regnat in cælis: plumbatis diuissime cæsus, migravit ad Dominum. In territorio Cabilonensi sancti Valeriani^c martyris, quem Priscus Præses suspensum, & graui vngularum laceratione cruciatum, cum in Christi confessione videret immobilem, ac læto animo in eius laudibus permanentem, gladio animaduerti præcepit. Marcianopoli in Thracia sanctæ Melitinæ^d martyris, quæ sub Antonino Imperatore & Antiocho Præside ad Gentilium fana semel, & iterum ducta, cum idola semper corruerent, suspensa & laniata, ac demum capite plexa est. Hadrianopoli sanctorum martyrum Maximi^e, Theodori, & Asclepiodoti, qui sub Maximiano Imperatore coronati sunt. Item sancti^f Porphyrij mimi, qui coram Iuliano Apostata per iocum baptismum suscipiens, Dei virtute derepente mutatus, Christianum se esse professus est; ac mox, iubente eo, securi percussus, martyrio coronatur. Eodem die sancti Nicetæ^g Gothi, qui ab Athanarico Rege ob Catholicam fidem iussus est igne comburi. Cordubæ sanctorum martyrum Emilæ^h diaconi, & Hieremiæ, qui in persecutione Arabica post longam carceris macerationem, ceruicibus pro Christo abscisis, martyrium compleuerunt. Tulli in Gallia sancti Apriⁱ Episcopi. Item sancti Leobini^k Episcopi Carnutensis. Lugduni sancti Albini^l Episcopi. Eodem die depositio sancti Aichardi^m abbatis. In Gallia sanctæ Eutropiæⁿ viduæ.

S E P T E M B R I S 15.

OCTAVA^a.] De eadem Beda. Radulph. de obser. can. c. 19. recenset eam inter maiores Octauas, cuius Officium Ecclesiasticum ab Innocentio Papa Quarto constitutum tradunt. Vide notata superius in ipsa die Natiuitatis eius.

^b *Nicomedis.*] De quo Beda, Vsuard. Ado, & vet. manuscript. Huius res gestæ describuntur in Actis sanctorum Nerei & Achillei cap. 9. & 10. apud Sur. 12. Maij, tomo 3. Erat nobilis Romæ Titulus S. Nicomedis; mentio de eo habetur in Cōcilio primo Romano sub Symmacho, quod secundum perperam di-

-ctum

ctum reperitur. eius anniuersaria dedicatio-
nis dies agebatur Kal. Iunij, vt apparet ex
Martyrologio Bedæ, Vsuardi, & Adonis.
Erat insuper Romæ cœmeterium a sancto
Nicomede denominatum, de quo in libro
de Rom. Pontific. in Bonifacio Quinto.

^c *Valeriani.*] Agunt de eodem Beda & alij.
De eius martyrio atque miraculis Grego-
rius Turon. de glor. mart. cap. 54. & Petrus
in catalogo lib. 8. c. 48.

^d *Melitina.*] De eadem Græcorum tabulæ,
quarum aliæ hac die, aliæ vero sequenti: in
Menologio autem, quo vtimur, ponitur die
sequenti, ibiq. pluribus martyrium eius de-
feribitur.

^e *Maximi & Soc.*] Agunt de iisdem etiam
Græci hac die in Menologio.

^f *Porphyrj.*] Græci itidem agunt de eo-
dem hac die in Menologio, resq. eius gestas
paucis complexi sunt.

^g *Niceta.*] Huius Acta ex antiquioribus
codicibus descripsit Metaphrastes, quæ re-
puit Lipom. in tom. 6. & Sur. to. 5. Scribit de
eodem Niceph. hist. lib. 11. c. 48. & Suidas in
historicis, in verbo Athanaricus.

^h *Emile & Hieremia.*] De his Vsuardus ad
xv. Kal. Octobr. sed hac die passi sunt, vt te-
statur S. Eulogius, qui ipsorum martyrij
Acta conscripsit in Memor. sanct. lib. 2. c. 12.
coronatosq. refert æra octingentesima no-

nagesima, anno a Christo Domino 852.

ⁱ *Apri Episc.*] De quo etiam Beda, Vsuar-
dus, & alij. Ponitur hic septimus ordine in
tabulis Episcoporum Tullensium, quas de-
scripsit Democh. Hic ex causidico mona-
chus, & ex monacho est factus Episcopus, de
quo S. Paulinus Episcopus Nolan. epist. 27.
28. & 29. in quibus de ipso fufius.

^k *Leobini Episcopi.*] Agunt de eodem hac
die Beda, Vsuardus, Vuandelb. & alij. Ha-
betur de eo mentio in Actis S. Auiti presby-
teri apud Sur. tom. 3. 17. Iunij. Numeratur
hic decimus sextus eius sedis Episcopus in
tabulis Democharis.

^l *Albini, alias Alpini.*] De quo etiam Be-
da hac die, & alij recentiores. Adscribitur
in tabulis Lugdunensium Episcoporum de-
cimus quartus eius sedis Episcopus, succes-
sitq. sancto Iusto, de quo superius actum est
die 2. Septembris.

^m *Aicardi abb.*] Scripta sunt eius Acta a Ful-
perto, quæ descripsit Sur. tom. 5. Mentio ha-
betur de eodem in vita S. Philiberti apud
eundem tom. 4. 20. Augusti, & Molan. in ad-
dit. ad Vsuard. Claruit circa annum Domini
sexcentessimum octogessimum.

ⁿ *Eutropie.*] Scribit de hac Sidon. Apollin.
lib. 6. epist. 2. ad Pragmatium. Alia hæc est ea
quæ tẽpore cladis Hunnicæ martyrio oc-
cubuit, de qua inferius xviii. Kal. Ianuarij.

ctorum martyrum Abundij^e presbyteri, & Abundantij diaco-
ni, quos Diocletianus Imperator vna cum Marciano viro illu-
stri, & Ioanne eius filio, quem illi a mortuis suscitauerant, de-
cimo ab Vrbe lapide gladio feriri iussit. Heracleæ in Thracia
sanctæ Sebastianæ^f martyris, quæ a beato Paulo Apostolo ad
Christi fidem perducta, sub Domitiano Imperatore & Sergio
Præside varijs modis tentata, gladio tandem cæsa est. Cordu-
bæ sanctorum martyrum Rogelli^g & Seruidei, qui manibus pe-
dibusq. abscissis, ad vltimũ decollati sunt. In Scotia sancti Ni-
niani^h Episcopi & confessoris. In Anglia sanctæ Edithæⁱ virgi-
nis, Edgari Anglorum Regis filia, quæ in monasterio a teneris
annis Deo dicata, sæculum hoc ignorauit potius, quam reliquit:

S E P T E M B R I S 16.

EVPHEMIAE^a.] De eadẽ hac
die Beda, Vsuardus, Ado, &
alij Latinorum, Græci autẽ
in Menologio quinto Idus
Iulij; sic & in constitutione
Emmanuelis Imper. apud
Theodor. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. licet
olim tempore Concilij Chalcedonensis age-
retur in Oriente natalis dies eius ad octauũ
Kal. Nouemb. vt apparet ex eodem Concil.
act. 6. Eius Acta ex prisca monumentis edi-
dit Metaphrastes, quæ extant apud Lipom.
tom. 6. & Sur. tom. 5. Desiderantur autem in
eis ea quæ ex nobili pictura expressa, descri-
ptaq. a S. Asterio Episc. Amaseno recitantur
in 2. Concilio Nicæno act. 4. & 6. Habemus
alia eius Acta manuscrip. Est illorum exor-
dium: Diocletiano Imp. &c. Eadem Mom-
brit. recitat tom. 1. In Breuiar. Tolet. est ve-
tus sacer hymnus, quo eiusdem Acta canun-
tur. incipit:

En festum prodijt virginis inclytæ, &c.

De sacratissimis eius reliquijs, ex quibus pu-
rus sanguis emanabat, scribit Euagr. lib. 2.
c. 3. & Niceph. lib. 15. c. 3. & 5. & lib. 18. c. 31. In-
uisit eas S. Melania junior, cũ pergeret Con-
stantinopolim, vt cõstat ex Actis ipsius. San-
ctus Paulinus Nolanus Episcopus acceptas
eiusdem martyris sacras reliquias condidit
vna cum alijs in Nolana basilica, vt ipse scri-
bit natali 9. S. Felicis his versibus:

*Et quæ Chalcidicis Euphemia martyr in oris
Signat virgineo sacratum sanguine litus.*

Quid autem in eadem veneranda pignora
præsumperit impius hagiomachus Cõstan-
tinus Copronymus, qui eadem perdenda cura-
uit; & quomodo fuerint inuenta, atque
translata, scribit Theophan. ex quo hist. Mi-
scella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de corũ

inuentione præclaram orationem Constan-
tinus Episcopus, qua execrandũ facinus sa-
cilegi Imperatoris describitur. extat apud
Metaphrast. 11. Iulij, & apud Sur. tom. 4. ea
die. Chalcedone in eius basilica celebrata est
SS. Synodus œcumenica Chalcedonensis. Fuit
etiam Romæ celebris eiusdem inclytæ mar-
tyris cultus, cuius basilicam positã via Ap-
pia dicauit Donus Papa: aliam rursus eccle-
siam eiusdem Euphemie apud Tibur posi-
tam dedicauit Gelasius Papa, vt apparet in
lib. de Romanis Pontificibus, qui creditur
esse Anastasij. Romæ item ad radices Esqui-
lini collis hætenus perseuerat eiusdem ec-
clesia: nisi magis placet dicere, plures fuisse
Euphemias.

^b *Pondera lapidum.*] Frequens est reperiri
in Actis sanctorum martyrum, eisdem inter
alia cruciamenta ponderibus aggrauatos.
Qualia autem fuerint istæc lapidea pondera,
Romæ in basilicis Apostolorum, alijsq.
in ecclesijs posita inuisuntur: nimirum in-
gentis ponderis lapides rotundi, vel oblon-
gi, ferreum anulum saxo impactum habentes,
quo immittatur funiculus ad ligandum,
ac suspendendum ad pedes vel manus in sub-
lime. Miratus sum cuiusdam sententiam,
qui putaret globos illos lapideos non ad in-
ferenda cruciamenta, sed ad pensanda onera
fuisse compositos: nesciens, quod quæ
erant huiusmodi, habebant inscriptam nota-
tam numeri, vt tradunt Isid. lib. 16. Origin. &
Alciat. de Pond. cap. 1. & alij. Eiusmodi globus
lapideus a Iosepho libro de Machab. ad
Polyb. Orbiculare appellatum videtur, de
quo his verbis: Inhumana crudelitate ali-
quid maius excogitat: Orbiculare afferri in
medium iubet: hinc cum pedes vna cum
manibus deorsum colligati fuissent, sanctum

viiij. G Sextodecimo Kal. Octob. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

HALCEDONE natalis sanctæ Euphemie^a virgi-
nis & martyris, quæ sub Diocletiano Imperatore
& Prisco Proconsule, tormenta, carceres, verbe-
ra, argumenta rotarum, ignes, pondera^b lapidum,
bestias, plagas virgarum, ferras acutas, sartagi-
nes ignitas pro Christo superauit; sed rursus in theatrum^c ad
bestias ducta, cum orasset ad Dominum vt iam spiritum suum
susciperet, vna ex ijs morsum sancto corpori infigente, ceteris
pedes eius lambentibus, immaculatum spiritum Deo reddidit.
Romæ sanctorum martyrum Lucie^d nobilis matronæ, & Ge-
miniani, quos Diocletianus Imperator pœnis grauissimis affli-
ctos, diuq. tortos, tandem post laudabilem martyrij victoriam
gladio animaduerti præcepit. Item Romæ via Flaminia san-
ctorum

quoque, chorda orbiculari ventrē circumcingente, in altum vsque contrahit. nec mora, separatur a sede sua dorſi iunctura, crura cum brachijs extrahuntur, eijciūtur humeri, ſicq; ſingulis nervis diſtictis ſoluitur martyr inuictus. Hęc Iosephus, ex verſione Eraſmiana. Diuerſa ab his erant illa pondera, quę legē xij. Tab. exhibebantur debitoribus: erant enim compedes, de quibus Gellius lib. 20. c. 1. in fin. vbi hęc inter alia: Vincito rem neruo, aut compedibus quindēcim pondo, non minore; aut ſi volēt, maiore vincito, &c. Vetuit Conſtantine Imp. ad moueri pondera debitoribus l. 3. de exact. C. Theod. Meminit & Caſſiod. Var. lib. 11. c. 40. de his ponderibus reos aggrauantibus.

^c *Rursus in theatrum.*] Frequentissime est inuenire in Actis ſanctorum martyrum, eodem in teatro, ſpectante populo, eſſe cruciatos. Inter alias editiones ad ſpectantium voluptatem comparatas, exhiberi conſueverunt exquisitę miſerorum damnatorū carnicinę, quas illi (non dicam homines adeo ab humanitate remotos, ſed feras beſtias) auide ſpectare conſueverunt. Et vt omittam quę in eo genere Suet. & alij teſtata reliquerunt, locum vnū Philonis in lib. in Flaccum hic recitare contentus ero. ſic enim ait: Ante flagellabantur in medio teatro, igne ferroq; torquebantur, ſpectaculis diſtributis in hunc modum. Mane vsque ad horam tertiam quartamve Iudęi flagellabantur, rotis alligabantur, damnabantur, per mediam orcheſtram ducebantur ad ſuppliciu: deinde poſt tam præclara exempla edita inducebantur ſaltatores, immo tibicines, aliaq; ludicra ſcenicorum certaminū, &c. Hęc Philo, qui de hiſce ſpectaculis tūc Alexandrię a Flacco Præfecto exhibitis, pluribus agit. Eſt & epigramma Martialis lib. 1. de pœna Laureoli, quo monſtrat Domitianum in teatro tragicos caſus acerbos in miſerorū corpora repræſentari. Sed hęc quidem omnia contra antiqua iura Romanorum, quibus vetita erant damnatorum cruciamenta in theatris, cum ludi agerentur, exhiberi. Quanta autem totius Urbis clade eiſmodi facinus ſemel præſumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, conſule quę ſcribit Liuius lib. 2. decad. 1. cum agit de ſeruo ſub furca in medio circi caſo.

^d *Luciæ & Geminiani.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Gręci autem in Menologio die ſequenti. Recitat

horum Acta Mombricit. tom. 2. Habemus ea in vet. cod. manuſcript. quorum eſt exordium: Conſulibus Diocletiano octies & Maximiano ſepties, &c. Habent tamen aliqua quę corrigantur. Confundunt aliqui hanc Luciam cum illa Syracuſana; ſicq; & eccleſia ab Honorio Papa erecta in Eſquilino, dicta, Diaconia S. Lucię ad ſeptem ſolia, apud baſilicam ſancti Silueſtri poſita, illi tribuitur. Eſt præterea iuxta Tiberim ad Quatuor portas vetus memoria eorundē martyrum, vbi & eorum ſacra corpora condita eſſe dicuntur; licet Lucenſes eadem ad ſe translata teſtentur: ſed accidiſſe putandum, ſicut frequenter in ceteris, vt pars ipſorum, & non integra fuerint translata corpora.

^e *Abundij & Abundantij.*] Legimus eorum martyrij Acta in vet. manuſcript. a ciuitate Caſtellana acceptis. incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. eadem vero ex tribus alijs antiquis exemplaribus recognita, emendata, auctaq; nobiliſſima hiftoria eorundem ſacrorum corporum trãſlationis tertio factę, notationibusq; illuſtrata, modo edidit Romę Collęgium Patrum Societatis Ieſu, in quorum baſilicam Farnęſianam religioſiſſima & magnificentiſſima pompa ex Diaconia ſanctorū Coſmę & Damiani translata ſunt xvij. Kal. Octob. anno Domini 1583. Pontificatus Gregorij Papę xij. anno duodecimo. Quod autem ſpectat ad ſanctos martyres Marcianum & Ioannem, de quibus hic mentio habetur; horum veneranda corpora aſſeruntur & religioſe coluntur in ciuitate Caſtellana apud Veientes, ibiq; condita ſunt in cathedrali eccleſia ſub primario altari, prout ex veteribus eiſdem eccleſię monumentis didicimus.

^f *Sebastianę.*] De eadē hac die Gręci agunt in Menologio, recoluntq; eius Acta, prout hic etiam enarrantur.

^g *Rogelli & Seruidei.*] Agit de his S. Eulogius in memor. ſanct. martyrum lib. 2. c. 13. paſſosq; tradit hac die, æra octingentiſima nonageſima: eſt annus Domini octingentiſimus quinquageſimus ſecundus.

^h *Niniani Episc.*] Scribit de eodem Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 4. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

ⁱ *Edithę.*] Huius res geſtas, & poſt obitum edita miracula deſcripſit ex vet. monumentis Sur. tom. 5. & Radulph. in Polichron. lib. 6. cap. 7. Claruit circa annum Domini nongeſimum octogēſimum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

OMAE via Tiburtina natalis ſancti Iuſtini^a præſbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni conſeſſionis gloria fuit inſignis. Hic beati Xyſti Pontificis, Laurentij, Hippolyti, aliorumq; plurimorum ſanctorum corpora ſepeliuit, ac demū ſub Claudio martyrium conſummavit. Item Romę ſanctorum martyrum Narcifi^b & Creſcentionis. In Phrygia ſanctę Ariadnę^c martyris ſub Hadriano Imperatore. In Britannia ſanctorum martyrum Socratiſ^d & Stephani. Nouioduni ſanctorum martyrum Valeriani^e, Macrini, & Gordiani. Auguſtoduni ſancti Flocelli^f pueri, qui ſub Antonino Imperatore & Valeriano Præſide multa paſſus, demum a feris diſcerptus, martyrij coronam adeptus eſt. Apud Leodiū beati Lamberti^g Epifcopi Traiectenſis, qui cum regiam domum zelo religionis increpaſſet, a nocentibus innocens occiſus, aulam regni cęleſtis perpetuo victurus intrauit. Eodem die ſanctę Agatholicię^h ancillę cuiuſdam mulieris infidelis, quę longo tempore verberibus, alijsq; ærumnis ab ea vexata, vt Chriſtum negaret; oblata demum Iudici, & ſæuius laniata, cum in conſeſſione fidei perſiſteret, exciſa lingua, in ignem proiecta eſt. Cordubę ſanctę Columbęⁱ virginis & martyris. Mediolani depositio ſancti Satyri^k confeſſoris, cuius inſignia merita ſanctus Ambroſius eiſ frater commemorat. Romę ſanctę^l Theodorę matronę, quę in perſecutione Diocletiani ſanctis martyribus ſedulo miniſtrabat. Commemoratio Impreſſionis^m ſacrorum ſtigmatum, quibus S. Franciſcus ordinis Minorum inſtitutor in ſuis manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia, in monte Aluernię in Etruria impreſſus eſt. Apud Bingiam in diocęſi Maguntinenſi ſanctę Hildegardiſⁿ virginis.

VSTINI^a.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Intextę ſunt eiſ res geſtę in Actis S. Laurentij martyris; ſeorſum autem poſitas, & vberius con-

ſcriptas habemus in noſtra bibliotheca, vbi legitur, illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuiſſe gloria conſeſſionis illuſtrem, ſed etiam ſuperuiſiſſe ad tempora Claudi Imp. tuncq; martyrio coronatum

fuisse: sane quidē Vuandelbert. & antiquiora monumenta eundem appellant martyrem.

^b *Narcissi & Crescentionis.*] De his item Beda, & alij qui supra ex Actis S. Laurentij. Erat nomine Crescentionis dictum nobile cœmeterium Romæ via Salaria, non longe a cœmeterio Priscillæ, vt indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

^c *Ariadna.*] De eadem Græci quoque in Menologio hac die.

^d *Socratis & Stephani.*] Agunt de iisdem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij; quibus etiam adstipulantur vet. manuscripta.

^e *Valeriani & soc.*] De his etiam singulis Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri recentiores.

^f *Flocelli.*] Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. & Petrus in catal. lib. 8. c. 92.

^g *Lamberti Episc.*] De eodem hac die Beda Martyrologium, ac ceterorum. Eius Acta a pluribus auctoribus scripta reperiuntur; ac primum omniū a Godescalco ecclesiæ Leodiensis diac. inde a Stephano Episcopo Leodiensi, de quo Sigeb. de vir. illustr. c. 136. & in chron. anno 903. tertio loco ab ipso Sigeberto Gemblacensi, vt ipse profitetur de viris illustr. c. 172. post eum a Nicolao canonico sancti Lamberti; quinto denique a Rainerio monacho. Porro Stephani tantum & Nicolai scriptiones reperiri, testatur Molanus, qui de Lâberto agit in annot. ad Vsuardum, & in Indic. sanctorum Belg. Eius autem vitam, quam recitat Sur. tom. 5. Stephani Episcopi Leodiensis esse apparet. Habetur mentio de eodem in vita sancti Suithberti apud Sur. tom. 2. prima Martij. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 698. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 111. & lib. 4. cap. 62.

^h *Agathoclia.*] De eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen describitur.

ⁱ *Columba.*] Scripsit eius martyrium S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 3. c. 10. passamq. tradit hac die, æra octingentesima nonagesima prima; annus est Domini octingentesimus quinquagesimustertius. Cum autē celebres illi S. Eulogij commentarij aliquandiu delituisent, & varijs cladibus Hispania esset agitata; euenit vt hac eadem Columba celebraretur pridie Idus Ianuarij, qua item die agitatur de Columba Senonensi: deperditis etenim eius ecclesiæ tabulis, qua potissimum die de hac ageretur, remansit obscu-

rum. Hæc Ambros. Moral. in scholijs ad Eulogium.

^k *Satyri.*] De eodem tab. ecclesiæ Mediolanensis. In eius fanere S. Ambrosius luculentam orationem habuit. agit præterea de eodem Mombrit. tom. 2. vit. sanctorum.

^l *Theodore.*] Agitur de eadem etiam in Actis sanctorum Abundij & Abundantij, de quibus supra.

^m *Commemoratio Impress.*] De præclarissimo hoc & singulari Dei munere in S. Franciscum, luculenter satis ac pie scripsit S. Bonauentura in vita ipsius: nam in cap. 13. totam facti seriem, tantæq. rei testes grauissimos diffuse prosequitur; vnde lector omnia, quæ tum ad deuotionem, tum ad admirationem facere videntur, abunde petere poterit: vt valeat cum Dauide iure ac merito exclamare: Mirabilis Deus in sanctis suis. Extant de tam immenso miraculo Apostolicæ litteræ Summorum Pontificum, nimirum Gregorij Noni ad vniuersos Christi fideles per Teutoniã constitutos, datæ Viterbij 11. Kal. April. sui Pontificatus anno vndecimo. Aliæ itidem ad Episcopum Olomucensem anno decimo scriptæ extant in eius Registris in biblioth. Vatic. Extant adhuc aliæ Apostolicæ litteræ eodē argumento scriptæ ab Alexandro Quarto. Porro rem adeo admirabilem, ac tantopere testatam, Benedictus Papa XI. anniuersaria solemnitate, Duplici officio Ecclesiastico voluit celebrari: quã nescio quomodo lapsam, in Martyrologio Romano hac die recenferi, hocq. loco poni, Sanctissimus D. N. Sixtus Papa Quintus, tanti Patris alumnus, mandauit. Recitantur de eadem re diplomata in amplissimo chronico Franciscanorū, auctore Marco Vlixiponensi Minorita, in prima parte lib. 2. c. 55. 56. 57. 58. & 59. Hæc cum ad eius rei notationem satis esse videantur: prætermittimus coaceruare innumera aliorum auctorum testimonia, vt Antonini, Vincentij, & aliorum recentiorum. De mandato Sanctissimi Domini nostri Sixti Papæ, cuius supra meminimus, extat apud nos eiusdem sacrum chirographum, quo non tantum quo loco huius diei, sed quibus etiam verbis poneretur, est expressum.

ⁿ *Hildegardis.*] Huius vitam conscriptam a Theodorico habet Sur. tom. 5. Ab alijs etiam scriptis mandatam testatur Trithem. de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 2. cap. 119. & lib. 3. c. 334. De eadem Molan. in addit. ad Vsuard. Claruit circa annum Domini 1160.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

NATALIS sancti Methodij*, Olympi Lyciæ & postea Tyri Episcopi, sermonis nitore ac doctrina clarissimi: qui ad extremum nouissimæ persecutionis (vt scribit sanctus Hieronymus) in Chalcide Græciæ martyrio coronatus est. In territorio Viennensi sancti Ferreoli^b martyris, qui cum esset tribunicia potestatis, iussu Crispini impijssimi Præsidis tentus, & primo crudelissime verberatus, deinde graui catenarū pondere onustus in teterrimum carcerem trusus est; vnde solutis Dei nutu vinculis, & ianuis carceris patefactis, exiens, ab insequentibus iterum captus, martyrij palmam capitis obtruncatione percepit. Item sanctarum martyrum Sophiæ^c & Irenes. Mediolani sancti Eustorgij^d primi Episcopi, testimonio beati Ambrosij celebris. Gortynæ in Creta S. Eumeni^e Episcopi & confessoris.

METHODII*.] De eodē hac die Beda, Vsuardus, & Ado: qui omnes testantur martyrio coronatū esse temporibus Diocletiani Imp. eam secuti sententiam, qua scribit S. Hieron. de Script. Eccles. eum passum esse ad extremum (vt ait) nouissimæ persecutionis: licet, inquit, alij dixerint martyrio occubuisse sub Decio & Valeriano. quã opinionem secutus est & Suidas in Methodio. Sed prior sententia verior esse videtur: nam scriptis nobilissimis editis, Porphyrij vesaniam redarguit, qui a fide apostata, in Christi religionem tres virulentos ediderat commentarios: constat enim Porphyrium scripsisse temporibus Diocletiani Imp. cum Dei ecclesiæ destruerentur, & immanis in Christianos sciret persecutio, vt constat ex Lactantio lib. 5. c. 2. qui licet eum non nominet, tamen suis coloribus pingens, ipsum optime repræsentat. De eodem Methodio S. Epiphani. hæresi 64. vbi eum & Eubulium dictum esse tradit.

^b *Ferreoli.*] De quo Beda, Vsuardus, &

Ado pluribus agunt. Eius res gestas ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 5. De eodem sic Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Boduicem, & de gaud. vitæ æter.

Ferreolum pariter pulchra Vienna gerit.

Et lib. 3. de reliquijs sanctorum in fine:

Altero Ferreoli pars est, qui vulnere ferri,

Munere martyrij gemma superba nitet.

De eius translatione extat epistola Sidonij Apollinaris ad S. Mamertum eiusdem ciuitatis Episcopum, lib. 7. epist. 1. De alia rursus facta translatione per Vuilicardum Episcopum, scribit Ado Viennen. in chron. anno Domini 719. De S. Ferreoli corpore apud Viennam posito agit Gregor. Turon. lib. de mirac. S. Iuliani cap. 2. de eius item reliquijs Aim. lib. 2. de gest. Franc. cap. 20.

^c *Sophiæ & Irenes.*] De quibus Græci etiam agunt hac die in Menologio. Iustinianus Imp. præclaram basilicam erexit Constantinopoli in honorem S. Irenes, vt scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustin. Imp. sed huiusne, an alterius de qua supra 5. Aprilis, incertum est.

^d *Eustorgij Episc.*] Agunt de eodē hac die Beda, atque recentiores, ipsaq. tabulæ Mediolanensis

lanensis ecclesie. Huius meminit S. Ambrosius in Auxentium de traditione basilicæ, his verbis: Absit ut tradam hereditatē patrum; hoc est, hereditatem Dionysij, qui in exilio causa fidei defunctus est; hereditatem Eustorgij confessoris, &c. Huius res gestas ex priscis monumentis edidit Mombrit. tom. 1. vit. sancti. Hic dictus est primus respectu iu-

nioris Eustorgij, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ, de quo superius actum est 6. Iunij.

^c *Eumeni Episcopi.*] Hunc Græci ob spectatissimas eius virtutes, & egregiam miraculorum operationem, Thaumaturgum appellant in Menologio, vbi de ipso agunt hac die.

v. C Tertio decimo Kal. Octob. Luna.

19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

DITEOLIS in Campania sanctorum martyrum Ianuarij ^a Beneuentanæ ciuitatis Episcopi, Festi eius diaconi, & Desiderij lectoris, Sosij diaconi ecclesie Misenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutythis, & Acutij: qui post vincula & carceres capite cæsi sunt sub Diocletiano Principe. Corpus sancti Ianuarij Neapolim fuit delatum, atque honorifice in ecclesia tumulatum: vbi etiam beatissimi martyris sanguis in ampulla vitrea adhuc seruatur, qui in conspectu capitis illius positus, velut recens liquefcere & ebullire conspicitur. Nuceriæ natalis sanctorum martyrum Felicis ^b & Constantiæ, qui passi sunt sub Nerone. In Palæstina sanctorum martyrum Pelei ^c, Nili, & Eliæ Episcoporum Aegypti, qui tempore persecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Christo igne consumpti sunt. Eodem die sanctorum martyrum Trophimi ^d, Sabbatij, & Dorymedontis, sub Probo Imperatore: quorū Sabbatius Antiochiæ iussu Attici Præsidis tamdiu flagris cæsus est, donec emitteret spiritum: Trophimus vero Synnadam ad Perennium Præsidem missus, post multos cruciatus cum Dorymedonte senatore capitis decollatione martyrium consummauit. Cordubæ in persecutione Arabica sanctæ Pomposæ ^e virginis & martyris. Cantuariæ sancti Theodori ^f Episcopi, qui a Vitaliano Papa in Angliam missus, doctrina & sanctitate refulsit. Turonis sancti Eustochij ^g Episcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingoniensi sancti Sequani ^h presbyteri & confessoris.

ANVARIJ & soc. ^a] Non tantū Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorū de Ianuario ac socijs agunt hac die, sed & Græci in suo Menologio; nec solum hac die, sed & xj. Kalend. Maij. Horum Acta a Ioanne diacono descripta recitat Sur. tom. 5. & Mombrit. tomo 2. Habemus alia in nostra bibliotheca in vet. cod. manuscrip. vbi etiam notantur Consules, quibus iisdem martyres sunt passi, nimirum Constantio quintum & Maximiano Conf. Est hic annus a Christo Domino, secundum Fastos Onuphrij, 305. Est enim dictorum Actorū huiusmodi exordium: Temporibus Diocletiani Imp. Consulatu Cōstantij quinquies & Maximiani, &c. Descripsit nuper res gestas S. Ianuarij & soc. Paul. Reg. Habemus in nostra bibliotheca homiliam peruetustam in eiusdem S. Ianuarij solemnitate ad populum habitam. incipit: Operante diuina misericordia, re-dijt communibus votis optata solemnitas & dies, &c. Recensetur ibi immensa illa flammā eruptio e Vesuuio monte, ex qua quidem non tantum proxime adiacentis ciuitatis, ac circumcirca positarum regionum, sed totius fere Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen S. Ianuarij est virtute compressa. Ne vero quis hanc putet esse inanem hyperbolem, legat in primis quæ de alia igniū eruptione facta sub Tito Imp. traduntur, quam descripsit Dio, & alij eiusdem temporis scriptores. His adde quæ scribit Marcellinus Comes, antiquus chronographus, in chron. sub Conf. Leone Augusto quartum, & Probianō, Indict. nona, his verbis: Vesuuus mons Campaniæ torridus, intestinis ignibus æstuans, exusta euomit viscera, nocturnisq. in die tenebris omnem Europæ faciem minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriæ cineris Byzantij annue celebrant octauo Idus Nouembris. Hæc Marcellinus. Est hic annus Domini 471. De eadem solemnitate eam ob causam Constantinopoli annis singulis agi solita scribit Procopius de bello Goth. lib. 2. pag. 301. vbi narrat Vesuuij flammā eruptiones, aitq. post multa: Ferunt namque, cum Byzantium semel cinis hic recidisset, sic loci eius homines terruisse, vt ex eo tempore ad nostrā ætatem annuis Deum supplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo, S. Ianuarij virtute edito, factum putamus, vt & Græci solemnī cultu iterato eundem martyrem celebrent, vt diximus ex eorum Menologio. Constat enim ex superius citata homilia, ea de causa ex remotis vndique vrbibus frequenti cœtu populos ad

venerandum sepulchrum martyris aduentasse Neapolim, & in honorem S. Ianuarij passim erectas esse ecclesias. Erat etiam Romæ in suburbij via Tiburtina templum sancti Ianuarij, cuius meminit S. Gregor. lib. 4. dialog. c. 26. & 54. Mentio habetur de eodem S. Ianuario in transitu S. Paulini, quem descripsit Vranus, circa finem. Porro insigne ac perenne miraculum sanguinis eiusdem S. Ianuarij, qui cum ampulla vitrea concretus contineatur, liquefcere tamen, & fluere, perinde ac si recens esset effusus, sæpe conspicitur, non eiusmodi est, vt vnus, vel alterius hominis testimonio comprobetur; sed ita manifestum, vt ipse martyris sanguis asfidua miraculorum operatione, vocibus quibusdam, velut Abel sanguis clamans, per vnuerfum Orbem Christianum intonet.

^b *Felicis & Constantiæ.*] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 96. ac ceteri recentiores.

^c *Pelei & soc.*] Agunt de his Beda, & alij qui supra. Eorum autem certamina scribit Euseb. lib. 8. c. 22. & 25. ex quo Nicephorus lib. 7. c. 16. & alij recentiores.

^d *Trophimi & soc.*] Græci etiā de his agunt in Menologio hac die. Gesta autem ipsorum ex antiquioribus monumentis edidit Metaphrast. quæ refert Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5.

^e *Pomposæ.*] Huius passionis Acta scripsit S. Eulogius in Memorial. sancti. lib. 3. cap. 11. eamq. coronatam martyrio scribit hac ipsa die, æra octingentesima nonagesima prima, anno a Christo Domino 853.

^f *Theodori Episcopi.*] De eodem plura Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 29. & 30. lib. 4. c. 1. & seq. lib. 5. c. 8. & in epitome. Ex eodē auctore accepere ceteri omnes qui persecuti sunt res Anglorum, ac nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 18. lib. 3. c. 114. & lib. 4. cap. 60. Honorificentissima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Pape, quæ insertæ sunt in Act. 4. Sextæ Synodi. Migravit ex hac vita anno Domini 690. cum sedisset annis xxij.

^g *Eustochij Episcopi.*] De quo hac die Beda, & alij recentiores; sæpe de eodem Gregor. Turon. de gest. Franc. lib. 2. c. 1. in fin. & lib. 10. cap. 31. recensetq. Eustochium quintum ordine Episcopum Turonensem S. Britij successorem. Sedit temporibus Valentini Tertij Imperatoris.

^h *Sequani.*] Agit de eodem hac die Beda; licet mendose, Segoni, pro Sequano legatur: rectius apud Vsuardum, & alios recentiores. Scribit de eo Gregorius Turonensis de glor. confess. cap. 38. & Trithemius de viris illustribus ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 302.

iii. D Duodecimo Kal. Octob. Luna. 20

a b c d e f g h i k l m n p q r f
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 22 23 24 25 26 27

VIGILIA sancti Matthæi^a Apostoli & Euangelistæ. Romæ passio sanctorum martyrum Eustachij^b, & Theopistis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopisto: qui sub Hadriano Imperatore damnati ad bestias, sed Dei ope ab ijs nil læsi, in bouem æneum candentem inclusi, martyrium consummarunt. Cyzici^c in Propontide natalis sanctorum martyrum^d Faustæ virginis, & Euilasiij, sub Maximiano Imperatore: quorum Faustæ ab eodem Euilasio idolorum sacerdote decaluata, & ad turpitudinem rasa^e, suspensa & torta est: deinde cum vellet eã mediam secare, & carnifices lædere non valerent, stupens Euilafius, in Christum credidit: & dum ipse etiam Imperatoris iussu fortiter torqueretur, Faustæ capite terebrata, clavis toto corpore confixa, & sartagini ignitæ imposita, cum eodem, voce de cælo vocata, transiit ad Dominum. In Phrygia sanctorum martyrum Dionysij^f & Priuati. Item sancti Prisci^g martyris, qui punctim pugionibus transfuerberatus, capite plexus est. Perge in Pamphilia sanctorum Theodori^h, & Philippæ eius matris, ac sociorum martyrum sub Antonino Imperatore. Carthaginæ sanctæ Candidæⁱ virginis & martyris, quæ sub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata, martyrio coronatur. Item sanctarum martyrum Susannæ^k filiæ Arthemij idolorum sacerdotis, & Marthæ. Eodem die sancti Agapiti^l Papæ, cuius sanctitatem beatus Gregorius Magnus commemorat. Mediolani sancti Clicerij^m Episcopi & confessoris.

S E P T E M B R I S 20.

VIGILIA S. Matthæi^a.] De eadem Beda, Innoc. III. de obser. ieiun. Concil. Oxoniens. cap. 1. & Radulph. de obseruat. can. cap. 19.
^b Eustachij & soc.] De his Vuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menolog. Metaph. ex veter. monumentis descripsit ipsorum res gestas;

refert eandem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Habemus & ipsas in vet. codic. manuscrip. Agit de iisdem Niceph. hist. lib. 3. cap. 19. & Ioan. Damascen. orat. 3. de imag. Fuit olim Romæ, & hætenus perseuerat eiusdem martyris illustris ecclesia, vbi in memoriã ipsius, qui cuncta sua pauperibus elargitus est, solemnes agapes frequentari consueuerunt, vt reperi in antiquo manuscripto Rituali, vbi

vbi & hæc oratio scripta legitur: Da, Domine, famulo tuo N. sperata suffragia obtinere, vt qui pauperes tuos in tua sancta Ecclesia recreauit, sanctorum simul omnium & beati martyris Eustachij & sociorum eius mereatur consortia, cuius nunc est exempla secutus. Per Christum, &c. Quod pertinet ad historiam veritatem, cui tam Latini quam Græci ad stipulari sunt visi; cum Eustachius ante Christi fidem susceptam Placidus, alias Placidus, diceretur, hic ille ipse videtur, qui in bello Iudaico sub Vespasiano & Tiro nobili militiæ titulo meruit, Præfectusq. equitum egregiam nauauit operam, vt est auctor Iosephus de bello Iud. lib. 3. c. 4. & 13. lib. 4. c. 2. & lib. 5. c. 3. cuius spectatissima virtus optime nota erat Traiano, qui in eodẽ bello Decimæ legionis præfectus Dux erat, vt idem testatur auctor lib. 3. c. 11. & 16. vt non mireris, si Traianus factus postea Imperator, quem præficeret exercitui aduersus barbaros profecturo, tam solícite Placidum perquirendum curarit.

^c Cyzici in Propontide.] Notissima est ciuitas. Beda ex Theodoro Græco auctore lib. quæstion. quæst. 3. tit. 8. col. 291. hæc ait de carcere Cyziceno: Quosdã audiui astruentes, quod beatæ memoriæ Theodorus doctissimus vir, & Archiepiscopus quondam gentis Anglorum, ita exposuit illud Pauli ad Corinthios: Nocte & die in profundum maris fui. Quia fuerat in Cyzico quædam fouea nimis alta, ad tormenta noxiorum parata; quæ ob altitudinem immensam, Profundum maris solet appellari, cuius cœnum & obscuritatem Paulus inter alia innumerabilia sustinuit pro Christo. Hæc Beda ex Theodoro.

^d Faustæ & Euilasiij.] De iisdem pluribus Beda, Vuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Nonas Ianuarij. Descripsit eorũ Acta Metaphrastes, quæ extant apud Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. Mombrit. eadem recitat tom. 1. paucis autem Petrus in catal. lib. 8. c. 97. & alij.

^e Ad turpitudinem rasa.] Eiusmodi ludibrijs affici a persecutoribus consueuisse Christianas feminas, demonstrant Acta S. Charitinis, quæ descripsit Metaphrastes: habes ea apud Sur. tom. 5. Sane quidem turpe esse mulieri tonderi, aut decaluari, significat Paulus Apost. 1. ad Corinth. c. 11. Penes Gentiles etiam id fuisse ignominiosissimum, satis docet sententia Apuleij de asin. aur. lib. 2. cuius hæc sunt verba: At vero (quod nefas est dicere, ne quod sit vllum huius rei tam durum exemplum) si cuiuslibet eximiamq. pulcherrimamq. feminæ caput capillo spoliaueris, & faciem natiua specie nudaueris, licet de cælo eiecta, mari edita, fluctibus educata; licet, inquam, Venus ipsa fuerit, licet omni gratiarum choro stipata, & toto Cupidinum populo comitata, & baltheo suo cincta, cinnama fragrans, & balsama rorans, si

calua processerit, placere non poterit ne Vulcano quidem suo. Et inferius: Tanta denique est capillamenti dignitas, vt quamuis auro, veste, gemmis, omniq. cetero mundo exornata mulier incedat: tamen nisi capillum distinxerit, ornata non possit videri. Hæc ille. Et in eandem sententiam Cyprianus lib. de idol. vanit. his verbis: Est & Venus calua multo hic turpior, quam apud Homerum vulnerata, &c. Hæc probe intelligens prudentissima Christiana virgo, cum sciret adolescentem quemdam suam deperire formam; vt illum ea cupidine liberaret, adhibita nouacula, cute tenus suos omnes amputauit capillos; sicq. abrafam penitus se illi inspiciendam cum exhibuisset, omnem mox in illo concupiscentiæ flammã extinxit. Recitat hæc Isidorus Pelusiora lib. 2. epist. 53. Quod ad pœnã decaluationis pertinet, perseueravit id genus supplicij etiã apud Christianos alicubi. Penes Francos enim mulieres, quæ in fornicationis crimen lapsæ essent, decaluabantur. habes de his c. 2. lib. 6. in Capitalibus Regum Francorum pag. 217. Sed tam apud Gentiles, quam etiã Christianos, probauit vsus, vt quæ opinione hominũ viderentur contemptibilia ac ludicra, si religionis causã fierent, non tantum honesta ac digna, verum etiam sacrosancta haberentur, vt S. Ambrosius pluribus disputat in epist. 30. ad Sabinum lib. 6. edit. Rom. vnde & Gentiles etiã suas Vestales virgines tondere consueuerunt, vt scribit Plinius lib. 16. c. 44. Id ipsum etiam in Ecclesia hætenus fieri moris esse, omnes norunt. At quoniam in hæc semel incidimus; contrarius his se offert canon 17. Conc. Gangrensis, cuius hæc sunt verba: Quæcumque mulier, religioni iudicans conuenire, comam sibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius ad memoriã subiectionis illi dedit; tamquam resoluens ius subiectionis, anathema sit. Hæc canon: quæ quidem tamquam validum quoddã telum hostes Catholicæ Ecclesiæ aduersus nos, cum intorquent; consilij inopes nonnulli ad illud vnum cofugiunt remedium, vt dicant, canonem illum prouincialis esse Concilij, nec extra illius prouinciæ limites vim sibi aliquam vendicare. Sed hæc bella quædã tergiuersatio potius videtur, quam nodi solutio: cum constet, tam illum canonem, quam complures alios eiusdem Concilij, in Decretorum libro, quo Ecclesia vtitur, esse contextos. Sed licet non omnia ibi posita iuris vniuersalis sibi vendicent auctoritatem; tamen longe ante Gratiani collectionis tempora, Symmachi Papæ auctoritate, scimus canones eius Concilij comprobatos, cum idem Pontifex in sexta Synodo Romana tunc celebrata testetur, canones Concilij Gangrensis conditos esse Apostolica auctoritate. Hæc idcirco Symmachus, quoniam illi Synodo interfuit Osius Episcopus Cordubensis, qui

(vt in Annalibus demōstrauimus) missus erat legatus a Romano Pontifice in Orientem. At licet hæc præter institutū; tamen ex quo aduersariorum obiectionem posuimus, soluendæ quæstionis necessitatem quamdā nobis ipsis imposuisse videmur. Aliunde igitur germanus sensus illius canonis est eruendus; ex Sozomeno, inquam, qui vbi agit de Eustachio Sebasteno Episcopo hæresiarcha, aduersus cuius deliria dicta Synodus tela intorsit, hæc inter alia habet lib. 3. cap. 13. Mulieres (inquit) non pauca adductæ in fraudem, primum viros deseruerunt: nonnullæ pietatis simulatione caput totondere, & contra quam sexum muliebrem deceret, virilem habitum induere: his de causis Episcopi, &c. Ex his quidem manifestum fit, sanctā Synodum non in sacras Deo dicatas virgines, sed in hæreticas mulieres viros relinquentes anathematis sententiā tulisse: sicq. alia eiusdem Concilij paradoxa ad historię veritatem sunt referenda, vt eorumdem canonum sensus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondendis virginibus, ac viduis Deo dicandis diuersas fuisse diuersarū ecclesiarum laudabiles consuetudines: legibus etenim Imp. Valentiniani in Occidentali Ecclesia id vetitum accepimus. est l. 27. de Episc. & cleric. Cod. Theod. Quinetiam S. Ambrosius non nisi lapsam virginem crinem deponere persuadet in signum pœnitentiæ. id ipse in commentario ad virgin. lapsam. In Aegypto autem & Syria id vsu fuisse receptum, S. Hieronymus in epist. 48. ad Sabinianum testatur his verbis: Moris est in Aegypto & Syria monasterijs, vt tam virgo, quam vidua, quæ se Deo vouerint, & sæculum conculcarint, crinem monasteriorum matribus offerant desecandum, non intecto postea contra Apostoli voluntatem incessuræ capite, sed ligato pariter & velato. nec hoc quispiā præter tondentes nouit & tonsas: nisi quod quia ab omnibus fit, pene scitur ab omnibus. Hoc autem duplicem ob causam ex consuetudine versum est in naturam; vel quia lauacrū non adeunt, vel quia oleum nec capite nec ore

norunt, ne a paruulis animalibus, quæ intecutem & crinem gigni solent, & consuetis fordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crinem amputare solitas esse Tabennensiotas sanctissimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus instituit, auctor est Palladius in Lausiaca.

^f Dionysij & Priuati.] Vsuardus de iisdem hac die, ac recentiores, quibus consentiunt vetera manuscripta.

^g Prisci.] De eo Græcorum Menologiū pluribus: eius enim ad Christū conuersionē, confessionem, & martirium egregie consummatum describunt. De eo item Galefin. in suo Martyrologio ex iisdem Græcorum fontibus. Quod hic punctim transuerberatus dicitur; consule quæ de huiusmodi supplicij genere diximus supra die 3. Maij. c. & die 13. Aug. c. ^h Theodori & soc.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

ⁱ Candidæ.] De qua etiam in tabulis ecclesiæ Cordubensis, ex quibus etiam Galef. hac die. Fuit altera Candida virgo, quæ claruit Carthagine temporibus Theodosij Imp. de qua Paulinus in vita S. Ambrosij.

^k Susanna & Martha.] De his etiam Græci hac die in Menologio agunt.

^l Agapiti, aliter, Agapeti Papæ.] De eodem Beda x. Kalend. Maij, quo die obiit: sed hæc est solemnitas translationis eius: Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maij, vt apparet ex eorum Menologio, vbi de eo his verbis: Sancti Patris nostri Agapiti Rom. Pont. Iustiniani tēporibus Constantinopolim profecti, viri pietate & miraculis celeberrimi. Hæc ibi. De eius miraculis agit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 3. Huius hæc illa sunt præconia de consecrat. dist. 1. Agapetus vas Catholicum, Euangelij tuba, præco iustitiæ, &c. Scripsimus res gestas ipsius in Annal. Eccles. per annos singulos.

^m Clicerij Episc.] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Scripsit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticinensis: incipit: Suffusus nimio, &c. Successit S. Materniano, seditq. temporibus Bonifacij Papæ.

iiij. E Vndecimo Kal. Octob. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS sancti Matthæi^a Apostoli & Euangelistæ, qui in Aethiopia prædicans, martirium passus est. Huius Euangelium^b Hebræo sermone conscriptum, ipso reuelante, inuentum est vna cū corpore beati Barnabæ Apostoli, tempore

tempore Zenonis Imperatoris. In terra Saar sancti Ionæ^c Prophetæ, qui sepultus est in Geth. Romæ sancti Pamphili^d martyris. Item via Claudia, vigesimo ab Vrbe milliario, passio sancti Alexandri^e Episcopi, qui sub Antonino Imperatore, pro fide Christi, vincula, fustes, equuleum, lampades ardentes, vngularum laniationem, bestias, ac fornacis flammam superans, tandem gladio cæsus, vitam adeptus est gloriosam. Eius corpus postea beatus Damasus Papa in Urbem transtulit sexto Kalendas Decembris, quo die festiuitatem illius celebrandam instituit. In Phœnicia sancti Eusebij^f martyris, qui vltro Præfectum adiens, & se Christianum esse denuncians, ab eo multistormentis afflictus, capite cæsus est. In Cypro sancti Isacij^g Episcopi & martyris. Ibidem sancti Meletij^h Episcopi & confessoris. In Aethiopia sanctæ Iphigeniæⁱ virginis, quæ a beato Matthæo Apostolo baptizata, & Deo dicata, sancto fine quieuit.

SEPTEMBRIS 21.

MATTHÆI^a Apostoli.] De quo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem xvj. Kalend. Decembr. De Apostolatu eius ad Aethiopas, de quo hic mentio habetur, scribunt Origen. in Genesim, Euseb. hist. lib. 3. cap. 1. Socrat. lib. 1. cap. 15. Dorotheus in Synopsi, & alij. Auctor ille, qui fertur nomine Isidori, lib. de vita & obitu sancti. c. 78. Macedoniam & Iudæā illi tribuit, Metaphrastes vero Syriam superiorem iuxta Euphratem. Plura de eodem apud Constitut. Apostol. quæ feruntur Clementis nomine. Acta eius, præter ea quæ in Passionibus Apost. incerto auctore feruntur, descripsit etiam Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tom. 5. Incipiunt: Iam quidem, &c. Alia diuersa habet Sur. tom. 5. hac die. Perionius alia nuper conscripsit: nouissime vero ex antiquis monumentis & sanctorum Patrū scriptis collegit R. D. Marc. Antonius Columna Archiepiscopus Salernitanus, & sane quidē erudite. In Breuiario Toletano sacri hymni habentur, quibus etiam eius Acta narrantur. Tres insuper hymnos de eodem Apostolo ab Alfano Episcopo Salernitano esse elaboratos, tradit Petrus diac. Cassin. de vir. illustr. monast. S. Bened. c. 19. Nonnulla de Matthæo scribit Niceph. hist. lib. 2. c. 41. sed quæ nullius prorsus sint testimonio comprobata. Apud Hippolytū libello de duodec. Apost. legi Matthæum factum vltimam virginittatis: alludente nimirum auctore ad historiam de S. Iphigenia virgine,

quæ legitur in Actis eius ab eo Deo dicata. De loco vbi passus est, vel vbi sepultus, potius assentior Venantio Fortunato, qui ante annos mille vixit: is etenim dum agit de Apostolis singulis, ipsisq. locis vbi passi & conditi sunt, hæc de Bartholomæo atque Matthæo canit:

Inde triumphantem fert India Bartholomæum, Matthæum eximium Naddauer alta virum.
Hæc in carm. de gaud. vit. æter. & lib. 7. ad Boddog. Ducem. De victu ipsius Clemens Alex. in Pædag. lib. 2. c. 1. hæc ait: Matthæus Apostolus feminibus, baccis, atque oleribus, absque carnibus vescatur.

^b Huius Euangelium.] De eius Euangelio agit S. Hieronymus de script. Eccles. & in Matthæum cap. 2. vbi meminit de Nazaræis, qui se authenticum Matthæi Euangelium habere profitebantur, & Epiph. in Panar. hæres. 29. De eius inuentione vna cum corpore S. Barnabæ scribit Theod. lector lib. 1. collect. Niceph. lib. 16. cap. 37. Alexander monach. in vita S. Barnabæ, & alij recentiores.

^c Ionæ Prophetæ.] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Præter illa quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, & apud earum interpretes, scribit Iosephus antiquit. lib. 9. c. 11. Epiph. de vit. & interit. Prophet. c. 16. Isid. cap. 45. & Dorotheus c. 6. De sepulchro Ionæ apud Diospolim, vel Diocæsaream Palæstinæ, agit S. Hieronymus ad Chromat. in proem. super Ionam.

^d Pamphili.] De quo hac die Vsuardus, ad stipulanturq. vet. manuscripta. Diuersus est hic

hic ab illo Pamphilo Cæsariensi, de quo Kal. Junij actum est.

^c *Alexandri.*] Agunt de eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Constat hunc omnino esse diuersum ab Alexandro Papa: cuius autem fuerit ciuitatis Episcopus, nondum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catal. lib. 8. c. 102. vbi etiam meminit translationis per Damasum factæ.

^f *Ensebij.*] De quo & Græci in Menologio

hac die, ibiq. eius Acta describunt.

^g *Isacij Episcopi.*] Græci itidem de eodem agunt in Menolog. referuntq. eius certamen.

^h *Meletij Episcopi.*] Agunt de eodem iudem in Menologio. Diuersus hic a Meletio Antiocheno, de quo supra.

ⁱ *Iphigeniæ.*] De qua Petrus in catal. lib. 8. cap. 101. & alij recentiores. Eius res gestæ describuntur in Actis sancti Matthæi, quorum nuper meminimus.

ij. **F** Decimo Kal. Octob. Luna.

22

a b c d e f g h i k l m n p q r s
30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 24 25 26 27 28 29

SED VNI in Gallia, in loco Agauno, natalis sanctorum martyrum Thebæorum, Mauritij^a, Exuperij, Candidi, Victoris, Innocentij, & Vitalis, cum socijs eiusdem legionis, qui sub Maximiano pro Christo necati^b, gloriosa passione mundum illustrarunt. Romæ passio sanctarum virginum & martyrum Dignæ^c & Emeritæ, sub Valeriano & Gallieno: quarum reliquiæ in ecclesia sancti Marcelli asseruantur. Apud pagum Castrensiū sancti Ionæ^d presbyteri & martyris, qui cum sancto Dionysio profectus in Galliam, iussu Iuliani Præfecti verberibus cæsus, gladio martyrium consummauit. Ratisponæ in Bauaria sancti Emmerami^e Episcopi & martyris, qui vt alios liberaret, mortem sæuissimam Christi causa patienter subiit. Antinoopoli in Aegypto sanctæ Iraidis^f virginis Alexandrinæ, & sociorum martyrum: quæ ad hauriendam e proximo fonte aquam egressa, cum vidisset nauim confessoribus Christi onustam, relicta hydria, protinus se illis adiunxit, ac simul cum ijs in urbem ducta, prima omnium, post multa supplicia, capite cæsa est; deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq. omnes eodem mortis genere consumpti sunt. Apud ciuitatem Meldensem beati Sanctini^g Episcopi, discipuli sancti Dionysij Areopagitæ, qui eiusdem ciuitatis Episcopus ab eo consecratus, primus illic Euangelium prædicauit. In territorio Constantiensi, sancti Lautonis^h Episcopi. In pago Pictauiensi, sancti Florentijⁱ presbyteri. In territorio Bituricensi, sancti Siluani^k confessoris. Lauduni, sanctæ Salabergæ^l abbatissæ.

SEPTEM-

MAVRITII & soc.^a] De his Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes. Horum Acta scripta feruntur a S. Eucherio Episcopo Lugdunensi; extant apud Sur. tom. 5. hac die, & Mombrit. tom. 2. Scripsit de iisdem carmen Venant. Fortun. lib. 2. Marbodum Episcopum Redonensem eorumdem certamen scriptis consignasse, auctor est Sigebert. de vir. illustr. cap. 159. Meminit & de his Ado Viennen. in chron. anno Domini 283. & 719. De miraculis ad eorum sepulchrum fieri solitis agit Greg. Turon. lib. de glor. mart. c. 76. Alia refert Sur. tom. 5. ex epist. decani & cleri Castrinoui in Gall. De horum reliquijs Turonis repertis scribit idem Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 10. c. 31. in fin. Rursus etiam de reliquijs Vitalis & Innocentij, quorum hic habetur mentio, vide in rebus gestis S. Annonis Episcopi Colon. lib. 1. c. 33. apud Sur. tom. 6. Eiusdem Mauritij lanceam asseruari in ecclesia Cracouensi, auctor est Chromerus de reb. Polon. lib. 3. Frequentem fuisse Fidelium Occidentalium perëgrinationem ad Agaunenses, quæ plurima antiquitatis monumenta produunt. Hic notandum est, quod Græci etiam habent suum Mauritium, & commilitones martyres, qui eadem vrgente persecutione Diocletiani & Maximiani Imp. passi sunt Apameæ in Syria: quorum res præclare gestas descripsit Metaphrastes, quas & recitat Sur. tom. 4. mense Iulio. Hinc factum est, vt plerique vnum eundemq. esse putent illum cū hoc de quo agitur; cui sententiæ & ego aliquando non inuitus adhæsi, culpans Metaphrastes, quasi minus affectus esset res Occidentalium martyrum: sed vbi legi Theodoretū Cyri in Syria Episcopum de Euangel. veritate lib. 8. in fine, illustrioresq. sibi notos recentem martyres, Mauritio adnumerato inter illos: in hæc verba: Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. sanctis martyribus solemnitates populari epulo peraguntur, &c. a priori sententia recedere coactus sum: his enim sedulo expensis quæ scribit Theodoretus, quis sibi persuadeat, ipsum de alio Mauritio intellexisse, quam de illo in eadē regione passo Apameæ in Syria, cuius Acta descripta recitat Metaphrastes? Certe mihi non fit verisimile, illum in tam paruo martyrum numero prætermisisse innumeros fere perillustres martyres in Syria passos, & externos tam longe positos in exemplum adducere voluisse.

^b *Pro Christo necati.*] Primo hi more maiorum decimati iterum sunt, ac demū omnes sæuissime trucidati. Polybius dum lib. 6. agit

de Romani Imperij politia, numerans militarium suppliciorum genera, ponit inter alia illud quod *degratior*, id est, decimationem appellat. Habes apud Iulium Capitolinū decimare, vigesimare, & centesimare; ait enim: Cum seditiones militares pateretur, multos sæpius decimauit, aliquando etiam centesimauit, cum digni essent decimatione, vel vigesimatione. fortiebantur enim qui cadendi essent. sic Liuius lib. 2. ab Urb. cond. Reperitur primus omnium fuisse Cambyfes, qui exercitum non ad supplicium, sed ad cibum, ne ceteri perirent, sorte decimauit, vt scribit Seneca lib. 3. de ira c. 20. Primus auctor huius supplicij inferendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liuius lib. 2. dec. 1. De decimatione militari sæpius meminit Sueton. in Octauio cap. 24. in Caio cap. 48. in Galba cap. 12. Qui autem ex decimatione supererant milites, ob ignominiam ordeo pascebantur, quod esset cibus gladiatorum. ita factum reperies a M. Antonio apud Frontinum, ab Octauio apud Sueton. c. 24. & apud Dionem lib. 48. & 49. Meminit de decimatione etiam Tacitus lib. 3. his verbis: Decimum quemque ignominiosæ cohortis sorte ductos fuste necat. Et lib. 14. Ex fuso exercitu, cū decimus quisque fuste feritur, etiam strenui sortiuntur. Hæc ille. Quod & factum esse aduersus hos Christianos milites, Maximiani sententia in illos prolata significat, cuius sunt hæc verba: Decimum quemque morti funesta fors præbeat, &c.

^c *Dignæ & Emeritæ.*] De his etiam pleraque vet. manuscripta. Passæ sunt in persecutione Valeriani Imp. sub Gaio Iudice, sepultæq. sunt in cœmeterio Commodillæ via Ostiensi, ad sanctos Felicem & Adactum, vt earum Acta testantur, quorum alia manuscrip. incipiunt: Gaius Iudex iussit teneri, &c. aliorum autem prolixiorum est exordium: Temporibus Valeriani, &c. Extant vtraque in nostra bibliotheca, quæ & facile reperiri credimus in alijs antiquis codic. ecclesiarum vsui accommodatis.

^d *Ionæ.*] De eodem Petr. in catalog. lib. 8. c. 106. consentiuntq. vetera manuscripta.

^e *Emmerami.*] Agunt de eo hac die Beda, Vsuardus, & alij. Scripsit vitam ipsius Cyrinus Episcopus Ratisponensis, quam refert Sur. tom. 5. Claruit anno Domini septingentesimo quinquagesimo.

^f *Iraidis.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Antinoopolis in Aegypto ciuitas, cuius hic mentio habetur, famosissima est ex Antinoi nomine, quem Hadrianus habuit in delicijs, cui & ex humanis sublato sacra decreuit, inter deos retulit, eiusq. nomina dicatam ciuitatem appellari voluit. Allata est ex his factis opportuna occasio sanctis

Rr

Patri-

Patribus, qui scripserunt contra Gentilium errores, & ipsorum deorum falsitatem; vt illorum originem & impuritatem non tam ex illorum scriptis, quã recentiori exemplo ob oculos posito apertius demonstrarët, illosq. conuincerent; vt Hegesippus fecit, quem citat S. Hieronymus de Script. Eccles. in Hegesip. & in Isaiam, Iustinus philosoph. & martyr in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes contra Celsum, Epiphanius in epit. fid. Cath. Chrysof. hom. 27. in 2. ad Corinth. & alij. Rem gestã scribunt ex Gentilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. In antiquis nummis eandem Antinoi apotheosim expressam vidimus.

⁸ *Sanctini Episcopi.*] De eo vet. manuscrip. Petrus in catal. lib. 8. cap. 108. Describit eius Acta Antonin. par. 1. tit. 6. cap. 28. §. 1. & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cum agit de

S. Dionysio Areop. apud Sur. tom. 5. post Areopagitica Hilduini.

^h *Lautonis Episc.*] Non tantum in veteri Rom. Martyrologio, sed & in plerisque manuscrip. de eodem agitur hac die. Claruit circa annũ Domini 550. interfuitq. secundo, tertio, & quarto Concilij Aurelianensibus, in quibus subscriptus reperitur. mentio habetur de eodem in rebus gestis sancti Paterni Episcopi Abricensis.

ⁱ *Florentij.*] De quo hac die Vsuardus: pluribus de eo Petrus in catal. lib. 8. c. 107. Peruenit vsque ad tempora Theodosij senioris.

^k *Silvani.*] Agit de eodem Vsuardus hac die, alijq. recentiores.

^l *Salabergæ.*] De eadem Petr. in catalog. lib. 8. cap. 114. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 82. & Molan. in addit. ad Vsuard.

G Nono Kal. Octob. Luna.

23

a b c d e f g h i k l m n p q r f
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
 t u A B C D E f F G H M N P
 18 19 20 21 22 23 24 25 25 26 27 28 29 30

ROMAE sancti Lini ^a Papæ & martyris, qui primus post beatum Petrum Apostolum Romanam Ecclesiam gubernauit; & martyrio coronatus, sepultus est in Vaticano prope eundem Apostolum. Iconij in Lycaonia sanctæ Theclæ ^b virginis & martyris, quæ a sancto Paulo Apostolo ad fidem perducta, sub Nerone Imperatore in confessione Christi ignes ac bestias deuicit, & post plurima ad doctrinam multorum superata certamina, Seleuciam veniens, ibi requieuit in pace: quam sancti Patres summis laudibus celebrarunt. In Campania commemoratio beati Sosij ^c diaconi Misenatis, quem sanctus Episcopus Ianuarius, cum de illius capite, Euangelium in ecclesia legentis, flammam videret exurgere, martyrem futurum pronunciauit: & non post multos dies, cum ipse esset annorum triginta, martyrium cum eodẽ Episcopo capitis detruncatione suscepit. In Africa sanctorum martyrum Andreæ ^d, Ioannis, Petri, & Antonij. In territorio Constantiensi sancti Paterni ^e Episcopi & martyris. Anconæ S. Constantij ^f ecclesiæ mansionarij, miraculorum gratia conspicui. In Hispania sanctarum mulierum Xantippæ ^g & Polyxenæ, quæ fuerunt Apostolorum discipulæ,

SEPTEM-

IN I Papa ^a.] Vsuardus item de eo agit, & alij recentiores; consentiuntq. vet. manuscrip. De eodem Paulus in 2. ad Timoth. cap. 4. Successit S. Petro, vt scribit Iren. lib. 3. c. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 3. c. 12. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæres. 27. & hæresi 41. dum in successione Rom. Pontificum Hyginum ordine nonum ponit. Hieron. de Script. Eccles. in Clemente, Augustinus epist. 165. ad Generosum, Niceph. Episc. Constantinop. in chron. Niceph. Callist. hist. lib. 3. c. 2. Gregor. Turon. hist. lib. 1. cap. 27. & alij recentiores. In Annalibus Ecclesiasticis pluribus disseruimus aduersus eos qui scripserunt Linum & Cletum viuente Petro tantum administrasse Romanam Ecclesiam; & eo defuncto, suffectũ fuisse Clementem; conatiq. sumus diligenter ostendere, eam opinionem parum esse probabilem, & non solum a superscriptis auctoribus, sed ab historiæ veritate prorsus dissentire.

^b *Theclæ.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die, Græci autem in Menologio die sequenti. Scimus Acta quædam, Pauli & Theclæ dicta, quorum meminit Tertullianus in libro de baptismo, & sanctus Hieron. de Scrip. Eccles. in Luca, esse improbata, & auctoritate Gelasij Papæ reiecta inter apocrypha: vnde factũ est, vt nonnulli incaute nimis omnia quæ de Thecla scripta reperiuntur, tamquã minus probata, putent adnumeranda esse inter apocrypha, reijciendaque, nullum ponentes discrimen, nec delectum habentes inter ea quæ de Thecla vera certa q. scribuntur, & ea quæ ambigua, vel falsa omnino feruntur. In his laborandum nobis erit, vt pretiosum a vili, & sancta a profanis distinguentes, quæ improbata atque reiecta, quæve sincera atque recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in medium. Speramus autem benignum lectorem veniam daturum, si cum de clarissimæ martyris historiæ veritate retinenda agamus, præter institutum nostrum in ea aliquanto amplius immoremur. Nosse primum oportet, quæ sint Acta Pauli & Theclæ, quæ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelasius damnant. Illa quidẽ erant eiusmodi, vt inde hæretici sumerent exemplum, & deducerent argumentũ (vt ibi scribit Tertullianus) licere mulieribus publice in ecclesia docere, ac baptizare, quod Thecla Paulum secuta, palam docuisset, ac baptizasset. Addit S. Hieronymus, in iisdem Actibus, qui Periodus siue Circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulam quamdam. hæc quidẽ de illis

Actis apud veteres legimus. At vero si quis ea inuestiget, quæ tam apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio scripta reperiuntur (habentur ea præ manibus) nihil in eis prorsus vel de docendi munere, aut de baptizandi ministerio a S. Thecla indebite vsurpato, & iniuste vendicato, vel etiam de baptizati Leonis fabula vsquam inueniet. Quod si quis ea saltem ratione duxerit improbanda quæ de ea scripta habentur, quod ibidem hæc S. Hieron. dicat: Quale enim est; vt indiuiduus comes Pauli, Lucas scilicet; inter ceteras eius res hoc solum ignorauerit? Ad hæc dicimus, non omnia Pauli Acta S. Lucam esse profecutum. quod ne quis miretur, Paulum ipsum testem adducam; qui in primis in 2. ad Timoth. c. 3. multa se Iconij, vbi degebat Thecla, passum esse testatur: insuper & ipse Lucas, cum fateatur multo tempore Paulum esse commoratum Iconij, tamen res illic gestas tribus fere verbis potius delibat, quam tractat. Si rursus consideres ærumnas, afflictiones, & cruciatus, quos se passum esse idem Paulus profiteretur, scribens ad Corinthios epist. 2. c. 11. & percurras omnes Actus ipsos, quos S. Lucas conscripsit; plane inuenies maiore ex parte illos ab eodem prætermisos. Expende rursus prædictam S. Hieronymi rationem, quam egregie ab ipsomet Hieronymo confutetur, (a nullo æquius ac verius, quã a se ipso Hieronymus corrigi potest) qui in commentarijs in epistolam ad Galatas cap. 2. dum agit de contentione inter Petrum & Paulũ exorta Antiochiæ, a Luca tamen prætermissa, hæc in hanc sententiam: Nec, inquit, mirum esse, si Lucas hanc rem tacuerit, cum & alia multa, quæ Paulus sustinuisse se replicat, historiographi licentia prætermiserit: & non esse contrarium, si quod alius dignum putauit relatu, alius inter cetera dereliquit. denique primum Episcopum Antiochenæ ecclesiæ Petrum fuisse accepimus, & Romam exinde translatum; quod Lucas penitus omisit. Hæc sanctus Hieronymus, quibus ab eodem obiecta de silentio Lucæ omnino euacuantur. His prælibatis, iam reliquum est, vt quibus testimonijs Theclæ passionis historia fulciatur, in medium adducamus: quæ cuncta suo ordine digeremus. Habetur in primis in illis mentio de Onesiphoro Pauli hospite. hic ille putatur, cuius idem sanctus Paulus tanta cum laude meminit in 2. epist. ad Timoth. cap. 1. Agitur & de Tryphæna in illis Actis. Eadem creditur illa, quam idem ad Romanos scribens cap. 16. saluari mandat; quod tunc Romæ degeret, sicut & plerique alij discipulorum Pauli, qui ex Oriente migrarant Romam, vt inter alios Onesiphorus, Prisca, & Aquila.

Rr 2 Habent

Habent eadem Acta, Theclam Pauli Apostoli prædicatione ad Christum esse conuersam. Id quidem Gregorius Nyssenus hom. 4. in Cant. cantic. confirmat his verbis, de Thecla sermonem habens: Talem myrrham olim Paulus infundebat ex ore suo mistam cum puro pudicitiae lilio in sanctae virginis aures: ea vero erat Thecla, quæ præclare animo suo defluentibus de lilio guttis, hominem externum morte opprimit, omni cogitatione cupiditateq. extincta. Hæc ille. Continent eadem Acta, Theclam iam desponsatam, viro nuncium remisisse, vt Christum sponsum mereretur habere. Ecce quam belle huic veritati S. Epiphanius adstipulatur in Panar. hæresi 78. cum ait: Thecla incidit in Paulum sanctum, & a nuptijs exsoluitur, cum curatorem, siue sponsum haberet formosissimum, primarium vrbis, valde diuitem, generosissimum ac illustrissimum in vita: contemnit terrena sancta illa, vt caelestium potens fiat. Hæc Epiphanius. His consentientia loquitur Faustus apud Augustinū lib. 30. contra Faustum cap. 4. Iam, inquit, timeo Apostolo, ne dæmoniorum doctrinam intulisse tunc Iconium videatur, cum Theclam oppigneratam iam thalamo, in amorem sermone suo perpetuæ virginitatis incēdit. Hæc ibi Faustus: quibus plane S. Augustinus assentiri videtur, cum non excipiat de apocrypha historia; quod alias, aduersus eosdem Manichæos agens, facere consuevit, vt de Actis Thomæ, Andree, & aliorum. Quod insuper in prædictis Theclæ passionis Actis reperitur, ipsam gemmas & muliebrem mundum distraxisse, pecuniaq. sibi conciliasse custodes carceris, vt Paulum possit inuisere: id ipsum profitetur S. Ioannes Chrysostomus in Act. Apost. homilia 25. cum ait: Audi de beata Thecla: illa vt Paulum videret, aurum suum dedit; tu autem vt Christum videas, nec obolum das. Hæc ibi. Et ad populum Antiochen. hom. 22. Quære, inquit, Paulum tamquam Thecla, vt audias quæ per ipsum tibi dicuntur. Hæc de his Chrysost. Rursum autem quæ illic legantur de ira sponsi in eam concitata, cum eius accusatione damnata est ad bestias, quæ mansuetæ diuinitus reddita, illi blandiebantur; hæc ipsa S. Ambrosius lib. 2. de virginib. explicat his verbis: Thecla doceat immolari, quæ copulam fugiens nuptiarum, & sponsi furore damnata, naturam etiam bestiarum virginitatis veneratione mutauit: namque parata ad feras, cum aspectus quoque declinaret virorum, ac vitalia ipsa sæuo offerret leoni; fecit, vt qui impudicos detulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes bestiam, cubitare humi, muto testificante sono, quod sacrum virginis corpus violare non posset: ergo adorabat prædam suam bestia, & propria oblita naturæ, naturam induerat, quam homines amiserant. Hæc ille; qui &

ad Simplicianum scribens, hæc ait: Inter leones virgo exultauit, & prodeuntes bestias expectauit intrepida. Hæc ibi; eademq. de leonibus in epistola 25. lib. 3. edit. Rom. ad Vercellensem ecclesiam: Quo, inquit, munere venerabilis Thecla etiam leonibus fuit, vt ad pedes prædæ suæ strata, impastæ bestiae sacrum deferrent ieiuniū, nec procaci oculo virginem, nec vngue violarent aspero? Quod præterea ad ignes, quos subiit, spectat, a quibus illa remansit illaesa, hæc S. Cyprianus in oratione pro martyribus: Assiste nobis, sicut Paulo in vinculis, & Theclæ in ignibus, &c. Et in orat. in die passionis: Libera me de medio huius sæculi, sicut liberaisti Theclam de medio amphitheatro. Item & S. Zeno Episcopus Veronensis in sermone de timore Dei hæc de Thecla: Aduersus Theclam accusator acerrimus linguæ erexit gladium: cum suis sibi ministris publicæ leges inseruiunt, stimulis acuitur feritas in ferocitatem, & tamen mitior hominibus inuenitur: ne quid scenæ tam diræ humanitatis deesse videatur, immittuntur etiam marina monstra: lacinijs omnibus expoliatur puella, vestitur incendio. Inter tot instrumenta mortis, spectatore metuente, securæ calcat genera vniuersa terrorum. Incolumis quasi Orbe subacta, de illo feralis caueæ iam non miserabilis sed mirabilis funereo habitu excedit, victi sæculi triumphum reportans, quam tot supplicijs omnes crediderant perituram. Hucusque Zeno. Rursum vero de ignibus & bestijs hæc Gregorius Nazianz. ad virgin. exhort. Non te fugit, inquit, Theclam ignium & bestiarum impetum euitasse. Idem in carmine de præcept. ad virgines hæc ait his versibus:

*Quis Theclam necis eripuit flammaq. periclo?
Quis validos vngues vinxit, rabiemq. ferarum?
Virginitas. O res omni mirabilis æuo!
Virginitas fuluos potuit sopire leones:
Dente nec impuro generosos virginis artus
Ausu sunt premere, & rigido discerpere morsu.*

Id ipsum Maximus Taurinensis sermone de sancta Agnete, cum ait: Theclam flammarum globos euasisse cognoscis. De his alijsq. supplicijs sanctæ virgini irrogatis, ex Actis sanctorum martyrum Terentij & sociorum, quæ refert Metaphrastes die 10. Aprilis, hæc illa ipsorum obtestatio ad Deum facta: Qui Daniele de ore leonum eripuisti, & de manu Pharaonis Moysen seruasti, & S. Theclam ab igne, & theatro, & feris, & bestijs taurinis defendisti, &c. In Actis S. Iulianæ, quæ idem recitat 21. Decembr. his similia leguntur. Item & in Prat. spirit. cap. 20. de milite Deum obsecrante per ea quæ S. Thecla passa est tormenta. Adde his similia, quæ & S. Dei Ecclesia inseruit in illis precibus, quas adhiberi voluit in cōmendatione animæ, quibus dicitur: Sicut beatissimam Theclam de tri-

bus

bus tormentis atrocissimis liberaisti, sic, &c. Quod præterea in iisdem Actis habetur, pugnantem Theclæ astitisse Dominū Iesum Christum præferentem vultū Apostoli Pauli: id ipsum quam eleganter dicatur a S. Brienna in Actis S. Febronie sincerissime scriptis, accipe; Brienna tendens in cælum manus, & vocem magnam edens, sic precata est: Domine Iesu Christe, qui feruæ tuæ beatæ illi Theclæ certanti sub Apostoli Pauli habitu apparuisti, quæso, &c. Hæc apud Metaph. ex Thomaide 15. Iunij. Præter hæc omnia demum scias S. Hieronymū eadem Theclæ Acta nouisse & comprobasse; quod ex eo exploratum habetur: cum enim in iisdem Actis illud etiam enarretur, sanctam Theclam a tormētis liberam, verbi cupidam, magistri auidam, Antiochiam Pisidiæ, quo S. Paulum profectum audierat, aduentasse, sed a sancto Paulo (ne quod offendiculum, vt ait, daret Euangelio) dimissam esse; hæc ipsa, inquam, S. Hieronymus in epist. ad Oceanum scribit his verbis: Thecla post tentationē passionis Antiochiæ a Paulo prohibetur pariter pergere. Nemo cum vxore pergit ad bellum, &c. Miramur quidem eam epistolam non recensitam inter ceteras a Mariano Victorio, sed in nonum tomum reiectam, suspicante fortasse illam non esse Hieronymi, eo quod ex vita S. Martini auctor mutuetur exemplum. Sed quid mirum, cum annis duodeuiginti post illius obitum vixerit sanctus Hieronymus? ita plane, dum S. Martinus defunctus dicitur Arcadio & Honorio quintū Consil. (vt probauimus in Annal.) qui est annus a Christo 402. Hieronymus autem (vt testatur Prosper in chron. diem obiit Theodosio Aug. nonum & Constantio tertium Consil. anno Domini 420. Constat insuper ex Seuero, ipsum eius vitam adhuc superstitis conscripsisse, eamq. (vt in dialogo cum Gallo profitetur) mox non in Italiam modo, sed in Africam & Aegyptum allatam fuisse. Qui vero credibile fieri potest, eadem Martini Acta vnum latuisse Hieronymum? Ex conuenientia præterea eius epistolæ cum ea quam scripsit ad Eustochium de custodia virginitatis 22. cum agit de agapetis virginibus, illam eiusdem esse auctoris, vnusquisque facile intelliget. vtinam sic integra reperiretur, sicut Hieronymi eandem esse constat. Quod si contendas non tantum esse Hieronymi, sed & Sophronij & Eusebij, vt præfery epistolæ titulus: non laboro, dum & Hieronymi esse non inficiaris. Sed iam, vt ad ea vnde diuertimus, redeamus; sciendum nec ea quidem, quæ de Falconilla in eadem Acta aliunde fortasse irreperunt, auctoritate carere sanctissimi atque doctissimi viri sancti Ioannis Damasceni in ea oratione, cuius est titulus, De his qui in fide ex hac vita excefferunt. Extat & ipsa vita S. Theclæ auctore Basilio Episcopo Seleuciæ, quæ Græce scripta asseruatur in bibliotheca Sfortiana;

codic. manuscrip. num. 45. & 81. qua prædicta de eadē felicius explicantur: quam ipsam in Latinum a se reddidit proxime editurus est D. Rolandus Vinchelius Belga, alumnus R. D. Lindani Episcopi Ruremundensis, nunc autem Illustris. ac Reuerendis. Augustini Valerij Episcopi Veronensis S. R. E. Cardinalis pietate ac doctrina præstantissimi eruditus Græcorum interpres. Ne quid vero intactum relinquamus; delituisse aliquando sanctam Theclam intra petram sibi cedentem, produnt Acta sanctæ Barbaræ, quæ descripsit Metaphrast. 4. Decemb. Putatur hic ille locus, quem prope Tripolim Palæstinæ peregrinantes Hierosolymam inuisunt, referuntq. specū illam affiduis miraculis illustrari; eaq. non tantum fidelibus, sed munificentia martyris, etiam infidelibus, penes quos ille locus religiosissimus habetur, impartiri. Mittimus recentiorum auctoritates, quibus iisdem his de Thecla dictis adstipulantur; vt Aldelmus in libris quos tam soluta oratione quam carmine scripsit de virginitate, vbi breui compendio martyrium eius descripsit. Vinduchindum, aliter Vuitichindum Saxonem monachum Corbeiensem scripsisse metricè passionē S. Theclæ, auctor est Sigebert. de viris illustr. cap. 130. Thecla insuper, sicut Primogenita Pauli, ita & Apostolica, ac etiam Protomartyr inter feminas meruit appellari, quod prima in certaminis arenam descendit, & de impietate prostrata triumphum reportauit; quam etiam tam Græci, quam Latini Patres summo semper in honore habuit; tam laudibus vbique in cælū ferre, primo loco ponere, primamq. inter feminas in exemplum adducere consueuerunt. Hinc Gregor. Nazianz. in inuestiua illa in Iulianum Apostatam: Non victimas, inquit, pro Christo cæfas veritus es? nec magnos pugiles extimisti, Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam? &c. Sic S. Epiphanius in Panar. hæresi 79. Ambrosius idem in citatis locis, & Hieron. ad Eustoch. epist. 22. in fine, apud eundem (cuius sit auctoris) tomo nono in obiurgatione Susannæ, Chrysost. in orat. in sanctos duodecim Apostolos, Sulpit. Seuer. in vita sancti Martini lib. 2. cap. 16. & alij. Hinc etiam vsu euenit, vt cum quid excellens de femina aliqua dicere vellent, eandem Theclæ nomine exornarent. Sic sanctus Hieronymus Melaniam seniolem, adhuc sibi constantem, Theclam in chronico appellauit; sic etiam egregiam illam Macrinam germanam sancti Basilij ob insignes animæ eius virtutes Theclam esse dicendam, diuinus nuncius præsignauit, vt scribit frater eius Gregor. Nyssenus in epistola ad Olympium monachū. Erat frequens accessus fidelium Seleuciam Isauriæ ad sanctæ Theclæ sepulchrum, quo aliquando profectus est sanctus Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius mansit. De eadem in eum locis

R r 3

père-

peregrinatione mentio habetur in Concilio Nicæno secundo Act. 5. Theodoret. in hist. relig. sanct. Patrum cap. 29. in Marana & Cyra, & Prat. spirit. c. 180. Illic Zeno Augustus amplissimam erexit basilicam, quod eius auxilio restitutus esset in Imperium, ut scribit Euagr. hist. lib. 3. c. 8. & Niceph. lib. 16. c. 8. Iustinianus Imp. aliam non impari in eius honore excitavit ecclesiam, ut auctor est Procop. lib. 1. de ædific. Iustiniani Imp. Porro non in Oriente tantum, sed & in Occidente longe lateque celeberrimus ubique fuit eiusdem martyris cultus. Hæc iam satis: quæ aliquibus fortasse prolixiora, sed Theclam impensius amanti pauca videri possunt.

Hæc nostra cum recognosceret hic Romæ Reuerendissimus Pater dominus Lindanus Episcopus Ruremundensis, vir non tantum omnis generis litterarum eruditione clarissimus, verum etiam egregij confessoris fidei nobilitatus insignibus; quippe qui exilia, proscriptiones, ærumnas incredibiles, ac mortes pene frequentes, inconcusso robore, fidei causa sustinuit; quem tot victorijs auctum, ac maiora conantem, hisce diebus Romæ videre meruimus: hic, inquam, hæc nobis de Thecla coram, ac primum de libris Eusebij in hunc modum: Ex libris (aiebat ille) Martyrum, quos Eusebius Cæsariensis se scripsisse testatur, tres nondum de Græco versos in biblioth. Philippî Hispaniarum Regis pijsissimi apud sanctum Laurentium in Escuriaco extare nobis loquitur index eiusdem, quem Catholica Maiestas nobis ad vnam aut alteram noctem deuorandum singulari beneuolentia permisit anno 179. cum eousque exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertio inflixerat, solandi causa ex Belgio per Italiam & Galliam peruenissemus. In eodem indice sanctus Athanasius de vita sanctæ Theclæ nobis lectus est, de quo, ut & de illis Eusebij

de SS. Martyribus Latine conuertendis, egi prolixè cum doctissimo viro D. Cosma Fontæo Regio Græcorum interprete, ut absoluta Photij bibliotheca tunc ad amissim fere expressa, nobis illas sanctorum martyrum & in primis sanctæ Theclæ coronas in lucem refereret: de quo & nunc statui ad ipsum Regem ante discessum scribere, ut habeas vnde aureas illas sanctæ Theclæ atque illorum sanctorum martyrum historias exornatiores & copiosiores reddere queas. Hæc ad me tunc ipse, cum de rebus varijs Ecclesiasticis subinde perfrueremur colloquijs.

^a Socij.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta iuncta simul habentur cum rebus gestis S. Ianuarij, de quo superius xlij. Kalen. Octob. Meminit de Sotio S. Prosper de prædict. dimid. tempor. cap. 6. in fine. In eius honorem S. Symmachus Papa erexit oratorij, & Confessionem exornauit argento, ut constat ex libro de Rom. Pontific. in Symmacho.

^b Andrea & soc.] De his item eadem ver. manuscripta, quorum supra meminimus. ^c Paterni Episcopi.] De quo etiam Vsuardus. Ponitur hic primus eius sedis Episcopus in tabulis ecclesiæ Constantien. quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ. Alius est Paternus sanctitate æque illustris Episcopus Abriensis, cuius Acta descripsit Sur. to. 2. Aprilis 16. ad quem adhuc abbatem scripsit Venantius Fortunatus carmen de emendatione codicis. Vixit temporibus Childeberti Regis Franc. circa annum Dom. 560. de quo etiam Democh. in tab. Episc. ecclesiæ Abriensis.

^d Constantij.] De eodem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 5. pluribus agit. ^e Xantippæ & Polyxena.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi earum Acta describuntur. Meminit Xantippæ Metaphrastes in sermone de Petro & Paulo Apostolis, die 29. Iunij, apud Surium tom. 3.

* A Octauo Kalend. Octob. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r f
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

AUGUSTODVNI natalis sanctorum martyrum Andochij^a presbyteri, Thyrsi diaconi, & Felicis, qui a beato Polycarpo Smyrnenfi Episcopo ab Oriente directi ad docendam Galliam, ibidem flagellis durissime cæsi, ac tota die inuersis manibus suspensi, & in ignem missi, sed non combusti, tandem vectibus eorum colla feriuntur, & ita gloriosissime coronantur. In Aegypto passio sanctorum

rum Paphnutij^b & sociorum martyrum. Is vitam in solitudine agens, cum audiret multos Christianos in vinculis retineri, diuino spiritu concitus, sponte Præfecto se offert, & Christianam religionem libere profitetur: a quo primum catenis ferreis constringitur, & in equuleo diutissime torquetur: deinde cum alijs plurimis ad Diocletianum mittitur, cuius iussu ipse palmæ affigitur, ceteri autem ferro necantur. Chalcedone sanctorum quadragintanouem^c Martyrum, qui post martyrium S. Euphemie sub Diocletiano Imperatore damnati ad bestias, & ab ijs diuinitus liberati, demum gladio percussi migrauerunt in cælum. In Pannonia sancti Gerardi^d Episcopi & martyris Hungarorum Apostoli nuncupati, patricij Veneti, familiae Sargredorum, qui primus patriam nobili martyrio illustrauit. Aruernis depositio sancti Rustici^e Episcopi & confessoris. In territorio Beluacensi sancti Geremari^f abbatis.

SEPTEMBRIS 24.

^a NDOCHII & soc.²] De his pluribus hic Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 116. Feruntur horum Acta esse conscripta a Faustio & Symproniano.

^b Paphnutij Episcopi & sociorum.] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, sequenti autem die iidem de Paphnutio confessore patre S. Euphrosynæ virginis.

^c Quadragintanouem Martyrum.] Horum martyrium describitur in Actis sanctæ Euphemie virginis & martyris Chalcedonenfis, de qua supra xvj. Kalend. Octobris.

^d Gerardi Episcopi.] Eius vitam descripsit ex veteribus monumentis Sur. to. 5. Plura de eodem in Actis S. Stephani Regis, quæ idem habet to. 4. Bonfin. de rebus Hungar. dec. 2. lib. 1. & 2. Tri-

them. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 239. atque alij, quos refert R. P. Arnoldus Vuion Belga monachus Benedictinus in eius vita, quæ nuper edidit, & annotationibus illustrauit. Martyrio coronatur anno Domini 1047.

^e Rustici Episcopi.] De eius electione scribit Gregor. Turonen. de gest. Franc. hist. lib. 2. cap. 23. Successit S. Venerando, numeraturque septimus ordine Episcopus Aruernensis. Vixit temporibus Honorij Imp. & eius successoris Valentiniani. Claruerunt iisdem temporibus duo alij sanctissimi Episcopi eiusdem nominis, Rusticus Lugdunensis, & Rusticus Narbonensis, de quibus alias pluribus.

^f Geremari abb.] De quo etiam agit Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 93. & Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Vixit circa annum Domini 670.

25 Septimo Kal. Octobris. Luna. B^{xxix.}

a b c d e f g h i k l m n p q r f
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

N castello Emmaus natalis beati Cleophæ^a Christi discipuli, quem tradunt in eadem domo, in qua mensam Domino parauerat, pro confessione illius a Iudæis occisum, & gloriosa memoria sepultum. Romæ S. Herculani^b militis & martyris, qui miraculis in passione beati

beati Alexandri Episcopi ad Christum conuersus, sub Antonino Imperatore post multa tormenta gladio cæsus est. Ambiani in Gallia beati Firmini^e Episcopi, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside, post varia tormenta, capitis decollatione martyrium sumpsit. Damasci sanctorum martyrum Pauli^d, & Tattæ eius coniugis, ac Sabiniani, Maximi, Rufi, & Eugenij filiorum: qui Christianæ religionis accusati, verberibus, alijsq. supplicijs torti, animas Deo reddiderunt. In Asia passio sanctorum Bardomiani^e, Eucarpî, & aliorum vigintifex martyrum. Eodem die sancti Anathalonis^f Episcopi, qui beati Barnabæ Apostoli discipulus, in eius locum ecclesiæ Mediolanensis Episcopus successit. Lugduni depositio S. Lupi^g Episcopi ex anachoreta. Antifiodori S. Anacharij^h Episcopi & confessoris. Blesis S. Solemniⁱ Episcopi Carnutensis, miraculis clari. Eodem die S. Principij^k Sueffionensis Episcopi, fratris beati Remigij Episcopi. Anagninæ sanctarū virginum^l Aureliæ & Neomisiæ.

S E P T E M B R I S 25.

LEOPHAE^a.] De quo Luc. Euang. c. 24. De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad. iij. Idus Octobris.

^b Herculani.] Vsuardus de eodem hac die. mentio habetur de eo in Actis S. Alexandri Episcopi, de quo supra xj. Kal. Octobris, & apud Petrum in catalog. lib. 8. c. 102. & 120.

^c Firmini Episcopi.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijsq. recentiores. Fuit hic primus eius sedis Episcopus. Errat Petrus, qui appellat eum presbyterum lib. 8. cap. 119. Reperitur alius eiusdem nominis, eiusdemq. ecclesiæ Episcopus, de quo & ipse lib. 7. cap. 137. fuitq. tertius ordine, & confessor tantum: qui & successit S. Eulogio, vt indicant tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ. De eodem in Theaur. concion. tom. 2.

^d Pauli & soc.] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, Actaq. eorum breui compendio referunt.

^e Bardomiani & soc.] De his Beda hac die, consentiuntq. vetera scripta.

^f Anathalonis Episcopi.] De quo & tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Libuit hic describere peruetustam inscriptionem sancti Miroclis eiusdem ciuitatis Episcopi de S. Anathalione in lapide incisam iuxta eius imaginem, his versibus, quos præfens inscriptio præcedit: D. ANATHALONI ATTICO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hospes, sancteq. Anathalon, Domne probate, Atque idem socius Barnabæ Apostolici: Qui Mediolani verbi mysteria tradens, Te iubet agnatos visere Cenomanos. Dum tua membra metu rigidis subducta tyrannis Brixia vicino detinet in loculo: Hic titulum, & picto venerandos pariete vultus Mirocles reddit, præstitit alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS. Accepimus ex manuscripto commentario Andreæ Alciati, quem scripsit de rebus patrijs, nondum edito. erat apud Illustriss. ac R. D. Franciscum Alciat. S. R. E. Cardinalem. ^g Lupi Episcopi.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recentiores. Cum autem hic dicatur ex anachoreta factus Episcopus Lugdunensis; illum putamus, qui in insula Lerini post Lupum Trecensem exercuit vitam monasticam. Meminit Trecensis Lupi Sidonius Apollinaris in epistolis, & in carmine eucharistico ad Faustum Lerinensem, cum ait:

*— que sancta Caprasij
Vita senis, iuuenisq. Lupi, &c.*

Longe post horum tempora claruit Lupus Episcopus Senonensis, quem ex hac vita migrasse anno Domini 631. tradunt tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas recitat Demochares: prædicti autem vixerunt temporibus Valentiniani Tertij, & successorum Imp.

^h Anacharij Episcopi.] Diuersis modis scriptus reperitur, vt Aunarius, Aunacharius, & Anguaris. Interfuit hic Concil. Matifcon. primo, & secundo, quod celebratum est anno 24. Regis Gūthramni, vt eius Acta significat: numeratur

ratur hic annus a Christo Domino quingentesimus octogesimus octauus, vt colligitur ex Gregorio Turon. Fuit is decimus nonus eius sedis Episcopus.

ⁱ Solemni Episcopi.] Cuius miracula testata reliquit Gregorius Turonensis lib. de glor. confess. cap. 21. & Sigebert. in chron. anno Domini 490. Sedit decimus quartus ordine eius sedis Episcopus, vt apparet ex tab. Democharis.

^k Principij Episcopi.] Ad hunc extat scripta epistola Sidonij Apollinaris lib. 8. epist. 14.

vbi egregias eius laudes prædicat, item alia lib. 9. epist. 8. Habetur mentio de eodem in vita S. Remigij apud Sur. tom. 5. Interfuit sacris Concilijs, Carpentoraactensi, Arausicanis primo & secundo, vt eorum Acta significant. Claruit circa annum Domini 460. adscribiturq. in tabulis Episcoporum Sueffionensium duodecimus ordine. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuard.

^l Aureliæ & Neomisiæ.] Harum res gestas, sed non nihil deprauatas, accepimus ab ecclesia Anagnina.

26

Sexto Kal. Octob. Luna.

B xxviiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NICOMEDIAE natalis sanctorum martyrum Cypriani^a, & Iustinæ virginis, quæ sub Diocletiano Imperatore, & Eutholmio Præside multa pro Christo perpeffa, ipsum quoque Cyprianum, cum esset magus, & suis magicis artibus eam dementare conaretur, conuertit ad Christum: cum quo postea martyrium sumpsit. Horum corpora feris obiecta, noctu quidam nau-tæ Christiani rapuerunt, & Romam detulerunt: quæ postmodum in basilicam Constantinianam translata, prope Baptistarium condita sunt. Romæ sancti Callistrati^b martyris, & aliorum quadragintanouem militum, qui in persecutione Diocletiani, cum Callistratus insutus culeo, & in mare demersus, Dei ope euasisset incolumis, conuersi ad Christum, cum eo pariter martyrium subierunt. Item Romæ sancti Eusebij^c Papæ. Bononiæ item sancti Eusebij^d Episcopi & confessoris. Brixinæ sancti Vigilij^e Episcopi. Albani sancti Senatoris^f. In agro Tusculano beati Nili^g abbatis, fundatoris monasterij Cryptæ feratæ, magnæ sanctitatis viri. Tiferni sancti Amantij^h presbyteri, gratia miraculorum illustris.

S E P T E M B R I S 26.

CYPRIANI & Iustinae.] De his hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio sexto Nonas Octobris. Horū Acta Græcis edidit Metaphrastes, quæ Latine reddita retulit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Communiter pe-

nes Græcos irrepsit error, dū hunc Cyprianum cum illo Episcopo Carthaginensi confundunt: qui tamen quampluribus differentijs distinguuntur abinuicé, nimirum patria, gradu, genere, tempore, actis, & loco martyrij. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Christianus, inde diaconus;

conus; & vna cū Iustina sub Eutholmio Præfide tēporibus Diocletiani in sartagine positus, Nicomediæ martyrism consummauit: adeo vt ex his pateat, non nisi nomen, & martyrij titulum hunc habere communem cū Cypriano Episcopo Carthaginiensi. Rursus etiam errant, qui hunc passum scribunt temporibus Claudij Imperatoris: nā in eius Actis testatum habetur, ipsum initiatum sacro baptisate atque ordine diaconatus ab Anthimo Episcopo Nicomediæ, quem constat temporibus Diocletiani Imperatoris illi ecclesiæ præfuisse, vt testatur in primis Eusebii hist. lib. 8. c. 6. & Acta sanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res gestæ Latine conscriptæ, fidelioresq. mea quidem sententia, quā Acta illa quæ edidit Metaphrastes. Agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam soluta oratione libro de virginit.

^b Callistrati & soc.] De his etiam Græci in Menologio, sed die sequenti. Habentur horum Acta a Metaphraste edita, quæ recensuit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. insunt illis tamen nonnulla, quæ corrigantur.

^c Eusebii Papæ.] De eodem hac die Ado, consentiuntq. vet. manuscripta. De eius successione Euseb. chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. August. epist. 165. Niceph. Episc. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipso diximus in Annal. Eccles.

^d Eusebii Episc.] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Bonon. Vixit temporibus Gratiani & Theodosij Augustorum; interfuitq. vna cum sancto Ambrosio ac ceteris sanctis Episco-

pis Concilio Aquileiensi, habito Syagrio & Eucherio Consil. anno a Christo (secundum Fastos Onuphrij) 381. Quantum autem Bononiensis ecclesia tanto antistite floruerit, ac præcipue sacrarum virginum sobole fecunda fuerit, satis apparet ex his quæ scribit S. Ambrosius lib. 1. & 3. de virginibus.

^e Vigili Episc.] Tabulæ etiam Brixienfis ecclesiæ de eo hac die. Meminit eiusdē Ramper. eiusdem ecclesiæ Episcopus in serm. de translatione S. Philastrij. Vide superius notata in Vigilio Tridentino Episcopo.

^f Senatoris.] De quo Vsuardus, Ado, atque recentiores; quibus vero temporibus vixerit, nullus prodit. Fuit autē Senator, ita dictus intimus homo S. Germani Episcopi Antisiodorensis, de quo Constantius in vita illius lib. 2. c. 6. Fuit & alius eiusdem nominis Romanus presbyter, qui sanctus est legatione cum S. Abundio ac socijs Constantinopolim missis a S. Leone Papa, vt apparet ex ipsius epist. 33. itemq. Cassiodorus dictus est cognomento Senator.

^g Nili abbatis.] Huius res gestas in eodem monasterio, cuius hic habetur mentio, asseruari accepimus, quas nondum legimus.

^h Amantij.] De quo scribit S. Gregorius lib. 3. dialog. cap. 35. Quo loco emendatum est quod legebatur Tuderti, loco Tiferni: nam Floridus, cuius ibi S. Gregorius meminit, Tifernas Episcopus fuit, sanctitate celebris, quem patronum Tifernates honorificentissime colunt. Id quidem eius ecclesiæ monumenta vetera certa fide testantur.

xxvij. D Quinto Kal. Octob. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

EGAEAE natalis sanctorum martyrum Cosmæ^a & Damiani fratrum, qui in persecutione Diocletiani post multa tormenta, vincula, & carceres, post mare, & ignes, cruces lapidationem, & sagittas diuinitus superatas, capite plectuntur: cum quibus etiam referuntur passi tres eorum fratres germani, Anthimus, Leontius, & Euprepus. Romæ sanctæ Epicharidis^b mulieris senatoriæ, quæ in eadem persecutione plumbatis cæsa, gladio percussa est. Tuderti sanctorum martyrum Fidentij^c & Terentij, sub eodem Diocletiano. Cordubæ sanctorum martyrum Adulphi^d & Ioannis fratrum, qui in persecutione Arabica

pro

pro Christo coronati sunt. Seduni in Gallia sancti Florentini martyris, qui vna cum beato Hilario post abscissionem linguæ iussus est gladio feriri. Bibli in Phœnicia sancti Marci^e Episcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani sancti Caij Episcopi, discipuli beati Barnabæ Apostoli, qui sanctos Geruasium & Protasium baptizauit, & multa in persecutione Neronis passus, in pace quieuit. Rauennæ sancti Aderiti^h Episcopi & confessoris. Parisijs sancti Eleazariⁱ Comitis. In Hannonia sanctæ Hiltrudis^k virginis.

S E P T E M B R I S 27.

OSMAE & Damiani^a.] De ipsdē Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Kalendas Iulias, ac iterum ad xvj. Kalend. Nouembr. Feruntur Acta ipsorum, Niceta quodam auctore conscripta: extant apud Metaphrast. Kalend. Nouemb. sed erroribus scatent, longeq. diuersa a germanis sincerisq. rebus gestis ipsorum martyrum, sicut & ea quæ inscribuntur nomine Metaphrastis, quæ cuncta recitat Lipom. & Sur. tom. 5. quæ quidem si quis tueri velit, necesse est affirmet illos diuersos esse ab his, de quibus hic agitur: cum ex illis constet, eosdem absque martyrio in pace quieuisse. Rursus autem alia habentur horum Acta, ac trium fratrum ipsorum, Anthimi, Leontij, & Euprepij: quæ ex vet. manuscript. edita extant tom. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab ijs quæ Mombricitus edidit tom. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus manuscripta, mea quidem sententia, ceteris fideliora. in his enim nihil habetur de ridicula illa & obstinata contentione inter eos triū ouorum causa oborta, sicuti nec de camelo voce humana loquente. Eadē Acta summatim collecta narrat Ado in suo Martyrologio, & Aldelmus lib. de laud. virginis. De horum miraculis agit in Conc. 2. Nicæno Act. 4. Greg. Turonen. de glor. marty. c. 98. & de gest. Franc. hist. lib. 10. c. vlt. de ipsorum reliquijs in cellula S. Martini a se positis agit. Horum beneficio Iustinianus Imperator ab ægritudine grauissima liberatus, per celebrem in honorem eorumdem martyrum erexit basilicam, vt scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. Addidit & aliud in Pamphilia ipsdē martyribus templum, vt idem testatur lib. 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in ecclesiam eorumdem nomine Deo dicendam, vt constat ex Actis ipsius, quæ scriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum

nomine S. Felix Papa S. Gregorij ataus (vt scribit Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. c. 1.) basilicam erexit Romæ iuxta templum Romuli; eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice Quarto: licet alij putent illic olim fuisse templum Castoris & Pollucis, quod in Foro Romano, vt scribit Liu. lib. 2. dec. 1. & Cicer. lib. 3. de nat. deorum, dicatum erat ab Aulo Posthumio. sed prior sententia verior probatur; nam alibi situm esse Romanum Forum, supra monstrauius, cū egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum ipsdē sanctis martyribus Romæ exhiberi solitum, euenisse putamus, vt nonnulli eos Romæ passos esse crediderint. Sane quidem in Græcorum Menologio, quo vtimur, illos Romæ martyrio coronatos esse, habetur Kal. Iulij. De peregrinatione ad ipsorum ecclesiam positam in Palæstina, mentio habetur in Prat. spirit. cap. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonadij Santon. lib. 2. monod. 48.

^b Epicharidis.] De eadem hac die Græci in Menologio, passamq. tradunt in persecutione Diocletiani Imperatoris.

^c Fidentij & Terentij.] Legimus horum Acta accepta ab ecclesia Tudertina. incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, &c.

^d Adulphi & Ioannis.] De his item Vsuardus hac die: pluribus S. Eulogius in Memoriali sanctorum lib. 2. c. 8. Fuerunt patria Hispalenses, passiq. sunt anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo. Confule ibidem scholia Moralis.

^e Florentini & Hilarij.] Agunt de his Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 124. & alij recentiores. Passi sunt eo tēpore, quo Vandalis in Gallias irruerunt, anno Domini quadringentesimo septimo.

^f Marci.] De quo Act. Apost. cap. 11. & 15. Paulus ad Colos. c. 4. & 2. ad Tim. c. 1. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alexan. mon. in encomio Barnabæ apud

apud Metaph. 11. Maij, Doroth. in Synop. & alij. Hunc autem omnino diuersum esse a Marco Euangelista, pluribus in Annal. Eccl. ostendimus.

⁸ *Caij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolan. Tertius hic ponitur eius sedis Episcopus, qui patria Romanus, vna cum sancto Anathalone Græco adhæsit Barnabæ Apostolo. Vidi de his historiam rerum patriæ nobilissimi scriptoris Andreæ Alciati nondum editam. De eodem agitur in Actis

sanctorum martyrum Geruasij & Protasij, quorum supra meminimus.

^h *Aderiti Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Rauenn. de eodem hac die: plura de eodem Rub. lib. 1. histor. Rauenn.

ⁱ *Eleazari.*] Huius res gestas ex authenticis manuscrip. edidit Sur. tom. 5. Hic excessit ex humanis anno Domini 1325.

^k *Hiltrudis.*] Claruit tēporibus Pipini Regis Francorum: pluribus de eadem Molan. in Indic. sanct. Belg. & in addit. ad Vsuard.

25. xxvj E

Quarto Kal. Octob. Luna.

28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE sancti Priuati ^a martyris, qui vlceribus plenus a beato Callisto Papa sanatus, inde sub Alexandro Imperatore ob Christi fidem plumbatis cæsus est vsque ad mortem. Ibidē sancti ^b Staetei martyris. In Africa sanctorum martyrum Martialis ^c, Laurentij, & aliorum viginti. Antiochiæ Pisidiæ sanctorum martyrum Marci ^d pastoris ouium, Alphij, Alexandri, & Zofimi eius fratrum, Niconis, Neonis, Heliodori, & triginta militum, qui ad miracula beati Marci credentes in Christum, diuersis in locis, varijsq. modis martyrio coronati sunt. Eodem die passio sancti Maximi ^e sub Decio Imperatore. In Boemia sancti Vuenceslai ^f Ducis Boemorum & martyris, sanctitate & miraculis gloriosi, qui in domo fratris sui necatus, victor peruenit ad palmam. Tolosæ sancti Exuperij ^g Episcopi & confessoris, qui beatus vir quantum sibi extiterit parcus, quantumq. alijs largus, sanctus Hieronymus relatu profecutus est memorabili. Genuæ S. Salomonis ^h Episcopi & confessoris. Brixie sancti Siluini ⁱ Episcopi. Eodem die sanctæ Eustochij ^k virginis, filie beatæ Paulæ, quæ ad Præsepe Domini cum alijs virginibus enutrita, præclaris meritis fulgens migravit ad Dominum. In Germania sanctæ Liobæ ^l virginis, miraculis claræ.

RIVATI^a] De eius martyrio agitur in Actis S. Callisti Papæ, quæ descripta habentur apud Sur. to. 7. Octob. 14. ^b *Staetei.*] De eodem Beda, Vsuardus, & alij recentiores, consentiuntq. vetera manuscripta.

^c *Martialis & soc.*] De his item Beda hac die, & alij. Meminit Martialis & sociorum Lucianus in epist. quæ extat apud Cypr. 22. edit. Pamel. De Laurentio, seu Laurentino ipse Cyprianus epist. 34. An ijdem sint, haud compertum habeo; cum præsertim de Laurentino agatur iterum.

^d *Marci & soc.*] De his etiam Græci in Menologio, passosq. tradunt in persecutione Diocletiani Imperatoris.

^e *Maximi.*] De quo etiam vetera manuscripta.

^f *Vuenceslai.*] Apud Adonem de eodē agitur hac die. Eius vitam scriptam esse a Laurentio monacho Cassinensi, auctor est Petrus diac. in lib. de vir. illustr. monast. Cassin. c. 6. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, in Vuitichindo Saxon. lib. 2. Aenea Silu. hist. Boem. c. 14. 15. Ioan. Dubrau. hist. Boem. lib. 4. & 5. quam exscriptam habes apud Sur. tom. 7. hac die.

^g *Exuperij Episcopi.*] De eodem Vsuardus, atque recentiores. Ad hunc Exuperium, antequam esset Episcopus, iater claros oratores proficentē extat Ausonij Galli epigramma in commemor. profes. 18. quem post præfecturam Hispaniarum, ad tranquillioris vitæ portum secessisse testatur. Nec placet quod Ios. Scalig. ait, Exuperium rhetorem diuersum esse ab Exuperio Episcopo, ob diuersas vtriusque facultates: quasi qui fuit Episcopus non potuerit fuisse rhetor; & qui aliquando rhetor, non potuerit idem creari Episcopus; locus, tempus, & vitæ studia, vnū eundemq. fuisse, facile persuadent. Sed & illud vehementius: nam cum Ausonius in eodem epigrammate in fine testetur Exuperium rhetorē patria fuisse Burdegalensem; cumq. constet ex epistola S. Paulini 20. ad Amantium Episcopū Burdegalensem, Exuperium tunc fuisse presbyterum Burdegalensem; vnū eundemq. existimandum esse, non immerito opinamur, quæ tamen his Ausonij temporibus nondum inter clericos meruisse putamus. De eius sanctitate, ac præsertim in pauperes largitate, scribit S. Hieronymus ad Rustic. epist. 4. & ad Ageruchia de eodem epist. 11. aitq. eius meritis Tolosam illam a barbaris permansisse. De præclaris eius virtutibus & vitæ meritis idem

in procem. lib. 1. & lib. 2. super Zachariam, & lib. 3. in Amos procem. ad Pammach. & ad Furiam epist. 10. Extat ad hunc ipsum epistola decretalis Innoc. Papæ; agitq. de eo Gregorius Turonen. hist. Franc. lib. 2. cap. 13. ex Paulino.

^h *Salomonis Episc.*] Salonium hunc, vocat Vsuardus. agit de eodem Petrus in catalog. lib. 11. c. 265. Quod autem ad Salonium spectat, longe diuersus fuit a Salomone, de quo hic agitur: nam Salonius in Gallijs Episcopus fuit; ad quem S. Eucherius Episcopus Lugdunensis suas lucubrationes inscripsit, de quo agit Gennad. de vir. illustr. c. 63. Extat eius epistola & collegarum Episcoporum ad S. Leonem post. 51. Eidem Salonio inscripsit suos libros Saluianus Massil. de rectori iud. & prouid. Dei, vt etiā testatur Gennad. cap. 67. quem illum puto Salonium Episcopum Lugdunen. vicesimum primum ordine successorem S. Eucherij, de quo tabulæ Episcoporum Lugdunen. quas descripsit Demochares.

ⁱ *Silvini Episcopi.*] De eodem tab. ecclesiæ Brixien. Numeratur quartus post S. Philastrium Episcopus Brixian. a Ramperto in ferm. de transl. S. Philastrij. De eodem Helias Capreolus in Annal. Brixie.

^k *Eustochij.*] Hæc & Iulia dicta est, quod ex Iulo & gente Iulia originem duceret, vt auctor est S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epist. 27. qui multa de eodem epist. 22. de custodia virginit. & sæpe alias; ad quam etiam cōmentarios nonnullos inscripsit. Ad Pammachium idem scribens, eiusmodi eam laudat elogio: Quid Eustochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis Consularis, virginali proposito fregerit, & in prima Vrbe primum genus subiugauerit pudicitie? Hæc Hieron. qui de eius obitu meminit scribens ad Alipium & Augustinum epist. 79. Legimus & exscripsimus manuscrip. epistolam Innocentij Papæ ad Hieronymum & Eustochium de pressuris quibus affligebantur opera Ioannis Episcopi Hierosolymitani, eiusdem Hieronymi hostis infensissimi. Migravit feliciter ex hac vita (vt collegimus, scripsimusq. in Annal. Eccl.) anno a Christo Domino quadringentesimo decimodnono.

^l *Liobæ.*] De eadem Beda, Ado, & alij recentiores. Eius Acta. iussu Rabani conscripta. edidit Surius to. 5. Agit de ea Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 173. Vixit temporibus Pipini Regis Francorum, & Caroli Magni Imperatoris, vt eius Acta significant.

F Tertio Kal. Octob. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

N monte Gargano venerabilis memoria beati Michaelis Archangeli^a, quando ipsius nomine ibi consecrata fuit ecclesia, vili quidem facta schemate, sed cælesti prædita virtute. In Thracia natalis sanctorum martyrum Eutychie^b, Plauti, & Heracleæ. In Perside sanctæ Gudeliæ^c martyris, quæ cum plurimos conuertisset ad Christum, ac Solem & ignem adorare nolisset, sub Sapore Rege post multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphum. Ibidem sanctorum martyrum Dada^d, Saporis Regis consanguinei, Casdoæ vxoris, & Gabelæ filij, qui honoribus spoliati, ac varijs tormentis dilaniati, post longos carceres gladio sunt animaduersi. In Armenia sanctarum virginum Ripsimis^e & sociarum martyrum sub Tiridate Rege. Antifiodori S. Fraternali^f Episcopi & martyris. In Pontecuruo apud Aquinum sancti^g Grimoaldi presbyteri & confessoris. In Palæstina S. Quiriaci^h anachoretæ.

S E P T E M B R I S 29.

MICHAELIS Archang.^a] De ea dedicatione Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores. Superius octauo Idus Maij de apparitione agitur, hic autem de dedicatione ecclesiæ; quæ facta videtur hac die, qua omnium Angelorum solemnitas memoria consuevit antiquitus in Ecclesia celebrari. De eadem solemnitate dedicationis agitur in Capitularibus Regum Franc. lib. 2. c. 35. & in Concilio Mogunt. c. 36. De cultu Angeli Michaelis, consule quæ superius ea die sunt adnotata, cum de apparitione egimus. Hic interim agamus de his quæ Ado hac die in fine scribit his verbis: Sed non multo post (a memoria scilicet Sipontina) Romæ venerabilis etiam Bonifacius Pontifex ecclesiam sancti Michaelis nomine constructam dedicauit in summitate Circi, cryptatim miro opere altissime porrectam: vnde & idem locus in

summitate sua continens ecclesiam, Inter nubes situs vocatur. hæc Ado. De quam basilica Ado intelligat, facile quis poterit assequi, si cuncta ab eo descripta consideret. Certe hæc basilicæ S. Michaelis in Ianiculo prope Vaticanum positæ aptari minus posse videntur; quandoquidem illa non a Bonifacio Papa, sed a Leone Quarto (vt dictum est ex veteri inscriptione superius octauo Idus Maij) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis temporibus, Gelasij Papæ videlicet (si credimus Sigeberto, qui manifestationem in Gargano cõtigisse sub Gelasio Papa testatur) sed post multa sæcula; nec in eam est altitudinem porrecta, vt Inter nubes locus sit dictus, quandoquidem vnus scalæ, vel breuis cliui spatij ascensum habeat: nec etiam est (vt ait) cryptatim porrecta. At cum nec alius sit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prædicta conueniant; in eam adducor non inuitus

inuitus sententiam, vt opiner dictam memoriam Michaelis, cuius Ado meminit, fuisse olim sitam in summitate molis Hadriani, super ingens saxum velut eminentem scopulum positam, ac re vera (vt ait) cryptatim miro opere altissime porrectam: vt merito locus ille dictus fuerit, Inter nubes: qui quidem & alio nomine a maioribus appellatus inuenitur, nimirum Mons sancti Angeli: ita etenim vocatum habes apud Petrum Damian. in rebus gestis sancti Romualdi: eo autem nomine ab ecclesia in eius summitate erecta esse dictum, est euidentis coniectura. Quæ etiam redduntur clariora ex his quæ scribit Rodolphus Glaber, quem citat Pappir. Massonius in vita Gregorij Quinti; agens enim de Othone Tertio, hæc de eo ait: Quod cum cognouisset Crescentius, illum scilicet Vrbi propinquare, conscendens cum suis turrim, quæ sita est extra ciuitatem trans Tiberim (ob altitudinem sui, Inter cælos vocant) vallauit eam defensus pro vita, &c. Cum autem constet Crescentij turrim non aliam fuisse, quam Hadriani molem, turri redditam sublimiorem, eundemq. locum dictum esse munitionem sancti Michaelis Archangeli; iam satis perspicuum redditur, eundem locum dictum esse Inter nubes ab Adone, qui a Rodolpho dicitur Inter cælos. Quod autem dicat Ado, in summitate Circi illam ecclesiã esse positam; puto pro, Circi, Circuli, esse legendum: moles enim illa in orbem ducta, Circuli figuram habuit, vt antiqua numismata, quæ eã habent descriptam; declarant. Vel si de Circo maui intelligere; erat illi loco proximus Circus Dometiæ. Sed a quonam Bonifacio Papa fuerit illic ecclesia erecta, inuestigamus. Præterimus quidem Bonifacium, qui longe ante Gelasium sedit: Bonifacius Secundus fuit, qui post Gelasium, Anastasium, Symmachum, Hormisdam, Ioannem, atque Felicem sedit; sed neque hunc fuisse auctorem construendæ basilicæ existimamus: nam & sequentibus annis, cum temporibus Siluerij Papæ a Vitige Rege Gothorum Vrbs esset obsessa, nulla adhuc in ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli; nam cum adhuc locus ille Hadriani monumentis constaret, necessitate cogente, munitio esse cœpit: quam valide oppugnantibus Gothis; qui propugnabant Romani milites, contractis marmoreis simulacris, ingenti vi saxorum hostes propulsarunt. scribit hæc Procopius, qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaque Bonifacio Papæ Tertio, vel, qui ei proxime successit, Bonifacio Quarto, eius ecclesiæ excitatio potius tribuenda esse videtur: hi autem cum post Sabinianum successerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (vt habet antiqua traditio) supra prædictam molem visus est, in signum luis cessantis, gladium exer-

tum in vaginam recondere; in tantæ rei gestæ memoriam, alterum illorum illic erexisse prædictam ecclesiam, par est credere: sed cum ad eundem locum, aucta munitione, non pateret omnibus aditus; alia rursus ecclesia prope dictam munitionem in honorem sancti Michaelis Archangeli ædificata est; quam vetustate collabentem, nostris diebus instauratam vidimus. Hæc satis de his quæ spectant ad ecclesiam S. Michaelis super molem Hadriani positam. Licet sciamus ecclesiam S. Michaelis in capite Circi, confusis nominibus, dici solitam, quæ ad radices Ianiculi posita, proximior est basilicæ Vaticanæ. sed quæ ab Adone sunt posita, illi minus aptari posse videntur. Ne quid prætermittamus de gloria S. Michaelis Archang. ex miraculis ab eo editis; extat Græce scripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Michaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. manuscript. num. 81. & in cod. 65. qui inscribitur Metaphrastes mensis Octobris atque Nouemb. complures sunt scriptæ Græcorum Patrum homiliæ, & inter alias recensetur S. Ioannis Chrysof. prima in S. Michaelem Archang. secunda & tertia de Angelis, ac quarta in Seraphim.

^b Eutychie & soc.] De his ite hac die Beda, Vsuardus, & alij, consentiuntq. manuscrip.

^c Gudelia.] Agunt de eadem Græci hac die in Menolog. eiusq. martyrij Acta paucis describunt.

^d Dada & soc.] Græci itidem de his in Menologio hac die; vbi eadem quæ hic narrantur, notata habentur.

^e Ripsimis & soc.] Græci autem de his agunt hac die, vel sequenti. Verum constat ex Actis S. Gregorij Armeni Episcopi, vbi & harum res gestæ exacte describuntur a Metaphraste, quæ & Lipom. refert tom. 6. & Sur. tom. 5. has passas esse sexto Kalend. Octob. Hac fortasse die translatio celebratur: quinto autem Kalend. Octobr. Gaiana cum socijs martyrium consummauit.

^f Fraternali Episcopi.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Adscribitur nonus hic ordine in tabulis Episcop. Antifiodorensium; quem & martyrio coronatum tradunt. Extant apud Democh. de sacrificio Missæ.

^g Grimoaldi.] De quo vet. monumenta ecclesiæ Aquinatis, quæ inde accepimus.

^h Quiriaci.] De eodem Græcorum tabulæ, ac Menologium; vbi habetur, hunc vixisse temporibus Theod. minoris. Extant eius Acta, quæ & Metaph. descripsit, & Sur. to. 5. Mentio de eodem habetur in vita S. Euthymij abbat, cuius fuit discipulus, quam scripsit Cyrillus monachus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Quod autem spectat ad rectam rationem temporum; constat ex eiusdem Actis, eum anno nono Leonis Imp. ingressum esse monasterium, annos natum decem & octo, vixisseq. ætatem annorum

centum & septem, sicq. peruenisse vsque ad Iustiniani Imp. tempora. Hic cum esset diaconus in Laura S. Sabæ, venit cum alijs ad Concil. Constantinopolitanum celebratum

post Consulatum Belisarij, anno Domini 536. subscriptusq. reperitur libello quem Synodo obtulerunt Archimandrita, vt eius Synodi Acta significant.

xxij. G Pridie Kalend. Octob. Luna.

30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

IN Bethlehem Iudæ depositio S. Hieronymi^a presbyteri, & Ecclesiæ doctoris, qui omnium studia litterarum adeptus, ac probatorum monachorum imitator factus, multa hæresum monstra gladio suæ doctrinæ confodit: demum cum ad decrepitam vsque vixisset ætatem, in pace quieuit, sepultusq. est ad Præsepe Domini: cuius corpus postea Romam delatum, in basilica sanctæ Mariæ Maioris digno honore seruatur. Eodem die sancti Leopardi^b martyris, ex domesticis Iuliani Apostatæ, cui caput Romæ amputatum fuit, & corpus eius Aquisgranum postea translatum. Solodori in Gallia passio sanctorum martyrum Victoris^c & Vrsi ex gloriosa legione Thebæorum, qui primo sub Maximiano Imperatore diris supplicijs excruciat, sed cælesti super eos lumine coruscante, ruentibus in terram ministris, erepti; deinde in ignem missi, sed in nullo penitus læsi, nouissime gladio consummati sunt. Placentiæ S. Antonini^d martyris, ex eadem legione. Eodem die sancti Gregorij^e Episcopi magnæ Armeniæ, qui sub Diocletiano multa passus, tandem in pace quieuit. Cantuariæ in Anglia sancti Honorij^f Episcopi & confessoris. Romæ sanctæ Sophiæ^g viduæ, matris sanctarum virginum Fidei, Spei, & Charitatis.

S E P T E M B R I S 30.

IERONYMI^a.] De eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri Latinorū. Hactenus in vulgus sparsæ dimanarunt res gestæ S. Hieronymi, incerto auctore conscriptæ, simulq. epistolæ quædā S. Augustini & S. Cyrilli nomine insignitæ, quæ vnus eiusdemq. auctoris esse putantur, cuius & liber ille qui Eusebij Cremonensis nomine conscriptus ha-

betur de obitu S. Hieronymi; quæ quidē plena erroribus, & conferta mendacijs, in angulum reiecta, leguntur tomo nono operū eius. Quisnam vero auctor ille fuerit, qui hæc de Hieronymo cōmentatus est, quid dicā, non habeo, nisi quod Petrus diacon. Cassin. libro de vir. illustr. eius monasterij, cap. 4. hæc ait: Sebastianus beati Benedicti monachus, Hieronymi doctoris egregij vitam describens, legendam ecclesijs tradidit: in qua, quæ

ei a

ei a puero institutio, quale in iuuentute studium, quæ in senectute ei scientia fuerit, lucidissime demonstrat. Hæc Petrus diac. Porro cuiusuis sint auctoris ea quæ diximus, in illis Cyrilli nomine vulgaris litteris se Monothelitam hæreticum præsert auctor, cogitq. eidē hæresi Hieronymum adstipulari, quæ post annos trecentos est exorta. Præterea tum in his, tum in prædictis alijs multa feruntur, quibus idem sanctus Hieronymus suis ipsius scriptis contradicit; aliaq. coagmentantur, quæ aliorum sanctorum potius, vt Gerasimi abbatis, esse noscuntur: quæ singula refellimus in Annal. Eccles. Tu interim de rebus gestis S. Hieronymi his fruire, quæ ex scriptis ipsius vera certaq. collecta in vnum summo labore & industria edidit Marianus Victorius Episcopus Reatinus; quibus nonnulla, quæ desiderari videbantur, adiecimus, ac per annos singulos digessimus in Annalibus Ecclesiasticis. Migravit ex hac vita sanctus Hieronymus (vt scribit S. Prosper in chronico) Theodosio nonum, & Constantio tertium Cons. est is annus a Christo Domino (secundum veriores chronographos) quadringentesimus vicesimus. De annis quibus vixit, non parua dubitatio est, de qua alibi fuse: non est enim eiusmodi, quæ hic possit paucis absolui. Doctoris Ecclesiæ cognomentum ob insignem & omnibus sæculis admirandam eruditionem non nuper, sed viuens adhuc, merito iureq. consecutus est. vnde Cassianus lib. 7. de incarnat. Verbi, contra Nestorium, eum citans, hæc ait: Hieronymus Catholicorum magister, cuius scripta per vniuersum mundum, quasi diuinæ lampades rutilant, &c. Et Ennodius, Ticinensis epist. ad Faustum: Hieronymus noster, inquit, nisi præceptorem suum Gregorium diceret, illo melior censeretur; sed illi applicanda sunt bona nominatim, a quo sumpsisse videntur originē. Hæc ille. Omitimus alia innumera de sanctissimo ac doctissimo viro præconia.

^b Leopardi.] De eodem Molanus pluribus in Indiculo sanctorum Belg. & in addit. ad Vsuardum.

^c Victoris & Vrsi.] Agunt de iisdem Vsuardus, & Ado: plenius S. Eucherius in Actis sanctorum Mauritij & soc. c. 13. Ado Vien-

nen. in chron. anno 288. In appendice ad Gregor. Turonen. hist. Franc. lib. 11. cap. 22. agitur de inuentione prædictorum martyrum corporum, facta anno septimo Theodorici Regis Francorum, de qua Siebert. in chron. anno 608.

^d Antonini.] De eodem iisdem qui supra, Vsuardus, & Ado: qui licet eundem appellent confessorē, constat tamen ex eius Actis occubuisse martyrio: recitat ea Petrus in catalogo lib. 8. cap. 133. vbi etiam agit de inuentione corporis eius, temporibus sancti Sabini eiusdem ciuitatis Episcopi facta, quæ hac die anniuersaria commemoratione recolitur.

^e Gregorij Armeni Episc.] De quo etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio describuntur, quæ Metaphrastes longe vberius est profecutus: descripsit ea Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Nicephorus de eo agens lib. 8. c. 14. & cap. 35. quod ait eum interfuisse Nicæno Concilio, falsum omnino est: non enim ipse, sed filius eius Arostanes eidem sacro conuentui præsto fuit, vt eadem Acta significant. Habetur de eodem Gregorio mentio in epistola sancti Niconis aduersus Armenorum errores. Huius venerandum caput, vna cum catenis quibus vinctus, & virgarū fragminibus quibus cæsus est, Neapolim ex Oriente translatum, in nobili ecclesia in eius honorē erecta apud sanctimoniales ord. S. Benedicti, olim autem S. Basilij, religiosissime asseruatur.

^f Honorij Episcopi.] Scribit eius res gestas Beda in Angl. hist. lib. 2. cap. 18. & 19. ex quo auctore ceteri omnes describere, vt nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 62. & lib. 4. c. 54. Migravit ex hac vita anno Domini 654.

^g Sophiæ.] De ea in Actis filiarū eius pluribus agitur, quarum natalis dies est Kal. Augusti: recitat ea Metaphrastes, Mombrius, & alij, ex quibus etiam testatum habetur, Sophiam, de qua agimus, hac die in Domino quieuisse. Produunt id ipsum alia Acta ipsarum, quæ in antiquis codicibus manuscripta habemus. est illorum exordium: Sedit in senatu, &c. Erat nobilis memoria via Aurelia eiusdem S. Sophiæ, quæ hactenus perseuerat.

xxij. A Kalendis Octob. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

RHEMIS in Gallia S. Remigij^a Episcopi & confessoris, qui gentem Francorum conuertit ad Christum, Clodoueo ipsorum Rege sacro fonte baptis-
matis, & fidei sacramentis initiato: & cum annos septuaginta in Episcopatu expleisset, sanctitate & miraculorum virtute conspicuus decessit e vita Idibus Ianuarij: eius tamen festiuitas hac die recolitur, qua sacrum ipsius corpus postea fuit translatum. Romæ beati Aretæ^b martyris, & aliorum quingentorum quatuor. Tomis in Ponto sanctorum martyrum Prisci^c, Crescentis, & Euagrii. Vlysiopone in Lusitania sanctorum martyrum Verissimi^d, Maximæ & Iuliæ sororum eius, qui in persecutione Diocletiani passi sunt. Tornacensis sancti Piatonis^e presbyteri & martyris, qui cum beato Quintino, eiusq. socijs ab vrbe Roma in Galliam prædicationis causa perrexit, ac postea in persecutione Maximiani consummato martyrio migravit ad Dominum. Thessalonicae S. f. Domnini martyris, sub eodem Maximiano. In Portu Ganda S. Bauonis confessoris. Vrbe Veteri S. Seueri^h presbyteri & confessoris.

O C T O B R I S I.

REMIGII Episcopi^a.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eadem solemnitate ite agitur in Capitul. Regum Franc. lib. 2. cap. 35. & Concil. Moguntin. c. 36. itemq. in Concil. Pistens. cap. 3. vbi hæc verba: Communi placito constituimus, vt vsque ad Missam S. Remigij, id est, Kal. Octob. & c. Missa ibi pro ipsa solemnitate accipitur, more Francorum; sic & in Capitularibus Reg. Franc. lib. 2. cap. 18. legitur: Vt absque vlla excusatione cito possit emendari, spatiū vsque ad Missam S. Martini dare decreuimus. Hæc ibi. De eadem festiuitate hac die celebrari solita agit Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 8. cap. 21. Porro hæc est dies translationis, natalis autem Idibus Ianuarij.

Eius Acta scripta esse ab Hincmaro Rhenensi, auctor est Sigeb. in chron. anno 854. & de vir. illust. cap. 100. Extant eadem apud Sur. tom. 1. Eiusdem Hincmari encomium de S. Remigio habetur tom. 7. hæc die. Vitam insuper a Fortunato conscriptam, breuitate contractam, idem descripsit tom. 5. Plura de eodem Gregor. Turon. de gest. Franc. lib. 2. cap. 31. vbi agit de baptismo Clodouei Regis. Extat Sidonij Apollinaris ad S. Remigium epist. 7. lib. 9. qua sancti viri mirum in modum eloquentiā celebrat, cum ait: Non extat ad præsens vini hominis oratio, quam pericia tua non sine labore transgredi queat, & superuadere, & c. Petrus diac. Cassin. de vir. illust. monast. Cassin. c. 1. testatur S. Benedictum duas scripsisse epistolas, earumq. primam dedisse ad Remigium Episcopum Rhen-

Rhemensem. De eius ætate Sigeb. in chron. scribit natum anno Domini 449. creatū Episcopum 471. obiisse diem 545. Septuaginta & amplius annos in Episcopatu exegisse scribit etiam Greg. Turon. de glor. confess. c. 69. Fortunatus etiam ac ceteri testantur, ob singularem & incredibilem animi eius virtutem & expectationem, annum agentem vice-simum secundum, idq. more Apostolico, præcedentibus prophetijs, esse creatū Episcopum. De eodem alij plures auctores, qui res Francorum sunt profecuti, quorum innumera est multitudo. Verum de tempore eius sedis, & obitus, vide quæ diximus in Annal. anno Domini 541. vbi ex Synodalibus Actis Aruernensis Concilij prædicti auctores erroris arguuntur. Fuit eiusdem nominis clarus inter scriptores Ecclesiasticos Remigius Antisiodorensis monachus ord. sancti Benedicti, non tamen Episcopus, vt multi putant; non enim recensetur in tabulis Episcoporum Antisiodorensium. vixit temporibus Caroli Calui. De eo Sigebert. de vir. illust. c. 123. Trithem. de Script. Eccles. & de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 2. c. 52. & lib. 4. cap. 198. & Sixt. Senen. in biblioth.

^b Aretæ.] De quo Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

^c Prisci & soc.] Agunt de his Beda, Vsuard.

Ado, & alij, adstipulanturq. vet. manuscriptis, d. Verissimi & soc.] De his Vsuardus, & alij, Vasaus in chron. & Flos sanct. Hispan. & The-saur. conçon. tom. 2. hac die.

^e Piatonis.] De quo Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 11. qui eum non cum Quintino, sed cū Dionysio in Gallias profectum dicit; sed de Quintino testantur tabulae ecclesie Tornacensis, vt declarat Molan. in Indiculo sanctorum Belgij, vbi etiam agit de translatione ipsius.

^f Domnini.] Agunt de eodem Græci: hæc die in Menologio, eiusq. passionis Acta referunt, adduntq. alium Dominum, qui in Perside martyrium consummauit.

^g Bauonis.] Bauo cognomēto dicitur, proprio autem nomine dictus est Alloynus, vt testatur Molanus in Indic. sanct. Belg. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij, Scripsit eius Acta Theodoricus abbas S. Trudonis, vt auctor est Sigebert. de vir. illust. cap. 171. extant apud Sur. tom. 5. Migravit ex hac vita anno Domini 630. vt scribit idem Sigebertus in chron. vel tricesimo primo, vt docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in Indiculo, Petrus in catal. lib. 9. cap. 10. & alij.

^h Seueri.] De quo antiqua monumenta eius ecclesie.

2

Sexto Nonas Octob. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

NICOMEDIAE sancti Eleutherij^a militis & martyris, cum alijs innumeris: qui, cum Diocletiani regia incendio conflagrasset, falso huius criminis accusati, iubente eodem sæuissimo Imperatore, aceruatim necati sunt: quorū alij gladijs obruncabantur, & alij ignibus cremabantur, alij in mare præcipitabantur: sed horum primus Eleutherius, cum diu cruciatus, per singula tormenta validior redderetur, martyrium victoriæ suæ, ignibus velut aurum examinatus, compleuit. In territorio Atrebatensi passio beati Leodegarij^b Augustodunensis Episcopi, quem varijs iniurijs & diuersis supplicijs pro veritate afflictum, Ebroinus maior domus regie Theodorici interfecit. Item sancti Gerini^c martyris, fratris eiusdem beati Leodegarij, qui ibidem lapidibus obrutus est. Antiochiæ sanctorum martyrum

tyrum Primi^d, Cyrilli, & Secundarij. Constantinopoli sancti Theophili^e monachi, qui pro defensione sanctarum imaginum a Leone Isaurico sæuissime cæsus, & in exilium pulsus, migravit ad Dominum. Herfordiæ in Anglia sancti Thomæ^f Episcopi & confessoris.

OCTOBRIS 2.

LEVTHERII & soc.^a] De quibus Beda, Vsuardus, & Ado. De his qui ea de causa subiere martyrium, scribit Euseb. hist. lib. 8. c. 6. ex quo ceteri descriperunt. Quomodo autem a Christianis militibus exordiū sumpserit Diocletiani persecutio, idem scribit lib. 8. c. 4.

^b Leodegarij Episcopi.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta ab Vrsino conscripta retulit Sur. tom. 5. Mentio habetur de eodem in vita S. Hermelandi apud Sur. tomo 2. Martij 25. in Actis S. Aicardi tom. 5. die 15. Septembris; Ado Viennen. in chron. Vincent. lib. 23. c. 124. & 125. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 135. & lib. 4. cap. 173. & Molan. pluribus in Indic. SS. Belgij. Martyrio coronatus est anno Domini 685. vt scribit Sigeber. in chron.

^c Gerini.] De eodem Ado Vien. in chron. sub Theodorico Rege, & Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indic. sanct. Belgij.

^d Primi & soc.] De his agitur in vet. manuscriptis, ex quibus etiam Molanus hac die.

^e Theophili.] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Patris nostri Theophili, qui fuit monachus religiosus, & timens Deum sub Leone Isaurico, cuius impietatem, & execrabile odium in venerabiles sanctorum imagines euertendas, eius hæresim in faciē exprobandans, redarguit; impium, nefarium, Antichristi præcurso-rem, & desertorem Christi appellans, aliaq. similia obijciens; quibus ad iram incitatus, primum verberari eum iussit, & in carcerem conijci; inde postmodum eductus, sanctas imagines abnegare cogitur: quod omnino renuens, dira passus, in exilium eijcitur, vbi in pace quieuit. Hæc ibi.

^f Thoma Episc.] Huius res gestas fidelissime scriptas recitat Sur. tom. 5. Migravit ex hac vita anno Domini 1287. quem Ioannes Papa Vigessimus secundus retulit in sanctorum numerū; de qua re extare dicuntur eiusdem litteræ Apostolicæ in Vaticana bibliotheca.

C Quinto Nonas Octob. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E f F G H M N P
28 29 1 2 3 4 5 6 5 6 7 8 9 10

ROMAE ad Vrsum pileatum sancti Candidi^a martyris. Eodem die sanctorum martyrum Dionysij^b, Fausti, Caij, Petri, Pauli, & aliorum quatuor, qui primo sub Decio multa passi, demū sub Valeriano ab Aemiliano Præside diu tormentis vexati, martyrij palmam meruerunt. Apud antiquos Saxones sanctorum martyrum duorum Euualdorum^c, qui cum essent presbyteri, & Christum ibi prædicare cœpissent, comprehensi sunt a Paganis, & occisi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & vbi essent, & cuius essent meriti, declarauit. In Africa sancti Maximiani^d Episcopi Bagaiensis, qui a Dona-

tistis

tistis iterum atque iterum sæuissima passus, ex alta denique turri præcipitatus, & pro mortuo derelictus, gloria confessionis illustris postmodum quieuit in Domino. In Palæstina sancti Hesyhij^e confessoris, discipuli, sancti Hilarionis, & in peregrinatione socij. Apud Belgas in diocesi Namurcensi sancti Gerardi^f abbatis.

OCTOBRIS 3.

CANDIDI^a.] De eodem Vsuardus, & alij recentiores. Ponitur hic passus Romæ ad Vrsum pileatum. Erat hic vicus in Esquilij, regione quinta, vt constat ex Sex. Rufo. Legitur hæcenus restituta vetus memoria incisa lapidi in eadem regione, qua describitur ingens martyrum multitudo posita ad Vrsum pileatum. Eum locum fuisse ferunt, vbi nunc extat ecclesia S. Bibianæ. Cum autem ponatur cœmeterium Priscillæ ad Vrsum pileatum, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Innocentio; cumq. cœmeteriū Priscillæ extra Urbem via Salaria fuisse constet; puto hoc alterū ab illo esse.

^b Dionysij & soc.] Horū loco Beda, Vsuard. & Ado ponunt Dionysium Areopagitā cum socijs, sicut & Græci in Menologio de eodem agunt hac die: at nos agimus de illis inferius septimo Idus Octobris. Hi autem, de quibus hic agitur, diuersi sunt omnino ab illis. Agunt & de his hac item die Græci in Menologio his verbis: Natalis S. martyris Dionysij, & sociorum octo. hic sub Valeriano & Gallieno Imp. adductus ad Præsidem Aemilianū, perseuerans in Christi confessione, exilio primo damnatur, atque proscribitur, ac lapidatur; plura tormenta, quam olim in Libya sub Decio passus. Conclusus igitur in loco squallido cum Fausto, Gaio, Petro, & Paulo, qui cum illo annos duodecim eadem pœnas tolerauerant, consummatus est in confessione Christi. Hæc ibi.

^c Duorum Euualdorum.] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de horum martyrio Beda de gestis Angl. lib. 5. cap. 11. Sigebert. in chron. passos eos affirmat anno Domini 693. De his Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 139. & 140. Petr. in catal. lib. 9. cap. 15. De horum altero mentio habetur in Actis S. Annonis Episc. Colon. lib. 3. cap. 6.

^d Maximiani Episc.] Diuersa lectio reperi-

tur, dum in alijs codicibus legitur Episcopus Sagiensis, in alijs Vagaiensis, vel Bagaiensis; quæ lectio magis consentit his quæ de eodem S. Augustinus scribit, dum de ipso agit epist. 50. ad Bonifacium, & lib. 3. cap. 43. contra Crescon. Laudat eundem idem S. Augustinus epist. 238. ad Castorium, quod dispendio propriæ sedis, quam sanguine defendisset, sponte cedens, consulisset paci ecclesiæ. Erat Episcopus Bagaiensis nobilissimæ sedis in Numidia, quam licet sibi Donatistæ vendicassent, ex parte tamen Catholicorū Maximianus illi præfuit, vbi crudelissima passus, fuga lapsus, preces obtulit Honorio Imperatori, qui in Donatistas seuera dedit rescripta: extant l. 4. & 5. ne sanct. baptif. Cod. Theod. & l. 43. & 44. de hæres. eod. Cod. Theod. De eodem, cum sedi cessisset, agitur in Concil. Africano can. 55. quibus iungas eam quā supra citauimus epistolam S. Augustini ad Castorium 238.

^e Hesyhij.] Plura de eodem S. Hieronymus in vita S. Hilarionis. Ganzenses Ethnici, oblato libello Iuliano Apostatæ, quæserunt hunc atque Hilarionem ad necem, vt idem auctor testatur.

^f Gerardi abb.] Extant eius Acta conscripta ad Guntherū abb. quæ recitat Sur. to. 5. Testatur Trithem. lib. de scrip. Eccles. sanctum Odonem abbatem Cluniacensem scripsisse vitam S. Gerardi. Petrus diac. Cassin. libro de vir. illustr. monast. Cassin. cap. 32. narrat vitā S. Gerardi confessoris scriptam fuisse a Gregorio Episcopo Tarracineni. Ea itaque quam Surius recitat, potius tribuenda videtur præfato Gregorio, quam alteri: nam quod tum soluta oratione, tum etiam carminibus intexta habeatur, eius videtur potius esse scriptio; cum multa ab eodem carmine fuisse conscripta, idem auctor testetur. Agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 270. & Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indiculo sanctorum Belgij. Obijt anno Domini 958.

xix. D

Quarto Nonas Octob. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ASSISI in Umbria natalis sancti Francisci^a confessoris, fundatoris ordinis Minorum, cuius vitam sanctitate ac miraculis plenam sanctus Bonaventura conscripsit. Corinthi natalis sanctorum Crispi^b & Caij, quorum meminit sanctus Paulus Apostolus ad Corinthios scribens. In Aegypto sanctorum martyrum Marci^c & Marciani fratrum, & aliorum pene innumerablem utriusque sexus, atque omnis ætatis: quorum alij post verbera, alij post diuersi generis horribiles cruciatus flammis traditi, alij in mare præcipitati, nonnulli capite cæsi, plurimi inedia consumpti, alij patibulis affixi, quidam etiã capite deorsum verso, & pedibus in sublime sublatis, beatissimam martyrij coronam meruerunt. Damasci S. Petri^d Episcopi & martyris, qui accusatus apud Agarenorum Principem, quod fidem Christi doceret, lingua, manibus, pedibusq. amputatis, cruci affixus, martyrium consummauit. Alexandriae sanctorum presbyterorum & diaconorum Caij^e, Fausti, Eusebij, Cheremonis, Lucij, & sociorum: ex quibus alij in persecutione Valeriani martyres facti, alij martyribus seruietes, mercedem martyrum receperunt. Athenis sancti Hierothei^f discipuli beati Pauli Apostoli. Bononiæ sancti Petronij^g Episcopi & confessoris, qui doctrina, miraculis, & sanctitate claruit. Lutetiæ Parisiorum sanctæ Aureæ^h virginis.

OCTOBRI 4.

FRANCISCI^a.] Præclarissimas eius res gestas in primis S. Bonaventura conscripsit: multa præterea eius peregrinationis socij scriptorum monumentis consignauere, vt Leo, Rufinus, & Angelus. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 22. c. 10. Vincent. in spec. hist. & alij quamplurimi. Nouissime vero editum est chronicon Franciscanorum, quo omnia comprehensa ha-

bentur. Migravit ex hac vita anno Domini 1226. Relatus est inter sanctos a Greg. Papa Nono, anno 1228. Extant de ea re eiusdem Gregorij Papæ litteræ Apostolicæ, quarum altera data sunt Perusij septimo Idus Iulij, anno secundo sui Pontificatus ad vniuersos Ecclesiæ Præsules; quarum est exordium: Sicut phialam auream, &c. altera vero ad vniuersos Christi fideles data xiiii. Kal. Aug. quæ sic incipiunt: Mira circa nos, &c. Translatum est corpus eius anno 1230. viij. Kal. Iulij.

^b Crispi

^b Crispi & Caij.] De quibus Paulus ad Corinth. 1. cap. 1. & ad Roman. c. 16. Act. Apost. c. 18. Agunt de his hac die Beda, Ado, & alij. Hunc eundem Caium esse Beda existimat, ad quem Ioannes canonicam epistolam scripsit. Errat de Caij. Dorotheus in synopsi, dum ait, eum post sanctum Timotheum subrogatum esse Episcopum Ephesi: nam sancto Timotheo successit Onesimus, vt patet ex Ignatij epistola ad Ephesios. Hic ille videtur Caius Corinthius, qui sanctum Paulum excepit hospicio, a quo baptizatus est vna cum Crispo. Fuit & alius Caius Derbeus, & ipse discipulus Pauli, de quo in Actis cap. 19. & 20. mentio habetur.

^c Marci & Marciani.] Mendose alicubi Marcellianus pro Marciano legitur. Diuersi sunt Marcellianus & Marcus ab his de quibus hac die agitur. De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum martyrium scribit Euseb. hist. lib. 8. c. 8. quamquam eorum nomina silentio præterierit.

^d Petri Episc.] De eodem hac die Græci in Menologio, eiusq. certamen describunt; plenius tamen in histor. Miscel. lib. 21. anno 5. Constantini Porphyrogeniti. Passus est anno (vt ibi numeratur) a Christo Domino 735. secundum autem Fastos Onuphrij anno 742. Meminit eiusdem Cedren. in compend. anno 2. Copronymi.

^e Caij, Fausti, & socij.] De his item Græci in Menologio, traduntq. hos esse discipulos S. Dionysij Episcopi Alexandrini: ex quibus apparet, hos illos esse, quorum idem S. Dionysius meminit in epist. ad Germanum, apud Eusebium lib. 7. cap. 10.

^f Hierothei.] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, hisq. verbis: Natalis S. Patris nostri Hierothei, qui fuit vnus e numero Areopagitarum, qui ab Apostolo Paulo est instructus vna cum magno illo Dionysio: cumq. religiose vixisset, migravit ad Dominum. Hæc ibi. De eodem Hierotheo sæpe Dionysius de Ecclesiastica hierarchia, & de Diuinis nominibus.

^g Petronij Episc.] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Bononiensis, in quibus scribitur successisse S. Felici, qui in eadem sede in locum S. Eusebij subrogatus est. Ex his autem colligi potest, quibus temporibus S. Petronius eam rexerit ecclesiã. Gennadius de eo agens lib. de vir. illustr. c. 41. scribit obiisse diem Theodosio Iuniore & Valentiniano Augustis regnantibus: in eadem sententia est Ado Viennen. in chron. anno 425. Ex his profecto tamquam erronea refelluntur ea quæ non dicam a Prospero, sed potius apud Prospe-

rum errore scripta reperiuntur in chronico de obitu S. Petronij, Consulibus Merobaude & Saturnino, anno a Christo Domino, vt illic numeratur, 306. vel rectius secundum Fastos Onuphrij 383. anno quinto Theodosij Imp. nam eius anno tertio Syagrio & Eucharisio Conss. S. Eusebius Episcopus Bononiensis vna cum S. Ambrosio interfuit Concilio Aquileiensi aduersus Arianos, post quem constat subrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) est substitutus Petronius. Ex his etiam quæ scribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiusdem S. Petronij explorata habentur; dum ait, suis temporibus claruisse in Italia S. Petronium: ipsa autem Eucherij tempora docent Acta Synodi Arausicanæ, cui interfuit; quæ habita est sub Cyri Consulatu: est enim is annus Domini 441. Petronij genus indicat Gennadius, dum ait, eius parentem, Petronium quoque dictum, Prætorij præfecturam administrasse; quem illum esse opinor, qui Sextus Petronius Probus dictus, gessit Consulatum cum Arcadio; nã & præfecturam munere functum esse, data ad eum Imperatoris rescripta testantur. Eo etiam magistratu exornatũ fuisse S. Petronium de quo agimus, affirmare videtur S. Eucherius, dum ait, ex plenissima mundanæ potestatis sede ad Episcopatum euectum esse. Præfecturam Prætorij fuisse amplissimam dignitatem, pluribus docet Casiodorus in proœmio Variarum. Porro si genus antiquum familiæ Petroniæ repetas, eã humili loco natam ad equestre ordinem peruenisse, scribit Valer. Max. lib. 4. c. 7. S. Petronij res gestæ extant apud Sur. tom. 5. conscriptæ a Galefinio, vt ipse testatur, licet Sigonij nomine inscribantur; quem quidẽ de ecclesia Bononiensi egregium volumen scripsisse scimus. Multa a Vincentio, Antonino, & Petro in catalogo de S. Petronio scripta sunt; quæ censura & expurgatione non leui indigent. Vixit isdem fere temporibus in Gallijs eiusdem nominis Episcopus, vt apparet ex Synodica Gallorum Episcoporum ad S. Leonem Romanum Pontificem, & ex eius epistola 52. ad eos rescripta, Consulibus Herculano & Asporatio, anno Domini 452. Fortasse ille, ad quem extant duæ Sidonij Apollinaris epistolæ.

^h Aurea.] De eadem Vsuardus. Meminit eiusdem S. Audoenus in vita S. Eligij lib. 1. cap. 17. & lib. 2. c. 53. Sigebert. in chron. anno Domini 637. Petrus in catal. lib. 9. c. 23. Trithem. de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 85. Claruit in Gallijs temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annũ Domini 630.

xviiij. E Tertio Nonas Octob. Luna 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

NATALIS beati Thraseæ^a Episcopi Eumeniæ, apud Smyrnam martyrio consummati. Treuiris sanctorum martyrum Palmatij^b & sociorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside martyrium subierunt. Eodem die passio sanctæ Charitinæ^c virginis, quæ sub Diocletiano Imperatore, & Domitio Consulari, ignibus cruciata, & in mare proiecta, cum inde incolumis euassisset, manibus & pedibus abscissis, dentibusq. conuulsis, in oratione posita spiritum emisit. Messanæ in Sicilia natalis sanctorum martyrum Placidi^d monachi, discipuli beati Benedicti abbatis, & fratrum eius Eutychie & Victorini, ac Flauiae virginis eorum sororis; item Donati, Firmati diaconi, Fausti, aliorumq. triginta monachorum, qui a Manucha pirata pro Christi fide necati sunt. Antifiodori depositio sanctorum germanorum Firmati^e diaconi, & Flauianæ virginis. Rauennæ sancti Marcellini^f Episcopi & confessoris. Valentiae in Gallia sancti Apollinaris^g Episcopi, cuius & vita virtutibus fuit illustris, & mors signis ac prodigijs decorata. Eodem die sancti Attilani^h Episcopi Zamorensis, quem Urbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit. Romæ sanctæ Gallæⁱ viduæ, filiae Symmachi Consulis, quæ viro suo defuncto, apud ecclesiam beati Petri multis annis orationi, elemosynis, ieiunijs, alijsq. sanctis operibus intenta permanit: cuius felicissimum transitum sanctus Gregorius Papa descripsit.

THRASEAE Episcopi^a.] De eodem Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri recentiores. Scribunt de eo Euseb. hist. lib. 5. cap. 23. Niceph. lib. 4. c. 25. & 37. alijsq. ex Polycrate. Claruit temporibus Marci Aurelij & Lucij Veri Imperatorum; idemq. ob egregia certamina contra Cataphrygas suscepta mirifice nobilitatus est.

^b Palmatij & soc.] Tabula etiam ecclesie Treuerens. ex quibus item, Molanus hac die: De horum sepultura, & inuentione, vide quæ Sigebert. scribit in chron. anno Dom. 1071. Alius hic Palmatius ab illo qui tempore Alexandri Imperatoris passus est.

^c Charitine.] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio, eiusq. sanuum martyrium referunt; plenius autem Metaphrastes, quod retulit Lipom. in tom. 6. & Surius tom. 5. Alia

Alia est Charitina, quæ Romæ cum Iustino, Charitone, & socijs passa est; quorum Acta extant apud Sur. tom. 3. 12. Iunij.

^d Placidi & soc.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta a Gordiano conscripta, vt ferunt, iussu Imp. Iustiniani, quæ habes apud Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 5. Sunt in ea nonnulla castiganda. Passi ibi ponuntur anno decimotertio eiusdē Imp. a Christo autem anno 541. sed in numeri notam error irrepsit: annus enim Iustiniani decimustertius, idem est Domini 539. Plerique alij de iisdem scripsere multa, vt Leo Ostiensis in chron. Cassin. lib. 1. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 5. & alij.

^e Firmati, Fausti.] De his etiā Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores hac die.

^f Marcellini Episcopi.] De eodem tab. eccles. Rauen. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. anno 230. & alij, qui ante cum res Rauennates sunt profecuti.

^g Apollinaris Episcopi.] Beda, Vsuardus, & alij recentiores de eodem hac die. Inter-

fuit Concilio Epauensi in Gallijs celebrato temporibus Gelasij Papæ, vt eius Acta significant.

^h Attilani Episcopi.] De eodem in Flore sanct. & apud Sur. tom. 7. ex Marin. Siculo, & in Theaur. concion. Claruit circa annum Domini 820.

ⁱ Gallæ.] Scribit eius vitam & obitum sanctus Greg. lib. 4. dialog. c. 13. ex quo ceteri, vt Petrus in catal. lib. 9. c. 25. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 13. Fuit & alia Galla senior, quam S. Augustinus laudat epistola 103. Legitur & eiusdem nominis neptis Symmachi senioris, de qua hæc ipse lib. 6. epist. 33. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit otij nostri securitatem. Illam autem, ad quam Fulgentius scripsit epistolam paræneticam de statu viduarum, eandem esse putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Gallijs alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherij, de qua Ado Treuer. 16. Nouemb. cuius sepulchri meminit Gregor. Turonen. de glor. confess. cap. 36.

6

Pridie Nonas Octob. Luna.

F xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

LADICEAE beati Sagaris^a Episcopi & martyris, qui fuit vnus de antiquis Pauli Apostoli discipulis. Capuæ natalis sanctorum martyrum Marcelli^b, Casti, Aemilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis sanctæ Fidei^c virginis & martyris, cuius exemplo beatus Caprasius ad martyrium animatus, agonem suum feliciter consummauit. Item sanctæ Erotidis^d martyris, quæ Christi amore succensa, ignis superauit incendium. Treuiris commemoratio innumerabilium^e pene Martyrum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside ob Christi fidem vario mortis genere necati sunt. Antifiodori sancti Romani^f Episcopi & martyris. Opitergij sancti Magni^g Episcopi, cuius corpus Venetijs requiescit. In Calabria sancti Brunonis^h confessoris, ordinis Carthusianorum institutoris.

SAGARIS Episcopi^a.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Passus est tēpore Marci Aurelij & Lucij Veri fratrum Imp. sub Seruilio Asiæ Proconsule, vt ex Melitone scribit Euseb. hist. lib. 4. cap. 25. & ex Polycrate lib. 3. c. 23. Niceph. hist. lib. 4. c. 10. & 37.

^b Marcelli & soc.] Agunt de his etiam Beda, ac ceteri qui supra auctores, Petrus item in catalog. lib. 11. Quod autem ad Castum & Aemilium spectat; cum hæc nomina noscantur esse Africanorum martyrum, quorū natalis dies agitur 22. Maij; in eam facile inducimur opinionem, vt existimemus hos esse eosdem cum illis; sed Capuæ etiam celebrari eorum celebritatem, quod Africani Episcopi tempore persecutionis Vuandalicæ ex Africa pulsi, ad Campana littora appellētes, quas secum tulissent reliquias sanctorū martyrum, ibidem collocassent. Quod item ad Marcellum martyrem spectat, eiusdem nominis fuit martyr in Africa, de quo agitur 19. Febr. Ceterum eiusdem nominis Saturnini multi in eadem prouincia passi reperiuntur, vt ex Martyrologij indice facile est colligere. Porro hæc nobis tantum coniectura supeditat ex his quæ scribit Victor lib. 1. de persecut. Vuandal.

^c Fidei.] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Passa est in persecutione Diocletiani sub Præsede Daciano. Habet huius Acta Mombr. tom. 1. Petrus in catal. lib. 9. c. 26.

Antonin. in prima par. tit. 8. c. 1. §. 24. eadem apud Sur. tom. 7. De ipsa etiam in Flor. sanct. Hispan. & Vasæus in chron. Hispaniæ.

^d Erotidis.] De qua itē hac die Græci agunt in Menologio, referuntq. eius martyrium.

^e Innumerabil. pene martyrum.] De his vetera manuscripta. De horum cœmeterio, vbi sepulti erant, meminit Sigebert. in chron. anno 1071. quos passos refert in persecutione Diocletiani Imp. sub Rictiouaro Præsede. Agit de iisdem Molan. in addit. ad Vsuard.

^f Romani Episc.] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alij. Adscribitur decimusseptimus eius sedis Episcopus, vixitq. temporibus Ioannis Papæ Tertij vsque ad Benedictum, vt docent tabulæ Episcoporum Antiodorensium, quas descripsit Demochares.

^g Magni Episc.] De eodem Petrus in catal. in appendice cap. 17. refertq. eius Acta, & translationem hac die factam Venetias anno Domini 1206. in ecclesiam S. Hieremiæ.

^h Brunonis.] Eius res gestæ a pluribus auctoribus reperiuntur scriptæ, vt a Francisco de Puteo Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de vit. Carthuf. lib. 2. c. 7. Ranulph. lib. 7. c. 4. vitæ S. Hugonis Episcopi Gratianopol. Extant apud Sur. relatæ in tom. 5. Vita functus est anno Domini 1101. relatusq. est inter Sanctos a Leone Decimo Rom. Pont. Habet apud Sur. tom. 5. eius vitam conscriptam a dicto Petro Blomeuene Priore Carthufiæ Colon. vbi & descripta habentur præclara de sancto Brunone elogia.

G

Nonis Octob. Luna.

7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina depositio sancti Marci^a Papæ & confessoris. In prouincia, quæ nuncupatur Augusta Euphratesia, sanctorum martyrum Sergij^b & Bacchi nobiliū Romanorū, sub Maximiano Imperatore: quorum Bacchus tamdiu neruis crudis cæsus est, quoadusque toto corpore discissus in confessione Christi emitteret spiritum: Sergius vero clauatis cothurnis pedes indutus, cum in fide fixus maneret, data sententia, iussus est decollari: cuius nomine locus vbi quiescit, Sergiopoli appellatus

pellatus, ob præclara miracula frequenti Christianorum concursu honoratur. Romæ sanctorū martyrum Marcelli^c & Apuleij, qui primo quidem Simoni mago adhæserunt; sed videntes mirabilia quæ per Apostolū Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apostolicæ doctrinæ se tradiderunt, ac post passionē Apostolorum sub Aureliano Consulari coronam martyrij reportarunt, sepulti non longe ab Vrbe. Item apud Augustam Euphratesiam sanctæ Iuliæ^d virginis, quæ sub Marciano Præsede martyriū consummauit. Patauij sanctæ Iustinæ^e virginis & martyris, quæ a beato Prosdocimo S. Petri discipulo baptizata, cum in fide Christi constanter persisteret, Maximi Præsidis iussu gladio transfuerberata migravit ad Dominū. Apud Bituricas S. Augusti^f presbyteri & confessoris. In pago Rhemenfi S. Helani^g presbyteri. Eodē die cōmemoratio sanctæ Mariæ^h de Victoria, quam Pius V. Pontifex Maximus, ob insignem victoriam a Christianis bello nauali eiusdem Dei genitricis auxilio hac ipsa die de Turcis reportatam, quotannis fieri instituit; & Gregorius XIII. prima huius mensis Dominica die annuam solemnitatem Rosarijⁱ eiusdem beatissimæ Virginis celebrandam decreuit.

MARCI Papæ^a.] De quo Beda, Vsuard. Ado, & alij. De eius successione agunt Oprat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Augustin. epist. 165. ad Generos. Ruffin. lib. 1. c. 22. Sozom. lib. 2. c. 19. & Niceph. in chron. Acta eius in Annal. Eccles. per annos singulos disposuimus. Vetus est Romæ Titulus S. Marci, cuius est mentio in Concil. primo Rom. sub Symmacho. De alia rursus eiusdem nomine ecclesia extra Urbem posita, quam Greg. Papa Tertius restituit, mentio habetur in lib. de Romanis Pontificibus, in Nicolao Papa, vbi & de cœmeterio S. Marci scribitur. Hadrianus Pontifex in epistola ad Carolum Magnū de imaginib. hæc ait: A tunc vsque hætenus, sanctorum Pontificū videlicet Siluestri, Marci, & Iulij, miræ magnitudinis sanctæ eorum ecclesiæ apud nos sunt depictæ tam in musiuo, quam in ceteris historijs, cū sacris imaginibus ornatis. hæc ibi. Habemus eius vitam per lectiones distinctam, quæ in aliquibus ecclesijs legi consuevit.

^b Sergij & Bacchi.] Beda de his hac die, ac ceteri tam Latinorū, quam Græcorum. Extant eorum Acta a Metaphraste descripta apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Mombr. tom. 2. & alia manuscrip. De iisdem Niceph. lib. 7. c. 14. in fine: ibi de eorum martyrio; de miraculis autem S. Sergij lib. 15. cap. 23. ex Euagr. lib. 4. cap. 27. & lib. 6. c. 20. De Sergiopoli ciuitate a

S. Sergio martyre sic dicta, & reliquijs eiusdem martyris idem Niceph. lib. 15. c. 26. & 27. De Cosrho Rege Perfarū, qui eidem obtulit dona, idem Niceph. lib. 18. c. 21. De peregrinatione ad S. Sergium in Araphas, habetur mentio in secunda Synodo Nicæna Act. 5. & in Prato spirit. cap. 180. Agit de eodem Theodoret. de Evangelica verit. lib. 8. in fine. Erexit eidem Sergio Iustinianus Imp. egregiā basilicā Constantinopoli, aliam rursus Ptolemaide, vt scribit Procop. lib. 1. & lib. 5. ædific. Iustiniani Imp. Romæ etiam celebris fuit horum martyrum memoria, illicq. erat Diaconia horū nomine, quam Gregorius Tertius Papa restituit, auxitque, vt constat ex libro de Rom. Pontificibus. Notissimus etiā in Gallijs S. Sergius fuit, de cuius pollice, alijsq. eius sacris reliquijs agit Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 7. c. 31.

^c Marcelli & Apuleij.] Agunt de iisdem Beda, Vsuardus, Ado, & alij ex Actis sanctorum Nerei & Achillei.

^d Iuliæ.] De qua Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 31. hac die agunt.

^e Iustinæ.] De eadē tabulæ eccles. Patauinæ. Eius martyrij Acta habet Mombr. to. 2. Plura in vita S. Prosdocimi, apud eundem tom. 2. Petrus in catalog. lib. 9. c. 32. Sunt in his aliqua corrigenda, vt quæ habentur de Vitaliano & Maximiano Regibus. Fuerunt hi Præsides sub Romano Imperio constituti: nec enim illis

temporibus aliquis erat in Italia Regulus. De Iustina Venantius Fortun. de gaud. vitæ æternæ hoc versu:

Et Iustina simul, consociante Tecla.

Et lib. 7. ad Bod. Duce[m] sic:

Iustinam Patavi, Euphemiã hinc Chalcedon offert.

Augusti presbyteri.] Scribit de eo Gregor.

Turon. de glor. confess. cap. 80. ex quo & Molan. & Galefin. hac die.

Helani.] Tabulæ Rhemenfes, ex quibus ijdem qui supra Molanus & Galefin. hac die.

Commemoratio S. Mariæ de Victoria.] Eo nomine Neapoli nuper erecta est ecclesia, egregium plane diuinæ benignitatis monumentum, cum nostra memoria, anno salutis 1571. Fidei classis sanctiss. D. N. Pij Papæ V. ac Catholici Hispaniarum Regis Philippi, necnon inclitæ Venetorum Reip. fœdere coacta, gloriosam ac cunctis sæculis memorabilem de Turcis, Christiani nominis infensissimis hostibus, ad Echinadas insulas, captis hostium triremibus centum & octoginta, ceteris dissipatis, victoriam reportauit, fractosq. nostrorum animos in eam spem erexit, posse inimicos nostros (mo-

do in vnum Christianorum animi viresq. conueniant) nullo negotio profigari atque deleri; præsertim si (vt tum in his actum est) præcipuam in Domino, & non in armis spem ponamus, peccatorumq. sordibus expiatis, puræ ad Deum preces offerantur, ac Dei genitricis Mariæ auxilium pijs votis sedulo imploretur.

Rosarij.] Extant litteræ Gregorij Papæ XIII. datæ sub annulo Piscatoris, anno Dom. 1573. Kal. Aprilis, quarum initium est: Monet Apostolus. vbi singulis annis prima Dominica Octobris, ad memoriam dictæ victoriæ diuinitus obtentæ perpetuo conseruandâ, & ad gratias Deo ac Deiparæ Virgini agendas, huiusmodi solemnitate[m] Rosarij perpetuo celebrandam decernit, atque in ea officium duplex Beatiss. Virginis recitari, in ijs videlicet ecclesijs, vbi eiusdem Rosarij altare aliquod fuerit: cuius quidê Sodalitatis pijs preces, ac processiones vbique terrarum ea ipsa die qua victoria parta est (quæ tunc fuit prima Dominica Octob.) de more factas, plurimum profuisse ad opem Dei genitricis pro Christianorum classe obtinendam, pie credendum esse profitetur.

xxv. A Octauo Idus Octob. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

NATALE beati Simeonis^a senis, qui in Euangelio Dominum IESVM suis in vlnis suscepisse legitur. Cæsareæ in Palæstina passio sanctæ Reparata^b virginis & martyris, quæ cum nollet idolis sacrificare, sub Decio Imperatore varijs tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbæ specie de corpore egredi, cælumq. conscendere visa est. Thessalonicæ sancti Demetrii^c Proconsulis, qui cum plurimos ad Christi fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iussu lanceis confossus martyrium consummauit. Ibidem S. Nestoris^d martyris. Hispali in Hispania sancti Petri^e martyris. Laodiceæ S. Artemonis^f presbyteri, qui sub Diocletiano per ignem martyrij coronam accepit. In territorio Lugdunensi sanctæ Benedictæ^g virginis & martyris. Anconæ sanctarum Palatiatis^h & Laurentiæ, quæ in persecutione Diocletiani sub Dione Præside in exiliu[m] deportatæ, laboribus & ærumnis confectæ sunt. Rothomagi sancti Euodijⁱ Episcopi & confessoris. Hierosolymis sanctæ Pelagiæ^k cognomento Pœnitentis.

SIMEONIS^a.] De quo Luc. c. 2. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem ad tertiu[m] Nonas Februarij, vt constat ex eorum Menolog. & ex constitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1.

Reparatae.] De eadem Beda & Ado. eius Acta habet Mombrit. tom. 2. Legimus eadem copiosius scripta in cod. manuscrip. monast. S. Cæcilie trans Tiberim.

Demetrii.] De ipso etiam Beda, atque alij, Græci autem in Menologio ad septimu[m] Kal. Nouembris. Extat encomium in magnum Demetrium martyrem Leonis Imp. in codice Græc. manuscrip. Sfortianæ bibliothecæ num. 65. Acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphrastes, quæ descripsit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Donauit olim ea Latinitati Anastasius Bibliothecarius, vt auctor est Vincent. lib. 12. c. 150. Frequens concursus fuit Christianorum ad sepulchrum S. Demetrii Thessalonicam, ex quo vnguentum medicum scaturire iugiter consuevit, de quo Glycas in Annal. Cedren. in cõpend. hist. & Zonaras in Michaelæ Quarto Imp. qui eiusdem martyris ope Bulgaros profligauit. De basilica S. Demetrii per Basilium Imp. restituta meminit Cedren. in Basilio.

Nestoris.] De eodem Græci in Menologio ad vij. Kal. Nouemb. Eius res gestæ in textæ habentur cum Actis S. Demetrii, de quo modo egimus. De ipso item Nicephorus hist. lib. 7. cap. 18.

Petri.] Vsuardus de eodem, Vassus in chron. ex Breuiar. Eboræsi, & Flos sanct. Hisp. *Artemonis.]* Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, recensentq. eius martyriu[m]. *Benedictæ.]* De eadem Vsuardus hac die, pluribus autem Petrus in catal. lib. 9. cap. 40.

Palatiatis & Laurentiæ.] Harum res gestas ex antiquis codicibus descriptas accepimus ab ecclesia Anconitana. De iisdem Petr. in catal. lib. 11. *Euodij Episc.]* Ponitur hic decimus eius sedis Episcopus, subrogatus in locum S. Innocentij circa annu[m] Domini 422. vt apparet ex tab. Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuard. *Pelagiæ Pœnitentis.]* Agunt de eadem hac die Latini omnes, & Græci, vt constat ex eorum Menologio. Vixit temporibus Theodosij Iunioris, vt patet ex his quæ scribit Niceph. hist. lib. 14. c. 30. Errant qui eam referunt ad tempora Numeriani, dicuntq. hanc ad Christu[m] conuersam a Nonno, qui & Hippolytus dictus habetur, Episcopo Portuensi: hæc enim superius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Christum, fuit Episcopus Edeffenus substitutus in locu[m] Iba, vt scribit Liberat. diac. in Breuiar. cap. 12. cumq. ille sedẽ recepisset in Concilio Chalcedonensi, Nonnus remansit Antiochiæ commendatus a Synodo Maximiano Episcopo Antiocheno, vt constat ex eodem Concil. Act. 10. Porro ille eum præfecit ecclesiæ Heliopolis ad Libanum positæ, cuius meminit Sozomen. hist. lib. 5. c. 9. Diuersa ab ea est alia Heliopolis, quæ est in Aegypto, quæ Alexandrino, & non Antiocheno subdita est Episcopo. Porro idem Nonnus postmodum redditus est ecclesiæ Edeffensæ, vt apparet ex epistola Episcoporum illius prouinciæ, scripta pro comprobatione Concilij Chalcedonensis ad Leonem Imp. extat tom. 2. Concil. nouæ edit. pag. 242.

9 Septimo Idus Octob. Luna. B xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

VTETIÆ Parisiorum natalis sanctorum martyrum Dionysij^a Areopagitæ Episcopi, Rustici presbyteri, & Eleutherij diaconi: ex quibus Dionysius ab Apollolo Paulo baptizatus, primus Atheniensium Episcopus est ordinatus: deinde Romam veniens, a beato Clemente Romano

Pontifice in Gallias^b prædicandi gratia directus est: & ad præfatam urbem deueniens, cum ibi per aliquot annos commissum sibi opus fideliter profeceretur, tandem a Præfecto Fescennino post grauissima tormentorum genera vna cum socijs gladio animaduersus, martyrium compleuit. Eodem die memoria sancti Abraham^c Patriarchæ, & omnium credentium patris. Apud Iuliam in territorio Parmensi, via Claudia, S.^d Domnini martyris sub Maximiano Imperatore: qui cum vellet persecutionis rabiem declinare, a persequentibus gladio transfuerberatus, gloriose occubuit. Apud Casinū sancti Deusedi^e abbatis, qui a Sicardo tyranno in carcerē trusus, illic fame & ærumnis confectus, reddidit spiritum. In Hannonia sancti Gislens^f Episcopi & confessoris, qui relicto Episcopatu, monachi vitam in monasterio a se constructo exercens, multis virtutibus claruit. Hierosolymis sanctorum Andronici^g & Athanasie eius coniugis. Antiochiæ sanctæ Publiæ^h abbatissæ, quæ, transeunte Iuliano Apostata, Daudicum illud cū suis virginibus canens: Simulacra Gentium argentum & aurum: & Similes illis fiant qui faciūt ea: Imperatoris iussu alapis cæsa est, & grauiter obiurgata.

OCTOBRIS 9.

DIONYSII & soc.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autē quinto Nonas Octobr. Horum Acta in primis conscripta feruntur ab Aristarcho Græco chronographo, indeq. a Methodio Episcopo Constantinopolitano, quæ ab Anastasio Bibliothecario in Latinum conuersa esse scribit Hincmarus Episcopus; eadem Metaphrastes, Michael Syngellus, Glycas, Suidas, & alij: Hilduinus autem ex antiquis tum Latinorum, tum etiam Græcorum monumentis scripsit Areopagica, exposcente Ludouico Pio Imp. Idemq. Anastasius Bibliothec. ad Carolum Caluum dedit epistolam aduersus eos qui dicerent Dionysium Areopagitam alium esse ab illo Parisiensi Episcopo. Hæc omnia simul iuncta edidit Sur. tom. 5. Rursum etiam eadē Acta carmine scripta ab eodem Hilduino, asseruari in monasterio Gemblacensi, testatur Molanus. Nostra ætate Mathæus Galenus scripsit Areopagica, quibus eiusdem Dionysij scripta vindicauit a calumnijs hæreticorum: addidimus nonnulla in Annalibus Ecclesiasticis, quibus non leues eorundem obiectiones soluimus. Extat Venantij Fortunati carmen de basilica sancti Dionysij, ac eius martyrio lib. 1. memi-

nitq. eiusdem lib. 7. ad Bodeg. & in vita sancti Martini lib. 4. Quod autem sanctum caput suum portauit manibus; id quidem Hilduinus ex Lysbio, atque etiam Metaphrastes in ipso Dionysio, & Nicephorus hist. lib. 2. c. 20. profitentur.

^b In Gallias.] Sat scio, eam quæstionem de Dionysio Parisiorum Episcopo, sit ne censendus ille idem qui ex Areopago ad Christi fidem, ac inde ad Atheniensis ecclesiæ regimen assumptus fuit, iam ante annos septingentos agitatam, ac definitam, a nonnullis iterum deduci in controuersiam; quibuscum in Annal. Eccles. prolixior est mihi disputatio. Hic autem (vt instituti patitur ratio) pauca dumtaxat, quæ piæ menti satis esse possint, attingam; reddamq. in primis verba Hincmari Rhemensis Episcopi, auctoris illorum temporū non ignobilis, quibus, scribens ad Carolū Caluum Imp. rem ipsam his verbis testatam reliquit, cum ait: Patrem vestrum Dionysium esse Areopagitā, a beato Paulo Apostolo baptizatum, & Atheniensem ordinatum Episcopum, & in Gallias a beato Clemente directum, ex his quæ Græca testificatio, & S. Romanæ sedis attestatio, & Gallicana intimat contestatio, ratum in hac causa (quod longe ante nos dictum est) recognoscant. Hæc ille: quæ ne perfunctorie dicta

dicta videantur, singillatim expendere, operæpretium fuerit. Quod igitur ad Græcam, quam dicit, attestationem pertinet; quid aliud professus est Michael Imp. publica legatione, qua ad Ludouicum Pium misit commentarios omnes Dionysij Areopagitæ nuper repertos? qui perlati Parisios ipsis vigilijs S. Dionysij celebritatis, cuiusnam illi fuerint, miraculis tunc diuina virtute editis, certa fide probati sunt. Narratur rei gesta historia in ea epistola, quam ad eundem Ludouicum Imp. Hilduinus conscripsit. Constat insuper, auctore Anastasio S. R. E. Bibliothecario, S. Methodium Constantinopolitanum Episcopum, olim cum esset presbyter, & legatione Apostolica fungeretur, vitam S. Dionysij Areopagitæ, qua illum in Gallias profectum, Parisiorum ecclesiam curasse confirmat, Romanæ Ecclesiæ tradidisse. hæc etenim idem Anastasius, qui eam in Latinum a se translata misit ad Carolum Caluum Imp. testatur epistola ad eum tunc data. Metaphrastes insuper Dionysij Acta, hæc ipsa testantia, ex antiquioribus monumentis descripsit: quæ ueneratione esse digna, Synodus Florentina, ea citando, monstrauit. Quod item ad Græcos pertinet, Michael Syngellus presbyter Hierosolymitanus in encomio, quod de eodem Dionysio habuit, eadem plus satis testata reliquit: quæ & complures alij Græcorum recentiorum professi sunt, quos enumerare longū esset. Hæc de his quæ spectant ad Græcorum attestationē. Quod autem pertinet ad testimonium S. R. E. quo idem Hincmarus eandem rem comprobata affirmat; ad id referendū arbitror, quod Hilduinus, cum ad eam rem probandam citat antiqua Missalia Gallicana, ea probata dicit auctoritate Romanorum Pontificum Innocentij, Gelasij, atque Gregorij, quorum ea de re epistolas apud eandem Parisiensem ecclesiam extare testatur. in sacris enim Missæ præfationibus, moris erat, vitam illius sancti, cuius solēnitatis ageretur, summatim collectam publice recitari, vt etiam in Sacramentario S. Gregorij, & in Missali Ambrosiano hæctenus cernitur. His accedit Stephani Papæ factis potius quā verbis testata sententia: nam eo tempore quo ipse Pipinum Regem coronauit in Gallia; cum ægotans, S. Dionysij adminiculo e morbo conualuisset, sacris eiusdem reliquijs Romam translatis, in ipsius honorem monasterium erigendum curauit, quod Græcis monachis tradidit, atque indito nomine, Græcorum Scholam nuncupauit: quod obitu eius imperfectum relictum, ab eius successore Paulo Papa est penitus absolutum. Hæc ipsa Ludouicus Imp. ab Hilduino perpetuis monumentis uoluit commendari, prout eiusdem Imp. ad eum litteræ scriptæ declarant. Et quid, quæso, causæ fuisse existimamus, quod S. Dionysij monasterium & Græcis attributum, & Græ-

corum Schola dici uoluit, nisi vt in ædibus Græci hominis, Græci gentiles eius, ueluti iure hospitij, considerent? Sancta insuper Romana Ecclesia huic ueritati ea quoque ratione adstipulata uidetur, quod a S. Methodio allata Romam Dionysij Acta receperit, ac fideliter custodierit; cū præsertim eiusdem sanctæ sedis Bibliothecarius Anastasius, summæ illorum temporum doctrinæ & auctoritatis uir, eadem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imp. uia cum litteris, quæ adhuc extant, in Gallias miserit. Hæc satis de his quæ ad sedis Apostolicæ testimonium spectant. Ad illud etiam quod idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat contestatio. prædicta sufficere possunt, nimirum antiquorum Missalium fides, & Acta ipsa, quæ ex antiquis monumentis, & a Visbio Hilduinus collegit; quibus etsi aliquis error inhæsit, vt de Dionysij martyrio perperam recensito sub Domitiano Imp. uel quid aliud eiusmodi; non tamen idcirco cetera, quæ in eis narrantur, sunt reiicienda; cum præsertim tot tātosq. habeat adstipulatores. Quod si ob unum errorem, uel alterū in uitis sanctorum inuentum, cetera quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes fere sanctorum uitas in maximum discrimen inducimus; cum pene in omnibus aliquid notari possit, quod corrigendum uideatur; sitq. canonicarum tantummodo scripturarū singularis prærogatiua, vt in eis cuncta uera, inconcussa, certa, narrentur. Quod autem prædictis omnibus de Dionysio ex Gregorio Turonensi opponitur, quod dicat in hist. de gest. Franc. lib. 1. cap. 30. S. Dionysium missum esse Parisios temporibus Decij: id quidem tam uerum est, quam quod ibidē asserit, Trophimum Arelatē, Paulum Narbonam, & Martialem iisdem Decij temporibus missos in Gallias; quos omnes liquido constat ab Apostolis illuc esse directos, prout Acta & antiqua Martyrologia attestantur. Pace Gregorij dixerim; ipsum non tantum in tam remotis, sed in his etiam quæ suorum sunt temporum, aliquando esse hallucinatum, sæpe superius ostensum est. Corrigendus est itē error ille Hilduini dicentis, Dionysium annos natū circiter nonaginta, martyrio coronatum anno decimosexto Domitiani Imp. quod falsum esse, ex eiusdem Dionysij scriptis conuincitur, quibus citat sanctum Ignatium in epist. ad Romanos: quam eodem anno, quo martyrium subiit, esse scriptam, satis apparet. Porro Ignatium Traiani tempore martyrio uita functum, omnes testantur. Dionysij porro ætatem ex eo facile inuenies, dum ipse scribens ad Apollophanem, admirandam illam Solis eclipsim tēpore passionis Christi, contigisse ait, cum ipse ageret annū suæ ætatis uigesimalium quintum. ex hac quidem eius annorum ratione, vt Dionysius Ignatio superuixerit, utique cente-

centesimum ætatis annū excessisse eū oportuit. Nec mirum videri debet, tam longam Dionysio contigisse ætatem: cū diuina quadam dispensatione factum sit, vt complures ex his qui Apostolorū temporibus vixerint, ad longissimam ætatem peruenirent; nempe vt ea quæ oculis aspexissent, certa scientia testarentur; vt inter alios Simeon Episcopus Hierosolymitanus, qui centesimum vigesimum attigit annum: S. Ignatius, qui se Dominum in carne vidisse testatur, scribens ad Polycarpum (citatur eam epistolam S. Hieronymus de script. Eccles. in Ignatio) ad annum vndecimum Traiani, vt idem auctor affirmat, peruenit. Certe Quadratus, qui sedid post Publium, qui Dionysio successit in ecclesia Atheniensi, rexitq. illā temporibus Hadriani, complures se vidisse tradit, qui Christi temporibus sanati essent, & a mortuis surrexissent, vt de ipso recitat S. Hieron. libro de scrip. Eccles. Quid memorem Hermam Pauli discipulum, cuius ipse meminit, scribens ad Romanos, cuius & esse dicitur liber Pastoris? eum constat ad vltima vsque Antonini Pij tempora fuisse superstitem. Dicerem de Polycarpo & alijs, nisi me alio vocaret oratio. Quod autem Beda & Ado de Dionysio Areopagita agunt tertia die Octob. die vero nona de Dionysio Parisiorum, quasi hic sit diuersus ab illo: dicimus a Græcis mutuatos exemplum; ea enim die Græci de Areopagita agunt; Romæ autem hac die ex antiquis ecclesiarū monumentis agi solitum, certum est, alia fortasse de causa. sæpe enim accidisse vidimus, vt alia ratione Græci, alia vero Latini eiusdem sancti agant celebritatem; immo inter ipsos Latinos eandem inuenies diuersitatem, quod nimirum alij celebrent diem natalē, inuentionis, seu translationis alij, vel forte dedicationis ecclesiæ; qua etiam ratione de vno eodemq. sancto iterum agi solemnitate, facile inuenies. Ad hæc, si attentius considerentur quæ Beda & Ado ea die tertia Octobris dicant de Dionysio Areopagita; ijdem nostræ potius fauere videntur causæ, quam contradicere; cum testetur, S. Dionysium sub Hadriano Imp. martyrium consummasse: quo quidem tempore Atheniensi ecclesiæ præfuisse Quadratū Episcopum, & huius præcessorem Publium, Dionysij successorem, certū est: id etenim Euseb. hist. lib. 4. c. 22. id etiam S. Hieron. de script. Eccles. in Quadrato, id denique ceteri historici ea tempora persecuti testantur. Quin, si fidem præstamus Hippolyti libello de 72. discipulis, Narcissum discipulum Domini ante prædictos post Dionysium Athenis sedisse, dicere opus est. Quænam ergo causa esse potuit, vt Dionysio adhuc superstite, vsque ad tēpora Hadriani tres Episcopi, vel saltem duō in eius locum fuerint subrogati? haud equidē credendum est, talē tantumq. virum, Ecclesiæ columnā, in maximis illis Ecclesiæ

angustijs sedi nunciū remississe, vitamq. otiosam transegisse. Sicq. nihil est quod conuenientius dici posse videatur, quā (quod eius Acta significant) eum ad maiore provinciam subeundam a S. Clemente Papa in Gallias amandatū: quo exemplo factū apparet, vt & S. Polycarpus suorum discipulorum plerisque eodem ex Asia miserit, cum tam ingens ostium ad Euangelium propagandū patere videret, & in multa messe operarios esse perpaucos. His iam de Dionysio expeditis, ac pluribus certe quam putaram; studiosi lectoris venia, liceat hic paulisper adhuc immorari, ac de eiusdē auctoris scriptorum firmitate pauca in medium afferre. Rogatus aliquando causam a disertissimo atque amplissimo viro, cur nec S. Hieronymus, nec Eusebius, quorum præcipuū fuit studium, rerum Ecclesiasticarū scriptores colligere, Dionysij Areopagita meminerint? Respōdi: Quod ad S. Hieronymum spectat, non est quod quis miretur, cum ille eos solum cognoscatur collegisse antiquos scriptores, quos ab Eusebio inuenisset recensitos; illosq. tantum addidisse, qui post Eusebij tempora claruere: profiteretur enim hoc idem ipse in cōmentarij præfatione ad Dextrum. Si enim hunc vel alios ab eo prætermisissos nouisset; haud dubium, de ijsdē agere haud desuisset. Itaque tota iam quæstio cum de Eusebio esse videatur; res non est propterea in eo periculo cōstituta, vt causa cadere sit necesse, vnus tantum nō dicam testantis, sed silentis hominis testimonio. S. Maximus monachus aduersus Monothelitas egregius Ecclesiæ propugnator, de his agens, clamorū Eusebij silentium affectatum nimis, ac dolo malo simulatum demonstrat; dum affirmat Dionysij Areopagita commentarios iam olim notos fuisse Dionysio Episcopo Alexandrino, eosdemq. ab eo fuisse scholijs illustratos; adducitq. in eius rei testimonium Anastasium Episcopum Antiochenū in libro cuius est titulus, *Ἐν τῷ ὁδογραφῷ*. Numerat idem S. Maximus alios antiquos Theologos, quorum scriptorum nulla ab Eusebio facta est mentio; vt librorum Narcissi, Hymenæi, & aliorum, quos tamen putādum est illum non præterijisse, cum locupletissimæ bibliothecæ Pamphili martyris factus sit heres; sed Arianum hominem hæretica fraude illos occultasse: nam Arianorum vexillarius (sic enim eum appellat S. Hieronymus) auctores illos proderet timuit, quibus Ariana hæresis sterneretur. Quænam ab Arianorum insidijs salua esse potuerunt, si eorū perfidiā etiā Nicæni canones naufragium passi sunt? Sed vt modo de scriptoribus Ecclesiasticis agamus; vnum tantum de ea re adducā exemplum. Quænam, quæso, fuit causa, vt Theologorum antiquorum celeberrimum Theognostū Eusebius silētio præterierit, nisi quod sciebat eū Arii dogmatibus aduersari? Porro probe nouit Theognosti bene exculci in-

genij

genij lucubrationes sanctus Athanasius, qui eum citat in lib. de Synod. Nicæna decret. contra hæres. Arian. his verbis: Discite (inquit) nūc Christum rebelles Ariani, Theognostum virum disertum non abhorruisse a vocabulo Substantiæ: Scribens de Filio Dei in 2. Hypotyposeon, ita locutus est, &c. recitat ibi grauissimam eruditi viri sententiam de vna eademq. Filij Dei cum Patre substantia. Idemq. Athan. libro de peccato in Spiritu sancto. ad Serapionem, eundem citans auctorem, simul & Origenem, hæc ait: Prisci igitur homines, inter quos & Origenes, vir multarum disciplinarum & multum industrius, & Theognostus ille admirandus, & perquam studiosus (horū enim opera legebam, cum tuam epistolam acciperem) tradunt nobis, &c. Quisnam putet nobilissimum Theologorum Eusebio fuisse incognitum, quem præsertim Athanasius ad astruendā Filij Dei diuinitatem, quam ille adeo impugnabat, tam ipsi, quam ceteris Arianis ob oculos ponit? Videant ergo, quam firmo nitantur argumento, qui affectatum Eusebij silentium contra Dionysij commentarios in testimonium adducunt. Quod demum spectat ad ceteras obiectiones, quas de Clemēte Alexandrino, Timotheo, vel alijs aduersus eiusdem scripta aduersarij obijciunt: præter illa quæ in eo genere a Matthæo Galeno laudabiliter scripta sunt, alia complura, ac (ni fallor) certa atque probata, in Annalibus Ecclesiasticis, proxime, Deo auspice, in lucem prodituris, sedulo explicabuntur.

^e *Abrahæ Patriarchæ.*] Agunt de eodem hac die tum Latini, tum Græci, qui addunt & Loth. De Abraham, qui merito dictus est Pater creditum, præter ea quæ locupletissime de eo scribuntur in diuinis Scripturis, agunt Iosephus de antiq. Philo Iudæus, & alij Hebræorum, Latinorum, & Græcorum, quos

omnes singillatim recensere, & longū & molestum esset. De locis Abrahæ memorijs nobilibus ædificiorum illustratis, vt de quercu Mambre, cellula Saræ, incunabulis Isaac, & loco sacrificij, vbi eundem Isaac filium voluit immolare, agunt Sozom. hist. lib. 2. c. 3. Hieron. in epitaphio Paulæ epist. 27. & Beda de locis sanctis.

^d *Domini.*] De quo Beda, Vsuarius, & alij. Huius res gestæ editæ habentur apud Mombr. tom. 1. Sur. tom. 7. & Petr. in catalog. lib. 9. cap. 42.

^e *Deus dedit.*] Adnumeratur hic inter Cassinates abbates decimus quintus ordine; successit Apollinari, seditq. annos sex, vt accepimus ex tab. manuscript. abbatum Cassin. De eodem Leo Ostien. in chron. Cassin. lib. 1. cap. 22. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 5. cap. 274. additq. de miraculis ad eius sepulchrum fieri solitis. Huic autem successit Hildericus.

^f *Gisleni Episcopi.*] Huius res gestas edidit Sur. tom. 5. Plura de ipso Molanus in Indic. sanct. Belg. Vixit temporibus Dagoberti Regis, circa annum Domini 640.

^g *Andronici & Athanasie.*] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

^h *Publiæ.*] Græci itidem de eadem in Menologio hac die, qui ibidē profitentur hanc ipsam matrem esse S. Ioannis Chrysostomi: at vero qui res eiusdem Chrysostomi sunt persecuti, Anthusam eam dictam esse testantur. fortasse ita nomine & cognomine Publiæ Anthusa dicta est, Idem sanctus Ioannes Chrysost. in libro quem scripsit ad viduam iuniorem, spectatissimæ virtutis exemplar matrem suam fuisse testatur. De egregia Publiæ confessione agit Theodoretus histor. lib. 3. c. 17. Amita autem S. Ioannis Chrysostomi dicta est Sabiniana, de qua Pallad. in Lausiatis cap. 29.

10

Sexto Idus Octob. Luna.

C^{xij}.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

N Creta insula beati Pinyti^a inter Episcopos nobilissimi. Hic Cnosia vrbis Episcopus sub M. Antonino Vero & L. Aurelio Commodo floruit; & in scriptis suis, velut in quodam speculo, viuentem sui reliquit imaginem. Colonia Agrippinæ sancti Gereonis^b martyris cum alijs trecentis decem & octo,

octo,

octo, qui in persecutione Maximiani pro vera pietate gladijs patienter colla subdiderunt. In territorio eiusdem vrbis sanctorū Victoris^c & sociorum martyrum. Bonnæ in Germania sanctorum martyrum^d Casij & Florentij cum alijs plurimis. Nicomediæ sanctorum martyrum Eulampij^e, & Eulampiae virginis eius sororis, quæ cum audisset fratrem pro Christo torqueri, exiliens in mediam turbam, eumq. amplexata, sociam se illi adiunxit: atque ambo in ollam feruentis olei coniecti, sed nulla ex parte læsi, vna cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Christum, obtruncatione capitis martyrium compleuerunt. Eboraci in Anglia sancti Paulini^f Episcopi, discipuli beati Gregorij Papæ, qui cum alijs ad prædicandum Euangelium illuc ab eo missus, Eduuinum Regem, eiusq. populum ad fidem Christi conuertit. Populonij in Tuscia S. Cerbonij^g Episcopi & confessoris, qui (vt sanctus Gregorius refert) in vita & morte miraculis claruit. Veronæ item sancti Cerbonij^h Episcopi. Capuæ sancti Pauliniⁱ Episcopi.

OCTOBRIS 10.

DINYTI^a.] De ipso etiam Beda, Vsuar. Ado, & alij. Agūt de eodem Euseb. in chron. anno vndecimo Marci Aurel. Antonini, & hist. lib. 4. c. 20. & 22. Hieronymus de script. Eccles. Niceph. lib. 4. c. 8. & alij recentiores.

^b Gereonis & soc.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die, quorum Acta ex antiquis tabulis excepta ab Elinando habet Sur. tomo 5. Agit de his Ado Vien. in chron. anno 18. Dioclet. Imp. De horum inuentione mentio habetur in vita sancti Annonis Episcopi Colon. libro 2. cap. 17. apud Surium tomo 6.

^c Victoris & soc.] De his item Vsuardus. Recensentur horum res gestæ in prædictis Actis S. Gereonis; numeranturq. hi, qui cū Victore sunt passi, martyres trecenti & triginta.

^d Casij & Florentij.] Agunt de his etiam Vsuardus & Ado. Recensentur ijdem in ipsi Actis S. Gereonis, & apud Petr. in catal. lib. 9. c. 46. Sed Veronæ, perperam legebatur, loco Bonnæ. Est Bonna ciuitas in Germania iuxta Coloniā Agrippinam, vbi horū sanctorum martyrum corpora requiescere accepimus.

^e Eulampij & Eulampia.] Græci etiam de his agunt in Menologio. Horum Acta Metaphrastes prolixius est prosecutus, quæ habet Lipom. tom. 9. & Sur. tom. 5. passiq. referuntur in persecutione Diocletiani.

^f Paulini Episcopi.] De eodem plura Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Gesta eius exacte descripta sunt a Beda de gest. Anglor. libro 2. c. 9. & 10. vsq. ad 20. & in epitome. Migravit ex hac vita anno Domini 644. cum sedisset annis 22. Alij recentiores de eodem scribunt, inter quos Trithemius, sed omnes ex Beda mutuati sunt.

^g Cerbonij Episc.] Scripsit eius res gestas S. Gregor. Papa lib. 3. dialog. cap. 11. qui & de eius ecclesia Longobardorum clade prostrata agit in regist. lib. 1. epist. 17. De eodem Sigebert. in chron. an. 536. Habemus in nostra bibliotheca eiusdem vitam manuscriptam, quæ incipit: Vir venerabilis, &c.

^h Cerbonij, alias, Cerboni Episc. Veron.] De quo & tab. eccles. Veron. quas eius ecclesie Augustinus Valerius Episc. Cardinalis illustrauit egregio commentariolo; ibi pag. 6. & 38.

ⁱ Paulini Episcopi.] Tabulæ Capuanæ ecclesie de eodem hac die, cuius res gestæ describuntur in ipsius Breuiario.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TARSI in Cilicia natalis sanctorū martyrum Tharaci^a, Probi, & Andronici, qui in persecutione Diocletiani longo tempore carceris squalore afflicti, & tertio diuersis tormentis & supplicijs examinati, in confessione Christi triumphū gloriæ abscisis ceruicibus sunt adepti. In pago Vilcassino passio sanctorum martyrum Nicasij^b Episcopi Rhotomagensis, Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientiae virginis, sub Præsede Fescennino. Item passio sanctorum Anastasij^c presbyteri, Placidi, Genesij, & sociorum. In Thebaide sancti Sarmatae^d discipuli beati Antonij abbatis, qui a Sarracenis pro Christo necatus est. Vfontione in Gallijs sancti Germani^e Episcopi & martyris. Vzeciae^{*} in Africa S. Firmini^f Episcopi & confessoris. In Scotia sancti Canici^g abbatis. Lyræ in Belgia depositio sancti Gumhari^h confessoris. Apud Rhedones sancti Aemilianiiⁱ confessoris. Tarsi in Cilicia sanctarum mulierum Zenaidis^k & Philonillae sororum, quæ beati Pauli Apostoli consanguineæ, & in fide fuerunt discipulæ. Veronæ sanctæ Placidiae^l virginis.

* Vencie in Gallia Narbonensi

OCTOBRIS 11.

THARACI & soc. ^a] De his Beda, Vsuardus, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio postridie agūt. Horum Acta a Metaphraste descripta refert Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 5. Nos autem habemus eorundem Acta pura ac sincera, vt excepta sunt a Notarijs actuarijs. est illorum exordiū: Cognoscente Maximo Præsede in Tarso Ciliciæ, Conss. Diocletiano quartum & Maximiano tertium, octauo Kal. Aprilis, &c. fusiora sunt & vberiora, quam illa quæ edita habentur a Metaphraste. De horum reliquijs & dedicatione ecclesie hæc scribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiscopus Martyrius egit synaxim & vigilijs: cum multis lampadibus & suffitibus splendidam & magnificam egit dedicationem, deponens sub

ara quasdam partes reliquiarum Tharaci, Probi, & Andronici, septima mensis Maij. Hæc ibi.

^b Nicasij Episcopi & soc.] Agūt de his Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic primus Rhotomagensis sedis Episcopus, illuc missus a Clemente Rom. Pont. vt declarant tabulæ eius ecclesie.

^c Anastasij & soc.] De his item vet. manuscrip. quorum meminimus.

^d Sarmata.] De eius occubitu S. Hieron. in chron. anno 22. Constantini Imp. his verbis: Sarraceni in monasteriū beati Antonij irruentes, Sarmatam interficiunt. Hæc Hieronymus, qui supra anno 21. ait: Sarmata, Amatus, & Macarius discipuli Antonij insignes habentur.

^e Germani Episc.] Fuit hic septimus eius sedis Episcopus, occisus ab Arianis anno Domini

mini trecentesimo septuagesimosecundo, vt docent tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares libro de sacrificio Missæ. Agit de eodem Molanus in additionibus ad Vsuardum.

^f *Firmini Episc.*] De eodem Vsuard. hac die, & alij recentiores. Vzecia, cuius hic erat Episcopus, dicta est etiam Vzita, cuius meminit Ptolemæus, & Strabo. Verum si legas, Vercia in Gallia, scias hunc Firminum interfuisse quinto Concilio Aurelianensi, & posteriori Parisiensi.

^g *Canici abbas.*] Vsuardus, Petrus in catal. lib. 11. ac recentiores de eodem hac die.

^h *Gummari.*] Scripsit Acta eius Theobaldus, quæ habes apud Sur. tom. 5. idemq. eadē heroico carmine cecinit, vt testatur Mo-

lan. in annot. ad Vsuard. qui de eodem pluribus agit in Indiculo sanct. Belg. Claruit circa annum Domini 770.

ⁱ *Aemiliani.*] De eo vet. manuscrip. Maurolyc. & Molan. in addit. ad Vsuardum.

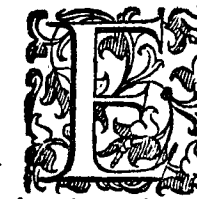
^k *Zenaidis & Philonilla.*] Agunt & de his Græci hac die in Menologio, describuntq. paucis Acta ipsarum.

^l *Placidia.*] Tabulæ ecclesiæ Veronenfis, Petrus in catal. lib. 9. cap. 70. & nuper Illust. & R. D. Aug. Valerius Episcopus Veronen. Card. lib. antiq. monum. Episcop. Veronen. pag. 29. & 57. Eiusdem fere nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Gallijs Placidina olim vxor S. Leontij Episcopi Burdegalensis, eiusq. genus & virtutes Venant. Fortunatus egregie cecinit lib. 1. carm.

xj. E Quarto Idus Octob. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE sanctorum martyrum Euagrij^a, Prisciani, & sociorum. Rauennæ via Lauretina natalis sancti Edistij^b martyris. In Lycia sanctæ^c Domninæ martyris, sub Diocletiano Imperatore. In Africa sanctorum^d Confessorum & Martyrum quatuor milliū nongentorum sexagintasex, in persecutione Vandalica sub Hunnerico Rege Ariano: qui cum essent partim ecclesiarum Dei Episcopi, partim presbyteri & diaconi, associatis sibi turbis fidelium populorum, pro defensione Catholicæ veritatis in horribilis eremi exilium trusi sunt: ex quibus plurimi, dum crudeliter a Mauris ducerentur, hastilium cuspidibus ad currendum impulsī, & lapidibus tunsi, alij ligatis pedibus velut cadauera per dura & aspera loca tracti, & singulis membris discerpti, ad extremum varie excruciatī, martyrium celeberrunt. Erant inter eos præcipui Domini sacerdotes Felix & Cyprianus Episcopi. Celenæ in Pannonia sancti^e Maximiliani Episcopi Laureacensis. Eboraci in Anglia S. Vualfridi^f Episcopi & confessoris. Mediolani sancti Monæ^g Episcopi, qui, cum de Episcopo eligendo ageretur, cælesti lumine circumfusus, eo signo mirabiliter in Episcopum est assumptus. Veronæ S. Saluini^h Episcopi. In Syria S. Eustachijⁱ presbyteri & confessoris.

BVAGRII^a soc.^a] Vet. manuscrip. ex quibus Galefin. qui addit Edistium, sed hic idem cum illo qui Rauennæ passus est, vt inferius dicemus. In aliquibus codicibus in Syria hi passi leguntur.

^b *Edistij.*] De eo Beda, Vsuardus, & alij recentiores. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. passum hunc scribit in persecutione Diocletiani Imp.

^c *Domina.*] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio, vbi & eius passio describitur.

^d *Sanctorum Confes. & Mart.*] De iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, Græci autem in Menolog. septimo Idus Decembris, vbi & eorum cruciatus describunt, quos plenius persecutus est Victor lib. 2. de persecutone Vuandal. summam autem constitutio Iustiniani Imp. Cod. de Præfect. Præt. Africæ.

^e *Maximiliani Episcopi.*] Huius res præclarissime gettas haberi in bibliotheca Tornacensi, testatur Molanus. Plura de eodem Cuspinianus in Austria.

^f *Vualfridi Episcopi.*] Beda de gest. Angl. libro 3. cap. 28. lib. 4. cap. 12. lib. 5. cap. 20. & in epitome de eodem agit, aitq. obiisse diem anno Domini 732. Integra autem eius Acta scripta sunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouissime a Petro Bles. vt constat ex catalog. script. Britan. & ex Molano in annot. ad Vsuardum.

^g *Monæ Episcopi.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanen. ex quibus Galefinus hac die.

^h *Siluii Episc.*] De eodem tab. eccles. Veron. Illust. & R. D. Aug. Valer. Episc. Veronenf. Card. libro de antiq. monumen. Episcop. Veronen. pag. 10. & 41.

ⁱ *Eustachij.*] Beda, Vsuardus, Petrus in catal. lib. 11. num. 283. & alij recentiores.

13 Tertio Idus Octob. Luna. F.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

APVD Troadem Asiæ minoris urbem natalis sancti Carpi^a discipuli beati Pauli Apostoli. Cordubæ in Hispania natalis sanctorum martyrū Faustij^b, Ianuarij, & Martialis, qui primo equulei pœna cruciati, deinde supercilijs rasis, dentibus euulsis, auribus quoque & naribus præcis, ignis passione martyrium consummarunt. Thessalonicæ sancti Florentij^c martyris, qui post varia tormenta igne combustus est. In Austria sancti Colmanni^d martyris. Apud Septam in Mauritania Tingitana passio sanctorum septem martyrum ordinis Fratrum Minorum, Danielis^e, Samuelis, Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini: qui ob Euangelij prædicationem, & Mahumeticæ sectæ confutationem, a Sarracenis contumelias, vincula, & flagella perpepsi, demū capitibus abscisis, martyrij palmam adepti sunt. Antiochiæ sancti Theophili^f Episcopi, qui sextus post beatum Petrum Apostolum eiusdem ecclesiæ Pontificatum tenuit. Turonis sancti Venantij^g abbatis & confessoris. Apud Sublacum in Latio sanctæ Chelidoniæ^h virginis.

ARPI^a.] De quo Beda, Vsuar-
dus, Ado, ac ceteri Latino-
rum: Græci autem in Me-
nologio ad viij. Kalen. Iunij
agunt, traduntq. vnum fuif-
se ex numero septuaginta-
duorum discipulorum. De eo Paul. 2. ad
Timoth. cap. 4. & Dionys. Areop. epist. 8. ad
Demophil. si tamen vnum eundemq. esse di-
xerimus. Hunc, de quo agimus, factum esse
Episcopū Berceensem, auctor est Dorotheus
in Synopsi. Græci agunt hac die in Menolo-
gio de alio Carpo, qui passus est cum Papila,
Agathonice, & alijs, de quibus scribit Euseb.
hist. lib. 4. c. 14. sed de his supra 13. Aprilis.

^b Faustij & soc.] De his Vsuardus & Ado;
Beda autem de Faustino, Marco, & Adria;
Petrus in catal. de Fausto & soc. lib. 9. cap. 6.
Ambros. Moral. in appendice ad Eulog. de
sanctis Cordubens. Vasaus in chron. & Flos
sanct. Hispan. Habentur apud Sur. tom. 7.
horum martyrum Acta satis fidelia ex Lucio
Marin. de reb. Hispan. lib. 5. qui ea descri-
psit ex antiquis monumentis. Est de his ve-
tus facer hymnus in Breuiario Toletano,
quo ipsorum Acta egregie canuntur. Plura
de iisdem in Thesauro concion. to. 2. die 28.
Septembris.

^c Florentij.] Agunt de eodem hac die Græci
in Menologio, eiusq. certamen describunt.

^d Colmanni.] Habet eius Acta sapphico

carmine scripta a Ioanne Stabio Sur. tom. 5.
De eo & Cuspin. in Austria. Patronus etenim
Austriæ habitus est, passusq. dicitur anno
Domini millesimo duodecimo.

^e Danielis & soc.] Horum res gestas refert
Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 7. §. 1. Sur. tom. 5.
hac die, & nouissime chron. Franciscan. cu-
mulate satis. Passi sunt anno Domini 1221.
agiturq. natalis dies eorum, auctoritate Leo-
nis Decimi Romani Pontificis.

^f Theophili Episcopi.] De eodē Beda, Vsuar-
dus, Ado, & alij. Agunt de ipso Eusebius in
chron. & hist. lib. 4. cap. 19. Hieron. de script.
Eccles. epist. 151. ad Algafiam quæst. 6. & in
procem. super Matth. Niceph. hist. lib. 3. c. 25.
& lib. 4. cap. 9. & Niceph. Episc. in chron.
Extant huius diuinæ illæ lucubrationes ad
Autolicum aduersus Gentiles conscriptæ.

^g Venantij abb.] Vsuardus de eodem, & alij
recentiores. Gesta eius describit Gregor.
Turon. in vit. sanct. Patr. cap. 16. de glor. con-
fess. cap. 15. & hist. de gest. Franc. lib. 10. c. 31.
in Licinio Episcopo Turon.

^h Chelidonia.] Huius venerabile corpus ex
vetusta ecclesia in montibus Simbruinis po-
sita translatum est in basilicā sanctæ Schola-
sticæ apud Sublacum opera Illustriss. ac Re-
uerendiss. Marci Antonij Card. Columnæ, vi-
ri religiosissimi. Eius vitæ Acta in eiusdem
sanctæ Scholasticæ monasterio asseruari ac-
cepimus.

ix. G Pridie Idus Octob. Luna.

14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMÆ via Aurelia natalis beati Callisti^a Papæ &
martyris, qui Alexandri Imperatoris iussu diutius
fame in carcere cruciatus, & quotidie fustibus cæ-
sus, tandem e fenestra domus, in qua custodiebatur,
præcipitatus, atque in puteum^b demersus, victoriæ triumphum
promeruit. Cæsareæ in Palæstina sanctæ Fortunatæ^c virginis
& martyris, quæ in persecutione Diocletiani post equuleum,
ignes, bestias, & alia tormenta superata, spiritum Deo reddi-
dit: cuius corpus postea Neapolim in Campania delatum fuit.
Item sanctorum Carponij^d, Euaristi, & Prisciani, fratrum eius-
dem beatæ Fortunatæ; qui post eam gladio iugulati, pariter
martyrij coronam perceperunt. Item sanctorum Saturnini^e &
Lupi.

Lupi. Arimini sancti Gaudentij^f Episcopi & martyris. Tuder-
ti sancti Fortunati^g Episcopi, qui (vt beatus Gregorius re-
fert) in effugandis spiritibus immundis immensæ virtutis gra-
tia emicrit. Herbipoli sancti Burchardi^h primi illius ciuitatis
Episcopi. Brugis Flandrorum S. Donatianiⁱ Rhemensis Epi-
scopi. Treuiris sancti Rustici^k Episcopi. Eodem die depositio
beati Dominici^l Loricati. In Latio sancti Bernardi^m confessoris.

ALLISTE Papæ^a.] De eo
de hac die Beda, Vsuardus,
Ado, ac ceteri Latinorum.
De eius successione Euseb.
in chron. & hist. lib. 6. c. 15.

Oprat. cōtra Parmen. lib. 2.
August. epist. 165. Niceph. Episc. in chron. &
Niceph. Callist. lib. 4. c. 19. Extant eius Acta
apud Sur. ex manuscrip. edita to. 7. hac die.
Eadem Mombricit. to. 2. insunt tamen aliqua,
quæ corrigantur. Cetera de ipso diximus in
Annal. Eccles. Vetus extat Romæ memoria
S. Callisti Papæ, quam instauratam a GREGORIO
PAPA III. habes ex Anastas. Biblioth.

^b In puteum demersus.] In puteum demergi
consueuisse, qui sæuissime punirentur, ex
Plautino penu. notat Cæl. Rhodig. lect. antiq.
lib. 10. c. 5. Extat adhuc ipse puteus, in quem
S. Callistus est demersus.

^c Fortunatæ.] De qua tab. ecclesiæ Neap.
Eius Acta ab eadē ecclesia accepimus; qui-
bus tum ipsius, tum fratrum eius Carponij,
Prisciani, & Euaristi res gestæ narrantur.
Agitur ibi etiam de translatione eius Puteo-
los primum, inde Neapolim facta temporibus
Constantini & Irenes Augustorum, cum
Romæ Ecclesiæ præset Hadrianus. Por-
ro eadem venerandæ reliquiæ. nuper anno
Domini 1561. tertio Nonas Martij repertæ
sunt Neapoli in ecclesia S. Gaudiosi Episco-
pi, vbi hætenus asseruantur.

^d Carponij & soc.] De his item agitur in
iisdem Actis S. Fortunatæ, quorum modo
meminimus.

^e Saturnini & Lupi.] Beda tantum de Lupo,
sed in vet. manuscrip. de vtroque agitur; sic
& recentiores etiam.

^f Gaudentij Episcopi.] Eius Acta ex priscis
monumentis accepta refert Petrus in catal.
lib. 9. cap. 63. Vixit temporibus Constantij
Imperatoris Ariani, cuius iussu in damna-
tionem vocis Consubstantialis coactum est
conciliabulum Ariminense; cum eidem ci-

uitati idem Gaudentius tunc præset Epi-
scopus; qui pro viribus restitit, eorumq.
Acta, soluta iam Synodo rescidit, quam ob
causam a Proconsulis militibus trucidatus est.

^g Fortunati Episcopi.] De eodem hac die
Vsuardus. De eo S. Greg. lib. 1. dialog. c. 10.
Claruit temporibus Iustiniani Imp. cum To-
tila Rex Gothorum Italiam vastaret. Agitur
Tuderti de Fortunato pridie Kal. Iulij, quo
die ciuitatem Fortunati meritis a Gothis li-
beratam tradunt. De eius reliquijs transla-
tis in Gallias tempore Othonis Imp. scribit
Siebert. in chron. anno Domini 969.

^h Burchardi.] Eius res gestas ab Egiluar-
do conscriptas retulit Sur. in to. 5. Plura de
eodem in vita S. Bonifacij Episcopi Mogun-
tini, Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened.
lib. 3. cap. 186. & lib. 4. c. 184. Demochar. in
tab. Episcoporum Herbipolen. Consecratus
Episcopus a S. Zacharia Papa, sedit annis xl.
Obijt anno Domini septingentesimo nona-
gesimo primo.

ⁱ Donatiani Episcopi.] Fuit hic secundus
Rhemensis Episcopus, de quo plures tracta-
tus habentur in ecclesia Brugenfi, vt testa-
tur Molanus, qui eosdem recenset in addit.
ad Vsuardum, & in Indic. sanct. Belgij. De
eius translatione ad Brugas habet Surius
tom. 5. hac die. Alius ab eo est ille Donatia-
nus Episcopus Cabilonensis, qui interfuit
Concilio Agrippinensi, habito post Consu-
latum Amantij & Albinij, anno Domini 346.
licet aliquis hos simul confundat.

^k Rustici Episcopi.] In tabulis Rhemensibus,
quas descripsit Democh. numeratur hic xiiij.
eius sedis Episcopus. agit de eodē Molanus.

^l Dominici.] Scripta sunt eius Acta a Petro
Damiani: recenset eadem Lipom. tom. 8. &
Surius tom. 5. Floruit circa annum Domini
millesimum quinquagesimum.

^m Bernardi.] Legimus eius res gestas ma-
nuscriptas, Arpino Romam missas.

vij. **A** Idibus Octob. Luna. **A.** **15**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

ROMÆ via Aurelia S. Fortunati^a martyris. Apud Coloniam Agrippinam natalis sanctorum^b trecentorum Martyrum, qui in persecutione Maximiani cursum sui agonis compleuerunt. Carthagine sancti Agilei^c martyris, in cuius die natali S. Augustinus de eo ad populum tractatum habuit. In Prussia sancti Brunonis^d Episcopi Ruthenorum & martyris, qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibusq. præcisus, capite truncatus est. Lugduni S. Antiochi^e Episcopi, qui strenue administrato pontificij culmine, ad quod assumptus fuerat, regnum cæleste adeptus est. Treuiris S. Seueri^f Episcopi & confessoris. Argentorati sanctæ Aureliæ^g virginis. Cracouiæ sanctæ Heduuigis Ducissæ Poloniae, quæ pauperum obsequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa Quartus numero Sanctorum adscripsit. In Germania S. Theclæⁱ abbatissæ.

OCTOBRIS 15.

FORTVNATI^a.] De eodem Vsuar. Ado, consentiuntq. vet. manuscr. atque recentiores. ^b Trecentorum Mart.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij, licet in eorum numero abinuicem discrepent. Agit de iisdem martyribus Gregorius Turon. de glor. martyrum cap. 62. ^c Agilei.] Possidius in Indic. cap. 9. meminit de tractatu S. Augustini habito in natali die S. Agilei. De basilica sub nomine S. Agilei est clara memoria in vita S. Fulgentij Episcopi Rusp. apud Sur. tom. 1. S. Gregorius Papadono accepit huius martyris sacras reliquias a Dominico Episcopo Carthaginensi. Extat de his epistola eiusdem S. Gregorij in regist. lib. 10. epist. 1. ^d Brunonis Episcopi.] De quo Marian. Scot. in chron. anno Domini 1008. Sigeber. autem 1009. Vspers. 1008. Albert. Crantz. in Metrop. Sax. lib. 4. c. 3. & hist. Sax. lib. 4. cap. 28. Trithem. de viris illustribus ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 116. & alij. ^e Antiochi Episc.] Vsuard. Ado, & alij hac die: ponitur decimus sextus, vel decimus-

septimus ecclesiæ Lugdunensis Episcopus, secundum diuersas tabulas, quas descripsit Demochar. lib. de sacrif. Missæ. Plura de eodem leguntur in Actis S. Iusti Episc. Lugdunensis, apud Sur. tom. 5. & Petr. in catalogo lib. 9. cap. 68.

^f Seueri Episc.] Adnumeratur in tab. Episc. Treuir. xxix. eius sedis Episcopus. Plura de eo Constantius in vita S. Germani Episcopi Antif. lib. 2. c. 2. Beda de gest. Anglor. c. 1. & Acta S. Lupi Trecentis Episcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Imp.

^g Aureliæ.] Fabulæ ecclesiæ Argentinens. ex quibus hac die Molanus & Galefinus.

^h Heduuigis.] Huius res præclare gestæ extant descriptæ apud Sur. tom. 5. Chromer. lib. 7. & alios. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino 1243, & relata est inter Sanctos anno 1267. translatum est autem corpus eius anno sequenti.

ⁱ Theclæ.] Habetur mentio de eadem in Actis sancti Bonifacij Episcopi Moguntini apud Sur. tom. 3. die 5. Iunij, & Trithem. de viris illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 172.

16 Decimoseptimo Kal. Nouemb. Luna. **B** vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

IN Africa sanctorum Martyrum^a ducentorum septuaginta pariter coronatorum. Ibidem sanctorum Martiniani & Saturiani, cum duobus eorum fratribus: qui tempore Vuandalicæ persecutionis sub Geiserico Rege Ariano, cum essent serui cuiusdam Vuandali, a sancta Maxima virgine, eorum conserua, ad Christi fidem conuersi, pro constantia fidei Catholicæ primum nodosis fustibus cæsi sunt, & vsque ad ossa laniati: sed cum multo tempore talia paterentur, & sequenti die nihilominus semper incolumes redderentur, exilio tandem relegantur: vbi cum multos barbarorum ad fidem Christi conuertissent, & a Romano^b Pontifice presbyterum, aliosq. ministros, qui eos baptizarent, obtinuissent, nouissime vinctis pedibus post terga currentium quadrigarum, inter spinosa loca siluarum iussi sunt pariter interire: Maxima vero post multos superatos agones diuinitus liberata, in monasterio multarum virginum mater sancto fine quieuit. Item sanctorum Saturnini^c, Nerei, & aliorum trecentorum sexagintaquinque martyrum. Coloniae sancti Eliphij^d martyris sub Iuliano Apostata. Item sancti Bercharij^e abbatis & martyris. In territorio Bituricensi sancti Ambrosij^f Episcopi Caturcensis. Maguntia sancti Lulli^g Episcopi & confessoris. Treuiris sancti Florentini^h Episcopi. Apud Arbonam in Germania S. Galliⁱ abbatis, discipuli beati Columbani.

OCTOBRIS 16.

DUCENTORVM septuaginta^a.] De his hac die Vsuardus, Ado, & alij, Beda autem die sequenti. Agit de his Victor lib. 1. de perfec. Vuandalica, ex quo ceteri accepisse noscuntur.

^b Romano Pontifice.] Rem gestam exacte pluribusq. describit Victor lib. 1. de perfec. Vuandal. Ex his alijsq. certissimis testimonijs tum eiusdem Victoris, tum aliorum, cer-

ta explorataq. redditur vera sinceraq. Africanæ ecclesiæ cum Romana communicatio: vt scias falsam esse & adulterinam epistolam illam, quæ fertur nomine Bonifacij Secundi Romani Pontific. ad Eulalium Episcopum Alexandrinum, quæ edita habetur tom. 2. Concil. recentioris edit. qua dicitur, a temporibus Bonifacij & Cælestini Rom. Pontif. Africanam ecclesiã opera Aurelij Episc. Carthaginensis schismate diuisam esse ab Ecclesia Romana, nec vterius illi cõmunicasse vsque

ad tempora Bonifacii Papæ Secundi, quando Eulalius Episcopus Carthaginensis pro inuenda concordia & recuperanda Romanæ Ecclesiæ communionem libellum supplicem prædicto Bonifacio obtulerit, ac sic ad communionem redierit. Intercurrunt a Bonifacii Primi temporibus, quando conflatum dicitur schisma, usque ad Bonifacium Secundum, centum anni atque amplius, quo temporis spatio ex prædictarum litterarum sententia Africana ecclesia in schismate fuisse dicitur. Si hæc vera sunt, certe quidem expungendi essent ex albo sanctorum, quotquot martyres & confessores illo ipso tempore in Africana ecclesia sunt coronati martyrio, vel egregiæ sanctitatis meritis claruere: quos ipsos S. R. Ecclesia in suo Martyrologio vel inter martyres numerauit, vel inter confessores adscripsit; cum exploratissimum sit mille sententijs Cypriani, Augustini, & aliorum omnium sanctorum Patrum, extra Ecclesiæ unitatem nec posse esse martyrium, nec aliquam sanctitatem. Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epistola in crimen vocantur, inter alios fuisse constat ipsum Patrem sanctissimum Augustinum, Catholicæ Ecclesiæ iubar fulgentissimum; qui ut eadem caligine schismatis obscuratus, e classe S. E. Doctorum, e numero sanctorum, necdum ex Martyrologio, sed & e sacro Romanæ Ecclesiæ Calendario (si illæ veræ sunt litteræ) delendus esset: nam post prædictum Aurelium, intra præfatum temporis spatium ipsum decessisse, certissimum est. Quid numerem Fulgentios, Eugenios, & alios fere innumeros clarissimos sanctitate & doctrina viros, eadem cum prædictis sorte censendos? Ecce in quod discrimen vnus Isidorus Mercator, illarum epistolarum collector, res nostras adduxit: ut ea ex parte periclitari videatur Ecclesia, si quæ ipse collegit, vel potius effinxit, firma certaque esse dixerimus. Testimonium illi perhibeo (vtar verbis Apostoli) quod zelum habuit, sed non secundum scientiam; ut quia sibi visa est paulo ardentior altercatio Aurelij Episcopi Carthaginensis, Augustini, & aliorum Africanorum Episcoporum cum Bonifacio & Cælestino Romanis Pontificibus in causa Apiarij presbyteri; ea epistola nomine Bonifacii conficta, sarcinandum, quod scissum putabat, existimari. Facebant hæc: non innititur, vel fulcitur paleis Dei Ecclesia, quæ est columna & firmamentum veritatis. Sed detegamus technam, & aperiamus imposturam, ut omni ex parte sit Catholicæ veritati consultum. Primum itaque omnium nosse debemus, quod etiam inter Episcopos Africanos & prædictos Romanos Pontifices Bonifacium & Cælestinum eadem est exorta contentio: non tamen eo progressa est, ut rupta Catholicæ unitate, factum sit schisma: nam vltimæ litteræ Africanorum Episcoporum in ea causa ad Cælesti-

num conscriptæ, quæ recitantur in Concilio Africano cap. 105. hæc mutua communionis verba habent in fine posita: Dominus noster sanctitatem vestram auro longiore orantem pro nobis custodiat, domine frater. Hæc ibi. Erant hæc in scribendo mutua pacis atque concordia symbola, quæ ponebantur in Formatis atque communicatorijs litteris: quæ nequaquam dari consueuerant ad schismaticos, sed tantum ad Catholicos, ut scribit August. ad Glorium epist. 162. & ad Eleusium epist. 163. Rursus etiã quod spectat ad ipsum Aurelium Carthaginensem Episcopum, qui, ut auctor schismatis, ea damnatur epistola; satis sit in testimonium veritatis adducere sanctum Prosperum Aquitanum, virum illorum temporum eruditum & sanctum, qui in lib. de promiss. & prædict. c. 38. occasione quadam prædictum Aurelium nominans, eiusmodi ornatu elogio: Pater, & dignæ memoriæ nominandus Antistes Aurelius, cælestis iam patriæ ciuis, &c. Hæc ille: digna quidem, quæ non schismatico, sed homini qui in pace & communiione Catholica & magna opinione sanctitatis diem clausit, tribuantur. De Augustino collega Aurelij audiamus eiusdem Cælestini Papæ testimonium, qui scribens ad Episcopos Galliarum, hæc de ipso cap. 2. Augustinum, sanctæ recordationis virum, pro vita sua atque meritis in nostra comunione semper habuimus, nec vquam hunc sinistra suspicionis saltem rumor asperxit, &c. Rursus etiam Capreolum Episcopum Carthaginensem successorem Aurelij per litteras atque legatos comunicasse certum est SS. œcumenico Ephesino Concilio. cuius legatio honorificentissime est suscepta, & Cyrilli Episcopi Alexandrini Apostolicæ sedis legati præconijs commendata, ut ex Actis eiusdem Synodi recitat Vincent. Lerinen. aduers. hæres. c. 42. & 43. De ceteris successoribus Africanis Episcopis, eorumque vsu, consuetudine, & communicatione cum Romanis Pontificibus qui postea successerunt, certa indubitataque sunt testimonia. Ad ipsos enim de nonnullis rebus dubijs consulentes S. Leo Papa scripsit egregiam epistolam decretalem 85. Tempore item Hilari Papæ, successoris Leonis, reperiuntur Episcopi Africani interfuisse Romano Concilio. Quid etiam memorem de communionem Symmachi Papæ cum Africanis Episcopis, cum omnes in Sardiniam insulam a Trasamundo Ariano Rege relegatos ident Pontifex pauerit, atque vestierit? Et (ut multa præteream) illis ipsis temporibus, quibus eandem Africanam ecclesiam dira Arianorum Vandalorum persecutio perurgebat, inde ea missa est legatio ad Rom. Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio. Acturis insuper in publico conuento Africanis Episcopis Orthodoxis cum Arianis, vide quale testimonium coram ipsis S. Eugenius Carthaginensis Episcopus de Ec-

clesia

clesia Romana protulerit: Scribam, inquit, & ego fratribus meis, ut veniant Episcopi mei, qui vobis nobiscum communem fidem nostram valeant demonstrare, & præcipue Ecclesia Romana, quæ est caput omnium ecclesiarum. Hæc S. Eugenius apud eundem Viç. lib. 2. de perfec. Vuand. Nec prætermittam, apud eundem auctorem lib. 1. legi, quod ipsi Ariani Africanos Catholicos appellabant Romanos, non alia de causa, quam ex communionem cum Romana Ecclesia. vnde vnus ex illis, Iocundus nomine, hæc ad Theodoricum Regis filium: Poteris, inquit, cum diuersis afflictionibus interficere: nam si gladio peremeris, incipient Romani martyrem prædicare. Hæc ille. Porro non tantum Ariani, qui erant in Africa, ipsos Orthodoxos, ne Catholicos dicerent, Romanos appellabāt, sed & vbique gentium: vnde Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 25. cum agit de Ariano principe: Cogitavit, inquit, intra se, dicens: quia ingenium est Romanorum (Romanos enim vocitant homines nostræ religionis) ut ita accidat, & non sit virtus Dei, &c. Idem cap. 79. de Arianis qui erant in Gallijs: Quid putatis (dicebat vnus ex illis) quod nunc isti Romani dicant? &c. Et cap. 30. Si, inquit, consenseris dictis meis, exercemus hodie cachinnum de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc est, Catholico sacerdote. Sunt de his & alia testimonia: ut non mireris, si recentiores hæretici Catholicos homines Papistas dicant, cum Ariani eadem ratione Romanos consueuerint Catholicos appellare: sed certe nullo sublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos esse Catholicos demonstrare potuissent, quam eos nuncupare Romanos, atque Papistas; nam (ut constat ex Oprato aduersus Parmenianum, ex Cypriano de unit. Ecclesiæ, & alijs tã Latinis, quam Græcis sanctis Patribus) nullo certiori signo, quam ex communionem cum Romano Pontifice, qui sit Catholicus vnus, possit agnosci. Siat igitur nobis viuentibus hæc semper præconia laudum, & post mortem tituli sepulchræ, ut Romani sic semper dicamur, atque Papistæ. Sane quidem & ipsi Imperatores in suis litteris, honoris causa, Catholicam fidem religionem Romanam appellant. vnde Theodosius Imp. in epist. ad Acacium Episcopum Bercensem hæc ait: Vosque probatos Romanæ religionis sacerdotes esse, manifesto argumento declarate. Extat ea epistola in Actis Concil. Ephes. edit. Pelt. tom. 5. c. 10. Sed ut eo, vnde digressa est, oratio reuerteratur: ipsas iam confictas nomine Bonifacii Papæ litteras attendamus. Inscriptæ in primis habentur ad Eulalium Episcopum Alexandrinum: sane quidem non tantum prædicti Bonifacii Papæ temporibus nullus eius nominis in Alexandrina ecclesia fuisse reperitur (sed etiam quæ eo tempore Firmilianus, eius nominis tertius, idemque hæreticus) sed nec prio-

ribus vel posterioribus temporibus aliquis eius sedis Episcopus nominatus reperitur Eulalius ab his qui scripserunt catalogum Episcoporum Alexandrinorum. Quod insuper in eadem epistola mentio habetur de altero Eulalio tunc Episcopo Carthaginensi, qui libellum pro communionem adipiscenda Bonifacio dicitur obtulisse: ignorauit, qui illa finxit, res illorum temporum gestas in Africa: quado regnate Gilimere Rege Ariano, nullus erat relictus in Africa Orthodoxus Antistes; qui antea fuerant exturbati, nec eo sunt amplius reuerfi, donec, capto Gilimere, Iustinianus Imp. debellata Africa, pulsus Arianis, omnes ecclesias restituit Orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus litterarum illarum imposturam, & merces Mercatoris agnoscis, & quavis luce clariorem testatam habes communionem Africanæ ecclesiæ cum Romana numquam interruptam, vel intercisam, sed semper integrâ perseuerantem. Conati hæc pluribus sumus, quam instituti ratio postulare videretur, sed necessario tamen, ut integritati Romani Martyrologij aduersus quascumque calumnias obtrectantium hæreticorum possit esse consultum.

^c Saturnini & soc.] De his vet. manuscripta, in quorum aliquibus Saturnino additur nomen presbyteri. Quando passi sint, non inuenimus: dicere necatos esse in persecutione Vuandalica, diuinare est, cum nullius auctoritate probetur.

^d Eliphij.] Beda, Ado, & alij hac die. Descripsit eius Acta ex prisca monumentis Rupertus abbas Tuitiensis, quæ retulit Sur. in tom. 5. De Iuliano, dum esset in Gallijs cum exercitu, duo sunt tempora consideranda: prius, cum se non tantum Christianum esse (ut scribit Ammianus Marcellinus) sacros Christianorum conuentus adiens, profitebatur, sed (ut scribit S. Hilarius contra Constantium) Catholicis aduersus Arianos fauebat: posterius autem tempus, quando ab exercitu acclamatus Imperator, exuens hypocritam, palam deos Gentilium coluit, ut ipse testatur in epistola 39. ad Maximum philosophum, quam tunc scripsit, cum adhuc esset in Gallijs, quæ inter alia hæc habet in fine: Deos publice & palam colimus, & totus meus exercitus pietatem amat. nos aperte hostes immolamus, dijs gratias agimus multis hecatombis: me iubent dii pie ac caste, quoad potero, viuere: ego vero studeo eis placere, & quidem libenti animo: magnos fructus laborum pollicentur, nisi segniter agamus. Hæc impius Apostata. Inde autem recedens, Galliarum nobilissimam præfecturam legauit Sallustio, vridem Ammianus testatur: qui quidem de Christianis seuerissimas habuit quaestiones. De eodem Eliphio mentio habetur in vita S. Annonis Episcopi Colonien. lib. 2. c. 18. apud Sur. to. 6. die 4. Decembris.

^e Bercharij abb.] De cuius natali die & martyrio

tyrio accepto scribit Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 109. Vincent. lib. 24. cap. 114. & 115. ex quo Sur. to. 5. quem clariſſe tradunt anno Domini 660. De eodem Sigebert. in chron. ſcribit hæc verba anno 661. Bercharius quoque martyr, qui fuit abbas primus Altiuilarenſis, &c. Ne quis autem ſimilitudine nominis, ordinis, tituli, & miniſterij decipiatur; ſcire debet, fuiſſe & Bertharium abbatē Caſſinenſem æque martyrem, necatum a Sarracenis ante altare S. Martini in cœnobio Caſſinenſi, anno Domini 884. vt ſcribit Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 1. c. 35. 46. & 47. Petrus diac. lib. de vir. illustr. mon. Caſſin. cap. 12. & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 321.

^f *Ambrosij Episc. Caturc.*] De eodem hac die Vſuardus, conſentiuntq. manuſcripta.

^g *Lulli Episcopi.*] Huius Acta ex Breuiario Moguntino deſcripſit Sur. to. 5. Plura etiam habentur in vita S. Bonifacij Episc. Mogunt.

in Actis S. Burchardi, in epiſtola Zachariæ Papæ ad Bonifac. De eodē meminerunt Carolus Magnus Imp. in diplomate priuilegij eccleſiæ Bremeniſis apud Crant. in Saxon. lib. 2. cap. 15. Vincentius lib. 23. cap. 137. nouiſſime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 193. & lib. 4. c. 78. Migravit ex hac vita anno Domini 787. cum ſediſſet annos 32. creatus eſt enim Episcopus (vt ſcribit Marian. Scot.) anno Domini 755.

^h *Florentini Episc.*] Fuit hic vicesimuster-tius eius ſedis Episcopus, ſucceſſitq. S. Severino, vt docent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares.

ⁱ *Galli abb.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit huius res geſtas (vt auctor eſt Sigebert. de vir. illustr. c. 71.) Vualfridus Strabo: extant apud Sur. tom. 5. Migravit ex hac vita anno Dom. 640. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. c. 76. & alij plures.

C Sextodecimo Kal. Nouemb. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Heronis^a discipuli beati Ignatij, qui poſt eum factus Episcopus, viam magiſtri pius imitator ſecutus, pro commendato ſibi grege amator Chriſti occubuit. Eodem die paſſio ſanctorum Victoris^b, Alexandri, & Mariani. In Perſide ſanctæ Mamelte^c martyris, quæ a cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuerſa, a Gentilibus lapidata eſt, & in profundum lacum demerſa. Conſtantinopoli S. Andreæ^d Cretenſis monachi, qui ob cultum ſacrarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæpius verberatus, tandem amputato altero pede, reddidit ſpiritum. Arauſicæ in Gallia ſancti Florentini^e Episcopi, qui multis clarus virtutibus quieuit in pace. Capuæ ſancti Victoris Episcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui.

OCTOBRIS 17.

HERONIS^a] Agunt de eodem Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Ad hunc extat S. Ignatij epiſt. 13. Meminit eiufdē Euseb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 30. Nicephorus Episc. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. cap. 15. Legi eiufdem Heronis ad

S. Ignatium iam martyrio coronatum piã valde interpellationem, quam ex Vaticana bibliotheca fideliter exſcriptam retulimus in Annal. Eccleſ.

^b *Victoris & fac.*] Petrus in catalog. lib. 11. vet. manuſcrip. & alij recentiores de iſſdem hac die.

^c *Mamelte*

^c *Mamelte.*] Græci autem de Mamelte agunt in dicto Menologio ad tertium Nonas Octobris, vbi & eius res geſtas paucis deſcribunt, prout hic etiam enarrantur.

^d *Andreæ Cretenſis.*] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius facta egregia edidit Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. De eo præterea Zonaras tom. 3. Annal. hiſtor. Miſcel. ex Theophane, & Cedren. in comp. anno vigesimo-primo Conſtãtini Copronymi. Hic Andreas licet Cretenſis dictus ſit, longe tamen diuerſus ab illo eſt, qui celebris eſt inter Græcos ſcriptores Eccleſiaſticos, cuius celebritas agitur in Menologio quarto Nonas Iulij.

^e *Florentini Episcopi.*] De eo etiam Vſuardus, Ado, & alij recentiores; conſentiuntq. manuſcripta. Numeratur vigesimo-tertius eius ciuitatis Episcopus in tab. Demochar. prædeceſſor S. Agritij, qui interfuit Concilio Arelatenſi ſecundo. Porro hac item die

in Ciuitate Caſtellana apud Veientes agitur ſolemnitas ſancti Florentij martyris, vbi etiam eius ſacræ reliquiæ aſſeruantur.

^f *Victoris Episcopi.*] Beda de ratione temp. c. 49. appellat hunc ſanctiſſimum & doctiſſimum virum; eiufdē meminit Ado in chron. anno 527. & Marian. Scot. anno 560. Vixit temporibus Iuſtiniani Imp. conſutauitq. Paſchalē cyclum Victorij, ſeu Victorini Aquitani, vt idem Beda teſtatur: ex quibus omnibus errare conuincitur Trithem. qui eum vixiſſe ſcribit anno 480. ſub Zenone Imperatore. Errat & Sigebert. qui de vir. illustr. c. 20. ipſum Victorinū Aquitanum, iubente Honorio Papa, ſcripſiſſe teſtatur: nã iubente Hilario Papa, ſcripſit, vt tradit Gennadius de viris illustr. c. 88. Victoris-Capuani Cyclus receptus ac cõprobatuſ fuit in quarta Synodo Aurelianenſi canon. primo & ſecundo. Extat eiufdem Victoris præfatio in Conſonantiam Euangel. Tatiani Alexandrini.

18 Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. D^v

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

NATALIS beati Luca^a Euangeliftæ, qui multa paſſus pro Chriſti nomine, Spiritu ſancto plenus obiit in Bithynia: cuius oſſa Conſtantinopolim translata ſunt, & inde Patauium delata. Antiochiæ ſancti Aſclepiadis^b Episcopi, qui vnus fuit ex præclaro martyrum numero, qui ſub Macrino glorioſe paſſi ſunt. In territorio Beluacenſi ſancti Iuſti^c martyris, qui adhuc puer in perſecutione Diocletiani ſub Riſtiouaro Præſide cæſus eſt. Neocæſareæ in Ponto ſancti Athenodori^d Episcopi, fratris ſancti Gregorij Thaumaturgi; qui doctrina clarus, in perſecutione Aureliani martyrium conſummauit. In Meſopotamia ad ripam Euphratis ſancti Iuliani^e eremitæ. Romæ ſanctæ Tryphoniæ^f, vxoris quondam Decij Cæſaris, quæ in crypta iuxta ſanctum Hippolytum ſepulta eſt.

OCTOBRIS 18.

VCAE^a] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio x. Kal. Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangelifta Euseb. hiſt. lib. 3. cap. 4. & 18. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Auctor, qui dicitur Iſidorus, de vit. & obiit ſanct. cap. 84.

Roman. c. 16. tamen Origenes, quem ſecuti ſunt plurimi, diuerſum eſſe putat, idq. Græci in Menologio x. Kal. Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangelifta Euseb. hiſt. lib. 3. cap. 4. & 18. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Auctor, qui dicitur Iſidorus, de vit. & obiit ſanct. cap. 84.

cap. 84. & alij omnes, qui in eius Euangelium scripsere commentarios. Auctor est S. Epiphanius. hæref. 51. fuisse Lucam unum ex septuagintaduobus discipulis, prædicasseq. Euangelium in Gallijs, Italia, Dalmatia, ac Macedonia. An autem martyrio fuerit coronatus, dubium relictum videtur, eo quod sanctus Hieronymus scribens eum vixisse annos octogintaquatuor, de martyrio nihil dicat; quod idem qui supra apud Isidorum, & Græci in Menologio, ea ætate obdormisse in Domino profitentur; id ipsum etiã Metaphrastes in sermone de S. Luca. At Gregorius Nazianzenus, in oratione prima in Iulianum, inter martyres eum recensuisse videtur, cum in Iulianum his verbis inuehitur: Non victimas pro Christo cæfas veritus es, non magnos pugiles extimuiti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam, &c. Ex Græcorum historicorum Nicephorus id expresse profertur, qui & genus martyrij describit lib. 2. cap. 43. & Glycas lib. 3. Annal. Latinorum autem Patrum S. Paulinus Nolanus ad Seuerum epist. 12. his versibus:

Hic pater Andreas, & magno nomine Lucas Martyr, & illustris sanguine Nazarius.

Itemq. S. Gaudentius Episcopus Brixianus in serm. habito in dedic. eccles. hæc ait: Horum quatuor habemus in præfenti reliquias; qui regnum Dei & iustitiam prædicantes, ab incredulis & iniquis occisi, Deo semper viuere operationum suarum virtutibus demonstrantur: Ioannes in Sebaste prouinciæ Palæstinæ, Thomas apud Indos, Andreas & Lucas apud Patras Achaicæ ciuitatem consummati referuntur. Hæc Gaudentius. De eius reliquiarum translatione superius actum est. Extant de eo varij sermones, Metaphrasis, & Petri Damiani apud Sur. to. 5. Alium habemus manuscrip. S. Bertharij abbatis: incipit: Cum in diuinis, &c.

^b *Asclepiadis.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Euseb. in chron. cum ipsum refert sub Antonino Caracalla, eiusq. successorem Philetum sub Macrino Imp. ad ea vs-

que tempora peruenisse demonstrat; idem & in hist. Eccles. lib. 6. c. 10. & 15. De eodem agit Hieronymus. de script. Eccles. cap. 38. in Clemente Alexandrino, vbi meminit de epistola S. Alexandri Episcopi Hierosolymorum de ordinatione Asclepiadis confessoris, cum eam sedem accepisset. Nicephorus item lib. 4. cap. 19. & lib. 5. cap. 10. & 26. Ex quibus omnibus manifesti erroris arguuntur Vsuardus, Ado, & alij eos secuti, qui eum in persecutione Decij passum dicunt.

^c *Iusti.*] De eodem agunt hac die Vsuardus, & alij recentiores. Alij hunc Iustinum appellant, cuius Acta rhythmo conscripta extant apud Bedam tom. 3. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 80. eadem descripsit, & Mombricit. tom. 2. & Surius tom. 5. hac die.

^d *Athenodori Episcopi.*] Duo penes Græcos eiusdem nominis reperiuntur martyres, quorum alterum vij. Idus Nouembris, alterum vero ad septimum Idus Decembris celebrant. Hic autem, de quo agimus, non sub Decio, vel Valeriano (vt in quibusdam codicibus mendose legitur) sed sub Aureliano passus est: ad ea enim vsque tempora eum peruenisse constat; nam reperitur interfuisse Concilio Antiocheno aduersus Paulum Samosatensem temporibus eiusdem Aureliani Imp. habito, vt constat ex Euseb. hist. lib. 7. cap. 22. qui & de eodem supra lib. 6. c. 17. Hieron. de scrip. Eccles. in Theodoro, qui & Gregorius Thaumaturgus dictus est, Niceph. lib. 5. c. 20. Suida in Origene, & alijs. Ille alter Athenodorus fuit ex Mesopotamia Syriæ, passusq. est temporibus Diocletiani sub Eleusio Præfide, vt constat ex eorum Menologio.

^e *Iuliani.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

^f *Tryphonie.*] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, iidemq. ex Actis sancti Laurentij. Cum autem hæc dicatur vxor Decij; potius filij, qui cum patre imperauit, quam maioris Decij coniugem puto: nam Decij patris vxor Herennia Sallustia dicta est; nisi dixerimus, plures illum habuisse vxores.

viro ad Præfectum Vrbicium accusatus, multo tempore squa-lore carceris maceratus est, & ad vltimum cum de Christi magisterio publica confessione testaretur, iussus est duci ad mortem. Lucius quoque cum Vrbicij sententiam improbaret, & se Christianum libere fateretur, similem sententiam excepit: quibus & alius tertius adiunctus est, qui etiam eodem supplicio damnatus fuit. Antiochiæ sanctorum martyrum Beronici^b, Pelagiæ virginis, & aliorum quadragintanouem. In Aegypto sancti Vari^c militis, qui sub Maximino Imperatore dum sanctos septem^d monachos in carcere detentos visitaret, atque reficeret, vno ex ipsis defuncto, in eius locum subrogari voluit, & cum illis sæuisima passus, martyrij palmam adeptus est. Ebroicis sancti Aquilini^e Episcopi & confessoris. In territorio Aurelianensi depositio sancti Verani^f Episcopi. Apud Salernum sancti Eusterij^g Episcopi. In Hibernia sancti Ethbini^h abbatis. Oxonij in Anglia sanctæ Fredesuindæⁱ virginis.

OCTOBRI 19.

^a *Tolmæi & Lucij.*] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores; qui dum habent eos passos esse Alexandria, errare noscuntur: nam S. Iustinus martyr, qui in oratione ad Senatum Romanum eorum martyrium narrat, eosdem Romæ martyrio coronatos esse demonstrat. De his item Eusebius lib. 4. c. 16. Niceph. lib. 3. cap. 33. ac ceteri omnes ex eiusdem Iustini auctoritate. Fuit & alius Ptolemæus discipulus sancti Petri, idemq. martyr: qui ordinatus Episcopus ab eodem Petro, in Tusciam missus est prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus est IX. Kalen. Septembris, vt eius Acta declarant, quæ accepimus ab ecclesia Nepefina, quibus etiam complures adstantulant auctores.

^b *Beronici & soc.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pœnitente, de qua supra die 8. huius.

^c *Vari.*] Agunt de eodem etiam Græci hac die in Menologio. Eius tamen martyrij Acta descripta a Metaphraste retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. tom. 5.

^d *Septem monachos.*] Complures monachos sub Maximino martyrio coronatos esse, non tantum ex Martyrologijs & Menolog. expressum habes, sed apud Eusebium hist. lib. 8. Porro ipsum monachorum institutum non

recens, sed ab initio nascentis Ecclesiæ viguisse, ex his quæ scribit Philo de Essæis, & quæ habet Dionys. Areop. & alij, facile colliges. licet nomen ipsum non adeo vetus fuerit; vnde Augustinus in Ioan. tract. 97. sic ait: Monasteria & xenodochia postea sunt appellata nouis nominibus; res autem ipsæ ante sua nomina erant.

^e *Aquilini Episcopi.*] De quo Beda & alij eum secuti. Res ab eo gestas conscriptas ad sanctum Audouenum Episcopum recitat Surius tomo 5. Sedit annis 24. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, ac filiorum eius.

^f *Verani Episcopi.*] Licet hic ponatur in territorio Aurelianensi; tamen cum in tabulis Episcoporum Aurelianensium nullus eius nominis reperiatur scriptus Episcopus, suspicor interim, hunc illum esse Veranum fama celebrem Episcopum Cabilonensem, cuius meminit Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 3. cap. 31. & lib. 9. cap. 4. vbi hæc de ipso: Erat enim eo tempore ipse Pontifex magnis virtutibus præditus; ita vt plerumque infirmis signum Crucis imponens, statim sanitatem, tribuente Domino, restitueret. Hæc Greg. Claruit tēporibus Childeberti Regis Franc. circa annū Domini 580. Fuit eiusdem nominis Episcopus Lugdunensis, de quo inferius ad tertium Idus Nouembris. Fuit præterea alius S. Veranus Episcopus Venciensis ex monacho Lerinensi, discipulus S. Hilarij Arela-

iii. E Quartodecimo Kal. Nouemb. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE natalis sanctorum martyrum Ptolemæi^a & Lucij, sub M. Antonino: quorum prior (vt scribit Iustinus martyr) cum impudicam mulierem ad fidem Christi conuertisset, & castitatem colere docuisset, ab impuro viro

Arelatenſis Epifcopi: quieuiſſe ponitur in Domino quarto Idus Septembris. Fuit inſuper alius S. Veranus Epifcopus Cauillicenſis, qui vt patronus eiufdem eccleſiæ religioſe colitur. ſubſcriptus reperitur Veranus Cauillicenſis ſecundo Concilio Matifconenſi, quod celebratum eſt anno Domini 588.

^g *Euſterij Epifc.*] Tab. eccleſiæ Salernitanæ, ac vet. monumenta eiufdem Romam allata vidimus, necnon eiufdem eccleſiæ Breuiarium. Reconditum eſt eius corpus in eccleſia cathedrali in crypta inferiori, ſub altaris Confeſſione, vbi & poſita ſunt aliorum ſanctorum Epifcoporum eiufdem ciuitatis veneranda corpora, vt Bonofij Epifcopi, cuius dies natalis illic agitur 13. Maij, Gramatij Epifcopi, de quo 11. Octobris, Valentina-

ni Epifcopi, quem celebrant 3. Nouembris, itemq. Veri & Euſtertij Epifcoporum, de quibus inferius agitur. Aſſeruantur ibidem aliorum ſanctorum confeſſorum corpora, vt Elpidij, Cionij, & Elpigij, quorum celebratas agitur 24. Maij; itemq. Cyrini & Quingelij, quorum agitur dies anniuerſaria 5. Decemb. Hæc ex antiquis eius eccleſiæ monumentis exſcripſimus.

^h *Ethbini abb.*] Eius vita extat apud Surium tom. 5. hac die, Petr. in catal. lib. 9. c. 84. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 54. eumq. vixiſſe ait anno Domini ſexcentiſimo decimo.

ⁱ *Fredesuinda.*] De ea tabulæ eccleſ. Oxoniensis, vnde & Molan. hac die in addit. ad Vſuardum.

ij. **F** Tertiodecimo Kal. Nouemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

N Auienſi ciuitate in Veſtinis apud Aquilam natalis beati Maximi ^a leuitæ & martyris, qui patienti deſiderio inquirentibus ſe perſecutoribus palam oſtendit, & poſt reſponſionis conſtantiam equuleo ſuſpenſus ac tortus, deinde fuſtibus cæſus, ad vltimum e ſublimi loco præcipitatus occubuit. Agenni in Gallia S. Capraſij ^b martyris, qui cum rabiem perſecutionis declinans lateret in ſpelunca, tandem audiens qualiter beata Fides virgo pro Chriſto agonizaret, animatus ad tolerantiam paſſionum orauit ad Dominum, vt, ſi eum gloria martyrij dignum iudicaret, ex lapide ſpeluncæ limpidiſſima aqua manaret: quod cum Dominus præſtitiffet, ſecurus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrij ſub Maximiano fortiter dimicando promeruit. Antiochiæ ſancti Artemij ^c Ducis ^d Auguſtalis, qui ſub Conſtantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apoſtata, quem ſæuitiæ in Chriſtianos arguerat, fuſtibus cædi, alijsq. tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniae paſſio ſanctarum virginū Marthæ ^e & Saulæ, cum alijs pluribus. Apud Mindam natalis ſancti Feliciani ^f Epifcopi & martyris. In Luſitania ſanctæ ^g Irenes virginis

virginis & martyris. Pariſijs ſanctorum Georgij ^h diaconi, & Aurelij. In pago Rhemenſi ſancti Sindulphi ⁱ confeſſoris.

OCTOBRI 20.

M AXIMI ^a *Leuitæ.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores: Petrus in catal. libro 9. cap. 85. paſſum refert temporibus Decij Imp. Eius martyrij Acta, atque trãſlationis hiftoriam manuſcriptam accepimus ab eccleſia Aquilana: ibi etiã plura de acceſſu Othonis Magni Imp. ad ſepulchrum S. Maximi, deq. reliquijs inde acceptis, & in Germaniam tranſlatis. Tunc accidit quod ſcribit Sigebert. in chron. anno 969. Theodoricum Epifcopum Metenſem conſanguineũ prædicti Imp. accepiffet Aminterni reliquias ſanctorum martyrum Eutychetis, Maronis, & Viſtorini ſociorum.

^b *Capraſij.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodẽ hac die. Capraſij & Fidei Acta martyrij habes apud Sur. tomo 7. Petr. in catalog. lib. 9. cap. 86. & Mombrit. tom. 1. De basilica S. Capraſij illic poſita meminit Gregor. Turon. hift. libro 6. cap. 12.

^c *Artemij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripta a Metaphraſte recitat Lipom. tom. 6. & Sur. to. 5. De eius occubitu tẽporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 22. licet homo Gentilis, Chriſtianiſ infenſus, alias eius cædis cauſas enarret. De eo item Theodoret. hiftor. lib. 3. cap. 17. & Niceph. lib. 10. cap. 35. & alij recentiores.

^d *Ducis Auguſtalis, alias Præſecti Auguſtalis.*] Fuit præfectura hæc ampliffimæ dignitatis magiſtratus, vt qui ſex prouincijs Aegypti ius diceret. eſt titulus in ff. de offic. Præſecti Auguſtalis. Cur autem Aegypti præfectura, Auguſtalis eſt dicta, ex Dione petas originẽ, qui lib. 51. de his agens, ait Octauianum Auguſtum, cum ceteras prouincias Romanis ſenatoribus adminiſtrandas conceſſerit, Aegyptum tamen ijs tantũ qui eſſent equeſtris ordinis, vnde & ipſe ducebat originem, tribuiſſe; idq. eo conſilio, vt (quod idem teſtatur auctor) cum nouarum rerum ſtudioſiffimi eſſent Aegyptij, ne ab aliquo ſenatorum ad res nouas moliendas inſtigarentur, omnem aditũ in Aegyptũ proficiſcendi ſenatoribus intercluderet; vt qui ægro animo ferrent Romanæ Reipublicæ amplitudinem ad vnus hominis Imperium deuolutam. Hæc ex Dione. Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiam affert cauſam; ne qui præſect Aegypti, cum vellet, fame vrgeret Italiam, leuiq. præſidio aduerſus ingentes copias inſideret; additq. non tãtum ſenatoribus, ſed & illuſtribus Romanis equitibus in Aegyptum profeſſionem inhiſtam ab eodem fuiſſe. Idemq. libro 12.

hæc ait: De Auguſtaliũ Præſidum auctori- tate D. Auguſtus apud equeſtres, qui Aegypti præſiderent, lege agi, decretaq. eorũ perinde haberi iuſſerat, ac ſi magiſtratus Romani conſtituiſſent. Idem & lib. 17. hæc verba: Aegyptũ iam inde a diuo Auguſto equites Romani obtinent loco Regum. Ita viſum expedire, prouinciam aditu difficilem, annonã ſecundã, ſuperſtitione ac laſciuia discordem & mobilẽ, inſciam legum, ignaram magiſtratum, domi retinere. hæc ille. Id eſt enim quod Strabo lib. 17. ait, eiufmodi Præfectos Auguſtales Regis ordinem gerere. Videbatur ea prouincia eſſe quodammodo peculiare regnum Romani Imperatoris. Vnde deſertus a ſuis Nero cogitauit inter alia, ſibi a Senatu Aegypti præfecturam concedi. Hæc ſcribit Sueton. in Nerone cap. 47. Vt autẽ equeſtris ordinis homines tantum eam prouinciam adminiſtrarent, vſque ad Seueri Imperatoris tempora perdurauit: ſub Se- uero enim (vt auctor eſt Dio lib. 51.) Aegyptij ab Imperatore ſenatores habere meruerunt Præſides, & a filio eius Antonino iſdem Aegyptij in Senatum Romanum adſcripti fuerunt. Perſeuerauit autem idem titulus, vt qui præſect prouinciæ, diceretur Præfectus Auguſtalis.

^e *Marthæ & ſoc.*] De his Vſuardus hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

^f *Feliciani Epifcopi.*] Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. Cum nullus Mindenſis eius nominis reperiatur Epifcopus, fortãſſe hic ille Felicianus Fulginatis eccleſiæ Epifcopus & martyr, cuius venerãdas reliquias Otho Magnus Imp. in eam regionem tranſtulit, vt ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

^g *Irenes.*] Paſſa eſt ob tuendã pudicitiam. Agit de ea Vaſæus in chron. Hiſpan. & Flos ſanct. Hiſpan. Paſſa eſt anno Dom. 653. Eius martyriũ latius explicauit Andreas Reſendius in Breuiario Eborenſi. De eadẽ in Theſauro concion. tomo 2. hac die.

^h *Georgij & Aurelij.*] Trãſlatio potius, quam dies natalis horũ ſanctorum hic agitur, cum eorũ reliquiæ in Gallias delatæ, Pariſijs conditæ ſunt. Exceptionem vocant prædictorum ſanctorũ veteres tabulæ, ex quibus etiã Molan. hac die. Natalis autẽ dies Georgij & Aurelij martyrum agitur vj. Kal. Aug. de quibus S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. cap. 10.

ⁱ *Sindulphi.*] Vixit ſanctitate clarus circa annum Domini 600. vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuar. hac die.

ij. G Duodecimo Kal. Nouemb. Luna.

21

a b c d e f g h i k l m n p q r f
29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
f u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

N Cypro natalis sancti Hilarionis^a abbatis, cuius vitam virtutibus atque miraculis plenam sanctus Hieronymus scripsit. Apud Coloniam Agrippinam natalis sanctarū Vrsulæ^b & sociarum eius, quæ pro Christiana religione & virginitatis constantia ab Hunnis interfectæ, martyrio vitam consummarunt, & plurima earū corpora Coloniae condita fuerunt. Apud Ostia Tiberina sancti Asterij^c presbyteri & martyris, qui (vt in passione beati Callisti Papæ legitur) sub Alexandro Imperatore passus est. Nicomediæ natalis sanctorum Dasij^d, Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui post diuersa tormenta in mare demersi sunt. Maroniæ^e in Syria prope Antiochiam S. Malchi monachi. Lugduni sancti Viatoris^g ministri beati Iusti Lugdunensis Episcopi. In castro Laudunensi S. Ciliniæ^h matris beati Remigij Episcopi Rhemenfis.

OCTOBRI 21.

HILARIONIS^a.] De eodem tam Græci, quā Latini agūt hac die. Huius vitam scripsit S. Hieronymus, quā Sophronius in Græcū transtulit, vt testatur ipse Hieron. de script. Ecclēf. in Sophronio; ante Hieronymū S. Epiphanius profecutus est eius laudes, vt idem S. Hieronym. testatur. Agit de ipso etiam Sozom. lib. 3. cap. 13. & lib. 5. c. 9. & 14. Niceph. lib. 9. c. 15. lib. 10. c. 8. & lib. 11. c. 29. & alij. Migravit feliciter ex hac vita anno Domini 372. idq. ex eodē sancto Hieron. hac ratione colligitur, dum in vita S. Hilarionis ipsū tempore obitus S. Antonij fuisse ætatis annorū sexagintaquinque demonstrat: migravit autem ex hac vita Antonius (vt idem auctor scribit in chron.) anno vigesimoprimo Constantij Imperatoris, nempe anno Domini 358. inchoato. Cumq. idem testetur, Hilarionem vixisse annos octoginta, sicq. post obitū Antonij annis quindecim superstitem fuisse; perspicuū est, peruenisse ad

dictum annum Domini trecentessimū septuagesimumsecundum iam fere absolutum. ^bVrsulæ & soc.] De iisdem Beda, Vuandebertus, & alij recentiores hac die. Harum sanctarum virginum historiam diuersimode a diuersis auctoribus scriptam reperimus, siue a Rogero Cisterciensi, siue a Richardo Præmonstratensi, aut ab incertis auctoribus, vt quæ descripsit Mombritius tomo 2. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 87. Claudius Rota c. 154. Bonfinius de rebus Hungar. decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. to. 5. Hi quidem omnes in eandem conueniunt sententiam, Vrsulam vna cum socijs Romanam peregrinationem suscepisse, ac in itinere incidisse in Hunnos, ab iisdemq. sæuissime trucidatas; idq. accidisse anno Domini quadringentesimo quinquagesimotertio, testatur Sigebertus in chron. Addunt & de quodam Romano Pontifice Cyriaco nomine, qui eandem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, vt deperdita vera germanaq. earum virginum historia, quisquis

(vt

(vt libuit) siue quæ suo ingenio cōmentatus fuerit, siue quæ ab alijs leui quodam vulgumore accepit, scripturæ monumētis commendarit, non sine magno veritatis detrimento, cum grauissimā historiam commentitiam pene reddiderint. Ego quidem cum in huius rei veritate inuestiganda plurimum laboris insumpsem; ex optato euenit, vt inuenirem tandem codicem Vaticanum peruetustum, in quo tractatus erat inscriptus de rebus Britannicis, auctore Gaufrido Episcopo Asaphensi, sub nota numeri 944. in quo agens auctor de rebus Maximi tyranni, qui tēporibus Gratiani Imperatoris inuasit Imperium, de Vrsula quoque perbreuem contexit historiā, in hanc sententiam: Cum Maximus proximas Gallias inuasisset, ac vicinos Armoricos sedibus expulisset, vacuum prouinciam, vberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniae tribuit, ac diuisit; vnde & eidem prouinciæ comparatum est nomen, vt minor Britannia diceretur. Quo vero eorum etiam posteritati consuleret, ex magnæ Britanniae insula singulis vxores quæri iussit: singulis militibus singulæ virgines ex gentilibus suis sunt in matrimonium postulatae. Erat autem prædictorum militū præcipuus post Maximum Dux Connanus, vnus ex Britanniae Regulis, cui paris nobilitatis cōiunx designata est filia Dionoci Regis Cornubiæ, nomine Vrsula. Londini itaque cunctis coactis, inuitæ licet, patrium solum, carosq. suos relinquentes, imponuntur nauigijs: dūq. regionem Armoricorum cogitant nauatæ, mox sæua procella naues impulit in Germanicum litus; vbi dum essent, Melga Pictorum, & Gaunus Hunnorum piratæ, qui comparata classe, icto fœdere cū Gratiano Imp. aduersus Maximum, vt vel hac arte eum a cœptis deturbarent, cum ad infestādam Britanniam tenderent, in has ad litus iactatas virginum naues incidentes, sic in Britannas virgines, vt in hostes grassati sunt, vt vim inferendi illarū pudicitiae, consilium caperent. Quæ omnes hortatu Vrsulæ, mortem dirisimam potius oppetere, ac gladijs obruncari, Christiana constantia decreuerunt, quam ignominiosum quid pati. Cumq. ea persistenter animi firmitate: mox illorum libidine in barbaricum furorem mutata; cum alio properarent, ne longiori mora distineretur, singulas crudelissime trucidarunt, indeq. in Britanniam nauigarunt, namq. eam militibus vacuum aggressi; sed confestim, missis illuc a Maximo duabus militum legionibus, inde pulsi, soluerunt in Hiberniam. Quæ vero post hæc secuta sunt, idē auctor profecutur, quæ nos referre omittimus: satis nobis visum hæc referre, quæ spectat ad historiam Vrsulæ. Sparsa in finitimis regionibus fama de gloriosa virginum nece, quod vitæ potius quam pudicitiae dispendium pati sustinuisent, a vicinorum locorum accolis sacra ca-

dauera cum honore sunt sublata, atque Coloniam Agrippinam delata, debito sanctis martyribus cultu celebrata sunt.

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore descripsimus, nobis longe magis probantur, quam alia prædictorum figmenta ab omni etiam verisimili ratione remota. Licet autem non omnia quæ ab eo scripta sunt auctore, nobis probentur: quæ tamen in tanta caligine rerum ex multis veritati cōsentientia esse noscuntur, cur respuēda nobis erunt? Nam hæc ex his etiam firmiora redduntur, quæ scribit S. Ambrosius in relatione ad Valentinianum de sua legatione ad Maximum, vbi agit de Hunnorū copijs a Gratiano concitatis, & accersitis contra Maximum; quas Valentinianus post Gratiani obitum, pacis cupidus, intra terminos consistere mandauit: vbi ostendit Gratianum Imp. pro virili conatum esse exterorum auxilio Maximi vires infringere. Rursus autem de eadē incursione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum Ducum scribit etiā Sigebert. in chron. anno Domini 389. Nec omittimus dicere ex sententia Saluiani Massiliensis lib. 4. & 7. de rectorio iudicio & prouid. Dei, Hunnorum gentem fuisse præ ceteris in venerem solutissimam. Hæc de his iam satis. Si quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupierit, signauimus codicis numerum, quo facilius inueniri possit. Hæc nostra cum recognosceret Reuerendissimus Lindanus Episc. Ruremundensis, simulq. probaret, de loco martyris tantum excepit; qui tamen, vt eam solueret difficultatem, hæc quæ sequuntur, suis verbis apposuit:

Superioribus tantum obstare videtur locus, qui agonis S. Vrsulæ palæstra constanter ab vniuersis in hunc vsque diem est habitus. Is tunc temporis longiuscule a Colonia Vbi-orum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen est, plurimas inter magni atque non obscuri oppidi ruinas superstites, Vpen & Vben, quod Latini emollierunt, dicentes Vbios pro Vpios) erat distitus: nunc autē ex Francorū & Iudæorum plurimorū (quod illorum loquitur antiquissimum cœmeterium permultis Hebraicis epitaphijs exornatum) incolatu ad flexū Rheni forma hemicycli extensum longissime. Si quis enim opposito ex litore Coloniā intueatur, verissime dixerit, Colonienses in sigmate conuiuari. Hunc autem locū, vbi nunc visitur sanctæ Vrsulæ collegium virginum nobilium (licet vna vix, aut altera superstit sanctimonialis, Lutheranismoeas ad thalamos maleblandos a suauissimo Christi Domini iugo abliciente) fuisse certaminis arenā, inde pij non imperite videntur astruere, quod templi area nullum suscipit sepeliendū, immo pueros recens baptizatos de nocte quasi euomens in superficiem reijcit visendos; cuius rei miracula narrant incolæ non rara, quæ non alibi temere inueniantur.

niantur. Quod ne cuiquam videatur paradoxum, obiter viam indicabimus, quam vetus Rheni fluxus peritis rerum Belgicarum obseruatoribus præmonstrabit. Nam quod nostras ait Gaufridus Asaphensis in Anglia (quam S. Bonifacius in epistolis Saxoniam appellat transmarinā) Episcopus, appellans Germanicum litus, vbi illa sit cum suis passā: tu voces cum veteribus Aestuaria Germanica, siue, vt Tacitus, insulas Saxonum: quæ suo nomine (quod nullus veteris regionis Rhenanæ peritus ierit inficiando) completatur, quicquid hodie habet Oceanum versus non solum Zelandia, Hollandia, Phrisia, olim Fresia ad Fleuum (qui Rheni fuit brachiū Het Vlye ex Vuahale in Iselam a Druso deriuatum, vnde & hodie Fossa Drusiana vocatur) sita: sed & longius nunc ab Oceano in mediterranea diffusa Transyselana, vbi Drentij, nunc Drentenlandt, & Tubātij, nunc Tuuentenlandt apud Groeningam habitabant insulares; & Cliuia Colonia vsque pertingens, varijs olim Rheni brachijs, seu anfractibus interclusa. Vnde & olim Cæsaris Vuardæa, quam insulam dicimus, nomen habet, haud longe a Colonia, vbi S. Suuibertus eolitur Kal. Martijs, quod Rheni circuitu olim ambiebatur, iam mediterranea. Nunc igitur superius enarrata prædicti Gaufridi historia nostratibus optime fuerit testimonijs consentanea, quæ habent, istam SS. virginum classē vi procellarum ex Oceano Thielam appulisse, quæ hodie portus est Geldria ad Vuahalim; inde Coloniam perrexisse: quod tum fuit facillimum, cum Rhenus fluuiorum rex adeo abundabat aquis, vt fossas plurimas ad Hollādiam & Geldriam exsiccandam iusserint pij Augusti exēplo Drusi Rom. effodiendas: vt & nostrates posteri in vsum oppidi & agri Traiectensis Leccam a stillando dictam, quod hieme Rhenus illac sese in Mosam altero suo cornu effunderet copiosius. Vnde forte a Latinis fuit dictus Bicornis ab ostijs nobilioribus: quorum alterum Glareano, alijsq. fere omnibus etiam nunc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam a Romanis contra Britonum incurfiones in litore extructam euoluebatur; sed dum vi tempestatum permotis obstructum. Si ergo classis illa S. Vrsulæ fuit vi tempestatis ad Vuahalim depulsa, nullo negotio naucleris licuit ad rectum Rheni cursum ex internatantibus passim insulis naues dirigere, aut potius ventis dare: qui eos in manus Hunnorum (quod & Colonienfis habet historia) inuenerunt. hi enim apud Coloniam, vbi Romanum semper fuit contra Saxones ferosq. Germanos vltra Rhenū agentes præsidium, agebant, Gratiano Aug. contra Maximū tyrannum militaturi. sed ex sententia Gaufridi a prædictis piratis tā immane scelus dicitur perpetrātū. Haftenus eruditus Lindanus.

^c *Asterij*] De quo Beda & Ado ex Actis

S. Callisti Papæ, quæ extant apud Suriū to. 7. die 14. Octobris, vnde & ceteri acceperunt. Corpus Asterij a Sergio Iuniori Rom. Pont. translatum est in Titulum Equitij, vt vetus inscriptio in marmore sculpta, quæ in eadem ecclesia asseruatur, fidem facit.

^d *Dasij & soc.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri recentiores. Restituitur ex antiquis manuscript. Germana lectio est, duodecim militum, loco duodecim millium.

^e *Maronie in Syria.*] Erat in Syria olim vicus, Maronia dictus, vbi Malchus vixit; qui postea creuit in ciuitatem. Fuit eiusdem loci Episcopus insignis Timotheus nomine, qui multa grauiq. passus est ob communicationem cum S. Ioan. Chrysof. tempore Arcadij Imp. vt scribit Pallad. in dialog. Est mentio de alio Maronia Episcopo, Dimasio nomine, qui interfuit Concilio Ephesino, vt constat ex Actis ipsius. An autem a prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitæ, sint appellati, an vero a S. Marone abbate, non audemus certi quid definire. Cōpertum etenim habemus, Maronem abbatem in Syria claruisse sanctitate; fuisseq. monasterium dictum S. Maronis in Syria, cuius abbatis, nomine Alexandri, extant litteræ ad Hormisdam Papam, & libellus oblatas Synodo, quæ recitantur in actione prima Quintæ Synodi. Eius itaque monachi appellati sunt Maronitæ, sicut a Studio Studitæ, a Saba Sabaitæ, a Dio Dijtæ, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortasse nomen Maronitarum prouenit, illorum (inquam) Christianorum, qui proprios habētes Episcopos, degentes in monte Libano, magna fidei sinceritate & animi ardore communicant Romanæ Ecclesiæ, quorū est Romæ nobile collegium a Sanctissimo D. N. Greg. Papa XI I. laudabiliter institutum: quod summa industria, consilio, & ope curat Illustriss. ac Reuerendiss. Antonius Carafa, S. R. E. Card. Bibliothecarius, cuius immensos labores, studia, & animi affectū in restituenda ac propaganda fide Catholica collapsa in Orientali Ecclesia, nouit ille melius, qui solus laborem & dolorem considerat.

^f *Malchi.*] Eius vitam S. Hieronymus egregie cōscripsit. Ab hoc diuersus est (etsi in multis conueniat) monachus ille, quem Sozomenus Malachionem vocat, qui iisdem temporibus vixit, de quo libro 6. cap. 32.

^g *Viatoris.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recent. Scribit de eo Petrus in catal. lib. 9. c. 90. Claruit temporibus Theodosij senioris, vt Ado Vien. testatur in chronico.

^h *Ciliniæ.*] Plura de ea in vita S. Remigij; eius tamen vitam seorsum scriptam esse ab Hucbaldo, tradit Molan. Sigebert. de ea in chron. anno Domini 449. Alia eiusdem nominis Cilinia Meldēsis virgo fuit, de qua agitur in vita S. Genouefæ virg. & apud Molanum hac die.

Vnde-

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

HIEROSOLYMIS beati Marci^a Episcopi, clarissimi & doctissimi viri, qui primus ex Gentibus Hierosolymorum ecclesiam suscepit regendam, ac non multo post sub Antonino Imperatore martyrij meruit palmam. Hadrianopoli in Thracia natalis sanctorum martyrum Philippi^b Episcopi, Seueri presbyteri, Eusebij, & Hermetis, qui sub Iuliano Apostata post carceres & flagella incendio cremati sunt. Item sanctorum martyrum Alexandri^c Episcopi, Heraclij militis, & sociorum. Firmi in Piceno sancti Philippi^d Episcopi & martyris. Oscæ in Hispania sanctorum virginum Nunilonis^e & Alodiæ sororum, quæ a Saracenis ob fidei confessionem capitali sententia punitæ, martyrium consummarunt. Apud Coloniam sanctæ Cordulæ^f, quæ vna ex sodalibus sanctæ Vrsulæ, cum aliarum supplicijs & cæde perterrita se occultasset, eius rei pœnitens, postridie se vltro patefecit, & nouissima omnium martyrij coronam accepit. Hierapoli in Phrygia sancti Abercij^g Episcopi, qui sub Marco Antonino Imperatore claruit. Rhotomagi sancti Melanij^h Episcopi, qui a sancto Stephano Papa ordinatus, illuc ad prædicandum Euangelium missus est. In Tuscia sancti Donatiⁱ Scoti Episcopi Fesulani. Veronæ sancti Verecundi^k Episcopi & confessoris. Hierosolymis sanctæ Mariæ^l Salomæ, quæ in Euangelio legitur circa Domini sepulturam sollicita.

MARCI Episcopi^a.] Agunt de eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euseb. in chron. anno 19. Hadriani Imp. & hist. lib. 4. cap. 6. in fine, Epiphanius hæresi 66. cum agit de successione Episcoporum Hierosolymitanorum, Niceph. Episc. in chron. & Niceph. Callist. hist. lib. 4. c. 25.

^b *Philippi & soc.*] Beda, Ado, & alij. Hunc præcessit Liuius, qui successit Eutropio; am-

boq. Constantij temporibus ob defensionem Catholicæ fidei martyrio coronati sunt, prout testatur S. Athanasius in apolog. de fuga sua ad Constantium, col. 334.

^c *Alexandri & soc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

^d *Philippi Episcopi.*] De quo etiam tabulæ Firmanæ ecclesiæ, quas Romam delatas accepimus.

^e *Nunilonis & Alodiæ.*] Agit de iisdem Vsuardus. Ipsarum martyrium scripsit S. Eulogius

logius in Memoriali sancti. lib. 2. cap. 7. passim dicit Aera 889. anno Domini 851. Plura de his conscripta haberi in manuscrip. cod. testatur Ambros. Moral. ibi in schol. De his etiam in Flore sancti. & in Thesaur. concion. tom. 2. agitur.

Quod autem tam hic, quam in alijs locis semper, cum Aerae numerum ad Christi Domini nostri annorum rationem deducimus, ab Aerae nota annos triginta octo subtrahere consueuimus: rem haud ab instituto alienam facturi videmur, si de Aera paulo diffusius differamus: ea etenim numeri nota tunc Acta martyrum, ac sacra Concilia, tum etiam res profanas in Hispanijs consignari consueuisse, exploratissimum est; rarumque sit inueniri id ab alijs usurpatum. Hic quidem usus ab ipso Augusti tempore post mille trecentos & amplius annos in aliquibus Hispaniae regionibus, quin etiam in Lusitania ultra millesimum & quadringentesimum perseuerasse, certissimum est, ut habes notatum pluribus a Vasio in chron. Hispan. c. 22. Quod in primis ad ipsum Aerae nomen spectat; numeri notam esse dictam Aerae, affirmat Nonius; in quam sententiam Lucillus lib. 29. his verbis: Hae est ratio peruersa, Aera numeri subducta improbe. Faustus Regiensis lib. 1. de Spiritu sancto Aerae supputationem appellat: quam & ab aere sic dictam putant, quod in aere esset numeri nota descripta. Reijcitur a Vasio in chron. & a Didaco Couar. lib. 1. var. resolut. cap. 12. commentum de Aera, quo dictum est, Aerae cum aspiratione scribendam Heram, dictamque ab hero, hoc est, domino. Refellit Refendius Genesij Sepuluedae inuentum de Aerae nomine, quod scilicet a notarijs alijsque scriptoribus sic fuerit abbreviatum; ut quod scribendum esset, Annus erat Augusti Caes. illi breuitatis causa sic exararet, A. E. R. A. Caes. paulatimque demptis punctis etiam, scriptum AERA. Caes. Fere eiusdem rei commentor fuit Couarr. vbi supra; cum diceret, primum elementum, A, a ceteris litteris interpunctione esse separandum, ac sic scribendum A. Era. ut diceret, Annus erat. praeuulit tamen Couar. suae sententiae Sepuluedae fictionem. Sed quis non videat, cum cuiusque actionis in praesens factae tempus in scriptura apponitur, non dici, Annus erat, sed Anus est, &c. Cur non sic potius (si licet in re seria ludere) singula per se elementa ponimus A. E. R. A. ut singulas significant dictiones, ac velint dicere, Annus est Regni Augusti? Sed missa istaec commenta: nam Augusti nomen, quod per vltimum illud A. exprimunt, longe post exordium Aerae a Senatu excogitatum, & tributum est Octauiano, anno nimirum decimo quinto a Triumviratu, & vndecimo post Aerae coeptam, cum scilicet idem Octavianus sextum ageret Consulatum cum collega Agrippa iterum Con-

fule, ut auctor est Dio hist. Rom. lib. 53. Quae nam ratio patitur, ut in Aera positum sit nomen Augusti, quod necdum a Senatu fuerat adinuentum? Est & Isidori lib. 5. Orig. ea sententia, ut ab aere dando, hoc est, tributo pendendo, Aera sit dicta: quae an sit vera, dicam inferius. Rursus de Aera illud apud omnes eruditos est in confesso, Aerae coeptam esse numerari anno triginta octo ante Christi Domini nostri natalem diem. Ad haec probanda non est quod multis immorer; satis erit ad eam rem demonstrandam S. Iuliani Tolentani Episcopi patens assertio, qui lib. 3. contra Iudaeos ad Eruigium Regem habet haec verba in fine: Aera enim inuenta est ante triginta & octo annos, quam Christus nascetur. Nunc autem acclamatur Aera esse septingentesimam vigesimam quartam: detractis igitur triginta & octo annis, ex quo Aera inuenta est, vsque ad Christi natiuitatem, residui sunt sexcenti octoginta sex anni. haec Iulianus; qui dum ait: Nunc autem acclamatur Aerae esse, &c. ad illud videtur alludere, quod in Hispaniarum ecclesijs (ut habet c. 9. secundae Synodi Bracarenensis) die natali Domini post Euangelicam lectionem publice in ecclesia per diaconum futuri eius anni Paschatis dies annunciabatur, simulque Aerae curres promulgabatur, sicque ea ratione Aera dici videtur acclamata. Sed missis his, iam omnes consentiunt, ante annos triginta & octo diei natalis Domini, Aerae coeptam esse numerari; eaque ratione, iureque iisdem omnes referunt ad annum quartum a Triumviratu. Quod autem disertissimorum virorum non mediocriter torset ingenia, illud potissimum est, quidnam fuit in causa, ut eo anno Aerae numerus sit inuentus? Vasio in his peruestigandis plurimum laboris insumpsit, & quo rem sibi minus assequi visus est, claros eruditione viros, qui in ea facultate in Hispania florebant, consuluit: fuerunt hi Genesius Sepulueda, & L. Andr. Refendius; eorumque de ea re sententias recitat. hi omnes aliorum commenta refellentes, in eam pedibus sententiam abijisse videntur, ut Aerae numeri eo anno fuerit auspicandi ratio, quod a Triumviris facta eo ipso anno Romani Imperij diuisione, Hispania Augusto cesserit. Eadem affert causam & Didac. Couarr. libro 1. var. resolut. c. 12. Miratus sum (fateor) nobilissima ingenia post multas de ea re lucubrationes errore temporis lapsa, ut putarent partitionem Imperij inter Triumuiros anno quarto Triumviratus esse factam. Dio Cassius, historicorum clarissimus, qui floruit Romae temporibus Seueri ac successorum Imp. quique anno octavo Alexandri creatus est Consul ordinarius, resque Romani Imp. ex antiquis Annalibus peruestigans, cuncta ordine temporum per Consules in annos singulos digessit; hic, inquam, Dio duplicem Imperij Romani partitionem a Trium-

uiris

uiris factam recenset: priorem videlicet ipso primo anno Triumviratus sub Consulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe cond. anno septingentesimo duodecimo, qui & annus primus Imperij Octauiani numerari consuevit: posteriorem autem Imperij Romani inter eosdem Triumuiros partitionem factam ait sub Consulatu Caluini & Pollionis, a Triumviratu anno tertio, ab Vrbe cond. septingentesimo quartodecimo, post bellum Perusinum confectum, pace inita inter Octavianum & Antonium; qua quidem facta diuisione, eidem Octauiano non tantum Hispaniae, sed Galliae, Sardiniae, & Dalmatiae obtigerunt. Haec Dio hist. Roman. lib. 48. Ex quibus quidem manifeste apparet, neutram Imperij diuisionem, primae Aerae, quam coeptam esse anno quarto a Triumviratu & ipsi affirmant, aptari posse: a priore enim partitione vsque ad Christi Redemptoris annum, quadraginta & vnus intercurrunt anni; a secunda autem vsque ad praedictum tempus, anni numerantur trigintanovem, vel quadraginta, si numeres primum Christi annum anno quadagesimo secundo Augusti, ut plerique faciunt: cum alioquin triginta octo tantum numerari necesse sit, ex maiorum omnium assertione, a prima Aera vsque ad Christi Domini nostri natalem diem. Nec insuper aliqua potest ratione subsistere, quod in ea re adhuc sibi ambigua addidit Vasio, Aerae fortasse numerari coeptam a domitis Cantabris & Asturibus, cum Octavianus vniuersam Hispaniam tranquilla atque pacata potitus est: nam eodem Dione auctore, certum exploratumque habetur, bellum Cantabricum coeptum esse sub Consulatu nono Octauiani, ab Vrbe condita anno 729. ab ipso initio Aerae anno quartodecimo; idemque perseuerasse, iisdem saepius rebellantibus, vsque ad Consulatum Sentij Saturnini, anno ab Vrbe cond. 735. Aera vigesima prima. Haec Dio hist. Rom. lib. 53. & 54. quibus ea quae de causa auspicandae Aerae a praedictis sunt posita, consutari videntur.

Alia igitur a praedicta est perquirenda causa, cur anno quarto a Triumviratu, qui est trigessimus octauus ante Christi diem natalem, ab Hispanis anni singuli ab Aera coeperint numerari. Mea quidem sententia, nulla ex parte veriore causam ac certiore quam ex Dione de ea re venari possumus: qui dum sub vnoquoque Consulatu res gestas recenset, sub Consulatu Marcij Censorini & Caluisij Sabini (est hic ille ipse annus quartus a Triumviratu, quo sumitur initium Aerae) de Cerretanis in Hispania rebellantibus texit historiam, eosque eo anno perdomitos ab Augusto per Domitium Caluinum enarrat; eundemque adeo ingentem vim pecuniae ex Hispanis collegisse, ut quod ab alijs Orbis ciuitatibus ad triumphum impensas exigi consueuisset, ex solis Hispaniarum ciuitatibus

collegerit; eandemque pecuniam adeo affatim suppeditatam, non tantum ad triumphum impensas satis fuisse; sed ex ea maiorem partem ad Urbis Palatium, ipsa antiquae Urbis cunabula, vbi Romulus prima iecerat Urbis fundamenta, incendio absumptum, ex integro restituendum, esse expensam: scribit enim haec Dio hist. Rom. lib. 18. ponamque eius verba, quo haec certiora ac fideliora habeatur, ut a fonte haec potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non sine veritatis dispendio Dionem in compendium contraxit. sunt haec, inquam, verba Dionis: Triumpho sibi concessio; quod in triumphum conferri ab urbibus solet, a solis Hispaniae ciuitatibus accepit; atque eius aliquam partem ad triumphum apparatus insumpsit, maiorem vero in Palatium reficiendum: id enim incendio combustum instaurauit ac dedicauit, cum alijs rebus splendide ornatum, tum imaginibus, &c. Haec Dio: licet quod ad Palatii restitutionem spectat, Suet. in Aug. cap. 57. non ab Hispanis tantum, sed a ceteris collatam dicat esse pecuniam. Porro cum Hispanorum collatio munificentissima praediceretur, eaque ipso anno facta noscatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile persuadeo, ob tam egregiam nauatam operam, ut a re admodum memorabili, ab Hispanis coepa esse futura tempora numerari. Vnde non displicet, quod Isidorus lib. 5. orig. Aerae ab aere collato, hoc est, tributo penso, putat esse dictam; licet ab eo omnino dissentiam, dum ait, tunc ab Augusto fuisse vniuersum Orbem descriptum: nam eo tempore nominatae superius prouinciae tantum sub Octauiani ditione positaerant; & Orbis descriptio post annos triginta octo, eo anno quo Dominus nascitur, facta reperitur. Sic itaque Aerae nuncupatam ab aere collato existimo, atque a dicta collatione aere, Aerae, ipsam notam numeri in Hispania esse acceptam. Haec sunt quae de Aera inuenta habui dicere. Si quis his certiora habet quae dicat, in medium proferat, & agam gratias.

[Cordula.] Consule quae dicta sunt pridie huius diei in Vrfula. De huius translatione agitur in vita Alberti Magni par. 2. cap. 9. [Abercij Episc.] De eodem Graeci etiam agunt hac die in Menologio. Eius res praecclare gestas ex antiquis monumentis descripsit Metaphrastes, quas Lipom. habet tom. 6. & Sur. romo 5. Claruit temporibus Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri fratrum Imperatorum. Extat eiusdem sanctissimi viri epistola ad dictum M. Aurelium Antoninum Imp. quae Apostolicum redolet spiritum: exhibemus eam integram in Annalibus Ecclesiasticis, acceptam ab Illustrissimo ac Reuerendissimo D. Gulielmo Sylleto Cardinale amplissimo, qui eam Graece scriptam in antiquo manuscripto codice, ut ingentis pretij margaritam, custodit.

h Mela-

^h Melanij Episcopi.] Fuit hic secundus eius sedis Episcopus, subrogatus S. Nicasio, vt habent tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares. Aliqui hunc Melonem, corrupto vocabulo, appellant. De eo Vincent. lib. 11. c. 74. Petrus in catal. lib. 9. c. 93. & alij.

ⁱ Donati.] Eius Acta nuper cõscripsit Franciscus Cattanius Diacetus Episc. Fesulanus.

^k Verecundi Episcopi.] Tabulæ ecclesiæ Veronenf. pluribus autem Illustriff. ac Reuerendiff. D. August. Valerius Episcopus Veronen. & S. R. E. Card. in commentario de antiquis monumentis Episcoporum Veronen. pag. 12. & 43.

^l Mariæ Salomæ.] De ipsa Matth. Euang. cap. 15. & 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores.

* B Decimo Kal. Nouemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

N Hispania prope Gades ad fundū Vrfonianum sanctorum martyrum Seruandi ^a & Germani, qui in persecutione Diocletiani sub Viatore Vicario post verbera, squalorem carceris, famis ac sitis iniuriam, & longissimi itineris laborē, quem ferro onusti pertulerunt, nouissime martyrij sui cursum cæsis ceruicibus impleuerunt: ex quibus Germanus Emeritæ, Seruandus vero Hispali conditus est. Antiochiæ in Syria natalis sancti Theodori ^b presbyteri, qui in persecutione impij Iuliani comprehensus, post equulei pœnam, & multos ac durissimos cruciatus, lampadibus etiam circa latera appositis inflammatus, cum in confessione Christi persisteret, occisione gladij martyrium consummauit. Constantinopoli sancti Ignatij ^c Episcopi, qui cum Bardam Cæsarem ob repudiatam vxorem arguisset, ab eo multis iniurijs affectus, in exilium pulsus est: sed a Nicolao Romano Pontifice restitutus, tandem in pace quieuit. Burdigalæ S. Seuerini ^d Coloniensis Episcopi & confessoris. Rhotomagi sancti Romani ^e Episcopi. Apud Salernum S. Veri ^f Episcopi. In territorio Ambianensi S. Domitij ^g presbyteri. In pago Pictauiensi sancti Benedicti ^h confessoris.

SERVANDI & Germani ^a.] De iisdem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Horum Acta narrantur egregie hymno sacro in Breuiario Toletano: ex vultis monumentis eadem alij soluta oratione descriperunt, vt Vasæus in chron. Hisp.

Marin. Sicul. de reb. Hispan. lib. 5. Eadem in Theaur. concion. to. 2. & in Flore san. Hisp. ^b Theodori.] A nonnullis Theodoretus hic dictus reperitur. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Eius nobile certamen scribit Sozom. histor. lib. 5. cap. 7. qui Theodoretum appellat ad diffe-

differentiam alterius Theodori, qui eodem tempore ibidem eadem ex causâ dirissima passus est, de quo Ruffin. hist. lib. 1. cap. 36. Socrat. lib. 3. cap. 16. Sozom. lib. 5. c. 19. Theodoret. lib. 3. c. 10. ante hos omnes S. Gregor. Nazianz. orat. 2. in Iulianum, & S. August. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Testatur Molan. se vidisse huius martyris Acta ab aulicis Iuliani tunc scripta, eaq. hætenus Carthusiæ asseruari: sed miramur ea præterijisse Surium, & eius in vitis Sanctorum colligendis successorem Mosandrum, ambos Carthusianos.

^c Ignatij Episc.] Agunt de eo etiã Græci hac die in Menologio. De eo est frequens mentio in registro Ioannis Octauæ Papæ, Nicolai Primi, ac præsertim in eius epistola ad Michaelem Imp. & alijs plerisque, vt in epistola ad Episcopos Asiæ & Libyæ, itemq. ad clementem Constantinopolitanum, ac denique ad vniuersos Christi fideles conscripta 18. Martij Indi. 13. itemq. in Romana Synodo ab eodē Pontifice celebrata. His addimus Græcorū historicos Zonar. lib. 3. Annal. Cedren. in comp. hist. in Michaele, Glyc. in 4. par. Annal. Ex quibus omnibus vita ipsius optime concinnari posset: si præsertim adderetur ea, quam Anastasius Bibliothecarius scripsit ad Hadrianum Secundum Rom. Pont. in præfat. de octaua Synodo; quam historice scriptam legimus in codice manuscripto Illustriff. ac Reuerendiff. D. Antonij Caratæ Card. Bibliothecarij.

^d Seuerini Episcopi.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scripsit eius Acta Fortunatus, vt testatur Greg. Turon. de glor. confess. cap. 45. Alia insuper incerto auctore ex vet. manuscrip. edidit Sur. to. 5. De eius electione agitur in appēdice Concilij Agrippinensis habiti post Consulatum Amantij & Albin, anno Domini 346. secundum veriorum supputationem. Diu multumq. sedit: nam tempore obitus S. Martini adhuc superstes erat, vt scribit Greg. Turon. lib. 1. mirac. S. Martini cap. 4. Obijisse autem S. Martinum Arcadio & Honorio Augg. quintū Conssan-

no Dom. 402. in Annalib. nostris ostendimus. Mentio de eodem Seuerino habetur in Actis S. Euergisli eius diaconi, & inde Episc. successoris, apud Sur. to. 5. die 24. Octob. in vita S. Annonis Episc. Colon. lib. 2. c. 27. & Sigeb. in chron. anno 399. De translatione eiusdem Sur. tom. 5. hac die historiam recitat. Hic monemus lectorem, scripsisse Petrum Damiani ad Desiderium abbatem commentariolum de quibusdam miraculis, quæ descripsit Lipom. tom. 8. vbi de Seuerino Episcopo Coloniensi adhuc in pœnis purgatorijs existente narrat historiam. Id quidē nolim quis putet intelligi de S. Seuerino, de quo hic agimus, qui iam ante annos sexcentos ex hac vita migrarat, sed de aliquo alio, quem auctor dicit nuper illi præfuisse ecclesiæ: licet in editis tabulis Episcoporum Coloniensium nullus alius eiusdem nominis Episcopus reperiatur. quare suspicor in prædictam scriptionē errorem irrepsisse nominis ciuitatis, vel Episcopi. Nisi dicere velimus, illa verba: Nuper Episcopus: non ex dictis ab Adraldo, qui citatur, esse relata, sed potius ex scripto esse recitata, nimirum ex exemplari ab eodē misso ad Petrum, qui hæc scribit: nam rem gestā fuisse scriptis consignatā testatur.

^e Romani Episc.] De quo hæc in dictis manuscriptis: S. Romani Episcopi & confessoris, cuius vita meritis claruit, & mors pretiosa in domo Domini quotidie demonstratur. De eo etiam Molan. hac die. Fuit autem eius sedis Episcopus vicesimus ordine, seditq. anno Domini 622. vt tabulæ eius ecclesiæ apud Democharem indicant.

^f Veri Episcopi.] De eodem veteres tabulæ, Breuiarium, & alia antiqua monumenta ecclesiæ Salernitanæ. Asseruat eus corpus in ecclesia cathedrali, in crypta inferiori, vna cum alijs sanctis, quorum superius meminimus 19. huius.

^g Domitij.] Vet. manuscrip. ac etiam Molan. de eodem agit hac die.

^h Benedicti.] De eodem Vsuard. hac die, & alij recentiores.

24 Nono Kal. Nouemb. Luna. Cxxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VENUSIAE in Apulia natalis sanctorum martyrum Felicis ^a Episcopi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum, Fortunati & Septimi lectorum: qui tempore Diocletiani a Magdelliano Procuratore multis diu vinculis

vinculis & carceribus in Africa & Sicilia macerati, cum Felix nullatenus sacros libros iuxta Imperatoris edictum tradere voluisset, tandem occisione gladij consummati sunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran passio sanctorum Aretæ^b & sociorum trecentorum & quadraginta, tempore Iustini Imperatoris, sub Dunaan Iudæo tyranno: post quos Christiana mulier incendio tradita est; cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Christum confiteretur, nec blanditijs nec minis retineri posset, in ignem vbi mater ardebat, se præcipitem dedit. Coloniae sancti Euergisii^c Episcopi & martyris. Constantinopoli sancti Procli^d Episcopi. In Britannia minori transitus sancti Maglorij^e Episcopi, cuius corpus Lutetiæ Parisiorum requiescit. In Vertano monasterio sancti Martini^f abbatis. In Campania sancti Marci^g solitarij, cuius præclara opera sanctus Gregorius scripsit.

OCTOBRIS 24.

FELICIS & soc.²] Agunt de iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Cuius autem ciuitatis in Africa hic Episcopus fuerit, varia lectio est. Beda legit, Tubrocensis ecclesiæ; Ado, Tibiurenensis, prout etiam in prædictorum martyrum Actis, quæ extant apud Sur. tom. 5. legitur. Ex antiquis autem manuscript. verior lectio ea mihi probatur, quæ habet, Tibirensis. De Tibirési, vel Tibiritana ciuitate mentio habetur in Concil. Carthaginensi temporibus Cypriani, vbi subscriptus legitur Vincentius Tibiritanæ ecclesiæ Episcopus, & ipse Cyprianus scribit ad Tibiritanos epist. 56. In priorem editionem Rom. Martyrologij nescio quomodo irrepsit error, vt hic Felix Aptungitanus dictus reperitur, de quo Optatus Mileuitanus meminit lib. 1. contra Parmen. aitq. eum manum imposuisse Cæciliano creato Episcopo Carthaginensi. sed ille reperitur supervixisse etiam temporibus Constantini, vt apparet ex Augustino de act. cum Donatist. post collat. cap. 33. & epist. 162. Nec vero est hic ille Felix Episcopus Abdiritanus, qui vixisse reperitur in Africa temporibus Zenonis Imp. vt constat ex Victore lib. 2. de perfec. Vuandal. Agit de his martyribus Petrus in catal. lib. 9. c. 101. & Mombrit. tom. 1. sed multa sunt in eis quæ corrigantur. Græci de iisdem martyribus agunt xvj. Kal. Maij in Menologio, vbi eorum passionis Acta breui summa describuntur.

^b Aretæ & soc.] De his item hac die Græci in Menologio; quorum Acta Metaphrastes

exacte describit: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. De iisdem Niceph. hist. lib. 17. cap. 16. Zonar. in Iustino Imp. & Cedren. anno 5. eiusdem. De Homeritis & eorum Regibus Christianis, quibuscum Iustinianus aduersus Persas fœdus inire studuit, pluribus agit Procop. lib. 1. de bello Persico.

^c Euergisii Episcopi.] Agunt de eodē Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex veteribus codicibus edidit Sur. tom. 5. Successit hic S. Severino, vt constat ex tab. eius ecclesiæ, & ex vita ipsius.

^d Procli Episcopi.] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Fuit hic primū agnostes S. Ioannis Chrysostomi, ac demum eius sedis Episcopus, de quo Socrat. lib. 7. c. 39. 40. 41. 44. Theodoretus hist. lib. 5. c. 36. Niceph. hist. lib. 14. cap. 38. 39. 43. 46. & 47. Mentio de eodem habetur in vit. S. Ioannis Chrysost. Inter plurimas eiusdem viri egregias lucubrationes, celeberrima est epistola ad Armenos de fide Catholica, cuius meminit Liberatus diac. in Breviar. quæ & citata reperitur in SS. Concilio œcumenico Ephesino: habetur eadem typis excusa. De eius rebus gestis pluribus egimus in Annal. Eccl. ibi & de alijs eiusdem Sancti lucubrationibus.

^e Maglorij Episcopi.] Eius Acta extant apud Sur. tom. 5. Petrus in catal. lib. 9. cap. 103. de eodem nonnulla habet, itemq. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 50. & lib. 4. cap. 47. Guibertus Gemblac. de virtut. S. Martini cap. 14. & Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Claruit anno Domini sexcentesimo vigesimo.

^f Martini

^f Martini abb.] De eo item Vsuardus hac die & alij, Ado autem ad quintum Idus Decembris. Agit de eodem Gregorius Turonensis de glor. confess. cap. 57. ^g Marcij.] De quo scribit S. Gregor. Papa lib. 3. dialog. cap. 16. Alius iisdem fere temporibus claruit in Gallijs in Aruernesi agro Marcius, cuius res gestas scribit Greg. Turon. in vit. sanct. Patr. c. 14. ex quo Trithem. de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 27.

25

Octauo Kal. Nouemb. Luna.

D^{xxviiij.}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE sanctorum martyrum Chrysanthi, & Dariae vxoris eius, qui post multas quas sub Celerino Præfecto pro Christo sustinuerunt passiones, iussi sunt a Numeriano^{*} Imperatore via Salaria in Arenario deponi, atque illic viuētes terra & lapidibus obrui. Item Romæ natalis sanctorū quadraginta sex^b Militum, qui simul baptizati a Dionysio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati sunt; ac via Salaria sepulti: vbi & alij Martyres centum viginti & vnus positi sunt; inter quos fuerunt quatuor milites Christi, Theodosius, Lucius, Marcus, & Petrus. Suefione in Gallia sanctorum martyrum Crispini^c & Crispiniani, nobilium Romanorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside post immania tormenta gladio trucidati, coronam martyrij consecuti sunt: quorum corpora postea Romam delata fuerunt, atque in ecclesia sancti Laurentij in pane & perna honorifice tumulata. Florentiæ passio beati Miniatis^d militis, qui sub Decio Principe pro fide Christi, egregie certans, nobili martyrio coronatur. Turribus in Sardinia sanctorum martyrum Proti^e presbyteri, & Ianuarij diaconi, qui a sancto Caio Papa ad eam insulam missi, tempore Diocletiani sub Barbaro Præside consummati sunt. Constantinopoli passio sanctorum Martyrij^f subdiaconi, & Marciani cantoris, qui ab hæreticis sub Constantio Imperatore necati sunt. Romæ sancti Bonifacij^g Papæ & confessoris. Petragoricis in Gallia sancti Frontonis^h, qui a beato Petro Apostolo Episcopus ordinatus, cum Georgio presbytero magnam illius gentis multitudinem ad Christum conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixia natalis S. Gaudentijⁱ Episcopi, eruditione & sanctitate conspicui. Gualis sancti Hilarij^k Episcopi.

OCTO-

CHRYSANTHI & Daria^a.] De his Vsuardus, & alij recentiores; Græci in Menologio ad xiiij. Kalend. Aprilis. Tradunt eorum Acta esse conscripta a Verino & Armenio, S. Stephani Papæ presbyteris: descripta eadem a Metaphraste recitat Lipom. tom. 7. & Surius tom. 5. Habemus ipsa manuscripta in antiq. codicibus. Plura de iisdem Gregor. Turon. de glor. martyr. cap. 38. ibi & de eorum corporum inuentione, & de epiphio sancti Damasi Papæ ad sepulchrum ipsorum conscripto, & inferius cap. 83. agit de ipsorum reliquijs. Aldel. libro de laud. virg. de iisdem pluribus. Quod autem Daria ex virgine Vestali ob Christianam religionem susceptam viua vna cum Chrysantho iussa est, sententia Iudicis, terra obrui; symbolum quoddam habere videtur cum illo supplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pontificio virginibus Vestalibus irrogari consuevit. Habes de his post multa aliorum testimonia elegans exemplum, quod Plinius Iunior egregie describit lib. 4. epist. 11. ad Minutianum: quamquam stupratoris supplicium diuersum a prædicto fuisse, auctor est Festus in verb. Probrum virginis. Cum insuper hi dicantur passi via Salaria; erat extra portam Salariam, quæ & Collina dicta reperitur, locus ille infamis, dictus Campus Sceleratus, quod illic (vt scribit Liuius lib. 8. decad. 1.) Vestales delinquentes viua defoderentur. Quod autem in aliquibus prædictorum Actis Daria Mineræ virgo dicatur, non est nouum: nam cum Vestales penes se Palladium haberent, eadem & Palladis virgines dictæ reperiuntur. Palladis sacerdotes eas appellat Ambrosius lib. 1. de virgin. vbi de his agens, easdem post emerita castitatis stipendia nubere consueuisse testatur. Id & omnes Ethnici scriptores profitentur; vt non mireris, si Dariam, tempore nubendi impleto, traditam audias in vxorem Chrysantho, vt eius Acta significant.

^b *Quadragesima militum.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores ex Actis sancti Laurentij, vbi eorum martyrij res gestæ descriptæ habentur.

^c *Crispini & Crispiniani.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Extant horum gesta ex antiquis monumentis descripta a Mombritorio tom. 1. Petr. in catalog. lib. 9. c. 106. & Sur. tom. 5. De horum martyrum ecclesia Suesione posita agit Gregor. Turon. hist. lib. 5. cap. 34. in fine.

^d *Miniatis.*] De quo Vsuardus, & alij recentiores. Eius Acta ex antiquis tab. descripta Sur. tom. 5. Antonin. in 1. par. tit. 7. cap. 8. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 108. De translatione reliquiarum ipsius in Gallias tempore Othonis Imp. meminit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

^e *Proti & Iannarij.*] Horum Acta manuscripta ex Sardinia missa accepimus. Agit de iisdem Franc. Fara lib. 1. de reb. Sardois.

^f *Martyrij & Marciani.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio his verbis: Natalis sanctorum martyrum Marciani & Martyrij. cum Paulus Episcopus Constantinopolitanus a Constantio Imp. Ariano in Armeniam missus exul, ab Arianis suffocatus, beatum finem assecutus est, Marcianus & Martyrius propter Orthodoxæ fidei obseruantiam gladio cæsi sunt, & sepulti in porta Melandesia Constantinopolitanæ vrbs; quibus S. Ioannes Chrysostomus templum a fundamentis erexit. Hæc ibi.

^g *Bonifacij Papæ.*] Hic successit Zosimo. Eius Acta, ac dirum schisma ab Eulalio concitatum, ex manuscriptis epistolis tunc vitro citroque missis descripsimus in Annalib. Ecclesiasticis.

^h *Frontonis Episc.*] Beda, Vsuard. & alij. Meminit eiusdem Petrus Cluniac. lib. 1. epist. 2. & Petrus in catalog. lib. 9. cap. 109. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 26.

ⁱ *Gaudentij Episc.*] Hic, defuncto S. Philastrio, in eius locum inuitus renitensq. subrogatus est opera S. Ambrosij Episcopi Mediolanensis, vt ipsemet Gaudentius testatur in sermone habito in ordinatione sua. De suscepta a se in Orientem peregrinatione idem in sermone de dedicat. eccles. Concil. sanct. pertractat.

^k *Hilarij Episcopi.*] De eodem Vsuard. hac die, & alij recentiores.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ROMAE sancti Euaristi^a Papæ & martyris, qui Dei Ecclesiam sub Hadriano Imperatore suo sanguine purpurauit. In Africa sanctorum martyrum Rogatiani^b presbyteri, & Felicissimi, qui in persecutione Valeriani & Gallieni illustri martyrio coronati sunt: de quibus etiam scribit sanctus Cyprianus in epistola ad Confessores. Nicomediæ sanctorum martyrum Luciani^c, Florij, & sociorum. Eodem die sancti Quoduultdei^d Episcopi Carthaginensis, qui vna cum clero a Genferico Rege Ariano in nauibus fractis absque remigijs & velis impositus, præter spem Neapolim appulit, ibiq. in exilio positus, confessor occubuit. Narbone sancti Rustici^e Episcopi & confessoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorum. Apud Salernum sancti Gaudiosi^f Episcopi. Papiæ S. Fulci^g Episcopi. Item sancti Quadragesimi^h subdiaconi, qui & mortuum resuscitauit.

OCTOBRIS 26.

EUARISTI *Papæ*^a.] Beda, Vsuardus, & Ado de eodem die sequenti. De eius successione Irenæus lib. 3. cap. 3. Epiphanius hæres. 27. Eusebius in chron. & histor. libro 3. cap. 28. Optat. lib. 2. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij. Cetera in Annal. Ecclesiasticis diximus.

^b *Rogatiani, & Felicissimi.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Frequenter de his Cyprianus, vt epist. 7. 39. 40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus est respectu iunioris. Vixit iisdem temporibus alius eiusdem nominis Felicissimus, sed meritis infelicissimus; qui signifer schismaticæ factionis, cum suis socijs a S. Cypriano abstinens est, vt testatur epist. 39. & 40. Fuit insuper alius Rogatianus, qui cum Donato passus est in Gallijs; de quo Gregor. Turon. de glor. martyr. cap. 60.

^c *Luciani & sociorum.*] Beda de his agit, qui etiam addit Heraclium & Marcianum. Luciani autem & Marciani Acta extant apud Mombritorio tom. 2. vit. sanctor. passiq. feruntur temporibus Decij Imperatoris sub Sabino Proconsule.

^d *Quoduultdei Episcopi.*] Res gestas ipsius scribit Victor de persecutione Vuandal. libro 1. Successio Episcoporum Carthaginen. eius sæculi sic se habuit: Temporibus Honorij Imperatoris sedit Aurelius, cuius est frequens mentio apud Augustinum: post quem successit Capreolus, de quo Vincent. Lirin. lib. aduersus hæreses in fine; interfuit hic enim per legatos Concilio œcumenico Ephesino. in eius locum subrogatus est Quoduultdeus, de quo agimus, qui sedit temporibus Valentiniani, & successorum. demum Zenone imperante, creatus est sanctus Eugenius, de quo Victor libro 2.

^e *Rustici Episcopi.*] De eodem Vsuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem scripsit sanctus Hieronymus egregiam epistolam de viuendi forma; est quarta ordine. factus autem Episcopus peruenit vsque ad tempora sancti Leonis Papæ, qui ad eum dedit epistolam decretalem 92. itemq. ad ipsum, aliosq. Galliarum Episcopos epistol. 52.

^f *Gaudiosi*

^f Gaudioſi Epifcopi.] Alius hic ab illo eiudem nominis ſancto Epifcopo, qui ex oris Africanis tempore Vuandalicæ perſecutionis Neapolim appulit, de quo ſuo loco inferius. Conſtat quidem de his duobus Gaudioſis Acta eſſe confuſa, dum quod eſt alterius, tribuitur alteri; & aliquando ex duobus efficitur vnus, vt in Actis alterius, quæ extant

Neapoli, legimus. Huius corpus reconditum eſt Salerni in cathedrali eccleſia, in crypta inferiori.
^g Fulci Epifcopi.] De eodem tab. eccleſiæ Papienſis, & Iacobus Val. de Epifc. Papien.
^h Quadrageſimi.] De eius ſanctitate & miraculis ſcribit ſanctus Gregor. Papa dialog. lib. 3. cap. 17.

xxvj. F Sexto Kalend. Nouemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

VIGILIA^a ſanctorum Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Abulæ in Hispania paſſio ſanctorum Vincentij^b, Sabinæ, & Chriſtetæ, qui primum in equuleo adeo ſunt extenti, vt omnes membrorū compages laxarentur; deinde capita eorum lapidibus ſuperpoſita, vſque ad excuſionem cerebri validis veſtibus ſunt contuſa, atque ita martyrium compleuerunt, agente Præſide Daciano. Apud caſtrum Tyle ſancti Florentij^c martyr. In Cappadocia ſanctarum martyrum Capitolinæ^d, & Erotheidis eius ancillæ, quæ ſub Diocletiano ſunt paſſæ. In Aethiopia ſancti Elesbaan^e Regis, qui Chriſti hoſtibus expugnatis, miſſo regio diademate Hieroſolymam tempore Iuſtini Imperatoris, monaſticam vitam, vt vouerat, agens, migravit ad Dominum. Apud Indos ſancti Frumentij^f Epifcopi, qui ibi primū captiuus, deinde Epifcopus a ſancto Athanaſio ordinatus, Euangelium in ea prouincia propagauit.

OCTOBRI 27.

VIGILIA^a.] De eadem Beda, Ado, Concilium Oxoniſe, & alij.
^b Vincentij & ſociorum.] Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores de iſdem agunt hac die. Errore labuntur, qui putant hunc illum eſſe Vincentium Cæſarauguſtanum diaconum. Extat de horum paſſione ſacer hymnus in Breuiario Toletano. Plura etiam Vaſæus in chron. Floſ ſanctorum Hispaniæ, & Theſaurus concion. tomo 2. Paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide.
^c Florentij.] De eodem iſdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

^d Capitolinæ, & Erotheidis.] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, paſſasq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthio Præſide Cappadociæ.
^e Elesbaan.] Habentur eius res geſtæ deſcriptæ in Actis ſancti Aretæ martyris apud Metaphraſten 24. huius. De eodem & Nicephorus hiſt. lib. 17. cap. 6. in fine, & Cedrenus anno quinto Iuſtini Imperatoris.
^f Frumentij Epifcopi.] De eodem Græci in Menologio pridie Kal. Decembris. Eius Acta conſcripſit Rufinus hiſt. lib. 1. cap. 19. Theodoretus libro 1. cap. 23. Socrates libro 1. cap. 15. Sozomenus libro 1. cap. 23. & ex iſdem Caſſiodorus, & alij recentiores, vt Petrus

Petrus in catalogo libro 9. cap. 113. Vixit enim paſſus eſt ab Arianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epiſtola Tyranni extat apud Athanaſium in apologia ad ſancto Athanaſio, confeſſione clarus: multa

enim paſſus eſt ab Arianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epiſtola Tyranni extat apud Athanaſium in apologia ad ſancto Athanaſio, confeſſione clarus: multa

28 Quinto Kal. Nouemb. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NATALIS beatorum Apoſtolorum Simonis^a Chananæi, & Thaddæi^b, qui & Iudas dicitur: quorum Simon in Aegypto, Thaddæus in Meſopotamia Euangelium prædicauit: deinde in Perſidem ſimul ingreſſi, cum innumeram gentis illius multitudinem Chriſto ſubdidiffent, martyrium conſummarunt. Romæ ſanctæ Cyrillæ^c virginis, filiæ ſanctæ Tryphoniæ, quæ ſub Claudio Principe pro Chriſto iugulata eſt. Ibidem ſanctæ Anaſtaſiæ^d ſenioris virginis & Cyrilli martyrum: illa in perſecutione Valeriani ſub Probo Præſecto vinculis conſtricta, colaphis cæſa, igne & verberibus cruciata, cū in confeſſione Chriſti immobilis permaneret, abſciſſis mamillis, euulſis vnguibus, dentibus comminutis, manibus pedibuſq. præciſis, truncata capite, tot paſſionum monilibus ornata migravit ad Sponſum: Cyrillus autē ei petenti aquam propinans, martyriū pro mercede accepit. Apud Comum ſancti Fidelis^e martyr ſub Maximiano Imperatore. Maguntiaſe ſancti Ferrutij^f martyr. Meldis ſancti Faronis^g Epifcopi & confeſſoris. Neapoli ſancti Gaudioſi^h Epifcopi Africanus, qui ob perſecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monaſterio apud eam urbem ſancto ſine quieuit. Vercellis ſancti Honoratiⁱ Epifcopi.

OCTOBRI 28.

SIMONIS Chananæi^a.] De quo Beda, ac ceteri Latinorū hac die; Græci autem in Menologio ſeorſum a Iuda, ſexto Idus Maij. Errore factum opinatus eſt quidam, hic de vtroque Apoſtolo Simone & Iuda agi; quaſi mendoſus ſit codex, ac dicere velit: Simonis, qui & Iudas: nam hunc etiam appellatum eſſe Iudam, ſcribit

ſanctus Hieronymus in epiſtola ad Galat. cap. 4. & contra Heluidium, iunctis his quæ ab eodem in Matthæum ſcribuntur cap. 10. Sed & Sophronius apud Hieron. de Script. Eccleſ. in Simone, & Dorotheus in Synop. itidem aiunt Simonem cognomento dictum eſſe Iudam, eumq. fratrem fuiſſe Iacobi, eidemq. ſucceſſiſſe in ſede Epifcopali, atque ſub Traiano martyrium conſummaſſe.
Y y 2 Sed

Sed ad arguendos eiusmodi errores plura a nobis dicta sunt in tomo 1. Ecclesiasticorum Annalium, anno Domini 68. Quod autem pertinet ad presentem diem, agi hic re vera de duobus Apostolis, non tantum innumera vetusta exemplaria fidem faciunt, sed & ratio persuadet: nam etsi alter ipsorum in Aegyptum, alter vero in Mesopotamiam profectus, Euangelium predicavit; simul tandem conuenientes, in Perfide martyrio coronati sunt; ut hic etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij profitentur ex Actis ipsorum, quae incerto auctore in Passionibus Apostolorum conscripta habentur, quorum Beda meminit in retract. in Act. Apost. cap. 1. De utroque agi eodem die, indicat etiam vetus ecclesiasticum officium eo die recitari consuetum, ac praecipue antiquus hymnus de iisdem, qui ponitur in Breuiario Toletano. In qua autem provincia Simon Apostolus Euangelium predicauerit, antiquioribus subobscurum fuisse videtur: nam Origenes, Gregorius Nazianzenus, Eusebius, Chrysostomus, Theodoretus, & Socrates, cum de ceteris agunt Apostolis, locaque referunt peregrinationis & Apostolatus eorum, de Simone dicere omittunt. Aliorum vero, qui post predictos scripserunt, diuersae reperiuntur sententiae. Auctor qui nomine Isidori fertur, de vit. & obit. sanct. c. 82. & 83. dicit Simonem predicasse Euangelium in Aegypto: Nicephor. lib. 2. cap. 40. addit Africam, eumque tandem ad Britanos peruenisse testatur: id ipsum etiam Dorotheus in Synopsi: quorum sententiam Graeci secuti videntur in Menologio, ubi etiam (quod non probatur) dicitur Simon item Nathanael appellatus. Rursus autem in eodem Apostolo errasse reperiuntur nonnulli, putantes hunc eundem esse cum illo Simone, qui passus reperitur in persecutione Traiani, de quo Euseb. in chron. & hist. lib. 3. c. 26. Fuerunt eius sententiae idem qui supra auctor de vit. & obit. sanct. c. 82. Sophron. apud Hieron. & Beda, qui tamen in retract. in Act. Apost. recantat palinodiam. Diuersos plane esse, varia ipsorum martyrij Acta testantur, & alia complura, quae breuitatis causa praeterimus.

^b Thaddaei, qui & Iudas dicitur.] De eo etiam hac die Latini omnes, Graeci autem xiiij. Kal. Iulij. Sicut de duobus Simonibus, ita & de duobus Thaddaeis exorta est ambiguitas: si quidem alter ex his Apostolus, hic de quo agimus; alter autem fertur ex numero septuagintaduorum discipulorum; qui ad Abagarum missus, in Syria predicavit Euangelium, ut auctor est Eusebius histor. libro 1. cap. 13. in fine. Duos item & inter se diuersos fuisse Thaddaeos, testatur Beda in retract. in Act. Apost. cap. 1. id ipsum scribit Niceph. hist. libro 2. cap. 40. ac ceteri Graecorum, qui eiusdem sententiae esse videntur, dum diuersis diebus de Iuda agunt, ac de Thaddaeo,

de illo nimirum ad xiiij. Kal. Iulij, de alio autem ad xij. Kal. Septembris. Verum S. Hier. in Matthaeum cap. 10. contrarium sensisse videtur, vnum eundemque fuisse Thaddaeum Apostolum cum illo qui Edessam ad Abagarum profectus est, quem Luc. Act. cap. 1. Iudaei Iacobi, & Matth. Euang. cap. 10. Lebbaeum appellat. in quam quidem sententiam ceteri Latinorum abijisse videntur, cum Occidentalis Ecclesia non nisi de vno Thaddaeo agat commemorationem. Loca autem ubi predicavit Euangelium, haec adnumerantur a Nicephoro libro 2. cap. 40. Iudaea scilicet, Galilaea, Samaria, Idumaea, Arabia, Syria, & Mesopotamia, de qua etiam Isidorus & alij testantur. Extant vtriusque Apostoli Acta, quae & per lectiones distincta in aliquibus antiquis manuscript. cod. inuenimus, ut in aliquibus ecclesijs legi consueverunt; quae non satis tuta visa sunt Radulpho Tungrensi de obseru. can. cap. 11. Apud Hippolytum in libello de duodecim Apostolis legi, Thaddaeum Berythi consummasse agonem. Reliquias S. Thaddaei Hierosolymis ad se missas sanctus Bernardus accepit, ut in eius vita legitur prope finem.

^c Cyrille.] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij ex Actis S. Laurentij. Vide quae superius notata sunt in Tryphonia xv. Kal. Nouembris. Cyrillae, Memmiae, Iulianae, Neopitae, ac Sophiae virginum ac martyrum corpora transtulit Sergius Iunior in Titulum Equitij, ut vetus inscriptio marmori incisa illic posita testatur.

^d Anastasiae senioris, & Cyrilli.] Agunt de his Graeci in Menol. die sequenti. Acta Anastasiae a Metaphraste descripta recitat Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. Haec senior dicta respectu alterius Anastasiae, quae passa est in persecutione Diocletiani, de qua inferius viij. Kal. Ianuar.

^e Fidelis.] Beda de eodem hac die. Acta Fidelis & sociorum recitat Mombrit. to. 1. Sermonem & hymnum de eodem scripsit Petrus Dam. Extant apud Sur. tom. 5.

^f Ferrutij.] Ado hac die. Scripsit de Actis eius atque translatione corporis sermonem Meginradus, quem Surius habet to. 5. hac die.

^g Faronis Episcopi.] De quo Vsuardus, & alij recentiores. Eius vitam ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. Meminit eiusdem Sigebert. in chron. an. 620. Vincet. in Spec. lib. 24. c. 17. 18. 19. Petrus in catal. lib. 9. c. 117. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 74. & lib. 4. c. 139. Ponitur vicesimus ordine Meldensis sedis Episcopus, qui ordinatus est an. Domini sexcentesimo vicesimo, seditque an. 66. ut eius vitae Acta & tabula Meldensium Episcoporum testantur.

^h Gaudiosi Episcopi.] De eo tab. Neap. ecclesiae: habentur ibidem eius Acta. Vidi eiusdem coemeterium subterraneum in suburbij Neapolis, ubi haecenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipsius tumuli feruatur inscri-

inscriptio musuo opere exarata, licet ob vetustatem iam pene diminuta, his verbis: HIC QUIESCIT IN PACE S. GAUDIOSVS, QUI VIXIT AN..... DIE KAL. NOVEMB. .... INDICT. VI. Haec ibi. Hic ex Africa profugus, urgente dira persecutione excitata a Genserico Vuandalorum Rege Ariano, Neapolim appulit, eiusque sanctitas miraculis illustrata, non tantum Campanis, sed exteris quoque innotuit. In Actis S. Agnelli haec de sancto Gaudio leguntur: Agnellus abbas electus in monasterio quod beatus Gaudiosus cognomento Septimus Caelius, S. Bitunensis ecclesiae Pontifex in Africa, condere studuit in hac Parthenopea ciuitate, eo tempore quo ex Africa partibus aduenit cum S. Quoduldeo & ceteris Praesulibus fugiens persecutiones Vuandalorum, &c. Perseuerat solemnibus cultus Neapoli, ubi in eius ecclesia, decenti honore, sacra ipsius pignora asseruantur. Claruit circa annum

Domini quadringentesimum quadagesimum: ea etenim persecutio in Africa conflata est Theodosio decimumseptimum & Festo Conss. anno Dom. 439. Eiusdem nominis Episc. Capuanus interfuit Concilio Rom. sub Martino Papa & martyre, ut eius Concilij Acta produunt. ⁱ Honorati Episc.] De eodem tabulae ecclesiae Vercellensis. Meminit ipsius Paulinus in vita S. Ambrosij. Epitaphium ad eius sepulchrum in marmore incisum, typis excusum habetur ante vitam S. Eusebij eiusdem ecclesiae Episcopi: incipit: Pontificis sancti, &c. Tertius ibi ponitur eius sedis Episcopus, cuius vitam ex antiquis monumentis eius ecclesiae se scripsisse testatur Galestinus. Successit hic Limenio, seditque temporibus Anastasij & Innocentij Romanorum Pontificum. Claruit eiusdem nominis Honoratus Episcopus Nouariensis temporibus Symmachi Papae. Extat ad ipsum scripta egregia epistola Ennodij Ticinensis.

29

Quarto Kal. Nouemb. Luna.

A xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

N Lucania sanctorum martyrum Hyacinthi^a, Quinti, Feliciani, & Lucij. Sidone in Phoenicia sancti Zenobij^b presbyteri, qui sub nouissimae persecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans, martyrio & ipse dignatus est. Eodem die sanctorum Episcoporum Maximiliani^c martyris, & Valentini confessoris. Bergomi sanctae Eusebiae^d virginis & martyris. Hierosolymis natalis beati Narcissi^e Episcopi, sanctitate, patientia, ac fide laudabilis, qui centum & sexdecim annorum migravit ad Dominum. Augustoduni S. Ioannis^f Episcopi & confessoris. Casiope in insula Corcyrae S. Donati^g, de quo scribit B. Gregorius Papa. Viennae depositio beati Theodori^h abbatis.

OCTOBRIS 29.

H YACINTHI, & soc. ^a] De his Beda, Vsuardus, & alij recentiores. De reliquijs sancti Hyacinthi meminit S. Gregor. in registro lib. 7. Indict. 2. epist. 12.

^b Zenobij.] De eodem Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euseb. hist. lib. 8. c. 25. Niceph. lib. 7. c. 16. Longe alius hic ab eo de

quo Graeci agunt die sequenti in Menologio. ^c Maximiliani & Valentini.] Vetera manuscripta, ex quibus Molanus in additionibus ad Vsuardum hac die.

^d Eusebiae.] Tabulae ecclesiae Bergomensis, ex quibus Galensinus hac die.

^e Narcissi Episc.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij: pluribus Eusebius in chron. & histor. lib. 4. cap. 19. lib. 5. c. 12. & lib. 6.

cap. 8. & 9. Niceph. lib. 5. cap. 9. & 10. Meminit eiusdem sanctus Epiphan. in Panar. hæref. 66. & Niceph. Episc. in chron. Confundunt nonnulli hunc cū Narcisso Gerundensi, de quo supra. Fuit hic trigessimus eius sedis Episcopus: claruit sub Seuero, & successoribus Imperatoribus.

^f Ioannis Episc.] De eodem tab. ecclesiæ Au-

gustodunen. Eius vita scripta fertur a Vualfrido eius successore.

^g Donati.] Gregor. Papa in registro lib. 2. epist. 2. meminit de corpore eiusdem S. Donati, pluribus autem inferius epistola octaua; ibi & de Cassiope castro meminit.

^h Theodori abb.] alias Theodarij, sic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

xxij.

B Tertio Kal. Nouemb. Luna.

30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8				

N Africa natalis sanctorum Martyrum^a ducentorum viginti. Tingi in Mauritania passio S. Marcelli^b Centurionis, qui capitis abscissione martyrrium cōpleuit sub Agricola agente vices Præfecti Prætorio. Alexandriae sanctorum martyrum Chronionis^c, Iuliani, Macarij, & aliorum tredecim sub Decio Imperatore. Ibidem sanctæ Eutropiæ^d martyris, quæ martyres visitans, cum illis sæuisime cruciata, reddidit spiritum. Caralis in Sardinia sancti Saturnini^e martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Barbaro Præfide capite truncatus est. Apameæ sancti Maximi^f martyris sub eodē Diocletiano. Legionē in Hispania sanctorum martyrum Claudij^g, Luperci, & Victorij, filiorum S. Marcelli Centurionis; qui in persecutione Diocletiani & Maximiani sub Digniano Præfide iussi sunt decollari. Aegææ in Cilicia passio sanctorum Zenobij^h Episcopi, & Zenobiæ sororis eius, sub Diocletiano Imperatore & Lysia Præfide. Altini S. Theonestiⁱ Episcopi & martyris, qui ab Arianis occisus est. Parisijs S. Lucani^k martyris. Antiochiæ sancti Serapionis^l Episcopi, eruditione clarissimi. Capuæ sancti Germani^m Episcopi & confessoris, magnæ sanctitatis viri: cuius animā in hora obitus eius ab angelis in cælum ferri sanctus Benedictus aspexit. Potentiæ in Lucania sancti Gerardiⁿ Episcopi.

OCTOBRI 30.

MARTYRVM ducentorum viginti^a.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manuscripta. ^b Marcelli.] Beda ac ceteri omnes de eodē hac die. Extant eius martyrij Acta publica a Notarijs excepta: descri-

psit eadem Sur. tom. 5. Insuper eius certamen & corona præclare canūtur hymno sacro in Breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum, qui omnes pari triumpho dignati, parem patri assecuti sunt coronā martyrij. De his omnibus in Breuiario Eborensi, & in chron. Hispan. Valsæi, qui de Marcellō agens,

agens, passum dicit Fausto iterum & Gallo Confl. est is annus a Christo ducentessimus nonagesimusoctauus. De eodē in Flor. sanct. Hispan. vbi & de martyrijs duodecim filiorum plenius agitur; licet aliqui alij loco illorum ibi ponātur. Quinam fuerint huius filij, habes ex Breuiario Eborensi apud eundem Valsæum in chron. Hispan.

^c Chronionis & soc.] Agunt de his Græci etiā in Menologio hac die, & Eusebius ex epistola Dionysij lib. 6. cap. 34. Verum de Iuliano, & Euno, qui idem est cum Chronione, siue Coronione, agitur etiam superius 27. Febr. de Macario autem infra 8. Decembris.

^d Eutropiæ.] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

^e Saturnini.] Accepimus eius Acta manuscr. passusq. habetur anno vicesimo Imp. Diocletiani, eius Consulatu octauo, tertio Kal. Nouemb. Alia Acta habet Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. Meminit eiusdem Fara de reb. Sard. De basilica S. Saturnini in Sardinia mentio habetur in vita sancti Fulgētij Episcopi Ruspensis apud Sur. tom. 1.

^f Maximi.] Græci agunt de eodem xvij. Kalend. Octob. in Menologio.

^g Claudij & soc.] Fuit Claudius vnus ex filijs S. Marcelli Centurionis, de quo hac die agitur, Lupercus item & Victorius eodem patre geniti. Plura de his in Flore sanct. Hispan. vbi de omnibus eiusdem S. Marcelli filijs agitur; sed quod ad nomina singulorum spectat, consule (vt diximus) Valsæum in chron. anno 306. & Thesaur. concion. tom. 2.

^h Zenobij & Zenobiæ.] Agunt de his Græci etiam hac die in Menologio, eorumq. martyrium describunt; sed plenius Metaphrastes eorum Acta refert: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

ⁱ Theonesti Episcopi.] Tabulæ eius ecclesiæ, itemq. Sigebert. in chron. anno 425.

& Petrus in catalog. libro 10. cap. 9.

^k Lucani.] De eodem vet. manuscripta, ex quibus Molan. hac die in addit. ad Vsuard.

^l Serapionis Episc.] Beda, Vsuardus, & alij recētiore de eodem hac die. Scribit de ipso Euseb. in chron. anno 10. Commodi Imper: & hist. lib. 6. c. 10. Hieron. de script. Eccles. Niceph. Callist. lib. 4. cap. 20. & 27. Niceph. Episc. Const. in chron. In Concil. Alexandrino temp. Athanasij commendatur eius Catholica fides scriptis olim testata, vt de eo item Niceph. lib. 10. cap. 14.

^m Germani Episcopi.] Ado, & alij recentiores: pluribus S. Gregorius libro 2. dialog. cap. 35. & lib. 4. cap. 40. hist. Miscel. lib. 15. in Iustino Imp. Lib. de Rom. Pontif. in Hormisda, Ioan. Episcopus Cōstantinop. in libello fidei Catholice ad Hormisdā. De eius legatione Constantinopolim, de mandatis acceptis ab Hormisda, de litteris ad eū scriptis, de relatione Germani, rebusq. tunc ab eo gestis Constantinopoli, & cū reuerteretur Romam, plures extant epistolæ, quas ex codice Vaticano descripsimus, intexuimusq. Annal. Ecclesiast. Successio Episcoporum Capuanæ ecclesiæ illorum temporum sic se habuit: Sub Pontificatu Hilari Papæ sedit Tiburtius, qui interfuit Romano Concilio sub eodem Pontifice celebrato; post quem sedit Constantinus, qui itē interfuit Synodo Romæ habitæ sub Felice Pōtifice, vixitq. etiam tempore Papæ Symmachi, seditq. cum alijs in Concilijs Romanis aduersus Laurentium pro Symmacho, vt prædictarum Synodorum Acta declarant. Post Constantinum denique sedit sanctus Germanus, de quo hac die celebritas agitur. De eodem habetur mentio in Actis S. Placidi a Gordiano conscriptis.

ⁿ Gerardi Episcopi.] Tabulæ & vetera manuscripta eius ecclesiæ.

xxij.

C Pridie Kal. Nouemb. Luna.

31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

VIGILIA^a omnium Sanctorum. Romæ natalis beati Nemesij^b diaconi, & Lucillæ virginis filiæ: qui cum a fide Christi flecti nequaquam possent, iubente Valeriano Imperatore, decollati sunt octauo Kalendas Septembris: quorum corpora a beato Stephano Papa sepulta, deinde a beato Sixto via Appia hac die honestius tumulata, Grégorius Quintus in Diaconiā sanctæ Mariæ Nouæ transtu-

transtulit, vna cum sanctis Symphronio, Olympio Tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodulo filio, qui omnes Symphronij opera conuersi, & ab eodē sancto Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quæ Sanctorū corpora Gregorio XIII. summo Pontifice ibidem inuenta, sub altari eiusdem ecclesiæ honorificentius collocata sunt sexto Idus Decembris. Eodem die sanctorum Ampliati^c, Urbani, & Narcissi, quorum meminit sanctus Paulus ad Romanos scribens: qui ob Euangelium Christi a Iudæis & Gentilibus cæsi sunt. In Gallia apud Augustam Veromanduorum sancti Quintini^d ciuis Romani, ordinis senatorij, qui sub Maximiano Imperatore martyrium passus est: cuius corpus post annos quinquagintaquinque, reuelante angelo, inuentum est incorruptum. Constantinopoli sancti Stachis^e Episcopi, qui a beato Andrea Apostolo primus eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus est. Mediolani S. Antonini^f Episcopi & confessoris. Ratisponæ sancti Vuolfgangi^g Episcopi.

OCTOBRI 31.

VIGILIA^a.] De eadē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Concil. Oxoni. & qui agunt de diuinis officijs.

^b *Nemesij & Lucilla.*] Beda de iisdem; ac recentiores. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papæ & martyris apud Sur. tom. 4. die 2. Augusti. Adhuc perseverat locus Lucillæ virginis in cœmeterio Callisti, vbi in lapide sepulchri inscriptio vetus posita legitur. Vltima translatio, cuius hic habetur mentio, facta est solemniter opera Illustrissimi & Reuerendiss. Antonij Carafæ tunc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarij, Protectoris monachorū ordinis S. Benedicti congregationis Montis Oliueti, qui prædictam curant ecclesiam; cuius egregia opera, apud complures illorū pristina illa monastica exactissima disciplina est restituta, quam speramus in ceteros propagandam.

^c *Ampliati & soc.*] De his Paulus ad Rom. c. 16. Græci etiā horū omnium diem natalem celebrant hac die in Menologio. Hippolytus mart. in libello de 72. discipulis ait Ampliatum Odyssæ, Urbanum in Macedonia, & Narcissum Athenarū creatos esse Episcopos: de Ampliato & Urbano idē proficitur Dorotheus in Synopsi; Narcissum autem Patrarum dicit fuisse Episcopum.

^d *Quintini.*] Agunt de Quintino Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recentiores, cuius martyrij Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. agitq. de eius sacri corporis translatione. Mentio de eodem habetur in Actis sanctorum Crispini & Crispiniani, de quibus agitur supra x. Kalendas Nouembris. De miraculis ad sepulchrum eius scribit Gregorius Turonensis de gloria martyrum cap. 72. & 73.

^e *Stachis Episc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Hic ille Stachis, cuius Paulus meminit ad Roman. c. 16. de quo & Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & Niceph. Callist. hist. lib. 8. c. 7. Hippolytus in libello de septuag. duob. discip. ex quo eadē Dorotheus in Synopsi.

^f *Antonini.*] De quo tab. ecclesiæ Mediolanensis, ex quibus & Galestinus hac die.

^g *Vuolfgangi Episcopi.*] Eius res gestas ex vet. manuscrip. edidit Sur. tom. 5. Legi præterea libellum ipsius vitam continentem, eamq. sacris imaginibus referentem; suntq. inibi descripta miracula post obitum facta. De eodem Lambert. in chron. & Trithem. de vit. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 229. & lib. 4. cap. 226. Sedit (vt prædicta Acta indicant) annis vigintiduoobus, migravitq. ex hac vita anno Domini 999. licet Lambertus referat eius obitum anno 994.

NOVEMBER.

I Kalendis Nouembris. Luna. D^{xxj.}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

ESTIVITAS^a omnium Sanctorum, quam in honorem beatæ Dei genitricis virginis Mariæ & sanctorum Martyrum Bonifacius Papa Quartus, dedicato templo Pantheon, celebrem & generalem instituit agi quotannis in vrbe Roma. Sed & Gregorius item Quartus postmodum decreuit, eandem festiuitatem, quæ varijs modis iam in diuersis ecclesijs celebrabatur, in honore omnium Sanctorū solemniter hac die ab vniuersa Ecclesia perpetuo obseruari. Tarracinæ in Campania natalis sancti Cæsarij^b diaconi, qui diebus multis in custodia maceratus, postea cum sancto Iuliano presbytero in saccum missus, in mare præcipitatus est. In castro Diuione sancti Benigni^c presbyteri, qui a beato Polycarpo missus in Galliam ad prædicandum Euangelium, postquam sub Marco Aurelio Imperatore a Terentio Iudice grauissimis tormentis multipliciter est afflictus, tandem collum eius vecte ferreo tundi, & corpus lancea perforari iubetur. Eodem die S. Mariæ^d ancillæ, quæ Christianæ religionis nomine accusata, sub Hadriano Imperatore diris verberibus afflictæ, equulei extensione, & vngularum laceratione vexata, martyriū compleuit. Damasci passio sanctorum Cæsarij^e, Dacij, & aliorum quinque. In Persia sanctorum martyrum Ioannis^f Episcopi, & Iacobi presbyteri, sub Sapore Rege. Tarsi sanctarum Cyreniæ^g & Iulianæ, sub Maximiano Imperatore. Aruernis sancti Austremonij^h primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Parisijs depositio sancti Marcelliⁱ Episcopi. Baiocis sancti Vigoris^k Episcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tibure sancti Seuerini^l monachi. In pago Vuastinensi sancti Maturini^m confessoris.

FESTIVITAS omnium Sanctorum^a.] Agunt de eadē cetera Martyrologia; atque in Ordine Romano hęc scripta habentur: In ipsis Kalendis Nouembris Romę, & per totum Orbem plebs vniuersa, sicut in die Natalis Domini, ad ecclesiam in honorem omnium Sanctorum, ad Missarum solemniam conuenire studeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas per ignorantiam aut negligentiam in solemnitatibus ac vigilijs Sanctorum minus plene peregerit; in hac obseruatione sancta soluat. Hęc ibi; eademq. Albinus Flac. de diuin. offic. Annua die natalitia sanctorum martyrum in ecclesia peragi, ex pristina maiorum traditione, ab ipso initio nascentis Ecclesię, religionis vsus obtinuit: idq. intelligit Tertullianus de coron. milit. cum ait: Pro natalitijs annua die facimus. Ea de causa S. Cyprianus summa adhibita diligentia diem notari mandat, quo quis martyrium consummasset, epist. 36. quo autem ritu huiusmodi natalitia agi consueuissent, idem docet epist. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (vt meministis) semper offerimus, quoties martyrum passiones & dies anniuersaria commemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorum sanctorū Patrum testimonia recensere. egimus de his plenius in Annalib. Ecclesiast. Vt autem omnium simul martyrum vna eademq. die celebritas ageretur, ex Bonifacij Papę IV. institutione Romę est sumptum exordium, cum antea ea die Kalend. Nouembrium esset vniuersale ieiunium, de quo Isidorus agit de Eccles. offic. lib. 1. cap. 39. Postmodum vero, quod Romę tantum peculiariter agebatur, Gregorius Papa Quartus ceteris Occidentalis orbis ecclesijs faciendum pręcepit. De Transalpinis Sigebert. in chron. anno Domini 835. docet his verbis: Tunc, monente Gregorio Papa, & omnibus Episcopis assentientibus, Ludouicus Imp. statuit, vt in Gallia & Germania festiuitas omnium Sanctorum in Kal. Nouemb. celebraretur, quam Romani ex instituto Bonifacij Papę celebrant. Hęc Sigebertus. Quod autem ante Ludouicum Pium Imp. in Gallijs eiusmodi solemnitas nullatenus peragi consueuerit, satis exploratum habetur ex eo, quod in Concilio Moguntino habito tēpore Caroli Magni Imp. cum in canone tricesimo sexto festi dies in illis ecclesijs agi consueti recensentur, nulla prorsus mentio fit de eiusmodi celebritate, sicut nec etiā in Capitular. Regum lib. 1. cap. 164. lib. 2. c. 36. & lib. 6. c. 186. Quod vero ferantur sermones aliqui S. Augustini nomine in eadem solemnitate habiti: scire debemus in primis, illū ipsum primum

ordine eo titulo pręnotatum, secundū exactam censuram scholę Louaniensis, non Augustino, sed Alcuino esse tribuendum; fuitq. fortasse librariorum mendum, vt pro Alcuino scriberent Augustinum. At vero in antiquo codice manuscrip. ecclesię sanctę Marię ad Martyres Romę, vbi ea celebritas primum agi cępta est, inuenimus eundem sermonem sub titulo Odonis abbatis Cluniacensis. Rursus autem sermo ille 14. in additione Parisiensi, qui eodem titulo consignatur, Augustini cum germanus sit, habitus ab eo noscitur in die natali alicuius virginis & martyris, vt patet ex eius exordio. Reperimus in eodem codice alios sermones S. August. de martyribus, ad eam tamen solemnitatem accommodatos, vt quem habuit de Massa candida, nondum, quod sciam, typis excusum, cuius exordium est: Dilectissimi fratres, &c. Alius est, qui incipit: Delectat videre campos segetum, &c. Tertius ita: Sancta festiuitas, &c. Quartus vero sic: Psalmus qui cantatur, &c. Est hic primus ordine de pluribus martyribus, ceteri autem nondum editi sunt. hi quidem per octauas eius solemnitatis legi consueuerunt vna cum tractatu in Apocalypsim titulo Pauli Orosij, & sermo de omnibus Sanctis, incipiēs a Dei genitrice Maria: qui in aliquibus codicibus adscribitur Maximo Taurinensi, sed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini; sicq. exorditur: Legimus in Ecclesiasticis historijs, &c. Extant de eadem solemnitate inter alios duo sermones Innocentij Papę. De dedicatione autem Pantheon in honorem Dei genitricis & omnium Sanctorum dictum satis est supra tertio Idus Maias. Hic vero non prętereundum putamus, quod legitur in Martyrologio Bedę hac die, Pantheon fuisse erectum a Domitiano Imp. Putassem mendum vitio librariorum in codicem irrepsisse, nisi constaret eundem auctorem idem scripsisse lib. de sex ætat. in Traiano. Id quidem a veritate alienum est; cum constet Augusti tempore a Marco Agrippa tertium Consule excitatum, anno ab Vrbe condita septingentesimo vicesimo septimo, ante Christi aduentum anno 25. cuius quidem rei etsi nullius antiquorum suppeteret testimonium, ipsa in frontispicio posita vetus inscriptio satis indicat, quę habetur adhuc temporibus nostris: M. AGRIPPA L. F. CONS. TERTIVM. FECIT. De eodem Dio lib. 53. hist. Rom. hęc ait: Pantheon, quod perfecit Agrippa, id sic dicitur fortassis, quod in simulacris Martis & Veneris multas deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa fastigiatam cęli similitudinem ostenderet. Voluit Agrippa in eo Augusti quoque statuam collocare, nomenq.

nomenq. operis ei adscribere: neurrum autem eo accipiente, in Pantheo ipso Cęsarıs superioris statuam, & suam & Augusti in vestibulo posuit, &c. Hęc Dio. Quod autem Cybeli deorum matri tradunt fuisse dictū, aliud testari Plinius videtur, qui hęc proprius spectauit, atque lib. 36. nat. histor. c. 15. Ioui Vltori fuisse dicatum affirmat. Compresso nimirum bello ciuili, Mar. Antonio & Cleopatra ad Actiacum superatis; M. Agrippa iam secundum, indeq. & tertium Consul id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hostes deuictos, aras erigi ac tēpla, sacrificiaq. offerri, fuisse vsitatum, Romanarum rerum antiqui scriptores, inter quos Tacitus lib. 3. & 15. testatum reliquerunt.

^b Casarij.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Huius Acta ex vet. manuscrip. cod. Surius edidit. tom. 6. Plura leguntur de eodem in Actis sanctorum Nerei & Achillei apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Quod autē in iisdē Actis, necnon in aliquibus Martyrologijs passus legitur sub Claudio Imp. corrigendum videtur: nam si Traiani temporibus pro Christiana fide certauit, & corpora sanctarum Flauię Domitillę & sociarum sepulturę mandauit (vt eadem Acta testantur) qua ratione post annos centum & septuaginta sub Claudio potuit coronari? Si vero de Claudio Nerone (vt videntur significare) intelligantur, rursus etiam patens error deprehenditur, cum longe ante Traianum Imperatorem Nero sit mortuus. Acta eiusdem martyris scripsisse reperitur Albericus diaconus Cassin. cęnobij, vt auctor est Petrus diac. bibliothec. Cassin. lib. de vir. illustr. eius monasterij, c. 21. Eademq. (vt idē testatur c. 46.) Gelasius, qui ex monacho Cassinensi factus est Papa, versibus exornauit. Erat vetus memoria S. Casarij martyris Romę in Palatio dicta, cuius meminit S. Greg. Papa in regist. lib. 11. c. 1. eratq. ibi abbatia, vna ex vigintiduabus quas notatas vidimus in antiquo Rituali, quod habetur in bibliotheca Vatic. in cod. manuscr. cuius est titulus, Liber censuum. Quę quidē ecclesia postea conuersa est in Titulum. Ea diruta, corpus martyris translatum est in basilicam Helenianam, dictam alio nomine sanctę Crucis ad Hierusalem in Atrio Sessoriano, vbi hactenus religiosissime asseruatur. S. Bernardus Romam veniens, multis ad martyrem precibus fufis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius vita lib. 4. c. 1. legitur. Brachium eiusdem a S. Annone Colonienfi Episcopo delatū esse Coloniam, in Actis eiusdem Annonis lib. 1. cap. 34. habetur expressum, ibiq. cap. 35. de miraculis scitu dignis ab eodem mart. Romę editis pręclare agitur, apud Sur. to. 6. die 4. Decēb. Ceterum eandem antiquissimam huius san-

cti ecclesiam iam vetustate collapsam, & inter vinea vepribus situq. obductam iacentem, sanctissimus Pontifex Clemens Octauus hoc ipso anno, quo hęc denuo cudimus, restituere, ornareq. feliciter est aggressus. Agimus de ea octauo Eccl. Annalium tomo in Sergio Primo Rom. Pontifice.

^c Benigni.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, & Ado pluribus. Eius Acta ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 6. Mombricit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 10. cap. 3. Plura etiam Sur. in Actis SS. Tergeminorum to. 1. Porro non ab Aureliano Imp. (vt aliqui putant) sed sub Marco Aurel. passus habetur. Qui enim fieri potest, vt discipulus Polycarpi peruenerit vsque ad tempora Aureliani? De eius reliquijs Greg. Turon. hist. Franc. lib. 10. c. 31. in fine, qui & agit de eiusdem miraculis lib. de glor. mart. cap. 51. De eius venerandi corporis translatione agitur in vita sancti Annonis Episcopi Colonienfis lib. 1. cap. 38.

^d Marię ancillę.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Pluribus de ea Vincent. lib. 11. c. 86. & 87. Petrus in catal. lib. 10. c. 4. & alij.

^e Casarij, Dacij, & Soc.] Agunt de his etiam Gręci hac die in Menologio.

^f Ioannis & Iacobi.] Gręci de iisdem in Menologio hac die.

^g Cyrenię & Iulianę.] De his itidem Gręci agunt in dicto sapius Menologio.

^h Austremonij Episc.] Huius Acta metro scripsit S. Proiectus, vt auctor, qui eius vitam scripsit, testatur, quam habes apud Sur. tom. 7. hac die. Meminit eiusdem Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 30. pluribus de glor. confess. cap. 30. Petrus Clun. libro 1. epist. 2. & alij.

ⁱ Marcellini Episc.] De eodē Vsuardus hac die. Scripsit eius vitam Fortunatus ad sanctum Germanum Episcopum Parisien. Extat apud Sur. tom. 6. Gregor. Turon. de eodem lib. de glor. confess. cap. 89. & Petrus in catal. lib. 10. c. 7. Ponitur nonus eius sedis Episcopus in tab. Democharis.

^k Vigoris Episcopi.] Agunt de eo Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta recitat Sur. tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 5. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 272. & lib. 4. cap. 131. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, fuitq. decimus eius sedis Episcopus.

^l Severini.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Conditum habetur eius venerabile corpus Tibure ad sancti Laurentij, vt eius ecclesię vetera monumenta significant, quę manuscripta accepimus.

^m Maturini.] Vsuardus de eodem hac die. Eius vitę Acta habet Mombricit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 10. c. 6. Vixisse fertur temporibus Maximiani Imperatoris.

xx. E Quarto Nonas Nouemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

MEMORATIO omnium fidelium defunctorum. Eodem die natalis sancti Victorini^b Pictauiensis Episcopi, qui post multa edita scripta (vt sanctus Hieronymus testatur) in persecutione Diocletiani martyrio coronatus est. Tergeste passio beati Iusti^c, qui in eadem persecutione sub Manatio Præsede martyrium consummauit. Sebastæ sanctorum Carterij^d, Styriaci, Tobia, Eudoxij, Agapij, & sociorum martyrum sub Licinio Imperatore. In Perside sanctorum martyrum Acindini^e, Pegasij, Aphthonij, Elpidephori, & Anempodisti, cum plurimis socijs. In Africa natalis sanctorum martyrum Publij^f, Victoris, Hermetis, & Papiæ. Tarsi in Cilicia sanctæ^g Eustochij virginis & martyris, quæ sub Iuliano Apostata, post dira tormenta, in oratione reddidit spiritum. Laodiceæ in Syria sancti Theodoti^h Episcopi, qui non solum verbis, sed rebus & virtutibus fuit ornatus. Viennæ sancti Georgijⁱ Episcopi. In monasterio Agaunensi sancti Ambrosij^k abbatis. Cyri in Syria sancti Marciani^l confessoris.

NOVEMBRIS 2.

MEMORATIO omnium fidelium defunctorum^a.] Non recenter statutu fuit in Ecclesia, vt pro defunctis commemoraciones anniuersariæ agerentur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullianus de coron. milit.) pro defunctis annua die facimus. De iisdem Annuersarijs repeti consuetis S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæsarij fratris hæc ait: Alia perfoluimus, alia daturi sumus, anniuersarios enim honores & cõmemoraciones offerentes, & ij quidem certe qui supersites relinquuntur. hæc Gregorius. Satisq. sit modo tum ex Latino, tum ex Græco auctore hæc monstraße; vt tam in Occidentali, quam Orientali Ecclesia istæc pie religioseq. seruari consueuisse intelligatur. alibi enim de his cumulate egimus. Vt autem vna eademq. die vniuersalis

ageretur memoria omnium fidelium defunctorum, omnes id in primis acceptu ferunt S. Odiloni abbati Cluniacensi. Testatur id Petrus Damian. in vita ipsius, & Sigebert. in chron. anno Domini 998. Quod etenim ille in suis monasterijs faciendu curauit, id postmodu Romani Pontificis auctoritate vbique locorum seruandu sacris legibus sancitu videtur. vt vero hac ipsa die post solenitatem omnium Sanctorum; ex ordine officij Ecclesiastici ratio sumpta videtur. Nam ante Odilonem ducentis fere annis vixit Amalarius Fortunatus Episc. Treuerensis, temporibus Ludouicij Pij Imp. ad quem etiam scripsit libros de offic. Ecclesiast. hic (inquam) in lib. de ord. antiphonar. cap. 65. hæc ait: Post officium sanctoru inserui officium pro mortuis. multi enim transferunt de præsentis seculo, qui non illico sanctis coniunguntur; pro quibus solito more officium agitur. hæc ibi.

^bVicto-

^bVictorini.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. cap. 12. Scribit de eodem S. Hieron. de scrip. Eccl. & in epist. 13. ad Paulinum, vbi eum appellat inclytum Victorinu martyrio coronatu. idem in epist. 84. ad Magnum, in præfat. in Euangel. Matthæi ad Euseb. & in proem. in Isaiam. Ne mireris, lector, si huius Victorini opuscula Gelasius Papa in cap. sancta Roman. distinct. 15. recensuit inter apocrypha: nam (vt scribit S. Hieron. de scrip. Ecclesiast. in Papiæ) seclatus est Victorinus vna cum alijs nonnullis viris sanctis & eruditis sententiã de Milenario, quæ quidem (vt superius diximus) vsque ad tempora Damasi Papæ, absque iactura fidei, vel communionis diuisione libere ferebatur, nec crimini data est Papiæ, Iuliano martyri, vel alijs, quo minus inter sanctos & Ecclesiasticos viros adscriberentur. At vero, ea damnata sententia, etiam illi fauentes scriptiones iure proscriptæ videntur. Rursus autem de Victorino monemus lectorem, incerto quodam modo irrepisse in Synodum Romanam secundã sub Siluestro Papa habitam cap. 2. damnationem Victorini Episcopi Pictauiensis, cyclos Paschales perperam supputantis: nam nihil prorsus illi commune cum Paschali calculo, vel cum Siluestro Papa, cum iam temporibus Diocletiani fuerit martyrio coronatus. Error supradictus videtur prouenisse ex alio Victorino Aquitano, Ecclesiastici calculi supputatore, cuius cyclos erroris coarguerunt Victor Capuanus, Beda, & alij; qui & vixit tempore Hilari Papæ, vt scribit Gennadius de vir. illustr. cap. 88. Vnde apparet canonem

illum non esse illius Romani Concilij habitum sub Siluestro, sed alterius, in illud tamen illapsum. Vel dicendum, de alio quopiam ignoto homine illic agi, & non de Victorino Episcopo Pictauiensi: nam in tabulis Episcoporum eius ecclesiæ vnus tantum eius nominis, idemq. martyr, ac primus eius sedis Episcopus ponitur, de quo hic agitur.

^cIusti.] Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 9. De eodem vet. manuscripta, atque recentiores.

^dCarterij & soc.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & eorum certamen describitur.

^eAcindini & soc.] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphrastes autem antiquis monumentis eorum Acta descripsit; quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

^fPublij & soc.] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die.

^gEustochij.] De eadem Petrus in catal. lib. 10. c. 10. vbi eius Acta paucis cõplexa refert.

^hTheodoti Episc.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Euseb. hist. lib. 7. c. vlt. & Nicephorus libro 6. cap. 36.

ⁱGeorgij Episc.] De ipso Beda, & recentiores. Ado Vien. in chron. ponit anno Domini sexcetesimo nonagesimonono; numeraturq. decimus quintus eius sedis Episcopus.

^kAmbrosij abb.] Agunt de eo Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 10. cap. 15. & Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 273.

^lMarciani.] De eodem hac item die Græci in Menologio: scripsitq. eius res gestas Theodoretus in Theophilo cap. 3.

xix. F Tertio Nonas Nouemb. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

NATALIS sancti Quarti^a Apostolorum discipuli. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum martyrum Germani^b, Theophili, Cæsarij, & Vitalis, qui in persecutione Deciana optime duxerunt martyrium. Cæsaraugustæ sanctorum innumerabilium Martyrum^c, qui sub Daciano Hispaniarum Præsede mirabiliter occubuerunt pro Christo. Viterbij sanctorum martyrum Valentini^d presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in persecutione Maximiani ob Christi fidem cum faxi pondere in Tiberim præcipitati, & inde ab Angelo diuinitus erepti, demum abscisis ceruicibus coronam martyrij perceperunt. In Anglia sanctæ Vee-

nefridæ^a virginis & martyris. In monasterio Claræuallensi depositio sancti Malachiæ^f Episcopi Connerthenensis in Hibernia, qui multis virtutibus suo tempore claruit: cuius vitam sanctus Bernardus abbas conscripsit. Eodem die S. Huberti^g Tungenensis Episcopi. Viennæ sancti Domni^h Episcopi & confessoris. Item depositio sancti Pirminiⁱ Meldensis Episcopi. Vrgelæ in Hispania sancti Hermengaudij^k Episcopi.

NOVEMBRIS 3.

QUARTI².] De quo Paulus ad Roman. c. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Hunc Berythi ecclesiæ Episcopū datum esse, tradit Doroth. in synopsi, idq. ex Hippolyti libello de 72. discipulis.

^b Germani & soc.] Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 10. cap. 18. vbi ex priscis tabulis eorum Acta paucis describit.

^c Innumerab. martyrum.] Eadem hyperbole vitur Vsuardus, dum de his agit hac die. Hi etenim sunt, quos Prudentius Peristephan. hym. 4. cecinit his sapphicus, dum de Cæsaraugustana ciuitate agit:

*Sola in occursum numerosiores
Martyrum turbas Domino parasti;
Sola prædines pietate multa
Luce fruieris.*

*Vix paxens orbis populosa Pæni,
Ipsa vix Roma in folio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.*

*Omnibus portis sacer innotatus
Sanguis exclusit genus inuidorum
Dæmonum, & nigras pepulit tenebras,
Urbe piata. Et paulo post de iisdem:
Nec furor quisquam sine laude nostrum
Cessit, aut clari vacuus cruoris
Martyrum semper numerus sub omni
Grandine creuit.*

Agens de ciuitate Cæsaraugustana Isidorus lib. 15. Origin. dum eam dicit esse præstantiorem cunctis Hispaniæ ciuitatibus, Illustrior est, inquit, florens sanctorum martyrum sepulturis. De his item Petrus in catal. lib. 10. cap. 17. Vassæus in chron. Hispan. pluribus auctor in Flore sanct. Hispan. Qui omnes tradunt, horum omnium martyrum multitudinem appellatā esse Massam candidam, eā quod corporum eorum combustorum cineres remanserint niue candidiores; quo signo ab alijs terris cineribus discreti, collecti sunt. De his item agitur in Thesauo concion. tom. 2. hac die.

^d Valentini & Hilarij.] Horum martyrum Acta manuscripta accepimus ab ecclesia Viterbiensi, vbi eorum capita cathedralis ecclesia magna veneratione conseruat.

^e Vuenefridæ.] Huius Acta Rupertus abbas Salopiensis conscripsit, quæ recitat Sur. in to. 6. In catalog. scrip. Britan. traduntur eadem ab Elerio Cambrio scriptis mandata. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Quæ autem in iisdem Actis de perenni fonte & miraculis illic fieri solitis describuntur, maiora his accepi a fidelissimo teste oculato Reuerendiss. D. Thoma Episcopo Afaphensi, Romani Pontificis in obeundis Episcopalibus functionibus Suffraganeo, vitæ sanctitate, fidei confessione, atque doctrina conspicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis sublato.

^f Malachiæ Episcopi.] Scripsit eius vitæ Acta S. Bernardus, qui eundem viuente, ac postea defunctum mirifice coluit. Extant eiusede ad eundem epist. 315. 316. & 317. & sermo in eiusdem festiuitate. Ecessit e vita (vt idem testatur) anno Domini millesimo centesimo quadragesimooctauo, quarto Nonas Nouembri: ob commemorationem autem defunctorum translata est eius celebritas in hanc diem, quo solemnius agi posset.

^g Huberti Episcopi.] Eius res gestas ab ipsius discipulo fidelissime scriptas habet Sur. to. 6. ibiq. de eius translatione agitur, & de religioso cultu eiusdem memoriæ a Regibus impertiri solito. Ordinatus a Sergio Papa anno Domini sexcentesimo nonagesimooctauo, diem obiit anno 730. Numeratur eiusede sedis Episcopus tricesimus ordine. Plura de eodē Molan. in Indic. sanct. Belg. aitq. eundem dedisse Leodio sigillū publicū sancti martyris Lambertii imagine insignitum, & huiusmodi inscriptione notatum: S AN C T A L E G I A R O M A N A E E C C L E S I A E F I L I A. Re vera quidem, quod ad fidem Catholicā pertinet, casta & pudica, quæ semper sanctæ matris selectata vestigia, nullo vñquam hæreseon est scadata contagio: immo hisce ærumnolis temporibus nostri sæculi, cum hæresum alluuiiones Gallias inundarunt, non solum nullis valuit obrui fluctibus, sed stans constantissime ex aduerso, opposuit se pro muro domui Israel, facta forma (vt de Thesalonicensi ecclesia scribit Apostolus) omnibus credentibus; cunctisq. circumpositis regionibus illustre edit. seruandæ atque tuendæ religionis exemplum.

plum. Sic, faxit Deus, maneat semper: & quod fide prædicat, operibus impleat.

^h Domni Episcopi.] Dominum hunc appellat Ado Viennen. qui in chron. anno Domini 527. hæc de ipso scribit: Viennensis Episcopus Dominus floruit; hic tam in diuinis, quam in sæcularibus actibus claruit, amator pauperum, redemptor captiuorum, vitæq. probatissimus. Hæc Ado. Agit de eodem hac die Molanus in addit. ad Vsuardum. Po-

nitur decimus nonus eius sedis Episcopus.

ⁱ Pirmini Episcopi.] De eodem Beda hac die. Huius vitam conscripsit Vuarmanus Comes, Episcopus Constantiensis, itemq. Henricus Augiensis abbas, vt notat Molan. hac die. De eodem Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 265. & lib. 4. cap. 191. Numeratur vigesimus eius sedis Episcopus.

^k Hermengaudij Episcopi.] Tabulæ eius ecclesiæ, & Flos sanct. Hispan. de eodem hac die.

4

Pridie Nonas Nouemb. Luna.

G xviii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

BONONIAE sanctorum martyrum Vitalis^a & Agricolæ, quorum prior posterioris seruus antea fuit, postea confors & collega martyrij: in quem persecutores omnia tormentorū genera exercuerunt, ita vt non esset in corpore eius sine vulnere locus;

quæ constanter perferens, in oratione spiritum Deo reddidit: Agricolam vero plurimis clavis cruci affigentes interemerunt. Eorum translationi sanctus Ambrosius cum interesset, martyris clauos, sanguinem triumphalem, & crucis lignum se collegisse refert, ac sub sacris altaribus condidisse. Eodem die natalis sanctorum Philologi^b & Patrobæ, sancti Pauli Apostoli discipulorum. Augustoduni sancti Proculi^c martyris. In Pago Vilcassino sancti Clari^d presbyteri & martyris. Ephesi sancti Porphyrij^e martyris sub Aureliano Imperatore. Myræ in Lycia sanctorum martyrum Nicandri^f Episcopi, & Hermæ presbyteri, sub Libanio Præside. Eodem die natalis sancti^g Pierij presbyteri Alexandrini, qui in diuinis scripturis nobiliter eruditus, vita purissimus, & ad Christianam philosophiam nudus penitus & expeditus, sub Caro & Diocletiano Principibus, regente Alexandrinam ecclesiam Theona, florentissime docuit populos, & diuersos tractatus edidit: post persecutionem vero omne vitæ suæ tempus Romæ versatus, in pace quieuit. Apud Ruthenos in Gallia beati Amantij^h Episcopi, cuius vita & sanctitate & miraculis extitit gloriosa. In Bithynia sancti Ioannicijⁱ abbatis. In Pannonia apud Albam Regalem depositio beati Emerici^k confessoris, filij sancti Stephani Hungarorum Regis. Treuiris sanctæ Modestæ^l virginis.

ITALIS & Agricola^a.] De his etiam Vsuardus, & alij recentiores. Eorum martyrium describit S. Ambrosius lib. de exhortat. ad virgin. vbi & de eorum inuentione atque translatione, de qua & Paulinus in vita S. Ambrosij. De horum reliquijs meminit Paulinus Nolanus Episcopus in Natali nono sancti Felicis, Gregorius Turonen. hist. Francorum lib. 2. cap. 16. & de glor. mart. cap. 43. Petrus in catal. lib. 10. cap. 21. & alij.

^bPhilologi & Patroba.] Quorum meminit Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de his item Græci in Menolog. die sequenti. Philologum Synope, Patrobam Neapoli præfectum esse Episcopum, tradit Doroth. in Synopsi: licet Hippol. mart. lib. de 72. discip. testetur Patrobam fuisse creatum Episc. Puteolanum.

^cProculi.] De eodẽ Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 11. num. 309. & alij recentiores.

^dClari.] Vsuardus de eodem & alij, ad stipulanturq. vetera manuscripta.

^ePorphyrj.] Agunt de eodem hac item die Græci in Menol. eiusq. martyriũ describunt.

^fNicandri & Hermæ.] Græci itidem hac die in Menologio de iisdem agunt.

^gPierij.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij; licet deprauate in aliquibus codicibus pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur. Scribit de Pierio Euseb. hist. lib. 7. cap. vlt.

Hieron. de scrip. Ecclesiast. & epist. 84. ad Magnum. Erat Alexandria ecclesia, Pierij dicta, cuius meminit Epiph. hæresi 69.

^hAmantij Episcopi.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem. Huius vitam ex antiquis codicibus edidit Sur. tomo 6. conscriptamq. putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in Actis sancti Quinctiani eiusdem sedis Episcopi, de quo infra Idibus Nouembris: transtulit enim ipse eiusdem Amantij corpus, vt testatur Gregorius Turonen. in vita sanctorum Patrum cap. 4.

ⁱIoannicij.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, ac pluribus res ab eo gestas referunt, quas plenius profecutus est Metaphraustes. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

^kEmerici.] Eius vitam descripsit Sur. to. 6. ex antiquis manuscrip. Mart. Polon. recenset obitum anno Domini 1032. Chromer. an. 1036. Agit de eodem Bonfin. de reb. Hungaric. dec. 2. lib. 2. Relatus est inter sanctos vna cum S. Stephano Rege ipsius patre a Benedicto Papa Octauo, qui dictus est Nonus.

^lModestæ.] Plura scripta habentur de ea in vita sanctæ Gertrudis apud Sur. 17. Martij, tom. 2. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 183. eamq. claruisse ait circa annum Domini sexcentisimũ octogesimum. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vsuardum.

xvij. A Nonis Nouembris. Luna. 5

Table with 28 columns (a-t, A-P) and 2 rows of numbers (15-30, 2-14).

SANCTI Zachariæ^a sacerdotis & Prophetæ, patris beati Ioannis Baptistæ. Item sanctæ^b Elizabeth eiusdem sanctissimi præcursoris matris. Tarracina in Campania natalis sanctorum martyru Felicis^c presbyteri, & Eusebij monachi, qui cum se pelisset sanctos martyres Iulianum & Cæsarium, & multos conuerteret ad fidem Christi, quos sanctus Felix presbyter baptizabat, vna cum eo tentus est, & ambo ad forum Iudicis ducti, nec superati, inde in carcerem inclusi, nocte eadem, cum sacrificare nolissent, decollati sunt. Emesæ in Phœnicia sanctorum martyru Galationis^d, & Epistemis coniugis; qui in persecutione Decij flagris cæsi, manibus pedibusq. & lingua insuper mutilati, denique truncato capite martyriũ consummarunt.

Item

Item sanctorum martyrum Domnini^e, Theotimi, Philothei, Siluani, & sociorum sub Maximino Imperatore. Mediolani sancti Magni^f Episcopi & confessoris. Brixianæ sancti^g Dominatoris Episcopi. Treuiris sancti Fibitij^h ex abbate Episcopi Treuirensis. Aurelianis in Gallia sancti Lætiⁱ presbyteri & confessoris.

NOVEMBRIS 5.

ZACHARIAE^a.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Septembris. Præter illa quæ de ipso scribuntur a S. Luca Euangel. cap. 1. Epiphanius etiam agit pluribus lib. de vit. & interit. Prophet. cap. 23. traditq. occisum esse ab Herode inter vestibulum & altare: eiusdem sententiæ fuit Origenes in Matth. cap. 25. Petrus Alexandrinus Episcopus & martyr in can. 13. Gregorius Nyssenus in orat. de Christi natiuitate, Basil. homil. de humana Christi generatione, Cyrillus Episc. Alexandrinus libro aduersus Anthropomorphitas; id ipsum in Sacra Valentinianus Imp. ad Episcopos Asiæ, quam recitat Theodoretus hist. lib. 4. cap. 7. qui omnes de hoc Dominum Iesum locutum putant apud Matth. cap. 23. cum de Zacharia occiso ab illis inter templum & altare loquitur. quæ licet minus probari Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi c. 23. tamen apud me quidem tot tantorumq. veterum Theologorum plurimum valet assertio. Diuersa prorsus ab his erat commentitia historia ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece, & visione asini, quam refert & reprobatur Epiphanius hæresi 26. qui (vt diximus) prioris sententiæ est grauissimus assertor. Tertullianus in Scorpiaco, cum agit de Zacharia qui necatus est inter templum & altare, testatur perennes eius cruoris maculas silicibus impressas in templo indelebiles esse relictas. Incidi in manuscriptum codicem bibliothecæ Vaticanæ de peregrinatione ad terram sanctam; legiq. inter aliqua quæ hætenus relictæ sunt templi Hierosolymitani vetera monumenta, illic inesse lapidem, in quo recens cruor aspersus indelebili nota aspiceretur; quem dicerent esse sanguinem Zachariæ, qui inter templum & altare occisus est: licet & Hieronymus vbi supra hæc ipsa vulgi potius opinione iactata, quam certa veritate constantia putet. De illa quæstione, an idem fuerit summus Sacerdos, satis plene egimus in Annalibus Ecclesiasticis. Caput autem eius asseruatur Romæ in Laterano, ex quo per dies aliquot olim sanguinem emanasse tradunt. Nec id prætermittimus, quod Iosephus

scribit, reperiri adhuc alium Zachariam filium Baruch nobilissimum ac ditissimũ Hebræorum, moribusq. laudatissimum, occisum in medio templi a Zelotarum factione temporibus Vespasiani tunc ducis exercitus in Iudæa. hæc de ipso Iosephus de bello Iud. libro 5. cap. 1.

^bElizabeth.] Iungitur Zachariæ marito suo Elizabeth, non ea ratione quod vna eademq. die (quod sciatur) vterque migrarit e corpore: sed cū eius natalis certæ diei ignorantia aliquando fuerit eius memoria prætermissa; consultius visum est, in commemoratione sanctoru eam coniungere viro suo: nefarium enim est existimatũ, sanctissimam feminam, præconio Euangelij celebratam, illiberaliter nimis esse silẽtio prætermittam; quam sancti Patres præclarissimis laudibus sunt profecuti, tum qui Lucæ caput primum sunt interpretati, tum etiam qui de Ioannis Baptistæ eius filij natali, vel Dei genitricis visitatione pro concione dixere. Quæ vero ad historiam de ipsa pertinent, collegimus in Annalium tomo primo.

^cFelicis & Eusebij.] De iisdem Beda, Vsuardus, & Petrus in catal. libro 10. cap. 28. Agitur de his pluribus in Actis S. Cæsarij apud Sur. tom. 6. die prima Nouembris.

^dGalationis & Epistemis.] Agunt & de his Græci in Menolog. Eorum autem Acta a Metaphraste fusius descripta recitat Lipom. tomo 5. & Surius tom. 6.

^eDomnini & soc.] De his item Græci agunt in Menologio hac die.

^fMagni Episcopi.] De quo & tabulæ ecclesiæ Mediol. ex quibus & Galestinus hæc die.

^gDominatoris Episcopi.] De eodem tabulæ ecclesiæ Brixian. meminitq. eiusdem Rampertus eiusdem ecclesiæ Episcopus in sermone de translatione sancti Philastrij. Numeratur hic decimusquartus post S. Philastrium Episcopus ecclesiæ Brixianæ.

^hFibitij abbatis.] Hic licet alicubi Episcopus dictus reperiat; tamen in tabulis Episcoporum Treuirensiu, quas descripsit Desmochares, nullus eius nominis legitur Episcopus. Porro chronicon monast. German. abbatem eum appellat.

ⁱLæti.] De quo etiam Vsuardus hac die. & alij recentiores.

svj. B Octauo Idus Nouemb. Luna. 6

a b c d e f g h i k l m n p q r s
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 10 11 12 13 14 15

HINISSAE in Africa natalis sancti Felicis^a martyris, qui confessus, & ad tormenta dilatus, alio die (vt refert sanctus Augustinus, Psalmum in eius festiuitate ad populum exponens) inuentus est in carcere exanimis. Theopoli sanctorum decem^b Martyrum, qui a Sarracenis passi leguntur. Barcinone sancti Seueri^c Episcopi & martyris, qui ob fidem Catholicam clauo capite confosso, martyrij coronam accepit. In Phrygia sancti Attici^d. Apud Bergas depositio sancti Vuinoci^e abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam sibi subditis multo tempore ministravit. Fundis in Latio sancti Felicis^f monachi. Lemouicis in Aquitania sancti Leonardi^g confessoris, discipuli beati Remigij Episcopi: qui nobili genere ortus, solitariam vitam deligens, sanctitate & miraculis claruit, ac praecipue in liberandis captiuis eius virtus enituit.

NOVEMBRIS 6.

FELICIS^a.] Huius meminit sanctus Augustinus tract. in Psal. 127. De loco vbi passus est, varia lectio reperitur: legit Beda, Tunissa; Vsuardus & Ado, Toniza, alicubi Thinissa: quae & verior probatur: est enim Thinissa prope Hipponem in prouincia Numidia, de qua Ptolemæus in 2. tab. Africae. In Itiner. Antonini Toniza dicitur. eius loci Episcopus subscriptus reperitur Concilio Carthagin. sub Cypriano, apud Augustin. lib. 3. de baptis. contra Donatist. c. 13. Alia est rursus Tynissa, seu Tunissa, quae Tunetum dicitur, vicina Vtica, hodie Tunesi vulgo dicta; a Polybio autem, qui eam exacte describit, Tunes appellata reperitur, quam distare a Carthagine dicit stadijs centum viginti. Hæc lib. 14. hist. in fine. Plura de eadem lib. 1.

^b Decem martyrum.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia est in Syria. Cur autem, quando ve eo nomine cepta sit nuncupari, consule Niceph. hist. lib. 17. c. 3. & hist. Miscel. lib. 16. Cedren. an. 2. Iustiniani Imp.

ex quo tempore reperies eundem Imp. Iustinianum eandem ciuitatem in suis sanctionibus Theopolim appellasse. Quod autem hi passi dicuntur a Sarracenis; eo tempore id accidisse putamus, cum sub Cosrohe Rege Persarum ea ciuitas a Sarracenis direpta est.

^c Seueri Episcopi.] Hunc ferunt passum in persecutione Diocletiani sub Daciano Praefide, & cum eo quatuor sacerdotes, vt scribunt Laurentius de Padilia, & Valsus. in chron. an. 306. idq. pluribus Flos sanct. Hispan. & Thesaur. concion. to. 2. hac die. Molanus autem in addit. ad Vsuard. hæc habet: Fuit hic vnus septuaginta Episcoporum, qui leges Gothicas in Hispania condiderunt: hic a barbaris Gothicis, qui Cathaloniam incolabant; clauo capite confosso, martyrio coronatur anno Christi. sexcentesimo tricesimo octauo. Hæc Molan. Vnde autem accepert, nondum inuenimus: nec alicubi eius nominis Episcopum Barcinonensem legimus in Concilijs quae frequenter illis temporibus coacta sunt in Hispania, nec etiam apud S. Iulianum defonsum, qui virorum illustrium eorum temporum seriem texuit. Fuit & alius Seuerus Episcopus Malacitanus, qui scripsit aduersus

sus Vincentium Casaraugustanum Episcopum in Arianam hæresim lapsum circa annum Domini quingentesimum octogesimum, vt habet Honorius Augustodunen. de viris illustrib. cap. 30. De eodem Vincentio Casaraugustano lapsio in hæresim Arianam tempore Leuigildi Regis Gothorum, meminit S. Isidorus in chron. Goth.

^d Attici.] De quo Vsuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & socijs Graeci agunt vij. Kalend. Septembris.

^e Vuinoci abb.] De eodem Ado, & alij. Eius Acta fidelissime scripta, simulq. translationem & miracula habet Sur. tom. 6. hac die. Molanus etiam de eo in Indic. sanct. Belg.

Diuersus hic ab illo de quo Gregorius Turonensis de gest. Franc. scribit lib. 5. c. 21. & lib. 8. cap. 24. Nam hic, de quo agimus, longe post Gregorij tempora claruit, obiitq. anno Domini 716.

^f Felicis.] De quo S. Greg. lib. 1. dial. c. 3. ex quo ceteri acceperunt, qui de ipso agunt.

^g Leonardi.] Beda, Ado, & alij recentiores. Habet eius res gestas Surius to. 6. Legimus alias in manuscrip. cod. ecclesiae S. Mariae ad Martyres Romae, vbi plura de eius pietate in liberandis captiuis. Agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 29. obiitq. tradit anno Domini quingentesimo quinquagesimonono.

7

Septimo Idus Nouemb. Luna.

C^{xv}.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 11 12 13 14 15 16

DATAVII depositio sancti Prosdocimi^a primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a beato Petro Apostolo Episcopus ordinatus, ad praedicandum Dei verbum ad praedictam ciuitatem missus est: vbi multis virtutibus & prodigijs coruscans, beato sine quieuit. Perusiae sancti Herculani^b Episcopi & martyris, qui iussu Totilæ Gothorum Regis decollatus est: cuius corpus ita capite vnitum atque sanum quadragesimo post abscissionem die (vt scribit S. Gregorius Papa) repertum est, ac si nulla ferri incisio illud tetigisset. Eodem die sancti Amaranthi^c martyris, qui apud Albigensem urbem exacto agonis fidelis cursu sepultus, viuit in gloria. Melitine in Armenia passio sanctorum Hieronis^d, Nicandri, Hesyhij, & aliorum triginta, qui in persecutione Diocletiani sub Lyfia Praefide coronati sunt. Amphipoli in Macedonia sanctorum martyrum Aucti^e, Taurionis, & Thessalonicae. Ancyræ passio sanctorum Melasippi^f, Antonij, & Carinae sub Iuliano Apostata. Coloniae S. Engelberti^g Episcopi, qui pro defensione Ecclesiasticae libertatis & Romanae Ecclesiae obedientia martyrium subire non dubitauit. Alexandriae beati Achillæ^h Episcopi, qui eruditione, fide, conuersatione, ac moribus fuit insignis. In Frisia depositio sancti Vuillibrordiⁱ Episcopi Traiectensis, qui a beato Sergio Papa ordi-

natus

natus Episcopus, in Frisia & Dania Euangelium prædicavit. Metis sancti Ruffi^k Episcopi & confessoris. Argentorati sancti Florentij^l Episcopi.

NOVEMBRIS 7.

ROSDOCIMI.] De eodem tabulæ ecclesiæ Patavinæ. Eius res gestas ex antiquis monumentis habet Möbrit. tom. 2. vit. sanct. Petrus in catal. lib. 10. c. 33. & Scard. lib. antiq. vrb. Patav. lib. 2. claf. 6.

^b *Herculani Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Eius martyrium describit S. Greg. Papa dialog. lib. 3. c. 13. Mombrit. tom. 2. vit. sanct. eius Acta edidit, passumq. refert anno decimosextimo Iustiniani Imperatoris: est is annus Domini (secundum Fastos Onuphrij) quingentesimus quadragesimus quartus. Sigebert. in chron. de ipso, eodē anno; licet Marian. Scot. passum referat anno 561. nos vero in Annal. ponimus eius martyrium anno Domini 546. Legi & libellum manuscrip. miraculorū eius, & quidē sincerissimū, nisi quod in eius exordio ea sunt emendanda, quæ de Iuliani Apostatæ temporibus ab aliquo alio præmissa videntur: longe enim discrepant inter se tempora Iuliani, & Iustiniani. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 14. adnumerat eundem S. Herculanū inter monachos ordinis S. Benedicti. Ex monastica quidē vita ad Episcopatū venisse, scribit Gregorius: constat tamen ipsdē temporibus vtrumque vixisse, & paulo ante Herculani obitum migrasse ex hac vita S. Benedictū, qui (vt Leo Episcopus Ostiensis scribit in chron. Cassinen.) excessit ex humanis anno Domini 543. vel secundū alios 542. quem tamen vsque ad annū saltem 544. peruenisse, ex ipsius rebus gestis cum Totila Rege colligi posse nobis videtur. Qui præst. hodie eidē Perusina ecclesiæ eiusdem cognominis Reuerendiss. D. Vincentius Herculanus, ordinis Prædicatorū, omni virtutum & litterarum genere ornatissimus, & tantū prædecessoris dignus in Episcopatu successor, in eam sententiā videtur esse proclivior, vt eiusdē nominis duo fuerint eiusdem ciuitatis Episcopi; eo quod (vt ait) in Actis sanctorū Carpophori & Abundantij martyrum, qui passi sunt temporibus Gentilium Imp. habeatur mentio de S. Herculano Episcopo Perusino. Hæc mihi coram, cum nuper Romæ esset. Hoc ipsum profiteretur R. P. Ioannes Baptista Brachescus Florentinus, ordinis Prædicatorum, in rebus gestis dictorum sanctorum martyrum, quas vna cum Actis aliorum sanctorum eiusdem regionis conscripsit. Post S. Herculanum iuniore (sic enim hunc, de quo agimus, appellare libet)

Ioannes eam rexit ecclesiam, cuius mentio habetur in lib. de Roman. Pont. in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiusdem S. Herculani S. Floridus Episcopus Tifernas, cuius meminit S. Gregor. dialog. lib. 3. c. 13. & 35. licet mendosus codex habeat, loco Tifernatis, Tuderina ecclesiæ fuisse Episcopum.

^c *Amaranthi.*] Agunt de eodē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Pluribus Gregor. Turon. de glor. mart. c. 57. Petrus in catal. lib. 10. c. 35. Passus fertur temporibus Decij Imp.

^d *Hieronis & soc.*] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphrastes edidit eorum Acta, quæ describit Lipom. to. 5. & Sur. to. 6.

^e *Aucti & soc.*] Græci de ipsdē hac die in Menologio, ibiq. eorum Acta paucis comprehensa narrantur.

^f *Melassippi & soc.*] Idem qui supra in Menologio hac die, ipsdēq. verbis.

^g *Engelberti.*] Huius egregia certamina Cæsarius monachus scriptis mandauit: extant apud Sur. tom. 6. idemq. auctor addidit librum miraculorum, quæ ab eodē post eius obitum sunt edita. Passus est anno a Christo 1225. cum sedisset annos sex.

^h *Achillæ Episc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. De eodem adhuc presbytero magna cum laude scribit Euseb. hist. lib. 7. cap. vlt. Socrat. lib. 1. c. 13. Cassiod. trip. lib. 1. cap. 12. Niceph. lib. 6. c. 34. pluraq. in Actis S. Petri martyris Episcopi Alexandrini, de quo inferius sexto Kal. Decembris. Hunc magnum Achillam appellat S. Athan. orat. 2. contra Arian. Successit hic eidem S. Petro, vt constat ex eodem Athanasio; Achillæ autem Alexander, cui Athanasius subrogatur. Alium Achillā ponit Epiphani. in Panar. hæres. 69. sedisse immediate ante Athanasium: sed ab alijs non adnumeratur inter Episcopos Alexandrinos; nā defuncto Alexandro, absente Athanasio, ille tamquam sequester potius, quam vt Episcopus, eidem præfuit sedi mensibus tribus, quousque Athanasius e Comitatu, quo fuerat missus, rediret.

ⁱ *Vuillibordi Episcopi.*] Barbarum ac pronunciatu asperum nomen Sergius Papa, cum illum Romæ in ecclesia sanctæ Cæciliæ ordinaret Episcopum, mutauit in Clementem: tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Est ordinatus anno Domini 696. vt testatur Marcellus in vita S. Suiberti cap. 10. qui etiam ibi cap. 6. profiteretur se scripsisse eius vitam, quam manuscrip. tã haberi Molanus refert. Albinus Flaccus eiusdem Acta scriptis mandauit: extant apud Sur. tom. 6.

Agunt

Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij: idemq. Beda hist. Anglor. lib. 5. cap. 12. in fin. & de sex ætat. in Iustiniano Secundo. Plura de ipso etiam in vita S. Bonifacij Episcopi Mogutini; ac denique Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 137. ^k *Ruffi Episcopi.*] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores. Agit hic Beda de eius

translatione facta temporibus Clotarij. ^l *Florentij Episc.*] Eius vitam ex manuscrip. edidit Surius tomo 6. Ponitur hic quartus eius sedis Episcopus. Sedere cœpit anno Domini 663. præfuitq. annis duodecim, vt constat ex tabulis eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares. Agit de eodem Molanus hæc die in addit. ad Vsuardum.

8

Sexto Idus Nouemb. Luna.

D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

CTAVA² omnium Sanctorum. Romæ via Lauicana, tertio ab Vrbe milliario, passio sanctorum martyrum Claudij^b, Nicolstrati, Symphoriani, Castorij, & Simplicij: qui primo in carcerē missi, deinde scorpionibus grauissime cæsi, cum a fide

Christi mutari non possent, iussi sunt a Diocletiano in fluuium præcipites dari. Item via Lauicana natalis sanctorum quatuor Coronatorum^c fratrum, Seueri, Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui sub eodem Imperatore ictibus plumbatarum vsque ad mortem cæsi sunt. Horum autem nomina, quæ postea interiectis annis Domino reuelante ostensa sunt, cum minime reperiri tunc potuissent, statutum fuit vt anniuersaria dies ipsorum vna cum illis quinque sub nomine sanctorum quatuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam postquam reuelata sunt, in Ecclesia perseuerauit. Romæ sancti Deusdedit^d Papæ, qui tanti meriti fuit, vt leprosum osculo a lepra sanauerit. Bremæ sancti Vuillehadi^e primi eius ciuitatis Episcopi, qui vna cum S. Bonifacio, cuius discipulus fuit, in Frisia & Saxonia Euangelium propagauit. Suefsione in Gallia sancti Godefridi^f Episcopi Ambianensis, magnæ sanctitatis viri. Apud Virodunum sancti Mauri^g Episcopi & confessoris. Turonis S. Clari^h presbyteri, cuius sanctus Paulinus epitaphium scripsit.

NOVEMBRIS 8.

CTAVA² omnium Sanct. ^a] Inter maiores Octauas ponitur; de eaq. solēniter agi solitum, indicat prædictus manuscrip. codex ecclesiæ sanctæ Mariæ ad Martyres.

^b *Claudij & soc.*] De ipsdē Beda pluribus,

Vsuardus, & Ado. Horum Acta edita habentur a Mombrit. tom. 1. sed in nonnullis corrigenda: alia Surius breuiora tom. 6. sed prolixiora nos manuscrip. habemus in nostra bibliotheca.

^c *Quatuor Coronat.*] Beda & alij omnes de ipsdē hac die. Honorius Papa eiusdē martyribus

ribus ecclesiam erexit, vt constat ex libro de Roman. Pontificibus. Vetus fuit Romæ & adhuc est Titulus nomine sanctorum quatuor Coronatorum, cuius mentio habetur apud S. Gregorium in regist. lib. 4. indict. 13. c. 44. in fine. Horum martyrum corpora a Leone Quarto Rom. Pont. fuisse inuenta, eiusdem Acta, quæ ab Anastasio Bibliothecario putantur conscripta, restantur; vbi de eorum ecclesia ab eodẽ restituta, multorumq. sanctorum (quas recenset) reliquijs locupletata, exacta mentio habetur.

^d *Deus dedit Papæ.*] Successit hic Bonifacio Quarto. Egimus pluribus de eodem in Analib. Ecclesiasticis.

^e *Villehadi Episc.*] Eius res gestas fideliter scriptas habet Sur. tom. 6. Plura de eodem Crantz. in Saxon. lib. 2. c. 14. & 15. & in hist. Eccles. Saxon. lib. 1. c. 7. & 8. Ordinatus fuit eius sedis Episcopus anno Domini 788. De eodem alij plures, ac nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 195.

^f *Godefridi Episcopi.*] Huius vitæ scriptam a Nicolao monacho recitat Sur. tom. 6. Migravit ex hac vita anno Domini 1013. trans-

latio autem facta est anno 1138. vt eius Acta testantur. Adnumeratur inter Episcopos Ambianenses tricesimusquartus ordine.

^g *Mauri Episcopi.*] De quo tabulæ eius ecclesiæ: ponitur secundus eius sedis Episcopus, obiitq. diem anno Domini 150. vt apud Democharem legitur.

^h *Clari.*] Seuerus de ipso scribit epistola 2. ad Aurelianum diaconum de obitu S. Martini, & in vita S. Mart. cap. 25. sepultusq. est in ecclesia quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus Nolanus Episcopus in epist. 12. ad Seuerum, vbi etiam habentur tria epitaphia in sepulchro illius ad perpetuam memoriam describenda, quorũ tantum exordia hic referimus, estq. primi eiusmodi initium: *Neminis vt titulo, sic mentis lumine Clarus Presbyter hoc tegitur, sed membra caduca sepulchro, &c.*

Secundi autem est exordium: *Presbyter hic situs est meritis & nomine Clarus, Martino studijs comes, & meriti modo consors, &c.*

Tertium autem ita incipit: *Clare fide, præclare actu, clarissime fructu, Qui meritis titulum nominis equiparas, &c.*

iii. E Quinto Idus Nouemb. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE dedicatio ^a Basilicæ ^b Saluatoris. Amaseæ in Ponto natalis sancti Theodori ^c militis, qui tempore Maximiani Imperatoris pro Christianæ fidei confessione fortiter cæsus, & in carcerẽ missus, deinde Domino sibi apparente, ac monente vt constanter & viriliter ageret, releuatus est: nouissime postquam equuleo suspensus, & vngulis corrasus est, ita vt eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur: cuius laudes sanctus Gregorius Nyssenus præclaro encomio celebrauit. Tyanæ in Cappadocia passio sancti Orestis ^d, sub Diocletiano Imperatore. Thessalonicæ sancti ^e Alexandri martyris, sub Maximiano Principe. Apud Bituricas sancti Vrsini ^f confessoris, qui Romæ ordinatus a successoribus Apostolorum, primus eidẽ vrbi destinatur Episcopus. Neapoli in Campania sancti Agrippini ^g Episcopi, miraculis clari. Constantinopoli sanctarum virginum Eustoliæ ^h Romanæ, & Sopatræ ⁱ filiarum

filie Mauritij Imperatoris. Beryti in Syria commemoratio imaginis ⁱ Saluatoris, quæ a Iudæis crucifixa, tam copiosum emisit sanguinem, vt Orientales & Occidentales ecclesiæ ex eo vbertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

DEDICATIO Basilicæ Saluatoris ^a.] Varijs nominibus eadẽ Basilica dicta reperitur: siquidem in registro S. Gregorij lib. 11. c. 1. appellatur Basilica Iulij, hæc etenim ibi scripta leguntur: Acclamatum est in Lateranis in Basilica Iulij ab omni clero, &c. Non tamen existimo a Iulio Papa ita dictam: nam duas illum erexisse Basilicas, alteram iuxta Forum, via Flaminia alteram, tradit liber de Rom. Pontific. Vetus enim Urbis monumentum erat Basilica Iulij, cuius meminit Plin. lib. 5. epist. 11. Dicta est etiã Basilica Lateranensis, seu Laterani; ita enim appellant eam S. Hieron. epist. 30. in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius contra Symmachum. sic dicta ab ædibus Laterani, quæ (vt Publius Vict. scribit) erant in regione secunda, Cœlimontana nuncupata. Fuisse eas magnificentissimas, testatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero: quæ postea temporibus Constantini cesserunt Faustæ Augustæ, ibiq. sub Melchiade habitata est Synodus in causa Cæciliani, vt scribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Dicta etiã inuenitur Basilica Cõstantiniana, quod dictas ædificiorũ moles in ecclesiam mutarit, auxerit, ornaritque. Appellata est etiam Basilica Saluatoris, eo quod ipsi Saluatori omnium Iesu Christo Deo vero dicata potissimum esset; cum alioqui omnes etiã sanctorum ecclesias Deo optimo maximo dicari consueuisse scribat S. Augustinus de ciuit. Dei lib. 22. c. 10. Rursus autem adiacentia oratoria S. Ioannis Baptistæ, & S. Ioannis Euangelistæ ab Hilario Papa constructa in Baptisterio Constantini, effecerunt vt eadem Basilica dicatur etiam nomine S. Ioannis. Non abs re facere videtur, si hic ponamus de eadem Basilica præclarum elogium Petri Damiani S. Rom. Ecclesiæ Card. Episc. Portuensis, quem ob singularem vitæ sanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelum Ecclesiasticæ disciplinæ Hieronymũ iuniorem inuenimus appellatum. Is, inquam, in epistola ad Cardinales S. Romanæ Ecclesiæ hæc inter alia scribit: Lateranensis ecclesia, sicut Saluatoris est insignita vocabulo, qui nimirum est caput omnium electorũ, ita mater, & quidam apex & vertex omnium per Orbem ecclesiarum. hæc septem Cardinales habet Episcopos, quibus solis post Apostolicũ, sa-

cro sanctũ illud altare licet accedere, ac diuina mysteria celebrare, &c. De eadem rursus ad Cadaloum schismaticum his verbis: Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris, culmen & summitas totius Christianæ religionis effecta (vt ita dixerim) Ecclesia est ecclesiarum, & Sancta sanctorum. Habet enim intrinsecus beatorum Apostolorum Petri & Pauli diuersis quidem locis constitutas ecclesias, sed sui compage sacramenti (quæ videlicet in quodam meditullio posita, quasi caput membris supereminet) indifferenter vnitas. His itaque tamquam expansis diuinæ misericordiæ brachijs, summa illa & venerabilis Ecclesia omnem ambitum totius Orbis amplectitur; omnes qui saluari appetunt, in materno pietatis gremio confouet, & tuetur. Hac Iesus, summus videlicet Pontifex, arce subnixus, totã in orbe terrarum Ecclesiam suam sacramenti vnitate consecraderat; vt vnus Pastor merito, & vna dicatur Ecclesia, &c. Hæc idcirco hic descripsisse volumus, vt ostendatur optimo quidẽ iure eius Basilicæ dedicationem in vniuersa Ecclesia celebrari: vtpote quæ sit parens ac caput omnium ecclesiarum. Quod pertinet ad dedicationem ecclesiarum, adhuc addimus, non solum olim agi solitam anniuersariam solemnitatem, more maiorum, dedicationis ecclesiæ, sed etiam consecrationis altaris: idq. exploratum habetur ex serm. S. Augustini 252. de tempore, itemq. ex alio eiusdem 255. de tempore. Porro vnicuique altari consecrato assistere Angelũ Dei, extat egregium exemplum in Prat. spirit. Sphron. cap. 4. At vero non vnum tantum altare in ecclesia construi & consecrari olim moris fuisse (vt garriunt hæretici) sed plura, habes testimonium S. Gregorij Papæ in registro lib. 5. epist. 50. ad Palladiũ Episc. Sanctonen. vbi agit de ecclesia in honorem Apostolorum, aliorumq. sanctorum constructa, de quibus tredecim ibi altaribus erectis ac dedicadis. ^b *Saluatoris.*] De hoc nomine S. Augustinus de Trinitate lib. 3. c. 10. hæc ait: Qui est Hebraice Iesus, Græce σωτηρ, nostra autem locutione, Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, sed habere poterat, sicut potuit quando voluit. Hæc Augustinus. Quo magis mirandũ est, non solum hæreticos, qui dedita opera ab Ecclesiæ Catholicæ consuetudine dissentiunt, sed ex nostris etiam nonnullos Latine eloquentiæ studiosos

diſoſ, a Saluatoris voce tantoperè abhor-
rere; cuius loco Seruatorem dicunt; tam-
quam hoc ſit Ciceronianum verbum, alte-
rum non ſit. Atqui par eſſet in negotio fidei,
diſtionum noſtrarum proprietate, Auguſti-
no magis, ac ceteris Patribus doctiſſimis
ac ſanctiſſimis, quam Ciceroni auſcultare.
Quamquam nunc quidem Tullio ſaltem ipſi
Latinitatis magiſtro cedendum eſſet, qui di-
ſertis verbis negat Græcã vocem *σωτήρ*, vno
Latino verbo exprimi poſſe. Ipſum audiamus,
cuius hæc ſunt verba in C. Verrè lib. 2.
Itaque eum non ſolum patronum iſtius in-
ſulæ; ſed etiam ſotera; inſcriptum vidi Sy-
racuſis. Hoc quantum eſt? ita magnum, vt
Latino vno verbo exprimi non poſſit. Is eſt
nimirum ſoter, qui ſalutem dedit. Hæc ille.
Ecce (vt vides) vox vna illa, Seruator, non eſt
viſa fatiſ efficax, quæ Græcam vocem Latine
æque redderet; vnde noua potius fuit ex-
cogitanda: quod non tantum in his quæ reli-
gionis ſunt, ſed & in his quæ ſpectant ad
ſcientias artesq. optimo iure fieri poſſe ac
debere, idem Cicero docet lib. 3. de Finibus,
cuius & in eodem libro eſt illa grauis & tan-
to oratore digna ſententia, qua ait: Huius-
modi res (ad philoſophiam ſpectantes vide-
licet) dicere orate velle, puerile eſt: plane
autem & perſpicue expedire poſſe, docti &
intelligentiſſi viri. Hæc ipſe. Ego quidem
eloquentiæ & Latine loquendi ſtudio non
reprehendo; ita tamen, vt religioni ſeruiat,
non imperet: in qua ſententia excellenti do-
ctrina & iudicio viros, fidei noſtræ colūnas,
eſſe nouimus Auguſtinum, Hieronymum,
Ambroſium, & alios complures, quos reci-
tare per facile poſſem; ſed nolo, ne longius
ab inſtituti noſtri ratione diſcedam: citabo
tamen breuiter aliquot loca: id etenim Au-
guſtin. de doct. Chriſt. lib. 2. c. 13. & con-
tra Creſcon. lib. 2. c. 1. Ambroſ. commen. in
Luc. cap. 2. Hieron. in comm. in Ezechiel.
cap. 40. Arnob. lib. 1. aduerſus Gentes, Ni-
ceph. hiſt. lib. 8. c. 42. & alij profitentur; no-
tiſſime vero & Molanus vir quidem erudi-
tus de eadem voce agens reprehendit eos,
qui Seruatorem pro Salvatore inepte dicere
conſueuerunt, in annot. ad Vſuard. ad quin-
tum Kal. Martij in prima edit.

^c *Theodori.*] De eodem Beda, Vſuardus,
Ado, & alij Latinorum, Græci autem xiiij.
Kal. Martij in Menologio, & in conſtit. Ema-
nuelis Imp. Hic ab eis dictus eſt Theodo-
rus tyro, ad differentiam Theodori ducis:
appellatus eſt & Amasenus ob locū vbi paſ-
ſus eſt; dictus & Euchaita, a ciuitate in quam
eius corpus tranſlatum eſt, quæ ab eodẽ po-
ſtea nominata eſt Theodoropolis a Ioanne
Zemiſce Imperatore, qui ob ingentẽ victo-
riam eius precibus habitam, eidem amplifi-
ſſimam erexit baſilicam, annuamq. celebri-
tatem auxit; vt ſcribit Zonaras in 3. part.
Annal. in Ioan. Imp. & Cedren. in compend.

in eodem. De celebratione eius dñi feſti ha-
betur in Actis S. Alipij Cionitæ cap. 7. ex Me-
taphraſte die 26. Nouembris apud Sur. to. 6.
Huius res geſtas, ac præclarum martyrium
deſcripſit Metaphraſtes die 17. Februarij.
ibidem etiam recitantur duæ orationes in
eius laudem, quarum altera dicta eſt a Greg.
Nyſſeno, altera vero a Nectario Epifcopo
Constantinopolitano: Constantinopoli ete-
nim percelebris fuit eiufdem martyris cul-
tus, vbi baſilicam vetuſtate pene collapſam
Iuſtinianus Imperator reſtituendã curauit,
vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtin. Imp.
De eadem in auth. vt determ. ſit num. cleric.
collat. 1. tit. 3. Romæ etiam adhuc ſuper eſt
eiufdem martyris eccleſia ad Palatini radi-
ces, quam inter diaconias numeratam reperi.
Habemus eiufdem martyris Acta manu-
ſcripta in noſtra bibliotheca. De nobili me-
moriam Theodori martyris apud Damascum
poſita meminit Ioan. Damascen. de imag.
orat. 3. vbi & de miraculo ex imagine eiuf-
dem martyris agitur. Erat celebris peregrina-
tio in Oriente Euchaitam ad S. Theodo-
rum, de qua Pratum Spirituale cap. 180.

^d *Oreſtis, aliter Areſtis.*] De eodem Græci
etiam hac die in Menologio. Acta autẽ eius
a Metaphraſte edita habet Lipom. tom. 5.
& Sur. tom. 6. De eccleſiæ huius S. Oreſtis
martyris reſtitutione orta eſt contentio inter
Anthimum Epifcopum Tyana in Cappadocia,
& ſanctum Baſilium: cuius meminit ſanctus
Gregorius Nazianz. in oratione dicta in
laudem Baſilij.

^e *Alexandri.*] Agunt de eo item Græci in
Menologio, vbi eius nobile certamen de-
ſcribitur.

^f *Vrſini.*] De eodem Beda, Vſuardus, &
Ado; pluribus autem Greg. Turon. de glor.
confeſſ. c. 80. Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2.
& Petrus Aequilin. in catalog. lib. 10. c. 41.

^g *Agrippini Epifcopi.*] Extant eius Acta ex
antiquis monumentis Neapolitanæ eccleſiæ,
edita a Dauide Romæo, & a Paulo Regio. Le-
gi & libellũ miraculorũ eius ſeorsum poſitũ.

^h *Euſtolia & Sopatra.*] De his etiam Græci
in Menologio, earumq. Acta referunt.

ⁱ *Commemoratio imaginis Saluatoris.*] Vetus
conſuetudo tam in Orientali quam in Occi-
dentali Eccleſia fuit, & hætenus perſeuerat,
vt hac die miraculum ex eadẽ imagine olim
editum annua celebritate recoleretur. In
Conſilio Nicæno ſecundo, a cõſione quarta,
vbi rei geſtæ hiſtoria recenſetur, hæc ex ea
leguntur: Hæc inſuper ab eis efflagitamus,
vt per annos ſingulos, menſe Nouembri, qui
apud Hebræos eſt nonus, apud nos vero vn-
decimus, nona die ipſius, id eſt, quinto Idus
Nouembris, non minori reuerentia quam
Natalis Domini, aut Paſchalis ipſa dies, præ-
cipua obſeruatione colatur. Hæc ibi. Con-
tingit eiufmodi inſigne miraculum tempori-
bus Constantini Iunioris & Ireneſ AA. vt in
hiſtoria

hiſtoria manuſcrip. quæ in aliquibus eccle-
ſijs legi conſuevit, quam & in antiquo codi-
ce apud nos habemus, apparet; quod & te-
ſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 765.
Hæc cum ita ſe habeant, plane conſtat aucto-
rem illius hiſtoriæ non eſſe Athanaſium Ale-
xandrinum Epifcopum, vt habet recens in-
ſcriptio, nec a S. Synodo tamquam Athana-
ſij illius cognitam. cum etenim alicuius ma-
gni Theologi illic de ſacris imaginibus cita-
tur ſententia, eundẽ perhonorifice ac præ-
claris elogijs nominare conſueuerunt. Sane
quidem Ioannes Damascenus, qui tres ſele-
ctiſſimas de ſacris imaginibus ſcripſit ora-
tiones, in quibus cum a S. Athanaſij, tum a
ceterorum ſcriptis teſtimonia mutuatur, ni-
hil prorfus habet de eiufmodi hiſtoria ima-
ginis crucifixæ. Vnde ſatis eſſe argumento
videtur, poſt illas Ioannis Damasceni ſcri-
ptiones id contigiſſe prædictorum Auguſto-
rum temporibus, quorum anno octauo præ-
dicta Synodus celebrata eſt. Nomen itaque
Athanaſij Alexandrini aliunde irrepſiſſe vi-
detur: nam in dicto codice peruetuſto hæc
charactere Longobardo ſcripta leguntur:
Sermo ſanctæ memoriæ Patris noſtri Athana-
ſij de imagine Ieſu Chriſti veri Dei æteri-
ni, quod factũ eſt miraculum magnum in ci-
uitate Beryto, tẽpore Constantini Iunioris,
& Ireneſ vxoris eius. Suſtollite oculos, &c.
Sequuntur cetera quæ ibidem leguntur. Vn-
de alicuius alterius potius Athanaſij in Sy-
ria Epifcopi, quam Alexandrini, tractatus
ille eſſe conſpicitur; dignus tamen, cui fides
integra adhibeatur ab omnibus.

At vero non tantum de imagine crucifixæ,

ſed & de alia ad Abagarum miſſa Græci an-
nuam celebritatẽ agere conſueuerunt xvij.
Kal. Septembris, vt conſtat ex eorum Meno-
logio; eandemq. hiſtoriam in aliquibus ec-
cleſijs legi mos fuit, vt inſpici poteſt in cod.
manuſcrip. eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres.
Scimus Gelafium Papam inter apocryphas
recepſiſſe epiſtolas illas Ieſu nomine & Aba-
gari. Sed quid mirum? ſi probaſſet vt Chriſti
verba, inter ſcripturas canonicas fuiſſent
proſecto adnumerandæ. At quod ad imagi-
nis hiſtoriam pertinet, nihil omnino Gela-
ſius: quam quidem agnitam nouimus a Pa-
tribus prædictæ Synodi Nicænæ Act. quinta.
Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in
Conc. Romano, vt auctor eſt Hadrianus Pa-
pa, qui eam tuetur hiſtoriã in epiſtola, quam
ſcripſit ad Carolum Magnum Imperatorem.
Ioannes Damascenus eandem recipit lib. 4.
de fide Orthodoxa cap. 17. Scribit de eadem
imagine atque miraculis inde editis Euagr.
Schol. hiſt. lib. 4. cap. 26. Niceph. lib. 2. cap. 7.
De eadem eſt luculenta oratio Constantini
Porphyrogeniti Imp. apud Metaphraſtem
16. Auguſti. In nonnullis ſanctorum Actis de
eadẽ celebris mentio habetur, vt in vita ſan-
ctorum Samonæ & Guriæ apud Metaphraſt.
15. Nouẽbris, in paſſione S. Stephani Iunio-
ris, necnon in vita S. Alexij. Et ne quid præ-
tereamus, agunt Græci etiam commemorati-
onem anniuerſariam quinto Idus Auguſti
alterius miraculi ex ſacra imagine Saluato-
ris, quæ Constantinopoli a Iudæo ferro per-
cuſſa, ſanguinẽ fundens, in puteũ deiecta eſt,
cuius rei geſtæ hiſtoriam in eodem vetuſto
codice apud nos manuſcriptam habemus.

10

Quarto Idus Nouemb. Luna.

F xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

NATALIS ſanctorum martyrum Tryphonis^a, &
Reſpicij, & Nymphæ virginis. In territorio
Agathenſi ſanctorum martyrum Tiberij^b, Mo-
deſti, & Florentiæ, qui tempore Diocletiani va-
rijs tormentis cruciati, martyrium cõpleuerunt.
Antiochiæ ſanctorum Demetrii^c Epifcopi, Aniani diaconi, Eu-
ſtoſij, & aliorum viginti martyrum. Rauennæ ſancti^d Probi
Epifcopi, miraculis clari. Aurelianis ſancti Monitoris^e Epifcopi
& confeſſoris. In Anglia ſancti Iuſti^f Epifcopi, qui vna cum Au-

gustino, Mellito, & alijs a beato Gregorio Papa in eam insulam missus ad prædicandum Euangelium, ibidem sanctitate celebris obdormiuit in Domino. In oppido Milleduno sancti Leonis confessoris. Iconij in Lycaonia sanctarum mulierum Tryphenæ^h & Tryphosæ, quæ beati Pauli prædicatione, & exemplo Theclæ, in Christiana disciplina plurimum profecerunt. In Paro insula sanctæ Theoctistesⁱ virginis.

NOVEMBRIS 10.

TRYPHONIS & soc.³] Latini de his hac die, Græci autem in Menologio de Tryphone tantum ad Kalendas Februarij. Celebris erat cultus Tryphonis martyris Constantinopoli; in cuius honorem Iustinianus Imp. erexit ecclesiam, de qua Procop. lib. 1. de ædific. Iustiniani Imp. Horum martyrum diuersa Acta feruntur: quorum alia habent, passos esse in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Nicææ in Bithynia. De Saxonia scribit Petrus in catal. lib. 10. c. 42. de Apamea Acta ipsorum; de Nicæa Antoninus in prima par. tit. 7. cap. 7. s. 7. Habemus in nostra bibliotheca Tryphonis & Respicij Acta manuscrip. quorum est exordium: Mortuo Gordiano, & successore eius Philippo, &c. vbi hos genere Phrygas tentos esse apud Apameam, ac Nicæam perductos, ibidem consummasse martyrium sub Decio Imp. Aquilino Præfecto, & Pompeiano Primiscrinio traditur. Nymphæ vero seorsum posita habentur Acta, quæ incipiunt: In Sicilia insula, ciuitate Panormo, &c. Fertur in eis, eandem post multa certamina Romam venisse, ibiq. in pace quieuisse; quæ tamen diuersa videntur ab ijs quæ de eadem in alijs Actis leguntur: alia enim Acta habent, diem obiisse in crypta iuxta Suanam, vbi sunt reliquæ sancti Mamiliiani Episcopi Panormitani, quem eodem loco defunctum atque sepultum, eius Acta testantur. Sed & quod habetur in alijs Martyrologijs, in Saxonia: quænam fuerit sententia Reuerendissimi D. Lindani Episcopi Ruremundensis, cum de his coram ageremus, paucis perstringam. Dum enim (vt superius diximus) occupationes Ecclesiasticæ Romæ eum detinerent, inspiceretq. in ecclesia S. Spiritus in Saxia maiori sub altari summo cum honore prædictorum trium martyrum veneranda corpora asseruari: mox in eam perductus est sententiam, vt locus sepulturæ martyrum pro loco passionis in prædictis Actis sit positus. Cum enim nullus antiquorum vel recentiorum auctorum, qui res Saxonum sunt profecti, de prædictis martyribus vel leniter saltem meminisse reperiatur; adduci minime

potuit, vt iidem in Saxonia passi fuerint; sed ex loco eorum sepulturæ errandi acceptam esse occasionem: existimans locum illum inter Tiberim & basilicam S. Petri positum, qui nunc Saxia nuncupatur, olim Saxoniam, a Saxonibus illic degentibus, esse dictum. Certe Anastasius Bibliothecarius, vel quiuis alius sit auctor, qui res Leonis Quarti Rom. Pont. est profectus, locum illum, Vicum Saxonum appellat, meminitq. scholæ Saxonum illic positæ. Expugnati etenim Saxones a Carolo Magno Imp. cum iidem sæpius rebellassent, tandem solum vertere coacti sunt; compluresq. illorum Christiana fide atque Ecclesiastica disciplina imbuendi, Romam sunt missi; qui humanissime in Vrbe accepti cum essent, locum illum apud basilicam S. Petri ad habitandum acceperunt, qui & a nouis accolis nomen accepit, vt Vicus Saxonum, & Schola Saxonum, cuius est etiam mentio in Leone Tertio, diceretur. Hæc est accuratissimi ac disertissimi R. D. Lindani sententia: cui & ego perlibenter adstipulor; ea enim multæ soluuntur ambages.

^b *Tiberij & soc.*] De his etiã Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 46.

^c *Demetrii & soc.*] Beda, Vsuardus, & alij recentiores de iisdem agunt hac die.

^d *Probi Episcopi.*] Tabulæ ecclesiæ Rauennensis in catal. lib. 10. c. 45. Hier. Rub. in hist. Rauenn. lib. 1. vbi & de eius translatione agitur: & Molan. in addit. ad Vsuardum.

^e *Monitoris Episcopi.*] De eodẽ hac die Beda, Ado, & alij. Numeratur vndecimus eius ciuitatis Episcopus in tab. Democh.

^f *Iusti Episc.*] Scribit de eo pluribus Beda de gest. Anglor. lib. 1. c. 29. lib. 2. c. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui profecti sunt res Anglorum, eadem quæ Beda referentes, Vita sanctus est anno Domini 632.

^g *Leonis confess.*] De eo vetera manuscripta, sicut & in vet. Martyrol. Rom.

^h *Tryphennæ, & Tryphosæ.*] Meminit harum Paul. ad Roman. c. 16. agiturq. de his in Actis sanctæ Theclæ, de quorum certa fide superius egimus die 23. Septembris.

ⁱ *Theoctistes.*] De eadem hac die Græci in Menologio: eius vitam a Metaphraste editam refert Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

Tertio

11

Tertio Idus Nouemb. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

TVRONIS in Gallia natalis beati Martini^a Episcopi & confessoris, cuius vita tantis extitit miraculis gloriosa, vt trium mortuorum meruerit esse suscitator. Cotyæi in Phrygia insignis passio sancti Mennæ^b Aegyptij militis; qui in persecutione Diocletiani, postquam abiecto militiæ cingulo meruit cælesti Regi secreta conuersatione in eremo militare, procedens in publicum, & se Christianum libera voce declarans, primo diris cruciatibus examinatur; nouissime fixis in oratione genibus, Domino Iesu Christo gratias agens, gladio cæsus est, ac multis post mortem miraculis claruit. Rauennæ sanctorum martyrum Valentini^c, Feliciani, & Victorini, qui in persecutione Diocletiani coronati sunt. In Mesopotamia S. Athenodori^d martyris, qui sub eodem Diocletiano, & Eleusio Præside, ignibus cruciatus, & alijs supplicijs tortus, demum capitis damnatus, cum carnifex corruisset, nec vllus alius gladio illum ferire ausus esset, orans obdormiuit in Domino. Lugduni sancti Verani^e Episcopi, cuius vita fide & virtutum meritis fuit illustris. In monasterio Cryptæ ferratæ in agro Tusculano sancti Bartholomæi^f abbatis, socij beati Nili, cuius vitam ipse conscripsit. In prouincia Samnij sancti Mennæ^g solitarij, cuius virtutes & miracula sanctus Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

MARTINI Episc.^a] De eodẽ Beda, & alij omnes hac die: itemq. in Capitularibus Regum Franc. lib. 6. c. 186. vbi de ferijs agitur, his verbis: In transitu S. Martini tertio Idus Nouemb. diẽ vnum. Scripsit eius res gestas in primis Sulpitius Seuerus commentario de vita ipsius, tribus libris dialogorum, & epistolis tribus. Paulinus Nolanus Episcopus carmine eius Acta cecinit, vt testatur Fortunatus his versibus:

*Stemmate, corde, fide, pollens Paulinus, & arte,
Versibus explicuit Martini dogma magistri.*

Citat Greg. Turon. sextum librũ carminum S. Paulini de vita sancti Martini, lib. 1. miraculorum eiusdẽ Sancti. Venantius Fortunatus & ipse quatuor libris carminum, qui extant, complexus est eiusdẽ vitæ Acta, prout idem Gregor. Turon. testatur. Eiusdẽ Sancti miracula quatuor libris profectus est ipse Gregor. Turon. egitq. de eius translatione. Item S. Odo abbas Cluniacensis scripsit historiam de eiusdẽ translatione facta in Burgundiam tempore incurfionis Danorum, deq. eius restitutione; addito de laudibus eiusdẽ tractatu. Porro tanti viri res

Aaa 2 gesta

gestæ omni monumentorū genere consecrata sunt a plerisque Latinorum & Græcorum: nam Sozom. de ipso scribit lib. 3. cap. 13. Niceph. lib. 9. c. 16. & alij. Fuit dies ordinationis eius; qui & translationis, quarto Nonas Iulij, vt idem Gregor. Turon. scribit lib. 1. miracul. cap. 6. & de gest. Franc. hist. lib. 2. c. 14. hac autem die e vita migravit (vt ait) Cæsario & Attico Conss. anno Domini (secundum Fastos Onuphrij) 397. ætatis vero suæ (vt idem auctor scribit) anno octogesimo primo. At vero perperam eo anno sub dictis Consulibus S. Martini obitus ponitur. In nostris enim Annal. Eccl. ex testificatione Seueri, alijsq. firmis rationibus perspicue demonstrauimus, migrasse ex hac vita S. Martinum anno Domini 402. Arcadio & Honorio Augg. quintum Consulibus. Qui enim ex Seueri sententiâ cap. 3. Vit. ipsius, sub Consulatu Euodij septuagenarius erat, anno nimirum Domini trecetesimo octogesimo sexto, cum damnatæ communionis Episcoporum conuenticulo, vt Maximo satisfaceret, inuitus licet interfuit; idemq. eiusdem assertionem superuixisse ponitur annos sexdecim; necesse est affirmare dicto anno quadragesimo secundo vita perfunctum, agentem ætatis annos octoginta sex. Ceterum quæ hic antea in prioribus editionibus, decepti Seueri auctoritate, de minori numero annorum S. Martini dixeramus, ex ijs quæ in iisdem Annalibus postea disseruimus sunt modo a nobis emendata: ibi enim tum alijs in locis sæpe, tum præcipue anno Domini 351. occasione baptismi S. Martini de his egimus, perspicuisq. rationibus atque ipsiusmet Seueri auctoritate ostendimus, librorum vitio textū Seueri in ipso exordio Vitæ sancti Martini insigniter deprauatum esse, dum ibi dicitur, annos quindecim natū Martinum militare cœpisse, ac fere triennium ante baptismum in armis fuisse, ac proinde anno decimo octauo suæ ætatis baptizatum esse, & biennio tantum post baptismū militem perseuerasse. hæc enim ex ijs quæ alibi ipse Seuerus de eodem scribit, firmisq. rationibus falsa esse demonstrauimus; ostendentes, Martinum ipso exordio anni ætatis suæ decimiseptimi militiæ nomen dedisse, baptizatum vero annos natum trigintaquinque; & quatuor post baptismum annis in militia iā expletis, missionem legitimam a Iuliano postulasse anno Domini 356. cū ageret annum ætatis quadragesimum; vitamq. propagasse vsque ad annum Domini 402. Quibus omnibus redarguuntur ea etiam quæ idem Gre-

gorius scribit de Ambrosio, quod per visum interfuit funeri sancti Martini: nam ex prædictis constat ante sanctum Martinum obiisse S. Ambrosium, qui Cæsario & Attico Consulibus, anno Dom. 397. est defunctus. In his enim plus esse deferendū Sulpitio Seuero eius discipulo, quā ceteris, omnis ratio persuadet. Ceterum de his pluribus in Annalibus actum est. Non omittendum, quod hoc ipso mense, decima quarta die, de eodem sancto agebatur alia solemnitas, Receptio sancti Martini dicta, vt constat ex primo Concilio Turonensi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V. C. Consule, sub die 18. Kal. Decembr. cum ad sacratissimam festiuitatem, qua domini Martini Receptio celebratur, &c. Existimamus autem hanc illam esse diem, qua post altercationes Pictauiensium conantium sibi vindicare corpus eiusdem sancti, a Turonensibus ipsum clam ablatum, atque nauigio impositum, magna omnium alacritate in Turonensem ciuitatem receptum est, vt scribit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. vltimo.

^b *Mennæ.*] De quo etiam Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die de eodem agunt. Eius Acta a Metaphraste descripta habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. ibiq. extat præclarum de eo encomium conscriptum a Timotheo Alexandrino, vbi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad sepulchrum Mennæ mentio habetur in vita sanctæ Apollinaris virginis, apud Metaphrasten quinta die Ianuarij.

^c *Valentini & soc.*] De iisdem tab. ecclesiæ Rauen. Ado, & alij pluribus, Hieronym. Rub. hist. Rauen. lib. 2.

^d *Athenodori.*] Agunt Græci de eodem in Menologio ad septimum Idus Decembris, ibiq. eius martyrium paucis comprehensum describitur.

^e *Verani Episcopi.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 50. hac die ponit Verum Episcopū Galitanum. Numeratur hic, de quo agimus, vicesimustertius sedis Lugdunensis Episcopus, quartus ab Eucherio. Hunc illum putamus Veranum, cuius meminit Gennadius de vir. illustr. c. 63. & 67. & ad quem Hilarus Papa epistolam scripsit.

^f *Bartholomæi abb.*] Huius vitæ vetera monumenta in eodem monasterio asseruari dicuntur: nondum vidimus.

^g *Mennæ.*] Scribit de eo S. Gregor. Papa lib. 3. dialogorum cap. 26. ex quo Sigebertus in chron. anno 579.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

NATALIS sancti Martini^a Papæ & martyris, qui Romæ coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hæreticos damnasset, iussu Constantis Imperatoris hæretici per fraudem captus, & Constantinopolim perductus, in Chersonesum relegatus est; vbi ob Catholicam fidem ærumnis confectus vitam finiuit, multisq. miraculis claruit: cuius corpus postea Romam translatum, in ecclesia sanctorū Siluestri & Martini conditum fuit. In Asia passio sanctorum Aurelij^b & Publij Episcoporum. In territorio Senonensi S. Paterni^c martyris. In portu Gandēsi S. Liuini^d Episcopi & martyris. In Polonia sanctorum martyrum Benedicti^e, Ioannis, Matthæi, Isaac, & Christini eremitarum. Auenione sancti Rufi^f primi eiusdem vrbis Episcopi. Coloniae depositio sancti Cuniberti^g Episcopi. Turiasone in Hispania Tarraconensi beati Aemiliani^h presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilem vitam S. Braulio Cæsaraugustanus Episcopus descripsit. Constantinopoli sancti Niliⁱ abbatis, qui ex Præfecto Vrbis factus monachus, sub Theodosio Iuniori doctrina & sanctitate claruit. Compluti in Hispania sancti Didaci^k confessoris, ordinis Minorum, quem Sixtus Quintus Sanctorum catalogo adscripsit.

MARTINI Papæ^a.] Beda autem, Vsuardus, & Ado de eo agunt quarto Idus Nouemb. licet apud Vsuardum secunda editione Molan. ponatur hac die, sicut & in vetustissimo manuscrip. monast. S. Cyriaci: Græci autem, penes quos martyriū consummauit, de eodem agunt in Menologio Idibus Aprilis, atque iterum xvj. Kalend. Octobr. eumq. præclarissimis laudibus celebrant. Sane quidem de die natali eius diuersæ sententiæ, variazq. lectiones & incertæ reperiuntur: nam in libro de Roman. Pontificibus depositio- nis dies ponitur xv. Kal. Octob. In Actis eius

a Surio editis habetur migrasse ex hac vita xvj. Kal. Decembr. In alijs eius Actis manuscrip. legimus xv. vel xvj. Kalend. Octobris. confusi videntur dies obitus, & translationis. Porro hac ipsa die celebritatem eius Romæ celebrari consueuisse, docet antiquum quod diximus Martyrologium, & Calendarium Romanum. Eius Acta, præter illa quæ in libro de Roman. Pontificibus leguntur, & ea quæ ex antiq. manuscrip. edidit Sur. tom. 6. alia rursus quæ sunt scripta paraphrasticè, exscripsimus ex codice bibliothecæ S. Petri in Vaticano, quorum est exordium: Gloria & magnificentia soli Deo, &c. Sed his omnibus præferimus quæ Anastasius Bibliothecarius

rius scripsit ad Martinum Episcopum Nar-niensem, tempore Martini Papæ Secundi, alias Marini, Indict. 15. qui idem auctor La-tinitate donavit nonnulla, quæ ex Græcorum monumentis de eodem accepit. Descriptæ illic habentur plures epistolæ eiusdem Mar-tini Pontificis: quarum prima, de his quæ Romæ pateretur a Theodoro Calliopa, scri-pta est ad Theodotum: alia ad Eliterum, vel Elifzum, de his quæ passus est in itinere, dum captivus duceretur Constantinopolim, scri-pta in Naxo insula: est tertia, cuius excidit nomen auctoris, sed tamen alicuius esse con-stat, qui eius peregrinationis comes erat, ubi agitur de his quæ acciderunt cū relega-retur in Chersonesum. Duæ insuper epistolæ eiusdem S. Martini in Chersoneso positi, de-plorant ærumnas suas, ac fidei proditionem, sunt eiusmodi, quæ sic oculis legi non possint. Habemus eas omnes in vetustis-simo codice nostræ bibliothecæ, edituri cum Annalibus Ecclesiasticis, in quibus singulas describimus: quæ sunt nobis quous thesauri cariores. vnde bene precamur dignæ memo-riæ Achillis Statij, qui legata nobis sua bi-bliotheca, tã insignia reliquit vetustatis mo-numeta. Est Romæ celebris eiusdē Sancti me-moria, quæ Equitij titulus dicitur, ubi recō-ditum est venerandum corpus eius, positum sub maiore altari vna cum corpore S. Silue-stri Papæ a Sergio Iuniori Rom. Pont. vt do-cet vetus inscriptio in marmore sculpta, quæ in eadem habetur ecclesia. quæ cum S. Silue-stri, necnon S. Martini nomine dicta inuenia-tur; nonnulli errore lapsi sunt, vt putarent huius de quo hac die agitur, Martini Papæ & martyris nomine esse nuncupatam; cum potius constet, S. Martini Episcopi Turo-nensis nomine olim dicatã fuisse: error enim manifeste arguitur: nam longe ante huius Martini Papæ tempora in Concilio primo Romano sub Symmacho Papa habito, quod falso secundum dictum reperitur, habetur tertio mentio de ecclesia S. Martini tituli Equitij. Postquam vero huius sanctissimi Pa-pæ & martyris corpus in eandem ecclesiam illatum est, eadem cēssit eiusdem martyris honori atque memoriæ: licet, more maio-rum, Romanus populus eandem in die na-tali S. Martini Turonensis Episcopi frequen-tare ardentiori studio perseveret.

^b Aurelij & Publij.] Agit de his Beda: licet male in Africa, pro Asia, ponantur; nam hi fuerunt Asiani Episcopi, qui scripserunt contra hæresim Cataphrygarum, vt patet.

ex epistola Serapionis, quam refert Eusebius hist. lib. 5. cap. 18.

^c Paterni.] De quo etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores.

^d Luini Episcopi.] Tabulæ ecclesiæ Gan-densis, ex cuius Breuiario eius Acta descri-psit Sur. tom. 6. De eodem Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indic. sanct. Belg. Claruit circa annum Domini 633. quo ipso anno ad infideles munus prædicationis accepit.

^e Benedicti & soc.] De his pluribus in Breuiario Polon. & chron. ipsorum lib. 2. cap. 9. Sur. tom. 6. ex hist. Bohem. Ioan. Dubrau. lib. 6. & nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 311. Passi dicuntur anno Domini 1005.

^f Rusi Episc.] De eodem vetera manuscri-pta hac die, ex quibus etiam recentiores.

^g Cuniberti Episc.] Eius Acta & miraculo-rum libellus extant apud Sur. tom. 6. Succes-sit hic S. Remedio anno Domini 653. vt ha-bent tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ a Demochare editæ.

^h Aemiliani.] De eodem Vsuardus hac die. Eius vitam esse conscriptam a S. Braulione; testatur S. Ildefonsus lib. de vir. illustr. in Braulione, ubi hæc ait: Vitam Aemiliani cuiusdam monachi, & memoriam eius, & vir-tutem illius viri suo tenore commendat pa-riter & illustrat, &c. Extat de eodem in Breuiario Toletano sacer hymnus, quo eius res gestæ canuntur. Agitur de eodem in Flore sanct. Hispan. de eo & Vasæus in chron. His-pan. anno 554. Claruit Athanagildo Go-thorum Rege. Plura de eodem in Thesaur. conc. tom. 2.

ⁱ Nili abbatis.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scribit de eo Niceph. lib. 14. c. 30. 53. & 54. vbi de eius lucubrati-onibus agit. Inter alia nobilissimi ingenij mo-numenta extat historia ab eo conscripta de incurfione Sarracenorū; quæ reperitur apud Lipom. tom. 5. Citantur eius scripta in Con-cilio Nicæno 2. Act. 4.

^k Didaci.] Eius vitam in primis scripsit Marcus Vlyssippon. in chron. ord. S. Franci-sci par. 3. lib. 5. cap. 1. & seqq. itemq. Petrus Galefinus Protonotarius Apostolicus, & Franciscus Pegna Rotæ Auditor, qui eius-dem Sancti res gestas & Acta canonizationis tribus libris complexi sunt. Migravit ex hac vita pridie Idus Nouemb. anno Dom. 1463. Relatus est solemni ritu in Sanctorum nume-rum a Sixto V. Romæ in basilica Vaticana, sexto Nonas Iulij, anno Domini 1588.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

AVENNAE natalis sanctorum martyrum Valen-tini^a, Solutoris, & Victoris, qui sub Diocletiano Imperatore passi sunt. Aquis in prouincia Nar-bonensi beati Mitrij^b clarissimi martyris. Cæsa-reæ in Palæstina passio sanctorū Antonini^c, Ze-binæ, Germani, & Ennatæ virginis, quæ sub Maximino verbe-ribus cæsa, igne cremata est: illi vero, cum libera voce Firmilia-num Præsidem dijs immolantem impietatis arguerent, capite cæsi sunt. In Africa sanctorum martyrum Arcadij^d, Paschasij, Probi, & Euty-chiani Hispanorū, qui cum in persecutione Vuan-dalica in Arianam perfidiam nullatenus declinare paterentur, a Geiserico^e Rege Ariano primū proscripti, deinde in exilium^f acti, atque atrocissimis supplicijs cruciati, postremo diuerso mortis genere interempti sunt. Tunc & Paulilli pueruli ger-mani sanctorum Paschasij & Euty-chiani constantia enituit: qui cum a fide Catholica diuelli non posset, fustibus diu cæsus, & ad infimam seruitutem damnatus est. Turonis sancti Britij^g Epi-scopi, discipuli beati Martini Episcopi. Toleti sancti^h Eugenij Episcopi & confessoris. Aruernis sancti Quinctianiⁱ Episcopi. Cremonæ sancti Homoboni^k confessoris, quem miraculis cla-rum Innocentius Tertius in Sanctorum numerum retulit.

VALENTINI & soc.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij, tabulæq. ecclesiæ Rauen. ac Rub. hist. Rauen. lib. 2.

^b Mitrij, alias, Metræ.] Agūt de eodem Beda, Vsuardus, & Ado, pluribus autem Greg. Turonen. de glor. confess. cap. 71.

^c Antonini & soc.] Græci etiam de his hac die in Menologio, & Euseb. hist. Ecclesiast. lib. 8. cap. 19.

^d Arcadij & soc.] De his item Vsuardus, & alij recentiores, Prosper in chron. Actio & Sigefualto Conf. anno Domini (secundum supputationem veriore) quadringentesimo trigesimo septimo. Extat ad hunc Arcadium egregia epistola Antonini Episc. Constanti-

næ in Africa, qua pluribus eum cohortatus est ad martyrium subeundum: est eius exor-dium: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo est sermo S. Zenonis Episco-pi Veronensis 49. lib. 3.

^e Britij Episcopi.] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Gesta eius antequam esset Episcopus, a Seuero & Fortunato scri-buntur in vita S. Martini: cetera autem quæ gessit in Episcopatu, Gregor. Turonen. hist. Franc. lib. 2. cap. 21. & lib. 10. cap. 31. scri-ptis mandauit.

^f Eugenij Episc.] Fuit hic tertius eius sedis Episcopus, præcessitq. sanctum Ildefonsum, qui de ipso agit in libello quæ scripsit de vir. illustr. cap. 14. commendans mirum in mo-dum eius sanctitatem & eruditionem; sedif-seq.

seq. ait annis fere duodecim, temporibus Chindasunthi & Reccesuinthi Regum; relatumq. inter Sanctos esse scribit Vaszus in chron. Hispan. anno Domini 651.

^g *Quintiani Episc.*] Scribit eius res gestas Greg. Turonen. in vit. sanct. Patr. cap. 4. & hist. Franc. lib. 2. cap. 36. Sigebert. in chron. anno 506. Fuit hic primo Ruthenorum Episcopus, interfuitq. Conc. primo Aurelianensi; inde translatus in sedem Aruernensem, successit Apollinari, ut idem testatur Gregorius, ex quo corrigendæ sunt tabulæ Demo-

charis, in quibus ponitur Quintianus post Aprunculum.

^h *Homoboni.*] Eius vitæ Acta edita a Collegio ecclesiæ Cremonensis leguntur, simulq. & litteræ Apostolicæ Innocentij Papæ Tertij de eiusdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catalog. lib. 10. cap. 56. Extant eiusdem Innocentij litteræ in registro ipsius. Laudauit eundem sanctissimū virum sacro hymno Hieron. Vidæ Albæ Episcopus, cuius exordium est: Beate pauperum pater, &c.

vij. C Decimo octauo Kal. Decemb. Luna.

14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

HERACLEAE in Thracia natalis sanctorum martyrum Clementini^a; Theodoti, & Philomeni. Alexandriae sancti Serapionis^b martyris, quem persecutores sub Decio Principe crudelissimis affecerunt supplicijs, ita ut omnes ei iuncturas membrorum prius soluentes, de superioribus domus suæ eum præcipitarent, & sic Christi martyr efficeretur. Trevis in Gallia sancti Venerandi^c martyris sub Aureliano Imperatore. Item in Gallia sanctæ Venerandæ^d virginis, quæ sub Antonino Imperatore, & Asclepiade Præsidente, martyrij coronam accepit. Gangræ in Paphlagonia sancti Hypatij^e Episcopi, qui a magna Nicæna Synodo rediens, a Nouatianis hæreticis in via lapidibus impetitus martyr occubuit. Emesæ passio plurimarum^f sanctarum mulierū, quæ sub sæuissimo Arabum duce Mady ob Christi fidem crudelissime tortæ atque necatæ sunt. Bononiæ sancti Iucundi^g Episcopi & confessoris. In Hibernia sancti^h Laurentij Episcopi Dublinensis.

NOVEMBRIS 14.

CLEMENTIANI & sociorum^a] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de iisdem hac die agunt.

^b *Serapionis.*] Beda & alij qui supra de eodem. S. Dionysius Episcopus Alexandrinus in epist. ad Fabium Antiochenum eius certamen describit. extat apud Euseb. histor. lib. 6. cap. 34. Erat Alexandriae ecclesia S. Serapionis, cuius

meminit S. Epiphanius in Panar. hæresi 69.

^c *Venerandi.*] Eius martyrij Acta summam complexa recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 60. Fuit eiusdem nominis Venerandus Episcopus Aruernensis, de quo Greg. Turonen. histor. lib. 2. cap. 13. & de glor. confess. cap. 35. 36. & 37. poniturq. octauus eius sedis Episcopus in tabulis Democh.

^d *Venerandæ.*] Receset eius res gestas idem Petrus in catal. lib. 10. cap. 61.

^e *Hypatij*

^e *Hypatij Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, narrantq. eius martyrium. Nicæno magno Concilio eundem præsentem fuisse, Græci testantur, cum de ipso agunt iterum pridie Kalend. Aprilis in dicto Menologio.

^f *Plurimarum sanctarum.*] De iisdem histor. Miscella ex Theophane. Porro contigisse earum martyrium narratur anno quinto Leonis Quarti Imperatoris, & (ut supputat auctor) ab incarnatione Domini septingentesimo septuagesimotertio: ibiq. pluribus de barbarorum sæuitia in Christianos. Agit de

iisdem Georgius Cedren. in compend. eod. Imperatore & anno.

^g *Iucundi Episc.*] De eo tabulæ eccl. Bonon. quas Sigonius conscripto commetario illustravit. Adnumeratur hic decimus eius sedis Episcopus. Claruit circa annū Domini quadringentesimum octogesimumquintum.

^h *Laurentij Episcopi.*] Eius Acta pure sincereq. scripta habet Sur. to. 6. Relatus est in sanctorum numerum ab Honorio Tertio Rom. Pont. anno decimo sui Pontificatus. Extant de his litteræ Apostol. in Vaticana biblioth. in regist. eiusdem an. 10. num. 123.

15 Decimosextimo Kalen. Decemb. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS sancti Eugenij^a Episcopi Toletani & martyris, beati Dionysij Areopagitæ discipuli, qui in territorio Parisiensi consummato martyrij cursu, beatæ passionis coronam percepit a Domino: cuius corpus Toletum postea fuit translatum. Nolæ in Campania beati Felicis^b Episcopi & martyris, qui a quindecimo ætatis suæ anno miraculorum gloria claruit, & sub Marciano Præsidente cum alijs triginta agonem martyrij compleuit. Edessæ in Syria sanctorum martyrum Guria^c & Samonæ, sub Diocletiano Imperatore, & Antonino Præsidente. Ibidem passio sancti Abibi^d diaconi, qui sub Licinio Imperatore & Lyfania Præsidente vnguibus laceratus, in ignem coniectus est. In Africa sanctorum martyrum Secundi^e, Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis sancti Machuti^f Episcopi, qui a primæuo ætatis suæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronæ sancti Lupe rij^g Episcopi & confessoris. In Austria sancti Leopoldi^h eiusdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius Octauus Sanctorum numero adscripsit.

NOVEMBRIS 15.

EVGENII Episc. & mart.^a] De eodē hac die in Breuiario Toletano, Vsuard. & Adone. Eius præclara gesta recognita olim in Concilio Leodiensi in ecclesia iussa sunt legi, ut constat ex Actis S. Gerardi abbatis Bromiensis cap. 14. apud Sur.

tom. 5. die 3. Octob. Agitur ibidem de miraculis ex eius reliquijs editis, cum in eum locum sunt translata. Secunda autem, celebriorq. translatio facta est corporis eiusdem sanctissimi martyris ex Gallijs in Hispaniā, cum nostra ætate, anno Domini M. D. L. XV. amplissimo apparatu, ac religiosissimo cultu, non

non rheda aliqua triumphali, sed (quod omnem excedit pompæ amplitudinem) regijs humeris in suam antiquâ nobilissimam Toletanam sedem sacer. Antistes & martyr illustris delatus est. Siquidem Rex Catholicus, Christianæ fidei robur & ornamentum, Philippus Secundus se sacræ subdidit sarcinæ; quanq; & exultans, humili obsequio augustior redditis, in prædictū locum euexit. De eodē in Flore. sanct. Belg. & in addit. ad Vsuar. Petrus in catal. lib. 10. c. 62. Vafæus in chron. Hispan. & Marin. Sicul. lib. 6. hist. Hispan. & Thesaur. concion. tom. 2. pluribus. Fuerunt eiusdem ecclesiæ Toletanæ duo alij eiusdem nominis & pietatis heredes Episcopi, quorum alter S. Iusto successit, alter vero post ipsum est subrogatus. Agit de ambobus S. Ildesonus libro de viris illustr. c. 12. & 14.

^b Felicit Episc.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Longe hic alius ab illo quem sanctus Paulinus tot Natalibus celebrauit.

^c Guria & Samona.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio. Eorum Acta Metaphraustes ex antiquis monumentis descripsit, necnon & Aretas Cæsariensis; extant apud Lipam. tom. 5. & Sur. tom. 6.

^d Abibi diac.] Græci de eodem in Menologio hac die. Eius Acta iuncta simul cum re-

bus gestis prædictorum martyrum Guria & Samonæ Metaphraustes & Aretas Cæsariensis describunt.

^e Secundini & soc.] Beda de iisdem hac die consentiuntq; vetera manuscripta.

^f Machuti Episcopi.] Idem & Maclouius dicitur reperitur. Eius vitam scripsit Sigebert. quam recitat Sur. to. 6. de quo idem Sigebert. in chron. anno Domini 561. testaturq; claruisse temporibus Iustiniani Imperatoris. De eo & Petrus in catal. lib. 10. c. 64. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 35. Habemus in nostra bibliotheca eiusdem Acta manuscripta, quorum exordium est: Gloriosus Christi confessor, &c.

^g Luperij Episcopi.] Tabulæ ecclesiæ Veron. pluribus autem R. D. August. Valerius Episcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquorum monumen. eccles. Veron. pag. 9. & 39. eumq; Luperium, & non Liberium, vt alij, appellat.

^h Leopoldi.] Huius nobilissima gesta recitata sunt in publico Consistorio corā Innocentio VIII. Rom. Pont. atque probata. habet eadem Sur. to. 6. hac die. Ibidem mentio habetur de alio libro quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipsius, auctore Ioanne Franc. de Pavinis: plura de eodem & hi qui res Austriacas sunt profecuti.

ter collocatus est. Patauij sancti Fidentij^d Episcopi. Cantuariæ in Anglia sancti Edmundi^e Episcopi, cuius sanctitatem Deus miraculorum magnitudine declarauit. Eodem die depositio sancti Othmari^f abbatis.

NOVEMBRIS 16.

^a VFFINI & soc.] Vet. manuscrip. & Petr. in catal. lib. 11. num. 322. & alij recentiores.

^b Elpidij & soc.] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorundem Acta breui compendio describunt.

^c Eucherij Episc.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodē. Ado eius res gestas paucis complexus est, Gennad. de vir. illustr. c. 63. S. Isid. c. 15. & Honor. Augustodun. licet tam ipse quam Gennadius eundē appellent presbyterum, & Honorius duos constituat Eucherios; presbyterum scilicet, cuius sint commentarij illi ad Salonium ac Veranium scripti; & Episcopum, cuius sit de laude eremi opusculum ad Hilarium Episcopū Arelaten. cuius meminit Isidorus. Ego quidem vnum eundemq; existimo, ipsumq; Episcopū Lugdunensem, quem sanctus Mamertus Episcopus Viennensis ei æqualis lib. 2. de statu animæ eiusmodi exornat elogio: Haudquam, inquit, Eucherium præterierim, mihi met viuentem doctrina & præsentaneis coram disputationibus cognitum, non porro nuncijs, aut lectione compertum; qui scilicet viridis æui, maturus animi, terræ dispuens, cæli appetens, humilis spiritu, arduus merito, ac perinde ingenij subtilissimus, scientia plenus, eloquij profluus, magnorum sæculi sui Pontificū longe maximus, editis in rem fidei multijugis variorum operum voluminibus, ad populum quoque his super statu animæ concionatus est, &c. Hæc S. Mamertus de S. Eucherio, quem homiliarum illarum quæ Eusebij Emisleni nomine falso inscribuntur, esse germanū auctorem, in Annalibus Ecclesiast. diximus. Ipse qui-

dem ex monacho Episcopus factus, nec monachorum curā, nec instituta deseruit; quod ex eiusdem scriptis facile quisque intelliget. Meminit eiusdē Eucherij Sidonius ad Claudianum lib. 4. epist. 3. & lib. 7. epist. 10. eiusq; dicendi genus ostendit. De eodem Ado in chron. anno Domini 452. itemq; Marcellinus in chron. sub Consulatu Ioannis & Variari, anno 456. Agitur de ipso & in vita sancti Cæsarij Episcopi Arelaten. extat apud Sur. tom. 4. die 27. Aug. Ponitur vicimus eius sedis Episcopus, reperiturq; interfuisse tertio Concilio Arelaten. habito Opilione & Vincomalo Cōss. anno Domini 453. itemq; Arauficano & Carpentora. Vixit alius eiusdem nominis temporibus Caroli Martelli Eucherius Episcopus Aurelianensis, de quo in addit. ad Grat. 16. q. 1. cap. quia iuxta. not. 2. Sed actum est de eo supra 20. Febr.

^d Fidentij Episc.] In tabulis Patauinis confessor tantum, & non martyr ponitur; Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 66. martyrio coronatum refert.

^e Edmundi Episcopi.] Eius res gestas conscripsit Robertus Richius, necnon Robertus Bauonus eius discipulus, quem citat Vinc. lib. 3. cap. 67. & catal. script. Britan. Habet eiusdem Acta Sur. ex diuersis collecta tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 68. Excessit ex hac vita anno Domini 1246. eumq; Innocentius Quartus inter Sanctos recensuit.

^f Othmari abb.] Beda de eodē. Scriptæ sunt eius res gestæ a Vualfrido Strabone, quas descripsit Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 233. Obijt anno Christi septingentesimo quinquagesimo octauo, septimo vero Pipini Regis Francorum.

vj. E Sextodecimo Kal. Decemb. Luna.

16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

N Africa sanctorum martyrum Ruffini^a, Marci, Valerij, & sociorum. Eodem die sanctorum martyrum Elpidij^b, Marcelli, Eustoichij, & sociorum: ex quibus Elpidius cum esset ordinis senatorij, & coram Iuliano Apostata Christianam fidem constantissime profiteretur, primum equis indomitis vna cum socijs alligatus, atque pertractus, deinde in ignem coniectus, gloriosum martyriū consummauit. Lugduni natalis sancti Eucherij^c Episcopi & confessoris, viri admirandæ fidei & doctrinæ, qui ex nobilissimo Senatorum ordine ad religiosam vitam habitumq; conuersus, diu intra septa speluncæ sponte conclusus, in orationibus & ieiunijs Christo seruiuit; deinde apud præfatam urbem in pontificali cathedra, reuelante angelo, solemniter

Quintodecimo Kal. Decemb. Luna.

17

Fv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

NEOCAESAREAE in Ponto natalis S. Gregorij^a Episcopi, qui doctrina & sanctitate illustris, propter signa atque miracula, quæ cum multa ecclesiarum gloria perpetravit, Thaumaturgus est appellatus. In Palæstina sanctorum

etorum martyrum Alphæi^b & Zacchæi, qui primo anno persecutionis Diocletiani post multa tormenta capitalem sententiam subiere. Cordubæ sanctorum martyrum Aciscli^c & Victorie germanorum, qui in eadem persecutione iussu Dionis Præsidis sæuissime cruciati, coronas a Domino illustri passione meruerunt. Alexandriae sancti Dionysij^d Episcopi, summæ eruditionis viri, qui multis confessionibus clarus, & pro passionum tormentorumq. diuersitate magnificus, plenus dierum confessor quieuit, Valeriani & Gallieni Imperatorum temporibus. Aureliani sancti Aniani^e Episcopi, cuius mortem in conspectu Domini pretiosam miracula crebra testantur. In Britannia sancti Hugonis^f Episcopi, qui ex monacho Carthusiano ad ecclesiam Lincolnensem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & sancto fine quieuit. Turonis sancti Gregorij^g Episcopi. Florentiæ sancti Eugenij^h confessoris, diaconi beati Zenobij eiusdem ciuitatis Episcopi.

NOVEMBRIS 17.

REGORII^a.] De eodē Beda, ac ceteri Latinorū, necnon & Græci in Menologio hac die. Eius res gestas conscripsit Gregor. Nyssenus, cuius auia S. Macrinæ senior fuit eius discipula, vt auctor est S. Basiliius epist. 75. qui & ipse eundem virum celeberrimum mirifice laudat, eiusq. Acta paucis complectitur lib. de Spiritu sancto c. 29. & Magnum appellare consuevit, vt in epist. ad Neocæsarienses 62. 63. & 64. De eodem Euseb. hist. lib. 6. c. 23. Socrat. lib. 4. cap. 22. S. Hieron. de Script. Eccles. in Theodoro, & epist. 84. ad Magnum: meminit eiusdem & S. Greg. Papa lib. 1. dialog. c. 7. De præclaro miraculo ad eius sepulchrum agit Theodor. lector lib. 2. collectan. & Cedren. in anno 12. Anastasij Imp. Extat inter alia eruditissimi atque sanctissimi viri monumenta epistola, canonica a Græcis nuncupata, quam sexta Synodus recepit. Superuixisse certum est saltem vsque ad annum duodecimum Gallieni Imperatoris, quando interfuit Antiocheno priori Concilio contra Paulum Samosatensem hæresiarcham, vt refert Eusebius histor. lib. 7. cap. 22. Non tamen placet quod Suidas scribit, peruenisse vsque ad tempora Iuliani Apostatæ. Qui enim fieri potest, vt qui Alexandro Imperatore clarere cœpit in schola Origenis anno a Christo 233. idem vsque ad Iuliani tempora superstes fuerit, cuius Imperium sumpsit exordiū anno Domini trecentesimo sexagesimo primo? Er-

rat & in eo Niceph. dum confundit eundem cum Gregorio Armeno, de quo suo loco superius dictum est. De scriptis ipsius pluribus egimus in Annal. Eccles.

^b *Alphæi & Zacchæi.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, adduntq. his item Michæam æque martyrem.

^c *Aciscli & Victorie.*] De his Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Meminit Aciscli Prudent. hym. 4. de Martyribus Cæsaraugustan. in Peristeph. De iisdem in Breuiario Toletano est facer hymnus, necnon capitula. Antiquum est nomen capitulorum in Ecclesiasticis officijs, alterius significationis ab ea qua nunc accipi solent. qualia autem ea fuerint, declarat epistola Vigilij Papæ ad Eucherium his verbis cap. 7. Quoties vero Paschalis, aut Ascensionis Domini, vel Pentecostes, vel Epiphaniæ, Sanctorumq. Dei fuerit agenda festiuitas singularis, capitula diebus apta subiungimus, quibus commemorationem sanctæ solemnitatis, aut eorum facimus, quorum natalia celebramus: cetera vero ordine consueto prosequimur. Hucusque Vigilij. Se habebant eiusmodi capitula tamquam preces quædã prolixiores, quibus sanctarum solemnitatum præconia, & martyrum triumphum recolere consueuerant, vt apparet ex eodem peruetusto Breuiario Toletano. Eorundem martyrum Acta conscripta habentur in Flore Sanct. Hispan. licet perperam recenseantur inter filios S. Marcelli centurionis: quorū nomina recenset ex Breuiario Eborensi Vasæus in chron. Hispan. anno

anno Domini 306. Meminit horum Ambros. Moral. in appendice ad Eulog. cum agit de sanct. Cordubensis ecclesiæ; necnon alij qui res Hispaniarum sunt profecuti. In Theaur. concion. tom. 2. plura de iisdem.

^d *Dionysij Episcopi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorū, Græci autem in Menologio quinto Nonas Octobris. Pluribus de eo Euseb. hist. lib. 6. cap. 33. & seq. & lib. 7. per totum, Hieron. de script. Eccles. & alij recentiores, qui ab Eusebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandria erecta ecclesia, cuius meminit S. Epiphani. in Panar. hæres. 69. De eodem Dionysio dubitatio alicui posset oriri, dum S. Augustinus libro de Catholico dogmate cap. 3. eum appellat fontem Arianorum, & S. Basiliius ad Maximum philosophum epist. 41. in eandē sententiam hæc de eo: Est autem hæc nostra de illo sententia: Non omnia viri huius laudamus: sunt quæ prorsus etiam damnamus. Ipse prope modum (quantū nobis liquet) primis hominibus impietatis istius Ariomanie, quæ iam passim obstreperit, seminaria præbuit. Hæc Basiliius: qui tandem eundem excusans, hæc subdit: Causam vero huius non puto animi malitiam esse, sed quod vehementer cupit oblectari Sabellio. Soleo itaque illum similem æstimare plantatori cuiquam, qui recentis plantæ correcturus auersionem, ita immoderate illam retorquet, vt a medio aberret, & in contrarium latus ramos abducatur. Hæc ille. In eandem sententiam S. Athanasius aduersus Arianos agens, pro Dionysio scripsit epistolam apologeticam: idemq. in epistola de Synodo Nicæna contra decreta Arianorum etiam addit, eundem Dionysium ea de re iudicio postulatū apud Dionysium tunc Romanum Pontificem, scripsisse ad eundem egregiam apologiam, quo se immunem liberumq. a quauis hæresi demonstraret. id & Basil. ad Amphilocho. de Spiritu sancto c. 29. Hieron. etiam de script. Eccles. in Dionysio testatur, ipsum ad prædictū Romanum Pont. scripsisse epistolam vnam, & libros quatuor. Nisi vereretur scholij mensuram excedere, plurimorum nobilium veterumq. Theologorum eiusdem generis exempla subnecterem, qui dum aliquam hæresim refellere conati sunt, in contrariam partem nimis valide rationes inflectentes, a rectitudine sinceræ fidei declinare visi sunt, licet iisdem Catholicæ fidei fuerint semper propugnatores acerrimi. Vnum tantum non longe petitum, simileq. huic, de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac item

agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionysius laborans contra Sabellium visus est Arianis arma subministrasse; ita & ipse agens contra Gentiles, conatus illis demonstrare non esse plures Deos, & Christianos omnes nequaquam tres Deos colere, sed vnum tantum; visus est aliquibus vnam tantum constituisse in Diuinitate personā, sicq. Sabellio parasse venenum: quod S. Basiliius accurate notat & excusat scribens ad Neocæsarienses epist. 64. Sed nunc de his satis. Moritur S. Dionysius Alexandr. anno duodecimo Gallieni Imp. vt testatur Hieron. vbi supra.

^e *Aniani Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & recentiores. Eius res gestas scribit Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 2. cap. 7. alia item Sur. ex vet. manuscrip. tom. 6. & in Actis Euortij, cui successit, apud eundem tom. 5. die 7. Septemb. Ado Vien. in chron. anno 410. Petrus in catal. lib. 10. c. 71. Quælis autem quantusve fuerit, accipe ex Sidonio Apollinari lib. 8. epist. 15. ad Prosperum eius successorem, vbi eum præ vitæ meritis appellat maximū consummatissimumq. Pontificem, Lupo parem, & Germano non impar. Fuit hic septimus eius sedis Episcopus, claruitq. temporibus Valentini Terrij Romani Imperatoris, & Leonis Romani Pont. Agitur alicubi de eodem xvij. Kal. Iulij, qua die eius meritis liberata est Aurelianensis ciuitas ab Hunnorum imminenti clade. Molanus ea die in addit. ad Vsuardum.

^f *Hugonis Episc.*] Eius Acta scripsere Siluester Gyraldus, & Adamus Carthusianus, vt ex catal. script. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitam quinque libris digestam. Aliam recitat Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodē Petrus Sutor de vit. Carthuf. lib. 2. c. 5. & alij recentiores.

^g *Gregorij Episcopi.*] De eodem hac die Beda. Eius vitam a clericis Turonensibus scriptam habet Sur. tom. 6. Ipse Gregorius de se ipso, cum agit de Episcopis Turonensibus lib. 10. cap. 31. Venant. Fortun. ei æqualis scripsit ad illum nonnulla epigrammata. De eius scriptis quale sit iudiciū Hiluini, consule ipsum in epist. ad Ludouicū Imp. quæ extat in præambulis vitæ S. Dionysij Areopagitæ. De eo Petr. in catal. lib. 10. cap. 72. & Trithem. de script. Eccles. & de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 10. & 51. lib. 4. cap. 45.

^h *Eugenij.*] De ipso tabulæ ecclesiæ Florentinæ. Plura in vita S. Zenobij eiusdem ciuitatis Episcopi.

iii. G Quartodecimo Kal. Decemb. Luna. 18

a b c d e f g h i k l m n p q r s
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

ROMAE dedicatio^a Basilicarum sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Antiochiæ natalis sancti Romani^b martyris, qui tempore Galerij Imperatoris, cum Asclepiades Præfectus in ecclesiam irrumperet, eamq. funditus conaretur euertere, ceteros Christianos hortatus vt ei contradicerent, post dira tormenta, & linguæ abscissionem (sine qua tamen Dei præconia loquebatur) in carcere laqueo strangulatus, celebri martyrio coronatur. Passus est etiam ante ipsum puerulus nomine Barula, qui ab eo interrogatus vtrum melius esset vnum Deum colere, an plures deos, cum in vnum Deum, quem Christiani colunt, credendum esse respondisset, verberibus cæsus iussus est decollari. Item Antiochiæ sancti Hefychij^c martyris, qui cum esset miles, & præceptum audisset, vt quisquis non sacrificaret idolis, cingulum militiæ deponeret, repente cingulum soluit: ob quam causam ligato in dextera eius ingenti saxo, in fluuium præcipitari iussus est. Eodem die sanctorum Oriculi^d, & sociorum, qui in persecutione Vuandalica pro fide Catholica passi sunt. Maguntia sancti Maximi^e Episcopi, qui tempore Constantij multa passus ab Arianis, confessor occubuit. Turonis transitus beati Odonis^f abbatis Cluniacensis. Antiochiæ sancti Thomæ^g monachi, quem Antiocheni, ob pestem eius precibus sedatam, solemnitate annua coluerunt. Lucae in Tuscia translatio sancti Frigidiani^h Episcopi & confessoris.

NOVEMBRIS 18.

DEDICATIO Basil.^a] Longe antequam Apostolorum Basilicæ erigerentur, eo ipso tempore quo beatissimi Apostoli Petrus & Paulus glorioso martyrio coronati sunt, loca sepulchrorum ipsorum magna veneratione sunt habita. De his Caius antiquus Theologus, qui temporibus Zephyrini Rom. Pont. vixit, hæc ait: Ego Apo-

stolorum trophæa perspicue possum ostendere: nam si lubet in Vaticanum proficisci, aut in viam quæ Ostiensis dicitur, te conferre; trophæa eorum, qui istam ecclesiam suo sermone & virtute stabilierunt, inuenies. Hæc Caius apud Euseb. hist. lib. 2. c. 24. Eadem loca frequenti Christianorum concursu celebrari solita docent Acta martyrum, quorum meminimus: quæ postmodum a Constantino Imperatore amplif-

amplissimis sunt illustrata basilicis, eademq. ornamentis auctæ, atque ditatæ redivitibus, vt docet libellus Damasi de munificentia Constantini conscriptus. Quod autem spectat ad Vaticanam Basilicam, in maiori eius arcu hiversus musiuo opere exarati legebantur: *Quod duce te mundus surrexit in astra triumphans, Hanc Constantinus victor tibi condidit aulam.*

Ex antiquis Actis Siluestri Papæ illud cõpertum habetur: Constantinum Imp. in erectione Basilicæ S. Petri primum omnium ligone, ad fundamenta iacienda, terram fodisse, erutamq. cophinis asportasse. Quid ni hæc præstitit Christianissimus Imp. cum & Vespasianum Aug. in restitutione combustæ Capitolij hæc ipsa egisse auctor sit Suetonius, cuius in vita ipsius cap. 8. hæc sunt verba: Ipse restitutionem Capitolij aggressus, ruderibus purgandis manus primus admouit, ac suo collo quædam extulit, &c. Hæc Suet. Qualis autem quantave fuerit ea Basilica, sanctus Paulinus Nolanus epist. 31. scribens ad Aletium, lineamentis quibusdã subobscurè describit. Erexerit idem Imperator Basilicam S. Pauli via Ostiensis: quæ cum ob loci angustiam inter Tiberim amnẽ & ipsam viam positi, non in eam amplitudinem, vt par erat, excitata videretur; Valentinianus Junior Imp. de alia ibidem cum viæ Ostiensis detrimento amplioribus spatijs excitanda Basilica scripsit ad Sallustium Urbis Præfectum. gessit is præfecturam Urbanam Honorio & Euodio Consil. vt constat ex leg. 18. de pistoribus, Cod. Theodos. Est is annus a Christo 386. Eam tunc ceptam postea Honorius Imp. absoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imp. in bibliotheca Vatic. excerptæ ab ijs qui egerunt de septem Urbis eccles. Postea autem Leo Magnus Pontifex eamdem Basilicam maiori arcu ingentibus columnis subnixo suffulcit, exornauitq. sacris picturis opere musiuo compactis, quæ hætenus perseuerant. De his etenim Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus sic scribit: In Basilica beati Pauli Apostoli arcum ibidem maiorem faciens, & in musiuo depingens, Salvatorem Dominum nostrum Iesum Christum, & secum vigintiquatuor seniores, nomine suo versibus decorauit: & a tunc vsque hætenus fideliter a nobis venerantur. Hæc Hadrianus Papa. Eiusdem Leonis Pontificis esse videtur contestatio illa dexteræ columnæ maioris arcus incisa, & non Leonis III. vt alij existimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus scribimus: nã Leonis Primi, qui vixit temporibus quartæ Synodi œcumenicæ, illud opus esse, idem Hadrianus aperte testatur. Hætenus insigne monumentum tanti Pontificis integrum perseuerat, musiuum autẽ opus non nihil sensit detrimenti in aliquibus imaginibus vigintiquatuor seniorum.

Quanta autem earumdem Basilicarum ex-

titerit sanctitas atque religio, (audacter dicam cum Moyse) & inimici nostri sunt iudices: nam licet extra murorum ambitum sitæ essent, eas tamen, vt caeleste quoddam asyllum diuinitus præscriptum, hostes fidei, ac Romani Imperij perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbein grassarentur, sunt reueriti, nullum illis vel earum ministris negotium facientes; immo & ad illas confugientibus parcere, inuolabile fuit; vt scribit Oros. hist. lib. 7. cap. 39. S. August. de ciuit. Dei lib. 1. cap. 1. & Procopius de bello Gothico temp. Iustiniani lib. 2. Accipe quid furens hæretica Theodora Augusta dederit in mandatis Anthemio Scriboni, cum de capiendõ Vigilio Papa ad ipsum scribens; hæc ait: Exceptis omnibus, in Basilica sancti Petri parce. nam si in Lateranis, aut in Palatio, aut in qualibet ecclesia inueneris Vigilium, mox impositum nauis perduc eum vsque ad nos, &c. Quod autem spectat ad limina Apostolorum, obtinuit antiquus vsus, vt præ reuerentia, ac religiosa quadam obseruantia, ipsæ Basilicæ, Limina Apostolorum vocarentur; vnde Claudianus ad Iacobum magistrum equitum hoc versu: *Per cineres Pauli, per cani limina Petri.*

Nec tantum postquam Basilicæ Apostolorum erectæ sunt, sed longe ante obrinuit eiusmodi loquendi vsus. Vnde in Actis S. Alexandri Papæ hæc leguntur: Tu si ad limina S. Petri duxisses eum, &c. De eiusmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato, vt in carm. de partu Virginis his versibus: *Quos recipit sacra porta Petri, quos ianua Pauli, Postis ad Andreae limen Achaia patens, Matthæi Aethiopes, Ephesinos valua Ioannis; Et quem quisquis amat, hunc sua porta rogat.* Moris enim erat adeuntibus Basilicam, ante eius ingressum, ad limina procumbere, postes deosculari, ac preces fundere. Vnde idẽ Fortunatus hæc de Basilica Rauennate: *Rursus Apollinaris pretiosi limina lambe Fusus humi supplex, &c.*

Et Euodius Vzalensis de mirac. S. Stephani lib. 2. cap. 2. hæc habet: Ante limina gloriosi martyris prostrata, effusos sui cordis dolores expressit. Et post multa: Deinde ante sacra eius limina prostratæ noctu diuidentes, &c. Chrysof. homil. 30. in epist. 2. Paul. ad Corinth. Templi vestibula & aditum osculamur, cum alij alios osculamur. At non cernis, quotnam homines etiam hifce templi vestibulis osculum figunt, partim inclinato capite, partim manu tenentes, atque ori manum admouentes? Hæc Chrysof. Habes insuper apud Fortunatũ de sancta Radegunde Regina, quod adiens Basilicam sancti Martini, per singula se prostrabat limina. At de ipsa Vaticana Basilica Sidonius Apollinaris lib. 1. epist. 5. ad Heronium hæc ait: Vbi priusquam vel pomœria contingerem, triumphalibus Apostolorum liminibus affusus,

fusus, omnem protinus sensi membrum male fortibus explosum esse languorē. Romam venientibus primum omnium limina Petri Apostoli adire vsu receptum erat, vt colligitur ex Ennodio in defensione Symmachi Papæ. Ingredi ipsa limina Apostolorum, ibiq. sacra facere, idem erat quod communicare Catholicæ Ecclesiæ, vt pulchre expressum habes ab Optato Mileuitano lib. 2. contra Parmen. cum ait: Ad Petri Memoriam non accedit, quasi schismaticus, contra Apostolum faciens, qui ait: Memorij Sanctorum communicantes. Ecce præsentis sunt ibi duorum Memoriarum Apostolorum. Dicitur, si has ingredi potuit, ita vt obtulerit illic, vbi Sanctorum Memorias esse constat. Hæc Optatus. Addimus quod Prudent. Peristeph. hym. 2. de S. Laurentio his versibus docet, Christianos sacra Apostolorum ac martyrum limina exosculari solitos:

*Ipsa & Senatus lumina
Quondam Luperci, & Flamines,
Apostolorum ac martyrum
Exosculantur limina.*

Recolimus de his etiã nobile illud antiquitatis monumentum: consueuisse maiores, ipsas ecclesias vel atrij portas aliquando sacris reliquijs consecrare. Meminit eius ritus Ludouicus Pius Imp. in sua constitutione, quam Salicis legibus addi voluit, his verbis in fine: Si in atrio ecclesiæ, cuius porta reliquijs Sanctorum consecrata est, eiusmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in Capitul. Franc. lib. 4. cap. 13. Hinc etiam factum videtur, vt miro cultu ipsa sacra ecclesiæ limina ornarentur. Vnde S. Paulinus in Natali 3. sancti Felicis hæc ait:

*Aurea nunc niueis ornantur limina velis.
Et paulo post:
Limina caratis adolentur odora papyris.
Et in Natali 6.*

*Pulchra tegendis
Vela ferant foribus, seu puro splendida lino,
Siue coloratis textum fucata figuris:
Hi leues titulos lento poliant argento,
Sanctaq. præfixis obducant limina lammis.*

Atque hæc satis. Numerat Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. fuisse Romæ temporibus Cōstantini basilicas quadraginta & amplius: alludens, ni fallor, ad ipsos Romanæ vrbis Titulos, quibus presbyteri Cardinales præpositi erant, quorum numerus temporibus Cornelij Papæ erat quadragesima sex, vt constat ex epistola eius ad Fabium Antiochenum Episcopum, apud Eusebium hist. lib. 6. cap. 35. vbi de Romanæ Ecclesiæ illius temporis statu hæc descripta habentur: Nouatum omnino præterijt, scilicet vnum solum Episcopum oportere esse in hac ecclesia Catholica: in qua tamen non ignorabat (quomodo enim poterat?) presbyteros esse quadragesima sex, diaconos septem, subdiaconos septem, acolythos qua-

dragintaduos, exorcistas & lectores vnâ cum ostiarijs quinquagintaduos, viduas & alios morbo & egestate afflictatos mille & quingentos, quos omnes Dei gratia & benignitas abunde sustentat. Hæc ibi. Ex prædicto itaque presbyterorum numero Optatum numerasse quadragesima & amplius basilicas puto.

^b *Romani.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio iisdem fere verbis: qui quidē hac ipsa die de alio Romano rursus agunt, ipsoq. diacono ecclesiæ Cæsariensis, de quo Euseb. hist. lib. 8. cap. 12. Huius autem res gestas, de quo agimus, cecinit Prudentius hymno. Est de eodem homilia Eucherij, inscripta tamen nomine Eusebij Emiffeni. Alia Acta eiusdem ex vet. manuscript. edidit Mombrit. tom. 2. in quibus omnibus de Barula puero martyre mentio habetur. S. Ioannes Chryostomus de S. Romano præclaram habuit orationem, quã descripsit Metaphrastes, & recitat Surto. 5. sed plane de eo quē describit Eusebius: nam nulla illic fit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano Breuiario est sacer hymnus, necnō capitula, & orationes de Romano martyre; ibiq. puerulus ille non Barula, sed Theodulus appellatur. Arbitrati sunt nonnulli vnum eundemq. esse Romanum, & non duos; cum præsertim nomen, locus passionis, tempus denique, ac genus martyrij in vtrisque conueniant. Ego vero opinor id ipsum factum a Prudentio de Romano, quod de Hippolytis fecisse compertum est; plures scilicet in vnum aceruando, atque confundendo: ad stipulorq. libentius Græcorū Menologijs, qui duos diuersosq. Romanos martyres celebrant: quod & ratio persuadet, dum diuersa martyrij vtriusque causa conspicitur. Nam ille Romanus Eusebij idcirco martyrium subiisse scribitur, quod ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit; hic autem, eo quod Præfectum in Christianorum ecclesiam irrumpentem auertere conatus est: ille insuper solus, hic autē vna cum puero passus est; cuius admirandā confessionem nequaquam verisimile est ab Eusebio fuisse prætermittam, cum tam egregio exemplo magis magisq. suam nobilitasset historiam. Sunt & alia, quæ alterum ab altero satis distinguere videntur. Restituit ecclesiam sancti Romani martyris Basilus Imp. vt scribit Cedren. in comp.

^c *Hesychie.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76.

^d *Oriculi & soc.*] De eo vet. manuscrip. ex quibus Molanus apud Vsuardum.

^e *Maximi Episc.*] Eius Acta a Trithemio descripta habet Surto. 5. sed dum confundit cum Martino eiusdē ciuitatis Episcopo, manifeste errare conspicitur: nã esse diuersos, non tantum ex nomine, sed & tempore quo sederunt, tabulæ eius ecclesiæ, quas emendatiores

datiores Demochares recitat, satis declarant. constat etenim ex Actis Cōcilij Agrippinensis, Martinum, & non Maximum illi Synodo interfuisse; Martinumq. in Gallijs Episcopum recenset Athanas. in apolog. 2. cum agit de Concilio Sardicensi. Præcessit Maximus, subrogatur Sidonius, indeq. Martinus sedit tempore Agrippinensis Concilij, quod celebratū reperitur anno Domini 346. & non 375. vt idem Trithem. ponit: nã post Consulatum Amantij & Albinij habitum esse, ex Actis eiusdem Synodi constat.

^f *Odonis abb.*] Huius res gestæ conscriptæ a Ioanne monacho eius discipulo extant apud

Sur. tom. 6. Meminit eiusdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmum abbatem. De eius miraculis agit Petrus Cluniac. lib. 6. epist. 17. De eodem Petrus in catal. lib. 10. cap. 83. & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 215. & Sigebert. in chron. anno Domini 938. de tempore quo claruit, meminit.

^g *Thomæ monachi.*] De eodem Niceph. hist. lib. 17. c. 24. vbi post multa hæc addit: Huius Thomæ anniuersarium diem magnificentissime agentes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in Prato spirit. cap. 88.

^h *Translatio S. Frigidiani.*] De quo satis dictum in die natalis ipsius.

19 Tertiodecimo Kal. Decemb. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS beati Pontiani^a Papæ & martyris, qui ab Alexandro Imperatore cum Philippo presbytero in Sardiniam deportatus, ibiq. fustibus mactatus, martyriū consummauit: corpus vero eius a beato Fabiano Papa Romanum relatum, atque in cœmeterio Callisti sepultum est. Samariæ sancti Abdiæ^b prophetæ. Romæ via Appia natalis sancti Maximi^c presbyteri & martyris, qui in persecutione Valeriani passus, positus est ad sanctum Sixtum. Cæsariæ in Cappadocia sancti Barlaam^d martyris, qui agrestis licet & rudis, Christi sapientia munitus, tyrannum vicit, & ignem ipsum fidei constantia superauit: in cuius die natali sanctus Basilus magnus celebrẽm habuit orationem. In ciuitate Astiagensi beati Crispini^e Episcopi, qui capite amputato, martyrij gloriam adeptus est. Viennæ sanctorum martyrum Seuerini^f, Exuperij, & Feliciani: quorum corpora post multa annorum curricula, ipsis reuelantibus, inuenta, & a Pontifice, clero, & populo illius vrbis honorifice sublata, condigno honore condita sunt. Eodē die sancti Faustii^g diaconi Alexandrini, qui primum in persecutione Valeriani cum S. Dionysio in exilium missus, deinde in persecutione Diocletiani ætate longæuus, gladio animaduersus, martyrium consummauit. In Isauria passio sanctorum Azæ^h, & sociorum centum quinquaginta militum sub Diocletiano Imperatore, & Aquilino Tribuno. In oppido Marpurg in Germania depositio S. Elizabethⁱ vi-

duæ, Andreæ Regis Hungarorum filiæ, quæ pietatis operibus assidue intenta, miraculis clara migravit ad Dominum.

NOVEMBRIS 19.

PONTIANI Papæ. Agit de eodem hac die Vsuar. Beda autem & Ado die sequenti. De eius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 6. c. 22. Optat. Milevit. lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. Niceph. Episc. Constantinop. in chron. Nicephorus Callist. hist. lib. 5. cap. 26. & alij. Cetera de ipso diximus in Annalibus Ecclesiasticis.

Abdia propheta. De eodem Græci agunt hac die in Menologio. Præter ea quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, scribit Epiphân. libro de vit. & obit. prophet. cap. 15. Isidor. cap. 43. & Dorothe. eadem in Synop. De sepulchro Abdie in Samaria, deq. mirandis prodigijs scribit S. Hieron. in epist. 27. ad Eustochium, in epitaphio Paulæ, & in comment. in Abdiam cap. 1.

Maximi. Agunt de eodẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Hunc illum putat Maximũ Pamelius, qui aliquando confessor, deinde adhæsit Nouatiano, ac postea redijt ad Ecclesiam; ad quem, sicut ad ceteros confessores, scribit Cyprianus epist. 16. 44. 46. 50. & 51. sed illum non constat martyrio consummatum. Quisnam hic fuerit, me latet: comperit illum tantum habeo ex manuscrip. cod. S. Mariæ ad Martyres, Romæ hac die passum esse Maximũ commentariensem, qui baptizatus a S. Stephano Papa & martyre, in persecutione Decij e ponte præcipitatus in Tiberim xij. Kal. Decemb. martyriũ consummauit. Gesta passionis eius habentur intexta simul cũ Actis SS. Eusebij, Marcelli, & soc. quæ in dicto codice scripta habentur pag. 94. sepultusq. hic habetur ad S. Sixtum in cœmeterio Callisti, vt eadẽ Acta significant. Sixtus

Secundus illic tumultus habetur, iuxta quem Maximus conditus est.

Barlaam. Agunt de eodẽ martyre Græci in Menolog. ad xvj. Kal. Decembr. eiusq. martyrij historiã paucis describunt. Ferunt eundem a S. Ioanne Chrysofomo orationibus encomiasticis exornatum, quæ tamen excidisse videntur: tantum extat eius laudatio a S. Basilio egregie conscripta.

Crispini Episc. De eodẽ Vsuardus, & alij recentiores. Gesta eius hymno sacro in Breviar. Toletano describuntur. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 10. c. 84.

Seuerini & soc. Beda, Vsuard. Ado de eodem hac die. Passi sunt Marco Aurelio Ant. & Lucio Vero Imp. vt auctor est Ado Vien. in chron. De his item Petr. in catal. lib. 10. c. 82.

Fausli. De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eius certamine & corona Euseb. hist. lib. 7. c. 10. in fine.

Aze, & soc. Agunt de his etiam Græci in Menologio, pluribusq. eorum martyrij Acta referunt.

Elizabeth. Eius vitam a Iacobo Montano conscriptam recitat Sur. to. 6. De eadem Antonin. in 3. par. tit. 19. c. 11. Petr. in catal. lib. 10. c. 79. Crantz. hist. Saxon. lib. 7. cap. 48. nouissime Marcus Vlyssipon. Minorita in chron. ord. Min. lib. 9. c. 10. vsque ad 19. par. 1. Extant duplices litteræ Apostolicæ Gregorij Papæ Noni, priores de inquisitione miraculorum eius ad Episcopum Hildesemensem & Abbates Moguntinæ diœcesis scriptæ anno octauo suæ sedis, posteriores vero de eiusdem canonizatione: extant in eius registro, illæ sub anno 8. num. 24. istæ vero sub anno nono, num. 91. quarum est exordium: Gloriosus in maiestate sua.

ij. B Duodecimo Kal. Decemb. Luna. 20

Table with 28 columns (a-t, A-P) and 2 rows of numbers (30-16, 17-29).

MESSANAE in Sicilia sanctorum martyrum Ampeli & Caij. Taurini sanctorum martyrum Octauij, Solutoris, & Aduentoris, Thebanæ legionis militum, qui sub Maximiano Imperatore egregie decertantes, martyrio coronati

coronati sunt. Cæsareæ in Palæstina sancti Agapij^e martyris, qui sub Maximino Imperatore damnatus ad bestias, & ab ijs nil læsus, lapidibus ad pedes appensis in mare demergitur. In Perfide passio sanctorum Nersæ^d Episcopi, & sociorum. Dorostori in Mysia sancti Dasij^e Episcopi, qui cum nollet in festo Saturni impudicitijs eius consentire, sub Basso Præside cæsus est. Nicææ in Bithynia sanctorum martyrum Eustachij^f, Thespesij, & Anatolij, in persecutione Maximini. Heracleæ in Thracia sanctorum martyrum Bassi^g, Dionysij, Agapiti, & aliorũ quadraginta. In Anglia sancti Eadmundi^h Regis & martyris. Constantinopoli sancti Gregorijⁱ Decapolitæ, qui ob cultum sanctorum imaginum multa passus est. Mediolani sancti Benigni Episcopi, qui in magna barbarorum perturbatione ecclesiam sibi commissam summa constantia & religione administrauit. Cabilone sancti Siluestriⁱ Episcopi, qui quadragesimosecundo sui sacerdotij anno plenus dierum atque virtutum migravit ad Dominum. Veronæ sancti Simplicij^m Episcopi & confessoris.

NOVEMBRIS 20.

AMPELI & Caij. De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, consentiuntq. vetera manuscripta.

Octauij & soc. Vsuardus & Ado de his agunt hac die. Extat de his sermo sancti Maximi Episcopi Taurinensis, qui & tribuitur S. Ambrosio. Legimus horum Acta manuscripta accepta ab ecclesia Taurinensi.

Agapij. Is est de quo scribit Euseb. hist. Eccles. lib. 8. cap. 16. traditq. martyrium subiisse hac die, anno quarto persecutionis Diocletiani Imperatoris.

Narsæ & soc. Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorũ martyrium paucis describunt.

Dasij Episcopi. De quo item Græci in Menologio, referuntq. eius certamen pro fide susceptum.

Eustachij & soc. Horum Acta iidem qui supra in Menologio hac die enarrant.

Bassi & soc. Agit de his hac die Beda, ad stipulanturq. vetera manuscripta.

Eadmundi. Scripsit eius res gestas Abbo Floriacensis abbas. extant apud Sur. to. 6. De eodem in vita S. Dunstani apud eundem tom. 3. die 19. Maij. Duos eiusdem nominis Anglorum Reges impie cæsos refert Petrus in catal. lib. 10. cap. 89. & 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuardum hac die.

Gregorij. Græci de eodem hac die in Menologio, eiusq. Acta breui cõpendio referunt.

Benigni Episcopi. De eodem tab. eccles. Mediolan. Miratus sum vehementer Panuini aliorumq. apprime eruditorum incuriam, existimantium hunc ipsum Benignum a Græcis appellatum esse Bencium, eo quod apud Theodorum Balsam. in Synodo Carthaginensi can. 61. scriptus inuenitur Bencius sacerdos ecclesiæ Mediolanensis. Nam in Græcis canonibus *Βενεσιπ*, & non *Βεντιπ* legitur. Sed nec animaduertentur canonem illum esse Concilij Carthaginensis habiti (vt ex eodem textu apparet) post Consulatum Flauij Stiliconis, quo tempore ecclesiæ Mediolanensi non Benignus, sed Venerius præerat Episcopus; illicq. agi non de Benigno, sed de Venerio. Quod si consulas Latina exemplaria eiusdem Concilij Carthaginensis, tam manuscripta, quam edita tomo primo Conciliorum, inuenies non Bencium, sed Venerium dici, deprauatumq. esse Theodori codicem, cum pro Venerio scribit Bencium. Quod ipsum planius reddit temporũ ratio: nam annus ille post Consulatum Stiliconis, numeratur Christi quadringentesimus primus, quo quidem tempore eidẽ Mediolanensi ecclesiæ præfuisse Venerius reperitur; Benignus autem, de quo agimus, post annos sexaginta ecclesiam illam gubernauit, circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodij Ticinensis.

Siluestri Episcopi. De eodẽ Beda, Vsuardus, & alij: pluribus Gregor. Turon. de glor. confess. cap. 85. Reperitur interfuisse Concilio

cilio Epaunensi. Mentio habetur de eodem in vita S. Cæsarij Episcopi Arelatensis, qui ab eo in clericum attonsus fuit. extat apud Sur. tom. 5. die 20. Nouemb. Sedit hic annis quadragintaduobus, vt idem Greg. testatur. Alius ab hoc Siluester Episcopus Lingonien-

sis, de quo Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 5. cap. 5. & de glor. confess. c. 85.

^m *Simplicij Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Veronæ pluribus autem R. D. Augustinus Valerius Episcopus Veron. Cardinalis lib. antiq. monum. Episc. Veron. pag. 11. & 42.

C Vndecimo Kal. Decemb. Luna.

21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
i	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

HIEROSOLYMIS Præsentatio^a beatæ Dei Genitricis virginis Mariæ in templo. Eodem die natalis beati Rufi^b, de quo sanctus Paulus Apostolus ad Romanos scribit. Romæ passio sanctorum Celsi^c & Clementis. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrum Demetrii^d & Honorij. Rhemis sancti Alberti^e Episcopi Leodiensis & martyris, qui pro tuenda Ecclesiastica libertate necatus est. In Hispania sanctorum martyrum Honorij^f, Eutyhij, & Stephani. In Pamphilia sancti^g Heliodori martyris, in persecutione Aureliani sub Aetio Præsidente: post quem ipsi tortores conuersi ad fidem, in mare demersi sunt. Romæ sancti Gelasij^h Papæ, doctrina & sanctitate conspicui. Veronæ sancti Mauriⁱ Episcopi & confessoris. In monasterio Bobiensi depositio sancti Columbani^k abbatis, qui multorum cœnobiorum fundator, plurimorum monachorum extitit Pater, multisq. virtutibus clarus, in senectute bona quieuit.

NOVEMBRIS 21.

PRÆSENTATIO^a.] Agunt de eadem celebritate Græci hac die in Menologio. habetur eius mentio in constitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodorus Bals. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Extant de ea re sermones S. Germani Episc. Constantinopolitani, & Georgij Episc. Nicomedie, quos Latine redditos habet Sur. tom. 6. Græce autem scriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. nu. 19. & 85. In Gallias transit eiusmodi festa dies temporibus Caroli Quinti Francorum Regis, anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo quinto; de qua re extare dicitur eiusdem epistola ad Nicolaum Antisio-

dorensem Episcopum, quam citat Molanus in additione ad Vsuardum. De his autē quæ ad historiam spectant, vide quæ tradit R. P. Petrus Canisius, vir eruditissimus, lib. 1. de beata Virgine Maria cap. 12. Alias confectas esse de eadem re scriptiones accepi. Scimus antiquitus Præsentationis solemnitate eam esse appellatam, qua Dei Genitrix sancto Simeoni infantem Iesum in templo obtulit; vt antiqua Ritualia & alia vetusta ecclesiarum monumenta significant, & ipsa insuper oratio Missæ eius diei plane indicat.

^b *Rufi.*] De quo Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Hunc creatum esse Episcopum Thebarum, tradit Dorotheus in Synopsi.

^c *Celsi & Clementis.*] De his prædicta antiqua

qua manuscripta monast. S. Cyriaci in Vrbe. ^d *Demetrii & Honorij.*] Habetur de his mentio in eodem peruetusto codice.

^e *Alberti Episcopi.*] Ex Martyrologio ecclesiæ Bruxellensis de eodem hoc distichon recitat Molanus:

Legia quem genuit, electum Roma probauit, Rhemis sacrauit, sacratum martyrizauit.

Recensetur hic sexagesimus eius sedis Episcopus, confirmatus a Cælestino Tertio Rom. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indic. sanct. Belgij.

^f *Honorij & soc.*] De his etiam Laurent. Padil. Vasæus in chron. Flos SS. Hispan. & Thefaur. conc. tom. 2. hac die.

^g *Heliodori.*] Agunt de his Græci xiiij. Kal. Decembr. & pluribus eiusdem martyrij Acta describunt.

^h *Gelasij Papæ.*] De eodem Beda & Vsuardus xiiij. Kal. Decembris, sed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conscribitur. Eius res gestas ex epistolis ipsius manuscriptis locupletatas per annos singulos digessimus in Annalibus Ecclesiast. Habemus & in antiquo codice eius Acta tribus

lectionibus distincta, vt olim in aliquibus ecclesijs legi consueuerunt.

ⁱ *Mauri Episc.*] De ipso tab. eccles. Veron. vberius autem R. D. August. Valerius Episcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monum. Episc. Veron. pag. 9. & 40.

^k *Columbani abb.*] Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Scripta sunt eius Acta a Iona monacho eius discipulo, vt testatur Sigebert. de vir. illustr. c. 61. idq. præfatio docet, quæ habetur apud Sur. to. 6. Extant eadem Acta apud Bedam tom. 3. falso illi aliquando attributa. Plura de eodem in vita S. Vualerici apud Sur. tom. 2. die 1. Aprilis. Sigebert. in chron. anno Dom. 598. & 622. Eius obitum recenset Vincentius etiam lib. 23. cap. 4. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6. 9. 11. Petrus in catalog. lib. 10. cap. 95. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 2. cap. 5. & lib. 3. cap. 26. Adnumeratur idem inter scriptores Eccles. a Sigeb. de vir. illustr. cap. 60. Extat eiusdem carmen ad Hunaldum discipulum, quo detestatur auaritiam. habes illud in collectan. Christianorum poetarum.

22

Decimo Kal. Decemb. Luna.

D*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMÆ sanctæ Cæciliæ^a virginis & martyris, quæ sponsum suum Valerianum, & fratrem eius Tiburtium ad credendum in Christum perduxit, & ad martyrium incitauit. Hanc Almachius Urbis Præfectus post eorum martyrium teneri, atque illustri passione post ignem superatum gladio fecit consummari, tempore M. Aurelij Seueri Alexandri Imperatoris. Colossis in Phrygia sanctorum Philemonis^b & Apphiæ sancti Pauli discipulorum, qui sub Nerone Imperatore, cum Gentiles in die festo Dianæ inuasissent ecclesiam, ceteris fugientibus tenti, iussu Artoclis Præfidis verberibus cæsi, & in foueam vsque ad renes inclusi, lapidibus opprimuntur. Item Romæ sancti Mauri^c martyris, qui ex Africa veniens ad sepulchra Apostolorum, sub Numeriano Imperatore & Celerino Urbis Præfecto agonizauit. Antiochiæ Pisidiæ passio sanctorum Marci^d & Stephani sub Diocletiano Imperatore. Augustoduni S. Pragmatici^e Episcopi & confessoris.

AECILIAE^a.] Tam Latini quam Græci de eadē agunt hac die. Error irreperat penes nonnullos auctores, necnon in eius Acta deprauata, passam eam esse Commodo imperante: cum luce clarius constet ex rebus ipsius gestis, cū Urbano Papa subijisse martyrium sub Alexandro Imp. Quem errorem Molanus etiā corripit in Vsuaro in secunda editione. Eius Acta e Latinis accepta, Græcis tradita a Metaphraste, indeq. Latinitati reddita habet Lipom. tomo 5. & Surius tomo 6. Antiquiora ea esse ducimus, quæ in antiquo manuscripto codice asseruantur in eius ecclesia Trāstiberina. At cum in eis legitur: In aëre balnei sui inclusa, & subtrus tota die ac nocte magna vis ardentis ignis adhiberetur, &c. Erat hic ille locus in balneis, vbi erat aër calidus, nullaq. in eo aqua, sed æstus ad sudandum; sub cuius loci pavimento ignis succendebatur, quo pavementum feruentius redderetur. Id tum ex his quæ habet Vitruuius lib. 5. cap. 10. tum etiam quæ Plinius habet lib. 5. epist. 14. ad Acilium, potest colligi. Irrogatū interdum reperitur eiusmodi genus mortis nobilioribus personis, cum pudore femineo suadente, secretior esset mors inferenda: tali quippe supplicio & Fausta Constantini Magni vxor Augusta mori coacta est. Sed ad Cæciliam redeamus. De eius sacri corporis inuentione, ac sociorum ipsius, Sigebert. in

chron. anno Domini 821. hæc scribit: Paschalis Papa corpus S. Cæciliæ virginis, ipsa reuelante, inuenit aureis velatum indumentis sanguine ipsius perfusus: quod vna cum corporibus sanctorum Valeriani sponsi eius, Tiburtij, Maximi, & Urbani in ecclesiam a se eis reedificatam transtulit. Hæc Sigebert. Eadem fufus explicata leguntur in vita Paschalis Papæ, quæ in eodem codice conscripta habetur. In codice Vaticano num. 153. inuenimus litteras Apostolicas eiusdē Pontificis de inuentione corporis S. Cæciliæ & sociorū. illarum exordium est: Cum summæ Apostolicæ dignitatis apex, &c. In Breuiario Toletano est vetus sacer hymnus, quo eiusdem martyris corona egregie canitur. Vetus est Romæ Titulus S. Cæciliæ, de quo habetur mentio in primo Concilio Romano sub Symmacho Papa.

^b Philemonis & Apphia.] Agunt de iisdem hac die Græci in Menologio, pluribusq. eorum martyrium describunt, vt hic habetur.

^c Mauri.] De eodem Vsuardus hac die, & vet. manuscrip. Beda autē pridie huius diei. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 10. c. 93.

^d Marci & Stephani.] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, ibiq. eorum passionis Acta habentur expressa.

^e Pragmatij Episc.] Vsuardus de eodem hac die, cui adstipulantur vet. manuscrip. Extat ad hunc Sidonij Apollinaris epist. 2. lib. 6. Reperitur interfuisse Concilio Epauensi, claruisseq. circa annum Domini 490.

xxix. E Nono Kal. Decemb. Luna.

23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS sancti Clementis^a Papæ, qui tertius post beatum Petrum Apostolum Pontificatū tenuit, & in persecutione Traiani apud Chersonesum^b relegatus, ibi alligata ad collum eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: cuius corpus Nicolao Primo Pontifice Romam translatum, in ecclesia, quæ eius nomine antea fuerat extructa, honorifice reconditum est. Romæ sanctæ Felicitatis^c matris septem filiorū martyrum, quæ post eos, iubente Marco Antonino Imperatore, decollata est pro Christo. Emeritæ in Hispania sanctæ^d Lucretiæ virginis

virginis & martyris, quæ in persecutione Diocletiani sub Daciano Præside martyrium consummauit. Cyzici in Hellestonto sancti Sifinij^e martyris, qui in eadem persecutione post multa tormenta gladio cæsus est. Iconij in Lycaonia sancti Amphilochoij^f Episcopi, qui sanctorum Basilij & Gregorij Nazianzeni in eremo socius, & in Episcopatu collega, post multa certamina pro Catholica fide suscepta, sanctitate & doctrina clarus quieuit in pace. Agrigenti depositio sancti Gregorij^g Episcopi. In pago Hasbanio sancti Trudonis^h presbyteri & confessoris.

NOVEMBRIS 23.

CLEMENTIS Papæ^a.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum; Græci autē in Menologio postridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippenfes c. 4. & Ignatius ad Philadelph. De eo item Hieron. de script. Eccles. auctor lib. de Rom. Pontific. & alij. De eius successione post Cletum, præter ea quæ superius diximus de Lino & Cleto, plenius egimus in Annal. Ecclesiast. Martyrio occubuit (vt scribunt Euseb. & Hieron.) anno 3. Traiani Imp. Acta autem eius martyrij Metaphrastes ex prisicis monumentis edidit, quæ extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. quibus adstipulatur Greg. Turon. de glor. martyrum c. 35. & 36. Habemus eadem Latine olim scripta, sed valde deprauata: habet eadem etiam Mombrit. tom. 1. vit. sanct. Fortasse ea sunt, quæ Ioānes diaconus, qui Gregorij Papæ vitam contexuit, se conscripturum pollicitus fuit, dum in vita S. Gregorij hæc dicit ad calcem: Ego autem diuinæ spei fiducia roboratus, quia Gaudericus Episcopus Veliternus expostulat, ad Clementem Romanæ vrbis Antistitem, suffragante Domino, stylum conuertam. Hæc ipse. In Breuiario Tolet. Acta S. Clementis sacro hymno canuntur. Vetus est Romæ Titulus S. Clementis, de quo Hieron. de script. Eccles. in Clemente in fine: Nominis eius, inquit, memoriam vsque hodie Romæ extructa ecclesia custodit. De eadem est mentio in Concilio primo Romano sub Symmacho Papa: de quo illud non prætereundum, ibi Cælestium illum collegam Pelagij, præsentem Papa Zosimo, licet subdole, hæresim abiurasse. habemus de his litteras eiusdē Pontificis manuscrip. datas Honorio XI. & Constantio Consulibus. De translatione eius corporis Romam facta per S. Cyrillum Episcopum Sclauorum legitur historia in Breuiario Polonorum; idem testatur Petrus in catal. lib. 10. c. 98. in fine, & ante hos Leo Ostien.

in chron. Cassinen. De S. Clementis translatione firmiter testimonium illud putamus, quod ex epistola Anastasij Bibliothecarij ad Carolum Regem accipitur, data Kalendis Aprilis. Indiēt. octaua; vbi hæc verba: Vir magnus & Apostolicæ vitæ præceptor Constantinus philosophus Romam sub venerabilis memoriæ Hadriano Iuniore Papa venit, S. Clementis corpus sedi suæ restituit. Hæc Anastasius oculatus testis: Diximus de his superius die 9. Martij, natali sanctorum Methodij & Cyrilli. De scriptis autem S. Clementis, quæ germana, quæve apocrypha habeantur, fufus diximus in Annal. Eccles.

^b Apud Chersonesum relegatus.] Alicubi irreperisse mendum reperitur, vt Chersonesus Lyciæ dicatur. In Actis S. Clementis nulla certe de Lycia habetur mentio; in quibus de loco exilij Clementis hæc leguntur: Opertere eum vel consentire sacrificantem, aut ultra mare Pontum in desertam ciuitatem sitam prope Chersonam relegari. hæc ibi secundum veriorelem lectionem. alia enim lectio habet: Ultra mare, & Pontum. sed prædicta certior, quam Beda & Ado sunt secuti in Martyrol. est enim Pontus idem quod mare Euxinum, in cuius capite apud Bosporum Cimmerium est Taurica Chersonesus, in qua versus paludem Meotidem est ciuitas Chersonesus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellans eā Cherronesum, quod idem est. Porro ab alijs Heraclium etiā (vt a Ptolemæo) appellata reperitur, eo quod sit Heracliensis colonia. recentiores dixerunt eandem ciuitatem, Chersonam; quæ & exilio Iustiniani Iunioris Imperatoris notior facta est. Quod autē Lycia Chersonesus dicta reperitur, non vtique ex ea causa, quod sit in prouincia Lyciæ in Asia, in qua nulla reperitur nominata Chersonesus: sed irreperisse puto errorem, vt pro Bycia, Lycia, scriptum sit. Alluit enim Bycia palus, sic dicta a Byco fluuio, Chersonesum a superiori parte, vt docet Ptolem. tab. octaua Europæ. Irreperit item error in lib. de Rom. Pontif. vbi legitur

legitur mendose; Clemens sepultus in Græcia. Confirmant prædicta de exilij Clementis loco, quod in ea regione corpus eiusdem repperitum atque translatum apparet: nam in Actis translationis eius habetur mentio de Episcopo Georgiæ (est hæc illa ciuitas, quam Plin. lib. 4. cap. 12. Georgon appellat; vnde Georgij, de quibus idem Plin. lib. 6. cap. 13.) qui vocatus interfuit inuentioni atque translationi corporis eius. narrat eam breui compendio Petrus in catal. lib. 10. c. 98. vt dictum est superius suo loco.

^c Felicitatis.] De eadem Beda, Vfsuardus, Ado, & alij recentiores. In huius die natali S. Gregorius Papa habuit ad populum homiliam in eius ecclesia. est 3. in Euang. Petrus Chrysol. de eadē scripsit sermonem 134. Gesta ex antiquis monumētis recitat Mombrit. tomo 1. Erat Romæ cœmeterium sanctæ Felicitatis nomine, de quo habetur mentio in libro de Romanis Pontificibus in Bonifacio Papa.

^d Lucretia.] Agit de eadem Vfsuardus, & recenter Valæus in chron. Hispan. sub martyribus qui passi sunt Diocletiano Imperatore. Mentio habetur de ipsa etiam in Flore Sanct. Hispan.

^e Sifmij.] Græci agunt de eodem in Menologio, eiusq. Acta referunt.

^f Amphilocho Episc.] De ipso etiam hac die Græci in Menologio. Scribit de eo sanctus Hieron. de script. Ecclesiast. Sozom. hist. lib. 7. cap. 6. Niceph. hist. lib. 11. c. 20. & lib. 12. cap. 9. Res gestas ipsius recitat Metaphrastes: quas Lipom. descripsit tom. 5. & Sur. tom. 6. Frequenter de ipso S. Basilius, & inter alia in præmio libri de Spirit. sanct. O sacrum, inquit, caput Amphilochoij, quem præ ceteris facio plurimi. Sæpius de eodem S. Gregorius Nazianz. cuius ad eum extant duæ epistolæ 12. & 13. cum versarentur ambo in solitudine Pontica; ex quo tēpore magnus inter eos intercessit familiaritatis vsus. Deq. eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochoij (ait) veræ atque Orthodoxæ doctrinæ præconem, decus meum & ornamentū, &c. quem licet dicat cum S. Thecla ad Deum transmisisse, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac vita migrasse; sicut & Metaphrasten errare certum est, cum ait, ipsum ex humanis decessisse tertium post annum, ex quo Constantinopoli, a Synodo œcume-

nica recedens, Iconium reuersus est: nam adhuc superstes fuisse reperitur, Arcadio tertiu, & Honorio secundum Confl. quo anno habita est alia Synodus Constantinopoli, cui ipsum interfuisse constat ex Actis ipsius, quæ descripta extant apud Theodorum Balsam. pag. 390. Fuit is annus xvj. Theodosij Imp. Vnde illa verba Gregorij de Amphilocho & Thecla spiritualiter puto intelligenda de contemplatione cælestium. Spectatissima eius Catholica fides meruit etiā Imperiali sanctione laudari, vt apparet ex l. 3. de fid. Cath. Cod. Theod. Præter illa eius scripta, quæ recenset S. Hieronymus, alia rursus citata reperiuntur a Theodoro in dialogo de immutabili: insuper aduersus Enthufistas scripsisse commentarium, idem testatur lib. 4. hæretic. fabul. Non omissimus de viro sancto hæc quoque proferre laudem, quod ob ingens studium, quo S. Theclam martyrem prosequabatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

^g Gregorij Episc.] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog. Eius vitam a Metaphraste descriptam habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Niceph. eiusdem meminit lib. 17. c. 27. aitq. ipsum interfuisse Quintæ Synodo, cum nondum esset Episcopus, vt eius Acta testantur: factus postea Episcopus claruit temporibus Mauritij Augusti, cum Romanæ Ecclesiæ S. Gregorius præsideret, apud quem falso accusatus causam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiusdem Gregor. epistolæ in regist. lib. 1. epist. 70. lib. 2. epist. 12. Indict. 11. lib. 4. Indict. 14. epist. 11. & lib. 7. Indict. 1. epist. 24. Reperitur alius insuper eiusdem ciuitatis & nominis Episcopus Gregor. Agrigentinus, qui post annos octoginta claruit Agathone Rom. Pontifice, interfuitq. Romanæ Synodo tunc celebratæ, cui & subscripsit, vt apparet ex eius Actis, quæ extant in sexta Synodo œcumenica, Actione quarta.

^h Trudonis.] De eodem Beda, Vfsuardus, & alij recentiores. Eius vitam atque translationem scripsit Theodoricus abbas, qui & testatur, prius scriptam a Donato diacono, indeq. a Guicardo abbate; extat ea Theodorici apud Sur. to. 6. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 101. eumq. claruisse tradit anno Domini 670. Plura etiam Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vfsuardum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NATALIS S. Chryfogoni^a martyris, qui post longa vincula & carceres pro cōstantissima Christi confessione toleratos, iubente Diocletiano, Aquileiam perductus, ibidem capite cæsus, & in mare proiectus, martyrium consummauit. Romæ sancti Crescentiani^b martyris, qui in passione beati Marcelli Papæ legitur. Ameriæ in Vmbria sanctæ Firminæ^c virginis & martyris, quæ in persecutione Diocletiani varie cruciata, demum suspensa, & lampadibus ardentibus adusta, spiritum reddidit. Apud Corinthum sancti Alexandri^d martyris, qui sub Iuliano Apostata & Sallustio Præsidente pro Christi fide certauit vsque ad mortem. Cordubæ sanctarum virginum & martyrum Floræ^e & Mariæ, quæ post diuturnos carceres in persecutione Arabica gladio interemptæ sunt. Perusiæ sancti Felicissimi^f martyris. Mediolani S. Protasij^g Episcopi, qui apud Constantem Imperatorem & in Concilio Sardicensi causam Athanasij defendit, ac pro ecclesia sibi commissa & pro religione multis perfunctus laboribus, migravit ad Dominū. In castro Blauio S. Romani^h presbyteri, cuius sanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernensi S. Portianiⁱ abbatis, qui sub Theodorico Rege miraculis claruit.

CHRYSOGONI^a.] Beda, Vfsuard. & Ado de eodem hac die, Græci autem ad xvj. Kalen. Maij in Menolog. Eius Acta iuncta habentur cum Actis S. Anastasiæ, quæ Metaphrastes refert ad vij. Kal. Ianuarij, & Lipom. tom. 5. Surius tom. 6. ea die, & Mombrit. tom. 1. quæ sunt fideliora, habenturq. in vet. manuscrip. quorum exordium est: Prætextati illustris viri, &c. Extant eius litteræ ad Anastasiam apud Nicephorum lib. 14. in fine, & apud Suidam prope finem. Vetus est Romæ Titulus S. Chryfogoni, cuius mentio habetur in Conc. 1. sub Symmacho, & in regist. S. Gregorij Papæ, eumq. Gregorius Ter-

tius Papa ornauit, donisq. auxit, vt constat ex lib. de Rom. Pontific.

^b Crescentiani.] De eodem Beda, & Vfsuard. consentiuntq. vet. manuscrip. Describitur eius certamen in Actis S. Marcelli apud Sur. die 16. Ianuarij, tom. 1. Eius autem corpus translatum esse in Titulum Equitij a Sergio Iuniore, ecclesiæ eius vetera monumenta testantur.

^c Firminæ.] De qua tabulæ, ac vetera monumenta eius ecclesiæ Romæ delata. Incidi in alia, quæ semilacera in bibliotheca Sfortiana visuntur, quorum est exordium: Temporibus Diocletiani Augusti cucurrit sacra præceptio, &c. Habent eam fuisse filiam Calphurnij Urbis Præsfecti.

Alexandri.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrium describitur. De Sallustio, qui apud Iulianum Apostatam ob eandem animi impietatem præcipuas obtinuit præfecturas, meminit Ammian. Marcellin. lib. 27.

Flora & Maria.] De his Vsuardus, & alij recentiores. Earum martyrium conscripsit S. Eulogius in Mem. sanct. lib. 2. cap. 8. qui ad eas carceribus detentas commentariolum scripsit, quod appellavit Documentum martyriale, agitq; de iisdem in apologetico in fin. in epist. 2. ad Marcum, & pluribus de earum martyrio atque reliquijs ad Bald. sororem S. Floræ: omniaq; eiusmodi ita scripta sunt, vt in pyxide Spiritus sancti calicum intinxisse S. Eulogius videatur. Passæ sunt æra 889. anno a Christo octingentesimo quinquagesimo primo.

Feliciffimi.] De eodem Vsuardus, atque alij recentiores, & vetera manuscripta.

Protasij Episc.] De quo tab. eccles. Mediolan. Claruit temporibus Constantij & Constantis Augustorum, interfuitq; Concilio Sardicensi, vt apparet ex eius Actis, quæ Athanasius etiam breui compendio refert in apolog. 2. Moritur temporibus Constantij Imp. vt patet ex Athanasio in apologia ad Constantium, vbi eum, licet defunctum, testem vocat.

Romani.] Vsuardus hac die, & Gregor. Turonen. de glor. confess. cap. 46. Claruit temporibus Theodosij senioris, eiusq; corpus S. Martinus Episcopus Turon. sepultura mandauit.

Portiani.] De eo Gregor. Turon. in vit. sanct. Patr. cap. 5. De eodem Molan. in addit. ad Vsuardum hac die.

xxvij. G Septimo Kal. Decemb. Luna. 25

Calendar table for the 25th of December, showing days of the month (a-f, g-r, s-z) and letters A-P.

NATALIS sanctæ Catharinæ virginis & martyris, quæ ob fidei Christianæ confessionem Alexandriæ sub Maximino Imperatore in carcerem trusa, & postmodum scorpionibus diutissime cæsa, tandem capitis obtruncatione martyrium compleuit: cuius corpus in montem Sinai ab Angelis mirabiliter delatum, ibidem frequenti Christianorum concursu pia veneratione colitur. Romæ sancti Moysis presbyteri & martyris, quem cum alijs detentum in carcere sanctus Cyprianus per litteras sæpe est consolatus. Is cum non tantum aduersus Gentiles, sed etiam aduersus schismaticos & hæreticos Nouatianos infracto animo stetisset, demum (vt sanctus Cornelius Papa testatur) in persecutione Decij eximio & admirabili martyrio decoratus est. Antiochiæ sancti Erasmi martyris. Cæsareæ in Cappadocia passio sancti Mercurij militis, qui custodientis se Angeli patrocinio & barbaros vicit, & Decij sæuitiam superauit, multisq; auctus tormentorum trophæis, martyrio coronatus migravit in cælum. In Aemilia Italiæ prouincia sanctæ Iucundæ virginis.

ATHARINAE.] In antiq. codicibus Aecatherina dicta reperitur. Agunt de eadē hac die Beda, Ado, & alij, necnon & Græci in Menol. his verbis: Commemoratio sanctæ magnæ Aecatherinæ. Meminit eiusdē Euthymius in Psal. 44. vers. Delectauerūt te filiæ regū, &c. ibi de eius sapientia. Metaphrastes ex Græcis edidit eius Acta, quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Ex Latinis autem Rabanus abbas scripsisse fertur, vt tradit Molan. in annot. ad Vsuard. idemq; auctor de ea affirmat, illam, quæ Græcis olim erat notior, Latinis etiam factā notissimā ob peculiaria patrocinia præstita in expeditione Terræ sanctæ. In Actis eius haberi aliqua quæ corrigantur, nullus qui illorum temporum res gestas nouerit, inficias ierit; vt inter alia illud de Maxentio, cuius loco Maximinus restitutus est. In Breuiario Tolet. duobus sacris hymnis eius agones atque miracula conscripta habentur. Extat de eadem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3. monod. 30.

Moysis presb.] Est de eius martyrio egregium testimoniū S. Cornelij Papæ & martyris in epist. ad Fabium Episcopum Antiochenū, quam recitat Euseb. hist. lib. 6. cap. 35. Habetur de eodem mentio in libro de Romanis Pontificibus in Cornelio Papa, & apud Cyprian. epist. 22. in fine, epist. 25. & 52. ad Antonianum, vbi appellat eum martyrem, Extat eiusdem Moysis & aliorum confessorū egregia ad Cyprianū epist. 26. in editione Pamel.

Erasmi.] De eodem hac die Vsuardus, & alij recentiores.

Mercurij.] De eo etiam Græci hac die in Menolog. vbi eius res gestæ paucis describuntur. Acta eius a Metaphraste fusius descripta extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus alia manuscrip. quæ incipiunt: Decius Imp. &c. De eo præterea Petrus in catal. lib. 10. cap. 106. & alij. De his autem quæ S. Mercurio in Iulianū Apostatam modo admirando gesta sunt, agit Sozom. hist. lib. 6. cap. 2. licet nomen eius non exprimat. eadem Ioan. Damascen. in orat. 1. de imag. ex vita S. Basilij, scripta (vt ait) ab Helladio eius discipulo, Niceph. hist. lib. 10. c. 34. & 35. & in vita S. Basilij, quæ fertur nomine Amphilochoij.

Iucundæ.] De eadem in vet. manuscript. ex quibus etiam recentiores hac die.

26 Sexto Kalen. Decemb. Luna. A 25. xxvj

Calendar table for the 26th of December, showing days of the month (a-f, g-r, s-z) and letters A-P.

ALEXANDRIÆ natalis S. Petri eiusdem vrbs Episcopi, qui cum esset omnibus virtutibus exornatus, Maximini præcepto capite obtruncatur. Passi sunt etiā Alexandriæ in eadē persecutione sancti martyres Faustus presbyter, Didius, & Ammonius, itemq; Phileas, Hefychius, Pachomius, & Theodorus Episcopi Aegyptij, cū alijs sexcentis sexaginta, quos persecutionis gladius euexit ad cælos. Nicomediæ S. Marcelli presbyteri, qui Constantij tempore ab Arianis e rupe præcipitatus martyr occubuit. Patauij S. Bellini Episcopi & martyris. Augustoduni S. Amatoris Episcopi. Constantiæ S. Conradi Episcopi. Apud Fabrianum in Piceno beati Siluestri abbatis, institutoris congregationis monachorum Siluestrinorum. In territorio Rhemensis natalis S. Basoli confessoris. Hadrianopoli in Paphlagonia sancti Styliani anachoretæ, miraculis clari. In Armenia sancti Niconis monachi.

BETRI².] Beda, Vsuardus & Ado pridie huius diei, Græci autē in Menolog. viij. Kal. Decemb. De celebritate eius diei, in qua Athanasius adhuc puer puerilibus lusibus seria prænūciauit, agit Ruffin. hist. lib. 1. cap. 14. Sozom. lib. 2. c. 16. & Niceph. lib. 8. cap. 44. Eius res gestas ex antiquis manuscriptis mutuatus edidit Sur. tom. 6. qui eandē esse putat, quas Anastasius Bibliothec. se in Latinum transtulisse testatur. Habemus alia eiusdem Petri Acta pleniora in vet. cod. manuscrip. quæ quoniam accuratius conscripta noscuntur, Anastasio mea sententia potius tribuenda videntur. est illorum exordium: Si omnes mei sensus, &c. Græce vero scripta extant in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. num. 85. sunt autem in eis aliqua corrigenda, vt ostendimus in Annal. Ecclesiast. Meminit eiusdem Petri Athanasius in orat. 2. contra Arian. Euseb. hist. lib. 7. c. vlt. in fine, lib. 8. c. 25. & lib. 9. c. 5. Niceph. lib. 6. c. 34. Sophron. Prat. spirit. c. 198. Habentur eiusdem Canones pœnitentiales, quos recepit Sexta Synodus c. 2. Idem scripsit librū de Diuinitate, qui citatur in SS. Synodo Ephesina, & reperitur in sacr. Conc. Chalcedonen. Act. 1. Cetera de eodem fusius in Annal. Ecclesiast. scripsimus.

^b Faustus & soc.] De his item Beda, Vsuardus, Ado hac die: pluribus tamen Eusebius hist. lib. 8. cap. 25.

^c Marcelli.] De eo Beda hac die. Equidem furor Arianae persecutionis Nicomediae, cui præerat Episcopus antesignanus Arianae impietatis Eusebius, vehementius sauijt, quam in alijs Orientis ciuitatibus. Est lectio Bedæ, qui loco Marcelli, legit, Marculi. Suspiciatus est Molanus in libello quem scripsit de Martyrologijs, & posuit in appendice sui Vsuardi secundo editi, hunc fuisse illum Marculum pseudomartyrem Donatistam, cuius

meminit Optratus lib. 3. & August. contra lit. Petil. lib. 2. cap. 20. & 88. Sed cum hic Marcellus, ille Marculus, hic Nicomedia, ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optratus, nec Augustinus meminerit) cum insuper iste ab Arianis dicatur præcipitatus, ille spontaneo se præcipitio dederit; hic denique presbyter, ille autem nequaquam talis esse reperitur: iam omnis de Marculo pseudomartyre suspicio cessare debet.

^d Bellini Episcopi.] Tabulæ eccles. Patauinae, Scard. lib. 3. claf. 13. Lud. Cæl. lib. 17. c. 28.

^e Amatoris Episcopi.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fortasse hic est ille, qui S. Silueriū Papam exulem litteris est consolatus, & adiuuit pecunijs; ad quem eiusdem Siluerij extat reddita de his epistola tom. 2. Concil.

^f Conradi Episcopi.] Tab. eius eccl. Molan. etiam hac die. Migravit ex hac vita anno Dom. 976. claruitq. miraculis: recēsetur tricesimus eius sedis Episc. in tab. quas Democh. scripsit lib. de sacrif. Missæ, qui ibi pluribus de eodē agit.

^g Siluestri abb.] Extat ipsius vita in eius monasterio Fabriani, scripta ab Andrea Iacobi Fabrian. monacho eius cōgregationis. Obijt anno Dom. 1267. hac die 26. Nouēb. ætatis suæ anno nonagesimo. De eo Antonin. in chron. p. 2. tit. 15. c. 23. §. 2. Cassanæus in catal. par. 2. confid. 56. Io. Lucidus in suo chron. lib. 10. c. 7. August. Florent. Camaldul. in sua hist. Camaldul. lib. 2. c. 45. Hunc in Martyrologium Rom. referri mandauit S. D. N. Clemens Papa VIII.

^h Basoli.] De eodem vet. manuscrip. Petrus in catal. lib. 9. cap. 69. Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 45. Claruit temporibus Chilperici Regis Franc. Sigebert. meminit eiusdem in chron. anno Domini 567.

ⁱ Styliani.] Agunt de eodē Græci hac die in Menol. eiusq. res gestas pluribus describunt.

^k Niconis.] Græci etiam de eodē in Menologio, eiusq. Acta referūt paucis cōprehensa.

xxiiij. 25. **B** Quinto Kal. Decemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ANTIOCHIAE sanctorum martyru Basilei^a Episcopi, Auxilij, & Saturnini. In Persia S. Iacobi^b intercisi, martyris conspicui, qui tempore Theodosij Iunioris, cum in gratiam Isdegerdis Regis Christum negasset, & propterea mater eius & vxor ab ipsius se consuetudine subtraxissent, in se reuersus, pro Christi confessione Regem adiit,

adiit, a quo irato membratim iussus est concidi, & capite obtruncari: quo tempore innumeri alij martyres ibidem passi sunt. Sebastæ in Armenia sanctoru martyrum Hirenarchi^c, Acacij presbyteri, ac septem mulierum; quarum constantia Hirenarchus ad Christum conuersus, sub Diocletiano Imperatore & Maximo Præside vna cum Acacio securi percutitur. In Gallæcia apud Cæam fluuium sanctorum Facundi^d & Primitiui, filiorum sancti Marcelli martyris, qui sub Diocletiano Imperatore & Attico Præside passi sunt. Aquileiæ sancti^e Valeriani Episcopi. Apud Regium in Gallia S. Maximi^f Episcopi & confessoris, qui a primæua ætate omni gratia virtutum præditus, primum Lerinensis cœnobij Pater, deinde Regiensis ecclesiæ Episcopus, signis & prodigijs inclytus extitit. Apud Indos Persis finitimos sanctorum Barlaam^g & Iosaphat, quorum actus mirandos sanctus Ioannes Damascenus conscripsit. Lutetiæ Parisiorum depositio sancti Seuerini^h monachi & solitarij.

BASILEI & soc.^a] Basileus hic, licet Antiochiæ passus habeatur, non fuit tamen Episcopus Antiochenæ ecclesiæ, cuius Episcoporum catalogus certus extat conscriptus. Alius hic item Basileus ab illo Episcopo Amaseno, de quo supra vj. Kal. Maij. Cum de his agatur in vet. Martyrol. Rom. atque antiquis manuscriptis: cuius tamen ciuitatis Episcopus fuerit, nusquam reperi.

^b Iacobi.] Tam Latini quam Græci in Menologio de eodem agunt hac die: ijdemq. eius nobile martyrium paucis describunt. Niceph. etiam hist. lib. 14. cap. 20. Eius Acta fusius describuntur ex antiquis monumentis a Sur. tom. 6. & 7. Mombrit. tom. 2. Petr. in catal. lib. 10. c. 112. & alijs.

^c Hirenarchi & soc.] De his etiam Græci hac die, vel sequenti, vt in nostro Menologio, in quo & de Hirenarcho hæc leguntur: Hic ex vrbe Sebastæ, cum esset carnifex & minister tormentorum quæ sanctis martyribus inferebantur: cumq. in persecutione Diocletiani & Maximiani exquisitis quibusdam tormentis Christianas feminas cruciasset; admiratus illarum constantiam & miracula, mente diuino spiritu illustratus, se Christianum esse, libere professus, iussu Prædis in paludem iniicitur: indeq. in rogam immisus, cum ab vtraque pœna maneret illæsus, capite truncatus, martyrium expleuit. Hæc ibi.

^d Facundi & Primitiui.] De his antiqua manuscrip. ex quibus etiã recentiores hæc die. Porro eorum certamen describitur in Flor. sanct. & in Thesaur. concion. tom. 2. licet in dictis locis passi dicantur tempore Marci Aurel. Commodi Imp. Vasæus autē in chron. Hispan. ex Breuiario Eboracensi (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui passus est in persecutione Diocletiani; Fausto & Gallo Conf. De his etiam Marin. Sicul. hist. Hispan. lib. 5. & sub Daciano passos refert.

^e Valeriani Episcopi.] De eodem hac die in vet. manuscrip. S. Cyriaci. Agit de eo frequenter S. Hieronymus epist. 42. 43. & in chron. anno xj. Valentiniani Imp. Sedit post Fortunatianum Arianum, ecclesiamq. illam non solum omni labe Ariana expurgatã reddidit, verum Ecclesiastica disciplina adeo illustrauit, vt (quemadmodum idem S. Hieronymus scribit) habita sit quasi chorus sanctorum. Interfuit, primusq. ponitur ordine in Concilio Aquileiensi aduersus Arianos Gratiano Imp. coacto. Habuit successorem æque sanctu & eruditum Chromatium. Meminit eiusdem Valeriani Ruffinus presbyter Aquil. lib. 1. inuect.

^f Maximi Episcopi.] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Errore autem factum fuerat, vt Regium Lepidi, quod est in Gallia Cisalpina, poneretur loco Regij in Gallia Narbonensi. Aliud est Rhegium apud Brutios, a quo Rhegini: aliud insuper

in secunda Rhetia apud Augustanam ciuitatem, cuius meminit Antoninus in Itin. Extat de S. Maximi laudibus homilia sancti Eucherij, quæ fertur nomine Eusebij Emisfeni. Scripsit eiusdem sancti vitæ Acta Dynamius Patricius ad Vrbicū Episcopum, Fausti successorem, quem præcessit idem Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. to. 6. De eodem Sidonius Apollinaris ad eundem Faustum eius successorem in carmine Eucharistico hæc ait:

*Fuerit quis Maximus ille,
Vrbem tu cuius monachusq. antistes & abbas
Bis successor agis, &c.*

Meminit eiusdem scribens ad Principium lib. 8. epist. 14. Plura de eodem in vita S. Honorati lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 4. & 9. ubi agitur de eius electione. Successisse putatur S. Prospero, obiisseq. in Gallijs in territorio Taruanensi; ibiq. quadruplici solemnitate coli, nimirum huius diei Depositionis eius; Octa-

uæ, Relationisq. eius prid. Non. Decembr. & Inventionis Idibus Septemb. vt scribit Molan. in Indic. Sanct. Belg. De miraculis ad sepulchrum eius fieri solitis agit Greg. Turon. de glor. confess. c. 83.

& Barlaam & Iosaphat.] Horum res gestas a Ioanne Damasceno conscriptas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Eisdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana num. 63. nomine Ioannis Sinaitæ inscriptas inuenimus. Porro veram esse historiam, & non ab alio quam ab eodem Damasceno conscriptam, satis demonstrat Billius in præfatione quam in eadem vitam apud Ioannem Damascenum edidit. Scripserunt de his alij recentiores, sed non aliunde quam ab eodem auctore accepta, vt Petrus in catal. lib. 10. cap. 114. & alij.

h Seuerini.] De eodem vetera manscripta, Maurolyc. & Molanus in addit. ad Vsuardum.

xxij. C Quarto Kal. Decemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE sancti Rufi^a, quem cum omni familia sua Diocletianus Christi martyrem fecit. Apud Corinthum natalis sancti Sosthenis^b discipuli beati Pauli Apostoli, cuius mentione facit idem Apostolus Corinthijs scribens. Hic ex principe synagogæ conuersus ad Christum, ante^c Gallionem Proconsulem acriter verberatus, præclaro initio fidei suæ primordia consecrauit. In Africa sanctorum martyrum Papiniani^d & Mansueti Episcoporum, qui tempore Vuandalicæ persecutionis sub Geiserico Rege Ariano pro fidei Catholicæ defensione candentibus ferri laminis toto corpore adusti, gloriosum agonem consummarunt. Quo etiam tempore alij sancti Episcopi, Valerianus, Vrbanus, Crescens, Eustachius, Cresconius, Crescentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus damnati exilio, cursum vitæ suæ impleuerunt. Constantinopoli sanctorum martyrum Stephani^e iunioris, Basilij, Petri, Andreae, & sociorum trecentorum & trigintanouem monachorum, qui sub Constantino Copronymo pro sanctarum imaginum cultu varijs excruciatu supplicijs, veritatem Catholicam effuso sanguine con-

ne confirmarunt. Romæ beati Gregorij^f Papæ Tertij, qui sanctitate meritisq. præclarus migravit in cælum.

NOVEMBRIS 28.

RVFI^a.] Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores, Petrus in catal. lib. 10. cap. 120. & vet. manuscript. in quibus legitur hunc vna cum suis a sancto Chrylogono ad fidem esse conuersum.

b Sosthenis.] De quo Act. Apost. cap. 18. & Paul. ad Corinth. 1. cap. 1. Beda de eodē hac die agens, citat Zosimi Papæ epistolam, nobis hæcenus incomptam. Agunt de eodem hac die Vsuardus, Ado, ac ceteri Latini, Græci autem in Menologio ad septimum Idus Decembr. Hunc Episcopum Colophonis ordinatum, tradit Dorotheus in Synopsi, idq. ex Hippolyti libello de 72. discipulis.

c Gallionem Proconsulem.] Gallio Proconsul, cuius mentio habetur in Act. Apost. c. 18. fuit germanus L. Annei Senecæ, vt idem Seneca testatur in præfat. lib. 4. quæst. natural. De eius professione ex Achaia idem auctor meminit lib. 18. epist. 101. Ad ipsum Senecam scripsit librum de remedijs fortuitorum, alterum etiam de vita beata. Quod autē spectat ad Achaïam prouinciã factam procon-

sularem, auctam lege Clodia, ac L. Pisoni primum traditam, habes expressum in orat. Ciceronis in L. Pisonem.

d Papiniani, Mansueti, & soc.] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Fuit Papinianus Episcopus Vricensis, Mansuetus autem Vricitanus, Valerianus Abensis, Vrbanus Girbensis, Crescens Aquitanus, Eustachius siue Eustratius Sufetanus, Cresconius Eenfis, Felix Adrumetinus; Crescentianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertius Viceffibratenus. Hæc omnia ex Victore de persecut. Vuand. lib. 1. & 3.

e Stephani & soc.] De ipsdē Græci hac die in Menologio, eorumq. martyrium recitant. Extant autem horū Acta fufius scripta apud Ioan. Damasc. editionis Billianæ, & apud Sur. tom. 6. Meminitq. eorum Zonar. in 3. par. Annal. in Constantino Copronymo, Cedren. in compend. anno vigesimoquinto eiusdem Imp. necnon Ioannes Episcopus Hierosol. in vita S. Ioannis Damasceni.

f Gregorij Papæ III.] Successit hic Gregorio Secundo; aguntq. de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Gesta eius retulimus per annos singulos in Annal. Ecclesiast.

29 Tertio Kal. Decemb. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

VIGILIA^a sancti Andreae Apostoli. Romæ via Salaria natalis sanctorum martyrum Saturnini^b senis, & Sifinij diaconi sub Maximiano Principe; quos diu in carcere maceratos, iussit Præfectus Urbis in equuleum leuari, & attrahi neruis, & fustibus ac scorpionibus cædi, deinde eis flammam apponi, & depositos de equuleo capite truncari. Tolosæ sancti^c Saturnini Episcopi, qui temporibus Decij in Capitolio^d eiusdem vrbis a Paganis tentus, atque a summa Capitolij arce per omnes gradus præcipitatus, capite colliso, excussoq. cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Christo animam reddidit. Item passio sancto-

sanctorum Paramonis^e, & sociorum trecentorum septuagintaquinque sub Decio Imperatore, & Aquilino Præsede. Ancyræ sancti Philomeni^f martyris, qui in persecutione Aureliani Imperatoris sub Felice Præsede igne probatus, manibus pedibusque, ac demum capite clavis confixo, martyrium consummavit. Verulis sanctorum martyrum Blasij^g & Demetrii. Tuderitinae sanctæ Illuminatæ^h virginis.

NOVEMBRIS 29.

VIGILIA S. *Andree*^a.] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes qui agunt de diuin. Offic. vt Amalar. de Ordin. antiph. c. 63. Concil. Oxon. Est de ea sermo sancti Bernardi.

^b *Saturnini & Sisinij*.] Beda & alij qui supra de iisdem hac die. Horum martyrium recensetur in Actis sancti Marcelli Papæ apud Sur. tomo 1. die 17. Ianuarij. Erat celebris horum memoria via Salaria, quam incendio absumptam restituit Felix Quartus Rom. Pont. cuius hæc nomen & vestigia remanent. Venerandæ eorū reliquiæ Romam translatae in Titulum Pammachij, ibi religiosissime asseruantur, vt eius ecclesiæ vetera monumenta testantur. Porro Sisinij corpus olim a Sergio Iuniore translatum fuisse in Titulum Equitij, vetus inscriptio in marmore incisa ibi posita declarat.

^c *Saturnini Episc.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Eius vitæ Acta atque martyriū ex antiquis monumentis edidit Sur. to. 6. Citat eius passionis Acta Gregorius Turon. hist. lib. 1. cap. 30. & de glor. martyrum cap. 48. pluribus de eodem agit, & de eius reliquijs lib. de glor. confess. cap. 20. ante ipsum Sidonius Apollinar. cecinit eiusdem martyrium carmine sapphico lib. 9. epist. in fine. Venantius Fortunatus insuper de eius agone atque miraculis carmen scripsit, addidit & epigramma de eius basilica lib. 2. In Breuiario Toletano de eodem est vetus hymnus. De inuentione corporis sancti Saturnini meminit Bernard. in chron. anno Domini 1258.

^d *In Capitolio eiusdem vrbs*, hoc est, Tolosæ.] Non tantum Romæ erat Capitolium, sed & in alijs vrbibus. Meminit Suetonius in Tibe-

rio cap. 40. & in Caio cap. 57. de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epist. 55. ad Cornelium Papam de Capitolio Carthaginensi; de eodem in libro de lapsis. S. Hieron. de locis Hebraicis arcem Babyloniæ Capitolium appellat. id ipsum idē in commentarijs in Isai. cap. 14. sic declarat: *Arx autem, id est, Capitolium illius vrbis. Est præterea can. 5. Cōcilij Eliber. quo prohibetur, ne quis Christianus ad idolum Capitolij sacrificandi causa ascendat, & videat: quæ quidem non de Romano, sed de alio quolibet in Hispania constituto Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitolium, quod mutatum esse in ecclesiam, habent Acta sanctorum martyrum Tyrri & soc. Constantinopoli etiam Capitolium fuisse legitur in descriptione eius vrbis, regione 8. De eodem l. 12. C. de ædific. priuat. Erat item Beneuenti Capitolium, in quo posita erat statua Orbilij Beneuentani Grammatici. Locus itaque in vnaquaque ciuitate præcipuus, vbi potissimum Gentilium superstitione coleretur, idemq. murorum ambitu custoditus, Capitolium dici consuevit, vt ex his satis apparet, & quæ habet S. Zeno in serm. de spiritali ædific. domus Dei, cum ait: Iudæi fortasse cultius synagogas ædificant: Gentiles cultius erigunt Capitolia, &c.*

^e *Paramonis & soc.*] De his etiā Græci hac die agunt, eorumq. martyrium describunt.

^f *Philomeni.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitantur eius Acta, prout etiam hic descripta habentur.

^g *Blasij & Demetrii.*] Vet. manuscrip. & antiqua Verulanæ ecclesiæ monumenta.

^h *Illuminata.*] Claruit temporibus Maximiani Imperatoris, vt constat ex rebus gestis ipsius, quas manuscriptas ab ecclesia Tuderitina missas accepimus.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

APVD Patras Achaia natalis sancti Andree^a Apostoli, qui in Thracia & Scythia Christi Euangelium prædicauit. Is ab Aegea Proconsule comprehensus, primo in carcere clausus est, deinde grauissime cæsus, ad vltimum in cruce suspensus, in ea populū docens biduo superuixit: & rogato Domino ne eum fineret de cruce deponi, circumdatus magno splendore de cælo, abscedente postmodum lumine, emisit spiritum. Romæ passio sanctorum Castuli^b & Euprepitis. Constantinopoli sanctæ Mauræ^c virginis & martyris. Item sanctæ Iustinæ^d virginis & martyris. Apud Santonas sancti Troiani^e Episcopi, magnæ sanctitatis viri, qui sepultus in terris, in cælo se viuere multis virtutibus manifestat. Romæ sancti Constantij^f confessoris, qui fortiter Pelagianis resistens, eorum factione multa pertulit, quæ illum sanctis confessoribus sociarunt. In Palæstina beati Zosimi^g confessoris, qui sub Iustino Imperatore sanctitate & miraculis fuit insignis.

NOVEMBRIS 30.

ANDREAE *Apostoli*^a.] Latinorum omnia Martyrologia, & Græcorum Menologia de eodem agunt hac die. Specialis mentio fit de festiuitate S. Andree in Capitular. Regum Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. cap. 185. necnon in Concil. Mogunt. sub Carolo Magno cap. 36. Acta passionis eius, quæ feruntur nomine ecclesiæ Achaia, a Metaphraste descripta, recitat Lipom. tomo 1. & Sur. tom. 6. ex quibus Remig. Antiod. in Psal. 21. & 40. S. Bernard. in serm. de S. Andrea, Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnoten. & alij mutuati sunt exempla. Irrepsit tamen in ea Græcismus ille de Spiritu sancto, quod a Patre procedat, & in Filio permaneat. sane quidem in antiquis exemplaribus manuscriptis ea verba non habentur, nec in editis a Mombricit. tom. 1. vit. sanct. De eiusdem Actis, deq. libello miraculorū eius extat scripta historia in passionibus Apосто-

lorum; quibus illa addita videntur a Manichæis, quæ S. Augustinus recitat libro de fide contra Manichæos cap. 38. ea enim a prædictis Actis procul abhorrent. Quod autem ad eius prædicationem spectat: in Scythiam profectū, illisq. gentibus annunciasse Euangelium, scribit Origen. in Genes. lib. 3. cap. 1. Sophronius apud Hieron. de script. Eccles. addit non tantum Scythias, sed & Sogdianis, Saccis, atque etiam Aethiopijs verbū Dei prædicasse: idq. confirmat Doroth. in Synopsi, & auctor de vit. & mort. sanct. apud Isid. De Achaia ac Scythia meminit Niceph. hist. lib. 2. cap. 39. qui & lib. 8. cap. 6. ait eundem peragrassè Cappadociam, Galatiam, & Bithyniam vsque ad mare Euxinum. Greg. Nazianz. in orat. ad Ariam. addit Epirum: Græcis autem annunciasse Euangelium, scribit Chrysostr. in orat. in duodecim Apost. eumq. post Petrum consummasse martyrium tradit: sic enim accipias illa eiusdem Ioannis Chrysostr. verba in sermone de S. Andrea, quem

quem recitat Metaphrast. habesq. eum apud Sur. tom. 6. quibus ait; Posterior Petro in vitam ingressus est Andreas, & prior Petrum ad Euangelium allexit, &c. Quæ verba nonnulli perperam intelligentes, dixerunt Petrum ætate maiorem fuisse Andrea: at vero Andream Petro seniore fuisse, testatur sanctus Epiphanius in Panar. hæres. 51. De prædicatione Andree in Achaia meminit S. Hieronymus epist. 148. ad Marcellum in fine. Acta Apostolorum Andree nomine reiiciuntur in primis ab Innocentio Papa in epist. ad Exuperium in fine, a Philastrio de hæres. cap. 89. ac demum a Gelasio in cap. sancta Romana distinct. 15. De eius martyrio apud Patras meminit sanctus Paulinus Episcopus Nolanus in Natal. 9. sancti Felicis. Extat etiam elegans carmen sapphicum sancti Damasi Papæ de Andree crucem passo; habetur in Collectaneis poetarum Christianorum. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chrysologus in serm. 133. de S. Andree hæc habet in fine: Petrus namque crucem, arborem conscendit Andreas, &c. quasi significare velit, ipsum arborem fuisse affixum, illicq. subijisse supplicium crucis. id quidem videtur acceptum e commentariolo Hippolyti martyris, quod manuscript. Græce extat apud Card. Sylvestrum; ubi hæc leguntur de Andree:

Crucifixus est Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus, De eodem Apostolo consule quæ superius in eius corporis translatione diximus 9. Maij.

^b *Castuli & Euprepitis.*] Agunt de iisdem Beda ac recentiores, consentiuntq. vet. manuscrip.

^c *Mauræ.*] De eadem agunt Græci; eiusq. nomine nobilitata est insula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

^d *Inulina.*] Agitur de ea in vet. manuscrip. tibus, sicut & in vet. Romano Martyrologio, alijsq. recentioribus.

^e *Troiani Episcopi.*] Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 1. c. 11. & Gregor. Turon. de glor. confess. cap. 59. Recensetur octauus eius sedis Episcopus. sedit ab anno Domini trecentesimo octogesimo vsque ad quadringentesimum, vt declarant tabulæ Demochar. Est de eodem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3. monod. 23.

^f *Constantij confess.*] De eodem manuscrip. & Prosper in chron. Const. Honorio decimum, & Theodosio Iuniore octauum. Quæ hic habentur, ex eodem accepta esse noscuntur.

^g *Zosimi.*] Alius hic ab illo de quo supra pridie Non. Aprilis, de quo agitur in Actis S. Mariæ Aegyptiacæ. De hoc autem scribit Euagr. Scholast. hist. lib. 4. cap. 7. & Niceph. lib. 17. cap. 4.

DECEMBER.

F Kalendis Decemb. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

N A H V M² prophetæ in Begabar quiescentis, Romæ sanctorum martyrum Diodori^b presbyteri, & Mariani diaconi, cum alijs pluribus, qui, iubente Numeriano Principe, martyrij gloriam meruerunt. Ibidem passio sanctorum Lucij^c, Rogati, Casiani, & Candidæ. Eodem die sancti Ansani^d martyris, qui sub Diocletiano Imperatore Romæ Christum confessus, & in carcerem trusus, deinde Senas in Tuscia perductus, ibidem capitis obtruncatione martyrij cursum perfecit. Ameriæ in Umbria sancti Olympiadis^e viri consularis, qui a beata Firmina ad fidem conuersus, sub Diocletiano in equuleo tortus, martyrium consum-

consummauit. Arbele in Persia sancti Ananiæ^f martyris. Interamne sancti Proculi^g Episcopi & martyris, qui post multa egregia opera a Totila Gothorum Rege iussus est decollari. In ciuitate Casalensi sancti Euasij^h Episcopi & martyris. Mediolani sancti Castritianiⁱ Episcopi, qui in maxima Ecclesiæ perturbatione virtutum meritis, ac rerum pie religioseq. gestarum laude enituit. Brixia sancti Vrsicini^k Episcopi. Nouiomi in Belgia sancti Eligij^l Episcopi, cuius vitam admirandam multiplex signorum numerus commendat. Apud Virodunum sancti Agerici^m Episcopi. Eodem die sanctæ Nataliæⁿ vxoris beati Hadriani martyris, quæ sub Diocletiano Imperatore sanctis martyribus Nicomediæ in carcere detentis multo tempore ministravit; impletoq. eorum certamine, Constantinopolim profecta, ibidem in pace quieuit.

DECEMBRIS I.

N A H V M² Prophetæ^a.] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Præter illa quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, multa habet Ioseph. antiq. lib. 9. cap. 12. De eodem scribit Epiph. de vita & interit. Prophet. cap. 17. Hieron. proœm. in Nahum, & Dorothei in Synopsi, auctor de vit. & mort. sanct. cap. 46. apud Isidorum.

^b *Diodori & Mariani.*] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores; licet alicubi Marini pro Mariano legatur: Vsuardus autem de his agit viij. Kalen. Nouembris. Horum martyrium describitur in Actis sanctorum Chrysanthi & Dariæ, quæ habet ex Metaphraste Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 5. De horum corporum inuentione est conscripta historia, quam recitat Sur. tom. 1. die 17. Ianuarij, ubi & de miraculis ibi editis habetur sermo.

^c *Lucij & soc.*] Beda hic tantum de Candida: ceteri autem redditi sunt ex prædictis veteribus manuscriptis.

^d *Ansani.*] Tabulæ etiam Senensis ecclesiæ, vnde & eius Acta manuscrip. Romam missa accepimus. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 14. Passus est (vt eadem Acta profitentur) Diocletiano octauum, & Maximiano septimum Consulibus: est is annus, secundum Fastos Onuphrij, trecentesimus tertius a Christo Domino.

^e *Olympiadis.*] De eodem hac die in ecclesia Amerina, ubi eius Acta asseruari accepimus.

^f *Ananiæ.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, eiusq. martyrij seriem paucis narrant.

^g *Proculi Episcopi.*] De eodem Vsuardus, & alij recentiores; consentiuntq. vet. manuscrip. In codice autem S. Cyriaci omnium vetustissimo sic habetur: Interamne, siue Narnis, natalis S. Proculi Episcopi & martyris. Hæc ibi: quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tunc fuisse significat. Si etenim assentimur Petro in catalog. libro 1. cap. 15. Interamensem fuisse Episcopum affirmare oportet: sed cum miscet eum cum S. Valentino Episcopo & martyre; cum alio Proculo Interamneni eum confundere videtur, de quo supra xvij. Kalend. Maij. De Proculo Narniensi mentio habetur in Actis Abundij & Carpophori apud Mombric. to. 1. sed ea erroribus scatent. In tabulis ecclesiæ Rauennate, qui successit sancto Calocero, sextusq. numeratur eius sedis Episcopus, de quo Hieron. Rub. hist. Rauenn. lib. 1.

^h *Euasij Episcopi.*] Vet. Martyrol. Roman. & manuscrip. Galef. de eodem hac die ex monumentis (vt ait) Casalensis, Vercellensis, & Bergomatis ecclesiarum, quæ non vidimus.

ⁱ *Castritiani Episcopi.*] Tabulæ ecclesiæ Mediolan. & Galef. hac die, qui se eius vitam contexuisse, & Ambrosiano Breuiario adscripsisse testatur.

^k *Vrsicini Episcopi.*] Tabulæ ecclesiæ Brixienfis, item Galef. qui de eodem agit hac die, sed in tabulis Remperti, quas citat Vrsicinus, desideratur, sicut & alij plerique, qui post illos eidem præfuerunt ecclesiæ.

^l *Eligij Episcopi.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scripsit eius vitæ Acta sanctus Audoenus Episcopus Rothomagensis. recitat Sur. to. 6. Vinc. in spec. lib. 23.

lib. 23. cap. 86. & sequen. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6. 9. 15. & seq. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 17. Pluribus etiam Molan. in Indic. sanct. Belg. Interfuisse reperitur Conc. Cabilonensi, cui & subscripsit, vt eius Acta significant. Extant eiusdem sancti viri aliqua scriptorum monumenta. Migrasse ex hac vita anno Domini 665. auctor est Sigebertus in chron.

pluribus Greg. Turon. hist. Franc. lib. 7. c. 44. lib. 9. cap. 8. 10. 12. & 23. Extant de eodem duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus eius laudes celebrat. Meminit eiusdem Sigebertus in chron. anno Domini 549. Nataliæ.] Vsuarius de eadem hac die. Res ab ea præclare gestæ intextæ sunt in Actis S. Hadriani mart. de quo supra quarto Nonas Martij, & sexto Idus Septembris. Petrus de eadem in catal. lib. 1. cap. 18.

^m Agerici Episcopi.] Ado de eodem hac die:

ix. G Quarto Nonas Decembris. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE passio sanctæ Bibianæ^a virginis, quæ sub Iuliano Imperatore sacrilego ob Christum tam diu plumbatis cæsa est, donec redderet spiritum. Ibidem sanctorum martyrum Eusebij^b presbyteri, Marcelli diaconi, Hippolyti, Maximi, Adriæ, Paulinæ, Neonis, Mariæ, Martanæ, & Aureliæ, qui in persecutione Valeriani sub Secundiano Iudice martyrium compleuerunt. Item Romæ sancti Pontiani^c martyris, cum alijs quatuor. In Africa natalis sanctorum martyrum Seueri^d, Securi, Ianuarij, & Victorini, qui ibidem martyrio coronati sunt. Aquileiæ sancti Chromatij^e Episcopi & confessoris. Apud Forum Cornelij sancti Petri^f Episcopi Rauennatis cognomento Chryfologi, doctrina & sanctitate celebris. Veronæ sancti Lupi^g Episcopi & confessoris. Edessæ sancti Nonni^h Episcopi, cuius precibus Pelagia pœnitens ad Christum conuersa est. Troade in Phrygia sancti Siluaniⁱ Episcopi, miraculis clari. Brixia sancti Euasij^k Episcopi.

DECEMBRIS 2.

BIBIANA^a.] De eadem Beda, Vsuarius, Ado, & alij. Apud Bedam, & aliqua manuscripta, Viuiana, pro Bibiana, sicut sæpe Sauinus, pro Sabino, idq. orthographiæ vitio, vt notat Cassiod. lib. 1. diuinarū Instit. cum ait: B, pro V. V, pro B. O, pro M. V, pro N. contra orthographiæ præcepta vitiose positas ne relinquant. Et infra: Orthographos antiquos legant Velium Longum, Curtium, Valerianum, Papirianum, Adamantum, Martyrium de V. & B. &c. Fortasse &

hæc tertia lectio verior erit, vt legendum sit, Vibiana, Romanum nomen a Vibio. Habemus Bibianæ Acta manuscripta: sed in principio aliqua habent quæ corrigantur, veluti ea quæ sunt superaddita de Pigmenio & Iuliano Apostata. De eadem Petr. in catalog. lib. 1. cap. 19. Est vetus & nobilis memoria Romæ iuxta Palatium Licinianum S. Bibianæ, vbi eius venerandum corpus requiescit; quam S. Simplicius Papa erexit, vt constat ex libro de Roman. Pont. in Simplicio.

^b Eusebij & soc.] Restituti sunt ex antiquis manuscriptis. Horum autem Acta extant in vet.

vet. codice sanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, eademq. legitima; habent enim diem & Confules. est enim illorum exordium: Valeriano & Lucillo Conf. alijs, & rectius, Valerio & Acilio Conf. &c. est is annus Domini 259. tertius Stephani Papæ & martyris. Prædicti autem martyres licet diuersis diebus passi reperiantur, tamen vna simul de omnibus eadem hac die agitur. Porro sacra pignora Hippolyti, Adriæ, Mariæ, Neonis, & Paulinæ, asseruantur Romæ in ecclesia sanctæ Agathæ in Suburra, vt eius ecclesiæ antiqua monumenta demonstrant.

^c Pontiani.] De eodem Beda, & vet. manuscripta, quorum nuper meminimus. Pontianum ab Eusebio curatum paralyti, eadem Acta testantur.

^d Seuerini & soc.] Beda, Vsuarius, Petrus in catal. lib. 1. c. 21. vbi ex Adone refert hos passos esse in persecutione Vuandalica.

^e Chromatij Episcopi.] De eo sæpissime sanctus Hieronymus; qui cum ob spectatissimam vitæ sanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commendat. Eundem sanctus Ioannes Chryostomus in epist. 155. ad ipsum scripta eiusmodi elogio celebrat: Clarissima, inquit, feruentis tuæ & sinceræ charitatis tuba ad nos vsque sonū suum diffundit, &c. Ad eum Ambr. epistolam scripsit. De eo & Ruffin. lib. 1. inuect. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Extat lucubrationum eius nobile monumentū, duæ videlicet orationes de octo beatitudinibus. cur autem inscribantur titulo Chromatij Romani Episcopi, consule quæ superius notauimus in Nicæa Episcopo Aquileiensi die 22. Iunij.

^f Petri Episcopi.] Tabulæ eccles. Rauen. de eodem hac die. Eius Acta manuscript. ante ipsius sermones apposita habemus in nostra bibliotheca; est eorum exordium: Petrus Archiepiscopus vicefimus primus, &c. Alia descripsit Sur. ex hist. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitæ ex eiusdem sermonibus colligi possunt, vt de educatione sub Cornelio Episcopo Forocorneliensi ferm. 165. & alia. Quantum insuper laboris insumperit pro fide Catholica, eius epistola ad Eutychem hæresiarchā conscripta facile demonstrat. Meminit eiusdem Constantius in vita S. Germani Episcopi Antifiodorensis in fine, Petrus Dam. in ferm. de S. Barbatiano, Petr. in catal. lib. 1. cap. 20. & alij.

^g Lupi Episcopi.] De eodem tabulæ ecclesiæ Veron. & Aug. Valerius Episc. Veron. Card. in antiq. monum. Episc. Veron. pag. 9. & 40.

^h Nonni Episcopi.] De eo Græci, Niceph. hist. lib. 14. c. 30. & plura in Actis sanctæ Pelagiæ pœnitentis. Vide superius notata de eodem in Pelagia ad octauum Idus Octobr. Fuit & alter Nonnus Panopolita Aegyptius eloquentissimus, qui sanctū Ioannem Evangelistam versibus heroicis interpretatus est. Hæc Suidas. Sed extant eius Paraphrases in Euangelium Ioannis, & Διουστιαρις, dithyrambico stylo & Græcis perdifficili ob compositorum frequentiam. Edidit Plantinus noster ex Ioan. Sambuci bibliotheca.

ⁱ Siluani Episcopi.] Græci etiam; eiusq. miracula edita, vitamq. conspicuam scribit Sozom. hist. lib. 7. c. 36. & Niceph. lib. 14. c. 39.

^k Euasij Episcopi.] Tab. eius ecclesiæ, quæ his ipsis consentiunt.

3 Tertio Nonas Decemb. Luna. A xviii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

NIudæa sancti Sophoniæ^a Prophetæ. Romæ sanctorum martyrum Claudij^b Tribuni, & vxoris eius Hilariæ, ac filiorum Iasonis & Mauri cum septuaginta militibus: ex quibus Claudium iussit Numerianus Imperator ingenti saxo alligatum in flumen præcipitem dari, milites vero, & filios ipsius Claudij capitali sententia puniri. Beata autem Hilariacum filiorum corpora sepelisset, ad eorum sepulchrum orans, paulo post a Paganis tenta migravit ad Dominū. Tingi in Mauritania passio

sancti Cassiani^c martyris, qui exceptoris diu gerens officium, tandem cœlitus inspiratus, execrabile duxit, Christianorum neci deseruire; vnde renunciâs eidem officio, sub Christiana confessione triumphum meruit obtinere martyrij. Item in Africa sanctorum martyrum Claudij^d, Crispini, Maginæ, Ioannis, & Stephani. In Pannonia sancti Agricolæ^e martyris. Nicomedie passio sanctorum Ambici^f, Victoris, & Iulij. Mediolani sancti Mirocletis^g Episcopi & confessoris, cuius aliquando S. Ambrosius meminit. In Anglia sancti Birini^h primi Episcopi Dorcestriensis. Curie in Germania S. Lucijⁱ Britannorum Regis, qui primus ex ijs Regibus Christi fidem suscepit, tempore Eleutherij Papæ. Senis in Tuscia sancti Galgani^k eremitæ.

D E C E M B R I S 3.

SOPHONIAE^a Propheta. Agunt de eodem hac item die Græci in Menologio, Epiphan. de vit. & interit. Proph. c. 19. auctor de vit. & mort. sanctor. c. 48. apud Isidor. & Doroth. in Synopsi cap. 9.

^b *Claudij & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. Eorum res gestæ iunctæ habentur Actis sanctorum Chrysanthi & Dariæ apud Surium tomo 5. die 25. Octobris, & Petr. in catalogo lib. 1. c. 23.

^c *Cassiani.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Prudentius in Peristeph. hym. 4. huius meminit his versibus:

*Ingeret Tingis sua Cassianum
Festa, Massilum monumenta Regum:
Qui cinis gentes domitas coegit
Ad iuga Christi.*

De eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 22.

^d *Claudij & soc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die, ad stipulanturq. vet. manuscripta.

^e *Agricola.*] De eodem Beda, ac vet. manuscrip. & alij recentiores.

^f *Ambici & soc.*] De his item Beda ac vet. manuscripta, necnon & recentiores.

^g *Mirocletis.*] Tabulæ ecclesiæ Mediolan. Claruit temporibus Constantini, & Melchias Papæ; interfuitq. Rom. Conc. in causa Cæciliani Episcopi Carthaginensis, vt scribit Optatus Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Ex quo erroris arguitur chron. Mediolan. vbi ponitur Mirocles obiisse diem anno Domini 268. nã ex Optati testimonio reperitur sedisse iudex in causa Cæciliani, anno 313. Meminit eiusdē S. Ambrosius in Auxentium. Hic S. Anathalonis eiusdem ciuitatis Episcopi memoriam exornauit, imaginemq. eius addidit, & epigrammate laudauit. Ex-

tabant hæc antiquitatis monumenta in ecclesia sancti Gerualij. Sed de his superius actum est in Anathalone, die 25. Septembris. Ex profapia S. Mirocletis Episcopi Mediol. ducere originem sanctum Epiphanium Episcopum Ticinensem, scribit Ennodius Ticinensis in rebus gestis eiusdem Epiphaniij.

^h *Birini Episcopi.*] De eodem Beda hist. de gest. Angl. lib. 3. c. 7. In catal. script. Britan. legitur Guilielmus Ramef. ord. S. Benedicti scripsisse eius vitam; putamus eam quæ extat apud Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Trithemius de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 140. eumq. claruisse ait anno Domini sexcentesimo quadragesimo.

ⁱ *Lucij Britan. Regis.*] De quo liber de Roman. Pontific. in Eleutherio, Beda de gest. Angl. lib. 1. c. 4. & de sex ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero, Ado Vien. Marian. Scot. in chron. Petr. in catal. lib. 1. c. 24. & alij. Consule quæ superius notata sunt in Eleutherio Papa, die 26. Maij. Non prætereundum illud, Lucium hunc martyrem scribi in Actis eius, eundem in Germaniã fidei causa profectum, Curie Episcopum factum, & a Paganis esse lapidatum & occisum.

^k *Galgani.*] Eius res gestas scriptis mandauit Gregorius ord. Prædicat. Migravit (vt ille ait) ex hac vita anno Domini millesimo centesimo octogesimo primo; adscriptusq. est numero Sanctorum ab Alexandro Tertio Papa, vt idē auctor testatur. Verum cū reperiatur Alexander Papa decessisse ex hac vita ante S. Galganum, nimirum eodem anno Domini millesimo centesimo octogesimo primo, sexto Kal. Septemb. & ille tertio Nonas Decembris; fatendum videtur, vel ante id tempus Galganum diem obiisse, vel ab alio Romano Pontifice inter Sanctos relatum esse.

Pridie

4

Pridie Nonas Decemb. Luna.

B^{xvij.}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIAE passio sanctæ Barbaræ^a virginis & martyris, quæ in persecutione Maximini, post diaram carceris macerationem, lampadarum adustionem, mamillarum præcisionem, atque alia tormenta, gladio martyriū consummauit. Constantinopoli sanctorum Theophanis^b, & sociorum. In Ponto beati Meletij^c Episcopi & confessoris, qui cum esset eruditio- nis prærogatiua præcipuus, virtus tamen animi & vitæ sinceritas in eo longe magnificentior extitit. Bononiæ sancti Felicis^d Episcopi, qui antea Mediolanensis ecclesiæ sub sancto Ambrosio diaconus fuerat. In Anglia sancti Osmundi^e Episcopi & confessoris. Coloniae sancti Annonis^f Episcopi. In Mesopotamia sancti Maruthæ^g Episcopi, qui collapsas in Persia Dei ecclesias ob persecutionem Isdegerdis Regis reparauit, multisq. miraculis clarus, apud hostes etiam meruit honorari. Parmæ S. Bernardi^h Cardinalis, & eiusdem ciuitatis Episcopi.

D E C E M B R I S 4.

BARBARAE^a.] De eadem Vsuardus & Ado, qui eam in Tuscia ponunt: sed antiqua manuscripta habent Nicomedie. Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, festumq. diē celebrant: de quo est constitutio Emmanuelis Imp. quã recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. appellantq. præclaram martyre Barbaram. Extant eius Acta, quæ feruntur nomine Ioannis Damasceni, & Arsenij; alia a Metaphraste edita: quæ omnia Sur. retulit in tom. 6. Alia rursus manuscripta in nonnullis antiquis codicibus, eademq. inter se varia habentur: in quibus omnibus non tantum de loco ea est discrepantia, dū alij in Tuscia, alij Nicomedie ferunt passam; sed plerique ponunt Helipoli, vt ex Græcis Metaphrastes, & ex Latinis Mombritius to. 1. vit. Sanct. Verum quæ fideliora videntur eius Acta, vt quæ feruntur nomine Ioannis Damasceni, & alia quæ extant in cod. manuscripto S. Mariæ ad Marty-

res, alijsq. per antiquis manuscrip. Nicomedie martyrio coronatam tradunt. Rursus etiam, quod ad tempus spectat, deprauati videntur nonnulli codices, qui eam referunt ad tempora Maximiani. sed ea Acta quidem nobis fideliora probantur, quæ & habemus in nostra bibliotheca, quorum est exordium: Post Imperatorem Alexandrum Maximinus, &c. quæ eam sub Maximino Imperatore, qui successit Alexandro, passam testantur; feruntq. eam ab Origene litteris sacris imbutam. Sane quidem quamplures mulieres ab eo fidem Christianam edoctas, scribit Euseb. hist. lib. 6. cap. 4. & 7. Si Acta S. Barbaræ Græce scripta cupis, ostendã vnde haurias: in bibliothecæ Sfortianæ cod. manuscript. num. 81. & alio num. 93. ea descripta, sed sine auctore, inuenimus. Extant in Breuiario Toletano hymni duo, quibus eiusdem martyrij trophæa canuntur, recens item epigramma Bonad. lib. 3. monod. 32.

^b *Theophanis & soc.*] Horum nomina hæc sunt: Papias, Strategius cubicularius, & Iacobus

cobus protospatharius, omnesq. aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici Iconoclastæ. De his agitur in hist. Miscel. anno quinto eiusdē Leonis. Alius tamen est Theophanes, qui historiam texuit a temporibus Maximiani vsque ad Niceph. Imp. vt tradit Cedren. in principio suæ historiæ, qui & præfectus fuit monasterio Agri, de quo & præfatio Anastasij in eamdē historiā Miscellam: fuit & ipse confessor illustis, & doctrina clarus. Rursus autem præter hos & alius est Theophanes, qui vna cum Theodoro fratre ob Christi fidem grauiam passus est a Theophilo Imperatore: de quibus singulis diuersis diebus agitur supra.

^c Meletij Episcopi.] De eo Vsuardus, & alij recentiores. Scribit de eo Euseb. hist. lib. 7. c. 9. Citat eum S. Basilius lib. de Spiritu sancto ad Amphilochoium cap. 29. Claruit temporibus Diocletiani Imperatoris. Alius rursus est Meletius Episcopus Antiochenus, qui vixit tēporibus Valentis Imp. & obiit Theodosio imperante. Huius, ni fallor, est epistola apud Basiliūm 69. ad Italos & Gallos, item Basilij ad illum 56. 57. 58. 59. Alius rursus ab his lōge diuersus Meletius Aegyptius, schismatis auctor in ecclesia Alexandrina, temporibus Diocletiani, de quo sæpe Athanasius & Epiphanius meminerunt.

^d Felicis Episcopi.] De eodem tab. eccles. Bonon. Scribit de ipso Paulinus in vita sancti Ambrosij. Successit S. Eusebio; recenseturq. quintus eius sedis Episcopus. habuit successorem sanctum Petronium.

^e Osmundi Episcopi.] Fuit hic Episcopus Sarrisberiensis, sanctitate & eruditione clarus, scripsitq. inter alia vitam S. Anselmi. De eo Ranulph. lib. 7. cap. 3. & Molan. in addit. ad Vsuard. Claruit circa annum Domini 1050.

^f Annonis Episc.] Eius Acta sincerissime tribus libris conscripta recitat Sur. tom. 6.

Migravit ex hac vita anno Domini 1077. sedis suæ anno xxj. Marian. Scot. in chron. refert ad annū Domini 1077. vbi plura de eodem scribit, necnon Hermannus Contractus, & Lambertus in chronicis, alijq. complures. In sanctissimū virum Ecclesiasticæ libertatis vindicē & propugnatorē declamarunt olim schismatici, obstrepuntq. nūc hæretici Magdeburgenses mendaciorum textores, dicti Centuriatores. Tu autem, lector studiose veritatis, consule auctores Catholicos, qui eiusdem temporibus vixere, quos diximus, Marianum Scotum, & Lambertum, Actaq. eius fidelissime scripta. Interea accipe de eodem eiusmodi Mariani Scoti elogium, quo ait: Catholicis Domno Apostolico studiose fauentibus, inter quos erat princeps & signifer iustitiæ dilectus Deo & hominibus Anno Colonienfis Episcopus, cuius memoria in benedictione est, &c. Extat Gregorij Septimi Romani Pontif. epistola ad eundem Annonem, qua præcipue monet, vt sibi subditis populis castitatem seruandā inculcet. dat. anno 2. Pōtif. 4. Kal. Decemb. quod ipsum Annonem gnauiter implese constat. De eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuardum.

^g Maruthæ Episcopi.] Græci de eodem, Socrat. hist. lib. 6. c. 14. & lib. 7. c. 8. Sozom. lib. 8. c. 16. & Niceph. lib. 14. cap. 18. Plurimi eum fecisse videtur S. Ioannes Chrysoctomus, cum eius meminit in epist. 14.

^h Bernardi Episc.] Tabulæ ecclesiæ Parmen. Molanus & alij de eodem hac die. Hic Florentia oriundus, alumnus monasterij S. Salvij Vallisumbrosæ, ab Urbano Papa Secundo factus est presbyter Cardinalis Tit. S. Chrysogoni, fungensq. legatione Apostolica, Parmam veniens, cum sedes illa vacaret, postulatus est eius ecclesiæ Episcopus. Migravit ex hac vita anno Domini 1133. Hæc ex Breuiario monach. Vallisumbrosæ.

xvj. C Nonis Decemb. Luna. 5

Calendar grid with letters a through r and numbers 15 through 31, and letters A through P.

MVTALAE in Cappadocia sancti Sabæ^a abbatis, qui in Palæstina miro sanctitatis exemplo refulsit, & pro fide Catholica aduersus impugnantes sanctam Synodū Chalcedonensem strenue laborauit. Thebeste in Africa sanctæ Crispinæ^b nobilissimæ feminæ, quæ temporibus Diocletiani & Maximiani, cum sacrificare nollet, iussu Anolini Proconsulis decollata est: quam sanctus Augustinus

gustinus sæpe laudibus celebrat. Thaguræ in Africa sanctorum martyrum Iulij^c, Potamiæ, Crispini, Felicis, Grati, & aliorum septem. Nicææ apud Varum fluuium sancti Bassi^d Episcopi, qui in persecutione Decij & Valeriani a Perennio Præfide ob Christi fidem equuleo tortus, laminis candentibus vltus, fustibus & scorpionibus cæsus, in ignem iniectus, cum euasisset illæsus, duobus clavis confixus illustre martyrium consummauit. Papiæ sancti Dalmatij^e Episcopi & martyris, qui in persecutione Maximiani passus est. Corfinij in Pelignis sancti Pelini^f Episcopi Brundusini, qui sub Iuliano Apostata, cum eius oratione Martis templum corruisset, a templorum pontificibus dirisissime cæsus, atque octoginta & quinque vulneribus confossus, martyrij coronam promeruit. Item sancti Anastasij^g martyris, qui ardore martyrij sponte se persecutoribus obtulit. Treuiris sancti Nicetij^h Episcopi, miræ sanctitatis viri. Polyboti in Asia sancti Ioannisⁱ Episcopi, cognomento Thaumaturgi.

DECEMBRIS 5.

SABAE.] De eodē hac die Græci in Menologio, cōsentiantq. Latinorū antiqua manuscrip. Scripsit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodem sæculo vixit sanctitate clarus. testatur id auctor in Actis S. Euthymij, quæ scripsit; vbi in fine ait, se duobus annis cum in Laura quiesceret, vitam prædictorum Sabæ & Euthymij scriptis mandasse. descripsit eamdē Metaphrastes, aliqua superaddēs; extat apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Plura idem auctor de Sabæ in vita Euthymij, & Ioannis Silentarij. Legimus alia manuscrip. in antiquo codice sanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animam quinta Decembris, Indict. 10. ab initio mundi seno millenario atque tricesimosecundo; ab incarnatione Christi quingentesimo trigesimotertio, anno sexto Iustiniani, videlicet Cōsultatu Lampadij & Orestis: defunctus est nonagesimoquarto suæ ætatis anno. Hæc ibi. Verū Cōsulatus Lampadij & Orestis non incidit in annum Domini 533. sed in 531. quo quidem anno S. Sabam ex hac vita migrasse ostendimus tom. 7. Annal. sicq. corrigendum etiam quod in eodem codice legitur, ipsum peruenisse ad annū ætatis nonagesimumquartum: nam nonnisi annos nonagintaduos vixisse probatur, quem Cyrillus natum dicit Cons. Theodosio Iuniori decimumseptimum, & Festo: est is annus a Christo 439. Habemus in antiquis manuscrip. cod. eius Acta, adscriptumq. libellum miraculorum eius post

obitum editorum, qui sic incipit: Transacta decima Indictione, &c. Citantur Acta Sabæ in Nicæno Concil. secundo, Act. 1. & 4. Vetus est Romæ Memoria S. Sabæ, eiusdemq. nomine monasteriū, cuius meminit Ioan. diacon. in vita S. Gregor. lib. 1. c. 9. recenseturq. in lib. Censuum, cod. Vaticano, vni ex vigintidubus monasterijs, quæ Romæ erant insignia. Porro venerandum ipsius corpus Venetiæ translatum accepimus.

^b Crispinæ.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eadem hac die. Meminit eiusdem frequenter S. Augustinus, vt illustrissimæ martyris, nimirum in Psal. 120. in fine, & in Psal. 137. in serm. 53. de verbis Domini, in libro de virginit. c. 44. in fine, & serm. 39. de diuers. c. 2. in fin. De Thebeste, vbi hæc passa est, fit mētio in Concil. Carthæg. sub Cypriano, cui interfuit Lucius a Thebeste. Erat Colonia Thebeste in Numidia. Anton. Itiner.

^c Iulij & soc.] De his item Beda, Vsuardus, & alij recentiores, quibus adstipulantur veter. manuscrip. De Thagura, vbi passi dicuntur, meminit Anton. Itin. & alij, poniturq. in Numidia.

^d Bassi Episcopi.] De quo tabulæ eius ecclesiæ, vnde & Acta eius manuscrip. accepimus: quæ paucis restricta recenset Petrus in catal. lib. 1. c. 30. De Nicensi ecclesia meminit Hilarus Papa in epist. ad Veranum.

^e Dalmatij Episcopi.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Eius res gestas heroico carmine scriptas a Hieron. Vida Albæ Episc. recitat Sur. tom. 6. & 7. Agit de eodem Petr. in catal. D d d 3

catal. lib.1. cap.32. Fuit eiusdem nominis & fidei Catholica defensione celebris Dalmatius Archimandrita Constantinopoli tempore Concilij Ephesini; de quo Cyrillus ad Potamium, & Acta Ephesina saepe.

^f *Pelini Episcopi.*] Tabula eius ecclesiae, a qua etiam eius vitam manuscriptam accepimus, sed admodum deprauatam, atque emendatione dignam. Passi habentur hac item die Sebastius, & Gregorius, siue Gorgonius, ut ex iisdem Actis apparet.

^g *Anastasi.*] Agunt de eodem Graeci in Menologio hac die, eiusque certamen referunt.

^h *Nicetij Episcopi.*] De quo Ado eiusdem sedis Episcopus agit hac die, nonnulli vero Kalendis Octobris. Scripsit eius res gestas Gregor. Turon. in Vit. sanct. Patrum cap. 17. ex quibus tempora, quibus vixit, satis perspecta habentur. de eodem idem etiam de

glor. confess. c. 94. Numeratur hic tricesimus primus eius sedis Episcopus, subscriptusque habetur Concilio Aruernensi post Consulatum Paulini celebrato, Theodoberto Rege Francorum, anno Domini 541. Scripsit eius epitaphium Venantius Fortunatus, cuius initium est:

*Splendor apex fidei veneranda mente Niceti,
Totius Orbis amor, Pontificumque caput, &c.*

Hac quidem non potestatis, sed egregiae sanctitatis causa auctorem dixisse, intelligendum est; quemadmodum & cum eum fidei apicem appellat. Pluribus agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 528.

ⁱ *Ioannis Episc.*] De eodem hac die Graeci in Menologio, eiusque res gestas breui compendio referunt. Claruit temporibus Leonis Isaurici Imp. aduersus quem pro venerando cultu sanctarum imaginu strenue pugnavit.

AV. D Octauo Idus Decemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

MYRAE, quae est metropolis Lyciae, natalis S. Nicolai^a Episcopi & confessoris, de quo inter plura miraculorum insignia illud memorabile fertur, quod Imperatorem Constantinum ab interitu quorundam se inuocantium, longe constitutus, ad misericordiam per visum monitis deflexit & minis. In Africa sanctarum mulierum Dionysiae^b, Dativae, Leontiae, & religiosi viri nomine Tertij, Aemiliani medici, & Bonifacij, cum alijs tribus, qui omnes in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano pro defensione Catholicae fidei grauissimis & innumeris supplicijs cruciati, confessorum Christi numero sociari meruerunt. Ibidem S. Maiorici^c filij sanctae Dionysiae, qui cum esset adolescentulus, ac tormenta pauesceret, matris obtutibus verbisque corroboratus, ceteris fortior factus in tormentis reddidit spiritum: quem amplexata mater domi sepeliuit, & ad eius sepulchrum assidue orare consuevit. Eodem die sancti Polychronij^d presbyteri, qui tempore Constantij Imperatoris, cum ad altare Missas ageret, inuasus est ab Arianis, & iugulatus. Romae sanctae Afellae^e virginis, quae (ut beatus Hieronymus scribit) ab utero matris benedicta, vitam in ieiunijs & orationibus usque ad senectam produxit.

DECEM-

NICOLAI Episcopi.] De eo Beda, ac ceteri Latinorum, Graeci etiam in Menologio hac die. In constitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nom. Phot. tit. 7. cap. 1. haec verba scripta sunt: Sexta dies Decembris festiua est propter miraculis insignem & vnguentorum fragrantia scatentem Nicolaum. Eius res nobiliter gestas, ex vetustioribus monumentis erutas, Metaphrastes, & doctissimus vir Leonardus Iustinianus Venetus beati Laurentij Patriarchae germanus ediderunt: quas referunt Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus in nostra bibliotheca alia eiusdem Nicolai Acta a Ioanne diacono conscripta, quem putamus eundem cum eo qui etiam S. Gregorij Papae vitam scriptis mandauit: in his enim copiosus fuit. est eius praefationis exordium: Sicut omnis maceries si ab imperfecto artifice, &c. Testatur auctor eadem Acta fuisse conscripta a sancto Methodio Episcopo Constantinopolitano: edidit ea Mombrit. tom. 2. vit. sanct. De eodem praeterea digna laus in liturgia S. Ioannis Chrysostomi, Niceph. Callist. hist. lib. 8. c. 14. & 42. necnon Suidas. De eodem extat sermo Leonis Imp. Graece scriptus in biblioth. Sfortiana, cod. manuscrip. num. 65. Alius adhuc est de eo sermo Petri Damiani. De vnguento ex eius sepulchro manare solito, in sacro hymno quem legimus in Breuiario Tolerano, hiversus describuntur:

*Cuius tumba fert oleum,
Matres oliuae nesciunt;
Quod natura non protulit,
Marmor sudando parturit.*
Quod miraculum haecenus vigere dicitur. Mirificum templum Iustinianus Imperator eidem Nicolao erexit, ut scribit Procop. lib. 1. de aedific. Iustiniani Imp. restituitque Basilium Aug. vt Cedren. testatur in compend. histor.

in Basilio. De corporis eius translatione suo loco superius actum est die 9. Maij.

^b *Dionysii & soc.*] Agunt de iisdem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores: harum certamina egregie describit Victor lib. 3. de persecut. Vuandalica, ex quo ceteri. Graeci autem de iisdem annuam commemorationem celebrant postridie.

^c *Maiorici.*] De eodem iisdem qui supra, & Victor eodem lib. 3. de persecut. Vuandalica.

^d *Polychronij.*] Graeci in Menologio de eodem hac item die agunt his verbis: Commemoratio sancti martyris Polychronij, viri sanctitate & miraculorum operatione insignis. Hic in Synodo Nicenae celebrata ex lectore diaconus, & deinde presbyter est ordinatus: postquam vero Magnus Constantinus excessit, statim haeresis Ariana multos perturbare cepit: itaque peruersae opinionis homines cum inuenissent S. Polychronium altari assistentem, repente in eum insipientes, gladijs iugularunt, & mystico ac diuino sanguini sanguinem martyris addiderunt. Hac ibi.

^e *Afella.*] Eius vitam admirabilem S. Hieronymus ad Marcellam rexit epist. 15. rursus de eiusdem eruditione & sanctitate epistol. 140. ad Principiam. Extat ad eandem eiusdem epist. 99. cum iam egressus esset ab Vrbe. De eadem haec Palladius cap. 29. Romae etiam Afellam nomine, bona valde Christi virginem noui in monasterio senuisse, feminam mitem atque mansuetam, multarumque illic curam gerentem. Haec Palladius. Quod ad nomen spectat, erat id cognomen nobili Romanae familiae. Meminit Cicer. orat. 6. in Verrem P. Annij Afelli: legitur etiam apud Gell. lib. 3. cap. 4. Afellius Tribunus pleb. tempore P. Scipionis. Rursus etiam familiae Corneliorum additum esse cognomentum Afina, auctor est Macrobius Saturnal. libro primo cap. 6.

7 Septimo Idus Decemb. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ordinatio^a S. Ambrosij Episcopi, & Ecclesiae doctoris, cuius sanctitate & doctrina vniuersalis Ecclesia decoratur. Alexandriae natalis beati Agathonis^b militaris, qui in persecutione Decij cum prohiberet quosdam volentes illudere cadaveribus martyrum

tyrum, clamor repente totius vulgi aduersus eum extollitur: oblatu autem Iudici, cum in confessione Christi persisteret, capite proprietate damnatus est. Antiochiæ sanctorum martyrum Polycarpi^c & Theodori. Tuburbi in Africa sancti Serui^d martyris, qui in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano fustibus diutissime cæsus, trochleis^e frequenter in sublimi eleuatus, atque ictu celeri super filices pondere corporis dimissus, & lapidibus acutissimis perfricatus, martyrij palmam adeptus est. Theani in Campania sancti Urbani^f Episcopi & confessoris. Apud Santonas in Gallia sancti Martini^g abbatis, ad cuius tumulum creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldensi sanctæ Pharæ^h virginis.

D E C E M B R I S 7.

DEDINATIO S. Ambrosij^a.] Non tantum Latini, sed & Græci eamdem celebrant solemnitate, Natalemq. dicunt, vt constat ex eorum Menologio hac die. Paulinus (quis ille fuerit, alibi pluribus differuimus) sanctissimi viri res præclarissime gestas conscripsit, rursus autem ex recentioribus Costerius. Legi in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. vitam S. Ambrosij Græce scriptam sine auctore: quibus omnibus cum nonnulla adhuc deesse conspicerem, eademq. non parui momenti & auctoritatis; singula in vnum collegi, atque ordine temporum disposui. habes eam editam, ac tomo quinto operum sancti Ambrosij Rom. edit. præfixam, quæ quidem ad scripta de eo in nostris Annalibus conformanda erit. Quod autem spectat ad tempus ordinationis eius, Hieronymum sequor; qui in chronico, quo res gestas illorum temporum per singulos annos digessit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxentij senioris obitum, Ambrosij creationem, & quæ inde utilitas prouenit, scribit in hunc modum: Post Auxentij seram mortem, Mediolani Ambrosio constituto, omnis ad rectam fidem Italia conuertitur. Hæc ipse. Quæ verba miratus sum a quibusdam, qui de unico Auxentio sunt conati firmare sententiam, in alium sensum distorqueri, ac si Hieronymus velit dicere, non prius omnem Italiam ad rectam fidem potuisse conuerti, etiam Ambrosio constituto Episcopo, quam post seram mortem Auxentij. Hæc cum dicant, rogo illos, quoniam tempore hæc facta sunt? certe non nisi eo anno quo recensentur, fateantur oportet: aliter necesse est dicat Hieronymum hallucinatum esse, & ostentia quadam res suorum temporum ex instituto per annos singulos disponendas, longe diuer-

so tempore posuisse. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani, Auxentio mortuo, & Ambrosio Episcopo constituto, tam ingens facta est accessio Catholicæ fidei: quisnam, quæso, Auxentius ille est, qui temporibus Valentiniani iunioris, & Iustinæ Augustæ, post tot annos tam ingentes seditiones aduersus Ambrosium concitauit? Sed de certa morte Auxentij senioris ante electionem Ambrosij sunt fidelissimi testes, qui hæc viderunt, atque (vt ita dicam) manibus contrectarunt, ac in primis Paulinus, qui Ambrosij scripsit vitam, & illi erat a manu; item Ruffinus, qui eodem vixit tempore, agitq. de his lib. 2. cap. 11. hos secuti sunt ceteri Latinorum, ex Græcis Socrates lib. 4. cap. 15. Sozom. lib. 6. cap. 4. Theodoretus lib. 4. cap. 5. & in Decret. distinct. 63. cap. 3. ac denique reliqui omnes. Sed iam audiamus Ambrosium id ipsum sapius profitentem. In epistola quam scripsit ad Valentinianum August. (est 13. lib. 2. edit. Rom.) hæc de Auxentio: Quod si aliquorum peregrinorum assentatione se iactat, ibi sit Episcopus, vnde sunt ij qui cum Episcopatus putant nomine esse donandum: nam ego nec Episcopum noui, nec, vnde sit, scio. Hæc Ambros. de iuniori Auxentio, vt de homine nouo; quæ seniori Auxentio nulla ex parte aptari possunt: nam illum probe nouerat Mediolani, cum fungeretur munere præfecturæ. Sed leuiora sunt hæc, si conferantur cum his, quæ idem Ambrosius in concione prima de basilicis non tradendis habita, in eadem sententiam firmiter asseuerat, dum ait: Ergo Auxentius eiicitur, Mercurius excluditur. Vnum portentum, duo nomina, etenim nec cognosceretur quis esset, mutauit sibi vocabulum; vt quia hic fuerat Auxentius Episcopus Arianus, ad decipiendam plebem, quam ille tenuerat, se vocaret Mercurinum. Mutauit ergo vocabulum, sed perfidiam non mutauit;

tauit; exiit lupum, & induit lupum, &c. Habes ex his in Auxentio iuniori mutandi nominis causam: nimirum quia Auxentij nomen Mediolani erat odiosum ob seniore Auxentium, qui illic fuerat Episcopus. Certe de duobus illic agi Auxentijs, pronomine, ille, necessario fateri cogit: nam quid, quæso, ille, nisi alium ab isto de quo agitur, Auxentium monstrat? sic enim ille dicitur mutasse nomen, vt deciperet plebem, quam ille tenuerat, Catholicis omnibus infentissimus. Quis sibi persuadeat Auxentium seniore, qui a temporibus Dionysij in exilium pulsus vsque ad electionem Ambrosij annis decem & nouem eam sedem occupauerat, & ob impietatem, quam egregie propugnauerat, non illi tantum vrbi, sed Orbi plane innotuerat, rursus (vt voluit) Mediolanum tempore Ambrosij redeuntem, sub puerili larua, mutatione nominis, ne agnosceretur, delitescere, aliquo modo existimare potuisse: quem certe nec (quæ sunt in fabulis) Orci galea, nec annulus Gygis occultare valuissent? Rursus vero post prædicta verba Ambrosij recitata, alia sequuntur, quæ de duobus Auxentijs certiore fidem faciunt. reddemus ea singula, ne decurtasse sententias temere arguamur: Alius, inquit, in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic vocatur: nomina pro regionibus habet. Habet ergo iã duo nomina: & si hinc alio perrexit, habebit & tertium. Quoniam modo patietur, vt maneat ei vocabulum ad tanti sceleris indicium? minora fecit in Scythia, & ita erubuit, vt mutaret vocabulum: sceleratiora hic ausus est; & volet, quocumque perrexit, nomine suo prodii? Hæc Ambros. quibus sane constat, ipsum de Auxentio iuniori verba facere, cum ea seniori nullatenus aptari possint; qui toto illo tempore decem & nouem annorum, quo occupauit sedem Mediolanensem, semper Auxentius dictus reperitur: qui si in Scythia exulans, itidem dictus habetur Auxentius; quomodo verum est, eum cum regione mutasse nomen? Sed si quis dicat, ipsum in Scythia primum, vnde ducebat originem, dictum fuisse Auxentium; ac venientem Mediolanum nuncupari voluisse Mercurinum: hæc quidem, toto caelo, repugnant his quæ dicit Ambrosius, nimirum ea ex causa dici voluisse Mercurinum, quod nomen Auxentij Mediolani esset infame. sicq. ex his luce clarius constat, Ambrosium de duobus locutum Auxentijs: de seniori nimirum, quem non ex Scythia, sed ex Cappadocia oriundum scribit S. Athanasius in epist. ad solitar. & de iuniori, quem ex Scythia idem Ambros. venisse dicit. Iam habes ex prædictis duos Auxentios, eosdemq. Arianos Episcopos; quorum prior ante electionem Ambrosij defunctus est; posterior autem temporibus Valentiniani & Iustinæ de vendicanda sibi basilica negotium fecit Ambrosio. Contingebat illis temporibus, vt

vbi fauore Principum Ariani consisterent, ab ijs basilicam, vbi suos conuentus agerent, impetrarent: quod & Romæ, regnantibus Regibus Arianis, factum esse, S. Gregorius sæpe testatur lib. 3. dialog. c. 30. & in regist. lib. 3. Ind. 11. c. 19. Adhuc insuper (ni fallor) in scriptis Ambrosianis & tertius reperitur Auxentius, collega impurissimi Iouiniani hæresiarchæ: inter illos enim qui illi adhæserant, non tantum in litteris Ambrosij & collegarum Episcoporum lib. 1. epist. 7. edit. Rom. sed & in epist. 6. Siricij Papæ ibid. recensita adnumeratus reperitur: quem tamen si eundem cum iuniori Auxentio Ariano esse quis contentiose voluerit affirmare (quod mihi certe non probatur) necesse habet hæc primum de illo fateri: nimirum recantasse palinodiam, ex Episcopo Ariano factum esse Catholicum, atque monachum in monasterio S. Ambrosij aliquandiu exercuisse monasticam disciplinam, ibiq. a Iouiniano in eodem monasterio monacho esse seductum, factumq. apostatam & hæreticum; sententiaq. Siricij Papæ, Ambrosij, ac aliorum Episcoporum esse damnatum. Hæc quidem de illis insinuat eiusdem Ambrosij epistola ad Vercellenfes. ponitur lib. 3. epist. 25. in edit. Rom. Firmata iam sententia de duobus Auxentijs Arianis Episcopis, eo vnde digressi sumus, reuertentes, dicimus cum S. Hieronymo in chron. ipso anno vndecimo Valentiniani senioris Imp. Gratiano tertium & Equitio Conf. anno Domini trecentesimo septuagesimo quarto, hac ipsa die, S. Ambrosium esse ordinatum Episcopum. Sententiam eorum qui dixerunt ipsum creatum Episcopum anno Domini 369. consutauimus vberius in Annal. Eccles. breuius vero in vita eiusdem, quam scripsimus.

^b Agathonis.] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vuardus, Ado, & alij recentiores. Simile certamen hic subiisse videtur, ac ille de quo ex Dionys. Alexand. Eusebius in transl. Ruffin. lib. 6. cap. 30. qui & in editione Christophorsoni Befa appellatur lib. 6. cap. 34. de quo superius agitur tertio Kal. Martij. Porro diuersum nomen, & dies natalis, alium ab illo esse persuadet. Eiusmodi enim causa subeundi martyrium communis multis facile esse potuit.

^c Polycarpi & Theodori.] De his hac item die Beda, & vet. manuscrip. aliq. recent.

^d Seueri.] Eius martyrium conscripsit Victor de persecut. Vuandal. lib. 3. De Tuburbo, vbi hic ponitur, est mentio in Concilio Carthag. sub Cypriano, & in Antonin. Itin. est ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa.

^e Trochleis.] Describitur hic a Victore Vticensi illud ipsum torquendi genus, quod falso nonnulli dicunt, torquere fiducis; cum fune reus, reuinctis post terga manibus, alligatur, atque in sublime tollitur, rursusq. impetu deorsum mittitur. Quod autem, qua-

qualeve fuerit tormentum fidicularum, diximus superius in notis 22. Ianuarij. Trochlea enim proprie rota est rotam continens volubilem, per quam funis tractorius immixtis ligatum brachijs reuinctū reum sursum trahit, vel remissus deorsum relaxat. eiusmodi itaque tormentum dictum reperitur eleuatio ad trochleas. Diuersum tamen est illud quod dicitur extensio ad trochleas, cuius mentio habetur in Actis sanctæ Symphorose apud Adonem 17. Iunij; de quo genere torquendi Greg. Turon. hist. Franc. lib. 4. c. 49. hæc ait: Extensus ad trochleas, cædebatur fustibus, virgis, ac loris duplicibus, &c. Et lib. 6. cap. 8. In terra extenditur ad trochleas, virgis ac fustibus cæditur. Eadem cap. 35. eodem lib. & lib. 7. cap. 32. Itemq. de gloria confess. c. 83. de eiusmodi genere tormentorum habetur mentio.

^f *Vrbani Episc.*] De quo tab. eius ecclesiæ. Porro eius vitæ Acta antiquitus scripta, collecta esse vna cum alijs multis ab Illustris. &

Reuer. D. Iulio Ant. Sanctorio, S. R. E. Cardinali, eruditione & vitæ moribus clarissimo, eademq. in lucem edenda percepimus. Faxit Deus, vt diebus nostris solertissimi ingenij mereamur frui laboribus.

^g *Martini abb.*] Agūt de eodē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Hunc fuisse discipulum sancti Martini Episcopi Turonensis, hic tradit Beda. Pluribus autem de eodem Gregorius Turon. de glor. confess. cap. 57. & hist. Franc. lib. 7. c. 10. agit de eius basilica.

^h *Phara.*] De eadem hac die Vsuardus, & alij recentiores. Sigebertus in chron. anno Domini 620. de ea his verbis: Virgo Christi Phara claret in Francia, cuius sanctitatem imitatus est frater Pharo, ex Comite clericus, & ex clerico factus Episcopus Meldensis. Hæc Sigebert. Plura de eadem in vita eiusdem S. Pharonis Episcopi apud Sur. die 28. Octobr. to. 5. Petrus in catal. lib. 1. cap. 39. & Trithem. de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 55.

^{xij.} F Sexto Idus Decemb. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ONCEPTIO^a gloriosæ semper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ beati Eutychiani^b Papæ, qui per diuersa loca trecentos quadragintaduos Martyres manu sua sepeliuit; quibus & ipse sociatus, sub Numeriano Imperatore martyrio coronatus est, & in cœmeterio Callisti sepultus. Alexandriae sancti Macarij^c martyris, qui tempore Decij cum a Iudice multis verbis ad negandum Christum suaderetur, & eo maiori constantia fidem suam profiteretur, viuus ad vltimum iubetur exuri. Treuiris sancti Eucharij^d, discipuli beati Petri Apostoli, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi. In Cypro sancti Sophronij^e Episcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac viduarum defensor mirificus, & pauperum atque oppressorum omnium adiutor fuit. In monasterio Luxouienfi sancti Romarici^f abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus esset, renunciens sæculo, monastica etiam obseruantia ceteris antecelluit. Constantinopoli sancti Patapij^g solitarij, virtutibus & miraculis clari. Veronæ ordinatio sancti Zenonis^h Episcopi.

ONCEPTIO^a] Tam Latini quam Græci eandem celebrant solemnitate: sed illi non eadem die, postriedie tamen; vt constat ex constit. Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Extat Leonis Imp. ferm. de Concept. beatæ Mariæ in manuscript. cod. bibliothecæ Sfortianæ, num. 65. Alius insuper Georgij Episcopi Nicomed. eod. cod. habetur. Quod ad tempus attinet, quo eiusmodi celebritas apud nos agi cœpta est: non a Sixto Quarto (vt quidā opinatus est) exordium sumpsit; licet ille de ea dederit decretalem ext. tit. de reliq. & ven. sanct. c. cum præcella. sed longe ante in Dei Ecclesia celebrata reperitur. Plane constat, temporibus S. Bernardi, circa annum Domini 1145. cœptam celebrari in Gallijs in ecclesia Lugdunensi, vt patet ex epistola eiusdem Bernardi 174. ad Canonicos Lugdunenses, subindignantis, quod absque auctoritate Catholicæ Romanæ Ecclesiæ nouam inducerent celebritatem, obtentu cuiusdam supernæ reuelationis: cum tamen de his omnibus se iudicium Romanæ Ecclesiæ expectare profiteatur. Ceterum quænam fuerit ista diuinitus facta reuelatio, Petrus in catal. lib. 1. cap. 42. rem gestam refert, ac tribuit sancto Anselmo Cantuariensi Episcopo, qui vixit ante Bernardi tempora, obijtq. diem anno Domini 1109. At licet ea reuelatio eodem ferme modo, vt scribit, se habuerit: tamen non est facta Anselmo, sed alij, qui nec temporibus quibus ille factus est Episcopus, claruit; sed paulo ante, circa annum Domini 1070. cum Guilielmus Normannorum Dux regnaret in Anglia: quando Elfino, alias Elpino, Anglo abbati maris tempestate periclitanti diuinitus quoddam visum apparuit, cumq. admonuit de eiusmodi celebranda solemnitate; subsequutumq. est miraculum in fidei veritatis testimonium. Habemus rei gestæ historiam in antiquo codice manuscripto, cuius exordium est: Eo tempore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus satis compertum habetur; eiusmodi celebritatem in

Anglia primum celebrari cœptam, eidemq. fauisse sanctum Anselmum, qui & de conceptione Virginis commentarium scripsisse fertur: sed an eius sit, a multis merito ducitur in controuersiam, cum habeat multa quæ eidē auctori repugnent, vt notat Ioannes Tur. Crem. in tract. de verit. concept. beatiss. Virg. pag. 6. c. 3. par. 12. cap. 9. 10. Postea (vt diximus) recepit eam ecclesia Lugdunensis, sed non sine controuersia. Accessit demum Romanæ Ecclesiæ assensus atque decretum: nouissimeq. SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pont. eam seruandam esse firmarunt.

^b *Eutychiani Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eius successione scribit Euseb. hist. lib. 7. c. 26. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. Niceph. chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Ecclesiast.

^c *Macarij.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Eusebius ex Dionysio Alexandrino lib. 6. cap. 34.

^d *Eucharij Episcopi.*] Agit de eodem Beda die sequenti. Meminit eiusdem Gregorius Turon. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. Episc. cap. 17. prope finem. De eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epist. 2. Marian. Scot. anno Domini 74. Tabulæ ecclesiæ Treuer. quas recitat Demochares de sacrif. Missæ, & alij.

^e *Sophronij Episc.*] Græci de eodem agunt hac die in Menologio, eiusq. res gestas breui compendio perstrictas referunt.

^f *Romarici abb.*] De eius conuersione ex sæculari vita, qua florebat apud Theodobertum Regem Francorum, ad monasticam obseruantiam cœnobij Luxouienfis, mentio habetur in vita S. Eustachij abb. cuius fuit discipulus, cap. 6. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 44. & Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Bened. lib. 3. cap. 9.

^g *Patapij.*] Agunt de eodē Græci hac die; eius autem Acta Metaphrastes ex antiquis monumentis descripsit: extant apud Lipom. tom. 5. & Surium tom. 6.

^h *Zenonis Episcopi.*] De Zenone Episcopo Veronensi consule ea quæ supra notauimus pridie Idus Aprilis.

xij. G Quinto Idus Decembris. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TOLETI in Hispania natalis sanctæ Leocadiæ^a virginis & martyris, quæ in persecutione Diocletiani Imperatoris a Præfecto Hispaniarum Daciano dira carceris custodia macerata, cum grauiſſimos beatæ Eulaliæ & reliquorum martyrum cruciatu audisset, genibus in oratione positis, impollutum spiritum Christo reddidit. Carthagine S. Restituti^b Episcopi & martyris, in cuius solemnitate sanctus Augustinus de eo ad populum sermonem habuit. Item in Africa sanctorum martyrum Petri^c, Successi, Bafiani, Primitiui, & aliorum viginti. Lemouicis in Gallia sanctæ Valeriæ^d virginis & martyris. Veronæ S. Proculi^e Episcopi, qui in persecutione Diocletiani colaphis ac fustibus cæsus, & ciuitate pulsus, tandem in ecclesiam suam restitutus quieuit in pace. Papiæ sancti Syri^f primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui Apostolicis signis & virtutibus claruit. Apameæ in Syria beati Iuliani^g Episcopi, qui tempore Seueri sanctitate refulsit. Petragoricis in Gallia sancti Cypriani^h abbatis, magnæ sanctitatis viri. Nazianzi sanctæ Gorgoniæⁱ sororis beati Gregorij Theologi, cuius ipse virtutes & miracula conscripsit.

DECEMBRIS 9.

LEOCADIAE^a.] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Plura de ipsa in Breniario Toletano, vbi sacro hymno eius Acta canuntur. Tres ibidem basilicæ in eius memoriam erectæ permanent: quarum prima vbi nata, altera vbi passa, tertia vero vbi sepulta fuit. Leguntur plures Synodi Toletanæ habitæ in ecclesia S. Leocadiæ. Cum Sarraceni Hispanias inuasissent, venerandum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium postea ecclesiæ pristinae redditum Laurent. Padil. & Valsus in chron. tradunt. Sed his diebus Romam ipsum venerandum corpus ablatum, in Hispaniam solemniter pompa transferendum, accepimus. De eadem Petrus in catal. lib. 1. cap. 48. Marin. Sicul. rerum Hispan. lib. 5. Flos Sanct. Hispan.

& Thesaur. concion. tomo 2. hac die. ^b Restituti Episcopi.] De eodẽ vet. manuscr. De sermone S. Augustini, cuius hic mentio habetur, scribit Possid. in Indic. c. 8. ipse autem desideratur. De alio Restituto presbytero Calamensi Augustinus meminit lib. 13. de ciuitate Dei, cap. 24. miraq. de eo scribit. ^c Petri & soc.] Agunt de eodem Beda & alij recentiores; consentiuntq. vet. manuscrip. ^d Valeriæ.] De ipsa habetur mentio in Actis S. Martialis apud Petrum in catal. lib. 9. c. 29. & in epist. quæ S. Martialis fertur ad Tolosan. Molanus de eadem in addit. ad Vsuardum hac die. ^e Proculi Episcopi.] De quo tabulæ ecclesiæ Veron. & Augustinus Valer. Episcopus Veronen. Card. de antiq. mon. Episcop. Veron. pagina decima, & quadragesima prima: eius vitam in antiquo Lectionario eius ecclesiæ haberi

haberi testatur. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 49. & lib. 7. cap. 42. in Firmo & Rustico. Recensetur quartus eius sedis Episcopus. ^f Syri Episc.] De eodem hac die etiam tabulæ ecclesiæ Ticinensis. Translatio autẽ celebratur ad xvj. Kal. Iunij. Vide quæ notauimus supra in Iuuentio, prid. Idus Septembr. ^g Iuliani.] De quo & Græci. Eius certamina pro fide Catholica suscepta aduersus Caphrygas, eum illustriorem reddidere, vt constat ex epistola Apollinaris Hierapolitani apud Euseb. hist. lib. 5. c. 15. ^h Cypriani abb.] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij: pluribus autem Gregor. Turon. de glor. confess. cap. 100. Petrus in catal. lib. 1. c. 51. & Trithem. de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 252. ⁱ Gorgonia.] Græci itidem. Eius præclaras laudes & res gestas contexit ipse germanus S. Gregorius Nazianzen. clarissima oratione, quam dixit in eius funere.

10 Quarto Idus Decemb. Luna. A xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE sancti Melchiadis^a Papæ, qui in persecutione Maximiani multa passus, reddita Ecclesiæ pace, quieuit in Domino. Eodem die sanctorum martyrum Carpophori^b presbyteri, & Abundij diaconi, qui in persecutione Diocletiani primo fustibus crudelissime cæsi, deinde in carcerem, negato cibo & potu, retrusi, & rursus in equuleo torti, & post hæc diu in carcere macerati, nouissime gladio percussi sunt. Emeritæ in Hispania passio sanctæ Eulaliæ^c virginis, quæ sub Maximiano Imperatore, cum esset annorum duodecim, iussu Daciani Præfidi pro confessione Christi plurima tormenta perpessa est: nouissime in equuleo suspensa, & exungulata, faculis ardentibus ex utroque latere appositis, hausto igne, spiritum reddidit. Item ibidem sanctæ Iuliiæ^d virginis & martyris, quæ beatæ Eulaliæ socia fuit, & illi ad passionem properanti comes indiuidua adhæsit. Alexandriae sanctorum martyrum Mennæ^e, Hermogenis, & Eugraphi, qui sub Maximino passi sunt. Apud Leontinos in Sicilia sanctorum martyrum Mercurij^f & sociorum militum, qui sub Tertullo Prælide tempore Licinij Imperatoris gladio cæsi sunt. Ancyrae in Galatia S. Gemelli^h martyris, qui post dira tormenta sub Iuliano Apostata crucis supplicio martyrium consummauit. Viennæ sancti Sindulphiⁱ Episcopi & confessoris. Brixia sancti Deusdedit^k Episcopi.

MELCHIAS Papa, alias *Miltiadis*.] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eius successione liber de Rom. Pontificibus, Euseb. chron. Optat. Mileuit. lib. 2. August. epist. 165. Niceph. chron. & alij. Gestā autem eius intexuimus in Annal. Eccles. hic tantum ex instituto de successione agimus.

^b *Carpophori & Abundij*.] De his Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manuscripta. Sed magna varietas lectionis, dum penes quosdam codices Hispali, & apud alios Spoleti passus leguntur. Spoleti autem passos esse, Acta eorum, quæ descripsit Mombrit. tom. 1. & manuscrip. quæ e Spoletina ecclesia mutuati sumus (licet omnia admodum deprauata) significant: quæ nuper mendis purgata & illustrata edidit R. P. Ioan. Baptista Bracchescus Florentinus, ord. Prædic. Camerini impressa anno Domini 1586. Rursus autem Hispali hos martyrio coronatos, Beda testatur, & ex Breuiario Eborensi tradit Vassus in chron. Petrus in catal. lib. 1. cap. 33. Flos sanct. & Thesaur. concion. to. 2. Sed quod præstat his omnibus, Catalogus Episcoporum Hispalensium Carpophorum habet Episcopum & martyrem. Omnes tamen in hoc consentiunt, passos esse in persecutione Diocletiani & Maximiani, sub Martiano Iudice. Quorum autem sint potiora iura, & quibus causa sit adiudicanda, non est nostrum definire. Colantur vbique sancti martyres, quorum Deus omnia in omnibus, & diues in omnes qui inuocāt eos. Ceterum error irrepsisse videtur ex confusione nominum ciuitatis; dum complures antiquorum Ecclesiasticorum scriptorum pro Hispalensi dixere Hispalitano, vt Gregorius Papa lib. 3. dial. cap. 3. ac rursus pro Spoletino, Spoletano, vt item in dial. lib. 3. cap. 14. Sic & in Synodis Romæ sub Symmacho Ioānes Spoletanus. Rursus, quod item Vsuardus habet, apud ciuitatem Hispolitanā, errandi etiam tribuit occasionem.

^c *Eulalia*.] De eadē Beda, ac ceteri omnes hac die. Eius Acta cecinit Prudentius hymno Peristeph. idemq. hym. 4. eandem describit, cum ait:

*Lusitanorum caput oppidorum
Vrbs odorata cineres puellæ
Obuiam Christo rapiens, ad aram
Torriget ipsam.*

Appellat Augustam Emeritā, quæ erat Rom. colonia, caput Lusitanæ, quæ quidem provincia administrabatur per Legatum Præto-

rium: reliqua autem Hispaniæ pars, præter Beticam, per Consularem Legatum curabatur: Beticæ enim ab Augusto populo Rom. attributæ dabatur Prætor cum Quæstore & Legato. Hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ volumus adnotasse, quod in Actis sanctorum martyrum, qui in Hispania passi sunt, eos sæpe sub Consularibus vel Legatis passos inuenies, licet eosdem Præsides frequentius appellatos reperias, vt habes hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur, de eadem Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æternæ hoc versu:

Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput. &c.

Itemq. Aldelm. lib. de laud. virg. His adde miranda admodum, quæ ad eius sepulchrum fieri consueuerunt, quæ scribit Gregor. Turon. de glor. mart. lib. 1. c. 91. Scribit S. Isid. in hist. Goth. æra 491. Gothos ab Emerita abstinuissē, territos ostentis beatissimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alij recentiores, vt Petrus in catal. lib. 1. c. 5. Flos sanct. Hisp. & Thesaur. concion. tom. 2. Consule quæ superius notauimus in Eulalia Barchinonen. pridie Idus Februarij.

^d *Iulii*.] Agunt de ea iisdem qui supra, Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 55.

^e *Menna & soc.*] De his Græci etiā agunt hac die, eorumq. Acta recolunt in Menologio: plenius autem Metaphrastes, ex quo Lipom. tom. 5. & Surius tomo 6. Alius hic Mennas ab eo, de quo supra tertio Idus Nouembris; licet nonnulli hunc Mennam, illum esse dicant. Huius corpus translātū est Constantinopolim, in cuius honorem Iustinianus Imp. basilicam excitauit, vt Procop. de ædif. Iustiniani Imp. libro primo testatur.

^f *Mercurij & soc.*] Horum Acta accepimus edita ab ecclesia Leontina, iuncta simul cum rebus gestis sanctorum martyrum Alphij, Philadelphi, & Cyrini.

^g *Gemelli*.] Græci item agunt de eodem hac die in Menolog. eiusq. martyrium narant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in Actis S. Theodori Sicæotæ. Metaph. 22. Aprilis.

^h *Sindulphi Episcopi*.] Beda, Ado, & alij recentiores. Meminit eiusdem Ado Vinnensis in chron. anno Domini 669. Poniturq. trigessimus primus eius sedis Episcopus in tabul. Democh. Alius eiusdem nominis fuit Sindulphus monachus, de quo Trithem. de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46.

ⁱ *Deusdedit Episcopi*.] De eo tabulæ ecclesiæ Brixien. & Rampert. in serm. de translatione S. Philastrij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8
t u A B C D E f F G H M N P
9 10 11 12 13 14 15 16 15 16 17 18 19 20

ROMAE sancti Damasi^a Papæ & confessoris, qui Apollinarem hæresiarchā damnauit, & Petrum Episcopum Alexandrinum fugatū restituit: multa etiam sanctorum Martyrum corpora inuenit, eorumq. memorias versibus exornauit. Item Romæ passio sancti Thrasonis^b, qui cum Christianos laborantes in thermis, alijsq. operibus publicis fatigatos, & in carcere positos de suis facultatibus aleret, iubente Maximiano tentus, cum alijs duobus, Pontiano & Prætextato, martyrio coronatus est. Ambiani sanctorum martyrum Victorici^c & Fusciani sub eodem Imperatore, in quorum naribus & auribus iussit Rictiouarus Præses immitti tarinchas^d, & clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac postmodum eorum corpora iaculari; sicq. vna cum sancto Gentiano eorum hospite, capitibus amputatis, migrauerunt ad Dominum. In Perfide sancti Barbae^e martyris. In Hispania sancti Eutychie^f martyris. Placentiæ sancti Sabini^g Episcopi, miraculis clari. Constantinopoli sancti Danielis^h Stylitæ.

DAMASI Papa^a.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione liber de Rom. Pontificibus, Optat. Mileuit. lib. 2. Ruffin. hist. lib. 2. cap. 10. Augustin. ad Generosum epist. 165. Sozom. lib. 6. c. 23. Niceph. in chron. & alij plures. Cetera de eo in Annal. vbi cum eius Acta per annos singulos digessimus, tum apologiam conscriptam aduersus libellum Marcellini schismatici, quæ ille obtulit Theodosio Imp. quo rabido ore in sanctissimum virum inuehitur. Habemus de eodem manuscriptum sermonem, qui per lectiones distinctus, in aliquibus ecclesijs olim recitari consuevit natali eius die.

^b *Thrasonis*.] De ipso Beda, & alij. Eius res gestæ intextæ habentur Actis S. Marcelli Pa-

pæ, apud Surium tomo 1. die 16. Ianuarij. Mentio habetur de Thrasone etiam in Actis sanctæ Susannæ virginis & martyris, apud Surium tom. 4.

^c *Victorici & Fusciani*.] Agunt de his iisdem qui supra, Beda, & alij. Eorum Acta Petrus in catal. lib. 1. cap. 57. paucis describit, eademq. Mombritius recitat tom. 1.

^d *Tarinchas*.] Vox prorsus incognita, nisi ex varia lectione Actorum eorumdem martyrum, genus esse tormentorum, assequi possimus. Aliqua vetera manuscripta, loco tarincharum, habent sudes ferreas; sic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. sanct. in vita dictorum martyrum; sic Vincentius in Specul. lib. 13. cap. 141. sic denique Petrus in catalogo lib. 1. c. 57. Puto autem tarinchas illas esse, quas Iosephus libro de Machab. ex versione Erasiana, appellat succensoria; quæ

(inquit) erant tenuia ferri tela ad incendendum martyrem comparata.

^c *Barfabæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

^f *Eutychie.*] Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores. Prope Gades passum ferunt Laurent. Padil. & Vafæus in chron. Hispan. Agitur de eodem in: Flore sanct. Hisp. & in Thesaur. conc. tom. 2. hac die.

^g *Sabinæ Episcopi.*] De eodem hac die tabula ecclesiæ Placentinæ. Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 10. vbi refert insignè miraculum ab eo editum. Claruit temporibus Gratiani & Theodosij Imp. Interfuit vna cum S. Ambrosio Mediolanensi Episcopo Concilio Aquileiensi, vt eius Synodi Acta significant. Habentur illie grauisimæ aduersus Arianos a Sabino dictæ sententiæ: erat enim non tantum sanctitate, sed eruditione præcipuus; cui tantum tribuit S. Ambrosius, vt sua scripta ab eodem voluerit recognosci, censura ipsius examinari, atque iudicio comprobari; vt apparet ex eius epistola 63. lib. 8. edit. Rom. ad eundem Sabinum conscripta, in qua hæc aurea eius sententia legitur: Vnumquemque fallunt sua scripta, & auctorem prætereunt; atque vt filij etiam deformes delectant, sic etiam scriptorem indecotes sermones sui palpant. Hæc ille beatus & egregius doctor Ecclesiæ. In eadem item sententiam S. Augustinus scribens ad Marcellinum epist. 7. Ego (inquit)

iudices meos veros, & veritate seueros magis intueor, &c. Si hæc tanti doctores Ecclesiæ; quis interim tantū sibi sumat, vt idoneus de se ipso iudex sibi esse videatur? His itaque admonitus, fateor; non vnum, sed plures scriptorum meorum semper optavi arbitros. Etsi habeam domesticum cognitorem R. P. Franciscum Bordinum, virū plane disertum, quocum ab ineunte ætate ipsdem litterarum studijs assueui; tamen præter eum, quo contentus esse possem, alios eruditos rerum nostrarum non tantum inspectores, sed iudices industria quæritos adhibere consueui. Sed ad Sabinum, de quo agimus, reuertamur. Extant eiusdem Ambrosij ad Sabinum aliæ scriptæ epistolæ, videlicet lib. 1. epist. 8. lib. 4. epist. 30. 31. & lib. 8. epist. 65. edit. Roman. in quibus licet cuius sedis Episcopus fuerit, nullā mentio habeatur, tamen illum ipsum esse Sabinum Episcopum Placentinum, collegam in Concilio Aquileiensi, cognitoremq. scriptorum ipsius, omnis ratio suadet.

^h *Danielis Stylite.*] De eo pariter Græci in Menol. Edidit eius Acta Metaph. quæ & Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. descriperunt. Meminit eiusdem Niceph. hist. lib. 15. cap. 32. & lib. 16. c. 6. Cedren. & alij in Leone Magno. Citantur eius Acta a sancto Ioanne Damasceno in orat. 3. de imaginibus. Cyrus exconsul columnam Danielis eleganti epigrammate illustrauit, vt eiusdē Danielis Acta testantur.

Iudex a feminis superari erubesceret, ac dubitaret ne eadem in illas exercens cruciamenta, earum etiam constantia vinceretur, statim iussæ sunt decollari. Eodem die sanctorum martyrum Hermogenis^d, Donati, & aliorum vigintiduorum. Treuiris sanctorum martyrum Maxentij^e, Constantij, Crescentij, Iustini, & sociorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside passi sunt.

DECEMBRIS 12.

^a *YNESII.*] Celebris inter martyres, Græcis etiā notissimus fuit; qui de eodem agunt hac die in Menologio, vbi & certaminis eius Acta describunt, prout hic narrantur. De eius translatione in insulam Augiensem anno Domini octingentesimo trigesimo facta meminit Hermanus Contract. in chron. eo anno.

^b *Epimachi & Alexandri.*] De quibus hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij: Græci autem de Epimacho agunt natalem diem pridie Kalend. Nouembri: eius vero translationem Constantinopolim factam recolunt quinto Idus Martij. De vtriusque certamine scribit Dionysius Episcopus Alexandrinus apud Eusebium histor. lib. 6. cap. 34. &

alij ex prædicto auctore accipientes.

^c *Ammonariæ & soc.*] Agunt de his mulieribus ijdem qui supra, Beda, & alij hac die: ijdemq. earum coronas martyrij describunt ex Dionysio, quem refert Eusebius histor. lib. 6. cap. 34.

^d *Hermogenis & soc.*] Beda, Vsuard. Vandelbertus, & alij recentiores hac die. Hos in paludem quamdam esse demersos, ac sic martyrium consummasse, habetur in Thesauro concion. tom. 2.

^e *Maxentij & soc.*] Non tantum hi tres clarissimi eius ciuitatis senatores tūc passi sunt, sed & quatuor alij, quorum hæc sunt nomina, Iustinus, Leander, Alexander, & Soter. De quorum corporum inuentione agit Sigebertus in chronico, anno Domini 1071.

ix. C Pridie Idus Decemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE sancti Synesij^a martyris, qui tempore beati Sixti Papæ lector ordinatus, cum multos conuertisset ad Christum, apud Aurelianum Imperatorem accusatus, gladio percussus, martyrij coronam accepit. Alexandriæ sanctorum martyrum Epimachi^b & Alexandri, qui sub Decio Imperatore cum fuissent multo tempore in vinculis, & diuersis supplicijs affecti perdurassent in fide, ignibus tandem consumpti sunt. Ibidem sanctarum mulierum Ammonariæ^c virginis, Mercuriæ, Dionysiæ, & alterius Ammonariæ: quarum prima in eadem Decij persecutione, inauditis tormentorum generibus superatis, ferro cædente, beatum vitæ finem percepit; tres vero aliæ, cum

13 Idibus Decemb. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

SYRACVSIS in Sicilia natalis sanctæ Luciæ^a virginis & martyris, in persecutione Diocletiani: quam cum lenones, quibus, iubente Paschasio consulari, tradita erat, vt a populo castitati eius illudere-tur, ducere vellent, nullatenus eam mouere potuerunt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde vero picem, resinam, feruens oleum nil læsa superans, tandem gladio in gutture percussa martyrium consummauit. In Armenia passio sanctorum martyrum Eustratij^b, Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Orestis, in persecutione Diocletiani: ex quibus Eustratius primo sub Lysia, deinde Sebastæ sub Agricolo Præside vna cum Oreste exquisitis tormentis cruciatus, in forna-

cem missus reddidit spiritum : Orestes autem in stratum ferreum ignitum positus migravit ad Dominū : ceteri apud Arabacos sæuissimis agitati supplicijs sub Lysia Præsīde, diuersimode martyrium consummarunt. Eorum corpora postea Romam translata, in ecclesia S. Apollinaris honorifice sunt collocata. Apud Sardiniam in Sulcitana insula passio sancti Antiochi sub Hadriano Imperatore. Cameraci in Gallia sancti Authberti^d Episcopi & confessoris. In pago Pontino sancti Iudoci^e confessoris. In territorio Argentoratensi sanctæ Othiliæ^f virginis.

D E C E M B R I S 13.

DECI^a.] Agunt de eadem Latini omnes hac die, simul & Græci, eiusq. martyrij Acta ipsdem omnibus notissima recitat Surius tom. 6. Mombrit. tom. 2. & alij plures : reperiunturq. in antiquis codicibus manuscr. Carmine autem eadem cecinit Sigebert. qui & translationes corporis eius egregio sermone profectus est. proficitur hæc ipse lib. de vir. illustr. cap. 172. Plura de ipsa S. Aldelmus, tam soluta oratione, quam carmine in lib. de laude virgin. Itidem Baptista Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Lucie agonem heroico carmine egregie decantauit, sicut & SS. virginum Apollonia & Margarita.

^b *Eustratij & soc.*] De his Græci hac etiam die agunt in Menologio. Horum res præclare gestæ, a Metaphraste descriptæ, extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Legimus easdem in nonnullis codicibus manuscr. & inter alios in eo qui asseruatur Romæ in ecclesia S. Mariæ ad Martyres, est eorum exordium : Regnantibus Diocletiano & Maximiano Imp. Habemus easdem in nostra bibliotheca ; in quibus & nomen auctoris, qui ea conscripsit, proditur ; nimirum Eusebius monachus Sebastenus, qui ea tradidit Auracinis, penes quos celebrior erat eorum memoria. In his quæ habemus apud nos, aperitur & nomen auctoris, qui ea Latinitate donauit. Fuit is Ioannes seruus S. Ianuarij (sic enim inscribitur) qui vixit Neapoli temporibus Athanasij iunioris, eius sedis Episcopi : hæc etenim habet auctor in præfatione : Athanasius iunior Parthenopenis ec-

clesiæ Præsul, patri sui magnifici Præsulis studia secutus, me impulit, &c. Trithem. de scriptoribus Ecclesiast. restatur horum Acta esse conscripta a Dorotheo. Agit de ipsdem martyribus Niceph. hist. lib. 7. cap. 14. Asseruatur Romæ horum corpora in ecclesia S. Apollinaris Episcopi, vbi ad reparandas ingentes clades Germanarum ecclesiarum ab hæreticis illatas Gregorius xiii. Papa diuino consilio stabiliiuit Collegium Germanicum, addidit & Hungaricum, auxitq. amplissimis domibus, ac reditibus.

^c *Antiochi.*] De eodem tabulæ eius ecclesiæ hac die. Inde etiam accepimus eius Acta plenius scripta, atque (prout in eius solemnitate recitari solent) per lectiones distincta. incipiunt : Sicut sanctorum omnium, &c.

^d *Authberti Episcopi.*] Agunt de eodem Vsuard. Ado, & alij recentiores. Extant eius vitæ Acta apud Sur. tom. 6. Meminit eiusdem Sigebert. in chron. anno Domini 650. 651. & 658. Plura de eodem Molanus in Indic. Sanct. Belgij. Recensetur in tab. Democharis octauus eius sedis Episcopus.

^e *Iudoci.*] Eius res gestas a Florentio abbate conscriptas edidit Surius tomo 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 653. Vincent. hist. lib. 24. c. 105. 106. Petrus in catal. lib. 1. cap. 65. & Molanus in addit. ad Vsuardum.

^f *Othiliæ.*] De eadem Adonis Martyrologium. Claruit circa annum Domini septingentesimum, vt constat ex chron. Germ. Hæc cæca a natiuitate in baptismo visum recepit, exercuitq. monasticam disciplinam in Alsatia. De eadem agit Molanus in addit. ad Vsuardum.

14

Decimonono Kal. Ianuarij. Luna.

E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ALEXANDRIÆ sanctorum martyrum Heronis^a, Arsenij, Isidori, & Dioscori pueri : quorum tres primos iudex in persecutione Deciana varijs tormentis dilanians, cum pari constantia videret armatos, tradi ignibus iubet : Dioscorus vero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad consolationem Fidelium dimissus est. Antiochiæ natalis sanctorum martyrum Drusi^b, Zofimi, & Theodori. Eodem die passio sanctorum Iusti^c & Abundantij, qui sub Numeriano Imperatore & Olybrio Præsīde in ignem iniecti, cum euassissent illæsi, gladio percussi sunt. Rhemis passio sanctorum Nicasij^d Episcopi, Eutropiæ virginis sororis eius, & sociorum martyrum, qui a barbaris Ecclesiæ hostibus cæsi sunt. In Cypro insula natalis beati Spiridionis^e Episcopi, qui vnus fuit ex illis cōfessoribus, quos Maximinus dextro oculo effosso, & sinistro poplite succiso, ad metalla damnauerat. Hic prophetiæ dono, & signorum gloria inclytus fuit, & in Nicæno Concilio philosophum Ethnicum Christianæ religioni insultantem deuicit, & ad fidem perduxit. Bergomi S. Viatoris^f Episcopi & confessoris. Papiæ S. Pompeij^g Episcopi. Neapoli in Campania S. Agnelli^h abbatis, gratia miraculorum illustris, qui obsessam urbem sæpe visus est crucis vexillo ab hostibus liberare. Mediolani sancti Matronianiⁱ eremitæ.

D E C E M B R I S 14.

HERONIS & soc.^a] De his Beda, Vsuard. Ado, & alij. Scribit eorum certamina Dionys. Alexan. quæ recitat Eusebius hist. lib. 6. cap. 34. In editione Christophoroni loco Arsenij, Ater legitur. Græce habet ἀτῆς.

^b *Drusi & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores de his hac die agunt.

^c *Iusti & Abundij.*] Eius passionis Acta describuntur hymno sacro in Breuiario Tolitano, vbi de his pluribus agitur.

^d *Nicasij Episcopi, Eutropiæ, & soc.*] De his Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manu-

scrip. Acta autem ipsorum ex antiquis codicibus edidit Surius to. 7. Agunt de his Otho Frising. lib. 4. c. 28. Sigebert. in chron. anno Domini 453. Nicol. Olaus in Attila, Vincent. Spec. hist. lib. 21. cap. 37. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 69. & Mombrit. to. 2. quorum alij passos hos tradunt temporibus Vuandalicæ cladis, alij autem sub Attila Hunnorum Rege. De basilica S. Nicasij Rhemis agit Hincmarus in vita S. Remigij.

^e *Spiridionis Episcopi.*] Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem pridie Idus Decembris in Menologio. Non solum interfuit SS. Nicæno Concilio, sed & adnumera-

numeratur etiam Spiridion, seu Spiridon inter Patres qui in Concilio Sardicensi fidem Catholicam propugnarunt, ut constat ex Athanasij apolog. 2. Eius Acta edita a Metaphraſte habet Lipom. to. 5. & Surius to. 6. Ruffinus de eodem lib. 1. cap. 5. Socrates lib. 1. cap. 8. Sozomenus lib. 1. cap. 11. Niceph. lib. 8. cap. 15. & 42. Gregorius presbyter in orat. habita de sanctis Patribus Nicææ congregatis, Cedren. in Constantino, Glycas, & alij. Licet autem Metaphraſtes auctorem qui Acta Spiridionis scripsit, non prodat; constat tamen (teste Suida) ea esse conscripta a Triphyllio Episcopo eius discipulo versibus iambicis, sed non extant. De conuersione philosophi iudem qui supra agunt, & Euseb. hist. lib. 10. cap. 3. ^f *Viatoris Episcopi.*] Beda de eodem, licet

ponat in Gallijs. Agit Galeſinius de eodem ex tabulis ecclesiæ Bergomensis. ^g *Pompeij Episc.*] Tabulæ eccles. Papien. unde & eius Acta manuscripta accepimus: plura de eodem in Actis S. Syri eiusdem ecclesiæ Episcopi. ^h *Agnelli abb.*] Tabulæ ecclesiæ Neapol. ubi religiosissime colitur. Extant eius Acta edita a Paulo Regio; habemus & nos manuscripta in nostra bibliotheca, ubi & quædam a viro sancto miracula edita leguntur. Claruit temporibus Gregorij Papæ, & Mauritiij Imp. cum Neapolitanæ ecclesiæ præſſet Fortunatus, de quo est frequens mentio in registro S. Gregorij Papæ. Legi & libellum miraculorum eius, cum essem Neapoli. ⁱ *Matroniani.*] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis, ex quibus Galeſinius:

F Decimoctauo Kal. Ianuarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE sanctorum martyrum Irenæi^a, Antonij, Theodori, Saturnini, Victoris, & aliorum decem & septem, qui in persecutione Valeriani pro Christo passi sunt. In Africa passio sanctorum Faustini^b, Lucij, Candidi, Cæliani, Marci, Ianuarij, & Fortunati. Ibidem S. Valeriani^c Episcopi, qui cum esset annorum plus octoginta, in persecutione Vuandalica sub Geiserico Rege Ariano, conuentus ab eo ut traderet ecclesiæ vtensilia, idq. constanter renuisset, extra ciuitatem singularis iussus est pelli: cumq. præceptum esset, ut nullus eum neque in domo, neque in agro dimitteret habitare, multo tempore in strata publica nudo sub aere iacens, in confessione & defensione Catholice veritatis cursum beatæ vitæ compleuit. In territorio Aurelianiensi S. Maximini^d confessoris. Apud Iberos trans Pontum Euxinum sanctæ Christianæ ancillæ^e, quæ virtute miraculorum gentem illam tempore Constantini ad fidem Christi perduxit.

DECEMBRIS 15.

RENAEI ^f *ſoc.*] De his vet. manuscriptis ex quibus & recentiores hac die. ^g *Faustini, Lucij, & ſoc.*] Agunt de his Beda, atque alij recentiores, ad stipulanturq. vet. manuscripta. ^h *Valeriani Episcopi.*] Beda, Vsuardus, alijq.

de eodem hac die. Eius res gestas conscripsit Victor Vticensis lib. 1. de persecut. Vuandal. ex quo & ceteri accepisse noscuntur. ⁱ *Maximini.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. ^k *Christianæ ancillæ.*] Hæc, de qua agitur, eo quod nomen eius incognitum haberetur, non

non proprio, sed appellatio potius nomine Christiana ancilla dicta videtur. De Apostolico munere, quo (Deo dante) hæc sancta est, egregijsq. miraculis, & Gentilis populi ad Christum conuersione, scribit in primis Ruffinus hist. lib. 1. cap. 10. Socrates lib. 1. c. 26. Sozomenus lib. 2. cap. 6. Theodoretus lib. 1. cap. 24. Cassiodorus ex prædictis in tripart.

lib. 9. cap. 45. Nicephorus lib. 8. cap. 34. & 45. Suidas, & alij. Claruit tempore Constantini Imperatoris, Perseueravit florentissimus Christianismus in Iberia: agit enim de Iberis Christianis summa cum laude Propertius de bello Persico lib. 1. Hi etenim, ingruentibus hæreticorum procellis, fidem Catholicam integram illibatamq. seruauerunt.

16 Decimosextimo Kal. Ianuarij. Luna. G.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

TRIVM puerorum, Ananiæ^a, Azariæ, & Misaelis, quorum corpora apud Babyloniam sub quodam specu sunt posita. Rauennæ sanctorum martyrum Valentini^b magistri militum, Concordij eius filij, Naualis, & Agricolæ, qui in persecutione Maximiani pro Christo passi sunt. Formijs in Campania sanctæ Albinae^c virginis & martyris, sub Decio Imperatore. In Africa passio plurimarum sanctarum^d Virginum, quæ in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano suspendia, pondera, laminasq. ignitas tolerant, martyrij agonem feliciter consummarunt. Viennæ beati Adonis^e Episcopi & confessoris. Aberdone in Hibernia sancti Beani^f Episcopi. Gazæ in Palæstina sancti Irenionis^g Episcopi.

DECEMBRIS 16.

TRIVM puerorum, Anania, & sociorum^a.] De his Beda, Vsuard. Ado, & alij, Græci autem in Menologio die sequenti. Post multa quæ in diuinis Scripturis de his testata habentur, agit Iosephus antiq. lib. 10. cap. 11. & auctor apud Isid. de vita & obitu sanct. cap. 60. ubi meminit de ipsorum sepulchro. De manu horum vnus translata Babylone Alexandriam, ac de basilica illic erecta, narratur historia in Actis Cyri & Ioanis, apud Lipom. tom. 5. De alijs reliquijs eorumdem positis iuxta loculum Danielis Stylitæ, habes apud Metaph. in Actis S. Danielis, apud Lipom. to. 5. Athan. ser. 3. contra Arianos appellat hos tres pueros martyres Babylonios, sic dicens: Id cognoscentes etiam martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias,

Misael, refutant Arianorum impietatem, &c. ^b *Valentini & ſoc.*] De his Beda, Ado, & alij recentiores: ipsorum martyrium narrat Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. ^c *Albina.*] De eadem vet. manuscriptis. Eius Acta ex antiquis monumentis ecclesiæ Caietanæ accepimus: est illorum exordium: Tempore adueniente, &c. Fuit Romæ eius nomine femina genere & sanctitate illustris, de qua frequenter summa cum laude meminit S. Hieronymus. ^d *Sanctarum virg.*] Harum fortem in confessione constantiam atque coronam martyrij scribit Victor de persecut. Vuandal. lib. 1. Non tantum pro fide Catholica subire martyrium; sed etiam, ut calumniosum mendacium in sanctos Episcopos dicerent, cruciata sunt sæuissime; sed præualuit earum subnixâ veritate constantia. ^e *Adonis*

^e *Adonis Episcopi.*] De eo hic Bedæ Martyrologium. Hic ille ipse qui chronicon scripsit, perduxitq. vsque ad annū Domini 880. Alium ab ipso non inuenimus eius ecclesiæ Episcopum.

^f *Beani.*] Vet. manuscr. ex quibus Molanus hac die. Fuit hic Episc. Aberdonensis, vt idem testatur.

^g *Irenionis Episc.*] De quo præclara mentio in Actis sancti Porphyrij Episcopi Gazensis, quæ ex Metaphraste, & ille ex Marco

diacono, recenset Lipom. tom. 5. Claruit tempore Theodosij Imperatoris. Ei successit Aeneas, ac inde subrogatur Porphyrius; in cuius vita hæc Marcus diaconus: Irenion quoque fuit eius Angelicarum potestatum, cuius laudes fieri non potest vt scribantur in digressionem; sed opus esset opere separato ad hoc, vt conscriberemus vitam huius dicti inclyti Irenionis: alijs vero id relinquimus scriptoribus, qui eius vitam sciunt accurate. Hæc ille.

iii. A Sextodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

LEV THEROPOLI in Palæstina sanctorum martyrum Floriani^a, Calanici, & sociorum quinquaginta & octo, qui tempore Heraclij Imperatoris a Sarracenis ob Christi fidem occisi sunt. Malsiliæ in Gallia beati Lazari^b Episcopi, quem Dominus in Euangelio a mortuis suscitasse legitur. Bigardis prope Bruxellam sanctæ Viuinæ^c virginis, cuius egregiam sanctitatem miracula crebra testantur. Constantinopoli sanctæ Olympiadis^d viduæ. Andaniæ apud Septemeclesias beatæ Beggæ^e viduæ, sororis sanctæ Gertrudis. Eodem die translatio^f sancti Ignatij Episcopi & martyris, qui tertius post beatum Petrum Apostolum Antiochenam rexit ecclesiam: cuius corpus ab vrbe Roma, vbi ipse sub Traiano passus fuerat, Antiochiam delatum, extra portam Daphniticam in cœmeterio ecclesiæ positum fuit; in qua celebritate sanctus Ioannes Chrysofomus concionem ad populum habuit: postmodum vero eius reliquiæ rursus Romam translatae sunt, & in ecclesia sancti Clementis vnâ cum corpore eiusdem beatissimi Papæ & martyris summa veneratione reconditæ.

D E C E M B R I S 17.

FLORIANI & soc.^a] De his Beda, Vsuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. c. 73. & alij. Passi habentur anno trigessimoseptimo Heraclij Imp. De eadem barbarica incursione, & ecclesiarum clade agitur in hist. Miscel. de qua & Cedren. in comp. hist.

^b *Lazari Episc.*] Beda, Vsuard. Ado, ceteriq. recentiores; Græci agunt in Menolog. translationem reliquiarum eius Constantinopolim factam xvj. Kal. Nouëb. Leone VI. Imp. qui nobilem eidem erexit basilicam, vt scribit Cedren. in eodem Imp. De eadem translatione e Cypro insula agit Zonaras

in

in 3. parte Annal. in Leone Philosopho. Extat de sancto Lazaro encomium Andreae Cretenensis Græce scriptum in bibliotheca Sfortiana, cod. manuscr. num. 11. De rebus gestis ipsius, præter illa quæ in sacro leguntur Euangelio, plura habentur in Actis sanctarum Marthæ, & Magdalenæ, & Maximini.

^c *Viuinæ.*] Tabulæ eius ecclesiæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vsuard. & in Indic. Sanct. Belgij.

^d *Olympiadis.*] De ea vet. manuscr. Græci autem in Menolog. viij. Kalend. Augusti, vbi hæc leguntur: Vixit hæc sub Imp. Theodosio, Arcadio & Honorio filijs, Anisij secundi Comitum filia, neptis Ablauij Præfecti, desponsata Nebridio, cum quo paululum temporis vixit, antequam cum eo copula iungeretur: sicq. virgo simul & vidua remansit, tempus omne transigens in ieiunijs, venerata plurimum sanctos Dei sacerdotes, ac præcipue sanctum Ioannem Chrysofomum. Hæc ibi. Cum autem hæc dicatur neptis Ablauij; tenuit hic primum locum apud Constantinum Imperatorem, filiamq. habuit Olympiadem, quæ iussu Constantij Imperatoris nupsit Arfaci Armeniæ Regi, vt auctor est Ammianus Marcellin. lib. 20. An autem huius ex alio viro Ablauij neptis Olympias fuerit filia, incompertū habemus. Ad Olympiadis nuptias vocatus sanctus Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ se impeditum excusat per litteras, ad Anisium epist. 57. Scripsit tamen ad eam carmen paræneticum, quo eam instituit vt se gerere debeat in sancto coniugio. De eadem Olympiade, cum ad secunda vota transire per Theodosium Imperatorem cogeretur, cui restitit, pluribus agūt Pallad. in dialog. de S. Ioanne Chrysofomo, Sozomenus lib. 8. cap. 24. Pallad. Galat. in Lausiaca cap. 43. Leo Imp. in encomio de S. Ioan. Chrysofom. & Niceph. hist. lib. 13. cap. 24. Extant eiusdem S. Ioan. Chrysof. ad eandem epistolæ septemdecim, quibus quasi quibusdam coloribus eius egregiæ laudes panduntur; cum præsertim hæc vitans schismaticos, inhærens Catholicis, Ioannis partibus, eius causa ad tribunal vsque perducta, bonis mulctata, alijsq. grauissimis ærumnis confecta est: quando ipsam idem Ioannes Chrysof. pluribus litteris est consolatus.

^e *Beggæ viduæ.*] Tabulæ eius ecclesiæ, ex quibus Molanus hac die in addit. ad Vsuard. & pluribus in Indic. Sanct. Belg. vbi hæc scribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primum Ducem Brabantiæ & Maiorem domus in Auftrasia, germanam vero sororem beatissimæ Gertrudem. Hæc, Ansigiso viro suo perempto, Romam adiit dominā mundi & Ecclesiæ caput. Vnde cū benedictione Papæ, & donata reliquijs reuersa, in honorem septem ecclesiarum Romanarum, Andanæ ad Mosam cœnobium Septem ecclesiarum fundauit, &c. ibi enim vixit regularibus disciplinis; & sanctitate polens, hac die migravit ad Dominum. Voluimus hæc ad verbum descripsisse, non tantum vt eius genus & sanctitas innotesceret, sed vt celeberrimum ac vetustissimum cultum septem Romæ ecclesiarum esse constaret. De eadem Sigebert. in chron. anno Domini 686. De eius autē obitu anno 698. agit.

^f *Translatio S. Ignatij.*] De qua etiam hac die Beda, Vsuard. & alij recentiores. Fuit hæc prima translatio: quando consummato martyrio, eius discipuli, qui eum secuti fuerant Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua translatione agitur in fine Actorum martyrij ipsius, eamq. graphice describit egregia oratione S. Ioan. Chrysof. Positum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodosij Iunioris delatum est summo cum honore intra ciuitatem Antiochiam, positum in templo quod Fortunæ dicebatur, vt testatur Niceph. histor. lib. 14. cap. 44. licet erret, cum ait, tunc, videlicet tempore Theodosij, Roma illuc esse perlatum: nam arguitur prædictorum auctoritate, necnon etiam S. Hieronymi in lib. de Script. Ecclesiast. in Ignatio, dum ait, eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cœmeterio. De eadem translatione iterum facta scribit Euagrius Scholast. hist. lib. 1. cap. 16. De tertia autem, quando Romam delatum est, nihil mihi hæcenus comperit haberi. Opinor tamen tunc inde ablatas sanctissimi martyris reliquias, cum Iustiniano imperante, ciuitas illa a Cosro Rege Persarum igni ferroq. vastata est, anno Domini 540. Agit Procop. de eadem clade lib. 2. de bello Persico.

ij. B Quintodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

DHILIPPIS in Macedonia natalis sanctorum martyrum Rufi^a & Zofimi, qui ex eo numero discipulorum fuerunt, per quos primitiua Ecclesia in Iudæis & Græcis fundata est: de quorum etiam felici agone scribit sanctus Polycarpus in epistola ad Philippenses. Laodiceæ in Syria passio sanctorum Theotimi^b & Basiliani. In Africa sanctorum martyrum Quincti^c, Simplicij, & aliorum, qui sub Decij & Valeriani persecutione passi sunt. Ibidem sancti Moyses^d martyr. Item in Africa sanctorum martyrum Victuri^e, Victoris, Victorini, Adiutoris, Quarti, & aliorum triginta. Mopsuestiæ in Cilicia sancti Auxentij^f Episcopi, qui olim sub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quam uas Baccho offerre: factusq. Episcopus, præclarus meritis in pace quieuit. Turonis sancti Gatiani^g Episcopi, qui a sancto Fabiano Papa eiusdem ciuitatis primus Episcopus ordinatus, multis clarus miraculis obdormiuit in Domino.

D E C E M B R I S 18.

RVI & Zofimi^a.] Beda, Vsuar. Ado, & alij de iisdem hac die. Hi summopere laudantur a S. Polycarpo in epistola ad Philippenses, dum eisdem vna cum S. Ignatio in exemplum ponit sinceræ fidei, & perfectæ charitatis. De his iterum apud Bedam septimo Kal. Ianuarij: sed perperam additum videtur Zofimo nomen Rom. Pontificis, quasi fuerit Zofimus Papa, de quo infra 26. Decembris.

^b Theotimi & Basiliani.] De his item Beda, & alij recentiores, consentiuntq. vet. manuscripta.

^c Quincti & soc.] Beda de iisdem hac die. Fuit Quinctus Episc. in Mauritania temporibus Decij Imp. ad quem extat S. Cypriani epist. 71. Inscrubitur nomen eius in epist. ad Cornelium Papam 54. An autem hic ille idem sit, non satis exploratum habeo.

^d Moyses.] De eodem Beda, Vsuardus, & vet. manuscripta, itemq. recentiores agunt.

^e Victuri & soc.] De his eadem manuscripta S. Cyriaci hac die.

^f Auxentij Episcopi.] De eo Græci; eiusq. certamen temporibus Licinij exhibitum describit Suidas, ex quo Lipom. tom. 4. Alius eiusdem nominis est ille qui temporibus Diocletiani ob Christi fidem ad bestias damnatus est, de quo Euseb. hist. lib. 8. cap. 17. Alius insuper qui cum Eustratio atque Mardario passus est, de quo supra. Præmittimus alios absque martyrio eius nominis sanctitate nobiles.

^g Gatiani Episcopi.] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die; pluribus Gregorius Turonensis de gest. Franc. lib. 1. cap. 30. & lib. 10. cap. 31. Ponitur hic primus Turonen. sedis Episcopus, creatus Aemiliano & Aquilino Const. Est is annus a Christo 251. secundum veriore supputationem.

19 Quartodecimo Kal. Ianuarij. Luna. Cij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ALXANDRIÆ in Aegypto beati Nemesij^a martyris, qui primo per calumniam quasi latro Iudici delatus, eoq. crimine absolutus, mox in persecutione Decij Christianæ religionis nomine Aemiliano Iudici accusatur: a quo geminatis supplicijs excruciat, cum latronibus iussus est incendi, Saluatoris deferens similitudinem, qui vna cum latronibus pertulit crucem. Nicææ sanctorum Darij^b, Zofimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomediæ sanctorum martyrum Cyriaci^c, Paulilli, Secundi, Anastasij, Syndimij, & sociorum. In Mauritania sancti Timothei^d diaconi, qui ob Christi fidem post diros carceres in ignem coniectus, martyrium consummauit. Gazæ in Palæstina passio sanctarum Meuris^e & Theæ. Antifiodori sancti Gregorij^f Episcopi & confessoris. Aureliani sancti^g Adiuti abbatis, prophetiæ spiritu illustris. Romæ sanctæ Faustæ^h matris sanctæ Anastasiæ, nobilitate & pietate insignis.

D E C E M B R I S 19.

NEMESTI^a.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij, iisdemq. ex epistola S. Dionysij Episcopi Alexandrini, quam recitat Eusebius hist. lib. 6. cap. 34. vbi eius certamen ponitur.

^b Darij & soc.] Agit de Dario Vsuardus hac die; ceteri autem restituti sunt ex prædicto antiquo manuscripto.

^c Cyriaci & soc.] Beda de iisdem agit, ac recentiores, suffraganturq. manuscripta.

^d Timothei diac.] De quo etiam Græci hac die in Menol. ibiq. recentent eius martyrium.

^e Meuris & Theæ.] Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in Actis S. Porphyrij Episcopi Gazensis refert harum venerandas reliquias Gazæ positas esse in ecclesia S. Timothei martyris.

^f Gregorij Episc.] De eo Vsuardus hac die. Apud Bedam deprauate legitur Gregorius Papa. De eodem Ado, & alij recentiores. Numeratur hic decimustertius eius sedis Episcopus: sedit an. duodecim, & mens. sex, temporibus Vigilij & Siluerij Rom. Pont. vt constat ex tabulis eius ecclesiæ, quas recitat Demochares.

^g Adiuti abb.] Vet. manuscripta, ex quibus etiam recentiores hac die agunt.

^h Faustæ.] De eadem manuscript. Extat sanctæ Anastasiæ epistola perbreuis ad sanctum Chryzogonum, vbi de ea his verbis meminit; Faustæ mater Christianissima semper vixisse probatur & casta: hæc me inter ipsa cunabula fecit fieri Christianam, &c. Apud Nicephorum lib. 14. in fine, Flauia, pro Faustæ legitur, vt est apud Suidam.

D Tertio decimo Kal. Ianuarij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA^a sancti Thomæ Apostoli. Romæ sanctorum martyrum Liberati^b & Baiuli. Alexandriae sanctorum martyrum Ammonis^c, Zenonis, Ptolemæi, Ingenis, & Theophili militum, qui tribunalibus astantes, cum quidam Christianus in supplicijs positus trepidaret, & iam pene ad negandum declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabantur erigere: cumque hac de causa totius populi clamor in eos profiliret, prorumpentes in medium, Christianos se esse testati sunt: per quorum victoriam Christus, qui suis eam animi constantiam dederat, gloriosissime triumphauit. Geldubæ sancti Iulij^d martyris. In Arabia sanctorum martyrum Eugenij^e & Macarij presbyterorum, qui a Iuliano Apostata, cum ipsius impietatem arguissent, sæuissimis plagis affecti, atque in vastissimam eremum relegati, gladio cæsi sunt. Antiochiæ natalis sancti Philogonij^f Episcopi, qui ex cauidico ad eam ecclesiam regendam Dei nutu accersitus, aduersus Arium vna cum sancto Alexandro Episcopo & socijs primum pro fide Catholica certamen iniit, clarusque meritis quieuit in Domino: cuius annuam festiuitatem S. Ioannes Chrysostronus præclaro encomio celebrauit. Brixia sancti Dominici^g Episcopi & confessoris.

DECEMBRIS 20.

VIGILIA S. Thomæ^a.] De eadem Beda, & alij recentiores, Concil. Oxonien. & qui agunt de diuin. offic. vt Durand. lib. 6. c. 7. & alij. ^b Liberati & Baiuli.] Agunt de his Beda, Vsuardus tantum de Liberato in Amphitrea. ^c Ammonis & soc.] Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri de his hac die. Extat epistola S. Dionysij Episcopi Alexandrini, quæ recitat Euseb. hist. lib. 6. cap. 34. qua eorundem describitur martyrium.

^d Iulij.] De eo etiam Vsuardus hac die. Gelduba in Thracia ponitur ab Vsuardo, nisi sit mendum in codice: verum Plinius lib. 19. cap. 5. dicit Geldubam esse castellum Rheno impositum; aliam Geldubam non inuenimus. ^e Eugenij & Macarij.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, eorumque certaminis compendium breui summa perstringunt. Porro eorum Acta plenius prosecutus est Metaphrastes in vita sancti Artemij martyris, quam descripsit Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. die 20. Octobris. Memini me legisse

legisse eorundem certamen in eod. manuscr. biblioth. S. Petri in Actis Paternitij. ^f Philogonij Episcopi.] Græci etiam de Philogonio hac die in Menologio, Extat homilia S. Ioannis Chrysostromi dicta in die natali ipsius tomo 3. Ex litteris Arii hæresiarchæ, quas recitat S. Epiphanius Panar. hæresi 69. maxima pars eisdem Philogonio comparatur; dum illis significat, hunc ipsum suæ sectæ præcipuum aduersarium esse. De eodem

Hieron. chiron. Niceph. Episcopus chron. & Nicephorus Callist. hist. lib. 8. cap. 6. 7. 8. 9. & 14. ^g Dominici Episcopi.] Tabulæ ecclæs. Brixian. Meminit de eod. Rempertus eiusdem ciuitatis Episcopus in sermone habito de translatione S. Philastrii. De alio Dominico confessore agitur hac eadem die in nonnullis ecclesijs Hisp. de quo mentio habetur in Thesouro concion. tomo 2. ^h Eugenij & Macarij.]

21 Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. E*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	24	25	26	25	26	27	28	29			
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

VIGILIA S. Thomæ^a Apostoli, qui Parthis, Medis, Persis, Hyrcanis, & Brachmanis Euangelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Christiana religione instituisset, Regis iussu lanceis transfixus occubuit: cuius reliquæ ad urbem Edessam, deinde Orthonam in Apulia translatae sunt. In Tuscia sanctorum martyrum Ioannis^b & Festi. In Lycia sancti Themistoelidis^c martyris, qui sub Decio Imperatore pro sancto Dioscoro, qui quærebatur ad neeem, se offerens, equiteo tortus, raptatus, ac fustibus cæsus, martyrij coronam adeptus est. Nicomediæ sancti Glycerij^d presbyteri, qui in persecutione Diocletiani multis tormentis vexatus, in ignem demum coniectus, martyrium consummavit. Antiochiæ sancti Anastasij Episcopi & martyris, qui Rhoca imperante, a Iudæis sæuissimè necatus est. Treuiris sancti Seuerini Episcopi & confessoris.

DECEMBRIS 21.

VIGILIA S. Thomæ^a Apostoli.] De quo Beda, ac ceteri Latihorum; Græci autem pridie Non. Octobris, vt constat ex eorum Menologio, & constitutione Emmanuelis Imp. De prædicatione Thomæ, de qua hic agitur, quod ad Parthos pertinet, Origenes testatur lib. 3. in Genes. Euseb. hist. lib. 3. cap. 1. Ruffin. hist. lib. 1. cap. 9. Socrat. lib. 1. cap. 15. De Aethiopia meminit Ioannes Chrysostr. homil. in duodecim Apostolos, cū ait: Thomas baptismate Aethiopas dealbat. De præ-

dicatione ad Indos scribit Gregor. Nazianz. orat. ad Arianos, & Greg. Papa in Euangel. hom. 17. De ceteris regionibus, quæ hic numerantur, agit Sophron. apud Hieron. de Script. Ecclæs. auctor apud Isid. de vita & obitu sanct. c. 76. Dorotheus in Synopsi, Beda in collect. & alij. De veteribus monumentis eius prædicationis apud Indos, consule Hieron. Oforium Episcopum Siluentem grauisimum Indicarum resū nostri temporis scriptorē lib. 3. Non tantum Brachmanis, sed & Taprobanae insulæ accolis Euangelium annūciasse, scribit Niceph. hist. lib. 2. c. 50. Ante

cum idem affirmare videtur Theodoretus de legibus. De Actis S. Thomæ Gelasius meminit, & reicit inter apocrypha; eadem habet Augustinus lib. contra Adimant. Manich. cap. 17. contra Bauli lib. 2. c. 9. & de str. Domini in mon. lib. 19. c. 20. Exant ea inter passionis Apostolorum ex anonymo. Reliqua vero scripta eius nomine, vt Circuius, Actus, diuangelij, & Apocalypsis Thomæ dicta, damnata prius atque reiecta reperiuntur in primis ab Athanasio in Synopsi, Epiphan. in Panario hæres. 47. Innocent. Papæ epist. ad Exuperium Episcopum Tolosanum, Cyrillo in catechesi 6. ac denique a Gelasio Rom. Pont. in cap. sancta Rom. distin. 15. Thomam enim quemdam Manetis discipulum eorumdem scripturam auctorem fuisse, scribit idem Cyrillus in eadem catechesi prope finem, & Epiphan. hæres. 66. De sancti Thomæ corporis translatione, cu-

ius hic mentio habetur, iam satis suo loco superius die 3. Iulij. ^bIoannis & Festi.] De iisdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij agunt. ^cThemistoclis.] Agunt de eodem Græci in Menologio, ex quo etiam ceteri. ^dGlycerij.] De quo Græci in Menologio. Meminit eiusdem Nioeph. hist. lib. 7. cap. 6. & Metaphrast. in Actis. sanctorum Indes & Domne, die. 16. Decembris, apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 4.

^eAnastasi Episcopi.] Alius hic ab illo, de quo supra die 21. Maij. Vide notata ea die in Anastasio Sinaita. Meminit huius Niceph. hist. lib. 18. cap. 44. sed confundit cum priori, vt ibi diximus.

^fSeuerini Episcopi.] Vet. manuscr. ex quibus etiam Molanus hac die. Ponitur in tabulis Demochar. vicemimus secundus eius sedis Episcopus.

xxix. **Undecimo Kal. Ianuarij. Luna.** 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2					

ROMÆ via Lauicana inter duas Lauros natalis sanctorum triginta Martyrum, qui omnes vna die in persecutione Diocletiani martyrio coronati sunt. Ibidem S. Flauiani^b ex præfecti, qui sub Iuliano Apostata pro Christo inscriptione^c damnatus, & ad Aquas Taurinas in exilium missus, illic orans, spiritum Deo reddidit. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrum Demetrii^d, Honorati, & Flori. Alexandriae sancti Ischirionis martyris, qui cum ad sacrificandum conuicij & iniurijs cogere- tur, atque contemneret, præacuta sude per media viscera transuerberatus neci traditur. In Aegypto sanctorum Chæremonis^f Episcopi Nilopolis, & aliorum plurimorum martyrum: quorum alij, sæuente Decij persecutione, fuga dispersi, in solitudinibus errantes, a bestijs interempti sunt: alij fame, frigore, ac languore consumpti, alij a barbaris & latronibus necati, martyrij gloria coronati sunt. Nicomediæ sancti Zenonis^g militis, qui cum Diocletianum Cereri immolantem derisisset, maxillis contractis, dentibusq. excussis, capite truncatus est.

RIGINTA Martyrum^a.] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De loco Inter duas lauros, mentio habetur etiam in libello de munificencia Constantini, cū agitur de basilica sanctorum Petri & Marcellini ibi a Constantino erecta.

^bFlauiani.] Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. manuscr. Agitur de eo in Actis S. Bibianæ martyris. Locum Aquæ Taurinæ dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuscia fuisse constat: Plinius enim lib. 3. c. 5. Aquenses Taurinos ponit in Tuscia. De eodem loco pluribus scribit Rutilius Itiner. lib. 1. cum ait:

Nosse iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c. Rursus vero de Aquis Taurinis, & inde denominata ecclesia Tauritana, sub diocesi Centumcellensi, habetur mentio a S. Greg. in dialog. lib. 4. cap. 55. vbi plura de balneis ibi positus.

^cInscriptione damnatus.] Eiusmodi ignominia affici solitos Christianos confessores, docet Pontius diac. in vita S. Cypriani, dum ait: Quis denique tot confessores frontium notarum secunda inscriptione signatos, & ad exemplum martyrij superstitis referuatos, in centiuo tubæ cælestis animaret? Hæc ille. Seruorum vultus inscribi solitos, testatur Plin. lib. 18. cap. 3. & alij, vt Varro lib. 1. de re rustica. Seruos pœnæ etiã; vnde Suet. in Caio cap. 27. ait: Multos honesti ordinis, deformatos prius stigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut ad bestias condemnauit. De seruo hisce notis deformato meminit Valer. lib. 6. cap. 8. Dicebantur eiusmodi serui stigmatici; sic apud Dionem histor. Rom. lib. 97. itemq. aliquando litterati, atque inulti. Erat itaque inscriptio antiquum genus supplicij, quo summa irrogabatur ignominia, cum liberi hominis facies atris notis perpetuo mansuris profundis characteribus incideretur. Meminit eius supplicij Seneca lib. 3. de ira, c. 3. cum ait: Varia vinculorum genera, varia pœnarum, lacerationes membrorum, inscriptiones frontis, &c. Sed frequentius de beneficijs lib. 4. c. 137. & 138. vbi de inscriptione, qua Philippus Rex ingrati militem notandum præcepit. Constantinus Imp. eiusmodi vultus deturpationem lege vetuit, sic rescribens ad Eumelium: Si quis in ludum fuerit, vel in me-

tallum pro criminum deprehensorum, qualitate damnatus, minime in eius facie scribatur; dum & in manibus & in suris possit pœna damnationis vna scriptione comprehendi; quo facies, quæ ad similitudinē pulchritudinis cælestis est figurata, minime maculetur. l. 2. de pœnis. Cod. Theod. Theophilus Imp. hæreticus Iconoclasta abolitam antiquatamq. pœnam restituit, hisceq. non dicam ignominia, sed præclarissima laudis notis rigauit vultus sanctorum martyrum Theophanis ac Theodori fratrum, quos Methodius illustris confessor, qui ob Christi fidem ab eodem Imp. tenebatur sepulchro inclusus, per fidum internuncium his salutauit iambis:

Quorum libris scripta sunt in caelestibus Nomina, piæq. frontes compuncta notis: Hos, qui sepultus ante funus est suum, Vinclos salutat & ipse vinculis grauis.

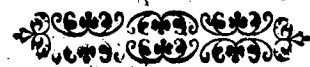
Hæc apud Georg. Cedren. in compendio hist. in Theoph. Commitatus est Theodoricus Rex Italiæ Opilioni & Gaudentio viris clarissimis, inscribendas notis ipsorum frontes. Boet. de consolat. prosa 4. Thracibus vero notæ in facie scriptæ erant in signum nobilitatis: vnde in proverbiū adductæ Thraciæ notæ, vt ex Herodoto notat Cæli Rodig. lect. antiq. lib. 7. c. 31. Meminit de Thracijs notis Valer. lib. 9. c. 14. 2. ext. Dacos ac Samatas solitos fuisse suas frontes notis inscribere, auctor est Plin. lib. 22. cap. 1. Stigmata fuisse etiam Britonum insignia, testatur Tertullianus lib. de virgin. veland. fuerunt & Syri stigmatici: non tamen in vultu, sed in vola manus, vel in ceruice (vt tradit Lucianus in Dea Syria) stigmata incidebant.

^dDemetrii & soc.] De his Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

^eIschyrionis.] In Beda mendose legitur Chiridonis; in Vsuardo, Schyrionis. satis constat ex epistola Dionysij Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euseb. hist. lib. 6. c. 34. cum eius Acta refert, Ischyrionem dici debere.

^fChæremonis Episc. & soc.] Beda, Ado, & alij de iisdem hac die: pluribus autem idem Dionys. eadem epist. apud Euseb. lib. 6. c. 34. prope finem.

^gZenonis.] Eius certamen describitur in Actis SS. Indes & Domne, apud Metaphrast. die 25. Decemb. Habet eadem Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE sanctæ Victoræ^a virginis & martyris, quæ in persecutione Decij Imperatoris, cum esset desponsata Eugenio Pagano, & nec nubere vellet, neque sacrificare, post multa facta miracula, quibus plurimas Deo virgines aggregauerat, a carnifice percussa est gladio in corde, rogatu sui sponsi. Nicomediæ natalis sanctorum viginti^b Martyrum, quos Diocletiana persecutio grauissimis tormentis cruciatis, martyres Christi fecit. Ibidem passio sanctorum Migdonij^c & Mardonij, quorum alter in eadem persecutione igne crematus, alter in fossam proiectus occubuit. Tunc etiam passus est diaconus sancti Anthimi Episcopi Nicomediensis, qui cum litteras perferret ad Martyres, a Gentilibus tentus, & lapidibus obrutus, migravit ad Dominum. In Creta sanctorum martyrum Theoduli^d, Saturnini, Eupori, Gelasij, Euniciani, Zetici, Cleomenis, Agathopi, Basilidis, & Euaristi, qui in persecutione Decij crudelia passi, capite cæsi sunt. Romæ beati Seruuli^e, de quo sanctus Gregorius^f scribit, quod a primæua sui ætate vsque ad finem vitæ paralyticus iacuit in porticu prope ecclesiam sancti Clementis, & demum Angelorum cantibus inuitatus, transiuit ad gloriam paradisi: ad cuius tumulum Deus miracula creberrime ostendit.

D E C E M B R I S 23.

VICTORIAE.^a] De eadē Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores: S. Aldelmus libro de laud. virg. tam profa quā carmine Victoriam, ac eius germanam Anatholiam pluribus laudat, earumdemq. res gestas commemorat. Habemus vtriusque Acta manuscr. quorum est exordium: Factum est autem vt vir, &c. Petr. in catal. lib. 1. cap. 83. de iisdem agit, atque alij.

^b *Viginti martyrum.*] Beda, Vsuardus, Ado, Petr. in catalog. lib. 1. c. 84. & alij recentiores hac die.

^c *Migdonij & Mardonij.*] Horū martyrium recensetur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphrast. die 16. Decemb. ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Agitur ibidem de diacono Nicomediensi, de quo hic mentio habetur. De Migdonio item Niceph. hist. lib. 7. cap. 5. qui agit & de Gorgonio, quem diuersum esse a Mardonio, Acta superius citata significant.

^d *Theoduli & soc.*] Agunt de his etiā Græci hac die in Menologio, eorumq. passionis Acta describunt: locupletius autem Metaphrastes, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. eadem referunt.

^e *Seruuli.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Eius Acta perpetuis scriptorum monumentis sanctus Gregorius Papa mandauit; agit enim de ipso lib. 4. dial. c. 14. & homil. 5. in Euangel. Erat eius memoria Romæ apud S. Clementem, vbi & eius vita picturis descripta habetur.

^f *Gregorius scribit.*] Etsi mente non exciderit, me notationes tantummodo, & non apologias, vel inuectiuas conscribere: tamen non omnino ab instituto alienum existimo, si cum sæpe in Romano Martyrologio libri dialogorum S. Gregorij Papæ adducantur in testimonium, eosdem (tanti Patris reuerentia ductus) a calumnijs vendicem, non dico hæreticorum (aliter enim cū illis mihi agendum esset) sed Catholici hominis Melchioris Cani Episc. Canar. dum in suorū quos scripsit locorum Theologicorum commentario lib. 2. cap. 6. aduersus prædictos dialogorum libros inconstanter ac inconsulte nimis loqui videatur; & quos iam mille fere annis tam Occidentalis, quam Orientalis Ecclesia summa fide, digna veneratione, immensisq. est laudibus prosecuta, audeat nouus assertor in controuersiam reuocare, ac fide minuere. At ne nos calumnia agere quis existimet; reddimus eius verba, præteritis nonnullis, quæ eodem capitulo ab ipso dicta, castigatione sunt digna. sic se habent, dum sanctos ac eruditos viros hallucinatos esse aliquando, conatus est demonstrare: Quæ (inquit) ego eadem de Beda atque Gregorio iure fortasse ac vere dicere possum: quorum ille in historia Anglorum, hic in dialogis quædam miracula scribunt vulgo iactata & credita: quæ huius præsertim sæculi Aristarchi incerta esse censent. Equidem historias illas probarem magis, si earum auctores, iuxta præfinitam normam, seueritati iudicij curam in eligendo maiorem adiunxissent. sed quoniam modeste & circumspicuo iudicio de tantis viris pronuntiandum est, ne in his quidem duobus reiicienda sunt plurima: pauca enim in eis possis arguere, quamuis historiam Ecclesiasticam reuocare ad seueriora iudicia contendas. Hæc ille: cetera autem, quibus eundem Gregorium fugillat, dicemus inferius. Appello te, vir erudite, qui feriendo demulces, & demulcendo feris (vt interim de Beda taceamus) cur non signas in Gregorij dialogis, illa quæ scribis, miracula vulgo iactata & credita; ne pauca, quæ tuo iudicio sunt arguenda, non arguens, vel reiiciens, integrum opus fide minuas, & in suspicionem adducas? Qui sint Aristarchi, qui ea incerta existiment; licet te ab illis subtrahere videaris, cum tamen eadem vulgo iactata ac credita dicas, re ipsa te inter illos adnumerat. Sed ante omnia te ipsum ad tuā reuoco scriptionem, dum præceptoris tui iudicium de te editum sic describis in duodecimo libri tui præfatio-

ne: Fratrem (inquis) Franciscum Victoria, lector optime, eum quem summum Theologiarum præceptorē Hispania Dei singulari munere accepit, solitū dicere audiui, postquam ab illius schola discessi, se ingenio meo quidem egregie delectari: sed id vereri, ne huius excellentia quadam elatus & exultans, immoderate iactarer; & grandior effectus, non læte modo & libere ingrederer, sed temere etiam ac licenter præceptoris vestigia conculcarem. Hæc tu ipse. At vtinam vnus tantum præceptoris, & non maiorū omnium de dialogis Gregorij iudicium contempnissēs, neque tot adstipulatoribus tuam prætulisses sententiam. Prouoco te ad Patres tuos sanctissimos ac eruditissimos viros Hispaniarum doctores, Isidorum, S. Illesonsum, eiusq. successorem post Quiricum, S. Iulianum, qui libros prognosticon scripsit. Quantum Isidorus Gregorij scripta omnia plurimi fecerit, ipsum consule lib. de vir. illustr. c. 27. vbi post immensa præconia, hæc tandem in fine: Felix (inquit) & nimium felix, qui omnium studiorum eius potuit cognoscere dicta. Illesonfus & ipse de vir. illustr. cap. 2. Tanto (inquit) per gratiam Spiritus sancti scientiæ lumine præditus, vt non modo illi præsentium temporum quispiam, sed ne in præteritis quidem par fuerit vnquam. Ita enim cunctorum meritorum claruit perfectiōne sublimis; vt exclusis omnium illustrium virorum comparationibus, nihil illi simile demonstraret antiquitas. Vicit enim sanctitate Antonium, eloquentia Cyprianum, sapientia Augustinum, &c. Certe Iulianus in his quæ diserit in libris prognosticon, e dialogorum S. Gregorij libris testimonium petit. Itemq. sanctorum Patrum conuentus ex iisdem dialogis mutuati sunt auctoritatem, ex iisdemq. citatas historias describere, vt in Concilio Triburiensi cap. 17. vbi recitatur mirandum illud prodigium de Valentino ecclesiæ Defensore, de quo S. Gregorius agit lib. 4. dialog. c. 53. quod præ ceteris forte Aristarchi tui commentum esse censent. Hadrianus Papa in epistola quam scripsit ad Carolum Magnum, non semel eisdem S. Gregorij citat dialogos. Iisdem dialogis vt validissimis armis vsus est etiā Ioannes Aurelianensis ad confutanda portentosa monstra Claudij Taurinensis. Quanti illos fecerit Zacharias Papa, hæc habes a Ioanne diacono lib. 4. cap. 75. Hos libros (inquit) Zacharias, sanctæ Ecclesiæ Romanæ Episcopus, Græco Latinoq. sermone doctissimus, temporibus Constantini Imp. post annos fere centum septuagintaquinque in Græcam linguam conuertens, Orientalibus ecclesijs diulgauit. Hæc Ioannes. Quanti autem eos Græci æstimarint, ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellant. Quid ad hæc, vir optime, numquid his omnibus cæcutientibus, tu solus

Ius vidēs? ac ceteris dormitantibus, tu solus vigilas? sed ad quam lucernam? tu ipse prodīs, dum eodem capitulo hæc de Ludouico **Mines**: Iustissima est (inquis) Ludouici querela de historijs quibusdam in Ecclesia confectis, &c. Hæc tu de illo, cuius scriptiones quali indiguerint scopā, notum est omnibus. Sed quid in his immoror? Quid de dialogis S. Gregorij sit sentiendum, cum tecum ago, non salterius quam tui ipsius appello iudicium. In memoriam, quælibet, reuoca, quid de his nuper senseris, quid ipse nuper scripseris: te ipsum enim ad tua scripta iterum prouocō. Hæc enim ante quatuor paginas eodem capitulo; quo de recta scribendæ historiæ tractare disputas, posita habes: Prima lex (inquis) ex hominum probitate integritatēq. sumatur. Quæ omnino res locum habet, cum quæ narrant historici, ea vel ipsi se vidisse testantur, vel ab his qui viderunt, accepisse. Qualia sunt pleraque in epistolis Ambrosij, Cypriani, Hieronymi, Augustini, in libris quoque de Ciuitate Dei, in dialogis S. Gregorij, breuiter in omnibus fere doctorum Ecclesiæ probatissimorum scriptis: in quibus mendacium suspicari, quod ad memoriam sempiternam transferre illi scribendo voluerint, piaculum est. Magnis quippe præclarisq. virtutibus viri sanctissimi atque optimi id consequi meruerunt, vt in rebus huiusmodi, quas vel spectasse se, vel ab alijs fide dignis qui spectauerint, se audiuisse testari sunt, fides omnino illis adhibeatur. Hæc tu quidem, cū statim in Erasmus, & in alios recēiores inueheris, qui stulte nimis a prædictis descuerunt. His certe nihil grauius, nihil eruditius, nihil denique Catholico homine dignius dici potuit. Sed quæ tanta in re tanta, tantula temporis mōra, in tanto homine inconstantia? quid dicam amplius non habeo; nisi quod illa priora diuino afflatus spiritu, veritate suadente, scripsisti, posteriora autem ipse tuo sensu conatus es, quo qui ducitur, mendax est, veritate attestante: Omnis homo mendax, Deus autem

verax est. Vt autem ad dictos dialogorum libros reuertar. Scripsit eos S. Gregorius anno quarto sui Pontificatus, vt colligi potest ex lib. 4. c. 36. cum pestilentiam, quæ primo anno suæ sedis Romæ afflixit, ante triennium esse grassatam affirmat. Quanta autem adhibita diligentia, quantoq. studio veritatis, opus elaborarit; cum quæ viderit, vel a certis probatissimisq. viris acceperit, scriptis mandauit; tam ex iisdem libris, quam etiam ex epist. 50. lib. 2. registr. ad Maximianum Episcopum Syracusanum scripta, facile potest intelligi. Sed de his hæcenus. Occurrimus etiam eiusdem obiectioni de eodem S. Gregorio, qui de Sozomeno agens in registro lib. 6. epist. 31. ind. 15. cap. 95. locum illius citat de laude Theodori Mopsuesteni Episcopi; quem quidem cum prædictus Canis apud Sozomenum non reperiri contendat, quasi oscitantæ Gregoriū redarguens, illum locum dicit esse Theodoret. lib. 5. c. 39. sed non animaduertit nos non habere integram historiam Sozomeni, ac cōplures eius libros excidisse. Nam cum ipse in præfatione ad Theodosium Imp. testetur, se perducere suam historiam vsque ad decimumseptimum Consulatum ipsius; cumq. ea quæ extat, nece Constantij Imp. collegæ Honorij terminetur, qui (vt auctor est S. Prosper in chronico, & alij) occisus est, Agricola & Eustachio. Conf. necesse est affirmare, decem & octo annorū saltem temporis Sozomeni historiam intercidisse; quibus præsertim temporibus, exurgente hæresi Nestoriana, quæ a prædicto Theodoro Mopsuesteno ducit originem, de eodē Theodoro prolixior erat absque dubio narratio. Ecquid mirum, si quod dixerat Sozomenus, a Theodoro repetitum inueniatur; cum & alia complura de his exempla in illorum historijs esse constet? Prætermittimus hic alia, quæ de Theodoro disputat; memores notaciones hic nos tantum conscribere, non quascumque controuersias disputare, omnesve aliorum errores corrigere.

xxvij. **A** Nono Kal. Ianuarij. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r s
 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
 t u A B C D E f F G H M N P
 22 23 24 25 26 27 28 29 28 29 1 2 3 4

VIGILIA^a Natiuitatis Domini nostri IESV Christi. Antiochiæ natalis sanctarum Virginum^b quadraginta, quæ in Deciana persecutione per diuersa tormenta martyrium consummarunt. Apud Spoletum sancti Gregorij

gorij^c presbyteri & martyris, qui temporibus Diocletiani & Maximiani Imperatorum primo nodosis fustibus cæsus, ac deinde post craticulam & carcerem, carduis ferreis in genibus percussus, sed & ardentibus lampadibus per latera incensus, tandem est decollatus. Tripoli sanctorum martyrum Luciani^d, Metrobij, Pauli, Zenobij, Theotimi, & Drusi. Nicomediæ sancti Euthymij^e martyris, qui in persecutione Diocletiani, cum multos ad martyrium præmisisset, ipse ense transfixus, secutus est ad coronam. Burdigalæ sancti Delphini^f Episcopi, qui Theodosij tempore claruit sanctitate. Romæ natalis sanctæ^g Tharsillæ virginis, amitæ sancti Gregorij Papæ, de qua ipse testatur, quod in hora exitus sui IESVM ad se venientem viderit. Treuiris sanctæ Irminæ^h virginis, filiæ Dagoberti Regis.

DECEMBRIS 24.

VIGILIA Natiuitatis Domini^a. De ea Beda, Vsuardus, Ado, Gregorius Turonensis ante hos omnes de gestis Franc. lib. 10. cap. 31. Amalarius de Ordin. antiph. cap. 14. Microlog. cap. 32. ac demum ceteri omnes qui agunt de offic. Ecclesiast. S. Augustinus presbyterum sibi subditum ab officio presbyterij remouendum putauit, quod inter alia (vt ait) Vigilia Natalis Domini, qua omnes ecclesiæ solent ieiunare, apud famosam mulierem prandere ac cenare præsumpsisset. Scribit de his ad Xantippum Numidiæ Episcopum epist. 236. De tremendo iudicio Dei in Eparchiū presbyterum eandem Vigiliam profanantem scribit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 87. vbi & de seuera animaduersione in se ipsum diuinitus immissa, cum se paulisper somno dedisset, subdit exemplum. Ea legant, attendantq. qui sacratissima illa nocte ad iniquitates & peccata vigilant.

^bVirginum quadraginta. De his item hæc die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 89. & alij recentiores.

^cGregorij. Beda, Vsuard. Ado, & alij de

his hac die pluribus agunt. Eius autem Acta ex antiq. codicibus edidit Mombrici¹ tom. 6. & Sur. tom. 6. Habemus eadem manuscriptis, quibus additur præclarum miraculum eius virtute editum anno Domini millesimo trigesimo septimo, incipit: Recolentibus vobis, &c.

^dLuciani & soc. De his Beda, Vsuardus, & Ado; consentiuntq. vetera manuscripta.

^eEuthymij. De eodem in iisdem Actis SS. Indes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphrast. die 26. Decemb. Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

^fDelphini Episcopi. Extant ad hunc sancti Paulini Nolani Episc. epistolæ quinque, videlicet 15. 16. 17. 18. & 19. meminith. eiusdem summa cum laude scribens ad Amanandum, eiusdem ciuitatis Episcopum, epistola 21. & 24.

^gTharsilla. Hanc feliciter ex hac vita migrasse hac die, scribit S. Gregorius, qui eius Acta pluribus refert; dial. lib. 4. cap. 16. & in Euang. hom. 38.

^hIrminæ. De eadem Ado, & alij recentiores, pluribus vero Trithem. de vir. illust. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 138. Claruit (vt ait) anno Domini 710.

xxvj. B Octauo Kalend. Ianuarij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
to	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

A NNO^a a creatione mundi, quando in principio Deus creauit caelum & terram, quinquies millesimo centesimo nonagesimonono: A diluuiio vero anno bis millesimo nongentesimo quinquagesimo septimo: A natiuitate Abraham anno bis millesimo quintodecimo: A Moysse, & egressu populi Israel de Aegypto, anno millesimo quingentesimo decimo: Ab vnctione Dauid in Regem anno millesimo trigentesimo secundo: Hebdomada sexagesima quinta iuxta Danielis prophetiam: Olympiade centesima nonagesima quarta: Ab vrbe Roma condita anno septingentesimo quinquagesimo secundo: Anno Imperij Octauiani^b Augusti quadragesimo secundo, toto orbe in pace composito, sexta mundi aetate, IESVS CHRISTVS aeternus Deus, aeterniq. Patris Filius, mundu volens aduentu suo pijsimo conserare, de Spiritu sancto conceptus, nouemq. post conceptionem decursis mensibus, (*Hic dicitur alta voce.*) In Bethlehem Iudae nascitur ex MARIA virgine factus Homo. (*Hic autem altius, & in tono passionis:*)

NATIVITAS^c Domini nostri IESV CHRISTI secundum carnem. (*Quod sequitur, legitur in tono lectionis Martyrology.*) Eodem die natalis sanctae Anastasiae^d, quae tempore Diocletiani, primo diram & immitem custodiam a viro suo Publio perpeffa est, in qua tamen a Chryfogono confessore Christi multum consolata & confortata fuit: deinde a Floro Praefecto Illyrici diutina custodia macerata, ad vltimum manibus & pedibus extensis ligata est ad palos, & circa eam ignis accensus; in quo martyrimum consummauit in insula Palmaria, ad quam cum ducentis viris & septuaginta feminis deportata fuerat, qui varijs interfectionibus martyrimum celebrarunt. Romae in caemeterio Aproniani sanctae Eugeniae^e virginis, quae tempore Gallieni Imperatoris post plurima virtutum insignia, post sacros virginum choros Christo aggregatos, sub Nicetio Urbis Praefecto diu agonizans, nouissime gladio iugulata est.

Nicomediae passio multorum^f millium Martyrum, qui cum in Christi Natali ad Dominicum^g conuenissent, Diocletianus Imperator ianuas ecclesiae claudi iussit, & ignem circumcirca parari, tripodemq. cum thure praeforibus poni, ac praekonem magna voce clamare, vt qui incendium vellent effugere, foras exirent, & Ioui thus adolerent: cumq. omnes vna voce respondissent, pro Christo se libentius mori, incenso igne consumpti, eodie nasci meruerunt in caelis, quo Christus in terris pro salute mundi nasci dignatus est.

DECEMBRIS 25.

ANNO a creatione mundi quinquies millesimo centesimo nonagesimonono. Ita antiquae tabulae ecclesiarum, secundum supputationem septuagintaduorum interpretum, ex Eusebij chronico: quam quidem tam Occidentalem, quam Orientalem Ecclesiam constat esse secutam. Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias esse diuersorum sententias; quorum alij in his septuagintaduos interpretes, alij autem Hebraicam veritatem secuti sunt: rursusq. nec in vnam conuenire sententiam, qui praedictos interpretes, sicut nec qui Hebraeorum codices sunt sectati; adeoq. inter se dissentire, vt licet tam Latinorum, quam Graecorum ingens sit numerus, qui tempora supputarint; nullus fere, qui alteri in omnibus consentiat, inueniatur; iureq. in his dici illud possit: Quot capita, tot sententiae. Non est modo nobis dicendum per singula; nec breui scholio coarctanda sunt, quae praegrande volumen exposcunt. Satis tibi sit, candide lector, nos hic demonstrare eiusmodi annorum supputationem positam esse more maioru, simulq. ostendere Catholicam Dei Ecclesiam in supputando annorum numero septuaginta interpretes sequi consueuisse. Est de his in primis S. Augustini testimonium lib. 15. de Ciuit. Dei cap. 11. vbi agens de supputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorem suscepit Ecclesia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicae veritati; idq. (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, sed quod qui ex eis descriperunt, aliquo errore lapsi sunt. ita dicto lib. 15. cap. 13. Id ipsum S. Hieron. de Hebraic. quaest. in Genes. Insuper Iulianus Episcopus Toletanus doctrina ac sanctitate celebris docet antiquum esse morem Romanae Ecclesiae, in supputatione temporum sequi septuagintaduos interpretes. Agens etenim contra Iudaeos, pluribusq. differens, ac praef-

ferens eam interpretum supputationem illi quae ex Hebraicis codicibus colligitur, post multas rationes, haec subdit de antiquo Ecclesiae usu: Ergo (inquit) illa nobis & sola pro his annis est obseruanda auctoritas septuaginta interpretu, quae merito omnibus editionibus & translationibus antefertur; quam etiam vsque omnes doctores Ecclesiastici tenuerunt, & in hac praecipue annorum supputatione secuti sunt. Haec Iulianus, Docent haec etiam cum reru ecclesiasticarum exempla, tum etiam sanctorum Patrum auctoritates & testimonia. Acta Synodica oecumenica secundum praedictos interpretes annos enumerat. Constat id ex sexta Synodo can. 5. apud Theod. Balsam. pag. 198. Antiqui Patres, tam Graeci, quam Latini, pari modo numerarunt, vt Heros Episcopus Antiochenus, Theophilus eiusdem ciuitatis Antistes, Hippolytus Portuensis, Cyprianus, Origenes, Iulius Africanus, Epiphanius, Eusebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas, & alij complures: Latinorum autem Lactantius, Philaster, Augustinus, Orosius, Iulianus Episcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alij plures ex recentioribus, quos omittimus. satis fit modo declarasse, Catholicam Dei Ecclesiam in supputatione annorum ab origine mundi dictos interpretes esse secutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus haec sunt descripta, testantur. At quid dicam nostrates? cum factum constet a Iudaeorum historicorum antiquioribus; quorum qui clarissimus habetur, Iosephum constat numerasse annos ab origine mundi secundum septuagintaduos interpretes, non autem secundum Hebraicam veritatem. quod ex eo facile intelligi potest, dum in praefatione librorum de Antiquitatibus, & contra Apionem lib. 1. ab origine mundi vsque ad sua tempora numerat quinque mille annos. Quod si qui ex textu Hebraico colligitur numerus, certior esset; Hieronymus eius sectator atque defensor ad quid in lib. 1. comment. in epist. ad Tit.

Tit. c. 3. hæc ait: Eiusmodi annorū certum numerū aut difficile est inuenire propter librorum varietatem, & (dū paulatim de inemendatis inemendata scribuntur) errores innotos: aut etsi inuenimus magno studio & labore, nihil profutura cognoscas. Faciunt certam quidem fidē eius rei multiplices supputatores ab inuicem discrepantes, qui licet ex Hebraico fonte numerum deducant annorum mundi, vix vnus vel alter reperitur qui alteri in omnibus consentiat. Cuius rei creditur desperatione victos antiquorum complures, qui ante tēpora Constantini scripsere de temporibus commentarios, non nisi a Moyfi tēpore annos numerare cœpisse, vt tradit Lactantius lib. 4. c. 5. Quamobrem nullus faceffat negotium, si de annis ab origine mundi, ex Hebraica veritate alij, tum antiquiores, tum recentiores, supputauerint annos. Nam si id assequi maioribus minus licuit; certe quomodo id recentiores sibi tuto vendicent, non intelligo: etenim si codicum restituendā lectio est, non nisi ex antiquioribus exemplaribus recte fieri posse continget. At de his satis.

h Anno Imperij Octauiani Augusti quadragesimo secundo. Id etiā profitetur Euseb. in chron. Epiph. in Panar. lib. 1. hæref. 20. & iterum lib. 2. hæref. 51. id in homilia de Indictione, quæ Græce scripta Ioan. Chrysof. esse dicitur: id ipsum Græcorum ceteri, Beda de sex ætat. & alij. Sed huic sententiæ auctores grauissimi refragari videntur, dum affirmant Dominum nostrum Iesum Christum natum anno quadragesimo primo Imperij Octauiani Augusti. Id etenim habent in primis Irenæus lib. 3. c. 25. Tertullianus contra Iudæos, sanctus Hieronymus iterum, vt in Isai. cap. 2. in Daniel. lib. 1. cap. 9. Cassiodorus, Iulianus Episc. Tolet. Marianus Scorius, & quidam ex recentioribus hōs secuti. Sed huiusmodi discrepantia facillime conciliatur, si annorum Imperij Augusti diuersa supputationis ratio attendatur. Eusebius etenim, Epiphanius, & alij eam sententiam de anno quadragesimo secundo secuti Augusti annos exordiuntur a nece Cæsaris, qui fuit annus ante Triumviratū, quo re vera ex senatus consulto declaratus est Imperator; eo quod suo exercitu Romā ab Antonij furore liberasset. Testatum id habes expresse in epistola decima quinta Ciceronis ad Brutum, cuius quidem epistola tempus fuisse annum ante Triumviratum, facile quisque intelliget, qui illorum temporum res gestas nouit. Quanta æstimatione fuerit illa collati Imperij dignitatis amplitudo, scribens Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaque timeo de Consulatu, ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis, quam inde, si Consul factus sit, descensurum. Hæc ille de ea Imperij Cæsaris maiestate; quā maioribus in dies accessionibus auctam constat, quousque summa rerum potitus,

plenissimæ potestatis (vt dicemus paulo inferius) Imperator est appellatus. A prædicto itaque tempore complures antiquorum annos Augusti Imp. numerasse, certissimum est. Id etenim Eusebium fecisse, ex eius chronico satis constat: inde etiam Epiphanius numerare cœpisse liquet, vt ostendimus in apparatu ad nostros Annales Ecclesiasticos. Qui vero numerare consueuerunt a tempore Triumviratus (id etiam vsu quodam receptum fuisse videtur) ijure natū dicunt Christum Dominum anno eiusdem Imperij quadragesimo primo. Rursus autem alia ratione Clemens Alexan. lib. 1. Stromat. numerans annos Imperij Augusti ab eo tempore, quo debellatis iam cunctis hostibus, summa rerum potitus, Imperator antonomastice est appellatus, ait Dominū Iesum Christum natum anno vigesimo octauo eius Imperij. Hæc ea quidem ratione, quod anno septingentesimo vigesimo quinto ab Vrbe condita, Octauiano quintum & Apuleio Conss. (inquit Dio lib. 52.) idem Octauianus Imperatoris nomen accepit, non quale propter victoriam tribui vetusto more solebat (id enim sæpius & antea, & postmodum ex ipsis actionibus reportauit, vicies quidem Imperator dictus) sed quo summā Imperij demonstraretur, &c. Paulō post autem accepisse oblatum a Senatu sibi nomen Augusti, idem auctor testatur: Hæc de annis Augusti ex Fastis Consularibus sunt deducta, quibus vsi sunt Patres ad exactam temporum rationem peruestigandam; quos qui contemnit, in multos errores labi necesse est. In qua sententiam S. Augustinus lib. 2. de doctrina Christiana cap. 28. hæc ait: Per Olympiades, & Consulū nomina, multa sæpe quaruntur a nobis; & ignorantia Consulatus quo natus est Dominus, & quo passus, nonnullos coegit errare: Hæc Augustinus. Ex quo autem in hæc senel incidimus, quo annorum ratio ex Fastis Consularibus deducenda, firmior certiorque esse noscatur, hic obiter insulsa nimis & imprudenti quorundam obiectioni occurrimus, dicentium ex multitudine Consulū suffectorum & allectorum, fallacissimum esse annos per Consules numerare; quasi necesse sit dictos Consules cum illis qui ordinarij Consules sunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quæ modo occurrit, sententia his satis faciat, cuius libro 43. hist. Rom. hæc sunt verba: Ab eo tempore (anno ab Vrbe condita septingentesimo nono, quo Fabio Consule mortuo, suffectus est ad paucas horas Caninius) coeptum est, vt per pauci toto anno Consulatum gererent; sed alij pauciores, alij plures menses diesque, prout casus tulisset, eo magistratu fungerentur: ac nostro quidem tempore (Seueri Imp. videlicet) nemō neque ad integrū annum, neque amplius duobus mensibus sepe cum collega aliquo Consul est: in ceteris

ceteris ab antiquo more nihil discrepamus: annorum autem numerus his qui ab initio eius Consules fuerunt, adscribitur, &c. Hæc Dio, & ipse eodem ordine numerans singulos annos, sicut & fecisse constat Liuium, Tacitum, & alios historicos nobilissimos. Porro tantum abest vt in annorum numero aliqua ratio haberetur suffectorum vel allectorum Consulū: vt dicat Auson. Gallus in gratiarum act. pro suo Consulatu, sub quibus Consulibus ij Consulatum gesserint, quære opus fuisse.

NATIVITAS.] Hac ipsa die ex antiqua Ecclesiæ Catholice traditione Natalem Domini celebrari solitū, præter ea quæ feruntur in Const. Clem. lib. 5. cap. 13. S. Augustinus testatur in Psal. 132. & alij. Scimus tamen de die Natali Domini fuisse diuersas sententias, quas recenset Clemens Alexand. lib. 1. Stromat. Aegyptij inter alios a ceteris discrepantes, celebrabant Natalem Christi, quo die agimus nos Domini Epiphaniam. Id etenim constat ex procemio Paschalis epistolæ Theophili Episcopi Alexandrini, ex qua Cassian. collat. 10. cap. 1. sanctus Epiphanius etiam in eadem videtur perstitisse sententia, vt natus esset Dominus Iesus vndecima die mensis Tubi, ipse est apud nos dies Epiphaniæ. sic ipse in Panar. hæref. 51. quam quidem opinionem refellit S. Hieronym. in Ezechiel. lib. 1. cap. 1. Porro Græcorum ceteri consentientes Ecclesiæ Latinæ, distinguere norunt diem Natalem Domini a solemnitate Epiphaniæ, vt apparet ex Greg. Nazian. & alijs Græcis Patribus. Extat & de his homil. S. Ioan. Chrysof. Græce scripta in biblioth. Sfortiana: idq. secuta est etiam ecclesia Africana, vt scribit S. Aug. contra Crescon. lib. 4. cap. 37. & ser. 40. de diuersis. Duplici nomine hæc dies dicta a Græcis reperitur, nimirū Natiuitas, & Theophania, vt auctor est Gregor. Nazian. orat. in Christi Natiuit. vbi Nicetas in schol. Theophania (inquit) diuinitatis, Natiuitas humanitatis. Licet Latini Theophaniam dixerint Epiphaniā, vt Ordo Rom. Albin. Flac. de diuin. offic. & alij hos secuti. In quam autem hebdomadis diem inciderit Natalis Domini, docet sexta Synodus, quæ prima die, quam nos Dominicam appellamus, natum Dominum profitetur, cap. 8.

d Anastasia. De eadem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad xj. Kal. I. Ianuarij. Eius martyrij Acta a Metaphr. edita descripserunt Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Alia paulo diuersa in antiq. cod. manuscript. habemus, quorū exordium est: Prætextati viri illustri, &c. Eadem Mombr. to. 1. Præfert eorū titulus Anastasium Bibliothecariū auctorem, de cuius præfatione in eadē Acta meminit Molan. in addit. ad Vsuardum. legimus eandē in dicto codice, quæ sic incipit: Omnia quæ a sanctis gesta sunt, &c. Duas fuisse Anastasias, superius diximus: quarū fe-

nior passa est Valeriano Imperatore; agitur de ea V. Kal. Nouemb. Hæc autem iunior dicta, martyrio coronatur temporibus Diocletiani Imperatoris. Duas etiā Anastasias nouit Niceph. histor. lib. 7. cap. 14. Fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine Titulus hætenus perseuerat, cuius habetur mentio in Concilio primo Romano sub Symmacho, atque in Ord. Rom. & alijs in locis. Illa autem senior, quæ Sirmij passa dicitur, Constantinopoli erat celebris: quam olim fuisse veneticam, tradit Niceph. histor. lib. 14. cap. 10. in fine; vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Episcopi Constantinopolitani Sirmio Constantinopolim translatas: id ipsum Theodorus lector lib. 2. collect. in fine; additq. eas esse reconditas in basilica Anastasiæ, non quidem ab ea primum ita denominata, sed a S. Gregor. Nazianz. cum illic fides collapsa excitata esset, ita dicta: quam quidem olim perexiguam in augustiorem formam a se auctam sanctus Marcianus in honorē Dei genitricis, & Anastasiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani Acta testantur, quæ descripsit Metaphr. habetq. Lipom. tom. 5. De eadem basilica & insigni miraculo illic edito agit Niceph. hist. lib. 15. cap. 22. & eadem quæ diximus Marciani Acta: eam vetustate consumptā ac denuo restitutam Basilius Imperator lapideo exornauit fastigio, vt tradit Cedren. in compend. hist. in Basilio Imperatore. Monemus lectorem, de vtrisque Anastasijs contigisse, vt ob commune nomen, incuria quadam, Acta communicata atque simul confusa videantur, vt quod alterius est, alteri tribuatur: Rursus apocrypha quædā, immo falsa omni no ferri ex anilibus fabulis cōgesta de sancta Anastasia, quod interfuerit sanctissimo Virginis puerperio, eo quod scilicet eadem die de ea commemoratio in Ecclesia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, esse epistolas ad Chrysogonum, quas recitant Nicephorus, Suidas, & alij, certum est.

e Eugenia. Agunt de eadem Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum; Græci in Menol. pridie huius diei. Meminit eiusdem; vt celeberrimæ martyris, Alcimus Auitus Episcopus Viennensis in carmine ad Fuscina sororem de laude castitatis, lib. 6. cap. 20. Fortunat. in carm. de gaudio & spe vitæ æternæ, Aldelmus pluribus lib. de laude virginit. Eius Acta descripta a Metaphr. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habent tamen aliqua quæ censura indigeant; veluti quod ibi legitur de Philippo Eugeniæ patre, facto (vt ait auctor) Episcopo Alexandrino; quod plane commentum esse, tabulæ Episcoporum Alexandrinorum, quæ ab Eusebio in chron. & in histor. & a Nicephoro Episcopo Constantinopolitano describuntur, & alijs, manifeste declarant.

f Multorum millium martyrum. Græci autem

tem vt horum solemnitate celebrari agent, transfulerunt eam post diem sequentem in Menolog. his verbis: Certamen viginti millium martyrum sub Maximiano Imp. apud Nicomediam combustorum. Pluribus autem de his Niceph. hist. lib.7.c.6. vbi & ea quae hic leguntur, fusius explicantur.

Ad Dominicum conuenissent.] Conuenire ad Dominicum, duplici potest sensu accipi; ac primo, vt idem sit Dominicum, quod ecclesia, quo Christiani conueniunt: ita in Concilio Laodicensi can.28. & de iudaeis & gentibus quod autem ibi Dominicum dicitur, translatum habetur, Basilica, dist.42.c. non oportet. Quo etiam sensu Cyprianus de opere & eleemosina. In Dominicum (inquit) sine sacrificio venis? Et apud Ruffin. hist. lib.1.cap.2. Tunc senior: Si haec (inquit) ita esse credis, surge, & sequere me ad Dominicum, &c. Erat Antiochia nobilissima basilica, Dominicum aureum, appellata, vt auctor est Hier. in chron. anno 22. Constan. Imp. Porro huius nomenclaturae Eusebius in oratione de laudibus Constantini hanc affert causam: Aedes sacras (inquit) & templa vni omnium Deo atque vniuersarum rerum Domino dicanda consecrandaq. curauit: vnde etiam templa quae erant ei consecrata, Domini nomen obtinuerunt: quod nomen non ex hominibus, sed ex ipso omnium Domino illis fuit impositum, & propterea Dominica sunt appellata. Hae Eusebius: eadem fere Vualfrid. Strab. de reb. eccl. c.7. Alio autem sensu, conuenire ad Dominicum, idem est, quod ad sacrificium mysticum, ad ipsas sacras Missas accedere, idemq. celebrare Dominicum. Est de hoc eiusdem

Cypriani exemplum eodem lib. de opere & eleemosina. Locuples (inquit) & diues es, & Dominicum celebrare te credis, quae corbonam omnino non respicis? & epist. 63. ad Caccilium: Numquid ergo Dominicum post cenam celebrare debemus? &c. intelligens ipsum diuinum Missae sacrificium. Veterem eiusmodi loquendi morem docent Acta Proconsularia sanctorum martyrum Saturnini & soc. quae extant apud Sur. tom. 1. die 11. Februarij. Vbi sancti martyres iudicio postulati, quod sacram Synaxim contra Imp. praecipua egissent, sic eorum Proconsuli responderunt: Dominicum cum fratribus celebraui. Et iterum: Sine Dominico esse non possumus. Et inferius ex verbis Proconsulis sic interrogantis: Si in collecta fuisti? Respondit: Quasi Christianus sine Dominico esse possit, aut Dominicum sine Christianis celebrari. An nescis, satana, in Dominico Christianum, & in Christiano Dominicum constitutum? Et post alia: Ego deuota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratribus feci, quia Christianus sum. Haec ibi Felix martyr. Saturninus autem, cum rogaretur ab eodem Proconsule Anulino his verbis: Tu Saturnine interfuisti? respondit Saturninus: Christianus sum. Ait ille: Non a te quaero hoc, sed vtrum egeris Dominicum? Cui respondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator est Christus, &c. Haec quidem cum ad praedictam vocem declarandam, tum etiam vt innotesceret, quo ardore fidei, etiam tempore persecutionis, Christiani ad diuinum sacrificium conuenirent; vt est egregium exemplum praedictorum martyrum, simulq. horum, de quibus hac die agitur.

xxv. 25. C Septimo Kal. Ianuarij. Luna. 26

Calendar table with letters a-z and numbers 7-30.

IEROSOLYMIS natalis sancti Stephani a proto-martyris, qui a Iudaeis non longe post Ascensionem Domini lapidatus est. Romae sancti Marini b ordinis senatorij, qui sub Carino Imperatore, & Marciano Praefecto, Christianae religionis causa comprehensus, equuleo & vngulis feruili more punitus, in sartagine deinde coniectus, sed igne in rorem conuerso liberatus, feris quoque obiectus, & ab illis seruatus illaesus, tandem ad aram iterum ductus, cum idola oratione eius corruissent

ruissent, percussus gladio, martyrij triumphum adeptus est. Item Romae via Appia depositio S. Dionysij c Papae, qui multis pro Ecclesia impensis laboribus, fidei documentis clarus effulfit. Ibidem sancti Zosimi Papae & confessoris. In Mesopotamia S. Archelai d Episcopi, doctrina & sanctitate celebris. Maiumae e sancti Zenonis f Episcopi. Romae S. Theodori s mansionarij ecclesiae S. Petri, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

DECEMBRIS 26.

STEPHANI Protomartyris, qui non longe post Ascensionem Domini lapidatus est. Hae eadem verba sunt in vet. Rom. Martyrolog. quibus adtipulantur antiqua manuscr. necnon Beda, Vsuard. Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quae Euodij & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Niceph. hist. lib.2. c.3. & Glycas in 3. parte Annalium. Errore etenim librorum factum puto, vt loco septem mensium (quod spatium temporis intercessit a Christi Ascensione vsque ad martyrium Stephani) septem anni positi habeantur. Rursus autem eum terminum necis eius ab Ascensione Domini nimis arctant aliqui ex recentioribus, putantes eius martyrium contigisse tertio Nonas Augusti, quo eius sacri corporis inuentio celebratur: cui quidem sententiae S. Augustinus ac ceteri aduersantur, dum in suis sermonibus hac die dictis, hunc diem natalem Stephani, quo necatus a Iudaeis palmam martyrij adeptus est, profitentur. Id etiam superius notauimus ea die mentionis. Praeter sanctorum Patrum de his testimonia, etiam firma ratio persuadet, saltem vsque ad hanc diem Stephani martyrium esse dilatatum. Nam post Ascensionem Domini, post Spiritum sanctum datum Apostolis (vt habent Acta Apostolica) perseueravit aliquandiu Ecclesia in fractione panis; indeq. occasione oborti diffidij, actum est de electione diaconorum, cu electus est Stephanus, qui perseueravit aliquod temporis spatium faciens signa & prodigia magna in populo: qui ministravit & Iacobo Apostolo, vt tradit S. Ignatius in epistola ad Trallianos. Quae quidem omnia impleri potuisse ab Ascensione Domini vsque ad tertium Nonas Augusti, nulla ratio persuadet. Quam vero occasio fuerit vt ea die de inuentione ageretur, suo loco superius diximus. Dicitur S. Stephanus tam a Latinis, quam Graecis Patribus, Archidiaconus, siue Primicerius diaconorum, idemq. & Protomartyr. Cuius laudes egregijs orationibus profecuti sunt

Patres, quas omittimus recensere. Quo loco occisus lapidibus fuit, ingens basilica ab Eudocia Augusta erecta est, de qua Niceph. lib.14. cap.50. Marini.] Agit de eodem Vsuardus hac die. Extant eius Acta apud Mombrit. tom.2. Vincent. lib.13. c.38. & 40. & Petr. in catal. lib.1. cap.6. Dionysij Papae.] Vsuardus de eodem hac die, Beda autem postridie. De eius successione Euseb. chron. & hist. lib.2. cap.24. Optat. lib. contra Parmen. August. epist. 165. Hieron. de script. Eccles. in Dionysio Alexandr. Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccles. Zosimi Papae.] De eodem Beda; sed per errorem confusus habetur cum alio Zosimo, de quo idem supra xv. Kal. Ianuarij. De huius successione agit S. Prosper in chron. Marcellin. Comes in chron. Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & alij. Eius autem Acta fusius scripta sunt a nobis in Annal. Eccl. Archelai Episc.] Hic primus restitit impio Maneti haesiarchae, fuitq. Episcopus Caesariarum in Mesopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hierosolym. in catechesi sexta, & Epiphan. haes. 66. & lib. de mensuris & ponder. Maiumae.] Est Maiuma ciuitas in Palaestina, quae & Nauale, seu Portus Gazae dicta est: postea vero a Constantino dicta est Constantia: sed Iulianus Apostata, in odium illius, & nomen & priuilegia in eam collata abstulit, & Gazae iterum subiecit; quae per Synodum in pristinum est restituta. De his Eusebius in vita Constantin. lib.4. c.37. & 38. Sozom. lib.2. cap.4. in fine, & lib.5. cap.3. Niceph.8. c.33. & lib.1. c.4. Accidit hic opportune, vt de Maiuma agamus, quo nomine festum appellatur, de quo est titulus lib.11. Cod. Iustin. & vnic. de eodem, qua Arcadius Imp. praecipit, vt sic restituatur illa celebras, vt tamen seruetur honestas, & vecundia castis moribus perseueret. Eadem in l.15. tit.6. Cod. Theod. vbi & secunda lex est, qua ab eodem Imperatore Maiuma penitus interdicitur. Certe acquiescere non possu-

possumus Suidæ, vel Alciato lib. 5. Parerg. c. 5. eum secuto: dum dicunt fuisse festum a Romanis mense Maio ad Ostia Tiberina celebrari solitum. Nullus enim antiquorum, aut recentiorum, qui res Romanas sunt profecti; nec insuper Kalendarium ipsum festorum dierum Gentiliū, quod summa cum diligentia nunc est editum, vllum de ea celebratione verbum facit. Certe quidem Plutarchus in Problem. Rom. quæst. q. 86. dum de his agit quæ Romani mense Maio agere solerent, nullam prorsus de his quæ a Suida scribuntur habet mentionem. Præterea non in Occidentalibus oris, sed in Oriente Maiumæ spectaculum viguisse, ex nuper citatis Arcadij Imperatoris legibus satis comperitur habetur. Cum enim in Codice Theodosiano dictæ leges datæ reperiantur Constantinopoli; euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum spectaculorum obscenitates coercendas, quæ in Oriente sub ipsius ditioe exercebantur. Quænam enim subest ratio, vt Orientis Imperator Constantinopoli daret leges de his quæ Romæ agerentur, cum Occidentali Imperio tunc præfset Honorius? Quænam autem ea essent spectacula, & cur sic dicta, paulo exactius inuestigemus. Ea quidē fuisse foedissima, prædictæ ab Arcadio latæ leges significant; & (ni fallor) ea ipsa videntur, aduersus quæ S. Ioannes Chrysoft. declamat in homilia de Dauid & Saule, cum ait: Non metuis, non expauescis, dum oculis, quibus illic lectum, qui est in orchestra, spectas, vbi detestandæ adulterij fabulæ peraguntur, iisdem hic sacram mensam intueris? &c. Omnium enim libidinum imagines tam verbis quā re ipsa repræsentari illis obscenis ludis, ostendit.

idemq. vetuit, ne qui illis spectaculis interfuisent, in ecclesiam ingredi præsumerent, nisi prius peccatum per penitentiam expiasent. Mihi etiam illud persuadetur, eiusdem Chrysoft. declamationibus impulsam fuisse Arcadium Imperatorem, primo vt eam legem ferret, qua a Maiuma, quæ essent foeda, refecaret; deinde vero, vt post bienniū, Consule Theodoro, iterum lege lata prorsus abscinderet, ac prohiberet. Memini me legisse etiam Iulianum Apostatam in Misopogone Antiochenos de Maiumis ferijs redarguisse, cum ait: Vnusquisque vestrum priuatim in conuiujs & ferijs Maiumæ pecuniam effundit: pro nobis ipsis & communi salute neque priuatim neque publice sacrificatis, &c. Quod autem ad nomen pertinet; non aliunde quam a dicta ciuitate Maiuma originem ducere, existimo: siquidem ibidem impudicissime colebatur Venus, cuius turpissimum simulacrum in loco, qui dicebatur Tetramphodos, ad Arcadij vsque tempora libidinum illecebris palam expositum permansit; quod virtute sanctæ Crucis, agente S. Porphyrio Gazensi Episcopo, sponte collapsum, perfractum est, eiusdem Arcadij tēpore. Scribit eam historiā Marcus diaconus Gazensis; eamq. retulit Metaphr. in diē 26. Februarij. ^{g Zenonis Episcopi.} De eodem Sozomenus hist. lib. 7. cap. 27. Niceph. hist. lib. 4. cap. 47. & lib. 13. cap. 2. vbi ait, ab hoc ordinatum esse lectorem sanctum Ioannem Chrysoftomum: illum esse ratus, de quo Socrat. histor. lib. 6. c. 3. sed verius puto, illum fuisse Zenonem Tyrium Episcopum, de quo superius 5. Iunij in Dorotheo. ^{h Theodori.} Agit de eodem S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 34.

xxiiij. D Sexto Kalend. Ianuarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

APVD Ephesum natalis sancti Ioannis^a Apostoli & Euangelistæ, qui post Euangelij scriptionem, post exilij relegationem, & Apocalypsim diuinam, vsque ad Traiani Principis tempora perseuerans, totius Asiæ fundauit rexitq. ecclesia. Alexandria sancti Maximi^b Episcopi, qui satis clarus & insignis titulo confessionis effectus est. Constantinopoli sancti am confessorum Theodori^c & Theophanis fratrum, qui a pueritia in monasterio sancti Sabæ

Sabæ nutriti, cum postea pro sanctarum imaginum cultu aduersus Leonem Armenum strenue decertarent, eius iussu verberibus affecti, exilio relegantur: sed eo mortuo, rursus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, constanter resistentes, verberibus iterum cæsi, in exilium pulsi sunt, vbi Theodorus in carcere expirauit: Theophanes vero, pace demum Ecclesiæ reddita, factus Nicænus Episcopus, quieuit in Domino. Ibidem sanctæ Niceratæ^d virginis, quæ sub Arcadio Imperatore claruit sanctitate.

DECEMBRIS 27.

IOANNIS ^{Apostoli^a.} De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio vj. Kalend. Octobris his verbis: Migratio sancti gloriosi & celebris Apostoli ac Euangelistæ Ioannis cognomento Theologi. Hæc illi, re verâ vita functum credentes, sicut & Polycrates Ephesi Episcopus scribens ad Victorē Romanum Pontificem, quem refert Eusebius histor. libro 3. cap. 25. atque Ioannes Chrysostomus in homilia in laudem duodecim Apostolorum, vbi de Ioanne ait, quod post mortem tamquam viuus Ephesum curat: idemq. de eius sepulchro non ossibus vacuo meminit homil. 26. in epistolam Pauli ad Hebræos. id ipsum & alij Græcorum profitentur; Latinorum autem antiquior Tertullianus hæc in libro de anima: Translatus est (inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta est, dilata scilicet: ceterum morituri asseruantur, vt Antichristum suo extinguant sanguine. Obijt & Ioannes, quem in aduentum Domini remansurum frustra spes erat. Hæc Tertullianus. Hieronymus id ipsum asseueranter affirmat libro de Scriptor. Ecclesiast. in Ioanne, & commentar. in Matth. cap. 20. Cælestinus Papa in epistola quam scribit ad SS. Synodum Ephesinam meminit reliquias sancti Ioannis Euangelistæ Ephesi in honore haberi, ostendens eum iam esse defunctum. De iisdem Synodica Orientalium ad senatum Constantinopolitanum; extat inter Acta Concilij Ephesini edit. Peltanæ tom. 2. cap. 14. & tom. 3. cap. 6. Præterimus de ea aliorum tam Græcorum quam Latinorum testimonia, qui in commentarijs in Matth. c. 20. & in Ioan. cap. 21. de his egere. Satis modo sit, quid de his antiquitas tradiderit, aperuisse: quid de his Polycrates eius loci Episcopi, quid Ioannes Chrysostomus, qui Ephesi interfuit Synodo septuaginta Episcoporum, cum deposuit Episcopum Ephesinum, vt eius vitæ Acta declarant apud So-

cratem libro 6. cap. 10. Sozomenus libro 8. cap. 6. Pallad. in dialog. de Ioanne Chrysostomo, & Metaphrast. in vita ipsius. Ioanni Chrysostomo hæc dicenti adstipulatur Nicephorus libro 2. cap. 42. Hæc quidem antiquitatis testimonia pluris apud me sunt quibusuis aliorum recentiorum contentiosis assertionibus. De tempore exitus hæc S. Hieronymus: Confectus senio, sexagesimo octauo post passionem Domini anno mortuus, iuxta urbem eandem sepultus est. Adnumeratur hic annus a Christi aduentu (secundum Fastos Onuphrij) centesimus primus. Inter religiosas Orientales peregrinationes percelebris erat Ephesina, visitandi gratia sepulchrum eiusdem Apostoli; cum præsertim certa quadam traditione exploratum haberetur, illic apud eundem Apostolum Dei genitricem Mariam aliquando permansisse; est de ea egregium testimonium SS. œcumenicæ Synodi Ephesinæ in epistola Synodali ad clerum Constantinopolitanum. extat inter Acta eiusdem Concilij in edit. Pelt. tom. 2. cap. 27. Indeq. putamus euenisse, vt illic incipua, & inter alias plures basilica angustior esset, quæ nomine Dei genitricis Mariæ appellaretur, vbi & eadem sacrosancta Synodus habita est aduersus Nestorium, Cælestino Romano Pontifice. Post eam erat basilica nomine sancti Ioannis, quam tunc temporis sibi schismatici vendicant; eamdē postea dirutam Iustinianus Imperator in honorem eiusdem Apostoli longe ampliorem excitauit, vt scribit Procopius de ædific. Iustiniani Imperatoris lib. 5. De tunica eiusdem S. Ioannis Romam allata, ac miraculis illustrata, agit Ioannes diaconus in vita S. Gregorij Papæ lib. 3. cap. 28. 57. & 58. Acceperat enim eam idem S. Pontifex a Ioanne abbate, vt indicant eius litteræ ad eundem Ioannem lib. 2. indict. 11. epist. 3. cap. 42. Mentio habetur de eadem peregrinatione Ephesum ad sanctum Ioannem in Prat. spirit. cap. 180. De rebus gestis eiusdē Apostoli, præter illa quæ in sacris litteris scripta reperiuntur, & ea

quæ Tertullianus & S. Hieronymus scribunt de dolio feruentis olei, quæ recipiuntur ab omnibus; feruntur Acta quædam Procori nomine, quæ scaten erroribus, sicut & ea quæ Melitonis nomine edita sunt de transitu Dei genitricis. Alia sunt insuper quæ inter passionis Apostolorum scribuntur anonyma: quæ autem de sepultura eius ferantur apocrypha, consule Augustinum tract. 124. in Ioannem. De prædicatione eius in Asia Hieronymus, Ioan. Chrysostomus, ac ceteri testantur. Parthis etiam Euangelium annunciasse, vetus illa inscriptio eius epistolæ ad Parthos significat. Eundem Apostolum verbi prædicatione ad Indos penetrasse, declarant litteræ Apostolicorum virorum, ipsorum inquam Patrum Societatis IESV, qui nuper in illis regionibus sacrum Euangelium restituerunt: data sunt anno Domini M. D. LV. De rebus gestis ipsius in Phrygia scribit Metaphrastes die 5. Septembris, apud Lipom. tom. 6.

^b *Maximi Episcopi.*] De quo Vsuardus, & alij recentiores. Scribit de Maximo Euseb.

in chron. & hist. lib. 7. cap. 10. 12. & 14. ex epistola Dionysij, atq. successisse Maximum Dionysio anno duodecimo Gallieni Imp. eadem Niceph. hist. lib. 6. c. 34. Ad hunc Maximum, quem alij Maximianum dicunt, S. Felix Papa, successor S. Dionysij, scripsit epistolam aduersus tunc emergentem hæresim Pauli Samosatani: cuius epistolæ fragmentum recitatur in Actis Synodi Ephesinæ contra Nestorium, reperiturq. deinde intexta in Concil. Chalced. ex scriptis S. Cyrilli Episcopi Alexandrini

^c *Theodori & Theophanis.*] Agunt de iisdem Græci hac die in Menologio. res gestas ipsorum editas a Metaphraste habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De his etiam Cedren. & Zonaras in Theophilo Imperatore.

^d *Nicerate.*] Ferunt eandem fuisse medicæ artis peritam Sozom. hist. lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 13. c. 25. Vnde coniectura ducimur opinari, hanc illam esse quæ S. Ioanni Chrysostomo stomacho laboranti salubre parauit antidotum, de qua ipse scribit epist. 4. ad Olympiadem.

xxij. E Quinto Kal. Ianuarij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Bethlehem Iudæ natalis sanctorum Innocentium^a, qui ab Herode Rege pro Christo interfecti sunt. Ancyrae in Galatia sanctorum martyrum Eutyhij^b presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis sanctorum martyrum Castoris^c, Victoris, & Rogatiani. Nicomediæ sanctorum martyrum Indes^d eunuchi, Domnae, Agapis, & Theophilæ virginū, & sociorum, qui in persecutione Diocletiani post longa certamina diuerso mortis genere coronam martyrij sunt assecuti. Neocæsareæ in Ponto sancti Troadij^e martyris, in persecutione Decij: cui agonizanti sanctus Gregorius Thaumaturgus in spiritu adfuit, eumq. ad subeundum martyrium roborauit. Arabissi in Armenia inferiori sancti Cæsarij^f martyris, qui sub Galerio Maximino passus est. Romæ S. Domnionis^g presbyteri. In Aegypto S. Theodori^h monachi, discipuli S. Pachomij, In monasterio Lerinensi sancti Antonijⁱ monachi, miraculis clari.

SANCTORVM *Innocentij*^a.] De his Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die sequenti, Antiquissima hæc est solemnitas in Ecclesia, de qua Origen. in Matth. homil. 3. hæc ait: Bene, inquit, & secundum voluntatem Dei eorum memoriam sancti Patres celebrari mandarunt sempiternam in ecclesijs, veluti pro Domino morientium; &c. Eisdem Innocentes consueuerunt antiqui Patres appellare martyres, vt inter alios Irenæus aduersus hæresim lib. 3. cap. 18. De eadem celebritate duo habentur sermones S. Augustini; totidem ei tributi sunt, 8. 9. 10. & 11. de sanctis; duo item Petri Chrysologi 152. & 153. Celebratur etiã eius solemnitas Octaua, in qua S. Augustinum duos sermones habuisse testatur Possid. in Indic. Cur autem iisdem infantibus nomen & honor martyrum deferatur, consule Augustinū epistola ad Hieronymum 28. de natura & origine animarum.

^b *Eutyhij & Domitiani.*] Vsuardus & alij recentiores de his hac die agunt.

^c *Castoris & soc.*] Vetus Roman. Martyrol. ad stipulaturq. vet. manuscr. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vsuardum.

^d *Indes & soc.*] Agunt de iisdem Græci hac die in Menologio. Eorum Acta a Metaphraste edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. meminitq. de his Nicephorus histor. lib. 7. cap. 6.

^e *Troadij.*] Eius certamen & coronam descriptam habes a sancto Gregorio Nyss-

no in Actis sancti Gregorij Thaumaturgi, quæ Iuculenta oratione narravit. ^f *Cæsarij.*] Græci de eodem. Arabissum ciuitas in Armenia non tantum huius martyrio illustratur, sed etiam exilio S. Ioannis Chrysostomi, immo hospitio nobilitatur: illuc etenim ad evadendos frequentes barbarorum incursum confugiens, a Treib. eius ciuitatis Episcopo humanissime susceptus est, vt ipse scribit epist. 4. & 69. De Arabisso, Cucuso, Commana, Sebaste, alijsq. Armeniæ ciuitatibus, ipsaq. prouincia in quatuor partes diuisa, vide Nouel. constit. collat. 10. tit. 31. de descript. quatuor præf. Armen. Ex Arabisso etiam oriundus fuit Mauritius Imp. vt testatur Eustath. in Eutychio.

^g *Domnionis.*] De quo sæpe S. Hieron. scribensq. ad Desiderium epist. 154. virum sanctissimum, & sui temporis alterum Loth appellat. Ad Domnionem extant eiusdem Hieronymi epistolæ 51. & 109. necnon præfatio in Eldram. Sanctus Paulinus in epistola ad Alipium 35. apud Augustinum, Domnionem sanctissimum, eundemq. patrē appellat.

^h *Theodori.*] Hic spectatissimus sanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomij, & in Vit. Patrum par. 1. De eo & S. Nilus in lib. de oratione. Recensetur inter scriptores Ecclesiast. a Gennadio 68. De altero Theodoro monacho discipulo S. Athanasij agitur supra sept. Idus Ianuarij.

ⁱ *Antonij.*] Huius Acta conscripta ab Ennodio Ticinensi legimus manuscr. in biblioth. Vatic. est eorum exordium. Vt præliari assurgunt buccinis, &c.

29 Quarto Kal. Ianuarij. Luna. xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

TANTVARIÆ in Anglia natalis sancti Thomæ Episcopi & martyris, qui ob defensionem iustitiæ & Ecclesiasticæ immunitatis, impiorum hominum factione, in basilica sua gladio percussus migravit ad Christum. Hierosolymis sancti Dauid Regis & prophetæ. Arelate natalis sancti Trophimi^c, cuius meminit sanctus Paulus ad Timotheum scribens: qui ab eodem Apostolo Episcopus ordinatus, præfatæ vrbi primus ad Christi Euangelium prædicandum directus est: ex cuius prædicationis fonte (vt sanctus Zosimus Papa scribit) tota Gallia fidei riuulos

accepit. Romæ sanctorum martyrum Callisti^d, Felicis, & Bonifacij. In Africa passio sanctorum martyrum Dominici^e, Victoris, Primiani, Lybosi, Saturnini, Crescentij, Secundi, & Honorati. Viennæ in Gallia sancti Crescentis^f discipuli beati Pauli Apostoli, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Constantinopoli sancti Marcelli^g abbatis. In pago Oxymensi S. Ebrulphi^h abbatis & confessoris, tempore Childeberti Regis.

D E C E M B R I S 29.

H O M A E Episcopi^a.] Huius præclarissimi martyris res gestas complures scripsere, nimirum, Herebertus eius comes indiuiduus, postmodum Cardinalis & Episcopus Beneuentanus, Ioannes Salisburgensis Episcopus Carnotensis, Gulielmus Cantuariensis, Alanus & Benedictus abbates, nequon Eduardus eiusdem S. Thomæ contemporaneus, cuius commentarium in compendium Surius redigens descripsit to. 6. Est alia insuper S. Thomæ vita Parisijs impressa anno Domini 1495. contexta ex prædictis auctoribus vna cum processu de Ecclesiastica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S. Thomæ egregium encomium, vbi describuntur Acta ipsius, ac quamplurima miracula ad sepulchrum eius edita; cunctaq. auctor se vidisse testatur. Extrat & Petri Blesensis epist. 27. de nece eiusdem S. Thomæ Episc. in qua sanctissimi viri laudes prædicat. Sed (quod his omnibus anteposimus) extrat in bibliotheca Vaticana registrum omnium epistolarum S. Thomæ & aliorum, quæ toto illo plurium annorum persecutionis tempore vltro citroq. sunt datæ: quas omnes exscripsimus, retulimusq. per annos singulos, vt scriptæ sunt, in Annales Ecclesiasticos. Coronatus est martyrio sanctus Thomas anno Domini 1170. Facta est eiusdem translatio anno octauo Honorij Papæ Tertij; extant de ea re litteræ Apostolicæ, simulq. opusculum a Stephano Archiepiscopo Cantuariensi conscriptum. Habet hæc omnia cod. manuscriptus biblioth. Vatic. num. 722. vbi etiam leguntur litteræ Alexandri Papæ Tertij de eiusdem canonizatione promulgatæ. Videre meruit sæculum nostrum hac ex parte felicissimum quamplurimos Thomas, sanctissimos sacerdotes, aliosq. nobilissimos viros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos, duplicisq. tituli coronis auctos; cum non solum (vt Thomas) pro Ecclesiastica libertate, sed pro fide Catholica tuenda, restituenda, ac conseruanda, nobilissimo martyrio occubuerint; vt inter alios, quos nuper S. Societas Iesu velut agnos

innocuos in sacris septis, sanctis eruditionibus ad martyrium, acceptissimas Deo hostias, saginavit; quos Romanum, quos Rhemense sacra collegia, quæ dixerim celsas turres a facie Aquilonis, & fortissima propugnacula fidei, emiserunt ad triumphos, & prorexerunt ad coronas. Macte animo, macte virtute, Anglicanorum nobilissime ac gloriosissime cætus, qui tam illustri militiæ nomen dedisti, ac sacramento sanguinem spondidisti: æmulor sane vos Dei æmulatione, cum vos martyrij. candidatos, ac nobilissimæ purpuræ martyres designatos aspicio. Compellor & dicere: Moriatur anima mea morte iustorum, & fiant nouissima mea horum similia.

^b David Regis.] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Plenæ sunt de ipso diuinæ Scripturæ, multaq. de eo Iosephus in libris antiq. De immensis prodigijs ad sepulchrum eius editis, cum impius Herodes thesaurum inde auferre conaretur, vide eundem antiquit. lib. 16. c. 11.

^c Trophimi.] De quo Acta Apost. c. 20. 21. & Paul. 2. ad Corinth. cap. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Meminit eiusdem Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 1. c. 30. vbi manifestissime errat, dum eum temporibus Decij Imp. in Gallias missum affirmat. Agit de eo etiam Ado Vien. in chron. anno Dom. 59. Petrus Cluniac. lib. 1. epist. 2. contra Heinricianos. 5. 8. Dorotheus in Synopsi, & alij. Zosimi epistola, quæ hic citatur, non habetur.

^d Callisti & soc.] De his Beda hac die, adstanturq. vetera manuscripta.

^e Dominici & soc.] De his Beda, vet. manuscripta, ac recentiores.

^f Crescentis.] Hic idem cum eo de quo supra agitur quinto Kal. Iulij, de quo vide quæ ibi notauimus ea die; puto enim hac die translationem celebrari.

^g Marcelli abb.] De eodem Græci. Eius Acta ex Metaphraste descripta habet Lipom, tom. 5. ac Sur, tom. 6. Claruit temporibus Leonis Imperatoris.

^h Ebrulphi.] De eodem Vsuardus hac die; eius autem res gestas recitat Sur, tom. 6.

Tertio

30

Tertio Kalend. Ianuarij. Luna.

G^{xxf}

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

S P O L E T I natalis sanctorum martyrum Sabini^a Episcopi, Exuperantij & Marcelli diaconorum, ac Venustiani Præsidis, cum vxore & filijs, sub Maximiano Imperatore: ex quibus Marcellus & Exuperantius primum equuleo suspensi, deinde fustibus grauitè mactati, postea vngulis abradi, & laterum exustione affati, martyrium compleuerunt: Venustianus autem non multo post vna cum vxore & filijs gladio necatus est: sanctus vero Sabinus post manuum detractionem, & diutinam carceris macerationem, ad mortem vsque cæsus est. Horum martyrium licet diuerso extiterit tempore, vna tamen die recolitur. Alexandria sanctorum Mansueti^b, Seueri, Appiani, Donati, Honorij, & sociorum martyrum. Thessalonica sanctæ Anysiæ^c martyris. Ibidem sancti Anysiij^d eiusdem ciuitatis Episcopi. Mediolani sancti Eugenij^e Episcopi & confessoris. Rauennæ sancti Liberij^f Episcopi. Aquilæ in Vestinis sancti Rainerij^g Episcopi.

D E C E M B R I S 30.

S A B I N I Episcopi & soc.^a] De ipsidem Beda, Vsuardus, & alij omnes. Eius Acta manuscripta habemus. incipiunt: In diebus illis Venustianus, &c. Petrus in catal. lib. 2. cap. 19. eadem paucis perstrinxit. De insigni miraculo eius virtute edito scribit Paulus diacon. de gest. Longob. lib. 4. cap. 5. deque eodem martyre, & Petro Episcopo Ticinensi vide eundem lib. 6. cap. 18. De eius sacris reliquijs Firmum transferendis sunt epistolæ sancti Gregorij Papæ in registro lib. 7. epist. 71. ad Chrysanthum, 72. ad Passium, & lib. 11. epist. 18. ad eundem.

^b Mansueti & soc.] De his item Vsuardus, Vuandelbertus, & vet. manuscripta.

^c Anysiæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta a Metaphraste descripta habet Lipom, to. 5. & Sur, to. 6. Passa est in persecutione Maximiani Imp.

^d Anysiij Episcopi.] Fuit hic successor sancti Acholij. Claruit temporibus Theodosij Imp. Ad hunc scriptæ extant duæ epistolæ S. Ambrosij, 60. & 79. Ad ipsum ac ceteros Macedonia Episcopos scripsit Ioan. Chrysoft. epist. 163. Mentio habetur de eodem apud Pallad. dialog. de rebus gestis S. Ioannis Chrysoftomi.

^e Eugenij Episc.] Tabulæ eccles. Mediolan. ex quibus Molan. & Galef. hac die.

^f Liberij Episcopi.] De eo tabulæ eccles. Rauennat. & Hieronymus Rub. histor. Rauennat. lib. 1. qui eum peruenisse ait vsque ad tempora Victoris Papæ, & Seueri Imperatoris.

^g Liberij Episcopi.] De ipso vet. monumenta eius eccles. quæ manuscripta Romanam missa accepimus. Fuit Episcopus Forumconiensis; cuius eccles. in Actis Conciliorum aliquando habetur mentio, vt superius diximus.

Pridie

A Pridie Kalend. Ianuarij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
E	U	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE natalis sancti Siluestri^a Papæ, qui magnum Constantinum Imperatorem baptizauit, & Nicænam Synodū confirmauit: multisq. alijs rebus sanctissime gestis, quæ uuit in pace. Item Romæ via Salaria, in cœmeterio Priscillæ, sanctarū martyrum Donatæ^b, Paulinæ, Rusticæ, Nominandæ, Serotinæ, Hilariæ, & sociarum. Apud Senonas beatorū Sabiniani^c Episcopi, & Potentiani, qui a Pontifice Romano illuc ad prædicandum directi, eandem metropolim confessionis suæ martyrio illustrarunt. Ibidem sanctæ Columbæ^d virginis & martyris, quæ, igne superato, in persecutione Aureliani Imperatoris gladio cæsa est. Rhætiarum sancti Hermetis^e exorcistæ. Catanæ in Sicilia passio sanctorum Stephani^f, Pontiani, Attali, Fabiani, Cornelij, Sexti, Floris, Quintiani, Mineruini, & Simpliciani. Eodem die sancti Zotici^g presbyteri Romani, qui Constantinopolim profectus, alendorum orphanorum curam suscepit. Rauennæ S. Barbatiani^h presbyteri & confessoris. Eodē die sanctæ Melaniæⁱ iunioris, quæ cum viro suo Piniano Roma abscedens, & Hierosolymam proficiscens, ibi inter feminas Deo sacras, vir inter monachos religiosam vitam exerceuit; & ambo sancto fine quieuerunt. ¶ Et alibi aliorum plurimorum sanctorum Martyrum, & Confessorum, atque sanctarum Virginum. R. Deo gratias.

D E C E M B R I S 31.

SILVESTRI Papæ^a.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri Latinorum: Græci autem Kal. Ianuarij in Menologio, hisce verbis: Eodem die S. Siluestri Rom. Pontificis, qui propter summum virtutis gradum, defuncto Melchiade, antiquioris Romæ creatus est Episcopus. hic multorum patrator miraculorum, Constantinum Magnum ad fidem conuertit, cum animæ & corporis morbos diuino baptismo ab eo expulisset. Hæc in Menolog. De eius successione agit Euseb. in chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. Niceph. in chron. & alij plures. De Actis Siluestri est censura Gelasij in cap. sancta Romana. di-

stinct. 15. Habemus eadē manuscrip. quorum est exordium: Siluester cum esset infantulus, a vidua matre Iusta traditus est Caritio presbytero, &c. Habet eadē Mombrit. tom. 2. Tribuunt nonnulli ea Eusebio Casariensi (talis enim titulus illi commentariolo affixus reperitur in aliquibus codicibus) sed error ex multis manifestus arguitur, cum & Gelasio teste, Acta Siluestri incerto auctore sint scripta. Habet & Metaphrast. Siluestri Acta, quæ descripsit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. in quibus tamen nonnulla desiderantur. Citantur Acta Siluestri Papæ vti authentica ab Hadriano Papa in epist. ad Carolū Magnum Imp. De veritate baptismatis Constantini Imp. per Siluestrū Romæ exhibiti, satis egimus

mus in Annal. Eccl. vbi ceteras ipsius res gestas per annos singulos ordine tēporis digestimus. Breuiter de his diximus superius 22. Augusti in Timotheo; vbi de Constantini baptismate nonnulla, quibus Eusebij Ariani impostura redarguitur, habentur conscripta. De festa die S. Siluestri ferianda extat can. 1. de cōsecr. distinct. 3. ex Greg. IX. extra de ferijs, cap. conquestus. Ea die S. Gregorius Papa in ecclesia habuit homiliā, quæ est nona in Euang. & Innocentius III. duas. Ecclesiam S. Siluestri, quæ Titulus Equitij dicta est (vt habet liber de Rom. Pontif.) Symmachus Papa a fundamētis erexit, seu, quod verius puto, restituit: nam Equitij Titulum ab eodem Siluestro fuisse institutum, idē liber de Rom. Pontif. docet in Siluestro. In eadem ecclesia sub maiori altari a Sergio Iuniori Rom. Pontifice reconditum esse corpus S. Siluestri Papæ, docet vetus inscriptio, quæ incisa marmor, intra cancellos eiusdem ecclesiæ asseruatur. Rursum de ecclesia S. Siluestri Papæ, & sacris imaginibus ibi positis musiuo opere contextis, meminit Hadrianus Papa in epist. ad Carolū Magnū de imaginibus: Paulus Papa ædes paternas, in quibus natus fuerat & educatus, in ecclesiā & monasterium conuertens, eandē in honorem sanctorum Stephani protomartyris, & Siluestri Rom. Pont. Deo dicauit. Extant de ea re eiusdem litteræ Apostolicæ, quæ hætenus in eodē monasterio asseruantur: dicta est ea ecclesia, S. Siluestri apud Campū Martium, sicut & antiqua monumenta testantur, vel (vt habet Martinus Polon.) S. Siluestri ad Caput, ob reconditum in ea caput Præcuroris Domini.

^b Donatæ & soc.] Ado de iisdem agit, ac recentiores, consentiuntq. vet. manuscripta.

^c Sabinij & Potentiani.] De his Beda, Vsuardus, ac ceteri omnes. Horū res gestas, atque translationem recitat Petrus in catal. lib. 1. c. 25. pluribus Mombrit. to. 2. & tab. Episcoporum Senonensium apud Democharem.

^d Columbæ.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. In Breuiario Toletano legimus de ea sacrum hymnum, quo eius martyriū canitur. De eadem Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 2. c. 24. Longe hæc alia est a Columba Cordubensi, de qua S. Eulog. in Memor. sanct. lib. 3. cap. 9. cuius natalis est dies xv. Kal. Octobr.

^e Hermetis.] De eodem Vsuardus, Ado, manuscrip. ac etiam recentiores.

^f Stephani & soc.] De his tab. ecclesiæ Catanensis, vbi celebris est eorum memoria.

^g Zotici.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, his verbis: Cōmmemoratio

S. Zotici orphanorum nutritoris, qui claris parentibus ortus ex vrbe Roma a Constantino Magno in ciuitatem Constantinopolitanam cū alijs quibusdam nobilibus ductus. Hæc ibi. Mich. Glyc. in 3. parte Annalium recensens illustres viros quos secū Constantinus Roma Constantinopolim duxit, Zoticum inter alios numerat: de quo præclarum est illud elogium in constitutione Leonis & Anthemij Augustorum ad Dioscorum Præf. prætor. l. omnia priuilegia. Cod. de Episc. & cler. his verbis: Zotici beatissimæ memoriæ, qui primus huiusmodi pietatis officia inuenisse dicitur. Hæc ibi: licet mendosus codex habeat, Iotici, loco Zotici: verior est itaque lectio, quæ notatur in margine. Quod autem in ea constitutione Leonis Imp. Zoticus primus dicatur qui pium hospitalitatis officium erga pauperes exerceuit, sic accipias, vt ipse Constantinopoli xenodochium primus exerxit, sicut in Portu Romano S. Pammachius peregrinorū, & Romæ Fabiola vασκομύχων, vt auctor est S. Hieronymus: nam quod ad primā xenodochij institutionē spectat, Hyrcanū illud primū erexisse Hierosolymis, scribit Ioseph. lib. 13. antiq. c. 16. Hegesippus lib. 1. Isidor. lib. 15. orig. c. 2. licet Iosephi locū Gelenius aliter in Latinū verterit, nempe quod Hyrcanus primus externū militē alere cœperit, non pauperes peregrinos, prout veteres omnes intellexisse videmus.

^h Barbatiani.] De eodem tab. eccles. Rauenn. Habuit sermonē in die natali ipsius Petrus Damian. quo etiā eius Acta contextuit, apud Sur. to. 6. & iterum to. 3. De eo itē Petr. in catal. lib. 2. c. 23. Hieron. Rub. hist. Rauenn. lib. 3. & alij. Claruit temporibus Valentiniani Tertij Imp. & Gallæ Placidie Aug. eius matris.

ⁱ Melaniæ iunioris.] De eadē hac die Græci. Res eius gestas ex antiquis monumentis edidit Metaphrast. descripsit Lipom. to. 5. Hæc iunior dicta respectu senioris, cuius neptis erat: de vtraque Pallad. c. 33. Nō imparis virtutis, aut minoris laudis Melania senior fuit aliquando, sed postea Origenis fuligine præclarissima opera obscurauit. De Melaniā iuniore, eiusq. viro Piniano agit S. August. epist. 224. 225. 227. & S. Hieron. epist. 79. Inter eius Acta nobilia, illud celeberrimū non prætermittimus, quod Volusianum patrum, Romanorum nobilissimū, quem vt ad Christum cōuerteret, S. Augustinus tantopere laborauit (vt ad eum, & ab eo scriptæ epist. 1. 2. 3. & 4. indicant) illum in quā disertissimū virum, & a Christiana lege alienissimū tandem ipsa Melania Christo subegit, vt eius Acta testantur,

FINIS NOTATIONVM.

Laus Deo, Beatæ Mariæ,
Sanctisq. omnibus.

Libellus supplicis auctoris ad S. D. N. Sixtum Quintum, quo petit prædictas suas lucubrationes cognosci a R. D. Vuilhelmo Lindano, Episcopo Ruremundensi, tunc in Vrbe commorante.

Sanctissimo D. N. Sixto Papæ Quinto S.

VM ad calcem perductum sit, Deo iuuante, opus Notationum nostrarum in Martyrologium Romanum, quo de omnibus que in eo habentur, pro viribus ratio redditur: meumque in ea re institutum, cum de his coram agerem (Beatissime Pater) apud te adhuc Cardinalem, mirifice commendares, vehementerque ad opus suscipiendum, perficiendumque hortarere, cupiamque in lucem edere, id nonnullis eruditissimis viris efflagitantibus, auideque expectantibus: optarem prius auctoritate Beatitudinis vestrae illud relegi & expendi a Reuerendissimo D. Vuilhelmo Lindano, Episcopo Ruremundensi, viro tum in Theologicis facultatibus, tum etiam in Ecclesiastica historia apprime versato: quem modo hic opportune ipsius Ecclesia negotia detinent. Cumque fuerit a dicto Præsule eiusmodi opus perspectum, discursum, atque probatum: fas mihi sit illud praelis committere in usum Christianæ religionis. Deus Beatitudinem vestram (ut opus habet Ecclesia) diuissime incolumem seruet ac protegat.

Beatitudinis vestrae humilis seruus Caesar Baronius Soranus,
Presbyter Congreg. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoscat Reuerendiss. Lindanus.

Sequitur relatio eiusdem Vuilhelmi Lindani, Episcopi Ruremundensis, ad S. D. N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIME PATER,

SECVTVS S. V. mandatum harum tergo inscriptum super Notationibus in Martyrologium Rom. venerandi V. Caesaris Baronij Sorani; testor hac mea manu, me in ijs perlegendis non reperisse, que ullam suspectam aut nouam fidei ingerant labem, nedum que sanctæ Catholicæ nostræ officiant Religioni, aut orthodoxæ aduersentur doctrinæ; sed varijs de causis dignissimas equidem arbitror, ut primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris Ecclesiasticæ historiæ doctrinam, & exquisitam atque raram, camque singularem Christianæ antiquitatis cognitionem. In quorum fidem has meis & sigillo & manu propria signavi. Romæ XI. Kal. Septembr. anno M. D. LXXXV.

Ita attestor

Vuilhelm. Damasi Lindanus, Eccl. Ruremundensis
Episcopus indignus.

Eiusdem R. D. Vuilhelmi Lindani testata fides de Notationibus imprimendis.

DIE secunda Septembris ann. 1585. hunc libellum Sanctiss. D. N. retuli, manum & sigillum nostri arbitrij testes ostendens, eius Sanctitas iussit, ut eundem supplicanti redderem, qui R. P. Magistro S. Palatij exhiberet, ut praelo tradatur. Actum in area Domus Sanctiss. D. N. in Quirinali, cum proxime discessurus Sanctitati suæ Vale dicerem.

Ita est:

Vuilhelmus Lindanus, Eccl. Ruremundensis
Episcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis scriptio apud Reuerendiss. D. Magistrum facti Palatij, cuius subscriptio hic posita ordine sequitur.

DIE prima Octobris 1585. recepta copia istius libri subscripta R. D. Caesaris Baronij auctoris manu, huic originali subscribo, concedens ut imprimatur.

F. Thomas Zobbius, sacri Palatij Magister, manu propria.

LECTIO-

LECTIONES

PER TOTVM ANNUM

AD ABSOLUTIONEM

CAPITVLI.

In Aduentu, tam in Dominicis, quã in ferijs, usque ad Vigiliam Natiuitatis Domini, Lectio.

DOMINE miserere nostri; te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis. Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini, Lectio.

PER quem accepimus gratiam & Apostolatam ad obediendum fidei in omnibus genibus, pro nomine eius, in quibus estis & vos vocati IESV Christi Domini nostri. Tu autem.

In Die Natiuitatis Domini, Lectio.

IPSI peribunt, tu autem permanebis, & omnes ut vestimentum veterascent: & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur; tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In festo S. Stephani Protomartyris, Lectio.

POSITIS autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum: & cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino. Tu autem Domine.

In festo S. Ioannis Euangelistæ, Lectio.

IN medio Ecclesiæ aperuit os eius, & impleuit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus, & stolam gloriæ induit eum. Tu autem Domine.

In festo sanctorum Innocentium, Lectio.

HI empti sunt ex omnibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipsorum non est inuentum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei. Tu autem.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini, Lectio.

ITAQVE iam non est seruus, sed filius: quod si filius, & heres per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis, Lectio.

IPSI peribunt, tu autem permanebis. ut in die Natiuitatis.

In Epiphania Domini, & per Octauam, Lectio.

OMNES de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annunciantes. Tu autem.

Dominica infra Octauam Epiphania, Lectio.

SICVT enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra, in Christo IESV Domino nostro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annum ab Octaua Epiphania usque ad Dominicam primam Quadragesimæ: & ab Octaua Pentecostes exclusiue, usque ad Aduentum Domini, Lectio.

DOMINVS autem dirigat corda & corpora nostra in charitate Dei, & patientia Christi. Tu autem.

In Dominica prima Quadragesimæ, & in alijs Dominicis & ferijs usque ad Dominicam Passionis.

QVAERITE Dominum dum inueniri potest, inuocate eum dum prope est. Tu autem Domine.

In Dominica de Passione usque ad feriã quartam maioris hebdomadæ, Lectio.

FACIEM meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus, & ideo non sum confusus. Tu autem.

In

In die sancto Pasche, & per Octauam, & in omnibus Dominicis & ferijs vsque ad Ascensionem, Lectio.

SI confurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, vbi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Tu autem Domine.

In Ascensione Domini, & per Octauam, Lectio.

VIRI Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic IESVS, qui assumptus est a vobis in cælum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Ascensionis, Lectio.

SI quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quæ administrat Deus: ut in omnibus honorificetur Deus, per IESVM Christum Dominum nostrum. Tu autem.

In die sancto Pentecostes, & per Octauam, Lectio.

IVDAEI quoque & profelyti, Cretes & Arabes, audiimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. Tu autem Domine.

In festo Sanctissime Trinitatis, Lectio.

TRES sunt qui testimoniū dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus, & hi tres vnum sunt. Tu autem.

In festo Corporis Christi, & per Octauam, Lectio.

QVICVMQVE manducauerit panem, vel biberit calicē Domini indigne, reus erit corporis & sanguinis Domini. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Corporis Christi, Lectio.

FILIIOLI mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. Tu autem.

PROPRIA SANCTORVM CAPITVLA. In festo S. Andrea Apostoli, Lectio.

ESAIAS enim dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Tu autem.

In Conuersione S. Pauli Apostoli, Lectio.

SAVLVs autem multo magis conualescebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus. Tu autem.

In Purificatione beatae Mariæ virginis, Lectio.

ET placebit Domino sacrificiū Iuda & Hierusalē, sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem Domine.

In festo Annunciationis virginis Mariæ, Lectio.

EGREDIETVR virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini. Tu autem.

In festiuitatibus sanctæ Crucis, Lectio.

HVMILIAVIT semetipsum, factus obediens vsque ad mortem, mortem autē crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod est super omne nomen. Tu autē.

In Natiuitate S. Ioannis Baptistæ, Lectio.

REGES videbunt, & consurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, qui elegit te. Tu autem Domine.

In Natali SS. Apostolorum Petri & Pauli, Lectio.

ET Petrus ad se reuersus dixit: Nūc scio vere, quia misit Dominus Angelum suum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Tu autem.

In Commemoratione sancti Pauli Apostoli, Lectio.

EGO enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei: gratia autem Dei sum id quod sum, & gratia eius in me vacua non fuit. Tu autem Domine.

In festo S. Petri ad Vincula, Lectio.

ET Petrus ad se reuersus, ut in Natali eiusdem.

In festo Transfigurationis Domini, Lectio.

SVSTVLIT me in spiritu in montem magnum & altum, & ostendit mihi ciuitatem sanctam Hierusalem descendentem de cælo a Deo, habentem clari-

claritatē Dei, & lucerna eius est agnus. Tu autem Domine.

In Festo S. Laurentij, Lectio.

POTENS est autē Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abūdetis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in sæculum sæculi. Tu autem Domine.

In Festo Assumptionis, Natiuitatis, Ad nives, Visitationis, & Conceptionis beatae Mariæ virginis, & in officio eiusdem in Sabbato, Lectio.

IN plateis sicut cinnamomū & balsamum aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Tu autem.

In Festiuitatibus sancti Michaelis, Lectio.

FACTVM est prælium magnum in cælo: Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnat, & angeli eius: & non præualuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in cælo. Tu autem.

In Festo omnium Sanctorum, & per Octauam, Lectio.

BENEDICTIO, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen. Tu autem.

In Festiuitatibus Apostolorum, Lectio.

IBANT Apostoli gaudentes a conspectu Concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine IESV contumeliam pati. Tu autem Domine.

In Festiuitatibus Apostolorum, & Martyrum a Pascha vsque ad Pentecosten, Lectio.

SCIMVS quoniā diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui secundum propositum vocati sunt sancti. Tu autem Domine.

In Natali vnius Martyris, Lectio.

IVSTVS cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. Tu autem Domine.

In Natalijs plurium Martyrum, Lectio.

FVLGEBVNT iusti, & tamquam scintillæ in arundinetis discurrunt: iudicabunt nationes, & domibabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem Domine.

In Festo Confessorum Pontificum, Lectio.

FVNGI sacerdotio, & habere laudem in nomine ipsius, & offerre illi incensum dignum in odorem suauitatis. Tu autem.

In Festo Confessorum non Pontificum, Lectio.

IVSTVM deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem Domine.

In Festis sanctarum Virginum & Martyrum, Lectio.

DOMINE Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata sum: inuocaui Dominum patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superbiorum sine adiutorio. Tu autem Domine.

In Festis sanctarum Martyrum tantum, Lectio.

LAVDABIT vsque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis sustinentes te, & liberas eos de manu angustiae, Domine Deus noster. Tu autem Domine.

In Festo sanctarum Mulierum, nec virginum nec martyrum, Lectio.

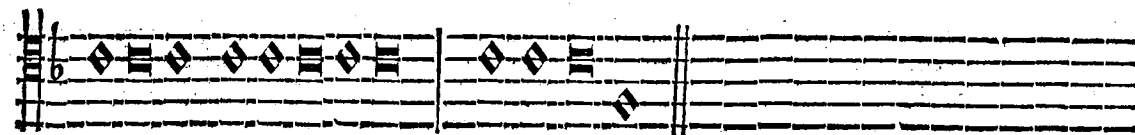
MVLTAE filiae congregauerunt diuitias, tu supergressa es vniuersas: fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Deum, ipsa laudabitur. Tu autem.

In dedicatione Ecclesiae, Lectio.

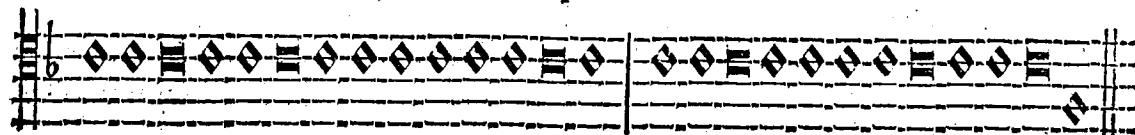
ET absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quæ prima abierunt: & dixit qui sedebat in throno, Ecce noua facio omnia. Tu autem Domine miserere nobis. & Deo gratias.

MARTYROLOGIUM IN CHORO CANTATUR

in tono Lectionum Matutini, hoc modo.

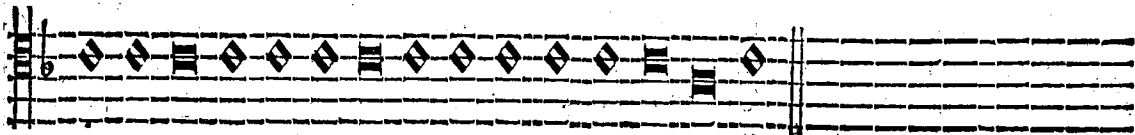

Kalendis Ianuarij Luna prima.

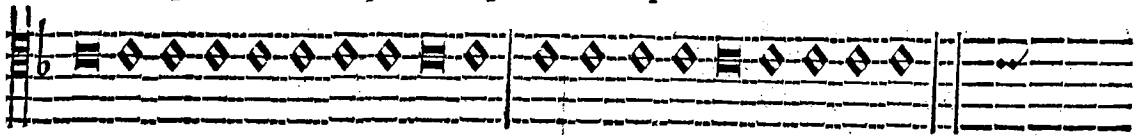

Circumcisi o Domini nostri Iesu Christi, & Octava Natiuitatis eiusdem.

Et sic terminatur qualibet clausula, etiam in fine Lectionis, praterquam si vltima dictio sit monosyllaba, quae hoc modo inflectitur.

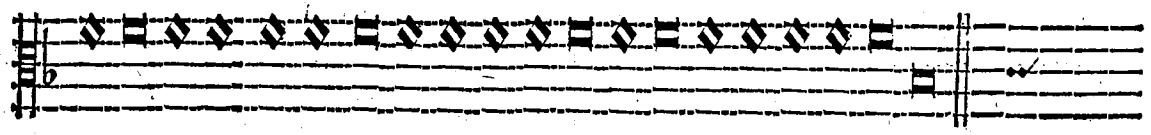

Tandem gladio martyrij palmam adeptam est.

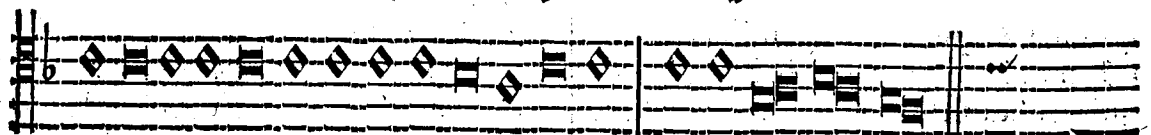
Anno aetate mundi, quando in principio Deus, &c.

vsque ad verba illa, In Bethlehem Iudae; in quibus extollitur vox ad quartam superiorem, videlicet:

In Bethlehem Iudae nascitur ex Maria virgine factus homo.

Versus autem sequens in tono Passionis.

Natiuitas Domini nostri Iesu Christi secundum carnem.

Quod sequitur, in tono Lectionis consueto.

FINIS.

INDEX NOMINUM OMNIUM SANCTORUM

QUI IN HOC MARTYROLOGIO CONTINENTUR,

ORDINE ALPHABETICO DESCRIPTVS.

AARON sacerdos, in monte Hor. 1. Iulij.
 Aaron mart. in Britannia sub Diocletiano, infra cum Iulio. 1. Iul.
 Abachum mart. Romae sub Claudio, infra cum Mario. 19. Ianuar.
 Abdias propheta, Samariae. 14. Iun. & 19. Nouemb.
 Abdius diaconus mart. sub Sapore, infra in Martyres plurimi in Perside. 22. Aprilis.
 Abdon & Sennen mart. Romae sub Decio. 30. Iul.
 Abedechalas presbyt. & mart. in Perside sub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.
 Abercius episcopus Hierapolitan. 22. Octobris.
 Abibon Inuentio. 3. Augusti.
 Abibus diaconus mart. Edesse sub Licinio. 15. Nou.
 Abilius episcopus Alexandrin. 22. Febr.
 Abraham eremita in Syria. 16. Mart.
 Abraham confessor Aruernis. 15. Iunij.
 Abraham patriarcha. 9. Octob.
 Abrahamitae monachi mart. Constantinopoli sub Theophilo. 8. Iulij.
 Abfalon mart. Caesarea, infra cum Lucio. 2. Mart.
 Abudemius mart. sub Dioclet. in Thenedo. 15. Iul.
 Abundantius mart. infra cum Leone. 1. Mart.
 Abundantius diaconus mart. Romae sub Diocletiano, infra cum Abundio. 16. Septemb.
 Abundius mart. Romae, infra cum Alexandro. 27. Febr.
 Abundius episcopus Comensis. 2. Apr.
 Abundius mansionarius eccl. S. Petri Romae. 14. Apr.
 Abundius presbyt. & mart. Cordubae. 11. Iul.
 Abundius mart. Romae sub Valeriano, infra cum Ireneo. 26. Augusti.
 Abundius presbyter, Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart. Romae sub Diocletiano. 16. Septemb.
 Abundius diaconus mart. sub Diocletiano, infra cum Carpophoro. 10. Decemb.
 Abundius mart. sub Numeriano, infra cum Iusto. 14. Decemb.
 Acacius presbyt. & mart. Sebaste sub Dioclet. infra cum Hirenarcho. 27. Nouemb.
 Acathius centurio mart. Constantinopoli sub Dioclet. 8. Maij.
 Acatius episcopus Amidae. 9. Aprilis.
 Acatius mart. Prusae, infra cum Patricio. 28. Apr.
 Acatius mart. Mileti sub Licinio. 28. Iul.
 Acatius mart. Puteolis sub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septemb.
 Accursius mar. in Africa, infra cum Berardo. 16. Ianuar.
 Acepimas episcopus mart. sub Sapore, infra in Martyres plurimi in Perside. 22. Aprilis.
 Achilles episcopus Alexandrin. 7. Nouemb.

Achilleus diaconus mart. Valentiae in Gallia, infra cum Felice. 23. Apr.
 Achilleus mart. Romae, infra cum Nereo. 12. Maij.
 Acindinus mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. Apr.
 Acindinus, Pegafus, Aphthonius, Elpidiphorus, Anemopoditus, & focij mart. in Perside. 2. Nouemb.
 Acisclus & Victoria mart. Cordubae sub Diocletiano. 17. Nouemb.
 Adalbertus episcopus Pragensis mart. 23. Aprilis.
 Aductus martyr Romae sub Diocletiano, infra cum Felice. 30. Augusti.
 Aducus mart. in Phrygia cum alijs plurimis sub Maximino. 7. Febr.
 Adelbertus confessor in Hollandia. 25. Iunij.
 Adelphus episcopus Metensis. 29. Aug.
 Aderitus episcopus Rauennae. 27. Septemb.
 Adiutor confessor in Campania sub Vuandalis, infra cum Prisco. 1. Septemb.
 Adiutor mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. Decemb.
 Adiutus mart. in Africa, infra cum Berardo. 16. Ianuar.
 Adiutus abbas, Aurelianus. 19. Decemb.
 Ado episcopus Viennen. 16. Decemb.
 Adria mart. Romae sub Valeriano, infra cum Eusebio. 2. Decemb.
 Adrio, Victor, & Bassilla mart. Alexandriae. 17. Maij.
 Aduentor mart. Taurini sub Maximiano, infra cum Octauio. 20. Nouemb.
 Adulphus & Ioannes mart. Cordubae. 27. Septemb.
 Aedius mart. Alexandriae sub Maximino. 8. Apr.
 Aegidius abbas in prouincia Narbonensi. 1. Septemb.
 Aemiliana virgo Romae. 5. Ianuar.
 Aemiliana mart. Romae. 30. Iunij.
 Aemilianus martyr in Armenia, infra cum Dionysio. 8. Febrarij.
 Aemilianus miles, Tertulla, & Antonia virg. & mulier quaedam cum duobus filijs mart. in Numidia sub Valeriano. 29. Aprilis.
 Aemilianus mart. Dorostori sub Iuliano. 18. Iul.
 Aemilianus episcopus Cyzici. 8. Augusti.
 Aemilianus episcopus Vercellen. 11. Septemb.
 Aemilianus confessor Rhedonen. 11. Octob.
 Aemilianus presbyter Turiafonen. 12. Nouemb.
 Aemilianus mart. in Africa sub Hunnerico, infra cum Dionysio. 6. Decemb.
 Aemilius mart. in Africa, infra cum Casto. 22. Maij.
 Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. in Sardinia. 28. Maij.
 Aemilius mart. Capuae, infra cum Marcello. 6. Octob.
 Aetherius episcopus mart. in Chersoneso, infra cum Basilio. 4. Mart.
 Aetherius episcopus Viennenfis. 14. Iunij.
 Aetherius mart. sub Dioclet. 18. Iunij.
 Aetherius episcopus Antifiodoren. 27. Iul.
 Afra mart. Brixiae sub Hadriano. 24. Maij.
 Afra mart. Augustae. 5. Augusti.

Africanus mart. in Africa sub Decio, infra cum Terentio. 10. Aprilis.
 Agabius episcopus Veronen. 4. Augusti.
 Agabus propheta, Antiochiæ. 13. Febr.
 Agape & Chionia virg. mart. Theſſalonica sub Dioclet. 3. Martij.
 Agapes mart. infra cum Donato. 25. Ianuarij.
 Agapes virgo & mart. Interamnæ. 15. Febr.
 Agapes virgo & mart. Nicomediæ sub Dioclet. infra cum Inde. 28. Decemb.
 Agapitus episcopus Rauennæ. 16. Martij.
 Agapitus episcopus Synnadæ. 24. Martij.
 Agapitus diaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Augusti.
 Agapitus mart. Præneste sub Aureliano. 18. Augusti.
 Agapitus Papa. 20. Septemb.
 Agapitus mart. Heracleæ, infra cum Basso. 20. Nou.
 Agapius mart. Cæsareæ sub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
 Agapius mart. infra cum Aphrodisio. 28. Apr.
 Agapius & Secundinus episcopi mart. Cirthæ in Numidia sub Valeriano. 29. Apr.
 Agapius mart. in Palæstina sub Dioclet. infra cum Timotheo. 19. Augusti.
 Agapius mart. Edessæ sub Maximiano, infra cum Basila. 21. Augusti.
 Agapius episcopus Nouarien. 10. Septemb.
 Agapius mart. Romæ sub Hadriano, infra cum Eustachio. 20. Septemb.
 Agapius mart. Sebaste sub Licinio, infra cum Carterio. 2. Nouemb.
 Agapius mart. Cæsareæ sub Maximino. 20. Nouemb.
 Agatha virgo mart. Catanæ sub Decio. 5. Febr.
 Agathangelus mart. Ancyra. 23. Ianuarij.
 Agatho Papa Romæ. 10. Ianuarij.
 Agatho exorcista mart. infra cum Cyrione. 14. Febr.
 Agatho & Triphina mart. in Sicilia. 5. Iulij.
 Agatho mart. Alexandria sub Decio. 7. Decemb.
 Agathoclia ancilla mart. 17. Septemb.
 Agathodorus episcopus mart. in Chersoneso, infra cum Basilio. 4. Martij.
 Agathodorus mart. Pergami sub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
 Agathonica mart. Pergami sub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
 Agathonica virgo & mart. Carthagine, infra cum Basila. 10. Augusti.
 Agathonicus, Zoticus, & focij mart. Nicomediæ sub Maximiano. 22. Augusti.
 Agathopodes diaconus, & Theodolus lector martyres, Theſſalonica sub Maximiano. 4. Apr.
 Agathopodes diaconus Antiochiæ, infra cum Philone. 25. Aprilis.
 Agathopus mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb.
 Agericus episcopus Virodunen. 1. Decemb.
 Aggæus mart. Bononiæ sub Maximiano, infra cum Hermete. 4. Ianuarij.
 Aggæus propheta. 4. Iulij.
 Agileus mart. Carthagine. 15. Octob.
 Aglibertus mart. Parisijs, infra cum Agoardo. 24. Iun.
 Agnes virgo mart. Romæ. 21. Ianuarij.
 Secundo. 28. eiusdem.
 Agnes virgo in Montepolitiano. 20. Aprilis.
 Agnellus abbas Neapoli. 14. Decemb.
 Agoardus, & Aglibertus cum alijs innumeris mart. Parisijs. 24. Iunij.
 Agricola episcopus Cabilonen. 17. Martij.
 Agricola mart. Bononiæ, infra cum Vitale. 4. Nou.
 Agricola mart. in Pannonia. 3. Decemb.
 Agricola mart. Rauennæ sub Maximiano, infra cum

Valentino. 16. Decembris.
 Agrippina virgo mart. Romæ sub Valeriano. 24. Maij.
 Agrippinus episcopus Neapolitan. 9. Nouemb.
 Agritius episcopus Treuirensis. 13. Ianuarij.
 Aichardus abbas. 15. Septemb.
 Aidanus episcopus Lindisfarnen. 31. Aug.
 Aigulphus abbas Lerinensis, & focij monachi mart. 3. Septemb.
 Aithalas presbyt. & mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perfide. 22. Aprilis.
 Albanus mart. Maguntia. 21. Iunij.
 Albanus, & miles quidam mart. in Britannia sub Dioclet. 22. Iunij.
 Albertus ord. Carmelit. in Sicilia. 7. Aug.
 Albertus episcopus Leodien. mart. 21. Nouemb.
 Albina virgo mart. Formijs sub Decio. 16. Decemb.
 Albinus episcopus Brixien. 5. Febr.
 Albinus episcopus Andegauen. 1. Martij.
 Albinus episcopus Lugdunen. 15. Septemb.
 Aldegundes virgo in Hannonia. 30. Ianuarij.
 Aldelmus episcopus Schireburgensis. 25. Maij.
 Alexander episcopus Firmanus mart. 11. Ianuarij.
 Alexander senex mart. sub Decio. 30. Ianuarij.
 Alexander, & alij XXXVIII. mart. Romæ. 9. Febr.
 Alexander martyr in Cypro, infra cum Ammonio. 9. Februarij.
 Alexander mart. Ostia sub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
 Alexander episcopus Alexandrinus. 26. Febr.
 Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mart. Romæ. 27. Febr.
 Alexander mart. Apameæ sub Antonino, infra cum Caio. 10. Martij.
 Alexander, & Theodorus mart. Romæ. 17. Martij.
 Alexander episcopus & martyr Cæsareæ sub Decio. 18. Martij.
 Alexander miles martyr, Driziparæ sub Maximiano. 27. Martij.
 Alexander mart. Cæsareæ sub Valeriano, infra cum Prisco. 28. Martij.
 Alexander, & alij XXXIV. mart. Lugduni sub Antonino. 24. Aprilis.
 Alexander Papa, Euentius, & Theodulus presbyteri & mart. Romæ sub Traiano. 3. Maij.
 Alexander miles, & Antonina virgo mart. Constantinopoli sub Maximiano. 3. Maij.
 Alexander mart. Edessæ sub Numeriano, infra cum Thalalæo. 20. Maij.
 Alexander mart. Anaunia, infra cum Sifinio. 29. Maij.
 Alexander mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
 Alexander episcopus Veronen. 4. Iunij.
 Alexander mart. Nouioduni, infra cum Amantio. 6. Iunij.
 Alexander episcopus Fesulan. mart. 6. Iunij.
 Alexander mart. Alexandria sub Iuliano, infra cum Patermuthio. 9. Iulij.
 Alexander mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
 Alexander miles mart. Massilia, infra cum Victore. 21. Iulij.
 Alexander mart. Perge sub Dioclet. infra cum Leontio. 1. Augusti.
 Alexander Carbonarius, episc. Comanæ & mar. 11. Aug.
 Alexander ex Legione Thebæorum martyr, Bergomi. 26. Augusti.
 Alexander episcopus Constantinop. 28. Augusti.
 Alexander mart. in Sabinis, infra cum Hyacintho. 9. Septembris.
 Alexander episcopus & mart. Romæ sub Antonino. 21. Septembris.

Alexander

Alexander martyr Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septembris.
 Alexander mart. infra cum Victore. 17. Octobris.
 Alexander episcopus, Heraclius miles, & focij mart. 22. Octobris.
 Alexander mart. Theſſal. sub Maximiano. 9. Nouemb.
 Alexander mart. Corinthi sub Iuliano. 24. Nouemb.
 Alexander mart. Alexandria sub Decio, infra cum Epimacho. 12. Decembris.
 Alexandra, Claudia, Euphrasia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodosta, Derphuta, & eius soror, mart. in Paphlagonia. 20. Martij.
 Alexandra virgo mart. Ancyra, infra cum Theodoto. 18. Maij.
 Alexandri duo mart. Cæsareæ sub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
 Alexius confessor, Romæ. 17. Iulij.
 Alipius episcopus Tagaſten. 15. Augusti.
 Almachius mart. Romæ. 1. Ianuarij.
 Alodia virgo mart. in Hispania, infra cum Nunilone. 22. Octobris.
 Alphæus, & Zacchæus mart. in Palæstina sub Dioclet. 17. Nouembris.
 Alpius, Philadelphus, & Cyrinus martyres in Sicilia. 10. Maij.
 Alpius martyr Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septembris.
 Alpinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iunij.
 Amandus episcopus Traiecten. 6. Februarij.
 Amandus episcopus Burdigalen. 18. Iunij.
 Amantius mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Febr.
 Amantius diaconus Gandauenſis. 19. Martij.
 Amantius episcopus Comenſis. 8. Aprilis.
 Amantius, Alexander, & focij mart. Nouioduni. 6. Iunij.
 Amantius mart. Romæ sub Hadriano. infra cum Getulio. 10. Iunij.
 Amantius presbyter Tuderti. 26. Septembris.
 Amantius episcopus Ruthenorum. 4. Nouembris.
 Amaranthus mart. Albigen. 7. Nouembris.
 Amator, Petrus, & Ludouicus mart. Cordubæ. 30. Aprilis.
 Amator episcopus Antifiodoren. 1. Maij.
 Amator episcopus Augustodunen. 26. Nouembris.
 Amatus episcopus Nusci. 31. Augusti.
 Amatus episcopus Senonen. 13. Septembris.
 Amatus abbas monast. Romarici. 13. Septembris.
 Ambicus, Victor, & Iulius mart. Nicomediæ. 3. Dec.
 Ambrosius Senenſis, ordinis Prædicatorum. 20. Martij.
 Ambrosius episcopus Mediolanen. 4. Aprilis.
 Eiusdem ordinatio in episcopum. 7. Decembris.
 Ambrosius centurio mart. Ferentini sub Diocletiano. 16. Augusti.
 Ambrosius episcopus Caturcen. 16. Octobris.
 Ambrosius abbas monast. Agaunen. 2. Nouembris.
 Amelberga virgo, Gandavi. 10. Iulij.
 Ammia, Cæsareæ, infra cum Theodoto. 31. Augusti.
 Ammianus mart. sub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septembris.
 Ammon diaconus, & virgines XL. mart. Heracleæ sub Licinio. 1. Septembris.
 Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij XXII. mart. Alexandria. 8. Septembris.
 Ammon, Zenon, Ptolemæus, Ingen, & Theophilus milites mart. Alexandria. 20. Decembris.
 Ammonaria virgo, Mercuria, Dionysia, & Ammonaria mart. Alexandria sub Decio. 12. Decembris.
 Ammonius miles mart. in Ponto, infra cum Moseo. 18. Ianuarij.
 Ammonius & Alexander mart. in Cypro. 9. Februar.

Ammonius infans mart. Alexandria, infra cum Moseo. 12. Februarij.
 Ammonius mart. Alexandria, infra cum Dionysio. 14. Februarij.
 Ammonius lector mar. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
 Ammonius mart. Alexandria sub Maximino, infra cum Fausto. 26. Septembris.
 Amos propheta in Palæstina. 31. Martij.
 Ampelius mart. in Africa sub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
 Ampelus & Caius mart. Messanæ. 20. Nouembris.
 Amphianus mart. Cæsareæ sub Maximino. 2. Aprilis.
 Amphilocheus mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
 Amphilocheus episcopus Iconij. 23. Nouembris.
 Amphion episcopus in Cilicia, confessor sub Maximino. 12. Iunij.
 Ampliatius, Vrbanus, & Narcissus mart. 31. Octobris.
 Anacharius episcopus Antifiodoren. 25. Septembris.
 Anacletus Papa mart. Romæ. 13. Iulij.
 Ananias mart. Damasci. 25. Ianuarij.
 Ananias presbyt. mart. in Perfide sub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.
 Ananias mart. Arbele in Perfia. 1. Decembris.
 Ananias, Azarias, & Misaël in Babylonia. 16. Decemb.
 Anastasia mart. Romæ sub Nerone, infra cum Basilissa. 15. Aprilis.
 Anastasia senior virgo, & Cyrillus mart. Romæ sub Valeriano. 28. Octobris.
 Anastasia mart. cum CCLXX. in insula Palmaria sub Dioclet. 25. Decembris.
 Anastasij duo mart. sub Constante, infra cum Maximo. 15. Augusti.
 Anastasius mart. Antiochiæ sub Dioclet. infra cum Basilissa. 9. Ianuarij.
 Anastasius monachus & focij, Suppentonia. 11. Ianu.
 Anastasius Perſa monachus mart. cum LXX. focijs sub Cosrhoa. 22. Ianuarij.
 Anastasius Sinaita episcopus Antiochenus. 21. Aprilis.
 Anastasius Papa Romæ. 27. Aprilis.
 Anastasius & foc. mart. Camerini sub Decio. 11. Maij.
 Anastasius episcopus Brixien. 20. Maij.
 Anastasius episcopus Papien. 30. Maij.
 Anastasius, Felix, & Digna mart. Cordubæ. 14. Iunij.
 Anastasius mart. Argentomachi, infra cum Marcello. 29. Iunij.
 Anastasius episcopus Interamnem. 17. Augusti.
 Anastasius mart. Salonæ sub Aureliano. 21. Augusti.
 Anastasius mart. Aquileiæ. 7. Septembris.
 Anastasius presbyter, Placidius, Genesius, & focij mart. 11. Octobris.
 Anastasius mart. 5. Decembris.
 Anastasius mart. Nicomediæ, infra cum Cyriaco. 19. Decembris.
 Anastasius episcopus Antiochenus & mart. 21. Decem.
 Anathalon episcopus Mediolan. 25. Septembris.
 Anatolia virgo, & Audax mart. Thoræ sub Decio. 9. Iulij.
 Anatolius mart. infra cum Photina. 20. Martij.
 Anatolius episcopus Laodiceæ. 3. Iulij.
 Anatolius mart. Nicææ sub Maximino, infra cum Eustachio. 20. Nouembris.
 Andeolus subdiaconus mart. in Gallia sub Seuero. 1. Maij.
 Andochius presbyter, Thyrfus diaconus, & Felix mart. Augustoduni. 24. Septembris.
 Andreas episcopus Florentin. 26. Februarij.
 Andreas mart. in Helleſponto. infra cum Petro. 15. Maij.
 Andreas, & focij milites mart. in Cilicia sub Maximiano. 19. Augusti.

Andreas presbyter mart. Constantinopoli sub Leone Iſaurico, infra cum Hypatio. 29. Auguſti.
 Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mart. in Africa. 23. Septembris.
 Andreas Cretenſis monachus mart. ſub Copronymo. 17. Octobris.
 Andreas monachus mart. Constantinopoli ſub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouembris.
 Andreas Apoſtolus mart. in Achaia. 30. Nouembris.
 Eiuſdem Vigilia. 29. Nouembris.
 Eiuſdem Translatio Constantinopoli. 9. Maij.
 Andronicus, & Athanaſia Hieroſolymis. 9. Octobris.
 Andronicus mart. Tarſi ſub Dioclet. infra cum Tharaſco. 11. Octobris.
 Anectus mart. Corinthi ſub Decio, infra cum Codrato. 16. Martij.
 Anectus mart. Caſareæ ſub Dioclet. 27. Iunij.
 Aneimodiftus mart. in Perfide, ſupra cum Acindino. 2. Nouembris.
 Anefius mart. in Africa, infra cum Theodulo. 31. Mar.
 Angelus presbyt. ord. Carmel. mart. Panormi. 5. Maij.
 Angelus mart. in Mauritania, infra cum Daniele. 13. Octobris.
 Anianus epifcopus Alexandrin. 25. Aprilis.
 Anianus diaconus mart. Antiochiæ, infra cum Demetrio. 10. Nouembris.
 Anianus epifcopus Aurelianen. 17. Nouemb.
 Anicetus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 17. Apr.
 Anicetus, Photinus, & alij plures mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 12. Auguſti.
 Anna mater B. Mariæ Virg. 26. Iulij.
 Anna prophetiſſa, Hieroſolymis. 1. Septembris.
 Annon epifcopus Colonien. 4. Decembris.
 Annunciatio B. Mariæ Virg. 25. Martij.
 Anſanus mart. ſub Dioclet. Senis. 1. Decembris.
 Anſbertus epifcopus Rhotomagen. 9. Februarij.
 Anſcharius epifcopus Bremenſis. 3. Februarij.
 Anſelmus epifcopus Mantuan. 18. Martij.
 Anſelmus epifcopus Cantuarien. 21. Aprilis.
 Anſouinus epifcopus Camerini. 13. Martij.
 Anterus Papa & mart. Romæ ſub Iulio Maximino. 3. Ianuarij.
 Anthelmus epifcopus Bellicen. 26. Iunij.
 Anthes mart. Salerni ſub Dioclet. infra cum Fortunato. 28. Auguſti.
 Anthia mart. Maſſanæ ſub Hadriano, infra cum Eleutherio. 18. Aprilis.
 Anthimus epifcopus Nicomediæ. mart. ſub Dioclet. cum vniuerſo fere ſuo grege. 27. Aprilis.
 Anthimus presb. mart. Romæ ſub Dioclet. 11. Maij.
 Anthimus mart. Ægææ ſub Dioclet. infra cum Coſma. 27. Septembris.
 Antholianus mart. Aruernis. 6. Februarij.
 Anthuſa virgo Constantinopoli ſub Copronymo. 27. Iulij.
 Anthuſa ſenior mart. Tarſi ſub Valeriano. infra cum Athanaſio. 22. Auguſti.
 Anthuſa iunior mart. 27. Auguſti.
 Antidiſus epifcopus Vclontionen. mart. 25. Iunij.
 Antigonus mart. Romæ, ſupra cum Alexandr. 27. Febr.
 Antinogenes mart. Emeritæ ſub Dioclet. infra cum Victore. 24. Iulij.
 Antiochus tribunus mart. Caſareæ, infra cum Nicoſtrato. 21. Maij.
 Antiochus & Cyriacus mart. Sebaſte. 15. Iulij.
 Antiochus epifcopus Lugdunen. 15. Octobris.
 Antiochus mart. in Sardinia ſub Hadriano. 13. Dec.
 Antipas mart. Pergami ſub Domitiano. 11. Aprilis.
 Antonia virgo mart. Circhæ ſub Valeriano, ſupra cum Æmiliano. 29. Aprilis.
 Antonia mart. Nicomediæ. 4. Maij.

Antonina mart. ſub Dioclet. 1. Martij.
 Antonina virgo mart. Constantinopoli ſub Maximiano, ſupra cum Alexandro milite. 3. Maij.
 Antonina mart. Nicææ ſub Dioclet. 12. Iunij.
 Antoninus abbas Caſinenſis, Surrenti. 14. Ianuarij.
 Antoninus mart. ſub Dioclet. infra cū Victore. 20. Apr.
 Antoninus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
 Antoninus epifcopus Florentinus. 2. Maij.
 Antoninus mart. infra cum Lucia. 6. Iulij.
 Antoninus mart. Romæ ſub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
 Antoninus mart. Romæ. 22. Auguſti.
 Antoninus mart. Pamia. 2. Septembris.
 Antoninus puer mart. Capuæ, infra cū Ariſteo. 3. Sept.
 Antoninus ex Legione Thebæorum mart. Placentiæ. 30. Septembris.
 Antoninus epifcopus Mediolanen. 31. Octobris.
 Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennatha virgo mart. Caſareæ ſub Maximino. 13. Nouembris.
 Antonius presbyt. & mart. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Baſiliſſa. 9. Ianuarij.
 Antonius abbas in Thebaide. 17. Ianuarij.
 Antonius, Merulus, & Ioannes monachi, Romæ. 17. Ianuarij.
 Antonius epifcopus Constantinop. 12. Febr.
 Antonius mart. Alexandria, infra cum Baſſo. 14. Febr.
 Antonius Luſitanus, ord. Min. Patauij. 13. Iunij.
 Antonius mart. in Africa, ſupra cum Andrea. 23. Sept.
 Antonius mart. Ancyra ſub Iuliano, infra cum Melappo. 7. Nouembris.
 Antonius mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Ireneo. 15. Decembris.
 Antonius monachus Lerinenſis. 28. Decembris.
 Anyſia mart. Theſſalonica. 30. Decemb.
 Anyſius epifcopus Theſſalonicen. 30. Decemb.
 Apelles & Lucius, Chriſti diſcip. Smyrnæ. 22. Aprilis.
 Apellius, Lucas, & Clemens mart. 10. Septembris.
 Aphraates anachoreta in Syria. 7. Aprilis.
 Aphrodiſius mart. in Africa, infra cum Petro. 14. Mar.
 Aphrodiſius, Carilippus, Agapius, & Eufebius mart. 28. Aprilis.
 Aphrodiſius presbyt. & alij XXX. mart. Alexandria. 30. Aprilis.
 Aphthonus mart. in Perfide, ſupra cum Acindino. 2. Nouembris.
 Apodemius mart. infra in, XVIII. mart. Caſarauguſt. 16. Aprilis.
 Apollinaris virgo. 5. Ianuarij.
 Apollinaris epifcopus Hierapolitan. 8. Ianuarij.
 Apollinaris mart. in Africa, infra cū Cyriaco. 21. Iunij.
 Apollinaris epifcopus Rauennæ, mart. ſub Veſpaſiano. 23. Iulij.
 Apollinaris mart. Rhemis, infra cum Timoth. 23. Aug.
 Apollinaris epifcopus Valentia in Gallia. 5. Octob.
 Apollo, Iſacius, & Crotates mart. ſub Diocletiano. 21. Aprilis.
 Apollonia virgo mart. Alexandria ſub Decio. 9. Febr.
 Apollonius mart. Interamnæ, infra cū Proculo. 14. Febr.
 Apollonius diaconus mart. Antinoi, infra cum Philemone. 8. Martij.
 Apollonius & Leontius epifcopi. 19. Martij.
 Apollonius mart. in Ægypto ſub Maximino, infra cum Marciano. 5. Aprilis, & 5. Iunij.
 Apollonius presbyt. & alij quinque mart. Alexandria ſub Maximino. 10. Aprilis.
 Apollonius ſenator mart. Rom. ſub Cómodo. 18. Apr.
 Apollonius epifcopus Brixien. 7. Iulij.
 Apollonius mart. Iconij. 10. Iulij.
 Apollonius, & Eugenius mart. 23. Iulij.
 Apparitio S. Michaelis Archangeli. 8. Maij.

Apphias mart. Coloffis ſub Nerone, infra cum Philemone. 22. Nouembris.
 Appianus mart. Alexand. infra cum Manſueto. 30. Dec.
 Apronianus mart. Romæ. 2. Februarij.
 Aprus epifcopus Tullenſis. 15. Septembris.
 Apuleius mart. Romæ, infra cum Marcello. 7. Octob.
 Aquila mart. in Mauritania, infra cum Seueriano. 23. Ianuarij.
 Aquila mart. infra cum Domitio. 23. Martij.
 Aquila in Thebaide. 20. Maij.
 Aquila, & Prifcilla, in Aſia. 8. Iulij.
 Aquila mart. Philadelphiæ, infra cum Cyrillo. 1. Aug.
 Aquilina virgo martyr in Palæſtina ſub Diocletiano. 13. Iunij.
 Aquilina mart. in Lycia, infra cum Niceta. 24. Iulij.
 Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quintus, Theodotus, & Tryphon mart. in Africa. 4. Ian.
 Aquilinus presbyt. mart. Mediolani. 29. Ianuarij.
 Aquilinus, Geminus, Gelafius, Magnus, & Donatus mart. Forofempronij. 4. Februarij.
 Aquilinus & Victorianus mart. in Iſauria. 16. Maij.
 Aquilinus mart. Nouioduni, infra cū Heradio. 17. Maij.
 Aquilinus mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
 Aquilinus epifcopus Ebroicenſis. 19. Octobris.
 Arabia mart. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Martij.
 Arator presbyt. Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis mart. Alexandria. 21. Aprilis.
 Arbogaſtus epifcopus Argentoraten. 21. Iulij.
 Arcadius martyr. 12. Ianuarij.
 Arcadius epifcopus mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio. 4. Martij.
 Arcadius, Paſchaſius, Probus, & Eutythianus mart. & Paulillus puer, in Africa. 13. Nouembris.
 Archelaus, Cyrillus, & Photius mart. 4. Martij.
 Archelaus diaconus mart. Oſtiæ ſub Alexandro, infra cum Quiriaco. 23. Auguſti.
 Archelaus epifcopus in Meſopotamia. 26. Decembris.
 Archippus B. Pauli commilito, in Aſia. 20. Martij.
 Arcontius mart. Capuæ, infra cum Quinto. 5. Sept.
 Ardalion mimus mart. 14. Aprilis.
 Arefius, Rogatus, & alij XV. mart. in Africa. 10. Iunij.
 Aretas, & alij DIIII. mart. Romæ. 1. Octobris.
 Aretas, & ſocij CCCXL. mart. & mulier cum filio paruulo, apud Homeritas. 24. Octobris.
 Aretius & Dacianus mart. Romæ. 4. Iunij.
 Argeus, Narciffus, & Marcellinus mart. in Ponto ſub Licinio. 2. Ianuarij.
 Argymirus monachus mart. Cordubæ. 28. Iunij.
 Ariadna mart. in Phrygia ſub Hadriano. 17. Septemb.
 Arianus praefes, Theoticus, & alij tres mart. Antinoi. 8. Martij.
 Ariſtarchus epifcopus Theſſalonicen. mart. ſub Nerone. 4. Auguſti.
 Ariſteus epifcopus Capuan. & Antoninus puer mart. 3. Septemb.
 Ariſtides Athenienſis. 31. Auguſti.
 Ariſtion diſcipulus de LXXII. 22. Februarij.
 Ariſtobolus Apoſtolorum diſcip. & mart. 15. Martij.
 Ariſton, Creſcentianus, Eutythianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciffimus, Felix, Marcia, & Symphoroſa mart. in Campania ſub Dioclet. 2. Iulij.
 Ariſtonicus mart. Melitine, infra cum Hermogene. 19. Aprilis.
 Armentarius epifcopus Papien. 30. Ianuarij.
 Armogaſtes, Maſcula, & Saturus mart. in Africa ſub Geiſerico. 29. Martij.
 Arnulphus epifcopus Metenſis. 18. Iulij.
 Arnulphus epifcopus Sueſſionen. 15. Auguſti.
 Arſacius confeſſor Nicomediæ. 16. Auguſti.
 Arſenius diaconus, eremita in Ægypto. 19. Iulij.

Arſenius mart. Alexandria ſub Decio, infra cum Herone. 14. Decemb.
 Artemius, Candida, & Paulina mart. Romæ. 6. Iunij.
 Artemius dux mart. Antiochiæ ſub Iuliano. 20. Oct.
 Artemon presb. mart. Laodiceæ ſub Dioclet. 8. Oct.
 Afaphus epifcopus, & Vualburga virgo, in Anglia. 1. Maij.
 Afclas mart. Antinoi. 13. Ianuarij.
 Afclepiades epifcopus Antiochenſis mart. ſub Macrino. 18. Octobris.
 Afclepiodotus mart. Hadrianopoli ſub Maximiano, infra cum Maximo. 15. Septembris.
 Afella virgo Romæ. 6. Decembris.
 Afren epifcopus Neapolitan. 3. Auguſti.
 Aſumptio B. Mariæ Virg. 15. Auguſti.
 Eiuſdem Vigilia. 14. Auguſti.
 Eiuſdem Octaua. 22. Auguſti.
 Alteria virgo mart. Bergomi ſub Dioclet. 10. Auguſti.
 Aſterius ſenator mart. Caſareæ ſub Valeriano, infra cum Marino. 3. Martij.
 Aſterius mart. Edeſſæ ſub Numeriano, infra cum Thalaſeo. 20. Maij.
 Aſterius epifc. Petra, confeſſ. ſub Constantino. 10. Iun.
 Aſterius mart. Ægææ ſub Dioclet. infra cum Claudio. 23. Auguſti.
 Aſterius presbyt. mart. Oſtiæ ſub Alexand. 21. Octob.
 Aſtius epifcopus & mart. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
 Aſyncritus Apoſtolorum diſcipulus, infra cum Herodione. 8. Aprilis.
 Athanaſia vidua, in Ægina. 14. Auguſti.
 Athanaſia Hieroſolymis, ſupra cū Andronico. 9. Oct.
 Athanaſius commentarienſis mart. in Cilicia ſub Dioclet. infra cum Zoſimo. 3. Ianuarij.
 Athanaſius epifcopus Alexandrinus. 2. Maij.
 Athanaſius diaconus mart. Hieroſolymis. 5. Iulij.
 Athanaſius epifcopus Neapolitan. 15. Iulij.
 Athanaſius epifcopus Tarſenſis, & Anthuſa ſenior cum duobus ſeruis mart. ſub Valeriano. 22. Auguſti.
 Athenodorus epifcopus Neocaſareæ mart. ſub Valeriano. 18. Octobris.
 Athenodorus mart. in Meſopotamia ſub Diocletiano. 11. Nouembris.
 Athenogenes Theologus mart. in Ponto. 18. Ianuarij.
 Athenogenes epifcopus Sebaſtæ mart. cum X. diſcipulis ſub Dioclet. 16. Iulij.
 Attalus abbas Luxouien. 10. Martij.
 Attalus mart. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
 Attalus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
 Atticus in Phrygia. 6. Nouembris.
 Attilanus epifcopus Zamorenſis. 5. Octobris.
 Attius mart. Perge ſub Dioc. infra cum Leontio. 1. Aug.
 Auſtus, Taurio, & Theſſalonica mart. Amphipoli. 7. Nouembris.
 Audactus presbyter mart. Venuſiæ ſub Dioclet. infra cum Felice. 24. Octobris.
 Audas epifcopus, VII. presbyteri, IX. diaconi, & VII. virgines mart. in Perfide ſub Iſdegerde. 16. Maij.
 Audax mart. Thora ſub Decio, ſupra cum Anatolia. 9. Iulij.
 Audifax mart. Romæ ſub Claudio, infra cum Mario. 19. Ianuarij.
 Audoenus epifcopus Rhotomagen. 24. Auguſti.
 Audomarus epifcopus in Pago Taruanenſi. 9. Sept.
 Auentinus confeſſor Treſcis. 4. Februarij.
 Augulus epifcopus Auguſtæ & mart. 6. Februarij.
 Augurius diaconus & mart. Tarracone ſub Gallieno, infra cum Fructuſo. 21. Ianuarij.
 Auguſtalis epifcopus in Gallia. 7. Septembris.
 Auguſtinus mart. Nicomediæ, infra cum Flauio. 7. Maij.

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Augustinus episcopus Cantuarien. 26. Maij.
Augustinus Hipponen. episc. Eccl. Doct. 28. Augusti,
Eiusdem Conuersio. 5. Maij.
Eiusdem Translatio Papiæ. 28. Febr.
Augustus mart. Nicomedie, infra cum Flauio. 7. Maij.
Augustus confessor in Campania, infra cum Prisco.
1. Septembris.
Augustus presbyter Bituricen. 7. Octob.
Auitus mart. in Africa. 27. Ianuarij.
Auitus episcopus Viennen. 5. Februarij.
Auitus presbyter Aurelianen. 17. Iunij.
Aurea virgo mart. Cordubæ. 19. Iulij.
Aurea virgo mart. Ostiæ. 24. Augusti.
Aurea virgo Lutetia. 4. Octobris.
Aurelia & Neomisia virgines, Agnatiæ. 25. Septemb.
Aurelia virgo, Argentorati. 15. Octob.
Aurelia mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Eusebio. 2. Decembris.
Aurelianus episcopus Arelaten. 16. Iunij.
Aurelius mart. Cordubæ, infra cum Georgio. 27. Iulij.
Aurelius Parisijs, infra cum Georgio. 20. Octob.
Aurelius & Publius episc. & mart. in Asia. 12. Nouemb.
Aureus, Iustina, & alij mart. Maguntia. 16. Iunij.
Auspicius episcopus Treuiren. 8. Iulij.
Austreberta virgo Rhotomagen. 10. Febr.
Austregisilus episcopus Bituricen. 20. Maij.
Austremonius episcopus Aruernen. 1. Nouemb.
Austriclinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iunij.
Autbertus episcopus Cameracen. 13. Decemb.
Autonomus episcopus in Bithynia mart. sub Dioclet.
12. Septembris.
Auxanus episcopus Mediolan. 3. Septembris.
Auxentius abbas in Bithynia. 15. Febr.
Auxentius mart. in Armenia sub Dioclet. infra cum Eustratio. 13. Decembris.
Auxentius episcopus Mopsuestia confess. sub Licinio.
18. Decembris.
Auxibius episcopus Solij. 19. Febr.
Auxilius mart. Antiochia, infra cum Basileo. 27. Nou.
Azadanes diaconus mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perside. 22. Aprilis.
Azades eunuchus mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perside. 22. Aprilis.
Azarias in Babylonia, supra cum Anania. 16. Decemb.
Azas, & C. L. milites mart. in Isauria sub Diocletiano.
19. Nouembris.

B

BABYLA S episcopus Antiochenus, Vrbanus, Prilianus, & Epolonius mart. sub Decio. 24. Ianuarij.
Bacchus mart. Augustæ Euphratesia, infra cum Sergio.
7. Octobris.
Baiulus mart. Romæ, infra cum Liberato. 20. Decemb.
Balbina virgo Romæ. 31. Martij.
Baldomerus confessor Lugduni. 27. Februarij.
Barachisus mart. in Persia sub Sapore, infra cum Iona.
29. Martij.
Barbara virgo mart, Nicomedie sub Maximin. 4. Dec.
Barbatianus presbyter Rauennæ. 31. Decemb.
Barbatus episcopus Beneuentan. 19. Febr.
Barbea mart. Edeffa sub Traiano. 29. Ianuarij.
Bardomianus, Eucarpus, & alij XXVI. mart. in Asia.
25. Septembris.
Barlaam mart. Cæsareæ. 19. Nouembris.
Barlaam & Iosaphat in India. 27. Nouembr.
Barnabas Apostolus in Cypro. 11. Iunij.
Barontius & Desiderius confess. Pistorij. 25. Martij.
Barfabas mart. in Perside. 11. Decemb.
Barfanuphius anachoretæ, in Palæstina. 11. Aprilis.

Barfem episc. Edeffa confessor sub Valente. 30. Ianu.
Barfimus episc. Edeffa mart. sub Traiano. 30. Ianuar.
Bartholomæus Apostolus, in Armenia. 25. Augusti.
Eiusdem Vigilia. 24. Augusti.
Bartholomæus abbas Cryptæ ferratæ. 11. Nouembris.
Barula puer mart. Antiochia sub Galerio, infra cum Romano. 18. Nouembris.
Basileus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Iouino.
2. Martij.
Basileus mart. in Hispania, infra cum Epitacio. 23. Maij.
Basileus episcopus Antiochenus, Auxilius, & Saturninus mart. 27. Nouembris.
Basilianus mart. Laodiceæ, infra cum Theotimo. 18. Decembris.
Basilides, Tripos, Mandal, & alij XX. mart. Romæ sub Aureliano. 10. Iunij.
Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mart. Romæ sub Dioclet. 12. Iunij.
Basilides mart. Alexandria sub Seuero. 30. Iunij.
Basilides mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Basiliscus mart. sub Maximiano, infra cum Cleonico. 3. Martij.
Basiliscus mart. in Ponto sub Maximiano. 22. Maij.
Basilissa virgo mart. Antiochia sub Dioclet. infra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
Basilissa mart. infra cum Callinica. 22. Martij.
Basilissa, & Anattas. mart. Romæ sub Nerone. 15. April.
Basilissa virgo mart. Nicomedie sub Dioclet. 3. Sept.
Basiliscus episcopus Cæsarien. 1. Ianuarij.
Eiusdem ordinatio in episcopum. 14. Iunij.
Basiliscus presbyter mart. Ancyra sub Iuliano. 22. Mar.
Basiliscus & Procopius confessores Constantinopoli sub Leone. 27. Februarij.
Basiliscus, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Ætherius, Capito, Ephram, Nestor, & Arcadius episcopi & mart. in Chersoneso. 4. Martij.
Basiliscus episcopus Bononien. 6. Martij.
Basiliscus episcopus Amaseæ mart. sub Licinio. 26. Apr.
Basiliscus & Emmelia, Cæsareæ. 30. Maij.
Basiliscus monachus mart. Constantinopoli sub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouembris.
Basilissa mart. Alexandria, supra cum Adriane. 17. Maij.
Basilissa virgo mart. Romæ sub Gallieno. 20. Maij.
Basilissa, Smyrna. 29. Augusti.
Basolus confessor Rhemen. 26. Nouemb.
Bassa mart. Nicomedie, infra cum Victore. 6. Martij.
Bassa, Paula, & Agathonica virg. mart. Carthagine. 10. Augusti.
Bassa, Theogonius, Agapius, & Fidelis mart. Edeffa sub Maximiano. 21. Augusti.
Bassianus episcopus Laudensis. 19. Ianuarij.
Bassianus lector mart. infra cum Cyrione. 14. Febr.
Bassianus mart. in Africa, infra cum Petro. 9. Decemb.
Bassus, Antonius, & Protolicus mart. Alexandria, 14. Februarij.
Bassus martyr Romæ sub Dioclet. infra cum Maximo. 11. Maij.
Bassus, Dionysius, Agapitus, & alij XL. mart. Heracleæ. 20. Nouembris.
Bassus episc. Nicææ mart. sub Decio. 5. Decembris.
Bathildes Regina, in territorio Parisien. 26. Ianuarij.
Baudelius mart. Nemausi. 20. Maij.
Bauo confessor in portu Ganda. 1. Octobris.
Beanus episcopus Aberdonen. 16. Decembris.
Beata mart. in Africa, infra cum Cyrillo. 8. Martij.
Beatrice mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Simplicio. 29. Iulij.
Beatus confessor in castro Vindecino. 9. Maij.
Beda presbyter Anglus, 27. Maij.
Begga vidua, Andania. 17. Decembris.

Bellinus

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Bellinus episcopus Patauin. mart. 26. Nouembris.
Benedicta mart. Romæ sub Iuliano, infra cum Prisco.
4. Ianuarij.
Benedicta virgo, Romæ. 6. Maij.
Benedicta virgo Senonen. 29. Iunij.
Benedicta virgo mart. Lugdunen. 8. Octobris.
Benedictus abbas in Anglia. 12. Ianuarij.
Benedictus episcopus Mediolanen. 11. Martij.
Benedictus abbas Cassinen. 21. Martij.
Benedictus monachus in Campania. 23. Martij.
Benedictus Papa, Romæ. 7. Maij.
Benedictus confessor Pictauien. 23. Octobris.
Benedictus, Ioannes, Matheus, Isaac, & Christinus eremitæ & mart. in Polonia. 12. Nouembris.
Beniamin diaconus mart. in Perside. 31. Martij.
Benignus mart. Tuderti. 13. Februarij.
Benignus mart. Tomis, infra cum Euagrio. 3. Aprilis.
Benignus episcopus Traiecten. mart. 28. Iunij.
Benignus presbyt. mart. Diuione sub M. Aurel. 1. Nou.
Benignus episcopus Mediolan. 20. Nouembris.
Benildes mart. Cordubæ. 15. Iunij.
Benno episcopus Misnen. 16. Iunij.
Benuenutus episcopus Auximanus. 22. Martij.
Berardus, Petrus, Accursius, Adiuutus, & Otho, ord. Min. mart. in Africa. 16. Ianuarij.
Bercharius abbas & mart. 16. Octobris.
Bernardus Senensis ord. Min. 20. Maij.
Bernardus episcopus Capuanus. 12. Martij.
Bernardus abbas Clarauallen. 20. Augusti.
Bernardus confessor, Arcani. 14. Octobris.
Bernardus episcopus Parmen. 4. Decembris.
Beronicus, Pelagia virgo, & alij XLIX. mart. Antiochia. 19. Octobris.
Bertinus abbas monasterij Sithin. 5. Septembris.
Besa mart. Alexandria. 27. Februarij.
Bessarion anachoretæ. 17. Iunij.
Bessia mart. Carthage, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Beturius mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Bianor, & Siluanus mart. in Pisidia. 10. Iulij.
Bibiana virgo mart. Romæ sub Iuliano. 2. Decemb.
Biblidis mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
Bicor episcopus mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perside. 22. Aprilis.
Birgitta vidua, Romæ. 23. Iulij.
Birillus episcopus Catanen. 21. Martij.
Birinus episcopus Dorcestrien. 3. Decemb.
Blanda mart. Romæ sub Alexandro, infra cum Calepodio. 10. Maij.
Blandina mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
Blasius episcopus Sebastæ, & mart. cum duobus pueris, & septem mulieribus. 3. Februarij.
Blasius, & Demetrius mart. Verulis. 29. Nouemb.
Bona, & Doda virg. Rhemen. 24. Aprilis.
Bonauentura episc. Card. Alban. ord. Min. 14. Iulij.
Bonifacius mart. Tarfi sub Dioclet. 14. Maij.
Bonifacius episcopus Ferentin. 4. Maij.
Bonifacius Papa Quartus, Romæ. 25. Maij.
Bonifacius episcopus Maguntin. & mart. infra cum Eobano & alijs in Frisia. 5. Iunij.
Bonifacius mart. in Russia. 19. Iunij.
Bonifacius diaconus mart. Carthagine sub Hunnerico, infra cum Liberato. 17. Augusti.
Bonifacius, & Thecla, Adrumeti. 30. Augusti.
Bonifacius Primus Papa, Romæ. 25. Octob.
Bonifacius in Africa sub Hunnerico, infra cum Dionysia. 6. Decembris.
Bonifacius mart. Romæ, infra cum Callisto. 29. Decemb.
Bonitus episcopus Aruernen. 15. Ianuarij.

Bononius abbas, Bononia. 30. Augusti.
Bonosa mart. in Portu Romano, infra cum Eutropio. 15. Iulij.
Bonosus & Maximianus mart. 21. Augusti.
Bonus presbyter, Faustus, & Maurus cum alijs nouem mart. Romæ. 1. Augusti.
Brandanus abbas in Scotia. 16. Maij.
Braulius episcopus Cæsaraugustan. 26. Martij.
Bretanion episcopus Tomis. 25. Ianuarij.
Brictius episcopus Martula. 9. Iulij.
Brigida virgo in Scotia. 1. Februarij.
Britius episcopus Turonen. 13. Nouembris.
Bruno episcopus Herbipolen. 17. Maij.
Bruno episcopus Signinus. 18. Iulij.
Bruno Chartusianus in Calabria. 6. Octobris.
Bruno episcopus Ruthenorum & mart. 15. Octob.
Burchardus episcopus Herbipolen. 14. Octob.
Burgundofora abbatissa in Anglia. 3. Aprilis.

C

CÆCILIA virgo mart. Romæ sub Alexandro. 22. Nouembris.
Cæcilianus mart. infra in, XVIII. Mart. Cæsaraugust. 16. Aprilis.
Cæcilius episc. Iliberi, infra cum Torquato. 15. Maij.
Cæcilius presbyter Carthagine. 3. Iunij.
Cælestinus Papa, Romæ. 6. Aprilis.
Cælestinus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
Cælianus mart. in Africa, infra cum Faustino. 15. Dec.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion mart. Alexandria. 28. Februarij.
Cærealis mart. Romæ sub Hadriano, infra cum Getulio. 10. Iunij.
Cærealis miles, & Sallustia mart. Romæ sub Decio. 14. Septembris.
Cæsarius, Nazianzi. 25. Februarij.
Cæsarius mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. Apr.
Cæsarius episcopus Arelaten. 27. Augusti.
Cæsarius diaconus, & Iulianus presbyt. mart. Tarracina. 1. Nouembris.
Cæsarius, Dacius, & alij quinque martyres, Damasci. 1. Nouembris.
Cæsarius mart. Cæsareæ sub Decio, infra cum Germano. 3. Nouembris.
Cæsarius mart. Arabissi sub Galerio Maximin. 28. Dec.
Cæsidius presbyt. & socij mart. Transaquis sub Maximino. 31. Augusti.
Caius mart. Bononia sub Maximiano, infra cum Hermete. 4. Ianuarij.
Caius mart. Alexandria, supra cum Cæreale. 28. Febr.
Caius palatinus, & alij XXVII. 4. Martij.
Caius & Alexander mart. Apameæ sub Antonino. 10. Martij.
Caius & Crementius mart. Cæsaraugustæ. 16. Aprilis.
Caius mart. Melitina, infra cum Hermogene. 19. Apr.
Caius Papa & mart. Romæ sub Dioclet. 22. Aprilis.
Caius mart. Salerno sub Dioclet. infra cum Fortunato. 28. Augusti.
Caius episcopus Mediolanen. confessor sub Nerone. 27. Septembris.
Caius mart. sub Decio, infra cum Dionysio. 3. Octob.
Caius, Corinthi, infra cum Crispo. 4. Octobris.
Caius, Faustus, Eusebius, Cheremon, & Lucius presbyteri & diaconi, & socij mart. Alexandria sub Valeriano. 4. Octobris.
Caius mart. Nicomedie, infra cum Dasio. 21. Octob.
Caius mart. Messana, supra cum Ampelo. 20. Nouemb.
Calanicus mart. Eleutheropoli, infra cum Floriano. 17. Decembris.
Calepodius presbyt. Palmatus Consul cum vxore & filijs,

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

flij, & alij XLII. Simplicius Senator cum vxore, & XLVIII. alij, Felix, & Blanda mart. Romæ sub Alexandro. 10. Maij.
 Calimerius episcopus Mediolanen. mart. sub Antonino. 3. Julij.
 Callinica & Basilissa mart. 22. Martij.
 Callinicus mart. Apolloniæ sub Decio, infra cum Thyrfio. 28. Ianuarij.
 Callinicus mart. Gangræ. 29. Julij.
 Calliopa mart. 8. Iunij.
 Calliopius mart. in Cilicia. 7. Aprilis.
 Callista mart. infra cum Euodio. 2. Septembris.
 Callistratus, & alij XLIX. milites mart. Romæ sub Dioclet. 27. Septembris.
 Callistus, Charisius, & alij VII. mart. Corinthi. 16. Apr.
 Callistus mart. Syracusis, infra cum Euodio. 25. Apr.
 Callistus episcopus Tudertin. mart. 14. Augusti.
 Callistus Papa mart. Romæ sub Alexandro. 14. Octob.
 Callistus, Felix, & Bonifacius mart. Romæ. 29. Decemb.
 Calocerius episcopus Rauennæ. 11. Februarij.
 Calocerius mart. Brixie sub Hadriano. 18. Aprilis.
 Calocerius & Parthenius mart. Romæ sub Decio. 19. Maij.
 Calogerus eremita, apud Saccam in Sicilia. 18. Iunij.
 Camerinus mart. in Sardinia sub Dioclet. infra cum Luxorio. 21. Augusti.
 Candida mart. Romæ, supra cum Artemio. 6. Iunij.
 Candida virgo & mart. Romæ. 29. Augusti.
 Candida S. Petri discipula, Neapoli. 4. Septembris.
 Candida iunior, Neapoli. 4. Septembris.
 Candida virgo mart. Carthagine sub Maximiano. 20. Septembris.
 Candida mart. Romæ, infra cum Lucio. 1. Decemb.
 Candidus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Febr.
 Candidus miles mart. Sebastæ sub Licinio, infra in Quadraginta mart. 9. Martij.
 Candidus, Piperion, & alij XX. mart. Alexandria. 11. Martij.
 Candidus mart. in Gallia sub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septembris.
 Candidus mart. Romæ. 3. Octobris.
 Candidus mart. in Africa, infra cum Faustino. 15. Dec.
 Canicus abbas in Scotia. 11. Octobris.
 Canion confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septembris.
 Cantidius, Cantidianus, & Sobel Ægyptij martyres. 5. Augusti.
 Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mart. Aquileiæ sub Dioclet. 31. Maij.
 Canutus rex Daniæ martyr. 7. Ianuarij.
 Capito episcopus mart. in Chersoneso, supra cum Basilio. 4. Martij.
 Capito mart. infra cum Meneo. 24. Julij.
 Capitolina & Erotheides mart. in Cappadocia sub Dioclet. 27. Octobris.
 Caprasius abbas Lerinen. 1. Iunij.
 Caprasius mart. Agenni sub Maximiano. 20. Octob.
 Caranus mart. Carnoti sub Domitiano. 28. Maij.
 Carilippus mart. supra cum Aphrodisio. 28. Aprilis.
 Carina mart. Ancyra sub Iuliano, infra cum Melasippo. 7. Nouembris.
 Carponius, Euaristus, & Priscianus mart. Cæsareæ sub Dioclet. 14. Octobris.
 Carpophorus, Exanthus, Cassius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mart. Nouocomi. 7. Augusti.
 Carpophorus mart. Capuæ sub Dioclet. infra cum Rufo. 27. Augusti.
 Carpophorus mart. Romæ sub Dioclet. infra in, Quatuor Coronati. 8. Nouembris.
 Carpophorus presbyter, & Abundius diaconus mart. sub Dioclet. 10. Decembris.

Carpus episcopus Thyatirensis, Papyrus diaconus, Agathonica, Agathodorus, & alij mart. Pergami sub Antonino. 13. Aprilis.
 Carpus discipulus B. Pauli, Troade. 13. Octob.
 Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxus, Agapius, & focij mart. Sebastæ sub Licinio. 2. Nouembris.
 Casdoa mart. in Perfide sub Sapore, infra cum Doda. 29. Septembris.
 Casimirus Regis Lituaniæ filius, Vilnæ. 4. Martij.
 Cassia mart. Damasci, infra cum Sabino. 20. Julij.
 Cassianus mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martij.
 Cassianus episcopus Augustodunen. 5. Augusti.
 Cassianus mart. in Foro Syllæ. 13. Augusti.
 Cassianus episc. Tudertin. mart. sub Dioclet. 13. Aug.
 Cassianus mart. Romæ, infra cum Lucio. 1. Decembris.
 Cassianus mart. in Mauritania. 3. Decembris.
 Cassius, Victorinus, Maximus, & focij mart. Aruernis. 15. Maij.
 Cassius episcopus Narnien. 29. Iunij.
 Cassius mart. Nouocomi, supra cum Carpophoro. 7. Augusti.
 Cassius, & Florentius cum alijs plurimis mart. Bonnæ in Germania. 10. Octobris.
 Castor & Dorotheus mart. Tarfi. 28. Martij.
 Castor, & Stephanus mart. Tarfi. 27. Aprilis.
 Castor, Victor, & Rogatianus mart. in Africa. 28. Decembris.
 Castorius mart. Romæ, infra cum Claudio. 7. Julij.
 Castorius mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Claudio. 8. Nouembris.
 Castrensis episcopus Capuanus. 11. Februarij.
 Castrensis confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septembris.
 Castritianus episcopus Mediolan. 1. Decembris.
 Castulus mart. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianuarij.
 Castulus mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
 Castulus mart. Romæ. 26. Martij.
 Castulus, & Euprepis mart. Romæ. 30. Nouembris.
 Castus, & Æmilius mart. in Africa. 22. Maij.
 Castus, & Secundinus episc. & mart. Sinuessæ. 1. Julij.
 Castus mart. infra cum Magno. 4. Septembris.
 Castus mart. Capuæ, infra cum Marcello. 6. Octob.
 Cataldus episcopus Tarentin. 10. Maij.
 Catharina virgo in Suetia. 22. Martij.
 Catharina virgo Senensis, ord. S. Dominici, Romæ. 29. Aprilis.
 Catharina virgo martyr, Alexandria sub Maximino. 25. Nouembris.
 Ceadda episcopus in Anglia. 2. Martij.
 Cathedra S. Petri Romæ. 18. Ianuarij.
 Antiochiæ. 22. Februarij.
 Catulinus diaconus, Ianuarius, Florentius, Iulia, & Iusta mart. Carthagine. 15. Julij.
 Catus mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
 Celerina in Africa, infra cum Laurentino. 3. Febr.
 Celerinus diaconus mart. in Africa. 3. Febr.
 Celsus puer mart. Antiochiæ sub Dioclet. infra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
 Celsus episcopus in Hibernia. 6. Aprilis.
 Celsus puer mart. Mediolani sub Nerone, infra cum Nazario. 28. Julij.
 Eiusdem Inuentio Mediolani. 10. Maij.
 Celsus, & Clemens mart. Romæ. 21. Nouembris.
 Cenfurius episcopus Antisiodoren. 10. Iunij.
 Centolla, & Helena mart. in Hispania. 13. Augusti.
 Centum viginti martyres in Perfide. 6. Aprilis.
 Centum viginti & vnus martyres Romæ. 25. Octob.
 Centum sexagintaquinque milites mart. Romæ sub Aureliano. 10. Augusti.
 Cerbonius episcopus Populonij. 10. Octobris.
 Cerbonius episcopus Veronen. 10. Octobris.

Chare-

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Charemon mart. Alexandria sub Valeriano, supra cum Caio. 4. Octobris.
 Charemon episcopus Nilopolis, & alij plurimi mart. in Ægypto sub Decio. 22. Decembris.
 Charisius mart. Corinthi, supra cum Callisto. 16. Apr.
 Charitas virgo mart. Romæ sub Hadriano, infra cum Fide. 1. Augusti.
 Charitina virgo & mart. sub Dioclet. 5. Octob.
 Chariton mart. infra cum Zenone. 3. Septemb.
 Cheledonius mart. in Hispania, infra cum Hemiterio. 3. Martij.
 Chelidonia virgo, apud Sublacum. 13. Octobris.
 Chionia mart. Thessalonica sub Dioclet. supra cum Agape. 3. Aprilis.
 Christeta mart. Abulæ, infra cum Vincentio. 27. Oct.
 Christiana ancilla, apud Iberos. 15. Decembris.
 Christina virgo mart. in Perfide. 13. Martij.
 Christina virgo & mart. apud lacu Vulsinium. 24. Julij.
 Christinus eremita mart. in Polonia, supra cum Benedicto. 12. Nouembris.
 Christophorus mart. in Lycia sub Decio. 25. Julij.
 Christophorus monachus mart. Cordubæ, infra cum Leouigildo. 20. Augusti.
 Chromatius episcopus Aquileien. 2. Decembris.
 Chronion, Iulianus, Macarius, & alij XIII. martyres, Alexandria sub Decio. 30. Octobris.
 Chrysanthus & Daria mart. Romæ sub Numeriano. 25. Octobris.
 Chryfognus mart. Aquileiæ sub Dioclet. 24. Nou.
 Chryfophorus mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. Aprilis.
 Chryfotelus presbyt. mart. in Perfide, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
 Chunegundes Augusta, Bambergæ. 3. Martij.
 Chylianus episcopus Herbiolen. Colomannus presbyt. & Totnanus diaconus mart. 8. Julij.
 Cilinia mater B. Remigij. 21. Octobris.
 Cindeus presbyt. mart. in Pamphilia sub Dioclet. 11. Iul.
 Circumcisio Domini. 1. Ianuarij.
 Cifellus mart. in Sardinia sub Dioclet. infra cum Luxorio. 21. Aprilis.
 Clara virgo ord. Minor. Assisij. 12. Augusti.
 Clarentius episcopus Viennen. 26. Aprilis.
 Clarus presbyt. mart. in pago Vilcastino. 4. Nouemb.
 Clarus presbyter Turonen. 8. Nouemb.
 Classicus mart. in Africa, infra cum Lucio. 18. Febr.
 Clateus episcopus Brixien. mart. sub Nerone. 4. Iunij.
 Claudia mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
 Claudia virgo mart. Ancyra, infra cum Theodoro. 18. Maij.
 Claudianus mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
 Claudianus mart. Perge sub Decio, infra cum Papia. 26. Februarij.
 Claudianus mart. Nicomediæ, infra cum Victore. 6. Mar.
 Claudius mart. Ostiæ sub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
 Claudius mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Marcelino Papa. 26. Aprilis.
 Claudius mart. Constantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iunij.
 Claudius episcopus Vefontionen. 6. Iunij.
 Claudius, Nicostratus, Castorius, Victorinus, & Symphorianus mart. Romæ. 7. Julij.
 Claudius, Iustus, Iucundinus, & alij quinque mart. Trevis sub Aureliano. 21. Iulij.
 Claudius, Asterius, Neon, Donuina, & Theonilla mart. Egææ sub Dioclet. 23. Augusti.
 Claudius, Lupercus, & Victorius mart. Legione sub Dioclet. 30. Octobris.

Claudius, Nicostratus, Symphorianus, Castorius, & Symplcius mart. Romæ sub Dioclet. 8. Nouemb.
 Claudius tribunus, Hilaria, Iafon, Maurus, & LXX. milites mart. Romæ sub Numeriano. 3. Decembris.
 Claudius, Crispinus, Magina, Ioannes, & Stephanus mart. in Africa. 3. Decembris.
 Clemens episcopus Ancyra mart. sub Dioclet. 23. Ian.
 Clemens mart. supra cum Apellio. 10. Septembris.
 Clemens mart. Romæ, supra cum Celso. 21. Nouemb.
 Clemens Papa & mart. in Chersoneso sub Traiano. 23. Nouembris.
 Clementinus, Theodotus, & Philomenus mart. Heracleæ. 14. Nouembris.
 Cleomenes mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
 Cleonicus, Eutropius, & Basiliscus mart. sub Maximiano. 3. Martij.
 Cleophas Christi discipulus mart. Emmaus. 25. Sept.
 Clerus diaconus mart. Antiochiæ. 7. Ianuarij.
 Cletus Papa & mart. Romæ sub Domitiano. 26. Apr.
 Clicerius episcopus Mediolanen. 20. Septembris.
 Clinus confessor, Aquini. 30. Martij.
 Clodoaldus presbyt. in territorio Parisien. 7. Septemb.
 Clodulphus episcopus Metens. 8. Iunij.
 Codratus, Dionysius, Cyprianus, Anectus, Paulus, & Crescens mart. Corinthi sub Decio. 10. Martij.
 Cointha mart. Alexandria sub Decio. 8. Febr.
 Colmanus mart. in Africa. 13. Octob.
 Colomannus presb. mart. Herbioli, supra cum Chyliano. 8. Julij.
 Columba virgo & mart. Cordubæ. 17. Septembris.
 Columba virgo Senonen. mart. sub Aureliano. 31. Dec.
 Columbanus abbas Bobiensis. 21. Nouembris.
 Columbus presbyter in Scotia. 9. Iunij.
 Commemoratio S. Pauli Apost. 30. Iunij.
 S. Mariæ de Victoria. 7. Octobris.
 Omnium defunctorum. 2. Nouembris.
 Imaginis Saluatoris a Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb.
 Conceptio B. Mariæ Virg. 8. Decembris.
 Concessa mart. Carthagine. 8. Aprilis.
 Concessus mart. Romæ, infra cum Demetrio. 9. Apr.
 Concordia mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Hippolyto. 13. Augusti.
 Concordius presb. mart. Spoleti sub Antonino. 1. Ian.
 Cōcordius mart. Nicomediæ, infra cum Zenone. 2. Sept.
 Concordius mart. Rauennæ sub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decembris.
 Conon mart. Perge sub Decio, infra cum Papia. 26. Febr.
 Conon mart. in Cypro sub Decio. 6. Martij.
 Conon mart. cum filio, Iconij sub Aureliano. 29. Maij.
 Conradus episcopus Constantien. 26. Nouemb.
 Confortia virgo, in monast. Cluniacensi. 22. Iunij.
 Constantia mart. Nuceria sub Nerone, infra cum Felice. 19. Septembris.
 Constantinus confessor, Carthagine. 11. Martij.
 Constantinus episcopus, in oppido Vapingo. 12. Apr.
 Constantinus Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Julij.
 Constantius episcopus Perusin. mart. cum focijs sub M. Aurelio. 29. Ianuarij.
 Constantius episcopus Aquinas. 1. Septemb.
 Constantius ecclesiæ mansionarius, Anconæ. 1. Sept.
 Constantius confessor, Romæ. 30. Nouembris.
 Constantius mart. Treuiris sub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decembris.
 Conuersio S. Pauli Apost. 25. Ianuarij.
 Conuersio S. Augustini episcopi, Mediolani. 5. Maij.
 Copres mart. Alexandria sub Iuliano, infra cum Paternuthio. 9. Julij.
 Corbinianus episcopus Frisingen. 8. Septembris.
 Cordula mart. Colonia. 22. Octobris.

Corebus

Corebus Praefectus martyr, Messanae sub Hadriano. 18. Aprilis.
 Cornelia martyr in Africa, infra cum Theodulo. 31. Martij.
 Cornelius centurio Episcopus Caesareae. 2. Februarij.
 Cornelius Papa & mart. cum alijs XXI. Romae sub Decio. 14. Septembris.
 Cornelius mart. Cataniae, infra cum Stephano. 31. Decembris.
 Corona xxx. militum martyrum, Romae sub Dioclet. 1. Ianuarij.
 Militum XL. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianuar.
 Militum XL. Romae sub Gallieno. 13. Ianuarij.
 Corona mart. in Syria sub Antonino, infra cum Victore. 14. Maij.
 Corficus presbyt. & Leo subdiaconus. 30. Iunij.
 Cosmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mart. Aegae sub Dioclet. 27. Septembris.
 Cottidus diaconus, Eugenius, & focij mart. in Cappadocia. 6. Septembris.
 Craton mart. cum vxore & familia sua, Romae. 15. Febr.
 Crementius mart. Caesaraugustae, supra cum Caio. 16. Aprilis.
 Crescens mart. Corinthi sub Decio, supra cum Codrato. 10. Martij.
 Crescens mart. in Lycia. 15. Aprilis.
 Crescens, Dioscorides, Paulus, & Helladius martyres. 28. Maij.
 Crescens episcopus Galatae, martyr sub Traiano. 27. Iunij. & Viennae in Gallia. 29. Decembris.
 Crescens mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
 Crescens mart. in Ponto, infra cum Prisco. 1. Octobris.
 Crescens episc. in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
 Crescentia mart. in Lucania sub Dioclet. infra cum Vito. 15. Iunij.
 Crescentiana mart. Romae. 5. Maij.
 Crescentianus mart. Turribus. 31. Maij.
 Crescentianus mart. Tipherni sub Dioclet. 1. Iunij.
 Crescentianus mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulij.
 Crescentianus martyr Augustae, infra cum Hilaria. 12. Augusti.
 Crescentianus mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Cypriano. 14. Septembris.
 Crescentianus mart. Romae. 24. Nouembris.
 Crescentianus episcopus, confessor in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
 Crescentio mart. Romae, infra cum Narcisso. 17. Sept.
 Crescentius confessor, Florentiae. 19. Aprilis.
 Crescentius puer mart. Romae sub Dioclet. 14. Sept.
 Crescentius mart. Treuiris sub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decembris.
 Crescentius mart. in Africa, infra cum Dominico. 29. Decembris.
 Cresconius episcopus, confessor in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
 Crispina mart. Thebeste sub Dioclet. 5. Decembris.
 Crispinus episcopus Papien. 7. Ianuarij.
 Crispinus & Crispinianus mart. Suesione sub Dioclet. 25. Octobris.
 Crispinus episcopus Astiagen. & mart. 19. Nouemb.
 Crispinus mart. in Africa, supra cum Claudio. 3. Decembris.
 Crispinus mart. Thagura, infra cum Iulio. 5. Decemb.
 Crispulus mart. Turribus, infra cum Gabino. 30. Maij.
 Crispulus & Restitutus mart. in Hispania. 10. Iunij.
 Crispus presbyt. mart. Romae sub Dioclet. infra cum Ioanne. 18. Augusti.
 Crispus & Caius, Corinthi. 4. Octobris.

Cronidas commentariensis mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
 Crotates mart. sub Dioclet. supra cum Apolline. 21. Apr.
 Crotildes Regina, Parisijs. 3. Iunij.
 Crucis Dominicae Inuentio sub Constantino. 3. Maij.
 Eiusdem Exaltatio sub Heraclio. 14. Septembris.
 Ctesiphon episc. Vergij, infra cum Torquato. 15. Maij.
 Cucuphas mart. Barcinone sub Dioclet. 25. Iulij.
 Culmatius diaconus mart. Aretij, infra cum Gaudentio. 19. Iunij.
 Cumbertus episcopus Colonien. 12. Nouembris.
 Curcodomus diaconus Antiodori. 4. Maij.
 Curonotus episcopus Iconij & mart. 12. Septembris.
 Cuthbertus episcopus in Britannia. 20. Martij.
 Curtias mart. Ostiae sub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
 Cyprianus mart. Corinthi sub Decio, supra cum Codrato. 10. Martij.
 Cyprianus mart. Brixiae, infra cum Sauino. 11. Iulij.
 Cyprianus episcopus Carthaginien. Crescentianus, Victor, Rosula, & Generalis mart. in Africa sub Valeriano. 14. Septembris.
 Cyprianus, & Iustina virgo, mart. Nicomediae sub Dioclet. 26. Septembris.
 Cyprianus episcopus in Africa, martyr sub Hunnerico, infra cum Felice. 12. Octobris.
 Cyprianus abbas, Petragicis. 9. Decembris.
 Cyra, Beroeae, infra cum Marana. 3. Augusti.
 Cyrenia & Iuliana martyres, Tarfi sub Maximiano. 1. Nouembris.
 Cyria mart. Caesareae, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
 Cyriaca mart. infra cum Photina. 20. Martij.
 Cyriaca, & aliae quinque virgines & mart. Nicomediae sub Maximiano. 19. Maij.
 Cyriaca mart. Romae sub Valeriano. 21. Augusti.
 Cyriacus mart. Alexandriae, infra cum Tarficio. 31. Ianuarij.
 Cyriacus mart. Romae, infra cum Paulo. 8. Febr.
 Cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij xx. mart. Romae sub Maximiano. 16. Mart. & 8. Aug.
 Cyriacus, & alij decem mart. Nicomediae. 7. Apr.
 Cyriacus mart. sub Hadriano, infra cum Exuperio. 2. Maij.
 Cyriacus episcopus Hierosolymit. & mart. sub Iuliano. 4. Maij.
 Cyriacus mart. Perusiae sub Decio, infra cum Florentio. 5. Iunij.
 Cyriacus, & Paula virgo, mart. in Hispania. 18. Iunij.
 Cyriacus mart. in Ponto, infra cum Paulo. 20. Iunij.
 Cyriacus & Apollinaris mart. in Africa. 21. Iunij.
 Cyriacus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
 Cyriacus mart. Sebaste, supra cum Antiocho. 15. Iulij.
 Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anastasius, Syndimus, & focij mart. Nicomediae. 19. Decembris.
 Cyrilla mart. Cyrene sub Dioclet. 5. Iulij.
 Cyrilla virgo & mart. Romae sub Claudio. 28. Octob.
 Cyrillus episcopus Alexandrin. 28. Ianuarij.
 Cyrillus mart. supra cum Archelao. 4. Martij.
 Cyrillus episcopus, Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillius mart. in Africa. 8. Martij.
 Cyrillus episcopus in Morauia. 9. Martij.
 Cyrillus episcopus Hierosolymit. 18. Martij.
 Cyrillus mart. in Syria, infra cum Paulo. 29. Martij.
 Cyrillus diaconus mar. Heliopoli sub Iuliano. 29. Martij.
 Cyrillus episcopus Gortinae mart. sub Decio. 9. Iulij.
 Cyrillus episcopus Antiochenus. 22. Iulij.
 Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. Philadelphiae. 1. Augusti.
 Cyrillus mart. Antiochiae, infra cum Primo. 2. Octobris.

Cyrius mart. Romae sub Valeriano, supra cum Anastasia. 28. Octobris.
 Cyrinus, Primus, & Theogenes mart. in Helleponto. 3. Ianuarij.
 Cyrinus mart. Romae sub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
 Cyrinus mart. in Sicilia, supra cum Alphio. 10. Maij.
 Cyrinus mart. Romae sub Dioclet. supra cum Basilde. 12. Iunij.
 Cyrius presbyt. Bassianus lector, Agatho exorcista, & Moyses mart. Alexandriae. 14. Febr.
 Cyrius miles mart. Sebastiae sub Licinio, infra in, Quadraginta Martyres. 9. Martij.
 Cyrus & Ioannes mart. Romae. 31. Ianuarij.
 Cyrus episcopus Carthaginien. 14. Iulij.
 Cythinus mart. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.

D

DACIANVS mart. Romae, supra cum Aretio. 4. Iunij.
 Dacius mart. Damasci, supra cum Caesario. 1. Nouemb.
 Dadas, Caldoa, & Gabelas mart. in Perfide sub Sapore. 29. Septembris.
 Dadas mart. sub Dioclet. infra cum Maximo. 13. April.
 Dafrosa mart. Romae sub Iuliano. 4. Ianuarij.
 Dalmatius episcopus Papien. mart. sub Maximiano. 5. Decembris.
 Damasus Papa Romae. 11. Decembris.
 Damianus miles mart. in Africa. 12. Februarij.
 Damianus episcopus Papien. 12. Aprilis.
 Damianus mart. Aegae sub Dioclet. supra cum Cosma. 27. Septembris.
 Daniel mart. Patauij. 3. Ianuarij.
 Daniel mart. Caesareae sub Maximino, infra cum Elia. 16. Februarij.
 Daniel mart. Nicopoli sub Licinio, infra cum Leontio. 10. Iulij.
 Daniel propheta in Babylonia. 21. Iulij.
 Daniel, Samuel, Angelus, Dominus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus ord. Min. mart. in Mauritania. 13. Octob.
 Daniel Stylita Constantinopoli. 11. Decembris.
 Daria mart. Romae sub Numeriano, supra cum Chrysantho. 25. Octobris.
 Darius, Zosimus, Paulus, & Secundus mart. Nicariae. 19. Decembris.
 Darius, Zoticus, Caius, & alij XII. milites mart. Nicomediae. 21. Octobris.
 Darius episcopus Dorostori & mart. 20. Nouembris.
 Dathus episcopus Rauennae. 3. Iulij.
 Datua in Africa sub Hunnerico, infra cum Dionysia. 6. Decembris.
 Datus episcopus Mediolanen. 14. Ianuarij.
 Datus, Reatrius, & focij mart. in Africa. 27. Ianuarij.
 Datus, Iulianus, Vincentius, & alij XXVII. mart. in Africa. 27. Ianuarij.
 Datus mart. in Africa sub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
 Datus episcopus & mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septembris.
 David eremita Theffalonicae. 26. Iunij.
 David Rex & propheta. 29. Decembris.
 Dauinus confessor Lucensis. 3. Iunij.
 Decem Martyres Theopoli. 6. Nouemb.
 Decem milites mart. Romae. 10. Febr.
 Decem & octo mart. Caesaraugustani, Optatus, Luperus, Successus, Martialis, Vrbanus, Iulia, Quintilianus, Publius, Fronto, Felix, Caeilianus, Euentius, Primitiuus, Apodemius, & Saturnini quatuor. 16. Aprilis.

Decem millia Martyrum, Nicomediae. 18. Martij.
 Decem millia Martyrum crucifix. in monte Ararath. 22. Iunij.
 Decem millia c c i i i. Martyres Romae, infra cum Zenone. 9. Iulij.
 Decem & septem millia Martyrum, Romae sub Dioclet. infra in, Marcellinus Papa. 26. April.
 Decollatio S. Ioannis Baptistae. 29. Augusti.
 Decorosus episcopus Capuan. 15. Febr.
 Dedicatio S. Mariae ad Martyres, Romae. 13. Maij.
 Dedicatio basilicae S. Martini, Turonis. 4. Iulij.
 S. Petri ad Vincula, Romae. 1. Augusti.
 S. Mariae ad Nives, Romae. 5. Augusti.
 Basilicae Saluatoris, Romae. 9. Nouembris.
 Basilicarum Petri & Pauli, Romae. 18. Nouembris.
 Defunctorum Commemoratio. 2. Nouembris.
 Deicola abbas in Britannia. 18. Ianuarij.
 Delphinus episcopus Burdigalen. 24. Decembris.
 Demetria virgo & mart. Romae sub Iuliano. 21. Iunij.
 Demetrius, Concessus, Hilarius, & focij mart. Romae. 9. Aprilis.
 Demetrius mart. in Africa. 14. Augusti.
 Demetrius Proconsul mart. Theffalonicae sub Maximiano. 8. Octobris.
 Demetrius episcopus Antiochenus, Anianus diaconus, Eulofius, & alij XX. mart. 10. Nouembris.
 Demetrius & Honorius mart. Ostiae. 21. Nouembris.
 Demetrius mart. Verulis, supra cum Blasio. 29. Nou.
 Demetrius, Honoratus, & Florus mart. Ostiae. 22. Dec.
 Democritus, Secundus, & Dionysius mart. Synnadae. 31. Iulij.
 Deogratias episcopus Carthaginien. 22. Martij.
 Derphura mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
 Desiderius confessor Pistorij, supra cum Barontio. 25. Martij.
 Desiderius episcopus Lingonien. & alij plurimi mart. sub Vuandalis. 23. Maij.
 Desiderius episcopus Viennen. mart. sub Theodorico. 23. Maij. & 11. Februarij.
 Desiderius lector mart. Puteolis sub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septembris.
 Deusdedit confessor, Romae. 10. Augusti.
 Deusdedit abbas Cassinen. & mart. 9. Octobris.
 Deusdedit Papa, Romae. 8. Nouembris.
 Deusdedit episcopus Brixien. 10. Decembris.
 Diaconus ecclesiae Maricanae mart. 14. Martij.
 Diaconus S. Anthimi episcopi mart. Nicomediae sub Dioclet. 23. Decembris.
 Didacus confessor. ord. Minorum, Compluti. 12. Nou.
 Didius mart. Alexandriae sub Maximino, infra cum Faustio. 26. Nouembris.
 Didymus mart. Alexandriae sub Diocletian. infra cum Theodora. 28. April.
 Didymus mart. Laodiceae, infra cum Diodoro. 11. Septembris.
 Digna virgo & mart. Cordubae, supra cum Anastasio. 14. Iunij.
 Digna virgo Tuderti. 11. Augusti.
 Digna mart. Augustae, infra cum Hilaria. 12. Augusti.
 Digaa & Emerita virg. & mart. Romae sub Valeriano. 22. Septembris.
 Diocles mart. in Istria, infra cum Zoello. 24. Maij.
 Diocletius mart. Auximi sub Dioclet. infra cum Sifonio. 11. Maij.
 Diodorus mart. Perge sub Decio. 26. Februarij.
 Diodorus & Rodopianus mart. in Caria sub Dioclet. 3. Maij.
 Diodorus mart. in Campania, infra cum Lucia. 6. Iulij.
 Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. Laodiceae. 11. Septembris.

Diodorus presbyt. Marianus diaconus, & alij plures mart. Romæ sub Numeriano. 1. Decembris.
Eorum Inuentio, Romæ. 17. Ianuarij.
Diogenes mart. in Macedonia, infra cum Timotheo. 6. Aprilis.
Diomedes medicus mart. Nicææ sub Dioclet. 16. Aug.
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Helychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapes mart. 2. Septembris.
Diomedes mart. Laodicæ, supra cum Diodoro. 11. Septembris.
Dion mart. in Campania, infra cum Lucia. 6. Iulij.
Dionysia mart. in Helleponto, infra cum Petro. 15. Maij.
Dionysia, Datura, Leontia, Tertius, Æmilianus, Bonifacius, & alij tres in Africa sub Hunnerico. 6. Decembris.
Dionysia mart. Alexandria sub Decio, supra cum Ammoniana. 12. Decembris.
Dionysij duo mart. Cæsareæ sub Dioclet. infra cum Timotheo. 24. Martij.
Dionysius, Æmilianus, & Sebastianus mart. in Armenia. 8. Februarij.
Dionysius & Ammonius mart. Alexandria. 14. Febr.
Dionysius mart. Corinthi sub Decio, supra cum Co-drato. 10. Martij.
Dionysius mart. Aquileia sub Numeriano, infra cum Hilario. 16. Martij.
Dionysius Corinthiorum episcopus. 8. Aprilis.
Dionysius mart. infra cum Socrate. 19. Aprilis.
Dionysius episcopus Viennensis. 8. Maij.
Dionysius mart. Romæ. 12. Maij.
Dionysius episcopus Mediolan. sub Constantio Ariano. 25. Maij.
Dionysius mart. Constantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iunij.
Dionysius, Ephefi, infra in, Septem dormiētes. 27. Iulij.
Dionysius martyr Synnadæ, supra cum Democrito. 31. Iulij.
Dionysius & Priuatus mart. in Phrygia. 20. Septemb.
Dionysius, Faustus, Caius, Petrus, Paulus, & alij quatuor mart. sub Decio. 3. Octobris.
Dionysius Areopagita, Rusticus, & Eleutherius mart. Lutetia. 9. Octobris.
Dionysius episcopus Alexandrin. confessor sub Valeriano. 17. Nouembris.
Dionysius mart. Heracleæ, supra cum Basso. 20. Nouembris.
Dionysius Papa. 26. Decembris.
Diofcorides mart. Smyrnæ. 10. Maij.
Diofcorides mart. supra cum Crescente. 28. Maij.
Diofcorus mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 15. Februarij.
Diofcorus lector mart. in Ægypto. 18. Maij.
Diofcorus puer Alexandria sub Decio, infra cum Herone. 14. Decembris.
Doda virgo Rhemis, supra cum Bona. 24. Aprilis.
Dometius monachus cum duobus discipulis mart. Nisibi sub Iuliano. 7. Augusti.
Dominator episcopus Brixien. 5. Nouembris.
Dominica virgo & mart. in Campania sub Dioclet. 6. Iulij.
Dominicus abbas, Soræ. 22. Ianuarij.
Dominicus Calciatensis confessor. 12. Maij.
Dominicus confessor ord. Præd. Bononia. 4. Augusti.
Eiusdem Translatio Bononia. 24. Maij.
Dominicus loricator. 14. Octobris.
Dominicus episcopus Brixien. 20. Decembris.
Dominicus, Victor, Primianus, Lybosus, Saturninus, Crescentius, Secundus, & Honoratus mart. in Africa. 29. Decembris.
Domitianus abbas in territorio Lugdunen. 1. Iulij.

Domitianus mart. Philadelphia, supra cum Cyrillo. 1. Augusti.
Domitianus episcopus Catalaunen. 9. Augusti.
Domitianus diaconus mart. Ancyra, infra cum Eutychio. 28. Decembris.
Domitilla virgo, infra, Flauia Domitilla. 7. Maij.
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodosius mart. 23. Martij.
Domitius mart. in Syria. 5. Iulij.
Domitius presbyter Ambianen. 23. Octobris.
Domna virgo & martyr Nicomedia sub Dioclet. infra cum Inda. 28. Decembris.
Domnina, & socia virg. & mart. 14. Aprilis.
Domnina mart. in Lycia sub Dioclet. 12. Octobris.
Domninus mart. infra cum Philemone. 21. Mart.
Domninus, Victor, & socij martyres Thessalonica. 30. Martij.
Domninus confessor Ebreduni, infra cum Marcellino. 20. Aprilis.
Domninus martyr, Thessalonica sub Maximiano. 1. Octobris.
Domninus mart. in territorio Parmensi sub Maximiano. 9. Octobris.
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & socij mart. sub Maximino. 5. Nouembris.
Domnio mart. Bergomi. 16. Iulij.
Domnio episcopus Salonen. & milites octo mart. in Dalmatia. 11. Aprilis.
Domnio presbyter, Romæ. 28. Decembris.
Domnolus episcopus Cenomanen. 16. Maij.
Domnus martyr in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Octobris.
Domnus episcopus Viennensis. 3. Nouembris.
Donata mar. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
Donata, Paulina, Rustica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & socia mart. Rom. 31. Decembris.
Donatianus & Rogatianus martyres, in Britannia sub Dioclet. 24. Maij.
Donatianus episcopus Catalaunen. 7. Augusti.
Donatianus, Præfidius, Mansuetus, Germanus, Fuscus, & Lætus episcopi & mart. in Africa sub Hunnerico. 6. Septembris.
Donatianus episcopus Rhemensis. 14. Octobris.
Donatilla virgo mart. Tuburbi sub Valeriano, infra cum Maxima. 30. Iulij.
Donatus, Sabinus, & Agapes mart. 25. Ianuarij.
Donatus mart. Forosempronij, supra cum Aquilino. 4. Februarij.
Donatus diaconus mart. in Africa, infra cum Primo. 9. Februarij.
Donatus, Secundianus, Romulus, & alij LXXXVI. mart. Concordia. 17. Februarij.
Donatus, Iustus, Herena, & socij mart. in Africa. 25. Februarij.
Donatus mart. infra cum Leone. 1. Martij.
Donatus martyr in Africa, infra cum Epiphania. 7. Aprilis.
Donatus episcopus Euorea. 30. Aprilis.
Donatus mart. Cæsareæ, infra cum Polyucto. 21. Maij.
Donatus episcopus Aretinus, & Hilarinus monachus mart. sub Iuliano. 7. Augusti.
Donatus presbyter, Sigiferici. 19. Augusti.
Donatus martyr Antiochia, infra cum Restituto. 23. Augusti.
Donatus mart. Capua, infra cum Quinto. 5. Septemb.
Donatus monachus mart. Messana, infra cum Placido. 5. Octobris.
Donatus episcopus Fefulan. 22. Octobris.
Donatus, Cassiope in Corcyra. 29. Octobris.
Donatus mart. infra cum Hermogene. 12. Decemb.
Donatus

Donatus martyr, Alexandria, infra cum Mansueto. 30. Decembris.
Donuina mart. Ægææ sub Dioclet. supra cum Claudio. 23. Augusti.
Dorothea virgo mart. Cæsareæ. 6. Februarij.
Dorothea virgo mart. Aquileia sub Nerone, infra cum Euphemia. 3. Septembris.
Dorotheus mart. Tarfi, supra cum Castore. 28. Martij.
Dorotheus Tyrius presbyt. & martyr sub Iuliano. 5. Jun.
Dorotheus & Gorgonius mart. Nicomedia sub Dioclet. 9. Septembris.
Dorymedon mart. Synnadæ sub Probo, infra cum Throphimo. 19. Septembris.
Droctoneus abbas, Lutetia. 10. Martij.
Drogo confessor Valencenis. 16. Aprilis.
Drusus, Zosimus, & Theodorus mart. Antiochia. 14. Decembris.
Drusus mart. Tripoli, infra cum Luciano. 24. Decemb.
Ducenti Martyres Sinope in Ponto. 7. Aprilis.
Ducenti viginti Martyres in Africa. 30. Octobris.
Ducenti sexaginta Martyres Romæ sub Claudio. 1. Mar.
Ducenti sexagintaduo Martyres Romæ. 25. Martij.
Ducenti sexagintaduo Martyres Romæ sub Dioclet. 17. Iunij.
Ducenti septuaginta Martyres in Africa. 16. Octobris.
Dula ancilla mart. Nicomedia. 25. Martij.
Dulas mart. in Cilicia. 15. Iunij.
Dunstanus episcopus Cantuarien. 19. Maij.
Duo Monachi martyres in prouincia Valeria. 14. Mart.
Duodecim fratres mart. Beneuenti. 1. Septembris.
Dympna virg. & mart. in Brabantia. 15. Maij.

E

EADBERTVS episcopus Lindisfarnen. 6. Maij.
Eadmundus Angliæ Rex & mart. 20. Nouemb.
Ebrulphus abbas in pago Oximensi. 29. Decembris.
Edilbertus Rex Cantiorum in Anglia. 24. Februarij.
Edilburga virgo in Anglia. 7. Iulij.
Ediltrudes virgo Regina Britannia. 23. Iunij.
Edistius mart. Rauennæ. 12. Octobris.
Editha virgo in Anglia. 16. Septembris.
Edmundus episcopus Cantuarien. 16. Nouembris.
Eduardus Angliæ Rex. 5. Ianuarij.
Eduardus Rex Britannia & mart. 18. Martij.
Egbertus presbyter in Hibernia. 24. Aprilis.
Egdunius presbyter, & alij VII. mart. Nicomedia. 12. Martij.
Eleazarus martyr Lugduni, infra cum Mineruo. 23. Aug.
Eleazarus comes, Parisijs. 27. Septembris.
Elesbaan Rex Æthiopia. 27. Octobris.
Eleuchadius episcopus Rauennæ. 14. Februarij.
Eleusippus mart. apud Lingonas sub M. Aurelio, infra cum Speusippo. 17. Ianuarij.
Eleutherius episcopus Constantinop. & mart. 20. Febr.
Eleutherius episcopus Tornacen. 20. Februarij.
Eleutherius episcopus Illyrici, & Anthia mart. Messana sub Hadriano. 18. Aprilis.
Eleutherius Papa & mart. Romæ. 26. Maij.
Eleutherius confessor in Latio. 29. Maij.
Eleutherius mart. Constantinopoli sub Maximiano. 4. Augusti.
Eleutherius & Leonides mart. 8. Augusti.
Eleutherius episcopus Antifiodoren. 16. Augusti.
Eleutherius abbas, Romæ. 6. Septembris.
Eleutherius miles mart. Nicomedia cum alijs innumeris sub Dioclet. 2. Octobris.
Eleutherius diaconus mart. Lutetia, supra cum Dionysio. 9. Octobris.
Elias, Hieremias, Esaias, Samuel, & Daniel mart. Cæsareæ sub Maximino. 16. Februarij.

Elias presbyt. Paulus & Isidorus monachi mart. Cordubæ. 17. Aprilis.
Elias episc. Hierosolymit. infra cum Flauiano. 4. Iulij.
Elias propheta in monte Carmelo. 20. Iulij.
Elias episcopus in Ægypto, mart. sub Dioclet. in Palæstina, infra cum Peleo. 19. Septembris.
Eligius episcopus Nouiomen. 1. Decembris.
Eliphius mart. Colonia sub Iuliano. 16. Octobris.
Elisæus propheta, Samaria. 14. Iunij.
Elizabeth virgo, Sconaugia. 18. Iunij.
Elizabeth vidua, Marburg. 19. Nouembris.
Elizabeth vxor Zacharia, & mater Ioannis Baptista. 5. Nouembris.
Elphegus episcopus Cantuarien. & mart. 19. Aprilis.
Elpidiphorus mart. in Perfide, supra cum Acindino. 2. Nouembris.
Elpidius episcopus & mart. in Chersoneso, supra cum Bassilio. 4. Martij.
Elpidius confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septembris.
Elpidius episcopus Lugdunen. 2. Septembris.
Elpidius abbas in Piceno. 2. Septembris.
Elpidius, Marcellus, Eustochius, & socij mart. sub Iuliano. 16. Nouembris.
Emerentiana virgo & mart. Romæ. 23. Ianuarij.
Emericus Hungarorum Regis filius. 4. Nouembris.
Emerita virgo mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Digna. 22. Septembris.
Emilas diaconus, & Hieremias martyr, Cordubæ. 15. Septembris.
Emmanuel mart. infra cum Quadrato. 26. Martij.
Emmelia, Cæsareæ, supra cum Bassilio. 30. Maij.
Emmeramus episcopus Ratifponensis & martyr. 22. Septembris.
Emygdus episc. Asculan. mart. sub Dioclet. 5. Aug.
Encratis virgo & mart. Cæsaraugusta. 16. Aprilis.
Engelbertus episcopus Colonien. & mart. 7. Nouemb.
Ennatha virgo mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Antonino. 13. Nouembris.
Ennodius episcopus Papien. 17. Iulij.
Eobanus mart. in Frisa, supra cum Bonifacio. 5. Iunij.
Epaphras episcopus Colossensis & mart. 19. Iulij.
Epaphroditus episcopus Tarracina. 22. Martij.
Eparchius mart. supra cum Domitio. 23. Martij.
Eparchius abbas Engolismen. 1. Iulij.
Ephebus martyr, Interamna, infra cum Proculo. 14. Februarij.
Ephesus mart. Caralis sub Dioclet. 15. Ianuarij.
Ephram diaconus Edeffa. 1. Februarij.
Ephram episcopus & mart. in Chersoneso, supra cum Bassilio. 4. Martij.
Epicharides mart. Romæ sub Dioclet. 27. Septemb.
Epicetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij VII. mart. in Africa. 9. Ianuarij.
Epicetus mart. in Portu Romano, infra cum Martiale. 22. Augusti.
Epigenius presbyt. & mart. Romæ sub Diocletiano. 24. Martij.
Epimachus & Alexander mart. Alexandria sub Decio. 12. Decembris.
Idem Epimachus, infra cum Gordiano. 10. Maij.
Epiphana martyr sub Diocletiano, apud Sallentinos. 12. Iulij.
Epiphania Domini. 6. Ianuarij.
Eiusdem Vigilia. 5. Ianuarij.
Eiusdem Octaua. 13. Ianuarij.
Epiphanius episcopus Papiensis. 21. Ianuarij.
Epiphanius episcopus, Donatus, Ruffinus, & alij XIII. mart. in Africa. 7. Aprilis.
Epiphanius episcopus Salamina. 12. Maij.
Epipodius mart. Lugduni sub Antonino. 22. Aprilis.

Episcopi & presb. confessores sub Constantio. 21. Maij.
 Epistemis mart. Emefæ sub Decio, infra cum Galatione. 5. Nouembris.
 Epitacius episcopus, & Basileus martyr, in Hispania. 23. Maij.
 Epolonius mart. Antiochiæ sub Decio, supra cum Babyla. 24. Ianuarij.
 Equitius abbas in prouincia Valeriæ. 11. Augusti.
 Erasma virgo & mart. Aquileiæ sub Nerone, infra cum Euphemia. 3. Septembris.
 Erasmus episcopus & mart. in Campania sub Dioclet. & Maximiano. 2. Iunij.
 Erasmus mart. Antiochiæ. 25. Nouembris.
 Erastus episcopus Philippen. & mart. 26. Iulij.
 Erconualdus episcopus Londinien. 30. Aprilis.
 Ericus Rex Suetiæ & mart. 18. Maij.
 Erminus episcopus Laubiensis. 25. Aprilis.
 Erotheides martyr, in Cappadocia sub Dioclet. supra cum Capitolina. 27. Octobris.
 Erotis mart. 6. Octobris.
 Esaias mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Elia. 16. Februarij.
 Esaias propheta mart. in Iudæa. 6. Iulij.
 Esdras propheta, infra cum Ioele. 13. Iulij.
 Ethbinus abbas in Hibernia. 19. Octobris.
 Etheluuoldus episcopus Vuintonien. 1. Augusti.
 Euagrius episcopus Constantinopol. 6. Martij.
 Euagrius & Benignus mart. Tomis. 3. Aprilis.
 Euagrius mart. in Ponto, infra cum Prisco. 1. Octobris.
 Euagrius, Priscianus, & socij martyres, Romæ. 12. Oct.
 Euaristus mart. Cæsareæ sub Dioclet. supra cum Carponio. 14. Octobris.
 Euaristus Papa & mart. Romæ sub Traiano. 26. Octob.
 Euaristus mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
 Euasius episcopus Calafenfis & mart. 1. Decembris.
 Euasius episcopus Brixien. 2. Decembris.
 Eubulus mart. Cæsareæ sub Dioclet. 7. Martij.
 Eucarpus mart. infra cum Trophimo. 18. Martij.
 Eucarpus martyr in Asia, supra cum Bardomiano. 25. Septembris.
 Eucharius episcopus Treuirensis. 8. Decembris.
 Eucherius episcopus Aurelianen. 20. Februarij.
 Eucherius episcopus Lugdunen. 16. Nouembris.
 Eudocia mart. Heliopoli sub Traiano. 1. Martij.
 Eudoxius, Zenon, Macarius, & socij M C I I I. mart. Melitine sub Dioclet. 5. Septembris.
 Eudoxius mart. Sebastæ sub Licinio, supra cum Cartorio. 2. Nouembris.
 Euellius mart. sub Nerone. 11. Maij.
 Euentius mart. supra in, XVIII. mart. Cæsaraugustani. 16. Aprilis.
 Euentius presbyt. & mart. Romæ sub Traiano, supra cum Alexandro Papa. 3. Maij.
 Euergillus episcopus Colonien. & mart. 24. Octobris.
 Eugendus abbas in territorio Lugdunen. 1. Ianuarij.
 Eugenia virgo & martyr, Romæ sub Gallieno. 25. Decembris.
 Eugénianus martyr. 8. Ianuarij.
 Eugenius martyr, in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ianuarij.
 Eugenius mart. Neocæsareæ, infra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
 Eugenius episcopus & mart. in Chersoneso, supra cum Basilio. 4. Martij.
 Eugenius mart. in Syria, infra cum Paulo. 20. Martij.
 Eugenius episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, infra cum Vindemiale. 2. Maij.
 Eugenius Papa Romæ. 2. Iunij.
 Eugenius episcopus Carthaginien. mart. in Africa sub Hunnerico, cum quingentis ex suo clero, & Salu-

tare ac Muritta diaconis. 13. Iulij.
 Eugenius mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
 Eugenius mart. supra cum Apollonio. 23. Iulij.
 Eugenius mart. Romæ sub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
 Eugenius mart. in Cappadocia, supra cum Cottido. 6. Septembris.
 Eugenius mart. Damasci, infra cum Paulo. 25. Septemb.
 Eugenius episcopus Toletan. confess. 13. Nouembris.
 Eugenius episc. Toletan. martyr, in territorio Parisiensis. 15. Nouembris.
 Eugenius diaconus, Florentiæ. 17. Nouembris.
 Eugenius mart. in Armenia sub Dioclet. infra cum Eustratio. 13. Decembris.
 Eugenius & Macarius presbyteri & mart. in Arabia sub Iuliano. 20. Decembris.
 Eugenius episcopus Mediolanen. 30. Decembris.
 Eugraphus mart. Alexandria sub Maximino, infra cum Menna. 10. Decembris.
 Eulafius mart. Cyzici sub Maximiano, infra cum Fausta. 20. Septembris.
 Eulalia virgo & mart. Barcinone sub Dioclet. 12. Febr.
 Eulalia virgo & mart. Emeritæ sub Maximiano. 10. Decembris.
 Eulampius & Eulampia virgo, & alij C C. mart. Nicomediæ. 10. Octobris.
 Eulogius diaconus mart. Tarracone sub Gallieno, infra cum Fructuoso. 21. Ianuarij.
 Eulogius presbyt. & mart. Cordubæ. 11. Martij.
 Eulogius episcopus Edeffæ. 5. Maij.
 Eulogius & socij mart. Constantinopoli. 3. Iulij.
 Eulogius episcopus Alexandrinus. 13. Septembris.
 Eumenus episcopus Gortinæ. 18. Septembris.
 Eunicianus mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
 Eunomia mart. Augustæ, infra cum Hilaria. 12. Augusti.
 Eunus mart. Alexandria, infra cum Iuliano. 27. Febr.
 Euodius, Hermogenes, & Callistus mart. Syracusis. 25. Aprilis.
 Euodius episcopus Antiochenus & mart. 6. Maij.
 Euodius mart. Nicææ, infra cum Theodota. 2. Augusti.
 Euodius, Hermogenes, & Callista mart. 2. Septembris.
 Euodius episcopus Rhotomagen. 8. Octobris.
 Euortius episcopus Aurelianensis. 7. Septembris.
 Euphebius episcopus Neapolitan. 23. Maij.
 Euphemia mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
 Euphemia, Dorothea, Thecla, & Erasma virg. & mart. Aquileiæ sub Nerone. 3. Septembris.
 Euphemia virgo mart. Chalcedone sub Diocletiano. 16. Septembris.
 Euphrasia virgo in Thebaide. 13. Martij.
 Euphrasia mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
 Euphrasia virgo & mart. Ancyra, infra cum Theodoto. 18. Maij.
 Euphrasius episcopus in Africa. 14. Ianuarij.
 Euphrasius episcopus Illiturgi, infra cum Torquato. 15. Maij.
 Euphronius episcopus Augustodunen. 3. Augusti.
 Euphronius episcopus Turonensis. 4. Augusti.
 Euphrosina virgo Alexandria. 1. Ianuarij.
 Euphrosina virgo mart. Tarracina sub Domitiano, infra cum Flauia Domitilla. 7. Maij.
 Euplius diaconus mart. Catanæ sub Dioclet. 12. Aug.
 Euporus mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
 Euprepia mart. Augustæ, infra cum Hilaria. 12. Aug.
 Euprepis mart. Romæ, supra cum Castulo. 30. Nouemb.
 Euprepius episcopus Veronensis. 21. Augusti.

Eupre-

Euprepius mart. Egææ sub Dioclet. supra cum Cosma. 27. Septembris.
 Eupfychius mart. Cæsareæ sub Iuliano. 9. Aprilis.
 Eupfychius mart. Cæsareæ sub Hadriano. 7. Septembris.
 Eulebia virgo & mart. Bergomi. 29. Octobris.
 Eusebius Palatinus, & alij 1 X. mart. 5. Martij.
 Eusebius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quæuor martyres sub Dioclet. 24. Aprilis.
 Eusebius mart. supra cum Aphrodisio. 28. Aprilis.
 Eusebius episcopus Samosatenus & mart. 21. Iunij.
 Eusebius episcopus Vercellenfis & mart. 1. Augusti.
 Eusebius episcopus Mediolanen. 12. Augusti.
 Eusebius presbyt. Romæ, sub Constantio. 14. Augusti.
 Eusebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus mart. Romæ sub Commodio. 25. Augusti.
 Eusebius, Nestabus, & Zenon mart. in Palæstina sub Iuliano. 8. Septembris.
 Eusebius mart. in Phœnicia. 21. Septembris.
 Eusebius Papa, Romæ. 26. Septembris.
 Eusebius episcopus Bononiensis. 26. Septembris.
 Eusebius mart. Alexandria sub Valeriano, supra cum Caio. 4. Septembris.
 Eusebius mart. Hadrianopoli sub Iuliano, infra cum Philippo. 22. Octobris.
 Eusebius monachus mart. Tarracina, supra cum Felice. 5. Nouembris.
 Eusebius presbyt. Marcellus diaconus, Hippolytus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mart. Romæ sub Valeriano. 2. Decembris.
 Eusignius miles mart. Antiochiæ sub Iuliano. 5. Aug.
 Eustachius, Theopistes, Agapius, & Theopistus mart. Romæ sub Hadriano. 20. Septembris.
 Eustachius presbyter in Syria. 12. Octobris.
 Eustachius, Thepseus, & Anatolius mart. Nicææ sub Maximino. 20. Nouembris.
 Eustachius episcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
 Eustasius abbas Luxouien. 29. Martij.
 Eustathius episc. Antiochenus sub Constantio. 16. Iulij.
 Eustathius mart. Ancyra. 28. Iulij.
 Eustertius episcopus Salernitan. 19. Octobris.
 Eustochium virgo in Bethlehem. 28. Septembris.
 Eustochium virgo mart. Tarfi sub Iuliano. 2. Nouemb.
 Eustochius episcopus Turonen. 19. Septembris.
 Eustochius mart. sub Iuliano, supra cum Elpidio. 16. Nou.
 Eustolia & Sopatra virg. Constantinopoli. 9. Nouemb.
 Eustorgius presbyter Nicomediæ. 11. Aprilis.
 Eustorgius Primus, episcopus Mediolan. 18. Septemb.
 Eustorgius Secundus, Mediolanen. episcopus. 6. Iunij.
 Eustofius mart. Antiochiæ, supra cum Demetrio. 10. Nou.
 Eustratius, Auxentius, Eugénus, Mardarius, & Orestes mart. in Armenia sub Dioclet. 13. Decembris.
 Euthalia virgo mart. in Sicilia. 27. Augusti.
 Euthymius abbas in Palæstina. 20. Ianuarij.
 Euthymius episcopus Sardinien. mart. sub Theophilo. 11. Martij.
 Euthymius diaconus mart. Alexandria. 5. Maij.
 Euthymius Romanus, Perusia. 29. Augusti.
 Euthymius mart. Nicomediæ sub Dioclet. 24. Decemb.
 Eutropia virgo mart. in Syria, infra cum Libya. 15. Iun.
 Eutropia vidua in Gallia. 15. Septembris.
 Eutropia mart. Alexandria. 30. Octobris.
 Eutropia virgo mart. Rhemis, infra cum Nicasio. 14. Decembris.
 Eutropius lector mart. Constantinopoli. 12. Ianuarij.
 Eutropius mart. sub Maximiano, supra cum Cleonico. 3. Martij.
 Eutropius episcopus Santonen. & mart. 30. Aprilis.
 Eutropius episcopus Arausican. 27. Maij.
 Eutropius, Zosima, & Bonola mart. in Portu Romano. 15. Iulij.

Eutyches mart. Romæ sub Traiano, infra cum Marone. 15. Aprilis.
 Eutyches mart. Puteolis sub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septembris.
 Eutychianus mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulij.
 Eutychianus mart. Nicomediæ, infra cum Stratone. 17. Augusti.
 Eutychianus mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
 Eutychianus mart. in Africa sub Geiserico, supra cum Arcadio. 13. Nouembris.
 Eutychianus Papa & martyr, Romæ sub Numeriano. 8. Decembris.
 Eutychius mart. Romæ. 4. Februarij.
 Eutychius, & socij mart. in Mesopotamia. 14. Martij.
 Eutychius, & socij mart. Alexandria sub Constantio. 26. Martij.
 Eutychius mart. Ferentini. 15. Aprilis.
 Eutychius diaconus mart. in Mauritania, infra cum Timotheo. 21. Maij.
 Eutychius & Florentius monachi, Nursiæ. 23. Maij.
 Eutychius B. Ioannis Euang. discipulus. 24. Augusti.
 Eutychius, Plautus, & Heracleas mart. in Thracia. 29. Septembris.
 Eutychius mart. Messanæ, infra cum Placido. 5. Octob.
 Eutychius mart. in Hispan. infra cum Honorio. 21. Nou.
 Eutychius mart. in Hispania. 11. Decembris.
 Eutychius presbyt. & Domitianus diaconus mart. Ancyra. 28. Decembris.
 Euualdi duo presb. & mart. apud Saxones. 3. Octobris.
 Exaltatio S. Crucis in Perside sub Heraclio. 14. Sept.
 Exanthus mart. Nouocomi, supra cum Carpophoro. 7. Augusti.
 Expeditus mart. Melitine, infra cum Hermogene. 19. Aprilis.
 Exuperantia virgo, Trecis. 26. Aprilis.
 Exuperantius episcopus Rauennæ. 30. Maij.
 Exuperantius diaconus mart. Spoleti sub Maximiano, infra cum Sabino. 30. Decembris.
 Exuperia mart. Romæ, infra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octobris.
 Exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodulus mart. sub Hadriano. 2. Maij.
 Exuperius mart. in Gallia sub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septembris.
 Exuperius episcopus Tolosanus. 28. Septembris.
 Exuperius mart. Vienna, infra cum Seuerino. 19. Nou.
 Ezechiel propheta mart. in Babylonia. 10. Aprilis.

F

FABIANVS Papa & mart. Romæ sub Decio. 20. Ianuarij.
 Fabianus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
 Fabius mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Maximo. 11. Maij.
 Fabius martyr, Cæsareæ. 31. Iulij.
 Fabricianus & Philibertus mart. in Hispania. 22. Aug.
 Facundus & Primitius mart. in Gallæcia sub Dioclet. 27. Nouembris.
 Faina virgo & mart. Ancyra, infra cum Theodoro. 18. Maij.
 Fandila presb. & mart. Cordubæ. 13. Iunij.
 Fantinus monachus & confessor, Theffalonicæ. 30. Aug.
 Faro episcopus Meldensis. 28. Octobris.
 Faustianus episcopus Bononiens. 26. Februarij.
 Faustinus & Iouita mart. Brixia sub Hadriano. 15. Febr.
 Faustinus episcopus Brixien. 16. Februarij.
 Faustinus, & alij X L I I I. mart. Romæ. 17. Februarij.
 Faustinus, Timotheus, & Venustus mart. Romæ. 22. Maij.

Faustinus mart. Perusia sub Decio, infra cum Florentio. 5. Iunij.
 Faustinus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Simplicio. 29. Iulij.
 Faustinus confessor, Tuderti. 29. Iulij.
 Faustus, Lucius, Candidus, Calianus, Marcus, Ianuarus, & Fortunatus mart. in Africa. 15. Decembris.
 Fausta virgo, & Euilafius mart. Cyzici sub Maximiano. 20. Septembris.
 Fausta mater S. Anastasie, Romæ. 19. Decembris.
 Faustus, & alij XXIII. mart. Romæ. 24. Iunij.
 Faustus mart. sub Decio. 16. Iulij.
 Faustus mart. Romæ, supra cum Bono. 1. Augusti.
 Faustus miles mart. Mediolani sub Commodio. 7. Aug.
 Faustus presbyter, Macarius, & alij X. mart. Alexandria sub Decio. 6. Septembris.
 Faustus mart. Antiochiæ, infra cum Timotheo. 8. Sept.
 Faustus mart. sub Decio, supra cum Dionysio. 3. Oct.
 Faustus martyr, Alexandria sub Valeriano, supra cum Caio. 4. Octobris.
 Faustus monachus mart. Messanæ, infra cum Placido. 3. Octobris.
 Faustus, Ianuarus, & Martialis mart. Cordubæ. 13. Oct.
 Faustus diaconus Alexandrinus mart. sub Diocletiano. 19. Nouembris.
 Faustus presbyt. Didius, & Ammonius: item Phileas, Helychius, Pachomius, & Theodorus episcopi Egyptij, & alij DCLX. mart. Alexandria sub Maximiano. 26. Nouembris.
 Febronia virgo & mart. Sibapoli sub Dioclet. 25. Iunij.
 Felices duo episcopi & mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septembris.
 Felicianus episcopus Fulginaten. & mart. sub Decio. 24. Ianuarij.
 Felicianus, Philappianus, & alij CXXIII. mart. in Africa. 30. Ianuarij.
 Felicianus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Febr.
 Felicianus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Primo. 9. Iunij.
 Felicianus miles mart. Massilia, infra cum Victore. 21. Iulij.
 Felicianus episcopus & mart. apud Mindam. 20. Octob.
 Felicianus mart. in Lucania, infra cum Hyacintho. 29. Octobris.
 Felicianus mart. Rauennæ sub Dioclet. infra cum Valentino. 11. Nouembris.
 Felicianus mart. Viennæ, infra cum Seuerino. 19. Nou.
 Felicitas virgo & mart. Faleriæ, infra cum Graciliano. 12. Augusti.
 Felicitissimus, Heraclius, & Paulinus mart. Tuderti. 26. Maij.
 Felicitissimus & Felix mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Ariffone. 2. Iulij.
 Felicitissimus diaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Augusti.
 Felicitissimus mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Rogatiano. 26. Octobris.
 Felicitissimus mart. Perusia. 24. Nouembris.
 Felicitas mart. Tuburbi sub Seuerio, infra cum Perpetua. 7. Martij.
 Felicitas mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martij.
 Felicitas mart. Romæ sub Antonino. 23. Nouembris.
 Felicula mart. Romæ, infra cum Vitale. 14. Februarij.
 Felicula virgo & mart. Romæ. 13. Iunij.
 Felinus & Gratianus mart. Perusia sub Decio. 1. Iunij.
 Felix Papa & mart. Romæ sub Aureliano. 30. Maij.
 Felix Secundus Papa & mart. Romæ sub Constantio. 29. Iulij.
 Felix Papa Tertius, Romæ. 30. Ianuarij.
 Felix Papa Quartus, Romæ. 25. Februarij.

Felix & Ianuarus mart. Heracleæ. 7. Ianuarij.
 Felix mart. in Africa, supra cum Epicteto. 9. Ianuarij.
 Felix presbyter Nolanus. 14. Ianuarij.
 Felix, Symphronius, Hippolytus, & socij. mart. in Africa. 3. Februarij.
 Felix episcopus Lugdunen. infra cum Lupicino. 3. Febr.
 Felix mart. in Africa sub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
 Felix mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Februarij.
 Felix episcopus Metensis. 21. Februarij.
 Felix episcopus Brixienfis. 23. Februarij.
 Felix mart. infra cum Fortunato. 26. Februarij.
 Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & socij mart. 3. Martij.
 Felix mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martij.
 Felix episcopus in Anglia. 8. Martij.
 Felix mart. Aquileiæ sub Numeriano, infra cum Hilario. 16. Martij.
 Felix diaconus martyr, Gerunda sub Aureliano, infra cum Narcisso. 18. Martij.
 Felix & alij XX. mart. in Africa. 23. Martij.
 Felix episcopus Treurenfis. 26. Martij.
 Felix mart. in Africa, infra cum Theodulo. 31. Martij.
 Felix martyr, supra in, XVIII. mart. Cæsaraugustani. 16. Aprilis.
 Felix mart. Alexandria, supra cum Aratore. 21. Aprilis.
 Felix presbyt. Fortunatus & Achilleus diaconi mart. Valentia in Gallia. 23. Aprilis.
 Felix diaconus mart. Hispali. 2. Maij.
 Felix mart. Romæ sub Alexandro, supra cum Calepodio. 10. Maij.
 Felix & Gennadius mart. in Africa. 16. Maij.
 Felix episc. Spoletin. & mart. sub Maximiano. 18. Maij.
 Felix mart. in Istria, infra cum Zoello. 24. Maij.
 Felix mart. in Sardinia, supra cum Emilio. 28. Maij.
 Felix & Fortunatus mart. Aquileiæ sub Diocletiano. 11. Iunij.
 Felix monachus & mart. Cordubæ, supra cum Anastasio. 14. Iunij.
 Felix mart. Apollonia, infra cum Isauo. 17. Iunij.
 Felix presbyt. & mart. Sutrij. 23. Iunij.
 Felix mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
 Felix mart. in Africa, infra cum Ianuario. 10. Iulij.
 Felix mart. Mediolani sub Maximiano, infra cum Nabore. 12. Iulij.
 Felix episcopus Nonocomen. 14. Iulij.
 Felix episcopus Papien. & mart. 15. Iulij.
 Felix mart. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
 Felix episcopus Veronen. 19. Iulij.
 Felix mart. Furconij, infra cum Florentio. 25. Iulij.
 Felix, Iulia, & Iucunda mart. Nolæ. 27. Iulij.
 Felix mart. Cordubæ, infra cum Georgio. 27. Iulij.
 Felix mart. Gerunda. 1. Augusti.
 Felix mart. in Portu Rom. infra cum Martiale. 22. Aug.
 Felix presbyter Pistorij. 26. Augusti.
 Felix presb. & Adactus mart. Romæ sub Diocletiano. 30. Augusti.
 Felix & Constantia martyres, Nuceria sub Nerone. 19. Septembris.
 Felix martyr, Augustoduni, supra cum Andochio. 24. Septembris.
 Felix & Cyprianus episcopi & mart. in Africa sub Hunnerico. 12. Octobris.
 Felix episcopus Africanus, Audasus, & Ianuarus presbyteri, Fortunatus & Septimus lectores, mart. Venusia sub Dioclet. 24. Octobris.
 Felix presbyt. & Eusebius monachus mart. Tarracina. 5. Nouembris.
 Felix mart. Thiniffæ. 6. Nouembris.

Felix

Felix monachus Fundanus. 6. Nouembris.
 Felix episc. Nolanus, & mart. cum alijs XXX. 15. Nou.
 Felix episcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nou.
 Felix episcopus Bononiensis. 4. Decembris.
 Felix mart. Thaguræ, infra cum Iulio. 5. Decembris.
 Felix mart. Romæ, supra cum Callisto. 29. Decembris.
 Ferreolus presbyt. & Furrutius diaconus mart. Vefontione. 16. Iunij.
 Ferreolus mart. in territ. Viennen. 18. Septembris.
 Ferrutius diaconus mart. Vefontione, supra cum Ferreolo. 16. Iunij.
 Ferrutius mart. Maguntia. 28. Octobris.
 Festiuitas omnium Sanctorum. 1. Nouembris.
 Festum Niuis. 5. Augusti.
 Festus diaconus mart. Puteolis sub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septembris.
 Festus mart. in Tucia, infra cum Ioanne. 21. Decemb.
 Fiacrius confessor Meldensis. 30. Augusti.
 Fibiatus abbas, Treuiris. 5. Nouembris.
 Fides, Spes, & Charitas virg. & mart. Romæ sub Hadriano. 1. Augusti.
 Fides virgo & mart. Agenni. 6. Octobris.
 Fidelis mart. in Africa. 23. Martij.
 Fidelis mart. Edessa sub Maximiano, supra cum Bassa. 21. Augusti.
 Fidelis mart. Nouocomi sub Maximiano. 28. Octobris.
 Fidentianus mart. in Africa, infra cum Secundo. 15. Nouembris.
 Fidentius & Terentius mart. Tuderti sub Diocletiano. 27. Septembris.
 Fidentius episcopus Patauin. 16. Nouembris.
 Fidulus episcopus Trecentis. 16. Maij.
 Fintanus presbyt. in Scotia. 17. Februarij.
 Firmatus diaconus mart. Messanæ, infra cum Placido. 5. Octobris.
 Firmatus diaconus, & Flauiana virgo & mart. Antifodori. 5. Octobris.
 Firmina virgo mart. Ameriæ sub Dioclet. 24. Nouemb.
 Firminus abbas, Ambiani. 11. Martij.
 Firminus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
 Firminus episcopus Metensis. 18. Augusti.
 Firminus episcopus Ambianen. mart. sub Diocletiano. 25. Septembris.
 Firminus episcopus Vzeziæ. 11. Octobris.
 Firmus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Februarij.
 Firmus mart. infra cum Gorgonio. 11. Martij.
 Firmus mart. sub Maximiano. 1. Iunij.
 Firmus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
 Firmus episcopus Tagastensis. 31. Iulij.
 Firmus & Ruiticus mart. Veronæ sub Maximiano. 9. Augusti.
 Flauia Domitilla, Euphrosina, & Theodora virg. & mar. Tarracina sub Domitiano. 7. Maij.
 Flauia virgo & mar. Messanæ, infra cum Placido. 5. Oct.
 Flauiana virgo & mart. Antifodori, supra cum Firmato. 5. Octobris.
 Flavianus mart. Romæ sub Dioclet. 28. Ianuarij.
 Flavianus episc. Constantinopolitanus. 18. Februarij.
 Flavianus mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Montano. 24. Februarij.
 Flavianus secundus episc. Antiochenus, & Elias episcopus Hierosolym. confessores sub Anastasio. 4. Iulij.
 Flavianus episcopus Augustodunen. 23. Augusti.
 Flavianus mar. sub Iulian. ad aquas Taurinas. 22. Dec.
 Flavius, Augustus, & Augustinus mart. Nicomedia. 7. Maij.
 Flocellus puer mar. Augustoduni sub Anton. 17. Sept.
 Flora virgo & mar. Romæ sub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.

Flora & Maria virg. & mart. Cordubæ. 24. Nouembris.
 Florentia virgo, Hispali. 20. Iunij.
 Florentia martyr sub Dioclet. in territorio Agathens. 10. Nouembris.
 Florentianus episcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
 Florentinus & Hilarius mart. Seduni. 27. Septembris.
 Florentinus episcopus Treurenfis. 16. Octobris.
 Florentinus episcopus Arausicanus. 17. Octobris.
 Florentius episc. Viennen. mart. sub Gallieno. 3. Ianuar.
 Florentius confessor, Hispali. 23. Februarij.
 Florentius mart. Auximi sub Dioclet. infra cum Sifinio. 11. Maij.
 Florentius monachus Nursiæ, supra cum Eutychio. 23. Maij.
 Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Faustinus mart. Perusia sub Decio. 5. Iunij.
 Florentius mar. Carthagine, supra cum Catulino. 15. Iulij.
 Florentius & Felix mart. Furconij. 25. Iulij.
 Florentius presbyt. Pictauiensis. 22. Septembris.
 Florentius mart. in Germania, supra cum Cassio. 10. Oct.
 Florentius mart. Thessalonica. 13. Octobris.
 Florentius mart. in castro Tyle. 27. Octobris.
 Florentius episcopus Argentoraten. 7. Nouembris.
 Florianus mart. sub Dioclet. in Norico Ripens. 4. Maij.
 Florianus, Calanicus, & alij LVIII. mart. Eleutheropoli. 17. Decembris.
 Florianus mart. Nicomedia, infra cum Luciano. 26. Oct.
 Florus, Laurus, Proculus, & Maximus mart. in Illyrico. 18. Augusti.
 Florus mart. Ostia, supra cum Demetrio. 22. Decemb.
 Flos mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decembris.
 Flocculus episcopus Aurelianen. 2. Februarij.
 Fortunata virgo & mart. Cæsareæ sub Dioclet. 14. Oct.
 Fortunatus mart. Smyrnæ, infra cum Vitale. 9. Ianuarij.
 Fortunatus, Felicianus, Firmus, & Candidus mart. Romæ. 2. Februarij.
 Fortunatus mart. in Africa, infra cum Verulo. 21. Febr.
 Fortunatus, Felix, & alij XXVII. mart. 26. Februarij.
 Fortunatus mart. Romæ, supra cum Alexandro. 27. Febr.
 Fortunatus mart. supra cum Felice. 3. Martij.
 Fortunatus & Marcianus mart. in Africa. 17. Aprilis.
 Fortunatus mart. Alexandria, supra cum Aratore. 21. Aprilis.
 Fortunatus diaconus mart. Valentia in Gallia, supra cum Felice presbytero. 23. Aprilis.
 Fortunatus presbyter, in Vmbria. 1. Iunij.
 Fortunatus mart. Aquileiæ sub Dioclet. supra cum Felice. 11. Iunij.
 Fortunatus & Lucianus mart. in Africa. 13. Iunij.
 Fortunatus diaconus mart. Aquileiæ, infra cum Hermagora. 12. Iulij.
 Fortunatus, Caius, & Anthes mart. Salerni sub Dioclet. 28. Aprilis.
 Fortunatus episcopus Tudertin. 14. Octobris.
 Fortunatus mart. Romæ. 15. Octobris.
 Fortunatus lector martyr, Venusia sub Dioclet. supra cum Felice. 24. Octobris.
 Fortunatus mart. in Africa, supra cum Faustino. 15. Dec.
 Francisca vidua, Romæ. 9. Martij.
 Franciscus ord. Minorum, Assisij. 4. Octobris.
 Eiusdem stigmatum commemoratio. 17. Septemb.
 Eiusdem Translatio Assisij. 25. Maij.
 Franciscus de Paula ord. Minimorum. 2. Aprilis.
 Fraternalis episcopus Antifodoren. & mart. 29. Sept.
 Fredesuinda virgo, Oxonij. 19. Octobris.
 Fridericus episcopus Traiecten. & mart. 18. Iulij.
 Frigidianus episcopus Lucensis. 18. Martij.
 Eiusdem Translatio, Luca. 18. Nouembris.
 Fronto abbas, Alexandria. 14. Aprilis.
 Fronto mart. supra in, XVIII. mart. Cæsaraug. 16. April.

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Fronto episc. Petragoricen. & Georgius presb. 25. Oct.
Fructulus mart. in Africa, infra cum Lucio. 18. Febr.
Fructuosa mar. Antiochia, infra cum Restituto. 23. Aug.
Fructuosus episcopus Tarracoen. Augurius & Eulogius diaconi mart. sub Gallieno. 21. Ianuarij.
Fructuosus episcopus Bracaren. 16. Aprilis.
Frumentij duo mart. in Africa sub Hunnerico, infra cum Victoriano. 23. Martij.
Frumentius episcopus in India. 27. Octobris.
Fulcus confessor Aquini. 22. Maij.
Fulcus episcopus Papiensis. 26. Octobris.
Fulgentius episcopus Ruspensis. 1. Ianuarij.
Furseus confessor in monast. Perona. 16. Ianuarij.
Fusca virgo, & Maura mart. Rauenna sub Decio. 13. Februarij.
Fuscianus mart. Ambiani sub Maximiano, infra cum Victorio. 11. Decembris.
Fuscus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.

G

GABELAS mart. in Perside sub Sapore, supra cum Dada. 29. Septembris.
Gabinus presbyt. & mart. Romæ sub Dioclet. 19. Febr.
Gabinus & Crispulus mart. Turribus. 10. Maij.
Galatas mart. Melitine, infra cum Hermogene. 19. Apr.
Galation & Episthemis mart. Emesæ sub Decio. 5. Nouembris.
Galdinus episcopus Mediolanen. 18. Aprilis.
Galganus eremita, Senis. 3. Decembris.
Galla vidua, Romæ. 5. Octobris.
Gallicanus mart. Alexandria sub Iuliano. 25. Iunij.
Gallus episcopus Aruern. 1. Iulij.
Gallus abbas in Germania. 16. Octobris.
Gamalielis inuentio Hierosolymis. 3. Augusti.
Gangulphus mart. Varennis. 11. Maij.
Garianus episcopus Turonensis. 18. Decembris.
Gaudentia virgo mart. Romæ cum alijs tribus. 30. Aug.
Gaudentius episcopus Nouariensis. 22. Ianuarij.
Gaudentius episcopus Veronen. 12. Februarij.
Gaudentius episcopus, & Culmatius diaconus mart. Aretij. 19. Iunij.
Gaudentius episcopus Ariminen. & mart. 14. Octob.
Gaudentius episcopus Brixienfis. 25. Octobris.
Gaudiofus episcopus Brixienfis. 7. Martij.
Gaudiofus episcopus Salernitan. 26. Octobris.
Gaudiofus episc. Africanus, confess. Neapoli. 28. Octob.
Gaugericus episcopus Cameracen. 11. Augusti.
Gedeon, in Palæstina. 1. Septembris.
Gelafius mar. Forosempronij, supra cum Aquilino. 4. Febr.
Gelafius Papa, Romæ. 21. Nouembris.
Gelafius mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Gemellus mart. Ancyra sub Iuliano. 10. Decembris.
Geminianus episcopus Mutinen. 31. Ianuarij.
Geminianus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Lucia. 16. Septembris.
Geminus mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ian.
Geminus mart. Forosempronij, supra cum Aquilino. 4. Februarij.
Geminus episcopus Brixienfis. 5. Februarij.
Generalis mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Cypriano. 14. Septembris.
Generosa martyr Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Generosus mart. Tibure. 17. Iulij.
Genesius mart. Romæ sub Dioclet. 25. Augusti.
Genesius mart. Arelate. 25. Augusti.
Genesius mart. supra cum Anastasio. 11. Octobris.
Gennadius mart. in Africa, supra cum Felice. 16. Maij.

Genouefa virgo, Lutetia. 3. Ianuarij.
Gentianus mart. Ambiani sub Maximiano, infra cum Victorico. 11. Decembris.
Georgia virgo Aruernis. 15. Februarij.
Georgius episcopus Antiochenfis. 19. Aprilis.
Georgius martyr. 23. Aprilis.
Georgius diaconus, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliofa mart. Cordubæ. 27. Iulij.
Georgius Limniota monachus mart. sub Leone Imp. 24. Augusti.
Georgius diaconus, & Aurelius, Parisijs. 20. Octobris.
Georgius presbyt. Petragoricis, supra cum Frontone. 25. Octobris.
Georgius episcopus Viennensis. 2. Nouembris.
Gerardus episcopus Tullenfis. 23. Aprilis.
Gerardus episc. & mart. in Pannonia. 24. Septembris.
Gerardus abbas Namurcensis. 3. Octobris.
Gerardus episcopus Potentia. 30. Octobris.
Gerasmus anachoreta in Palæstina. 5. Martij.
Geremarus abbas Beluacen. 24. Septembris.
Gereon cum alijs CCCXVIII. mart. Colonia sub Maximiano. 10. Octobris.
Gerinus mar. Atrebaten. 2. Octobris.
Germana mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuar.
Germanicus mart. Smyrna sub Antonino. 19. Ianuarij.
Germanus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
Germanus episc. Constantinop. sub Iaurico. 12. Maij.
Germanus episcopus Parisiensis. 28. Maij.
Germanus mar. in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
Germanus episcopus Antifiodoren. 31. Iulij.
Germanus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.
Germanus episcopus Vefontionen. & mart. 11. Octob.
Germanus mart. in Hispania sub Dioclet. infra cum Seruando. 23. Octobris.
Germanus episcopus Capuanus. 30. Octobris.
Germanus, Theophilus, Cæfarius, & Vitalis mart. Cæfareæ sub Decio. 3. Nouembris.
Germanus mart. Cæfareæ sub Maximino, supra cum Antonino. 13. Nouembris.
Gerontius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuar.
Gerontius episcopus Ficoden. & mart. 9. Maij.
Gertrudes virgo in Brabantia. 17. Martij.
Gerundus episcopus Mediolanen. 5. Maij.
Geruntius episcopus & mart. in Hispania. 25. Augusti.
Geruasius & Protasius mart. Mediolani. 19. Iunij.
Getulius, Cærealis, Amantius, & Primitius mart. Romæ sub Hadriano. 10. Iunij.
Gilbertus confessor. 4. Februarij.
Gildardus episcopus Rhotomagen. 8. Iunij.
Gislenus episcopus in Hannonia. 9. Octobris.
Glaphyra virgo, Amasæ. 13. Ianuarij.
Glyceria mart. Heracleæ sub Antonino. 13. Maij.
Glycerius presbyt. mart. Nicomedia sub Diocletiano. 21. Decembris.
Goar presbyt. Treuren. 6. Iulij.
Godefridus episcopus Ambianen. 8. Nouembris.
Gordianus & Epimachus mart. Romæ sub Iuliano. 10. Maij.
Gordianus mar. Nouioduni, infra cū Valerian. 17. Sept.
Gordius centurio mart. Cæfareæ. 3. Ianuarij.
Gorgonia, Nazianzi. 9. Decembris.
Gorgonius & Firmus mart. 11. Martij.
Gorgonius mart. Nicomedia sub Dioclet. supra cum Dorotheo. 9. Septembris.
Gracilianus, & Felicissima virgo & mart. Faleria. 12. Augusti.
Grata virgo, Bergomi. 1. Maij.
Gratianus mart. Perusia sub Decio, supra cum Felino. 1. Iunij.

Gratus

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Gratus mart. Thaguræ, infra cum Iulio. 5. Decembris.
Gregorius Papa, & Eccl. Doct. 12. Martij.
Eiusdem ordinatio in summum Pontificem. 3. Sept.
Gregorius Papa Secundus, Romæ. 13. Februarij.
Gregorius Papa Tertius, Romæ. 28. Nouembris.
Gregorius Papa V I I. Salerni. 25. Maij.
Gregorius episcopus Lingonien. 4. Ianuarij.
Gregorius episcopus Nysenus. 9. Martij.
Gregorius episcopus Iliberi. 24. Aprilis.
Gregorius Theologus, Nazianzenus episc. 9. Maij.
Eiusdem translatio Romæ. 11. Iunij.
Gregorius episcopus Traiecten. 25. Augusti.
Gregorius episcopus magna Armenia, confessor sub Dioclet. 30. Septembris.
Gregorius Thaumaturgus episcopus Neocæsariensis. 17. Nouembris.
Gregorius episcopus Turonen. 17. Nouembris.
Gregorius Decapoluta, Constantinopoli. 20. Nouemb.
Gregorius episcopus Agrigentini. 23. Nouembris.
Gregorius episcopus Antifiodoren. 19. Decembris.
Gregorius presbyt. mart. Spoleti sub Dioclet. 24. Decembris.
Grimoaldus presbyt. in Pontecuruo. 29. Septembris.
Guarinus episcopus Card. Prænest. Bononia. 6. Febr.
Gudelia mart. in Perside sub Sapore. 29. Septembris.
Guido confessor, Anderlaci. 12. Septembris.
Gulielmus eremita, in Stabulo Rhodis. 10. Februarij.
Gulielmus abbas in Dania. 6. Aprilis.
Gulielmus eremita Montis Virginis. 25. Iunij.
Gulielmus episcopus Briocensis. 29. Iulij.
Gumbertus episcopus Colonien. 20. Martij.
Gumefindus presbyt. & Seruideus monachus mart. Cordubæ. 13. Ianuarij.
Gummarus confessor, Lyræ. 11. Octobris.
Gundenes virgo & mart. Carthagine. 18. Iulij.
Gundulphus episcopus, in pago Bituricen. 17. Iunij.
Gunifortus mart. Papiæ. 22. Augusti.
Guntaricus Rex Francorum. 28. Martij.
Gurias & Samonas martyres Edessa sub Diocletiano. 15. Nouembris.

H

HABACVC propheta in Iudæa. 15. Ianuarij.
Habentius monachus mart. Cordubæ, infra cum Petro. 7. Iunij.
Hadrianus mart. Massilia, infra cum Hermete. 1. Martij.
Hadrianus, & alij XXI I I. mart. Nicomedia sub Dioclet. 4. Martij. & 8. Septembris.
Hadrianus mart. Cæfareæ sub Dioclet. 5. Martij.
Hadrianus mart. Nicomedia sub Licinio. 26. Augusti.
Hedda episcopus in Anglia. 7. Iulij.
Heduius ducissa Polonia. 15. Octobris.
Hegefippus, Romæ. 7. Aprilis.
Helanus presbyt. Rhemenfis. 7. Octobris.
Helconides mart. Corinthi sub Gordiano. 28. Maij.
Helena virgo, Antifiodori. 22. Maij.
Helena mart. Burgis, supra cum Centolla. 13. Augusti.
Helena mater Constantini, Romæ. 18. Augusti.
Helimenas presbyt. mart. Cordubæ in Persia, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
Heliodorus, Venustus, & alij LXXV. mart. in Africa. 6. Maij.
Heliodorus episcopus Altini. 3. Iulij.
Heliodorus martyr Antiochia, infra cum Marco. 28. Septembris.
Heliodorus, & alij mart. in Pamphilia sub Aureliano. 21. Nouembris.
Helladius mart. in Libya, infra cum Theophilo. 8. Ian.
Helladius episcopus Toletan. 18. Februarij.
Helladius episcopus Antifiodoren. 8. Maij.

Helladius mart. supra cum Crescente. 28. Maij.
Hemiterius & Cheledonius mart. in Hispan. 3. Martij.
Henedina mart. in Sardinia, infra cum Iusta. 14. Maij.
Henricus Primus Imperator, Bambergæ. 14. Iulij.
Heracleas mart. in Thracia, supra cum Eutychio. 29. Septembris.
Heracleas episcopus Alexandrinus. 14. Iulij.
Heraclides catechumenus mart. Alexandria sub Seuero, infra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Heraclius mart. in Portu Romano, infra cum Paulo. 2. Martij.
Heraclius & Zosimus mart. Carthagine. 11. Martij.
Heraclius martyr Tuderti, supra cum Felicissimo. 26. Maij.
Heraclius episcopus Senonen. 8. Iunij.
Heraclius confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septembris.
Heraclius miles mart. supra cum Alexandro. 22. Octob.
Heraclius, Paulus, Aquilinus, & alij duo mart. Nouioduni. 17. Maij.
Herculanus episcopus Brixien. 12. Augusti.
Herculanus mart. in Portu Romano. 5. Septembris.
Herculanus miles mar. Romæ sub Antonino. 25. Sept.
Herculanus episc. Perusinus mar. sub Totila. 7. Nouemb.
Eiusdem translatio Perusia. 1. Martij.
Herena mart. in Africa, supra cum Donato. 25. Febr.
Herena mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martij.
Heribertus episcopus Colonien. 16. Martij.
Hermagoras episcopus Aquileien. & Fortunatus diaconus mart. 12. Iulij.
Hermas discipulus B. Pauli, Romæ. 9. Maij.
Hermas, Serapion, & Polyænus mart. Romæ. 18. Aug.
Hermas presbyt. mart. Myra, infra cum Nicandro. 4. Nouembris.
Hermelandus abbas in Antro insula. 25. Martij.
Hermellus mart. Constantinopoli. 3. Augusti.
Hermengaudius episcopus Vrgellen. 3. Nouembris.
Hermenigildus mart. Hispali. 13. Aprilis.
Hermes, Aggæus, & Caius mart. Bononia sub Maximiano. 4. Ianuarij.
Hermes & Hadrianus mart. Massilia. 1. Martij.
Hermes mart. cum alijs pluribus, Romæ sub Aureliano. 28. Augusti.
Hermes mar. Hadrianopoli sub Iuliano, infra cum Philippo. 22. Octobris.
Hermes mart. in Africa, infra cum Publio. 2. Nouemb.
Hermes exorcista, Rhætiaræ. 31. Decembris.
Hermias miles mart. cum carnifice in Ponto sub Antonino. 31. Maij.
Hermippus mart. Nicomedia sub Maximiano, infra cum Hermolao. 27. Iulij.
Hermocrates mart. Nicomedia sub Maximiano, infra cum Hermolao. 27. Iulij.
Hermogenes mart. Antiochia, infra cū Petro. 17. April.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Aristonicus, Rufus, & Galatas martyres, Melitine. 19. Aprilis.
Hermogenes mart. Syracusis, supra cum Euodio. 25. Aprilis. & 2. Septembris.
Hermogenes mart. Alexandria sub Maximino, infra cum Menna. 10. Decembris.
Hermogenes, Donatus, & alij XXI I I, mart. 12. Decemb.
Hermolaus presb. Hermippus, & Hermocrates mart. Nicomedia sub Maximiano. 27. Iulij.
Hermylus & Stratonicus mart. Singidoni sub Licinio. 13. Ianuarij.
Herodion, Afyncritus, & Phlegon, Apostolorum discipuli. 8. Aprilis.
Heron mart. Alexandria sub Seuero, infra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Heron episcopus Antiochenus & mart. 17. Octobris.
Heron, Arsenius, Isidorus, & Dioscorus puer mart. Alexan-

Alexandriæ sub Decio. 14. Decembris.
 Heros mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
 Herundo virgo Romæ, infra cum Redempta. 23. Iulij.
 Hefychius episc. Carthæ, infra cū Torquato. 15. Maij.
 Hefychius mart. Dorofori. 15. Iunij.
 Hefychius mart. in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
 Hefychius mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
 Hefychius confessor in Palæstina. 3. Octobris.
 Hefychius mart. Melitine sub Dioclet. infra cum Hierone. 7. Nouembris.
 Hefychius miles mart. Antiochiæ. 18. Nouembris.
 Hefychius episcopus Ægyptius, mart. Alexandriæ sub Maximino, supra cum Faustio. 26. Nouembris.
 Hieremias mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Elia. 16. Februarij.
 Hieremias propheta mart. in Ægypto. 1. Maij.
 Hieremias monachus mart. Cordubæ, infra cum Petro. 7. Iulij.
 Hieremias mart. Apolloniæ, infra cum Ifauro. 17. Iunij.
 Hieremias mart. Cordubæ, supra cum Emila. 15. Sept.
 Hieron, Nicander, Hefychius, & alij XXX. mart. Melitine sub Dioclet. 7. Nouembris.
 Hieronides, Leontius, Serapion, Selesus, Valerianus, & Straton martyres Alexandriæ sub Maximino. 12. Septembris.
 Hieronymus presbyter & Eccles. Doct. in Bethlehem. 30. Septembris.
 Eiusdem Translatio, Romæ. 9. Maij.
 Hierotheus discipulus B. Pauli, Athenis. 4. Octobris.
 Hilaria, Digna, Euprepia, Eunomia, Quiriacus, Largio, Crescentianus, Nimmia, Iuliana, & alij XX. mart. Augustæ. 12. Augusti.
 Hilaria mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Claudio. 3. Decembris.
 Hilaria mart. Romæ, supra cum Donata. 31. Decemb.
 Hilarinus monachus mart. Aretij sub Iuliano. 16. Iulij. & supra cum Donato. 7. Augusti.
 Hilarion mart. sub Traiano, infra cum Proclo. 12. Iulij.
 Hilarion abbas in Cypro. 21. Octobris.
 Hilarius episcopus Pictauien. 13. Ianuarij.
 Hilarius episcopus Aquileien. Tatianus diaconus, Felix, Largus, & Dionysius mart. sub Numeriano. 16. Martij.
 Hilarius mart. Romæ, supra cum Demetrio. 9. Aprilis.
 Hilarius episcopus Arelatenfis. 5. Maij.
 Hilarius mart. Seduni, supra cum Florentino. 27. Sept.
 Hilarius episcopus Gaulitan. 25. Octobris.
 Hilarius diaconus mart. Viterbij sub Maximiano, infra cum Valentino. 3. Nouembris.
 Hilarus Papa, Romæ. 10. Septembris.
 Hildegardes virgo, apud Bingham. 17. Septembris.
 Hiltrudes virgo, in Hannonia. 27. Septembris.
 Himerius episcopus Ameriæ. 17. Iunij.
 Hippolytus presbyt. & mart. Antiochiæ. 30. Ianuarij.
 Hippolytus mart. in Africa, supra cū Felice. 3. Februarij.
 Hippolytus, Concordia, & alij XIX. mart. Romæ sub Valeriano. 15. Augusti.
 Hippolytus episcopus Portuenfis mart. sub Alexandro. 22. Augusti.
 Hippolytus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eufebio. 2. Decembris.
 Hirenarchus, Acacius presb. & septem mulieres mart. Sebastæ sub Dioclet. 27. Nouembris.
 Homobonus confessor, Cremonæ. 13. Nouembris.
 Honorata virgo, Papiæ. 11. Ianuarij.
 Honoratus episcopus Arelaten. 16. Ianuarij.
 Honoratus abbas, Fundis. 16. Ianuarij.
 Honoratus episcopus Mediolanen. 8. Februarij.
 Honoratus episcopus Ambianen. 16. Maij.

Honoratus episcopus Vercellen. 28. Octobris.
 Honoratus mart. Ostiæ, supra cū Demetrio. 22. Decem.
 Honoratus martyr in Africa, supra cum Dominico. 29. Decembris.
 Honorius episcopus Brixienfis. 24. Aprilis.
 Honorius episcopus in Anglia. 30. Septembris.
 Honorius mart. Ostiæ, supra cum Demetrio. 21. Nou.
 Honorius, Eutyechius, & Stephanus mart. in Hispania. 21. Nouembris.
 Honorius mart. Alexandriæ, infra cum Mansueto. 30. Decembris.
 Hormisda. Papa, Romæ. 6. Augusti.
 Hormisda mart. in Persia sub Sapore. 8. Augusti.
 Hortes mart. Nicææ, infra cum Theufeta. 13. Martij.
 Hortulanus episcopus & confessor in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
 Hospitius confessor, Nicææ. 21. Maij.
 Hubertus episcopus Tungrenfis. 3. Nouembris.
 Hugo episcopus Gratianopolitanus. 1. Aprilis.
 Hugo episcopus Rhotomagen. 9. Aprilis.
 Hugo abbas Cluniacensis. 29. Aprilis.
 Hugo Carthusianus, episc. Lincolnien. 17. Nouembris.
 Hugolinus mart. in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Octobris.
 Hyacinthus mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Febr.
 Hyacinthus mart. Cæsareæ sub Traiano. 3. Iulij.
 Hyacinthus mart. Amastride. 17. Iulij.
 Hyacinthus martyr in Portu Romano sub Traiano. 26. Iulij.
 Hyacinthus confess. ord. Prædicatorum, Cracouiæ. 16. Augusti.
 Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mart. in Sabinis. 9. Septembris.
 Hyacinthus mart. Romæ sub Gallieno, infra cum Proto. 11. Septembris.
 Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mart. in Lucania. 29. Octobris.
 Hyginus Papa & mart. Romæ sub Antonino. 11. Ian.
 Hypatius mart. Constantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iunij.
 Hypatius confessor, in Phrygia. 17. Iunij.
 Hypatius tribunus mar. in Phoenicia, infra cum Leontio. 18. Iunij.
 Hypatius episcopus Asianus, & Andreas presbyter, mar. Constantinopoli sub Ifaurico. 29. Augusti.
 Hypatius episcopus Gangrenfis & mart. 14. Nouemb.

I

IA, & sociæ, cum nouem millibus Christianis mart. in Persia sub Sapore. 4. Augusti.
 Iacobus eremita in Palæstina. 28. Ianuarij.
 Iacobus presbyt. mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perfide. 22. Aprilis.
 Iacobus diaconus mart. in Numidia sub Decio, infra cum Mariano. 30. Aprilis.
 Iacobus Apost. frater Domini, Hierosolymis, infra cum Philippo. 1. Maij.
 Iacobus Apostolus frater Ioannis. 25. Iulij.
 Eius Vigilia. 24. Iulij.
 Iacobus episc. Nisibis, confes. sub Maximino. 15. Iulij.
 Iacobus eremita, Amidæ. 6. Augusti.
 Iacobus presbyt. mart. in Persia sub Sapore, infra cum Ioanne. 1. Nouembris.
 Iacobus intercifus, & alij innumeri mart. in Persia sub Ifdegerde. 27. Nouembris.
 Iader episcopus & mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septembris.
 Ianuaria mart. in Portu Romano, infra cum Paulo. 2. Martij.
 Ianuaria mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.

Ianuarius mart. Heracleæ, supra cum Felice. 7. Ianuarij.
 Ianuarius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
 Ianuarius, Maxima, & Macaria martyres in Africa. 8. Aprilis.
 Ianuarius mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
 Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. in Africa. 10. Iulij.
 Ianuarius & Pelagia mart. Nicopoli. 11. Iulij.
 Ianuarius mart. Carthagine, supra cū Catulino. 15. Iul.
 Ianuarius subdiaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Augusti.
 Ianuarius episcopus Beneuentan. Festus diaconus, Desiderius lector, Sofius & Proculus diaconi, Eutyches, & Acutius mart. Puteolis sub Diocletiano. 19. Septembris.
 Ianuarius mart. Cordubæ, supra cum Faustio. 13. Oct.
 Ianuarius presbyt. mar. Venusiæ sub Dioclet. supra cum Felice. 24. Octobris.
 Ianuarius diaconus mart. in Sardinia sub Dioclet. infra cum Proto. 25. Octobris.
 Ianuarius mart. in Africa, infra cum Senero. 2. Decemb.
 Ianuarius mart. in Africa, supra cū Faustino. 15. Dec.
 Iason Christi discipulus, in Cypro. 12. Iulij.
 Iason, mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Claudio. 3. Decembris.
 Iesus Christi Natiuitas. 25. Decembris.
 Eiusdem Circumcisio. 1. Ianuarij.
 Ignatius episcopus Antiochen. mart. Romæ sub Traiano. 1. Februarij.
 Eiusdem translatio Antiochiæ. 17. Decembris.
 Ignatius mart. in Africa, infra cum Laurentino. 2. Febr.
 Ignatius episcopus Constantinopolitan. 23. Octobris.
 Ildesfontus episcopus Toletan. 23. Ianuarij.
 Illidius episcopus Aruernen. 7. Iulij.
 Illuminata virgo, Tuderti. 29. Nouembris.
 Illuminatus confessor, in Piceno. 11. Maij.
 Imaginis Saluatoris Beryti a Iudæis crucifixæ commemoratio. 9. Nouembris.
 Indalerius episc. Vrcensis, infra cum Torquato. 15. Maij.
 Indeseunuchus, Domna, Agapes, & Theophila virgines, & socij mar. Nicomediæ sub Dioclet. 28. Decem.
 Ingen miles mart. Alexandriæ, supra cum Ammone. 20. Decembris.
 Innocentes mart. in Bethlehem sub Hero de. 28. Decem.
 Eorum Octaua. 4. Ianuarij.
 Innocentius episcopus Terdonen. 17. Aprilis.
 Innocentius mart. Apolloniæ, infra cū Ifauro. 17. Iunij.
 Innocentius, Sebastia, & alij XXX. mart. Sirmij. 4. Iulij.
 Innocentius Papa, Romæ. 28. Iulij.
 Innocentius subdiaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Augusti.
 Innocentius mart. in Gallia sub Maximiano, infra cum Maurij. 22. Septembris.
 Innumerabiles Martyres Treuiris sub Dioclet. 6. Oct.
 & Cæsaraugustæ. 3. Nouembris.
 Inuentio SS. Diodori presbyt. Mariani diaconi, & sociorum mart. Romæ. 17. Ianuarij.
 Capit. Præcurforis Domini, Hierosolymis. 24. Febr.
 Sanctæ Crucis, Hierosolymis. 3. Maij.
 Nazarij & Celsus mart. Mediolani. 10. Maij.
 Stephani protomart. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, Hierosolymis. 3. Augusti.
 Ioachim B. Mariæ pater. 20. Martij.
 Ioanna vxor Chuzæ. 24. Maij.
 Ioannes episcopus Rauennæ. 12. Ianuarij.
 Ioannes monachus Romæ, supra cū Antonio. 17. Ian.
 Ioannes presbyter Rhemen. 28. Ianuarij.
 Ioannes mart. Romæ, supra cum Cyro. 31. Ianuarij.
 Ioannes episcopus Pinnenfis. 19. Martij.
 Ioannes eremita in Ægypto. 27. Martij.

Ioannes abbas Constantinopoli sub Ifaurico. 27. Aprilis.
 Ioannes episcopus Eboracensis. 7. Maij.
 Ioannes Papa & martyr, Rauennæ sub Theodorico. 27. Maij.
 Ioannes episcopus Veronensis. 6. Iunij.
 Ioannes episcopus Neapolitan. 22. Iunij.
 Ioannes presb. mart. Romæ sub Iuliano. 23. Iunij.
 Ioannes & Paulus mart. Romæ sub Iuliano. 26. Iunij.
 Ioannes presbyter Turonicus. 27. Iunij.
 Ioannes episcopus Bergomen. & mart. 11. Iulij.
 Ioannes monachus in Syria. 21. Iulij.
 Ioannes, Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
 Ioannes & Crispus presbyteri, Romæ. 18. Augusti.
 Ioannes martyr in Ponto, infra cum Marcellino. 27. Augusti.
 Ioannes episcopus Papiensis. 27. Augusti.
 Ioannes mart. Nicomediæ sub Maximiano. 7. Sept.
 Ioannes mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Abundio. 16. Septembris.
 Ioannes mart. in Africa, supra cum Andrea. 23. Sept.
 Ioannes mart. Cordubæ, supra cum Adulpho. 27. Sept.
 Ioannes episcopus Augustodunen. 29. Octobris.
 Ioannes episcopus, & Iacobus presbyt. mart. in Persia sub Sapore. 1. Nouembris.
 Ioannes eremita mart. in Polonia, supra cum Benedicto. 12. Nouembris.
 Ioannes mart. in Africa, supra cum Claudio. 3. Decem.
 Ioannes & Festus mart. in Tuscia. 21. Decembris.
 Ioannes Apost. & Euangelista, Ephesi. 27. Decembris.
 Eiusdem Octaua. 3. Ianuarij.
 Idem Romæ ante portam Latinam. 6. Maij.
 Ioannis Baptistæ Natiuitas. 24. Iunij.
 Eiusdem Vigilia. 23. Iunij.
 Eiusdem Octaua. 1. Iulij.
 Eiusdem Decollatio. 29. Augusti.
 Capitis eius prima Intentio Hierosolymis. 24. Febr.
 Ioannes Bonus episcopus Mediolanen. 10. Ianuarij.
 Ioannes Calybita, Romæ. 15. Ianuarij.
 Ioannes Chrysof. episc. Constant. 27. Ian. & 14. Sept.
 Ioannes Climacus abbas. 30. Martij.
 Ioannes Columbinus ord. Iesuatorum. 31. Iulij.
 Ioannes Damascenus confessor sub Ifaurico. 6. Maij.
 Ioannes Eleemosynarius episc. Alexandrin. 13. Ianuar.
 Ioannes Gualbertus abbas Vallis Umbrosæ. 12. Iulij.
 Ioannes Silentiarius in Palæstina. 13. Maij.
 Ioannes Thaumaturgus episcopus Polyboti. 5. Decem.
 Ioannes Theresi monachus in Calabria. 24. Iunij.
 Ioannicus abbas in Bithynia. 4. Nouembris.
 Iob propheta. 10. Maij.
 Ioel & Esdras propheta. 13. Iulij.
 Ionas monachus in Ægypto. 11. Februarij.
 Ionas & Barachisus mart. in Persia. 29. Martij.
 Ionas propheta. 21. Septembris.
 Ionas presbyt. mart. in pago Castrensium. 22. Septemb.
 Iosaphat in India, supra cum Barlaam. 27. Nouembris.
 Ioseph diaconus Antiochiæ. 15. Februarij.
 Ioseph ab Arimathia discipulus Domini. 17. Martij.
 Ioseph B. Mariæ sponsus. 19. Martij.
 Ioseph mart. infra cum Photina. 20. Martij.
 Ioseph presbyt. mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perfide. 22. Aprilis.
 Ioseph Iustus in Iudæa. 20. Iulij.
 Ioseph comes, Scythopoli. 22. Iulij.
 Iosue & Gedeon in Palæstina. 1. Septembris.
 Iouinianus lector mart. Antiodori. 5. Maij.
 Iouinus & Basileus martyres, Romæ sub Valeriano. 2. Martij.
 Iouinus mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martij.
 Iouita mart. Brixie sub Hadriano, supra cum Faustino. 15. Februarij.
 Iphigenia virgo, in Æthiopia. 21. Septembris.

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Iraides virgo, presbyteri, diaconi, virgines, & alij martyres Antinoopoli. 22. Septembris.
 Irenæus mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Februarij.
 Irenæus episc. Sirmij, mar. sub Maximiano. 25. Martij.
 Irenæus diaconus mart. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
 Irenæus mart. in Armenia, infra cū Quinctiano. 1. Apr.
 Irenæus, Peregrinus, & Irene mart. Theſſalonicæ. 5. Maij.
 Irenæus episcopus Lugdunen. & mart. cum plurimis sub Seuro. 28. Iunij.
 Irenæus diaconus, & Multiola mart. Clusij sub Aureliano. 3. Iulij.
 Irenæus & Abundius mart. Romæ sub Valeriano. 26. Augusti.
 Irenæus, Antónius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij XV I. I. mart. Romæ sub Valeriano. 15. Decemb.
 Irene virgo mart. Theſſalonicæ sub Dioclet. 5. Aprilis.
 Irene mart. Theſſalonicæ, supra cum Irenæo. 5. Maij.
 Irene mart. infra cum Sophia. 18. Septembris.
 Irene virgo & mart. in Lusitania. 20. Octobris.
 Irenion episcopus Gazæ. 16. Decembris.
 Irinina virgo, Treuiris. 24. Decembris.
 Isaac monachus, Spoleti. 11. Aprilis.
 Isaac monachus mart. Cordubæ. 3. Iunij.
 Isaac eremita mart. in Polonia, supra cum Benedicto. 12. Nouembris.
 Isacius mart. sub Dioclet. supra cū Apolline. 21. April.
 Isacius episcopus & mart. in Cypro. 21. Septembris.
 Isaurus diaconus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mart. Apolloniæ. 17. Iunij.
 Ischyron, & alij quinque milites mart. in Ægypto sub Dioclet. 1. Iunij.
 Ischyron mart. Alexandria. 22. Decembris.
 Isidorus episcopus Antiochiæ & mart. 2. Ianuarij.
 Isidorus episcopus Nitriæ. 2. Ianuarij.
 Isidorus confessor. 15. Ianuarij.
 Isidorus Pelusiora monachus in Ægypto. 4. Februarij.
 Isidorus mart. Alexandria sub Decio. 5. Februarij.
 Isidorus episcopus Hispalensis. 4. Aprilis.
 Isidorus monachus mart. Cordubæ, supra cum Elia. 17. Aprilis.
 Isidorus mart. in Chio insula. 15. Maij.
 Isidorus mart. Alexandria sub Decio, supra cum Herone. 14. Decembris.
 Ismael mar. Chalcedone sub Iuliano, infra cum Manuele. 17. Iunij.
 Iucunda mart. Nolæ, supra cum Felice. 27. Iulij.
 Iucunda virgo in Æmilia. 25. Nouembris.
 Iucundianus mart. in Africa. 4. Iulij.
 Iucundinus martyr, Trevis sub Aureliano, supra cum Claudio. 21. Iulij.
 Iucundus mart. in Africa, supra cum Epicteto. 9. Ianuar.
 Iucundus episcopus Bononien. 14. Nouembris.
 Iudas Apostolus, mart. in Perside, infra cum Simone. 28. Octobris.
 Iudocus confessor in pago Pontino. 13. Decembris.
 Iulia martyr, supra in XVIII. mart. Cæsaraugust. 16. Aprilis.
 Iuliana virgo & mart. in Corsica. 22. Maij.
 Iulia mart. Carthagine, supra cum Catulino. 15. Iulij.
 Iulia virgo & mart. Trevis. 21. Iulij.
 Iulia mart. Nolæ, supra cum Felice. 27. Iulij.
 Iulia mart. Vlyſipone sub Dioclet. infra cum Verissimo. 1. Octobris.
 Iulia virgo & mart. Augustæ Euphratesiæ. 7. Octobris.
 Iulia virgo & mart. Emeritæ. 10. Decembris.
 Iuliana vidua, Bononiæ. 7. Februarij.
 Iuliana mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
 Iuliana mart. Augustæ, supra cum Hilaria. 12. Augusti.

Iuliana mart. Ptolemaide sub Valeriano, infra cum Paulo. 17. Augusti.
 Iuliana mart. Myræ, infra cum Leone. 18. Augusti.
 Iuliana mart. Tarſi sub Maximiano, supra cum Cyrenia. 1. Nouembris.
 Iuliana virg. & mart. Nicomediæ sub Maximiano, Translatio Cumas. 16. Februarij.
 Iulianus mart. 7. Ianuarij.
 Iulianus mart. Bellouaci, infra cum Luciano. 8. Ianuar.
 Iulianus, Basilisa virgo, Antonius presbyt. Anastasius, Celsus puer, Marcionilla, septem fratres, & alij plurimi mart. Antiochiæ sub Dioclet. 9. Ianuarij.
 Iulianus saba senior in Syria. 14. Ianuarij.
 Iulianus mart. Soræ sub Antonino. 27. Ianuarij.
 Iulianus mart. in Africa, supra cum Dativo. 27. Ianuar.
 Iulianus episcopus Cenomanen. 27. Ianuarij.
 Iulianus mart. Carthagine, infra cū Modesto. 12. Febr.
 Iulianus mart. Lugduni. 13. Februarij.
 Iulianus mart. cum alijs quinque millibus in Ægypto. 16. Februarij.
 Iulianus mart. Cæsareæ. 17. Februarij.
 Iulianus mart. in Africa, infra cum Publico. 19. Februar.
 Iulianus mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Montano. 24. Februarij.
 Iulianus & Eunus mart. Alexandria. 27. Februarij.
 Iulianus episcopus Toletan. 8. Martij.
 Iulianus mart. Anazarbi. 16. Martij.
 Iulianus confessor Cæsareæ. 23. Martij.
 Iulianus martyr, in Africa, infra cum Quinctiano. 23. Maij.
 Iulianus mart. Perusiæ sub Decio, supra cum Florentio. 5. Iunij.
 Iulianus monachus Edeſſæ. 9. Iunij.
 Iulianus mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
 Iulianus mart. Damasci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
 Iulianus mart. Romæ, infra cum Petro. 7. Augusti.
 Iulianus, Marcianus, & alij octo mart. Constantinopoli sub Leone Imp. 9. Augusti.
 Iulianus mart. in Syria, infra cum Macario. 12. Aug.
 Iulianus mart. in Syria. 25. Augusti.
 Iulianus mart. Briuate sub Dioclet. 28. Augusti.
 Iulianus mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
 Iulianus episcopus Conchenſis. 3. Septembris.
 Iulianus mart. sub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septembris.
 Iulianus martyr sub Licinio, infra cum Macrobio. 13. Septembris.
 Iulianus eremita in Mesopotamia. 18. Octobris.
 Iulianus mart. Alexandria sub Decio, supra cum Coronione. 30. Octobris.
 Iulianus presbyt. mart. Tarracina, supra cum Cæsario. 1. Nouembris.
 Iulianus episcopus Apameæ. 9. Decembris.
 Iulitta virgo & mart. Ancyra, infra cum Theodoto. 18. Maij.
 Iulitta mart. Tarſi sub Diocletiano, infra cum Quirico. 16. Iunij.
 Iulitta mart. Cæsareæ. 30. Iulij.
 Iulius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
 Iulius presbyt. Mediolani. 3. Ianuarij.
 Iulius Papa, Romæ. 12. Aprilis.
 Iulius mart. Dorostori sub Alexandro. 27. Maij.
 Iulius & Aaron mart. cum alijs plurimis in Britannia sub Dioclet. 1. Iulij.
 Iulius senator mart. Romæ sub Commodo. 19. Augusti.
 Iulius mart. Nicomediæ, supra cum Ambico. 3. Dec.
 Iulius, Potamia, Crispinus, Felix, Gratus, & alij V I. I. mart. Thagura. 5. Decembris.
 Iulius mart. Geldubæ. 20. Decembris.
 Iuo presbyt. in Britannia. 19. Maij.

Iuſta,

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Iuſta, Iuſtina, & Henedina mart. in Sardinia. 14. Maij.
 Iuſta mart. Carthagine, supra cum Catulino. 15. Iulij.
 Iuſta, & Rufina virg. & mart. Hispali. 19. Iulij.
 Iuſtina mart. in Sardinia, supra cum Iuſta. 14. Maij.
 Iuſtina mart. Maguntia, supra cum Aureo. 16. Iunij.
 Iuſtina virgo & mart. Nicomediæ sub Dioclet. supra cum Cypriano. 26. Septembris.
 Iuſtina virgo & mart. Patauij. 7. Octobris.
 Iuſtina virgo & mart. 30. Nouembris.
 Iuſtinus philoſophus & mart. Romæ sub Antonino. 13. Aprilis.
 Iuſtinus mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
 Iuſtinus mart. in territorio Pariſienſi. 1. Augusti.
 Iuſtinus presbyter & martyr, Romæ sub Claudio. 17. Septembris.
 Iuſtinus mart. Treuiris sub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decembris.
 Iuſtus mart. in Africa, supra cum Donato. 25. Febr.
 Iuſtus mart. Romæ, infra cum Macario. 28. Februarij.
 Iuſtus episcopus Vrgellen. 28. Maij.
 Iuſtus mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Ariftone. 2. Iulij.
 Iuſtus miles mart. Romæ. 14. Iulij.
 Iuſtus mart. Trevis sub Aureliano, supra cum Claudio. 21. Iulij.
 Iuſtus & Paſtor mart. Compluti. 6. Augusti.
 Iuſtus episcopus Lugdunen. 2. Septembris.
 Iuſtus mart. Beluacen. sub Dioclet. 18. Octobris.
 Iuſtus mart. Tergeſte sub Dioclet. 2. Nouembris.
 Iuſtus episcopus in Anglia. 10. Nouembris.
 Iuſtus & Abundius mart. sub Numeriano. 14. Decemb.
 Iuuenalis episcopus Narnienſis. 3. Maij.
 Iuuenalis martyr. 7. Maij.
 Iuuentinus & Maximus mart. Antiochiæ sub Iuliano. 25. Ianuarij.
 Iuuentius episcopus Papien. 8. Febr. & infra cum Syro. 12. Septembris.
 Iuuentius mart. Romæ. 1. Iunij.

L

LADISLAVS Rex Hungariæ. 27. Iunij.
 Lætatius mar. Carthagine, infra in, Scillitanî mar. 17. Iulij.
 Lætus mart. in Hispan. infra cum Vincentio. 1. Sept.
 Lætus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.
 Lætus presbyter Aurelianenſis. 5. Nouembris.
 Lambertus episcopus Lugdunen. 14. Aprilis.
 Lambertus mart. Cæsaraugustæ. 16. Aprilis.
 Lambertus episcopus Tungrenſis & mart. 17. Septemb.
 Landelinus abbas Valencenſis. 15. Iunij.
 Landoaldus presbyter, & Amantius diaconus, Gandau. 19. Martij.
 Largio mar. Augustæ, supra cum Hilaria. 12. Augusti.
 Largus mart. Romæ sub Maximiano, supra cum Cyriaco. 16. Martij. & 8. Augusti.
 Largus mart. Aquileiæ sub Numeriano, supra cum Hilario. 16. Martij.
 Latinus episcopus Brixienſis. 24. Martij.
 Latio cum Christo crucifixus. 25. Martij.
 Latrones septem mart. 29. Aprilis.
 Laurentia mart. Anconæ sub Dioclet. infra cum Palatiade. 8. Octobris.
 Laurentinus, Ignatius, & Celerina mart. in Africa. 3. Februarij.
 Laurentinus mart. Aretij sub Decio, infra cum Pergentino. 3. Iunij.
 Laurentius episcopus Cantuarien. 2. Februarij.
 Laurentius presbyt. & mart. cum aliquot pueris, Nouariæ. 30. Aprilis.

Laurentius archidiaconus mart. Romæ sub Valeriano. 10. Augusti.
 Eius Vigilia. 9. Augusti.
 Eiusdem Octaua. 17. Augusti.
 Laurentius mar. in Africa, infra cum Martiale. 28. Sept.
 Laurentius episcopus Dublinenſis. 14. Nouembris.
 Laurianus episcopus Hispalensis & mart. 4. Iulij.
 Laurus mart. in Illyrico, supra cum Floro. 18. Augusti.
 Lauto episcopus in territorio Constantien. 22. Sept.
 Lazarus monachus, Constantinopoli, confessor sub Theophilo. 23. Februarij.
 Lazarus mart. in Perside sub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martij.
 Lazarus Christi discipulus, episc. Massilienſis. 17. Dec.
 Lea vidua, Romæ. 22. Martij.
 Leander episcopus Hispalensis. 27. Februarij.
 Leo Primus Papa, Romæ. 11. Aprilis.
 Leo Secundus Papa, Romæ. 28. Iunij.
 Leo Quartus Papa, Romæ. 17. Iulij.
 Leo Nonus Papa, Romæ. 19. Aprilis.
 Leo episcopus Catanen. 20. Februarij.
 Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij IX. mart. 1. Martij.
 Leo episcopus Senonen. 22. Aprilis.
 Leo confessor in territorio Tricassino. 25. Maij.
 Leo subdiaconus mart. supra cum Corſico. 30. Iunij.
 Leo & Iuliana mart. Myræ. 18. Augusti.
 Leo mart. in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Oct.
 Leo confessor Milleduni. 10. Nouembris.
 Leobardus reclusus, Turonis. 18. Ianuarij.
 Leobinus episcopus Carnutenſis. 15. Septembris.
 Leocadia virgo mart. Toleti sub Dioclet. 9. Decembris.
 Leocritia virgo mart. Cordubæ. 15. Martij.
 Leodegarius episc. Augustodunen. & mart. 2. Octob.
 Leonardus confessor Lemouicen. 6. Nouembris.
 Leonides & focij mart. in Thebaide sub Diocletiano. 28. Ianuarij.
 Leonides mart. Alexandria sub Seuro. 22. Aprilis.
 Leonides mart. in Syria, infra cum Libya. 15. Iunij.
 Leonides mart. supra cum Eleutherio. 8. Augusti.
 Leonides mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
 Leonilla mart. Lingonis sub M. Aurelio, infra cum Speuſippo. 17. Ianuarij.
 Leontia, in Africa sub Hunnerico, supra cum Dionysia. 6. Decembris.
 Leontius episcopus Cæsarien. 13. Ianuarij.
 Leontius episcopus, supra cum Apollonio. 19. Martij.
 Leontius mart. sub Diocletiano, supra cum Eusebio. 24. Aprilis.
 Leontius, Hypatius, & Theodulus mart. in Phœnicia. 18. Iunij.
 Leontius, Mauritius, Daniel, & focij mart. Nicopoli sub Licinio. 10. Iulij.
 Leontius, Attius, Alexander, & alij sex agricolæ mart. Perge sub Dioclet. 1. Augusti.
 Leontius mart. Alexandria sub Maximino, supra cum Hieronide. 12. Septembris.
 Leontius mart. Ægææ sub Dioclet. supra cum Cosma. 27. Septembris.
 Leopardus mart. Romæ sub Iuliano. 30. Septembris.
 Leopoldus Marchio Austria. 15. Nouembris.
 Leouigildus & Christophorus monachi mart. Cordubæ. 20. Augusti.
 Leucius mar. Alexandria, infra cum Petro. 11. Ianuarij.
 Leucius episcopus Brundusinus. 11. Ianuarij.
 Leucius mart. Apolloniæ sub Decio, infra cum Thyrsio. 28. Ianuarij.
 Leutfridus abbas, in Pago Ebroidenſi. 21. Iunij.
 Liberata virgo, Nouocomi. 18. Ianuarij.
 Liberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus & Rusticus subdiaconi, Rogatus & Septimus monachi, & Maxi-

Maximus puer mart. Carthagine sub Hunnerico. 17. Augusti.
 Liberatus & Baiulus mart. Romæ. 20. Decembris.
 Liberius episcopus Rauennæ. 30. Decembris.
 Liborius episcopus Cenomanen. 23. Iulij.
 Libya, Leonides, & Eutropia mart. in Syria. 15. Iunij.
 Licerius episcopus Ilerdensis. 27. Augusti.
 Licinius mart. Nouocomi, sup. cū Carpophoro. 7. Aug.
 Ligorius eremita & mart. 13. Septembris.
 Liliofa mart. Cordubæ, supra cum Georgio. 27. Iulij.
 Linus Papa & mart. Romæ. 23. Septembris.
 Lioba virgo, in Germania. 28. Septembris.
 Liphardus presbyt. Aurelianen. 3. Iunij.
 Litanæ maiores Romæ ad S. Petrum. 25. Aprilis.
 Litteus mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septembris.
 Liuinus episcopus & mart. in portu Gandens. 12. Nou.
 Longinus miles mart. Cæsareæ. 15. Martij.
 Longinus mart. sub Dioclet. supra cum Euseb. 24. Apr.
 Longinus episcopus in Africa mart. sub Hunnerico, infra cum Vindemiale. 2. Maij.
 Longinus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
 Longinus miles mar. Massiliæ, infra cum Victore. 21. Iul.
 Lorgius mart. Cæsareæ, infra cum Lucio. 2. Martij.
 Lucanus mart. Parisijs. 30. Octobris.
 Lucas diaconus mart. Cordubæ in Persia, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
 Lucas mart. supra cum Apellio. 10. Septembris.
 Lucas Euangelista in Bithynia. 18. Octobris.
 Eiusdem Translatio Constantinopoli. 9. Maij.
 Lucia virgo & mart. cum alijs XXII. Romæ. 25. Iunij.
 Lucia, Rixius, Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij XVII. mart. 6. Iulij.
 Lucia & Geminianus mart. Romæ sub Diocl. 16. Sept.
 Lucia virgo & mart. Syracusis sub Dioclet. 13. Decemb.
 Lucianus presbyt. Antiochenus, mart. Nicomediæ sub Maximino. 7. Ianuarij.
 Lucianus presbyt. Maximianus, & Iulianus mart. Belouaci. 8. Ianuarij.
 Lucianus mart. in Sardinia, supra cum Æmilio. 28. Maij.
 Lucianus mart. in Africa, supra cum Fortunato. 13. Iun.
 Lucianus mart. in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
 Lucianus, Florius, & focij mart. Nicomediæ. 26. Octob.
 Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Drusus mart. Tripoli. 24. Decembris.
 Lucidius episcopus Veronensis. 26. Aprilis.
 Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & alij XVIII. mart. Romæ sub Gallieno. 29. Iulij.
 Lucilla virgo & mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Nemesio. 31. Octobris.
 Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionysius mart. Constantinopoli. 3. Iunij.
 Lucina Apostolorum discipula, Romæ. 30. Iunij.
 Lucinius episcopus Andegauensis. 13. Februarij.
 Luciolus mart. supra cum Felice. 3. Martij.
 Lucius mart. Romæ, infra cum Paulo. 8. Februarij.
 Lucius episcopus, & focij mart. Hadrianopoli sub Constantio. 11. Februarij.
 Lucius mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
 Lucius, Siluanus, Rutulus, Classicus, Secundinus, Fructulus, & Maximus mart. in Africa. 18. Februarij.
 Lucius mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Montano. 24. Februarij.
 Lucius episc. Absalon, & Lorgius mar. Cæsareæ. 2. Martij.
 Lucius Papa & mart. Romæ sub Valeriano. 4. Martij.
 Lucius Christi discipulus, Smyrnæ, supra cum Apelle. 22. Aprilis.
 Lucius episcopus Cyrenensis. 6. Maij.
 Lucius mart. in Africa, infra cum Quinctiano. 23. Maij.

Lucius senator & mart. cum alijs in Cypro. 20. Aug.
 Lucius episcopus & mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septembris.
 Lucius mart. Alexandria sub Valeriano, supra cum Caio. 4. Octobris.
 Lucius mart. Romæ sub Antonino, infra cum Ptolemaeo. 19. Octobris.
 Lucius miles mart. Romæ, infra cum Theodosio. 25. Oct.
 Lucius mar. in Lucania, supra cum Hyacintho. 29. Oct.
 Lucius, Rogatus, Cassianus, & Candida mart. Romæ. 1. Decembris.
 Lucius Britannorum Rex. 3. Decembris.
 Lucius mart. in Africa, supra cum Faustino. 15. Dec.
 Lucretia virgo & mart. Emeritæ sub Dioclet. 23. Nou.
 Ludgerus episcopus Monasterien. 26. Martij.
 Ludouicus mart. Cordubæ, supra cū Amatore. 30. April.
 Ludouicus episcopus Tolofanus. 19. Augusti.
 Ludouicus Rex Francorum, Lutetia. 25. Augusti.
 Lullus episcopus Maguntinus. 16. Octobris.
 Lupercus mar. supra in XVIII. mart. Cæsareæ. 16. April.
 Lupercus mart. Legione sub Dioclet. supra cum Claudio. 30. Octobris.
 Luperius episcopus Veronensis. 15. Nouembris.
 Lupicinus episcopus Lugdunen. 3. Februarij.
 Lupicinus abbas in territorio Lugdunen. 21. Martij.
 Lupicinus episcopus Veronensis. 31. Maij.
 Luppus mart. 23. Augusti.
 Lupus episcopus Trecensis. 29. Iulij.
 Lupus episcopus Senonensis. 1. Septembris.
 Lupus episcopus Lugdunen. 25. Septembris.
 Lupus mart. infra cum Saturnino. 14. Octobris.
 Lupus episcopus Veronensis. 2. Decembris.
 Lutgardes virgo, in Brabantia. 16. Iunij.
 Luxorius, Cifellus, & Camerinus mart. in Sardinia sub Dioclet. 21. Augusti.
 Lybofus mart. in Africa, supra cum Dominico. 29. Dec.
 Lycarion mart. in Ægypto. 7. Iunij.
 Lydia mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
 Lydia purpuraria, Philippis. 3. Augusti.

M

MACARIA mart. in Africa, supra cum Ianuario. 8. Aprilis.
 Macarius Alexandrinus, abbas in Thebaide. 2. Ianuarij.
 Macarius abbas in Ægypto. 15. Ianuarij.
 Macarius, Ruffinus, Iustus, & Theophilus mart. Romæ. 28. Februarij.
 Macarius episcopus Hierosolymitan. 10. Martij.
 Macarius cōfessor Constantinopoli sub Leone. 1. April.
 Macarius episcopus Antiochenus. 10. Aprilis.
 Macarius episcopus Petrae in Palæstina. 20. Iunij.
 Macarius & Iulianus mart. in Syria. 12. Augusti.
 Macarius mart. Melitine sub Dioclet. supra cum Eudoxio. 5. Septembris.
 Macarius mart. Alexandria sub Decio, supra cum Faustino. 6. Septembris.
 Macarius mart. Alexandria sub Decio, supra cum Coronione. 30. Octobris.
 Macarius mart. Alexandria sub Decio. 8. Decembris.
 Macarius presbyt. mart. in Arabia sub Iuliano, supra cum Eugenio. 20. Decembris.
 Macedon mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
 Macedonius, Patricia, & Modesta mart. Nicomediæ. 13. Martij.
 Macedonius, Theodulus, & Tatianus mart. in Phrygia sub Iuliano. 12. Septembris.
 Machabæi mart. Antiochiæ sub Epiphane. 1. Augusti.
 Machutus episcopus in Britannia. 15. Nouembris.
 Macra virgo mart. in territorio Rhemen. sub Dioclet. 6. Ianuarij.

Macrina

Macrina discipula Gregorij Thaumaturg. Neocæsareæ. 14. Ianuarij.
 Macrina virgo in Cappadocia. 19. Iulij.
 Macrinus mart. Nouioduni, infra cum Valeriano. 17. Septembris.
 Macrobius mart. Damasci, infra cum Sabino. 30. Iulij.
 Macrobius & Iulianus mart. sub Licinio. 13. Sept.
 Magina mart. in Africa, supra cum Claudio. 3. Dec.
 Maginus mart. Tarracone. 25. Augusti.
 Maglorius episcopus in Britannia. 24. Octobris.
 Magnericus episcopus Treuirensis. 25. Iulij.
 Magnus martyr. 1. Ianuarij.
 Magnus mart. Forosempronij, supra cum Aquilino. 4. Februarij.
 Magnus mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
 Magnus subdiaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Xysto. 6. Augusti.
 Magnus episc. Anagninus mart. sub Decio. 19. Aug.
 Magnus, Castus, & Maximus mart. 4. Septembris.
 Magnus episcopus Opitergij. 6. Octobris.
 Magnus episcopus Mediolanen. 5. Nouembris.
 Maiolus abbas Cluniacensis. 1. Maij.
 Maioricus mart. in Africa sub Hunnerico. 6. Decemb.
 Malachias propheta. 14. Ianuarij.
 Malachias episcopus Connerthenensis. 3. Nouembris.
 Malchus mart. Cæsareæ sub Valeriano, infra cum Prisco. 28. Martij.
 Malchus, Ephesi, infra in Septem dormientes. 27. Iul.
 Malchus monachus Maroniæ. 21. Octobris.
 Mamas mart. Cæsareæ sub Aureliano. 17. Augusti.
 Mamelta mart. in Perside. 17. Octobris.
 Mamertus episcopus Viennensis. 11. Maij.
 Mamilianus mart. Romæ. 12. Martij.
 Mamillus mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Mart.
 Manahes Herodis collactaneus, Antiochiæ. 24. Maij.
 Mancius mart. in Lusitania. 15. Maij.
 Mandal mart. Romæ sub Aureliano, supra cum Basilide. 10. Iunij.
 Mennea mart. in Ponto, infra cū Marcellino. 27. Aug.
 Manfuetus episcopus Mediolanen. 19. Februarij.
 Manfuetus episcopus Tullensis. 3. Septembris.
 Manfuetus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.
 Manfuetus episcopus & mart. in Africa sub Geiserico, infra cum Papiniano. 28. Nouembris.
 Manfuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & focij mart. Alexandria. 30. Decembris.
 Manuel, Sabel, & Ismael mart. Chalcedone sub Iuliano. 17. Iunij.
 Mappalicus mart. in Africa cū alijs plurimis. 17. Apr.
 Maprilis mart. in Portu Romano, infra cum Martiale. 22. Augusti.
 Marana & Cyra, Berocæ. 3. Augusti.
 Marcella vidua Romæ. 31. Ianuarij.
 Marcella mart. Alexandria sub Seuero, infra cum Plutarcho. 28. Iunij.
 Marcellianus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Marco. 18. Iunij.
 Marcellianus martyr in Tuscia sub Decio, infra cum Secundiano. 9. Augusti.
 Marcelliana virgo Mediolani. 17. Iulij.
 Marcellinus puer mart. Tomis sub Licinio, supra cum Argeo. 2. Ianuarij.
 Marcellinus episcopus Anconitanus. 9. Ianuarij.
 Marcellinus mart. Carthagine. 6. Aprilis.
 Marcellinus episc. Ebredunen. & Vincentius & Dominus eius focij. 20. Aprilis.
 Marcellinus Papa, Claudius, Cyrinus, & Antoninus, & XVII. millia mart. Romæ sub Dioclet. 26. Apr.
 Marcellinus presb. & Petrus exorcista, mart. Romæ sub Dioclet. 2. Iunij.

Marcellinus mart. Perusia sub Decio, supra cum Florentio. 5. Iulij.
 Marcellinus presb. Dauentria. 14. Iulij.
 Marcellinus tribunus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus mart. in Ponto. 27. Augusti.
 Marcellinus episcopus Rauennæ. 5. Octobris.
 Marcellus Papa & mart. Romæ sub Maxentio. 16. Ian.
 Marcellus mart. in Africa, infra cum Iulio. 19. Febr.
 Marcellus episcopus Dienfis. 9. Aprilis.
 Marcellus & Anastasius martyres, Argentomachi. 29. Iunij.
 Marcellus episcopus Apameæ & mart. 14. Augusti.
 Marcellus mart. Cabilone sub Antonino. 4. Septemb.
 Marcellus episcopus Treuren. & mart. 4. Septembris.
 Marcellus, Castus, Æmilius, & Saturninus mart. Capuæ. 6. Octobris.
 Marcellus & Apuleius mart. Romæ. 7. Octobris.
 Marcellus centurio mart. in Mauritania. 30. Octobris.
 Marcellus episcopus Parisiensis. 1. Nouembris.
 Marcellus mart. sub Iuliano, supra cū Elpidio. 16. Nou.
 Marcellus presbyt. mart. Nicomediæ sub Constantio. 26. Nouembris.
 Marcellus diaconus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio. 2. Decembris.
 Marcellus abbas Constantinopoli. 29. Decembris.
 Marcellus diaconus mart. Spoleti sub Maximiano, infra cum Sabino. 30. Decembris.
 Marcia mart. supra cum Felice. 3. Martij.
 Marcia mart. Cæsareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
 Marcia mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulij.
 Marciana virgo & mart. in Mauritania. 9. Ianuarij.
 Marciana mart. infra cum Susanna. 24. Maij.
 Marciana virgo & martyr, Toleti. 12. Iulij.
 Marcianus mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ianuarij.
 Marcianus presb. Constantinopoli. 10. Ianuarij.
 Marcianus episcopus Terdonen. & mart. 6. Martij.
 Marcianus mart. Romæ infra cum Petro. 26. Martij.
 Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mart. in Ægypto sub Maximino. 5. Iunij.
 Marcianus mart. in Africa, supra cum Fortunato. 17. Aprilis.
 Marcianus presbyter Antifiodoren. 20. Aprilis.
 Marcianus episcopus Rauennæ. 22. Maij.
 Marcianus episcopus Syracusanus & mart. 14. Iunij.
 Marcianus mart. Venafri sub Maximiano, infra cum Nicandro. 17. Iunij.
 Marcianus mart. Iconij. 11. Iulij.
 Marcianus mar. Constantinopoli sub Leone, supra cum Iuliano. 9. Augusti.
 Marcianus mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Abundio. 16. Septembris.
 Marcianus mart. in Ægypto, infra cum Marco. 4. Oct.
 Marcianus cantor mart. Constantinopoli sub Constantio, infra cum Martyrio. 25. Octobris.
 Marcianus confessor in Syria. 2. Nouembris.
 Marcionilla mart. Antiochiæ sub Dioclet. supra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
 Marcus solitarius in Campania. 24. Octobris.
 Marcus mart. Nicææ, infra cum Theusta. 13. Martij.
 Marcus mart. Surrenti, infra cum Quincto. 19. Mart.
 Marcus & Timotheus mart. Romæ sub Antonino. 24. Martij.
 Marcus Euangelista mart. Alexandria sub Nerone. 25. Aprilis.
 Eiusdem Translatio, Venetijs. 31. Ianuarij.
 Marcus episcopus Atinæ, mart. sub Domitiano. 28. Aprilis.
 Marcus & Marcellianus mart. Romæ sub Dioclet. 18. Iunij.

k k k Marcus,

Marcus, Mucianus, puerulus quidam, & Paulus mart. 3. Iulij.
 Marcus mart. infra cum Robustiano. 31. Augusti.
 Marcus confessor in Campania, infra cū Prisco. 1. Sept.
 Marcus episcopus Bybli. 27. Septembris.
 Marcus, Alphius, Alexander, Zofimus, Nicon, Neon, Heliodorus, & XXX. milites mart. Antiochia. 28. Septembris.
 Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles mart. in Ægypto. 4. Octobris.
 Marcus Papa, Romæ. 7. Octobris.
 Marcus episcopus Hierosolymitan. mart. sub Hadriano. 22. Octobris.
 Marcus miles mart. Romæ, infra cum Theodosio. 25. Octobris.
 Marcus mart. in Africa, infra cum Ruffino. 16. Nouemb.
 Marcus & Stephanus mart. Antiochia sub Dioclet. 22. Nouembris.
 Marcus mart. in Africa, supra cum Faustino. 15. Dec.
 Mardarius mart. in Armenia sub Dioclet. supra cum Euftratio. 13. Decembris.
 Mardonius, Musonius, Eugenius, & Metellus mart. Neocæsareæ. 24. Ianuarij.
 Mardonius mart. Nicomedia sub Dioclet. infra cum Migdonio. 23. Decembris.
 Mareas episcopus & mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perside. 22. Aprilis.
 Margarita regina Scotia. 10. Iunij.
 Margarita virgo & mart. Antiochia. 20. Iulij.
 Margarita vidua apud Septempedanos. 27. Augusti.
 Maria Ægyptiaca in Palaestina. 2. Aprilis.
 Maria Cleopha in Iudæa. 9. Aprilis.
 Maria mater Ioannis in Cypro. 29. Iunij.
 Maria Magdalena, Massilia. 22. Iulij.
 Maria Salomæ, Hierosolymis. 22. Octobris.
 Maria ancilla mart. sub Hadriano. 1. Nouembris.
 Maria virgo & mart. Cordubæ, supra cū Flora. 24. Nou.
 Maria mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio, 2. Decembris.
M A R I A E virginis Conceptio. 8. Decembris.
 Natiuitas. 8. Septembris.
 Præsentatio in templo. 21. Nouembris.
 Annunciatio. 25. Martij.
 Visitatio ad Elizabeth. 2. Iulij.
 Purificatio. 2. Februarij.
 Assumptio in cælum. 15. Augusti.
 Eiusdem ecclesiæ ad Martyres dedicatio. 13. Maij.
 Eiusdem festum Niuis. 5. Augusti.
 Eiusdem Commemoratio ob victoriam naualem. 7. Octobris.
 Mariæ Iacobi Translatio Verulis. 25. Maij.
 Marianus lector, & Iacobus diaconus mart. cum multis alijs in Numidia. sub Decio. 30. Aprilis.
 Marianus confessor Bituricen. 19. Augusti.
 Marianus mart. infra cum Victore. 17. Octobris.
 Marianus diaconus mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Diodoro. 1. Decembris.
 Eiusdem Inuentio, Romæ. 17. Ianuarij.
 Marina virgo & mart. Alexandria. 18. Iunij.
 Eiusdem Translatio Venetijs. 17. Iulij.
 Marina virgo & mart. Gallaciæ. 18. Iulij.
 Marinus mart. Aruernis, infra cum Proiecto. 25. Ian.
 Marinus miles, & Asterius senator mart. Cæsareæ sub Valeriano. 3. Martij.
 Marinus, Theodorus, & Sedopha mart. in Scythia. 5. Iulij.
 Marinus mart. in Africa, supra cum Ianuario. 10. Iulij.
 Marinus fenex mart. Anazarbi sub Dioclet. 8. Aug.
 Marinus diaconus Arimini. 4. Septembris.
 Marinus mart. Romæ sub Carino. 26. Decembris.
 Marius, Martha, Audifax, & Abachum mart. Romæ

sub Claudio. 19. Ianuarij.
 Maro, Eutyches, & Victorinus mart. Romæ sub Traiano. 15. Aprilis.
 Marolus episcopus Mediolanen. 23. Aprilis.
 Marotas mart. in Perside sub Sapore, infra cum Zanitta. 27. Martij.
 Martana mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio, 2. Decembris.
 Martha mart. Romæ sub Claudio, supra cum Mario. 19. Ianuarij.
 Martha virgo & mart. Asturicen. 23. Februarij.
 Martha hospita Saluatoris, Tarasci. 29. Iulij.
 Martha mart. infra cum Susanna. 20. Septembris.
 Martha & Saula mart. Colonia cum alijs pluribus. 20. Octobris.
 Martia mart. Syracusis, infra cum Ruffino. 21. Iunij.
 Martialis mar. supra in, XVI. mar. Cæsaraug. 16. Apr.
 Martialis episcopus Lemouicen. Alpinianus & Auftricianus presbyteri. 30. Iunij.
 Martialis mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
 Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & socij mart. in Portu Romano. 22. Augusti.
 Martialis, Laurentius, & alij XX. martyres in Africa. 28. Septembris.
 Martialis mart. Cordubæ, supra cum Fausto. 15. Oct.
 Martina virgo & mart. Romæ sub Alexandro. 1. Ian.
 Martinianus episcopus Mediolanen. 2. Ianuarij.
 Martinianus mart. Romæ sub Nerone, infra cum Profecto. 2. Iulij.
 Martinianus, Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
 Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mar. & Maxima virgo in Africa sub Geiserico. 16. Octob.
 Martinus episcopus Tungrensis. 21. Iunij.
 Martinus episcopus Viennensis. 1. Iulij.
 Martinus episcopus Treuren. & mart. 19. Iulij.
 Martinus abbas monast. Vertani. 24. Octobris.
 Martinus episcopus Turonensis. 11. Nouembris.
 Eiusdem Translatio, & basilicæ ipsius dedicatio. 4. Iulij.
 Martinus Papa & mart. in Chersoneso sub Constante. 12. Nouembris.
 Martinus abbas Santonen. 7. Decembris.
 Martyres plurimi in Africa sub Seuero. 6. Ianuarij. sub Geiserico. 5. Aprilis. sub Valeriano. 9. Augusti. Alexandria sub Arianis. 28. Ianuar. & 13. Maij. Sub Valeriano. 28. Febr. Tempore Theodosij. 17. Martij. Sub Constantio. 21. Mart. Sub Valeriano. 10. Aug. Antiochia sub Maximino. 11. Martij. In Arabia sub Maximino. 22. Februarij. In Bulgaria sub Nicephoro Imp. 23. Iulij. In Cappadocia & Mesopotamia sub Maximino. 23. Maij. Constantinopoli sub Constantio. 30. Martij. Apud Homeritas sub Dunaan tyranno. 27. Iulij. Nicomedia sub Dioclet. 23. Iunij. In Numidia sub Dioclet. 11. Februarij. In Perside sub Cabada rege. 8. Februarij. In Phrygia vnus vrbis ciues sub Maximino. 7. Feb. In Ponto sub Maximiano. 5. Februarij. Romæ sub Dioclet. 2. Ian. Sub Alexand. 2. Martij. Sub Aureliano Præfecto. 10. Aprilis. Sub Nerone. 24. Iunij. In Thebaide sub Dioclet. 5. Ian. Sub Decio. 28. Iul. Tyri in Phoenicia sub Dioclet. 20. Februarij.
 Martyres plurimi in Perside sub Sapore, scilicet Azades eunuchus, Milles & Acepsumas episcopi, Aithalas & Ioseph presbyteri, Azadanes & Abdicus diaconi, Mareas, Bicolor, & alij XX. episc. & clerici C.C.L. & Tarbula virgo cum pedissequa sua. 22. Aprilis.

Marty-

Martyres pene innumerabiles Treuiris sub Dioclet. 6. Octobris.
 Cæsaraugusta sub Daciano Præfide. 3. Nouembris.
 Martyrum multa millia Nicomedia sub Diocletiano. 25. Decembris.
 Martyrius monachus in prouincia Valeria. 23. Ian.
 Martyrius mart. Anania, infra cum Sifinio. 29. Maij.
 Martyrius subdiaconus, & Marcianus cantor, mart. Constantinopoli sub Constantio. 25. Octobris.
 Marutha episcopus in Mesopotamia. 4. Decembris.
 Masculus archimimus confessor in Africa sub Geiserico, supra cum Armogaste. 29. Martij.
 Massa candida C.C.C. mart. Carthagine sub Valeriano. 24. Augusti.
 Massilitani mart. in Africa. 9. Aprilis.
 Maternus episcopus Mediolanen. confessor sub Maximiano. 18. Iulij.
 Maternus episcopus Treurenensis. 14. Septembris.
 Mathildes regina in Germania. 14. Martij.
 Matrona ancilla mart. Theffalonica. 15. Martij.
 Matrona mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
 Matrona virgo & mart. Ancyra, infra cum Theodoro. 18. Maij.
 Matronianus eremita Mediolani. 14. Decembris.
 Mattheus Apost. & Euang. mar. in Æthiopia. 21. Sept. Eius Vigilia. 20. Septembris.
 Eiusdem Translatio Salerni. 6. Maij.
 Mattheus eremita mart. in Polonia, supra cum Benedicto. 12. Nouembris.
 Matthias episcopus Hierosolymitan. 30. Ianuarij.
 Matthias Apostolus in Iudæa. 24. Februarij. Eius Vigilia. 23. Februarij.
 Maturinus confessor in pago Vuastinensi. 1. Nouemb.
 Maturus mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
 Mauilus mart. Adrumeti sub Seuero. 4. Ianuarij.
 Maura mart. Rauennæ sub Decio, supra cum Fusca. 13. Februarij.
 Maura mart. in Thebaide, infra cū Timotheo. 3. Maij.
 Maura virgo & mart. Constantinopoli. 30. Nouemb.
 Maurilius episcopus Andegauen. 13. Septembris.
 Maurinus abbas & mart. Colonia. 10. Iunij.
 Mauritius mart. Nicopoli sub Licinio, supra cum Leontio. 10. Iulij.
 Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & socij legionis Theæorum mart. in Gallia sub Maximiano. 22. Septembris.
 Maurus abbas in territorio Andegauen. 15. Ianuarij.
 Maurus episcopus Cæsenaten. 20. Ianuarij.
 Maurus abbas Bobacensis. 27. Ianuarij.
 Maurus miles mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Pappia. 29. Ianuarij.
 Maurus episcopus, Pantaleemon, & Sergius mart. in Apulia sub Traiano. 27. Iulij.
 Maurus mart. Romæ, supra cum Bono. 1. Augusti.
 Maurus, & socij mart. Rhemis. 22. Augusti.
 Maurus episcopus Vuirodunen. 8. Nouembris.
 Maurus episcopus Veronenfis. 21. Nouembris.
 Maurus mart. Romæ sub Numeriano. 22. Nouemb.
 Maurus mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Claudio. 3. Decembris.
 Maxentius presbyter Pictauien. 26. Iunij.
 Maxentius, Constantius, Crescentius, Iustinus, & socij mart. Treuiris sub Dioclet. 12. Decembris.
 Maxima mart. Sirmij, infra cum Montano. 26. Martij.
 Maxima mart. in Africa, supra cū Ianuario. 8. Aprilis.
 Maxima virgo in Foro Iulij. 16. Maij.
 Maxima, Donatilla, & Secunda virg. & mart. Tuburbi sub Valeriano. 30. Iulij.
 Maxima mart. Romæ sub Dioclet. 2. Septembris.

Maxima mart. Vlyssipone sub Dioclet. infra cum Verissimo. 1. Octobris.
 Maxima virgo in Africa, supra cū Martiniano. 16. Oct.
 Maximianus martyr Bellouaci, supra cum Luciano. 8. Ianuarij.
 Maximianus episcopus Rauennæ. 21. Februarij.
 Maximianus episcopus Syracusanus. 9. Iunij.
 Maximianus Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
 Maximianus mart. supra cum Bonoso. 21. Augusti.
 Maximianus episcopus Bagaiensis. 3. Octobris.
 Maximilianus episcopus Laureacensis. 12. Octobris.
 Maximilianus episcopus & mart. 29. Octobris.
 Maximinus episcopus Treurenensis. 29. Maij.
 Maximinus episcopus Aquensis. 8. Iunij.
 Maximinus confessor Aurelianen. 15. Decembris.
 Maximus episcopus Papiensis. 8. Ianuarij.
 Maximus episcopus Nolanus. 15. Ianuarij.
 Maximus mart. Antiochia sub Iuliano, supra cum Iuuentino. 25. Ianuarij.
 Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Curtias mart. Ostiæ sub Dioclet. 18. Februarij.
 Maximus mart. in Africa, supra cum Lucio. 18. Febr.
 Maximus, Quinctilianus, & Dadas mart. sub Dioclet. 13. Aprilis.
 Maximus mart. Romæ sub Alexandro, infra cum Tiburtio. 14. Aprilis.
 Maximus & Olympiades mart. Cordubæ sub Decio. 15. Aprilis.
 Maximus mart. Ephesi sub Decio. 30. Aprilis.
 Maximus episcopus Hierosolymitan. confessor. sub Maximino. 5. Maij.
 Maximus, Bassus, & Fabius mart. Romæ sub Dioclet. 11. Maij.
 Maximus mart. Aruernis, supra cum Cassio. 15. Maij.
 Maximus episcopus Veronenfis. 29. Maij.
 Maximus episcopus Taurinenfis. 25. Iunij.
 Maximus mart. Damasci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
 Maximus episcopus Patauinus. 2. Augusti.
 Maximus monachus Constantinopoli, duo Anastasij, & alij plures mart. sub Constante. 13. Augusti.
 Maximus puer mart. Carthagine sub Hunnerico, supra cum Liberato. 17. Augusti.
 Maximus mart. in Illyrico, supra cum Floro. 18. Aug.
 Maximus B. Martini discipulus. 20. Augusti.
 Maximus presbyter & mart. Ostiæ sub Alexandro, infra cum Quiriaco. 23. Augusti.
 Maximus mart. supra cum Magno. 4. Septembris.
 Maximus, Theodorus, & Asclepiodotus mart. Hadriano-
 nopoly sub Maximiano. 15. Septembris.
 Maximus mart. Damasci, infra cum Paulo. 25. Sept.
 Maximus mart. sub Decio. 28. Septembris.
 Maximus diaconus & mart. Aquilæ. 19. Octobris.
 Maximus Leuita & mart. Ambianen. 20. Octobris.
 Maximus mart. Apameæ sub Dioclet. 30. Octobris.
 Maximus episc. Maguntinus sub Constantio. 18. Nou.
 Maximus episcopus Regienfis. 27. Nouembris.
 Maximus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio. 2. Decembris.
 Maximus episcopus Alexandrinus. 27. Decembris.
 Medardus episcopus Nouiomenfis. 8. Iunij.
 Medericus presbyt. Lutetiæ. 29. Augusti.
 Menardus eremita & martyr in monasterio Augienfi. 21. Ianuarij.
 Melania iunior, & Pinianus, Constantinop. 31. Decem.
 Melanius episcopus Rhedonenfis. 6. Ianuarij.
 Melanius episcopus Rhotomagen. 22. Octobris.
 Melas episcopus Rhinocururæ sub Valente. 16. Ianu.
 Melasippus, Antonius, & Carina mart. Ancyra sub Iuliano. 7. Nouembris.

Melchides Pápa, Romæ. 10. Decembris.
 Meletius episcopus Antiochenus. 12. Februarij.
 Meletius dux, & focij C.C.L.II. mart. 24. Maij.
 Meletius episcopus in Cypro. 21. Septembris.
 Meletius episcopus in Ponto. 4. Decembris.
 Meleusippus mart. Lingonis sub M. Aurelio, infra cum Speusippo. 17. Ianuarij.
 Melitina mart. Marcianopoli sub Antonino. 15. Sept.
 Mellitus episcopus in Anglia. 24. Aprilis.
 Memmius episcopus Catalaunensis. 5. Augusti.
 Memnon centurio mart. infra cum Seuero. 20. Aug.
 Menalippus mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
 Menander mart. Prusæ, infra cum Patricio. 28. Apr.
 Menander mart. Philadelphix, supra cum Cyrillo. 1. Aug.
 Menedemus mart. Constantinopoli sub Valente, infra cum Vrbano. 5. Septembris.
 Meneleus abbas in territorio Aruernen. 22. Iulij.
 Meneus & Capito mart. 24. Iulij.
 Menignus fullo mart. sub Decio. 15. Martij.
 Mennas episcopus Constantinopolitan. 25. Augusti.
 Mennas Ægyptius miles mart. in Phrygia sub Dioclet. 11. Nouembris.
 Mennas solitarius, Samnij. 11. Nouembris.
 Mennas, Hermogenes, & Eugraphus mart. Alexandria sub Maximino. 10. Decembris.
 Menodora, Metrodora, & Nymphodora virg. & mart. in Bithynia sub Maximiano. 10. Septembris.
 Mercuria mart. Alexandria sub Decio, supra cum Ammonaria. 12. Decembris.
 Mercurialis episcopus. 23. Maij.
 Mercurius miles mart. Cæsareæ sub Decio. 25. Nou.
 Mercurius, & focij milites mart. in Sicilia sub Licinio. 10. Decembris.
 Merulus monachus Romæ, supra cum Antonio. 17. Ian.
 Metellus mart. Neocæsareæ, supra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
 Methodius episcopus in Morauia. 9. Martij.
 Methodius episcopus Constantinopolitan. 14. Ianu.
 Methodius episcopus Tyri, martyr in Chalchide sub Dioclet. 18. Septembris.
 Metranus mart. Alexandria sub Decio. 31. Ianuarij.
 Metrobius mart. Tripoli, supra cum Luciano. 24. Dec.
 Metrodora virgo & mart. in Bithynia sub Maximiano, supra cum Menodora. 10. Septembris.
 Metrophanes episc. Constantinopolitan. 4. Iunij.
 Meuris & Thæa mart. in Palæstina. 19. Decembris.
 Michæas propheta in Iudæa. 15. Ianuarij.
 Michael episcopus Synnadæ. 23. Maij.
 Michaelis archang. Apparitio in môte Gargan. 8. Maij.
 Eiusdem Dedicatio ibidem. 29. Septembris.
 Migdonius & Mardonius mart. Nicomediæ sub Dioclet. 23. Decembris.
 Milburgis virgo in Anglia. 23. Februarij.
 Mille centum & quatuor milites mart. Melitine sub Dioclet. supra cum Eudoxio. 5. Septembris.
 Mille quadringenti octoginta mart. Samariæ sub Cofrohe. 22. Iunij.
 Mille quingenti vigintiquinque martyres in Piceno. 29. Maij.
 Milles episcopus mart. sub Sapore, supra in, Martyres plurimi in Perfide. 22. Aprilis.
 Mineruinus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
 Mineruus & Eleazarus cum filijs octo mart. Lugduni. 23. Augusti.
 Minias miles mart. Florentiæ sub Decio. 25. Octob.
 Mirocles episcopus Mediolanen. 3. Decembris.
 Mitrius mart. Aquis. 13. Nouembris.
 Modesta mart. Nicomediæ, supra cum Macedonio. 13. Martij.
 Modesta virgo Treuiris. 4. Nouembris.
 Modestus mart. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ian.

Modestus & Iulianus mart. Carthagine. 12. Februarij.
 Modestus leuita & mart. Beneuenti. 12. Februarij.
 Modestus & Ammonius mart. Alexandria. 12. Feb.
 Modestus episcopus Treuirensis. 24. Februarij.
 Modestus mart. in Lucania sub Dioclet. infra cum Vito. 15. Iunij.
 Modestus mart. Agathen. sub Dioclet. infra cum Tiberio. 10. Nouembris.
 Modoaldus episcopus Treuirensis. 12. Maij.
 Monachi monasterij Dlj martyres Constantinopoli. 8. Februarij.
 Monachi, & alij mart. in Palæstina sub Alemundaro. 19. Februarij.
 Monachi S. Sabæ mart. in Palæstina sub Sarracenis. 16. Maij.
 Monachi martyres Thecue in Palæstina sub Sarracenis. 28. Maij.
 Monachi, & alij mart. in India sub Rege Abenner. 3. Augusti.
 Monas episcopus Mediolanen. 12. Octobris.
 Monegundes Turonen. 2. Iulij.
 Monica mater S. Augustini, Oflia. 4. Maij.
 Eiusdem Translatio Romæ. 9. Aprilis.
 Monitor episc. Aurelianensis. 10. Nouembris.
 Montanus, Lucius, Iulianus, Victorius, Flavianus, & foc. mart. in Africa sub Valeriano. 24. Februarij.
 Montanus presb. & Maxima mart. Sirmij. 26. Martij.
 Montanus mart. Tarracina sub Nadriano. 17. Iunij.
 Moseus & Ammonius milites mart. in Ponto. 18. Ian.
 Moyfes episcopus in Ægypto. 7. Februarij.
 Moyfes mart. Alexandria, supra cum Cyrione. 14. Feb.
 Moyfes Æthiops anachoreta. 28. Augusti.
 Moyfes legislator & propheta. 4. Septembris.
 Moyfes presbyt. mart. Romæ sub Decio. 25. Nou.
 Moysetus mart. in Africa. 18. Decembris.
 Mucianus mart. supra cum Marco. 3. Iulij.
 Mucius diaconus mart. Cordubæ, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
 Mucius presbyt. mart. Constantinopoli sub Dioclet. 13. Maij.
 Mulieres plurimæ mart. Emesæ sub Mady Arabe. 14. Nouembris.
 Muritta diaconus confess. in Africa sub Hunnerico, supra cum Eugenio. 13. Iulij.
 Mufonius mart. Neocæsareæ, supra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
 Multiola mart. Clusij sub Aurel. supra cum Irenæo. 3. Iul.
 Myron episcopus in Creta. 8. Augusti.
 Myron presbyt. mart. in Achaia sub Decio. 17. Augusti.
 Myrops mart. in Chio sub Decio. 13. Iulij.

N

NABOR Romæ sub Dioclet. supra cum Basilide. 12. Iunij.
 Nabor mart. in Africa, supra cum Ianuario. 10. Iulij.
 Nabor & Felix martyres Mediolani sub Maximiano. 12. Iulij.
 Nahum propheta, in Begabar. 1. Decembris.
 Namphanion, & focij mart. in Africa. 4. Iulij.
 Narcissus mart. Tomis sub Licinio, supra cum Argeo. 2. Ianuarij.
 Narcissus episcopus Augustæ, & Felix diaconus mart. Gerundæ sub Aureliano. 18. Martij.
 Narcissus & Crescentio mart. Romæ. 17. Septembris.
 Narcissus episcopus Hierosolymitan. 29. Octob.
 Narcissus mart. supra cum Ampliato. 31. Octobris.
 Narnus episcopus Bergomensis. 27. Augusti.
 Narfes mart. in Perfide sub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martij.
 Narfeus mart. Alexandria, infra cum Philippo. 15. Iulij.
 Nartalus

Nartalus mart. Carthagine, infra in, Scyllitani mart. 17. Iulij.
 Natalia mart. Cordubæ, supra cum Georgio. 27. Iulij.
 Natalia B. Hadriani vxor, Constantinopoli. 1. Dec.
 Natiuitas D. N. Iesu Christi. 25. Decembris.
 Eiusdem Vigilia. 24. Decembris.
 Eiusdem Octaua. 1. Ianuarij.
 Natiuitas B. Mariæ Virginis. 8. Septembris.
 Eiusdem Octaua. 15. Septembris.
 Natiuitas S. Ioannis Baptista. 24. Iunij.
 Eiusdem Vigilia. 23. Iunij.
 Eiusdem Octaua. 1. Iulij.
 Naualis mart. Rauennæ sub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decembris.
 Nazarius mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Basilide. 12. Iunij.
 Nazarius & Celsus martyres Mediolani sub Nerone. 28. Iulij.
 Eorum Inuentio Mediolani. 10. Maij.
 Nemesianus, Felices duo, Lucius, Litteus, Polyanus, Victor, Iader, Datius episcopi, & alij mart. in Africa sub Valeriano. 10. Septembris.
 Nemesius mart. in Cypro, infra cum Pothamio. 20. Feb.
 Nemesius mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
 Nemesius confessor in pago Lisuino. 1. Augusti.
 Nemesius diaconus, & Lucilla virgo & mart. Romæ sub Valeriano. 31. Octobris.
 Nemesius mart. Alexandria sub Decio. 19. Decemb.
 Nemotius diaconus, & focij mart. Trecis sub Attila. 7. Septembris.
 Neomissa virgo Anagninæ, supra cum Aurelia. 25. Sept.
 Neon mart. sub Dioclet. supra cum Eusebio. 24. Apr.
 Neon mar. Ægææ sub Dioclet. supra cum Claudio. 23. Aug.
 Neon mart. Antiochiæ, supra cum Marco. 28. Sept.
 Neon mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio. 2. Decembris.
 Neophytus mart. Nicææ. 20. Ianuarij.
 Neopolus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
 Neoterius mart. Alexandria, supra cum Ammone. 8. Sept.
 Nereus & Achilleus mart. Romæ. 12. Maij.
 Nereus mart. in Africa, infra cum Saturnino. 16. Oct.
 Nersas episcop. & focij mart. in Perfide. 20. Nouemb.
 Nestabus mart. in Palæstina sub Iuliano, supra cum Eusebio. 8. Septembris.
 Nestor episcopus Pergæ mart. sub Decio. 26. Febr.
 Nestor episcopus & mart. in Cherfoneso, supra cum Basilio. 4. Martij.
 Nestor mart. in Palæstina sub Iuliano. 8. Septembris.
 Nestor mart. Thessalonica. 8. Octobris.
 Nicæas episcopus Romanianæ vrbis. 22. Iunij.
 Nicæas & Paulus mart. Antiochiæ. 29. Augusti.
 Nicander mart. in Ægypto sub Dioclet. 15. Martij.
 Nicander & Marcianus mart. Venafri sub Maximiano. 17. Iunij.
 Nicander episc. Myræ, & Hermas presbyt. mar. 4. Nou.
 Nicander mart. Melitina sub Dioclet. supra cum Hierone. 7. Nouembris.
 Nicanor diaconus de vij. primis, in Cypro. 10. Ianuar.
 Nicanor mart. in Ægypto sub Maximino, supra cum Marciano. 5. Aprilis. & 5. Iunij.
 Nicasius episcopus Rhotomagen. Quirinus presbyt. Scubiculus diaconus, & Pientia virgo, mart. in pago Vilcastino. 11. Octobris.
 Nicasius episcopus Rhenen. Eutropia virgo, & focij mart. 14. Decembris.
 Nicephorus mart. Antiochiæ sub Valeriano. 9. Febr.
 Nicephorus mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
 Nicephorus mart. supra cum Leone. 1. Martij.
 Nicephorus episcopus Constantinopolitan. mart. sub

Leone Armeno. 13. Martij.
 Niceras virgo Constantinopoli. 27. Decemb.
 Niceta, & Aquilina mart. in Lycia. 24. Iulij.
 Nicetas episcopus in Dacia. 7. Ianuarij.
 Nicetas episcopus Apollonia. 20. Martij.
 Nicetas abbas monast. Meditij. 3. Aprilis.
 Nicetas Gothus mart. sub Athanarico. 15. Septembris.
 Nicetius episcopus Lugdunen. 2. Aprilis.
 Nicetius episcopus Viennensis. 5. Maij.
 Nicetius episcopus Treuirensis. 5. Decembris.
 Nicodemi Inuentio. 3. Augusti.
 Nicolaus Tolentinas, ord. Eremit. S. Aug. 10. Septemb.
 Nicolaus martyr in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Octobris.
 Nicolaus episcopus Myræ. 6. Decembris.
 Eiusdem translatio Barij. 9. Maij.
 Nicomedes presbyt. & mart. Romæ. 15. Septembris.
 Nicon, & alij X. mart. Cæsareæ. 23. Martij.
 Nicon mart. Antiochiæ, supra cum Marco. 28. Sept.
 Nicon monachus in Armenia. 26. Nouembris.
 Nicostratus & Antiochus tribuni, cum alijs militibus mart. Cæsareæ. 21. Maij.
 Nicostratus mart. Romæ, supra cum Claudio. 7. Iulij.
 Nicostratus mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Claudio. 8. Nouembris.
 Nilammon reclusus, in Ægypto. 6. Ianuarij.
 Nilus episcopus in Phœnicia mart. sub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Februarij.
 Nilus episcopus in Ægypto, martyr in Palæstina sub Dioclet. infra cum Peleo. 19. Septembris.
 Nilus abbas Cryptæ ferratæ. 26. Septembris.
 Nilus abbas Constantinopoli. 12. Nouembris.
 Nimmia mart. Augustæ, supra cum Hilaria. 12. Aug.
 Niuianus episcopus in Scotia. 16. Septembris.
 Nominanda mart. Romæ, supra cum Donata. 31. Dec.
 Nongenti martyres Romæ. 4. Martij.
 Nonna mater B. Gregorij Nazianz. 5. Augusti.
 Nonnosus abbas in monte Soracte. 2. Septembris.
 Nonnus episcopus Edessæ. 2. Decembris.
 Norbertus episcopus Magdeburgensis. 6. Iunij.
 Nouatus Pudens filius, Romæ. 21. Iunij.
 Numerianus episcopus Treuirensis. 5. Iulij.
 Numidicus presbyter, & plurimi mart. in Africa sub Valeriano. 9. Augusti.
 Nunilo & Alodia virg. & mart. in Hispania. 22. Oct.
 Nympha virgo, infra cum Tryphone. 10. Nouembris.
 Nymphodora martyr Nicææ, infra cum Theufeta. 13. Martij.
 Nymphodora virgo & mart. in Bithynia sub Maximiano, supra cum Menodora. 10. Septembris.

O

OBVLLIA virgo, Toleti. 5. Septembris.
 Oceanus mart. sub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septembris.
 Octaua Natiuitatis Domini. 1. Ianuarij.
 Stephani protomartyris. 2. Ianuarij.
 Ioannis Euangelista. 3. Ianuarij.
 SS. Innocentium. 4. Ianuarij.
 Epiphaniæ Domini. 13. Ianuarij.
 S. Ioannis Baptista. 1. Iulij.
 Apost. Petri & Pauli. 6. Iulij.
 Laurentij martyris. 17. Augusti.
 Assumptionis B. Mariæ. 22. Augusti.
 Natiuitatis eiusdem. 15. Septembris.
 Omnium Sanctorum. 8. Nouembris.
 Octavianus archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine. 22. Martij.
 Octavius, Solutor, & Aduentor mart. Taurini sub Maximiano. 20. Nouembris.

Octoginta Martyres in Campania. 2. Martij.
 Octogintatres milites mart. Amiterni. 24. Iulij.
 Odilo abbas Cluniacensis. 15. Ianuarij.
 Odo episcopus Vrgellenfis. 7. Iulij.
 Odo abbas Cluniacensis. 18. Nouembris.
 Olau Rex Noruegiæ & mart. 29. Iulij.
 Oliua virgo. 3. Iunij.
 Olympiades mart. Cordubæ sub Decio, supra cum Maximo. 15. Aprilis.
 Olympiades mart. Ameriæ sub Dioclet. 1. Decemb.
 Olympiades vidua, Constantinopoli. 17. Decemb.
 Olympius episcopus & confessor in Thracia. 12. Iun.
 Olympius martyr Romæ, infra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octobris.
 Omnium Sanctorum festiuitas. 1. Nouembris.
 Eiusdem Vigilia. 31. Octobris.
 Eiusdem Octaua. 8. Nouembris.
 Onesimus Ephesiorum episcopus & mart. 16. Febr.
 Onesiphorus & Porphyrius mart. in Helleponto. 6. Septembris.
 Onuphrius anachoreta in Ægypto. 12. Iunij.
 Optatianus episcopus Brixienfis. 14. Iulij.
 Optatus mart. supra in, XV III. mart. Cæsaraug. 16. Aprilis.
 Optatus episcopus Mileuitan. 4. Iunij.
 Optatus episcopus Antifiodoren. 31. Augusti.
 Ordinatio S. Baslij episcopi Cæsarien. 14. Iunij.
 Gregorij Papæ. 3. Septembris.
 Ambrosij episcopi Mediolanen. 7. Decemb.
 Zenonis episcopi Veronenfis. 8. Decemb.
 Orentius & Patientia mart. in Hispania. 1. Maij.
 Orentius, Herois, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart. in Armenia sub Maximo. 24. Iunij.
 Orestes mart. Tyanæ sub Dioclet. 9. Nouembris.
 Orestes mart. in Armenia sub Dioclet. supra cum Eustratio. 13. Decemb.
 Oriculus, & focij mart. sub Vuandalis. 18. Nouemb.
 Orientius episcopus Aufcij. 1. Maij.
 Orontius mart. Ebreduni sub Dioclet. infra cum Vincentio. 22. Ianuarij.
 Ofee propheta. 4. Iulij.
 Osmundus episcopus in Anglia. 4. Decemb.
 Ostianus presbyter Viuariensis. 30. Iunij.
 Osuualdus Rex Angliæ. 5. Augusti.
 Othilia virgo Argentoratensis. 13. Decemb.
 Othmarus abbas. 16. Nouembris.
 Otho mart. in Africa, supra cum Berardo. 16. Ian.
 Otho episcopus Bambergensis. 2. Iulij.

P

PACHOMIVS abbas in Ægypto. 14. Maij.
 Pachomius episcopus Ægyptius mart. Alexandria sub Maximo, supra cum Faust. 26. Nouemb.
 Pacianus episcopus Barcinonensis. 9. Martij.
 Palæmon abbas in Thebaide. 11. Ianuarij.
 Palatias virgo, & Laurentia mart. Anconæ sub Dioclet. 8. Octobris.
 Palatinus mart. Antiochiæ, infra cum Syco. 30. Maij.
 Palladia mart. infra cum Sufanna. 24. Maij.
 Palmatus conful mart. Romæ sub Alexandro, supra cum Calepodio. 10. Maij.
 Palmatus & focij mart. Treuiris sub Dioclet. 5. Oct.
 Pammachius presbyter Romæ. 30. Augusti.
 Pamphilus episcopus Valuentis. 28. Aprilis.
 Pamphilus presbyt. & mart. cum alijs Cæsareæ sub Maximo. 1. Iunij.
 Pamphilus episcopus Capuanus. 7. Septembris.
 Pamphilus mart. Romæ. 21. Septembris.
 Pancharius mart. Nicomediæ sub Dioclet. 19. Martij.

Pancratius episcopus Tauromenij, & mart. 3. Aprilis.
 Pancratius mart. Romæ sub Dioclet. 12. Maij.
 Pantænus Alexandria sub Caracalla. 7. Iulij.
 Pantagapes mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
 Pantagathus episcopus Viennensis. 17. Aprilis.
 Pantaleemon mart. in Apulia sub Traiano, supra cum Mauro. 27. Iulij.
 Pantaleon, medicus mart. Nicomediæ sub Maximiano. 27. Iulij.
 Papas mart. in Lycaonia. 16. Martij.
 Paphnutius mart. Hierosolymis. 19. Aprilis.
 Paphnutius episc. in Ægypto confessor sub Maximino. 11. Septembris.
 Paphnutius, & focij mart. in Ægypto sub Dioclet. 24. Septembris.
 Papias & Maurus milites martyres Romæ sub Dioclet. 29. Ianuarij.
 Papias episcopus Hierapolitanus. 22. Februarij.
 Papias mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
 Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus mar. Pergæ sub Decio. 26. Februarij.
 Papias mart. in Africa, infra cum Publio. 2. Nouembr.
 Papinianus & Manfuetus episcopi & mart. in Africa sub Geiserico. 28. Nouembris.
 Papius mart. sub Dioclet. 28. Iunij.
 Papius martyr in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
 Papyus diaconus mart. Pergami sub Antonino, supra cum Carpo. 13. Aprilis.
 Paramon, & focij CCCLXXV. martyres sub Decio. 29. Nouembris.
 Parasceues mart. infra cum Photina. 20. Martij.
 Paris episcopus Theani. 5. Augusti.
 Parisius monachus Camaldulen. Bononiæ. 11. Iunij.
 Parmenas diaconus martyr Philippis sub Traiano. 23. Ianuarij.
 Parmenius, Helimenas, & Chryfotelus presbyteri, Lucas & Mucius diaconi mart. Cordubæ. 2. Aprilis.
 Parthenius mart. Romæ sub Decio, supra cum Calocero. 19. Maij.
 Paschalis Papa Romæ. 14. Maij.
 Paschasius episcopus Viennensis. 22. Februarij.
 Paschasius diaconus Romæ. 31. Maij.
 Paschasius mart. in Africa sub Geiserico, supra cum Arcadio. 13. Nouembris.
 Passicrates, Valentio, & alij duo martyres Dorostori. 25. Maij.
 Pastor, Victorinus, & focij mart. Nicomediæ. 29. Mar.
 Pastor episcopus Aurelianensis. 30. Martij.
 Pastor presbyt. Romæ. 26. Iulij.
 Pastor mart. Compluti, supra cum Iusto. 6. Augusti.
 Patapius solitarius, Constantinopoli. 8. Decemb.
 Paterius episcopus Brixienfis. 21. Februarij.
 Patermuthius, Copres, & Alexander mart. Alexandria sub Iuliano. 9. Iulij.
 Paternianus episcopus Bononien. 12. Iulij.
 Paternus episcopus Abricensis. 16. Aprilis.
 Paternus mart. Fundis. 21. Augusti.
 Paternus episc. & mart. in territ. Constantien. 23. Sept.
 Paternus mart. Senonen. 12. Nouemb.
 Patiens episcopus Metensis. 8. Ianuarij.
 Patiens episcopus Lugdunensis. 11. Septembris.
 Patientia mart. in Hispania, supra cum Orentio. 1. Maij.
 Patricia martyr Nicomediæ, supra cum Macedonio. 13. Martij.
 Patricia virgo Neapoli. 25. Augusti.
 Patricius episcopus Aruernensis. 16. Martij.
 Patricius episcopus in Hibernia. 17. Martij.
 Patricius episc. Acatus, Menander, & Polienus mart. Prufæ in Bithynia. 28. Aprilis.

Patricius abbas, Niuernis. 24. Augusti.
 Patrobas discipulus B. Pauli, infra cum Philologo. 4. Nouembris.
 Patroclus mart. Trecis sub Aureliano. 21. Ianuarij.
 Paula vidua Romana, in Bethlehem. 26. Ianuarij.
 Paula virgo & mart. Constantinopoli. 3. Iunij.
 Paula virgo & mart. in Hispania, supra cum Cyriaco. 18. Iunij.
 Paula mart. Damasci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
 Paula virgo & martyr Carthagine, supra cum Bassa. 10. Augusti.
 Paulillus puer in Africa, supra cum Arcadio. 13. Nou.
 Paulillus mart. Nicomediæ, supra cum Cyriaco. 19. Dec.
 Paulina virgo & martyr Romæ, supra cum Artemio. 6. Iunij.
 Paulina mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio. 2. Decemb.
 Paulina mart. Romæ, supra cum Donata. 31. Decemb.
 Paulinus episcopus Brixienfis. 29. Aprilis.
 Paulinus mart. Colonia. 4. Maij.
 Paulinus mart. Tuderti, supra cum Felicissimo. 26. Maij.
 Paulinus episcopus Nolanus. 22. Iunij.
 Paulinus episcopus Lucensis, & mart. cum socijs sub Nerone. 12. Iulij.
 Paulinus episcopus Treuirensis mart. in Phrygia sub Constantio. 31. Augusti.
 Paulinus episcopus Eboracensis. 10. Octobris.
 Paulinus episcopus Capuanus. 10. Octob.
 Paulus primus eremita, in Thebaide. 10. Ianuarij.
 Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Successus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mart. in Africa. 19. Ian.
 Paulus episcopus Trecensis. 1. Febr.
 Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. Romæ. 8. Febr.
 Paulus episcopus Virodunensis. 8. Febr.
 Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart. in Portu Romano. 2. Martij.
 Paulus episcopus Pelusij. 7. Martij.
 Paulus cognomento Simplex. 7. Martij.
 Paulus mart. Corinthi sub Decio, supra cum Codrato. 10. Martij.
 Paulus mart. Constantinopoli sub Copronymo. 17. Mar.
 Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor mart. in Syria. 20. Martij.
 Paulus episcopus Narbonensis. 22. Martij.
 Paulus monachus mart. Cordubæ, supra cum Elia. 17. Aprilis.
 Paulus mart. in Helleponto, infra cum Petro. 15. Maij.
 Paulus mar. Nouioduni, supra cum Heradio. 17. Maij.
 Paulus mart. supra cum Constante. 28. Maij.
 Paulus mart. Cæsareæ sub Maximino, infra cum Valente. 1. Iunij.
 Paulus presbyt. & mart. Augustoduni sub Aureliano, infra cum Reueriano. 1. Iunij.
 Paulus mart. Cōstantinop. supra cum Lucilliano. 3. Iun.
 Paulus episcopus Constantinop. mart. sub Constantio. 7. Iunij.
 Paulus & Cyriacus mart. in Ponto. 20. Iunij.
 Paulus mart. Romæ sub Iuliano, supra cum Ioanne. 26. Iunij.
 Paulus Papa Romæ. 28. Iunij.
 Paulus. Apost. mart. Romæ sub Nerone, infra cum Petro. 29. Iunij.
 Eiusdem Conuersio. 25. Ianuarij.
 Eiusdem Commemoratio. 30. Iunij.
 Paulus mart. supra cum Marco. 3. Iulij.
 Paulus diaconus & mart. Cordubæ. 20. Iulij.
 Paulus mar. in Palæstina sub Maximo. 25. Iulij.
 Paulus & Iuliana mart. Ptolemaide sub Valeriano. 17. Augusti.
 Paulus mar. Antiochiæ, supra cum Nicæa. 29. Augusti.
 Paulus, Tatta, Sabinianus, Maximus, Rufus, & Euge-

nus mart. Damasci. 25. Septembris.
 Paulus mart. sub Valeriano, supra cum Dionysio. 3. Oct.
 Paulus mart. Nicææ, supra cum Dario. 19. Decemb.
 Paulus mart. Tripoli, supra cum Luciano. 24. Decemb.
 Paulides mart. Cæsareæ sub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
 Paulippus mart. sub Hadriano, infra cum Theodoro. 15. Aprilis.
 Pegafius mart. in Perside, supra cum Acindino. 2. Nou.
 Pelagia mart. supra cum Domitio. 23. Martij.
 Pelagia virgo & mart. Tarfi sub Dioclet. 4. Maij.
 Pelagia virgo & mart. Antiochiæ. 9. Iunij.
 Pelagia mart. Nicopoli, supra cum Ianuario. 11. Iulij.
 Pelagia pœnitens, Hierosolymis. 8. Octob.
 Pelagia virgo mart. Antiochiæ, supra cum Beronico. 19. Octobris.
 Pelagius episcopus Laodicens. 25. Martij.
 Pelagius mart. Cordubæ sub Abdarameno. 26. Iunij.
 Pelagius mart. Constantiæ sub Numeriano. 28. Aug.
 Peleus episcopus mart. in Phœnicia sub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Februarij.
 Peleus, Nilus, & Elias episcopi Ægyptij mart. cum plurimis clericis in Palæstina sub Dioclet. 19. Sept.
 Pelusius presbyt. & mart. Alexandria. 7. Aprilis.
 Pelinus episcopus Brundusinus mart. Corfinij sub Iuliano. 5. Decemb.
 Peregrinus martyr Theffalonicæ, supra cum Irenæo. 5. Maij.
 Peregrinus episcopus Antifiodorensis & mar. 16. Maij.
 Peregrinus episcopus & mart. in Pelignis. 13. Iunij.
 Peregrinus mart. Apolloniæ cum Isauero. 17. Iunij.
 Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Hefychius, Papius, Saturninus, Germanus, & Altius episcopi mart. in Macedonia sub Traiano. 7. Iulij.
 Peregrinus presbyter Lugduni. 28. Iulij.
 Peregrinus mart. Romæ sub Commodus, supra cum Eusebio. 25. Augusti.
 Perfectus presbyt. & mart. Cordubæ. 18. Aprilis.
 Pergentinus, & Laurentinus mart. Aretij sub Decio. 3. Iunij.
 Perpetua, & Felicitas, Reucatus, Saturninus, & Secundolus mart. Tuburbi sub Seuro. 7. Martij.
 Perpetua B. Petri discipula, Romæ. 4. Augusti.
 Perpetuus episcopus Turonensis. 8. Aprilis.
 Perseueranda virgo. 26. Iunij.
 Petronilla virgo, Romæ. 31. Maij.
 Petronius episcopus Veronenfis. 6. Septembris.
 Petronius episcopus Bononienfis. 4. Octobris.
 Petri Apost. Cathedra, Romæ. 18. Ianuarij.
 Antiochiæ. 22. Februarij.
 Eiusdem Dedicatio ad Vincula. 1. Augusti.
 Petrus & Paulus Apostoli, mart. Romæ sub Nerone. 29. Iunij.
 Eorum Vigilia. 28. Iunij.
 Eorum Octaua. 6. Iulij.
 Basilicarum eorumdem Dedicatio Romæ. 18. Nou.
 Petrus mart. Aulonæ. 3. Ianuarij.
 Petrus episcopus Sebaltæ. 9. Ianuarij.
 Petrus, Seuerus, & Leucius martyres Alexandria. 11. Ianuarij.
 Petrus mart. in Africa, supra cum Berardo. 16. Ianuar.
 Petrus Mauimenus mart. Damasci. 21. Febr.
 Petrus confessor in Herculicis. 11. Martij.
 Petrus mart. Nicomediæ sub Dioclet. 12. Martij.
 Petrus & Aphrodisus mart. in Africa. 14. Martij.
 Petrus, Marcianus, Iouinus, Thecla, Cassianus, & alij mart. Romæ. 26. Martij.
 Petrus diaconus, & Hermogenes mart. Antiochiæ. 17. Aprilis.
 Petrus episcopus Bracarenfis & mart. 26. Aprilis.
 Petrus ord. Præd. mart. Mediolani. 29. Aprilis.

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Petrus monachus & mart. Cordubæ, supra cum Amatore. 30. Aprilis.
 Petrus episcopus Papiensis. 7. Maij.
 Petrus episcopus Vefontinus. 8. Maij.
 Petrus, Andreas, Paulus, & Dionysia mart. in Hellefponto. 15. Maij.
 Petrus de Morono, dictus Cælestinus V. 19. Maij.
 Petrus presb. Vualabonfus diaconus, Sabinianus, Vuitremundus, Habentius, & Hieremias monachi mart. Cordubæ. 7. Iunij.
 Petrus mart. Philadelphæ, supra cum Cyrillo. 1. Aug.
 Petrus episcopus Anagninus. 3. Augusti.
 Petrus, Iulianus, & alij XVIII. mart. Romæ. 7. Augusti.
 Petrus mart. in Ponto, supra cum Marcellino. 27. Aug.
 Petrus episcopus Compostellanus. 10. Septembris.
 Petrus mart. in Africa, supra cum Andrea. 23. Sept.
 Petrus mart. sub Decio & Valeriano, supra cum Dionysio. 3. Octobris.
 Petrus episcopus Damascenus & mart. 4. Octobris.
 Petrus martyr Hispali. 8. Octobris.
 Petrus miles mart. Romæ, infra cum Theodosio. 25. Octobris.
 Petrus episcopus Alexandrinus mart. sub Maximino. 26. Nouembris.
 Petrus monachus mart. Constantinopoli sub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouembris.
 Petrus Chryfologus episcopus Rauennæ. 2. Decemb.
 Petrus, Successus, Bassianus, Primitius, & alij XX. mart. in Africa. 9. Decembris.
 Phara virgo Meldensis. 7. Decembris.
 Pharnacius mart. in Armenia sub Maximiano, supra cum Orentio. 24. Iunij.
 Philadelphus martyr in Sicilia, supra cum Alphio. 10. Maij.
 Philadelphus mart. supra cum Diomede. 2. Septemb.
 Philappianus mart. in Africa, supra cum Feliciano. 30. Ianuarij.
 Philastrius episcopus Brixienfis. 18. Iulij.
 Philæas episcopus Thmæos, & Philoromus tribunus, mart. cum innumeris alijs sub Dioclet. 4. Februarij.
 Phileas episcopus Ægyptius mart. Alexandria sub Maximino, supra cum Faustio. 26. Nouembris.
 Philemon & Apollonius diaconus, mart. Antinoi. 8. Martij.
 Philemon & Dominus mart. 21. Martij.
 Philemon & Apphias martyres Coloffis sub Nerone. 22. Nouembris.
 Philetus fenator, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilocheus, & Cronidas mart. 27. Martij.
 Philetus, & focij mart. sub Hadriano. 28. Martij.
 Philibertus abbas in Herio insula. 20. Augusti.
 Philibertus mart. in Hispania, supra cum Fabriciano. 22. Augusti.
 Philippa mart. Pergæ sub Antonino, infra cum Theodoro. 20. Septembris.
 Philippus episc. Gortinæ sub M. Antonino. 11. Aprilis.
 Philippus & Iacobus Apostoli mart. Hierapoli, & Hierosolymis. 1. Maij.
 Philippus Argyrio in Sicilia. 12. Maij.
 Philippus diaconus de VII. Cæsareæ, & quatuor eius filij. 6. Iunij.
 Philippus mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
 Philippus, Zenon, Narfeus, & decem infantes mart. Alexandria. 15. Iulij.
 Philippus mart. Nicomediæ, infra cum Stratone. 17. Augusti.
 Philippus ord. Seru. B. Mariæ. 23. Augusti.
 Philippus mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
 Philippus mart. Alexandria. 13. Septembris.
 Philippus episcopus, Seuerus presbyt. Eusebius, &

Hermes mart. Hadrianopoli sub Iuliano. 22. Octob.
 Philippus episcopus Firmi, & mart. 22. Octobris.
 Philippus presbyt. infra cum Pontiano Papa. 19. Nou.
 Philo & Agathopodes diaconi Antiochiæ. 25. Aprilis.
 Philogonius episcopus Antiochenus. 20. Decembris.
 Philologus & Patrobas B. Pauli discipuli. 4. Nouemb.
 Philomenus mart. Heracleæ, supra cum Clementino. 14. Nouembris.
 Philomenus mart. Ancyra sub Aureliano. 29. Nouemb.
 Philonilla B. Pauli discipula, Tarfi, infra cum Zenaide. 11. Octobris.
 Philoromus tribunus militum mart. in Ægypto sub Dioclet. supra cum Philea. 4. Febr.
 Philoterus mart. Nicomediæ sub Dioclet. 19. Maij.
 Philotheus mart. sub Maximino, supra cum Domaino. 5. Nouembris.
 Philomena virgo Septempedana. 5. Iulij.
 Phlegon Apostolorum discipulus, supra cum Herodione. 8. Aprilis.
 Phocas mart. Antiochiæ. 5. Martij.
 Phocas episcopus Synope mart. sub Traiano. 14. Iulij.
 Phoebe, Corinthi. 3. Septembris.
 Photina, Ioseph, Victor, Sebastianus, Anatolius, Photius, Photides, Parafceus, & Cyriaca mart. 20. Martij.
 Photinus episcopus Lugdunen. Sanctus diaconus, Vetus, Epagathus, Maturus, Ponticus, Bibliades, Attalus, Alexander, Blandina, & alij multi mart. sub Antonino. 2. Iunij.
 Photinus mart. Nicomediæ sub Dioclet. supra cum Aniceto. 12. Augusti.
 Photius mart. supra cum Archelao. 4. Martij.
 Phorius mart. supra cum Photina. 20. Martij.
 Pia mart. in Africa, supra cum Paulo. 19. Ianuarij.
 Piaton presbyter & mart. Tornaci sub Maximiano. 1. Octobris.
 Pientia virgo & mart. in pago Vilcaffino, supra cum Nicaffio. 11. Octobris.
 Pierius presbyt. Alexandrinus sub Dioclet. 4. Nouemb.
 Pigerius mart. Romæ sub Iuliano. 24. Martij.
 Pinianus, Constantinopoli, supra cum Melania. 31. Dec.
 Pinytus episcopus Gnosæ sub Antonino. 10. Octobris.
 Pionius presbyt. & mart. Smyrnæ cum alijs XV. sub Antonino. 1. Februarij.
 Piperion martyr Alexandria, supra cum Candido. 11. Martij.
 Pirminus episcopus Meldensis. 5. Nouembris.
 Pius Papa & mart. Romæ sub Antonino. 11. Iulij.
 Placidia virgo Veronæ. 11. Octobris.
 Placidus monachus, Eutycheus, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus diaconus, Faustus, & alij XXX. monachi mart. Messanæ. 5. Octobris.
 Placidus mart. supra cum Anastasio. 11. Octobris.
 Plato monachus Constantinopoli. 4. Aprilis.
 Plato mart. Ancyra. 22. Iulij.
 Platonides, & alij duo mart. Afcalone. 6. Aprilis.
 Plautilla, Romæ. 20. Maij.
 Plautus mart. in Thracia, supra cum Eutychio. 29. Septembris.
 Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, Serenus, Rhais, Potamiena, & Marcella mart. Alexandria sub Seuero. 28. Iunij.
 Podius episcopus Florentinus. 28. Maij.
 Poemon anachoreta in Thebaide. 27. Augusti.
 Polius diaconus mart. in Mauritania, infra cum Timotheo. 21. Maij.
 Pollio mart. in Pannonia sub Dioclet. 28. Aprilis.
 Polyanus episcopus & mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Nemesiano. 10. Septemb.
 Polyzenus mart. Prusæ, supra cum Patricio. 28. Apr.
 Polyzenus mart. Romæ, supra cum Herma. 18. Augusti.

Poly-

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Polycarpus episcopus Smyrnen. mart. sub Antonino cum alijs XII. 26. Ianuarij.
 Polycarpus presbyter Romæ. 23. Februarij.
 Polycarpus & Theodoros mart. Antiochiæ. 7. Decem.
 Polychronius episcopus Babylonius mart. in Perside sub Decio. 17. Februarij.
 Polychronius presbyter & mart. sub Constantio. 6. Decembris.
 Polyeuctus mart. Melitinæ sub Decio. 13. Februarij.
 Polyeuctus, Victorius, & Donatus, mart. Cæsareæ. 21. Maij.
 Polyxena Apostolorum discipula, in Hispania, infra cum Xantippa. 23. Septembris.
 Pompeius mart. in Africa sub Decio, supra cum Terentio. 10. Aprilis.
 Pompeius mart. in Macedonia sub Traiano, supra cum Peregrino. 7. Iulij.
 Pompeius episcopus Papiensis. 14. Decembris.
 Pomponius episcopus Neapolitan. 14. Maij.
 Pomposa virgo & mart. Cordubæ. 19. Septembris.
 Pontianus mart. Spoleti sub Antonino. 19. Ianuarij.
 Pontianus mart. Romæ sub Commodio, supra cum Eusebio. 25. Augusti.
 Pontianus Papa, & Philippus presb. mart. in Sardinia sub Alexandro. 19. Nouembris.
 Pontianus, & alij quatuor mart. Romæ. 2. Decembris.
 Pontianus mart. Romæ sub Maximiano, infra cum Thrafone. 11. Decembris.
 Pontianus mart. Catanzæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
 Ponticus mart. Lugduni sub Antonino, supra cum Photino. 2. Iunij.
 Pontius diaconus S. Cypriani, Carthagine. 8. Martij.
 Pontius mart. in Gallia sub Valeriano. 14. Maij.
 Poppon abbas Atrebat. 25. Ianuarij.
 Porcarus abbas Lerinenfis, & quingenti monachi mar. 12. Augusti.
 Porphyrius & Seleucus mart. Cæsareæ sub Maximino. 16. Februarij.
 Porphyrius episcopus Gaza. 26. Februarij.
 Porphyrius mart. in Piceno. 4. Maij.
 Porphyrius Romæ. 20. Augusti.
 Porphyrius mart. in Hellefponto, supra cum Onesiphoro. 6. Septembris.
 Porphyrius mimus mart. sub Iuliano. 15. Septembris.
 Porphyrius mart. Ephesi sub Aureliano. 4. Nouembris.
 Portianus abbas Aruernis. 24. Nouembris.
 Potamia mart. Thaguræ, supra cum Iulio. 5. Decembris.
 Potamioena virgo & mart. Alexandria sub Seuero, supra cum Plutarcho. 8. Iunij.
 Potamion episcopus in Ægypto, mart. sub Constantio. 18. Maij.
 Potamius & Nemesius mart. in Cypro. 20. Februarij.
 Potentianus martyr Senonen. infra cum Sabiniano. 31. Decembris.
 Potitus mart. in Sardinia sub Antonino. 15. Ianuarij.
 Præpedigna mart. Oltiæ sub Dioclet. supra cum Maximino. 18. Februarij.
 Præsentatio B. Mariæ virginis in templo. 21. Nouemb.
 Præfidius episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.
 Prætextatus episc. Rhotomagen. & mart. 24. Februarij.
 Prætextatus mart. Romæ sub Maximiano, infra cum Thrafone. 11. Decembris.
 Pragmaticus episcopus Augustodunen. 22. Nouembris.
 Praxedes virgo, Romæ. 21. Iulij.
 Priamus mart. in Sardinia, supra cum Emilio. 28. Maij.
 Prilidianus mart. Antiochiæ sub Decio, supra cum Babyla. 24. Ianuarij.
 Primianus martyr in Africa, supra cum Dominico. 29. Decembris.
 Primitia mart. Romæ. 24. Februarij.

Primitia virgo & mart. Romæ. 23. Iulij.
 Primitius mart. supra in, XVIII. mart. Cæsareæ. 16. Aprilis.
 Primitius mart. Romæ sub Hadriano, supra cum Gertulio. 10. Iunij.
 Primitius mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
 Primitius mart. in Gallæcia sub Dioclet. supra cum Facundo. 27. Nouembris.
 Primitius mart. in Africa, supra cum Petro. 9. Dec.
 Primus mart. in Hellefponto, supra cum Cyrino. 3. Ian.
 Primus & Donatus diaconi & mart. in Africa. 9. Febr.
 Primus & Felicianus mart. Romæ sub Dioclet. 9. Iunij.
 Primus, Cyrillus, & Secundarius mart. Antiochiæ. 2. Octobris.
 Principius episcopus Suefionensis. 25. Septembris.
 Prisca virgo & mart. Romæ sub Claudio. 18. Ianuarij.
 Priscianus mart. Romæ, supra cum Euagrio. 12. Octob.
 Priscianus mart. Cæsareæ sub Dioclet. supra cum Carponio. 14. Octobris.
 Priscilla, Romæ. 16. Ianuarij.
 Priscilla in Asia, supra cum Aquila. 8. Iulij.
 Priscillianus mart. Romæ sub Iuliano, infra cum Prisco. 4. Ianuarij.
 Priscus presb. Priscillianus, & Benedicta mart. Romæ sub Iuliano. 4. Ianuarij.
 Priscus, Malchus, & Alexander mart. Cæsareæ sub Valeriano. 28. Martij.
 Priscus mart. cum plurimis alijs in territorio Antifiodoren. 26. Maij.
 Priscus Christi discipulus mart. Cupuz. 1. Septembris.
 Priscus episc. Capuanus, Castrenfis, Tammarus, Rosius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Augustus, Elpidius, Canion, & Vindonius confessores sub persecut. Vuandalica in Campania. 1. Septembris.
 Priscus mart. in Phrygia. 20. Septembris.
 Priscus, Crescens, & Euagrius mart. in Ponto. 1. Octob.
 Priuatus episc. & mart. in territorio Gualitano sub Valeriano. 21. Augusti.
 Priuatus mart. in Phrygia, supra cum Dionysio. 20. Sept.
 Priuatus mart. Romæ sub Alexandro. 28. Septembris.
 Probus episcopus Veronenfis. 12. Ianuarij.
 Probus episcopus Reatinus. 15. Martij.
 Probus mart. Tarfi sub Diocletiano, infra cum Tharaco. 11. Octobris.
 Probus episcopus Rauennæ. 10. Nouembris.
 Probus mart. in Africa sub Geiserico, supra cum Arcadio. 13. Nouembris.
 Procellus & Martinianus mart. Romæ sub Nerone. 2. Iulij.
 Prochorus diaconus mart. Antiochiæ. 9. Aprilis.
 Proclus & Hilarion mart. sub Traiano. 12. Iulij.
 Proclus episcopus Constantinopolitan. 24. Octobris.
 Procopius confessor Constantinopoli sub Leone, supra cum Basilio. 27. Februarij.
 Procopius mart. Cæsareæ sub Dioclet. 8. Iulij.
 Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnæ. 14. Februarij.
 Proculus episcopus Interamnæ. & mart. 14. Aprilis.
 Proculus episc. Bononien. mar. sub Maximiano. 1. Iun.
 Proculus mart. in Illyrico, supra cum Floro. 18. Augusti.
 Proculus diaconus mart. Puteolis sub Dioclet. supra cum Ianuario. 19. Septembris.
 Proculus mart. Augustoduni. 4. Nouembris.
 Proculus episcopus Narnien. mart. sub Totila. 1. Dec.
 Proculus episcopus Veronen. sub Dioclet. 9. Decemb.
 Proiectus mart. infra cum Thyrso. 24. Ianuarij.
 Proiectus episc. Aruernen. & Marinus mart. 25. Ianuar.
 Prosdocimus episcopus Patauinus. 7. Nouembris.
 Prosper Aquitanus episcopus Regienfis. 25. Iunij.
 Prosper episcopus Aurelianensis. 29. Iulij.

Prota-

Protasius mart. Mediolani, supra cum Geruasio. 19. Jun.
 Protasius mart. Coloniae. 4. Augusti.
 Protasius episcopus Mediolanensis. 24. Nouembris.
 Protogenes episcopus Carrhis. 6. Maij.
 Protolicus mar. Alexandriae, sup. cum Basso. 14. Febr.
 Protus mart. Aquileiae sub Dioclet. supra cum Cantio.
 31. Maij.
 Protus & Hyacinthus martyres Romae sub Galliceno.
 11. Septembris.
 Protus presb. & Ianuarius diaconus mart. in Sardinia
 sub Dioclet. 25. Octobris.
 Prudentius episcopus Turiasonensis. 28. Aprilis.
 Ptolemæus, Lucius, & alius tertius mart. Romae sub
 Antonino. 19. Octobris.
 Ptolemæus miles mart. Alexandriae, supra cum Ammo-
 ne. 20. Decembris.
 Publica abbatissa Antiochia sub Iuliano. 9. Octobris.
 Publius episcopus Atheniensis & mart. 21. Ianuarij.
 Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. in Africa.
 19. Februarij.
 Publius mart. supra in XVIII. mart. Casaraug. 16. April.
 Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. in Africa.
 2. Nouembris.
 Publius episcopus & mart. in Asia, supra cum Aurelio.
 12. Nouembris.
 Pudens senator, Romae. 19. Maij.
 Pudentiana virgo, Romae. 19. Maij.
 Pulcheria Augusta virgo, Constantinopoli. 10. Septem.
 Pupulus martyr Alexandriae, supra cum Cereale.
 28. Februarij.
 Purificatio B. Mariae Virg. 2. Februarij.
 Puficius mart. in Perside sub Sapore, infra cum Simeo-
 ne. 21. Aprilis.

Q

QUADRAGESIMVS subdiaconus. 26. Octobris.
 Quadraginta milites mart. Romae sub Galliceno.
 13. Ianuarij.
 Quadraginta milites martyres Sebaste sub Licinio.
 9. Martij.
 Quadragintaduo monachi mart. Ephefi sub Coprony-
 mo. 12. Ianuarij.
 Quadragintaduo Martyres in Amorio. 6. Martij.
 Quadragintaduo Martyres in Perside. 10. Martij.
 Quadragintares monachi mart. in Aegypto. 14. Ian.
 Quadragintafex milites mart. Romae sub Claudio.
 25. Octobris.
 Quadragintaseptem Martyres Romae sub Nerone.
 14. Martij.
 Quadragintanouem Martyres Chalcedone sub Dio-
 clet. 24. Septembris.
 Quadragintanouem milites martyres Romae sub Dio-
 clet. supra cum Callistrato. 26. Septembris.
 Quadratus, Theodosius, Emmanuel, & alij X L. mart.
 26. Martij.
 Quadratus mart. Nicomediae sub Decio. 7. Maij.
 Quadratus Apostolorum discipulus, Athenis. 26. Maij.
 Quadratus mart. in Africa. 26. Maij.
 Quadratus episcopus. 21. Augusti.
 Quartilla mar. Surrenti, infra cum Quinto. 19. Martij.
 Quartus & Quintus mart. Romae. 10. Maij.
 Quartus mart. Romae sub Valeriano, supra cum Sixto.
 6. Augusti.
 Quartus Apostolorum discipulus. 3. Nouembris.
 Quartus mart. in Africa, supra cum Victuro. 18. Decem.
 Quatuor mille nongenti sexagintafex Martyres in Afri-
 ca sub Hunnerico. 12. Octobris.
 Queranus abbas in Scotia. 9. Septembris.
 Quinidius episcopus Vassonensis. 15. Februarij.
 Quinctianus & Irenæus mart. in Armenia. 1. Aprilis.

Quinctianus, Lucius, & Iulianus martyres in Africa.
 23. Maij.
 Quinctianus episcopus Ruthenorum. 14. Iunij.
 Quinctianus episcopus Aruernensis. 13. Nouembris.
 Quinctianus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
 Quinctilianus mart. sub Dioclet. supra cum Maximo.
 13. Aprilis.
 Quinctilianus mart. supra in, XVIII. Martyres Ca-
 saraug. 16. Aprilis.
 Quinctilis episcopus Nicomediensis & mart. 8. Martij.
 Quinctilla mart. Surrenti, infra cum Quinto. 19. Martij.
 Quinctinus mart. Augustæ sub Maximiano. 31. Oct.
 Quinctus mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ian.
 Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij no-
 uem mart. Surrenti. 19. Martij.
 Quinctus mart. Romae, supra cum Quarto. 10. Maij.
 Quinctus, Arcontius, & Donatus mart. Capuae. 5. Sept.
 Quinctus martyr in Lucania, supra cum Hyacintho.
 29. Octobris.
 Quinctus, Simplicius, & alij mart. in Africa sub Decio.
 18. Decembris.
 Quinquaginta milites mart. in Portu Romano sub Au-
 reliano. 8. Iulij.
 Quinque martyres in Lesbo insula. 5. Aprilis.
 Quiriacus mart. Augustæ, supra cum Hilaria. 12. Aug.
 Quiriacus episcopus Ostiensis, Maximus presbyter,
 Archelaus diaconus, & socij mart. sub Alexandro.
 23. Augusti.
 Quiriacus anachoreta in Palestina. 29. Septembris.
 Quiricus & Iulitta mart. Tarfi sub Dioclet. 16. Iunij.
 Quirinus mart. Romae sub Claudio. 25. Martij.
 Quirinus tribunus mart. Romae sub Traiano. 30. Mart.
 Quirinus episcopus Sifciensis & mart. 4. Iunij.
 Quirinus mart. Tibure. 4. Iunij.
 Quirinus presbyt. mart. in pago Vilcaffino, supra cum
 Nicasio. 11. Octobris.
 Quiteria virgo & mart. in Hispania. 22. Maij.
 Quodualtdeus episc. Carthaginensis, confessor Neapo-
 li sub Geiserico. 26. Octobris.

R

RADEGVNDES Regina, Pictauis. 13. Augusti.
 Raineldes virgo, & socij mart. in Gallia. 16. Iulij.
 Rainerius confessor Pisis. 17. Iunij.
 Rainerius episcopus Aquilanus. 30. Decembris.
 Ranulphus mart. Atrebatensis. 27. Maij.
 Rasiphus mart. Romae. 23. Iulij.
 Reatrius mart. in Africa, supra cum Datio. 27. Ianuarij.
 Redempta virgo Romae, supra cum Romula. 23. Iulij.
 Redemptus episcopus Ferentini. 8. Aprilis.
 Regina virgo & mart. Augustodunensis. 7. Septembr.
 Regulus episcopus Arelaten. 30. Martij.
 Regulus mart. Populonij sub Totila. 1. Septembris.
 Relatio pueri IESV de Aegypto. 7. Ianuarij.
 Rembertus episcopus Bremensis. 4. Februarij.
 Remedius episcopus in oppido Vapingo. 3. Februarij.
 Remigius episcopus Rhemenfis. 1. Octobris.
 Reparata virgo & mart. Casarea sub Decio. 8. Octob.
 Respicius mart. infra cum Tryphone. 10. Nouembris.
 Restituta virgo & martyr Neapoli sub Valeriano.
 17. Maij.
 Restituta virgo & martyr cum alijs multis Soræ sub
 Aureliano. 27. Maij.
 Restitutus mart. Romae. 29. Maij.
 Restitutus mart. in Hispania, supra cum Crispulo. 10. Iun.
 Restitutus, Donatus, Valerianus, Fructuosa, & alij XII.
 mart. Antiochia. 23. Augusti.
 Restitutus episcopus Carthaginensis & mart. 9. Dec.
 Reuerianus episcopus Augustodunensis, Paulus presb.
 & alij decem mart. 1. Iunij.

Reuo-

Reuocata mart. infra cum Saturnino. 6. Februarij.
Reuocatus mart. Smyrnae, supra cum Vitale. 9. Ianuarij.
Reuocatus mart. Tuburbi sub Seuero, supra cum Per-
 petua. 7. Martij.
Rhais catechumena martyr Alexandriae sub Seuero, su-
 pra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Richardus Rex Anglorum, Lucae. 7. Februarij.
Richardus episcopus Cicestrienfis. 3. Aprilis.
Richarius presbyter in monast. Centulae. 26. Aprilis.
Rigobertus episcopus Rhemenfis. 4. Ianuarij.
Ripfimis & sociæ virg. & mart. in Armenia, sub Tiri-
 date. 29. Septembris.
Rixius mart. supra cum Lucia. 6. Iulij.
Robertus primus abbas Cisterij, in monasterio Molif-
 mensi. 29. Aprilis.
Robertus abbas Cisterienfis, in Anglia. 7. Iunij.
Robustianus mart. Mediolani. 24. Maij.
Robustianus & Marcus mart. 31. Augusti.
Rocchus confessor in Monte Pessulano. 16. Augusti.
Rodopianus mart. in Caria sub Dioclet. supra cum Dio-
 doro. 3. Maij.
Rogatianus mart. in Britannia sub Dioclet. supra cum
 Donatiano. 24. Maij.
Rogatianus presbyt. & Felicissimus mart. in Africa sub
 Valeriano. 26. Octobris.
Rogatianus mart. in Africa, supra cum Castore. 9.
 28. Decembris.
Rogatus mart. in Africa, supra cum Zotico. 12. Ianuarij.
Rogatus mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martij.
Rogatus, Successus, & alij XVI. martyres in Africa.
 28. Martij.
Rogatus mart. in Africa, supra cum Aresio. 10. Iunij.
Rogatus monachus mart. Carthagine sub Hunnerico,
 supra cum Liberato. 17. Augusti.
Rogatus mart. Romae, supra cum Lucio. 1. Decembris.
Rogellus & Seruusdeus mart. Cordubæ. 16. Septembr.
Romana virgo, Tuderti. 23. Februarij.
Romanus abbas in territorio Lugdunen. 28. Februarij.
Romanus abbas in pago Antifiodoren. 22. Maij.
Romanus mart. Romae sub Valeriano. 9. Augusti.
Romanus episcopus Antifiodoren. & mart. 6. Octob.
Romanus episcopus Rhotomagen. 23. Octobris.
Romanus mart. cum Barula puero Antiochia sub Ga-
 lerio. 18. Nouembris.
Romanus presbyter in castro Blauio. 24. Nouembris.
Romarius abbas Luxouien. 8. Decembris.
Romualdus anachoreta ord. Camaldulen. 7. Februa-
 rij. & Rauennæ. 19. Iunij.
Romula, Redempta, & Herundo virgines Romae.
 23. Iulij.
Romulus mart. Concordiae, supra cum Donato. 17. Feb.
Romulus mart. Casarea sub Dioclet. supra cum Timo-
 lao. 24. Martij.
Romulus & Secundus mart. in Mauritania. 24. Martij.
Romulus episcopus Fesulan. & mart. cum socijs sub
 Domitiano. 6. Iulij.
Romulus mart. sub Traiano. 5. Septembris.
Rosa virgo Viterbij. 4. Septembris.
Rosius confessor in Campania, supra cum Prisco. 1. Sept.
Rofula mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Cy-
 priano. 14. Septembris.
Rudericus presbyter & Salomon martyres Cordubæ.
 13. Martij.
Ruffina & Secunda virg. & mart. Romae sub Valeriano.
 10. Iulij.
Ruffina virgo & mart. Hispali, supra cum Iusta. 19. Iul.
Ruffina, Casarea, supra cum Theodoto. 31. Augusti.
Ruffinus mart. Romae, supra cum Macario. 28. Febr.
Ruffinus mart. in Africa, supra cum Epiphan. 7. Aprilis.
Ruffinus mart. Suesione sub Dioclet. supra cum Vale-
 rio. 14. Iunij.

Ruffinus & Martia mart. Syracusis. 21. Iunij.
Ruffinus mart. Assisij. 30. Iulij.
Ruffinus episcopus Marforum, & socij mart. sub Maxi-
 mino. 11. Augusti.
Ruffinus confessor Mantuae. 19. Augusti.
Ruffinus episcopus Capuanus. 26. Augusti.
Ruffinus, Siluanus, & Vitalicus mart. Ancyrae. 4. Sept.
Ruffinus & Ruffinianus mart. 9. Septembris.
Ruffinus, Marcus, Valerius, & socij mart. in Africa.
 16. Nouembris.
Rufus mart. Melitine, supra cum Hermogene. 19. April.
Rufus mart. Philadelphiae, supra cum Cyrillo. 1. Aug.
Rufus episcopus Capuanus & mart. 27. Augusti.
Rufus & Carpophorus mart. Capuae sub Diocletiano.
 27. Augusti.
Rufus mart. Damasci, supra cum Paulo. 25. Septembris.
Rufus episcopus Metensis. 7. Nouembris.
Rufus episcopus Auenionen. 12. Nouembris.
Rufus Apostolorum discipulus. 21. Nouembris.
Rufus mart. cum sua familia, Romae sub Diocletiano.
 28. Nouembris.
Rufus & Zofimus mart. in Macedonia. 18. Decembris.
Rumoldus episc. Dublinen, & mart. Machliniae. 1. Iulij.
Rupertus episcopus Salisburgen. 27. Martij.
Rustica mart. Romae, supra cum Donato. 31. Decemb.
Rusticus mart. Veronae sub Maximiano, supra cum Fir-
 mo. 9. Augusti.
Rusticus subdiaconus mart. Carthagine sub Hunnerico,
 supra cum Liberato. 17. Augusti.
Rusticus episcopus Aruernensis. 24. Septembris.
Rusticus presb. mart. Lutetiae supra cum Dionys. 9. Oct.
Rusticus episcopus Treuirensis. 14. Octobris.
Rusticus episcopus Narbonen. 26. Octobris.
Rutilius mart. in Africa. 2. Augusti.
Rutilus & socij mart. in Pannonia. 4. Iunij.
Rutulius mart. in Africa, supra cum Lucio. 18. Februarij.

S

SABAS Gothus, & alij plures mart. in Cappadocia
 sub Valente. 12. Aprilis.
Sabas & LXX. milites mart. Romae. 24. Aprilis.
Sabas abbas in Cappadocia. 5. Decembris.
Sabatus mart. Antiochia sub Probo, supra cum Trophi-
 mo. 19. Septembris.
Sabel mart. Chalcedone sub Iuliano, supra cum Manue-
 le. 17. Iunij.
Sabina mart. Romae sub Hadriano. 29. Augusti.
Sabina virgo in pago Tricassino. 29. Augusti.
Sabina mart. Abulae, supra cum Vincentio. 27. Octobris.
Sabinianus mart. in territorio Tricassino sub Aurelia-
 no. 29. Ianuarij.
Sabinianus monachus mart. Cordubæ, supra cum Pe-
 tro presbytero. 7. Iunij.
Sabinianus mart. Damasci, supra cum Paulo. 25. Se-
 ptembris.
Sabinianus episcopus Senonen. & Potentianus mart.
 31. Decembris.
Sabinus mart. supra cum Donato. 25. Ianuarij.
Sabinus episcopus Canusij. 9. Februarij.
Sabinus mart. Hermopoli. 13. Martij.
Sabinus confessor Pictauien. 11. Iulij.
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Cassia, Paula,
 & alij X. mart. Damasci. 20. Iulij.
Sabinus episcopus Placentinus. 11. Decembris.
Sabinus episcopus Spoleti, Exuperantius & Marcellus
 diaconi, & Venustianus praes cum vxore & filijs
 mart. sub Maximiano. 30. Decembris.
Sacerdos episc. in territorio Petragoricensi. 4. Maij.
Sacerdos episcopus Saguntinus. 5. Maij.
Sacerdos episcopus Lugdunen. 12. Septembris.

Sadoth

Sadoth episc. & alij CXXVIII. mart. in Perfide sub Sapore. 20. Februarij.
 Sagar episcopus Laodiceæ & mart. 6. Octobris.
 Salaberga abbatisa Lauduni. 22. Septembris.
 Sallustia mart. Romæ sub Decio, supra cum Cæreale. 14. Septembris.
 Sallustianus confessor in Sardinia. 8. Iunij.
 Salomon mart. Cordubæ, supra cum Ruderico. 13. Mar.
 Salomon episcopus Genuefis. 28. Septembris.
 Saluinus episcopus Veronenfis. 12. Octobris.
 Saluius mart. in Africa. 11. Ianuarij.
 Saluius episc. Ambianen. & mart. 11. Ianuarij.
 Saluius episc. Engolismen. & Superius mart. Valencenis. 26. Iunij.
 Saluius episcopus Albigenfis. 10. Septembris.
 Salutaris archidiaconus mart. in Africa, supra cum Eugenio. 13. Iulij.
 Samonas mart. Edeffæ sub Dioclet. supra cum Guria. 15. Nouembris.
 Sampson presbyter Constantinop. 27. Iunij.
 Sampson episcopus in Britannia. 28. Iulij.
 Samuel mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Elia. 16. Februarij.
 Samuel propheta. 20. Augusti.
 Samuel mart. in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Oct.
 Sancius mart. Cordubæ. 5. Iunij.
 Sanctinus episcopus Meldensis. 22. Septembris.
 Sanctorum omnium festiuitas. 1. Nouembris.
 Sanctus diaconus mart. Lugduni sub Antonino, supra cum Photino. 2. Iunij.
 Sandalius mart. Cordubæ. 3. Septembris.
 Sarbelius, & Barbea mart. Edeffæ sub Traiano. 29. Ian.
 Sarmata mart. in Thebaide. 11. Octobris.
 Saturianus mart. in Africa sub Geiserico, supra cum Martiniano. 16. Octobris.
 Saturnina virgo & mart. Atrebat. 4. Iunij.
 Saturnini quatuor mart. supra in, XVII. mart. Cæsaraugustani. 16. Aprilis.
 Saturninus mart. in Africa, supra cum Paulo. 19. Ian.
 Saturninus, Thyrsus, & Victor mart. Alexandria. 3. Ian.
 Saturninus, Theophilus, & Reuocata mart. 6. Februarij.
 Saturninus presbyter, Datus, Felix, Ampelius, & Iocij mart. in Africa sub Dioclet. 11. Februarij.
 Saturninus, Castulus, Magnus, & Lucius martyres. 15. Februarij.
 Saturninus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
 Saturninus mart. Tuburbi sub Seuero, supra cum Perpetua. 7. Martij.
 Saturninus, & alij nouem mart. in Africa. 22. Martij.
 Saturninus episcopus Veronenfis. 7. Aprilis.
 Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cælestinus mart. Romæ. 2. Maij.
 Saturninus mart. in Macedonia sub Traiano, supra cum Peregrino. 7. Iulij.
 Saturninus mart. in Portu Romano, supra cum Martiale. 22. Augusti.
 Saturninus mart. Capuæ, supra cum Marcello. 6. Oct.
 Saturninus & Lupus mart. 14. Octobris.
 Saturninus, Nereus, & alij CCLXV. mart. in Africa. 16. Octobris.
 Saturninus mart. Caralis sub Dioclet. 30. Octobris.
 Saturninus mart. Antiochiæ, supra cum Basileo. 27. Nou.
 Saturninus fenex, & Sifinius diaconus, mart. Romæ sub Maximiano. 29. Nouembris.
 Saturninus episc. Tolofanus mart. sub Decio. 29. Nou.
 Saturninus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Ireneo. 15. Decembris.
 Saturninus mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
 Saturninus mart. in Africa, supra cum Dominico. 29. Decembris.

Saturus mart. in Africa sub Geiserico, supra cum Armogaste. 29. Martij.
 Satyrus mart. in Achaia. 12. Ianuarij.
 Satus B. Ambrosij frater, Mediolani. 17. Septembris.
 Sauina matrona, Mediolani. 30. Ianuarij.
 Sauinus & Cyprianus mart. Brixia. 11. Iulij.
 Saula martyr Colonia, supra cum Martha. 20. Octobris.
 Scholastica virgo in monte Cassino. 10. Februarij.
 Scillitani Martyres Carthagine, Speratus, Nartalus, Cythinus, Beturius, Felix, Aquilinus, Latatius, Ianuaria, Gencrofa, Bessia, Donata, & Secunda. 17. Iulij.
 Scubiculus diaconus mart. in pago Vilcastino, supra cum Nicasio. 11. Octobris.
 Sebastia mart. Sirmij, supra cum Innocentio. 4. Iulij.
 Sebastiana mart. Heracleæ sub Domitiano. 16. Septem.
 Sebastianus mart. Romæ sub Dioclet. 20. Ianuarij.
 Sebastianus mart. in Armenia, supra cum Dionys. 8. Febr.
 Sebastianus mart. supra cum Photina. 20. Martij.
 Sebbus rex Angliæ. 29. Augusti.
 Secunda virgo & mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Ruffina. 10. Iulij.
 Secunda mart. Carthagine, supra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
 Secunda virgo mart. Tuburbi sub Valeriano, supra cum Maxima. 10. Iulij.
 Secundarius mart. Antiochiæ, supra cum Primo. 2. Oct.
 Secundianus mart. Concordiæ, supra cum Donato. 17. Februarij.
 Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart. in Tuscia sub Decio. 9. Augusti.
 Secundilla mart. in Portu Romano, supra cum Paulo. 2. Martij.
 Secundina virgo & mart. Anagninæ sub Decio. 15. Ian.
 Secundinus mart. in Africa, supra cum Lucio. 18. Febr.
 Secundinus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
 Secundinus episcopus Cirthen. mart. sub Valeriano, supra cum Agapio. 29. Aprilis.
 Secundinus mart. Cordubæ. 21. Maij.
 Secundinus episcopus & mart. Sinuessæ, supra cum Casto. 1. Iulij.
 Secundinus confessor in Campania, supra cum Prisco. 1. Septembris.
 Secundolus mart. Tuburbi sub Seuero, supra cum Perpetua. 7. Martij.
 Secundus mart. in Africa, supra cum Epicteto. 9. Ian.
 Secundus mart. in Mauritania, supra cum Romulo. 24. Martij.
 Secundus mart. Astenfis. 29. Martij.
 Secundus episcopus Abulen. 2. Maij, & infra cum Torquato. 15. Maij.
 Secundus presbyter, & alij mart. Alexandria sub Constantio. 21. Maij.
 Secundus mart. Ameriæ sub Dioclet. 1. Iunij.
 Secundus mart. Synnada, supra cum Democrito. 3. Iul.
 Secundus martyr Nouocomi, supra cum Carpophoro. 7. Augusti.
 Secundus martyr ex leg. Thebæorū in Liguria. 26. Aug.
 Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. in Africa. 15. Nouembris.
 Secundus mart. Nicææ, supra cum Dario. 19. Decemb.
 Secundus mart. Nicomediæ, supra cum Cyriaco. 19. Decembris.
 Secundus mart. in Africa, supra cum Dominico. 29. Decembris.
 Securus mart. in Africa, infra cum Seuero. 2. Decemb.
 Sedophe mart. in Scythia, supra cum Marino. 5. Iulij.
 Selesius mart. Alexandria sub Maximino, supra cum Hieronide. 12. Septembris.
 Seleucus mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Porphyrio. 16. Februarij.
 Seleucus confessor in Syria. 24. Martij.

Senator

Senator episcopus Mediolanensis. 28. Maij.
 Senator, Albani. 26. Septembris.
 Sennen mart. Rom. sub Decio, supra cum Abdon. 30. Iul.
 Septem Virgines & mart. Sirmij. 9. Aprilis.
 Septem Fratres mart. a B. Iasone conuersi. 29. April.
 Septem Martes mart. Romæ sub Antonino, sc. Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis. 10. Iulij.
 Septem Dormientes Ephesi, sc. Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionysius, Ioannes, Serapion, & Constantinus. 27. Iulij.
 Septem fratres Machabæi, & mater eorum, mart. Antiochiæ sub Epiphane. 1. Augusti.
 Septimus monachus mart. Carthagine sub Hunnerico, supra cum Liberato. 17. Augusti.
 Septimus lector mart. Venusiæ sub Dioclet. supra cum Felice. 24. Octobris.
 Septuagintadu Martyres Sirmij. 23. Februarij.
 Septuagintanouem Martyres in Sicilia sub Diocletiano. 21. Februar.
 Sequanus presbyter Lingonien. 19. Septembris.
 Seraphina in ciuitate Mamiersi. 29. Iulij.
 Serapia virgo & mart. Romæ sub Hadriano. 5. Septem.
 Serapion mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
 Serapion mart. Alexandria, supra cum Cæreale. 28. Febr.
 Serapion episcopus Thmues. 21. Martij.
 Serapion lector mart. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
 Serapion mart. sub Seuero. 13. Iulij.
 Serapion, Ephesi, supra in, Septem Dormientes. 27. Iul.
 Serapion mart. Romæ, supra cum Herma. 18. Augusti.
 Serapion mart. in Ponto, supra cum Marcellino. 27. Aug.
 Serapion mart. Alexandria sub Maximino, supra cum Hieronide. 12. Septembris.
 Serapion episcopus Antiochenus. 30. Octobris.
 Serapion mart. Alexandria sub Decio. 14. Nouembris.
 Serena vxor Diocletiani, Romæ. 16. Augusti.
 Sereni duo mart. Alexandria sub Seuero, supra cum Plutarcho. 28. Iunij.
 Sergius martyr, Cæsareæ. 24. Februarij.
 Sergius mart. in Apulia sub Traiano, supra cum Mauro. 27. Iulij.
 Sergius Papa Romæ. 9. Septembris.
 Sergius & Bacchus mart. Augustæ Euphratesiæ sub Maximiano. 7. Octobris.
 Serotina mart. Romæ, supra cum Donata. 31. Decemb.
 Seruanus & Germanus mart. in Hispania sub Dioclet. 23. Octobris.
 Seruatius episcopus Tungrensis. 13. Maij.
 Seruilianus mart. Romæ sub Traiano, infra cum Sulpicio. 20. Aprilis.
 Seruilus mart. in Istria, infra cum Zoello. 24. Maij.
 Seruilus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
 Seruilus confessor Romæ. 23. Decembris.
 Serius subdiaconus mart. Carthagine sub Hunnerico, supra cum Liberato. 17. Augusti.
 Seruus mart. Tuburbi sub Hunnerico. 7. Decembris.
 Seruus dei monachus mart. Cordubæ, supra cum Gumerindo. 13. Ianuarij.
 Seruus dei mart. Cordubæ, supra cum Rogello. 16. Sept.
 Seuera virgo Treuiris. 20. Iulij.
 Seuerianus & Aquila mart. Cæsareæ. 23. Ianuarij.
 Seuerianus episcopus Scythopolis & mart. 21. Febr.
 Seuerianus mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. Apr.
 Seuerianus miles mart. Sebastæ sub Licinio. 9. Septemb.
 Seuerianus mart. Romæ sub Dioclet. supra in, Quatuor Coronati. 8. Nouembris.
 Seuerinus episcopus Neapolitanus. 8. Ianuarij.
 Seuerinus abbas, Noricorum apostolus. 8. Ianuarij.
 Seuerinus abbas Agaunensis. 11. Februarij.

Seuerinus episcopus Septempedanus. 8. Iunij.
 Seuerinus mart. supra cum Lucia. 6. Iulij.
 Seuerinus mart. Nouocomi, supra cum Carpoph. 7. Aug.
 Seuerinus episcopus Colonienfis. 23. Octobris.
 Seuerinus monachus Tibure. 1. Nouembris.
 Seuerinus, Exuperius, & Felicianus mart. Viennæ. 19. Nouembris.
 Seuerinus monachus Lutetia. 27. Nouembris.
 Seuerinus episcopus Treurenfis. 21. Decembris.
 Seuerus mart. Alexandria, supra cum Petro. 11. Ian.
 Seuerus episcopus Rauennæ. 1. Februarij.
 Seuerus presbyter in prouincia Valeria. 15. Februarij.
 Seuerus episcopus Neapolitan. 30. Aprilis.
 Seuerus presbyter Viennen. 8. Augusti.
 Seuerus, & Memnon centurio mart. 20. Augusti.
 Seuerus presbyter Vrbeueteri. 1. Octobris.
 Seuerus episcopus Treurenfis. 15. Octobris.
 Seuerus presbyt. mart. Hadrianopoli sub Iuliano, supra cum Philippo. 22. Octobris.
 Seuerus episcopus Barcinonen. & mart. 6. Nouembris.
 Seuerus mart. Romæ sub Dioclet. supra in, Quatuor Coronati. 8. Nouembris.
 Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus mart. in Africa. 2. Decembris.
 Seuerus mart. Alexandria, supra cum Manueto. 30. Dec.
 Sex Virg. & mart. Nicomediæ sub Maximiano. 19. Maij.
 Sexaginta Martyres Colonia in Africa. 30. Augusti.
 Sexcenti sexaginta Martyres Alexandria sub Maximiano, supra cum Faustio. 26. Nouembris.
 Sextus mart. Catanæ, infra cum Stephana. 31. Decemb.
 Sidonius episcopus Auernensis. 23. Augusti.
 Sidronius mart. Senonenfis. 11. Iulij.
 Sigismundus Rex Burgundiæ & mart. 1. Maij.
 Silas Apostolorum discipulus in Macedonia. 13. Iulij.
 Siluanus episcopus Emiffenus, & alij duo mart. sub Maximino. 6. Februarij.
 Siluanus mart. in Africa, supra cum Lucio. 18. Febr.
 Siluanus episcopus in Phoenicia, mart. sub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Februarij.
 Siluanus mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martij.
 Siluanus episcopus Gaza & mart. cum plurimis clericis sub Maximino. 4. Maij.
 Siluanus mart. Romæ. 5. Maij.
 Siluanus mart. in Istria, infra cum Zoello. 24. Maij.
 Siluanus mart. Romæ sub Antonino, supra in Septem fratres. 10. Iulij.
 Siluanus mart. in Pisidia, supra cum Bianco. 10. Iulij.
 Siluanus mart. Ancyra, supra cum Ruffino. 4. Septemb.
 Siluanus confessor Bituricen. 22. Septembris.
 Siluanus mart. sub Maximino, supra cum Dominico. 5. Nou.
 Siluanus episcopus Troade. 2. Decembris.
 Siluanus Papa & mart. in insula Pontia. 20. Iunij.
 Siluester episcopus Cabilonen. 20. Nouembris.
 Siluester abbas, Fabriani in Piceno. 26. Nouembris.
 Siluester Papa Romæ. 31. Decembris.
 Siluanus episcopus in Campania. 10. Februarij.
 Siluinus episcopus Tolofanus. 17. Februarij.
 Siluinus episcopus Veronenfis. 12. Septembris.
 Siluinus episcopus Brixienfis. 28. Septembris.
 Siluius mart. Alexandria, supra cum Aratore. 21. April.
 Simeon Stylites monachus Antiochiæ. 5. Ianuarij.
 Simeon episc. Hierosolym. mart. sub Traiano. 18. Febr.
 Simeon episcopus Seleuciæ, centum episcopi, & alij clerici, Vthazanes, Abedechalas, & Ananias presb. Pufcius, & filia eius virgo, mart. in Perfide sub Sapore. 21. Aprilis.
 Simeon monachus Treuiris. 1. Iunij.
 Simeon cognomento Salus, Emesæ. 1. Iulij.
 Simeon monachus in agro Mantuano. 26. Iulij.
 Simeon Stylites iunior. 3. Septembris.
 Simeon fenex. 8. Octobris.

Similianus episcopus Nannetensis. 16. Iunij.
Simitrius presbyt. & alij XXI. mart. Romæ sub Antonino. 26. Maij.
Simon puer mart. Tridenti. 24. Martij.
Simon Chananæus & Thaddæus Apostoli, mart. in Perfide. 28. Octobris.
Simplicianus episcopus Mediolanen. 16. Augusti.
Simplicianus mart. Catanæ, infra cū Stephano. 31. Dec.
Simplicius Papa Romæ. 2. Martij.
Simplicius senator mart. Romæ sub Alexandro, supra cum Calepodio. 10. Maij.
Simplicius episc. Fausinæ & mart. sub Dioclet. 15. Maij.
Simplicius episcopus Augustodunen. 24. Iunij.
Simplicius, Faustinus, & Beatrix mart. Romæ sub Dioclet. 29. Iulij.
Simplicius mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Claudio. 8. Nouembris.
Simplicius episcopus Veronenfis. 20. Nouembris.
Simplicius mart. in Africa sub Decio, supra cum Quinto. 18. Decembris.
Sindulphus confessor Rhemen. 20. Octobris.
Sindulphus episcopus Viennen. 10. Decembris.
Sirenus monachus martyr Sirmij sub Maximiano. 23. Februarij.
Siricius mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
Siron episcopus. 2. Ianuarij.
Sifenandus leuita & mart. Cordubæ. 16. Iulij.
Siwardus abbas apud Cenomanos. 1. Martij.
Sifinius diaconus, Diocletius, & Florentius mart. Auximi sub Dioclet. 11. Maij.
Sifinius, Martyrius, & Alexander mart. Anaunia. 29. Maij.
Sifinius mart. Cyzici sub Dioclet. 23. Nouembris.
Sifinius diaconus mart. Romæ sub Maximiano, supra cum Saturnino. 29. Nouembris.
Sixtus. Vide infra in, Xystus.
Smaragdus mart. Romæ sub Maximiano, supra cum Cyriaco. 16. Martij. & 8. Augusti.
Sobel Ægyptius mart. supra cum Cantidio. 5. Augusti.
Socrates & Dionysius mart. 19. Aprilis.
Socrates & Stephanus mart. in Britannia. 17. Septemb.
Solemnus episcopus Carnutenfis. 25. Septembris.
Solochanus, & socij milites mart. Chalcedone sub Maximiano. 17. Maij.
Solutor mart. Rauennæ sub Dioclet. infra cum Valentino. 13. Nouembris.
Solutor miles mart. Taurini sub Maximiano, supra cum Octauio. 20. Nouembris.
Sopatra virgo Constantinopoli, supra cum Eustolia. 9. Nouembris.
Sophia virgo & mart. Firmi. 30. Aprilis.
Sophia & Irenes mart. 18. Septembris.
Sophia vidua Romæ. 30. Septembris.
Sophonias propheta in Iudæa. 3. Decembris.
Sophronius episcopus Hierosolymitan. 11. Martij.
Sophronius episcopus in Cypro. 8. Decembris.
Sospater. B. Pauli discipulus, Beroeæ. 25. Iunij.
Sofius diaconus mart. Puteolis sub Dioclet. supra cum Ianuario. 19. & 23. Septembris.
Sosthenes & Victor mart. Chalcedone sub Diocletiano. 10. Septembris.
Sosthenes B. Pauli discipulus, Corinthi. 28. Nouemb.
Soter Papa & mart. Romæ. 22. Aprilis.
Soteris virgo & mart. Romæ. 10. Februarij.
Sozon mart. Pompeioli sub Maximiano. 7. Septemb.
Speciosus monachus Romæ. 15. Martij.
Speratus mart. Carthagine, supra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Spes abbas, Nurfiz. 28. Martij.
Spes virgo & mart. Romæ sub Hadriano, supra cum Fide. 1. Augusti.

Speusippus, Eleusippus, & Meleusippus mart. Lingonis sub M. Aurelio. 7. Ianuarij.
Spiridion episcopus in Cypro, confessor sub Maximino. 14. Decembris.
Stachys episcopus Constantinopolitan. 31. Octobris.
Stacteus mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
Stacteus mart. Romæ. 28. Septembris.
Stanislaus episcopus Cracouiensis & mart. 7. Maij.
Stephanus episcopus Lugdunensis. 13. Februarij.
Stephanus abbas Reate. 13. Februarij.
Stephanus mart. in Ægypto, infra cum Victore. 1. April.
Stephanus abbas Ciltertiensis. 17. Aprilis.
Stephanus episcopus Antiochenus & mart. 25. Aprilis.
Stephanus mart. Tarfi, supra cum Castore. 27. Aprilis.
Stephanus Papa & mart. Romæ sub Valeriano. 2. Aug.
Stephanus subdiaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Xylto. 6. Augusti.
Stephanus Hungarorum Rex. 20. Augusti.
Stephanus mart. in Britannia, infra cum Socrate. 17. Septembris.
Stephanus mart. in Hispania, supra cum Honorio. 21. Nouembris.
Stephanus mart. Antiochiæ sub Dioclet. 22. Nouemb.
Stephanus iunior, Basilius, Petrus, Andreas, & socij CCCXXXIX. monachi mart. Constantinopoli sub Copronymo. 28. Nouembris.
Stephanus mart. in Africa, supra cum Claudio. 3. Decembris.
Stephanus protomartyr, Hierosolymis. 26. Decembris.
Eius Octaua. 2. Ianuarij.
Eiusdem Inuentio. 3. Augusti.
Eiusdem Translatio Romæ. 7. Maij.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus mart. Catanæ. 31. Decembris.
Stercatius mart. Emeritæ sub Dioclet. infra cum Victore. 24. Iulij.
Straton, Philippus, & Eutythianus mart. Nicomediæ. 17. Augusti.
Straton martyr. 9. Septembris.
Straton mart. Alexandria sub Maximino, supra cum Hieronide. 12. Septembris.
Stratonicus mart. Singidoni sub Licinio, supra cum Hermylo. 13. Ianuarij.
Stylianus anachoreta Hadrianopoli. 26. Nouembris.
Styriacus mart. Sebastæ sub Licinio, supra cum Cartorio. 2. Nouembris.
Successus mart. in Africa, supra cum Paulo. 19. Ianuar.
Successus mart. in Africa, supra cum Rogato. 28. Martij.
Successus mart. supra in, XVIII. mart. Cæsaraugust. 16. Aprilis.
Successus mart. in Africa, supra cum Petro. 9. Decemb.
Suitbertus episcopus Vuerdensis. 1. Martij.
Sulpicius Pius episcopus Bituricensis. 17. Ianuarij.
Sulpicius Seuerus episcopus Bituricensis. 29. Ianuarij.
Sulpicius & Seruilianus mart. Romæ sub Traiano. 20. Aprilis.
Superius mart. Valencenis, supra cum Saluio. 26. Iunij.
Suranus abbas. 24. Ianuarij.
Susanna, Marciana, & Palladia mart. cum filijs paruulis. 24. Maij.
Susanna virgo & mart. Romæ sub Dioclet. 11. Augusti.
Susanna & Martha mart. 20. Septembris.
Suuithunus episcopus Vuintonien. 2. Iulij.
Syagrius episcopus Augustodunen. 27. Augusti.
Sycus & Palatinus mart. Antiochiæ. 30. Maij.
Symmachus Papa Romæ. 19. Iulij.
Symphorianus mart. Romæ, supra cū Claudio. 7. Iulij.
Symphorianus mart. Augustoduni sub Aureliano. 22. Augusti.

Sym-

Symphorianus mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Claudio. 8. Nouembris.
Symphorosa martyr in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulij.
Symphorosa, & septem eius filij, Crescens, Iulianus, Nemesius, Primitius, Iustinus, Stacteus, & Eugenius mart. Tibure sub Hadriano. 18. Iulij.
Symphronius mart. in Africa, supra cum Felice. 3. Feb.
Symphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mart. Romæ. 26. Iulij. & 31. Octobris.
Synclitica, Alexandria. 5. Ianuarij.
Syndimius mart. Nicomediæ, supra cū Cyriaco. 19. Dec.
Synesius & Theopompus mart. 21. Maij.
Synesius lector mart. Romæ sub Aureliano. 12. Decem.
Syntyches, Philippis. 22. Iulij.
Syrus episcopus Papiensis. 9. Decembris. & cum Iuuentio eiusdem vrbs episcopo. 12. Septembris.
Syrus episcopus Genuensis. 29. Iunij.

T

TAMMARVS confessor in Campania, supra cum Prisco. 1. Septembris.
Tarbula mart. sub Sapore, supra in, Martyres plurimi in Perfide. 22. Aprilis.
Tatiana mart. Romæ sub Alexandro. 12. Ianuarij.
Tatianus diaconus martyr Aquileiæ sub Numeriano, supra cum Hilario. 16. Martij.
Tatianus mart. in Phrygia sub Iuliano, supra cum Macedonio. 12. Septembris.
Tatio mart. in Isauria sub Dioclet. 24. Augusti.
Tatta mart. Damasci, supra cum Paulo. 25. Septembris.
Taurinus episcopus Ebroicensis. 11. Augusti.
Taurio mart. Amphipoli, supra cum Aucto. 7. Notem.
Tecla mart. Romæ, supra cum Petro. 26. Martij.
Tecla mart. in Palæstina sub Dioclet. infra cum Timotheo. 19. Augusti.
Tecla, Adrumeti, supra cum Bonifacio. 30. Augusti.
Tecla virgo & mart. Aquileiæ sub Nerone, supra cum Euphemia. 3. Septembris.
Tecla virgo & mart. Iconij sub Nerone. 23. Septemb.
Tecla abbatissa in Germania. 15. Octobris.
Telephorus Papa & mart. Romæ sub Antonin. 5. Ian.
Terentianus episcopus Tudertinus mart. sub Hadriano. 1. Septembris.
Terentius, Africanus, Pompeius, & socij mart. in Africa sub Decio. 10. Aprilis.
Terentius episcopus Iconij & mart. 21. Iunij.
Terentius mart. Tuderti sub Dioclet. supra cum Fidentio. 27. Septembris.
Tertius confessor in Africa sub Hunnerico, supra cum Dionysia. 6. Decembris.
Tertulla virgo & mart. Cirthæ sub Valeriano, supra cum Æmiliano. 29. Aprilis.
Tertullianus episcopus Bononien. 27. Aprilis.
Tertullinus presbyt. & mart. Romæ sub Valeriano. 4. Augusti.
Thaddæus Apost. mart. in Perfide, supra cum Simone. 28. Octobris.
Thæa mart. in Palæstina, supra cum Meuri. 19. Decem.
Thalalæus, Asterius, Alexander, & socij mart. Edeffæ sub Numeriano. 20. Maij.
Thalus mart. Laodiceæ sub Dioclet. infra cum Trophimo. 11. Martij.
Thamel, & socij mart. sub Hadriano. 4. Septembris.
Tharacus, Probus, & Andronicus mart. Tarfi sub Dioclet. 11. Octobris.
Tharastus episcopus Constantinopolitan. 25. Februar.
Tharsicius, Zoticus, Cyriacus, & socij mart. Alexandria. 31. Ianuarij.
Tharsicius acolythus mart. Romæ. 15. Augusti.

Tharilla virgo, Romæ. 24. Decembris.
Thecusa virgo mart. Ancyra, infra cum Theod. 18. Maij.
Themistocles mart. in Lycia sub Decio. 21. Decembris.
Theoctistes virgo in Paro insula. 10. Nouembris.
Theodardus episcopus Leodiensis & mart. 10. Septeb.
Theodemirus monachus mart. Cordubæ. 25. Iulij.
Theodora mart. Nicææ, infra cum Theuseta. 13. Martij.
Theodora mart. Romæ sub Hadriano. 1. Aprilis.
Theodora virgo, & Didymus mart. Alexandria sub Dioclet. 28. Aprilis.
Theodora virgo mart. Tarracina sub Domitiano, supra cum Flauia Domitilla. 7. Maij.
Theodora poenitens, Alexandria. 11. Septembris.
Theodora Romæ sub Dioclet. 17. Septembris.
Theodoricus presbyt. Rhemenfis. 1. Iulij.
Theodorus monachus in Ægypto. 28. Decembris.
Theodorus mart. Heracleæ sub Licinio. 7. Februarij.
Theodorus mar. Romæ, supra cū Alexandro. 17. Mart.
Theodorus episc. Irenæus diaconus, Serapion & Ammonius lectores mart. Pentapoli. 26. Martij.
Theodorus & Paulippus mart. sub Hadriano. 15. Apr.
Theodorus Trichinas. 20. Aprilis.
Theodorus episcopus Anatafiopolis. 22. Aprilis.
Theodorus episcopus Bononiensis. 5. Maij.
Theodorus episcopus Papiensis. 20. Maij.
Theodorus episcopus Cyrenensis confessor sub Diocletiano. 4. Iulij.
Theodorus mart. Romæ sub Gallieno, supra cum Lucilla. 29. Iulij.
Theodorus mart. Nicomediæ, infra cum Zenone. 2. Sept.
Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mart. sub Maximiano. 4. Septembris.
Theodorus mart. Constantinopoli sub Valente, infra cum Urbano. 5. Septembris.
Theodorus mart. Hadrianopoli sub Maximiano, supra cum Maximo. 15. Septembris.
Theodorus episcopus Cantuariensis. 19. Septembris.
Theodorus, Philippa eius mater, & socij mart. Pergæ sub Antonino. 20. Septembris.
Theodorus presb. mart. Antiochiæ sub Iuliano. 23. Oct.
Theodorus abbas Vienna. 29. Octobris.
Theodorus miles mart. Amaseæ sub Maximian. 9. Nou.
Theodorus episcopus Ægyptius, mart. Alexandria sub Maximino, supra cum Faustio. 26. Nouembris.
Theodorus mart. Antioch. supra cum Polycarpo. 7. Dec.
Theodorus mart. Antiochiæ, supra cum Drufo. 14. Dec.
Theodorus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Irenæo. 15. Decembris.
Theodorus mansionarius eccl. S. Petri Romæ. 26. Dec.
Theodorus monachus, & Theophanes episcopus Nicæus, confessores Constantinopoli sub Leone & Theophilo. 27. Decembris.
Theodosia mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
Theodosia mart. supra cum Domitio. 23. Martij.
Theodosia virgo Tyria mart. Cæsareæ sub Maximino. 2. Aprilis.
Theodosia, & alia XII. mart. Cæsareæ sub Dioclet. 29. Maij.
Theodosius cœnobiarcha in Cappadocia. 11. Ianuar.
Theodosius mart. supra cum Quadrato. 26. Martij.
Theodosius episcopus Antifiodorensis. 17. Iulij.
Theodosius, Lucius, Marcus, & Petrus milites mart. Romæ. 25. Octobris.
Theodota mart. Constantinopoli sub Leone Iconoclasta. 17. Iulij.
Theodota cum Euodio, & alijs duobus filijs mart. Nicææ. 2. Augusti.
Theodotus mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ian.
Theodotus episc. Cyrinæ confessor sub Licinio. 6. Maij.
Theodotus, Thecusa, Alexandra, Claudia, Faina, Eu-

phrasia, Matrona, & Iulitta virg. & mart. Anycræ. 18. Maij.
 Theodotus mart. in Scythia, supra cum Marino. 5. Iulij.
 Theodotus, Ruffina, & Ammia, Cæfareæ. 31. Augusti.
 Theodotus episcopus Laodiceæ. 2. Nouembris.
 Theodotus mart. Heracleæ, supra cū Clemēte. 14. Nou.
 Theodulphus episcopus Laubiensis. 24. Iunij.
 Theodulus mart. Cæfareæ. 17. Februarij.
 Theodulus presbyter Antiochiæ. 23. Martij.
 Theodulus, Anesius, Felix, Cornelia, & socij mart. in Africa. 31. Martij.
 Theodulus lector mart. Thessalonica sub Maximiano, supra cum Agathopode. 4. Aprilis.
 Theodulus mart. sub Hadriano, supra cum Exuperio. 2. Maij.
 Theodulus presb. mart. Romæ sub Traiano, supra cum Alexandro Papa. 3. Maij.
 Theodulus mart. in Phœnicia, supra cū Leontio. 18. Iun.
 Theodulus mart. Romæ, supra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octobris.
 Theodulus mart. in Phrygia sub Iuliano, supra cum Macedonio. 12. Septembris.
 Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelafus, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Basilides, & Euaristus mart. in Creta sub Decio. 23. Decembris.
 Theogenes mar. in Helleponto, supra cū Cyrino. 3. Ian.
 Theogenes episcopus Hipponen. & alij XXXVI. mart. sub Valeriano. 26. Ianuarij.
 Theogonius mart. Edeffæ sub Maximiano, supra cum Bassa. 21. Augusti.
 Theonas mart. in Cilicia sub Dioclet. infra cum Zosimo. 3. Ianuarij.
 Theonas mart. sub Dioclet. infra cū Victore. 20. Aprilis.
 Theonastus episcopus Alexandrinus. 23. Augusti.
 Theonestus episcopus Altini, & mart. 30. Octobris.
 Theonilla mart. Ægææ sub Dioclet. supra cum Claudio. 23. Augusti.
 Theopemptus mart. in Cilicia sub Dioclet. infra cum Zosimo. 3. Ianuarij.
 Theophanes monachus Constantinopoli, confessor sub Leone Armeno. 12. Martij.
 Theophanes, & socij Constantinopoli. 4. Decembris.
 Theophanes monachus episcopus Nicænus, supra cum Theodoro. 27. Decembris.
 Theophila virgo mart. Nicomediæ sub Dioclet. supra cum Inde. 28. Decembris.
 Theophilus diaconus, & Helladius mart. in Libya. 8. Ianuarij.
 Theophilus scholasticus mart. Cæfareæ. 6. Februarij.
 Theophilus mart. supra cum Saturnino. 6. Februarij.
 Theophilus mart. Romæ, supra cum Macario. 28. Febr.
 Theophilus episcopus Cæsariensis. 5. Martij.
 Theophilus episcopus Nicomediensis. 7. Martij.
 Theophilus episcopus Brixienfis. 27. Aprilis.
 Theophilus prætor mart. in Cypro. 22. Iulij.
 Theophilus mart. sub Dioclet. infra cum Trophimo. 23. Iulij.
 Theophilus mart. Alexandria, supra cum Ammone. 8. Septembris.
 Theophilus monachus Constantinopoli, confessor sub Isaurico. 2. Octobris.
 Theophilus episcopus Antiochenus. 13. Octobris.
 Theophilus mart. Cæfareæ sub Decio, supra cum Germano. 3. Nouembris.
 Theophilus miles mart. Alexandria, supra cum Ammone. 20. Decembris.
 Theopiftes & Theopifthus mart. Romæ sub Hadriano, supra cum Eustachio. 20. Septembris.
 Theopompus mart. supra cum Synesio. 21. Maij.
 Theoprepides mart. supra cum Phileto. 27. Martij.
 Theoticus mart. Antinoi, supra cum Ariano. 8. Martij.

Theotimus episcopus Tomis. 20. Aprilis.
 Theotimus mart. sub Maximino, supra cum Domino. 5. Nouembris.
 Theotimus & Basilianus mart. Laodiceæ. 18. Decemb.
 Theotimus mart. Tripoli, supra cum Luciano. 24. Dec.
 Thepseus mart. in Cappadocia sub Alexandro. 1. Iun.
 Thepseus mart. Nicææ sub Maximino, supra cum Eustachio. 20. Nouembris.
 Thessalonica mart. Amphipoli, supra cū Aucto. 7. Nou.
 Theufeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mart. Nicææ. 13. Martij.
 Thomaidēs mart. Alexandria. 14. Aprilis.
 Thomas Aquinas ord. Prædic. in monast. Fossanouæ. 7. Martij.
 Thomas episcopus Herfordiensis. 2. Octobris.
 Thomas monachus Antiochiæ. 18. Nouembris.
 Thomas Apostolus, mart. Calaminæ. 21. Decembris.
 Eius Vigilia. 20. Decembris.
 Eiusdem Translatio, Edeffæ. 5. Iulij.
 Thomas episcopus Cantuarien. & mart. 29. Decemb.
 Thrafeas episcopus Eumeniæ, mart. Smyrnæ. 5. Octob.
 Thrason, Pontianus, & Prætextatus mart. Romæ sub Maximiano. 11. Decembris.
 Thyrsus & Proiectus mart. 24. Ianuarij.
 Thyrsus, Leucius, & Callinicus mart. Apolloniæ sub Decio. 28. Ianuarij.
 Thyrsus mart. Alexand. supra cum Saturnino. 31. Ian.
 Thyrsus diaconus mart. Augustoduni, supra cum Andochio. 24. Septembris.
 Tiberius, Modestus, & Florentia mart. in territ. Agathensi sub Dioclet. 10. Nouembris.
 Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. Romæ sub Alexandro. 14. Aprilis.
 Tiburtius mart. Romæ sub Dioclet. 11. Augusti.
 Tiburtius mart. in Sabinis, supra cum Hyacintho. 9. Septembris.
 Tigides & Remedius episcopi, in oppido Vapingo. 3. Februarij.
 Tigrius presbyt. & Eutropius lector mart. Constantinopoli. 12. Ianuarij.
 Timolaus, duo Dionysij, Pausides, Romulus, duo Alexandri, & Agapius mart. Cæfareæ sub Diocletiano. 24. Martij.
 Timon diaconus de VII. mart. Corinthi. 19. Aprilis.
 Timotheus discipulus B. Pauli, episcopus Ephesus & mart. 24. Ianuarij.
 Eiusdem Translatio, Constantinopoli. 9. Maij.
 Timotheus mart. Romæ sub Antonino, supra cum Marco. 24. Martij.
 Timotheus & Diogenes mart. in Macedonia. 6. Aprilis.
 Timotheus & Maura mart. in Thebaide. 3. Maij.
 Timotheus, Polius, & Euty chius diaconi mart. in Mauritania. 21. Maij.
 Timotheus mart. Romæ, supra cum Faustino. 22. Maij.
 Timotheus episc. Prusadis, mart. sub Iulian. 10. Iunij.
 Timotheus, Tecla, & Agapius mart. in Palæstina sub Dioclet. 19. Augusti.
 Timotheus mart. Romæ. 22. Augusti.
 Timotheus & Apollinaris mart. Rhemis. 23. Augusti.
 Timotheus & Faustus mart. Antiochiæ. 8. Septembris.
 Timotheus diaconus mart. in Mauritania. 19. Decemb.
 Titianus episcopus Opitergij. 16. Ianuarij.
 Titianus episcopus Brixienfis. 3. Martij.
 Titus discip. B. Pauli, & Cretensium episcopus. 4. Ian.
 Titus diaconus mart. Romæ sub Gothis. 16. Augusti.
 Tobias mart. Sebastæ sub Licinio, supra cum Carterio. 2. Nouembris.
 Torpes mart. sub Nerone, Pifis in Tuscia. 17. Maij.
 Torquatus episcopus Accitanus, Ctesiphon, Secundus, Indaletius, Cæcilius, Hefychius, & Euphrasius episcopi in Hispania. 15. Maij.

Totnanus diaconus mart. Herbipoli, supra cum Chyliano. 8. Iulij.
 Tranquillinus mart. Romæ sub Dioclet. 6. Iulij.
 Transfiguratio Domini in monte Thabor. 6. Augusti.
 Translatio S. Andreae Apostoli, Cōstantinopoli. 9. Maij.
 Augustini episcopi, Papiæ. 28. Februarij.
 Dominici ord. Præd. Bononiæ. 24. Maij.
 Francisci confessoris, Assisij. 25. Maij.
 Frigidiani episcopi Lucensis. 18. Nouembris.
 Gregorij Nazianzeni, Romæ. 11. Iunij.
 Herculani episcopi & mart. Perusæ. 1. Martij.
 Hieronymi presbyteri, Romæ. 9. Maij.
 Ignatij episcopi & mart. Antiochiæ. 17. Decembris.
 Ioannis Chryostomi, Constantinopoli. 27. Ianuar.
 Iulianæ virginis & mart. Cumis. 16. Februarij.
 Lucæ Euangelistæ, Constantinopoli. 9. Maij.
 Marci Euangelistæ, Venetijs. 31. Ianuarij.
 Mariæ Iacobi, Verulis. 25. Maij.
 Mariæ virginis, Venetijs. 17. Iulij.
 Martini episcopi, Turonis. 4. Iulij.
 Matthæi Apostoli, Salerni. 6. Maij.
 Monicæ matris S. Augustini, Romæ. 9. Aprilis.
 Nicolai episcopi Myreæ, Barij in Apulia. 9. Maij.
 Stephani protomartyris, Romæ. 7. Maij.
 Thomæ Apostoli, Edeffæ. 3. Iulij.
 Timothei Ephesiorum episc. Constantinop. 9. Maij.
 Trecenti Martyres Carthagine sub Valeriano. 24. Aug.
 Trecenti Martyres Colonia sub Maximiano. 15. Octob.
 Trecenti & decem Martyres in Perfide. 9. Maij.
 Trecenti decem & octo Martyres Colonia sub Maximiano, supra cum Gereone. 10. Octobris.
 Trecenti trigintanovem Monachi mart. Constantinopoli sub Copronymo, supra cum Stephano. 28. Nou.
 Trecenti quinquaginta Monachi martyres in Syria. 31. Iulij.
 Trecenti septuagintaquinque Martyres sub Decio, supra cum Paramone. 29. Nouembris.
 Tres milites mart. Romæ sub Nerone. 2. Iulij.
 Tres pueri in Babylonia. 16. Decembris.
 Triginta milites mart. Romæ sub Dioclet. 1. Ianuarij.
 Triginta milites mart. Antiochiæ, supra cum Marco. 28. Septembris.
 Triginta Martyres Romæ sub Dioclet. 22. Decembris.
 Trigintatres Martyres Nicææ. 16. Augusti.
 Trigintaquatuor mart. Lugduni sub Antonino, supra cum Alexandro. 24. Aprilis.
 Trigintaseptem Martyres in Thracia. 20. Augusti.
 Triginta octo Monachi mart. in monte Sina. 14. Ian.
 Trigintanovem Martyres in Palæstina sub Maximino. 4. Maij.
 Triphenes mart. Cyzici. 31. Ianuarij.
 Triphina mart. in Sicilia, supra cum Agathone. 5. Iulij.
 Tripos mart. Romæ sub Aureliano, supra cum Basilide. 10. Iunij.
 Troadius mart. Neocæsareæ sub Decio. 28. Decembris.
 Troianus episcopus Santonenfis. 30. Nouembris.
 Trophimus & Thalut mart. Laodiceæ sub Diocletiano. 11. Martij.
 Trophimus & Eucarpus mart. 18. Martij.
 Trophimus & Theophilus mart. sub Dioclet. 23. Iulij.
 Trophimus, Sabbatius, & Dorymedon mart. Antiochiæ & Synnada sub Probo. 19. Septembris.
 Trophimus discipulus beati Pauli, & episcopus Arelaten. 29. Decembris.
 Trudo presbyter in pago Hasbanio. 23. Nouembris.
 Tryphenna & Tryphosa Iconij. 10. Nouembris.
 Tryphillus episcopus in Cypro. 13. Iunij.
 Tryphon mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ian.
 Tryphon, & alij XII. mart. Alexandria. 3. Iulij.
 Tryphon & Respicus martyres, & Nympha virgo. 10. Nouembris.

Tryphonia vxor Decij, Romæ. 18. Octobris.
 Tryphosa, Iconij, supra cum Tryphenna. 10. Nouemb.
 Turianus episcopus in Britannia. 13. Iulij.
 Turibius episcopus Asturicensis. 16. Aprilis.
 Tychicus B. Pauli discipulus, in Cypro. 29. Aprilis.
 Tychon episcopus in Cypro. 16. Iunij.
 Tyrannio, Siluanus, Peleus, & Nilus episcopi, & Zenobius presbyt. mart. in Phœnicia sub Diocletiano. 20. Februarij.

V

Valens episcopus & mart. cum tribus pueris. 21. Maij.
 Valens diaconus, Paulus, & alij nouem mart. Cæfareæ sub Maximino. 1. Iunij.
 Valens episcopus Veronensis. 26. Iulij.
 Valentina virgo & mart. cum focia in Palæstina. 25. Iul.
 Valentinus presbyter & martyr Romæ sub Claudio. 14. Februarij.
 Valentinus episcopus Interamnen. & mart. 14. Februar.
 Valentinus episcopus Treuren. & mart. 16. Iulij.
 Valentinus episcopus. 29. Octobris.
 Valentinus presbyt. & Hilarius diaconus mart. Viterbij sub Maximiano. 3. Nouembris.
 Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. Rauennæ sub Dioclet. 11. Nouembris.
 Valentinus, Solutor, & Victor mart. Rauennæ sub Dioclet. 13. Nouembris.
 Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola mart. Rauennæ sub Maximiano. 16. Decembris.
 Valentio mart. Dorostori, supra cū Passicrate. 25. Maij.
 Valeria mart. Mediolani. 28. Aprilis.
 Valeria mart. Cæfareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
 Valeria virgo & mart. Lemouicis. 9. Decembris.
 Valerianus mart. Romæ sub Alexandro, supra cum Tiburtio. 14. Aprilis.
 Valerianus martyr Antiochiæ, supra cum Restituto. 23. Augusti.
 Valerianus mart. Alexandria sub Maximino, supra cum Hieronide. 12. Septembris.
 Valerianus mart. Cabilonen. 15. Septembris.
 Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. Nouioduni. 17. Septembris.
 Valerianus episcopus Aquileiensis. 27. Nouembris.
 Valerianus, Vrbanus, Crescens, Eustachius, Cresconius, Crescentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus episcopi & confessores in Africa. 28. Nouembris.
 Valerianus episcopus in Africa sub Geiserico. 15. Decembris.
 Valerius episcopus Cæsaraugustan. 28. Ianuarij.
 Valerius discipulus beati Petri, & episcopus Treuren. 29. Ianuarij.
 Valerius & Ruffinus martyres Sueffione sub Dioclet. 14. Iunij.
 Valerius mart. in Africa, supra cum Ruffino. 16. Nouem.
 Varicus mart. in Africa, supra cum Secundo. 15. Nou.
 Varus miles, & septem Monachi mart. in Ægypto sub Maximino. 19. Octobris.
 Vbaldus episcopus Eugubinus. 16. Maij.
 Vedastus episcopus Atrebatensis. 6. Februarij.
 Venantius episcopus & mart. 1. Aprilis.
 Venantius, & alij decem mart. Camerini sub Decio. 18. Maij.
 Venantius abbas Turonis. 13. Octobris.
 Venerius episcopus Mediolanensis. 4. Maij.
 Venerius eremita in insula Palmaria. 13. Septembris.
 Veneranda virgo mart. in Gallia sub Antonino. 14. Nou.
 Venerandus mart. Trece. sub Aureliano. 14. Nouemb.
 Venustianus præses mart. Spoleti sub Maximiano, supra cum Sabino. 30. Decembris.

Venustus mart. in Africa, supra cum Heliodoro. 6. Maij.
 Venustus mart. Romæ, supra cum Faultino. 22. Maij.
 Veranus episcopus in territorio Aurelianensi. 19. Oct.
 Veranus episcopus Lugdunen. 11. Nouembris.
 Verecundus episcopus Veronensis. 22. Octobris.
 Verena virgo in territorio Constantien. 1. Septembris.
 Verianus mart. in Tuscia sub Decio, supra cum Secundiano. 9. Augusti.
 Verissimus, Maxima, & Iulia mart. Vlysiopone sub Dioclet. 1. Octobris.
 Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij XVI. mart. Adrumeti in persecut. Vuandal. 21. Februarij.
 Verus episcopus Viennensis. 1. Augusti.
 Verus episcopus Salernitan. 23. Octobris.
 Vetius Epagathus mart. Lugduni sub Antonino, supra cum Photino. 2. Iunij.
 Viator minister B. Iusti, Lugduni. 21. Octobris.
 Viator episcopus Bergomenfis. 14. Decembris.
 Victor mart. Ebreduni sub Dioclet. infra cum Vincen-
 tio. 22. Ianuarij.
 Victor mart. Alexandria, supra cum Saturnino. 31. Ian.
 Victor mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
 Victor confessor in territorio Archiacensi. 26. Februar.
 Victor, Victorinus, Claudianus, & Bassa mart. Nicomedia. 6. Martij.
 Victor mart. in Africa. 10. Martij.
 Victor mart. supra cum Photina. 20. Martij.
 Victor mart. Theffal. supra cum Dominico. 30. Martij.
 Victor & Stephanus mart. in Ægypto. 1. Aprilis.
 Victor mart. Bracari. 12. Aprilis.
 Victor, Zoticus, Zenon, Acindinus, Cafarius, Seuerianus, Chrysochorus, Theonas, & Antoninus mart. sub Dioclet. 20. Aprilis.
 Victor mart. Mediolani sub Maximiano. 8. Maij.
 Victor & Corona mart. in Syria sub Antonin. 14. Maij.
 Victor mart. Alexandria, supra cum Adrione. 17. Maij.
 Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mart. Massilia. 21. Iulij.
 Victor, Stercatius, & Antinogenes mart. Emerita sub Dioclet. 24. Iulij.
 Victor Papa & mart. Romæ. 28. Iulij.
 Victor episcopus Vticensis. 23. Augusti.
 Victor mart. in Hispania. 26. Augusti.
 Victor episcopus & mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Nemesiano. 10. Septembris.
 Victor mart. Chalcedone sub Dioclet. supra cum So-
 thene. 10. Septembris.
 Victor mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Cy-
 priano. 14. Septembris.
 Victor mart. in Gallia sub Maximiano, supra cum Mau-
 ritio. 22. Septembris.
 Victor & Vrsus martyres Solodori sub Maximiano. 30. Septembris.
 Victor, & socij mart. in territ. Colonienfi. 10. Octob.
 Victor, Alexander, & Marianus mart. 17. Octobris.
 Victor episcopus Capuanus. 17. Octobris.
 Victor mart. in Africa, supra cum Publio. 2. Nouemb.
 Victor mart. Rauenna sub Dioclet. supra cum Valen-
 tino. 13. Nouembris.
 Victor mart. Nicomedia, supra cum Ambico. 3. Dec.
 Victor mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Irenæo. 15. Decembris.
 Victor mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. Decem.
 Victor mart. in Africa, supra cum Castore. 28. Decem.
 Victor mart. in Africa, supra cum Dominico. 29. Dec.
 Victoria mart. Cordubæ sub Dioclet. supra cum Acif-
 clo. 17. Nouembris.
 Victoria virgo & mart. Romæ sub Decio. 23. Decem.
 Victorianus Proconsul, duo germani Aquifregienfes,

duo Frumentij mercatores mart. in Africa sub Hun-
 neric. 23. Martij.
 Victorianus mart. in Isauria, supra cum Aquilino. 16. Maij.
 Victoricus mart. in Africa sub Valeriano, supra cum
 Montano. 24. Februarij.
 Victoricus, Fulcianus, & Gentianus mart. Ambiani sub
 Maximiano. 11. Decembris.
 Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Diofco-
 rus, Serapion, & Papias mart. in Ægypto sub Nu-
 meriano. 25. Februarij.
 Victorinus mar. Nicomedia, supra cum Victore. 6. Mart.
 Victorinus mar. Nicomedia, supra cum Pastore. 29. Mart.
 Victorinus mart. Romæ sub Traiano, supra cum Maro-
 ne. 15. Aprilis.
 Victorinus mart. Aruernis, supra cum Cassio. 15. Maij.
 Victorinus confessor Camerini. 8. Iunij.
 Victorinus mart. Romæ, supra cum Claudio. 7. Iulij.
 Victorinus episcopus Amiterni mart. Romæ sub Nerua
 Traiano. 5. Septembris.
 Victorinus mart. Messana, supra cum Placido. 5. Octob.
 Victorinus episcopus Pictauieni. mart. sub Dioclet. 2. Nou.
 Victorinus mart. Romæ sub Dioclet. supra in, Quatuor
 Coronati. 8. Nouembris.
 Victorinus mart. Rauenna sub Dioclet. supra cum Va-
 lentino. 11. Nouembris.
 Victorinus mart. in Africa, supra cum Seuero. 2. Dec.
 Victorinus mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. De-
 cembris.
 Victorius mart. Cafareæ, supra cum Polyucto. 21. Maij.
 Victorius episcopus Cenomanen. 1. Septembris.
 Victorius mart. Legione sub Dioclet. supra cum Clau-
 dio. 30. Octobris.
 Victorius episcopus Rhotomagen. sub Iuliano. 7. Augusti.
 Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij
 XXX. mart. in Africa. 18. Decembris.
 Vigilia Epiphaniæ Domini. 5. Ianuarij.
 Mattheæ Apostoli. 23. Februarij.
 Ioannis Baptistæ. 23. Iunij.
 Petri & Pauli Apost. 28. Iunij.
 Iacobi Apostoli. 24. Iulij.
 Laurentij martyris. 9. Augusti.
 Assumptionis B. Mariæ. 14. Augusti.
 Bartholomæi Apostoli. 24. Augusti.
 Matthei Apostoli. 20. Septembris.
 Simonis & Iudæ Apost. 27. Octobris.
 Omnium Sanctorum. 31. Octobris.
 Andreæ Apostoli. 29. Nouembris.
 Thomæ Apostoli. 20. Decembris.
 Natiuitatis Domini. 24. Decembris.
 Vigilius episcopus Tridentin. & mart. 26. Iunij.
 Vigilius episcopus Brixienfis. 26. Septembris.
 Viginti martyres Tarfi sub Dioclet. 6. Iunij.
 Viginti Martyres Nicomedia sub Dioclet. 23. Decem.
 Vigintitres Mart. Romæ sub Dioclet. 5. Augusti.
 Vigor episcopus Baiocensis. 1. Nouembris.
 Vincentius leuita & mart. Valentia. 22. Ianuarij.
 Vincentius, Orontius, & Victor mart. Ebreduni sub
 Dioclet. 22. Ianuarij.
 Vincentius mart. in Africa, supra cum Datio. 27. Ian.
 Vincentius Ferrerius ord. Præd. in Britannia. 5. Aprilis.
 Vincentius mart. Cuacoliberi. 19. Aprilis.
 Vincentius confessor Ebreduni, supra cum Marcellino.
 20. Aprilis.
 Vincentius mart. in Portu Romano. 24. Maij.
 Vincentius presbyter Lerinenfis. 24. Maij.
 Vincentius leuita & mart. Agenni. 9. Iunij.
 Vincentius mart. Romæ. 24. Iulij.
 Vincentius mart. Romæ sub Commodus, supra cum Eu-
 sebio. 25. Augusti.
 Vincentius & Lætus mart. in Hispania. 1. Septembris.
 Vincentius abbas & mart. in Hispania. 11. Septembris.
 Vincen-

Vincencius, Sabina, & Christeta mart. Abulæ. 27. Oct.
 Vincula S. Petri, Romæ. 1. Augusti.
 Vindemialis, Eugenius, & Longinus episcopi & mart.
 in Africa sub Hunnerico. 2. Maij.
 Vindonius confessor in Campania, supra cum Prisco.
 1. Septembris.
 Virgines sex mart. Nicomedia sub Maximiano. 19. Maij.
 Virgines septem mart. Sirmij. 9. Aprilis.
 Virgines XL. mart. Heracleæ sub Licinio. 1. Septembris.
 Virgines XL. mart. Antiochia sub Decio. 24. Decem.
 Virgines plurimæ martyres in Africa sub Hunnerico.
 16. Decembris.
 Visitatio B. Mariæ ad Elizabeth. 2. Iulij.
 Vissia virgo & mart. Firmi. 12. Aprilis.
 Vitalianus Papa, Romæ. 27. Ianuarij.
 Vitalianus episcopus Capuanus. 16. Iulij.
 Vitalicus mart. Ancyra, supra cum Rufino. 4. Septemb.
 Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus martyres, Smyrnæ.
 9. Ianuarij.
 Vitalis mart. in Africa, supra cum Epicteto. 9. Ianuarij.
 Vitalis, Felicula, & Zenon mart. Romæ. 14. Februarij.
 Vitalis mart. Alexandria, supra cum Aratore. 21. April.
 Vitalis mart. Rauenna. 28. Aprilis.
 Vitalis mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Ari-
 stone. 2. Iulij.
 Vitalis mart. Romæ sub Antonino, supra in, Septem
 fratres. 10. Iulij.
 Vitalis mart. in Gallia sub Maximiano, supra cum Mau-
 ritio. 22. Septembris.
 Vitalis mart. Cafareæ sub Decio, supra cum Germano.
 3. Nouembris.
 Vitalis & Agricola mart. Bononia. 4. Nouembris.
 Vitus, Modestus, & Crescentia mart. in Lucania sub
 Dioclet. 15. Iunij.
 Viuentiolus episcopus Lugdunen. 12. Iulij.
 Viuentius confessor in monast. Verfiaco. 13. Ianuarij.
 Viuianus episcopus Santonenfis. 28. Augusti.
 Viuina virgo, Bigardis. 17. Decembris.
 Vldaricus episcopus Augusta. 4. Iulij.
 Vlpianus mart. Tyri sub Maximiano. 3. Aprilis.
 Volusianus episcopus Turonen. 18. Ianuarij.
 Vrbanus mart. Antiochia sub Decio, supra cum Baby-
 la. 24. Ianuarij.
 Vrbanus mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martij.
 Vrbanus episcopus Lingonienfis. 2. Aprilis.
 Vrbanus mart. supra in, XVIII. Mart. Cafaraug. 16. Apr.
 Vrbanus Papa & mart. Romæ. 25. Maij.
 Vrbanus mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Ari-
 stone. 2. Iulij.
 Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & socij LXXVII.
 mart. Constantinopoli sub Valente. 5. Septembris.
 Vrbanus mart. supra cum Ampliato. 31. Octobris.
 Vrbanus episcopus confessor in Africa, supra cum Va-
 leriano. 28. Nouembris.
 Vrbanus episcopus Theani. 7. Decembris.
 Vrciscenus episcopus Papiensis. 21. Iunij.
 Vrsicinus mart. Rauenna. 19. Iunij.
 Vrsicinus episcopus Senonenfis. 24. Iulij.
 Vrsicinus episcopus Brixienfis. 1. Decembris.
 Vrsicinus mart. in Illyrico sub Maximiano. 14. Augusti.
 Vrsinus episcopus Bituricensis. 9. Nouembris.
 Vrsinus episcopus, in cœnobio Laubien. 19. Aprilis.
 Vrsula, & sociæ virg. & mart. Colonia. 21. Octobris.
 Vrsus episcopus Rauenna. 13. Aprilis.
 Vrsus episcopus Antifiodorensis. 30. Iulij.
 Vrsus mart. Solodori sub Maximiano, supra cum Vi-
 ctore. 30. Septembris.
 Vithazanes mart. in Perfide sub Sapore, supra cum Si-
 meone. 21. Aprilis.
 Vualabonfus diaconus & mart. Cordubæ, supra cum
 Petro presbytero. 7. Iunij.

Vualburga virgo in Anglia, supra cum Asapho. 1. Maij.
 Vualericus abbas Ambiani. 1. Aprilis.
 Vualfridus episcopus Eboracenfis. 12. Octobris.
 Vuanelus abbas monast. Blandinij. 22. Iulij.
 Vuenceffaus dux Boemia & mart. 28. Septembris.
 Vuenefrida virgo & mart. in Africa. 3. Nouembris.
 Vuigbertus presbyter in Germania. 13. Augusti.
 Vuilgefertes virgo & mart. in Lustania. 26. Iulij.
 Vuilleadus episcopus Bremenfis. 8. Nouembris.
 Vuillebaldus episcopus Eistetenfis. 7. Iulij.
 Vuillibrordus episcopus Traiecten. 7. Nouembris.
 Vuinocus abbas apud Bergas. 6. Nouembris.
 Vuiro episcopus in Scotia. 8. Maij.
 Vuistremundus monachus mart. Cordubæ, supra cum
 Petro presbytero. 7. Iunij.
 Vulfranus episcopus Senonenfis. 20. Martij.
 Vulmarus abbas in pago Bolonienfi. 20. Iulij.
 Vuolfgangus episcopus Ratisponensis. 31. Octobris.

X

XANTIPPA & Polyxena Apostolorum discipu-
 læ, in Hispania. 23. Septembris.
 Xynorides mart. Antiochia. 24. Ianuarij.
 Xyftus Primus Papa & mart. Romæ sub Hadriano.
 6. Aprilis.
 Xyftus Secundus Papa, Felicissimus & Agapitus dia-
 cono, Ianuarius, Magnus, Innocentius, & Stephanus
 subdiaconi, & Quartus mart. Romæ sub Valeriano.
 6. Augusti.
 Xyftus Tertius Papa, Romæ. 28. Martij.
 Xyftus episcopus Rhemenfis & mart. sub Nerone. 1. Se-
 ptembris.

Z

ZACHARIAS Papa, Romæ. 15. Martij.
 Zachariæ episcopus Viennensis & mart. sub Tra-
 iano. 26. Maij.
 Zachariæ episcopus Nicomedia & mart. 10. Iunij.
 Zachariæ propheta. 6. Septembris.
 Zachariæ pater B. Ioannis Baptistæ. 5. Nouembris.
 Zacchæus episcopus Hierosolymitan. 23. Augusti.
 Zacchæus mar. in Palæstina sub Diocletiano, supra cum
 Alphæo. 17. Nouembris.
 Zamas episcopus Bignonienfis. 24. Ianuarij.
 Zambdas episcopus Hierosolymitan. 19. Februarij.
 Zanitas, Lazarus, Marotas, Narses, & alij quinque mar-
 tyres in Perfide sub Sapore. 27. Martij.
 Zebina mart. Cafareæ sub Maximiano, supra cum Anto-
 nino. 13. Nouembris.
 Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia mart. Cafareæ.
 5. Iunij.
 Zenaides & Philonilla beati Pauli discipulæ, Tarfi.
 11. Octobris.
 Zenas mart. Philadelphæ, infra cum Zenone. 23. Iunij.
 Zeno mart. Romæ, supra cum Vitale. 14. Februarij.
 Zeno mart. 5. Aprilis.
 Zeno episcopus Veronensis & mart. sub Gallieno.
 12. Aprilis.
 Eiusdem Ordinatio. 8. Decembris.
 Zeno mart. sub Dioclet. supra cum Victore. 20. Aprilis.
 Zeno & Zenas mart. Philadelphæ. 23. Iunij.
 Zeno mart. Romæ cum decem millibus ducentis tri-
 bus. 9. Iulij.
 Zeno mart. Alexandria, supra cum Philippo. 15. Iulij.
 Zeno, Concordius, & Theodorus mart. Nicomedia.
 2. Septembris.
 Zeno & Chariton mart. 3. Septembris.
 Zeno mart. Melitine sub Dioclet. supra cum Eudoxio.
 5. Septembris.

INDEX NOMIN. SANCTORVM.

Zeno mart. in Palæstina sub Iuliano, supra cum Eusebio. 8. Septembris.
 Zeno miles mart. Alexandria, supra cum Ammone. 20. Decembris.
 Zeno miles martyr Nicomediæ sub Dioclet. 22. Decembris.
 Zeno episcopus Maiumæ. 26. Decembris.
 Zenobia mart. Ægææ sub Dioclet. 30. Octobris.
 Zenobius presbyt. & martyr in Phœnicia sub Dioclet. supra cum Tyrannione. 20. Februarij.
 Zenobius episcopus Florentinus. 25. Maij.
 Zenobius presbyt. mart. Sidone sub Dioclet. 29. Oct.
 Zenobius episcopus Ægææ, & Zenobia eius soror mart. sub Dioclet. 30. Octobris.
 Zenobius mart. Tripoli, supra cum Luciano. 24. Dec.
 Zephyrinus Papa & mart. Romæ. 26. Augusti.
 Zeticus mart. in Creta sub Decio, supra cum Theodulo. 23. Decembris.
 Zoa mart. Romæ sub Dioclet. 5. Iulij.
 Zoe mart. sub Hadriano, supra cum Exuperio. 2. Maij.
 Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Dioclet. mart. in Iltria. 24. Maij.
 Zoilus, & alij XIX. mart. Cordubæ. 27. Iunij.
 Zosima mart. in Portu Romano, supra cum Eutropio. 15. Iulij.
 Zosimus, Athanasius, Theopemptus, & Theonas mart. in Cilicia sub Dioclet. 3. Ianuarij.

Zosimus martyr Carthagine, supra cum Heraclio. 11. Martij.
 Zosimus episcopus Syracusanus. 30. Martij.
 Zosimus anachoreta in Palæstina. 4. Aprilis.
 Zosimus mart. Sozopoli sub Traiano. 19. Iunij.
 Zosimus mart. Antiochiæ, supra cum Marco. 28. Septembris.
 Zosimus confessor in Palæstina. 30. Nouembris.
 Zosimus mart. Antiochiæ, supra cum Druso. 14. Dec.
 Zosimus mart. in Macedonia, supra cum Rufo. 18. Decembris.
 Zosimus mart. Nicææ, supra cum Dario. 19. Decemb.
 Zosimus Papa, Romæ. 26. Decembris.
 Zoticus, Rogatus, Modestus, Castulus, & XL. milites mart. in Africa. 12. Ianuarij.
 Zoticus mart. Tibure. 12. Ianuarij.
 Zoticus martyr Alexandria, supra cum Tharsicio. 31. Ianuarij.
 Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mart. Romæ. 10. Februarij.
 Zoticus mart. sub Dioclet. supra cum Victore. 20. Apr.
 Zoticus episcopus Comanæ mart. sub Seuerio. 21. Iulij.
 Zoticus mart. Nicomediæ sub Maximiano, supra cum Agathonico. 22. Augusti.
 Zoticus mart. Nicomediæ, supra cum Dasio. 21. Oct.
 Zoticus presbyter Constantinopoli. 31. Decembris.

FINIS.

INDEX

INDEX TOPOGRAPHICVS.

IN QVO

Relatis primum prouincijs, vrbibus, oppidis, ac locis omnibus, de quibus in hoc Martyrologio fit mentio,

SINGVLIS DEINDE SANCTORVM NOMINA, ad quos pertinent, subnectuntur ordine alphabetico.

ABERDO in Hibernia.
 Abula in Hispania.
 Achaia.

Adrumetum.
 Aegæa in Cilicia.
 Aegina insula.
 Aegyptus.
 Aemilia Italia prouincia.
 Aethiopia.
 Africa.
 Agathense territorium.
 Agaunense monasterium.
 Agennum in Gallia.
 Agrigentum.
 Alba in Pannonia.
 Albanum.
 Albigenfis ciuitas.
 Albintimeliu in Liguria.
 Alexandria.
 Altinum.
 Aluernia mons in Etruria.
 Amasea in Ponto.
 Amastris in Paphlagonia.
 Amathunta in Cypro.
 Ambianum, Ambianenses, & Ambianense territorium.
 Ameria in Vmbria.
 Amida in Mesopotamia.
 Amisus in Paphlagonia.
 Amiternum in Vestinis.
 Amphipolis in Macedonia.
 Anagnia.
 Anastasiopolis.
 Anaunia.
 Anazarbus in Cilicia.

Ancona.
 Ancyra in Galatia.
 Andania apud Septē Ecclesias.
 Andegauum.
 Anderlacum.
 Anglia.
 Antinoum, & Antinoopolis in Aegypto.
 Antiochia Pisidia.
 Antiochia in Syria.
 Antisiodorum; Antisiodorensis pagus, & Antisiodorensē territorium.
 Antrum insula Ligeris.
 Apamea in Phrygia.
 Apamea in Syria.
 Aphrodisia in Caria.
 Apollonia.
 Aqua in Gallia.
 Aquila in Vestinis.
 Aquinum.
 Arabia.
 Arabisum in Armenia inferiore.
 Ararath mons.
 Arausica in Gallia.
 Arbela in Persia.
 Arbona in Germania.
 Arcanum in Latio.
 Archiacum.
 Arelate.
 Aretium in Tuscia.
 Argentomachum castrum.
 Argentoratum, & Argentoratense territorium.
 Ariminum.
 Armenia.
 Aruerni.

Ascalo.
 Asculum in Piceno.
 Asia.
 Assisum in Vmbria.
 Astensis vrbis.
 Astiagensis ciuitas.
 Asturicensis ciuitas.
 Athenæ.
 Atina.
 Attrebatum, vel Attrebatensis pagus, & Attrebatense territorium.
 Auenio.
 Augiense monast. in Gallia.
 Augusta in Rhetia.
 Augusta Euphratesia.
 Augusta Veromanduorum.
 Augusta in Britannia.
 Augustodunum, & Augustodunense territorium.
 Auiensis ciuitas in Vestinis.
 Aulona.
 Aureliani, & Aurelianense territorium.
 Auscium.
 Austria.
 Auximum in Piceno, vel Oximum, & Oximensis pagus.

B

BABVCVM in Herculicis.
 Babylonia.
 Baioci.
 Bambergæ.
 Barcino.
 Barium.
 Begabar.

Bello-

Bellouacum.
 Beluacense territorium.
 Beneuentum.
 Belgæ.
 Bergomum.
 Beroea.
 Berytus.
 Bethlehem Iudæ.
 Bigarda prope Bruxellam.
 Bingia in Moguntinensi diocesi.
 Bisuntinum territorium.
 Bithynia.
 Biturices, & Bituricense territorium.
 Blaiuum castrum.
 Blesæ.
 Bobacense monasterium.
 Blandinium monasterium.
 Bobiense monasterium.
 Boëmia.
 Boloniensis pagus Gallia.
 Bonna in Germania.
 Bononia.
 Brabantia.
 Bracarum.
 Brema.
 Brincola in Prouincia.
 Briocensis ciuitas.
 Britannia.
 Britannia Minor.
 Briuates apud Aruernos.
 Brixia.
 Brixino.
 Bruga Flandrorum.
 Brundisium.
 Bulgaria.
 Burdigala.
 Burge in Hispania.
 Byblus in Palestina.
 Byblus in Phœnicia.

C

CABILO.
 Cabilonense territorium.
 Caa fluuius in Gallacia.
 Casar Augusta.
 Casarea in Cappadocia.
 Casarea in Mauritania.
 Casarea in Palestina.
 Casarea Philippi.
 Casena.

Caino castrum.
 Calabria.
 Calamina.
 Calciatensis ciuitas.
 Callium.
 Cameracum in Gallia.
 Camerinum.
 Canusium in Apulia.
 Campania.
 Cantuaria in Anglia.
 Cappadocia.
 Capua.
 Caralis in Sardinia.
 Carmelus mons.
 Carnotum in Gallia.
 Carrhe in Mesopotamia.
 Carthago.
 Casalensis ciuitas.
 Casinus mons.
 Castiopia in Corcyra.
 Castrensum pagus.
 Catalaunum in Gallia.
 Catana in Sicilia.
 Cauloliberum in Hispania.
 Celena in Pannonia.
 Cenomani.
 Centula monasterium.
 Chalcedon.
 Chalcis in Græcia.
 Chersonesus.
 Chios insula.
 Christolium in territorio Parisiensi.
 Cilicia.
 Cirtha in Numidia.
 Cistertium in Gallia.
 Clarauallense monasterium.
 Cluniacense cœnobium.
 Clusium in Etruria.
 Colonia Suffetulana in Africa.
 Colonia, & territorium Coloniense.
 Colossi.
 Comana in Ponto.
 Comani.
 Comana in Armenia.
 Comum, vel Nouocomum.
 Complutum in Hispania.
 Compostella.
 Concha in Hispania.
 Concordia.
 Constantia.
 Constantiense territorium.

Constantinopolis.
 Corduba.
 Corduba, alias Corduena in Persia.
 Corfinium in Pelignis.
 Corinthus.
 Corsica.
 Corycum in Phrygia.
 Cracouia in Polonia.
 Cremona.
 Creta.
 Cuma.
 Curia in Germania.
 Cyprus.
 Cyrene.
 Cyrinia.
 Cyrus in Syria.
 Cyclicus.

D

DACIA.
 Damascus.
 Dania.
 Dauentria in Belgis.
 Diensis ciuitas.
 Diuio castrum.
 Dorostorum in Mysia.
 Drizipara in Pannonia.
 Dyrrachium in Macedonia.

E

EBORA in Lusitania.
 Eboracum in Anglia.
 Ebredunum in Gallia.
 Ebroici, & Ebroicensis pagus.
 Edessa.
 Eleutheropolis in Palestina.
 Emerita in Hispania.
 Emesa in Phœnicia.
 Emmaus.
 Engolisma.
 Ephesus.
 Eugubium.
 Euorea in Epiro.

F

FALERIA in Tuscia.
 Fausina in Sardinia.
 Ferentum in Tuscia.
 Ferentinum in Hernicis.
 Fesula.

Fesula in Tuscia.
 Firmum in Piceno.
 Florentia.
 Fontanella monasterium.
 Formia in Campania.
 Forum Cornely.
 Forum Iulij.
 Forum Sempronij.
 Forum Sylla.
 Fossanova ad Tarracinam.
 Frisa.
 Frisinga.
 Fulginium.
 Fundi.
 Furconium in Vestinis.
 * Fabrianum in Piceno.

G

GALATIA.
 Gallia.
 Gallecia.
 Ganda, siue Gandensis portus.
 Gandanum.
 Gangra in Paphlagonia.
 Garganus mons.
 Gauali, & territorium Gaudalitanum.
 Gaza in Palestina.
 Gelduba.
 Genua.
 Gera in Aegypto.
 Germania.
 Gerunda in Hispania.
 Gortyna in Creta.
 Gratianopolis.

H

HADRIANOPOLIS.
 Halberstattum in Germania.
 Hannonia.
 Hasbanius pagus.
 Heliopolis.
 Hellepontus.
 Heraclea.
 Herbiopolis.
 Herfordia in Anglia.
 Herius insula.
 Hermopolis in Aegypto.
 Hibernia.
 Hierapolis.
 Hierosolyma.

Hipporegium.
 Hispalis in Hispania.
 Hispania.
 Hollandia.
 Homerita.
 Hor mons.
 Hus.

I

IBERI trans Pontum.
 Iconium.
 Ilerda in Hispania Tarracoenis.
 Iliberis in Hispania.
 Illyricum.
 Indi.
 Interamna.
 Isauria.
 Istria.
 Italica in Hispania.
 Iudæa.
 Iulia in territorio Parmensi.

L

LAMBÆSA in Numidia.
 Lampsacum in Hellesponto.
 Laodicea in Syria.
 Latium.
 Laubiense cœnobium.
 Laubie.
 Lauda.
 Laudunum, & Laudunense castrum.
 Lauriacum in Norico Ripensi.
 Legio in Hispania.
 Lemouices in Gallia.
 Leocata in Sicilia.
 Leodium in Belgio.
 Leontini in Sicilia.
 Lerinense monasterium.
 Lesbos insula.
 Libya.
 Lingones, & Lingoniense territorium.
 Lisuinus pagus.
 Londinium in Anglia.
 Luca in Tuscia.
 Lucania.
 Lugdunum, & territorium Lugdunense.

M

MACEDONIA.
 Machlinia.
 Madaurum.
 Maiuma.
 Malaca in Hispania.
 Malbodium monasterium.
 Malauallis.
 Mamiensis ciuitas.
 Mantua.
 Mantuanum monasterium sancti Benedicti.
 Marcianopolis in Thracia.
 Maronia in Syria.
 Marpurg oppidum.
 Marrochium in Africa.
 Martula.
 Massilia.
 Mauritania Casariensis.
 Mediolanum.
 Meditium monasterium.
 Melde, pagus, ciuitas, & territorium Meldense.
 Melitine.
 Merum in Phrygia.
 Mesopotamia.
 Messana.
 Metensis ciuitas in Gallia.
 Miledunum.
 Miletus.
 Mileuum in Numidia.
 Minda.
 Misna.
 Moguntia.
 Molisimense monasterium.
 Mons Pessulanus.
 Mons Politianus.
 Mopsuestia in Cilicia.
 Morauia.
 Mutala in Cappadocia.
 Mutina.
 Myra in Lycia.

N

NAMVRCENSIS
diocesis.

Nannes in Britannia minori.
Nantoniense castrum.
Narbona.
Narnia.
Nazareth.
Nazianzum.
Neapolis in Campania.
Nebo mons terre Moab.
Nemausium.
Neocæsarea.
Nicaa in Bithynia.
Nicia in Gallia.
Nicomedia.
Nicomedia in Armenia.
Nisibis.
Nitria.
Niuerne.
Niuiigella.
Nola in Campania.
Noricum.
Noruegia.
Nouaria.
Nouiodunum in Gallia.
Nouiomum in Belgio.
Nouocomum, vel Comum.
Nuceria.
Numidia.
Nursia.
Nuscium.
Nyssa.

O

OPITERGIUM.

Oscia in Hispania.
Ostia Tiberina.
Oxonium in Anglia.
Oxymensis pagus, vel Auximium.

P

PALÆSTINA.

Palentia.
Palmaria insula.
Palmyra in Syria.
Pamia in Gallia.
Pamphilia.
Pannonia.

Paphus in Cypro.
Papia.
Parma.
Parus insula.
Pasinianum monasterium.
Patauium.
Patra in Achaia.
Peligni.
Pelusium in Aegypto.
Pentapolis in Libya.
Pergamus in Asia.
Perge in Pamphilia.
Perona.
Persis.
Perusia.
Petra.
Petragorici, & Petragoricense territorium.
Phennense metallum Palaestinae.
Philadelphia in Arabia.
Philippi in Macedonia.
Phœnicia.
Phrygia.
Picenum.
Pictaui, & Pictauiensis pagus, & territorium.
Pinnensis ciuitas.
Pisa in Tuscia.
Pisidia.
Pistorium.
Placentia.
Polonia.
Polybotum in Asia.
Pompeopolis in Cilicia.
Ponscuruus apud Aquinum.
Pontia insula.
Pontinus pagus.
Pontus.
Populonium in Tuscia.
Portus Romanus.
Potentia in Lucania.
Praneste.
Prouincia Narbonensis.
Prusa in Bithynia.
Prusias in Bithynia.
Prussia.
Ptolemais in Palaestina.
Puteoli in Campania.

R

RATISPONA in Ba-
uaria.

Rauenna.
Reate.
Regium.
Rhetiaria.
Rhedones.
Rhemi, & pagus Rhemensis, & territorium.
Rhinocolura in Aegypto.
Rhotomagum.
ROMA.
Romaricum monasterium.
Rutheni.

S

SAAR terra.
Sabini.
Sacca in Sicilia.
Salamina Cypri.
Salernum.
Salisburgum.
Salona in Dalmatia.
Samaria in Palaestina.
Sannium.
Santi, & Santones.
Sardinia.
Satala in Armenia.
Saxonia.
Scetis Aegypti mons.
Sconaugia.
Scotia.
Scythopolis in Palaestina.
Sebasta in Armenia.
Sedunum.
Senæ.
Senones, & Senonense territorium.
Septa in Mauritania.
Septempedani in Piceno.
Sibapolis in Syria.
Sicilia.
Sida in Pamphilia.
Sido in Phœnicia.
Sigistericum in Gallia.
Signia.
Siluanectense castrum.
Siluiniacum.
Sina mons.
Singulonium in Mysia.
Sinuessæ.
Sirmium.
Siscia in Illyrico.
Smyrna.
Soli in Cypro.

Solo-

Solodorum in Gallia.
Sora.
Soracte mons.
Sozopolis.
Spoletum.
Stylum in Calabria.
Sublacum.
Suestio, & Suestiones.
Suetia.
Sulcitana insula apud Sardiniam.
Suppentonia.
Surrentum.
Sutrium.
Synnada.
Synope in Ponto.
Syracusa.
Syria.

T

TAGASTA in Africa.
Tarascum.

Tarentum.
Tarracina.
Tarracona.
Tarsus.
Taruanum, & Taruanense territorium, & Taruanensis pagus.
Taurinum.
Tauromenium in Sicilia.
Tenedos insula.
Terdona.
Tergesta.
Thabor mons.
Thagura in Africa.
Theanum.
Thebais.
Thebeste in Africa.
Thecua in Palaestina.
Theopolis.
Thessalonica.

Thinissa in Africa.
Thmuis in Aegypto.
Thora ciuitas.
Thracia.
Tibur.
Ticinum.
Tifernum.
Tingi in Mauritania.
Tolentinum.
Toletum.
Tolosa.
Tomi in Ponto.
Tornacum.
Traiectum.
Transaque in Marsis apud lacum Fucinum.
Trece, & Tricassinum territorium.
Treuiri.
Tridentum.
Tripolis in Phœnicia.
Troas.
Tuburbum.
Tudertum.
Tullum in Gallia.
Tungrenses.
Turiaso in Hispania.
Turoni, & pagus Turonicus.
Turres in Sardinia.
Tuscia.
Tusculanus ager.
Tyana in Cappadocia.
Tyle castrum.
Tyrus in Phœnicia.
Tyrrus in Tuscia.

V

VALENCENAE in
Belgis.
Valentia in Gallia.
Valentia in Hispania.

Valeria prouincia.
Vapingum.
Varadinum in Hungaria.
Varenni.
Vasio in Gallia.
Venafrum.
Venetia in Britannia.
Venetia.
Venusia in Apulia.
Vercelle.
Verolanium in Britannia.
Verona.
Versiacum.
Vertanum monasterium.
Veruli in Hernicis.
Vesontio in Gallis, & Bisuntinum territorium.
Vienna in Austria.
Vienna in Gallia.
Viennense territorium.
Vigilia in Apulia.
Vilcastinus pagus.
Vilna.
Vindecinum castrum.
Virodunum.
Viterbium.
Viuariense territorium.
Vlyspo in Lusitania.
Vmbria.
Vpsalum.
Vrbs vetus.
Vrgella in Hispania.
Vtica in Africa.
Vuastinensis pagus.
Vuerda.
Vuintonia in Anglia.
Vzalis in Africa.
Vzecia in Africa.

Z

ZEPHYRIUM in Ci-
licia.

A

ABERDONE in Hibernia.
Beanus episcopus. 16. Decembris. pag. 609
Abulæ in Hispania.
Secundus episcopus. 2. Maij. 215
Vincentius, Sabina, & Christeta martyres. 27. Octobris. 530
in Achaia.
Myro martyr. 17. Augusti. 403
Saryrus martyr. 17. Ianuarij. 27
Adrumeti in Africa.
Bonifacius, & Tecla. 30. Augusti. 429
Mauilus mart. 4. Ianuarij. 13
Verulus, Secundinus, Sircicus, Felix, Seruulus, Sa-

turninus, Fortunatus, & alij XVI. martyres. 21. Februarij. 102
Egææ in Cilicia.
Claudius, Asterius, & Neon martyres. 23. Aug. 414
Donuina & Theonilla mart. 23. Aug. 414
Cosmas, Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepus martyres. 27. septembris. 478
Zenobius & Zenobia mart. 30. Octobris. 534
in Egina insula.
Athanasia vidua. 14. Augusti. 397
in Aegypto.
Cheremon episcopus, & alij mart. 22. Decemb. 616
Crispinus episcopus. 7. Ianuarij. 19

M m m

Diofco-

INDEX TOPOGRAPHICVS.

Dioscorus mart. 18. Maij.	246	Eugenius episc. cum clero confessor. 13. Iulij.	339
Hieremias propheta. 10. Maij.	212	Faustinus, Lucius, Candidus, Calianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus mart. 15. Decemb.	608
Ioannes eremita. 27. Martij.	156	Feliciannus, Philappianus, & alij centum martyres. 30. Ianuarij.	63
Ionas monachus. 11. Februarij.	88	Felix, Simphronius, Hippolytus, & socij mart. 3. Februarij.	75
Ischyron & socij quinque mart. 1. Iunij.	269	Fidelis, Felix, & alij XX. martyres. 23. Martij.	151
Iulianus & 5000. mart. 16. Februarij.	95	Fortunatus & Marcianus martyres. 17. April.	189
Lycarion mart. 7. Iunij.	278	Fortunatus & Lucianus martyres. 13. Iunij.	288
Macarius abbas. 15. Ianuarij.	32	Fulgentius episcopus. 1. Ianuar.	1
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mart. 5. Iunij.	274	Heliodorus, & Venustus cum alijs LXXV. mart. 6. Maij.	223
Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles martyres. 4. Octobris.	400	Ianuarius, Maxima, Macaria mart. 8. April.	174
Moyse episcopus. 7. Februarij.	81	Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. 10. Iulij.	335
Nicanor mart. 15. Martij.	139	Incundianus mart. 4. Iulij.	325
Onuphrius anachoreta. 12. Iunij.	287	Laurentinus, Ignatius, & Celerina martyres. 3. Februarij.	75
Pachomius abbas. 14. Maij.	241	Lucius, Siluanus, Rutulus, Classicus, Secundinus, Fructulus, Maximus martyres. 18. Febr.	98
Paphnutius episcopus & confessor. 11. Septemb.	448	Maiores mart. 6. Decemb.	594
Paphnutius & socij martyres. 24. Septembris.	475	Mappalicus mart. cum alijs pluribus. 17. April.	188
Potamid mart. 18. Maij.	247	Martialis, Laurentius, & alij viginti mart. 28. Septembris.	480
Theodorus monachus. 28. Decembris.	630	Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mart. 16. Octobris.	509
Varus miles, & septem monachi martyres. 19. Octobris.	515	Masylitani martyres. 9. April.	176
Victor, & Stephanus mart. 1. Aprilis.	162	Maxima virgo. 16. Octobris.	509
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioscorus, Serapion, & Papias mart. 25. Febr.	108	Maximianus episc. & confessor. 3. Octobris.	488
Quadragesima monachi martyres. 14. Ianuarij. in Emilia Italiae prouincia.	31	Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus; Flavianus, & socij mart. 24. Februarij.	106
Incunda virgo. 25. Nouembris. in Aethiopia.	578	Moysetes mart. 18. Decembris.	612
Elesbaan rex. 27. Octobris.	530	Nemesianus, Felix, Lucius, alter Felix, Litiens, Polyanus, Victor, Iaderus, Datianus, & alij episc. & confessores. 10. Septembris.	446
Iphigenia virgo. 21. Septembris.	467	Papinianus & Mansuetus episcopi & mart. 28. Nouembris.	582
Matthaeus Euangelista & mart. 21. Septemb. in Africa.	466	Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Successus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mart. 19. Ian.	41
Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius martyres. 23. Septembris.	470	Petrus, Successus, Bassianus, Primitianus, & alij XX. martyres. 9. Decembris.	600
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quintus, Theodorus, Tryphon mart. 4. Ianuar.	13	Petrus, & Aphrodisius mart. 14. Martij.	31
Arcadius, Paschasius, Probus, & Eutybianus martyres, & Paulillus puerulus. 13. Nouemb.	559	Primus, & Donatus mart. 9. Februarij.	84
Arefius, Rogatus, & alij XV. martyres. 10. Iunij.	283	Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. 2. Nouembris.	540
Armogastes, Mascula, & Saturnus confess. 29. Martij.	159	Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. 19. Februarij.	99
Auitus martyr. 27. Ianuarij.	58	Quadratus mart. 26. Maij.	258
Castor, Victor, & Rogatianus martyres. 28. Decembris.	630	Quintilianus, Lucius, & Iulianus mart. 23. Maij.	253
Castus, & Aemilius mart. 22. Maij.	252	Quinctus, Simplicius, & alij martyres. 18. Decembris.	612
Celerinus. 3. Februarij.	73	Rogatianus, & Felicissimus mart. 26. Octob.	529
Claudius, Crispinus, Magina, Ioannes, & Stephanus martyres. 3. Decembris.	590	Rogatus, & Successus cum socijs XVI. mart. 28. Martij.	158
Crescentianus, Victor, Rosula, & Generalis mart. 14. Septembris.	452	Ruffinus, Marcus, Valerius, & socij mart. 16. Nouembris.	562
Cyriacus, & Apollinaris mart. 21. Iunij.	301	Rutilius martyr. 2. Augusti.	376
Cyrillus episcopus, Rogatus, Felix, item Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Urbanus, Siluanus, & Mamillus. 8. Martij.	122	Saluus mart. 11. Ianuarij.	26
Cyprianus episcopus & mart. 14. Septemb.	452	Saturinus, Datianus, Felix, Ampelius, & socij mart. 11. Februarij.	87
Dacius, Reatus, & socij mart. 27. Ianuarij.	58	Saturinus, & alij nouem martyres. 22. Martij.	149
Damianus mart. 12. Februarij.	89	Secundus, Fidenianus, & Varius mart. 15. Nouembris.	561
Demetrius mart. 14. Augusti.	397	Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus. 2. Decembris.	588
Dionysia, Datina, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres confess. 6. Decemb.	594	Terentius, Africanus, Pompeius, & socij martyres. 10. Aprilis.	179
Dominicus, Victor, Primumanus, Lybosus, Saturninus, Crescentius, Secundus, & Honoratus. 29. Dec.	632	Theodulus, Anesius, Felix, Cornelia, & socij martyres. 31. Martij.	161
Donatianus, Praxidius, Mansuetus, Germanus, & Fusculus episc. & confess. Item Latus episc. & mart. 14. Septembris.	452	Valerianus episc. & confess. 15. Decemb.	608
Donatus, Iustus, Herena. 25. Februarij.	108		
Epictetus, Incundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij septem martyres. 9. Ianuarij.	23		
Epiphanius, Donatus, Ruffinus, & alij tredecim martyres. 7. Aprilis.	173		

Victor

INDEX TOPOGRAPHICVS.

Victor martyr. 10. Martij.	126	Dionysius episcopus & confess. 17. Nouemb.	564
Victorianus, duo Germani Aquifregienses, Frumentij uem duo mart. 25. Martij.	151	Epimachus, & Alexander mart. 12. Decemb.	604
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij XXX. mart. 18. Decembris.	612	Eulogius episcopus. 13. Septemb.	451
Zoticus, Rogatus, Modestus, Castulus, & alij XL. martyres. 12. Ianuarij.	27	Euphrosyna virgo. 1. Ianuarij.	2
Multi martyres. 6. Ianuarij.	17	Euthymius. 6. Maij.	220
Item plurimi. 9. Augusti.	389	Eutropia martyr. 30. Octobris.	534
Item 4966. confess. & mart. 12. Octobr.	504	Eutychijs & alij mart. 26. Martij.	155
Item 270. martyres. 16. Octobris.	509	Faustus, Macarius, & socij decem mart. 6. Septembris.	441
Item 220. martyres. 30. Octobris.	534	Fronto abbas. 14. April.	185
Item plurimarum virg. mart. 16. Decembris. in Agathensi territorio.	609	Gallicanus mart. 25. Iunij.	310
Tiberius, Modestus, & Florentia martyres. 10. Nouembris.	553	Heracleas episcopus. 14. Iulij.	341
in Agaunensi monasterio.		Heron, Arsenius, Isidorus, & Dioscorus mart. 14. Decembris.	607
Ambrosius abbas. 2. Nouembr.	540	Ioannes Eleemosynarius. 23. Ianuar.	50
Agenni in Gallia.		Isidorus mart. 5. Februarij.	78
Caprasius mart. 20. Octobris.	516	Iulianus & Eunus martyres. 27. Februarij.	100
Fides virgo & mart. 6. Octobris.	493	Ischyron mart. 22. Decemb.	616
Vincentius mart. 9. Iunij.	281	Leonides mart. 22. April.	197
Agrenti.		Leontius, Serapion, Selepius, Valerianus, & Strato mart. 12. Septemb.	449
Gregorius episc. 23. Nouembris.	575	Macarius mart. 8. Decembris.	598
Alba in Pannonia.		Mansuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & socij mart. 30. Decemb.	633
Emericus confess. 4. Nouembris.	543	Marcus Euangelista. 25. April.	202
Stephanus rex. 20. Augusti.	407	Marina virgo. 18. Iunij.	297
Albani.		Maximus episcopus. 27. Decemb.	628
Senator. 26. Septembris.	477	Menna, Hermogenes, & Eucraphus. 10. Decembris.	601
in Albigeni ciuitate.		Metranus mart. 31. Ianuar.	65
Amaranthus mart. 7. Nouembris.	547	Modestus & Ammonius mart. 12. Febr.	89
Saluus episc. & confessor. 10. Septembris.	447	Nemesius mart. 19. Decemb.	613
Albintimelij in Liguria.		Pantanus vir apostolicus. 7. Iulij.	331
Secundus mart. 26. Augusti.	421	Patermuthius, Copres, & Alexander mart. 9. Iulij.	334
Alexandriae.		Pelenus mart. 7. April.	173
Abilius episc. 22. Februarij.	103	Petrus, Seuerus, & Leucius martyres. 11. Ianuar.	26
Achillas episc. 7. Nouembris.	547	Petrus episcopus, & Faustus, Didius, & Ammonius, Phileas, Hefychius, Pachomius, & Theodorus cum alijs DCLX. mart. 26. Nouemb.	579
Adrio, Victor, & Bassilla martyres. 17. Maij.	245	Philippus, Zeno, Narfens, et decem infantes martyres. 15. Iulij.	343
Aedesius mart. 8. April.	174	Philippus mart. 13. Septemb.	451
Agatho mart. 7. Decembris.	595	Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, alter Serenus, Rhais, Potamiana, & Marcella mart. 28. Iunij.	316
Alexander episc. 26. Februarij.	109	Quinta mart. 8. Februarij.	82
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij XXII. martyres. 8. Septembr.	444	Saturinus, Thyrsus, & Victor mart. 31. Ianuar.	65
Ammon, Zeno, Ptolemaus, Ingen, et Theophilus mart. 20. Decembris.	614	Secundus, & alij mart. 21. Maij.	251
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionysia, & altera Ammonaria martyres. 12. Decembris.	604	Serapion anachoreta. 21. Martij.	148
Anianus episc. 25. Aprilis.	202	Serapion mart. 14. Nouembris.	560
Aphrodisius, & alij XXX. martyres. 30. April.	210	Syncretica. 5. Ianuar.	15
Apollonia virgo & mart. 9. Februarij.	84	Tharsicius, Zoticus, Cyriacus, & socij martyres. 31. Ianuarij.	65
Apollonius & alij quinque mart. 10. April.	179	Theodora virgo, & Didymus mart. 28. April.	207
Arator, Fortunatus, Felix, Siluus, & Vitalis. 21. Aprilis.	195	Theodora penitens. 11. Septemb.	448
Athanasius episc. 2. Maij.	214	Theonas episc. & confess. 23. Aug.	415
Basilides mart. 30. Iunij.	320	Thomas mart. 14. April.	185
Bassilla. mart. 17. Maij.	245	Tryphon, & alij duodecim mart. 3. Iulij.	324
Bassus, Antonius, & Protolicus martyres. 14. Februarij.	92	Commemoratio plurimorum Martyrum habetur 28. Ianuarij.	59
Besa martyr. 27. Februarij.	110	Et 28. Febr.	112
Cavealis, Pupulus, Caius, & Serapion. 28. Febr.	111	Et 17. Martij.	142
Caius, Faustus, Eusebius, Cheremon, Lucius, & socij mart. 4. Octobris.	490	Et 21. Martij.	148
Candidus, Piperion, & alij XX. martyres. 11. Martij.	127	Et 13. Maij.	238
Catharina virgo & mart. 25. Nouembr.	578	Et 10. Augusti.	290
Chronio, Iulianus, Macarius, & alij XIII. mart. 30. Octobris.	534	Altini.	
Cyrillus episcopus. 28. Ianuarij.	59	Heliodorus episc. 3. Iulij.	324
Cyrius, Bassianus, Agatho, Moses mart. 14. Februarij.	92	Theonestus episcopus & mart. 30. Octob.	534
Dionysius, & Ammonius mart. 14. Febr.	92	Amasea in Ponto.	
		Basileus episcopus & mart. 26. April.	204

M m m 2

Gla

INDEX TOPOGRAPHICVS.

<i>Glaphyra virgo</i> . 13. Ianuar.	29
<i>Theodorus mart.</i> 9. Nouemb.	550
Amastride in Paphlagonia.	
<i>Hyacinthus mart.</i> 17. Iulii.	346
Amathuntæ in Cypro.	
<i>Tychon episcopus</i> . 16. Iunii.	294
Ambiani.	
<i>Firminus episcopus & mart.</i> 25. Septemb.	476
<i>Honoratus episcopus</i> . 16. Maii.	244
<i>Saluus episcopus & mart.</i> 11. Ian.	26
<i>Victoricus, & Eufcianus cum Gentiano martyres</i> .	
11. Decembris.	603
<i>Vnalericus abbas</i> . 1. April.	162
apud Ambianenses, & in Ambianensi territorio.	
<i>Domitius</i> . 23. Octob.	514
<i>Firminus abbas</i> . 11. Martii.	127
Ameriæ in Vmbria.	
<i>Firmina virgo & mart.</i> 24. Nouemb.	577
<i>Himerius episcopus</i> . 17. Iunii.	296
<i>Olympias mart.</i> 1. Decemb.	586
<i>Secundus mart.</i> 1. Iunii.	269
Amidæ in Mesopotamia.	
<i>Acacius episcopus</i> . 9. April.	176
<i>Iacobus eremita</i> . 6. Augusti.	384
Amifi in Paphlagonia.	
<i>Alexandra, Claudia, Euphrasia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodosia, Derphuta, et soror</i> . 20. Martii.	146
Amiterni in Vestinis.	
<i>Passio militum LXXXIII.</i> 24. Iulii.	357
Amphipoli in Macedonia.	
<i>Auctus, Taurion, & Thessalonica martyres</i> . 7. Nouembris.	547
Anagninæ.	
<i>Aurelia & Neomesia virgines</i> . 25. Septembris.	476
<i>Magnus episcopus & mart.</i> 19. Aug.	406
<i>Oliua virgo</i> . 3. Iunii.	272
<i>Petrus episcopus</i> . 3. Augusti.	377
<i>Secundina virgo & mart.</i> 15. Ianuar.	32
Anastasiopoli.	
<i>Theodorus episcopus</i> . 22. April.	197
Ananinæ.	
<i>Sifinius, Martyrius, & Alexander mart.</i> 29. Maii.	263
Anazarbi in Cilicia.	
<i>Iulianus mart.</i> 16. Martij.	140
<i>Marinus mart.</i> 8. Aug.	388
Anconæ.	
<i>Constantius</i> . 23. Septemb.	470
<i>Marcellinus episcopus</i> . 9. Ianuar.	23
<i>Palaias, & Laurentia mart.</i> 8. Octob.	496
Ancyra in Galatia.	
<i>Agathangelus mart.</i> 23. Ianuar.	50
<i>Basilus mart.</i> 22. Martii.	149
<i>Clemens episcopus & mart.</i> 23. Ianuar.	50
<i>Eustathius mart.</i> 28. Iul.	365
<i>Eutychius, & Domitianus mart.</i> 28. Decemb.	630
<i>Gemellus mart.</i> 10. Decemb.	601
<i>Melaspippus, Antonius, & Carnia mart.</i> 7. Nouembris.	547
<i>Philomenus mart.</i> 29. Nouemb.	584
<i>Plato mart.</i> 22. Iulii.	354
<i>Ruffinus, Siluanus, & Vitalicus martyres</i> . 4. Septembris.	438
<i>Theodorus, & Thecusa, Alexandria, Claudia, Faiana, Euphrasia, Matrona, & Iulita virg. & mart.</i> 18. Maii.	247
Andaniæ apud Septem ecclesias.	
<i>Begga vidua</i> . 17. Decemb.	610
Andegavi.	
<i>Albinus episcopus & confess.</i> 1. Martii.	113
<i>Lucinius episcopus</i> . 13. Febr.	91
<i>Maurus abbas</i> . 15. Ianuar.	31
Anderlaci.	
<i>Guido confessor</i> . 12. Septemb.	450
in Anglia.	
<i>Aidanus episcopus</i> . 31. Augusti.	431
<i>Asaphus & Vualburga virgo</i> . 1. Maii.	212
<i>Benedictus abbas</i> . 12. Ianuar.	28
<i>Birinus episcopus</i> . 3. Decemb.	590
<i>Burgundofora abbatissa & virgo</i> . 3. Aprilis.	166
<i>Ceada episcopus</i> . 2. Martii.	114
<i>Eadbertus episcopus</i> . 6. Maii.	223
<i>Eadmundus Rex & mart.</i> 20. Nouemb.	571
<i>Edilbertus Rex</i> . 24. Febr.	107
<i>Edilburga virgo</i> . 7. Iulii.	331
<i>Edittha virgo</i> . 16. Septemb.	457
<i>Eduardus Rex</i> . 5. Ianuarii.	14
<i>Felix episcopus</i> . 8. Martii.	112
<i>Hedda episcopus</i> . 7. Iulii.	331
<i>Iustus episcopus</i> . 10. Nouemb.	553
<i>Mellius episcopus</i> . 24. April.	201
<i>Milburgis virgo</i> . 23. Febr.	106
<i>Osmundus episcopus & confess.</i> 4. Decemb.	591
<i>Oswaldus Rex</i> . 5. Aug.	382
<i>Richardus episcopus</i> . 3. April.	166
<i>Robertus abbas</i> . 7. Iunii.	278
<i>Sebbus Rex</i> . 29. Augusti.	427
<i>Vuenefrida virgo & mart.</i> 3. Nouemb.	542
Antinoi in Ægypto.	
<i>Arianus preses, Theoticus, & alii tres mart.</i> 8. Martij.	121
<i>Asclas mart.</i> 23. Ianuarii.	50
<i>Philemon, & Apollonius mart.</i> 8. Martii.	121
Antinoopoli in Ægypto.	
<i>Irais virgo, & socii mart.</i> 22. Septemb.	468
Antiochiæ Pifidia.	
<i>Georgius episcopus</i> . 19. April.	192
<i>Marcus, Alphius, Alexander, & Zosimus fratres, Nicon, Neon, Heliodorus, & XXX. milites mart.</i> 28. Septembris.	480
<i>Marcus & Stephanus martyres</i> . 22. Nouemb.	573
Antiochiæ in Syria.	
<i>Agabus propheta</i> . 13. Febr.	91
<i>Anastafius Sinaita episcopus</i> . 21. April.	195
<i>Antonius, Anastafius, Celsus, Marcionilla, septem fratres, & alii multi mart.</i> 9. Ianuar.	23
<i>Artemius mart.</i> 20. Octob.	516
<i>Asclepias episcopus & mart.</i> 18. Octob.	513
<i>Anastafius episcopus & mart.</i> 21. Decemb.	615
<i>Babylas episcopus & mart.</i> 24. Ianuar.	53
<i>Barula mart.</i> 18. Nouemb.	566
<i>Basileus, Auxilius, & Saturninus martyres</i> . 27. Nouembris.	580
<i>Beronicus, Pelagia virgo, & alii XLIX. mart.</i> 19. Octobris.	515
<i>Clerus mart.</i> 7. Ianuar.	19
<i>Cyrellus episcopus</i> . 22. Iulii.	354
<i>Demetrius episcopus, Amianus, Eustofius, & alii XL. mart.</i> 10. Nouemb.	553
<i>Drusus, Zosimus, & Theodorus martyres</i> . 14. Decembris.	607
<i>Erasmus mart.</i> 25. Nouemb.	578
<i>Euodius episcopus & mart.</i> 6. Maii.	223
<i>Eufignus mart.</i> 5. Augusti.	381
<i>Eustathius episcopus & confess.</i> 16. Iulii.	344
<i>Heron episcopus</i> . 17. Octob.	512
<i>Hefychius mart.</i> 18. Nouemb.	566
<i>Hippolytus mart.</i> 30. Ianuar.	63
<i>Ioseph diaconus</i> . 15. Februarii.	94

Ifidorus

INDEX TOPOGRAPHICVS.

<i>Ifidorus episcopus & mart.</i> 2. Ian.	8
<i>Iulianus mart. & Basliffa vxor eius & virgo</i> . 9. Ianuarii.	23
<i>Iuueninus & Maximus mart.</i> 25. Ianuar.	55
<i>Machabei cum matre mart.</i> 1. Aug.	372
<i>Manahen doctor & propheta</i> . 24. Maii.	255
<i>Margarita virgo & mart.</i> 20. Iul.	351
<i>Meletius episcopus</i> . 12. Febr.	89
<i>Nicaas & Paulus mart.</i> 29. Aug.	427
<i>Nicephorus mart.</i> 9. Febr.	84
<i>Pelagia virgo & mart.</i> 9. Iunii.	281
<i>Petrus & Hermogenes mart.</i> 17. April.	189
<i>Philo & Agathopus</i> . 25. April.	202
<i>Philogonius episcopus</i> . 20. Decemb.	614
<i>Phocas mart.</i> 5. Martij.	118
<i>Polycarpus & Theodorus mart.</i> 7. Decemb.	596
<i>Primus, Cyrillus, & Secundarius martyres</i> . 2. Octobris.	488
<i>Prochorus mart.</i> 9. April.	176
<i>Publia abbatissa</i> . 9. Octob.	498
<i>Restitutus, Donatus, Valerianus, & Frucluosa cum alijs duodecim</i> . 23. Augusti.	414
<i>Romanus mart.</i> 18. Nouemb.	566
<i>Sabbatius mart.</i> 19. Septemb.	462
<i>Serapion episcopus</i> . 30. Octob.	534
<i>Simeon Stylita</i> . 5. Ianuar.	14
<i>Stephanus episcopus & mart.</i> 25. April.	202
<i>Sycus, & Palatinus</i> . 30. Maij.	265
<i>Theodorus mart.</i> 23. Octob.	524
<i>Theodulus presb.</i> 23. Martij.	151
<i>Theophilus episcopus</i> . 13. Octob.	505
<i>Thomas monachus</i> . 18. Nouemb.	566
<i>Timotheus & Faustus mart.</i> 8. Septemb.	444
<i>Urbanus, Prilidianus, & Epolonius mart.</i> 24. Ian.	53
<i>Commemoratio plurimorum Mart.</i> 11. Martij.	127
<i>Virgines XL. mart.</i> 24. Decemb.	620
Antifiodori, & in Antifiodorensi pago.	
<i>Aetherius episcopus & confess.</i> 27. Iul.	363
<i>Amator episcopus & confess.</i> 1. Maij.	212
<i>Anacharius episcopus & confessor</i> . 25. Septembris.	476
<i>Censurius episcopus</i> . 10. Iunii.	283
<i>Curcodomus</i> . 4. Maij.	218
<i>Eleutherius episcopus</i> . 16. Aug.	401
<i>Firmatus, & Flaminia virgo</i> . 5. Octob.	492
<i>Fraternus episcopus & mart.</i> 29. Septemb.	482
<i>Gregorius episcopus & confess.</i> 19. Decemb.	613
<i>Helena virgo</i> . 22. Maij.	252
<i>Helladius episcopus</i> . 8. Maij.	228
<i>Iouinianus mart.</i> 5. Maij.	220
<i>Marcianus presb.</i> 20. April.	194
<i>Optatus episcopus & confess.</i> 31. Aug.	431
<i>Peregrinus episcopus & mart.</i> 16. Maij.	243
<i>Romanus abbas</i> . 22. Maij.	252
<i>Romanus episcopus & mart.</i> 6. Octob.	493
<i>Theodosius episcopus</i> . 17. Iul.	346
<i>Vrsus episcopus & confess.</i> 30. Iulij.	370
in Antifiodorensi territorio.	
<i>Priscus cum ingenti multitudine fidelium mart.</i> 26. Maij.	258
in Antro insula Ligeris.	
<i>Hermelandus abbas</i> . 25. Martij.	154
Apameæ in Syria.	
<i>Iulianus episcopus</i> . 9. Decemb.	600
<i>Marcellus episcopus & mart.</i> 14. Aug.	397
Apameæ in Phrygia.	
<i>Caius & Alexander mart.</i> 10. Martij.	126
<i>Maximus mart.</i> 30. Octob.	534
Aphrodisiæ in Caria.	
<i>Diodorus & Rodopianus mart.</i> 3. Maij.	216
Apolloniæ.	
<i>Isaurus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mart.</i> 17. Iunii.	296
<i>Nicetas episcopus</i> . 20. Martij.	146
<i>Thyrus, Leucius, & Callinicus martyres</i> . 28. Ianuarii.	59
Aquis in Gallia.	
<i>Maximinus episcopus</i> . 8. Iunii.	279
<i>Mirius mart.</i> 13. Nouemb.	559
Aquilæ in Vestinis.	
<i>Bernardinus Senensis</i> . 20. Maij.	250
<i>Rainerius episcopus</i> . 30. Decemb.	633
Aquileiæ.	
<i>Anastafius mart.</i> 7. Septemb.	442
<i>Cantius, Cantianus, Canianilla, & Protus martyres</i> . 31. Maij.	266
<i>Chromatius episcopus & confessor</i> . 2. Decembris.	588
<i>Chryfogonus mart.</i> 24. Nouemb.	577
<i>Euphemia, Dorothea, Tecla, Felix, & Fortunatus mart.</i> 11. Iunii.	284
<i>Erasma virg. & mart.</i> 3. Septemb.	436
<i>Hermagoras & Fortunatus mart.</i> 12. Iulij.	337
<i>Hilarius, Tatianus, Felix, Largus, et Dionysius mart.</i> 16. Martii.	140
<i>Valerianus episcopus</i> . 27. Nouemb.	581
Aquini.	
<i>Clinius confess.</i> 30. Martii.	160
<i>Constantius episcopus</i> . 1. Septemb.	433
<i>Fulcus confess.</i> 22. Maii.	252
in Arabia.	
<i>Eugenius & Macarius mart.</i> 20. Decemb.	614
<i>Plurimi martyres</i> . 22. Febr.	103
Arabiffi in Armenia inferiori.	
<i>Casarius mart.</i> 28. Decemb.	630
in Ararath monte.	
<i>Passio decem millium crucifixorum</i> . 22. Iunii.	303
Araufice in Gallia.	
<i>Eutropius episcopus</i> . 27. Maii.	260
<i>Florentinus episcopus</i> . 17. Octob.	512
Arbele in Persia.	
<i>Ananias mart.</i> 1. Decemb.	587
Arbonæ in Germania.	
<i>Gallus abbas</i> . 16. Octob.	509
Arcani in Latio.	
<i>Eleutherius confess.</i> 29. Maii.	264
Archiaci.	
<i>Victor confess.</i> 25. Febr.	109
Arelate.	
<i>Casarius episcopus</i> . 27. Aug.	422
<i>Genesius mart.</i> 25. Aug.	418
<i>Hilarius episcopus</i> . 5. Maii.	210
<i>Honoratus episcopus & confess.</i> 16. Ian.	34
<i>Trophimus episcopus</i> . 29. Decemb.	631
in Aluerniæ monte in Etruria.	
<i>Commemoratio Stigmatum B. Francisco impressorum</i> . 17. Septemb.	459
Aretij in Tuscia.	
<i>Donatus episcopus & mart.</i> 7. Aug.	385
<i>Gaudentius & Culmatius mart.</i> 19. Iunii.	299
<i>Hilarinus mart.</i> 16. Iulii.	344
<i>Pergentius & Laurentinus fratres & martyres</i> . 3. Iunii.	272
in Argentomacho castro.	
<i>Marcellus cum Anastasio mart.</i> 29. Iunii.	318
Argentorati.	
<i>Arbogastus episcopus</i> . 21. Iulii.	353
<i>Aurelia virgo</i> . 15. Octob.	508
<i>Florentinus episcopus</i> . 7. Nouemb.	548
in territorio Argentoratensi.	
<i>Othilia virgo</i> . 13. Decemb.	606

INDEX TOPOGRAPHICVS.

Arimini.	
Gaudentius episcopus & mart. 14. Octob.	507
Marinus diaconus. 4. Septemb.	438
in Armenia.	
Aemilianus, Dionysius, Sebastianus mart. 8. Feb.	82
Bartholomaeus Apost. 25. Augusti.	417
Enstratus, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Orestes mart. 13. Decemb.	605
Nicon. 26. Nouembris.	579
Quinctianus, & Irenaeus mart. 1. Aprilis.	162
Rippimis, & socia mart. 29. Septemb.	482
Aruernis, & in territorio Aruernensi.	
Abraham confess. 15. Iunii.	292
Antholianus mart. 6. Febr.	80
Austremonius episc. 1. Nouemb.	537
Bonitus episcopus. 15. Ianuar.	32
Cassius, Victorinus, Maximus cum socijs martyres. 15. Maij.	243
Gallus episcopus. 1. Iulij.	321
Georgia virgo. 15. Febr.	94
Illudus episcopus. 7. Iulij.	331
Maurilius episcopus. 13. Septemb.	451
Meneleus abbas. 22. Iulij.	354
Patricius episcopus. 16. Martij.	140
Portianus abbas. 24. Nouemb.	577
Proiectus, & Marinus mart. 25. Ianuar.	55
Quinctianus episcopus. 13. Nouemb.	559
Rufficus episcopus & confess. 24. Septemb.	475
Sidonius episcopus. 23. Augusti.	414
Afcalone.	
Platonides cum alijs duobus mart. 6. April.	172
Afculi in Piceno.	
Emigdius episcopus & mart. 5. Aug.	381
in Asia.	
Aquila, & Priscilla. 8. Iulij.	332
Archippus. 20. Martij.	146
Aurelius, & Publius episcopi & martyres. 12. Nouembris.	557
Bardomianus, Eucarpus, & alij XXVI. mart. 25. Septembris.	476
Affisij in Vmbria.	
Clara virgo. 12. Aug.	394
Franciscus confess. 4. Octob.	490
Eiusdem translatio. 25. Maij.	257
in vrbe Asteni.	
Secundus mart. 29. Martij.	159
Ruffinus mart. 30. Iulij.	370
in ciuitate Astiageni.	
Crispinus episcopus & mart. 19. Nouemb.	569
in ciuitate Asturicensi.	
Martha virgo & mart. 23. Febr.	105
Athenis.	
Aristides. 31. Aug.	431
Hierotheus. 4. Octobr.	490
Publius episcopus & mart. 21. Ianuar.	44
Quadratus. 26. Maij.	258
Atina.	
Marcus mart. 28. April.	207
Attrebatu, vel in pago Attrebatensi.	
Popon abbas. 25. Ianuar.	55
Ranulphus mart. 27. Maij.	260
Saiyuna virgo & mart. 4. Iunii.	273
in territorio Attrebatensi.	
Gerinus mart. 2. Octob.	487
Lepedearius episcopus & mart. 2. Octob.	487
Auentione.	
Rufus episcopus. 12. Nouemb.	557
in Augiensi monasterio Galliae.	
Meinardus eremita. 21. Ianuar.	45
Augusta in Rhætia.	
Afra mart. 5. Aug.	381

Hilaria, Digna, Euprepia, & Eunomia, item Quiriacus, Largio, Crescentianus, Nimmia, & Iuliana cum alijs XX. mart. 12. Aug.	394
Narcissus episcopus, & Felix mart. 18. Martij.	144
Vladarius episcopus. 4. Iulij.	526
Augusta Euphratesiae.	
Iulia virgo & mart. 7. Octob.	495
Sergius, & Bacchus mart. 7. Octob.	494
apud Augustam Veromanduorum.	
Quinctinus mart. 31. Octob.	536
Augusta in Britannia.	
Angulus episcopus & mart. 7. Febr.	81
Augustoduni.	
Amator episcopus. 26. Nouemb.	579
Andochius, Thyrsus, & Felix mart. 24. Sept.	474
Cassianus episcopus. 5. Augusti.	381
Euphronius episcopus & confess. 3. Aug.	377
Flavianus episcopus. 23. Aug.	415
Flocellus mart. 17. Septemb.	459
Ioannes episcopus & confess. 29. Octob.	533
Pragmatius episcopus & confess. 22. Nouemb.	573
Proculus mart. 4. Nouemb.	543
Reuerianus, Paulus, & alij decem martyres. 1. Iunii.	269
Simplicius episcopus & confess. 24. Ianuar.	309
Syagrius episcopus & confess. 27. Aug.	422
Symphorianus mart. 22. Aug.	410
in territorio Augustodunensi.	
Regina virgo & mart. 7. Septemb.	442
in Auiensi ciuit. in Vestinis.	
Maximus martyr. 20. Octob.	516
Aulonæ.	
Petrus mart. 3. Ianuar.	11
Aurelianus.	
Adiutus abbas. 19. Decemb.	613
Anianus episcopus. 17. Nouemb.	564
Anitus confess. 17. Iunii.	296
Eucherius episcopus. 20. Febr.	101
Euortius episcopus. 7. septemb.	442
Flocculus episcopus. 2. Februar.	72
Latus confess. 5. Nouemb.	545
Monitor episcopus & confess. 10. Nouemb.	553
Pastor episcopus. 30. Martij.	160
in territorio Aurelianensi.	
Liphardus confess. 3. Iunii.	272
Maximinus confess. 15. Decemb.	608
Veranus episcopus. 19. Octob.	515
Auscij.	
Orientius episcopus. 1. Maij.	212
in Austria.	
Colmannus mart. 13. Octob.	505
Leopoldus. 15. Nouemb.	561
Auximi in Piceno. Vide in pago Oxymentensi, quod idem est.	
Bennuentus episcopus. 22. Martij.	150
Sifinius, Diocletius, & Florentius mart. 11. Maij.	235

B

Babuci in Heracis.	
Petrus confessor. 11. Martij.	127
Babylonæ.	
Ananias, Azarias, & Misael. 16. Decemb.	609
Daniel propheta. 21. Iulij.	353
Ezechiel propheta. 10. Aprilis.	178
Baiocis.	
Vigor episcopus. 1. Nouemb.	537
Bambergæ.	
Chunegundis. 3. Martij.	116
Henricus I. Imperator. 14. Iulij.	341
Otho episcopus. 2. Iulij.	323

Barci-

INDEX TOPOGRAPHICVS.

Barcinone.	
Cucuphas mart. 25. Iulij.	358
Eulalia virgo. 12. Febr.	89
Pacianus episcopus. 9. Martij.	123
Seuerus episcopus & mart. 6. Nouemb.	546
Barij.	
Nicolaus episcopus. 9. Maij.	231
in Begabar.	
Naum propheta. 1. Decemb.	586
Bellonaci.	
Lucianus, Maximinus, & Iulianus mart. 8. Ian. 21	
in Beluacensi territorio.	
Geremarus abbas. 24. septemb.	475
Iustus mart. 18. Octobris.	513
Beneuenti.	
Barbatus episcopus. 19. Februar.	100
Modestus mart. 12. Febr.	89
XII. Fratres mart. 1. septemb.	432
apud Betgas.	
Vuinocus abbas. 6. Nouemb.	546
Bergomi.	
Alexander mart. 26. Aug.	421
Astoria virgo & mart. 10. Aug.	390
Domnio mart. 16. Iulij.	344
Eusebia virgo & mart. 29. Octobris.	533
Grata virgo. 1. Maij.	212
Ioannes episcopus & mart. 11. Iulij.	336
Narnus episcopus. 27. Augusti.	422
Viator episcopus & confess. 14. Decemb.	607
apud Beroeam.	
Marana, & Cyra. 3. Augusti.	377
Sospater. 25. Iunii.	310
Beryti in Syria.	
Commemoratio imaginis Saluatoris a Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb.	551
in Bethlehem Iudæ.	
Domini nostri IESV Christi Natiuitas. 25. Decembris.	622
Hieronymus Doctor. 30. septemb.	484
Innocentium natalis. 28. Decemb.	630
Paula. 26. Ianuarj.	57
Bigardis prope Bruxellam.	
Vinina virgo. 17. Decembris.	610
apud Bingham in Moguntinensi diocesi.	
Hildegardis virgo. 17. septemb.	459
in territorio Bisuntino. Vide Vefontione in Gallijs.	
Petrus episcopus. 3. Maij.	228
in Bithynia.	
Autonomus episcopus & mart. 12. septemb.	449
Auxentius abbas. 14. Febr.	92
Ioannicus abbas. 4. Nouemb.	543
Lucas Euangelista. 18. Octobr.	513
Metodora, Metrodora, & Nimphodora mart. 10. Septembris.	447
apud Bituricas.	
Augustus confess. 7. Octob.	495
Austregisilus episcopus & confess. 20. Maij.	250
Gundulphus episcopus. 17. Iunii.	296
Sulpitius episcopus. 17. Ianuar.	36
Sulpitius Seuerus episcopus. 29. Ianuar.	61
Vrsinus confess. 9. Nouemb.	550
in territorio Bituricensi.	
Ambrosius episcopus. 16. Octob.	509
Eaerianus episcopus & mart. 4. Iulij.	325
Maxianus confess. 19. Augusti.	486
Siluanus confess. 22. septemb.	468
in Blaiuo castro.	
Romanus presbyter. 24. Nouembris.	577
Blesis.	
Solemnus episcopus. 25. septemb.	476

in Bobacensi monasterio.	
Maurus abbas. 27. Ianuarj.	58
in Blandino monasterio.	
Vuandregisilus abbas. 22. Iulij.	354
in Bobiensis monasterio.	
Columbanus abbas. 21. Nouemb.	572
in Boemia.	
Vuenceslaus mart. 28. septemb.	480
in Boloniensi pago Galliae.	
Vulmarus abbas. 20. Iulij.	351
Bonna in Germania.	
Cassius, Florentius, & alij martyres. 16. Octob.	502
Bononia.	
Basilus episcopus. 6. Martij.	119
Bonomus abbas. 30. Augusti.	430
Dominicus confessor. 4. Augusti.	379
Eiusdem translatio. 24. Maij.	256
Eusebius episcopus & confess. 26. septemb.	477
Faustianus episcopus. 26. Febr.	109
Felix episcopus. 4. Decembris.	591
Guarinus episcopus. 6. Febr.	80
Hermes, Aggæus, & Caius martyres. 4. Ianuar.	13
Lucandus episcopus & confess. 14. Nouemb.	560
Iuliana. 7. Februarj.	81
Parisus confess. 11. Iunii.	283
Paternianus episcopus. 12. Iulij.	338
Petrionus episcopus & confess. 4. Octob.	490
Proculus episcopus & mart. 1. Iunii.	269
Terrullianus episcopus & confess. 27. April.	206
Theodorus episcopus. 5. Maij.	220
Vitalis & Agricola mart. 4. Nouemb.	543
Zama episcopus. 24. Ianuarj.	53
in Brabantia.	
Dymna virgo & mart. 15. Maij.	243
Luigardis virgo. 16. Iunii.	294
Bracari in Lusitania.	
Fructuosus episcopus. 16. April.	187
Petrus episcopus & mart. 26. April.	205
Victor mart. 12. April.	181
Bremæ.	
Vuillehadus episcopus. 8. Nouemb.	549
Brncolæ in Prouincia.	
Ludonicus episcopus. 19. Augusti.	406
in Briocensi ciuitate.	
Guillelmus episcopus & confess. 29. Iul.	368
in Britannia.	
Aldelmus episcopus. 15. Nouemb.	561
Cuthbertus episcopus. 20. Martij.	146
Deicola abbas. 18. Ianuar.	38
Ediltrudis Regina & virgo. 23. Iunii.	307
Eduardus Rex. 18. Martij.	144
Hugo episcopus. 17. Nouemb.	564
Iulius, & Aaron, & alij multi mart. 1. Iulij.	321
Machutus episcopus. 15. Nouemb.	562
Socrates & Stephanus mart. 17. septemb.	459
in Britannia minori.	
Iuo confess. 19. Maij.	248
Maglorius episcopus. 24. Octobris.	526
Sampson episcopus & confess. 28. Iulij.	365
Turrianus episcopus & confess. 13. Iulij.	339
Briuate apud Aruernos.	
Iulianus mart. 28. Aug.	425
Brixia.	
Afra mart. 24. Maij.	255
Anastasius episcopus. 20. Maij.	250
Apollonius episcopus & confess. 7. Iulij.	331
Calocerus mart. 18. April.	190
Clareus episcopus & mart. 4. Iunii.	273
Densdedit episcopus. 10. Decemb.	601
Dominator episcopus. 5. Nouemb.	545
Dominicus episcopus & confess. 20. Decemb.	614
Enasius	

INDEX TOPOGRAPHICVS.

<i>Euasius episcopus. 2. Decemb.</i>	588	<i>Longinus mart. 15. Martij.</i>	139
<i>Faustinus & Louisa mart. 15. Febr.</i>	93	<i>Lucius episc. Absalon, & Lorgius mart. 2. Mart.</i>	114
<i>Faustinus confess. 16. Febr.</i>	95	<i>Mamans mart. 17. Augusti.</i>	403
<i>Felix episcopus. 23. Februar.</i>	105	<i>Mercurius mart. 25. Nouemb.</i>	578
<i>Gaudenius episcopus. 25. Octobris.</i>	527	<i>Polyeuctus, Victorius, & Donatus mart. 21. Maij.</i>	251
<i>Gaudiosus episcopus & confess. 7. Martij.</i>	120	<i>Sergius mart. 24. Febr.</i>	106
<i>Herculanus episcopus. 12. Augusti.</i>	394	<i>Theodotus, Ruffina, & Ammia. 31. Aug.</i>	431
<i>Honorius episcopus. 24. Aprilis.</i>	201	<i>Theophilus mart. 6. Febr.</i>	79
<i>Latinus episcopus. 24. Martij.</i>	152	<i>Cæsareæ in Mauritania.</i>	
<i>Opratianus episcopus. 14. Iulij.</i>	341	<i>Seuerianus, & Aquila vxor mart. 3. Ianuar.</i>	50
<i>Paterius episcopus. 21. Febr.</i>	102	<i>Cæsareæ in Palæstina.</i>	
<i>Raulinus episcopus & confess. 29. April.</i>	209	<i>Agapius mart. 20. Nouemb.</i>	571
<i>Philastrius episcopus & confess. 18. Iulij.</i>	348	<i>Alexander episcopus. 18. Martij.</i>	143
<i>Savinus & Cyprianus mart. 11. Iulij.</i>	336	<i>Amphianus mart. 2. April.</i>	163
<i>Siluinus episcopus. 28. Septemb.</i>	480	<i>Anectus mart. 27. Iunij.</i>	314
<i>Theophilus episcopus. 27. April.</i>	206	<i>Antoninus, Zebina, Germanus, et Ennata virgo, mart.</i>	
<i>Titianus episcopus & confess. 3. Martij.</i>	116	<i>13. Nouemb.</i>	559
<i>Vigilius episcopus. 26. Septemb.</i>	477	<i>Cornelius centurio. 2. Febr.</i>	72
<i>Vrsicinus episcopus. 1. Decemb.</i>	587	<i>Elias, Hieremias, Esaias, Samuel, Daniel mart. 16. Febr.</i>	
<i>Brixinone.</i>		<i>Enaristus, Priscianus, Fortunata virgo, & Carponius mart. 14. Octob.</i>	506
<i>Albinus & Genuinus episc. 5. Febr.</i>	78	<i>Eubulus mart. 7. Martij.</i>	120
<i>Brugis Flandrorum.</i>		<i>Fabius mart. 31. Iulij.</i>	371
<i>Donatianus episcopus. 14. Octobris.</i>	507	<i>Hadrianus mart. 5. Martij.</i>	118
<i>Brundusij.</i>		<i>Julianus confess. 23. Martij.</i>	151
<i>Leucius episcopus & confess. 11. Ianuar.</i>	26	<i>Julianus mart. 17. Febr.</i>	96
<i>in Bulgaria.</i>		<i>Marinus & Asterius mart. 3. Martij.</i>	115
<i>Plurimorum Mart. commemoratio. 23. Iulij.</i>	356	<i>Nicon & alij XCIX. mart. 23. Martij.</i>	151
<i>Burdigalæ.</i>		<i>Pamphilus mart. 1. Iunij.</i>	268
<i>Amandus episcopus & confess. 18. Iunij.</i>	297	<i>Philippus diaconus. 6. Iunij.</i>	276
<i>Delphinus episcopus. 24. Decemb.</i>	621	<i>Porphyrius & Seleucus mart. 16. Febr.</i>	95
<i>Seuerinus episcopus & confess. 23. Octob.</i>	524	<i>Priscus, Malcus, & Alexander mart. 28. Martij.</i>	157
<i>Burgis in Hispania.</i>		<i>Reparata virgo & mart. 8. Octob.</i>	496
<i>Centolla & Helena mart. 13. Aug.</i>	396	<i>Theodora virgo & mart. 2. April.</i>	163
<i>Bybli in Palæstina.</i>		<i>Theodulus mart. 17. Febr.</i>	96
<i>Aquilina virgo & mart. 13. Iunij.</i>	288	<i>Theophilus episcopus. 5. Martij.</i>	118
<i>Bybli in Phœnicia.</i>		<i>Timolans, Dionysius, Pausis, Romulus, Alexander, alter Alexander, Agapius, & alter Dionysius mart.</i>	
<i>Marcus episcopus. 27. Septemb.</i>	479	<i>24. Martij.</i>	152
		<i>Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia mart. 5. Iun. 275</i>	
C		<i>Cæsareæ Philippi.</i>	
<i>Cabilone.</i>		<i>Nicostratus, Antiochus, & alij mart. 21. Maij.</i>	251
<i>Agricola episcopus. 17. Martij.</i>	142	<i>Theodora, & alie duodecim matronæ mart. 29. Maij.</i>	264
<i>Guthramnus Rex. 28. Martij.</i>	158		
<i>Marcellus mart. 4. Septemb.</i>	438	<i>Cæsena.</i>	
<i>Siluester episcopus. 20. Nouemb.</i>	571	<i>Maurus episcopus. 20. Ianuar.</i>	43
<i>in Cabilonenfi territorio.</i>		<i>in Gainone castro.</i>	
<i>Valerianus mart. 15. Septemb.</i>	455	<i>Maximus confess. 20. Aug.</i>	407
<i>apud Cæam fluuium in Gallæcia.</i>		<i>in Calabria.</i>	
<i>Facundus & Primitius mart. 27. Nouemb.</i>	581	<i>Bruno confessor Carthusianorum institutor. 6. Octobris.</i>	493
<i>Cæsaraugustæ.</i>			
<i>Braulius episcopus & confess. 26. Martij.</i>	155	<i>Calamina.</i>	
<i>Caius, et Cremenius, item Lambertus mart. 16. Aprilis.</i>	187	<i>Thomas Apost. 21. Decemb.</i>	615
<i>Encratides virgo & mart. 16. April.</i>	187	<i>in Calciatensi ciuitate.</i>	
<i>Opiatus, Lupercus, &c. mart. 16. Aprilis.</i>	187	<i>Dominicus confess. 12. Maij.</i>	237
<i>Valerianus episcopus. 28. Ianuar.</i>	59	<i>Callij.</i>	
<i>Innumeri mart. 3. Nouemb.</i>	541	<i>Gerontius episcopus & mart. 9. Maij.</i>	230
<i>Cæsareæ in Cappadocia.</i>		<i>Cameraci in Gallia.</i>	
<i>Barlaam mart. 19. Nouemb.</i>	569	<i>Anthbertus episcopus & confess. 13. Decemb.</i>	606
<i>Basilus episcopus. 1. Ianuar.</i>	1	<i>Guagericus episcopus & confess. 11. Aug.</i>	393
<i>Basilij in episcopum ordinatio. 14. Iunij.</i>	289	<i>Camerini.</i>	
<i>Basilus & Emmelia coniuges. 30. Maij.</i>	265	<i>Anastasius & socij mart. 10. Maij.</i>	235
<i>Dorothea virgo & mart. 6. Febr.</i>	79	<i>Ansoninus episcopus & confess. 13. Martij.</i>	130
<i>Eupychius mart. 7. Septemb.</i>	442	<i>Venantius cum alijs decem mart. 18. Maij.</i>	247
<i>Eupychius mart. 9. Aprilis.</i>	176	<i>Victorinus confess. 8. Iunij.</i>	279
<i>Germanus, Theophilus, Casarius, & Vitalis mart.</i>		<i>in Campania.</i>	
<i>3. Nouemb.</i>	541	<i>Benedictus monachus. 23. Martij.</i>	151
<i>Gordius centurio. 3. Ianuar.</i>	11	<i>Dominica virgo & mart. 6. Iulij.</i>	329
<i>Hyacinthus mart. 3. Iulij.</i>	324	<i>Erasmus episcopus & mart. 2. Iunij.</i>	270
<i>Iulitta mart. 30. Iulij.</i>	370	<i>Marcus. 24. Octobr.</i>	526
<i>Leontius episcopus. 13. Ianuar.</i>	29		

Silua-

INDEX TOPOGRAPHICVS.

<i>Siluanus episc. 10. Febr.</i>	85	<i>Pontius diaconus. 8. Martij.</i>	121
<i>Sofius mart. 23. Septemb.</i>	470	<i>Restitutus episc. & mart. 9. Decemb.</i>	600
<i>Octogonia martyres 2. Mart.</i>	114	<i>Speratus, Natalus, & Scillitani martyres. 17. Iul.</i>	
<i>Cantuaria in Anglia.</i>		<i>346.</i>	
<i>Anselmus episc. 21. Aprilis.</i>	195	<i>Commemoratio CCC. mart. 24. Aug.</i>	416
<i>Augustinus episc. 26. Maij.</i>	258	<i>in ciuitate Casalensi.</i>	
<i>Dunstanus episc. 19. Maij.</i>	248	<i>Enasius episc. & mart. 1. Decemb.</i>	587
<i>Edmundus episc. 16. Nouemb.</i>	563	<i>in monte Cassino.</i>	
<i>Elphegus episc. & mart. 19. Apr.</i>	192	<i>Benedictus abbas. 21. Mart.</i>	148
<i>Honorius episc. & conf. 30. Sept.</i>	484	<i>Desaedit abbas. 9. Octobr.</i>	498
<i>Laurentius episc. 2. Febr.</i>	73	<i>scholastica virgo. 10. Febr.</i>	86
<i>Theodorus episc. 19. Sept.</i>	462	<i>Cassiope in Corcyra.</i>	
<i>Thomas episc. & mart. 29. Decemb.</i>	631	<i>Donatus. 29. Octobris.</i>	553
<i>Canusij in Apulia.</i>		<i>in Castrensi pago.</i>	
<i>Sabinus episcopus & conf. 9. Februar.</i>	84	<i>Ionas presb. & mart. 22. Septembris.</i>	463
<i>in Cappadocia.</i>		<i>Catalauni in Gallia.</i>	
<i>Capitolina, & Erotheis mart. 27. Octobr.</i>	530	<i>Domitianus episc. & conf. 9. Aug.</i>	389
<i>Coitidus, Eugenius, & socij mart. 6. Sept.</i>	441	<i>Donatianus episc. 7. Aug.</i>	386
<i>Macrina virgo. 19. Iulij.</i>	350	<i>Memmius episc. 5. Aug.</i>	381
<i>Sabas, & alij mart. 12. Apr.</i>	181	<i>Catanæ in Sicilia.</i>	
<i>Theodosius cenobiarcha. 11. Ian.</i>	26	<i>Agatha virgo & mart. 5. Febr.</i>	78
<i>Thepseus mart. 1. Iunij.</i>	269	<i>Birillus episc. 21. Mart.</i>	248
<i>Commemoratio plurimum SS. Mart. 23. Maij.</i>	254	<i>Euplius mart. 12. Aug.</i>	394
<i>Capuæ.</i>		<i>Leo episc. 20. Febr.</i>	101
<i>Aristaus, & Antoninus mart. 3. Sept.</i>	436	<i>Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus mart. 31. Decembr.</i>	634
<i>Bernardus episc. & conf. 12. Mart.</i>	129	<i>Cauliberi in Hispania.</i>	
<i>Decorosus episc. 15. Febr.</i>	94	<i>Vincentius mart. 19. April.</i>	192
<i>Germanus episc. 30. Octobr.</i>	534	<i>Celenæ in Pannonia.</i>	
<i>Marcellus, Castus, Aemilius, & Saturninus mart.</i>		<i>Maximilianus episc. 12. Octobr.</i>	504
<i>6. Octobr.</i>	493	<i>apud Cenomanos.</i>	
<i>Pamphilus episc. 7. Sept.</i>	442	<i>Domnolus episc. 16. Maij.</i>	244
<i>Paulinus episc. 10. Octobr.</i>	502	<i>Julianus episc. 27. Ianuar.</i>	58
<i>Priscus mart. 1. Sept.</i>	432	<i>Liberius episc. & conf. 23. Iul.</i>	356
<i>Priscus alter, Castrensis, Tammarus, Rosius, Heraclius, & alij mart. 1. Sept.</i>	432	<i>Suardus abbas. 1. Mart.</i>	113
<i>Quinctius, Arcontius, & Donatus mart. 5. Sept.</i>	439	<i>Victorius episc. 1. sept.</i>	433
<i>Ruffinus episc. & conf. 26. Aug.</i>	421	<i>in monasterio Centula.</i>	
<i>Rufus episc. & mart. 27. Aug.</i>	422	<i>Richarius conf. 26. Aprilis.</i>	205
<i>Rufus, & Carpophorus mart. 27. Aug.</i>	422	<i>Chalcedone.</i>	
<i>Victor episc. 17. Octobr.</i>	512	<i>Euphemia virgo & mart. 16. sept.</i>	456
<i>Vitalianus episc. & conf. 16. Iulij.</i>	344	<i>Manuel, Sabel, & Ismael mart. 17. Iun.</i>	296
<i>Caralis in Sardinia.</i>		<i>Solochanus & socij mart. 17. Maij.</i>	245
<i>Ephesus mart. 15. Ian.</i>	32	<i>Sosthenes & Victor mart. 10. Sept.</i>	447
<i>Saturinus mart. 30. Octobr.</i>	534	<i>Commemoratio XLIX. mart. 24. Sept.</i>	475
<i>in monte Carmelo.</i>		<i>Chalcide in Græcia.</i>	
<i>Elias Propheta. 20. Iulij.</i>	351	<i>Methodius episc. & mart. 18. Septembr.</i>	461
<i>Carnoui in Gallia.</i>		<i>apud Cherfoneum.</i>	
<i>Carannus mart. 28. Maij.</i>	262	<i>Basilus, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephram, Nestor, & Arcadius episcopi & mart. 4. Martij.</i>	117
<i>Carrhis in Mesopotamia.</i>		<i>Clemens Papa mart. 23. Nouemb.</i>	574
<i>Eutychius, & socij mart. 14. Mart.</i>	131	<i>in Chio insula.</i>	
<i>Protogenes episc. 6. Maij.</i>	223	<i>Isidorus mart. 15. Maij.</i>	242
<i>Carthagine.</i>		<i>Myrops mart. 13. Iulij.</i>	339
<i>Agileus mart. 15. Octobr.</i>	508	<i>in Christolio vico in territorio Parisiensi.</i>	
<i>Bassa, Paula, & Agathonica virgines & martyres. 10. Aug.</i>	390	<i>Agoardus, & Aglibertus cum alijs innumeris mart. 24. Iunij.</i>	509
<i>Cacilius presbyter. 3. Iunij.</i>	272	<i>in Cilicia.</i>	
<i>Candida virgo & mart. item Susanna, & Martha mart. 20. Sept.</i>	464	<i>Amphion episc. & conf. 12. Iunij.</i>	287
<i>Catalinus, Ianuarinus, Florentius, Iulia, & Iusta mart. 15. Iulij.</i>	343	<i>Andreas tribunus, & socij milites mart. 19. Augusti.</i>	405
<i>Concessa mart. 8. April.</i>	175	<i>Calliopius mart. 7. Aprilis.</i>	173
<i>Constantinus confess. 11. Mart.</i>	127	<i>Zosimus, Athanasius, Theopompus, & Theonas mart. 3. Ianuar.</i>	11
<i>Cyrus episc. 14. Iulij.</i>	341	<i>in Cirthæ in Numidia.</i>	
<i>Deogratias episc. 22. Martij.</i>	150	<i>Agapius, & secundinus mart. item Aemilianus, Tertulla & Antonia virgines, & mulier cum suis geminis. 29. April.</i>	209
<i>Gundenus virgo & mart. 18. Iulij.</i>	347	<i>Cistercij in Gallia.</i>	
<i>Heraclius, & Zosimus mart. 11. Mart.</i>	127	<i>Stephanus abbas. 17. Aprilis.</i>	189
<i>Liberatus, Bonifacius, Seruus, Rusticus, Rogatus, Septimus, & Maximus mart. 17. Aug.</i>	403	<i>in mo-</i>	
<i>Marcellanus mart. 6. April.</i>	172		
<i>Modestus & Iulianus mart. 12. Febr.</i>	89		
<i>Octavianus, & multa millia mart. 22. Martij.</i>	150		

in monasterio Clarauallensi.		Eleutherius episcopus & mart. 20. Febr.	101
Malachias episcopus. 3. Nouemb.	542	Eleutherius mart. 4. Aug.	380
in cœnobio Cluniacensi.		Euaerius. 6. Martii.	119
Confortia virgo. 22. Iunii.	304	Eulogius & socii mart. 3. Iulii.	324
Hugo abbas. 29. Aprilis.	209	Eustolia & sopatra virgines. 9. Nouemb.	550
Clusij in Etruria.		Flavius episcopus. 18. Febr.	98
Irenæus & Mustiola mart. 3. Iulii.	324	Germanus episcopus. 12. Maii.	236
Colonæ Suffutulanæ in Africa.		Gregorius Decapoluta. 20. Nouemb.	571
Is. X. mart. 30. Augusti.	429	Hermellus mart. 3. Aug.	377
Colonæ, & in territorio Colonienfi.		Hypatius episcopus & Andreas mart. 29. Aug.	427
Anon episcopus. 4. Decemb.	591	Ignatius episcopus & confess. 23. Octob.	524
Cordula mart. 22. Octob.	521	Ioannes Chrysostomus. 27. Ianuar.	58
Cunibertus episcopus. 12. Nouemb.	557	Ioannes abbas. 27. April.	206
Eliphius mart. 16. Octob.	509	Iulianus & Marcianus mart. 9. Aug.	389
Engelbertus episcopus & mart. 7. Nouemb.	547	Lazarus monachus. 23. Febr.	105
Energilus episcopus & mart. 24. Octob.	526	Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionysus mart. 3. Iunii.	272
Gereon & CCCXVII. mart. 10. Octob.	501	Macarius confess. 1. April.	162
Heribertus episcopus. 16. Mart.	140	Marcellus abbas. 29. Decemb.	632
Martha & Saula virgines & martyres. 20. Octobris.	516	Marcianus presbyter. 10. Ianuar.	24
Maurinus abbas & mart. 10. Iunii.	283	Martyrius & Marcianus mart. 25. Octob.	527
Paulinus mart. 4. Maii.	218	Maura virgo & mart. 30. Nouemb.	585
Protafius mart. 4. Aug.	380	Maximus & alii mart. 13. Augusti.	396
Victor & socii mart. 10. Octob.	502	Menna episcopus. 25. Augusti.	418
Vrsula & socia mart. 21. Octob.	518	Methodius episcopus. 14. Iunii.	290
Commemoratio CCC. mart. 15. Octob.	508	Metrophanes episcopus & confess. 4. Iunii.	273
Coloffis.		Mucius presbyt. & mart. 13. Maii.	238
Epaphras episcopus & mart. 19. Iulii.	349	Natalia. 1. Decemb.	587
Philemon & Apphia mart. 22. Nouemb.	573	Nicephorus episcopus. 13. Martii.	130
Comanæ in Ponto.		Nicevas virgo. 17. Decembris.	629
Alexander episcopus & mart. 11. Aug.	392	Nilus abbas. 12. Nouembris.	557
Basiliscus mart. 22. Maii.	252	Olympias vidua. 17. Decembris.	610
apud Comanos.		Patapius solitarius. 8. Decembris.	598
Hermias & eius carnifex mart. 31. Maii.	266	Paula virgo & mart. 3. Iunii.	272
Comanæ in Armenia.		Paulus episcopus & mart. 7. Iunii.	278
Zoticus episcopus & mart. 21. Iulii.	353	Paulus mart. 17. Martii.	142
apud Comum. vide Nouocomum,		Plato monachus. 4. Aprilis.	168
quod idem est.		Proclus episcopus. 24. Octobris.	526
Abundius episcopus & confess. 2. April.	163	Pulcheria Augusta virgo. 10. Septemb.	447
Amantius episcopus & confess. 8. April.	175	Sampson presbyter. 27. Iunii.	314
Fidelis mart. 28. Octob.	531	Stachus episcopus. 31. Octob.	536
Compluti in Hispania.		Stephanus, Basilus, Petrus, Andreas, & socii CCCXXXIX. mart. 28. Nouembris.	582
Didacus confess. 12. Nouemb.	557	Tharastus episcopus. 25. Februar.	108
Iustus & Pastor mart. 6. Aug.	384	Theodorus, & Theophanes confess. 27. Decemb.	628
Compostellæ.		Theodota mart. 17. Iulii.	346
Petrus episcopus. 10. septemb.	447	Theophanes monachus. 12. Martii.	129
Conchæ in Hispania.		Theophanes & socii. 4. Decembris.	591
Iulianus episcopus. 28. Ianuar.	59	Theophilus monachus confess. 2. Octobris.	488
Iulianus episcopus confess. 5. septemb.	439	Tigris & Eutropius mart. 12. Ianuar.	27
Concordiæ.		Urbanus, Theodorus, Menedemus, & socii LXXXVII. mart. 5. Septemb.	439
Donatus, Secundianus, Romulus cum aliis LXXXVI. mart. 17. Februar.	96	Commemoratio plurimorum Martyrū. 30. Mart. 160	83
Constantiæ.		Item Monachorum. 8. Februar.	83
Conradus episcopus. 26. Nouemb.	579	Cordubæ.	
Pelagius mart. 28. Aug.	425	Abundius mart. 11. Iulij.	336
in Constantiensi territorio.		Aciclus, & Victoria mart. 17. Nouemb.	564
Lauto episcopus. 22. Septemb.	468	Adulphus, & Ioannes mart. 27. Septemb.	478
Paternus episcopus & martyr. 23. Septemb.	476	Amator, Petrus, & Ludonicus. 30. Aprilis.	210
Verena virgo. 1. Septemb.	433	Anastasius, Felix, & Digna virgo mart. 4. Iun.	290
Constantinopoli.		Argymirus mart. 28. Iunii.	316
Abrahamita monachi mart. 8. Iulii.	332	Aurea virgo & mart. 19. Iulii.	336
Acatius centurio mart. 8. Maii.	228	Bemides mart. 15. Iunii.	291
Alexander, & Antonina mart. 3. Maii.	216	Columba virgo & mart. 17. Septemb.	459
Alexander episcopus. 28. Aug.	425	Elias, Paulus, & Isidorus mart. 17. Aprilis.	189
Andrea Apost. Luca Evangelista & Timothei translatio. 9. Maii.	231	Emilas & Hieremias mart. 15. Septemb.	455
Andreas Cretensis mart. 17. Octob.	512	Eulogius mart. 11. Martij.	127
Anthusa virgo. 27. Iulii.	363	Fandilas mart. 13. Iunii.	288
Anonius episcopus. 12. Febr.	89	Fauftus, Ianuarius, & Marialis mart. 13. Octobris.	505
Basilus & Procopius confess. 27. Febr.	111	Flora, & Maria virg. & mart. 24. Nouemb.	577
Daniel Stylita. 11. Decemb.	603		

Geor-

Georgius, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliofama. 27. Iulij.	363	Spiridion episcopus & confess. 14. Decemb.	607
Gumesindus & Seruusdei mart. 13. Ianuar.	29	Sopronius episcopus. 8. Decembris.	598
Isaac mart. 3. Iunii.	272	Theodorus episcopus. 6. Maij.	223
Leocritia virgo & mart. 15. Martij.	139	Theophilus mart. 22. Iulij.	354
Leouigildus & Christophorus mart. 20. Aug.	407	Thryphillius episcopus. 13. Iunii.	288
Paulus diaconus & mart. 20. Iulij.	351	Cyrenæ.	
Pelagius mart. 26. Iunii.	312	Cyrrilla mart. 5. Iulij.	328
Perfectus mart. 18. Aprilis.	190	Lucius episcopus. 6. Maij.	223
Petrus, Vualabonsus, Sabimianus, Vustremundus, Habenus, & Hieremias mart. 7. Iun.	278	Theodorus episcopus & confessor. 4. Iulij.	325
Pomposa virgo & mart. 19. septemb.	462	Cyri in Syria.	
Rogellus & Seruusdei mart. 16. septemb.	457	Marcianus confessor. 2. Nouembris.	540
Rudericus & Salomon mart. 13. Martij.	130	Cyzici.	
Dandalus mart. 3. Septemb.	436	Aemilianus episcopus & confess. 8. Augusti.	388
Sancius mart. 5. Iunii.	275	Fausta virgo, & Euilafius mart. 20. Septemb.	464
Secundinus mart. 21. Maij.	251	Sifinius mart. 23. Nouembris.	575
Sifenandus mart. 16. Iulij.	344	Triphenes mart. 31. Ianuar.	65
Theodemirus mart. 25. Iulij.	359		
Zoilus & alij XI X. mart. 27. Iunii.	314		
		D	
		in Dacia.	
		Nicetas episcopus. 7. Ianuarij.	19
		Damasci.	
		Ananias mart. 25. Ianuar.	59
		Casarius, Dacius, & alij quinque mart. 1. Nouembris.	537
		Ioannes Damascenus. 6. Maij.	223
		Paulus & Tasta coniuges, & Sabimianus, Maximus, Rufus, & Eugenius filij martyres. 25. Septembris.	476
		Petrus Mauimenus mart. 21. Februarij.	102
		Petrus episcopus & mart. 4. Octobris.	490
		Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Cassia, & Paula cum alijs X. mart. 20. Iulij.	351
		in Dania.	
		Canutus rex & mart. 7. Ianuar.	19
		Guillelmus abbas. 6. Aprilis.	172
		Dautentriæ in Belgis.	
		Marcellinus confessor. 14. Iulij.	341
		in ciuitate Diensi.	
		Marcellus episcopus. 9. Aprilis.	176
		in castro Diuione.	
		Benignus mart. 1. Nouembris.	537
		Doroftori in Mysia.	
		Aemilianus mart. 18. Iulij.	348
		Dafius episcopus & mart. 20. Nouemb.	571
		Hefychius mart. 15. Iunii.	291
		Iulius mart. 27. Maij.	259
		Paschrates, Valentio, & alij duo mart. 25. Maij.	257
		Driziparæ in Pannonia.	
		Alexander mart. 27. Martij.	156
		Dytrachij in Macedonia.	
		Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Hefychius, Papius, Saturninus, & Germanus mart. 7. Iulij.	331
		E	
		Eboræ in Lusitania.	
		Mancius mart. 15. Maij.	242
		Eboraci in Anglia.	
		Ioannes episcopus. 7. Maij.	225
		Paulinus episcopus. 10. Octobris.	502
		Vualfridus episcopus & confess. 12. Octob.	504
		Ebreduni in Gallia.	
		Marcellinus episcopus. 20. Aprilis.	194
		Vincenius, Orontius, Victor martyres. 22. Ian.	47
		Ebroicis, & in pago Ebroicensi.	
		Aquilinus episcopus & confess. 19. Octob.	515
		Leufrius abbas. 21. Iunii.	302
		Taurinus episcopus. 11. Augusti.	393
		Edeffæ.	
		Abibus mart. 15. Nouembris.	561
		Barfi-	

<i>Barfmannus episcopus & mart. cum alijs.</i> 30. Ian.	63
<i>Barfen episcopus.</i> 30. Ianuarij.	63
<i>Bassa cum Theogonio, Agapio, & Fideli mart.</i> 21. Augusti.	409
<i>Ephram diaconus.</i> 1. Februarij.	69
<i>Eulogius episcopus & confess.</i> 5. Maij.	220
<i>Gurius & Samonas mart.</i> 15. Nouembris.	561
<i>Iulianus monachus.</i> 9. Iunij.	281
<i>Nonnus episcopus.</i> 2. Decembris.	588
<i>Sarbelius & Barbea mart.</i> 29. Februarij.	61
<i>Thalalaus, Asterius, Alexander, & socij mart.</i> 20. Maij. 250	
<i>Thoma Apost. translatio.</i> 3. Iulij.	325
Eleutheropoli in Palæstina.	
<i>Florianus, Calanicus, & socij LVIII. mart.</i> 17. Decembris.	610
Emeritæ in Hispania.	
<i>Eulalia virgo & mart.</i> 10. Decembris.	601
<i>Iulia virgo & mart.</i> 10. Decembris.	601
<i>Lucretia virgo & mart.</i> 23. Nouembris.	575
<i>Victor, Stercatius, & Antinogenes mart.</i> 24. Iulij.	357
Emesse in Phœnicia.	
<i>Galation & Epistemes mart.</i> 5. Nouembris.	544
<i>Simeon Salus.</i> 1. Iulij.	321
<i>Commemoratio plurimarum mulierum mart.</i> 14. Nouembris.	560
<i>Siluanus episcopus & alij duo mart.</i> 6. Februarij.	80
in castello Emmaus.	
<i>Cleophas mart.</i> 25. Septembris.	475
Engolismæ.	
<i>Eparchus abbas.</i> 1. Iulij.	321
Ephesi.	
<i>VII. Dormientium natalis.</i> 27. Iulij.	363
<i>Ioannes Apost. & Euang.</i> 27. Decembris.	628
<i>Maximus mart.</i> 30. Aprilis.	210
<i>Porphyrus mart.</i> 4. Nouembris.	543
<i>Timotheus episcopus & mart.</i> 24. Ianuar.	53
<i>XLI. mart.</i> 12. Ianuarij.	27
Eugubij.	
<i>Vbaldus episcopus.</i> 16. Maij.	244
Euoreæ in Epiro.	
<i>Donatus episcopus.</i> 30. Aprilis.	211
F	
apud Fabrianum in Piceno.	
<i>Silvester abbas.</i> 26. Nouembris.	579
Faleriæ in Tuscia.	
<i>Gracilianus, & Felicissima virgo mart.</i> 12. Aug.	394
Fausinæ in Sardinia.	
<i>Simplicius episcopus & mart.</i> 15. Maij.	242
Ferenti in Tuscia.	
<i>Bonifacius episcopus.</i> 14. Maij.	241
Ferentini in Hernicis.	
<i>Ambrosius mart.</i> 16. Augusti.	401
<i>Eutychius mart.</i> 15. Aprilis.	186
<i>Redemptus episcopus.</i> 8. Aprilis.	175
Fefulis in Tuscia.	
<i>Alexander episcopus & mart.</i> 6. Iunij.	276
<i>Romulus episcopus & mart. cum socijs.</i> 6. Iulij.	329
Firmi in Piceno.	
<i>Alexander episcopus & mart.</i> 11. Ianuar.	26
<i>Philippus episcopus & mart.</i> 22. Octobris.	521
<i>Sophia virgo & mart.</i> 30. Aprilis.	210
<i>Vissia virgo & mart.</i> 12. Aprilis.	181
Florentiæ.	
<i>Andreas episcopus.</i> 26. Februarij.	109
<i>Antoninus episcopus.</i> 2. Maij.	215
<i>Crescentius confessor.</i> 19. Aprilis.	192
<i>Eugenius confessor.</i> 17. Nouembris.	564
<i>Mimas mart.</i> 25. Octobris.	527
<i>Podius episcopus.</i> 28. Maij.	262

<i>Zenobius episcopus.</i> 25. Maij.	257
in monasterio Fontanellæ.	
<i>Ansbertus episcopus.</i> 9. Februarij.	84
<i>Vulfrannus episcopus.</i> 20. Martij.	146
Formijs in Campania.	
<i>Albina virgo & mart.</i> 16. Decembris.	609
apud Forum Cornelij.	
<i>Petrus Chrysologus.</i> 2. Decembris.	588
apud Forum Iulij.	
<i>Maxima virgo.</i> 16. Maij.	244
apud Forum Sempronij.	
<i>Aquilinus, Geminus, Gelasius, Magnus, & Donatus mart.</i> 4. Februarij.	76
apud Forum Syllæ.	
<i>Cassianus mart.</i> 13. Augusti.	396
Fossænouæ ad Tarracinam.	
<i>Thomas Aquinas confess. & doctor.</i> 7. Martij.	120
in Frisia.	
<i>Vuilibrordus episcopus.</i> 7. Nouembris.	547
Frisingæ.	
<i>Corbinianus episcopus.</i> 8. Septembris.	444
Fulgini.	
<i>Felicianus episcopus & mart.</i> 24. Ianuar.	53
Fundis.	
<i>Felix mart.</i> 6. Nouembris.	546
<i>Honoratus abbas.</i> 16. Ianuarij.	34
<i>Paternus mart.</i> 21. Augusti.	408
Furconij in Vestinis.	
<i>Florentius & Felix mart.</i> 25. Iulij.	359
G	
in Galatia.	
<i>Crescens mart.</i> 27. Iunij.	314
Gallæciæ in Hispania.	
<i>Facundus & Primitiuus mart.</i> 27. Nouemb.	581
<i>Marina virgo & mart.</i> 18. Iulij.	348
in Gallia.	
<i>Augustalis episcopus & confess.</i> 7. Septembris.	442
Europia. 15. Septembris.	455
<i>Pontius mart.</i> 14. Maij.	240
<i>Veneranda virgo & mart.</i> 14. Nouembris.	560
in portu Ganda & Gandensi.	
<i>Bauon confess.</i> 1. Octobris.	486
<i>Liuius episcopus & mart.</i> 12. Nouembris.	557
Gandau.	
<i>Amelberga virgo.</i> 10. Iulij.	335
<i>Landoaldus, & Amantius.</i> 19. Martij.	145
Gangræ in Paphlagonia.	
<i>Callinicus mart.</i> 29. Iulij.	368
<i>Hypatius episcopus & mart.</i> 14. Nouembris.	560
in monte Gargano.	
<i>Apparitio s. Michaelis.</i> 8. Maij.	228
<i>Memoria eiusdem.</i> 29. Septembris.	482
Gaualis, & in territorio Gualitano.	
<i>Hilarius episcopus.</i> 25. Octobris.	527
<i>Prinatus episcopus & mart.</i> 21. Augusti.	408
Gazæ in Palæstina.	
<i>Barsanuphius anachoreta.</i> 11. Aprilis.	180
<i>Eusebius, Nestabus, & Zeno mart.</i> 8. Septemb.	444
<i>Irenio episcopus.</i> 16. Decembris.	609
<i>Mennis & Thea mart.</i> 19. Decemb.	613
<i>Nessor mart.</i> 8. Septembris.	444
<i>Porphyrus episcopus.</i> 26. Februarij.	109
Geldubæ.	
<i>Iulius mart.</i> 20. Decembris.	614
Genuæ.	
<i>Salomon episcopus & confess.</i> 28. Septemb.	480
<i>Syrus episcopus.</i> 29. Iunij.	318
Geris in Aegypto.	
<i>Nilammon reclusus.</i> 6. Ianuarij.	118

in Ger-

in Germania.	
<i>Lioba virgo.</i> 28. Septembris.	480
<i>Tecla abbatisa.</i> 15. Octobris.	508
<i>Vuigbertus presbyter.</i> 13. Augusti.	396
Gerundæ in Hispania.	
<i>Felix mart.</i> 1. Augusti.	372
Gortynæ in Creta.	
<i>Cyrillus episcopus & mart.</i> 9. Iulij.	333
<i>Eumenus episcopus & confess.</i> 18. Septembris.	461
<i>Philippus episcopus.</i> 11. Aprilis.	180
Gratianopoli.	
<i>Hugo episcopus.</i> 1. Aprilis.	162
in territorio Guleti prope Nuscum.	
<i>Gulielmus confess. Pater eremitarum Montis Virginis.</i> 25. Iunij.	311
H	
Hadrianopoli.	
<i>Lucius & socij mart.</i> 11. Februarij.	88
<i>Maximus, Theodorus, & Asclepiodotus mart.</i> 15. Septembris.	455
<i>Philippus episcopus, Eusebius, & Hermes martyres.</i> 22. Octobris.	521
<i>Stylianus anachoreta.</i> 26. Nouembris.	579
Halberstatti in Germania.	
<i>Mathildis regina.</i> 14. Martij.	131
in Hannonia.	
<i>Gislenus episcopus & confess.</i> 9. Octobris.	498
<i>Hiltrudis virgo.</i> 27. Septembris.	479
in pago Hasbanio.	
<i>Trudo presbyter.</i> 23. Nouembris.	575
Heliopoli.	
<i>Cyrillus mart.</i> 29. Martij.	158
<i>Eudocia mart.</i> 1. Martij.	113
in Hellesponto.	
<i>Cyrinus, Primus, & Theogenes mart.</i> 3. Ianuar.	11
<i>Onesiphorus mart.</i> 6. Septembris.	440
Heracleæ.	
<i>Ammon & XL. virg. & mart.</i> 1. Septemb.	432
<i>Bassus, Dionysius, Agapitus, & alij XL. mart.</i> 20. Nouembris.	571
<i>Clementinus, Theodotus, & Philomenus mart.</i> 14. Nouembris.	560
<i>Felix & Iannarius mart.</i> 7. Ianuarij.	19
<i>Glyceria mart.</i> 13. Aprilis.	238
<i>Sebastiana mart.</i> 16. Septembris.	457
<i>Theodorus mart.</i> 7. Februarij.	81
Herbipoli.	
<i>Bruno episcopus.</i> 17. Maij.	245
<i>Burchardus episcopus.</i> 14. Octobris.	507
<i>Chilianus, Colomannus, & Tornanus mar.</i> 8. Iulij.	332
Herfordiæ in Anglia.	
<i>Thomas episcopus & confess.</i> 2. Octobris.	488
in Herio insula.	
<i>Philibertus abbas.</i> 20. Augusti.	407
Hermopoli in Aegypto.	
<i>Sabinus mart.</i> 13. Martij.	130
in Hibernia.	
<i>Celsus episcopus.</i> 6. Aprilis.	172
<i>Egbertus presbyter.</i> 24. Aprilis.	201
<i>Ethibinus abbas.</i> 19. Octobris.	515
<i>Laurentius episcopus.</i> 14. Nouembris.	560
<i>Patricius episcopus & confess.</i> 17. Martij.	142
Hierapoli.	
<i>Abercius episcopus.</i> 22. Octobris.	521
<i>Apollinaris episcopus.</i> 8. Ianuarij.	21
<i>Papias episcopus.</i> 22. Februarij.	103
<i>Philippus Apostolus.</i> 1. Maij.	212
Hierosolymis.	
<i>Anna prophetissa.</i> 1. Septembris.	432

<i>Andronicus, & Athanasia.</i> 9. Octobris.	498
<i>Athanasius mart.</i> 5. Iulij.	328
<i>Crucis sacrosanctæ Inuentio.</i> 3. Maij.	216
<i>Eiusdem Exaltatio.</i> 14. Septembris.	452
<i>Cyriacus episcopus & mart.</i> 4. Maij.	218
<i>Cyrillus episcopus.</i> 18. Martij.	144
<i>Dauid rex & propheta.</i> 29. Decembris.	631
<i>Iacobus Apostolus frater Domini.</i> 1. Maij.	212
<i>Iacobus Apostolus frater Ioannis.</i> 25. Iulij.	358
<i>Ioseph ab Arimathia.</i> 17. Martij.	142
<i>S. Lairo frater Ioannis.</i> 25. Martij.	153
<i>Macarius episcopus & confess.</i> 10. Martij.	126
<i>Marcus episcopus & mart.</i> 22. Octobris.	521
<i>Maria Virginis sanctissima Dei genitricis Presentatio.</i> 21. Nouembris.	572
<i>Eiusdem Assumptio.</i> 15. Augusti.	398
<i>Maria Salome.</i> 22. Octobris.	521
<i>Matthias episcopus.</i> 30. Ianuar.	61
<i>Maximus episcopus & confess.</i> 5. Maij.	220
<i>Melania iunior, & Pimianus coniunx.</i> 31. Decembris.	634
<i>Narcissus episcopus.</i> 29. Octobris.	533
<i>Paphnutius mart.</i> 19. Aprilis.	192
<i>Pelagia Pœnitens.</i> 8. Octobris.	496
<i>Simeon episcopus & mart.</i> 18. Februarij.	97
<i>Sophronius episcopus.</i> 11. Martij.	127
<i>Stephani protomart. Inuentio, & vna Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis.</i> 3. Augusti.	377
<i>Stephanus protomart.</i> 26. Decembris.	626
<i>Zacchæus episcopus.</i> 23. Augusti.	414
<i>Zambda episcopus.</i> 19. Februarij.	100
Hippone regio.	
<i>Augustinus episcopus & doctor.</i> 28. Augusti.	424
<i>Theogenes episcopus, & alij XXXVI. mart.</i> 26. Ianuarij.	56
Hispali in Hispania.	
<i>Felix mart.</i> 2. Maij.	214
<i>Florentia virgo.</i> 20. Iunij.	301
<i>Florentius confess.</i> 23. Februarij.	105
<i>Hermenigildus mart.</i> 13. Aprilis.	183
<i>Isidorus episcopus.</i> 4. Aprilis.	168
<i>Iusta & Ruffina virg. & mart.</i> 19. Iulij.	349
<i>Leander episcopus.</i> 27. Februarij.	111
<i>Peirus mart.</i> 8. Octobris.	496
in Hispania.	
<i>Crispulus & Restitutus mart.</i> 10. Iunij.	283
<i>Epiacius episcopus, & Basileus mart.</i> 23. Maij.	253
<i>Eutychius mart.</i> 11. Decembris.	605
<i>Fabricianus & Philibertus martyres.</i> 22. Aug.	410
<i>Hemiterius & Cheledonius mart.</i> 3. Martij.	115
<i>Honorius, Eutychius, & Stephanus mart.</i> 21. Nouembris.	572
<i>Quiteria virgo & mart.</i> 22. Maij.	252
<i>Servandus & Germanus mart.</i> 23. Octobris.	524
<i>Torquatus, Cresiphon, Secundus, Indaletius, Cacilius, Helychius, & Euphrasius.</i> 15. Maij.	242
<i>Victor mart.</i> 26. Augusti.	421
<i>Vincentius & Latus mart.</i> 1. Septembris.	432
<i>Xantippa, & Polycena.</i> 23. Septembris.	470
in Hollandia.	
<i>Adelbertus confess.</i> 25. Iunij.	311
apud Homeritas.	
<i>Aretas & socij XXXIIII. mart. Item mater cum filio balbutiente Christum.</i> 24. Octobris.	526
<i>SS. Martyres incendio traditi.</i> 27. Iulij.	363
in monte Hor.	
<i>Aaron primus sacerdos Leuitico ordinis.</i> 1. Iulij.	321
in terra Hus.	
<i>Iob propheta.</i> 10. Maij.	235

Nnn apud

I

apud Iberos trans Pontum.	
Christiana ancilla. 15. Decembris.	608
Iconij.	
Amphilochnus episcopus. 23. Nouembris.	575
Apollonius mart. 10. Iulij.	335
Conon, & filius eius mart. 29. Maii.	263
Curonotus episcopus & mart. 12. Septembris.	450
Marcianus mart. 11. Iulij.	336
Terentius episcopus & mart. 21. Iunii.	302
Tecla virgo & mart. 23. Septembris.	470
Tryphena & Tryphosa. 10. Nouembris.	554
Ilerda in Hispania Tarracoenfi.	
Licerus episcopus. 27. Augusti.	422
Iliberi in Hispania.	
Gregorius episcopus & confess. 24. Aprilis.	201
in Illyrico.	
Florus & Laurus mart. 18. Augusti.	404
Vrsicius mart. 14. Augusti.	397
apud Indos.	
Barlaam & Iosaphat. 27. Nouembris.	581
Fruementius episcopus. 27. Octobris.	530
Passio SS. monachorum & aliorum. 3. Augusti.	377
Interamnæ.	
Agapis virgo & mart. 14. Februar.	92
Anastasius episcopus & confess. 17. Augusti.	403
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. 14. Febr.	92
Proculus episcopus & mart. 14. Aprilis.	185
Proculus episcopus & mart. 1. Decembris.	587
Saturinus, Castulus, Magnus, & Lucius mart.	
15. Februarij.	93
Valentinus mart. 14. Februar.	92
in Iauria.	
Aquilinus & Victorianus mart. 16. Maij.	243
Aza & socij C. L. mart. 19. Nouembris.	569
Tatio mart. 24. Augusti.	416
in Istria.	
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles.	
24. Maij.	255
Italica in Hispania.	
Gerunius episcopus. 25. Augusti.	418
in Iudæa.	
Esaias propheta. 6. Iulij.	328
Habacuc & Michas propheta. 15. Ianuarij.	32
Ioachim pater beatissima Virginis. 20. Martij.	146
Ioseph eiusdem sponsus. 19. Martij.	145
Malachias propheta. 14. Ianuarij.	31
Maria Cleopha. 9. Aprilis.	176
Maria visitatio ad Elizabeth. 2. Iulij.	323
Matthias Apost. & mart. 24. Februar.	106
Samuel propheta. 20. Augusti.	407
Sophonias propheta. 3. Decembris.	589
apud Iuliam in territorio Parmensi.	
Domninus mart. 9. Octobris.	498

L

Lambese in Numidia.	
Marianus et Iacobus mart. cum alijs multis. 30. Aprilis.	210
Lampfaci in Helleponto.	
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionysia martyres. 15. Maij.	242
Laodicea in Syria.	
Anatolius episcopus. 3. Iulij.	324
Artemon mart. 8. Octobris.	496
Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. 11. Septembris.	448
Pelagius episcopus. 25. Martij.	154
Sagar episcopus & mart. 6. Octobris.	493

Theodorus episcopus. 2. Nouembris.	540
Theoimus & Basilianus mart. 18. Decemb.	612
Trophimus & Thalys mart. 11. Martij.	127
in Latio.	
Bernardus confess. 14. Octobris.	507
in cœnobio Laubiensi.	
Vrsmarus episcopus. 19. Aprilis.	192
Laubijs.	
Erminus episcopus & confess. 25. Aprilis.	202
Theodulphus episcopus. 24. Iunii.	309
Laude.	
Bassianus episcopus & confess. 19. Ianuar.	41
Lauduni, & in Laudunenfi castro.	
Clinia mater S. Remigij. 21. Octobris.	518
Salaberga abbatisa. 22. Septembris.	468
Lauriaci in Norico Ripenfi.	
Florianus mart. 4. Maij.	218
Legione in Hispania.	
Claudius, Luperus, & Victorius mart. 30. Octob.	534
Vincentius abbas & mart. 11. Septembris.	448
Lemouicis in Gallia.	
Leonardus confess. 6. Nouembris.	546
Martialis episcopus, Alpinianus & Austriclinianus presbyteri. 30. Iunii.	320
Valeria virgo & mart. 9. Decembris.	600
Leocata in Sicilia.	
Angelus mart. 5. Maij.	220
Leodij in Belgio.	
Lambertus episcopus & mart. 17. Octobris.	459
Theodardus episcopus & mart. 10. Septemb.	447
apud Leontinos in Sicilia.	
Alphius, Philadelphus, & Cyrinus mart. 10. Maij.	233
Epiphana mart. 12. Iulij.	337
Euthalia virgo & mart. 27. Augusti.	422
Mercurius & socij mart. 10. Decembris.	601
in monasterio Lerinenfi.	
Antonius monachus. 28. Decembris.	630
Caprasius abbas. 1. Iunii.	269
Vincennius presbyter. 24. Maij.	255
in Lesbo insula.	
Passio quinque mart. 5. Aprilis.	170
in Libya.	
Theophilus & Helladius mart. 8. Ianuar.	21
apud Lingonas, & in territorio Lingonienfi.	
Bernardus abbas. 20. Augusti.	407
Desiderius episcopus, & alij plures mart. 23. Maii.	253
Gregorius episcopus. 4. Ianuarij.	13
Sequanus confess. 19. Septembris.	462
Speusippus, Eleusippus, & Melcusippus terge mini mar. cum auia Leonilla. 17. Ianuarij.	36
Urbanus episcopus. 2. Aprilis.	163
in pago Lisuino.	
Nemesius confess. 1. Augusti.	373
Londinij in Anglia.	
Erconualdus episcopus. 30. Aprilis.	211
Luca in Tuscia.	
Damianus confess. 3. Iunii.	272
Frigidianus episcopus. 18. Martij.	144
Eiusdem translatio. 18. Nouembris.	566
Paulinus episcopus cum socijs mart. 12. Iulij.	337
Richardus Rex Anglorum. 7. Februar.	81
in Lucania.	
Hyacinthus, Quintus, Felicianus, & Lucius mart.	
29. Octobris.	333
Vinns, Modestus, atque Crescentia mart. 15. Iun.	291
Lugduni, & in territorio Lugdunenfi.	
Albinus episcopus. 15. Septembris.	455
Alexander cum socijs XXXIII. mart. 24. Aprilis.	201
Anitochus episcopus. 15. Octobris.	308
Aurelianus episcopus. 16. Iunii.	294
Baldomerus. 27. Februar.	141

Bona-

Bonauentura episcopus & doctor. 14. Iulij.	341
Benedicta virgo & mart. 8. Octobris.	496
Desiderius episcopus & mart. 23. Maij.	254
Desiderius mart. 11. Februar.	88
Domitianus abbas. 1. Iulij.	321
Elpidius episcopus & confess. 2. Septemb.	435
Epipodius mart. 22. Aprilis.	197
Eucherius episcopus & confess. 16. Nouemb.	562
Eugendus abbas. 1. Ianuarij.	1
Irenæus episcopus & mart. 28. Ianuar.	316
Jelianus mart. 13. Februar.	91
Iustus episcopus. 2. Septembris.	435
Lamberius episcopus & confess. 14. April.	185
Lupicinus & Felix episcopi. 3. Februar.	75
Lupicinus abbas. 21. Martij.	148
Lupus episcopus. 25. Septembris.	476
Mneruus & Eleazarus cum filijs VII. martyres.	
23. Augusti.	414
Nicetius episcopus. 2. Aprilis.	163
Patiens episcopus. 11. Septembris.	448
Phorinus, Sanctus, Vetus, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij multi martyres. 2. Iunii.	270
Peregrinus presbyter. 28. Iulij.	365
Romanus abbas. 20. Februarj.	112
Sacerdos episcopus. 12. Septembris.	450
Stephanus episcopus. 13. Februar.	91
Veranus episcopus. 11. Nouembris.	555
Viator. 21. Octobris.	518
Vuentiolus episcopus. 12. Iulij.	338
in Lusitania.	
Irene virgo & mart. 20. Octobris.	516
Vulgefortis virgo & mart. 20. Iulij.	351
Lutetia Parisiorum, & in territorio Parisienfi.	
Aurea virgo. 4. Octobris.	490
Bathildis regina. 26. Ianuar.	57
Clodoaldus confess. 7. Septembris.	442
Crotildis regina. 3. Iunii.	272
Dionysius, Rusticus, & Eleutherius mart. 9. Octob.	497
Droctoneus abbas. 10. Martij.	126
Eleazarus comes. 27. Septembris.	479
Eugenius episcopus & mart. 15. Nouemb.	561
Genouefa virgo. 3. Ianuarij.	11
Georgius & Aurelius. 20. Octobris.	517
Germanus episcopus. 28. Maij.	262
Iustinus mart. 1. Augusti.	373
Lucanus mart. 30. Octobris.	534
Ludonicus rex. 25. Augusti.	417
Marcellus episcopus. 1. Nouembris.	537
Medericus presbyter. 29. Augusti.	427
Senerius monachus. 27. Nouembris.	581
in monasterio Luxouienfi.	
Attalus abbas. 10. Martij.	126
Eustasius abbas. 29. Martij.	159
Romarcus abbas. 8. Decembris.	598
in Lycaonia.	
Papas mart. 16. Martij.	140
in Lycia.	
Christophorus mart. 25. Iulij.	358
Domnina mart. 12. Octobris.	504
Nicetas, & Aquilina mart. 24. Iulij.	357
Themistocles mart. 21. Decembris.	615
Lyræ in Belgio.	
Gummarus confess. 11. Octobris.	503

M

in Macedonia.	
Silas. 13. Iulij.	339
Timotheus & Diogenes martyres. 6. Aprilis.	171

Machlinia.	
Rumoldus episcopus & mart. 1. Iulij.	321
Madauri in Africa.	
Namphanion cum socijs mart. 4. Iulij.	325
Maiuma.	
Zeno episcopus. 26. Decembris.	627
Malacæ in Hispania.	
Cyriacus & Paula virgo mart. 18. Iunii.	297
in monasterio Malbodio.	
Aldegundis virgo. 30. Ianuarij.	63
in ciuitate Mamienfi.	
Seraphina. 29. Iulij.	368
Mantua.	
Anselmus episcopus & confess. 18. Martij.	144
Ruffinus confess. 19. Augusti.	406
in monasterio S. Benedicti in agro Mantuano.	
Simeon eremita. 26. Iulij.	361
Marcianopoli in Thracia.	
Melitina mart. 15. Septembris.	455
Maronia in Syria.	
Malchus monachus. 21. Octobris.	518
in oppido Marpurg.	
Elizabeth vidua. 19. Nouembris.	570
Marrochij in Africa.	
Berardus, Peirus, Accursius, Adianus, & Otho mart.	
16. Ianuar.	34
Martulæ.	
Briccius episcopus & confess. 9. Iulij.	334
Maffilia.	
Hermes & Hadrianus mart. 1. Martij.	113
Lazarus episcopus. 17. Decembris.	610
Maria Magdalena. 22. Iulij.	354
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus martyres.	
21. Iulij.	353
in Mauritania Cæsariensi.	
Marciana virgo & mart. 9. Ianuar.	23
Romulus & Secundus mart. 24. Martij.	152
Timotheus, Polius, & Eutychnus martyres. 21. Maij.	251
Timotheus mart. 19. Decembris.	613
Mediolani.	
Ambrosius episcopus & doctor. 4. Aprilis.	168
Eiusdem ordinatio. 7. Decembris.	595
Antoninus episcopus & confessor. 31. Octobris.	536
Aquilinus mart. 29. Ianuar.	61
Augustini conuersio. 5. Maij.	220
Auximus episcopus. 3. Septembris.	436
Benedictus episcopus. 11. Martij.	127
Benignus episcopus. 20. Nouembris.	571
Caius episcopus. 27. Septembris.	479
Calimerius episcopus & mart. 31. Iulij.	371
Castritianus episcopus. 1. Decembris.	587
Clicerius episcopus & confessor. 20. Septembris.	464
Datus episcopus. 14. Ianuarij.	31
Dionysius episcopus. 25. Maij.	257
Eugenius episcopus & confess. 30. Decemb.	633
Eusebius episcopus & confess. 12. Augusti.	394
Eustorgius episcopus. 18. Septembris.	461
Eustorgius alier episcopus & confess. 6. Iunii.	276
Faustus mart. 7. Augusti.	385
Galdinus episcopus. 18. Aprilis.	190
Gernasius & Protasius mart. 19. Iunii.	298
Gerunius episcopus. 5. Maij.	220
Honoratus episcopus. 8. Februarj.	83
Ioannes Bonus episcopus. 10. Ianuar.	24
Iulius presbyter. 31. Ianuar.	65
Lazarus episcopus. 11. Februarj.	88
Magnus episcopus & confess. 5. Nouemb.	545

<i>Manfuetus episcopus.</i> 19. Februar.	100
<i>Marcellina virgo.</i> 17. Iulij.	346
<i>Marolus episcopus & confess.</i> 23. Aprilis.	198
<i>Martinianus episcopus.</i> 2. Ianuarij.	8
<i>Maternus episcopus & confess.</i> 18. Iulij.	348
<i>Matronianus eremita.</i> 14. Decembris.	607
<i>Mirocles episcopus & confess.</i> 3. Decembris.	590
<i>Monas episcopus.</i> 12. Octobris.	504
<i>Nabor & Felix mart.</i> 12. Iulij.	337
<i>Nazarus & Celsus mart.</i> 28. Iulij.	365
<i>Eorumdem inuentio.</i> 10. Maij.	233
<i>Petrus mart.</i> 29. Aprilis.	209
<i>Protasius episcopus.</i> 24. Nouembris.	577
<i>Robustianus mart.</i> 24. Maij.	255
<i>Satyrus confess.</i> 17. Septembris.	459
<i>Sauina.</i> 30. Ianuarij.	63
<i>Senator episcopus.</i> 28. Maij.	262
<i>Simplicianus episcopus.</i> 16. Augusti.	401
<i>Valeria mart.</i> 28. Aprilis.	207
<i>Venerius episcopus.</i> 4. Maij.	218
<i>Victor mart.</i> 8. Maij.	228
in monasterio Meditij.	
<i>Nicetas abbas.</i> 3. Aprilis.	166
Meldis, in pago, & ciuitate, & territorio Meldenfi.	
<i>Faro episcopus & confess.</i> 28. Octob.	531
<i>Fiacrus confessor.</i> 30. Augusti.	430
<i>Phara virgo.</i> 7. Decembris.	596
<i>Sanctinus episcopus.</i> 22. Septembris.	468
Melitinæ.	
<i>Eudoxius, Zeno, Macarius, & socij MCIV. martyres.</i> 5. Septembris.	439
<i>Hermogenes, Caius, Expeditus, Astronicus, Rufus, & Galata mart.</i> 19. Aprilis.	192
<i>Hieron, Nicander, Hefychius, & alij triginta mart.</i> 7. Nouembris.	547
<i>Polyuctus mart.</i> 13. Februarij.	91
Meri in Phrygia.	
<i>Macedonius, Theodulus, & Tatianus mart.</i> 12. Septembris.	450
in Mesopotamia.	
<i>Archelaus episcopus.</i> 26. Decembris.	627
<i>Athenodorus mart.</i> 11. Nouembris.	555
<i>Iulianus eremita.</i> 18. Octobris.	513
<i>Maruthas episcopus.</i> 4. Decembris.	591
<i>Commemoratio XXIII. mart.</i> 23. Maij.	254
Messana.	
<i>Albertus confess.</i> 7. Augusti.	386
<i>Ampelus & Caius mart.</i> 20. Nouemb.	570
<i>Corbus mart.</i> 18. Aprilis.	190
<i>Eleutherius episcopus, & Anthia mart.</i> 18. April.	189
<i>Placidus, Eurychius, Victorinus, Flania virgo, Donatus, Firmatus, Faustus, & alij XXX. 5. Oct.</i>	492
Metis in Gallia.	
<i>Adelphus episcopus & confess.</i> 29. Augusti.	427
<i>Arnulphus episcopus.</i> 18. Iulij.	348
<i>Clodulphus episcopus.</i> 8. Iulij.	279
<i>Felix episcopus.</i> 21. Februarij.	102
<i>Firminus episcopus & confess.</i> 18. Augusti.	404
<i>Pauens episcopus.</i> 8. Ianuarij.	21
<i>Rufus episcopus & confess.</i> 7. Nouemb.	548
Mileti.	
<i>Acatius mart.</i> 28. Iulij.	365
in oppido Milleduno.	
<i>Leo confessor.</i> 10. Nouembris.	554
Mileui in Numidia.	
<i>Optatus episcopus.</i> 4. Iulij.	273
apud Mindam.	
<i>Felicianus episcopus & mart.</i> 20. Octob.	516
Misna in Germania.	
<i>Benno episcopus.</i> 16. Iulij.	294

Moguntia.	
<i>Albanus mart.</i> 21. Iulij.	301
<i>Aureus, Iustina, & alij mart.</i> 16. Iulij.	294
<i>Ferrutus mart.</i> 28. Octobris.	531
<i>Lullus episcopus & confess.</i> 16. Octobris.	509
<i>Maximus episcopus & confess.</i> 18. Nouemb.	566
<i>Simeon eremita.</i> 26. Iulij.	361
in monasterio Molifimensi.	
<i>Roberus abbas.</i> 29. Aprilis.	209
apud Montem Pessulanum.	
<i>Rocchus confessor.</i> 16. Augusti.	401
in Montepolitiano.	
<i>Agnes virgo.</i> 20. Aprilis.	194
Mopluetia in Cilicia.	
<i>Auxentius episcopus.</i> 18. Decembris.	612
in Morauia.	
<i>Cyrillus & Methodius episcopi.</i> 9. Martij.	123
Mutale in Cappadocia.	
<i>Sabas abbas.</i> 5. Decembris.	592
Mutinæ.	
<i>Geminianus episcopus.</i> 31. Ianuarij.	65
Myra in Lycia.	
<i>Crescens mart.</i> 15. Aprilis.	186
<i>Leo & Iuliana mart.</i> 18. Augusti.	404
<i>Nicander & Hermas mart.</i> 4. Nouemb.	543
<i>Nicolaus episcopus.</i> 6. Decembris.	594
N	
in diocesi Namurcensi apud Belgas.	
<i>Gerardus abbas.</i> 3. Octobris.	489
Nannete in Britannia minori.	
<i>Domitianus & Rogatianus mart.</i> 24. Maij.	255
<i>Similianus episcopus.</i> 16. Iulij.	294
in castro Nantonienfi.	
<i>Seuerinus abbas.</i> 11. Februar.	88
Narbonæ.	
<i>Paulus episcopus.</i> 22. Martij.	149
<i>Rusticus episcopus & confess.</i> 26. Octobris.	529
Narniæ.	
<i>Cassius episcopus.</i> 29. Iulij.	318
<i>Iunialis episcopus & confessor.</i> 3. Maij.	216
Nazareth.	
<i>Annunciatio B. Virg. Genitr. Dei Mariae.</i> 25. Mart. 153	
Nazianzi.	
<i>Casarius.</i> 25. Februarij.	108
<i>Gorgonia.</i> 9. Decembris.	600
<i>Gregorius episcopus.</i> 9. Maij.	230
Neapoli in Campania.	
<i>Agnellus abbas.</i> 14. Decembris.	607
<i>Agrippinus episcopus.</i> 9. Nouembris.	550
<i>Aspren episcopus.</i> 3. Augusti.	377
<i>Athanasius episcopus & confess.</i> 15. Iulij.	343
<i>Candida, item Candida iunior.</i> 4. Septemb.	438
<i>Ensebius episcopus.</i> 23. Maij.	254
<i>Gaudiosus episcopus.</i> 28. Octobris.	531
<i>Ioannes episcopus.</i> 22. Iulij.	304
<i>Patricia virgo.</i> 25. Augusti.	418
<i>Pomponius episcopus.</i> 14. Maij.	241
<i>Restiuta virgo & mart.</i> 17. Maij.	245
<i>Seuerinus episcopus.</i> 8. Ianuarij.	21
<i>Seuerus episcopus.</i> 30. Aprilis.	211
in monte Nebo terræ Moab.	
<i>Moses legislator.</i> 4. Septembris.	438
Nemaufi.	
<i>Baudelius mart.</i> 20. Maij.	250
Neocæsarea.	
<i>Athenodorus episcopus & mart.</i> 18. Octob.	518
<i>Gregorius Thaumaturgus.</i> 17. Nouemb.	563
<i>Macrina.</i> 14. Ianuarij.	31
<i>Mardonius, Musonius, Eugenius, & Mesellus mart.</i> 24. Ianuarij.	54

<i>Troadius mart.</i> 28. Decemb.	630
Nicæa in Bithynia.	
<i>Antonina mart.</i> 12. Iulij.	287
<i>Darius, Zosimus, Paulus, & Secundus mart.</i> 19. Decembris.	613
<i>Diomedes mart.</i> 16. Augusti.	401
<i>Enstachius, Thepseus, & Anatolius mart.</i> 20. Nouembris.	571
<i>Neophytus mart.</i> 20. Ianuar.	43
<i>Theodora cum tribus filijs mart.</i> 2. Augusti.	376
<i>Theufeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mart.</i> 13. Martij.	129
Nicia in Gallia.	
<i>Bassus episcopus & mart.</i> 5. Decembris.	593
<i>Hospitius confess.</i> 21. Maij.	251
Nicomedia.	
<i>Agathonicus, Zoticus, & socij mart.</i> 22. Aug.	410
<i>Ambicus, Victor, & Iulus mart.</i> 3. Decembris.	590
<i>Aniceus comes, & Photinus cum alijs mart.</i> 12. Augusti.	394
<i>Antimius episcopus cum gregis multitudine mart.</i> 27. Aprilis.	206
<i>Antonia mart.</i> 4. Maij.	28
<i>Arfacius confess.</i> 16. Augusti.	401
<i>Barbara virgo & mart.</i> 4. Decemb.	591
<i>Basilissa virgo & mart.</i> 3. Septembris.	436
<i>Cyprianus, & Iustina virgo & mart.</i> 26. Sept.	477
<i>Cyriaca, & alie quinque virg. & mart.</i> 19. Maij.	248
<i>Cyriacus & alij decem mart.</i> 7. Aprilis.	173
<i>Cyriacus, Paulillus, secundus, Anastasius, Syndimus, & socij mart.</i> 19. Decembris.	613
<i>Dafius, Zoticus, Caius, & alij duodecim mart.</i> 21. Octobris.	518
<i>Dorotheus, & Gorgonius mart.</i> 9. Septemb.	445
<i>Dula mart.</i> 25. Martij.	153
<i>Egdonius & alij septem mart.</i> 12. Martij.	128
<i>Eleutherius & alij innumeri mart.</i> 2. Octob.	487
<i>Eulampius, et Eulampia cum alijs CC. mart.</i> 10. Octobris.	502
<i>Eustorgius presbyt.</i> 11. Aprilis.	180
<i>Euthymius mart.</i> 24. Decembris.	621
<i>Flavius, Augustus, & Augustinus mart.</i> 7. Maij.	225
<i>Glycerius mart.</i> 21. Decembris.	615
<i>Hadrianus, & alij XXIII. mart.</i> 4. Martij.	117
Et 8. Septembris.	443
<i>Hadrianus mart.</i> 26. Augusti.	421
<i>Hermolaus, Hermippus, & Hermocrates martyres.</i> 27. Iulij.	363
<i>Indes, Domna, Agapes, & Theophila virg. & mart.</i> 28. Decembris.	630
<i>Ioannes mart.</i> 7. Septembris.	442
<i>Lucianus mart.</i> 7. Ianuar.	19
<i>Lucianus, Florus & socij martyres.</i> 26. Octob.	529
<i>Macedonius, Patricia, & Modesta mart.</i> 13. Martij.	129
<i>Marcellus mart.</i> 26. Nouembris.	579
<i>Migdonius, et Mardonius, & quidam diaconus mart.</i> 23. Decembris.	618
<i>Pancharius mart.</i> 19. Martij.	145
<i>Pantoleon mart.</i> 27. Iulij.	363
<i>Pastor, Victorinus, & socij mart.</i> 29. Martij.	159
<i>Petrus mart.</i> 12. Martij.	128
<i>Philoterus mart.</i> 19. Maij.	248
<i>Quadratus mart.</i> 7. Maij.	225
<i>Quintilis episcopus & mart.</i> 8. Martij.	121
<i>Sirato, Philippus, & Eutyrianus mart.</i> 17. Aug.	403
<i>Theophilus episcopus.</i> 7. Martij.	120
<i>Victor, Victorinus, Claudianus, & Bassa mart.</i> 6. Martij.	119
<i>Zacharias mart.</i> 10. Iulij.	283
<i>Zeno, Concordius, & Theodorus mart.</i> 2. Sept.	435

<i>Zeno mart.</i> 22. Decembris.	616
<i>Commemoratio 10000. mart.</i> 18. Martij.	144
<i>Item multorum.</i> 23. Iulij.	307
<i>Item multorum.</i> 25. Decembris.	623
<i>Item XX. mart.</i> 23. Decembris.	618
Nicopolin Armenia.	
<i>Ianuarus, & Pelagia mart.</i> 11. Iulij.	336
<i>Leontius, Maurus, Daniel cum socijs mart.</i> 10. Iulij.	335
Nisibi.	
<i>Dometius cum duobus discipulis mart.</i> 7. Aug.	386
<i>Iacobus episcopus & confess.</i> 15. Iulij.	343
Nitria.	
<i>Isidorus episcopus.</i> 2. Ianuarij.	8
Niuernis.	
<i>Patricius abbas.</i> 24. Augusti.	416
Nuigellæ.	
<i>Gertrudis virgo.</i> 17. Martij.	142
Nola in Campania.	
<i>Felix confessor.</i> 14. Ianuar.	30
<i>Felix, Iulia, & Iucunda mart.</i> 27. Iulij.	363
<i>Felix episcopus & socij XXX. mart.</i> 15. Nouemb.	561
<i>Maximus episcopus.</i> 15. Ianuar.	32
<i>Paulinus episcopus & confess.</i> 22. Iulij.	303
Norici.	
<i>Seuerinus abbas.</i> 8. Ianuar.	21
in Noruegia.	
<i>Olauus Rex & mart.</i> 29. Iulij.	368
Nouaria.	
<i>Agapius episcopus.</i> 10. Septembris.	447
<i>Gaudentius episcopus.</i> 22. Ianuarij.	47
<i>Laurentius, & pueri ab eo educati mart.</i> 30. Aprilis.	210
Nouioduni in Gallia.	
<i>Amantius, Alexander, & socij mart.</i> 6. Iulij.	276
<i>Heradius, Paulus, & Aquilinus cum duobus alijs mart.</i> 17. Maij.	245
<i>Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart.</i> 17. Septembris.	459
Nouiomini in Belgio.	
<i>Eligius episcopus.</i> 1. Decembris.	587
Nouocomi. Vide Comum, quod idem est.	
<i>Carpophorus, Exanthus, Cassius, Seuerinus, Secundus, & Lucinus mart.</i> 7. Augusti.	386
<i>Felix episcopus.</i> 14. Iulij.	341
<i>Liberata virgo.</i> 18. Ianuarij.	38
Nuceria.	
<i>Felix & Constantia mart.</i> 19. Septemb.	462
in Numidia.	
<i>Commemoratio multorum mart.</i> 11. Februar.	88
apud Nursiam.	
<i>Eutyrius & Florentius monachi.</i> 23. Maij.	254
<i>Spes abbas.</i> 28. Martij.	158
apud Nuscum.	
<i>Amatus episcopus.</i> 31. Augusti.	431
Nyssa.	
<i>Gregorius episcopus.</i> 9. Martij.	123
O	
Opitergij.	
<i>Magnus episcopus.</i> 6. Octobris.	493
Oica in Hispania.	
<i>Numilo, & Alodia mart.</i> 22. Octobris.	521
<i>Orentius, & Iulientia mart.</i> 1. Maij.	212
apud Ostia Tiberina.	
<i>Asterius mart.</i> 21. Octobris.	518
<i>Aurea virgo & mart.</i> 24. Augusti.	416
<i>Demetrius, & Honorius mart.</i> 21. Nouemb.	572
<i>Demetrius, Honoratus, & Florus mart.</i> 22. Dec.	616

Maximus, Claudius, Prædigna, Alexander, & Cu-
tia mart. 18. Februarij. 98
Monica vidua. 4. Maij. 218
Quiriacus episcopus, Maximus, & Archelaus mart.
23. Augusti. 414
Oxonij in Anglia.
Frédésuninda virgo. 19. Octobris. 515
in pago Oxymensi. Vide Auximum.
Ebrulphus abbas & confess. 29. Decemb. 632

P

in Palæstina.

Alphaus & Zaccheus mart. 17. Nouemb. 564
Euthymius abbas. 20. Ianuar. 43
Gerassimus anachoreta. 5. Martij. 118
Hesychius confess. 3. Octobris. 489
Iacobus eremita. 28. Ianuarij. 59
Ioannes Silentiarius. 13. Maij. 238
Iosue, & Gedeon. 1. Septembris. 432
Maria Aegyptiaca. 2. Aprilis. 163
Paulus mart. 25. Iulij. 359
Peleus, Nilus, & Elias episcopi & martyres. 19. se-
ptembris. 462
Procopius mart. 8. Iulij. 332
Quiriacus anachoreta. 29. Septemb. 482
Tecla & Agapius mart. 19. Augusti. 406
Timotheus mart. 19. Augusti. 405
Valentina virgo cum socia mart. 25. Iulij. 358
Zosimus anachoreta. 4. Aprilis. 168
Zosimus confess. 30. Nouembris. 585
Commemoratio multorum mart. 19. Febr. 100
Item monachorum mart. 16. Maij. 243
Palentia.
Sabinus episcopus. 11. Decembris. 603
Turibius episcopus. 16. Aprilis. 187
in Palmaria insula.
Anastasia cum GCLXX. mart. 25. Decemb. 622
Palmyra in Syria.
Libya, Leonides, & Eutropia mart. 15. Iun. 292
Pamæ in Gallia.
Antoninus mart. 2. Septembris. 434
in Pamphilia.
Heliodorus mart. & eius tortores. 21. Nouemb. 572
in Pannonia.
Agricola mart. 3. Decembris. 590
Gerardus episcopus & mart. 24. Septemb. 475
Rutilus & socij mart. 4. Iunii. 273
Paphi in Cypro.
Tychicus discipulus S. Pauli. 29. Aprilis. 209
Papia.
Anastasius episcopus. 30. Maij. 265
Armentarius episcopus. 30. Ianuar. 63
Dalmatius episcopus & mart. 5. Decemb. 593
Damianus episcopus. 12. Aprilis. 181
Ennodius episcopus & confess. 17. Iulij. 346
Epiphanius episcopus. 21. Ianuar. 45
Felix episcopus & mart. 15. Iulij. 343
Fulcus episcopus. 26. Octobris. 529
Guniortis mart. 22. Augusti. 410
Honorata virgo. 11. Ianuar. 26
Ioannes episcopus. 27. Augusti. 422
Inuentius episcopus. 8. Februarij. 83
Maximus episcopus & confess. 8. Ianuar. 21
Petrus episcopus. 7. Maij. 225
Pompeius episcopus. 14. Decembris. 607
Quadragesimus subdiaconus. 26. Octobris. 529
Syrus episcopus. 9. Decembris. 600
Theodorus monachus. 7. Ianuar. 19
Theodorus episcopus. 20. Maij. 250
Vrciscenus episcopus & confess. 21. Iunii. 302

Parmæ.

Bernardus episcopus. 4. Decembris. 591
in Pato insula.
Theocliste virgo. 10. Nouembris. 554
in Passiniano monasterio.
Ioannes Gualbertus abbas institutor ord. Vallis vm-
brose. 12. Iulij. 338
Patauij.
Antonius confess. 13. Iunii. 288
Bellinus episcopus & mart. 26. Nouemb. 579
Daniel mart. 3. Ianuarij. 11
Fidentius episcopus. 16. Nouembris. 563
Iustina virgo & mart. 7. Octobris. 495
Maximus episcopus. 2. Augusti. 376
Prodocimus episcopus. 7. Nouembris. 547
apud Patras in Achaia.
Andreas Apost. 30. Nouembris. 585
in Pelignis.
Peregrinus episcopus & mart. 13. Iun. 288
Pelusij in Ægypto.
Isidorus monachus. 4. Februarij. 77
Paulus episcopus. 7. Martij. 120
Pentapoli in Libya.
Theodorus, Irenæus, Serapion, & Ammonius. 26. Mar-
tij. 155
Pergami in Asia.
Antipas mart. 11. Aprilis. 180
Carpus episcopus, Papyrus, Agathonica, Agathodo-
rus, & alij multi mart. 13. Aprilis. 183
Perge in Pamphilia.
Fortunatus, Felix, & alij XXVII. mart. 26. Feb. 109
Leontius, Attius, Alexander, & alij sex mart. 1. Au-
gusti. 372
Nestor episcopus & mart. 26. Februarij. 109
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus martyres.
26. Februarij. 109
Theodorus, Philippa, & socij mart. 20. Septemb. 464
Peronæ.
Euseus confess. 16. Ianuar. 34
in Perside.
Acindinus, Pegasius, Aphthonius, Elpidophorus, Anem-
podistus cum socijs plurimis. 2. Nouemb. 540
Anda cum socijs XXIII. mart. 16. Maij. 244
Barfabas mart. 11. Decembris. 603
Benjamin mart. 31. Martij. 161
Christina virgo & mart. 13. Martij. 130
Dadas, Casdoæ, & Gabelas mart. 29. Septemb. 482
Gudelia mart. 29. Septemb. 482
Hormisda mart. 8. Augusti. 388
Ia & socia cum nouem millibus mart. 4. Aug. 380
Iacobus mart. cum alijs. 27. Nouembris. 580
Ioannes & Iacobus mart. 1. Nouemb. 537
Jonas & Barachisus mart. 29. Martij. 158
Mamelta mart. 17. Octobris. 512
Maximus & Olympias mart. 14. April. 186
Nersus episcopus & socij mart. 20. Nouemb. 571
Polychronius mart. 17. Februarij. 96
Sadot & alij CXXVIII. mart. 20. Febr. 101
Simeon episcopus & socij mart. 21. Aprilis. 195
Simon & Iudas Apost. 28. Octob. 531
Zantias, Lazarus, Marotas, Narses, & alij quinque
mart. 27. Martij. 156
Commemoratio multorum mart. 8. Februarij. 83
XLII. 10. Martij. 126
CXX. 6. Aprilis. 171
CCCX. 9. Maij. 230
Perusia.
Constantinus episcopus & mart. 29. Ianuar. 61
Euthymius confess. 29. Augusti. 427
Felicissimus mart. 24. Nouembris. 577
Felinus & Gratianus mart. 1. Iunii. 279

Floren-

Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Fau-
stinus mart. 4. Iunii. 275
Herculanus episcopus & mart. 7. Nouemb. 547
Eiusdem translatio. 1. Martij. 113
Petra.
Asterius episcopus & confess. 10. Iunii. 283
Macarius episcopus. 20. Iunii. 300
Petragoricis, & in Petragoricensi
territorio.
Cyprianus abbas. 9. Decembris. 600
Fronto episcopus. 25. Octobris. 527
Sacerdos episcopus. 4. Maij. 218
in metallo Phennensi Palæstina.
Siluanus episcopus cum plurimis ex clericis mart.
4. Maij. 218
Vndequadragesima mart. 4. Maij. 218
Philadelphia in Arabia.
Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Me-
nander mart. 1. Augusti. 372
Zeno, & Zena mart. 23. Iunii. 307
Philippis in Macedonia.
Erastus episcopus & mart. 26. Iulij. 361
Lydia purpuraria. 3. Augusti. 377
Parmenas mart. 23. Ianuar. 50
Rufus & Zosimus mart. 18. Decemb. 612
Syntyche. 22. Iulij. 354
in Phœnicia.
Eusebius mart. 21. Septembris. 467
in Phrygia.
Adaucus mart. cum ciuibus. 7. Februarij. 81
Ariadna mart. 17. Septembris. 459
Atticus. 6. Nouembris. 546
Dionysius & Priuatus mart. 20. Septemb. 464
Hypatius confess. 17. Iunii. 296
Priscus mart. 20. Septembris. 464
in Piceno.
Elpidius abbas. 2. Septembris. 435
Margaria vidua. 27. Augusti. 422
Seuerinus episcopus. 8. Iunii. 279
Pictaui, in pago Pictauiensi, & in territorio.
Benedictus confessor. 25. Octobris. 524
Florentius presbyter. 22. Septembris. 468
Hilarius episcopus. 13. Ianuar. 29
Maxentius confessor. 26. Iunii. 312
Radegundis regina. 13. Augusti. 396
Sabinus confess. 11. Iulij. 336
in Pinnensi ciuitate.
Ioannes. 19. Martij. 145
Pisis in Tuscia.
Rainerius confess. 17. Iunii. 296
Torpes mart. 17. Maij. 245
in Pisidia.
Bianor & Siluanus mart. 10. Iulij. 335
Pistorij.
Barontius & Desiderius confess. 25. Martij. 154
Felix confess. 26. Augusti. 421
Placentia.
Antoninus mart. 30. Septembris. 484
in Polonia.
Benedictus, Ioannes, Matthæus, Isaac, & Christinus
mart. 12. Nouembris. 557
Polyboti in Asia.
Ioannes Thaumaturgus. 5. Decemb. 593
Pompeipoli in Cilicia.
Sozon mart. 7. Septembris. 442
in Pontecurao apud Aquinum.
Grimoaldus presbyter. 29. Septembris. 482
in insula Pontia.
Siluerius Papa & mart. 20. Iunii. 300
in pago Pontino.
Iudocus confess. 13. Decembris. 606

in Ponto.

Athenogenes mart. 18. Ianuarij. 38
Azelius episcopus & confess. 4. Decemb. 591
Moseus & Ammonius mart. 18. Ianuar. 38
Commemoratio multorum mart. 5. Februarij. 78
Populonij in Tuscia.
Cerberius episcopus & confess. 10. Octob. 502
Regulus mart. 1. Septembris. 432
Eutropius, Zosima, & Bonosa martyres. 15. Iul. 343
Herculanus mart. 5. Septembris. 439
Hyacinthus mart. 26. Iulij. 361
Hippolytus episcopus & mart. 22. Augusti. 410
Martialis, Saturninus, Epictetus, Marcellus, Felix, &
socy mart. 22. Augusti. 410
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart.
2. Martij. 114
Vincenius mart. 24. Maij. 255
Commemoratio quinquaginta mart. 8. Iulij. 332
Potentia in Lucania.
Gerardus episcopus. 30. Octobris. 534
Præneste.
Agapius mart. 18. Augusti. 404
in Prouincia Narbonensi.
Aegidius abbas. 1. Septembris. 432
Prusa in Bithynia.
Adalbertus episcopus & mart. 23. Aprilis. 198
Patrius episcopus, Acacius, Menander, & Polianus
mart. 28. Aprilis. 207
Prusiade in Bithynia.
Timotheus episcopus & mart. 10. Iunii. 283
in Prussia.
Bruno episcopus & mart. 15. Octobris. 508
Ptolemaide in Palæstina.
Paulus & Iuliana mart. 17. Augusti. 403
Puteolis in Campania.
Ianuarius episcopus, Festus, Desiderius, Sotus, Procu-
lus, Eutyches, & Acutius mart. 19. Septemb. 462

R

Ratisponæ in Bauaria.

Emmeramus episcopus & mart. 23. Septemb. 468
Vulfgangus episcopus. 31. Octobris. 536
Rauennæ.
Aderius episcopus & confess. 27. Septemb. 479
Agapius confess. 16. Martij. 140
Apollinaris episcopus & mart. 23. Iulij. 355
Barbavianus presbyter. 31. Decembris. 634
Calocerus confess. 11. Februarij. 88
Dathus episcopus & confess. 3. Iulij. 324
Edistius mart. 12. Octobris. 504
Eleuchadius confess. 14. Februarij. 92
Exuperantius episcopus & confess. 30. Maij. 265
Fusca & Maura mart. 13. Februarij. 31
Germanus episcopus. 31. Iulij. 371
Ioannes episcopus. 12. Ianuar. 28
Ioannes Papa & mart. 27. Maij. 259
Liberius episcopus. 30. Decembris. 633
Marcellinus episcopus & confess. 5. Octob. 492
Marcianus episcopus & confess. 22. Maij. 252
Maximianus episcopus. 21. Februarij. 102
Probus episcopus. 10. Nouembris. 553
Romualdus anachoreta. 19. Iunii. 299
Seuerus episcopus. 1. Februarij. 69
Valentinus, Concordius, Nauatis, & Agricola. 16. De-
cembris. 609
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. 11. No-
uembris. 555
Valentinus, Saluator, & Victor mart. 13. Nouemb. 559
Vitalis mart. 28. Aprilis. 207
Vriscinus mart. 19. Iunii. 299
Vrsus

Vrsus episcopus & confess. 13. Aprilis. Reate.	183
Prabus episcopus. 15. Martij.	139
Stephanus abbas. 13. Februar. apud Regium.	91
Maximus episcopus. 27. Nouembris.	581
Proper Aquinanus. 25. Iunii. Rhæticiæ.	310
Hermes exorcista. 31. Decembris. Rhedonis.	634
Aemilianus confessor. 11. Octobris.	503
Melanius episcopus & confess. 6. Ianuar. Rhemis, & in Rhemeni pago.	17
Albertus episcopus & mart. 21. Nouemb.	572
Bona, & Doda virg. 24. Aprilis.	201
Helanus. 27. Octobris.	495
Ioannes presbyter. 28. Ianuarii.	59
Macra virgo & mart. 6. Ianuar.	17
Maurus, & socij mart. 22. Augusti.	410
Nicasius episcopus, Eutropia virgo, & socij martyres. 14. Decembris.	607
Remigius episcopus & confess. 1. Octobris.	486
Rigobertus episcopus. 4. Ianuar.	13
Sindulphus confess. 20. Octobris.	517
Timotheus & Apollinaris martyres. 23. Aug.	414
Xystus episcopus & mart. 1. septemb. in Rhemeni territorio.	432
Basolus confess. 26. Nouembris.	579
Theodoricus presbyter. 1. Iulij. Rhotomagi.	321
Andoenus episcopus & confess. 24. Augusti.	416
Austreberta virgo. 10. Februar.	86
Euodius episcopus & confess. 8. Octobris.	496
Gildardus episcopus. 8. Iunii.	279
Hugo episcopus & confess. 9. Aprilis.	176
Melanus episcopus. 22. Octobris.	521
Pretextatus episcopus & mart. 24. Februar.	107
Romanus episcopus. 23. Octobris. Rhinocoluræ in Ægypto.	524
Mela episcopus. 16. Ianuar. Romæ.	34
Abdon & Sennen mart. 30. Iulij.	370
Abundus mansionarius eccl. s. Petri. 14. April.	185
Abundius, Abundantius, Marcianus, & Ioannes mart. 16. Septembris.	457
Aemiliana virgo. 5. Ianuar.	15
Aemiliana mart. 30. Iunii.	320
Agatho Papa. 10. Ianuar.	24
Agnes virgo & mart. 21. Ianuar. Secundo. 28. Ianuarij.	44
Agrippina virgo & mart. 23. Iunii.	307
Alexander episcopus & mart. 21. Septemb.	467
Alexander & alij XXXVIII. mart. 9. Febr.	84
Alexander, Abadius, Antigonus, & Fortunatus mart. 27. Februar.	110
Alexander & Theodorus mart. 17. Martij.	142
Alexander Papa, Euentius, & Theodulus martyres. 3. Maii.	216
Alexius confess. 17. Iulij.	345
Almachius mart. 1. Ianuar.	1
Anacleus Papa & mart. 13. Iulij.	339
Anastasia, & Cyrillus mart. 28. Octobris.	531
Anastasius mart. 22. Ianuar.	46
Anastasius Papa. 27. Aprilis.	206
Anicetus Papa & mart. 17. Aprilis.	188
Anterus Papa & mart. 3. Ianuar.	11
Anthimus mart. 11. Maii.	235
Antonius mart. 22. Augusti.	410
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi. 17. Ian.	36
Apollonius mart. 18. Aprilis.	189
Apollonius & Eugenius mart. 23. Iulij.	355

Apronianus mart. 2. Februar.	69
Aretas mart. & alij DIIII. 1. Octobris.	486
Aretius & Dacianus mart. 4. Iunii.	273
Artemius, Candida, & Paulina mart. 6. Iunii.	276
Asella virgo. 6. Decembris.	594
Balbina virgo. 31. Martij.	161
Basilica Saluatoris dedicatio. 9. Nouembris.	550
Basilica Petri & Pauli dedicatio. 18. Nouemb.	566
Basilides, Tripas, Mandalis, & alij XX. martyres. 10. Iunii.	283
Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius martyres. 11. Iunii.	286
Basilissa, & Anastasia mart. 15. Aprilis.	186
Basilisa virgo & mart. 20. Maii.	250
Benedicta mart. 4. Ianuar.	13
Benedicta virgo. 6. Maii.	223
Benedictus Papa & confess. 7. Maij.	225
Bibiana virgo & mart. 2. Decembris.	588
Bonifacius Papa. 25. Maij.	257
Bonifacius Papa & confess. 25. Octobris.	527
Bonus, Faustus, & Maurus cum alijs nouem mart. 1. Augusti.	372
Brigitta vidua. 23. Iulij.	356
Cacilia virgo & mart. 22. Nouembris.	573
Calestinus Papa. 6. Aprilis.	172
Casus Papa & mart. 22. Aprilis.	196
Calepodius presbyter, Palmatus consul cum vxore, & filijs, & alij XLII. Simplicius senator cum vxore, & LXVIII. alijs, Felix & Blandâ mart. 10. Maij.	233
Callistratus & XLIX. mart. 26. Septemb.	477
Callistus Papa & mart. 14. Octobris.	506
Callistus, Felix, & Bonifacius mart. 29. Decemb.	652
Calocerius, & Parthenius mart. 19. Maij.	248
Candida virgo & mart. 29. Augusti.	417
Candidus mart. 3. Octobris.	488
Castulus, & Euprepes mart. 30. Nouemb.	585
Castulus mart. 26. Martij.	155
Catharina Senensis virgo. 29. Aprilis.	209
Celsus, & Clemens mart. 21. Nouemb.	572
Chrysanthus, & Daria mart. 25. Octobris.	527
Claudius, Nicoftratus, Castorius, Victorinus, & Symphorianus mart. 7. Iulij.	339
Claudius, Nicoftratus, Symphorianus, Castorius, & Simplicius mart. 8. Nouembris.	549
Claudius, Hilaria, Iason, ac Maurus cum LXX. mart. 3. Decembris.	589
Cletus Papa & mart. 26. Aprilis.	204
Constantius confess. 30. Nouembris.	585
Cornelius Papa, Carealis, Sallustia, & alij XXI. mart. 14. Septembris.	452
Corona ss. Petri, Marciani, Iouini, Tecla, Cassiani, & aliorum mart. 26. Martij.	155
Crato mart. 15. Februarj.	93
Crescentiana mart. 5. Maij.	220
Crescentianus mart. 24. Nouembris.	577
Crescentius mart. 14. Septembris.	452
Cyniaca mart. 21. Augusti.	408
Cyriacus, Largus, & Smaragdus cum alijs XX. mart. 8. Augusti.	387
Et 16. Martij.	149
Cyrella virgo & mart. 28. Octobris.	531
Cyrus & Ioannes mart. 31. Ianuarij.	65
Damasus Papa & confess. 11. Decemb.	603
Demetria virgo & mart. 21. Iunii.	301
Demetrius, Concessus, Hilarius, & socij martyres. 9. Aprilis.	176
Deusdedit confess. 10. Augusti.	399
Deusdedit Papa. 8. Nouembris.	549
Digna & Emerita virg. & mart. 22. Septemb.	468
Diodorus & Marianus cum alijs mart. 1. Decem.	586
Et 17. Ianuarij.	36

Dionysius mart. 12. Maij.	236
Dionysius Papa. 26. Decembris.	627
Domnio presbyt. 28. Decembris.	630
Donata, Paulina, Rustica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & socia mart. 31. Decembris.	634
Eleutherius Papa & mart. 26. Maij.	258
Eleutherius abbas. 6. Septembris.	441
Elpidius, Marcellus, Eustochium, et socij mart. 16. Nouembris.	562
Emerentiana virgo & mart. 23. Ianuarij.	50
Epicharides mart. 27. Septembris.	478
Epigmenius mart. 24. Martij.	152
Euagrius, Priscianus, & socij mart. 12. Octob.	504
Euaristus Papa & mart. 26. Octobris.	529
Eugenia virgo & mart. 25. Decemb.	622
Eugenius Papa & confess. 2. Iunii.	271
Eusebius confess. 14. Augusti.	397
Eusebius Papa. 26. Septembris.	477
Eusebius, Marcellus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martiana, & Aurelia mart. 2. Decembris.	588
Eusebius, Pontianus, Vincentius, et Peregrinus. 25. Augusti.	417
Eustachius & Theopistes cum filijs Agapio & Theopisto mart. 20. Septembris.	464
Eutychianus Papa & mart. 8. Decemb.	598
Eutychius mart. 4. Februarj.	76
Fabianus Papa & mart. 20. Ianuarij.	43
Fausta. 19. Decembris.	613
Faustinus & XLIV. mart. 17. Februarj.	96
Faustinus, Timotheus, & Venusius mart. 22. Maij. 252	308
Faustus & XXIII. mart. 24. Iunii.	265
Felix Papa & mart. 30. Maij.	367
Felix Secundus Papa & mart. 29. Iulij.	63
Felix Papa Tertius. 30. Ianuar.	108
Felix Papa Quartus. 25. Februarj.	429
Felix & Adaeus mart. 30. Augusti.	574
Felicitas mart. 23. Nouembris.	288
Felicula virgo & mart. 13. Iunii.	372
Fides, Spes, Charitas virg. & mart. 1. Aug.	59
Flauianus mart. 28. Ianuar.	616
Flauianus mart. 22. Decembris.	72
Fortunatus, Felicianus, Firmus, Candidus. 2. Februarj.	508
Fortunatus mart. 15. Octobris.	123
B. Francisca vidua. 9. Martij.	99
Gabinus mart. 19. Februarj.	492
Galla virgo. 5. Octobris.	429
Gaudentia virgo & mart. 30. Augusti.	572
Gelasius Papa. 21. Nouembris.	417
Genesius mart. 25. Augusti.	282
Genulius, Carealis, & Amantius mart. 10. Iun.	233
Gordianus & Epimachus mart. 10. Maij.	128
Gregorius Magnus Papa. 12. Martij.	436
Eiusdem ordinatio. 3. Septembris.	91
Gregorius Papa Secundus. 13. Februar.	583
Gregorius Papa Tertius. 28. Nouemb.	284
Gregory Nazianzeni translatio. 11. Iunii.	173
Hegeppus. 7. Aprilis.	404
Helena Constanini mater. 18. Augusti.	475
Herculanus mart. 25. Septembris.	230
Hermas discipulus s. Pauli. 9. Maij.	404
Hermas, Serapion, & Polyanus mart. 18. Aug.	425
Hermes mart. 27. Augusti.	231
Hieronymi translatio. 9. Maij.	26
Higinus Papa. 11. Ianuarij.	447
Hilarus Papa & confess. 10. Septembris.	395
Hippolytus, Concordia, & alij X. mart. 13. Augusti.	384
Hormisdas Papa & confess. 6. Augusti.	384

Iannarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Marialis. 10. Iulij.	335
Ignatius mart. 1. Februar.	69
Eiusdem translatio. 17. Decembris.	610
Innocentius episcopus & confess. 28. Iulij.	365
Ioannes Calybita. 15. Ianuarij.	133
Ioannes ante portam Latinam. 6. Maij.	223
Ioannes mart. 23. Iunii.	307
Ioannes & Paulus mart. 26. Iunii.	312
Ioannes & Crispus mart. 18. Augusti.	404
Iovinus & Basileus mart. 2. Martij.	114
Irenæus & Abundius mart. 26. Augusti.	420
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij XVII. mart. 15. Decembris.	608
Iulius Papa. 12. Aprilis.	181
Iulius mart. 19. Augusti.	405
Iustinus philosophus mart. 13. Aprilis.	183
Iustinus mart. 17. Septembris.	459
Iustus mart. 14. Iulij.	341
Iuuenius mart. 1. Iunii.	268
Laurentius mart. 10. Augusti.	390
Lea vidua. 22. Martij.	150
Leo Magnus. 11. Aprilis.	179
Leo Papa Secundus. 28. Iunii.	316
Leo Papa Quartus. 17. Iulij.	346
Leo Papa Nonus. 19. Aprilis.	192
Leopardus mart. 30. Septembris.	484
Liberatus & Baiulus mart. 20. Decembris.	614
Linus Papa & mart. 23. Septembris.	470
Lucia & Geminianus mart. 16. Septembris.	456
Lucia virgo & mart. & alij XXI. 25. Iunii.	310
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & socij XVIII. mart. 19. Iulij.	368
Lucina. 30. Iunii.	320
Lucius Papa & mart. 4. Martij.	116
Lucius, Rogatus, Cassianus, & Candida mart. 1. Decembris.	586
Macarius, Rufinus, Iustus, et Theophilus mart. 28. Februarj.	111
Mamilianus mart. 12. Martij.	128
Marcella vidua. 31. Ianuar.	65
Marcellinus & Petrus mart. 2. Iunii.	270
Marcellinus Papa, Cyrinus, & Antoninus martyres. 26. Aprilis.	204
Marcellus Papa & mart. 16. Ianuar.	34
Marcellus & Apuleius mart. 7. Octobris.	495
Marcus & Marcellianus mart. 18. Iunii.	297
Marcus & Timotheus mart. 24. Martij.	152
Marcus Papa & confess. 7. Octobris.	494
s. Maria ad Mart. dedicatio. 13. Maij.	238
s. Maria ad Nives. 5. Augusti.	381
Marinus mart. 26. Decembris.	626
Marinus, Martha, Audifax, & Abachum mart. 19. Ianuarij.	41
Martina virgo & mart. 1. Ianuar.	1
Martinus Papa & mart. 12. Nouemb.	557
Maurus mart. 22. Nouembris.	573
Maxima mart. 2. Septembris.	434
Maximus, Fabius, & Bassus mart. 11. Maij.	285
Maximus mart. 19. Nouembris.	569
Melchides Papa. 10. Decembris.	601
Monica translatio. 9. Aprilis.	176
Moses mart. 25. Nouembris.	578
Narcissus & Crescencio mart. 17. Septemb.	459
Nemesius & Lucilla mart. Item eorumdem translatio, & Symphronij, Olympij tribuni, Exuperia, & Theoduli. 31. Octobris.	535
Nereus & Achilleus mart. 12. Maij.	236
Nicomedes mart. 15. Septembris.	455
Nonatus Pudentis filius. 20. Iunii.	300
Onesimus mart. 16. Februarj.	94

<i>Pammachius presbyter.</i> 30. Augusti.	429
<i>Pamphilus mart.</i> 21. Septembris.	467
<i>Pancratius mart.</i> 12. Maij.	236
<i>Papias & Maurus mart.</i> 29. Ianuar.	61
<i>Paschalis Papa.</i> 14. Maij.	241
<i>Paschasius confess.</i> 31. Maij.	266
<i>Pastor presbyter.</i> 26. Iulij.	361
<i>Paulus, Lucius, & Cyriacus mart.</i> 8. Februar.	82
<i>Paulus papa & confess.</i> 28. Iunij.	316
<i>Pauli Apostoli commemoratio.</i> 30. Iunij.	320
<i>Perpetua.</i> 4. Augusti.	380
<i>Petronilla virgo.</i> 31. Maij.	266
<i>Petri & Pauli Apost. natalis.</i> 29. Iunii.	317
<i>S. Petri ad Vincula dedicatio.</i> 1. Augusti.	372
<i>Petrus & Iulianus mart. & alij.</i> XVIIII. 7. Augusti.	385
<i>Pierius presb. Alexandrinus.</i> 4. Nouembris.	543
<i>Pigmenius mart.</i> 24. Martii.	152
<i>Pius papa & mart.</i> 11. Iulij.	336
<i>Plautilla.</i> 20. Maij.	250
<i>Polycarpus.</i> 23. Februarij.	105
<i>Pontianus cum aliis quatuor mart.</i> 2. Decemb.	588
<i>Porphyrius.</i> 20. Augusti.	407
<i>Praxedes virgo.</i> 21. Iulij.	352
<i>Primitina mart.</i> 24. Februar.	106
<i>Primitina virgo & mart.</i> 23. Iulij.	355
<i>Primus & Felicianus mart.</i> 9. Iunij.	281
<i>Prisca virgo & mart.</i> 18. Ianuar.	38
<i>Priscilla.</i> 16. Ianuar.	34
<i>Priscus & Priscillianus mart.</i> 4. Ianuar.	13
<i>Primatus mart.</i> 28. Septembris.	480
<i>Processus & Martinianus mart.</i> 2. Iulij.	323
<i>Protus & Hyacinthus mart.</i> 11. Septemb.	448
<i>Ptolemæus & Lucius mart.</i> 19. Octobris.	514
<i>Pudens, & Pudenciana virgo.</i> 19. Maij.	248
<i>Quartus & Quintus mart.</i> 10. Maij.	233
<i>Quirinus mart.</i> 25. Martii.	153
<i>Quirinus mart.</i> 30. Martii.	160
<i>Rafyphus mart.</i> 23. Iulij.	355
<i>Restitutinus mart.</i> 29. Maij.	263
<i>Romanus mart.</i> 9. Augusti.	389
<i>Romula, Redempta, & Herundo virgines.</i> 23. Iul.	356
<i>Ruffina & Secunda mart.</i> 10. Iulij.	335
<i>Rufus cum omni familia mart.</i> 28. Nouemb.	582
<i>Sabas cum socijs LXX. mart.</i> 24. Aprilis.	201
<i>Sabina mart.</i> 29. Augusti.	426
<i>Sanctorum omnium festiuitas.</i> 1. Nouemb.	537
<i>Saturtinus, Neopolus, Germanus, & Cælestinus mart.</i>	
2. Maij.	214
<i>Saturtinus & Sifinius mart.</i> 29. Nouemb.	583
<i>Sebastianus mart.</i> 20. Ianuar.	43
<i>Serapia virgo & mart.</i> 3. Septemb.	436
<i>Serena vxor Diocletiani.</i> 16. Augusti.	402
<i>Sergius papa & confess.</i> 9. Septembris.	446
<i>Seruilus confessor.</i> 23. Decembris.	618
<i>Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, et Victorinus mart.</i>	
8. Nouembris.	549
<i>Siluester Papa.</i> 31. Decembris.	634
<i>Simmitrius, & alij XXII. mart.</i> 26. Maij.	258
<i>Simplicius, Faustinus, & Beatrix martyres.</i> 29. Iulij.	368
<i>Simplicius papa & confess.</i> 2. Martii.	114
<i>Sixtus papa & mart.</i> 6. Aprilis.	171
<i>Sixtus papa secundus & mart. Item Felicissimus, Agapitus, Iannarius, Magnus, Innocentius, Stephanus, & Quartus mart.</i> 6. Augusti.	384
<i>Sixtus papa Tertius & confess.</i> 28. Martii.	158
<i>Sophia vidua.</i> 30. Septembris.	484
<i>Soter papa & mart.</i> 22. Aprilis.	196
<i>Soteris virgo & mart.</i> 10. Februarij.	85
<i>Speciosus monachus.</i> 15. Martii.	139

<i>Stacteus mart.</i> 28. Septembris.	480
<i>Stephanus papa & mart.</i> 2. Augusti.	376
<i>Stephani protomart. translatio.</i> 7. Maij.	225
<i>Sulpicius & Seruilianus mart.</i> 20. Aprilis.	193
<i>Susanna virgo & mart.</i> 11. Augusti.	392
<i>Symmachus papa.</i> 19. Iulij.	350
<i>Symphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mart.</i> 26. Iulij.	361
<i>Synesius mart.</i> 12. Decembris.	604
<i>Taitana mart.</i> 12. Ianuarij.	27
<i>Telephorus papa & mart.</i> 5. Ianuar.	14
<i>Terullinus presb. & mart.</i> 4. Augusti.	380
<i>Tharjcius mart.</i> 15. Augusti.	398
<i>Tharsilla virgo.</i> 24. Decembris.	621
<i>Theodora mart.</i> 1. Aprilis.	162
<i>Theodora.</i> 17. Septembris.	459
<i>Theodorus mansionarius.</i> 26. Decembris.	627
<i>Thraso, Pontianus, & Fratextatus mart.</i> 11. Decembris.	603
<i>Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart.</i> 14. Aprilis.	185
<i>Tiburtius mart.</i> 11. Augusti.	392
<i>Timotheus mart.</i> 22. Augusti.	410
<i>Titus mart.</i> 16. Augusti.	401
<i>Tranquillinus mart.</i> 6. Iulij.	328
<i>Tryphonia.</i> 18. Octobris.	513
<i>Valentinus mart.</i> 14. Februar.	92
<i>Victoria virgo & mart.</i> 23. Decemb.	618
<i>Victor papa & mart.</i> 28. Iulij.	365
<i>Victorinus episcopus & mart.</i> 5. Septemb.	439
<i>Vincenius mart.</i> 24. Iulij.	357
<i>Vitalianus papa.</i> 27. Ianuar.	58
<i>Vitalis, Felicula, & Zeno mart.</i> 14. Februar.	92
<i>Urbanus papa & mart.</i> 25. Maij.	256
<i>Zacharias papa.</i> 15. Martij.	139
<i>Zeno & alij 10203. mart.</i> 9. Iulij.	333
<i>Zephyrinus papa & mart.</i> 26. Augusti.	420
<i>Zoa mart.</i> 5. Iulij.	327
<i>Zosimus papa & confess.</i> 26. Decemb.	627
<i>Zoticus, Irensus, Hyacinthus, & Amantius mart.</i>	
10. Februarij.	85
<i>Commemoratio XXX. mart.</i> 1. Ianuar.	1
<i>Item multorum.</i> 2. Ianuar.	2
<i>Item XL. militum.</i> 13. Ianuar.	29
<i>Item decem militum.</i> 10. Februar.	85
<i>Item CCLX. mart.</i> 1. Martii.	113
<i>Item plurimorum.</i> 2. Martij.	114
<i>Item DCCCC. mart.</i> 4. Martii.	117
<i>Item XLVII. mart.</i> 14. Martii.	130
<i>Item CCLXII. mart.</i> 25. Martij.	153
<i>Item plurimorum.</i> 10. Aprilis.	178
<i>Item CCLXII. mart.</i> 17. Iunij.	296
<i>Item plurimorum.</i> 24. Iunij.	308
<i>Item III. militum mart.</i> 2. Iulij.	323
<i>Item XXIII. mart.</i> 5. Augusti.	381
<i>Item CLXV. militum mart.</i> 10. Augusti.	390
<i>Item XLVI. militum mart.</i> 25. Octobris.	527
<i>Item XXX. mart.</i> 22. Decembris.	616
<i>Amatus abbas.</i> 13. Septembris.	451
apud Ruthenos.	
<i>Amantius episcopus.</i> 4. Nouembris.	543
<i>Quintianus episcopus.</i> 14. Iunij.	290

S

in terra Saar.	
<i>Jonas propheta.</i> 21. Septembris.	467
in Sabinis.	
<i>Hyacinthus, Alexander, et Tiburtius mar.</i> 9. Septembris.	445
apud	

apud Saccam in Sicilia.	
<i>Calogerus eremita.</i> 18. Iunii.	297
Salaminæ Cypri.	
<i>Ariston.</i> 22. Februar.	103
<i>Epiphanius episcopus.</i> 12. Maij.	236
Salerni.	
<i>Eusterius episcopus.</i> 19. Octobris.	515
<i>Fortunatus, Caius, & Anthes mart.</i> 28. Aug.	425
<i>Gaudiosus episcopus.</i> 26. Octobris.	529
<i>Gregorius papa septimus.</i> 25. Maij.	257
<i>Matthæi Apostoli translatio.</i> 6. Maij.	223
<i>Verus episcopus.</i> 23. Octobris.	524
Salisburgi.	
<i>Rupertus episcopus & confess.</i> 27. Martij.	156
Salonæ in Dalmatia.	
<i>Anastasius cornicularius mart.</i> 21. Aug.	408
<i>Domnio episc. & milites VIII. mart.</i> 11. Aprilis.	180
Samaritæ in Palæstina.	
<i>Abdias propheta.</i> 19. Nouembris.	569
<i>Elisæus propheta.</i> 14. Iunii.	289
<i>Commemoratio MCCCCLXXX. mart.</i> 22. Iunii.	304
in prouincia Samnij.	
<i>Menna solitarius.</i> 11. Nouembris.	555
Santis, & apud Santones.	
<i>Eutropius episcopus & mart.</i> 30. Aprilis.	210
<i>Martinus abbas.</i> 7. Decembris.	596
<i>Rameldis virgo cum socijs mart.</i> 16. Iulij.	344
<i>Troianus episcopus.</i> 30. Nouembris.	585
<i>Vianus episcopus.</i> 28. Augusti.	425
in Sardinia, & Sardis.	
<i>Æmilius, Felix, Priamus, & Lucianus martyres.</i>	
28. Maij.	262
<i>Euthymius episcopus & mart.</i> 13. Martij.	127
<i>Iusta, Iustina, & Henedina mart.</i> 14. Maij.	241
<i>Luxorius, Cifellus, & Camerinus.</i> 21. Aug.	408
<i>Pontianus papa & mart.</i> 19. Nouembris.	569
<i>Potius mart.</i> 13. Ianuar.	29
<i>Sallustianus confess.</i> 8. Iunii.	279
Satalis in Armenia.	
<i>Orentius, Heros, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart.</i> 24. Iunii.	309
in Saxonia, & apud Saxones.	
<i>Enualdi duo martyres.</i> 3. Octobris.	488
<i>Vuilebaldus episcopus.</i> 7. Iulij.	331
apud Scetim Ægypti montem.	
<i>Arsenius diaconus eremita.</i> 19. Iulij.	350
Sconaugiæ.	
<i>Elizabeth virgo.</i> 18. Iunii.	297
in Scotia.	
<i>Brandanus abbas.</i> 16. Maij.	244
<i>Brigida virgo.</i> 1. Februar.	69
<i>Canicus abbas.</i> 11. Octobris.	503
<i>Columbus confess.</i> 9. Iunii.	281
<i>Fintanus confess.</i> 17. Februar.	97
<i>Margarita regina.</i> 10. Iunii.	283
<i>Ninianus episcopus & confess.</i> 16. Septemb.	457
<i>Queranus abbas.</i> 9. Septembris.	446
<i>Vuuro episcopus.</i> 8. Maij.	228
Scythopoli in Palæstina.	
<i>Ioseph comes.</i> 22. Iulij.	354
<i>Seuerianus episcopus & mart.</i> 21. Februar.	102
Sebastiæ in Armenia.	
<i>Antiochus & Cyriacus mart.</i> 15. Iulij.	343
<i>Athenogenes & decem mart.</i> 16. Iulij.	344
<i>Blasius episcopus & mart.</i> 3. Februar.	75
<i>Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxius, Agapius, & focii mart.</i> 2. Nouembris.	540
<i>Hiremarcbus, Acacius, ac septem mulieres martyres.</i>	
27. Nouembris.	581
<i>Petrus episcopus.</i> 9. Ianuar.	23
<i>Seuerianus mart.</i> 9. Septembris.	445

<i>Commemoratio XL. mart.</i> 9. Martii.	123
<i>Item septem mulierum mart.</i> 3. Februar.	75
Seduni in Gallia.	
<i>Florentinus, & Hilarius mart.</i> 27. Septemb.	479
<i>Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & socj mart.</i> 22. Septembris.	468
<i>Sigismundus rex.</i> 1. Maij.	212
Senis.	
<i>Ambrosius confessor.</i> 20. Martii.	146
<i>Ansanus mart.</i> 1. Decembris.	586
<i>Galganus.</i> 3. Decembris.	590
<i>Ioannes Columbinus Iesuatorum institutor.</i> 31. Iul.	371
apud Senones, & in territorio Senonensi.	
<i>Amatus episcopus & confess.</i> 13. Septemb.	451
<i>Benedicta virgo.</i> 29. Iunii.	318
<i>Columba virgo & mart.</i> 31. Decemb.	634
<i>Heraclius episcopus.</i> 8. Iunii.	279
<i>Leo episcopus & confess.</i> 22. Aprilis.	197
<i>Lupus episcopus.</i> 1. Septembris.	432
<i>Paternus mart.</i> 12. Nouembris.	557
<i>Sabinianus episcopus & Potentianus mart.</i> 31. Decembris.	634
<i>Sidonius mart.</i> 11. Iulij.	336
<i>Vrsicinus episcopus & confess.</i> 24. Iulij.	357
apud Septam in Mauritania.	
<i>Daniel, Samuel, Angelus, Dominus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus mart.</i> 13. Octobris.	505
apud Septempedanum in Piceno.	
<i>Illuminatus confess.</i> 11. Maij.	235
<i>Margarita vidua.</i> 27. Augusti.	422
<i>Philomena virgo.</i> 5. Iulij.	328
<i>Seuerinus episcopus.</i> 8. Iunii.	279
Sibapoli in Syria.	
<i>Febronia virgo & mart.</i> 25. Iunii.	310
in Sicilia.	
<i>Agatho & Triphina mart.</i> 5. Iulij.	320
<i>Agrippina virgo & mart.</i> 24. Maij.	255
<i>Philippus Argurio.</i> 12. Maij.	236
<i>Commemoratio LXXXIX. mart.</i> 21. Februar.	102
Sidæ in Pamphilia.	
<i>Cindeus confess.</i> 11. Iulij.	336
Sidone in Phœnicia.	
<i>Zenobius mart.</i> 29. Octobris.	533
Sigisterici in Gallia.	
<i>Donatus confess.</i> 19. Augusti.	406
Signiæ.	
<i>Bruno episcopus & confess.</i> 18. Iulij.	348
in castro Siluaneftenfi.	
<i>Regulus episcopus.</i> 30. Martii.	160
Siluiniaci.	
<i>Maiolus abbas.</i> 11. Maij.	235
<i>Odilon abbas.</i> 1. Ianuar.	2
in monte Sina.	
<i>Ioannes Climachus abbas.</i> 30. Martii.	160
<i>Commemoratio XXX. mart.</i> 14. Ianuarij.	31
Singulonij in Mysia.	
<i>Hermilus, & Stratonicus mart.</i> 13. Ianuar.	29
Sinuessæ.	
<i>Castus & Secundinus episcopi & mart.</i> 1. Iulij.	321
Sirmij.	
<i>Innocentius & Sebastia cum alijs XXX. mart.</i> 4. Iulij.	325
<i>Irenæus episcopus & mart.</i> 25. Martij.	153
<i>Montanus & Maxima.</i> 26. Martii.	155
<i>Serenus mart.</i> 23. Februarij.	105
<i>Commemoratio VII. virg. & mart.</i> 9. Aprilis.	176
<i>Item LXXII. mart.</i> 23. Februar.	105
Siscia in Illyrico.	
<i>Quirinus episcopus & mart.</i> 4. Iunii.	273
Smyrnæ.	
<i>Apelles & Lucius.</i> 22. Aprilis.	196
Bafilla	

INDEX TOPOGRAPHICVS.

INDEX TOPOGRAPHICVS.

<i>Basilla</i> 29. Augusti.	427
<i>Dioscorides</i> mart. 10. Maij.	233
<i>Germanicus</i> mart. 19. Ianuar.	41
<i>Pionius</i> mart. & XV. socij. 11. Ianuarij.	69
<i>Polycarpus</i> & alij XII. mart. 26. Ianuar.	56
<i>Thrafeas</i> episcopus & mart. 5. Octobris.	492
<i>Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus</i> mart. 9. Ian.	23
Solis in Cypro.	
<i>Auxibius</i> episcopus. 19. Februar.	100
<i>Ammonius</i> & <i>Alexander</i> mart. 9. Februar.	84
Solodori in Gallia.	
<i>Victor</i> & <i>Vrsus</i> mart. 30. Septembris.	484
Sora.	
<i>Dominicus</i> abbas. 22. Ianuarij.	47
<i>Iulianus</i> mart. 27. Ianuarij.	58
<i>Restituta</i> virgo & mart. 27. Maij.	260
in monte Soracte.	
<i>Nonnosus</i> abbas. 2. septembris.	435
Sozopoli.	
<i>Zosimus</i> mart. 19. Iunij.	299
Spoleti.	
<i>Concordius</i> mart. 1. Ianuar.	1
<i>Felix</i> episcopus & mart. 18. Maij.	247
<i>Gregorius</i> mart. 14. Decembris.	621
<i>Isaac</i> confess. 11. Aprilis.	180
<i>Pontianus</i> mart. 19. Ianuar.	41
<i>Sabinus</i> episcopus, <i>Exuperantius</i> , <i>Marcellus</i> , <i>Venustianus</i> , uxor, & filij mart. 30. Decembris.	633
in Stabulo Rhodis.	
<i>Gabrielus</i> eremita. 10. Februarij.	85
apud Stylum in Calabria.	
<i>Ioannes Theresius</i> monachus. 24. Iunij.	309
apud Sublacum in Latio.	
<i>Chelidonia</i> virgo. 13. Octobris.	505
Sueffione, & apud Sueffiones.	
<i>Arnulphus</i> episcopus & confess. 15. Augusti.	399
<i>Crispinus</i> & <i>Crispianus</i> mart. 25. Octob.	527
<i>Godefridus</i> episcopus. 8. Nouembris.	549
<i>Medardus</i> episcopus. 8. Iunij.	279
<i>Valerius</i> & <i>Ruffinus</i> mart. 14. Iunij.	290
in Suetia.	
<i>Catharina</i> virgo. 22. Martij.	150
in Sulcitana insula apud Sardiniam.	
<i>Antiochus</i> mart. 13. Decembris.	606
Suppentoniae apud montem Soractem.	
<i>Anastasius</i> monachus, & socij. 11. Ianuar.	26
Surrenti.	
<i>Antonius</i> abbas. 14. Februar.	92
<i>Quinctus</i> , <i>Quinctilla</i> , <i>Quartilla</i> , <i>Marcus</i> , & alij nouem. 19. Martij.	145
Sutrij in Tuscia.	
<i>Felix</i> mart. 23. Iunij.	307
Synnadae.	
<i>Agapitus</i> episcopus. 24. Martij.	152
<i>Democritus</i> , <i>Secundus</i> , & <i>Dionysius</i> martyres. 31. Iulij.	371
<i>Michael</i> episcopus. 23. Maij.	254
<i>Trophymus</i> & <i>Dorymedon</i> mart. 19. Septemb.	462
Synape in Ponto.	
<i>Phocas</i> episcopus & mart. 14. Iulij.	341
<i>Commemoratio</i> CC. mart. 7. Aprilis.	173
Syraculis.	
<i>Enodius</i> , <i>Hermogenes</i> , & <i>Callistus</i> mart. 25. Aprilis.	202
<i>Lucia</i> virgo & mart. 13. Decembris.	605
<i>Marcianus</i> episcopus & mart. 14. Iunij.	289
<i>Maximianus</i> episcopus. 9. Iunij.	281
<i>Ruffinus</i> & <i>Martina</i> mart. 21. Iunij.	301
<i>Zosimus</i> episcopus & confess. 30. Martij.	160
in Syria.	
<i>Abraham</i> eremita. 16. Martij.	140

<i>Apbraates</i> anachoreta. 7. Aprilis.	173
<i>Dominus</i> mart. 5. Iulij.	327
<i>Eustachius</i> confess. 12. Octobris.	504
<i>Ioannes</i> monachus. 21. Iulij.	353
<i>Iulianus Saba</i> senior. 14. Ianuar.	31
<i>Iulianus</i> mart. 25. Augusti.	418
<i>Macarius</i> & <i>Iulianus</i> mart. 12. Augusti.	394
<i>Paulus</i> , <i>Cyrillus</i> , <i>Eugenius</i> , & alij quatuor. 20. Martij.	146
<i>Seleucus</i> confess. 24. Martij.	152
<i>Victor</i> & <i>Corona</i> mart. 14. Maij.	240
<i>Commemoratio</i> XLII. mart. 6. Martij.	119
<i>Item</i> CCCL. monachorum mart. 31. Iulij.	370

T

Tagaste in Africa.	
<i>Alipius</i> episcopus. 15. Augusti.	398
<i>Firmus</i> episcopus & confess. 31. Iulij.	371
Tarasci.	
<i>Martha</i> virgo. 29. Iulij.	367
Tarenti.	
<i>Cataldus</i> episcopus. 10. Maij.	233
Tarracinae.	
<i>Casarius</i> & <i>Iulianus</i> mart. 1. Nouembris.	537
<i>Epaphroditus</i> episcopus. 22. Martij.	149
<i>Felix</i> & <i>Eusebius</i> mart. 5. Nouembris.	544
<i>Flauia</i> Domitilla, <i>Euphrosyna</i> , & <i>Theodora</i> mart. 7. Maij.	225
<i>Montanus</i> mart. 17. Iunij.	296
Tarraconae.	
<i>Frucluosus</i> , <i>Augurinus</i> , & <i>Eulogius</i> mart. 21. Ian. 45	45
<i>Maginus</i> mart. 25. Augusti.	418
Tarsi in Cilicia.	
<i>Athanasius</i> episcopus, <i>Anthusa</i> , ac duo serui mart. 22. Augusti.	410
<i>Bonifacius</i> mart. 14. Maij.	240
<i>Castor</i> & <i>Dorotheus</i> mart. 28. Martij.	158
<i>Castor</i> & <i>Stephanus</i> mart. 27. Aprilis.	206
<i>Cyrena</i> & <i>Iuliana</i> mart. 1. Nouembris.	537
<i>Eustochium</i> virgo & mart. 2. Nouemb.	540
<i>Pelagia</i> virgo & mart. 4. Maij.	218
<i>Quiricus</i> & <i>Iulitta</i> mart. 16. Iunij.	294
<i>Tharacus</i> , <i>Probus</i> , & <i>Andronicus</i> mart. 11. Octobris.	503
<i>Zenais</i> & <i>Philonilla</i> . 11. Octobris.	503
<i>Commemoratio</i> XX. mart. 6. Iunij.	276
Taruani, & in Taruanensi territorio.	
<i>Andomarus</i> episcopus. 9. septembris.	446
<i>Siluanus</i> episcopus. 17. Februarij.	97
in pago Taruanensi, monasterio.	
Suhin.	
<i>Bertinus</i> abbas. 5. septembris.	439
Taurini.	
<i>Maximus</i> episcopus & confess. 25. Iunij.	311
<i>Octauus</i> , <i>Solutor</i> , & <i>Aduentor</i> mart. 20. Nouembris.	570
Tauromenij in Sicilia.	
<i>Pancratius</i> episcopus & mart. 3. Aprilis.	166
in insula Tenedo.	
<i>Abudemius</i> mart. 15. Iulij.	343
Terdonae.	
<i>Innocentius</i> episcopus & confess. 17. Aprilis.	189
<i>Marcianus</i> episcopus & mart. 6. Martij.	119
Tergeste.	
<i>Iustus</i> mart. 2. Nouembris.	540
in monte Thabor.	
<i>Transfiguratio Domini nostri Iesu Christi</i> . 6. Aug. 384	384
Thagura in Africa.	
<i>Iulius</i> , <i>Potamia</i> , <i>Crispinus</i> , <i>Felix</i> , <i>Gratus</i> , & alij VII. mart. 5. Decembris.	593

Thea-

Theani.	
<i>Paris</i> episcopus. 5. Augusti.	382
<i>Vrhanus</i> episcopus & confess. 7. Decembris.	596
in Thebaide.	
<i>Antonius</i> abbas. 17. Ianuarij.	36
<i>Aquila</i> mart. 20. Maij.	250
<i>Euphrasia</i> virgo. 13. Martij.	130
<i>Leonides</i> & socij mart. 28. Ianuarij.	59
<i>Macarius Alexandrinus</i> . 2. Ianuar.	8
<i>Pammon</i> anachoreta. 27. Augusti.	422
<i>Palamon</i> abbas. 11. Ianuarij.	26
<i>Paulus primus</i> eremita. 10. Ianuar.	24
<i>Paulus Simplex</i> . 7. Martij.	120
<i>Sarmata</i> mart. 11. Octobris.	503
<i>Timotheus</i> & <i>Maura</i> mart. 3. Maij.	216
<i>Commemoratio plurimorum</i> mart. 28. Iulij.	365
<i>Item</i> multorum mart. 5. Ianuar.	14
Thebeste in Africa.	
<i>Crispina</i> mart. 5. Decembris.	592
Thecuae in Palaestina.	
<i>Amos</i> propheta. 31. Martij.	161
<i>Commemoratio monachorum</i> mart. 28. Maij.	262
Theopoli.	
<i>Commemoratio decem</i> mart. 6. Nouemb.	546
Thesalonicae.	
<i>Agape</i> & <i>Chionia</i> virg. & mart. 3. Aprilis.	166
<i>Agathopus</i> & <i>Theodulus</i> mart. 4. Aprilis.	168
<i>Alexander</i> mart. 9. Nouembris.	550
<i>Anysia</i> mart. & <i>Anysius</i> episcopus. 30. Decemb.	633
<i>Aristarchus</i> episcopus & mart. 4. Augusti.	380
<i>David</i> eremita. 26. Iulij.	312
<i>Demetrius</i> mart. 8. Octobris.	496
<i>Domninus</i> , <i>Victor</i> , & socij mart. 30. Martij.	160
<i>Domninus</i> mart. 1. Octobris.	486
<i>Fantinus</i> confess. 30. Augusti.	429
<i>Florentius</i> mart. 13. Octobris.	505
<i>Irenaeus</i> , <i>Peregrinus</i> , & <i>Irene</i> mart. 5. Maij.	220
<i>Irene</i> virgo & mart. 5. Aprilis.	170
<i>Matrona</i> mart. 15. Martij.	139
<i>Nestor</i> mart. 8. Octobris.	496
Thinisae in Africa.	
<i>Felix</i> mart. 6. Nouembris.	546
Thmuis in Aegypto.	
<i>Phileas</i> episcopus, & <i>Philoromus</i> , & alij multi mart. 4. Februarij.	76
in ciuitate Thora.	
<i>Anatolia</i> & <i>Audax</i> mart. 9. Iulij.	333
in Thracia.	
<i>Eutychius</i> , <i>Plautus</i> , & <i>Heracleas</i> mart. 29. Sept.	482
<i>Olympius</i> episcopus & confess. 12. Iunij.	287
<i>Commemoratio</i> XXXII. mart. 20. Augusti.	407
Tibure.	
<i>Generosus</i> mart. 17. Iulij.	346
<i>Quirinus</i> mart. 4. Iunij.	273
<i>Semerinus</i> monachus. 1. Nouembris.	537
<i>Symphorosa</i> cum septem filijs mart. 18. Iulij.	347
<i>Zoticus</i> mart. 12. Ianuarij.	27
apud Ticinum.	
<i>Inuenius</i> & <i>Syrus</i> episcopi. 12. Septemb.	450
Tiferi.	
<i>Amantius</i> . 26. Septembris.	477
<i>Crescentianus</i> mart. 1. Iunij.	269
Tingi in Mauritania.	
<i>Cassianus</i> mart. 3. Decembris.	590
<i>Marcellus</i> mart. 30. Octobris.	534
Tolentini in Piceno.	
<i>Nicolaus</i> confess. 10. septembris.	446
Toleti.	
<i>Eugenius</i> episcopus & confess. 13. Nouemb.	559
<i>Helladius</i> episcopus. 18. Februarij.	98
<i>Ildesonus</i> episcopus. 23. Ianuar.	50

<i>Iulianus</i> episcopus & confess. 8. Martij.	122
<i>Leocadia</i> virgo & mart. 9. Decembris.	600
<i>Marciana</i> virgo & mart. 12. Iulij.	338
<i>Obdulia</i> virgo. 5. septembris.	439
Tolosa.	
<i>Exuperius</i> episcopus & confess. 28. Septemb.	480
<i>Saturninus</i> episc. & mart. 29. Nouemb.	583
Tomis in Ponto.	
<i>Argenus</i> , <i>Narcissus</i> , & <i>Marcellinus</i> mart. 21. Ian.	8
<i>Bruttianus</i> episcopus. 25. Ianuarij.	55
<i>Euagrius</i> & <i>Benignus</i> mart. 3. Aprilis.	166
<i>Marcellinus</i> , <i>Mannea</i> , <i>Ioannes</i> , <i>Serapion</i> , & <i>Petrus</i> filij mart. 27. Augusti.	422
<i>Marinus</i> , <i>Theodotus</i> , & <i>Sedopha</i> mart. 5. Iulij.	328
<i>Paulus</i> & <i>Cyriacus</i> mart. 20. Iunij.	300
<i>Priscus</i> , <i>Crescens</i> , & <i>Euagrius</i> martyres. 1. Octob.	486
<i>Theotimus</i> episcopus. 20. Aprilis.	194
Tornaci.	
<i>Eleutherius</i> episcopus. 20. Februarij.	101
<i>Piaton</i> mart. 1. Octobris.	486
Traiecti.	
<i>Benignus</i> episcopus & mart. 28. Iunij.	316
<i>Friedericus</i> episcopus & mart. 18. Iulij.	348
<i>Gregorius</i> episcopus. 25. Augusti.	418
<i>Seruatius</i> episcopus. 13. Maij.	238
Tranquasis in Marfis apud lacum Fucinum.	
<i>Casidius</i> & socij mart. 31. Augusti.	431
Trecis. Vide in territorio Tricassino.	
<i>Auentinus</i> confess. 4. Februarij.	77
<i>Claudius</i> , <i>Iustus</i> , <i>Iucundinus</i> , & socij mart. 21. Iul. 353	353
<i>Exuperantia</i> virgo. 26. Aprilis.	205
<i>Fidolus</i> confess. 16. Maij.	244
<i>Iulia</i> virgo & mart. 21. Iulij.	353
<i>Lupus</i> episcopus & confess. 29. Iulij.	568
<i>Nemorius</i> & socij mart. 7. septembris.	442
<i>Patroclus</i> mart. 21. Ianuar.	45
<i>Paulus</i> episcopus. 1. Februar.	69
<i>Venerandus</i> mart. 14. Nouembris.	560
in territorio Tricassino. Vide Trecis.	
<i>Leo</i> confess. 25. Maij.	257
<i>Sabina</i> virgo. 29. Augusti.	427
<i>Sabinianus</i> mart. 29. Ianuar.	61
Treuiris.	
<i>Agrius</i> episcopus. 13. Ianuar.	129
<i>Auspicius</i> episcopus & confess. 8. Iulij.	332
<i>Eucharis</i> episcopus. 8. Decembris.	598
<i>Felix</i> episcopus. 26. Martij.	155
<i>Fibitius</i> episcopus. 5. Nouembris.	545
<i>Florentinus</i> episcopus. 10. Octobris.	509
<i>Goar</i> confessor. 6. Iulij.	329
<i>Iymina</i> virgo. 24. Decembris.	621
<i>Magnericus</i> episcopus & confess. 25. Iulij.	359
<i>Marcellus</i> episcopus & mart. 4. Septemb.	438
<i>Martinus</i> episcopus & mart. 19. Iulij.	350
<i>Maternus</i> episcopus. 14. Septembris.	452
<i>Maxentius</i> , <i>Constantius</i> , <i>Crescentinus</i> , <i>Iustinus</i> , & socij mart. 12. Decembris.	605
<i>Maximinus</i> episcopus & confess. 29. Maij.	264
<i>Modesta</i> virgo. 4. Nouembris.	543
<i>Modestus</i> episcopus. 24. Februarij.	107
<i>Modoaldus</i> episcopus. 12. Maij.	237
<i>Nicetius</i> episcopus. 5. Decembris.	593
<i>Numerianus</i> episcopus & confess. 5. Iulij.	328
<i>Palmatus</i> & socij mart. 5. Octobris.	492
<i>Paulinus</i> episcopus. 31. Augusti.	430
<i>Rusticus</i> episcopus. 14. Octobris.	507
<i>Seuera</i> virgo. 20. Iulij.	351
<i>Seuerinus</i> episcopus & confess. 21. Decemb.	615
<i>Seuerus</i> episcopus & confess. 15. Octobris.	508
<i>Simeon</i> monachus. 1. Iunij.	269

Ooo Valen-

INDEX TOPOGRAPHICVS.

<i>Valentinus episcopus & mart.</i> 16. Iulij.	344	<i>Nilus abbas.</i> 26. Septembris.	477
<i>Valerius episcopus.</i> 29. Ianuarij.	61	Tyanæ in Cappadocia.	
<i>Comemoratio innumerabilium pene mart.</i> 6. Octob. 493		<i>Orestes mart.</i> 9. Nouembris.	550
Tridenti.		apud castrum Tyle.	
<i>Simeon mart.</i> 24. Martij.	152	<i>Florentius mart.</i> 27. Octobris.	530
<i>Vigilius episcopus & mart.</i> 26. Iunij.	312	Tyri.	
Tripoli in Phœnicia.		<i>Dorotheus mart.</i> 4. Iunij.	275
<i>Leontius, Hypatius, & Theodulus mart.</i> 18. Iun. 297		<i>Tyrannius, Siluanus, Peleus, Nilus, Zenobius, & alij</i>	
<i>Lucianus, Merrabius, Paulus, Zenobius, Theodimus,</i>		<i>infinitii martyres.</i> 20. Februar.	101
<i>& Drusus mart.</i> 24. Decemb.	621	<i>Vlpianus mart.</i> 3. Aprilis.	166
apud Troadem.		Tyri in Tuscia.	
<i>Carpus.</i> 13. Octobris.	505	<i>Christina virgo & mart.</i> 24. Iulij.	357
<i>Siluanus episcopus.</i> 2. Decembris.	588		
Tuburbi.			
<i>Maxima, Domitilla, & Secunda virg. & mart.</i>		V	
30. Iulij.	370	apud Valencenas in Belgis.	
<i>Perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Se-</i>		<i>Drogo confessor.</i> 16. Aprilis.	187
<i>cundolus mart.</i> 7. Martij.	120	<i>Landelinus abbas.</i> 15. Iunij.	292
<i>Seruus mart.</i> 7. Decembris.	596	<i>Salusius episcopus, & Superus mart.</i> 26. Iunij.	312
Tuderti.		Valentiæ in Gallia.	
<i>Benignus mart.</i> 13. Februarij.	91	<i>Apollinaris episcopus.</i> 5. Octobris.	492
<i>Callistus episcopus & mart.</i> 14. Augusti.	397	<i>Felix, Fortunatus, & Achilleus mart.</i> 23. April.	198
<i>Cassianus episcopus & mart.</i> 13. Augusti.	396	Valentiæ in Hispania.	
<i>Digna virgo.</i> 11. Augusti.	393	<i>Vincentius mart.</i> 22. Ianuar.	46
<i>Faustinus confess.</i> 29. Iulij.	368	in prouincia Valeria.	
<i>Felicissimus, Heraclius, & Paulinus mar.</i> 26. Maij.	258	<i>Equitius abbas.</i> 11. Augusti.	393
<i>Fidentius & Terentius mart.</i> 27. Septembris.	478	<i>Martyrius monachus.</i> 23. Ianuar.	50
<i>Fortunatus episcopus.</i> 14. Octobris.	507	<i>Seuerus.</i> 15. Februarij.	94
<i>Illuminata virgo.</i> 29. Nouembris.	584	<i>Commemoratio trium mart.</i> 14. Martij.	131
<i>Philippus institutor ordinis Seruorum beata Maria.</i>		Vapingi.	
23. Augusti.	414	<i>Constantinus episcopus & confess.</i> 12. Aprilis.	181
<i>Romana virgo.</i> 23. Februarij.	105	<i>Tigides & Remedius episcopi.</i> 3. Februar.	75
<i>Terentianus episcopus & mart.</i> 1. Septembris.	432	Varadini in Hungaria.	
Tulli in Gallia.		<i>Ladislans rex.</i> 27. Iunij.	314
<i>Apus episcopus.</i> 15. Septembris.	455	Varennis.	
<i>Gerardus episcopus.</i> 23. Aprilis.	198	<i>Gangulphus mart.</i> 11. Maij.	235
<i>Leobinus episcopus.</i> 15. Septembris.	455	Vasione in Gallia.	
<i>Mansuetus episcopus & confess.</i> 3. Septemb.	436	<i>Quinidius episcopus.</i> 15. Februar.	93
apud Tungrenses.		apud Venafrum.	
<i>Martinus episcopus.</i> 21. Iunij.	302	<i>Nicander & Marcianus mart.</i> 17. Iunij.	296
Turiasone in Hispania.		Venetia in Britannia.	
<i>Æmilianus.</i> 12. Nouembris.	557	<i>Vincentius Ferrerius confess.</i> 5. Aprilis.	170
<i>Prudentius episcopus & confess.</i> 28. Aprilis.	207	Venetijs.	
Turonis, & in Turonico pago.		<i>Translatio Marine virg.</i> 17. Iulij.	346
<i>Britius episcopus.</i> 13. Nouembris.	559	Venusia in Apulia.	
<i>Clarus presbyter.</i> 8. Nouembris.	549	<i>Felix, Adanctus, Ianuarius, Fortunatus, & Septi-</i>	
<i>Euphronius episcopus.</i> 4. Augusti.	380	<i>mus mart.</i> 24. Octobris.	525
<i>Eustochius episcopus.</i> 19. Septembris.	462	Vercellis.	
<i>Gatianus episcopus.</i> 18. Decembris.	612	<i>Æmilianus episcopus.</i> 11. Septembris.	448
<i>Gregorius episcopus.</i> 17. Nouembris.	564	<i>Eusebius episcopus & mart.</i> 1. Augusti.	372
<i>Ioannes confessor.</i> 27. Iunij.	314	<i>Honoratus episcopus.</i> 28. Octobris.	531
<i>Leobardus.</i> 18. Ianuar.	38	Verolamij in Britannia.	
<i>Martinus episcopus & confess.</i> 11. Nouemb.	555	<i>Albanus, & miles quidam mart.</i> 22. Iunij.	304
<i>Eiusdem translatio.</i> 4. Iulij.	326	Veronæ.	
<i>Monegundis.</i> 2. Iulij.	323	<i>Agabius episcopus & confess.</i> 4. Augusti.	380
<i>Odo abbas.</i> 18. Nouembris.	566	<i>Alexander episcopus.</i> 4. Iunij.	273
<i>Perpetuus episcopus.</i> 8. Aprilis.	175	<i>Cerbonius episcopus.</i> 10. Octobris.	502
<i>Venantius abbas & confess.</i> 13. Octobris.	505	<i>Euprepus episcopus & confess.</i> 21. Augusti.	409
<i>Volustianus episcopus & mart.</i> 18. Ianuar.	38	<i>Felix episcopus.</i> 19. Iulij.	350
Turribus in Sardinia.		<i>Firmus & Rusticus mart.</i> 9. Augusti.	389
<i>Crescentianus mart.</i> 31. Maij.	266	<i>Gaudenius episcopus.</i> 12. Februar.	89
<i>Gabinus & Crispulus mart.</i> 30. Maij.	265	<i>Ioannes episcopus.</i> 6. Iunij.	276
<i>Protus & Iannarius mart.</i> 25. Octobris.	527	<i>Lucidius episcopus.</i> 26. Aprilis.	205
in Tuscia.		<i>Luperius episcopus & confess.</i> 15. Nouemb.	561
<i>Donatus episcopus.</i> 22. Octobris.	521	<i>Lupicinus episcopus.</i> 31. Maij.	266
<i>Ioannes & Festus mart.</i> 21. Decembris.	615	<i>Lupus episcopus & confess.</i> 2. Decembris.	588
<i>Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart.</i> 9. Au-		<i>Maurus episcopus & confess.</i> 21. Nouemb.	572
gusti.	389	<i>Maximus episcopus.</i> 29. Maij.	264
in agro Tusculano, in monasterio		<i>Petronius episcopus & confess.</i> 6. Septembris.	441
Cryptæ Ferratæ.		<i>Placidia virgo.</i> 11. Octobris.	503
<i>Bartholomæus abbas.</i> 11. Nouembris.	555	<i>Probus episcopus.</i> 12. Ianuarij.	27

Proem-

INDEX TOPOGRAPHICVS.

<i>Proculus episcopus.</i> 9. Decembris.	600	in Vmbria.	
<i>Saluinus episcopus.</i> 12. Octobris.	504	<i>Fortunatus presbyter.</i> 1. Iunij.	269
<i>Saturminus episcopus & confess.</i> 7. Aprilis.	173	<i>Porphyrius mart.</i> 4. Maij.	218
<i>Siluinus episcopus.</i> 12. Septembris.	450	<i>Commemoratio MDXXV. mart.</i>	264
<i>Simplicius episcopus & confess.</i> 20. Nouemb.	571	Vpsali in Suetia.	
<i>Valens episcopus & confess.</i> 26. Iulij.	361	<i>Ericus rex & mart.</i> 18. Maij.	247
<i>Verecundus episcopus & confess.</i> 22. Octob.	521	Vrbe veteri.	
<i>Zeno episcopus & mart.</i> 12. Aprilis.	181	<i>Seuerus confess.</i> 1. Octobris.	486
<i>Eiusdem ordinatio.</i> 8. Decemb.	598	Vrgellæ in Hispania.	
in Verfiaco.		<i>Hermengaudius episcopus.</i> 3. Nouembris.	542
<i>Vincentius confess.</i> 13. Ianuar.	29	<i>Iustus episcopus.</i> 28. Maij.	262
in monasterio Vertano.		<i>Odo episcopus.</i> 7. Iulij.	331
<i>Martinus abbas.</i> 24. Octobris.	526	Vtica in Africa.	
Verulis in Hernicis.		<i>Victor episcopus.</i> 23. Augusti.	415
<i>Blasius & Demetrius mart.</i> 29. Nouemb.	584	in pago Vuastinensi.	
<i>Translatio Mariae Iacobi.</i> 25. Maij.	257	<i>Maurinus confess.</i> 1. Nouembris.	537
Vesontione in Gallijs. Vide in terri-		Vuerdæ.	
torio Bisuntino.		<i>Suithbertus episcopus.</i> 1. Martij.	113
<i>Antidius episcopus & mart.</i> 25. Iunij.	310	Vuintonia in Anglia.	
<i>Claudius episcopus.</i> 6. Iunij.	276	<i>Ethelunoldus episcopus.</i> 1. Augusti.	373
<i>Ferreolus & Ferrutio mart.</i> 16. Iunij.	294	<i>Suithunus episcopus.</i> 2. Iulij.	323
<i>Germanus episcopus & mart.</i> 11. Octobris.	503	Vzali in Africa.	
Viennæ in Austria.		<i>Felix & Gennadius mart.</i> 16. Maij.	243
<i>Clarentius episcopus & confess.</i> 26. Aprilis.	205	Vzecia in Africa.	
<i>Pantagathus episcopus.</i> 17. Aprilis.	189	<i>Firminus episcopus & confess.</i> 11. Octobris.	503
Viennæ in Gallia.			
<i>Ado episcopus & confess.</i> 16. Decembris.	609	Z	
<i>Ætherius episcopus.</i> 14. Iunij.	290	Zephirij in Cilicia.	
<i>Anitus episcopus & confess.</i> 5. Februar.	78	<i>Dulas mart.</i> 15. Iunij.	291
<i>Crescens episcopus.</i> 29. Decembris.	632		
<i>Dionysius episcopus & confess.</i> 8. Maij.	228	Nomina Sanctorum, quorum locus in	
<i>Domnus episcopus.</i> 3. Nouembris.	542	Martyrologio non indicatur.	
<i>Florentius episcopus & mart.</i> 3. Ianuarij.	11		
<i>Georgius episcopus.</i> 2. Nouembris.	540	<i>Abraham patriarcha.</i> 9. Octobris.	498
<i>Mamerius episcopus.</i> 11. Maij.	235	<i>Aetherius mart.</i> 18. Iunij.	297
<i>Martinus episcopus.</i> 1. Iulij.	321	<i>Agapitus Papa.</i> 20. Septembris.	464
<i>Nicetius episcopus.</i> 5. Maij.	220	<i>Agathoclia mart.</i> 17. Septembris.	459
<i>Paschasius episcopus.</i> 22. Februar.	103	<i>Aschardus abbas.</i> 15. Septembris.	455
<i>Seuerinus, Exuperius, & Felicianus.</i> 19. Nouembris.	569	<i>Angulphus abbas & socij mart.</i> 3. Septembris.	436
		<i>Alexander episcopus, Heraclius, & socij mar.</i> 22. Octo-	
<i>Seuerus confess.</i> 8. Augusti.	388	<i>bris.</i>	521
<i>Sindulphus episcopus & confess.</i> 10. Decembris.	601	<i>Alexander mart.</i> 30. Ianuarij.	63
<i>Theodorus abbas.</i> 29. Octobris.	533	<i>Amandus & Vedastus episcopi.</i> 6. Februar.	80
<i>Verus episcopus.</i> 1. Augusti.	373	<i>Amplius, Urbanus, & Narcissus mart.</i> 31. Octo-	
<i>Zacharias episcopus & mart.</i> 26. Maij.	258	<i>bris.</i>	536
in territorio Viennensi.		<i>Anastafius, Placidus, Genesius, & socij mart.</i> 11. Octo-	
<i>Ferreolus mart.</i> 18. Septembris.	461	<i>bris.</i>	503
Vigilijs in Apulia.		<i>Anastafius mart.</i> 5. Decembris.	593
<i>Maurus episcopus, Pantaleemon, & Sergius mart.</i>	363	<i>Anathalon episcopus.</i> 25. Septembris.	476
27. Iulij.		<i>Anna mater Virginis.</i> 26. Iulij.	361
in pago Vilcaffino.		<i>Anscharius episcopus.</i> 3. Februarij.	75
<i>Clarus mart.</i> 4. Nouembris.	543	<i>Anthelmus episcopus.</i> 26. Iunij.	312
<i>Nicasius episcopus, Quirinus, Scubiculus, & Pientia</i>		<i>Antusa mart.</i> 27. Augusti.	422
<i>virgo mart.</i> 11. Octobris.	503	<i>Antonina mart.</i> 1. Martij.	113
Vilnæ.		<i>Apellius, Lucas, & Clemens mart.</i> 10. Septemb.	447
<i>Casimirus.</i> 4. Martij.	117	<i>Aphrodisius, Caralippus, Agapius, & Eusebius mart.</i>	
in castro Vindicino.		28. Aprilis.	207
<i>Beatus confessor.</i> 9. Maij.	231	<i>Apollinaris virgo.</i> 5. Ianuarij.	15
Viroduni.		<i>Apollo, Isacius, & Crotates mart.</i> 21. Aprilis.	195
<i>Agericus episcopus.</i> 1. Decembris.	587	<i>Apollonius & Leontius episcopi.</i> 19. Martij.	145
<i>Maurus episcopus & confess.</i> 8. Nouembris.	549	<i>Arcadius mart.</i> 12. Ianuar.	27
<i>Paulus episcopus.</i> 8. Februar.	83	<i>Archelaus, Cyrillus, & Photius.</i> 4. Martij.	117
Viterbij.		<i>Ardalio mart.</i> 14. Aprilis.	185
<i>Rosa virgo.</i> 4. Septembris.	438	<i>Aristobulus mart.</i> 15. Martij.	139
<i>Valentinus & Hilarius mart.</i> 3. Nouemb.	541	<i>Ariston, Crescentianus, Eurychianus, Urbanus, Vita-</i>	
in territorio Viuatienfi.		<i>lis, Iustus, Felicissimus, Marcia, & Symphorosa</i>	
<i>Andeolus mart.</i> 1. Maij.	212	<i>mart.</i> 2. Iulij.	323
<i>Ostianus presbyt. & confess.</i> 30. Iunij.	320	<i>Attilanus episcopus.</i> 5. Octobris.	492
Vlyspone in Lusitania.		<i>Beda venerabilis depositio.</i> 27. Maij.	260
<i>Verissimus, Maxima, & Iulia germani mart.</i> 1. Octo-	486		
<i>bris.</i>			

INDEX TOPOGRAPHICVS.

Bercharius abbas & mart. 16. Octobris.	509
Bessarion anachoreta. 17. Iunii.	296
Bonifacius, Eobanus, & alij mart. 5. Iunii.	275
Bonifacius mart. 19. Iunii.	299
Bonofus & Maximianus mart. 21. Augusti.	408
Caius & Leo. 30. Iunii.	320
Caus Palatinus, & alij XXVII. 4. Martij.	117
Callinica & Basilissa mart. 22. Martij.	149
Calliopa mart. 8. Iunii.	279
Cantidius, Cantidianus, & Sobel mart. 5. Aug.	381
Carpophorus & Abundius mart. 10. Decemb.	601
Charitina virgo & mart. 5. Octobris.	492
Cleonicus, Eutropius, & Basiliscus mart. 3. Martij.	116
Crescens, Dioscorides, Paulus, & Helladius mart. 28. Maij.	262
Dafrosa mart. 4. Ianuar.	13
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij XXVII. mart. 27. Ianuarij.	58
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Hestychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapa mart. 2. Septembris.	435
Dionysius, Faustus, Caus, Petrus, & alij quatuor mart. 3. Octobris.	488
Dominicus Loricatus. 14. Octobris.	507
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodosia mart. 23. Martij.	151
Domnina virgo & mart. cum socijs. 14. April.	185
Domninus, Theotimus, Philotheus, Saluanus, & socij mart. 5. Nouembris.	545
Donatus, Sabinus, & Agape mart. 25. Ianuar.	55
Eleutherius & Leonides mart. 3. Augusti.	388
Elizabeth. 5. Nouembris.	544
Erotis mart. 6. Octobris.	493
Euellius mart. 11. Maij.	235
Eugenianus mart. 8. Ianuar.	21
Euodius, Hermogenes, & Callista germani martyres. 2. Septembris.	435
Eusebius episcopus & mart. 21. Iunii.	301
Eusebius Palatinus, & alij IX. mart. 5. Martij.	118
Eusebius, Neon, Leonitus, Longinus, & alij quatuor mart. 24. Aprilis.	201
Eustochium virgo. 28. Septembris.	480
Eutychius confess. 24. Augusti.	416
Exuperius, & Zoes vxor, Cyriacus & Theodulus filij mart. 2. Maij.	214
Faustus mart. 16. Iulij.	344
Faustus mart. 19. Nouembris.	569
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & socij mart. 3. Martij.	116
Fidelium defunctorum commemoratio. 2. Nouembris.	540
Firmus mart. 1. Iunii.	269
Flavianus & Elias episcopi & confess. 4. Iulij.	326
Franciscus de Paula ordinis Minimorum institutor. 2. Aprilis.	163
Georgius mart. 23. Aprilis.	198
Georgius Limnitor mart. 24. Augusti.	416
Gilbertus confess. 4. Februar.	77
Gorgonius & Firmus. 11. Martij.	127
Gregorius episcopus. 30. Septembris.	484
Hermogenes, Donatus, & alij XXI. martyres. 12. Decembris.	605
Herodion, Asyncritus, & Phlegon. 8. Aprilis.	175
Hubertus episcopus. 3. Nouembris.	542
Ioanna. 24. Maij.	255
Ioannis Baptista Natiuitas. 24. Iunii.	308
Eiusdem Decollatio. 29. Augusti.	426
Ioannes Chrysostomus. 14. Septembris.	453
Ioel & Efdras propheta. 13. Iulij.	339
Ioseph Iustus. 20. Iulij.	351
Isidorus. 15. Ianuar.	33
Iulianus mart. 7. Ianuar.	19
Iustina virgo & mart. 30. Nouembris.	585
Iustus & Abundantius mart. 14. Decemb.	607
Iuuenalis mart. 7. Maij.	225
Latrones septem mart. 29. Aprilis.	209
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij nonem. 1. Martij.	113
Lagorius mart. 13. Septembris.	451
Lucia cum Antonino, Seuerino, Diodoro, Dione, & alij XVII. mart. 6. Iulij.	329
Lucius mart. 20. Augusti.	407
Ludgerus episcopus. 26. Martij.	155
Lupus mart. 23. Augusti.	414
Macarius episcopus. 10. Aprilis.	179
Macrobius & Iulianus mart. 13. Septemb.	451
Magnus mart. 1. Ianuar.	1
Magnus, Castus, & Maximus mart. 4. Septemb.	438
Marcus, Marciunus, puer paruulus, & Paulus mart. 3. Iulij.	324
Maria Virginis Conceptio. 8. Decembris.	598
Maria Virginis Natiuitas. 8. Septembris.	443
S. Maria de Victoria commemoratio. 7. Octob.	495
Maria mart. 1. Nouembris.	537
Maro, Eutyches, & Victorinus mart. 15. April.	186
Maximilianus martyr, et Valentinus confess. 29. Octobris.	533
Maximus, Quintilianus, & Dada mart. 13. Aprilis.	183
Maximus mart. 28. Septembris.	480
Meletius cum socijs CCLII. mart. 24. Maij.	255
Meneus & Capito mart. 24. Iulij.	357
Menignus mart. 15. Martij.	139
Mercurialis episcopus. 23. Maij.	254
Moses anachoreta. 28. Augusti.	425
Nicaas episcopus. 22. Iunii.	304
Nicetas mart. 15. Septembris.	455
Nonna. 5. Augusti.	382
Norbertus episcopus fundator ordinis Premonstratensis. 6. Iunii.	276
Oculus & socij mart. 18. Nouembris.	566
Osce & Aggeus propheta. 4. Iulij.	325
Othmarus abbas. 16. Nouembris.	563
Papius mart. 28. Iunii.	316
Paramon & socij CCLXXV. mart. 29. Nouembris.	584
Paternus episcopus. 16. Aprilis.	187
Perseueranda virgo. 26. Iunii.	312
Petrus de Morono, seu Celestinus Quintus. 19. Maij. 248	
Philemon & Dominus mart. 21. Martij.	148
Philetus, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilo-chius, & Cronida martyres. 27. Martij.	156
Et 28. Martij.	158
Philologus, & Patrobas. 4. Nouembris.	543
Photina Samaritana, Ioseph, Victor, Sebastianus, Anatholius, Photides, Parascene, Cyriaca martyres. 20. Martij.	146
Pirminus episcopus. 3. Nouembris.	542
Polychronius mart. 6. Decembris.	594
Porcarius abbas, & quingenti monachi martyres. 12. Augusti. 394	
Porphyrius mimus mart. 15. Septembris.	455
Principius episcopus. 25. Septembris.	476
Proclus & Hilarion mart. 12. Iulij.	337
Prosper episcopus. 29. Iulij.	368
Quadratus, Theodosius, Emmanuel, & alij XL. mart. 26. Martij.	155
Quartus. 3. Nouembris.	541
Quadratus episcopus. 21. Augusti.	409
Quoduultdeus episcopus & confess. 26. Octob.	529

Rem-

INDEX TOPOGRAPHICVS.

Rembertus episcopus. 4. Februarii.	77	Theodorus Trichinas. 20. Aprilis.	194
Robustianus & Marcus mart. 31. Augusti.	431	Tirius & Proiectus mart. 24. Ianuar.	53
Romulus mart. 5. Septembris.	439	Trophimus & Eucarpus mart. 18. Martij.	144
Rosary B. Virginis solemnitas. 7. Octobris.	495	Trophimus & Theophilus mart. 23. Iulij.	355
Ruffinus & socij mart. 11. Augusti.	393	Tryphon, Respicius, & Nympha virgo mart. 10. Nouembris.	553
Ruffinus & Ruffinianus mart. 9. Septembris.	446	Valens episcopus, & III. pueri mart. 21. Maij.	251
Rufus. 21. Nouembris.	572	Valerianus, Urbanus, Crescens, Eustachius, Cresconius, Crescentianus, Felix, Florulanus, & Florentianus episcopi. 28. Nouembris.	582
Sacerdos episcopus. 5. Maij.	220	Venantius episcopus & mart. 1. Aprilis.	162
Saturninus, Nerens, & alij CCCLXV. mart. 16. Octobris.	509	Venerius confess. 13. Septembris.	451
Saturninus, Theophilus, & Renocata mart. 16. Februarii.	79	Victor, Zoticus, Zeno, Acindinus, Cesarius, Seuerianus, Chrysophorus, Theona, & Anzominus mart. 20. Aprilis.	194
Saturninus & Lupus mart. 14. Octobris.	506	Victor, Alexander, & Marianus mart. 17. Octobris.	512
Serapion mart. 13. Iulij.	339	Victorinus episcopus & mart. 2. Nouembris.	540
Seuerus & Memnon mart. 20. Augusti.	407	Vindemialis episcopus & mart. 2. Maij.	214
Simeon Stylita iunior. 3. Septembris.	436	Zacharias propheta. 6. Septembris.	440
Simeon senex. 8. Octobris.	496	Zacharias Ioannis Baptista pater. 5. Nouembris.	544
Siridon episcopus. 2. Ianuar.	8	Zeno mart. 5. Aprilis.	170
Socrates & Dionysius mart. 19. Aprilis.	192	Zeno & Chariton mart. 3. Septembris.	436
Sophia & Irene mart. 18. Septembris.	461	Zoticus presbyter. 31. Decembris.	634
Strato mart. 9. Septembris.	446	Commemoratio SS. Mart. 22. Aprilis.	197
Suranus abbas. 24. Ianuar.	53	Item Episcop. & Confess. 21. Maij.	251
Susanna, Marciana, & Palladia cum paruulis suis. mart. 24. Maij.	255	Item XXXIII. Mart. 16. Augusti.	401
Synefius & Theopompus mart. 21. Maij.	251		
Thamel & socij mart. Item Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mart. 4. Septemb.	438		
Theodorus & Pausilippus martyres. 15. April.	186		

FINIS.

INDEX NONNVLARVM RERVM QVÆ IN NOTATIONIBVS CONTINENTVR.

Sic scire cupis, Lector, res qua tum ad Sanctos, tum ad ceteras Ecclesie solemnitates pertinent; consule superius descriptum Indicem nominum Sanctorum omnium, & ex litterula quam in textu Martyrologij inuenies interpositam, Notationem require. Si item nomina urbium & locorum, qua in Martyrologio recensentur, cum Sanctis ad ea pertinentibus, nosse velis; Topographicum præcedentem Indicem consule. Cetera autem, qui sequitur Index, suppeditabit. in quo numerus, qui primus ponitur, diem mensis notat; qua sequitur littera, Notationem demonstrat; ultimo autem loco positus numerus paginam indicat: quem cum alterius generis asterisco adiunctum inueneris, eas quas ante Kalendas Ianuarias postas habes, perquire paginas.

A

ABAGARVS Rex. 9. Nouembris. i. 593.
Ablauius Præfectus. 17. Decemb. d. 611.
Achaia facta proconsularis. 29. Nouembris. c. 583.
Acemetæ monachi. 8. Februarij. d. 83.
Actarius. 27. Martij. c. 158.
Acta Ecclesiastica Consulibus consignari solita. 1. Ianuarij. a. 2.
Acta Martyrum in ecclesijs legi solita. x. xj. *) 26. Ianuarij. a. 56. 57.
Romæ cur non legebantur. ibid. x. xj. *
Acta Martyrum summa diligentia perquisita. ix. x. *
Acta Martyrum ab hæreticis confecta. x. xj. *) 23. Aprilis. a. 199. publicari vetita. xj. *) expurgata. ibid.
Acta Martyrum proconsularia. x. *) 11. Februar. a. 88. *) 13. Aprilis. b. 184. *) 17. Iulij. b. 346. *) 12. Aug. b. 394. 395. *) 11. Octob. a. 503. *) 25. Decemb. g. 626.
Acta Martyrum edicto Diocletiani combusta. xij. *) 2. Ianuarij. b. 8. 9.
Acta Martyrum Romæ quaesita. xj. *
Acta Siluestri. 22. Aug. a. 411. 412. 413. *) 31. Decembris. a. 634.
Acta Teclæ quæ sint legitima, & quæ falsa. 23. Septembris. b. 470. 471. 472. 473. 474.
Adonis Martyrologium. xix. *
Ædesius philosophus. 20. Iulij. a. 352.
Ægrotus quomodo sistendus iudicio ex Læg. XII. tabularum. 27. Februarij. c. 111.
Ægyptij fortissimi martyrum. 5. Ian. d. 16.
Ægyptiorum mos in condiendis cadaueribus. 4. Augusti. k. 381.
Ægyptiorum consuetudo in celebrando diem Natalem Domini. 6. Ian. a. 18. *) 25. Decemb. c. 625.
Ænaria insula. 17. Maij. c. 246.
Æneæ sepulchrum diuersis locis. xv. *
Ænos ciuitas. 12. Iunij. d. 287.
Æræ supputatio quando coepta, qua occasione. referuntur de his aliorum sententiæ. 22. Octobris. e. 522. 523.
Æstuarium Germanica. 21. Octobris. b. 420.
Æthiopes omnes olim circumcisi. 6. Iunij. b. 277. *) Ad Christum conuersi. ibidem.
Africanæ ecclesie cum Romana continuata cõmunio. 16. Octobris. b. 509. 510.
Africana ecclesia in meliorem vsum restituit vigilias. 5. Ianuarij. a. 15.
Agabus famis prædictor. 11. Ianuarij. a. 285.
Agapes in die natali Martyrum. xiiij. *)

Agapitus episc. Rauennæ præcessit Seuerû. 1. Febr. e. 71.
Agatho Papa mittit Benedictum in Angliam. 12. Ianuarij. k. 28.
Alamundarus princeps Sarracenorum. 19. Febr. c. 100.
Alaricus rex Vuandalorum. 22. Iunij. b. 304.
Aldelmus scriptor. 24. Ianuarij. b. 54.
Aletius gener S. Paulæ. 17. Iulij. a. 346.
Alexander Imp. qualis erga Christianos. 1. Ianuar. g. 5. *) quomodo eius Imperium sine sanguine. ibidem.
Alexandria ciuitas apud Tigrim. 22. Iunij. c. 305.
Alfanus episcopus Salernitanus. 21. Septemb. a. 467.
Alipius Præfectus vrbis. 1. Ianuarij. d. 4.
Alleluaticum melos quid. 5. Aprilis. e. 171.
Alleluia canticum. & de eius antiquo vsu, ac diuerso ritu ecclesiarum. 1. Ianuar. a. 2. *) 5. Aprilis. 171.
Almachius, idem cur Telemachus. 1. Ian. d. 4.
Altaria sepulchra martyrum. xiiij. *
Altari cuiuslibet consecrato suus Angelus assistit. 9. Nouembris. a. 551.
Altaria plura in vna ecclesia. ibid.
Amalarius scriptor. xxj. *
Ambrosius sacras vigilias non abstulit, sed illustrauit. 5. Ianuarij. a. 85.
Ambrosius electus post mortem Auxentij. 7. Decemb. b. a. 596. 597.
Amiculum. 7. Maij. b. 227.
Amicernum in Vestinis. corrigitur Plin. 24. Iul. d. 358.
Ampulla vitrea concreti sanguinis S. Stephani. 3. Augusti. a. 378.
Anaboladium. 7. Maij. b. 227.
Anastasia Gregorij Nazianzeni. 10. Ianuar. f. 25.
Ancon carcer. 14. Martij. b. 133.
Anastasij Bibliothecarij chronicon manuscriptum. 5. Iunij. d. 276.
Angelorum cultui plurimæ dedicatæ ecclesie. 8. Maij. a. 229.
Angeli custodia. 25. Nouembris. d. in text. 578.
Anicia familia. 31. Maij. d. 267.
Anisius secundus Comes. 17. Decembris. d. 610.
Anni exordium. 1. Ianuarij. a. 2.
Anni per Consules numerandi. 1. Ianuarij. a. 2. *) 25. Decembris. b. 625.
Annorum numerandorum diuersa ratio. 25. Decembris. a. 623.
Annos consueuit numerare Ecclesia secundum LXXII. interpretes. 25. Decemb. a. 623. 624.
Annorum Imperij Augusti diuersa ratio. 25. Decembris. b. 625.
Anni quando coepti numerari ab aduentu Christi Domini

INDEX RERVM.

mini nostri. 1. Ianuarij. a. 2.
Anolinus, siue Anulinus Præfectus, plures eius nominis. 28. Iulij. d. 366.
Ansigisus S. Beggæ maritus. 17. Decemb. e. 611.
Anterus Papa curat Acta martyrum. ix. ix. *
Anthemius Consul. 5. Ianuarij. k. 17.
Antinoopolis ciuitas in Ægypto. 22. Septemb. f. 469.
Antiochiæ primo sedit Petrus, inde Romæ. 22. Februarij. a. 103. 104.
Antiochia dicta Theopolis. 6. Nouemb. b. 546.
Antiochia a Persis vastata. 17. Decemb. f. 611.
Antiochus monachus scriptor. 16. Maij. d. 244.
Antoninus Pius qualis in Christianos. 1. Ianuar. k. 6. 7. *) 5. Ianuarij. c. 16.
Antoninus cognomēto Philosophus persequitur Christianos. 1. Ianuarij. k. 6. 7.
Apollinaris assertor Millenarij. 22. Februar. c. 104.
Apollo Daphniticus. 24. Ianuarij. b. 54.
Apologia pro dialogis sancti Gregorij. 23. Decembris. f. 612. 619.
Apostolorum corpora Vrbis propugnacula. 29. Iunij. a. 318. 319.
SS. Apostolorum titulus Romæ. 1. Maij. a. 212. 213.
Apostolorum basilicas etiam hæretici barbariq. sunt reueriti. 18. Nouembris. a. 567.
Apparitura. 27. Maij. c. 260.
Apparitores. ibidem.
Apparuit frequēter S. Michael Archang. 8. Maij. a. 229. *) Apronianus Præfectus Vrb. 4. Ian. c. 14. *) 10. Maij. a. 234. *) 23. Iunij. f. 308.
Aquila ciuitas in Vestinis. 23. Ian. k. 52. *) 24. Iulij. d. 358.
Aquila Romana, aliàs Romatiana ciuitas dicta. 22. Iulij. f. 306.
Arabes feminae velatæ. 7. Maij. b. 227.
Ararath mons. 22. Iunij. c. 305.
Arbores infelices. 19. Ianuarij. f. 42.
Arcadius Imp. fauet schismaticis. 12. Ianuarij. e. 28. *) eius impia edicta. ibidem.
Ara Victoriae. 12. Aprilis. a. 182.
Aræ sepulchrorum. 3. Ianuarij. e. 12.
Arelatē dicta Roma Gallica. 22. Iunij. d. 306.
Arelatensis ecclesie cum Viennensi cõtrouersia. 5. Maij. j. 221.
Arenaria. 3. Ianuarij. e. 12.
Arij impietas a ceteris discreta. 12. Aprilis. a. 181.
Arij epistola. 7. Ianuarij. b. 20.
Ariani etsi impij, non hagiomachi. xj. xij. *)
Aristides philosophus. 30. Ianuarij. g. 64.
Arnandus Galliarum Præfectus. 14. Martij. b. 133.
Arfaces Armeniæ rex. 17. Decemb. d. 661.
Aruspices consuluit Constantinus. 22. Aug. b. 411. 412. *) Aruspicum ius potissimum. 22. Augusti. b. 412. *) 27. Augusti. b. 423.
Asellia familia Rom. 6. Decembris. e. 595.
Asianus presbyter falsa Acta edidit Pauli & Teclæ. x. *) 23. Septembris. b. 471.
Asprenatum familia. 3. Augusti. d. 379.
Athanasij episcopi Neapolitani duo. 15. Iulij. h. 344.
Athanasius Alexandrinus scripsit vitam Syncretices. 5. Ianuarij. h. 17.
Athanasius scriptor in Syria. 9. Nouemb. i. 553.
Athenagoras. 18. Ianuarij. d. 40. 41.
Athenensium primorum episcop. successio. 9. Octobris. b. 500.
Athenogenes. 18. Ianuarij. e. 40.
Atrium Dicitum. 8. Februarij. e. 83.
Attila rex Hunnorum. 13. Maij. e. 240.
Augurum ius potissimum. 22. Augusti. b. 412. *) 27. Augusti. b. 422.
Augusti Imp. annorum ratio. 25. Decemb. b. 624.
Augustinus patitur calumniam. defenditur. 16. Octo-

bris. b. 509. 510. falso illi tribuuntur sermones ad fratres de eremo. 5. Ianuar. a. 15. Quando est reuersus in Africam. 4. Maij. a. 219. Punit presbyterum contemptorem vigiliarum. 24. Decembris. a. 621.
Auidius Calsius tyrannus. 23. Maij. f. 255. 256.
Aurelianus Imp. qualis in Christianos. 21. Ian. e. 46.
Aurelius episcopus Carthag. numquam schismaticus, defenditur a calumnia. 16. Octobris. b. 509. 510. idem sanctitatis titulo dignus. ibidem.
Auxentius Iouinianista. 7. Decembris. a. 597.
Auxentius iunior. ibidem.
Auxentius senior. 7. Decembris. a. 596. 597.

B

B pro V, sæpe. 2. Decembris. a. 588.
Babylæ vnus tantum. 24. Ianuarij. b. 54.
Babylæ ossa pugnant. ibid.
Bagaiensis ciuitas. 3. Octobris. d. 489.
Baptismus Christi qua die contigit. 6. Ianuar. a. 18. *) quando a Græcis celebratus. 2. Februarij. a. 73.
Baptizatur Constantinus Romæ a Siluestro. 22. Augusti. a. 411. 412. 413.
Barathrum carcer Athenis. 14. Martij. b. 133.
Basilica. 5. Augusti. b. 382.
Basilicæ Apostolorum. 18. Nouembris. a. 566. 567.
Basilica Heleniana. 18. Augusti. g. 405.
Basilica Iulij. 9. Nouembris. a. 551.
Basilica Lateranensis. ibidem.
Basilica Liberij. 5. Augusti. b. 382.
Basilica Pauli. 18. Nouembris. a. 567.
Basilicæ Vrbis. ibidem.
Basilij vita ab Helladio scripta. 1. Ianuarij. k. 7.
Basilij nutrix & catechista. 14. Ianuarij. h. 32.
Basilius Ancyranus Arianus. 22. Martij. f. 150.
Beatus Rhenanus arguitur. 31. Ianuarij. d. 66.
Beda Martyrologium. xx. *
Bello cæsi non habendi vt martyres. 19. April. f. 192.
Bessæ populij ad Christum conuersi. 7. Ian. h. 21.
Bestijs traditi frequentius Christiani. 1. Feb. c. 70.
Bibliotheca Cassiodori. 1. Maij. d. 213.
Blemmij populij qui. corrigitur Plinius. 14. Ian. d. 31.
Boiæ, vincula. 1. Augusti. a. 373.
Bonifacij Papæ Secundi nomine falsa littera. 16. Octobris. b. 510. 511.
Bosphorus Cimmerius. 23. Nouembris. b. 575.
Bouis candentis poena. 11. Aprilis. c. 180.
Brandeum. 15. Iunij. a. 292.
Britannia redacta in prouinciam. 26. Maij. a. 259. *) regulos tum etiam habuit. ibidem.
Britannia minor Colonia Britannorum. 21. Octobris. b. 519.
Britonum stigmata. 22. Decembris. c. 618.
Brunichildis regina Francorum. 11. Februar. d. 88.
Brutiani apparitores. 27. Maij. c. 260.
Brutius antiquus historicus. 7. Maij. a. 226.
Bycia palus. 23. Nouembris. b. 575.

C

C Abades rex Sarracenorum. 8. Februarij. f. 83.
Cæa insula. 1. Martij. e. 113.
Cæca a natiuitate visum in baptismo recepit. 13. Decembris. f. 606.
Cædere lapidibus faciem. 9. Martij. b. 124.
Cæsaria virgo sancta. 27. Augusti. h. 424.
Cæsarea Palæstina metropolis. 2. Februarij. d. 74.
Cæsaraugusta ciuitas. 3. Nouembris. c. 541.
Cæsenas ecclesia. 20. Ianuarij. f. 44.
Caius Vettienus. 2. Ianuarij. e. 9.
Calicis vitrei vsus. 7. Augusti. b. 386. 387.

Calida-

Calidarium stagnum. 9. Martij. c. 124.
 Campaniæ prouinciæ diuersa ratio. 10. Febr. e. 87.
 Campus sceleratus. 25. Octobris. a. 528.
 Canonizationis Martyrū antiquus ritus. 2. April. b. 182.
 Canonum collectores. 4. April. d. 169.
 Cantores infimæ classis. 13. Iulij. h. 340.
 Capillos feminarum tondere. 20. Septemb. e. 465.
 Capitolium quid. 29. Nouemb. d. 584.
 Capitolia plura. ibidem.
 Capitolium Romæ antea Saturnius mons. 14. Martij. 136.
 Caputla Ecclesiastica. 17. Nouemb. c. 564.
 Cappa. 11. Iunij. f. 286.
 Cappella. ibidem.
 Cappellani. ibidem.
 Capreolus episc. Carthaginensis. 16. Octob. b. 516.
 Capuani episcopi tempore Iustiniani. 30. Octob. m. 575.
 Carcer a coerendo dictus. 14. Martij. b. 131.
 Carcer centum virorum. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
 Carcer Cyzicenus. 14. Martij. b. 133.
 Carcer in insula Tiberina. ibidem.
 Carcer liber. ibidem.
 Carcer Mamertinus. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
 Carcer priuatus. 14. Martij. b. 132. 133.
 Carcer Tullianus. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
 de eius loco sententiæ assertæ defensio. 14. Maij. 133. 134. & sequen.
 Carnellus flumen. 27. Maij. d. 260.
 Carnifices diuersi a licitoribus. 27. Maij. c. 260.
 Carnificinæ Martyrum in theatris. 16. Septemb. c. 458.
 Carnificina Nicomedienfis. 18. Martij. c. 144.
 Carolus Martellus persecutor. 20. Februarij. g. 102.
 Carpocratiani hæretici. 22. Februarij. b. 104.
 Carthaginen. episcop. successio. 26. Octob. d. 529.
 Cassiodori bibliotheca. 1. Maij. d. 213.
 Catabulum. 16. Ianuarij. c. 35.
 Catabulenses. ibidem.
 Cataphrygæ pseudomartyres. xxij.*
 Caracumba, vel Caratumba. 3. Ianuarij. e. 12.
 Catasta. 16. Martij. b. 141.
 Catasta, compedes. ibidem.
 Catasta, cratis ferrea. ibidem.
 Catasta, lignum tortorium. ibidem.
 Catasta, tabularum. ibidem.
 Catenæ Apostolorum asseruata. 1. Augusti. a. 373.
 Catenæ Petri præ ceteris Apostol. in honore. ibidem.
 Cathedræ Romanæ celebritas antiqua. 18. Ianuarij. a. 38. 39.
 Cathedra lignea Iacobi. ibid. 39.
 Cathedra lignea Marci. ibidem.
 Cathedra lignea Petri. ibidem.
 Catholica fides vocatur Religio Romana. 16. Octobris. b. 511.
 Catholici iidem & Romani dicti. 16. Octob. b. 510.
 Catholici hominis certum signum. ibid.
 Cathomus. 15. Iunij. b. 292.
 Caucoliberis ciuitas. 19. April. c. 192.
 Ceadda carcer Spartæ. 14. Martij. b. 133.
 Cellulæ filiarum Philippi. 6. Iunij. a. 277.
 Centuriatorum imperitia. 13. Ianuarij. f. 30.
 Cereorum vsus in Purificat. 2. Februarij. a. 73. 74.
 Chersona ciuitas. 23. Nouemb. b. 575.
 Chersonesus Lyciæ, Byciæ. ibidem.
 Childebertus Francorum rex. 1. Augusti. a. 374.
 Choreia e sacris sublata. 5. Ianuarij. a. 15. 16.
 Chosroes duo. 22. Ianuarij. d. 49.
 Chosroes vastat Antiochiam. 17. Decemb. f. 611.
 Christi baptisimus qua die. 6. Ianuarij. a. 18.
 Christus quo anno Augusti natus. 25. Dec. 623. 624.
 Christiani de incendio Urbis passi calumniæ. 24. Iunij. b. 309.

Christianorum studium in Missa celebranda. 25. Decembris. g. 626.
 Christianorum res derisæ in theatro. 14. April. e. 185. 186.
 Christiani præ ceteris in patiendo alacres. 11. April. c. 180.
 Christiani ob hæreticos odio habiti. 23. Ianuarij. c. 51.
 Christianis tantū militare concessum. 31. Ian. d. 66. 67.
 Christiani ad leonem. 1. Februarij. c. 71.
 Christiani viri ad ludum. 16. Februarij. f. 96.
 Christianum nomen qua occasione. 22. Februar. b. 104.
 Christiani a Gentilibus dicti sacrilegi. 1. Ian. f. 5. 6.
 Christianismus cito auctus. 23. Ianuarij. c. 51.
 Christiani cur frequentius igni traditi. 27. Febr. d. 111.
 Chromatius episc. Romatianus. 22. Iunij. f. 306.
 Chromatij nomine falsa epistola. xv. xvj.*
 Chrysooras. 21. Februarij. d. 103.
 Circumcelliones Donatistæ. 9. Februarij. e. 85.
 Citharæ vsus e vigilijs ablati. 5. Ianuarij. a. 15.
 Clades Galliarum. 13. Maij. e. 240. 25. Maij. a. 253. 254.
 Claudius iunior Imp. 18. Ianuarij. b. 40.
 Eius Imperij anni. ibidem.
 Claudius senior Imperator. ibidem.
 Claudius Taurinensis. 23. Decembris. f. 619.
 Clauis aurea cum limatura catenarum. 1. Aug. a. 374.
 Clementis Papæ studium in perquirendis Actis Martyrum. ix.*
 Clerici tabellarij episcoporum. 3. Februarij. b. 76.
 Cloacæ Urbis sepulchra Martyrum. 26. Aug. b. 421.
 Coemeterium. 3. Ianuarij. e. 12.
 Coemeterium Priscillæ senioris. 16. Ianuarij. l. 36.
 Coemeterij locus dictus ad S. Cæciliam. 4. Mar. b. 116.
 Coenobium septem Ecclesiarum. 17. Decemb. e. 611.
 Collecta, oratio. 22. Iunij. g. 306.
 Collectarum dies. 2. Februarij. a. 73.
 Collectores Canonum. 4. April. d. 169.
 Collucianistæ hæretici. 7. Ianuarij. b. 20.
 Collyridiani hæretici. 15. Augusti. a. 399.
 Colonia Agrippinæ situs antiquus. 21. Octob. b. 519.
 Columba in specie exiens anima. 10. Februar. h. in text. 86. 12. Februarij. a. 90. 28. Martij. f. in text. 158. 8. Octobris. b. in text. 496.
 Columna Mænia, siue Mæniana. 5. Ianuarij. f. 17.
 Columna Milliaria. 11. Augusti. b. 393.
 Comam deponere religionis causa. 20. Septemb. e. 465.
 Comam radere ignominie causa. ibidem.
 Comites diuersi generis. 31. Maij. b. 266.
 Comites, assessores. ibidem.
 Comites Imp. ibidem.
 Comitialis morbus humano sanguine curari solitus. 22. Augusti. b. 413.
 Commemoratio pro Martyribus. xij. xiiij.*
 Commentariensis. 2. Februarij. b. 65. 27. Martij. c. 136. 137.
 Commodus Imperator qualis erga Christianos. 18. April. b. 190. 191.
 Communicatio continua Africanæ Ecclesiæ cum Romana. 16. Octobris. b. 510.
 Compedes perforati. 22. Ianuarij. b. 47. 48.
 Concilia sanctorum, loca Martyrum. 3. Ianuarij. e. 12. 23. Iunij. c. 307. 308.
 Concordiæ ades Romæ. 14. Martij. 136. 137. 138.
 Condiri solita corpora Martyrum. 4. Augusti. k. 381.
 Confessio, locus in ecclesia. 6. Iulij. e. 329. 330.
 Confessiones Apostolorum. ibidem.
 Confessor. 2. Ianuarij. h. 10.
 Connanus regulus Britannicæ. 21. Octobris. b. 519.
 Constantini historia de collectione Actorum Martyrum qualis. xv. xvj.*
 Constantinus Imp. expurgat loca libidinis. 21. Ian. a. 45. Constan-

Constantini lex de gladiatoribus. 1. Ianuarij. c. 4.
 Constantinus quid aduersus lenones. 6. Iunij. d. 277.
 Constantinus adrogauit supplicium inscriptionis facierum. 22. Decembris. c. 617.
 Constantinus Imperator baptizatur Romæ. 22. Augusti. b. 411. 412. 413.
 corrigitur error de eius infidelitate & indignatione in Christianos. ibidem.
 quomodo dictus Pont. Max. ibidem.
 Lepra percussus, & sanatus. 412. 413.
 Eius studium in erigenda basilica Apostolorum. 18. Nouemb. a. 566.
 Constantiniana basilica. 9. Nouemb. a. 551.
 Constantius Imperator vetuit Gentiles militare. 31. Ianuarij. d. 67.
 Consules ordinarij dant nomen anno. 10. Maij. d. 234. pluribus. 25. Decembris. b. 625. 626.
 Errare necesse est, qui non per Consules numerat annos. ibidem.
 Consules suffecti, & allecti. ibidem. 234.
 Consulares Iudices. 27. Maij. e. 261.
 Contemptores deorum qua poena affici soliti. 28. Iulij. f. 366. 367.
 Corduba in Perside. 15. April. d. 187. 22. April. f. 197. 198.
 Corduena. ibidem.
 Cornicularij diuersi ordinis. 21. Augusti. c. 409.
 Corona martyrum. 1. Ianuarij. d. 4. 5.
 Corpora Christianorum redimi solita. 7. April. d. 173.
 Corpora damnatorum redimi solita. 6. Iunij. e. 227. 228.
 Crescentij turris. 29. Septembris. a. 483.
 Cretenses Martyres celeberrimi. 9. Iulij. b. 334.
 Crypta. 3. Ianuarij. e. 12.
 Crypta Neapolitana. 8. Ianuarij. i. 23.
 Cruciamenta exquisita. 9. Iunij. b. 281.
 Cruces diuersi generis. 7. April. d. 173. 174.
 Crux acuta, transversa, eminentior. ibid.
 Crux in fanis Gentilium expiandis collocata. 13. Maij. a. 239.
 Crux pro titulo. 26. Iulij. f. 362.
 Crucis miracula. 3. Maij. a. 216. 217.
 Crucifixorum immensus numerus. 22. Iunij. c. 305.
 Crucifixorum corpora redimi solita. 7. April. d. 173.
 Crurifragium immane supplicium. 23. Maij. e. 254.
 Cubiculum idem quod Sacellum. 11. Iunij. f. 286.
 Cubicularij. ibidem.
 Cucumeris cliuus. 17. Ianuar. e. 296.
 Cullei poena. 3. April. e. 167.
 a quo inuenta, a quo aucta. ibidem.
 a quo abrogata. ibidem.
 a quo restituta. ibidem.
 Cyphon supplicium. 28. Iulij. f. 366.
 Cyphonismus. ibidem.
 Cyrilli nomine epistolæ suppositæ. 9. Maij. g. 232.
 Cyrus exconsul. 11. Decembris. h. 604.

D

Dacorum nota. 22. Decembris. c. 617.
 Dalmatica vestis. 31. Maij. h. 267. 268.
 Dalmatica opertorium feretri. ibidem. e.
 Dalmaticæ vsus. ibidem.
 Dalmatius archimandrita. 5. Decembris. e. 594.
 Damasi carmina. 14. Ianuarij. a. 31. 21. Ianuarij. a. 45. 25. Ianuarij. b. 56. 4. Februarij. a. 77. 5. Februarij. a. 78. 25. Octobris. a. 528.
 Damasus Paulino, & non Meletio communicat. 12. Februarij. f. 91.
 Damnare ad bestias. 1. Februarij. c. 70.

Daphnis lucus expurgatur. 24. Ianuarij. b. 54.
 Daphnitica porta. 17. Decembris. f. 611.
 Decaluatio ignominiosa poena. 20. Septembris. e. 465.
 Decimatio supplicium militare. 22. Septembris. b. 469.
 Decij Imp. persecutio. 31. Ianuarij. c. 66.
 Decij & Valeriani cur dicta persecutio. 10. Augusti. b. 391. 392.
 Decij Imperatoris expeditio in Persas. 17. Februarij. b. 97.
 Decij Imperatoris anni. 31. Ianuarij. c. 66.
 Defunctorum sepulchra epulis coronare. 18. Ianuarij. a. 39.
 Defunctorum anniuersaria memoria. 2. Nouemb. a. 540.
 Deorum irrisores qua poena puniebantur. 1. Martij. f. 115.
 Deofculatio pro adoratione. 17. Februarij. f. 97.
 Dexter Præf. Præt. 9. Martij. e. 125.
 Diaconi regionarij septem in Vrbe. ix.*
 Diaconia. 8. Augusti. b. 388.
 Diaconia differt a Diaconio. ibidem.
 Diaconia S. Mariæ. 16. Martij. a. 142.
 Dialogorum sancti Gregorij fides sincera. 23. Decembris. f. 619. 620.
 quando scripti. ibidem. & 2. Martij. e. 115.
 defensi a calumnia. 23. Decemb. f. 619. 620.
 Diasphendon immane supplicium. 14. Maij. d. 241.
 Dies natalis Martyris scribi solitus, & annua commemoratione celebrari. xij. xiiij.*
 Dies natalis idem obitus. 3. Ianuarij. b. 11.
 Dij monasterium. 8. Februarij. e. 83.
 Dijtæ, Dijtium. ibidem.
 Dimas. 25. Martij. g. 154.
 Diocletiani edictum de libris comburendis. xij. 2. Ianuarij. b. 9.
 Diocletiani regia Nicomediæ. 18. Martij. c. 144.
 Diocletiani persecutio. 2. Ianuarij. b. 9.
 Dionocus regulus in Britannia. 21. Octob. b. 519.
 Dionysius Exiguus. 1. Ianuarij. a. 2.
 Dioscorus architheater. 14. April. e. 186.
 Dominicum, locus Deo sacraus. 5. Augusti. b. 383.
 Dominicum, templum. 25. Decembris. g. 626.
 Dominicum agere. ibidem.
 Dominicum adire. ibidem.
 Dominico interesse. ibidem.
 Domitius Vlpianus hostis Christianorum. 1. Ianuarij. g. 6.
 Donatistæ corruerunt Acta Martyrum. 11. Februarij. a. 88.
 Donatistæ gloria martyrij accensi. xxij.*
 Dormientium septem historia elucidata. 27. Iulij. f. 364.
 Dorostorum in Mysia. 25. Maij. b. 257.
 Drepanius Florus. 8. Maij. a. 229.
 Drepanum Bithyniæ ciuitas. 7. Ianuarij. b. 20.

E

E Bion hæresiarcha edidit falsa Acta Apostol. x.*
 Ecclesia Romana caput omnium ecclesiarum. 9. April. l. 178.
 Ecclesiæ Romanæ consuetudo vetus in impartitionis sacris sanctorum reliquijs. 15. Iunij. a. 292.
 Ecclesiæ Romanæ exacta cura in perquirendis Actis Martyrum. ix. x.*
 Ecclesia Romana qua cautela non legebat Acta Martyrum. x.*
 Ecclesiæ Romanæ Martyrologium. xvij. xix. xx.*
 Ecclesiæ Apostolorum Romæ qua reuerentia habitæ etiam ab hostibus. 18. Nouemb. a. 566. 567. Eccle-

Ecclesiarum omnium cura in colligendis Actis sanctorum Martyrum. ix. x. *

Ecclesiarum frequentes in honorem S. Michaelis Archangeli. 8. Maij. a. 229. 230.

Edictum Diocletiani de concremandis libris Christianorum. 2. Ianuarij. b. 9.

Encratitæ ediderunt falsa Acta Apost. x. *

Ephræm Syrus quid de Basilio. 14. Iunij. a. 290.

Ephemerides Bedæ nomine. xxj. *

Epimenides 57. annis dormisse dicitur. 27. Iulij. f. 364.

Epiphania ciuitas. 12. Iunij. e. 287.

Epiphaniæ solemnitatis antiquus vsus. 6. Ianuarij. a. 18.

Epiphanius Scholasticus. 21. Ianuarij. g. 46.

Episcopi ad limina Apostol. 29. Iunij. a. 318.

Episcopi aliquando iidem Papæ, Pontifices, & summi Sacerdotes dicti. 9. Aprilis. l. 177. 178.

Epistola nomine Bonifacij Papæ Secundi falso scripta. 16. Octobris. b. 510. 511.

Epistolæ Romanorum Pontificum in honore habitæ. 8. Aprilis. e. 175.

Epulum sacrum in natalitijs Martyrum. xij. xiiij. *

Epyra ciuitas Lydiæ. 18. Februarij. d. 98.

Equuleus qualis. 22. Ianuarij. b. 47. 48. corriguntur errores aliorum, ibidem.

Erotes malo nauis suffixus. 7. Aprilis. d. 174.

Esquilinus campus, carnificina & sepulchrum damnatorum. 10. Februarij. b. 86.

Euagrius Ponticus Origenista. 17. Ianuarij. b. 37.

Eucharistiam domum portandi vsus antiquus. 15. Augusti. c. 400.

Eucharistiam manibus sumere. ibidem.

Eucharistiæ locus in ecclesia. xij. *

Eudocia Augusta. 1. Augusti. a. 373.

Eudoxia Augusta. ibidem.

Eudoxiæ titulus. ibidem.

Euelid tyrannus. 14. Martij. d. 133.

Eugenius Toletanus defenditur. 23. Ianuarij. 52.

Eulalius episcopus Alexandrinus fictitijs. 16. Octobris. b. 511.

Eunomius hæresarcha. xxiiij. *

Euodius episcopus Vzalenfis scriptor. 3. Augusti. a. 378.

Euphemitæ hæretici. xxiiij. *

Eusebij lib. de Martyribus qualis. xvj. xvij. * deperditus. 1. Februarij. d. 70. 71. quid de eo Lindanus. 23. Septembris. b. 474.

Eusebij Martyrologium. xvj. xvij. *

Eusebij lib. de temporibus. xij. *

Eusebius falso dictus primus auctor Martyrologij. xvij. *

Eusebij historiæ locus restitutus. 22. Februarij. f. 105.

Eusebius Cæsareæ episcopus quam indignus titulo sanctitatis. xvij. *) 21. Iunij. e.

Eusebius Pamphili in quibus parum fidus historicus. 22. Augusti. b. 411. *) 9. Octobris. b. 500. Idem Arianus. xvij. *) 21. Iunij. e. 302.

Eusebio Emiffeno falso adscriptæ homiliæ Eucherij. 16. Nouembris. c. 563.

Eusebius Sebastenus scriptor. 13. Decembris. b. 606.

Eustachius Sebastenus hæresarcha. 20. Septembris. e. 466.

Eustathij episcopi Antiocheni egregia laus in Concilio Nicæno. 16. Iulij. c. 345.

Euthymius Origenista. 20. Ianuarij. g. 44.

Eutychiani. 23. Ianuarij. i. 52.

Excommunicatio dicta sancti Eleutherij. 20. Februarij. d. 101.

Exquisita martyrum tormenta. 9. Iunij. b. 281. *) 28. Iulij. f. 366. 367.

Extorris Christiani fidei causa conditio. 2. Ianuarij. h. 10.

F Fabianus Papa Urbem diuifit septem diaconis. ix. *

Fabianus ex præfectus. 4. Ianuarij. d. 14.

Fabiola Romæ nosocomium erexit. 31. Decemb. g. 637.

Facere, idem quod sacrificare. 9. Aprilis. l. 177.

Faciem notis inscribere. 22. Decembris. c. 617. 618.

Faleria. 12. Augusti. g. 395.

Falaris ciuitas in Piceno. ibidem.

Faltonius Probus. 1. Ianuarij. c. 4.

Fames valida Hierosolymis. 11. Iunij. a. 285.

Fasti Christianorum. xiiij. *)

Fasti Consulares. 1. Ianuarij. a. 2.) 25. Decembris. b. 624.

Falstus quis primus in Albo posuerit. 22. Augusti. c. 413. 414.

Faultæ Augustæ mors. 22. Nouembris. a. 574.

Fauus mellis tantum in Ecclesia. xxiiij. *

Felix Aptungitanus. 24. Octobris. a. 526.

Felix Tibirensis. ibidem.

Feminam decaluare ignominia causa. 20. Septembris. d. 465.

Feria Gentilium, martyrum cæde ferales. 1. Ianuar. e. 5.

Ferentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes. 14. Maij. g. 241. 242.

Festa Martyrum. xv. xvj. *

Festa Gentilium mutata in festa Sanctorum. xiiij. xiiij. *

Festiuitas nulla absque consensu Romanæ Ecclesiæ. 8. Decembris. a. 599.

Festus senator Romanus. 29. Iunij. a. 318.

Fibrenus flumen. 27. Maij. d. 260.

Fidiculæ quæ vere sint, quidq. torquere fiduculis. 22. Ianuarij. b. 48.

Flaccus comes. 31. Maij. b. 266. 267.

Flauia Domitilla plures. 7. Maij. a. 227.

Flauij sacerdotes. ibidem.

Flori Martyrologium. xxj. *

Florianus & Florus episcopi Cæsareæ. 20. Ianuarij. f. 44.

Foramina compedum. 22. Ianuarij. b. 48.

Quid extendere ad tertium, quartum, vel quintum foramen. ibidem.

Forcipes diuersi generis, tortoria instrumenta. 26. Iunij. d. 313.

Formiana ecclesia. 2. Iunij. b. 271.

Fornices theatrorum, promptuaria impudiciæ. 21. Ianuarij. a. 45.

Per Constantinum Imp. expurgati. ibidem.

Fortunæ templum Antiochiæ. 17. Decembris. f. 611.

Fortunæ templum Cæsareæ. 9. Aprilis. d. 176.

Fortunatus poeta. 13. Augusti. h. 397.

Frangere crura martyrum. 7. Aprilis. d. 173. *) 23. Maij. e. 254.

Fratres duo vterini eodem die nati, simul episcopi consecrati, vno etiam eodemq. die simul in cælum migrarunt. 8. Iunij. d. 279. 280.

Frigidarij stagnum. 9. Martij. c. 124.

Frigus immensum in Armenia. 9. Martij. c. 124. 125.

Fumo necare homines. 23. Maij. f. 254. 255.

Fundana ecclesia. 16. Ianuarij. i. 35.

Furcæ supplicium. 7. Aprilis. d. 174.

Furconium ciuitas in Vestinis. 24. Iulij. d. 358.

Fustibus cædere. 29. Ianuarij. b. 61. 62.

Fustuarium, ibidem.

G Abbaras. 4. Augusti. k. 381.

Galerius Maxim. Præfectus. 4. Iunij. b. 273. 274.

Gallæ feminæ consulares. 5. Octobris. 493.

Galli Cæsaris pietas. 24. Ianuarij. b. 54. *) 17. Augusti. c. 404.

Galli in Galatiam. 1. Maij. a. 213. *) 27. Iunij. a. 315.

Galliarum clades. 13. Maij. e. 240. *) 23. Maij. a. 264.

Galliani consulatus. 25. Iunij. c. 311.

Gallienus Imper. qualis erga Christianos. 13. Ianuarij. b. 26. *) De eodem. 10. Augusti. b. 391.

Gallio Proconsul Achæiæ. 29. Nouembris. c. 584.

Gallogræcia. 27. Iunij. a. 315.

Gangrensis Concilij canonum elucidatio. 6. Iulij. e. 330. *) 20. Septembris. e. 465. 466.

Gaufridus episcopus Alaphensis, scriptor. 21. Octobris. b. 509.

Gaunus pirata. 21. Octobris. b. ibidem.

Gemma in calicem sacrum cælitus delapsa. 1. Septembris. m. in text. 432.

Gemoniæ scalæ. 14. Martij. 138.

Gennadius erroris arguitur. 25. Iunij. g. 331.

Genfericus rex Vandal. 22. Iunij. b. 305. *) regni eius tempus. ibidem.

Gentiles caput veruicis colebant. 2. Martij. f. 115.

Gentiles quando cepti dici Pagani. 31. Ianuarij. d. 66.

Georgia, siue Georgon ciuitas. 23. Nouemb. b. 576.

Georgij populi. 23. Nouembris. b. 576.

Georgius pseudomartyr Arianus. xxiiij. *) 23. Aprilis. a. 199.

Geris ciuitas in Aegypto. 6. Ianuarij. f. 19.

Gessen eadem est Thebais. 17. Ianuarij. a. 36.

Glabrio consularis. 7. Maij. a. 226.

Gladiatores sublatis, restituti, pro rus abrogati. 1. Ianuarij. d. 4.

Gnosticonum commenta. x. *) 20. Martij. a. 147.

Iidem nomine Christiano multum obfuerunt Ecclesiæ. 23. Ianuarij. c. 51.

Gothorum ecclesia Romæ. xj. *) 5. Februarij. a. 78. 79.

Gothi fugati a martyre. 10. Decemb. c. 602.

Græcorum schola Romæ. 9. Octobris. b. 499.

Graphij ad necem parandam tardiolem comparati. 13. Augusti. c. 396. 397.

Gregorius Papa quando & qua diligentia scripsit dialogos. 2. Martij. e. 115. *) 23. Decemb. f. 619. 620. Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni. 23. Decembris. f. 619. 620.

Gregorij historia de Paulino Nolano elucidatur. 22. Iunij. b. 304.

Gregorius episcopus Cordub. xv. *

Gregorij Nazianzeni corporis translationes. 11. Iunij. e. 285.

Gregorius episcopus Tarracensis scriptor. 3. Octobris. f. 489.

Gregorius Thaumaturgus quid de solemnitatibus Martyrum. xiiij. *

Gregorij Turonensis error de Dionysio. 19. Octobris. b. 499. *) de Martini obitus tempore. 11. Nouembris. a. 555. 556.

Guntharius rex Vandalorum. 22. Iunij. b. 305.

Gutta iugiter manans, sic dictus locus apud Urbem. 9. Iulij. a. 334.

H

H Adrianus Imper. persequitur Christianos. 30. Ianuarij. g. 64.

avidus spectator carnificinæ. 15. Februarij. a. 94.

eius mutatio in melius. 30. Ianuarij. g. 64.

Hadriani moles in ecclesiam sancti Michaelis conuersa. 29. Septembris. a. 482. 483.

Hæresis Millenariorum aliquandiu tolerata. 22. Februarij. c. 104.

Hæretici supposuerunt falsas historias Apostolorum nomine. x. *

Hæretici falsarunt Acta martyrum. x. *) 23. Aprilis. a. 199. 200.

Hæretici vespis comparati. xxiiij. *

Helena Constantini mater. 7. Ianuarij. b. 20. *) 20. Ianuarij. b. 20.

Heleniæ basilica. 18. Augusti. g. 405. *) d. 405.

Helenuopolis. ibidem.

Helenuopontus. ibidem.

Heliodori nomine epistola. xvij. xvij. *

Heliopolitanorum salutia. 29. Martij. b. 159.

Helladius episcopus Cæsariensis, scriptor. 1. Iulij. m. 7.

Heraclius Imperator optime meritus de Romana Ecclesia. 7. Maij. f. 228.

Herodiani locus ex Lampridio elucidatur. 1. Ian. f. 50.

Hieronymi Martyrologium quale. xv. xvj. *) 20. Septembris. b. 473.

Hieronymi nomine epistola ad Chromatium & Heliodorum. xv. *

Hieronymi ad Oceanum epistola germana. 23. Septembris. b. 473.

Hierosolymis sedes Patriarchalis. 2. Februarij. d. 177.

Hierosolymitana peregrinatio. 4. Maij. e. 219.

Hilarius diaconus hæreticus. 13. Ianuarij. 30.

Hispaniarum diuisio & magistratus. 10. Decembris. c. 602.

Histriones in theatro deridebant res Christianorum. 14. Aprilis. e. 185. 186.

Honorius Imp. vetuit Gentiles militare. 31. Ianuarij. d. 66. eius de templis idolorum rescriptum. 12. Maij. a. 239.

de confringendis simulacris sancto. 30. Aug. d. 430.

instaurat basilicam sancti Pauli. 18. Nouemb. a. 567.

Hormisda Chofrois filius. 22. Ianuarij. d. 49.

Hospitale S. Sampsonis. 27. Iunij. e. 315.

Hospitale Zotici. 31. Decembris. g. 635.

Hospitalium auctores. 31. Decembris. g. 635.

Hunnorum piratæ in Britanniam. 21. Octobris. b. 519.

grassantur in virgines. ibidem.

genus hominum falacissimum. ibidem.

I

I Acobus in Hispaniam. 25. Iulij. a. 359. 360.

Iberorum fides Catholica illibata. 15. Decembris. e. 609.

Idolum frangens, extra classem martyrum ponendus. 9. Aprilis. d. 176.

Ieiunij tempore cessare solemnitates martyrum. xvij. *

Ieiunium in die Kalendarum Ianuar. 1. Ianuar. a. 2.

Ieiunium in die Kalend. Nouembris. 1. Nouemb. a. 538.

Ignis supplicium. 27. Februarij. d. 111.

Ildefonsus Chrysofomus appellatus. 23. Ianuar. i. 52.

Ildefonsus defenditur. ibidem.

Ildefonsi liber de vir. illust. 18. Februarij. e. 99.

Imago Saluatoris fundens sanguinem. 9. Nouembris. i. 551. 552.

Imago vetus S. Sebastiani. 20. Ianuarij. c. 43. 44.

Imagines sanctorum præ foribus affigi solitæ. 5. Ianuarij. e. 16.

Imagines sacræ in ecclesia. 4. Februarij. f. 77.

Imaginum sacrarum cultus. 9. Nouemb. i. 552. 553.

Imperator nemo dicebatur, nisi quem Papa coronasset. 14. Iulij. i. 342.

Imperatores laudatissimi cur persequerentur Christianos. 23. Ianuarij. c. 51.

Imperatores præfentes aderant carnificinis martyrum. 15. Februarij. a. 94.

Imperatorum leges de ferijs. 1. Ianuar. c. 5.

Imperatorum Christianorum nullus dictus Pont. Max. 22. Augusti. b. 411. 412.

Incendium Urbis sub Nerone. 24. Iunij. b. 309.

Inscriptiones facierum notæ ignominia. 22. Decembris. c. 617.

apud nonnullas gentes eadem signa nobilitatis. ibidem.

Insula Tiberina carcer damnatorum. 14. Martij. b. 133.
 Intercalares dies per Gentiles leuibis ex causis. 1. Ianuarij. b. 3.
 Ioannes Damascenus dictus Chrysoforas Manfur. 21. Februarij. d. 103.
 Ioannes Molanus notationes scripsit in Martyrologio. xv. xxj.*
 Iovinianus hæresiarcha. 19. Ianuar. h. 42.
 Irrifores deorum acerbiore poena puniebantur. 1. Martij. e. 113.
 Isidorus Cordubensis. 4. Aprilis. d. 169.
 Isidorus Mercator. ibid. 16. Octobris. b. 510.
 Isidorus Origenista. 2. Ianuarij. g. 10. 3. Ian. h. 33.
 Isidorus Pacensis. 4. Aprilis. d. 169.
 Italia status tempore S. Ambrosij. 4. Aprilis. b. e. 169.
 Iudæa femina velata. 7. Maij. b. 227.
 Iudæi Minorica insula ad Christum conuersi. 3. Augusti. a. 378.
 Iudices consulares. 27. Maij. e. 261.
 Iuliana Aniciz femina clarissima plures. 7. Februarij. g. 82.
 Iulianus Apostata inane in reliquias Babylo. 2. Ianuarij. b. 54.
 persequitur Christianos. 22. Martij. f. 151.
 numquam Romam venit. 4. Ianuarij. c. 13. 10. Maij. a. 234. fauet Catholicis. ibidem.
 quando hypocrisis exiit. 16. Octobris. d. 511.
 Iulianus Pomerius. 8. Martij. f. 122.
 Iuppiter Vindex. 1. Nouembris. a. 539.
 Iure antiquo Rom. vetiti dij peregrini. 1. Ian. f. 5. 6.
 Iurensia loca. 28. Februarij. d. 112.

K

Kalendæ Ianuarij. 1. Ian. a. 2. 3.) Gentilium superstitiones in eis a Christianis sublata. ibid.
 Illa die a cæde martyrum non temperatum. ibid. e. 5.
 Kalendæ Ianuarij superstitionibus cumulatæ. 1. Ianuarij. a. 2. Christianorum ieiunio sanctificatæ. ibidem.
 Kalendæ Nonæ & Idus quare præmittantur. cum Martyrologij dies annunciat. 1. Ianuar. b. 3.
 Kalendis, alijsq. Gentilium ferijs multi occisi martyres. 1. Ianuarij. d. 4.
 Kalendis Nouembris ieiunium in Ecclesia. 1. Nouembris. a. 538.
 Kalendarum Augustarum ritus Gentil. 1. Aug. a. 373.
 Kalendaria Ecclesiastica in monasterij parietibus describi solita. 22. Augusti. c. 413.

L

Labicana via. 10. Februarij. c. 86.
 Lac pro sanguine ex cæso capite martyris. 15. Iulij. e. in tex. 343.
 Lacedæmonia femina. 3. Maij. e. 218. 7. Maij. b. 226. 227.
 Lacus Tirenensis. 9. Iulij. c. 334.
 Laminæ candentes. 18. Maij. b. 247.
 Lapis indelebili sanguine aspersus. 5. Nouemb. a. 545.
 Lateranensis basilicæ præstantia. eiusdemq. diuersa nomina. 9. Nouembris. a. 551. 552.
 Latomia. 14. Martij. b. 131. 132. 15. Iunij. b. 293.
 Lator conuersus latrones conuertens. 28. Augusti. i. in tex. 425.
 Lebes ad cruciandum compositus. 24. April. b. 201.
 Lectorum ordo in Ecclesia. 13. Iulij. h. 340.
 Legatio a S. Leone Papa ad restituendos lapfos. 2. Aprilis. f. 165.
 Lenonibus tradita Christiana. 9. Ianuarij. b. 23. 21. Ianuarij. a. 45. 16. Februarij. f. 96.
 Leo Papa Primus quid in basilica sancti Pauli. 18. Nouembris. a. 567.

Leodiensis Ecclesiæ sincera fides. 3. Nouembris. g. 582.
 Leonibus traditi Christiani. 1. Februarij. c. 70.
 Leontius episcopus scriptor. 1. Iulij. l. 322.
 Lepra Constantini Imp. 22. Augusti. h. 411. 412. 413.
 Lepa curari solita humano sanguine. ibidem.
 Leuigildi register tempus. gesta. 13. Aprilis. c. 184.
 Lex xij. tab. de sistendo iudicio legrotum. 27. Februarij. c. 111.
 Lex Honorij Imperat. de confringendis simulacris. 30. Augusti. d. 430.
 Lex Porcia & Valeria. 19. Ianuarij. f. 42.
 Leges Imp. de ferijs. 1. Ianuarij. c. 4.
 Legibus Constantini vetiti gladiatores. 1. Ianuarij. d. 4.
 Liber carcer. 14. Martij. b. 135.
 Liber de Romanis Pontificibus a recentioribus citatur sub nomine Damasi. ix.*
 Liber Eusebij de temporibus. xij.*
 Libri Christianorum incensi. xij. *) 2. Ianuar. b. 9.
 Licinius Imp. quid in Christianos. 2. Ianuar. d. e. 9.
 Lictores. 27. Maij. c. 260.
 Limatura catenarum S. Petri. 1. Augusti. a. 374.
 Limina Apostolorum. 18. Nouembris. a. 567.
 Limina Apostolorum visitare. 29. Iunij. a. 318. 319.
 Limina ecclesiarum exoculari. 18. Nouembris. a. 567.
 Lindani episcopi laus. 23. Septemb. b. 474.
 Lingua Satorum dici sacras laudes concessum. 9. Martij. f. 125.
 Lingua abscessa loquens martyr. 18. Nouembris. b. in tex. 566.
 Liquor scaturiens ex ossibus Sanctorum. 30. Aprilis. d. 211. 9. Maij. h. 232. 13. Maij. c. 239.
 Litanie maiores. 25. Aprilis. b. 203. 204.
 Litaniarum antiquitas, & diuersitas. ibidem.
 Litterati serui. 22. Decembris. c. 617.
 Locutio Ecclesiastica. 9. Nouembris. b. 551. 552.
 Longobardi diuersæ religionis. 2. Martij. f. 115. facti Christiani. ibidem.
 Lorenzia loca. 28. Februarij. d. 112.
 Luciani discipuli facti hæretici. ibidem.
 Luciani epistola authentica. 3. Augusti. a. 378.
 Luciani martyris elogium. 7. Ianuar. b. 20.
 Lucianea scripta. 7. Ianuarij. b. 19. 20.
 Lucianista. ibidem.
 Lucullanum. 8. Ianuarij. h. 22.
 Ludus poena. 16. Februarij. f. 96.
 Luna pro die. 1. Ianuarij. b. 3.
 Lupercalia abolita. 2. Februarij. a. 73. 74.
 Lux nocturna ad martyrum corpora. 3. Octobris. c. in tex. 488.

M

Macarius Origenista. 2. Ianuarij. k. 10.
 Macedonius hæresiarcha. 30. Martij. c. 161.
 Macellum Libyæ. 5. Augusti. a. 382.
 Machabæus, quid. 1. Augusti. b. 374.
 Macrina S. Basilij auia & nutrix. 14. Ianuar. h. 32.
 Madaurensium blasphemæ. 4. Iulij. e. 326.
 Mænia, siue Mæniana columna. 5. Ianuar. f. 17.
 Magi igne damnati. 27. Februarij. d. 111.
 e saxo præcipitari soliti. 14. Martij. b. 132.
 Maiuma ciuitas. 26. Decembris. f. 626.
 Maiumæ spectaculum. ibidem.
 Maluallis. 10. Februarij. f. 87.
 Mamertini carcer. 14. Martij. b. 131. 132.
 Manichæi multa supposuerunt nomine Apostolorum. x.*
 Manuum ac pedum præcisio. 27. Iunij. d. 315.
 Manseron, & Manfur. 21. Februarij. d. 103.
 Maphors quid. 7. Maij. b. 227.
 Maras diaconus. 31. Maij. h. 268.

Marcel-

Marcellinus tribunus notariorum. 6. Aprilis. e. 172.
 Marcomannicum bellum quando. 19. Iunij. a. 299.
 Marcus Arethufius Arianus. 29. Martij. b. 159.
 Maria Dei genitricis tempus obitus. 15. Augusti. a. 399. 400. eius cultus quando magis magisq. auctus. 8. Septembris. a. 444.
 Marna idolum. 26. Februarij. g. 98. 13. Maij. a. 239.
 Maronia, Maronista. 21. Octobris. e. 520.
 Martia Commodi Imp. concubina quid erga Christianos. 18. Aprilis. b. 190.
 Martyrem quid faciat. 19. Aprilis. f. 192. 193.
 Martyrem vindicare. ibidem.
 Martyres qui dicti olim. 2. Ianuarij. h. 10.
 Martyres falsi Ariani. xxij. xxij.*
 Martyres falsi Donatista. ibidem.
 Martyres falsi Euphemista. ibidem.
 Martyres falsi hereticorum. xxj. xxij. xxij. xxij.*
 Martyres falsi Marcionista. xxij.*
 Martyres falsi Montanista. ibidem.
 Martyres falsi Priscillianista. ibidem.
 Martyres sub Alexandro Imp. 1. Ianuar. f. 5.
 Martyres sub Antonino Pio. 5. Ianuarij. c. 16.
 Martyres sub Gallieno. 13. Ianuarij. b. 29.
 Martyres sub diuersis persecutionibus. infra, Persecutio.
 Martyres passis ipsis Gentilium ferijs. 1. Ianuar. d. 4.
 Martyres cur frequentius igni traditi. 27. Febr. d. 111.
 Martyres non dicendi casti in bello quamuis iusto. 19. Aprilis. f. 193.
 Martyres non dicendi, quos Christianus Catholicus magistratus licet iniuste occidi mandasset. 19. Aprilis. f. 192. 193.
 Martyria exhiberi solita in theatris. 16. Sept. c. 458.
 Martyriani hæretici. xxij.*
 Martyrij gloria cupidissimi Marcionista, Cataphrygæ, Donatista, & alij hæretici. xxij. xxij. xxij.*
 Martyrium idem quod ecclesia. 6. Iulij. e. 329. 330.
 Martyrium redimere. 18. Aprilis. b. 190.
 Martyrium ob vnitatem seruandam egregium. 19. Iulij. e. 350.
 Martyrium Acta diligenter conscripta. ix. x.* incensa. xj. xj.* ab hæreticis deprauata. x. xj.* Romæ non legebantur. xj.* alicubi legi solita. x. xj.* non omnino sublata. xj.*
 Martyrium Acta proconsularia. x.*
 Martyrium anniuersaria memoria. xij. xiiij. xv. *) 1. Nouembris. a. 538.
 Martyrum corpora condiri solita. 4. Augusti. k. 381. sub altari condi solita. xiiij. xv.*
 Martyrum corpora redimere. 7. Aprilis. d. 174. 6. Iunij. e. 277. 278.
 Martyrum cultus antiquus. xij. xiiij.*
 Martyrum dies natalis percelebris. xix. xx. xxij.*
 Martyrum ingens numerus. xij. xiiij. xv. xvij. xix. xxxv.*
 Martyrum loco habitati, qui pestilentia afflictatis ministrabant. 28. Februarij. c. 112.
 Martyrum memoria idem quod ecclesia. 6. Iulij. e. 298.
 Martyrum memoriæ erectæ. xiv.*
 Martyrum nomina scribi & recitari in ecclesia. x. xij. xiv.*
 Martyrum stigmata osculari. 17. Februarij. f. 97.
 Martyrologij Romani antiquitas. xvij. xix. xx.*
 Cetera omnia ab ipso. ibidem.
 Diuersa illius exemplaria. eadem sæpe aucta. ibid.
 De eius restitutione. ibidem.
 Martyrologij scribendi occasio. xij. xiiij.*
 Martyrologium Adonis. xxj.*
 Martyrologium Bedæ. ibidem.
 Martyrologium Eusebij. xv. xvj. xvij. xvij.*
 Martyrologium Flori. xxj.*
 Martyrologia hæreticorum. xxj. xxij. xxij. xxiv.*

Martyrologium Hieronymi. xv. xvj. xvij. xvij.*
 Martyrologium Vsuardi. xx. xj.*
 Martyrologium Vuandelberti. xxj.*
 Massa candida. 1. Nouem. a. 538. 3. Nouemb. c. 542.
 Mauora, siue Maphors. 7. Maij. b. 227.
 Mauora regina Sarracenorum. 7. Februarij. e. 81.
 Maxentius qualis erga Christianos. 16. Ian. d. 34. 35.
 Maximiani persecutio. 2. Ianuarij. b. 9.
 Maximianus episcopus Alexandrinus. 30. Maij. a. 265.
 Maximilla Montanista obitus. 26. Martij. d. 156.
 Maximini Imp. scuitia. 3. Ianuar. d. 11. 12.
 Maximus tyranni gesta in Britannia. 21. Octob. b. 519.
 Maximus episcopus Neapolitan. quid contra Arianos. 30. Aprilis. h. 211.
 Melga pirata. 21. Octobris. b. 519.
 Memoria Martyrum. 19. Iunij. b. 299. 309.
 Memoriales. 27. Maij. c. 260.
 Menologium. 3. Ianuarij. h. 12.
 Mensa Cypriani. 14. Septembris. c. 453. 454.
 Mensurius episc. Carthagin. 11. Februarij. a. 88.
 Mercurinus. 7. Decembris. a. 596. 597.
 Metalli poena. 16. Februarij. f. 96.
 Metaphrastes a Theodoro laudatus. 29. Martij. e. 147.
 Michaelis Archangeli apparitiones diuersæ. 8. Maij. d. 229.
 Michael Singellus. 9. Octobris. b. 499.
 Mileuium in Numidia. 4. Iunij. h. 274.
 Mileuitanum Concilium. ibidem.
 Militis torum hospitis violantis immane supplicium. 14. Maij. d. 241.
 Militum defertorum poena. 27. Iunij. d. 315.
 Militare prohibiti Gentiles. 31. Ianuarij. d. 66. 67.
 Militaria supplicia. 29. Ianuar. b. 61. 62.
 Militiæ cuius ætatis adscribebantur. 2. Ianuar. e. 9.
 Militiam cur vitabant Christiani. 2. Ianuar. e. 9.
 Millenarij tolerati. 22. Februarij. c. 104. 105.
 Millaria vnde incipiebant numerari. 11. Aug. b. 393.
 Milliarum aureum. ibidem.
 Minturnensis Ecclesia. 2. Iunij. b. 271.
 Minutius Fundanus, Asia proconsul. 30. Ianuar. g. 64.
 Miracula ex puluere sepulchrorum Martyrum. xij.
 Miracula ex oleo lampadum. ibidem.
 Miracula tantum in Ecclesia. ibidem.
 Miraculis redundant reliquiæ Martyrum. ibidem.
 Miraculis carent hæretici. ibid. & xxiiij.*
 Missæ tres in natali S. Ioannis Baptista. 24. Iunij. a. 399.
 Missæ vespertina. xv. xvj.*
 Missa aliquando idē quod solemnitas. 1. Octob. a. 486.
 Molani laus. xx.*
 Moles Hadriani in ecclesiam mutata. 29. Septembris. a. 482.
 Monachorum nomen recens, professio antiqua. 19. Octobris. d. 515.
 Monachi martyres tempore Diocletiani. 23. Februarij. b. 106.
 Monasticam vitam in Vrbe Marcella prima excoluit. 31. Ianuarij. k. 68.
 Monasterium Dij. 8. Februarij. e. 83.
 Montani hæresiarchæ obitus. 26. Martij. d. 155. 156.
 Mortuos intra urbem sepelire vetitum. 3. Ian. e. 12.
 Mortuorum corpora condire. 4. Augusti. k. 381.
 Muscarum aculeis hominem exponere. 28. Iulij. f. 366. 367.

N

Narfes in Italiam venit. 14. Ianuarij. d. 31.
 Natalis dies obitus. xij. *) 3. Ianuarij. b. 12.
 Natalis dies cathedræ. 18. Ianuarij. a. 38. 39.
 Natalis dies ordinationis. 3. Ianuar. b. 12. 18. Ianuarij. a. 40.

Neapolitana crypta. 8. Ianuar. i. 23.
 Nebridius. 17. Decembris. d. 611.
 Neel ciuitas Aegypti. 16. Ianuar. g. 35.
 Nerbis incendium. 24. Iunij. b. 309.
 Nerua Imp. qualis erga Christianos. 15. April. c. 187.
 Neruus genū vinculum. 3. Februarij. c. 76.
 Nestorianorum opinio. 23. Ianuarij. i. 52.
 Nicephorus corrigitur. 25. Februar. e. 109.
 Nicephorus Stauracius Imperator. 23. Iulij. g. 356.
 Nicomediensis carnificina. 18. Martij. c. 144.
 Nomina Sanctorum Christianis imponi solita. 16. Fe-
 bruarij. e. 96.
 Nonna, idem quod Monacha. 5. Augusti. m. 384.
 Nonnus episcopus Edessa. 22. Augusti. c. 413.) 8. Octo-
 bris. k. 497.
 Nofocomium Romae erexit Fabiola. 31. Decemb. g. 635.
 Notarij Romanæ Ecclesie. ix. x. *) colligebant Acta Mar-
 tyrum. ibidem.
 Notariorum tribunus. 6. Aprilis. e. 172.
 Nouati thermæ. 20. Iunij. c. 301.
 Nucis arbor ob martyriū Acathij celeberrima. 8. Maij.
 c. 230.
 Numerandi anni per Consules. 25. Decemb. b. 624. 625.
 Numerari a Christi aduentu anni quando coepti. 1. Iu-
 narij. a. 2.
 Numerari milliaria a foro Romano. 11. Aug. b. 393.
 Nymphæ locus, seu; Ad Nymphas. 19. Ian. b. 41.

O

Offis, maior & minor. 12. Iunij. g. 288.
 Oafena deportatio. Restituitur locus Zofimi.
 Corrigitur Zonaras. ibidem.
 Octauæ diei celebritas. 2. Ian. a. 8.
 Odilonis abbatis ætas & studium. 1. Ianuarij. p. 8.) 2. No-
 uembris. a. 540.
 Odoacer rex quid in Rom. Eccles. 7. Maij. g. 228.
 Offerre pro martyribus quid. xij. xiv. *) 3. Februarij.
 d. 176.
 Officiales. 27. Maij. c. 260.
 Oleum scaturiens ex ossibus Sanctorum. 6. Decembris.
 a. 595. supra, Liqueor.
 Olla ænea instrumentum tortorium. 16. Feb. c. 95.
 Olympias Arsacis Armeniæ regis vxor. 17. Decem-
 bris. d. 611.
 Opus metalli, ad quod damnabantur Christiani. 16. Fe-
 bruarij. f. 96.
 Oratio Collecta. 22. Iunij. g. 306.
 Oratorium. 11. Iunij. f. 286.
 Orbiculare instrumentum tortorium. 16. Septembris.
 b. 458.
 Orbilius Beneuentanus grammaticus. 29. Nouembris.
 d. 584.
 Orci galea. 7. Decembris. a. 597.
 Ordinationis episcopi celebritas. 3. Ianuarij. b. 11.)
 18. Ianuarij. a. 38. 39.
 Origenes plures feminas edocuit fidem Christianam.
 4. Decembris. a. 591.
 Origenis libri qua cautela legendi. 20. Aprilis. c. 194.
 Origenista recenfiti inter Catholicos. 17. Ian. b. 37.
 Orosij peregrinatio. 3. Augusti. a. 377.
 Osculari, idem quod adorare. 17. Feb. f. 97.
 Osculari martyrum stigmata. ibidem.
 Osculo adorare est sacrificium pauperum. ibidem.
 Othonis Imp. pietas. 8. Maij. a. 229.

P

PA, idem quod Pater. 10. Ian. c. 24.
 Pacis templum. 14. Martij. 136.) eius conflagratio
 prodigiosa. 18. Aprilis. c. 190.

Pagani Gentiles, quando sic dici coepti, & qua occa-
 sione. 31. Ianuar. d. 66. 67.
 declaratur locus Tertull. de coron. milit. ibid.
 Paganalia. 31. Ianuar. d. 66. 67.
 Palatini. 4. Martij. d. 117.
 Pali dentati. 26. Iunij. f. 314.
 Palladium. 25. Octobris. a. 528.
 Palladius Rom. Ecclesie diac. 17. Martij. e. 143.
 Pallium, siue Phrygium. 10. Ian. c. 25.) 28. Ian. f. 60.)
 7. Maij. b. 227.
 Palma victoribus dari solita. 1. Ian. h. 6.
 Palo alligari. 16. Ianuar. d. 18.
 Pandateria insula. 7. Maij. b. 226.
 Panis hordeaceus ignauis militibus dari solitus. 29. Iu-
 narij. b. 62.
 Pantheon. 13. Maij. a. 239.) 1. Nou. a. 538. 539.
 Papæ nomen. 10. Ianuarij. e. 24. 25.
 quando commune omnibus clericis, quando pecu-
 liare Rom. Pont. ibidem.
 Papiſta, quid proprie. 16. Octobris. b. 511.
 Parafceus Acta. 20. Martij. e. 147.
 Parisiensis ecclesia. 28. Maij. f. 263.
 Paschales Cycli. 22. Augusti. c. 413.
 Passionaria. 5. Februar. a. 78.
 Pastoris titulus. 16. Ianuar. l. 36.) 20. Iunij. c. 301.
 Patenæ vitæ. 7. Augusti. b. 386. 387.
 Patibulum. 7. Aprilis. d. 174.
 Patriarchalis sedes Hierosolymis. 2. Februar. d. 74.
 Patriciatus dignitas. 27. Augusti. b. 422. 423.
 Paulæ, senior, & iunior. 26. Ianuarij. c. 58.
 Paulini Nolani lucubrationes. 18. Iunij. f. 298.
 Paulinus S. Ambrosij notarius. ix. *)
 Paulus in Hispaniam profectus. 22. Martij. b. 150.
 Pauli Apostoli nomine reliquiæ suppositæ. 7. Iunij. b.
 279.
 Pauli conuersionis tempus. 25. Ianuar. b. 56. 57.
 Paulus Iureconf. hostis Christianorum. 1. Ianuar. g. 6.
 Pennensis ciuitas. 19. Martij. f. 146.
 Pentapolis in Aegypto. 26. Martij. c. 155.
 Peregrinatio ad limina Apost. 29. Iunij. a. 318. 319.
 Peregrinatio Hierosolymitana. 4. Maij. e. 219.
 Peregrinatio ad montem Garganum. 8. Maij. a. 229.
 Peregrinatio ad S. Sergium. 7. Octobris. b. 495.
 Peregrinatio Ephesum. 27. Decembris. a. 629.
 Peregrinatio Theſſalonicam ad S. Demetrium. 8. Octo-
 bris. c. 497.
 Peregrinatio ad sepulchrum S. Menæ. 11. Nouembris.
 b. 556.
 Peregrinatio Edessam ad S. Thomæ. 3. Iulij. i. 325.
 Peregrina sacra vetita. 1. Ianuarij. g. 5.
 Perennius Præfes. 18. Aprilis. c. 191.
 Perillus bouis ænei auctor. 11. Aprilis. c. 180.
 Persecutiones Ecclesie vltra decem. xiiij. *) 1. Ianua-
 rij. k. 6. 7.
 Persecutio sub Antonino. 1. Ianuar. k. 7.
 Persecutio Arabum. 11. Martij. f. 127. 128.
 Persecutio sub Aureliano. 21. Ianuar. e. 46.
 Persecutio Circumcellionum. 9. Februar. e. 85.
 Persecutio sub Claudio. 18. Ianuar. b. 40.
 Persecutio sub Decio. 31. Ianuarij. c. 66.) 10. Augu-
 sti. b. 391. 392.
 Persecutio sub Decio & Valeriano dicta. 10. Augusti.
 b. 391. 392.
 Persecutio sub Diocletiano & Maxim. 2. Ianuarij. b. 9.)
 18. Martij. c. 144.
 Persecutio sub Hadriano. 30. Ianuarij. g. 64.
 Persecutio sub Idederde rege Persarum. 31. Martij. c.
 161.
 Persecutio sub Iulio Maximino. 3. Ianuar. d. 11. 12.
 Persecutio sub Licinio Imp. 2. Ianuar. d. 9.
 Persecutio sub Sapore rege Persarum. 20. Februa-
 rij. e.

(rij. e. 101. 102.) 21. Aprilis. a. 195.
 Persecutio Sarracenorum. 14. Ianuarij. d. 31.) 19. Fe-
 bruarij. c. 100.) 16. Maij. d. 244.
 Persecutio sub Traiano. 23. Ianuar. c. 51.
 Persecutio Vuandalica. 12. Iunij. b. 287.
 Pestis diuinitus propulſata. 20. Ianuarij. c. 44.) 2. Fe-
 bruarij. a. 73.) 16. Augusti. h. 403.
 Pestilentia affectis ministrantes, velut martyres habiti.
 28. Februarij. c. 112.
 Petronia familia. 4. Octobris. g. 491.
 Petrus primus Euangelium Romæ annunciat. 11. Iunij.
 a. 284. 285.
 Petri Apost. vxoris martyrium. 31. Maij. a. 266.
 Petrus quando sedat Antiochia. 22. Februarij. a. 103.
 104.
 Philippi Nerij congreg. Oratorij institutoris sanctitas.
 23. Augusti. m. 415.
 Philippi II. Hispaniarum Regis pietas & religio.
 15. Nouembris. a. 562.
 Phocas Imp. quid de cæsis in bello. 19. Aprilis. f. 192.
 193.
 Phrygium. 10. Ianuarij. c. 25.
 Pipinus Francorum rex. 12. Maij. h. 238.
 Pipinus primus dux Brabantia. 17. Decemb. c. 611.
 Pitheculia. 17. Maij. c. 246.
 Planca. 16. Ianuarij. c. 35.
 Plinius corrigitur. 14. Ianuar. d. 31.) 18. Februar. d. 98.)
 24. Iulij. d. 358.
 Plinij iunioris testimonium de Christianis. 23. Ianua-
 rij. c. 51.
 Plumbatarum poena. 6. Iunij. d. 277.
 Plumbiliquentis poena. ibidem.
 Plumbea pondera. ibidem.
 Polycrates tyrannus. Aprilis. d. 174.
 Pomerius. 8. Martij. f. 122.
 Pondera ad torquendum composita. 16. Sept. b. 457.
 Pontia insula. 7. Maij. a. 226.
 Pontifex. 9. Aprilis. l. 177.
 Pontificium. ibidem.
 Pontifex summus. ibidem.
 Pontifices Max. appellati Imperatores. 22. Augusti. b.
 411. 412.
 Porta ecclesiarum sacris reliquijs consecrata. 18. No-
 uembris. a. 568.
 Porta eccles. ornari solita. ibidem. Vide supra, Limina.
 Porta Collina. 25. Octobris. a. 528.
 Porta Daphnitica. 17. Decembris. f. 611.
 Porta Equilina carnificina damnatorum. 10. Feb. c. 86.
 sepulchra pauperum. ibidem.
 Porta Salaria. 25. Octobris. a. 528.
 Præfatio vetus in die Circumcisionis. 1. Ianuar. c. 4.
 Præfatio vetus in die Cathedra. 18. Ianuar. a. 39.
 Præfati ciuitatum. 27. Maij. e. 267.
 Prægnantium dilata poena. 7. Martij. b. 121.
 Præfides. 27. Maij. e. 261.
 Prælagus regulus Britannia. 26. Maij. a. 259.
 Primicerius. 19. Maij. d. 249.
 Primicerij diuerſorum ordinum. ibidem.
 Primicerij. 7. Iulij. b. 331.
 Priscillianista multa supposuerunt nomine Apostolo-
 rum. x. *) 16. Aprilis. f. 188.
 Priscianus carcer. 14. Martij. b. 133.
 Processiones. 25. Aprilis. b. 203. 204.
 Proconsules ciuitatum. 27. Maij. e. 261.
 Prodigia ob necem martyris. 18. Aprilis. c. 190.
 Professor. 2. Ianuarij. h. 10.
 Profundum maris, carcer Cyzicenus. 14. Martij. b. 133.)
 20. Septembris. c. 465.
 Prophetarum neces cur in diuina Scriptura prætermif-
 fa. 6. Iulij. b. 329.
 Protogenes episc. Sardicenfis. 6. Maij. g. 224.

Prouinciam facere. 26. Maij. a. 261.
 Pseudomartyres hæreticorum. supra, Martyres.
 Pseudomartyrologia hæreticorū. supra, Martyrologia.
 Pudens domus. 19. Maij. b. 248. 249.
 Pueruli cantores. 13. Iulij. h. 340.
 Punctis perforare. 3. Maij. c. 217.
 Puteus ad supplicium. 14. Octobris. b. 507.
 Puticuli. 10. Februarij. c. 86.

Q

Qvadratus philosophus. 30. Ianuar. g. 64.
 Quartus Præfes sub M. Aurelio. 17. Ianuar. d. 37.
 Quinquennis pueri martyrium. 24. Oct. b. in text. 526.

R

R Adegundis reginæ eximia deuotio. 18. Nou. a. 567.
 Radere mulierum capillos ignominia causa.
 20. Septembris. e. 465.
 Radulphi censura corrigitur. 22. Iunij. c. 305.) 20. Iu-
 lij. a. 352.
 Recceſuinthus Hispaniarum rex. 23. Ian. i. 52.
 Receptio S. Martini. 11. Nouembris. a. 556.
 Recitari in ecclesia nomina martyrum. xij. xiv. *)
 Regillum. 7. Maij. c. 224.
 Regionarij, Diaconi septem regionū vrbis Romæ. ix. *)
 Regulæ Pachomij. 14. Maij. k. 242.
 Reges Francorum equitare, præcedentibus reliquijs.
 11. Iunij. f. 286.
 Regum solemnitas peculiaris Epiphania. 6. Ianuar. a. 18.
 Religio peregrina vetita. 1. Ianuarij. g. 5.
 Reliquiæ Sanctorum portari solita in expeditione.
 11. Iunij. f. 286.
 Reliquias Martyrum Roma transferri olim inconſue-
 tum. 15. Iunij. a. 292.
 quando transferri coeptæ. ibidem.
 Rhenus bicornis dictus. 21. Octobris. b. 520.
 Rhinocolura. 16. Ianuar. g. 35.
 Rhodis stabulum. 10. Februar. f. 87.
 Ricimer Gothus. 5. Februarij. a. 79.
 Ricinium. 7. Maij. c. 224.
 Ricinuarus, aliter Riccius Varus. 6. Ianuar. b. 18.
 Robur, locus in carcere Tulliano. 14. Martij. b. 131. 135.
 Robustus carcer a Plauto dicitur. ibidem. 135.
 Rogationes. 25. Aprilis. b. 203. 204.
 Rolandus Vinchelijs Belga. 23. Septemb. 473.
 Roma a Petro primum accepit Euangelium. 11. Iunij.
 a. 285.
 Roma liberata ab hostibus virtute Michaelis Archange-
 li. 8. Maij. a. 229.
 Roma sulca Apostolorum præsidio. 29. Iunij. a. 318. 319.
 Roma Gallica. 22. Iunij. f. 306.
 Romanam Ecclesiam hostes venerati. xj. *)
 Romanæ Ecclesie consuetudo vetus de tradendis reli-
 quijs Sanctorum. 15. Iunij. a. 292.
 Romana Ecclesia caput omnium Ecclesiarum. 9. Apr-
 lis. l. 177. 178.
 Romanæ femina velata. 7. Maij. c. 224.
 Romani immunes a virgis. 19. Ianuar. f. 42.
 Romanum Martyrologium. xvij. xix. xx. *)
 ceteris antiquius, sæpius auctum. ibidem.
 cetera ab ipso sumptere principium. xx. *)
 Romanus Pontif. solus dictus Papa. 10. Ianuar. c. 24. 25.
 Romanus Pontifex solus Summus, vel Maximus. 9. Apr-
 rilis. l. 177. 178.
 Romanus, idem quod Catholicus. 16. Octobris. b. 511.
 Romaniana ciuitas. 22. Iunij. f. 306.
 Rocæ diuersi generis ad torquendum comparatæ. 23. A-
 prilis. c. 200.
 Rupis Tarpeia descriptio. 14. Martij. b. 131. 133.)
 Sabor,

S

Sabor, aliter Sapor, rex Persarum longæuus. 20. Februarij. e. 101. 102.
 Sacellum quid proprie. 11. Iunij. f. 286.
 Sacrificium offerre pro martyribus. xij. *) 3. Februarij. d. 76.
 Salamina eadem Constantia. 12. Maij. f. 237.
 Sallustius præfectus Galliarum. 16. Octobris. d. 511.
 Sallustius præfectus Urbis. 18. Nouemb. a. 567.
 Salomona septem Machabæorum mater. 1. Augusti. b. 374.
 Saluator proprius dicitur Christus, quam Seruator. 9. Nouemb. b. 551. 552.
 Saluus pseudomartyr. 11. Ianuar. b. 26.
 Sancta lumina. 6. Ianuarij. a. 18.
 Sanctimonialium tondere capita mos antiquus. 20. Septembris. e. 465. 466.
 diuersa de his aliarum eccles. consuetudo. ibid.
 Sanctitatis titulus quibus olim tantum. xvij. *)
 Sanctorum nomina a Christianis filijs imponenda. 16. Februarij. e. 96.
 Sanctorum canonizatio. 2. Aprilis. b. 146.
 Sanctuaria. 15. Iunij. a. 292.
 Sarmatarum notæ. 22. Decembris. c. 618.
 Sarmenticij Christiani. 6. Ianuar. c. 18.
 Sarracenorum persecutio. 14. Ianuarij. c. 31.) 19. Februarij. c. 100.) 16. Maij. d. 244.
 Sartago instrumentum tortorium. 18. Aprilis. c. 191.
 Satalorum ecclesia. 24. Iunij. d. 309.
 Saturnalia. 2. Februarij. a. 74.
 Saturnius mons. 14. Martij. 136.
 Saxo deijcere. 14. Martij. b. 131. 132.
 Saxonia locus in Vrbe. 10. Nouemb. a. 499.
 Saxonum vicus, & Saxonum schola. ibidem.
 Saxum quo lapidatus est Stephanus. 3. Aug. a. 378. 379.
 Saxum Tarpeium. 14. Martij. b. 131.
 Scæuolæ sententia magis recepta. 9. Aprilis. l. 177.
 Scalæ Gemoniæ. 14. Martij. 138.
 Scapula Præses. 4. Ianuarij. f. 14.
 Scaphium. 28. Iulij. f. 367.
 Scaphismus. ibidem.
 Scethi, seu Scythia prouincia in Ægypto, itemq. ciuitas, & eremus. 21. Martij. f. 149.
 Schola, Scholares. 6. Februarij. b. 80.
 Scholastici. ibidem.
 Schola Græcorum. 9. Octobris. b. 499.
 Schola Saxonum. 19. Nouemb. a. 554.
 Scholæ clericorum diuersi ordinis. 6. Februarij. b. 80.
 Scorpio quid. 12. Iunij. b. 287.
 Scriptores Ecclesiastici impropria aliquando vsu. voce. 23. Ianuarij. f. 52.
 aliquando in contrariâ partem nimis inflexi. 7. Nouemb. d. 565.
 Scriptorum suorum nemo æquus arbiter. 11. Decembris. g. 604.
 Scripturæ diuinae multiplicia exemplaria. xij. xiiij. *)
 Scripturæ Christianorum igni damnata. xij. *) 2. Ianuarij. b. 9.
 Secare martyres. 6. Iulij. c. 329. 330.
 Secunderius. 19. Maij. d. 249.
 Securis vsus haud intermissus. 24. Martij. d. 152.
 Sedis natalis celebris. 18. Ianuarij. a. 38. 39.
 Sedes velate. ibidem.
 Semaxij Christiani. 6. Ianuarij. c. 18.
 Senatus auspiciandi ratio. 19. Augusti. b. 406.
 Senatorum Christianorum discrimen. ibidem.
 Senatores Patres appellati. 27. Augusti. b. 423.
 Septem Urbis ecclesiæ. 17. Decembris. e. 611.
 Sepulchra extra Urbem. 10. Februarij. c. 86.
 Sepulchræ martyrum. 4. Augusti. k. 381.

Serapidis templi origo, & ruina. 17. Martij. c. 142.)
 29. Augusti. a. 427.
 Sergiopolis. 7. Octobris. b. 495.
 Seruator, improprie dici Saluator. 9. Nouemb. b. 551. 552.
 Seuerus episcopus Minoricæ insulæ. 3. Augusti. a. 378.
 Seuerus episcopus Mileui. 4. Iunij. h. 274.
 Siluestri Papæ Acta. 22. Aug. a. 411. 412.) 31. Decembris. a. 634. 635.
 Sirmij metropolis diuersus status. 25. Martij. d. 154.
 Simeon Stylita fulmine percussus quis. 5. Ianuarij. e. 16.
 Slauorum lingua concessum cani diuinas laudes. 9. Martij. f. 125.
 Socrates Nouatianus cur insanit in Cyrillum Alexandrinum. 28. Ianuarij. f. 60.
 Soli ciuitas. 9. Februarij. c. 84.
 Softenium. 8. Maij. a. 229.
 Sozomenus corrigitur. 6. Maij. g. 224.
 Stabulum Rhodis. 10. Februarij. f. 87.
 Stigmatici. 22. Decembris. c. 618.
 Stimuleum. 3. Maij. c. 217.) 13. Augusti. c. 396. 397.
 Stola quid. 7. Maij. c. 227.
 Strenæ. 1. Ianuarij. a. 3.
 Subdiaconi indumentum. 31. Maij. h. 268.
 Sublicius pons. 9. Aprilis. l. 177.
 Succensoria, instrumenta tortoria. 11. Decembris. d. 603. 604.
 Summi Pontifices dicti aliquando Episcopi. 9. Aprilis. l. 177. 178.
 Superstitiones in Kalend. Ianuar. 1. Ianuarij. a. 2. 3.
 Suppentonia. 11. Ianuarij. i. 27.
 Supplicia militaria. 29. Ianuarij. b. 62.
 Sura prouincia. 24. Ianuarij. g. 55.
 Silua Candida. 2. Iunij. a. 271.
 Silua Nigra. ibidem.
 Synodi Hierosol. locus elucidatus. 8. Februar. e. 83.
 Synodus Romana sub Gregorio Septimo. 10. Ianuarij. c. 25.

T

Tabellarij Episcoporum. 3. Februarij. b. 75. 76.
 Tabennensiotæ virginis crinem amputare solitas. 21. Septembris. e. 466.
 Tarinchæ. 11. Decembris. d. 603.
 Tarpeia rupis descriptio. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
 Taurinæ aquæ, & Tauritana ecclesia. 22. Decembris. b. 617.
 Taurus Phalaridis. 11. Aprilis. c. 180. 181.
 Tebeste in Africa. 5. Decembris. b. 593.
 Telemachus. 1. Ianuarij. c. 4.
 Tempia deorum prostrata. 15. Maij. a. 239.
 mutata in ecclesias. ibidem.
 Tempia idolorum sponte deijcere nefas, deicida sacrilegum reedificare. 16. Maij. e. 244.
 Templi sine imagine nulla ratio. 4. Februarij. f. 72.
 Templum Pacis Romæ. 14. Martij. 136.
 Tertioerius. 19. Maij. d. 249.
 Tertulliani locus explicatus. 31. Ianuarij. d. 66.
 Thaumaturgi. 8. Aug. g. 89.) 17. Nouemb. a. in tex. 563.)
 5. Decemb. i. in tex. 593.
 Theatrum carnificina martyrum. 16. Septemb. c. 458.
 Theatrum Marcelli. 14. Martij. b. 131.
 Thebais. 17. Ianuarij. a. 36.
 Theodora Augusta hæretica. 18. Nouemb. a. 567.
 Theodorus episcopus Cæs. hæreticus. 25. Aug. k. 426.
 Theodosius Imp. bis in Italiam, xvij. xvij. *)
 Theognostus antiquus Theologus. 9. Octobris. b. 500.
 Theophilus Imp. hæreticus abolitam inscriptionis poenam restituit. 22. Decembris. c. 617.
 Theophania. 6. Ianuarij. a. 18.

Theo-

Theosebia. 9. Martij. d. 125.
 Theopolis Antiochia. 6. Nouemb. b. 546.
 Theritrum. 7. Maij. b. 227.
 Therma Nouati. 16. Ianuarij. l. 36.) 20. Iunij. c. 301.
 Therma Taurinæ. 22. Decembris. b. 617.
 Therma Timothinæ. 16. Ianuar. l. 36.) 20. Iunij. c. 301.
 Thmuis ciuitas in Ægypto. 21. Martij. f. 149.
 Thora ciuitas. 9. Iulij. c. 334.
 Thracia notæ. 22. Decembris. e. 517.
 Tibirensis, aliâ Tubrocensis ciuitas. 24. Octob. a. 526.
 Tirenensis lacus. 9. Iulij. c. 334.
 Titulus Christianitatis. 20. Ianuarij. d. 44.
 Titulus ecclesia. 26. Iulij. f. 362.
 Titulus Eudoxiæ. 1. Augusti. a. 373.
 Titulus inscriptio. 20. Ianuar. d. 44.
 Titulus Pastoris. 20. Iunij. c. 302.
 Titulus sanctitatis. xvij. *)
 Titulus Vestinæ. 19. Iunij. b. 299.
 Toletana Concilia transposita. 16. April. f. 188.
 Tondere feminas ignominia causa. 20. Septembris. d. 455. 456.
 Tondendi virginis religionis causa, diuersæ Ecclesiarum consuetudines. 20. Septembris. d. 465. 466.
 Tormenta exquisita. 9. Iunij. b. 281.) 28. Iulij. f. 366. 367.
 Totilas. 14. Ianuarij. d. 31.
 Traianus quid in Christianos. 23. Ianuar. c. 51.
 vita impurissimus. ibidem.
 commentum de eius anima liberata ab inferis. ibid.
 Tribunus notariorum. 6. Aprilis. e. 172.
 Triduanum suspendium. 5. Septemb. a. in tex. 439.
 Trochleæ diuersi generis. 7. Decembris. e. 597. 598.
 Eleuatio ad trochleas. ibidem.
 Extendere ad trochleas. ibidem.
 Tullianus carcer. 14. Martij. b. 131.
 Tunes, Tunetum. 6. Nouemb. a. 546.
 Tunica molesta, genus supplicij. 2. Aprilis. c. 165.
 Tunica Senatoria. 31. Maij. h. 268.
 Turcius Apronianus Præf. Urb. 25. Iunij. f. 308.
 Turris Crescentij. 29. Septembris. a. 483.
 Tutelares dij. 31. Ianuarij. d. 67. 68.
 Tyniffa, Toniza. 6. Nouemb. a. 546.
 Tyrionum episcoporum successio. 5. Iunij. d. 275.
 Tyrones cuius ætatis dabant nomen militia. 2. Ianuarij. e. 9.

V

Valentinianus iunior instaurat basilicam S. Pauli. 18. Nouemb. a. 557.
 Valeria filia Diocletiani Imp. 23. Ianuar. h. 52.
 Valeria via. ibidem.
 Valeriæ prouinciæ duæ. ibidem.
 Valerianus Censor, inde Imperator. 10. Augusti. b. 391. 392.
 Valeriani & Decij persecutio. 10. Augusti. b. 392.
 Vase includebatur contemptor deorum. 1. Martij. e. 113.
 Vbij. 20. Octobris. b. 519.
 Velamen diuersi generis. 7. Maij. b. 226. 227.
 Velare feminas. ibidem.
 Velare virginis. ibidem.
 Velatae fedes. 18. Ianuarij. a. 39.
 Velia eminentior pars collis Tarpeij. 14. Martij. 136.
 Venam solui in poenam. 29. Ianuarij. b. 62.
 Veneris simulacrum. 1. Nouemb. a. 538.
 Venus calua. 20. Septembris. e. 465.
 Veruecis caput a Gentilibus immolari solitum. 2. Martij. f. 115.

Vesparum fauus Martyrologia hæreticorum. xxij. *)
 Vespasiani Augusti modestia. 23. Iulij. b. 356.
 Vestalium supplicium. 35. Octobris. a. 528.
 Vestinæ titulus. 19. Iunij. b. 299.
 Vestini populi. 23. Ianuarij. k. 52.
 Vesuij prodigiola eruptiones. 19. Septembris. a. 463.
 Vettienuus contemptor militia. 2. Ianuarij. e. 9.
 Via Labicana. 10. Februarij. b. c. 86.
 Via Valeria. 23. Ianuarij. k. 52.
 Viatores. 27. Maij. c. 260.
 Victor Cartennæ episcopus. 23. Augusti. i. 415.
 Victoribus palmæ dari consueuerunt. 1. Ianuar. h. 6.
 Vigilantius vigilias impugnavit. 5. Ianuar. a. 15.
 Vigilia Ecclesiæ. ibidem.
 ab Ambrosio illustrata. ibidem.
 in Africa celebriores reddita. ibidem.
 de sublati vigilijs commentum refellitur. ibidem.
 Vigiliam profanans seuerè punitur. 24. Decembris. a. 621.
 Vigilij Papæ Acta in Mennam. 25. Augusti. k. 420.
 Vigilius qui scripsit contra Eutychem. 26. Iunij. b. 313.
 Virgæ palmæ. 12. Iunij. b. 287.
 Virgarum diuersa genera. 19. Ianuarij. f. 42.
 Virgis cadere. ibidem.
 immunis a virgis. ibidem.
 Virgines ante necem constupratæ iure antiquo Romanorum. 3. Septembris. c. 437.
 Virgines lenonibus traditæ. 21. Ianuar. a. 45.
 Virgines Dei virtute a lenonibus liberatæ. ibidem.
 Virgines sacras solitas tondere comam. 20. Septembris. e. 465. 466.
 Vitaliani hæretici. 1. Februarij. g. 72.
 Vitas Patrum scripsit Euagrius. 17. Ianuar. b. 37.
 Viuarie coenobium. 1. Maij. d. 213.
 Vlpianus I. C. hostis Christianorum. 1. Ianuarij. f. 6.)
 2. Martij. b. 114.
 Umbilicus vrbs Romæ. 14. Martij. l. 136.
 Vncini ad cruciandum comparati. 19. Ianuarij. g. 42.
 Vncini ad trahendum. ibidem.
 Vngulæ, instrumentum tortorium. 16. Martij. e. 141.
 Urbanus Præses Palæstinæ. 2. Aprilis. d. 165.
 Urbis incendium sub Nerone. 24. Iunij. b. 309.
 Ursus pileatus. 10. Febr. b. 86.) 3. Octobris. a. 486.
 Vuardi Martyrologium. xxj. *)
 Vuandalica persecutio. 12. Iunij. b. 287.) 6. Octobris. b. 494.
 Vuandali quando venerunt in Africam. 22. Iunij. b. 304. *)
 305.
 Vuandelberti Martyrologium. xxj. *)
 Vuitichindus scripsit passionem S. Teclæ. 23. Septembris. b. 473.

X

Xenodochium Constantinopoli Zoticus erexit. 31. Decembris. g. 635.

Z

Zephyrium ciuitas 15. Iunij. e. 293.
 Zeta. 26. Martij. a. 155.
 Zetarius. ibidem.
 Zonaras corrigitur. 1. Februarij. a. 69.) 12. Iunij. g. 288.
 Zosimi locus restitutus. 12. Iunij. g. 288.) corrigitur. 22. Augusti. b. 412.

IN MARTYROLOGIVM
BARONIANIS NOTATIONIBVS
ILLVSTRATVM,

AD LECTOREM HEXASTICHON
R. P. Iuuenalis Ancinæ Fossanen. Presb. Congr. Orat.

HCC E laboratum ternos non amplius annos
Vi magnum, exiguum mole Baronis opus,
Martyribus rutilans sacris iam panditur Orbi:
Sic Pater ipse Orbis SIXTVS ab Vrbe iubet,
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Terdenis, Caesar, dic mihi, quantus erit?

Eiusdem Distichon.

Si sapias, exerto metire ex ungue leonem:
Vel procul hac index linea Apellis erit.

Registrum.

* * * * * ABCDEFGHIKLMNOPQRSTVXYZ.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp
Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iij Kkk Lll
Mmm Nnn Ooo Ppp.

Omnes sunt terniones, præter Ggg, qui est quaternio,
& Ppp, qui est duernio.

R O M A E,
In Typographia VATICANA.
Excudebat Bernardus Bafa.
M. D. XCVIII.

